CATALOGVS

CODICVM GRAECORVM

BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE

TOMVS SECVNDVS.

TIBI . SERENISSIME . ARCHIDVX

ET . MARIAE . ALOYSIAE

CONIVGI . INCOMPARABILI

OMNI . LAVDE . MAIORI

AD . AETERNITATEM . ET . GLORIAM

ETRVSCAE . GENTIS . PROPAGANDAM

TVENDAM . EXORNANDAMQVE . DIVINITVS . DATAE

FELICIA . OMNIA . TEMPORA . AETERNVM

VOVEO

VESTRIS . GLORIOSIS . NOMINIBVS

ET . MERITORVM . PERENNITATI . CONSONA

TVQVE . PETRE . LEOPOLDE

VIVAS . VALEAS . FLOREAS

REGNES . TRIVMPHES . FELICITER

ET . SIQVID . OTII . ALIQVANDO . ERIT

AD . HAEC . ET . QVAE . IN . POSTERVM

TE . AVSPICE . IN . LVCEM . PRODIRE . GESTIVNT

CATALOGI . MEI . VOLVMINA

OCVLOS . PAVLLISPER . DEMITTERE

NE . DEDIGNARE .

CATALOGVS
CODICVM GRAECORVM
BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
SVB AVSPICIIS

PETRI LEOPOLDI

REGI PRINCIPIS HVNGARIAE ET BOIOHEMIAE

ARCHIDVCIS AVSTRIAE

MAGNI ETRVRIAE DVCIS

ANG. MAR. BANDINIVS I. V. D.

EIVSDEM BIBLIOTHECAE REGIVS PRAEFECTVS

RECENSVIT, ILLVSTRAVIT, EDIDIT.

TOMVS SECVNDVS

IN EO ASTRONOMI, MATHEMATICI, POETAE, PHILOLOGI, ORATORES ET HISTORICI VETERIS AC RECENTIORIS AEVI, QVI IN SINGVLIS CODICIBVS CONTINENTVR QVAM DILIGENTISSIME RECENSENTVR.

Operum Singulorum Notitia Datur, Vetustiorum Specimina Exhibentur, Edita Supplentur Et Emendantur.

PLVRA ACCEDVNT ANECDOTA.

FLORENTIAE TYPIS REGIIS
ANNO CIƆ. IƆ. CC. LXVIII.

PRAESIDIBVS ADNVENTIBVS.

PETRO LEOPOLDO

REGIO PRINCIPI HVNGARIAE ET BOIOHEMIAE

ARCHIDVCI AVSTRIAE

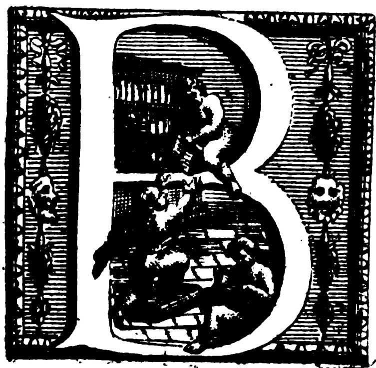
MAGNO ETRVRIAE DVCI

PIO FELICI SAPIENTI

PATRI PATRIAE

ANG. MAR. BANDINIVS

PERENNEM FELICITATEM.

Ibliothecae Laurentianae Catalogum dudum votis omnibus expetitum, iubente FRANCISCO ROMANORVM IMPERATORE, *eodemque Magno Etruriae Duce, a me improbo quidem & numquam intermisso labore novem ante annis inceptum, in dies faustis ominibus progredi,* PETRE LEOPOLDE, AR-

ARCHIDVX AVSTRIAE, ETRVRIAE MAGNE DVX SERENISSIME, *summopere laetabar.*

Ac licet in hac tam gravi provincia obeunda, in qua de reconditis alte, longoque annorum intervallo sepultis Graecorum & Latinorum thesauris, quasi è profundissimis latebris eruendis, & in eruditorum conspectum, deterso squalore producendis agebatur, ardua mihi res, & vix optanda videretur, vota litteratorum omnium explere, ac suffragia promereri; deficientem tamen animum meum erigebat hinc rei litterariae incrementum, illinc publicae utilitatis studium, hinc exterorum desideria, & consilia. Praecipue vero animos addebat, vires, ingenium, doctrinam quodammodo ministrabat memoriae numquam interiturae Augustissimus Parens Tuus, a quo, quum fuissem iam a teneris annis in Pisana Academia innutritus, ac postmodum celeberrimae totius Orbis Laurentianae Magnorum Etruriae Ducum Bibliothecae, quae scientiarum omnium altrix, & custos iure merito nuncupatur, Regii Praefecti titulo insignitus, mihi temperare non potui, quin effusissimae in me optimi Principis obsequerer voluntati, ut quot, & quantae in Laurentianis Codicibus occulerentur litterariae divitiae in propatulo collocarem.

Itaque auctore & auspice CAESARE, *Catalogi mei primo Volumine, in quo Graecae Ecclesiae Scriptores paene innumeri continentur, in lucem emisso, quum maxima ex eo voluptate perfusus, mihi quodammodo gratularer, quod tam magnificum opus, & aleae plenum periculosae, a multis duobus ante saeculis frustra tentatum, ad optatum finem deducere datum esset; quae rerum humanarum vicissitudo est, repente ego totus immutatus sum, sensique omne meum gaudium, in acerbissimum dolorem luctumque conversum. Accidit enim, ut paullo post, dum uberrimos laborum & vigiliarum mearum fructus percipere me posse tuto confiderem,* FRANCISCVS AVGVSTVS *nobis heu nimiam acerbo funere praeripere-*

tur,

tur, ingenti cum dolore ac fletu totius orbis, Etruriae, meoque potissimum, qui communis Parentis iacturam, interrupta per aliquot menses Operis impressione, effusis lacrymis sum persequutus; neque umquam maerori finem imposuissem, nisi Te, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, *illi successorem divinitus nobis concessum esse vidissem, qui nullam earum virtutum, quae in Augustissimo Patre mirabili quadam consensione eminebant, desiderari in Te passus es.*

In tantis igitur rerum angustiis constitutus, quum animus meus maxime fluctuaret, ad Regiam Tuam Celsitudinem confugere, Tibique sapientissimi CAESARIS *consilium de Bibliothecae Laurentianae Catalogo contexendo aperire in animum induxi. Quo Tibi vix cognito, statim pro incredibili Tuo, & Maiorum Tuorum erga litteras amore, mihi adflicto & iacenti dexteram porrigere, Opusque meum a morte ad vitam, a desperatione ad spem, ab exitio ad salutem revocare non es dedignatus.*

En igitur Tuis sub auspiciis, SERENISSIME MAGNE DVX, *in publicum prodire gestit secundum hoc Catalogi mei Volumen, Graecos profanos Scriptores ab interitu & oblivione vindicatos exhibens, Tibi iure merito nuncupatum, qui petitis ab omni antiquitate, fortitudinis, iustitiae, Regiarumque omnium virtutum exemplis, id es assequutus, ut Patriae nostrae Pater uno omnium ore dicereris, & esses; adeo ut si omnia vindicat sibi Patria, prima quidem animi mei officia, Tibi Patriae Patri, & Principi artium & litterarum fautori maximo debeantur.*

Florentia siquidem expulsas ab omni Graecia litteras & extorres, amplissimis propositis praemiis, olim excepit; & QVONIAM FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST, *prima veterum Poëtarum tentamina ex Laurentianis hisce Codicibus expressa, nitidissimis typis in lucem protulit. Erant enim Graecae litterae apud Latinos a septingentis & amplius annis inter-*

ter-

termortuae, quum eas maiores nostri saeculo decimoquinto feliciter excitarunt, unde Lutetiam primum Parisiorum, deinde in omnem late Europam diffusae sunt ac propagatae; &, quemadmodum eaedem Athenis iampridem exstinctae, sic Florentiae ad novam quodammodo vitam sunt revocatae. Haec autem rei litterariae pro viribus promovendae & exornandae gloria, tamquam pretiosissima quaedam hereditas, Magnis Etruriae Ducibus relicta est, ut eam pro se quisque certatim augeret & amplificaret, donec ipsa tandem, veluti per manus tradita, ad Te pervenit, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, *ut in aemulandis, & si fieri umquam potest, in superandis etiam clarissimis Praedecessorum Tuorum exemplis, nervos omnes ingenii atque industriae contendas.*

Prima quidem propensissimae Tuae ad bene de litteris sperandum voluntatis signa nobis omnibus sustulisti, quum non modo Graecorum Laurentianae Tuae Bibliothecae Scriptorum, qui olim magno studio collecti, atque è Graeciae ruinis incendiisque erepti sunt, & quovis pretio comparati, aliorumque etiam pretiosissimorum Codicum, qui ibidem religiosissime custodiuntur, exactissimam notitiam me ad usus eruditorum vulgare iussisti; verum etiam alteram celeberrimam manuscriptorum supellectilem in hanc nuper inferri voluisti. Quo quidem pro beneficio quantas Tibi studiosorum caetus universus referre gratias, & quam arctis benevolentiae vinculis obstrictos Tibi animos exhibere debeat, nemo non videt.

Nam si superiores Tui summam inde laudem adepti sunt, quod immanibus sumtibus has veluti tabulas ex ingenti omnium bonarum artium naufragio collectas compararunt, & domi clausas habuerunt; quanto maiore Tu gloria dignus eris, qui per omnes terras ipsas disseminaveris; ut eodem pacto & studiosorum utilitati, & eorum Codicum dignitati atque aeternitati consulatur!

Quot igitur novos aetas nostra Scriptores in hoc Opere in-

inveniet! quot rara & incognita scripta, Orientis praesertim sub caelo nata! quam incredibiles dialectorum divitias, innumeras Poëseos veneres, luculenta Oratorum exempla! quam ignota, sive matheseos, sive physices arcana, & inventa; inauditas superiorum temporum historias! quam dives Civilium & Ecclesiasticarum legum promtuarium! quot, uno verbo, variarum artium ausus, quanta certamina, triumphosque mirabitur!

Nova profecto Litterarum Respublica, immo novus ecce panditur scientiarum orbis, primum Augustissimi Patris Tui providentia & auctoritate tentatus, nunc Tuo propagatus auspicio, Tuo nobilitatus nomine, SAPIENTISSIME PETRE LEOPOLDE, *quem pietas & religio mirifice commendat, tum maxime obvia comitas, cunctisque exposita mansuetudo atque clementia. Tu egenos & miseros aeque ac divites & beatos; infimos aeque ac summos, semel in hebdomada comiter excipis, neminem despicis, neminem abigis: omnium preces, querelas, expostulationes, sine fastidio, sine satietate, patienter audis; perfugium, portus, praesidium, levamen miserorum, qui Te, veluti numen e caelo delapsum devoti Maiestati Tuae venerantur & colunt.*

Quid Tuam in consiliis de optimo statu Reipublicae capiundis alacritatem, in periculis propulsandis providentiam, in sententia simpliciter dicenda ingenium, in perferendo labore fortitudinem, in populorum commodis augendis industriam, in summa denique potestate rerum omnium modum, ingrato silentio praeteream?

Neminem profecto latet gravissimas inter occupationes & curas, quibus praegravaris, nec ultimum sibi locum vindicare, studium illud Viro Principe dignum, ac prope divinum, promovendae scilicet arvorum ubertatis, rei frumentariae in maxima caritate, qua per tres annos adfligimur, sustentandae, commercii propagandi, artificum industriae exercendae, e quibus

bus Reipublicae ſalus atque opulentia dimanat; ut non immerito Te unum, veluti publicae ſalutis auctorem, & generis humani delicias, & ornamentum certatim univerſa Etruria undequaque ſummis laudibus efferat.

Sentit iam Senenſis ille, & Volaterranus ager contumaci morbo oppreſſus, remediis olim a viris clariſſimis indicatis, morboſum habitum ſe tandem exuere; eamque gloriam SVO POTISSIMVM PETRO LEOPOLDO *acceptam refert, qui tutiſſimam iniri poſſe viam monſtravit, qua haec ſquallida Etruſci agri pars, non uno tempore, ſed paullatim ad eum ſtatum reduci poſſit, ut ibi non minus, quam Florentiae ſaluberrimo caelo homines perfruantur.*

Gaude igitur Tuis hiſce tam excellentibus bonis, & fruere cum fortuna & gloria, tum etiam natura & moribus Tuis, ex quo quidem maximus eſt fructus utilitaſque ſapienti; nam illud a Platone monimentis proditum non ignoras, fortunatam eſſe beatamque Civitatem illam, quae iuſtum bonumque Principem, qualis nobis divinitus obtigit, nacta eſt.

Vtinam vero in privatae Tuae Bibliothecae forulis poſtremum angulum haec Volumina obtineant, quae, ſive Paternae hereditatis, ſive Regiae dignitatis iure, tum quibus prodeunt auſpiciis, & quo ſuperbiunt inſcripta nomine, Tua ſunt: ſic enim Te quam diutiſſime incolumi, ſemperque florente, ſtudiorum meorum fautore clementiſſimo, quod valde in votis eſt, perpetuoque erit, Tuum aſtris omnibus ſidus longe auſpicatius ac felicius mihi gratulabor benefico lumine micantiſſimum adfulſiſſe.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS XXVIII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLIX.

CODEX I.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

PTOLEMAEI MAGNA CONSTRVCTIO,

Ac praeterea

Theonis in ipsam Commentariorum Libri II. & Euclidis Elementorum Libri XIII. & Data.

I. p. 1. Raecedunt Προλεγόμενα τῆς μεγάλης συντάξεως. *Prolegomena Magnae Constructionis*, & quidem sine nomine auctoris. Inc. Τὴν ἀστρονομίαν ἐν τοῖς πρὸς Σύρον γενεθλιαλογικοῖς τέτρασι βιβλίοις ὁ Πτολεμαῖος οὕτως ὡρίσατο. Des. τότε δὲ πλεῖστον διεστῶτες ὤφθησαν. Theoni & aliis tribuuntur in Cod. CCCX. Bibl. Venetae ad D. Marcum, Catalog. pag. 145. In nostro vero, Theonis, & Pappi nomen nonnullis prope finem Capitibus praefigitur. Pag. 15. *b.* occurrit Titulus Libri I. deinde Capitum Tabula, quae sunt XV. Inter Tabulam vero, & initium Libri, quod incidit in pag. 23. inserta sunt plurima alia Geometrica, & Astronomica (1), diversa, ut videntur, manu conscripta; ac praeterea Tabulae celebriorum Europae, Libyae, atque Asiae urbium nomina exhibentes. Tandem pag. 23. occurrit ipsum Ptolemaei Opus in Libros XIII. divisum. Prooemium Libri I. inc. Πάνυ καλῶς οἱ γνησίως φιλοσοφήσαντες, ὦ Σύρε, κ. λ. Vltimi Libri finis est: καὶ σύμμετρον εἰλήφει τὸ τέλος ἡ παροῦσα πραγματεία. Concordat cum edit. Graec. Basil. apud Io. Valderum MDXXXVIII. fol. Pauca quae obiter deprehendimus discrimina, haec sunt. Deest in edit. Tabula Capitum Libri I. Post Tabulam Capitum Libri V. adnotantur in Cod. Empedoclis & Eratosthenis sententiae de Solis, ac Lunae distantia a Tellure, quae in editione desiderantur. In calce Libri VII. Codex illis quatuor versibus caret, in quibus astrorum Borealis hemisphaerii, eorumque magnitudinis summa adsertur. Notandum, tam Ptolemaei Opus, quam Prolegomena, figuris geometricis, & mathematicis ad rei demonstrationem pertinentibus esse instructa, iis quidem summa diligentia delineatis.

II. pag. 168. Κλαυδίου Πτολεμαίου σαφήνεια, καὶ διάταξις τῶν προχείρων κανόνων τῆς ἀστρονομίας, καὶ ὅπως χρηστέον αὐτοῖς, μέθοδος ἐναργής. *Claudii Ptolemaei declaratio & ordinatio expeditorum Canonum Astronomiae, & quomodo iis utendum sit, methodus perspicua* (2), ad Syrum. Inc. Ἡ μὲν σύστασις, ὦ Σύρε. Des. διὰ τῶν ἐν τῷ τρίτῳ σελίδῳ παρακειμένων. Subiicitur deinde titulus: Κλαυδίου Πτολεμαίου προχείρων κανόνων διάταξις καὶ σαφήνεια, quo indicatur, Opus in mox adlatis verbis absolvi. Exstat etiam in Cod. Reg. Parisiensis Bibliothecae MMCCCXC. ubi in Capita dividitur viginti. Sequuntur deinde a pag. 171. ad pag. 177. alia Astronomica, suis distincta laterculis ac figuris, quae videntur ex Theonis Alexandrini in expeditos Ptolemaei Canones Astronomiae Commentario (3) desumta. Horum initium est: Ἵνα δὲ καὶ ἐπὶ ὑποδείγματος φανερὰ ἡμῖν γένηται. Des. ἐὰν δὲ ἀφαιρετικὴ, ἀφαιρεῖ.

III. pag. 177. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῶν πλανωμένων ἀστέρων. *Eiusdem Hypothesis stellarum errantium*, ad Syrum. Inc. Τὰς ὑποθέσεις, ὦ Σύρε, τῶν οὐρανίων φορῶν. Des. περὶ τὸ κέντρον αὐτοῦ ἰσοταχῶς. Liber hic Latina versione, & formis mathematicis illustratus a Io. Bain-

A bridge

(1) Capitum Astronomicorum tituli sunt:
Ὅρια τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ Πτολεμαῖον.
Ἀπόδειξις δι' ἐπιλογισμοῦ τοῦ λόγου τῆς ἐκκεντρότητος τῶν τοῦ Πτολεμαίου τριῶν ἐκλείψεων.
Ἀπόδειξις τοῦ λόγου τῆς ἐκκεντρότητος τῆς σελήνης δι' ἄλλων τριῶν νεωτέρων ἐκλείψεων.

(2) Titulum tum huius, tum sequentis Operis ex aliis Codicibus mutuati sumus, quum in hoc anepigrapha essent.

(3) Intellige secundum Theonis in expeditos Ptolemaei Canones syntagma, quale habetur in Cod. VII huius Plutei §. I. & alibi.

bridge prodiit Lond. MDCXX. 4. teste Fabric. B. G. Vol. III. pag. 449. §. X.

IV. pag. 180. *b.* Τῦ αὐτῦ φάσεις ἀπλανῶν ἐπισημασιῶν. *Eiusdem apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes* iuxta menses Alexandrinorum. Inc. Μὴν Θὼθ, ἤτοι Σεπτέμβριος α'. ὥρα ιδ'. ὁ ἐπὶ τῆς ὐρᾶς, κ. λ. Des. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἀργέστης. Sequuntur deinde Epagomena, & de stellis primae & secundae magnitudinis &c. quorum postrema sunt: διατείνει τὸ μέγεθος τῶν μεγίστων ἡμερῶν. Est autem haec longioris Ptolemaei παραπήγματος posterior tantum Pars Gr. & Lat. edita a Dionysio Petavio S. I. in Vranologio Antuerpiae, seu potius (ut adfirmat Fabric. loc. cit. pag. 421.) Amstelodami MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 42. seqq. Primam partem integram Gr. & Lat. ex versione Friderici Bonaventurae Vrbinatis (1) prior edidit Fabric. loc. cit. pag. 422. seqq. ex Cod. Saviliano descriptam: alterius vero partis ea tantum loca ex eodem Codice adnotavit ibid. pag. 432. seqq. quibus Petaviana ἔκδοσις vel emendari, vel suppleri possit.

V. pag. 184. *b.* Τῦ αὐτῦ περὶ κριτηρίου, καὶ ἡγεμονικῦ. *Eiusdem de iudicandi facultate, & animi principatu*. Inc. Τὸ κριτήριον τῶν ὄντων ἐφοδεύσαιμεν ἄν. Des. αἱ κυριώταται τῶν αἰσθήσεων. Graece cum versione, & notis edidit primus Ismaël Bullialdus Paris. MDCLXIII. 4.

VI. pag. 187. Θέωνος Ἀλεξανδρέως. *Theonis Alexandrini*, scilicet *in Ptolemaei Magnae Constructionis Libros duos priores Commentarius ad Epiphanium filium*. Inc. Συνεχέστερον προτρεπόμενος παρὰ τῶν ἀκροατῶν. Des. καὶ ἔστιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη. Exstat Graece tantum in cit. Ptolemaei edit. Basil. MDXXXVIII. a pag. 1. ad pag. 130. cum qua concordat, si divisionis discrimen excipias. Etenim Commentarius in Librum I. (quemadmodum etiam exhibetur in Cod. XVIII. huius Plutei, vetustissimo) duas partes complectitur; quarum prior desinit in verbis: συνάγεται ὁ ,αφιε' κ'. ιε'. ἔγγιστα, (2) adiecto propterea in fine titulo: Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὰ τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. Pars altera, sine alio titulo incipit a verbis immediate sequentibus, Διαλαβόντες ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ περί τε τῶν καθόλου, κ. λ. & progreditur usque ad verba mox relata, καὶ ἔστιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη, in qua propterea comprehenditur etiam Commentarius in Librum Ptolemaei secundum, incipiens a verbis: Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντάξεως, κ. λ. quae incidunt in Cod. pag. 221. *b.* nullo novi libri signo apposito.

VII. pag. 245. *Euclidis Elementorum Matheseos purae Libri XIII.* Concordant cum edit. Graec. Basil. apud Io. Hervagium MDXXXIII. fol. curante Simone Grynaeo (3) e duobus Codd. Mss. Veneto altero, altero Parisiensi. Primus Liber inscribitur: Εὐκλείδου στοιχείων α' ἀπὸ συνουσιῶν τοῦ Θέωνος, *Euclidis Elementorum Primus* (Liber) *ex Confabulationibus Theonis*, Quartus in fine quatuor circiter versus longior est in Cod. quam in edit. Scholia praeterea Anonymi, quae in editione V. & VI. praemittuntur Libro, in nostro desiderantur.

VIII. p. 326. *b.* Εὐκλείδου Δεδομένα. *Euclidis Data*, sive Theoremata Geometrica XCIII. Inc. Δεδομένα τῷ μεγέθει λέγεται, κ. λ. Des. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν αδ εζ. In fine repetitur titulus hoc pacto: Εὐκλείδου δεδομένα τῆς Θέωνος ἐκδόσεως. *Euclidis Data ex Theonis traditione*. Horum Theorematum non in omnibus Codicibus idem numerus est; modo enim ex uno plura, modo ex pluribus unum factum esse animadvertimus, quod parvi refert.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. nitidissimus, optimeque servatus, ac figuris geometricis, ubicumque res postulet, diligentissime in margine delineatis instructus. In primo folio legitur: *Iste liber est* (deinde substitutum *erat*) *Demetrii Chidoni Greci, & est Astronomica*. Constat fol. scriptis 337.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Ac praeterea

Eiusdem Data.

I. pag. 1. EVclidis *Elementorum Lib. XV.* cum Scholiis marginalibus vetustis. Concordat initium & finis singulorum Librorum cum cit. edit. Basil. Primus inscribitur: Εὐκλείδου στοιχείων πρῶτον ἀπὸ συνουσιῶν τοῦ Θέωνος. *Euclidis Elementorum I. ex confabulationibus Theonis*. XIV. titulus est. Ὑψικλέους τὸ εἰς τὸν Εὐκλείδην ἀναφερόμενον. *Hypsiclis* (Liber) *in Euclidem* (sive inter Euclidis Opera) *relatus*. Ex quo titulo patet, Libros duos posteriores, nempe XIV. & XV. auctorem Euclidem non habere, sed Hypsiclem Alexandrinum. Ac profecto Praefatio XIV. Libro praemissa, quae inc. Βασιλείδης ὁ Τύριος, ὦ Πρώταρχε, κ. λ. ac refertur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 371. seq. Isidori, Hypsiclis magistri, mentio quae fit in Propositione V. Lib. XV. & alia multa Hypsiclem magis, quam Euclidem respiciunt. Adde, quod in hisce duobus Libris eadem quinque corpora solida conferuntur in se, de quibus COD. II.

(1) Huius Latina versio totius Operis prodiit cum notis Vrbini MDXCII. 4. Ad rem facit Suidas, qui inter Ptolemaei scripta memorat, Περὶ φάσεως καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β'.

(2) Incidunt haec verba in edit. pag. 42. vers. 39.

(3) Adiecit Grynaeus item Graece ex Cod. Oxoniensi, sed admodum inemendate, Commentariorum Libros IV. in primum Elementorum Librum, auctore Proclo Philosopho, qui Euclidem perinde ut Pappus, laudat sub nomine γεωμέτρου, vel στοιχειώτου, & Lib. III. pag. 55. ait se ex antiquioribus Euclidis Commentatoribus, Gemino, aliisque, τὰ γλαφυρώτερα collegisse, eorumque ἀπέραντον πολυλογίαν in compendium redegisse. Hosce Procli Commentarios Latine vertit ediditque cum scholiis ac figuris Franc. Baroccius Patricius Venetus, Patavii MDVI. fol.

bus agunt Libri XI. XII. e XIII. cuius postremi Propositio ultima, veluti colophonem operi imponit. Non sine ratione igitur tredecim tantum Στοιχείων libros agnoscit Marinus protheoria ad Data, & in Arabica versione Nasiridini Tusini Persae, Romae MDXCIV. fol. ex typogr. Medicea, duosque praedictos Libros sub Hypsiclis nomine Latine verterunt Georgius Valla, & Barptolemaeus Zambertus Venetus. Vid. Fabric. loc. cit. Confirmatur ulterius opinio ex eo, quod in hoc nostro Codice XIII. & XIV. Libri, ita sunt invicem disiuncti, ut inter illos inserta fuerint Euclidis Data, quae sequuntur.

II. pag. 245. Εὐκλείδου Δεδομένα. *Euclidis Data*, sive Theoremata Geometrica XCIV. ut in Cod. I. superiori. Heic tamen parvus praecedit Prologus quatuor versuum, cuius initium: Τῶν δεδομένων τὰ μὲν θέσει, κ. λ. plurima praeterea adiecta sunt scholia marginalia anonymi, quorum illa, quae habentur post ultimum Theorema, incipiunt: Πόθεν ὅτι ἡ πρὸς ὀρθὰς αὐτῇ ἀγομένη, κ. λ. & desinunt: τουτέστι τὸ ὑπὸ αβζ, τουτέστι τὸ ὑπὸ αβγ, Occurrunt etiam infra in Cod. X. sed ita cum ipso Textu coniuncta, ut ad eumdem Euclidem videantur pertinere. Circa finem huius Operis duo folia praepostere a bibliopego compacta fuerunt. In fine Codicis Epigramma legitur hexastichum in Euclidis laudem, quod est sequens:

Εὐκλείδης νόον ὄξυν' ἀειζώοις γραμμαῖσι,
  Πάντα τε ἀτρεκέως ἐξερέεινε βροτοῖς,
Ὁππόσα μήσατο τηλεθόωσα φύσις συμβαίνειν,
  Σχήμασιν, ἠδ' ὄγκοις, θειμέλιόν γε τόδε
Πάσης μὲν τεκτηνάμενος σοφίης, κόσμῳ δὲ
  Παντὶ ἑῆς προλιπὼν σύμβολον εὐμαθίης.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 328. quorum postrema duo manu recentiori suppleta sunt.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Seu potius

Matheseos Elementorum Libri XV. Optica, & Phaenomena.

COD. III. I. pag. 1. Elementorum Euclidis Libri XV. ut in cit. edit. Basileensi. Titulus primi est: Εὐκλείδου Στοιχείων α΄ τῆς Θέωνος ἐκδόσεως. Decimiquarti vero: Εὐκλείδου ιδ΄. Ὑψικλέους τὰ εἰς Εὐκλείδου ἀναφερόμενα. Haec Elementa Scholiis instructa sunt marginalibus antiquissimis, rarioribus tamen, quam quae in Codice superiori exhibebantur. Accedit in fine Epigramma in laudem Euclidis.

II. pag. 189. Εὐκλείδου ὀπτικοὶ ὅροι. *Euclidis Optica Elementa* (1). Inc. Ὑποκείσθω τὰς ἀπὸ τοῦ ὄμματος, κ. λ. Des. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς κύκλοις·

III. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ Φαινόμενα. *Eiusdem Phaenomena*, sive *Principia Astronomiae* (2). Inc. Ἐπειδὴ ὁρᾶται τὰ ἀπλανῆ ἄστρα. Des. τὸ φανερὸν ἡμισφαίριον ἤπερ ἡ κλ.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. pluribus in locis refectus, & a manu Saec. XVI. suppletus, ac praecipue a pag. 65. ad pag. 87. inclusive, in quibus incidit initium Libri VIII. & IX. & a pag. 145. usque ad finem. Constat foliis 223.

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΚΥΛΙΝΔΡΟΥ.

ARCHIMEDIS DE SPHAERA ET CYLINDRO.

Seu potius

Archimedis Opera varia, Eutocii Ascalonitae in ipsum Commentarii, & Heronis Excerptum de Mensuris.

I. pag. 1. Archimedis Opera sunt I. *De Sphaera & Cylindro* Libri II. ad Dositheum, quorum secundus incipit p. 28. *b.* COD. IV.

II. pag. 38. *De Dimensione Circuli* Liber.

III. pag. 39. *b. De figuris Conoidibus, & Sphaeroidibus* Liber ad eumdem Dositheum, qui in edit. Francisci Maurolyci Nobilis Siculi Panormi MDCLXXXV. in duos dividitur, contra veterum editionum, & Codicum Mss. fidem.

IV. pag. 71. *b. De lineis Spiralibus* ad eumdem Liber. In fine huius Libri pag. 92. adiicitur Scholium in XIX. Propositionem.

V. pag. 92. *b. De planis aequiponderantibus, sive de centris gravium planorum* Libri II. quorum secundus incipit pag. 98.

VI. pag. 104. *Arenarius*, sive *de numero arenae* ad Regem Gelonem Liber.

VII. pag. 111. *b. De quadratura parabolae* Liber ad Dositheum. In fine Libri post tituli repetitionem, quod huic Codici solemne est, subiungitur: Εὐτυχοίης Λέον γεώμετρα.

Πολλοὺς ἐς λυκάβαντας ἴοις πολυφίλτατε μούσαις.

Sis felix Leo Geometra.

In multos vivas annos carissime Musis (3).

Edita fuerunt Archimedis Opera Graece & Latine (Latinis tamen separatim in calcem voluminis reiectis) Basileae primum typis Io. Hervagii (4) MDXLIV. fol. quibus adiecti sunt etiam Eutocii Ascalonitae in eadem Commentarii; Parisiis deinde apud Claudium Morellum MDCXV. fol. curante Davide Rivalto (5), sine

(1) Edidit haec Euclidis Optica Ioannes Pena Parisiis typis Dionysii Duvalli A. MDCIV. 4. sed latine tantum, possetque ea editio ope huius antiquissimi Codicis non mediocriter locupletari.

(2) Graece & Latine, at sine demonstrationibus in turbam dedit Conr. Dasypodius inter cetera Euclidis scripta Argentorati MDLXXI 8.

(3) Nullum Leonem Geometram, Fabricius memorat in Diatriba de Leonibus B. G. T. VI. pag. 379. & X. pag. 526.

(4) Hanc rarissimam editionem ad Kal. Decembris A. MDXLIII. dicavit amplissimo Senatorum Ordini Reip. Norimbergensis Thomas Gechauff cognomento *Venatorius*, qui haec Opera latinitate iam olim donata, prior in lucem extulit IV. Kal. Febr. MDXLIV.

(5) Hunc Rivaltus Scriptorem in levioribus quibusdam emendavit, ubi tamen erat nodus vindice dignus, nihil est molitus. Quae mutavit, id fecisse videtur, non auctoritate Codicis alicuius fide dignioris, sed ex coniectura sua, eaque non in omnibus, ne quid gravius dicam, satis felici.

ſine praedictis Commentariis, quae vero recenſuimus habentur in prima edit. a pag. 1. ad pag. 139. in altera vero a p. 1. ad pag. 472.

VIII. pag. 121. Sequuntur *Eutocii Aſcalonitae*, Iſidori (1) Mileſii Mechanici diſcipuli, in *Archimedis Opera quaedam Commentaria*, ac primo quidem in duos *de Sphaera, & Cylindro* Libros, ad Ammonium.

IX. pag. 158. Eiuſdem in Librum *de Circuli dimenſione*.

X. pag. 162. Eiuſdem in Libros duos *de planis aequiponderantibus*, ad Petrum quemdam.

XI. pag. 171. Ἥρωνος περὶ μέτρων, *Heronis de menſuris* Excerptum. Inc. Τῶν ϛερεῶν ἐϛιν εἴδη γ΄. Deſ. ἡ ἄμενα ἔχει π. ιβ΄. Eſt fortaſſe pars integrae Heronis Geometriae, quae habetur in Cod. Reg. 2724. cuius excerpta G. L. cum verſione Bernardi de Montfaucon ediderunt Monachi Benedictini S. Mauri Tom. I. Analect. Graecor. Continentur autem in hiſce Excerptis rationes variarum rerum dimetiendarum, putei nimirum, lapidis, columnae, turris, navis &c. In fine pag. 176. *b.* ſubiunguntur alia quaedam de ponderibus, & menſuris, fortaſſe eiuſdem Heronis, Inc. Τάλαντον τῦτο ρκε΄. Deſ. τὴν ὁμουσιότητα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIII. ſine accentis exaratus, figuris vero geometricis, ſuis locis inſtructus, Conſtat fol. ſcriptis 177.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA.

COD. V. CONtinet Strabonis Rerum Geographicarum Libros primos X. quos cum editione G. L. Amſtel. MDCCVII. concordes reperimus, exceptis iis, quae ſequuntur. Liber V. deſinit in verbis, Ἰάσονος ἵδρυμα, quae paullo poſt initium Libri V. reperies; quaeque deinde habet etiam ſuo loco. Idem fit in fine libri VI. Septimus autem argumentum habet, nimirum: Τὰ ἐκτὸς Ἴϛρυ ἀπὸ Γερμανίας μέχρι Ταναΐδος, κ) τὰ ἐντὸς ἀπὸ Ἀδρίυ μέχρι Μακεδονίας ϛ Προποντίδος κ) τῶν ἀριϛερῶν τόπων τῦ Πόντυ. Liber VIII. antiquitus incipiebat a verbis: Ἀποδώσωμεν νυνὶ τὰ λοιπὰ, κ. λ. quae deerant tamen, poſterius ad marginem ſunt adiecta: deſinebat autem in verbis; Ἄργυς δὲ Τήμενον. ſed poſtea, quae deerant, ſuffecta ſunt. X. tandem Libro ſequens praecedit σύνοψις: Τὸ δέκατον τὰ περὶ Αἰτωλίαν καὶ τὰς παρακειμένας νήσυς, ἔτι δὲ Κρήτην πᾶσαν, ᾗ κ) μάλιϛα ἐγχρονίζει, νόμιμά τε αὐτῆς διηγύμενος, κ) τῶν Κυρήτων, πρός γε κ) τῶν Ἰδαίων διδασκάλων τὴν ἐν αὐτῇ γένεσιν κ) τιμὴν κ) ὄργια ἐπεξιὼν, κ) τὸ ἴδιον γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει. ἔτι δὲ καὶ τὰς περὶ Κρήτην νήσυς, πολλὰς ὔσας περὶ τὸ βυβλίον, ἐν αἷς εἰσι κ) αἱ Σποράδες κ) τῶν Κυκλάδων ἔνιαι. VIII. & IX. multis olim defectibus ſcatebant, qui deinde ab eadem manu recentiori ſuppleti ſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 293.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ,

EVCLIDIS ELEMENTA.

EVclidis Elementorum Libri XV. cum Epigrammate in fine, *Optica Elementa, & Phaenomena*, ut in Codice III. huius Plutei, omnia cum Scholiis marginalibus ab eadem manu, charactere minuto exarata. COD. VI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Conſtat foliis 335.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

THEONIS EXPOSITIO IN ASTRONOMIAM.

Adde

Claudii Ptolemaei, Procli Diadochi, Paulli Alexandrini, & aliorum Aſtronomorum Opera varia,

I. p. 1. ΘΕωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὺς προχείρυς κανόνας τῆς ἀϛρονομίας ἐξήγησις, ἢ παράδοσις. *Theonis Alexandrini* (2) *in promtos Ptolemaei Canones expoſitio, ſeu traditio*, ad Epiphanium filium. Prooemium inc. Ἡ μὲν λογικωτέρα ἔφοδος τῆς διὰ τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας τῶν ἀϛέρων, τέκνον Ἐπιφάνιε, γέγονεν ἡμῖν δι᾽ ἀκριβείας ἐν πέντε βιβλίοις ἐν ἑτέρῳ συντάγματι. Ἐν τύτῳ δ᾽ ἐπειδὴ οἱ πλεῖϛοι τῶν προσιόντων ἡμῖν πρὸς τὴν τῆς τοιαύτης διδασκαλίας μάθησιν, μετὰ τῦ μηδὲν τοῖς πολλαπλασιασμοῖς, ἢ μερισμοῖς τῶν ἀριθμῶν ἱκανῶς παρακολυθεῖν δύνασθαι, ἔτι τε κ) ἀμύητοι παντάπασι τῶν γραμμικῶν ἀποδείξεων τυγχάνυσιν, ἐσπυδάσαμεν ϛ πρὸς τύτυς κατὰ τὸ δυνατὸν μεθοδικώτερον ὑπομνηματίσασθαι ψιλὰς τὰς ἐφόδυς παρατιθέντες πρὸς τὸ καταδηλοτέραν αὐτοῖς τὴν ἔκθεσιν τῆς διδασκαλίας καταφαίνεσθαι, κ. λ. Sequitur p. 3. Opus, cuius Capita ſunt: Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τῦ ἡλίυ ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν διακρίσεως. Πῶς ἂν τὰς ἐν ἑτέρᾳ οἰκήσει διδομένας ἀπὸ μεσημβρίας ὥρας ἰσημερινὰς μεταλάβωμεν πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεσημβρίας. Περὶ τῆς πρὸς τὰ ὁμαλὰ νυχθήμερα διακρίσεως. Περὶ ὡροσκόπυ. Περὶ μεσυρανήσεως. Περὶ τῆς κατὰ μῆκος σεληνιακῆς ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε΄. κεφαλαίων συναγομένων ἀνωμάλων κινήσεων ἡλίυ κ) σελήνης. Περὶ τῆς τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ μῆκος ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε΄. κεφαλαίων συναγομένων ὁμαλῶν παρόδων τῶν ε΄. πλανωμένων. Περὶ τροπῆς. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου λοξώσεως. Περὶ τῆς πρὸς τὸ διὰ μέσον τῶν ζωδίων κατὰ πλάτος τῆς σελήνης ἀποϛάσεως. Περὶ COD. VII.

τῦ

(1) In fine enim ſingulorum Commentariorum poſt tituli repetitionem legitur: Ἐκδόσεως παραναγνωσθείσης τῷ Μιλησίῳ μηχανικῷ Ἰσιδώρῳ ἡμετέρῳ διδασκάλῳ. Adeo insuper ad finem Commentarii in Lib. II. de *Sphaera &c.* diſticho illo, quod refert Fabric. Bibl. Graec. Vol. 2. pag. 562. in not.

(2) Theon Alexandrinus vixit ſub Imperatore Theodoſio Magno, ſive ſeniore, qui imperare coepit A. C. CCCLXXIX.

τῦ ἀναβιβάζοντος, καὶ καταβιβάζοντος. Περὶ τῶν κατὰ πλάτος ἀπὸ τῦ διὰ μέσων τῶν ζωδίων ἀποςάσεων τῶν ε΄. πλανωμένων. Περὶ ςηριγμῶν. Περὶ φάσεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης παραλλάξεων. Περὶ συνόδυ καὶ πανσελήνων. Περὶ τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης προσνεύσεων. Περὶ τῶν τῦ ἡλίυ ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τῦ ἡλίυ προσνεύσεων, Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀςέρων ἐποχῆς. Primum Caput inc. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀναδιδομένων χρόνων, Vltimum des. ὅταν ἐπὶ τὰ αὐτὰ τυγχάνωσιν. Quamvis vero alia sequantur item Astronomica (1); quum tamen in allatis verbis desinant alia huius Commentarii exemplaria, ac praecipue antiquissimum Codicis XXVI. huius Plutei, & nos eumdem cum illis finem statuimus. Duo igitur exstant Theonis syntagmata εἰς τὺς προχείρυς Πτολεμαίυ κανόνας, ut ex allato Prooemii principio colligitur, & quidem inedita. Prius constat Libris V. & habetur infra Cod. XII. §. II. Posterius est, quod mox recensuimus; cuius etiam meminit Fabricius B. G. Vol. VIII. pag. 212. §. 2. ubi ait; *Theonis Commentarius in Canones Ptolemaei ad Epiphanium filium Ms. exstat in Bibl. Laurentiana Florentiae in Codice Sec. XIV.* Habes hoc syntagma secundum etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca Cod. CCCXV. ut ex eiusdem Catalogo eruitur pag. 146. ubi accensetur inter inedita; & in Bibl. Caesarea Vindob. duo exemplaria, de quibus vide Nesselii Catal. T. IV. p. 12. & 91.

II. p. 33. *Claudii Ptolemaei declaratio, & ordinatio promtorum Astronomiae Canonum, & quomodo iis utendum sit, methodus perspicua* (2). Vt in Cod. I. huius Plutei §. III. Sequuntur & in hoc, pag. 40. *b.* alia pauca astronomica ex pluribus illis, quae in dicto Codice legebantur a pag. 171. ad pag. 177. Inc. Ἐὰν τὸ κέντρον τὸ κεκαθαρμένον διὰ τῦ τρίτυ σελιδίυ. Des. ὁρῶ τὴν ἀπειλημμένην μοῖ. τῦ. (sic)

III. p. 41. *b. Eiusdem Hypothesis Stellarum errantium.* Vt in dicto Cod. I. §. IV. Sequuntur deinde quaedam de positione Solis, & Lunae, quorum initium est: Ὁ ἥλιος κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασσάρυ ἐπεῖχε μέσως τῶν ἰχθύων. Des. ὡς κ̀ παρέθηκεν ὁ Πτολεμαῖος τῷ α΄ ςίχῳ τῦ τῶν κε΄ ἐτηρίδων κανόνας κατὰ τὸ οἰκεῖον αὐτῦ σελίδιον, quae unius paginae spatium occupant, & ad explanationem fortasse pertinent quarumdam ex subiectis Tabulis Astronomicis, quae a pag. 50. usque ad p. 109. progrediuntur, & vulgo dicuntur Canon Mathematicus, vel Astronomicus, cuius recensionem vide inferius Codice XXVI. huius Plutei, omnium exemplarium vetustissimo; ubi singularum Tabularum titulos exposuimus. Id vero in aliis minus vetustis Codicibus praestare supersedimus, quum & immensi temporis, ac laboris provincia sit, & a nostro abhorrens instituto; quare Tabularum eiusmodi discrimina, si quae fuerint, novus aliquando editor, si quis futurus est αὐτόπτης poterit animadvertere. In hoc aliqua identidem Scholia in margine apposita leguntur.

IV. pag. 110. Πρόκλυ Διαδόχυ Πλατωνικῦ ὑποτύπωσις τῶν ἀςρονομικῶν ὑποθέσεων. *Procli* (Lycii) *Diadochi Platonici Hypotyposis Astronomicarum positionum.* Inc. Πλάτων ὁ μέγας, ὦ ἑταῖρε, τόν γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον ἀξιοῖ. Des. ἵνα γένηται καταληπτὸν τὸ μέτρον τῶν ἐν αὐτοῖς (3). Est compendium praecipuorum traditorum ab Hipparcho, Aristarcho, & a quo interdum dissentit Claudio Ptolemaeo, Graece editum Basileae MDXL. 4. Latine verterat Georgius Valla, eiusque versio prodiit Venetiis cum Psello *de victus ratione*, & aliis, MCCCCIIC. fol. & iterum una cum Ptolemaei magna Syntaxi Basileae MDXLI. fol. Huius Libri pars, quae agit περὶ τῦ ἀςρολαβικῦ ὀργάνυ, *de fabrica & usu astrolabii*, seorsim quoque vulgata est Latine Venet. MCCCCXCI. & Paris. MDLVII. 8. cum Nicephori Gregorae Astrolabio. Vide plura apud Fabric. B. G. Vol. VIII. pag. 518.

V. pag. 142. *b.* Ἐκ τῶν Γεμίνυ περὶ ἐξελιγμῦ. *Ex Gemini scriptis de exeligmo*, seu *evolutione*, Excerptum. Inc. Ἐξελιγμός ἐςι χρόνος ἐλάχιςος περιέχων ὅλυς μῆνας, κ̀ ὅλας ἡμέρας, κ. λ. Des. τετραγωνικὴν πλευρὰν τῦ δοθέντος ποιεῖ. Est fortasse desumtum ex eius insigni libello, inscripto, Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα, sive *Elementa Astronomiae*, cum versione Edonis Hilderici, ac Petavii notis in Vranologio Petaviano edito Paris. MDCXXX. & Amstelod. MDCCIII. fol. (4).

VI. pag. 144. *b.* Leguntur versus quidam iambici in laudem Deiparae Virginis, posterius ab alia manu in duabus paginis, quae vacuae inter superiorem, ac sequentem Tractatum supererant, exarati. Inc.

Σοὶ τῷ ςρατηγῷ, τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ.

Des. Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.

VII. pag. 146. Παύλυ Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν. *Paulli Alexandrini Introductio in Apotelesmaticen* ad Cronamonem. Prooemium inc. Πάνυ καλῶς, ὦ φίλε παῖ Κρονάμων. Des. ἐν ταῖς τῶν ζωδίων ἀναφοραῖς. Liber inc. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς, διῃρημένος εἰς τμήματα ιβ΄. Des. ὅθεν ϗ οἰκητήρια αὐτῶν, αὐτὰ τὰ ζώδια κατωνόμαςαι. Editus Graece cum versione Andreae Schatonis Witebergae MDLXXXV. ex Biblioth. illustris Henrici Ranzovii Serenis. Danorum Regis per Holsatiam & Dithmarsiam tum Legati. Multa autem in margine anonymi scholia rubris litteris sunt exarata. Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 504. integrum adtulit Prooemium, pluribusque de hoc Paulli ope-

(1) Istorum Capitum tituli sunt:
Τρόπος ἐξαναλόγυ πρὸς τὰς τῶν ἀςέρων ἐπισκέψεις.
Περὶ τῦ ἐξαναλόγυ τῆς τῶν ὁριζόντων κύκλων καταγραφῆς.
Ὅπως διὰ τῦ κανόνος τῦ ἐξάρματός ἐςιν εὑρίσκειν ἑκάςυ τόπυ τὸ μέγεθος τῆς μεγίςης ἡμέρας.
Ὅπως εὑρίσκειν δεῖ ἑκάςω τῦ μηνὸς ἡμέραν ποία ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐςίν.

(2) Vid. Fabric. Tom. III. p. 420. §. 6. & p. 449. Vixit sub Marco Aurelio Antonino maximam partem Alexandriae. Consule Iac. Bruckeri Hist. Critic Phil. T. II. p. 629.

(3) Huius praestantissimi Operis Capita duo Περὶ τῦ ἀςρολαβικῦ ὀργάνυ, & Ἐπανάληψις τῆς καθόλυ πραγματείας inscripta, exstant etiam in Bibl. Caesar. Vindobon. Nessel. teste Catalog. P. IV. pag. 91.

(4) Vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 98.

opere edisserit; scholiorum vero auctorem vel Apomasarem, vel Stephanum Atheniensem esse suspicatur.

VIII. pag. 170. Ῥητορίυ ἔκθεσις ϗ ἐπίλυσις περί τε τῶν προειρημένων δώδεκα ζωδίων, ϗ περὶ ἑτέρων διαφόρων, ἐκ τῶν Ἀντιόχυ θησαυρῶν. *Rhetorii expositio, & solutio de praedictis XII. signis, & de variis aliis, ex Thesauris Antiochi* (1). Inc. Τίνος ἕνεκα τῶν ιβʹ ζωδίων κυκλοειδῶς τετυχηκότων. Des. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀποτελύμενα βίαια πράγματα. Inter Astrologos ineditos accensetur a Fabric. loc. cit. pag. 515. Huius autem Excerpta ex Antiochi Thesauris Apotelesmatum Mss. exstant in Bibl. Caesarea. Sequuntur p. 175. duo laterculi diligentissime elaborati, menses Romanorum, & Arabum inter se collatos exhibentes, ad inveniendum quo hebdomadis die incidat Novilunium: & ead. pag. *b*. regulae quaedam ad inveniendos quolibet die gradus solis elevationis &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 176.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

COD. VIII. ET quidem initio mutila; incipiunt enim a verbis... τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνον μέν ἐστιν, κ. λ. quae pertinent ad Definitiones Libri I. quare videtur deesse folium unum. Reliqua cum Cod. II. huius Plutei concordant, si illud excipias, *Euclidis Data*, quae in illo inter XIII. & XIV. Elementorum Libros erant inserta, in hoc postremum locum obtinere. Deest praeterea Epigramma in laudem Euclidis, quod supra retulimus. Scholia tandem marginalia rariora sunt in hoc, quam in aliis Codicibus. In primis tamen septem paginis fragmenta quaedam habentur Geometrica ἀκέφαλα & ἀτελῆ, quae unde fuerint excerpta, nondum comperimus: nonnullis pag. 3. adscriptum legitur nomen Maximi Planudis. Pag. 5. de colore quaedam traduntur, iuxta Aristotelis sententiam.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 228.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΥΦΗΓΗΣΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI GEOGRAPHICA SVB FIGVRA.

Seu potius

Claudii Ptolemaei Geographicae Enarrationis Libri VIII. sine tabulis.

COD. IX. INitium, & finis singulorum Librorum concordant utplurimum cum editione G. L. Amstelodam. MDCV. cum notis Gerardi Mercatoris (2). Discrimen aliquod occurrit in Indice Capitum, seu locorum, secundo Libro praemisso; qui ibi fusior aliquanto est, quam in Codice. Tum in fine libri V. desideratur in Codice ultima vox Ῥάττα. Tandem post ultima Libri VIII. verba ἕως τῶν πόλων ἀμφοτέρων τῦ Ζωδιακῦ, in quibus desinit editio, alia subiunguntur in Codice, in quibus agitur de Zodiaco, de Gange, insula Taprobana, Monte Sardonycho &c. trium circiter paginarum, quorum initium est: Ἰούνιος ἥλιος καρκίνῳ, κ. λ. Finis: ἠδὲ ϗ αὐτῆς αἰνομόρυ Σκυθίης χαλεπὸν γένος ἄχρις (lacuna duarum vocum) Σηρῶντε, τὸ γὰρ πέρας ἀνατολικῆς γῆς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIV. binis columnis exaratus. Constat foliis scriptis 132.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

EVCLIDES SINE PRINCIPIO.

Titulus reddendus

Euclidis Data, Optica, & Phaenomena.

I. p. 1. E*Vclidis Data*, anepigrapha. Horum initium concordat cum illis Codicis I. huius Plutei §. VIII. (3) Finis vero diversus est, quum desinant in verbis, τυτέστι τὸ ὑπὸ αβγ. ut innuimus supra in Codice II. §. II. *COD. X.*

II. pag. 40. *Eiusdem Optica*, sive *Perspectiva*, item anepigrapha. Inc. Ὑποδεικνὺς τὰ κατὰ τὴν ὄψιν, κ. λ. Des. καθάπερ ϗ ἐν τοῖς κύκλοις. Longiora sunt in principio iis, quae habentur in Codd. III. & VI. ubi incipiebant a verbis: Ὑποκείσθω τὰς ἀπὸ τῦ ὄμματος, κ. λ. quae post duas circiter paginas in hoc occurrunt. Id occasionem dedit Montfauconio adfirmandi, eiusmodi Optica esse sine principio; quod tamen falsum.

III. pag. 60. *Eiusdem Phaenomena*, item anepigrapha. Concordant cum dictis Codd. III. & VI.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. Saec. XV. scholiis heinc einde in margine adspersus. Constat fol. scriptis 83.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΒΡΥΕΝΝΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗ.

MANVEL BRYENNII MVSICA.

Ac praeterea

Michaëlis Pselli opuscula quaedam.

I. pag. 1. M*Anuelis Bryennii Harmonicorum Libri III.* Primus τμήματα, seu sectiones continens novem, inc. Ἐπει- *COD. XI.*

(1) Hunc eumdem Tractatum habet Biblioth. Caesarea Vindobon. Vid. Nessel. IV. pag. 103.

(2) Huius Operis celeberrimus exstat Codex in Veneta Bessarionis Bibliotheca, Catalog. pag. 185. Alterum servat plane egregium Coisliniana, cuius variantes lectiones Clariss. Montfauconius edidit Catalog. p. 611.

(3) Lucas Holstenius non satis recte in prima pagina αὐτοχειρὶ adnotavit: *Euclidis Data sine principio: habentur integra in I. Codice huius Scamni*; eumque sequutus idem adseruit Montfauconius in suo Catalogo: initium enim huius concordat cum dicto Codice I. finis vero ideo diversus, quod longius, quam ille progrediatur.

Ε'πειδήπερ ὁ χρόνος. Deſ. ϗ τὰ τούτοις ὅμοια. II. pag. 15. in ſectiones XV. diviſus inc. Ε'πειδήπερ περὶ τῶν θεωρουμένων μερῶν.. Deſ. ὑποδείγματι δείκνυται. III. pag. 45. inc. Διαλαβόντες συντόμως. Deſ. τοῦτο γὰρ ϗ ἔδει ποιῆσαι. Quot Capita habeat tertius hic Liber, non ſatis apparet, quum non omnibus ſuus ſit numerus, & inſcriptio appoſita. Exhibentur ubique diligentiſſime delineata ſchemata varia inſtrumentorum muſicorum ad eorum, quibus de agitur declarationem. Habetur hoc Bryennii Opus etiam in Bibl. Vindobon. apud Neſſelium Part. IV. pag. 47. & in Venet. Cod. CCCXXI. (1)

II. pag. 72. *b.* Τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν ψυχογονίαν τοῦ Πλάτωνος. *Pſelli de generatione animi apud Platonem*. Inc. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐστι. Deſ. ὲ τὴν ἀκρότητα. Inter inedita accenſetur in Diatriba Leonis Allatii de Pſellis in calce Vol. V. Bibl. Gr. Fabric. pag. 38. & 49.

III. pag. 78. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων: *Eiuſdem de incredibilibus lectionibus*, ſive libellus admirabilium lectionum medico-phyſicarum, Michaëli Caerulario Patriarchae Conſtantinopolitano dicatus. Inc. Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων. ἴσθι τοιγαροῦν, ὡς ὁ Ε'πιμενίδειος. Deſ. ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς (2).

IV. pag. 80. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὠμοπλατοσκοπίας, ϗ οἰωνοσκοπίας. *Eiuſdem de Omoplatoſcopia, & de Oeonoſcopia*; ſive Libellus ad eumdem Patriarcham de divinatione ex oſſibus humerariis mactatorum animalium, & ex avibus. Inc. Ο' Σωκράτης ἐκεῖνος ὁ σωφρονίσκου. Deſ. παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον.

Cod. Graecus membranaceus Ms. Saec. XV. in fol. nitidiſſimus, in prima pagina, minio, auro, aliiſque coloribus eleganter depictus, ac ſtemmate Mediceae gentis ornatus. Conſtat fol. ſcriptis 82.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ.

THEONIS SMYRNAEI DE MATHEMATICIS VTILIBVS AD PLATONIS LECTIONEM.

Ac praeterea

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, & Procli Diadochi Opera quaedam.

COD. XII. I. pag. 1. Θέωνος Σμυρναίου περὶ τῶν κατὰ τὴν μαθηματικὴν χρησίμων εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος ἀνάγνωσιν, *Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis utilia ſunt ad Platonis lectionem*. Inc. Ο'τι μὲν οὐχ οἷόν τε συνιέναι τῶν μαθηματικῶν λεγομένων παρὰ Πλάτωνι μὴ ϗ αὐτὸν ἠσκημένον ἐν τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ, πᾶς ἄν που ὁμολογήσειεν, Deſ. λείπεται δὲ μνημονεῦσαι στοιχειωδῶς ϗ τῶν κατὰ ἀστρονομίαν. Scripſit Theon de quatuor mathematicis diſciplinis, Geometria, Arithmetica, Muſica, & Aſtronomia Compendium in Platonis Libros. Ex hoc tamen ea tantum, quae ſunt de Arithmetica, & Muſica, Graece edidit e Codice Ms. Thuano (collatis quatuor Codd. Bibl. Reg.) ac verſione Latina, notiſque eruditis illuſtravit Iſmaël Bullialdus, Pariſ. MDCXLIV. 4. Et haec eadem exſtant in noſtro Codice. De hoc Theone (3) vide plura apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 101.

II. pag. 40. *Theonis Alexandrini Commentarius in promtos Ptolemaei Canones*, Libris ſeu Tomis IV. digeſtus, ac figuris geometricis ubique inſtructus, ad Eulalium, & Origenem. Prooemium inc. Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων κανόνων πραγματείας ὁρίσασιν ὑμῖν διεξελθεῖναι, ἐμοὶ ἑταῖροι, Εὐλάλιέ τε ϗ Ω'ρίγενες, ὡς ἔνεστιν ἐξεταστικώτερον ἐπελθὼν ὑπομνηματίσας, ϗ μικρὰν προσθήκην τῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ ϗ αὐτὸς τὴν τοιαύτην πραγματείαν εἰς ἐνέργειαν ἡγησάμην. πεποιήμεθα δὲ τὴν τῶν προκειμένων διδασκαλίαν ἐν πέντε βίβλοις, κ. λ. Libri I. Capita ſunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπισήμων πόλεων κανόνων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπὶ ὀρθῆς τῆς σφαίρας ἀναφορῶν. Περὶ τῶν καθ' ἕκαστον τῶν κλιμάτων συναφορῶν. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ὁμαλῶν τοῦ ἡλίου παρόδων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἡλιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῶν κατὰ τὰς μοίρας καὶ τὰ ἑξηκοστὰ πολλαπλασιασμῶν. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν διακρίσεως. Ο'τι οὐδὲν αἰσθητὸν διάφορον γίνεται τῷ χρόνῳ παρὰ τὸ ἐκ τῆς τοῦ καιρικοῦ χρόνου ψηφοφορίας παρειληφέναι τὴν τοῦ ἡλίου ἐποχήν. Περὶ Ω'ροσκόπου. Περὶ μεσουρανήσεως. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ τῆς δευτέρας καὶ καθόλου σεληνιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀπογείου ἐκκέντρου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐκκέντρου τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τῆς σελήνης σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ βορείου πέρατος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἀνωμαλίας τῆς σελήνης κανόνος. Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τῆς σελήνης ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου λοξώσεως. Περὶ τοῦ καταβιβάζοντος ϗ ἀναβιβάζοντος. Inc. Πρὸ τῆς πραγματείας τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως, κ. λ. Deſ. τὴν κατὰ τὸ β' ἀναβιβάζοντα.

Libri II. (p. 59.) Capita ſunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς διορθώσεως τῶν παραλλακτικῶν κανόνων

τῆς

(1) Bryennii Harmonica edere & illuſtrare Meibomius promiſerat; ſed quum in dies rem differret, laborem hunc Io. Valliſius, qui optime potuit, occupavit; edita igitur ſunt ex tribus Codd. Mss. praeſtantiſſimo uno Magdalenenſis Collegii Oxoniae, & aliis duobus Bibl. Bodleianae, Gr. & Lat. in Tom. III. Operum Valliſii Oxoniae MDCIC. fol. una cum Ptolemaei Harmonicis, & Porphyrii in eadem Commentariis.

(2) Eſt totus hic libellus publica luce dignus, ut ex ipſo patet principio, quod valde notabile eſt propter *Epimenideos trochiſcos alimos*, ſive *Epimenideos paſtillos contra famem*, quorum uſus olim frequens erat in obſidionibus urbium, ut teſtatur Hero Tertius in prooemio Libri de Machinis bellicis iuxta Latinam Franc. Baroccii verſionem; ipſe enim Graecus contextus, quod ſciam, nondum prodiit. Ceterum inter alia multa, quae in hoc libello obſervanda occurrunt, notandum in primis eſt, Sextum Iulium Africanum, ibi non ſolum nominatim citari, verum etiam ex illius Ceſtorum Enneabiblo varia arcana medica, phyſica, & magica ſummatim recenſeri, quem locum integrum Graece exhibet Lambec. Lib. VII. Comment. pag. 222. ſeq.

(3) Seniorem eſſe Theone Alexandrino pluribus probat laudatus Bullialdus in Praefat. citati Operis, eiuſque verba refert idem Fabric. loc. cit. pag. 100. & Iac. Bruckerus Hiſtor. Critic. Philoſoph T. II. p. 164.

τῆς σελήνης. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς διορθώσεως κανόνος. Περὶ τῆς τῶν παραλλάξεων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν συνόδων καὶ πανσελήνων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν παραλλακτικῶν τῆς σελήνης κανόνων. Inc. Διεξελθόντες ἐν τῷ α' τόμῳ. Des. τὴν τότε κατὰ μῆκος ὡριαίαν πάροδον.

Libri III. (pag. 70. *b.*) Capita sunt: Περὶ τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ προσνεύσεως. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰς τὰς προσνεύσεις συντελούντων κανόνων. Περὶ τῆς τῶν προσνεύσεων ψηφοφορίας. Ἀρχὴ τοῦ τῆς καθάρσεως χρόνου. Inc. Διεξελθόντες ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ. Des. ἤτοι ἀνέλθειν καταλαμβάνονται.

Libri IV. (p. 87.) qui inscribitur, Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων πραγματείας, & in quo Epiphanium filium adloquitur, Capita sunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἀστέρος τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κρόνου ἀστέρος τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ Κρόνου ἀστέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διὸς ἀστέρος τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ τοῦ Διὸς ἀστέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Ἄρεως σελιδίου, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τῆς Ἀφροδίτης σελιδίου, καὶ ἔτι τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ ἀστέρος σελιδίου, καὶ ἔτι τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος. Περὶ τῆς τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ε' πλανωμένων ἐκθέσεως. Inc. Διεξελθόντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου τρισὶ τόμοις, τέκνον Ἐπιφάνιε, περί τε τῆς τῶν ε' ἀστέρων διακρίσεως καὶ τῶν συνόδων ἡλίου καὶ σελήνης, κ. λ. Des. οἷων ἡ ὑπεροχὴ πρὸς τῇ μέσῃ παρόδῳ μεγίστη (1) . . . . πρὸς τῇ κατὰ τὸ ἀπόγειον . . . . . Videntur mutila tum hic quartus Liber, tum πραγματεία tota, quam libris quinque constare debuisse, tum ex Prooemii fragmento supra relato didicimus, tum ex initio alterius eiusdem Theonis syntagmatis in Promtos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, quod protulimus supra Cod. VII. §. I. & occurrit etiam paullo post in hoc ipso Codice. Ineditum igitur est & hoc Opus Theonis, de quo ne verbum quidem apud Fabricium. Sparsae vero sunt ubique figurae geometricae; variae referuntur observationes; epochae quaedam stabiliuntur a Nabonassare ad Philippum, a Philippo ad Augustum, & ad Antoninum. Nemo praeter Ptolemaeum, quod viderim, citatur. Dictio simplex, & qualis Geometram decet.

III. p. 95. *Claudii Ptolemaei expositio promtorum Astronomiae Canonum ad Syrum*, ut in Cod. I. huius Plutei §. II. Sequuntur deinde & heic eadem prorsus illa, quae habebantur in illo a pag. 171. ad pag. 177. cum hoc tamen discrimine, quod ibi ut plurimum Capita suis erant instructa titulis, ac laterculis, seu figuris astronomicis ad rem melius ob oculos ponendam interserta; heic vero nihil est huiusmodi.

IV. pag. 113. *Eiusdem de iudicandi facultate, & animi principatu*, ut in dicto Codice, §. V.

V. pag. 121. *Eiusdem Hypothesis Stellarum errantium ad Syrum*. Ibid. § III

VI. pag. 130. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones*, Syntagma alterum ad Epiphanium filium, cum scholiis marginalibus. Initium & finis concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. I. Sequuntur deinde Tabulae, seu Canones Astronomici, & ipsi uberrimis scholiis, instructi; quibus etiam variae identidem insertae sunt explanationes. Occurrit itaque primo Geographicarum Ptolemaei Tabularum brevis synopsis, continens singularum extensionem, & fines, quibus unaquaeque concluditur. Decem numerantur tabulae Europae, quatuor Libyae, duodecim Asiae: quibus subiiciuntur scholia circa rectam χρονογραφίαν. Sequitur deinde enumeratio insigniorum Europae, Libyae, & Asiae urbium iuxta praedictas tabulas cum gradibus ipsarum longitudinum, & latitudinum. Tum laterculi Regum Persarum, Macedonum, & Aegyptiorum; Imperatorum Romanorum, & Consulum usque ad ἔτη ἀνύπατα, & alia deinceps omnia, ut in Codice XXVI. huius Plutei, Theonis Commentarios continente, cum quo partim conveniunt, partim differunt, ac praecipue Menologium variarum gentium; in hoc enim sunt menses quoque Gazaeorum, Ascalonitarum, & Seleuciorum, qui in illo desunt. Insuper Tabula quaedam exhibet menses Aegyptiorum cum Romanis mensibus collatos &c. Vltima Tabula sphaerae rectae delineationem exhibet.

VII. pag. 293. Μέθοδος ἁπλουστέρα, δι' ἧς εὑρίσκεται σύνοδος καὶ πανσέληνος. *Methodus simplicior inveniendi interlunia, & plenilunia*, Auctore Anonymo. Inc. Ἀπογραφόμεθα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνόδου ἢ πανσελήνου τὰ δ' κεφάλαια, κ. λ. cum aliis in fine laterculis εἰκοσιπενταετηρίδων Solis, & ἐννεαδεκαετηρίδων Lunae &c.

VIII. pag. 335. Περὶ τῶν κατὰ μέρος ταῖς ἀναφοραῖς παρακολουθούντων. *De iis, quae particulatim collationes temporum consequuntur*, sive continuatio superioris Chronologicae expositionis, Auctore Anonymo. Inc. Ο . . . τῶν ἀναφορικῶν χρόνων τὸν προκείμενον τρόπον ἡμῖν ἐκτεθειμένων, κ. λ. Des. καὶ τὰς ἐσχάτας τῶν ἐκλείψεων καὶ τῶν ἀναπληρώσεων ἐπισημασίας.

IX. pag. 347. *Procli Diadochi Hypotyposis Astronomicarum positionum*, cum figuris. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. IV. Nonnulla sunt ad marginem scholia ab eadem manu exarata.

X. pag. 383. Occurrunt tandem fragmenta nonnulla Anonymi de phasibus, sive apparitionibus planetarum, de epochis, sive positionibus stellarum fixarum, de exaltationibus Solis, sideribus fixis, & eorum significationibus, & aliis rebus Astronomicis Inc. . . . . ὁ στίλβων τὰς φάσεις οὕτως, πρώτην μὲν τὴν ἑσπερίαν ἀνατολὴν, κ. λ. In fine nonnulla adiiciuntur de annis Diocletiani &c.

Co-

(1) Vbi puncta illa apposuimus, lacuna est in Codice, cuiusmodi plures sunt sub finem huius quarti Libri.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 399.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

TRADITIO IN PERSICAS REGVLAS ASTRONOMIAE.

Adde

Isaaci Argyri, Hephaestionis Thebani, Mercurii Trismegisti, Galeni, ac Stephani Alexandrini Opuscula varia.

COD. XIII. IN prima pagina occurrit Θεμάτιον γεγονὸς μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κε΄. τοῦ ͵ϛωπβ΄. ἔτους ἐπ' αὐτῆς τῆς μεσημβρίας, *Thematium factum mense Septembri, die XXV. anno* 6882. (Christi MCCCLXXIV.) *sub ipso meridie*: cui subiicitur explicatio. In aversa vero huius paginae parte legitur: *Olim Petri de Medicis, repertus inter libros Comitis Iohannis Mirandulani*: ac tandem Latinus Opusculorum huius voluminis index.

I. pag. 2. Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς κανόνας τῆς ἀστρονομίας. *Traditio in Persicos Canones Astronomiae*. Inc. Ἡ τῶν Περσικῶν κανόνων σύστασις γέγονε τοῖς ἐκεῖσε μαθηματικοῖς, κ. λ. Des. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Canones isti, ut in Prooemio dicitur, compositi sunt ab illius regionis Mathematicis, Iasdagerdae Sarier filii Mastrè Regis Persarum anno primo, qui incidit in annum exactum 6139. (Christi DCXXXI.) Sequitur p. 17. Caput de praenotionibus ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, *a lineis, quae sunt in palma*. Inc. Τί ὁρίζειν χρὴ καὶ καλεῖν τὸ ἀπὸ τῶν γραμμῶν μέρος. Des. εὐχερῶς ἀπατώμενοι ὑπὸ γυναικῶν. Tandem pag. 20. succedunt Canones ipsi Persici Astronomici, longitudinis nimirum, & latitudinis insigniorum urbium; mensium, dierum Persicorum, &c. qui ad paginam usque 89. progrediuntur. Exstat etiam in Bibliotheca Veneta Cod. CCCXXIII. Catalog. p. 148. & alibi.

II. pag. 90. Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ τῷ Οἰναιώτῃ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ μεθόδους αἰτήσαντι λογικὰς ἐκθέσθαι ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων, καὶ τῶν τούτοις ἑπομένων. *Isaaci monachi Argyri ad Oenaeoten Dominum Andronicum, qui ratione traditas methodos postularat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum, quae ex his consequuntur*. Prooemium inc. Ἐπειδὴ τοὺς ἄλλους. Des. ἀξίους τοῦ πράγματος κέκρικας. Cap. I. Περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, *De cyclis Solaribus*, inc. Ἔστι δὲ πρῶτον ἡμῖν. Vltimum Περὶ τῆς τοῦ κανονίου σφαλερότητος, *De laterculi defectu*, sive *de correctione Paschatis*, des. τὸ παρρησιάζεσθαι παραιτήσωνται. Exstat G. & L. hic Isaaci Argyri Computus in Dionysii Petavii Opere *de Doctrina Temporum*, edit. Antuerp. MDCCIII. fol. Tom. III. a pag. 194. ad pag. 205. Aliquod tamen discrimen identidem adnotavimus, tum in divisione, tum in titulis Capitum, quemadmodum etiam nonnullos in Codice defectus: primo enim ex Cap. IV. desideratur paragraphus ille, qui inc. Αἱ μὲν οὖν νεομηνίαι, κ. λ. usque ad verba: Τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, κ. λ. Tum integra Capita VIII. & XIV. tabulaeque omnes Capitibus intersertae, praeter duas illas, quae incidunt in cit. edit. pag. 201. Tandem post ultima verba, ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης, in quibus editio desinit, Codex alia pauca subiungit, quorum initium: Σοὶ δ' αὐτῷ συνετῷ γε ὄντι, καὶ κρίνειν ὀρθῶς εἰδότι τά τ' εὖ ἔχοντα τῶν τοιούτων, κ. λ. Finis idem, quem mox dedimus.

III. pag. 98. Ἐκ τῶν Ἡφαιστίωνος τοῦ Θηβαίου ἀποτελεσματικῶν καὶ ἑτέρων παλαιῶν. *Ex Hephaestionis Thebani & aliorum antiquorum apotelesmaticis*, Excerpta. Caput I. περὶ τῆς τῶν ιβ΄ μοιρῶν ὀνομασίας καὶ δυνάμεως, inc. Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ΄ τμήματα διεῖλον. Vltimum est περὶ δραπετῶν. Des. τούτων ἡ σύνθεσις σημαίνει μετὰ πόσας ἡμέρας εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης. Inseruntur Excerpta quaedam aliorum apotelesmatica, nimirum p. 143. Θεοφίλου περὶ καταρχῶν, pag. 147. *b.* Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψὼ, pag. 148. *b.* Περὶ κατασημάτων τῶν ζ΄ ἀστέρων, Ἰουλιανοῦ, pag. 149. *b.* Περὶ ὑετῶν ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινὸς, &c. Excerpta ex Hephaestione, & aliis veteribus Scriptoribus de XII. caeli signorum appellationibus, & adfectionibus, exstant in Collect. Ioachimi Camerarii, Norimbergae MDXXXII. 4. ut ex Catalogo Bibl. Venet. pag. 149. eruitur, Cod. CCCXXIV. & pag. 154. Cod. CCCXXXV.

IV. pag. 220. Ἰατρομαθηματικὰ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου πρὸς Ἄμμωνα Αἰγύπτιον. *Medicomathematica Mercurii Trismegisti ad Ammonem Aegyptium*. Inc. Τὸν ἄνθρωπον, ὦ Ἄμμον, κόσμον φασὶν οἱ σοφοί· ἐπειδὴ ἀφομοιοῦται τῇ τοῦ κόσμου φύσει. Des. χωρὶς γὰρ τῆς κοσμικῆς συμπαθείας τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται. Hunc librum sub titulo, *Mercurii Trismegisti de decubitu infirmorum*, primus Latine edidit Andreas Wechelus Paris. MDLV. 4. Graece primus Ioachimus Camerarius Norimb. MDXXXII. 4. Graece vero, & Latine emendatiorem plenioremque postea cum notis ex Ms. Augustano vulgavit David Hoeschelius Augustae Vindel. MDXCVII. 8.

V. pag. 224. Γαληνοῦ περὶ κατακλίσεως νοσούντων προγνωστικὰ ἐκ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. *Galeni de decubitu infirmorum prognostica ex mathematica disciplina*, seu *praenotiones astrologicae*, ad Aphrodisium. Inc. Περὶ μὲν τοῦ ὑπαρκτικὴν εἶναι τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην. Des. στρόφους γὰρ ποιεῖ τῷ κάμνοντι. Exstant Tom. IV. Basil. edit. p. 473. & T. VIII. Paris. pag. 901.

VI. pag. 232. *b.* Παγχαρίου περὶ τῶν αὐτῶν. *Pancharii de iisdem rebus*, scilicet *de decubitu infirmorum prognostica*. Inc. Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων. Des. νοσεῖν παρασκευάζει. Inter deperditos recenset Fabric. Vol. II. p. 517.

VII. pag. 237. *b.* Ἡφαιστίωνος περὶ τοῦ αὐτοῦ. *Hephaestionis de eodem argumento*. Inc. Ἰστέον

ὅτι οἱ ἀρξάμενοι νοσεῖν. Des. σημαίνει ὧν κινδυνῶδες εἶναι τὸ νόσημα· ἔςι δὲ τὸ κανόνιον τόδε. Tum subditur tabella numerica. Vid. Fabric. B. G. T. II. p. 506.

VIII. pag. 239. Στεφάνου Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου ἀποτελεσματικὴ πραγματεία πρὸς Τιμόθεον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, πρόφασιν μὲν ἔχουσα τὴν νεοφανῆ ἢ ἄθεον νομοθεσίαν τοῦ Μωαμὲδ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν μελλόντων προαγορεύουσα. *Stephani Alexandrini philosophi, & oecumenici magistri Tractatus apotelesmaticus ad Timotheum eius discipulum, compositus quidem occasione recens natae & impiae sectae Mohamedis, verum & multa alia futurorum praedicens*. Inc. Τοῖς ἤδη πεπονημένοις τῶν πάλαι σοφῶν βιβλίοις. Des. διὰ τὴν τῶν καιρῶν μεταβολὴν, ἢ τὴν τῶν κρατούντων ὠμότητα. Inter Astrologos ineditos accenset Fabricius B. G. Tom. II. p. 515.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 246.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΙΒ' ΖΩΔΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΨΩΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

INTERPRETATIO TRIANGVLORVM XII. SIGNORVM, ET EORVM ELEVATIONIS INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Syntagma ex variis Astrologiae Iudiciariae Scriptorum Excerptis contextum.

COD. XIV. I. pag. 1. Occurrit Index Latinus Operum, quae in hoc Codice continentur; tum folio verso duo Circuli, duodecim Zodiaci signa, ac Solis, Lunae, aliorumque planetarum varias coniunctiones exhibentes; pag. vero 2. *b.* Ἑρμηνεία περὶ τῶν τριγώνων τῶν ιβ' ζωδίων, καὶ τῶν ὑψωμάτων αὐτῶν. *Explicatio triangulorum XII. signorum Zodiaci, & elevationum ipsorum*, Anonymi; tum p. 3. alia pauca περὶ ὡροσκόπου. *de Horoscopo*.

II. pag. 3. *b. De Astrologia Poëma iambicum* valde longum, absque ullo titulo; quod tamen esse Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum, ex initio deprehenditur. Inc.

Ἐξ οὐρανίων ἀντύγων σοι βιβλίον
Γράψας προσάγω, δέσποτα σεφηφόρε,
Ἄναξ Μανουὴλ, πορφυροβλάςε κλάδε,
Ὁ Καματηρὸς ἐκ γένους Ἰωάννης,
Τῷ σῷ δὲ κράτει πιςότατος οἰκέτης, κ. λ.

Integrum Prooemium speciminis loco exhibetur Biblioth. Taurin. Catalog. Part. I. pag. 315. Cod. CCXXIX. quem vide. Interim notandum, in nostro Codice Poëma istud fuisse recentius exaratum in iis foliis, quae tum in principio, tum in fine vacua superfuerant. Postrema sunt:

Συσχηματισθεὶς κακοποιῷ Ζεὺς πάλιν
Ἤμειψεν αὐτῷ τὴν φύσιν εἰς βελτίω·
Ἡ δ' Ἀφροδίτη τοῦτο δρᾶν οὕτω σθένει.

quae tamen imperfecta videntur, Codice in fine mutilato.

III. pag. 9. Incipit Tabula argumentorum, quae in toto pertractantur Volumine, Capita continens CCCCLXV. quorum primum est: Μέθοδος συνόδων, καὶ πανσελήνων, ὧν ἡ ἀρχὴ, μέθοδος τῶν συζυγιῶν. *Methodus coniunctionum, & pleniluniorum: quorum initium*, μέθοδος, κ. λ. Vltimum est: Περὶ τῆς δηλώσεως τῶν σεσημειωμένων σοιχείων. *De significatione subscriptarum notarum*.

IV. pag. 17. Incipit Syntagma ipsum Astrologicum, omnium, quae in hoc Astronomorum Pluteo occurrunt, uberrimum. Primis XXV. huius collectionis Capitibus praecedit titulus valde longus, cuius propterea partem tantummodo proferimus. Ita vero habet: Διὰ συντόμων εὕρεσις κατὰ τὸν ζητούμενον Ῥωμαϊκὸν μῆνα τοῦ ἐνιςαμένου ἔτους, τοῦ τε τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῶν συνόδων καὶ τῶν πανσελήνων διὰ κανονίων νέων μεταποιηθέντων ἀπὸ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πτολεμαίου συντάξει ἐν ταῖς συνόδοις καὶ πανσελήνοις, ἢ διὰ κανονίων τῆς ἀνωμαλίας ἡλίου τε καὶ σελήνης, κ. λ. *Brevis modus inveniendi secundum quaesitum mensem Romanum currentis anni, locum & tempus coniunctionum & pleniluniorum per novos canones translatos a magna Ptolemaei Constructione in coniunctionibus & pleniluniis, & per canones inaequalitatis Solis ac Lunae &c.* Incipit primum Caput: Ἡ σύνοδος ἢ πανσέληνος ἤτε ὁμαλὴ καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέθειται ἐν κανονίοις, κ. τ. λ. XXV. inscribitur: Αἱ ἐκλείψεις, & est eclipsium Solis ac Lunae sui temporis historia, incipiens ab illa Solis, quae incidit anno ,ϛωπδ' 6884. (Christi MCCCLXXVI.) die XVII. Iulii, usque ad illam pariter Solis, quae incidit anno ,ϛωϞδ' 6894. (1) (Christi MCCCLXXXVI.) die I. Ianuarii. Huic manus posterior alias adiunxit insequentium annorum eclipses.

V. pag. 33. Ἐκ τῶν Ἡφαιςίωνος τοῦ Θηβαίου ἀποτελεσματικῶν, καὶ ἑτέρων παλαιῶν. Excerpta *ex Hephaestionis Thebani, & aliorum antiquorum apotelesmaticis*. Haec iuxta continuationem Operis incipiunt a Capite XXVI. & desinunt in Capite CCXXIV. (2) Illud igitur inscriptum, Περὶ τῶν ιβ' μορίων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως, inc. Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ' τμήματα διεῖλον. Hoc Περὶ τῶν ζ' ἀςέρων, des. ποιεῖ κατὰ οἶκον ἡμέρας β. . ἀγαθοποιόν. Heic vero magnus Codicis defectus intercedit, duorum scilicet quaternionum, ut ex vetere ipsorum numeratione colligitur, in quibus ex indice Capitum praemisso apparet fuisse Mercurii Trismegisti *Iatromathematica*, Galeni *de decubitu infirmorum prognostica*, Pancharii, & Hephaestionis *de eodem argumento &c.* quae a numero CCXXV. ad CCXLIII. inclusive progrediebantur: & quae in Codice superiore eadem ferme continente habentur a §. IV. ad §. VII. inclusive.

VI.

(1) Corrige Montfaucon. Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 394. litt. B qui annum 6891. ponit pro anno 6894.

(2) Male igitur Montfaucon. qui loc. cit. litt. C. ait eiusmodi Hephaestionis, & aliorum excerpta Capitibus CCXXIV. esse comprehensa; si enim ex hoc numero, Capita demas XXV. reliqua erunt CIC.

VI. pag. 153. Ἀστραμψύχου Αἰγυπτίου πρὸς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον περὶ προῤῥήσεως διαφόρων ζητημάτων. *Astrampsychi Aegyptii ad Regem Ptolemaeum de praedictione ad varias quaestiones*. Prooemium, seu introductio inc. Ὅτι μηδὲν ὤφειλέ σε τῶν καλῶν λανθάνειν, κ. λ. Des. ἀδιάλειπτον ἕξεις τὸ κλέος ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις. Ἔῤῥωσο. Sequitur Oratio quaedam brevis dicenda, tum ab eo, qui quaestionem proponit, tum ab eo, qui illam soluturus est; ac deinde canones, seu regulae proponuntur. Et haec quidem duobus Capitibus, nimirum CCXLIV. & CCXLV. continentur (1).

VII. p. 162. *Stephani Alexandrini philosophi Tractatus Apotelesmaticus ad Timotheum eius discipulum, compositus quidem occasione recens natae, & impiae sectae Mohamedis, sed & multa alia futurorum praedicens*. Vide in Codice XIII. §. VIII. Vnico autem Capite continetur.

VIII. pag. 169. Caput CCXLVII. inscribitur: Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τῶν χρόνων, καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ. *Quomodo considerare oporteat annorum translationes, quaeque in iis accidant iuxta quatuor anni conversiones*. Inc. Ἐπειδήπερ ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου γίνεται τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κριοῦ. Des. καὶ αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς, τὰ αὐτὰ ἔσεσθαι δηλοῖ.

IX. p. 172. *b*. Sequuntur Theophili quaedam, nimirum, περὶ καταρχῶν, περὶ βασιλικοῦ κλήρου, περὶ τοῦ ἐνιαυσίου δεσπότου. Tum adiungitur pag. 176. *b*. Caput Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψώ. Horum initium est: Τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ παλαιότατοι τῶν Αἰγυπτίων καὶ σοφώτατοι ἀστεροσκόποι ἐκ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὥρισαν εἶναι. Finis: ἐὰν δὲ μείνῃ τὴν ἡμέραν, καλόν. Duos Theophilos accenset inter Astrologos ineditos Fabric. B. G. Vol. II. pag. 515. Alterius memorantur ad Deucasionem filium Prognostica ex Astrologia (Vid. Lambec. VII. p. 256.) Alterius (Alexandrini) Introductio ad Apotelesmaticen laudatur a Cangio Glossar. in Προτοστάσιον, & alibi. Vtri vero adiudicandum sit nostri Codicis Excerptum Περὶ καταρχῶν &c. prorsus ignoramus.

X. pag. 177. Ἀποτελεσματικὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν Παῦλον ἐξηγητικῶν Ἡλιοδώρου καὶ ἑτέρων ἀστρονόμων. *Excerpta apotelesmatica ex libris exegeticis Heliodori in Paullum, & aliorum Astronomorum*, Capitibus XXIII. comprehensa; nam a CCLII. ad CCLXXIV. inclusive progrediuntur. Primum Caput est Περὶ τριγώνου καὶ ἑξαγώνου σχήματος καὶ τῶν λοιπῶν, & inc. Τὸ ἑξάγωνον σχῆμα, ἀγαθόν ἐστι. Vltimum Περὶ οἰκοδεσποτίας καὶ χρόνων ζωῆς. Des. αὐτῷ προσνεμητέον τὴν οἰκοδεσποτίαν τῶν τῆς ζωῆς χρόνων.

XI. pag. 212. Ἐκ τῶν τοῦ Ἡφαιστίωνος ἀστρονομικῶν. *Ex Hephaestionis Astronomicis Excerpta*. Prooemium inc. Τῆς οὐρανίας διαθέσεως. Des. ὃ οἱ πολλοὶ θεμάτιον ὀνομάζουσι λέξομεν. Primum Caput, quod iuxta operis continuationem est CCLXXVI. (suus enim est etiam Prooemio numerus) inscribitur: Περὶ τοῦ θεματίου, ὅπως σχηματίζηται. Inc. Θεμάτιον τοίνυν λέγεται ἡ ὅλη οὐρανία διάθεσίς τε καὶ περιφορά. Vltimum περὶ ἐτεμβάσεως, des. ἤτοι τῶν μοιριαίων ἐποχῶν αὐτῶν τῶν χρονοκρατόρων. Procedunt ad Caput usque CCCXCVII. Vtrum autem omnia ad Hephaestionem pertineant, non ita facile dignosci potest.

XII. pag. 249. Sequuntur alia Astrologica sine titulo, atque initio, in quibus agitur de apparitionibus stellarum, de significationibus XII. signorum, apotelesmata solarium ac lunarium eclipsium, de variis operibus faciendis secundum Lunam; pag. 274. Canon, & Ephemeris stellarum fixarum exposita anno ab Adamo 6854. (Christi MCCCXLVI.) Persarum DCCXV. & tabulae quaedam Astronomicae; tum pag. 286. alia subiiciuntur, in quibus Psellus, Blemmydes & Ptolemaeus laudantur. Hisce autem admiscentur pag. 289. Ψηφοφορία γεγονυῖα ἐπὶ τοῦ διὰ Βύζαντος παραλλήλου τῷ ,ϛωξ′ ἔτει ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ιζ′. ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν ια′. *Calculatio facta sub parallelo Byzantino, anno 6860.* (Christi MCCCLII.) *Mense Ianuario die XVII. hora post meridiem XI*. Pag. 290. Θεμάτιον ἐκλείψεως γεγονυίας σεληνιακῆς ἐν ἔτει ,ϛωπβ′. Αὐγούστῳ κβ′. ὥρᾳ γ′. τῆς νυκτός. *Thematium Eclipsis Lunaris factae anno 6882.* (Chr. MCCCLXXIV.) *Augusti die XX. hora noctis III*. Pag. 291. Θεμάτιον γενεθλιαλογικὸν γεγονὸς ἐπί τινι ἐνδόξῳ ἀνδρὶ ἀπὸ τῶν βενετικῶν ἐν ἔτει ,ϛωνγ′ Φεβρουαρίῳ δ′. ὥρᾳ κβ′ ἀπὸ μεσημβρίας. *Thematium genethliacum factum propter inclytum quemdam virum Venetum anno* 6853. (Christi MCCCXLV.) *Febr. IV. hora XXII. post meridiem*. Haec autem omnia Capitibus XXVI. continentur; ultimum enim est CCCCXXIII.

XIII. p. 296. Anonymi item alia Astronomica Capita XII. de sphaera nimirum secundum Chaldaeos, de eclipsibus, de horoscopis &c. quorum primum inc. Διήγησις σοφωτάτου ἀνδρὸς περὶ ποικίλης καὶ πολυμόρφου σφαίρας. Vltimum des. εἰ δὲ εἰς τὸ ἀστραγάλιν, ἀπρόσωπον τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς ἔξω βίας καθίστησιν.

XIV. pag. 301. Αὐτολύκου περὶ ἐπιτολῶν ἀστέρων. *Autolyci de ortibus stellarum*. Inc. Τῶν ἀπλανῶν ἄστρων αἱ ἐπιτολαί τε καὶ δύσεις, κ. λ. Sequuntur alia Capita, quorum ultimum quod est CCCCXLII. περὶ ὡροσκόπου, des. ἐστι βόρειον ἀνατολικόν. His pag. 302. quaedam alia succedunt e Persica Astrologia de eodem argumento. Plura habes exemplaria in Bibliotheca Regia Parisiensi. Vid. Catalog. p. 487. Libros II. de vario ortu & occasu siderum inerrantium Graece & Latine edidit Dasypodius Argentorati MDLXXII. 8. Vid. Fabric. T. II. p. 89.

B 2 XV.

(1) Vid. Catalogum Biblioth. Regis Galliae pag. 499. ubi adseritur opus hoc esse ineditum. Adservatur etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca, ut ex Catalogo eruitur pag. 149. inscributurque, Ἱερὸν Ἀστραμψύχου ποίημα. Habentur prius quaesita plura in diversas materias, quibus subiiciuntur responsa in decades CCII distributa, praemittuntur preces & modus responsa inveniendi, vulgo *Cabalam* appellant. Astrampsychi ad Ptolemaeum sors, qua interrogati, vel interrogantes divinant. Ms. fuit in Bibliotheca Cardinalis a S. Angelo, teste Labbeo p. 168. Bibl. Novae Ms. Ex praemissis precibus auctor Christianus fuisse arguitur.

XV. p. 302. *b. Excerpta ex Critodemo*, περὶ ἐχθρῶν τόπων κ̀ ἀφέσεων, περὶ κρύψεως σελήνης, κ. λ. Capitibus XII. quorum ultimum, nempe CCCCLXI. eſt περὶ τοῦ ἐν ποίῳ μηνὶ ὁ γεννηθεὶς τελευτήσει. Vid. Fabricium B. G. T. II. pag. 511.

XVI. pag. 305. Vltima quatuor Capita ita ſunt inſcripta: I. περὶ ἁλλομένων μελῶν, II. περὶ ἐνυπνίων, III. Ὑπόδειξις διαλύσεως τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου ἀλλοιουμένων (1), IV. Ἡ δήλωσις τῶν ζωδιακῶν σχημάτων, κ̀ ἑτέρων τινῶν σεσημειωμένων, quibus conficitur numerus Capitum CCCCLXV. (2)

XVII. pag. 309. Tabula dierum utilium ad ſanguinis emiſſionem, purgationem, & vomitum, & fragmenta quaedam Genethliaca, & Medico-Aſtrologica.

XVIII. pag. 314. *b.* Occurrit reliquum Poëmatis Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum de Aſtrologia, de quo diximus ſupra §. II. quodque incipit a verſu;

Ὁ δωδέκατος ἀπόκλιμα τυγχάνει, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 320.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑ′.

GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI LIB. XI.

Titulus corrigendus

Strabonis Geographicarum rerum pars altera, incipiens a Lib. XI. uſque ad totum XVII.

COD. XV. COncordat prorſus cum editione citata. Singulis autem libris Hypotheſes praemittuntur, quas vide in calce editionis Tom. II. pag. 1199. Heic notandus eſt error typographi in Montfaucon. Catalogo Biblioth. Bibliothecar. P. I. pag. 295. litt. A. ubi hunc Codicem deſcribens ait; *Codex Strabonis rerum Geographicarum pars ſecunda incipiens a libro XI. & finiens in XIII. &c.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. brevibus quibuſdam adnotationibus adſperſus. Conſtat foliis 233.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Scilicet

Aliud Syntagma Aſtrologiae Iudiciariae Scriptorum.

COD. XVI. COntinet hoc etiam Volumen rerum Aſtronomicarum collectionem ex variis Auctoribus excerptam, & CCLXV. Capitibus digeſtam, quorum indicem primae duae exhibent paginae. Indicem vero excipiunt verſiculi decem, nimirum;

Ἀβράμοιο πάϊς γράφεν τήνδε βίβλον ἑῇ χειρὶ,
Ἥ τέρμα εἴληφεν αἰῶνος (3) ἐφ' ἑβδομάτοιο,
Ἀριθμοῖο δέοντος ἐτῶν δέκα κ̀ ἑκατόνγε,
Λῆξιν λαβεῖν μερόπων ἅπαν φῦλον ὃν ἐπὶ γαίης·
Ἣ πυκνὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας μαστεύουσα πλανήτων
Μυθέεται μερόπεσσιν ἀψευδῆ ἔπεα πάντα,
Ἠδὲ καλά τε (4) φαῦλ' ὅσα τοῖσδε πρόκειται
πρὸς θεοῖο
Ἀθανάτοιο ἑζομένου εὐρὺν ἐς οὐρανὸν αἰεί·
Ἧς ἔπεα μελιηδέα χρυσοῖο πολλοῦ κρείττω,
Ὧν τε διὰ μερόπων ποθέοντες κλεινοὶ δείκνυνται.
Abraami filius ſcripſit hunc librum ſua manu,
Qui finem accepit ſeptimo ſaeculo,
Demto numero annorum decem & centum,
Ex quo exordium ſumſit univerſum hominum
genus, quod eſt ſuper terram.
Qui crebras hinc inde planetarum revolutiones
indagans
Loquitur hominibus verba omnia ſine mendacio,
Et pulcra, & bona, quotquot hiſce continentur
per Deum
Immortalem ſpatioſo in caelo ſemper ſedentem.
Cuius verba mellita multo auro praeſtantiora
ſunt,
Quae qui diligunt, inter homines inclyti demonſtrantur.

I. pag. 3. Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς κανόνας τῆς Ἀστρονομίας. *Traditio in Perſicos Canones Aſtronomiae*, Capitibus XVIII. comprehenſa, quorum ultimum eſt Προγνωστικὸν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, *Prognoſticum a lineis, quae ſunt in palma*. Habes in Codice XIII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 23. *b.* Capite XIX. continetur Μέθοδος κυροῦ Δημητρίου τοῦ Χλώρου περὶ τοῦ, τί ποιῶν τις εὑρίσκει τὸν ὡροσκόπον, ἤτοι τὴν ἀνατέλλουσαν μοῖραν ἀπταίστως. *Methodus D. Demetrii Chlori* (5), *qua ratione inveniatur Horoſcopus, ſeu pars oriens ſine errore*. Inc. Αἱ λεγόμεναι καιρικαὶ ὧραι τῇ μὲν κοινωνοῦσι ταῖς μεσημβριναῖς, κ. λ. Deſ. εὑρήσομεν κ̀ οὕτω τὴν πρώτην τοῦ ζυγοῦ ἀνατέλλουσαν. Sequuntur duo Thematia, primum factum *in creatione Domini Manuelis filii Imperatoris Ioannis Palaeologi anno* 6882. (Chriſti MCCCLXXIV.) *menſe Septembri, die XXV. in ipſo meridie*, (6) cum ſua expoſitione. Alterum *in ingreſſu Conſtantinopolim Imperatoris Domini Andronici Palaeologi, quum poſſeſſionem Imperii caperet, menſis Auguſti die XII. hora III. diei ab ortu Solis anno* 6884. (Chriſti MCCCLXXVI.) In eodem Capite continetur pag. 35. *brevis methodus ad inveniendum, in quo ſigno, & quali portione & minuto Sol exſiſtat*, compoſita a quodam Eleu-

(1) Huius tamen Capitis praeter titulum, nil aliud exſcripſit calligraphus.

(2) Vbi notandus error in Catalogo Montfaucon. loc. cit. pag. 295. litt. A. ubi omnium ſumma Capitum centenario maior innuitur, dum caput CCCCLXII. *de palpitatione membrorum*, numero 562. & penultimum *de membrorum diſſolutione* numero 564. denotatur.

(3) Nempe anno ab O. C. 6890. (Chriſti MCCCLXXXII.) ubi vox αἰὼν, Latine *Saeculum*, pro *mille annorum ſpatio* accipienda eſt, ut vera ſcriptionis epocha ſtatui poſſit.

(4) Vt ita explicem vocem φαῦλα, movet me Euſtathius, qui ἀντ' ἀγαθοῦ uſurpari aliquando adnotat, & Laërtius apud Platonem ἀντὶ καλοῦ, ſic tamen ut utriuſque exemplum deſideretur, nam hic quidem nullum adfert, ille autem eiuſmodi, quod non valde ſatisfaciat.

(5) Nihil de hoc Demetrio Chloro occurrit apud Fabricium; nam quem citari ſubinde in ſcholiis Graecis Nicandri adfirmat B. G. Vol. II. pag. 620. & Vol. XIII. pag. 137. Medicus potius, quam Aſtronomus habendus eſt.

(6) Hoc idem Thematium appoſitum erat in prima pagina Codicis XIII. huius Plutei.

Eleutherio, Scriptoris ut apparet magistro. Ad finem vero nonnulla sunt de stellis adiecta. Tandem occurrunt Canones Persici Astronomiae Tabulis CXL. comprehensi.

III. pag. 107. *Isaaci Argyri ad quemdam suorum amicorum, qui petierat ab illo ratione traditas methodos solarium, & lunarium circulorum, & quae ex iis consequuntur*. Habes in Cod. XIII. huius Plutei §. II. Heic tamen additur in fine computus Paschalis.

IV. pag. 116. Excerpta *ex Hephaestionis Thebani Apotelesmaticis, & aliorum veterum*, quae a Capite XXI. usque ad CCXXXIII. inclusive progrediuntur. Eadem vero sunt, atque illa, quae habentur in dicto Codice XIII. §. III. excepto ultimo Capite περὶ δραπετῶν, quod in hoc desideratur, qui propterea desinit in verbis; ὁμοίως λαμβάνονται, καὶ ὁ κατὰ τὸ ἀνάπαλιν.

V. p. 236. *Medicomathematica Mercurii Trismegisti ad Ammonem Aegyptium*, unico Capite CCXXXIV. comprehensa. In memorato Codice XIII. §. IV.

VI. pag. 240. *b. Galeni de decubitu infirmorum prognostica ex mathematica disciplina*; tum alia omnia, quae loc. cit. recensuimus §. V. Heic tamen post tabulam numericam, alia duo Capita sequuntur de eodem argumento, quorum ultimum iuxta continuationem operis est CCLVIII.

VII. pag. 258. Capite CCLIX. continetur *Stephani philosophi, & oecumenici magistri Alexandrini Tractatus apotelesmaticus ad Timotheum discipulum occasione recens natae, & impiae sectae Mohamedis &c.* Ibid. §. VI. Adiecta heic tamen est quaedam Appendicula cum tabula, *quantum moveantur singuli planetae noctis unius, & diei spatio*.

VIII. p. 268. Caput CCLX. exhibet *Canones aliquot longitudinis, & latitudinis insignium Civitatum*; Caput CCLXI. tabulas longitudinis, & latitudinis stellarum; Caput CCLXII. Canones stellarum XXX. lucidarum, quae in apotelesmaticis assumuntur; Caput CCLXIII. membra signorum, & planetarum coniunctiones.

IX. pag. 279. *Ioannis (Philoponi) Grammatici Alexandrini de usu Astrolabii, & quid singula in ipso descripta significent*. In Codice XXI. huius Plutei §. I. cum quo concordat.

X. pag. 290. Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευῆς ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου. *Isaaci Argyri methodus faciendi Astrolabicum instrumentum*. Prooemium inc. Ἐπεὶ καθάπερ ἀρχελύτως πίνακας χρεὼν, κ. λ. Des. ἔχει δὲ ὧδε τὰ τῆς ὑποσχέσεως. Opus in quinque Capita distributum inc. Τὸ μὲν ἓν ἐξωδοχεῖον, ὃ τὰ τύμπανα περιέχει. Des. εἰδότας ὡς ἀγαπητὸν, καὶ τὸ ἰσοφορούν τῶν τοιούτων ἐπιτυχεῖν. In fine adiicitur schematismus descriptionis circulorum parallelorum. Exstat nondum editus Romae in Bibl. Vaticana, teste Gesnero. Notandum in titulo tum huius, tum alterius Operis, quod mox innuimus §. III. expunctam fuisse vocem μοναχοῦ verbis Ἰσαὰκ & Ἀργυροῦ interiectam.

XI. pag. 297. Κλαυδίου Πτολεμαίου τῆς πρὸς Σύρον συμπερασματικῆς τετραβίβλου, τὸ πρῶτον. *Claudii Ptolemaei Symperasmaticorum ad Syrum Tetrabibli* (quod vulgo dicitur *Quadripartitum*) *Liber I.* Post indicem Capitum XXIII. Prooemium inc. Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τέλος παρασκευαζόντων. Des. καὶ πρῶτον τοῦ δυνατοῦ. Liber inc. Ὅτι μὲν τοίνυν διαδίδοται. Des. ἀδύνατοι παντελῶς τυγχάνουσιν. Liber II. pag. 311. praevio indice Capitum XIV. inc. Τὰ μὲν κυριώτατα. Des. κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκολουθίαν ἐφοδεύσομεν. Liber III. pag. 323. praevio indice Capitum XIV. inc. Ἐφοδευμένων ἡμῖν. Des. ὡς εὐπροσκοπώτερον. Liber IV. pag. 337. *b.* item cum indice Capitum IX. inc. Τὰ μὲν ὢν πρὸ τῆς γενέσεως. Des. καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως. In fine: Τέλος τοῦ δ' βιβλίου καὶ τῆς καθόλου πραγματείας τῶν πρὸς Σύρον συμπερασματικῶν. *Finis IV. Libri, ac totius Tractatus Symperasmaticorum ad Syrum*.

XII. pag. 347. Περὶ τῶν καλουμένων κέντρων, ἐπαναφορῶν τε καὶ ἀποκλιμάτων καὶ τῆς ἑκάστης τῶν ιβ' τόπων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως. *De iis, quae vocantur centra, de adscensionibus & declinationibus, & de singulis XII. locorum appellationibus & adfectionibus*. Inc. Τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου παρὰ τοῖς ἀστρονόμοις εἰς ιβ' μέρη διαιρουμένου, ἕκαστον τῶν τοιούτων ιβ' τμημάτων καλεῖται μὲν κοινῷ ὀνόματι ζῴδιον. Des. ἐπὶ τὸ προγνωστικὸν τέλος ἐρχόμεθα. Opus Anonymi.

XIII. pag. 350. *b.* Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ Καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ρ'. *Claudii Ptolemaei Liber, qui inscribitur* Καρπὸς, *seu fructus librorum suorum, centum constans Capitibus, seu Aphorismis, ad Syrum*. Inc. Προεκθέμενοι, ὦ Σύρε, τὰς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων. Des. εἰ δὲ οὐ κινεῖται, ἐγχώριος ἔσται ὁ ἐχθρός. Gr. & Lat. ex versione Iov. Pontani edidere Ioachimus Camerarius & Phil. Melanchthon cum Tetrabiblo eiusdem Ptolemaei, Norimb. MDXXXV. 4. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 420. In fine legitur nomen Scriptoris, nimirum Ἰωάννης ὁ Ἀβράμιος, *Ioannes Abraami filius*.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis 356.

ΠΕΡΣΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

PERSICA CONSTRVCTIO ASTRONOMIAE.

I. pag. 1. Post titulum exteriori prorsus consimilem, Opus inc. Τὸ βι- COD. XVII.
βλίον τόδε καθ' Ἕλληνας μὲν σύνταξις λέγεται, κατὰ δὲ τὴν τῶν Περσῶν διάλεκτον ζῆζι. Ἀπὸ φωνῆς τοίνυν τοῦ Σαμψουχάρης ἀνδρὸς τὸ γένος Πέρσου πᾶσαν λογικὴν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένου ταύτην περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς κρείττονος τῶν ἄλλων ταύτης τὴν διδασκαλίαν ἀκήκοα. Des. οὕτω δὲ ἀριθμοῦνται, λαγὼς, κῆτος, ὄφις, ἵππος, πρόβατον, μαιμὼ, ὄρνις, κύων, χοῖρος. In fine adnotatur ἔτους ςωλα', ἀπὸ Ἀλεξάνδρου αχλδ'. *Anno* 6831. (Christi MCCCXXIII.) *ab Alexandro* 1634. (error in numeris.) Tandem sequuntur Tabulae Astronomicae.

Co-

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 243.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO MAGNAE CONSTRVCTIONIS PTOLEMAEI.

COD. XVIII. I. p. 1. ΘΕ'ωνος Α'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ Α' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου Υ'πόμνημα. *Theonis Alexandrini ex traditione ab ipso facta in I. Librum Ptolemaei Constructionis Commentarius*, & quidem in duas partes divisus. Prima pars inc. Συνεχέστερον προτρεπόμενος. Des. συνάγεται ὁ αφιέ κιέ. ἔγγιστα. In fine repetitur titulus hoc pacto: Θέωνος Α'λεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ α' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως τῶν εἰς τὸ β' τὸ α'. *Theonis Alexandrini Commentarii in primum Librum Mathematicae Ptolemaei Constructionis, in duas partes divisi, pars prima*. Exstat in Ptolemaei edit. Graeca Basil. MDXXXVIII. supra cit. a pag. 1. ad pag. 42. Altera Pars, nullo titulo praemisso, inc. pag. 35. Διαλαβόντες ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ. Des. ἰσοδυναμεῖν τῷ ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας ὁρίζοντι. Titulus huius secundae partis in fine ponitur hoc pacto: Θέωνος Α'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ α' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου Υ'πόμνημα τὸ β'. *Theonis Alexandrini expositionis ab ipso factae in primum Librum Ptolemaei Constructionis Commentarius secundus*. Ibid. a pag. 42. ad pag. 78.

II. pag. 70. Θέωνος Α'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ β' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου ὑπόμνημα. *Theonis Alexandrini ex traditione ab ipso facta in Librum II. Constructionis Ptolemaei Commentarius*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντάξεως, κ. λ. Des. καὶ ἔστιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη. In fine: Τέλος τοῦ ὑπομνήματος εἰς τὸ β'. Ibid. a pag. 79. ad pag. 130.

III. pag. 126. *b*. Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως ὑπόμνημα ἐκδόσεως παραναγνωσθείσης τῇ φιλοσόφῳ θυγατρί μου Υ'πατίᾳ. *Theonis Alexandrini in Librum III. mathematicae Ptolemaei Constructionis Commentarius ex traditione praelecta philosophae filiae meae Hypatiae* (1). Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ α' & β' βιβλίῳ, κ. λ. Des. διὰ τὸ τῆς κινήσεως αὐτῆς, ὡς ἔφαμεν, τάχος. In fine repetitur titulus: Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. Pro hoc Theonis Commentario, exstat in cit. edit. a pag. 131. ad pag. 194. alter Nicolai Cabasilae. Hic Theonis Commentarius in tertium Librum latuit profecto Fabricium, quum Nicolai tantum Cabasilae in eumdem enarrationem exstare confirmet B. G. Vol. VIII. duobus in locis, nimirum pag. 208. §. IV. ubi praeterea verba haec adfert: Τοῦ Θέωνος τὸ τρίτον λείπει, καὶ οὐδὲ εὑρίσκεται τὸ σύνολον, & pag. 212. §. IV.

IV. pag. 165. *b*. Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ τέταρτον τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. *Theonis Alexandrini in Librum IV. Mathematicae Ptolemaei Constructionis*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ κ. λ. Des. οὐκέτι συμφώνως τοῖς τοῦ Πτολεμαίου ἐπιλογισμοῖς. In fine: Θέωνος Α'λεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ δ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. Ibid. a pag. 195. ad pag. 230.

V. p. 204. Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ς' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. *Theonis Alexandrini in Librum VI. Mathematicae Ptolemaei Constructionis*. Inc. Διεξελθόντες περὶ τῶν ἐν τῷ ε' βιβλίῳ ἐκτεθειμένων. Des. καὶ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπλανῶν τε καὶ πλανωμένων ἀστέρων πραγματείαν. Ibid. a pag. 273. ad pag. 352.

VI. pag. 259. Πάππου Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ε' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. *Pappi Alexandrini in Librum V. Mathematicorum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος καὶ ἐν τῷ δ' βιβλίῳ τῶν μαθηματικῶν, κ. λ. Des. διὰ τοῦ τῶν γωνιῶν κανόνος, καὶ τῶν ἐν κύκλῳ εὐθειῶν. Ibid. a pag. 231. ad pag. 272. Desunt in Codice, quae ibi adferuntur ex Theone a pag. 237. ad pag. 244.

VII. pag. 305. Πάππου Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ς' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. *Pappi Alexandrini in Librum VI. Mathematicorum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Ε'ν τῷ ε' βιβλίῳ τῶν μαθηματικῶν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου, πρώτῳ κεφαλαίῳ, κ. λ. Des. . . . . . (2) ζοντος ἀντὶ τῆς ὑπὸ βρδ γωνίας. In fine repetitur titulus hoc pacto: Πάππου Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ς' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. In dicta editione non apparet. Hic quoque Pappi Commentarius in Librum VI. latuit hactenus bibliographos, ac Fabricium praecipue, qui loc. cit. Commentariorum in magnam Ptolemaei Syntaxin suos cuique ἑρμηνευτῇ libros adiudicans, ait: *in quinti initium, & partem Pappo debetur*: idemque paullo ante pag. 208. §. IV. post adlatum Suidae testimonium de Pappi in Libros IV. Ptolemaei Constructionis Commentario, subdit, *sed hodie sub Pappi nomine habemus tantummodo Commentarium in libri V. partem*: illam nimirum, quam mox recensuimus §. VI. & paullo post ait „ si Codicum Mss. auctoritas ipsi suffragaretur, se in eam sententiam iturum, ut arbitraretur, etiam Commentarium in I. II. & IV. Librum Pappo tribuendum, ita ut Pappus libros quatuor primores (ex quibus perditus sit tertius) illustrarit, & quinto fuerit immortuus &c. „ quod quidem nostri Codicis auctoritate falsum esse deprehendimus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. X. cuius venerandam vetustatem litterae grandiores, quibus est exaratus, ac maximam partem accentibus, ac spiritibus destitutae, ti-

(1) Fuit Isidori philosophi coniux, sed ita ut coniugii usu abstineret, doctissima femina, e cuius scriptis nihil aetatem tulit. Vide quae de ea tradit Iac. Bruckerus in Hist. Critic. Phil. T. II. p. 351.

(2) Puncta illa marginis externi lacerationem innuunt, quae in postremis quatuor huius Codicis paginis miserrime iniuria temporis contigit.

Specimen Cod. XVIII. Plut. XXVIII. qui Theonis in magnam Ptolemaei Construct. Comment. continet.

Θέωνος Ἀλεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ β' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου: γη :—

Fasti Consulares ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. IX.

+ ὕπατοι ῥωμαίων

ἔτη ἀπὸ Ἀλεξάνδρου	ἔτη ἀπὸ Αὐγούστου	ἐπακταὶ ἡ τοῖς ἐμβόλιμοι	τετραετηρίδες		
υξα	ρξζ	Μ	Β	ΑΝΤΩΝΙΟϹ ΕΥϹΕΒΗϹ	ΚΑΙ ΚΑΡΜΕΡΙΝΟϹ
υξβ	ρξη	Μ	Γ	ΑΝΤΩΝΙΟϹ Β	ΚΑΙ ΠΡΕϹΕΝΤΙΟϹ
υξγ	ρξθ	ΜΑ	Δ	ΑΝΤΩΝΙΟϹ	ΚΑΙ ΑΥΡΙΛΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ
υξδ	ρο	ΜΑ	Α	ϹΙΛΟΓΑϹ	ΚΑΙ ϹΕΥΗΡΟϹ
υξε	ροα	ΜΑ	Β	ΡΟΥΦΙΝΟϹ	ΚΑΙ ΚΟΥΛΑΔΡΑΤΟϹ
υξς	ροβ	ΜΑ	Γ	ΤΟΡΚΟΥΑΤΟϹ	ΚΑΙ ΑΤΤΙΚΟϹ
υξζ	ρογ	ΜΒ	Δ	ΜΑΞΙΜΟϹ	ΚΑΙ ΑΟΥΪΤΑϹ
υξη	ροδ	ΜΒ	Α	ΑΝΤΩΝΙΟϹ	ΚΑΙ ΑΥΡΙΛΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ΤΟ Β
υξθ	ροε	ΜΒ	Β	ΚΛΑΡΟϹ	ΚΑΙ ΚΛΑΥΔΙΟϹ
υο	ρος	ΜΒ	Γ	ΛΑΡΓΟϹ	ΚΑΙ ΜΕϹΑΛΙΝΟϹ

Manethonis Apotelesmata ex Cod. XXVII. Plut. XXVIII. Saec. XI.

Μανέθωνος ἀποτελεσματικῶν βιβλίον πρῶτον

Aristophanis in Sophoclem argumentum ex Cod. IX. Plut. XXXII. Saec. X.

Ἀριστοφάνους

Theonis in promtos Ptolemaei Canones Commentarius ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. XIV.

+ Θέωνος ὑπομνήματα εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τοῦ Πτολεμαίου :—

Hipparchi in Aratum et Eudoxum Commentarius ex Cod. XXXIX. Plut. XXVIII. Saec. XI.

+ Ἱππάρχου βιθυνοῦ τῶν Ἀράτου καὶ Εὐδόξου φαινομένων ἐξηγήσεων τὸ α' :—

Ἵππαρχος Αἰσχρίωνι χαίρειν. Ἡδέως ἔγνων διὰ τῆς ἐπιστολῆς τὸ ἐπίμονόν σου τῆς πρὸς τὸ φιλομαθεῖν διαθέσεως ταῦτα

Homeri Ilias cum glossa interlin. a Theodoro Gaza exarata. Cod. I. Plut. XXXII. Saec. XV.

ὣς ἔφατ' ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ

tituli etiam Librorum charactere vere quadrato conscripti, ceterisque ut plurimum ornamentis instructi, quae Saeculo X. ineunte apud calligraphos erant in usu, apertissime demonstrant. Hunc Langius *optimum*, *rarum & insignem*, Holstenius vero *insignem librum ob scripturam*, *& antiquitatem* appellarunt; quorum postremus in schedis suis haec praeterea de ipso memoriae tradit: *Codex omnium quotquot vidi mathematicorum antiquissimus & pulcherrimus*, *ex quo editi exemplaris errores innumeri corrigi possent*. Fuit autem Angeli Politiani, ut in Codicis integumento interiori *αὐτοχειρὶ* adnotavit.. Aliquot etiam scholia ad oram libri exhibet eiusdem vetustatis, sed ob recisos margines miserrime detruncata. Constat foliis scriptis 347.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΟΥ ΒΙΒΛΙΑ Η'. ΑΠΟ ΤΟΥ Ι'. ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΖ'.

STRABONIS GEOGRAPHI LIBRI VIII. A X. VSQVE AD XVII.

COD. XIX. Continet Strabonis Rerum Geographicarum postremos libros VIII. cum argumentis, primo quidem initio Voluminis coniunctim appositis, iterum vero singulis distincte libris praefixis. Eorum, quae prima exhibet pagina, nonnulla longiora sunt in fine iis, quae in calce Strabonis Geographicor. cit. edit. adferuntur, nimirum XIII. XIV. & XVI. Primum enim desinit: ἐκ τοῦ πολέμου εἶτα Αἰολίδα, Λέσβον, Μυλιάδα, Κιβυράτιδα, Συλίαν, Μυσίαν κατακεκαυμένην. Secundum: Ἰωνίας λεγομένης, καὶ Καρίας, Σάμου, Χίου, Ῥόδου, Κῶ καὶ Κύπρου. Tertium: καὶ τῇ ἐρυθρᾷ, ἐν οἷς ἔθνη, Ἐλυμαῖοι, Παραιτάκαι, Χαλωνῖται, Δολομηνοὶ, Καλαχηνοὶ, Χαζηνοὶ, Γορδυαῖοι, Μυγδόνες, καὶ τὰ συνάπτοντα τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῷ Νείλῳ. Quae vero unicuique libro praevia sunt, ea cum editis ad amussim concordant: quemadmodum etiam librorum initium, & finis. In fine Libri XIII. haec leguntur: Τὸ γοῦν τρισκαιδέκατον περιέχει Τρωάδα, Αἰολίδα, Λέσβον, Μυσίαν κατακεκαυμένην, Κιβυράτιδα, Μυλιάδα. In fine XIV. haec alia: Ἐν τῷ ιδ' βιβλίῳ λέγει περὶ Ἰωνίας, καὶ Σάμου, καὶ Χίου, καὶ Καρίας, καὶ Ῥόδου, καὶ Κῶ, καὶ Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Κιλικίας, καὶ Κύπρου. In fine tandem XVI. ita habet: Τὸ ις' βιβλίον περιέχει περὶ τῆς Βαβυλωνίας, καὶ Ἐλυμαίδος, καὶ Παραιτακηνῆς μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς, καὶ Μεσοποταμίας, καὶ τῆς ἐντὸς Εὐφράτου Συρίας, καὶ Φοινίκης, καὶ τῶν συνέθνων τῶν συναπτόντων τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῷ Νείλῳ. Quae, ut unusquisque videt, sunt veluti brevissima eorum, quae in ipsis libris aguntur, ἀνακεφαλαίωσις.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 240.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

PORPHYRII INTRODVCTIO IN APOTELESMATA PTOLEMAEI.

Ac praeterea

Claudii Ptolemaei, *Procli Diadochi*, *& Anonymi Varia*.

I. pag. 1. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου. *Porphyrii Philosophi introductio in Apotelesmaticen Ptolemaei*, cum figuris geometricis ad marginem. Prooemium inc. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκριτικῆς θεωρίας. Des. καὶ τοῖς λόγων ἀμυήτοις εὐσύνοπτον. Primum Caput, Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς παρόδοις γινομένων ἐπισημασιῶν, inc. Ὁ ἥλιος τοίνυν καθάπερ τις κράτιστος. Vltimum, Περὶ τῶν ἀκτίνων τῶν πλανητῶν, des. ἔμπροσθεν ζ'. καὶ ὄπισθεν ζ'. Hanc Isagogen alii ad Antiochum (1) referunt, ut Petrus Petitus p. 133. Observationum, & Thomas Gale ad Iamblichum de Myster. Aegypt. pag. 304. Prodiit Graece & Latine cum Hieron. Wolfii versione Basil. MDLIX. fol. ante scholia Demophili, & Hermetem de revolutionibus nativitatum. COD. XX.

II. pag. 19. *b*. *Claudii Ptolemaei Liber*, qui inscribitur Καρπὸς, seu *fructus librorum suorum*, centum constans Aphorismis astrologicis, ad Syrum. Concordat cum illo Cod. XVI. huius Plutei §. XIII. quem vide.

III. pag. 25. *b*. *Anonymi Commentarius in Aphorismos praedictos*. Inc. Ἡ πρόγνωσις διχῶς νοεῖται, μία μὲν ἀπὸ τῆς γνώσεως, κ. λ. Des. αἱ μὲν σύνοδοι τῶν β' ἀστέρων γίνονται κα'. Imperfectus est. Habetur & in Bibl. Veneta Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

IV. pag. 58. *Claudii Ptolemaei Quadripartitum*, sive, *Apotelesmatum ad Syrum Libri IV*. Concordant cum Codice XVI. huius Plutei, §. XI. exceptis titulis; in illo enim inscribuntur Συμπερασματικὰ, in hoc Ἀποτελέσματα.

V. p. 115. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου. *Enarratio in Tetrabiblon Ptolemaei*, seu in praedictos IV. Apotelesmatum Libros, auctore Anonymo. Primi Libri Enarratio inc. Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ Πτολεμαῖος πρὸς τοὺς τὴν ἀστρονομίαν μὴ οἰομένους τέχνην. Des. δηλοῖ ψύξιν καὶ ἐμποδισμὸν τῆς συνουσίας. Libri II. pag. 155. *b*. inc. Τὰ μὲν οὖν καιριώτατα τῶν πινακικῶς ἐκτεθειμένων πάντων. Des. τοῦτον καταπαύει τὸν λόγον. Libri III. pag. 181. *b*. inc. Ἐφωδευμένης ἡμῖν. Σκοπός ἐστιν αὐτῷ ἐν τοῖς προοιμίοις τοῦ γ' βιβλίου. Des. αἴτιος πάντων τῶν εἰρημένων καθίσταται. Quarti denique pag. 223. inc. Τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς γενέσεως ἐπλήρωσα κατὰ τὸ γ' βιβλίον. Des. ἔγνωμεν ὅτι ἡ σελήνη ἀναβαίνει τὰ βόρεια παρὰ βαθμὸν τοῦ ἀνέμου (2)... Hanc ἐξήγησιν sine auctoris nomine, una cum Por-

(1) Illum intellige Antiochum Astrologum, cuius Apotelesmatica, seu Thesauri Apotelesmatum Mss. in variis occurrunt Bibliothecis.

(2) Desinit in quadam numericae notae figura, quam adsequi minime potuimus.

Porphyrii, seu Antiochi potius, (ut supra diximus) in Tetrabiblum Isagoge, sed admodum corrupta, scholiis e Demophilo collectis, librisque duobus Hermeti tributis de revolutionibus nativitatum &c. edidit Henricus Petri Basil. MDIC. fol. eamque nonnulli perperam cum Procli Lycii in idem Ptolemaei Opus paraphrasi confundunt, quam Graece edidit Philippus Melanchthon Basil. MDLIV. in 8.

VI. pag. 258. *Anonymi quaedam Apotelesmatica*. Inc. Ὁ μὲν ὖν παντεπόπτης ἥλιος πυρώδης ὑπάρχων ϗ φῶς νοερὸν, ψυχικῆς αἰσθήσεως ὄργανον. Des. πρόῤῥησις συνόδου ϗ πανσελήνυ πρὸ μιᾶς ἡμέρας. Simile initium videre est &, in Bibl. Venet. Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

VII. pag. 266. Ἐκ τῆς εἰς Τίμαιον Πρόκλου ἐξηγήσεως. *Ex expositione Procli in Timaeum*, Excerptum Arithmeticum. Inc. Ἴσέον, ὅτι ἀριθμητικὴ μεσότης ἐςὶν. ἐφ' ἧς ὁ μέσος ἴσως κατὰ τὸ πόσον ὑπερέχει καὶ ὑπερέχεται. Des. αἱ ἄρα δύο μεσότητες περιέχονται ὑπὸ τῆς γεωμετρικῆς, ϗ ἀντιςρέφυσιν ἀλλήλαις. Quinque exstant Procli in Platonis Timaeum Commentariorum Libri, opus vere insigne, & admirandum, quibus tamen quum non integer Timaeus, sed vix eius tertia pars explicetur, suspicari quis merito possit multo plures in illum Dialogum libros fuisse elucubratum, eosque deinde temporis iniuria intercidisse.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. in cuius prima pagina legitur: *Olim Laurentii de Medicis, repertus inter libros Comitis Iohannis Mirandulani*. Constat foliis scriptis 267.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΑΒΙΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ.

IOANNIS PHILOPONI DE VSU ASTROLABII.

Nec non

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, & Anonymi Varia.

COD XXI. I. pag. 1. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνυ περὶ τῆς τῦ Ἀςρολάβυ χρήσεως, ϗ τί τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων σημαίνει ἕκαςον. *Io. Alexandrini Philoponi* (1) *de usu Astrolabii, & quid singula in ipso descripta significent*. Post tabulam Cap. XIV. prooemium inc. Τὴν ἐν τῷ ἀςρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας. Des. ἕκαςον ἐροῦμεν. Cap. I. inc. Αἱ μὲν ὖν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ. Vltimum des. διέςηκεν ἐπὶ θάτερα. Inter inedita recenset Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 367. Habetur etiam Ms. in Bibl. Regis Galliae Tom. II. pag. 419. & in Bibl. Caesarea apud Nesselium Tom. IV. p. 63.

II. pag. 15. Ὑπόθεσις τοῦ ἀςρολάβυ. *Methodus Astrolabii*. Inc. Εἰ βύλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀςρολάβυ μέθοδον, μετέρχυ ταύτην τόνδε τὸν τρόπον. Des. καὶ. ταῦτα μὲν περὶ τῆς μεθόδυ τοῦ ἀςρολάβυ. Est Ammonii Philosophi, ut apparet infra ex Cod. XXXI. huius Plutei §. III. ubi inscribitur: Ἀμμωνίυ (2) φιλοσόφυ περὶ τῦ ἀςρολάβυ χρήσεως. *Ammonii Philosophi de usu Astrolabii.*

III. pag. 17. *b.* Ψηφοφορία κατ' Ἰνδὺς ἡ λεγομένη μεγάλη. *Calculatio secundum Indos, dicta magna*, auctore Anonymo. Inc. Εἴπωμεν δὲ ϗ περὶ τῶν ψήφων τῆς ἀςρονομίας. Ὅθι, ὡς ὁ ἀριθμὸς ἐπεὶ ἔχει, κ. λ. Des. ὖ τὴν πλευρὰν ἐζήτεις εὑρεῖν. Inter hoc, & sequens opus multa videntur deesse in Codice plurium paginarum abscissione.

IV. pag. 31. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Commentarius ad Epiphanium filium*. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei, §. I. Sequuntur deinde p. 64. *b.* alia Astronomica Capita anepigrapha, quorum tituli sunt: 1. Πῶς αἱ καιρικαὶ ὧραι ὀφείλυσι μεταβληθῆναι διὰ μιᾶς μεθόδυ πρὸς τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεσημβρινὰς, καὶ πρὸς ἰσημερινὰς ὥρας, ϗ πρὸς ὁμαλὰ νυχθήμερα. 2. Μέθοδος εἰς τὸ ψηφίσαι τὸν ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τῦ ζωδίυ ἐςίν. 3. Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος ψηφοφορίας τῆς σελήνης. 4. Ἑρμηνεία τῦ ἐξαναλόγυ. 5. Περὶ ὧν ποιῦνται φάσεων πρὸς τὸν ἥλιον οἱ ε' ἀςέρες. 6. Περὶ συνοδοπανσελήνων. 7. Μέθοδος ἀπλυςέρα, δι' ἧς εὑρίσκεται ἡ σύνοδος καὶ πανσέληνος. 8. Ἡλίου ἐποχή. Primum inc. Ὀφείλομεν ἐν τῷ ζητυμένῳ κλίματι, κ. λ. ultimum des. ϗ εἰς ἣν καταλήξῃ μοῖραν ὁ ἀριθμὸς, ἐκείνην ἐπέχει ὁ ἥλιος. Tandem pag. 74. succedunt Tabulae Astronomicae, cuiusmodi in aliis etiam occurrunt Codicibus, ac praecipue in XXVI. ubi singularum titulos protulimus. Prima heic est Συνόδων ϗ πανσελήνων κανόνιον. Inter hanc, & secundam, quae inscribitur, Πόλεις ἐπίσημοι Εὐρώπης, inseritur Caput, cui titulus, Περὶ μηνιαίων ἀποτελεσμάτων, *De mensium apotelesmatibus*, cuius initium est: Ὁσάκις ὖν ἐὰν προαιρώμεθα. Finis: τόν τε ἀέρα ϗ τὸ ὕδωρ μεταβάλλειν πέφυκεν. Tum alia manu nomina mensium apud Athenienses & Graecos. Nonnulla praeterea scholia marginalia in secundam, & tertiam Tabulam *de mensibus variarum gentium*, sunt adscripta. Vltima exhibet Horizontum delineationes per VII. climata, Meroës, Soënes &c. quales innuuntur infra Cod. XXVI. §. XXX. & XXXI.

V. pag. 154. Πτολεμαίυ μαθηματικῶν ἕκτον. *Ptolemaei Mathematicarum rerum, seu Mathematicae Constructionis Liber VI.* Capita continens XIII. quorum praecedit index. Concordat cum cit. edit. Basil. a pag. 135. ad p. 164. Accedunt scholia marginalia non pauca.

VI. p. 183. Ἐκ τῶν εἰς τὴν Πτολεμαίυ μαθηματικὴν σύνταξιν ἐπιςασιῶν. *E meditationibus*, seu *Commentariis in Mathematicam Ptolemaei Constructionem* Excerpta, auctore Anonymo. Sunt autem in primum, secundum, tertium, quartum, & sextum Librum. Inc. Ὅτι τότε ἀκριβὴς ἰσημερία γίνεται. Des. πληρυμένης δηλονότι ϗ ὕσης ϗ ἐπιφωσκύσης. Postrema duo fo-

(1) Vixit saeculo post Christum natum sexto.
(2) Hic Ammonius est Hermeae F. praeceptor Ioannis Philoponi.

folia manu diversa sunt exarata, sed penultimum non suo loco positum ante tres paginas invenies.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 203.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΕΩΜΑΝΤΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ.

LIBER GEOMANTICVS INCERTI AVCTORIS.

Scilicet

Liber Geomantiae cum punctis & figuris Geomanticis Pythagorici Laxeuterii, sive Rhabolii, ita vocati Persice, in quo plurimae leguntur voces, ut arbitror, Persicae.

COD. XXII. I. pag. 1. PRaemittuntur initio LXX. sententiae ad excitandam fiduciam in Deum, circa futurorum eventus. Inc. Μεγάλη χαρὰ καὶ εὐφροσύνη ἀνατέλλει σοι. Des. καὶ ὅσα ἂν βούλεται τῇ αὐτοῦ χάριτι. Ἀμήν. Pag. 10. descripta sunt XII. Zodiaci signorum, ac planetarum figurae cum suis explicationibus, & punctis, quibus haec verba leguntur adscripta: Μιχαῆλος Ἀποςόλης Βυζάντιος ἐμετρίασεν. *Michaël Apostolius Byzantius dimensus est:* cuius manu exaratus videtur hic Codex. Pag. 11. sequitur Liber ipse Geomantiae, cum punctis & figuris Geomanticis, cui titulus: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ Λαξευτηρίου, ἤτοι τοῦ Ῥαβολίου (1), οὕτω πως λεγομένου Περσιςί. *Initium cum Deo Pythagorici Laxeuterii, sive Rhabolii, ita vocati Persice.* Inc. Τὸ εἶδος τόδε τὸ ὄνομά ἐςι τοῦ λαχιάμ, ὅς ἐςι κύριος τοῦ πρώτου οἰκήματος. Des. καὶ ἀγαθὴν ἀπὸ τῶν σκλάβων. Adiiciuntur in fine, pag. nimirum 57. *b.* tabulae XII. locorum, & explicationes notarum astronomicarum, de planetis; pag. 58. nomina Cometarum iuxta Aristotelem, & Apuleium; pag. ead. *b.* virtutes quorumdam lapidum, arborum, herbarum, & animalium; pag. 61. alia pauca astronomica de Lunae cyclo, & septem planetarum significationes per totidem hebdomadae dies.

II. pag. 62. Ἀρχὴ τῆς ἀςρονομίας. ἄρχεται μὲν ἐκ τοῦ Μωϋσέως τοῦ προφήτου. *Initium astronomiae; exorditur autem a Moyse Propheta.* Inc. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Des. τὰ ζώδια εἰς ιβ'. Est Tractatus Anonymi Astrologicus, & Apotelesmaticus; in principio tamen nonnulla traduntur de capite, vertebris, humeris, pectore, & aliis membris terrae; in fine vero tabula quaedam astronomica delineata est.

III. pag. 81. Ἐρωταποκρίσεις φιλοσόφου τοῦ Ἀριςοτέλους. *Interrogationes, & responsiones Philosophi Aristotelis* de rebus astronomicis &c. Inc. Ἐρώτησις. Τί ἐςιν ὁ οὐρανός. Des. τῆς τῶν τόπων ἐξαλλαγῆς.

IV. pag. 83. Ἀποφθέγματα σοφῶν ῥητόρων περὶ φύσεως. *Sententiae sapientum Rhetorum de natura.* Inc. Ὁ οὐρανὸς, λέγει ὁ μέγας Βασίλειος, καπνοειδής ἐστι. Des. οὐ πιάνεται ἡ σελήνη.

V. pag. 86. Modus inveniendi Pascha, litteram dominicalem, & aureum numerum cum suis tabulis, in quibus nonnulla leguntur Graece quidem, sed sine accentibus; alia Italice, & alia Italice quidem, sed litteris Graecis exarata: prorsus autem exilia mihi videntur.

VI. p. 95. *b.* Περὶ προγνώσεων πραγμάτων, μέθοδος προγνωςικὴ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ τοῦ ψαλτηρίου. Ποίημα κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ. *De praedictionibus rerum, methodus prognostica a S. Evangelio, & Psalterio. Opus Domini Leonis Sapientis.* Inc. Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. Des. ἀπὸ ἐναντίου μετατρέπει. Nihil de hoc Leonis Opusculo apud Fabricium.

VII. pag. 97. *b.* Astrologica quaedam, seu potius Cabalistica, ad inveniendum signum Zodiaci, in quo quis natus est; pag. 98. *Preces quaedam ad Deum Laxeuterii;* pag. ead. *b. Interpretatio XII. figurarum;* pag. 99. alia pauca de stellis, & potestatibus ipsarum; tandem pag. 101. *b.* de inveniendo thesauro &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 101.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.

PROGNOSTICA TEMPORVM ANNI INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Eclogae Geoponicae in Libros XX. distributae.

I. pag. 1. MVtila est initio haec Geoponicorum Collectio: desideratur enim Praefatio ad Constantinum Porphyrogenitum, cuius iussu & auspiciis fuisse compositam patet ex elogio, quo illum Auctor prosequitur, dum vocat τερπνὸν τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα; quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Operis initium fit a Capite, cui titulus: Προγνωςικὰ μακροτέρου χειμῶνος. *Prognostica longioris hyemis.* Inc. Πρῖνοι, καὶ δρύες τὸν καρπὸν πολὺν φέρουσαι, κ. λ. Finis vero in illo, quod inscribitur, Σύνθεσις δελέατος, *Compositio escae;* cuius ultima verba sunt: καὶ πλάσας κολλύρια ὡς τὰ θυμιάματα, ξήραινε ἐν σκιᾷ. Auctor huiusmodi γεωπονικῶν συναγωγῆς incertus. Varias hac super re variorum Scriptorum sententias vide apud Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 501. qui praeterea pag. 506. seqq. Scriptorum nomina, quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis, ordine alphabetico depromit. COD. XXIII.

II. pag. 119. *b.* In fine quaedam pauca Astrologica de diebus & horis, diversa manu sunt exarata, in quibus primus anni mensis ponitur Martius. Haec quum minuto, atque evanescente charactere fuissent exscripta, iterum alia manus eadem ad verbum exaravit.

(1) In Cod. Colbert. MMCCII. appellatur ῥαμπλὶν (al. ῥαβουλὶν). Vide Cangii Glossarium ad Scriptor. med. & infim. Graecit. in voce Λαξευτήριον, & Ῥάμπλιον.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XIII. Hoc exemplar *antiquum* vocat Holstenius in schedis Mss. Constat foliis 121.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ.

DE DECENNARIO NVMERO INCERTI AVTHORIS.

Titulum corrige

Manuelis Moschopuli Erotemata emendata.

COD. XXIV. I. pag. 1. OCcurrit in primis sex foliis fragmentum Grammaticum, initio & fine mutilum, cuius prima verba sunt . . . . . . μετρεῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦ τετάρτου, καὶ τελειοῦται ὁ δέκατος ἀριθμὸς, κ. λ. postrema vero: τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ φωνήεντα εἰ καὶ δύνανται καθ᾽ ἑαυτὰ . . . . Agitur autem in hoc de accentibus, apostrophis &c. In summo vero primi folii margine leguntur ista: περὶ τοῦ δεκάτου ἀριθμοῦ. Ταῦτα ἀκριβεστέρως ἐστὶν εὑρεῖν παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρεσκόντων φιλοσόφοις. *De decennario numero. Haec accuratius licet invenire apud Plutarchum in libro de Placitis Philosophorum.* Ex quibus verbis exteriorem Codici titulum apponendi occasio data est.

II. pag. 7. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου. *Initium cum Deo Erotematum emendatorum per Manuelem Moschopulum.* Ὅρος προσῳδίας, *Definitio Prosodiae.* Inc. Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ἠγοῦν κατὰ τὸ ἐπαγγελτικὸν τῆς λέξεως ἐκφερομένη. In calce huius paginae legitur: Τοῦτο τὸ σύγγραμμα ἐν μὲν τισι διαφέρει κομιδῇ ἀπ᾽ ἄλλου τοῦ Μοσχοπούλου γνωριμωτέρου συγγράμματος, ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν κατὰ τὰ αὐτά ἐστιν ἐκείνῳ.....(1) *Hoc Opus in quibusdam valde differt ab alio notiore Opere Moschopuli, in pluribus vero convenit cum illo* . . . . . Des. τοῦ δὲ ἑτέρου τὴν περισπωμένην ἀπέλειψεν τὸ ὑποτακτικὸν (2). In fine subscriptio legitur ita perplexe exarata, ut vix haec coniiciendo exsculpere potuerimus, de quibus tamen adhuc dubitamus. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ὁμοφοίτου μεγάλου Γεωργίου τοῦ Λασκάρεως, μηνὶ Ἰουλίῳ λα΄. ἰνδ. θ΄. ἔτους ͵ςωξδ΄. *Completus est praesens liber manu mea condiscipuli magni Georgii Lascaris, mense Iulio, die XXXI. indict. IX. anno* 6864. (Christi MCCCLVI.) (3).

III. pag. 121. Sequitur Declinatio nonnullorum nominum, & coniugatio primae barytonorum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis 133.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

DIONYSII TERRAE HABITABILIS DESCRIPTIO.

Ac praeterea

Aeschyli, & Sophoclis Tragoediae.

I. pag. 1. PRaecedunt prolegomena de Dionysii patria, genere, & operibus; COD. XXV. de discrimine Geographiae a Chorographia; de ventis, de oceano, de insulis, de praecipuarum regionum, puta Aegypti, Alexandriae, Italiae figura, &c. e quibus tamen multa propter primi folii lacerationem, perierunt. Inc. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς Δίωνος Ἀλεξανδρέως, κ. λ. Des. ἡ δὲ Ἰταλία ἔοικε, ἡ μέν τοι Νάξος φύλλῳ ἀμπέλου. Pag. ead. *b.* incipit *Dionysii Orbis Descriptio*, cuius paraphrasis marginalis, auctore Anonymo, inc. Τὰ περὶ τὴν γῆν καὶ τὸν μέγαν πόντον ᾄδειν ἀρχόμενος. Des. ὧν τινων ἕνεκα ἐκ τῶν μακαρίων καὶ ἀθανάτων Θεῶν ἡ ἀμοιβὴ, ὡσανεὶ ἡ ἀνταπόδοσις ἀνταξία γένοιτο. In fine legitur: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκουμένης περιηγήσεως, ὁμοῦ στίχοι χίλιοι ρπε΄. *Finis cum Deo Dionysii Orbis Descriptionis, simul versus MCLXXXV.* Hoc Dionysii Periegetae Opus editum est G. & L. inter Geographiae Veteris Scriptores Graecos Minores Oxoniae e Theatro Sheldon. MDCCXII. in 8. Vol. IV. a p. 2. ad p. 199. Paraphrasis vero in calce eiusdem Tomi a pag. 1. ad pag. 33. Pauca, quae sequuntur in editione de duodecim ventis, eadem Codex habet in praedictis Prolegomenis.

II. pag. 39. *Aeschyli Tragoediae III.* cum scholiis marginalibus. Prima est: *Prometheus Religatus*, cum argumento, & Aeschyli vita. Illud inc. Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου. Des. ἕξεστι συμβαλεῖν. Haec vero: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος. Des. αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν. Longior est in fine, quam in edit. Graec. MDLVII. ex officina Henr. Stephani. Scholia inc. Τηλουρὸν διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρόν. Des. ὦ μήτηρ ἐμὴ ὦ Θέμις. Habentur & haec in dicta edit. a pag. 5. ad pag. 64. In fine Epigramma iambicum decastichon legitur de monte Aetna, nimirum;

Αἴτνη τίς ἐστιν Ἰταλῶν ὄρος μέγα,
Ἐξ ἧς καταρρεῖ παμφάγου πυρὸς νᾶμα
Μέχρι πολίχνης Κατάνης λεγομένης·
Ῥοιζεῖ δὲ δεινῶς, ὡς ποταμὸς ἐκρέων·
Πνεῦμα γὰρ ἐκ γῆς ἐκπεσὸν ταῖς κοιλάσι
Κισσήρεως νάφθης τε πεπληρωμένης
Χωροῦν σοβαρῶς ἐκπυροῦται τῇ βίᾳ·
Εὑρὸν δὲ ταῖς σήραγξιν ὕδωρ ἐκρέον
Τὸ πνεῦμα παντάπασιν ἠρεωμένον
Ἀναφλογωθὲν ἐξανάπτει πῦρ ῥέον.

Tum

(1) Alia erant exarata, sed reciso margine exciderunt.

(2) Duo fuere Manueles Moschopuli, unus Cretensis, clarus circa A. C. MCCCXCII. alter huius patruelis, Byzantinus, qui post captam Constantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori tribuuntur haec Erotemata in Cod. Barocciano XXXV. posteriorem auctorem habet liber de Vocibus Atticis in Philostrati Imaginibus &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37.

(3) Montfauconii error corrigendus, qui pro 6864. supponit 6874. Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag 196. litt. C.

Tum alii versus iambici in Prometheum, & Aeschylum, qui sunt eiusmodi:

Ἀνθ' ὧν τὸ πῦρ δέδωκας ἀνθρώπων γένει,
Τρύχῃ βίᾳ φάραγγι προσπεπηγμένος.
Τὸ πῦρ, Προμηθεῦ, ὃ βροτοῖς ἐχαρίσω,
Ὕλη πρὸς ἀκάματον εὑρέθη φλόγα
Ὀργῆς κατά σε πρὸς θεῶν πυρσουμένης.
Αἰσχύλε, τί φῄς; τοὺς θεοὺς σὺ προσφέρεις
Πάσχοντας αἰσχρῶς ἐκ θεῶν ὁμοτρόπων,
Καὶ πῶς ἄρα λέληθας σαυτὸν εἰς τέλος
Θεοὺς σεβάζων τοὺς παθητοὺς τὴν φύσιν,
Καὶ μὴ δυνατοὺς ἐκφυγεῖν τιμωρίαν;
Οὐαὶ Προμηθεῦ κρώζων, οὐαί σοι μέγα·
Χάριν βροτῶν γὰρ ἠπάτησας τὸν Δία,
Καὶ λάθρα τοῦτο πῶς τὸ πῦρ ἐκέκλοφεις·
Εἶτ' οὐδ' ἐπείσθης ὤνπερ ἐσταυρωμένος
Τὸν ἐκβαλόντα τὸν θρόνον εἰπεῖν Δία·
Τῷ τοι κεραυνὸς ἐκ πολλοῦ κατηγμένος
Ἔργον τίθησι συντριβῆς σε τὸν τάλαν.
Αἴαζε τοίνυν, τοῦτο γὰρ πάρεστί σοι.

III. pag. 72. *Eiusdem septem Duces adversus Thebas* cum argumento, quod inc. Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις, ἔσχε δὲ τὴν Ἰοκάστην γυναῖκα. Des. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα ἐν Αἰγύπτῳ ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. Aliquantum differt ab edito. Scholia inc. Κάδμου πολῖται. Ὁ Ἐτεοκλῆς προλογίζει. Des. τῷ κύματι, καὶ τὸ κατακλυσθῆναι τροπῇ ἐπήνεγκε. Ibid. a pag. 68. ad pag. 123. In fine versus iambici IX. in hanc Tragoediam leguntur, qui sunt:

Ἄνθρωπε, ζητεῖς, τίνες οὗτοι οἱ δύο
Οἱ πατράδελφοι καὶ ταχύμοροι τάχα
Οἰδίποδος φεῦ τοῦ πανοικτίστου γόνοι.
Κληροῖ κατάρας πατρικὰς πεπρωμένη
Αἵματι κληρώσασα Λαΐου δόμον
Τοῖς πατραδέλφοις συγγόνοις Λαβδακίδαις,
Οἷς οἶκος ᾅδης, Ἀχέρων, λίμνη, Χάρων,
Καὶ τὸ συγητὸν τῆς Στυγὸς σκηπτὸν νᾶμα·
Κτανθεῖσι καὶ κτείνασιν ἀλλήλους ξίφει.

IV. pag. 94. *Eiusdem Persae*. Argumentum inc. Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθοις. Des. φαρεῖον εἶναι γράφουσιν. Scholia inc. Τάδε μὲν Περσῶν. Τοῦτο δεικτικῶς. Des. ἀπὸ τῆς βάρεως ναυσὶ τρισκάλμοις. In fine legitur notatum. Ὦ Χριστὲ βοήθει τῷ δούλῳ σου Νικολάῳ τῷ Περδικάρῃ. *O Christe, auxiliare servo tuo Nicolao Perdicario*. Tum versus IV. in Darium, nimirum:

Ὁ γαυριῶν μέγιστα Περσικῷ ξίφει,
Καὶ Βόσπορον πλοῦν ξηρὸν δείξας καθάπερ
Ξέρξης βασιλεύς, Δαρίου παῖς Ἀτόσσης,
Ἄθυρμα ἰοὺ δείκνυται Ἰαόνων.

V. pag. 127. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis item marginalibus. Prima est *Aiax flagellifer*, cum Auctoris Vita, cuius initium: Ὁ Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος. Des. κατέμιξε. Exstat in Graeca Sophoclis edit. Genev. MDLXVIII. 4. curante Henrico Stephano. Pag. 128. *b.* Prolegomenon περὶ κωμῳδίας, *De Comoedia*. Inc. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας ἔκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. Des. ὡς ὁ Ξάνθος εἰς Ἡρακλέα. Deest in cit. edit. Pag. ead. Argumentum inc. Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστι πραγμάτων. Des. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν πρῶτον ἔμεινεν. In fine aliquantum differt ab edito. Scholia marginalia inc. Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ, Κτητικὸν ἀντὶ τοῦ κυρίου. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ ὁρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, πεῖραν καὶ δόλῳ μετιόντα τοὺς ἐχθρούς, κ. λ. Des. ὅθεν καὶ πολυτελὴς τράπεζα, καὶ τὸ τελούμενον δημόσιον. Et haec ab editis differunt, utpote in Codice pauciora, ac breviora. Clauditur Drama versibus quibusdam ἡρωελεγείοις, qui, ob marginem blattis corrosum, pessime sunt detruncati.

VI. pag. 166. *Eiusdem Electra* cum hypothesi, & scholiis. Illa inc. Ὑπόκειται ὧδε τροφεύς. Des. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. Haec inc. Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος. Πολλάκις παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ παλαιοί, κ. λ. Des. μὴ πέρα λέγειν. Περισσὴ γὰρ ἡ ἀπίθανος διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους. Legitur in fine sequens iambicum octastichon:

Λέαιναν, ἢ δράκαιναν, ἀλλ' οὐ μητέρα,
Καὶ τὸν σύνευνον ἄνδρα τὸν πατροκτόνον,
Ὁ τοῦ πατρὸς τιμωρὸς ἐκτελῶν ὅπα
Τὴν τοῦ θεοῦ κράτιστον ἄσκευον μένην
Κτανὼν ἔβαλλεν, ὡς ὀνείροις τοῖς πάλαι
Εἶδε θανοῦσα πρὶν θάνῃ τελεσφόρα.
Ἡ δ' αὐταδέλφη χαρμονῆς πεπλησμένη
Ἀφῆκε λυπρὸν πένθος, ἀστεγὲς δάκρυ.

VII. pag. 195. *Eiusdem Oedipus*, cui praecedit Hypothesis ἔμμετρος, & alia prolegomena, quae habentur in dicta edit. p. 145. praeter Caput illud, quod inc. Ὁ τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν, κ. λ. Scholia inc. Ὦ τέκνα. Φιλότιμον καὶ προνοητικὸν τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος. Des. καλῶς γὰρ τοῖς λέκτροις ἐμπίπτει. δι' αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται, quae pertinent ad versum, Πύλας δ' ὅπω, κ. λ. Mutila est enim in fine Tragoedia, ac desinit in versu: Μνήμην παλαιῶν, κ. λ. quod incidit in cit. edit. pag. 201.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 12. Saec. XIV. tineis multis corrosus. Constat foliis 221.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO IN CANONES PTOLEMAEI.

Hic vetustissimus Codex continet Theonis Alexandrini Commentarium in promptos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, qualis in Cod. VII. huius Plutei §. I. descriptus est, una cum Tabulis Astronomicis. Theonis quidem Commentarius, qui primas 30. paginas occupat, videtur conscriptus ineunte saeculo XIV. charactere minuto, membranis recentibus: Tabulae vero Astronomicae, quae a pag. 33. *b.* ad finem usque Codicis progrediuntur, saeculo X. ineunte, uncialibus characteribus, aureis, quadratis; ita ut coniicere iure possimus, Commentarium ex antiquis membranis, laceris fortasse ac pereuntibus, fuisse restitutum, ac reliquis integris adhuc, ac superstitibus veteris calligraphi membranis adsutum: quod animadvertendum erat Langio & Montfauconio, testantibus hunc insignem Codicem scriptum circa an- COD. XXVI.

annos DCCCC. quibus praenotatis, recensionem adgrediamur.

I. pag. 1. Laterculi duo occurrunt recentissima manu descripti, quorum alter exhibet icosipentaëterides, seu vigintiquinquennalia quinque astrorum, nimirum Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii, ab anno 1501. ad annum 1726. alter repraesentat vigintiquinquennalia Solis, & Lunae inter spatium praedictorum annorum. Pag. vero 2. incipit Θέωνος ἑρμηνεία εἰς τὺς προχείρυς κανόνας τοῦ Πτολεμαίυ, *Theonis Commentarius in expeditos Canones Ptolemaei*, cuius initium & finis concordat cum illo dicti Codicis VII. Adiicitur statim, manu tamen diversa, sequens annorum computus: Τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμυ μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Φιλίππυ τοῦ διαδόχυ Ἀλεξάνδρυ ἔτη ͵ερπε΄. μέχρι δὲ τοῦ πέμπτυ ἔτυς τῦ Αὐγύςυ ͵ευπδ΄. καὶ μέχρι τῦ Διοκλητιανῦ ͵εψϙβ΄. *Ab initio mundi usque ad regnum Philippi successoris Alexandri anni sunt 5185. usque ad quintum annum Augusti anni 5484. & usque ad Diocletianum anni 5792.* Sequuntur deinde alia quaedam de planetis; ac tandem alter annorum computus, ex quo, si esset Codicis scripturae synchronus, ipsius aetas statueretur. Ita vero habet: Συμπληρυμένης τῆς ιβ΄ ἰνδ. τῦ ͵ϛωκβ΄ ἔτυς παρῆλθον ἀπὸ μὲν ἀρχῆς τῦ πρώτυ ἔτυς Φιλίππυ τοῦ Ἀριδαίυ βασιλείας ἔτη Ῥωμαϊκὰ ͵αχλη΄. ἀπὸ δε τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Αὐγύςυ βασιλείας ͵ατμγ΄. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ ͵αλ΄. *Exacta XII. indict. anni* 6822. (Christi MCCCXIV.) *elapsi sunt ab initio primi anni regni Philippi Aridaei anni Romani* 1638. *ab initio imperii Augusti anni* 1343. *ab illo vero Diocletiani anni* 1030.

II. pag. 34. *b*. Succedunt Tabulae Astronomicae, antiqua manu graphice depictae, nono scilicet exeunte saeculo, sub imperio Leonis Sapientis, quarum operae pretium ducimus, brevem indicem exhibere, titulos singularum proferendo. Hoc autem ordine procedunt:

I. Tabula pag. cit. Ὁριζόντων καταγραφὴ τῦ διὰ Βυζαντίυ, κ. λ. *Sphaerae delineatio cum circulis Finitoribus per quatuor partes, Signis Zodiaci, & Ventis.*

II. pag. 35. Κλίμα τῦ διὰ Βυζαντίυ παραλλήλυ, κ. λ. *Clima paralleli Byzantii per Signa Arietis, Tauri, Geminorum, Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpii, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, & Piscium.*

III. pag. 37. Παράλλαξις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλυ, κ. λ. *Parallaxis paralleli Byzantii per Signa Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpionis, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, Piscium, Arietis, Tauri, & Geminorum.*

IV. pag. 38. Φάσις τοῦ διὰ Βυζαντίυ παραλλήλυ, κ. λ. *Phasis Paralleli per Byzantium ab Oriente, & ab Occidente*, deinde Φωσφόρυ, & Στίλβοντος, *Luciferi, & Mercurii stellarum.*

V. pag. 39. Tabula continens Catalogum Imperatorum suis laterculis distinctum, cum annis, quibus regnarunt. A Nabonassare autem usque ad Alexandri mortem computantur anni CCCCXXIV. Primus igitur Catalogus est Aegyptiorum regum, a Philippo ad Cleopatram; secundus Romanorum, ab Augusto ad Constantinum Palaeologum, quatuor tamen diversis manibus exaratus. Prima manus ad Leonem usque Sapientem (1) pertingit; secunda ab Alexandro ad Constantinum Monomachum; tertia a Domina Theodora ad Alexium Comnenum seniorem; quarta tandem a Ioanne Comneno ad Constantinum Palaeologum; quorum postremis sex Imperatoribus nullus annorum numerus est adiectus. (2)

VI. pag. 40. Ὕπατοι Ῥωμαίων. *Consules Romanorum*, sive Tabula chronologica complectens fastos Consulares. Anni autem dupliciter computantur, ab Alexandro nempe, & ab Augusto. Primus laterculus est Consulum Antonii Pii, & Carmerini anno ab Alexandro CCCCLXI. ab Augusto CLXVII. (Christi CXXXVIII.) Postremus Modesti, & Arenthei Consulum anno ab Alexandro DCXCV. ab Augusto CCCCI. Christi vero CCCLXXII. quousque Theo fortasse vixerat. Quare habentur heic Consules per lapsum CCXXXV. annorum (3).

VII. pag. 43. *b*. Κανὼν σελήνης ἐκ συνόδου. *Canon Lunae ex coniunctione iuxta menses Romanorum, & Aegyptiorum.*

VIII. pag. 44. Ἡμέραι κατὰ σελήνην. *Dies Lunares.*

IX. pag. 45. Ἡμερολόγιον μηνῶν διαφόρων πόλεων. *Hemerologium mensium variarum urbium*, continens scilicet diversas mensium appellationes apud quatuordecim nationes, cum comparatione dierum per singulos singularum urbium menses. Nomina populorum sunt, Romanorum, Alexandrinorum, Graecorum, Tyriorum, Arabum, Sidoniorum, Heliopolitarum, Lyciae, Asiae, Cretae, Cypriorum, Ephesi, Bithyniorum, Cappadocum (4).

X. pag. 51. Tabula longitudinum, & latitudinum insignium urbium Europae, Libyae, & Asiae, manu recenti tota exarata, eadem, nimirum, quae Theonis Commentarium ex membranis laceris restituit.

XI. pag. 55. Ὀρθὴ σφαῖρα σὺν μεσυρανήματι πανταχῆ. *Sphaera recta cum medio caeli in universum*: excurrit autem per XII. Zodiaci Signa.

XII. pag. 57. Tabula exhibens Climata

VII.

(1) Leo Sapiens Imperator fuit ab anno DCCCLXXXVI. ad CMXI. ex quo Codicis vel IX. saeculo exeunte, vel X. ineunte exarati certissimum argumentum eruitur; eo enim imperante scriptum fuisse ex eo colligitur, quod annorum eius regni summa ab exscriptore omissa est, & ab altera manu, quae Catalogum continuavit, posterius suppleta.

(2) Totum hunc Catalogum edidit & illustravit Cl. Io. Lamius in Novellis Litterariis A. MDCCXLIX. die XX. Iunii N. XXV.

(3) Hadrianus Relandus ope Antonii Mariae Salvinii adsecutus apographum huiusce tabulae, adiici curavit Consularibus Fastis fratris sui Relandi. Vide eius Appendicem, & Praefationem editionis Amstelod. MDCCXL. 8. pag 515. seqq.

(4) Hanc quoque Tabulam illustravit laudatus Io. Lamius in suis Litterariis Novellis A. MDCCXLVIII. die V. Ianuarii N. I. Idipsum praestitere Everardus Audrichius in suis Institutionibus ad Antiquitatis studium, Ioannes Massonius, & omnium primus Dodwellus.

VII. Regionum, ſcilicet Meroës, Soënes, τῆς κάτω χώρας (ſc. Regionum Inferiorum), Rhodi, Helleſponti, Meſoponti, & Boryſthenis.

XIII. pag. 71. Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων ἡλίȣ ϗ σελήνης. *Canon vigintiquinquennalium Solis, & Lunae*.

XIV. pag. 72. Ἔτη ἁπλᾶ ἡλίȣ ϗ σελήνης. *Anni ſimplices Solis, & Lunae*.

XV. pag. ead. *b.* Μῆνες Αἰγύπτιοι ἡλίȣ καὶ σελήνης. *Menſes Aegyptii Solis, & Lunae*.

XVI. pag. 73. Ἡμέραι Αἰγύπτιαι ἡλίȣ καὶ σελήνης. *Dies Aegyptii Solis & Lunae*.

XVII. pag. ead. *b.* Ὧραι ἀπὸ μεσημβρίας ἡλίου καὶ σελήνης. *Horae meridionales Solis & Lunae*.

XVIII. pag. 74. Κανὼν ἀνωμαλίας ἡλίου ϗ σελήνης. *Canon inaequalitatis Solis & Lunae*.

XIX. pag. 77. Κανὼν ἡλίȣ λοξώσεως, ϗ σελήνης πλάτυς. *Canon Solis obliquitatis, & Lunae latitudinis*.

XX. pag. ead. *b.* Κανόνιον διορθώσεως, ϗ κανόνιον προσνεύσεων ἡλίȣ ϗ σελήνης. *Canonion rectificationum, & canonion inclinationum Solis, & Lunae*.

XXI. pag. 78. Ἡμερήσιον κίνημα· περὶ τῶν τῆς σελήνης μεταβάσεων. *Diurnus motus; de Lunae progreſſionibus*.

XXII. pag. ead. *b.* Κανόνιον σελήνης πλάτυς. *Canonion Lunae latitudinis*.

XXIII. pag. 79. Ἡ ὥρα ἔχει λεπτὰ ἐννακόσια. *Hora habet minuta nongenta*.

XXIV. pag. ead. *b.* Κανόνιον ἡλίȣ ἀπὸ ἰσημερίας. *Canonion Solis ab aequalitate dierum*.

XXV. pag. 80. Κανόνιον μεγέθυς ἡλίȣ καὶ σελήνης. *Canonion magnitudinis Solis, & Lunae*.

XXVI. pag. ead. *b.* Κανὼν ἡλιακῶν ἐκλείψεων. *Canon Solarium eclipſium*.

XXVII. pag. 81. Κανὼν σεληνιακῶν ἐκλείψεων. *Canon Lunarium eclipſium*.

XXVIII. pag. ead. *b.* Ἔξαρμα πόλου, καὶ ὡρῶν ὑπεροχή. *Elevatio poli, & horarum exceſſus*.

XXIX. pag. 82. Κανόνιον μεσημβρινῶν ὡρῶν καὶ παραλλήλων εἰς τὰς ἐκλείψεις. *Canonion meridionalium horarum, & parallelorum ad uſum eclipſium* per XLVIII. varias regiones, nimirum

I. ἐπὶ τȣ̃ διὰ Τίγρεως.
II. ἐπὶ τȣ̃ δι' Ἄρβωρος.
III. ἐπὶ τȣ̃ διὰ Ῥώμης.
IV. ἐπὶ τοῦ διὰ Ἡλιδος.
V. ἐπὶ τοῦ δι' Ἀλεξανδρείας.
VI. ἐπὶ τοῦ διὰ Βαβυλῶνος.
VII. περὶ τὸν κατὰ βόρειον ὠκεανόν.
VIII. περὶ μέσην τὴν Λουγδουνησίαν.
IX. περὶ τὴν ὑπὲρ Νώρικον Γερμανίας.
X. περὶ τὰ νότια τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Σαρματίας.
XI. περὶ τὴν Ταυρικὴν Χερσόνησον.
XII. περὶ τὰ νότια τὰ τῆς Σαρματίας.
XIII. περὶ τὰ βορρολιβικώτατα τῆς Ταῤῥακωνησίας.
XIV. περὶ μεθόριον Ἀκουτανίας καὶ Ταῤῥακωνησίας.
XV. περὶ μεθόριον Ἰταλίας ϗ Λιβυρνίας.
XVI. περὶ τ' ἄνω τῆς Δακίας.
XVII. περὶ μέσον τὸν Πόντον.
XVIII. περὶ μέσην τὴν Ἰβηρίαν.
XIX. περὶ τὴν παράλιον Μεσηλυτανίας.
XX. περὶ τὸν Γαλατικὸν κόλπον.
XXI. περὶ τὴν ὑπὸ τῆς Ῥώμης παράλιον.
XXII. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μακεδονίας.
XXIII. περὶ τὸν μεθόριον Ἀσίας ϗ Βιθυνίας ϗ Γαλατίας.
XXIV. περὶ μέσην τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν.
XXV. περὶ τὸν Ἡράκλειον πόρθμον.
XXVI. περὶ τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.
XXVII. περὶ τὰ πέρατα τῆς Σικελίας.
XXVIII. περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου.
XXIX. περὶ τὴν παράλιον τῆς Λυκίας.
XXX. περὶ μέσην τὴν Μεσοποταμίαν.
XXXI. περὶ τὴν παράλιον τῆς Πητάνης.
XXXII. περὶ μέσην τὴν Μαυριτανίαν.
XXXIII. περὶ μέσην τὴν Ἀφρικήν.
XXXIV. περὶ μέσην τὴν Κυρηνιακήν.
XXXV. περὶ τὰ μικρονοτιώτερα τῆς Ἀλεξανδρείας.
XXXVI. περὶ τὰ νότια τῆς ἐρήμȣ Ἀραβίας.
XXXVII. περὶ τὴν παράλιον τῆς Γετυλίας.
XXXVIII. περὶ μέσην τὴν Γετυλίαν.
XXXIX. περὶ τὰ ἀνατολικὰ τῆς Γετυλίας.
XL. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μαντικῆς.
XLI. περὶ τὴν δωδεκάσχοινον τῆς Θηβαΐδος.
XLII. περὶ μέσην τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν.
XLIII. περὶ τὰς μακάρων νήσους.
XLIV. περὶ τὸν Τίγριν ποταμὸν τὸν ἔνδον Λιβύης.
XLV. περὶ τὰ δυτικώτερα τῆς Γαραμαντικῆς.
XLVI. περὶ τὴν κατὰ Μερόην Αἰθιοπίαν.
XLVII. περὶ τὰ νότια τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.
XLVIII. περὶ τὰ ἀνατολικὰ τῆς Ἀδαμαντικῆς.

XXX. pag. ead. *b.* Delineatio Horizontum per ſeptem Climata, Meroës, Soënes, Aegypti, Rhodi, Helleſponti, Meſoponti, & Boryſthenis.

XXXI. pag. 83. Ὁριζόντων καταγραφή. *Horizontum delineatio*, diſtinctius deſcripta per quatuor Mundi partes, cum ventis, & ſignis Zodiaci.

XXXII. pag. ead. *b.* Tabula exhibens Parallaxes Climatum VII. Meroës, Soënes, Regionum Inferiorum, Rhodi, Helleſponti, Meſoponti, & Boryſthenis per XII. Zodiaci ſigna.

XXXIII. pag. 90. *b.* Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων τῶν ε' ἀςέρων. *Canon vigintiquinquennalium quinque aſtrorum*, ſcilicet Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii.

XXXIV. pag. 92. *b.* Ἔτη ἁπλᾶ τῶν πέντε ἀςέρων. *Anni ſimplices quinque aſtrorum*, ut ſupra.

XXXV. pag. 93. *b.* Μῆνες Αἰγύπτιοι τῶν πέντε ἀςέρων. *Menſes Aegyptii quinque aſtrorum*.

XXXVI. pag. 94. *b.* Ἡμέραι Αἰγύπτιαι τῶν πέντε ἀςέρων. *Dies Aegyptii quinque aſtrorum*

XXXVII. pag. 95. *b.* Ὧραι ἀπὸ μεσημβρίας τῶν πέντε ἀςέρων. *Horae meridionales quinque aſtrorum*.

XXXVIII. pag. 96. *b.* Tabula exhibens *Canones inaequalitatum quinque aſtrorum*, cum ipſo-

ipsorum ἐπιλήψεσι, progrediturque ad paginam usque 111.

XXXIX. pag. 111. *b.* Tabula exhibens *Latitudines Boreales, & Australes eorumdem quinque astrorum.*

XL. pag. 116. *b.* Tabula exhibens stationes (στηριγμὺς) eorumdem quinque astrorum latentium in caeli altitudine.

XLI. pag. 119. Tabulae plures exhibentes eorumdem quinque astrorum apparentias hoc ordine:

Κρόνυ φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. *Saturni apparentiae matutini ortus a I.* (intellige *gradu*) *ad CLXXX.*

Κρόνυ φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. *Saturni apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. ead. *b.* Διὸς φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. *Iovis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.*

Διὸς φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. *Iovis apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. 120. Α"ρεως φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ α' ἕως ρπ'. *Martis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.*

Α"ρεως φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα' ἕως τξ'. *Martis apparentiae vespertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. ead. *b.* Α'φροδίτης φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μοίρας α' ἕως ρλζ'. *Veneris apparentiae vespertini ortus a gradu I. ad CXXXVII.*

Α'φροδίτης φάσις ἑώας δύσεως μετὰ σκγ' ἕως τξ'. *Veneris apparentia matutini obitus post CCXXIII. ad CCCLX.*

pag. 121. Α'φροδίτης φάσεις ἑώας κρύψεως ἀπὸ ρπα' ἕως σκγ'. *Veneris apparentiae matutinae occultationis a CLXXXI. ad CCXXIII.*

Α'φροδίτης φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ρλη' ἕως τξ'. *Veneris apparentiae vespertinae occultationis a CXXXVIII. ad CCCLX.*

pag. ead. *b.* Ε'ρμῦ φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μ. α' ἕως ριβ'. *Mercurii apparentiae vespertini ortus a gradu I. ad CXII.*

Ε'ρμῦ φάσεις ἑώας ἀνατολῆς ἀπὸ ρπα' ἕως σμζ'. *Mercurii apparentiae matutini ortus a CLXXXI. ad CCXLVII.*

pag. 122. Ε'ρμοῦ φάσεις ἑώας κρύψεως ἀπὸ σμθ' ἕως τξ'. *Mercurii apparentiae matutinae occultationis a CCXLIX. ad CCCLX.*

Ε'ρμοῦ φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ριγ' ἕως ρπ'. *Mercurii apparentiae vespertinae occultationis a CXIII. ad CLXXX.*

XLII. pag. ead. *b.* Φάσεων ἀποςάσεις πρὸς τὸν ἥλιον, κ. λ. *Apparentiarum distantiae a Sole, &c.* eorumdem quinque astrorum per XII. Zodiaci signa.

XLIII p. 123. *b.* Μέγιςαι ἀποςάσεις. *Maximae distantiae*, Veneris tantum, & Mercurii.

XLIV. pag. 124. *b.* Ε'ποχαὶ ἀπλανῶν ἀςέρων. *Gradus fixarum stellarum* cum longitudine, latitudine, & magnitudine per XII. signa, eorumque singulas partes, incipiendo a medio signo Leonis (καρδία).

XLV. pag. 127. *b.* Περὶ μελῶν ζωδίων. *De singulis singulorum Zodiaci signorum partibus.* In fine Codicis manu recentiori adscriptum est parvum fragmentum, cuius titulus: Ε'ρμηνεία τῦ ἐξαναλόγυ. Tum Catalogus Regum Assyriorum & Medorum a Nabonassare ad Nabonadium, Persarum a Cyro ad Darium tertium, Graecorum ab Alexandro Macedone ad alium Alexandrum. Tandem alia pauca item astronomica, quae tamen ob evanidum characterem vix legi possunt; videntur autem ab eadem illa manu, quae Theonis Commentarios, uti diximus, supplevit, exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. IX. quoad Tabulas Astronomicas, Saec. XIV. quoad Theonis Commentarium. Constat fol. scriptis 129.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

MAXIMI POETAE APOTELESMATA.

Titulus restituendus.

Maximi Philosophi carmen de Electionibus, & Manethonis Poëtae Apotelesmatum Libri VI.

I. pag. 1. MVtilum initio est Maximi philosophi (1), quem Iulianus audivit, & magni fecit, Carmen, Suidae itidem memoratum, *de Electionibus, sive Auspiciis actionum.* Incipit enim a versu: COD. XXVII.

Εἰ δὲ νεμεσήταο μέσην κατὰ μοῖραν ὁδεύοι.

Des. Η'δὲ ὲ ὠκυδρόμοιο φερεπτέρυ Ε'ρμάωνος.

E Lunae igitur cursu per signa Zodiaci, vel vario respectu ad alias stellas errantes, diiudicatur in hoc Poëmate, quodnam sit auspicatissimum tempus suscipiendi itineris, vel nuptiarum contrahendarum; vel qui futurus sit eventus morbi, vel quando sectio venae, aut alia chirurgica operatio optime institui queat, quando auspicato conducantur servi, pueri optime instituantur, ager colatur; quando sit speranda e vinculis & captivitate liberatio, vel restitutio rei furtivae, &c. Sunt autem versus hexametri plures sexcentis, quos ex hoc ipso exemplari vetustissimo sibi descriptos publici iuris fecit Io. Albertus Fabricius Graece & Latine Vol. VIII. p. 415. Bibl. Graecae.

II. pag. 8. *b.* Sequitur *Manethonis* ἀποτελεσματικῶν, seu *de viribus & effectis astrorum* Poë-

(1) Maximum hunc Byzantinum, sive Epirotam, ab alio Maximo philosopho Ephesio, Iuliani itidem magistro, distinguunt Socrates III. 1. & Nicephorus X. 1. Eius scripta, teste Suida, sunt περὶ ἀριθμῶν, in Aristotelem ὑπόμνημα, nec non quaedam Iuliano inscripta, περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, quae in lucem G. & Lat. edidit Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 570. & περὶ καταρχῶν.

Poëma Libris VI. comprehensum; quorum primo praecedit index Cap. LXX. quae etiam suis locis in progressu poëmatis ad marginem repetuntur, ac desiderantur in editione, de qua mox dicemus. Pag. 9. *b.* incipit Liber I.

Χαίροις, ὦ Πτολεμαῖε, λαχὼν βασιληΐδα τιμήν,

Liber VI. & ultimus des.

Ἵλατε, καὶ κλέος αἰὲν ἐμῇ πορσύνετ' ἀοιδῇ.

Initia, & fines cuiuscumque libri dare supersedemus, quum ex hoc ipso Codice adornata fuerit elegantissima huius Poëtae editio G. L. quae prodiit curante Iacobo Gronovio Lugduni Batavorum apud Fredericum Haaring MDCXCVIII. in 4. cuius consulenda est Praefatio, ex qua patet hunc Poëtam a clarissimo Luca Holstenio indicatum, Gronovium integra fide descripsisse, deinde numerum versuum ad Ms. exegisse, postea vero, ne vel suspicio erroris ulla remanere posset, apographum cum ipso archetypo diligentissime contulisse (1).

III. pag. 46. *b.* Manu recentiori adscribitur Ioannis Damasceni fragmentum de VII. Planetis; mox versiculi Latini VIII. de ratione numerandi usque ad mille decies centena millia, quibus subscribitur *Anno Domini* MCCCCIIII. Adcedunt tabulae quatuor astronomicae de XII. Zodiaci signis, & notae quaedam marginales de caelestium siderum in singulas corporis partes influxu, quas tamen Latinus somniator conscribillavit.

Codex Graecus membranaceus Ms. insignis in 4. maiori, Saec. XI. minuto, sed perspicuo charactere exaratus. Constat foliis scriptis 47.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.

PROCLI SVBFIGVRATIO ASTRONOMICARVM SVPPVTATIONVM.

COD. XXVIII. I. pag. 1. PRocli Lycii Diadochi Platonici Hypotyposis astronomicarum positionum. Concordat cum Codice VII. huius Plutei §. IV. quem vide.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 33.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

PLETHONIS DIRECTIONES GEOGRAPHICORVM STRABONIS.

Scilicet

Strabonis Excerpta de magnitudine & figura terrae; Platonis opera varia, & Iosephi historici de Iudaeorum antiquitate Excerptum.

COD. XXIX. I. pag. 1. EXcerptum primum inscribitur: Στράβωνος περὶ μεγέθους καὶ σχήματος γῆς. *Strabonis de magnitudine & figura terrae.* Inc. Ἡ γῆ κέντρου λόγον ἐπέχει πρὸς τὴν σφαῖραν τοῦ στερεώματος. Des. ὡς ἔγγιστα τριπλασιεφέβδομον. Agitur autem de sola terrae magnitudine.

II. pag. 6. *b.* Secundum inscribitur: Ἐκ τῶν τοῦ Στράβωνος γεωγραφικῶν περὶ τοῦ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχήματος. *Ex Strabonis Geographicis de universae terrae figura.* Inc. Τὸ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχῆμα χλαμυδοειδές τί ἐστιν. Des. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ἠπείρων.

III. pag. 19. Ὅροι Πλάτωνος. *Platonis definitiones.* Inc. Ἀΐδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν. Des. ἰσχὺς κατὰ φύσιν σώζειν, τὸ περιποιεῖν εὐλαβῇ (2). Inter eius Opera edit. Francofurt. apud Claudium Marnium MDCII. fol. pag. 1337.

IV. pag. 25. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τοὺς τελευτήσαντας ἐν τῷ τῶν Πελοποννησίων πολέμῳ. *Eiusdem funebris Oratio in eos, qui in bello Peloponnesiaco occubuerant.* Inc. Ἔργῳ μὲν ἡμῖν. Des. ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε. Ibid. pag. 516. ex Dialogo, qui inscribitur *Menexenus*, desumta; eius autem initium incidit in p. 517. v. 45. finis vero in pag. 526. v. 22.

V. pag. 37. *b.* Ὁ νοθευόμενος τοῦ αὐτοῦ λόγος Κλεινίας, ἢ περὶ θανάτου. *Adulterinus eiusdem Sermo, qui inscribitur Clinias, sive de morte.* Inc. Ἐξιόντι μοι. Des. δεῦρο μετεκλήθην. Ibid. pag. 1303.

VI. pag. 45. Τιμαίου τοῦ Λοκροῦ λόγος περὶ κόσμου καὶ φύσεως. *Timaei Locri Oratio de mundo & natura.* Inc. Τίμαιος ὁ Λοκρὸς τάδε ἔφα. Des. ἀγεννάτω καὶ αἰωνίω. Ibid. p. 1089.

VII. pag. 56. Ἰωσήπου ἱστορικοῦ Ἰουδαίων ἀρχαιολογία. *Iosephi Historici de Iudaeorum antiquitate.* Inc. Μανεθὼν ἦν τὸ γένος ἀνὴρ Αἰγύπτιος. Des. ταῦτα μὲν καὶ τὰ τοιαῦτα Μανεθὼν συνέγραψε, παραπλήσια δὲ τούτοις περὶ τῶν λεπρῶν καὶ λελωβημένων καὶ μιαρῶν, καὶ περὶ Μωσέως συνέγραψε καὶ Χαιρήμων, καὶ Λυσίμαχος, καὶ Μόλων, καὶ Ἀπίων. Sunt excerpta ex eius contra Apionem Libro I. Operum edit. G. & L. Amstelaed. MDCCXXVI. fol. Tom. II. pag. 437. Prima autem huius fragmenti verba incidunt in pag. 444. v. 40. ultima vero in pag. 462. v. 9. Ex interiectis vero multa desunt in Codice, ac praecipue totus paragraphus XXII. XXIII. XXIV. & XXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ.

DE ALTITVDINE INCERTI AVCTORIS.

Titulus ita restituendus.

Dionysii Longini de sublimi genere dicendi Liber.

I. pag. 1. HVius opusculi, vere aurei, Holstenii manus rubris litteris titulum reddidit: Λογγίνου περὶ ὕψους λόγου. *Longini de sublimi genere dicendi* ad Postumium COD. XXX.

(1) Huius praestantissimi Codicis meminit Ant. Magliabechius in Ep. ad Panciatichum *Prose Fior. Par. IV. Vol. II.* p. 231.

(2) In edit. legitur: ἢ περιποιεῦ εὐλαβῆ.

mium Terentianum. Inc. Τὸ μὲν τοῦ Κεκιλίου συγγραμμάτιον. Des. καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕψους μοίρας ἐπεχόντων, ὡς ἡμῖν τέλος. Hic libellus omni laude maior, magna sui parte mutilatus ad nos pervenit; primusque illum e bibliothecarum latebris eduxit Franc. Robortellus Vtinensis Basileae typis Io. Oporini A. MDLIV. 4. Pulcerrima omnium editio ea est, quae Veronae prodiit cum Latina, Italica, & Gallica versione typis Io. Alberti Tumermani MDCCXXXIII. in 4. Nostrum tamen exemplar rudi calamo exaratum videtur, quum plurimis orthographiae erroribus scateat.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. Saec. XV. variis lacunis interruptus, ac correctionibus in margine adspersus. Constat foliis scriptis 46.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Seu potius

Theonis Alexandrini, Ammonii philosophi, Io. Philoponi, & aliorum Opuscula.

COD. XXXI. I. pag. 1. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones syntagma secundum ad Epiphanium filium*, una cum Tabulis Astronomicis in principio, quae ad paginam usque 84. progrediuntur, ubi Commentarius ipse incipit, praevio Capitum XXV. indiculo; suus enim prooemio quoque titulus est additus, qui sequens est: Ὅσα δεῖ προειδέναι τοὺς ἀρχομένους τοῦ κανόνος, καὶ περὶ τῶν πέντε κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ τῶν πέντε πλανωμένων ψηφοφορίας. In reliquis concordat cum Codice VII. huius Plutei, §. I. Brevia identidem scholia margini sunt adspersa.

II. pag. 116. *Anonymi Capita quaedam Astronomica*, eadem nimirum, atque illa, quorum titulos protulimus supra in Cod. XXI. §. IV. Vltimum tamen, inscriptum Ἡλίου ἐποχὴ, longius aliquanto est in hoc, quam in illo; tum manu diversa aliud brevissimum Caput adiectum est, Περὶ ἀνέμων ἀπὸ χειρὸς, cuius ultima verba sunt: ἀπὸ δὲ ιε΄. ἕως κη΄. νότον ἀναβαίνει.

III. pag. 125. *Ammonii philosophi de usu Astrolabii*. Vide in dicto Cod. XXI. §. II.

IV. p. 127. *b. Io. Philoponi Alexandrini de usu Astrolabii, quidque singula in ipso descripta significent*. Ibid. §. I. Sequitur heic diversa item manu exaratum Caput, Περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὑπόδειγμα. *De ortu Canis demonstratio*.

V. pag. 140. *b. De Mensium apotelesmatibus* Caput illud, auctore Anonymo, quod innuimus ibidem sub finem §. IV. Tandem pag. 141. *b.* alia pauca occurrunt astronomica, quorum finis deest.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 142.

ΙΣΑΑΚ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

ISAAC MONACHI ASTRONOMICA,

Ac praeterea

Pollucis Onomasticon Libris X.

I. pag. 1. *b. Isaaci monachi Argyri ad Oenaeoten Dominum Andronicum, qui ratione traditas methodos postularat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum quae ex his consequuntur*. Concordat in omnibus cum Codice XIII. huius Plutei, §. II. quem vide. COD. XXXII.

II. pag. 11. *b.* Sequuntur alia Capita Anonymi auctoris, quorum titulos, prout in Codice iacent, in medium proferre lubet: sunt autem sequentes, I. Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκονται αἱ καθ' ἑκάστην νύκτα ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμεναι τῆς νυκτὸς ὧραι. II. Περὶ διαφορᾶς ἀνέμων, καὶ ὅτι καθολικοὶ ἄνεμοι τέσσαρές εἰσιν. III. Παρασημειώσεις προγνωστικαὶ περὶ τῆς μελλούσης τοῦ ἀέρος καταστάσεως. IV. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν σελήνην. V. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν συμβαινόντων. VI. Τί σημαίνουσιν αἱ μείζους ἀστραπαὶ τῶν βροντῶν. VII. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς ἀστραπὰς καὶ τοὺς ἀνέμους. VIII. Παρασημειώσεις ἀπὸ τῆς τῶν ἀλόγων ζώων διαθέσεως. IX. Περὶ τοῦ ἐρχομένου ἔτους, εἰ πρώϊμον ἔσται, ἢ ὄψιμον. X. Περὶ τῶν ἐξ ἑκατέρας τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναφερομένων δύο ἀναθυμιάσεων ἀποτελουμένων, ἤγουν νεφέλης, καὶ ὄμβρου, βροντῆς τε καὶ ἀστραπῆς, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Horum omnium initium est: Ἡ σελήνη γεννηθεῖσα αὔξει καθ' ἑκάστην λεπτὰ δ΄, καὶ εἰσιν ε΄ εἰς τὴν ὥραν, κ. λ. Finis: οὐδέποτε γάρ τι τούτων ἀεὶ φανερὸν ἱστόρηται κατεστηριγμένον.

III. pag. 19. *Pollucis Onomastici Libri X.* Praecedit primo Epistola, Ἰουλίῳ Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. *Iulio Caesari Pollux salvere*. Inc. Ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ. Des. ὡς ἂν ἕκαστον ἐπέλθῃ, τάξομεν. Ἔρρωσο. G. & L. in edit. Amstelaed. MDCCVI. fol. Tom. I pag. 1. Tum Capita Libri, quibus cum edito collatis, comperimus deesse in Codice Caput VIII. Caput itaque primum, Ὀνομασίαι Θεῶν, *Deorum appellationes*, inc. Θεὸς καὶ Θεοὶ, κ. λ. Vltimum περὶ μελισσῶν, *de apibus*, des. εἰσὶ δὲ σχαδόνες καὶ ἐδώδιμοι. Quae sequuntur in cit. edit. pag. 151. desunt in Codice, qui ita primum Librum concludit: Τουτὶ τὸ πρῶτον βιβλίον ἐκ θεῶν ἀρξάμενον, εἰς τὴν ἱερὰν γεωργίαν παύεται. *Liber II.* pag. 59. *b.* caret Praefatione: Capitum vero Tabulae haec subiungit: Ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶτον βιβλίον ἀπὸ θεῶν ἔχει τὴν ἀρχὴν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἄρα τὸ δεύτερον ἄρχεται. Liber incipit a verbis, Ἐρεῖς οὖν τὸ σύνηθες ἄνθρωπος, κ. λ. ex quo vides desiderari Capitis primi Sectionem primam, *de hominum aetatibus & nominibus*. Des. τὸ δὲ ἐναντίον τῇ αἰσθήσει, ἀναισθησία. Ibid. a pag. 153. ad pag. 266. *Liber III.* pag. 90. Praefationem habet, cuius initium: Οἷς μὲν τῶν ὀνομάτων. Finis: μαρτύρων ἀρκεῖ. Caret tamen Capitum Tabula, Caput I. continens, Γένους καὶ συγγενείας ὀνόματα

ματα, *Generis, & adfinitatis nomina*, inc. Εʹπό-μενον δʹ ἂν εἴη. Vltimum περὶ γυμνασιϰοῦ χωρίου, γυμνασιοῦ, ϰαὶ τῶν περὶ αὐτὰ, *De gymnasii loco, praeside, & quae circa haec sunt*, des. ϰαὶ ἔσω τέλος τοῦ βιβλίου. Ibid. a p. 267. ad p. 351. *Liber IV.* pag. 103. *b.* cum Tabula Capitum XXVII. & Praefatione. Caput VI. περὶ σοφιστοῦ, ϰαὶ ἔργα σοφιστοῦ, in alia duo dividitur, nimirum VII. περὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ, & VIII. ψόγοι σοφιστοῦ. XXIV. vero & XXV. sub unico numero comprehenduntur. Praefatio, sive Epistola ad Commodum inc. Οἶμαι ϰαὶ σὲ, ϰ. λ. Des. ἔῤῥωσο, ϰύριε. Liber inc. Περὶ τοίνυν. Des. ὀμφαλιστήρ. Ibid. a pag. 352. ad pag. 474. *Liber V.* pag. 121. *b.* Praefatione caret. Tabula vero Capitum eadem cum illa est, quae adfertur in notis num. 7. loc. cit. pag. 476. Liber inc. Θήρα λέγοιτʹ ἂν ϰαὶ ἄγρα. Des. ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωὸν, quae pertinent ad Cap. XII. περὶ διαφόρων θηρίων, *de diversis animalibus*; incidunt autem in pag. 516. v. 22. *Liber VI.* item pag. 132. *b.* Capitum tantummodo Tabulam habet. Prima Libri verba usque ad illa, Χρὴ λέγειν τὸ συμποσιϰὸν χωρίον, ϰ. λ. recentiori manu sunt adiecta. Des. φορτιϰὸν δὲ τὸ στιγηλῶς. Ibid. a pag. 564. ad pag. 683. *Liber VII.* pag. 149. *b.* est anepigraphus, quemadmodum & reliqui omnes. Huic praeterea, & sequenti desunt Praefatio, & Capitum series. Incipit a verbis: Εἴποις ἂν, τέχναι βάναυσοι, ἀγοραῖοι, ἀνελεύθεροι, ϰ. λ. Des. ἐπὶ ἀγράφου τὸ βιβλίον εἴρηϰεν Ηʹρόδοτος εἰπὼν, Γράψας ἐν βιβλίῳ. Desunt in fine nonnulla. Ibid. Part. II. a pag. 689. ad pag. 851. *Liber VIII.* pag. 162. *b.* inc. Διϰαστιϰὰ ὀνόματα εἴη ἂν, ὡς ἐγῷμαι. Des. συνεισφορὰ, ἔρανος. Ibid. a pag. 854. ad pag. 973. *Libro IX.* pag. 181. *b.* Epistola tantum praecedit ad Commodum, cuius initium. Οʹνομαστιϰόν τι πεποίηται. Finis: ἀϰοῦσαι ποθεῖν. Liber inc. Γʹνʹ οὖν ϰαὶ περὶ πόλεώς τι. Des. ἀπʹ ἐνίων σχηματισμοί. Ibid. a pag. 977. ad pag. 1145. *Liber X.* pag. 199. *b.* habet Capitum summarium, ab editione maxime diversum, & Praefationem, quae inc. Εʹνέτυχόν ποτε. Des. ἀλλὰ ϰαὶ τῶν ἰδεῶν ἔδει. Libri Caput I. περὶ σϰευοθηϰῶν, ϰαὶ αὐτῶν τῶν σϰευῶν ὀνόματα, ϰ. λ. inc. Τὸ μὲν ὄνομα τῆς σϰευοθήϰης εὕροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου ψυχαγωγοῖς. Vltimum, cui nullus titulus, des. ϰιβωτὸν, λύχνον. Ibid. a pag. 1146. ad pag. 1388. Magna pars huius libri, nempe a verbis, ἐύξέσας λύσαιντο, ϰ. λ. quae incidunt in edit. pag. 1224. v. 4. in Codice vero prima sunt paginae 215. usque ad finem, diversa manu ac recentiori est exarata, nulla Capitum divisione facta. Nullae praeterea Capitum inscriptiones in Libris VII. VIII. & IX. occurrunt, in reliquis vero margini sunt adscriptae. Lectio Codicis valde discrepat ab edita, eaque mulro contractior apparet, ita ut interdum integra Capita desiderentur, alia vero confusa mirum in modum sint, atque transposita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. in cuius pag. 18. *b.* legitur: Ηʹ βίβλος αὕτη Φραγϰίσϰου τοῦ Φιλέλφου ἐστὶ ϰαὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. *Hic liber est Francisci Philelphi, & amicorum eius*. Constat fol. scriptis 234.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΜΑΣΑΡ.

DE MVNDANIS APOTELESMATIBVS EXCERPTVM EX LIBRO ALBVMASARIS.

Corrige.

Ex Apomasare Excerpta Libris III. & alius Liber Apotelesmaticus, qui inscribitur Palch.

COD. XXXIII.

I. pag. 1. Liber primus inscribitur: Αʹποτελεσματιϰὴ βίβλος τῶν μυστηρίων τοῦ Αʹπομάσσαρ. *Liber Apotelesmaticus mysteriorum Apomasaris*; (1) & Capita continet CLXIV. quorum praecedit Index. Primum est περὶ ϰοσμιϰῶν ἀποτελεσμάτων. Inc. Ιʹδε τὸν Κρόνον, ϰαὶ τὸν Αʹρεα. Vltimum περὶ ὑετῶν. Des. τύχωσιν ἀμφότεροι. Liber II. pag. 67. *b.* Τῶν μυστηρίων τῆς ἐπιστήμης τοῦ Αʹπομάσσαρ, *Mysteriorum Scientiae Apomasaris* inscriptus, Capitibus constat CCXXI. Primum Περὶ τοῦ τότε μήτε ἀνέτου, μήτε ἀφέτου εὑρεθέντος ἐν τῷ γενεθλίῳ γίνονται οἱ ἄνθρωποι πολυχρόνιοι, ϰ. λ. inc. Εἶπεν ὁ Σαδᾶν, ὅτι ἤϰουσα τοῦ Αʹπομάσαρ λέγοντος, ϰ. λ. Vltimum περὶ φήμης, des. ϰαὶ ἐφορᾷ αὐτοῦ. Liber III. pag. 137. Εἰσαγωγῆς τοῦ Αʹπομάσσαρ, *Introductionis Apomasaris*, habet Capita LXVI. Primum περὶ τοῦ, ὅτι διαδίδοταί τις δύναμις ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐπὶ τὰ ἐπίγεια. Inc. Οʹτι μὲν διαδίδοται, ϰ. λ. Vltimum iuxta indicem praemissum est περὶ τῶν ϰλήρων τῶν μὴ ἀναφερομένων μήτε εἰς τοὺς ζʹ πλανήτας, μήτε εἰς τοὺς ιβʹ τόπους, & des. ϰαϰῶς δὲ ψευδεῖς. In contextu vero alia duo subnectuntur Capita, Περὶ ἀγορᾶς δούλων, & περὶ ἀποδημίας, quorum postrema verba sunt: ϰαὶ ἐπὶ πόλεμον ϰαὶ ϰυνηγέσια.

II. pag. 191. *Liber Apotelesmaticus*, qui inscribitur Πάλχ, Capitibus constans CXLVIII. Primum Περὶ τῶν ιβʹ ζωδίων ϰαὶ τῶν δʹ ϰαιρῶν. Inc. Δέον τιθέναι τὰ ἀπὸ τοῦ Αʹδὰμ ἔτη. Vltimum περὶ δεξιῶν ϰαὶ εὐωνύμων σχημάτων. Des. εὐώνυμον δὲ τὸ τοῦ ζυγοῦ. Tum rubris litteris haec subscriptio sequitur: Τῷ ἀπὸ Χριστοῦ ,αφμβʹ. μηνὶ Φευρουαρίῳ ιςʹ. παρασϰευῇ, ςʹ ὥρῃ τῆς νυϰτὸς τέλος εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος. Τῷ συντελεστῇ τῶν ϰαλῶν Θεῷ χάρις. *Anno a Christo nato* MDXLII. *mense Februario, die XVI. feria VI. hora VI. noctis absolutus est praesens Liber. Perfectori bonorum operum Deo gratia.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. Constat foliis scriptis 312.

D EP.

(1) Vid. Fabric. Vol. III. pag. 408. & Catalogum Bibliothecae Regiae T. II. pag. 501.

ΕΡΜΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

HERMI MEDICI MATHEMATICA,

Seu potius

Syntagma Astrologicum ex variis collectum Astrologiae Iudiciariae Scriptoribus.

COD. XXXIV. I. pag. 1. MErcurii *Trismegisti Medicomathematica ad Ammonem Aegyptium*. Vide in Cod. XIII. §. IV.

II. pag. 5. *Galeni de decubitu aegrorum*. Ibid. §. V.

III. pag. 15. *Pancharii Epitome de eodem argumento*. Inc. Σελήνη πρὸς Ἄρεα, ἢ ἥλιον παροῦσα. Des. ϗ εἰς χρόνια πάθη.

IV. pag. 17. Alia Anonymi *de eodem argumento*. Inc. Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων. Des. συνδέσμῳ. Concordant ferme cum illis, quae recensuimus in dicto Codice, §. VI. & VII. Inseritur pag. 20. *b.* Κανόνιον Πετοσείρεως, *Canon Petosiridis*. (1)

V. pag. 25. Brevis Tractatus Astronomicus, *Quomodo oporteat considerare translationes annorum, & quae contingunt in quatuor anni versionibus*. Exstat & in Cod. XIV, huius Plutei, §. VIII.

VI. pag. 28. *b.* Εἰς τὰ Πτολεμαίου ἀποτελέσματα, *In Ptolemaei Apotelesmata* Commentarius Anonymi, & quidem, ut videtur, in duos libros priores. In primum inc. Τὰ προοίμια ὁ Πτολεμαῖος ποιεῖται πρὸς τοὺς τὴν ἀστρολογίαν, κ. λ. Des. λέγει διὰ τὸν ἕβδομον, ϗ ἔνατον τόπον. In secundum pag. 51. *b.* inc. Τὰ μὲν δὴ κυριώτερα τῶν πινακικῶν. Des. εἶναι τὸν χρόνον τῆς κολλήσεως.

VII. pag. 58. *b.* Τοῦ Θεοφίλου ἐπισυναγωγὴ περὶ κοσμικῶν καταρχῶν. *Theophili Collectio de mundanis principiis*. Inc. Τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ παλαιότατοι ϗ Αἰγυπτίων. Des. καθὼς συνέβη ϗ ἐν τῇ ἐξορίᾳ Φωτίου τοῦ πατριάρχου. Heic quaedam inseruntur e Petosiride ad Regem Nechepsum (2) περὶ μηνὸς ἀγαθοῦ ϗ φαύλου, Iuliano περὶ τῶν καταρχῶν, & Valente (3) περὶ τῆς τῶν ιβ' τόπων διακρίσεως. Exstat etiam in Biblioth. Regis Galliae Cod. 1405. 1991. 2139.

VIII. pag. 84. Ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν ἐπίλυσις ϗ διήγησις πάσης ἀστρονομικῆς τέχνης. *Ex Antiochi Thesauris resolutio & enarratio totius Astronomicae facultatis*, auctore Rhetorio. Inc. Τίνος ἕνεκα τῶν δώδεκα ζωδίων. Des. ἀλλὰ διὰ μέσου τῶν ἀνέμων ὑπάρχων. Inter ineditos Astrologos recensentur Antiochus & Rhetorius apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. & 515. Vid. Nessel. P. IV. pag. 63. 103. 104.

IX. pag. 93. Tractatus Apotelesmaticus valde longus, auctore Anonymo, cui sequens titulus: Τὰ σημαινόμενα ἐνταῦθα ἔσεσθαι, ἄνεμοι, βροχαὶ, βρονταὶ, πρηστῆρες, αὐχμοὶ, λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοί. Χαλδαίων, ϗ Αἰγυπτίων περὶ τῶν κυριευόντων τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν ἀστέρων· τίνα ἀποτελοῦσιν· ϗ περὶ μεταβάσεως ἀστέρων κατὰ τὸν ζωδιακὸν, ϗ ἰδιοτήτων αὐτῶν τε ϗ τῶν ἀπλανῶν· ϗ περὶ τροπῶν, ἐκλείψεων, ϗ σεισμῶν. *Quae heic designantur futura, sunt venti, pluviae, tonitrua, fulmina, siccitates, fames, pestilentiae, terraemotus. Chaldaeorum, & Aegyptiorum* (doctrina) *de dominantibus terminis coniunctionis astrorum; quaenam praenuncient; de transitu astrorum iuxta Zodiacum, & de proprietatibus tum errantium, tum fixarum; & de conversionibus, eclipsibus, & terraemotibus*. Inc. Κρόνος κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωστήρων ἐν κριῷ, κ. λ. Des. ἐν ᾧ ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνου, quae sunt extrema scholii cuiusdam excepti ab ore Symeonis monachi, cognomento Chrysographi (4).

X. pag. 113. *b.* Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων ϗ ἀποτελεσμάτων, *De universalibus disquisitionibus & apotelesmatis*. Inc. Τούτων οὕτως προεκτεθειμένων ἀκόλουθος ἦν, κ. λ. Des. ἢ τῶν ἀγαθοποιῶν μαρτυρούμενα. Videtur continuatio superioris Tractatus Apotelesmatici.

XI. pag. 124. Περὶ ἐπιτελλόντων ϗ δυόντων ἀστέρων, ϗ ἐφημερίδων καλουμένων, ϗ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ϗ δύσεσιν αὐτῶν ποιούντων ἀνέμους, ταραχὰς, ϗ βίας θαλάσσης, ὄμβρους τε ϗ εὐδίας, ϗ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀστέρων. *Ephemerides, seu de orientibus & occidentibus stellis, & quam quaeque ipsarum in ortu, & obitu mutationem in aëre efficiat, nimirum, ventos, turbines, procellas maris, pluvias, & serenitates, & quae sunt alia huiusmodi: fiunt autem haec ex apparentibus stellis*. Incipiunt a mense Ianuario, hoc pacto: Α'. Καλάνδες μακραὶ ἡμέραι ἄρχονται, κ. λ. Desinunt in die V. Decembris, in verbis, καὶ πολὺς βορρᾶς . . . . . Heic, ut ad paginae calcem Graeca manu recentiori adnotatum est, desunt duo folia.

XII. pag. 130. Sequuntur alia item Astrologica *de sortium inventione, ac de virtute XII. Zodiaci signorum, &c.* ob praedictum defectum mutila in principio, quorum prima verba sunt . . . , μέθοδον τῆς τῶν κλήρων εὑρέσεως, κ. λ. Vltima vero: ὁδεύοντας πραγματευομένους.

XIII. p. 134. *b.* Περὶ τῶν παρανατελλόντων τοῖς ιβ' ζωδίοις κατὰ Τεῦκρον. *De iis, quae una cum XII. Zodiaci signis exoriuntur iuxta Teucrum.* Inc. Τῷ κριῷ παρανατέλλουσιν ἁλιεὺς, κ. λ. Des. κληρονόμων δηλοῖ. Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 277. narrat in Biblioth. Regis Galliae Cod. DLIX. exstare inter alia, astrologica quaedam ex Teucro, sive Zeucho, teste Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. Subnectitur pag. 136. *b.* observatio horarum uniuscuiusque diei, & dierum ipsorum secundum septem planetas.

XIV.

(1) De Petosiride, eiusque aequali Rege Aegypti Nechepso, antiquissimis Astrologiae Iudiciariae scriptoribus, multa erudite collegit Marshamus in Canone Chron. pag. 477.

(2) Eius Epistolam vide apud Lambec. VI. 94. & 105. VII. 118.

(3) De Valente vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 506.

(4) Memorat hoc idem scholion Allatius in Diatriba de Symeonibus edit. Paris. MDCLXIV. pag. 194. teste Fabric. B. G. Vol. X. pag. 297.

XIV. pag. 137. Ἡμεροδρόμιον Πάππου τῶν διεπόντων καὶ πολευόντων. *Hemerodromium Pappi de iis, quae res gubernant, & administrant*. Inc. Ἑβδόμη ἡμέρα Κρόνου, κ. λ. Des. ἄχρι τῶν κδ' ὡρῶν. Tum alia multa eiusdem generis cum tabulis planetarum in fine.

XV. pag. 144. Καθολικὴ παραγγελία περὶ καταστημάτων, Σύρου. *Vniversalis praeceptio de aëris qualitate, Syri*. Inc. Τὴν ἀρχὴν τῆς παρατηρήσεως, κ. λ. Des. εἰ δὲ μετὰ καιρὸν ὄψιμον. Sequuntur septem planetarum nomina epitheta, & alia de tropicis, & aequinoctiis, de astrorum elevationibus, figuris, &c.

XVI. pag. 153. Καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνης περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων, ἐκ τῶν Λαβέωνος καθ' ἑρμηνείαν παρὰ λέξιν. *Vniversalis observatio ex Luna de fulminibus, & aliis aëris adfectionibus, ex Labeone iuxta interpretationem ad verbum*. Inc. Εἰ κατὰ τὴν α' τοῦ καρκίνου μοῖραν σελήνη εἴη. Des. καὶ ὅσοι θαλάσσης ἔξω μειωθήσονται. Sequuntur alia de electionibus, de regionibus XII. signorum Zodiaci, eorumque significationibus, & dominiis, de eclipsium signis, de annis climactéribus iuxta philosophum Heliodorum (1), & alia apotelesmatica.

XVII. pag. 164. Μαξίμου περὶ καταρχῶν μεταφρασθὲν πεζῇ λέξει ἐκ τῶν ἡρωϊκῶν μέτρων. *Maximi de Electionibus* (Carmen) *ex heroico metro in pedestrem dictionem translatum*. Praecedunt tres hexametri, nimirum:

Εἰ δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληΐας ἔννεπε μοῦσα
Μήνην ἱερόφοιτον, ὅπως ἄνδρεσσιν ἑκάστα
Σημαίνει, σκολιωτὸν ἐπιστίχουσα κέλευθον.

quibus fortasse Maximus suam invocationem, & propositionem complexus fuerat. Metaphrasis inc. Πῶς ὁ τεχθεὶς ἄνθρωπος αὐξιφωτούσης τῆς σελήνης ἔμπρακτος ἔσται, κ. λ. Primum Caput est Περὶ κτήσεως δούλων, secundum Περὶ πλοῦ καὶ ἐμπορίας, tertium Περὶ ὁδοιπορίας, quod Fabricius inscribit Περὶ ξενιτείας, & unde incipit Poëma ab ipso editum, de quo egimus supra in Cod. XXVII. §. I. Reliquorum Metaphrasis Capitum tituli, cum illis dicti Poëmatis concordant; ultimum Περὶ κλοπῆς, des. ἀνεύρετον ποιεῖ τὸ ἀπολόμενον. Gaudendum igitur est, quod duobus, vel tribus Capitibus mutilo Maximi Carmine, eius saltem metaphrasis integra ad nos pervenerit. Haec Montfauconii diligentiam effugit.

XVIII. pag. 167. Sequuntur alia Anonymi auctoris Astrologica Περὶ τῶν ιβ' ζωδίων (2), Περὶ ὧν ποιοῦνται φάσεων οἱ ε' ἀστέρες πρὸς τὸν ἥλιον, Περὶ πολιορκουμένων πόλεων, Περὶ ἐπιστρατείας, Πρὸς τὸ πολιορκῆσαι πόλιν, Εἰς τὸ πῆξαι κορτίναν, &c. Horum omnium prima sunt: Ὁ ζωδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς. Vltima vero: ἐκ πολέμου ἢ πυρὸς κίνδυνον φέρῃ.

Mutilus est in fine Codex; ultimus enim versus ita habet: Ἐκ τοῦ ι' κεφαλαίου τῆς ιβ' τροπ... τῶν καταρχῶν ἐὰν γίνε...... Ex praefixo autem Codici indiculo manu, ut videtur saeculi XV. colligimus, quod sequi debuerat *Prophetia de fine Machumeticae sectae, quo anno erunt quinque planetae in Leonis signo, quae est ad chartas huius libri* 171. *idest* ροα'.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. Scriptor huius Codicis adhibet passim η pro ει, & vicissim ει pro η. Constat fol. scriptis 170.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

INTRODVCTIO IN ARITHMETICAM SCIENTIAM.

Seu potius

Nicomachi Geraseni de Arithmetices Introductione Libri II. cum scholiis marginalibus.

I. pag. 1. PRaecedunt Prolegomena ad Arithmeticae definitionem, di- COD. XXXV.
visionem, & scopum pertinentia: tum pag. 2. Νικομάχου Γερασηνοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Nicomachi Geraseni Arithmetices introductionis duorum librorum primus*. Inc. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες. Des. τετράγωνος αὐτὸς ἐστιν. Liber II. p. 31. *b*. inc. Ἐπειδὴ δὲ στοιχεῖον λέγεται καὶ ἐστίν. Des. τοὺς αὐτοὺς ἀπαραλλάκτους λόγους διατηρήσουσι...... Imperfectum est Opus. Scholia marginalia incipiunt: Διὰ δύο συλλογισμῶν δείκνυσιν ὁ Νικόμαχος. Des. αἵ τε ἄλλαι πᾶσαι καὶ πάντες οἱ ἁρμονικοὶ ἐνθεωροῦνται λόγοι. Graece duos hosce libros excudit Christianus Wechelus Paris. MDXXXVIII. 4. Latine verterat Apuleius; sed eius versio intercidit. Ex Graecis in hanc Arithmeticam ἑρμηνεύσει nominantur Heronas, Proclus Laodicenus, Asclepius Philosophus Trallianus, & Io. Philoponus, quorum scholia adhuc supersunt in variis Bibliothecis Angliae, Italiae, Galliae, Germaniae &c. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 5.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. non satis emendate scriptus; saepe enim η pro ε usurpatum notavi. Constat foliis 50.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

PTOLEMAEI APOTELESMATA.

EVmdem prorsus Tractatum continet, quem COD. XXXVI.
Codex XXXIII. huius Plutei, nisi quod heic definit in primis verbis Capitis LXXXII. Libri II. quae sunt ista: Εἶπεν ὁ Ἀπομάσαρ· ἐνδυναμοῦνται αἱ ἡμεριναὶ γενέσεις διὰ τοῦ ἡλίου, ὅτε συσχηματίζεται.....

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 102.

(1) Forte idem est cum illo, cuius Excerpta ex libris exegeticis in Paulli Alexandrini doctrinam Astrologicam innuimus supra in Cod. XIV. §. X.

(2) Hoc tamen primum Caput de XII. Zodiaci signis desumtum est ex Paulli Alexandrini Introductione in Apotelesmaticen, cuius primum Caput eodem modo inscribitur: περὶ τῶν ιβ' ζωδίων, de quo quidem Opere vide supra Cod. VII. §. VII.

ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

ARATI APPARENTIA.

Adde

Cum Prolegomenis, & Commentariis Variorum.

COD. XXXVII. I. pag. 1. ΤΩν Α᾿ράτυ φαινομένων προοίμιον. *In Arati Phaenomena Prooemium.* Inc. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινομένων. Deſ. ὅπως μηθέν σε λανθάνῃ τῶν παρ' αὐτοῦ εἰρημένων. Eſt Diſſertatio quaedam in Aratum, quam ſub Eratoſthenis, alias Hipparchi nomine edidit primus Graece Petrus Victorius Florentiae MDLXVII. fol. pag. 117. (1) deinde Gr. & Lat. Dionyſius Petavius in Vranolog. Pariſ. MDCXXX. fol. recuſo poſtea Antuerp. (2) MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 142. quam nos editionem prae manibus habuimus; progreditur autem uſque ad Caput, quod inſcribitur, Περὶ μεταρσίων.

II. pag. 4. Γένος Α᾿ράτυ. *Arati Vita.* Inc. Α῎ρατος πατρὸς μέν ἐςιν Α᾿θηνοδώρυ, κ. λ. Deſ. καὶ περὶ μὲν τύτυ τοσαῦτα. Differt ab edita citatis locis, ac multo brevior eſt.

III. pag. 5. Α᾿ςροθεσίαι ζωδίων. *Conſtellationes ſignorum caeleſtium.* Prima eſt Α῎ρκτυ μεγάλης, *Vrſae maioris.* Inc. Ταύτην Ἡσίοδός φησι Λυκάονος θυγατέρα. Vltima Γαλαξίας, *Circulus lacteus.* Deſ. ἀποτελεσθῆναι τὸν γαλαξίαν κύκλον. Eſt Anonymi hiſtoricomythica enarratio ſingularum caeli Conſtellationum, quae deſideratur in citatis editionibus.

IV. pag. 18. *b.* Α᾿ράτυ φαινόμενα (3). *Arati Phaenomena* cum ſcholiis uberrimis. Arati textus initium & finis concordat cum edito. Scholia inc. Ε᾿κ Διός. Πάνυ πρεπόντως ὁ Α῎ρατος τὴν τῶν ἄςρων μέλλων διεξιέναι θέσιν, τύτων τὸν πατέρα ϗ δημιυργὸν Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ, κ. λ. Deſ. Οὐδέποτε σχεδίως. Οὐδέποτε σχεδιάσεις τὰ περὶ τῦ ἀέρος, ἀλλ' ἀκριβώσεις. Haec ſcholia, auctoris nomine heic deſtituta, in Cod. XLIV. huius Plutei §. V. Theoni Alexandrino adiudicantur. Grotius tamen ad Aratum, ait, *non eſse unius Theonis, ſed & aliorum: nam & ſaepe idem iteratur, quod Scholiaſtae facere non ſolent, & contrariae ſententiae inferuntur.* In fine legitur ſequens amanuenſis ſubſcriptio: Τέλος τῶν φαινομένων Α᾿ράτυ. Ε᾿γράφη διὰ χειρὸς Ι᾿ωάννυ Θετταλοῦ τοῦ Σκυταριώτυ ἐν Φλωρεντίᾳ (4) . . . . ἐν ἔτει ἀπὸ Χριςοῦ γεννήσεως ,αυξδ'. μηνὶ Ι᾿αννυαρίῳ ις'. ἡμέρᾳ σεληνιακῇ. *Finis Phaenomenorum Arati. Scriptus eſt (Liber) manu Ioannis Theſſali Scutariotae Florentiae . . . . anno a Chriſti nativitate MCCCCLXIV. menſis Ianuarii XVI. die Lunae.* Multos Ioannem hunc Codices ſcripſiſſe anno MCCCCLII. & ſequentibus teſtatur in Palaeogr. Graec. p. 101. Montfaucon. hanc tamen ſubſcriptionem omittit.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus, in cuius poſtremo folio Angelus Politianus αὐτοχειρὶ adnotavit: Emi eGo hunc librum AnGelus Politianus de heredibus Pauli Medici Aſtronomi Florentini (5). Conſtat fol. ſcriptis 62.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

EAdem prorſus, atque illa, quae exhibetur in Codice IX. huius Plutei. COD. XXXVIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. nitidiſſimus, optimeque ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 177.

ΙΠΠΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΔΟΞΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

HIPPARCHI EXPOSITIO APPARENTIVM EVDOXI ET ARATI.

I. pag. 1. H*Ipparchi Bithyni Enarrationum ad Arati & Eudoxi Phaenomena Libri tres.* Primus inc. Ι῞ππαρχος Αἰσχρίωνι χαίρειν. Ἡδέως, κ. λ. Vltimus deſ. ποσὶ λαμπρός. Graece edidit primus ex hoc ipſo Codice Petrus Victorius Florentiae apud Iuntas MDLXVII. fol. (6) deinde Gr. & Lat. Dionyſius Petavius in Vranologio citatae ſuperius edit. Tom. III. pag. 97. ſeq. COD. XXXIX.

II. pag. 98. Ε῎κθεσις τοῦ κατὰ τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἀςερισμῦ. *Expoſitio Aſteriſmi ſecundum Septentrionale hemiſphaerium.* Inc. Α῎ρκτου μικρᾶς ἀςερισμός. Ὁ ἐπ' ἄκρας τῆς ὐρᾶς. Deſ. ὁ ἑπόμενος τῶν γ' ζυγῶ ε'.

III. pag. 115. *b.* Ε῎κθεσις τοῦ κατὰ τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἀςερισμοῦ. *Expoſitio Aſteriſmi ſecundum Meridionale hemiſphaerium.* Inc. Χηλῶν ἀςερισμός. Τῶν ἐπ' ἄκρας τῆς νοτίας. Deſ. ὁ βορειότερος αὐτῶν αἰγόκερως ιγ'. Sunt duo Excerpta ex Claudii Ptolemaei Magnae Conſtructionis Libro VII. & VIII. quae perperam Petrus Victorius Hipparcho Bithyno tribuit, & ſub eius nomine cum ſupra memoratis ipſius genuinis Commentariorum libris edidit loc. cit. Subiicitur deinde in Cod. manu diverſa ſequens ſubſcriptio: Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ χαρτοφύλακος τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Νικήτα τοῦ Κυπριανοῦ. *Hic liber eſt Chartophylacis ſanctiſſimae magnae Dei Eccleſiae Nicetae Cyprii.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. inſignis, Saec. XI. Conſtat fol. ſcriptis 130.

ΣΙΡΑ-

(1) Haec rariſſima editio in publica adſervatur Magliabech. Bibl. Operum vero, quae in ipſa continentur, catalogum vide apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 96. in nota ſecunda, qui tamen male ait, prodiiſſe MDLXI. Laudatur in Epiſt. Nuncupat. Coſmus I Magnus Etruriae Dux ob eius induſtriam in conquirendis Codicibus. In Epiſt. vero ad Lectores agitur de fragmento Theonis Alexandrini, & de verſione Latina Hipparchi Bithyni in Aratum, quam Petrus Victorius ſe brevi editurum adfirmat. Nos quoque de eadem editione egimus in Vita P. Victorii, editioni eius Epiſtolarum praemiſſa T. I. pag. 61.

(2) Seu potius Amſtelodam. ut contendit Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 105.

(3) Arati Phaenomena ſuis ſe explicaſse diſcipulis Petrus Victorius teſtatur Epp. Lib. VI. pag. 136 & 150. ſeqq.

(4) Litura eſt in Codice.

(5) De Paullo Aſtrologo Florentino conſule quae diximus Tom. I. p. 52. Speciminis Hiſtor. Litterar. Florent.

(6) Vide ſupra Cod. XXXVII. in not. 1.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA.

Scilicet

Libri primi X.

COD. XL. I. pag. 1. COncordant cum editis. In fine Libri V. & VI. repetuntur aliqua ex initio sequentium librorum, ut in Codice V. Argumenta item libris VII. & X. praecurrunt, ut in dicto Codice.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. eleganter scriptus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 207.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΥ ΛΟΓΟΣ.

FRANCISCI CRETENSIS SERMO.

COD. XLI. I. pag. 1. SIne alio titulo interiori inc. *Γέγραπται ἔκπαλαι ἐπ' ἀληθείᾳ ἱεροῖς ἐν θεοπνεύστοις δέλτων ῥήσεσιν, ὁσιώτατε πάτερ πατέρων, παντὸς ἱερωτάτου τάγματος καὶ ἀξιώματος, τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐλέει, νεύσει τε προνοίας θείας, καὶ τανῦν τελειοτάτῃ χάριτι καθηγεμὼν μακαριώτατε, ὡς ἐχρηματίσθη ποτὲ ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρεσβυτάτῳ Συμεῶνι, θανάτου οὐ μὴ γεύσασθαι, ἕως ἂν εἴδῃ τὸ σωτήριον κυρίου. προσέτι ἐν ἑτέροις, ὡς ἐχάρη ἂν Ἀβραὰμ εἰδεῖν τὴν τότε ἡμέραν, ἣν μετὰ πολὺ τῶν χρόνων ἄλλοι θεωροῦντες τὴν ἐκεῖσε χάριν πλὴν τινων οὐκ ἔγνωσαν. Διὸ ἦ μὴν κἀμοὶ περισκοποῦντι τὸ ἐνδιάλλακτον περιδρομῆς τῶν χρόνων, καὶ θείας νέας ἐκλογῆς τὸ ἀρχιερατικὸν τῆς ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ σῇ ἀποτελεσθὲν μακαριότητι, τίς εἶδεν εἰ ἔμελλε γενέσθαι τοιαύτη χρησμῳδία, ὅπου τὰ πάντα ἐν ἀποκρύφοις προδιώρισαι, καὶ χαρίσομαι κἀγὼ εἰδεῖν ἡμέραν τὴν ἐκ λυπηρῶν πολλῶν σωτήριον, κ. λ.* Des. *Δίοι οὖν Θεὸς τῶν πάντων ἀγαθῶν ἀξιέπαινος δοτὴρ εἰδεῖν τὸ περιπόθητον ἐν σῇ μακαριότητι, καὶ τότε εἴποιμι εὐκταίως καὶ ἡδέως, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κ. τ. λ. Καὶ τότε ὄφελον χαρήσομαι ὡς Ἀβραὰμ, εἰ θεωρῶν ἔσομαι ἡμέραν ἐκείνην τὴν χαρμόσυνον. Ἐλάχιστος δοῦλος δούλων σεβασμίας σῆς μακαριότητος Φράγκισκος ὁ ἐκ Πόρτου τὸ ἐπίκλην, τῇ δὲ πατρίδι Κρὴς, δεόμενος τὰ εὐάρεστα ἀεὶ Θεῷ τῷ παναγάθῳ.* De auctore huius Sermonis, sive Epistolae ad quemdam Pontificem, Lucas Holstenius in prima Codicis pagina, ut adsolet, *αὐτοχειρὶ* ita adnotavit: *Hic est Franciscus Portus, qui apostata & haereticus Genevae obiit.* Fortasse ille est, cuius exstant Commentarii in Thucydidis Opera edit. Graec. Lat. Francof. MDIC. fol. per Aemilium Portum, ut habet Fabric. B. G. Vol. I. pag. 876. N. 2. itemque in varia Xenophontis Opuscula Morgiis MDLXXXVI. 4. teste eodem Fabric. B. G. Vol. II. p. 78. in not. fuitque praedicti Aemilii Porti pater.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat fol. scriptis 5.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

I. pag. 1. EAdem cum illa Codicis IX. huius Plutei. In fine ipsius Calligraphi manu scriptum legitur: *Τέλος τῆς Γεωγραφικῆς Πτολεμαίου. Ἐγράφη δὲ χειρὶ Δημητρίου* 1445. *μηνὶ Μαΐῳ ιθ'. Ἤδη τέλος πέφυκεν ἡ βίβλος αὕτη. Finis Geographicae* (Enarrationis) *Ptolemaei. Scripta autem est manu Demetrii* 1445. *mense Maio, die XIX. Finem iam accepit hic liber.* Haec subscriptio memoratur a Montfauconio in Palaeographia Graeca pag. 79. COD. XLII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis 147.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΡΟΝ.

CLAVDIVS PTOLEMAEVS DE SYMPRAGMATICE AD SYRVM.

Scilicet

Claudii Ptolemaei Quadripartitum, & Procli Diadochi Hypotyposis Astronomicarum positionum.

I. pag. 1. C*Laudii Ptolemaei Tetrabiblos ad Syrum*, vulgo *Quadripartitum*, ut in Cod. XVI. huius Plutei §. XI. COD. XLIII.

II. pag. 42. Sequuntur Tabulae quaedam Astronomicae iuxta Persas, praevia ipsarum brevi explanatione.

III. pag. 44. *Procli Diadochi Platonici Hypotyposis Astronomicarum positionum*, ut in Cod. VII. §. IV.

IV. pag. 66. *b.* Subnectitur fragmentum Astronomicum, *Ὅτι ἡ λ' τοῦ Σεπτεμβρίου ἐστὶ κυρίως ἀρχὴ τοῦ ἔτους, καὶ οὐχ ἑτέρα παρὰ ταύτην. Quod trigesima dies Septembris est proprie initium anni, & non alia praeter ipsam.*

Cod. Graec. papyraceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat fol. scriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ.

DE CLIMATIBVS TERRAE INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Adamantii Sophistae de ventis, ac variorum in Aratum Commentarii.

I. pag. 1. Π*Ερὶ τῶν κλιμάτων τῆς Γῆς, ἐν οἷς συμβαίνει αὔξησις καὶ μείωσις τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ. De Climatibus terrae, in quibus mutatis vicibus contingit auctio & decretio noctis ac diei*, auctore Anonymo. Inc. *Κλίματα ἑπτὰ τῆς ὅλης ὑπάρχει γῆς.* Des. *καὶ τοῖς βορείοις μέρεσιν.* COD. XLIV.

II.

II. pag. 2. *b.* Ἀδαμαντίυ σοφιςȣ̃ περὶ ἀνέμων. *Adamantii Sophistae de ventis*. Inc. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων οἱ ἄνεμοι γενῶνται. Des. ἢ οἰκειότεροι μᾶλλον τοῖς σώμασιν ἡμῶν. Exstat Ms. etiam in Regia Paris. Biblioth. Cod. MCCXIII. teste Fabric. B. G. Vol. II. pag. 171. in not.

III. pag. 5. Ἐκ τῶν Ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Ἀράτυ φαινόμενα. *Ex Achille* (Tatio) *Isagoge, seu introductio in Arati Phaenomena*. Inc. Μισῶ μὲν ὅς τις ἀφανῆ, κ. λ. Des. κ̀ τῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο. In fine repetitur titulus. Graece primus edidit Petrus Victorius Florentiae MDLXVII. fol. (1) deinde Gr. & Lat. Dionys. Petavius in Vranologio cit. edit. Tom. III. pag. 73.

IV. pag. 35. *Ex tertio Libro Hipparchi in Arati & Eudoxi Phaenomena de astris una cum duodecim Zodiaci signis exorientibus* Excerptum. Incipit a verbis: Ἐπειδὴ τῶν ἐκτὸς τȣ̃ Ζωδιακȣ̃ κύκλȣ, κ. λ. usque ad finem Libri. Ibid. p. 136. seqq.

V. p. 43. Ἐκ τῆς εἰς τὰ τȣ̃ Ἀράτυ φαινόμενα Θέωνος ἐξηγήσεως ἐκλογαὶ διορθωθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτυ μοναχοῦ κυρίυ Μαξίμυ τοῦ Πλανούδη. *Excerpta e Theonis Enarratione in Arati Phaenomena, digesta a sapientissimo Monacho D. Maximo Planude*. Inc. Πάνυ πρεπόντως, κ. λ. Eadem sunt cum scholiis, de quibus supra in Cod. XXXVII. §. IV. egimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidus. Constat foliis scriptis 79.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΚΑ.

ARISTOTELIS MECHANICA.

Adde etiam

Theophrasti Metaphysica, & Michaëlis Pselli de Daemonum operatione Dialogum.

COD. XLV. I. pag. 1. Ἀριστοτέλυς μηχανικά. *Aristotelis Mechanica* cum mathematicis figuris in margine minio expressis. Inc. Θαυμάζεται μὲν κατὰ φύσιν. Des. ἀθροίζεσθαι. Inde legitur haec subscriptio: Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Ἰαννυαρίυ ιγ'. ἔτει ἀπὸ τῆς τȣ̃ κυρίυ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χρισοῦ γεννήσεως ͵αυμε'. *Scriptus est Mediolani XIII. Ianuarii, Anno a D. N. I. C. Nativitate* MCCCCXLV. Exstant inter Aristotelis Opera Tom. I. a pag. 1183. ad 1200. edition. Paris. Guillelmi Du-Val A. MDCXIX. fol.

II. pag. 54. Θεοφράςυ μετὰ τὰ φυσικά. *Theophrasti Metaphysica*. Inc. Πῶς ἀφορίσαι δεῖ. Des. πρὸς ἄλληλα. Exstant haec Theophrasti Eresii, discipuli & successoris Aristotelis, Metaphysica Graece in Friderici Sylburgi editione Graeca Operum Aristotelis Wecheliana Francofurti A. MDLXXXVII. in 4. & quidem in Tomo antepenultimo a pag. 252. usque ad 262. ubi inscribitur: Τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ, ita ut subintelligatur βιβλίον, seu ἀπόσπασμα.

III. pag. 71. Τὸ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων. *De operatione Daemonum* Dialogus, auctore Michaële Psello, qui circa annum Christi MLXXVIII. obiit. Vide in Codice XXXII. Pluteo IX. Catalogi nostri pag. 444. §. XVIII. & Not. 2. Adponuntur in margine brevia scholia, seu potius summa eorum, quae pertractantur in Dialogo. Subiicitur notula insequens: Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Ἰαννυαρίυ κβ'. *Scriptus est Mediolani, Ianuarii die XXII.*

Codex Graec. chart. Ms. in 8. maior. Saec. XV. nitidus. Constat foliis scriptis 111.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.

PTOLEMAEI DE SVPPOSITIONIBVS SECVNDVM ERRANTES STELLAS.

Adde

Theonis Alexandrini, & Theodori Metochitae Astronomica.

I. pag. 1. Ex huius Codicis mutilatione, quae pluribus in locis contigit, nonnullorum Operum, quae inibi continentur, initia, ac proinde auctorum nomina desiderantur. Prima septem folia continent duo fragmenta Ptolemaei Operis, quod inscribitur, *Hypothesis Stellarum Errantium*. Primum ab initio incipiens, progreditur usque ad verba: τῶν περιεχȣσῶν αὐτȣ̀ς σφαιρῶν ... & est unius integrae paginae. Alterum a verbis ... ἐκβαλλομένην εὐθεῖαν ἀπολαμβάνειν, κ. λ. pergit usque ad illa τῶν κέντρων αὐτοῦ τε κ̀ τοῦ ἀπογειοτέρυ .... & sex reliquas paginas occupat: videntur autem inter primum & secundum fragmentum duo folia desiderari. Habes integrum Opus supra in Cod. I. §. III. & alibi. COD. XLVI.

II. pag. 8. Continet hoc folium unicum, fragmentum alterius Ptolemaei Operis, inscripti, *Declaratio, & ordinatio promtorum Astronomiae Canonum*, incipiens a verbis, καὶ τὰς ἐν δευτέρῳ σελιδίῳ τῶν παραλλάξεων, κ. λ. quae pertinent ad Caput, quod in Cod. I. inscribitur, Περὶ τῶν σεληνιακῶν προσνεύσεων, & desinens in illis, ἡ πρὸς μεσημβρίαν ἐξήκοσὰ μζ' ἐν ὐδενὶ τῶν ἐκ ...... quae occurrunt paullo post initium sequentis Cap. Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων. Habes integrum in dicto Cod. I. §. II. & alibi.

III. pag. 9. Tractatus Anonymi de Astronomia valde longus, Capitibus constans XXXIII. Primi tamen Capitis initium deest, ob memoratum defectum. Secundi titulus est: Περὶ τῶν ε' κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος ἡλίυ καὶ σελή-

(1) In praefat. ait: *Achillis itidem duo exemplaria nactus sum, non parum inter se multis locis discrepantia, quod facit tamen ad verba potius, & ipsorum seriem, quam ad sententiam auctoris magnopere variandam.*

σελήνης δὲ τῶν ε' πλανωμένων ψηφοφορίας. Initium vero: Ἐπειδὴ ἐκ χρόνε τινὸς καὶ τόπε τὴν ἀστρῴαν κίνησιν ἀριθμεῖν ὡρίσθη ὑπὸ Κλαυδίε Πτολεμαίε τοῦ γράψαντος περὶ τῆς τῶν ἀςέρων κινήσεως, κ. λ. Vltimum, quod est Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκεται τὸ πάσχα κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, def. χαίροντες δὲ συνδοξάζοντες τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα σὺν τῷ ἀχράντῳ πατρὶ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι, κ. λ. Scriptus igitur apparet a quodam Christiano, & quidem post annum Philippi DCCCCXLI. Indict. VI. nam mentio in eo fit coniunctionis eclipticae mensis Novembris, sive secundum Alexandrinos Athyr, anno, & indictione supradicta. Innititur autem auctor super Ptolemaei προχείρες κανόνας, quos in omni ferme paragrapho citat, & iuxta ipsius praecepta suas peragit Astronomicas observationes. In fine leguntur hi versiculi:

Οὐρανίων ἄςρων πορείην καὶ κύκλα σελήνης
Ἐξεθέμην σελίδεσσι πολύφρονα δάκτυλα κάμπτων.
Caelestem astrorum cursum, lunaeque meatus
Exposui chartis digitos multa arte retorquens.

IV. pag. 142. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones* Syntagma alterum ad filium Epiphanium, ut in Cod. VII. §. I. Sequuntur p. 190. alia Capita, quorum hi tituli:

Μέθοδος εἰς τὸ εὑρεῖν τὸν ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τοῦ ζῳδίε ἐςίν.
Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος σελήνης.
Ἑρμηνεία τοῦ ἐξαναλόγε.
Περὶ ὡρῶν μεταβολῆς.
Περὶ τῆς τῶν ἐφημερίδων ἐκθέσεως.
Περὶ ἰσημερινῆς ὥρας καὶ τῶν ταύτης μορίων.

V. pag. 202. Ἐκ τῆς ἀςρονομικῆς ςοιχειώσεως μεγάλε Λογοθέτε τοῦ Μετοχίτε. *Ex Astronomica Institutione Magni Logothetae Metochitae*, excerpta Capita. Inc. Ἐν μὲν ὖν τῷ πρώτῳ κανόνι τῷ τῶν οκτωκαιδεκαετηρίδων ἐπιγραφομένῳ. Des. ταὐτὸ δὲ εἰπεῖν καὶ Ῥωμαϊκόν. Capitum, quae pertractantur, tituli sunt:

Διασάφησις τῆς ἐκθέσεως τῶν ιη' ἐτηρίδων, καὶ τῶν λοιπῶν, ἤτοι ἁπλῶν ἐτῶν, μηνῶν, δὲ ἡμερῶν, καὶ ὡρῶν Αἰγυπτίων.
Περὶ τῆς τοῦ ἀνωμάλε τοῦ ἡλίε κινήσεως, καὶ ἔκθεσις κανόνος τῆς τοιαύτης κινήσεως.
Διασάφησις τοῦ κανόνος τῆς τοῦ ἡλίε ἀνωμάλε κινήσεως.
Κανόνιον τὸ λεγόμενον προκανόνιον.
Τίς ὁ καλέμενος τοῖς μαθηματικοῖς ἐξαναλόγε ἀποδεικτικὸς τρόπος, καὶ πῶς ἐςιν αὐτῷ χρῆσθαι, καὶ κατὰ τίνα λόγον τὸ ἀληθὲς καὶ ἀσφαλὲς ἔχειν.
Παράδοσις, πῶς διὰ τῶν τοιέτων κανόνων ἔξεςιν ἀνευρίσκειν ἑκάςοτε συνοδικὰς καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας.

Huius Theodori Metochitae (1) Astronomicae Institutionis Liber I. Capita continens XXXI. habetur in Venet. ad D. Marcum Bibl. Cod. CCCXXIX. Catalog. pag. 151. & inter inedita recensetur. Eiusdem praeterea tum Mathematica, tum in Ptolemaei Magnam Syntaxin Commentarios exstare item ineditos, testatur Fabric. B. G. Vol. IX. p. 229. §. IV. Sequuntur deinde a pag. 222. usque ad finem Tabulae Astronomicae, pauciores tamen, quam in aliis Codicibus; multae enim desunt, mutilato in fine Codice.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 266.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI MATHEMATICA CONSTRVCTIO.

Et alia eiusdem Opera.

I. pag. 1. *Mathematicae, seu magnae Constructionis Claudii Ptolemaei Libri XIII.* cum scholiis quibusdam marginalibus, ut in Codice I. huius Plutei a pag. 23. ad pag. 168. COD. XLVII.

II. pag. 270. *Eiusdem declaratio, & ordinatio promtorum Canonum Astronomiae &c.* cum aliquot astronomicis tabulis in fine. Ibid. §. II.

III. pag. 291. *b. Eiusdem apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes, iuxta menses Alexandrinos*, cum quibusdam in fine de stellarum magnitudine. Ibid. §. IV.

IV. pag. 303. *b. Eiusdem de iudicandi facultate, & animi principatu.* Ibid. §. V.

V. pag. 311. *b. Eiusdem Hypothesis stellarum errantium, ad Syrum.* Ibid. §. III. Interiecta sunt autem in Codice quaedam scholia.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis valde corrosus. Constat foliis 319.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ.

PROCLI SVCCESSORIS DESIGNATIO ASTRONOMICORVM.

Insuper

Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Commentarius.

I. pag. 1. *Procli Lycii Diadochi Platonici Hypotyposis Astronomicarum Positionum*, cum scholiis, & figuris mathematicis in margine. Vid. supra in Cod. VII. §. IV. Sequitur deinde Caput inscriptum: Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὰ τῆς ἀςρονομίας πέντε κεφάλαια. COD. XLVIII.

II. pag. 25. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Syntagma secundum* ad Epiphanium filium, cum Tabulis Astronomicis, (2) ut in dicto Cod. VII. §. I. Heic tamen interiecta sunt quaedam scholia manus aeque antiquae. In fine Tabularum versus iambici octo apponuntur. Ii vero sunt:

Ἐκ-

(1) Hic Theodorus Metochita, Georgio Metochita paullo iunior, sub Andronico Palaeologo seniore, amplissima Magni Logothetae dignitate functus est ab Anno Christi MCCCXIV. & filiam suam Irenem Ioanni Palaeologo panhypersebasto, Constantini Palaeologi filio, nuptui collocavit. Plura scripsit, partim edita, partim inedita, de quibus vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 214. seqq.

(2) Placet heic adnotare, in Tabula annorum Romanorum Imperatorum ultimum poni Leonem, & ad Diocletiani annos adscriptum esse, Pappum sub illo scripsisse: in laterculo deinde Consulum procedi a temporibus Antonini Pii usque ad annum nonum post Consulatum Mauricii Tiberii Augusti solius.

Ἔνθεν σελήνης ἀφθίτου καθημέραν
Θεῖος δρόμος τάχιστος ἐξιχνεύεται,
Ἐπὰν μετρήσῃς ἡμέρας ὅσας ἔχει,
Ἀφ' οὗ προσῆλθεν ἡλίῳ τῷ παμφαεῖ,
Ταύτας δ' εἰσάξας ἐν πρώτῃ θέσει στίχου
Ζῶον κατ' ἰθὺ τοῦ ζώου τεταμένων
Δέδεξο νέρθεν ἡλίου περισκοπῶν,
Ἐν ᾧ περ αὐτὸς ἡνιοστροφεῖ παρών.

qui pertinent ad explanationem postremae Tabulae, Lunae cursum exhibentis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XI. Constat fol. scriptis 162.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΥΦΗΓΗΣΙΣ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHICA NARRATIO.

COD. XLIX. Concordat cum edit. G. L. Amstelod. cit. superius in Cod. IX. Primis autem VII. Libris appositae sunt suis locis Tabulae Geographicae, diligentissime ab eadem manu depictae. In fine septimi Libri sequior manus nonnulla adiecit item Geographica, ita propere tamen ac negligenter exarata, ut vix legi possint. Octavus desinit, ut in dicto Cod. IX. apposita deinde subscriptione: Ἐκ τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου γὰρ γραφικῶν βίβλων ὀκτὼ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν Ἀγαθὸς Δαῖμον (1) Ἀλεξανδρεὺς μηχανικὸς ὑπετυπώσατο. *Ex Claudii Ptolemaei Geographicis Libris VIII. orbem terrarum universum Agathos Daemon Alexandrinus Mechanicus delineavit*. Sequuntur tandem alia eiusdem recentioris manus, de qua supra, item Geographica, in quibus de longitudinum, ac latitudinum gradibus inveniendis agi videtur.

Codex Graecus membran. Ms. in fol. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 111.

(1) Ita scriptum est in Codice disiunctim, non autem Ἀγαθοδαίμων, ut legitur coniunctim in editione Bertiana. Haec vero nostri Codicis subscriptio adfertur a Montfauconio in Palaeogr. Gr. pag. 92. ubi Agathodaemon scriptum reperies.

Quum supra pag. 47. in not. 3. Hadriani Relandi mentio inciderit, qui Fastos Consulares ex Cod. XXVI. huius Plutei descriptos, typis excudit, placet heic ex eius Praefat. ad Appendicem, Theod. Iansonii ab Almeloveen Fastorum Romanorum Consularium Libris duobus Amstel. MDCCXL. in 8. subiectam, ea, quae ad hanc rem faciunt, pro Plutei coronide in medium adferre. Ita igitur incipit Praefatio:

HADRIANVS RELANDVS L. S.

Postquam Idus Februariae anni elapsi fratrem meum rebus humanis eripuerant, in bibliotheca ipsius codicem manu exaratum inveni hoc titulo: Catalogi duo Bibliothecae Florentinae, Langii alter, alter Holstenii, quibus etiam nonnulla Morus ab iis praetermissa suis adiecit locis. *Hunc versans deprehendi Holstenium* scamno 28. *mentionem libri facere, in quo exstabant* fasti Consulares ab Imperio Antonini incipientes, quos in principio Codicis legum olim exstitisse auctor testatur. *Suspicabar illico fastos illos, quoniam in usum iuris consultorum scripti erant, utiles futuros rei litterariae, si cum fastis fratris mei, qui & ipsi ex codice Imperatorum Theodosii & Iustiniani depromti erant, ederentur. Nec alios esse mihi persuadebam, quos vir eximius, Henr. Dodvvellus, in* Appendice ad dissertationes Cyprianicas *ediderat; quoniam uti Holstenius eos initium capere ab Imperio Antonini notaverat, utrique fasti, & quos* Theonis, *& quos Heraclianos vocat, ab Antonini consulatu inchoantur. Praeterea, quum Dodvvellus ex apographis Saviliano & Vossiano fastos descripserat, probabile mihi videbatur, illa apographa codicibus Bibl. Flor. ortum suum debere. Rogavi itaque per litteras virum humanissimum Antonium Magliabechium, quicum mihi erat amicitia, curaret mihi describi fastos illos in Bibl. Laur. latentes: verum dum aliquot mensium intervallo frustra responsum Florentia exspecto, nuncius ad nos defertur de obitu viri, quem respublica litterarum, cui multum profuit, exstinctum luget. Imploro protinus opem Ant. Mar. Salvinii, publici Graecarum litterarum Florentiae Professoris, cuius eruditio uti publicis monumentis testata est, ita de humanitate ipsius privatis mihi constabat testimoniis. Explevit ille exspectationem diuturni desiderii mei, & per eruditissimum iuvenem Io. Bottarium descriptos mihi fastos transmisit, quos collatione instituta deprehendi plane eosdem esse, ac illos, quos Theonis nomine ediderat Dodvvellus. Quare non dubitavi illos Florentinos minores appellare: atque ita in ipsis fastis consularibus fratris mei, pro eo quod ipse fastos Theonis memoraverat, Fastos Florentinos minores scripsi; ratus non sufficere ut Theonis foetus habeantur, quod in eodem Codice quo Theonis opuscula continerentur. Ceterum in hac opinione me confirmavit Io. Massonii, viri eruditissimi, & variis doctrinae atque ingenii monumentis editis notissimi, observatio, quam* Hemerologio mensium variarum gentium, *quod prelum exercet, pag. 6. & 7. inseruit, fastos illos consulares, qui manu exarati exstant in Bibliotheca Laurentiana Medicea Pluteo XXVIII. num. 26. & 12. esse eosdem, quos Dodvvellus publici iuris fecerat, quibusque nomen Theonis Heracliique praefixerat, & codicem Vossianum apographum esse codicis Medicei. Quod quidem gaudeo ab viro mihi amicissimo deprehensum, & variis argumentis demonstratum esse, quum ego ex lectione catalogi Holsteniani illud modo suspicatus fuissem. Quare, uti fastos, qui Theonis hactenus nomen praetulerunt, Florentinos minores appellavi; ita illos, qui temere nimis Heracliani crediti sunt, Florentinos nuncupavi maiores. Hi illi fasti sunt, quos primo loco in hac appendice exhibemus &c.*

FINIS PLVTEI XXVIII.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS XXXI.

CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. XXXIII. EDITOS VI.

CODEX I.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

Titulum corrige

Euripidis, Sophoclis, & Aeschyli Tragoediae.

L. p. 1. *Vripidis Tragoediae XI.* Prima est *Rhesus*, II. pag. 6. *b. Iphigenia in Tauris*, III. pag. 14. *Iphigenia in Aulide*, IV. pag. 22. *b. Pentheus*, V. p. 31. *Supplices*, VI. pag. 37. *b. Cyclops*, VII. pag. 41. *Heraclidae*, VIII. pag. 47. *Hercules furens*, IX. pag. 54. *Helena*, X. pag. 63. *Ion*, XI. pag. 70. *b. Electra*. Initium & finis singularum concordat cum edit. G. L. Genevensi A. MDCII. apud Paullum Stephanum, Part. II. Argumenta praeferunt prima, secunda, sexta, septima, octava, & decima, quae cum editis item concordant, praeter argumentum primae, quod in Codice longius aliquanto progreditur. In reliquis nulla hypothesis. Tragoediae IV. quae heic inscribitur *Pentheus*, in edit. titulus est *Bacchae*, cuius ferme dimidium recentiori manu suppletum fuit.

II. pag. 77. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima est *Aiax Mastigophoros*, seu *Flagellifer*, II. pag. 85. *Electra*, III. pag. 93. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 101. *Philoctetes*, V. pag. 109. *Antigone*, VI. pag. 116. *Trachiniae*. Initium & finis singularum concordant cum Graeca Sophoclis editione Genev. MDLXVIII. 4. curante Henr. Stephano. In argumentis tantum aliquod discrimen occurrit. Aiacis enim hypothesis inc. Αἴας ὁ Τελαμώνιος σὺν τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατεύσας. Des. οὐκ ἀξίων ζῆν, ἐπεὶ τοιαῦτα ἔπραξεν. Electra, praeter hypothesim illam editam, quae inc. Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς, κ. λ. aliam praefert multo longiorem, cuius initium est: Τάνταλος υἱὸς Διὸς ἦν. Finis: καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὑρήσεις. Oedipo ἔμμετρον tantum Aristophanis grammatici argumentum praeit, quo caret Philoctetes. Antigones, & Trachiniarum argumenta, paucis exceptis, cum editis conveniunt. Trachinias praeterea tredecim versus heroici praecedunt, totidem Herculis labores exprimentes. Ii sunt:

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
Δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
Ὑψίκερων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.
Πέμπτον δ' ὄρνιθας Στυμφαλίδων ἐξεδίωξεν.
Ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
Ἕβδομον Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
Ὄγδοον ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤλασεν ἵππους.
Ἔννατον ἐκ Κρήτης πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
Γηρυόνος δέκατον βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
Ἑνδέκατον δ' ἀνάγκει κύνα Κέρβερον ἐξ ἀΐδάω.
Δωδέκατον δ' ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θυστιέω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος.

Clauditur vero Tragoedia sequenti amanuensis nota: Τοῦ λογιωτάτου αὐθέντου κυρίου Φραντζίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστὶν ἡ βίβλος αὕτη. *Eloquentissimi auctoris Domini Francisci Philelphi est hic liber*; quam sequuntur versiculi tres, nimirum:

Οἱ δέλτον ἕξειν τήνδε μέλλοντες πόθῳ,
Σὺν τῷ ἐπιτάξαντι καὶ τοῦ γραφέως
Ἀναξίου μέμνησθε θύτου Ἀγγέλου.

Qui librum hunc estis cum adfectu complexuri,
Et eius, qui hunc scribendum iussit & scriptoris
Indigni recordemini sacerdotis Angeli.

III. pag. 124. *Aeschyli Tragoediae III.* sine argumentis. Prima est *Prometheus*, II. pag. 130. *Septem Duces adversus Thebas*, III. pag. 135. *Persae*. Concordant quoad initium & finem cum edit. Graeca MDLVII. ex officina Henr. Stephani.

Codex Graec. chartac. Ms. in folio Saeculi XV. ineuntis, cuius extrema pagina diversa manu est exarata. Constat foliis scriptis 140.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Γ'.

REGVLAE GRAMMATICALES, ET AESCHYLI TRAGOEDIAE III.

Quibus adde

Theodori Prodromi Carmina quaedam, & alia.

COD. II. I. p. 1. MVtilum initio Codicem, primi Operis sequens titulus edocet: Τῦ αὐτῦ μονόςιχα εἰς τὰ τέλη τῶν ἑκάςης ἡμέρας μνημονευσομένων ἐν ὅλῳ τῷ ἔτει, συνεφαινομένυ καὶ τῦ ἐπωνύμυ τῦ ποιητῦ τοῖς ἐν ἑκάςῳ μηνὶ ἀρκτικοῖς τῶν πρώτων ςίχων ςοιχείοις. *Eiusdem Monosticha* (iambica) *in festa Sanctorum cuiuslibet diei totius anni, primorum cuiusque mensis versuum initialibus litteris auctoris cognomen indicantibus*, quod est *Prodromus*, acrostichis enim est του Προδρομου. Incipit igitur Menologium istud iambicum a prima die Septembris, qua S. Symeonis Stylitae memoria colitur, hoc pacto:

Τὸν Συμεώνην ἐκ ςύλυ πόλος φέρει.

Desinit in trigesima prima Augusti, depositioni sacratissimae Zonae Mariae Virginis dicata, cuius hoc monostichum:

Ζωςὴρ κόρης σὸς, σὴν περισφρίγγει πόλιν.

Ex duobus Theodoris, qui hoc Prodromi cognomine sunt insigniti, ad iuniorem referenda esse haec Monosticha iambica arbitramur, ad eum scilicet, qui circa saeculi a Christo nato XII. initia, Alexio ac deinde Ioanne Comneno imperantibus, vixit. Inter eius tamen scripta, tam edita, quam ineditita, quae recenset Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 815. seqq. non adparent.

II. pag. 6. *b.* Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ ἐπὶ τῇ γεννήσει Χριςῦ τοῖς δήμοις. *Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem in Nativitate Christi ad populos*, versibus politicis. Inc.

Πάλιν γενέθλιον Χριςῦ καὶ νίκη βασιλέως.

Des. Καὶ πολυχρόνιον ζωὴν βραβεύσαι συ τῷ κράτει. Fortasse eiusdem Theodori Prodromi, qui expositionem in Cantica ecclesiastica composuit, in praecipuis sacris solemnitatibus cantari solita, quae exstant in Caesarea Bibl. teste Nessellio Catalog. P. I. pag. 200.

III. pag. 7. Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ ἐπὶ τῇ βαπτίσει Χριςῦ τοῖς δήμοις. *Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem Comnenum in Baptismate Christi ad populos*, auctore, ut videtur, eodem, versibus item politicis. Inc.

Ἰδὲ διπλῆ πανήγυρις, διπλῆ χαρὰ Ῥωμαίοις.

D. Καὶ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς τῶν σεβαςοκρατόρων.

IV. pag. ead. *b.* Τῦ αὐτοῦ πιττάκιον πρὸς τὸν Βαρδαχλᾶν κυρὸν Κωνςαντῖνον, ὡς ἀπὸ τῶν εὐχῶν τῆς μονῆς τῶν Πασχασιῶν. *Eiusdem* (nempe qui superiores hymnos composuit) *Breve, seu Epistola ad D. Constantinum Bardachlam, tamquam ab Orationibus Monasterii Paschasiorum* nomine universi Collegii Fratrum. Inc. Πανσεμνότατε, καὶ ἐν ἁγίῳ Θεῷ ἀγαπητὲ ἡμῖν τῆς κατ' ἡμᾶς ἁγίας μονῆς κύριε Κωνςαντῖνε Βαρδαχλᾶ κ. λ. Des. ὅτε τὰς πρὸς Θεὸν ἱκετείας καὶ περὶ τῦ μακαρίτυ ἐκείνυ αὐταδέλφυ συ ἀναφέρομεν.

V. pag. 8 *b.* Τοῦ ἀρχιδιακόνυ. *Archidiaconi*, nempe alia Epistola. Inc. Ἰδὲ καὶ δευτέραν ταύτην γραφὴν δεήτως πρὸς τὸ σὸν ὕψος ἐπιςέλλειν κατατολμῶ. Des. ἀντιμισθία σοι ταμιευθήσεται ἀπὸ χειρὸς Θεοῦ παντοκράτορος.

VI. pag. 9. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν συντάξεων. Ποίημα Χριςοδύλυ μαΐςρος τοῦ σοφοῦ. Τὸ α πρὸ τοῦ γάμμα. *Initium cum Deo Constructionum. Opus Christoduli Magistri sapientis: α ante γ.* Inc. Ἀγορανομῶ γενικῇ. Ἀγορανομῶν δὲ Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Σέλευκος. Ἀγχιςεύω γενικῇ. Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιςευόντων τοῦ αἵματος, κ. λ. Desinit in littera Π, in verbo Παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ. Πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσατε . . . . reliqua desunt. Est Lexicon verborum iuxta ordinem litterarum, indicans casus, quibus iunguntur, & brevia exempla constructionum unicuique subiiciens. Habetur Ms. etiam in Codice Regio Paris. MDXXXVIII. teste Fabric. B. G. Tom. VII. pag. 48.

VII. pag. 26. *Aeschyli Tragoediae III.* cum argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Prometheus Religatus*, cui praecedit fragmentum Aeschyli Vitae, desinens in verbis, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις, quae incidunt in pag. 1. vers. 15. editionis illius, quam citavimus in Codice XXV. Plut. XXVIII. §. II. Tum grammaticalia quaedam de variis poëtarum & poëmatum generibus, non illa quidem magni momenti: tandem versiculi quatuor iambici. Huius scholia ferme cum editis concordant. II. pag. 47. *Septem supra Thebas*, cuius argumentum, & scholiorum initium cum dicto Codice conveniunt: in fine vero, utpote rariora, ab ipso discrepant. Post argumentum huius Tragoediae, recentior Graecus, quaedam de nomine, ac potestate XXIV. Litterarum Graecarum adiunxit. III. pag. 67. *Persae*, in fine mutila; definit enim in versu, Εἰ μὴ ςρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, qui in editione incidit in pag. 163. Huius argumentum item cum memorato Codice concordat: scholia vero rarissima sunt.

VIII. pag. 75. *b.* Θεοδώρυ τοῦ Προδρόμυ τετράςιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα παρὰ τῶν δ' εὐαγγελιςῶν. *Theodori Prodromi tetrasticha iambica & heroica* (LXXXXI.) *in Capita rerum, quae enarrantur a quatuor Evangelistis*. Primum est εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκυ, *in Nativitatem Deiparae*. Inc.

Ναὶ λυχνία πρόκειτο, ναὶ πλαξὰς πλέκυ.

Vltimum εἰς Ὀζᾶν τὸν ἀψάμενον τῆς κιβωτοῦ ἀναξίως, καὶ ἀποθανόντα ἐκ τύτυ παραχρῆμα. *In Ozam, qui quum Arcam tetigisset indigne, proinde e vestigio occubuit*. Des.

Φρίξωμεν οἱ πρόσιμεν οὐκ ἀπαξίως.

Etenim praeter res ab Evangelistis enarratas, multa etiam alia inseruntur, quae ad alios Sa-

Sacrae Scripturae Libros pertinent, Actus nimirum Apostolorum, Libros Regum, &c. Edita autem sunt Graece, parum tamen emendate, una cum ceteris eiusdem Prodromi Poëmatiis ex Sym. Grynaei Codice ab Io. Hontero, & Hieronymo Guntio, Basileae MDXXXVI. in 8. cum Latina vero versione, argumentis, & notis Hieron. Erardi, Lypsiae MDXCVIII. 8. Prodierunt etiam separatim G. & L. Iuliomagi MDCXXXII. 4. sub titulo: *Cyri* (1) *Theodori Prodromi Epigrammata nunc primum* (2) *Latinitate donata, cura, & interpretatione Guidonis de Sovvigny Blaesensis, Congregat. Oratorii Domini Iesu presbyteri* (3). Haec autem tetrasticha in Codice nostro exarata fuerunt in ea paginarum parte, quae excipiendis scholiis in *Persas* vacua relicta erat; quemadmodum etiam sequens Epistola.

IX. pag. 80. *b.* Legitur Ἐπιστολὴ πρὸς ἐρωμένην γραμματικὴν, *Epistola ad amasium grammaticum*, auctore Niceta Eugeniano. Inc. Ἤιτησας, ὦ χαρίεσσα, στίχους ἡμετέρους ἐρωτικοὺς, κ. λ. Des. τοῦτο τὰ κάλλη ταῖς γυναιξὶν ἔσται. In hac suam de Chariclis & Drosillae amoribus poësin commemorat, de qua vide Labbeum Bibl. Nov. Mss. p. 220.

Cod. Graec. papyr. Ms. in 4. Saec. XV. tineis valde corrosus. Constat fol. 80.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

Titulum corrige

Oppiani Halieutica, & Cynegetica; Aeschyli Tragoediae II. & Anonymi quaedam.

COD. III. I. pag. 1. O*ppiani de Piscatione Libri V. ad Antoninum Caracallam*, quorum singulorum initium, & finis concordat cum editione Lugduni Batavorum ex officina Plantiniana apud Franciscum Raphelengium MDXCVII. 8. studio Conradi Rittershusii, quemadmodum etiam sequens auctoris Vita, quae inc. Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου. Des. τοῦτο δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί. Hanc excipiunt nonnulla de variis heroicorum versuum speciebus. Primis tribus libris stichometria subscribitur. Primus habet στίχους ψϟζ'. *versus DCCXCVII.* Secundus χϟ'. *DCXC.* tertius χϟγ'. *DCXCIII.* Primum Librum claudunt Epigrammata tria, nimirum

I. Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον ἑστῶτα πρὸ τῶν πυλῶν καὶ σπάθην ἐπιφερόμενον. *In militiae* (caelestis) *Principem stantem ante portas, & ensem inferentem.*

Ὁ ταξιάρχης στρατιωτῶν τῶν ἄνω
Ἐκ τῶν ἀδύτων οὐρανοῦ σφαιρωμάτων
Ἄρτι κατιὼν πτηνὸς αἰθεροδρόμος
Ἔδεμ καθάπερ τοῦ ναοῦ τηρεῖ πύλας
Γυμνὴν ἀβάλε δεξιᾷ φέρων σπάθην.
Τί τοῦτο δηλῶν, ἢ τομὴν ὀλεθρίαν
Ταῖς μὴ καθαροῖς, μηδὲ χωρὶς σπιλάδων.
Προσχῶμεν οὖν μὴ διχασθῶμεν φίλοι.

II. Εἰς τὸν ἄγγελον. *In Angelum.*

Πρώτου φάους ὢν δεύτερον θεῖον σέλας
Τρίτου φωτὸς φώτιζε τὸν τριττὸν ζόφον
Καὶ τὴν τετρακτὺν τῶν θυρῶν τὴν πεντάδα
Τὴν μὲν, χαλίνου, τὴν δὲ, σωφρονῶν δίδου.
Τῆς ἑξάδος γοῦν τὴν διπλῆν ἀταξίαν
Μερῶν μελῶν τε μὴ δυσέβδομον θέσιν
Πρὸς τάξιν ἰθύνειας ἐν τῷ σῷ σθένει.

III. Εἰς γραμματικὸν κερατᾶν. *In Grammaticum cornutum.*

Ἔξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάου,
Ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

Praeter Librum primum, reliqui omnes praefixum habent Capitum indicem, varia piscium genera, de quorum piscatione agitur, complectentem. Scholiis undequaque marginalibus ambiuntur, quae incipiunt: Διὰ τί εἶπεν ἔθνεα, καὶ οὐκ εἶπε πλήθη, ἢ φῦλα; διὰ τὸ γινώσκειν τὰ θαλάττια ζῶα ἄλληλα ἐσθίοντες δίκην ἐθνῶν. Des. βροῦμα γὰρ παρὰ Λατίνοις ἡ πάχνη, ἢ ἡ χιών. ἐπίουν δὲ καὶ οὗτοι δεῖπνα κατὰ τὸν χειμῶνα διὰ τὸ συναγμένον εἶναι τὸν στρατόν. Haec quoque habentur edita in calce cit. edit. sed in fine aliquantum sunt diversa. Tum sequitur haec amanuensis subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Σφηνέα κατὰ μῆνα Μάϊον ἰνδ. ιε'. ἔτους ͵ςψϟθ'. *Absolutus est hic liber manu mei Manuelis Sphineae, mense Maio, indict. XV. Ann. 6799.* (Christi MCCXCI.) Scriptor ignotus Montfauconio in Palaeographia Graeca.

II. pag. 101. *Eiusdem de Venatione Libri IV. ad eumdem Antoninum Caracallam*, cum paraphrasi anonymi ad marginem. Oppiani textus concordat cum cit. edit. Paraphrasis, quae in ipsa desideratur, inc. Σοὶ τοὺς περὶ κυνηγεσίων ἀνατίθημι πόνους, θειότατε βασιλεῦ Ἀντωνῖνε. Des. οἷα φιλεῖ συμβαίνειν πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις, ἔνθεν τοι καὶ ταχὺ τὴν ἄρκτον πεδήσαντες, οἴκαδε ἤγαγον. Forte eadem est, de qua Lambecius Bibl. Caesar. Lib. II. pag. 595. meminit, adfirmans exstare in ipsa Eutecnii Sophistae paraphrasin Graecam in Oppiani Ixeutica; tum in Halieutica eiusdem, & Cynegetica &c. teste Fabric. B. G. Vol. III. pag. 629. in not. Praecedunt iambici versus octo in ipsam Paraphrasim, qui ita habent:

Τὰς Ὀππιανοῦ τῆς κυνηγίας βίβλους
Ἐκ τῆς σκοτεινῆς τοῦ μέτρου δυσφωνίας
Εἰς πεζὸν εἶδος τοῦ λόγου μεθαρμόσας
Προὔθηκά σοι μέγιστε Καῖσαρ ἐνθάδε,
Θηρατικῆς μάθημα πάγκαλον τέχνης.
Ἐντυγχάνων οὖν εὐκόπως τὸ βιβλίον,
Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ συλλέγων εὐκαρπίαν
Πονῶν με πεῖθε μὴ κατοκνεῖν εἰς πόνους.

Tum alii hexametri quatuor in Oppiani laudem, nimirum:

(1) Illud *Cyri* non pro nomine proprio Theodori Prodromi accipias, quum honoris caussa *Cyrus*, hoc est κυρὸς, seu κύριος, *Dominus* Theodorus a Graecis dicatur.

(2) Non tamen primus haec Epigrammata Sovignius transtulit, nam multis ante annis Ioannis Ribitti versionem Genevae excudisse traditur Crispinus, licet in hanc editionem numquam inciderimus.

(3) Eiusdem Prodromi Tetrasticha Sacra cum anonymi cuiusdam Commentario grammaticali exstant in Biblioth. Caesarea, ut habet Nesselius Catalog. P. II. p. 33. Cod. XV. §. 12.

Οὐδὲ σέθεν γεραρὴν ἴδ᾽ ἐρατὴν πυκτηΐδα
Ἡμιτελῆ παρέθηκα σοφίης ὄρχαμε ὥσχε
Ὀπιπιανὲ θρυλλύμενε κλυτῆς εἵνεκ᾽ ἀοιδῆς
Ἀλλ᾽ ἀνύσας θηησάμην σέο Καλλιέπειαν,

In fine vero nonnulla recentior manus adscripsit parvi quidem momenti, qua ratione nimirum sopor aegroto inducatur, ac dignoscatur, utrum moriturus sit, nec ne; de vino, merum ne sit, an aqua immistum, &c.

III. p. 145 *b.* Ἐτυμολογίαι καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ πρώτου δράματος τοῦ Εὐριπίδου τοῦ περὶ τῆς Ἑκάβης. *Etymologiae, & alia quaedam primi Euripidis Dramatis de Hecuba.* Inc. Κευθμῶν ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ κεύθω, κ. λ. Des. διατοῦτο γῦν γινομένων ὑπὸ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων ..... Mutila videntur. Subiiciuntur his alia pauca de variis pedum metricorum generibus. Pag. 147. *b.* haec legitur nota; Ἀρχὴ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγεννήθη ὁ μ... ἡμέραν ε', ὥραν δ' τῆς ἡμέρας, ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ κ'. ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ,ατνζ'. *Initium in nomine D. N. I. C. natus est . . . . , feria V. hora IV. diei, mensis Aprilis XX. anno ab Incarnatione MCCCLVII.* In calce vero huius paginae alia curiosa leguntur de vino odorifero praeparando, eiusdemque acrimonia tollenda.

IV. pag. 148. Occurrunt Anonymi Excerpta quaedam ex Scripturis Sanctis, de creatione Mundi, de Hebraeis, eorumque Regibus, ac praecipue Salomone, cuius describitur opulentia. Ad Latinorum deinde descendit originem, multa de Remo ac Romulo narrans. Adferuntur septem mundi miracula versibus iambicis expressa; septem item mundi Aetates, usque ad Christi Adventum: tandem de Petro Apostolo nonnulla adtinguntur. Horum finis mutilus est.

V. pag. 152. *Aeschyli Tragoediae II.* cum Poëtae Vita in principio, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Vita longior est, quam in edito; post enim verba, νίκας ἀπηνέγκατο, sequitur, Πρῶτος Αἰσχύλος τάδεσι γενναιοτάτοις τὴν τραγῳδίαν, κ. λ. Finis: μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. Clauditur hisce verbis: Χριστὲ ἄναξ σαῖσιν κάβαλες, ἄδω σοι δόξαν. Sequitur Ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλου. Αἰετοῦ δ' ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν. Prima Tragoedia est *Prometheus Religatus*, cui praevia hypothesis, desinens in verbis, Προμηθέως δέσις, ut in edit. Henr. Stephani, quam citavimus supra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. II. Clauditur vero versibus iambicis XVIII. *in Prometheum*, quos retulimus in dicto Codice XXV. Scholiorum initium differt aliquantum ab edito; finis concordat. II. pag. 181. *b.* ea est, cui titulus; *Septem supra Thebas.* Huius hypothesis aliquantum ab edita discrepans inc. Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις, ἔσχε δὲ τὴν Ἰοκάστην γυναῖκα. Des. καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. In fine Tragoediae versus IX. iambici leguntur, ut in dicto Codice §. III. Scholia fere cum editis concordant.

VI. pag. 205. *b.* Hypothesis *Persarum*, editae prorsus adsimilis, in qua desinit Codex.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis in marginibus praesertim corrosus. Constat foliis 205.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

I. p. 1. ARistophanis *Comoediae IV.* cum prolegomenis, argumentis, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. I. est *Plutus*, II. pag. 46. *b. Nubes*, III. p. 99. *Ranae*, IV. pag. 145. *Equites*. Prolegomena sunt ex Hephaestione, Demetrio Triclinio, Platonio, & Thoma Magistro, ut in editione G. L. Amstelod. MDCCX. fol. a pag. IX. ad p. XV. ex quibus tamen in Codice desunt Capita illa, quae inc. Τὴν κωμῳδίαν, κ. λ. & Τὸ παλαιὸν, κ. λ. pag. XI. seq. ex Capite vero Ὅτι ὁ γέλως, κ. λ. pag. XIII. omnia illa a verbis, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν, κ. λ. usque ad finem: tum Caput, cuius initium, Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου, κ. λ. Hypothesis *Pluti*, prima est ex iis, quae sunt editae loc. cit. pag. 1. Hypotheses *Nubium*, & *Ranarum* sunt illae, quae auctorem habent Thomam Magistrum, ibid. pag. 51. & 115. *Equitibus* vero triplex hypothesis praecurrit, ibid. pag. 172. seq. Scholia marginalia breviora quidem sunt editis, ex iis tamen contracta: nulla vero a versu 271. ultimae Comoediae usque ad finem; quum posteriori manu suppleta fuerit haec Comoediae pars. COD. IV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 191.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

EVRIPIDIS PHOENISSAE.

Ac praeterea

Hesiodi, Pindari, Theocriti, & Homeri quaedam.

I. pag. 1. EVripidis *Phoenissae* cum hypothesi, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Hypothesis, prima est ex illis tribus, quae habentur in editione, quam supra memoravimus in Codice I. huius Plutei, Part. I. pag. 268. Scholia vero marginalia rariora sunt, quam edita, ex iis tamen excerpta. COD. V.

II. pag. 45. *Hesiodi Opera & Dies*, cum Commentario ad marginem, & glossis interlinearibus. Hesiodi textus Graecus concordat cum editione G. L. Amstelod. MDCCI. 8. ex recensione Io. Clerici, a pag. 196. ad pag. 326. Commentarius vero, qui totum undequaque marginem ambit, inc. Ἰστέον, ὅτι οἱ Ἕλληνες δύναμιν ἔχοντα ἰσόρων, οὐκ ἄνευ ἐπιστασίας θεῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐνεργεῖν ἐνόμιζον. Des. εὐδαίμων ἐστὶ καὶ ὄλβιος, ἤτοι μακάριος, Hu-

Huius Operis duodecim postremae paginae recentiori manu suppletae sunt, quemadmodum etiam Commentariorum pars illa, quae in inferiori margine incidit, utpote quae madore perfusa deperierat.

III. pag. 80. *Pindari in Olympionicas Odae XIV.* cum scholiaste perpetuo ad marginem. Initium & finis singularum Odarum concordant cum editis G. L. Heidelberg. apud Commelin. MDXCVIII. 8. ex recensione Aemilii Porti. Scholia in primam Odem inc. Ἄριστον. τὰ μὲν ὑπὲρ . . . . . πρὸς δὲ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει πολλάκις λέγεται. In ultimam desinunt: κατ' αἰτιατὴν δὲ λέγεται ἐν τούτοις τοὔνομα. τὸ γὰρ λέγειν αἰτιατὴν ἐκεῖ λαμβάνει, ὅτι πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτελεῖ.

IV. pag. 112. *Theocriti Idyllia XIII.* (1) Primum est *Thyrsis*, II. pag. 119. *Pharmaceutria*, III. pag. 124. *b. Amaryllis, vel Aepolus*, IV. pag. 126. *b. Pastores, Battus & Corydon*, V. pag. 128. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, VI. pag. 133. *Bubulci, Damoetas & Daphnis*, VII. pag. 134. *b. Thalysia, seu vernum iter*, VIII. p. 139. *Pastores, vel bubulci, Daphnis, & Menalcas*, IX. pag. 142. *Pastor, seu bubulcus, Daphnis, & Menalcas*, X. pag. 143. *Operarii, vel messores, Battus, & Milon*, XI. pag. 144. *b. Cyclops*, XII. p. 147. *Aetas*, XIII. pag. 148. *Hylas*. Initium, & finis singulorum concordat cum Graeca edit. Venet. MDXXXIX. 8. Hypothesim habent omnia, praeter ultimum. Argumenta Idyllii IV. & VII. tribus aut quatuor versibus longiora sunt in fine, quam in dicta edit. Contra argumentum VIII. brevissimum est, idemque cum illo, quod editum est ibidem primo loco pag. 21. *b.* Argumentum XI. prorsus diversum: incipit enim: Ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ κατηγορῶν αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα. Des. Δωρίδι διηγηματικόν. Scholia vero marginalia (idem etiam de glossis interlinearibus intellige) desinunt in Idyllio VIII. quae ut plurimum cum iis, quae habentur edita loc. cit. post Theocriti Opera, concordant.

V. pag. 150. *Homeri Iliados Liber I. & pars secundi*, nimirum usque ad versum 494. ubi incipit navium, quae sub Ilium venerunt, enumeratio, cum perpetua paraphrasi ad marginem, & scholiis uberrimis, auctore Anonymo. Paraphrasis Libri primi inc. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπὲ ἀκριβῶς ἐν ἐμμελείᾳ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως. Scholia vero, seu adnotationes inc. Μῆνιν. Ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, καὶ χολοῦσθαι ταὐτὸν, πλὴν ὅτι τὰ μέν εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει, τὸ δὲ χολοῦσθαι, ποιητικόν. Paraphrasis des. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Ἥρα ἡ τὴν λαμπρὰν ἔχουσα καθέδραν καὶ τιμίαν. Scholia vero des. ὅσα δὲ ἐνεστώτων εἰσὶ, καὶ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται. Paraphrasis secundi p. 183. *b.* inc. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐφ' ἵππων ὁπλῖται διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωττον. Scholia vero p. 184. *b.* inc. Ἄλλοι μέν. Τῶν παραπληρωματικῶν μονοσυλλάβων συνδέσμων οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενοι. Finis, uti iam dictum est, mutilus. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 292. seq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. tineis ac vetustate male redactus. Constat foliis 206. quorum postrema duo recentiori manu suppleta sunt.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Adde

Orestem, & Phoenissas.

I. pag. 1. *Euripidis Tragoediae III.* quarum prima est *Hecuba*, II. pag. 48. *Orestes*, III. pag. 108. *Phoenissae*. Concordant cum cit. edit. G. L. Part. I. a pag. 4. ad p. 402. Hecuba nullam habet hypothesim: Orestes eamdem cum edita, excepto paragrapho illo, qui inc. Ὀρέστης διὰ τὴν, κ. λ. qui deest: Phoenissae vero primam tantummodo ex tribus illis, quae sunt editae loc. cit. p. 268. Plurimis abundant glossis interlinearibus: scholia vero marginalia paullo sunt rariora, eadem tamen cum editis. COD. VI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 170.

ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

Ac praeterea

Musaei, & Euripidis Carmina quaedam.

I. pag. 1. *Apollonii Rhodii Argonautica* Libris IV. cum scholiis Graecis in margine per singulas paginas adiectis, & excerptis ex Lucillo Tarrhaeo, Sophocleio, & Theone. Praecedit Poëtae duplex vita. Prima vero poëmatis pagina litteris aureis, picturis, variisque coloribus ita est exornata, ut nihil hoc in genere pulcrius intueri possis. COD. VII.

II. pag. 174. *Sententiae monostichae*, ex diversis auctoribus collectae, & sub titulis iuxta litterarum ordinem digestae.

III. pag. 185. *b. Musaei Amores Herus, & Leandri*.

IV. pag. 192. *b. Euripidis Medea, Hippolytus, Alcestis, & Andromacha*, cum argumentis.

Codex Graecus membranaceus nitidissime elegantissimeque litteris quadratis, sive capitalibus impressus primum Florentiae Anno MCCCCXCVI. in 4. non in folio, ut habet Hallervordus. Constat foliis 289. de quo fusius loquitur Cl. Mattaire Annal. Typogr. Tom. I. pag. 101.

ΑΙΣ-

(1) Montfaucopium corrige, qui in suo Catalogo pag. 303. litt. B. ait: *Theocriti Idyllia VI. cum schol. & gloss. interlin.*

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

AESCHYLVS ET SOPHOCLES.

Adde

Dionysium Periegetem, & Lycophronem.

COD. VIII. I. pag. 1. IN primis duabus paginis, quae vacuae supererant, recentior manus compendium Vitae S. Martyris Georgii Cappadocis descripsit, cuius initium: Εἰκοςῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἐνεςῶτος μηνὸς. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, ὃς ἔνδοξος καὶ θαυμαςὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ, κ. λ. Finis: ταῖς τοῦ σοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶς. Contractum fortasse est ex longioribus huius Sancti Martyris Actis, quae Graece adferuntur ad diem XXIII. Aprilis, apud Bolland. Tom. III. huius mensis in calce pag. IX. seqq.

II. pag. 3. *Aeschyli Tragoediae V.* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Praecurrit Vita Poëtae, qualis est in cit. edit. pag. 1. Tragoediae vero sunt, prima pag. 4. *Prometheus Religatus*, II. p. 28. *Septem supra Thebas*, III. pag. 49. *Persae*, IV. pag. 71. *Agamemnon*, V. pag. 107. *Eumenides*. Hypothesis primae diversa est ab edita; incipit enim: Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ. Des. βροντῇ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. Secunda, & tertia carent. Quartae & quintae argumenta concordant cum editis: quemadmodum etiam scholia utplurimum marginalia, praeter pauca quaedam initio cuiuslibet Tragoediae apposita de variis versuum, quibus constat generibus, quae in edito desiderantur. Glossae interlineares desinunt in principio Agamemnonis. In fine Eumenidum leguntur Δίςιχα παλαιὰ εἰς τὰ τοῦ Αἰσχύλου δράματα. *Disticha antiqua in Aeschyli dramata.* Ea vero sunt;

Εἰς τὸ Προμηθέως.
Ὁ μὲν Προμηθεὺς δοὺς δίκην, καθὰ θέμις,
Δείκνυσιν ἡμῖν, ὡς κακὸν συλᾷν μέγα.
Εἰς τὸ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.
Δεινοπροσωπήσασα τέμνεται ξίφει
Δυὰς ἀδελφῶν ἡ μιαιφονωτάτη.
Εἰς τὸ τῶν Περσῶν.
Ξέρξης δὲ πάλιν δυσὶν ἡττηθεὶς μάχαις
Πέπεικεν ἡμᾶς ἀδικεῖν μὴ τὸν πέλας.
Εἰς τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος.
Σφαγεὶς Ἀγαμέμνων δὲ συζύγου πάρα
Βοᾷ πρὸς ἡμᾶς, ὡς κακὸν γυνὴ μέγα.
Εἰς τὸ τῶν Εὐμενίδων.
Ὁ δ' αὖ Ὀρέςης τὰς φρένας βλαβεὶς ὅλος
Σαφῶς παραινεῖ μὴ καθάπτεσθαι φόνου.

III. pag. 129. *Sophoclis Tragoediae II.* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus, I. est *Aiax Mastigophoros*, II. pag. 160. *b. Electra*, quae tamen mutila est: desinit enim in versu;

Πηγὰς γάλακτος καὶ περιςεφῆ κύκλῳ,

qui incidit in edit. cit. pag. 121. Primae argumentum nullum; secundae aliquantum ab edito discrepans, inc. Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς δεικνὺς τῷ Ὀρέςῃ τὰ ἐν Ἄργει. Des. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. Scholia utplurimum cum edito concordant.

IV. pag. 181. *Dionysii Periegesis*, seu *Orbis descriptio*. Concordat initium, & finis cum editione, quam citavimus supra in Codice XXV. Plut. XXVIII. §. I.

V. pag. 208. Λυκόφρων. *Lycophron*, scilicet *Lycophronis Cassandra*, seu *Alexandra*, cum glossis interlinearibus.

Inc. Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς ἅμ' ἱςορεῖς.

Des. Σώζων παλαιῶν Βεβρύκων παγκληρίαν. Concordat initium & finis cum editione Graeca & Latina Oxoniensi e Theatro Sheldon. MDCCII. fol. Initio huius Poëmatis amanuensis nomen apparet his verbis expressum; Γένου βοηθὸς, Χριςὲ, τῷ Κωνςαντίνῳ. In fine vero stichometria adiecta, nimirum, ςίχοι ͵αυοθ'. *versus* MCCCCLXXIX. Tum ab alia manu, eius fortasse, qui Codicem possedit, haec notula subscripta est: τῷ ͵ςωπβ' τῆς ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, μηνὶ Ἰαννουαρίῳ εἰς τὰς ὀκτὼ, ἡμέρᾳ κυριακῇ ἐκοιμήθη ἡ ἀοίδιμος . . .(1) μου, ἐξέψυξεν ὥρᾳ τρίτῃ νυκτὸς, ἐτάφη δὲ ἡμέρᾳ δευτέρᾳ. Οἱ ἐντυγχάνοντες μέμνησθε Ἄννης συζύγου .... *Anno* 6882. (Christi MCCCLXXIV.) *Indict. XII. mensis Ianuarii VIII. die Dominica decubuit celebris . . . . exspiravit hora tertia noctis; sepulta vero est feria II. Qui legitis mementote Annae coniugis . . . .*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 244.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac praeterea

Sophocles, & Nicephori Gregorae fragmentum.

I. pag. 1. E*vripidis Tragoediae III.* cum glossis interlinearibus, scholiis marginalibus, & Poëtae vita in principio, quae inc. Εὐριπίδης Μνησάρχου, ἢ Μνησαρχίδου, καὶ Κλειτοῦς. Des. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενηκοςῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος. Prima est *Hecuba*, II. p. 45. *b. Orestes*, III. pag. 100. *b. Phoenissae*. Concordant cum cit. edit. Primae argumentum ab ipsa discrepans, inc. Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες, κ. λ. Des. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα. Secundae, & tertiae concordant cum Cod. VI. huius Plutei. Scholia marginalia breviora sunt editis, ab ipsis tamen minime diversa. In fine legitur amanuensis subscriptio characteribus ita perplexis, atque intricatis exarata, ut vix haec pauca exsculpere licuerit: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ . . . . . μηνὶ Ἰουνίῳ κα'. ἡμέρᾳ παρα-

COD. IX.

(1) Expunctum fuit nomen.

ρασκευῇ ἰνδ. ιά. . . . . *Absolutus est praesens liber manu mea Ioannis . . . . . . mense Iunio, die XXI. feria sexta, indict. XI.* . . . .

II. pag. 155. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis item ad marginem, & glossis interlinearibus. Prima est *Aiax Mastigophoros*, II. pag. 201. *Electra*, III. pag. 246. *b. Oedipus*. Harum initium & finis cum citata editione concordant. Scholia in Aiacem inc. Οἰκείως ἔχουσιν οἱ παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνεσθαι, οὐ μὴν πάντες παρακείμενοι οὕτω λαμβάνονται, κ. λ. quae pertinent ad vocem δέδορκα. Def. μέλαν μένος. ἀντὶ τοῦ μέλαν αἷμα μετὰ ἰσχύος. In fine pentastichon iambicum in Aiacem, quod ita habet:

Ὁ κλεινὸς Αἴας τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
Χόλῳ βαρυνθεὶς, Ἕκτορος θνήσκει ξίφει.
Αἰασμάτων ἄξιος Αἴας τυγχάνει·
Σκότῳ γὰρ ὄντως ἐκμελανθεὶς τὰς φρένας
Ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν Ἕκτορος ξίφει.

Electrae praecedit hypothesis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. & hexastichon elegiacum περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος, *de vanitate huius vitae*, cuius initium: Εἶπέ που. ἡ χθὲς ἔβη. Def. κὴ ὅσα τις πονέει. Primum scholion in verba, τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, κ. λ. inc. Τὸ παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον. Vltimum est: ὦ σπέρμ' Ἀτρέως πλεῖστα παθὸν μόλις διὰ τέλους ἠλευθερώθης, κατὰ τὴν νῦν ἐπιχείρησιν. Scholia in Oedipum inc. Ἀνατροφὴ, ἣν ἀνατρέφει τίς τινα, ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος. Def. μηδὲν δεινὸν πεπονθώς.

III. pag. 293. *b.* Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀστασίας . . . . (1) *Sapientissimi Domini Nicephori Gregorae de regularum instabilitate* . . . . . . Excerptum. Inc. Ὅτι οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀστασιάστους. Def. ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου τὸ ἕπομαι, κὴ τὸ μέθεπε. Memoratur a Fabricio B. G. Vol. VI. pag. 306. in serie eius Operum Grammaticalium. Exstat & in Cod. Reg. MCCLXX. atque esse ineditum adfirmant in Catalogo T. II. pag. 271. His adcedunt alia quaedam pauca de pedibus, & mensuris versuum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 294.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac praeterea

Sophocles.

COD. X. I. pag. 1. EVripidis *Tragoediae VIII.* quarum I. est *Hecuba*, II. p. 20. *b. Orestes*, III. p. 46. *Medea* (2), IV. p. 64. *b. Phoenissae*, V. pag. 87. *b. Alcestis*, VI. pag. 100. *b. Andromache*, VII. pag. 117. *Hippolytus*, VIII. p. 135. *Rhesus* (3), quae tamen mutila est in fine, desinit enim in versu 714. κρυφαῖος ἐν πέπλοις, edit. cit. Part. II. p. 269. Prima & ultima nullam habent hypothesim: secunda illam, quae edita est primo loco: tertia breviorem quam in edito; desinit enim in verbis, τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειεν. Quarta ultimam ex tribus editis, ac praeterea Sphingis Aenigma, quod inc. Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, κ. λ. Quinta longiorem; post enim verba ἔδειξεν ἣν ἐπέλθῃ (4) sequuntur alia pauca, quorum initium: Ἄλκηστις ἡ Πελίου θυγατὴρ, κ. λ. Sexta breviorem: desinit enim in verbis: τυχὼν δὲ αὐτῆς, εἰς Μακάρων νήσους ᾤκησεν. Septima ferme similem cum edito. Rara sunt in his Tragoediis scholia marginalia. Hecuba habet etiam interpretationem Latinam interlinearem, quae tamen desinit in versu 466. Ἢ Παλλάδος ἐν πόλει, edit. Part. I. pag. 42. In fine Euripidis Tragoediarum, unum folium male insertum est, quod videtur ad Sophoclis Electram pertinere.

II. pag. 143. *Sophoclis Tragoediae VII.* quarum prima *Aiax Mastigophoros*, II. pag. 160. *b. Electra*, III. pag. 178. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 197. *b. Antigone*, V. pag. 212. *b. Philoctetes*, VI. pag. 228. *b. Oedipus Coloneus* (5). VII. pag. 250. *Trachiniae*. Electram praeit hypothesis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. Oedipodem illa tantum, quae inc. Ὁ τύραννος Οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει, κ. λ. Antigonem pentastichon illud heroicum, Λάϊε Λαβδακίδη, κ. λ. quod in edit. cit. praeponitur Oedipodi Tyranno; Philocteten hypothesis, quae inc. Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου, κ. λ. Oedipus Coloneus, & Trachiniae omni carent hypothesi. Nonnulla autem habent scholia marginalia, & interlineares glossas, praeter Philocteten, & Oedipodem Coloneum, reliquae omnes.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. tineis male habitus. Constat foliis 265.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

APollonii *Rhodii Argonauticorum Libri IV.* cum Apollonii vita, argumento, & scholiis ad marginem, quorum omnium initium & finis concordat cum editis Florentiae anno MCCCCXCVI. de quibus supra p. 82. ita ut ex hoc Codice profluxisse editionem illam elegantissimam opinemur. Praeter scholia marginalia, nonnullae etiam interlineares verborum explicationes leguntur, rubro charactere ab eadem manu conscriptae. COD. XI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. optimae, ac nitidissimae scripturae. Constat foliis 159.

API-

(1) Longiorem titulum Codex habet, sed reliqua prorsus evanida adsequi minime potuimus.
(2) Haec omissa est in Catalogo Montfaucon.
(3) Haec quoque praetermissa in Catalogo Montfaucon.
(4) In edit. legitur ἔδειξεν ἣ ἐπέλθοι.
(5) Haec omissa fuit in Catalogo Montfaucon.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XII. COdex typis impreſſus, in quo continentur *Ariſtophanis Comoediae IX.* cum ſcholiis marginalibus antiquis, nempe *Plutus*, *Nebulae*, *Ranae*, *Equites*, *Acharnes*, *Veſpae*, *Aves*, *Pax*, *Concionantes*. Praecedit in Ariſtophanem Epigramma Graecum; Aldi Manutii Romani ad Danielem Clarium Parmenſem Epiſtola (1) Latina, Graeca Marci Muſuri Cretenſis ad lectores, ac Scipionis Carteromachi Piſtorienſis Epigramma Graecum in laudem Aldi Manutii: tandem e Graecis Grammaticis Prolegomena (2).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XIII. I. pag. 1. A*Riſtophanis Comoediae IV.* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus. Prima eſt *Plutus*, II. pag. 31. *Nubes*, III. pag. 64. *b. Ranae*, IV. pag. 98. *b. Equites*. Praecedit primae Ariſtophanis Vita, qualis in Prolegomenis legitur edit. Amſtelaed. A. MDCCX. fol. pag. XIV. Thomae Magiſtro tributa, quae tamen deſinit in verſu:

Ζητῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀ'ριςοφάνυς.

Tum argumentum, cuius initium: Βυλόμενος Ἀ'ριςοφάνης, κ. λ. ut loc. cit. p. 1. §. I. cui adnectuntur Dramatis perſonae, ac deinde §. V. qui inc. Ι'ςέον δὲ, κ. λ. ibid. pag. 2. Secudae argumentum inc. Τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτυς γέγραπται. Deſ. ἔτι δὲ τὸ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων. Eſt contextum ex tribus illis, quae leguntur loc. cit. pag. 50. Tertia duplicem habet hypotheſim; prima inc. Μαθὼν πορ' Ηʹρακλέυς, κ. λ. Deſ. ἀφικνεῖται Θηϐαῖον ὄντα, & cum illa ferme concordat, quae legitur in edito pag. 117. niſi quod in Codice nulla metri habetur ratio. Altera inc. Οʹ Διόνυσος μετὰ θεράποντος Ξανθία, κ. λ. Deſ. in verbis: ὡς τὺς ζῶντας ἀνέρχεται. Legitur ibid. pag. 115. Vltimae vero nulla eſt hypotheſis. Notandum, tam hypotheſes omnes praeter illam in Plutum, quam ſcholia, & gloſſas manu multo recentiori fuiſſe adiectas; quemadmodum etiam totam ferme quartam Comoediam, alia tertia manu fuiſſe exaratam.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis 124.

(1) Haec ex Aldi Epiſtola ad Clarium Parmenſem excerpenda ſunt: *Optime igitur Tu, mi Clari, in praeſtanti iſta & opulenta Vrbe Raguſio inventuti conſulis, qui eam & Graece, & Latine ſimul ut praecipit Quintilianus, ſummo ſtudio ac fide, iam multos annos publico conductus ſtipendio doces; quod ut tibi factu facilius ſit, mitto ad te Ariſtophanem, ut illum non modo legendum ſed ediſcendum quoque diſcipulis praebeas tuis; quem in tuo nomine publicare voluimus, ut coniunctionem ſtudiorum, amoriſque noſtri, quo poſſem munere, declararem &c.*

(2) Anno MCCCCXCVIII. ad Graecae Poëſeos genus, adhuc apud typographos intentatum, & novum, nempe ſcenicum, Aldus ſe convertit: & novem has Ariſtophanis Comoedias Graecis ſcholiis illuſtratas excudit, Danieli Clario Parmenſi nuncupatas, cum Graecis Marci Muſuri Praefatione, & Scipionis Carteromachi Epigrammate. Ad calcem regiſtrum: Ἅπαντά ἐςι τετράδια, πλὴν τῶν δ. ο. π. πεντάδίων, ϗ τῶν Φ Ζ. Τ. τριάδίων, ϗ τῦ Μ. διάδίυ. *Omnes ſunt quaterni, exceptis* δ. ο. π. *quinternis, &* Φ. Ζ. Τ. *ternis, & M duerno*. Venetiis apud Aldum M. II. D. non MCCCCXCIX ut in Catalog. Montfaucon perperam indicatur, Idibus Quintilis. In Ariſtophanis textu ſpecimen Graecorum ſuorum maiorum (quantum adhuc videre contigit) ultimum dedit, in ſcholiis minorum, ſed elegantia illis maioribus non abſimilium, primum dedit; quibus uti in reliquis deinceps libris uſque ad huius centuriae finem maluit.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARISTOTELIS ARS POETICA,

Ac praeterea

Eiuſdem Ariſtotelis, & Hermogenis Rhetorica.

I. pag. 1. A*Riſtotelis de Poëtica* Liber inc. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε ϗ τῶν εἰδῶν. Deſ. εἰρήσθω τοσαῦτα. Exſtat in eius Operum edit. Pariſ. G. L. MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 652. ſeqq. COD. XIV.

II. pag. 21. *Eiuſdem de Arte Rhetorica* Libri IV. quorum primus inc. Ηʹ Ρʹητορική ἐςιν ἀντίςροφος, Vltimus deſ. ἀκηκόατε, ἔχετε, κρίνατε. Ibid. a pag. 512. ad 607. (per errorem 606.) ubi ſunt tantum Libri III. Primus enim Liber in Codice in duos dividitur.

III. pag. 106. *Eiuſdem Rhetorica ad Alexandrum*. Inc. Εʹπέςειλάς μοι. Deſ. πλῆθος πολιτῶν. Ibid. pag. 608. ſeqq.

IV. pag. 144. *Hermogenis Rhetorica Libris IV.* Primus inſcribitur Τέχνη ῥητορικὴ περὶ ςάσεων, *Ars Rhetorica de ſtatibus, ſeu quaeſtionibus Oratoriis*. Inc. Πολλῶν. Deſ. τὰ χρυσία. Concordat cum edit. G. L. Colon. Allobr. MDCXIV. in 12. cum verſione, & Commentariis Caſparis Laurentii (3) a p. 1. ad p. 79. Secundus p. 168. Περὶ εὑρέσεως, *De Inventione*, in IV. ſectiones diviſus inc. Ηʹ πρώτη. Deſ. περιςάσεων. Ibid. a pag. 81. ad pag. 236. Tertius pag. 216. Περὶ ἰδεῶν, *de Formis Oratoriis*, in ſectiones IX. tributus inc. Εἴπερ ἄλλό τι. Deſ. τὸ πρᾶγμα φημί. Ibid. a pag. 237. ad pag. 516. Quartus pag. 297. Περὶ μεθόδου δεινότητος. *de methodo apti & ponderoſi generis dicendi*, inc. Πᾶν μέρος. Deſ. δεδήλωκεν. Ibid. a pag. 517. ad pag. 567. Scholiis nonnullis marginalibus haec Hermogenis Opera ſunt adſperſa, quorum nonnulla nomen Syriani praeferunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. maiori, Sec. XV. optime ſervatus. Conſtat foliis 308.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES,

Adde

Ariſtophanis Comoedias aliquot.

I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae IV*, cum ſcholiis marginalibus. Prima eſt *Hip-* COD. XV.

(3) Hos Commentarios, qui in calce Operum Hermogenis leguntur in editione noſtra, Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. p. 432. promitti quidem in titulo, ſed nullos in libro ipſo ſe vidiſſe confirmat.

Hippolytus, II. pag. 19. *b*. *Medea*, III. p. 39. *Alcestis*, IV. pag. 52. *b*. *Andromache*. Hypothesis primae aliquot versibus in fine longior est in Codice, quam in editione. Secunda habet duplicem hypothesim, ut in edito; sed primam aliquot item versibus longiorem. Tertiae & quartae similes sunt illis Codicis X. huius Plutei. Notandum paginam 32. fere totam abscissam, novo folio fuisse restauratam: inter Medeam vero, & Alcestidem duo folia esse inserta, quae quorsum pertineant, nondum comperimus.

II. pag. 67. *Aristophanis Comoediae VI.* item cum scholiis marginalibus. Prima est *Acharnenses*, II. pag. 83. *Concionantes*, quae tamen desinit in versu 1127. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι. III. pag. 98. *b*. *Equites*, IV. pag. 118. *b*. *Aves*, & haec mutila in fine; desinit enim in versu 1419. Οἱ δὲ πάρεισιν· ἀλλ' ἄτυ δεῖ χρὴ λέγειν (1). V. pag. 138. *Vespae*, initio & fine mutila; incipit enim a versu 419. Οἵ γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον, κ. λ. & desinit in vers. 1387. Οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας (2). VI. pag. 152. *Pax*, item initio ac fine mutila; incipit enim a vers. 377. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι, κ. λ. & desinit in vers. 1298. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις; Primae, duo praecedunt argumenta, ut in editione: duo item secundae, quorum primum metricum, in fine diversum sic habet:

Ἐκέλευσέ τε εἰς κοινὸν φέρων τὰ χρήματα,
Καὶ χρῆσθαι ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις,
Καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

Alterum est illud, quod inc. Αἱ γυναῖκες, κ. λ. Tertiae vero praeter ea omnia argumenta, quae leguntur in edit. sed diverso ordine disposita, praemissa sunt etiam σχόλεια τῆς ἐπιούσης ἑρμηνείας, quae integram paginam occupant, minutissimo charactere exarata, & inc. Καὶ τελώνης. Διεβέβλητο τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα, ὡς καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος, κ. λ. Quartam quoque plures praeeunt hypotheses; prima est, quae inc. Τῆς τῶν Ἀθηναίων, κ. λ. desinit autem in verbis: πρὸς τοὺς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς. Huic adnectitur scholion in illam vocem, Ἐξηκεστίδης, quae incidit in Comoediae versu undecimo, suo loco editum in edit. pag. 382. Alia est metrica; tertia, quae inc. Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν, κ. λ. ac desinit in verbis: τρίτος Φρύνιχος μονοτρόπῳ. Quinta propter memoratum defectum caret hypothesi. Sextae denique tres sunt, quarum tertia, cuius initium: Τρυγαῖος ἄγροικος κ. λ. desinit in verbis: μέχρι μέν τινος ἐνα .... Scholia in has Comoedias sunt uberrima, & fere editis similia; glossae item interlineares valde sunt spissae.

Codex Graecus papyraceus Ms. in fol. Saec. XIV. tineis ac vetustate valde consumtus. Constat foliis scriptis 162.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

I. pag. 1. *Aristophanis Comoediae VIII.* sine ullis scholiis. Prima est *Plutus*, II. pag. 29. *Nubes*, III. pag. 62. *b*. *Equites*, IV. pag. 94. *b*. *Ranae*, V. pag. 128. *Acharnenses*, VI. pag. 155. *Aves*, VII. pag. 198. *b*. *Vespae*, VIII. pag. 235. *b*. *Lysistrata*. Primae deest hypothesis. Secundae illa est, quae in edit. nomen praefert Thomae Magistri. Tertiae, omnes illae praeeunt hypotheses, licet ordine immutato, quae leguntur in edito, praeter initium secundae, a verbis nimirum: Ὁ σκοπὸς αὐτῷ, κ. λ. usque ad illa, εἶτα τροφανὸς αὐτῷ τὸ ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα; quae omnino desiderantur in Codice. Quartam denique praecedit argumentum metricum, ac deinde illud, quod inc. Διόνυσος ἐστὶ μετὰ θεράποντος, κ. λ. desinit autem in illis: Φιλωνίδης ἐπεγράφη, ἐνίκα Φρύνιχος δύο Μούσαις. Reliquae carent omni hypothesi. COD. XVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 259.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

I. pag. 1. *b*. *Evripidis Tragoediae II.* cum scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus, quarum prima est *Hecuba*, II. pag. 50. *Orestes*. Prima nullam habet hypothesim; secundae eaedem sunt, atque editae, praeter illam, cuius initium: Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, κ. λ. quae in Codice desideratur. Scholia in hanc Tragoediam inc. Πάθος ἐπὶ σώματος τὸ τραῦμα καὶ ἡ πληγή· ὁ ξίφη τις ἐπλήγη, ἢ τοιούτῳ τινὶ, ὃ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος λέγεται πρᾶγμα ὃ πρᾶξις, ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος πάθος. ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα, ἀπὸ δὲ τοῦ διδόντος δῶρον. ἀπὸ τούτου πάθος καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἡ ἧττα, κ. λ. In calce Codicis, amanuensis sequens legitur subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἰωάννου κατὰ μῆνα Ἰούλιον, τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἐν ἔτει ςϡλθ'. ἰνδ. .... *Completus est praesens libellus manu mea Ioannis humilis mense Iulio, die V. eiusdem mensis, anno 6939.* (Christi MCCCCXXXI.)(3) *indict.*... Hoc idem nomen adscriptum est etiam in fine primae Tragoediae pag. 48. ubi etiam folio verso hoc aliud legitur: Ὦ Χριστὲ, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Μανουὴλ τῷ Ξανθοπούλῳ. *O Christe, auxiliare servo tuo Manueli Xanthopulo*. COD. XVII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. cuius pagina prima, diversa manu suppleta est. Constat foliis scriptis 111.

ET-

F

(1) Inter hanc, & sequentem Comoediam in Catalogo Montfauc. reponitur *Lysistrata*, quam tamen non invenimus.

(2) E regione huius versus in margine ab alia manu, aeque tamen antiqua, adscriptum est sequens monitum: λείπει ἐγγὺς ᾠ στίχοι, μετὰ δὲ τούτης τὸ λοιπὸν ζήτει ὄπισθεν, ἔνθεν ἄρχεται τοῖς ὑμετέροις.

(3) Hanc subscriptionem, sed non ut iacet in Cod. adfert Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 78.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac

Theocriti Idyllia IV.

COD. XVIII. I. pag. 1. EVripidis Tragoediae III. Prima est *Hecuba*, II. pag. 28. *Orestes*, III. pag. 61. *Phoenissae*. Sed Orestis finem (a versu nimirum 1666.) & Phoenissarum initium (ad versum usque 460.) require inter pag. 90. & pag. 101. integer enim quinternio, suo loco avulsus, inter Theocriti Idyllia perperam insertus est. Praecedit primae Euripidis Vita, & argumentum, ut in Cod. IX. huius Plutei. Secundae vero, & tertiae argumenta cum Codice VI. concordant. Scholia tantum in primis tribus paginis occurrunt.

II. pag. 87. *b. Theocriti Idyllia IV.* quorum primum est *Thyrsis*, II. pag. 90. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, III. pag. 103. *b. Bubulci, Damoetas & Daphnis*, IV. p. 104. *b. Pastores, Battus, & Corydon*; quae in editione, quam innuimus in Codice V. sunt I. V. VI. & IV.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis 105.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ARISTOPHANIS PLVTVS.

COD. XIX. ARistophanis Plutus nullo argumento, nullisque marginalibus scholiis Graecis instructus. Concordat cum edit. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nonnullis glossis interlinearibus Latinis initio adspersus. Constat foliis scriptis 46.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI THEOGONIA.

Ac praeterea

Phocylidis, Theognidis, Homeri & Pythagorae Carmina.

COD. XX. I. pag. 1. HEsiodi Theogonia, sive Deorum Generatio. Concordat cum editione G. L. quam citavimus supra in Cod. V. huius Plutei, a pag. 4. ad pag. 145.

II. pag. 22. *Eiusdem Scutum Herculis*. Ibid. pag. 150. In Codice praecedit hypothesis, cuius initium est: Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ καταλόγῳ φέρεται. Finis: Μήστωρ, Τηλεβόας, Τάφιος. In fine legitur: στίχοι υπ'. *Versus CCCCLXXX.*

III. pag. 30. Fragmentum quoddam *de speciebus tragicae poëseos*, auctore Anonymo. Inc. Τῆς τραγικῆς ποιήσεως εἴδη εἰσὶ δέκα, Des. ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰς ᾠδὴν φέρηται. ἀμήν.

IV. pag. 31. *Phocylidis Carmina*, cum disticho in principio in laudem auctoris, quod sequens est:

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Exstant G. & L. inter Poëtas Graecos Veteres Iac. Lectii Aureliae Allobrog. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 722. sub titulo *Poëmatis Admonitorii*.

V. pag. 35. *b. Theognidis Megarensis Carmen Elegiacum*. Ibid. pag. 704.

VI. pag. 57. *b. Homeri Batrachomyomachia*. Ibid. pag. 413. Heic iterum scriptor incoeperat Phocylidis carmina, superius relata, describere; sed errore animadverso, in octavo versu desiit.

VII. pag. 64. *Pythagorae Samii Carmina aurea*. Ibid. pag. 726.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 65.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. EVripidis Tragoediae III. cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Hecuba*, II. pag. 38. *b. Orestes*, III. pag. 83. *b. Phoenissae*. Praecedit primae Vita Euripidis, & argumentum, ut in cod. IX. huius Plutei. Secundae vero argumentum idem cum illo Codicis VI. Tertia tandem habet primam ex tribus hypothesibus; deinde sphingis aenigma, eiusque solutionem, quae uno tamen disticho auctior est: incipit enim: COD. XXI.

Αὖθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα κακόπτερε μοῦσα θανόντων
Φωνῆς ἡμετέρας σὸν τέλος ἀμπλακίης.
Ἄνθρωπον, κ. λ.

tum dramatis personae sequuntur, aliaque pauca, quorum initium: Ἐπιγράφεται τὸ δρᾶμα Φοινίσσαι, κ. λ. Finis: ὑπηρετεῖν κατεστάθησαν. Scholia sunt quidem breviora, quam in edito; ab ipsis tamen minime diversa.

II. pag. 129. Ἀνδρονίκου Βυζαντίου ἐπίγραμμα ἐν ἑξαμέτρῳ εἰς τὸ Βησσαρίωνος καρδινάλεως καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Πλάτωνος βιβλίον. *Andronici Byzantini Epigramma versibus hexametris in librum a Bessarione Cardinale, & Patriarcha Constantinopolitano pro Platone compositum*. Hic titulus margini est appositus: in medio vero ita legitur: Εὐτυχῶς τῷ δεσπότῃ.

Inc. Αἰγλήεις παράδεισος μουσῶν ἀγλαὸν ἄλσος.

Des. Ὄλβιον, ἄκρον ἀωτεῦντι σοφίης ἁγνὸν ἄνθος.

In fine: Εὐτύχει μυσηγέτα.

Hoc Carmen diversa, ac recentiori manu exaratum est,

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 130.

ΑΡΙ-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ARISTOPHANIS NEBVLAE.

COD. XXII. ARistophanis *Nubes* cum scholiis, glossis interlinearibus, & argumento, quod in edit. Thomae Magistro tribuitur. In fine legitur: Τὸ τέρμ' ὧδ' ἐςὶ δράματος τῦ δευτέρου. Scholia sunt uberrima, & ab editis minime diversa.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius primae quatuor, totidemque postremae paginae manu recentiori suppletae sunt. Constat foliis scriptis 50.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Adde quaedam

Procli Diadochi, Maximi Planudis, Demetrii Melidonis, Isaaci Monachi, & aliorum.

COD. XXIII. I. pag. 1. HEsiodi *Opera & Dies* cum uberrimo Commentario; nec sine plurimis glossis interlinearibus rubrica conscriptis. Hesiodi textus cum edito, Commentarius cum illo Codicis V. huius Plutei concordat. In fine apposita sunt septem planetarum nomina, ac figurae: tum pag. 43. *b.* *Gregorii Theologi de decem Aegypti plagis* versus Elegi XII. ut in edit. eius Operum Billiana Tom. II. pag. 99. aliique eiusdem versus heroici XI. quorum initium quum inter eius Carmina non invenerimus, heic uti iacent in Codice proferimus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς δ' ἅτ' ὑ λίγγησι περίγραπτος ἔπλετο φωναῖς,
Οὔτέ μιν ἠμάλδυνε ῥέων χρόνος οἶά τε καπνὸς,
Ἠέρος ἐν λαγόνεσσιν ἀϊςωθέντα τάχιςα,
Τοῖος γὰρ ψαφαροῖο κλέυς νόμος αὐτίκα πίπτειν·
Ἀλλ' αἰεὶ πάντεσσιν ἀοίδιμος εἰσέτι μᾶλλον
Αἰὲν ἐπερχομένοισιν ἀεξόμενος λυκάβασιν
Πείθομαι ὥς ποτε γαῖαν ὅλην δεσμοῖσι καθέξει.
Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐςι, λόγος δ' ἐπὶ ἔργον ὁδεύει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν μεγάλοιο θεῦ ἐν γύνασι κείσθω.
Αὐτὰρ ἐγὼ τά με Χριςὸς ἐμὸν φάος ἐξεδίδαξεν,
Ἐξερέω μύθοιο θεμείλια πάντ' ἀναφαίνων.

II. pag. 44. Συλλογὴ τῆς ἐξηγήσεως Πρόκλου τοῦ Διαδόχυ τῆς εἰς τὰ ἔργα καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡσιόδυ. *Collectio Expositionis Procli Diadochi in Hesiodi Opera & Dies*. Inc. Ὡς μῦσαι αἱ ταῖς ὑμετέραις φωναῖς δοξάζυσαι ἡμᾶς τοὺς ποιητάς. Des. ὑπερβασίας δὲ, τὰς ὑπερβάσεις τῦ καλῶς ἔχοντος. τύτοις δὲ ἐπάγυσί τινες τὴν ὀρνιθομαντείαν, ὥ τινα Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ. Quibus ultimis adscripta est vox, ἄλλως, ut coniiciamus non ex solo Proclo, sed ex plurium interpretum excerptis commentarium hunc esse contextum, de quo vide Fabric. B. G. Vol. VIII. p. 521.

III. pag. 75. Τοῦ Πλανούδη. *Planudis* (Maximi) *de verborum Constructione* Libellus, cum glossa interlineari. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ μεταβαίνυσαν ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἔχει. Des. τὰ δὲ ἐπὶ ὁράσεως μόνα αἰτιατικῇ, οἷον, βλέπω σε, ὁρῶ σε, ἀτενίζω σε. Inter Grammaticos ineditos recensetur Planudes a Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47. In fine hi versiculi leguntur, ad quemdam sacerdotem, nomine *Ioannem*, ut ex verbo χαριτώνυμε eruitur.

Παναγιῶτα χαριτώνυμε θύτα,
Ἀντωνίυ μέμνησο συντεθεικότος
Κανόνα τόνδε τοῖς τρισὶ διδασκάλοις,
Ὅπως λάβοιμι πλημμελημάτων λύσιν.
Ἔχω τὸν οἶκον ἐξ ἐκείνυ τὸν πέλας,
Ὃ δ' εἶπας ὕδωρ, οὐδαμῶς σοφὸν κάρα·
Καί μοι πέπονθεν ἦταρ πῶς οἴει τάλαν,
Σὺ δ' ἀλλ' ὅπως ἴαμα σῷ πέμπῃς τέκνῳ.
Sanctissime, & gratiosi nominis sacerdos,
Antonii recordare, qui composuit
Canonem istum ex tribus doctoribus,
Vt recipiam meorum errorum veniam.
Mihi domus est ab illo proxima.
Quam vero mihi *promisisti aquam, nullatenus* habeo, *sapiens caput* (1).
Mihi autem dolebat iecur male misero.
Sed tu fac, *ut medelam tuo porrigas filio.*

IV. p 87. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ μερικῆς Ὁμήρυ τεχνολογίας ἀπὸ φωνῆς κυρίυ Δημητρίυ τοῦ Μελιδόνη. *Initium cum Deo sancto particularis in Homerum grammaticalis explicationis, a voce Domini Demetrii Melidonis*. Inc. Μῆνις ἀπὸ τῦ μένειν, ἡ ἔμμονος ὀργή. Ἀείδω, τὸ ἐμμελῶς λέγω, ἐξ ὗ ἡ ἀοιδὴ, ἡ ᾠδὴ, καὶ ᾄδω. Des. Ἔκταν, κτῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριςος ἔκτην, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α ἔκταν. Nihil de hoc Demetrio Melidone apud Fabricium occurrit.

V. pag. 103. Sequuntur Canones quidam Grammatici de dialectis Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, & Boeotica, sine ullo titulo. Inc. Τὰς εἰς ας ληγύσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰς ης ἐκφέρυσιν οἱ Ἴωνες. Des. τὸ ὑχὶ, ὑκὶ λέγει, τὸ ἐτύφθησαν, ἐτύφθων.

VI. pag. 111. Ἰσαὰκ μοναχῦ τῦ Ἀργυροῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν. *Isaaci Argyri Monachi de metris poëticis*. Inc. Μέλλοντες περὶ μέτρων τῶν ἐν ταῖς ποιητικαῖς βίβλοις ἐμφερομένων βραχεῖάν τινα πρὸς τὺς νέυς τὴν διδασκαλίαν ποιήσασθαι. Des. ὡς καὶ ταύτας ταῖς κοιναῖς συναριθμεῖσθαι συλλαβαῖς. Agitur autem in hac brevi didascalia de pedum qualitate, & appellatione, de monometris, versibus dimetris, trimetris, tetrametris, pentametris, hexametris &c. Fuit idem opusculum etiam apud Ioannem Sambucum. Vide & Catalogum Mss. Angliae Tomo II. pag. 246. N. 8558.

VII. pag. 119. Agmen claudit Tractatus Latinus item *de Arte Metrica*, e Donato maiore, Beda, Isidoro, & Honorato cognomine Servio, ex libro, quem ipse scripsit ad Episcopum Aquilinum, compositus a Fratre quodam Ord. Praed. ut in fine eiusdem dicitur.

 Inc.

(1) Vt ita versum hunc explicem, Scholiastes monet, qui verbo εἶπας superscripsit ὑπέσχου μοι, & verbo οὐδαμῶς, ἔχω κατὰ κοινοῦ.

Inc. *Vltimo de arte metrica pauca subduntur imittando Donatum maiorem, & Bedam, qui ipsum sequitur, & Ysidorum, &c.* Des. *clarifica dixit nomen tuum, magnaque celo. Haec ad laudem Dei, & utilitatem cuiuslibet in nostro Praedicatorum Ordine sotii sunt compacta, excitante, dirigente, & perficiente Domino Iesu Christo, a quo huius primordium, medium, & ultimum, cui est honor per infinita secula seculorum, amen.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec XV. diversa manu conscriptus, cuius dimidia pars tineis corrosa aliquantum, ac madore corrupta est. Constat foliis scriptis 122.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ,

HESIODI OPERA ET DIES,

Ac praeterea

Theogonia, ac Scutum Herculis, & in eadem Commentarii; tum Iuliani, & Phalaridis Epistolae quaedam.

COD. XXIV. I, pag, 1. Hesiodi *Opera, & Dies*. Exstat in dicta Iac. Lectii Collectione Tom. I. pag. 445.

II. pag. 24. *Eiusdem Theogonia*. Ibid, pag. 464. duobus in fine versibus longior, qui in Codice desiderantur.

III, pag, 51, *Eiusdem Scutum Herculis*. Ibid. pag. 457. Haec autem omnia glossis interlinearibus sunt adspersa,

IV. pag. 64. Ἐκ τῆς Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐξηγήσεως, *Ex Ioannis Tzetzae enarratione* Excerptum de Differentia Poëtarum, & Vita Hesiodi, Inc. Περὶ τῆς τῶν ποιητῶν διαιρέσεως καὶ πρώην μέν μοι ἐξείργασαι μικρὸν συγγραμμάτιον. Des. Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχον σοφίης. Vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 252.

V. pag. 67. Εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν σχόλιά τινα μερικὰ παλαιά. *In Hesiodi Theogoniam scholia quaedam particularia antiqua*. Inc. Ἰστέον, ὅτι ὁ περὶ τῆς Θεογονίας λόγος φυσικὴν διήγησιν τῶν ὄντων ὑπαγορεύει. Des. ἣν ὁ ἥλιος ἐπιλάμψας διασκεδάζει. Leguntur in Syntagmate Poëmatum Hesiodi cum variorum veterum auctorum scholiis Graecis a Daniele Heinsio Lugduni Batavor. apud Raphelengium A. MDCIII, 4. edito, pag. 233, Quae quidem scholia, non solius Tzetzae esse, sed ex Tzetza, & antiquioribus excerpta putat idem Heinsius l. c. p. 225. Enimvero in Theogoniam exstant Commentarii Graeci duplices, quorum unus inscribitur: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου Διακόνου τοῦ Γαληνοῦ εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν ἀλληγορίαι, alter vero, ut ex nostro Codice patet, Σχόλια εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν παλαιὰ, quorum auctorem Didymum existimasse videtur Natalis Comes Lib. VI, Cap, XVIII. Mythologiae pag. 633. Ioannes Alexander Brassicanus A. MDXXX, Praefatione ad Salvianum testatus est, se habere Ioannis Philoponi, cognomento Grammatici, Commentarios in Hesiodum, fortassis non alios intelligens, quam quos sub Ioannis Galeni nomine habemus, vel Commentarios in ἔργα καὶ ἡμέρας, sed qui Tzetzae sunt, non Philoponi.

VI. pag. 88. Τοῦ Βουλγαρίας χαρτοφύλακος Πόθου (1), τοῦ καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Ἰωάννου διακόνου τοῦ Πεδιασίμου (2) τεχνολογία εἰς τὴν τοῦ Ἡσιόδου Ἀσπίδα. *Bulgariae Chartophylacis Pothi, & philosophorum principis, D. Ioannis Diaconi Pediasimi Commentarius Grammaticus in Hesiodi Scutum*, Inc. Οἵα ἢ ὁποία ἐστὶν ἡ μεγάλη ὡς ἐνταῦθα, ὀξύνεται δὲ ὅτι τὸ α μακρόν ἐστι, Des. βροτόεντα δὲ, ἤγουν αἱματώδη, βρότος γὰρ τὸ μετὰ κόνεως αἷμα. Confer Lambecium VII. p. 233. quo iudice Ioannes Galenus Diaconus, cui Commentarius in Theogoniam tribuitur, idem est cum Ioanne Pediasimo. In hoc Poëma habemus etiam Commentarios Graecos Ioannis Tzetzae.

VII. pag, 97. *Brevissima Sylloge*, seu *Collectio fabularum poëticarum*, cui titulus est: Ἔν τινι ταῦτα εὑρέθη παλαιῷ βιβλίῳ. *In quodam veteri libro haec inventa sunt*, Inc. Ταϋγέτη καὶ Ἠλέκτρα Ἄτλαντος ἐγένοντο θυγατέρες. Des. οἳ χρόνῳ βαρβαρωθέντες ἐλέγοντο σολοικίζειν, ἀφ' οὗ καὶ σολοικισμός. Auctor Anonymus. Habetur etiam in Bibl. Vindob. Nessel. Catalog, Part, IV. pag, 21. §. VII.

VIII, pag. 98, Ἐκ τῶν σχολίων Πρόκλου ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαιοτέρων. *Ex Procli scholiis selectio rerum magis necessariarum*. Inc. Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου παιδευτικός ἐστιν, ὅπως τὸν ἴδιον βίον κοσμήσαντες, οὕτω καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον γνώσεως μέτοχοι γενώμεθα. Des. καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἐκλογήν. Hic scholiorum delectus in Hesiodi Opera & Dies auctorem habet Demetrium Triclinium, ut in ipsorum fine adnotatur hisce verbis: Αἱ ἐκλογαὶ αὗται αἱ ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Τζέτζου τε καὶ τοῦ Πρόκλου, εἰσὶν ἐκλεγεῖσαι παρὰ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Demetrii Triclinii Scholia in Theogoniam Hesiodi manuscripta exstare in Bibliotheca Vindobonensi testatur Nesselius loco supra citato: aliquantulum tamen videntur diversa a nostro Codice.

IX. pag. 136, Καὶ ταῦτα εἰς τὴν Ἀσπίδα τοῦ Ἡσιόδου, *Et haec in Herculis Scutum*, nimirum Excerpta brevissima. Inc. Λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν. Ὁ Ἀμφιτρύων ἀπέκτεινε τὸν πατέρα τῆς Ἀλκμήνας Ἠλεκτρυῶνα. Des. θαυμαστὸν γὰρ ἑκάτερον ἡ τῆς ἀσπίδος ἀπέδειξε ταύτης κατασκευή.

X. pag. 138. *Andronici Byzantini Epigramma versibus hexametris in laudem libri Cardinalis Bessarionis pro Platone*. Vide in Cod. XXI. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

XI.

(1) Pothi fortasse cognomen inde habuit, quod Πόθον, sive Iambos *de muliere mala & bona* composuit, quos G. & L. vulgavit Holstenius, cum Demophili & Democratis sententiis Rom. MDCXXXVIII. 12. & Thom. Galeus in Opusc. Mythol. Cantabrig. MDCLXXI. 8.

(2) Ioannes Pediasimus, sive *aequanimus* a planitie πεδίου, idem etiam Ioannes *Galenus* a γαληνότητι, sive mentis serenitate appellatus, Saeculo XIV. Primae Iustinianeae, & Bulgariae Chartophylax fuit, ὕπατος φιλοσόφων, & Diaconus.

XI. p. 139. b. Ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ γαληνοτάτου βασιλέως Ἰουλιανοῦ. *Sapientissimi, ac serenissimi Imperatoris Iuliani Epistolae*, numero XVIII. quae iuxta ordinem, quem obtinent in eius Operum edit. G. L. curante Ezechiele Spanhemio Lipsiae MDCXCVI. fol. Tom. I. pag. 372. seq. sunt, I. quae est ἀνεπίγραφος, II. III. XIV. XX. XVIII. (quae in Cod. inscribitur Εὐμενίῳ) XVI. IV. (quae in Cod. inscribitur Ἀριστοξένῳ φιλοσόφῳ) XXVI. VI. VII. (quae in Cod. inscribitur Ἀταρβίῳ ἰδιόγραφον) VIII. anepigrapha. IX. XXIII. XV. XII. LVIII. & LIX. sed ex hisce duabus postremis unam tantum facit Codex, ita ut extrema unius cum primis alterius in eadem linea coniungantur.

XII. pag. 147. Ἐπιστολαὶ Φαλάριδος τυράννου Ἀκραγαντίνων. *Phalaridis Agrigentinorum tyranni Epistolae*, numero XCVII. Prima *ad Alcithoum* inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσήνιος, ὃ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, κ. λ. Vltima *ad Stesichorum* des. ὡς τὰς ταραχὰς ἐπανήσει φροντίδας. Exstant omnes editae in Gr. Lat. Epistolarum Graecarum Collectione Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. a pag. 59. ad pag. 107. quae quidem usque ad trigesimam secundam inclusive eumdem ordinem in Codice, quem in editione obtinent, deinceps vero, quum multo pauciores sint editis, ab ipsa recedunt.

XIII. pag. 176. b. Epigramma quatuor versuum *in praesentis vitae brevitatem*, quod sequens est:

Καὶ τί μέγα ζώειν τὸν αὐτίκα νεκρὸν ἐόντα;
Ὁ χρόνος ἀπατέει. φύλλῳ ἔοικε φύσις.
Γαῖα βροτὸς καὶ ὕδωρ· τὰ δ' ἀπ' αὐτῶν ἐς τάδε δύνει,
Ὥς τε μάτηρ ὁ βίος, καὶ ὅσα τις πονέει.

Tum fragmentum historicum de Priamo, levis prorsus momenti.

Codex Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XVI. nitide conscriptus, optimeque servatus, in cuius pagina prima haec legitur epigraphe: Αὕτη ἡ βίβλος Πέτρου ἐστὶ τοῦ Λαυρεντίου υἱοῦ, τοῦ Μέδικος, Φλωρεντίνου, ἣν αὐτῷ ὁ αὐτὸς ἐδωρήσατο πατὴρ εὐφυίας τε καὶ φιλομαθίας χάριν. *Hic liber est Petri F. Laurentii Medices Florentini, quem ipsi pater eius ob bonam indolem, ac discendi cupiditatem donavit*. Constat foliis scriptis 176.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA,

Et

Theocriti Idyllia IX.

COD. XXV. I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae duae*, quarum prima est *Hecuba*, II. p. 50. *Orestes* (1). Primae nulla hypothesis, secundae eaedem prorsus, quae in edito: illa pluribus, haec paucioribus scholiis adspersa est, cuius etiam fere dimidiam partem diversa manus exscripsit.

II. pag. 97. *Theocriti Idyllia IX.* quae sunt totidem prima ex XXXV. editis Venetiis apud Salamandram MDXXXIX. 8. ita tamen exarata, ut nullum versuum discrimen adpareat, sed pedestris orationis speciem praeseferant. Praecedit Poëtae Vita, ut in edit. cit. pag. 3. *b*. tum quaedam pauca de Dorica dialecto. In primo Idyllio scholia quaedam occurrunt, quae utplurimum cum editis loc. cit. in calce Operum, concordant. Glossas vero interlineares, duobus ultimis exceptis, reliqua habent. Argumenta nulla sunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec. XVI. in cuius pag. prima ita legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλορ. β'. *Hic liber est Harmonii Atheniensis, emtus florenis duobus*. Constat foliis scriptis 134.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

A*Pollonii Rhodii Argonauticon Libri IV.* quorum initium & finis concordat cum nitidissima illa edit. Florentina, quam innuimus supra in Cod. VII. huius Plutei. Praecedit Libro I. duplex Poëtae Vita, ut in dicta edit. tum scholia in eumdem Librum, quae usque ad paginam 15. progrediuntur, unde Apollonii textus incipit. Reliquis tribus Libris argumenta praefixa sunt; secundi brevissimum inc. Ἄμυκος ἐβασίλευε Βεβρύκων τῆς Βιθυνίας, κ. λ. & est pars scholiorum, quae sub initium illius libri occurrunt. Tertii vero, & quarti concordant cum editis; quemadmodum etiam scholia utplurimum, tum quae supra memoravimus, tum alia, quae in margine adposita identidem leguntur. COD. XXVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis, cuius undecim paginae initium Libri primi continentes, recentissima manu, non satis perita, suppletae sunt. Constat foliis 225.

ΚΟΛΛΟΥΘΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLVTHI POETAE RAPTVS HELENAE.

Adde

Tryphiodorum, Dionysium Periegeten, & Oppianum.

I. pag. 1. C*Oluthi de Raptu Helenae Carmen* (2). Exstat inter Poëtas Graecos Veteres Heroici Carminis Scriptores, ex recensione Iac. Lectii, Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 682. COD. XXVII.

II. pag. 8. *b*. *Tryphiodori de Troiae Eversione Poëma*. Ibid. pag. 688.

III.

(1) Male Montfauconius in suo Catalogo, tertiam quoque Tragoediam, nempe *Phoenissas*, adiungit: haec enim nulla est in Codice.

(2) Huius Codicis variantes lectiones excipit Coluthi editio curante Io. Daniele a Lennep Leovardiae typis Guil. Coulon MDCCXLVII. 8. necnon Coluthi ipsius, & Tryphiodori Florentinae editiones, quas cura nostra prodierunt A. MDCCLXV. 8. typis Caesareis.

III. pag. 21. *b. Dionysii Orbis descriptio*, Ibid. pag. 664.

IV. pag. 44. *b. Oppiani de Venatione Libri IV.* Ibid. Tom. II. pag. 87. seqq. In Codice vero praecedit Poëtae Vita, cuius initium: Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου. Finis: τέθνηκεν Ὀππιανὸς τριακονταετὴς ὤν.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 86.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

COD. XXVIII. Continet hic Codex Anthologiam, sive Florilegium variorum Epigrammatum, in VII. Libros divisum, & a Maximo Planude collectum, ut ex primi Libri titulo paene evanido eruitur. Singulis autem Libris Index Capitum praecedit, rubrica conscriptus; itemque uniuscuiusque Epigrammatis titulum, auctorisque nomen rubrae litterae distinguunt. Nec desunt quandoque in margine parva quaedam scholia ab eadem manu exarata. Hunc itaque Codicem, maxima diligentia conscriptum, praecipua quadam recensione dignum existimavimus; ac propterea singula Epigrammata in ipso contenta, cum Florilegio edito in corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii ita contulimus, ut eorum initium ac finem in utroque exemplari inter se componentes, quae vel deesse, vel abundare in alterutro comperimus, ea omnia lectori significare operae pretium duxerimus. En igitur discrimina a nobis animadversa.

Pagina Codicis sexta omittitur Epigramma, quod in editione est XIII. Cap. V. Lib. I. pag. 497.

Pag. 8. Epigr. VI. Cap. VI. unico versu constat, qui inc. Οὐδεὶς, κ. λ.

Pag. 14. *b.* Epigr. VII. Cap. XVI. tetrastichon, in duo dividitur in Codice, distichon primum *Philoni* tribuitur, alterum *Luciano*.

Pag. 15. Epigr. V. Cap. XVII. quarto versu caret in Codice.

Pag. 16. *b.* Epigr. V. Cap. XIX. deest.

Pag. 22. *b.* Epigr. I. Cap. XXVI. quod in edit. ἄδηλον inscribitur, in Codice tribuitur *Lucilio*.

Pag. 32. *b.* Epigr. I. Cap. XXXIV. tribuitur *Palladae*.

Pag. 34. Epigr. VI. Cap. XXXVII. *Crinagorae* adscribitur.

Pag. 44. Inter Epigr. VIII. & IX. Cap. XLVI. interiacet σχόλαιον Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανούδη, Inc. Λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλήματα εὑρεῖν ἀριθμὸν τὸν πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, κ. λ. Duas circiter paginas occupat.

Pag. 47. Vltimum Epigr. Cap. XLVIII. in edit. *Iuliano* tributum, in Codice adscribitur *Palladae*.

Pag. 55. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LIX. inseritur in Codice Epigramma octastichon ἄδηλον, quod inc.

Τίς ποτ' ἀκηδέςως οἰνοτρόφον ὄμφακα βάκχου, κ.λ.

Pag. ead. *b.* Epigr. VII. eiusdem Cap. quod in edit. *Nicerato* tribuitur, in Codice ἀδέσποτον est, eique subditur Epigr. monostichon *Palladae*, quod inc.

Ἵπποι μὲν σφηκῶν, κ. λ.

quod in edit. est VIII. sequentis Cap. & *Nicandro* adscribitur.

Pag. 59. Inter Epigr. IV. & V. Cap. LXV. inseritur Epigr. tetrastichon Antiphili, quod inc.

Κρηναῖαι λιβάδες τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ, κ. λ.

Pag. 60. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LXVI. inseritur distichon *Palladae*, quod inc.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.

Pag. ead. Inter Epigr. V. & VI. eiusdem Cap. inseritur Epigr. hexastichon, sine titulo, quod inc.

Τόνδε πολυκτέανον, καὶ πλούσιόν ἐςι δίκαιον, κ. λ.

Pag. 64. *b.* Inter Epigr. IV. & V. Cap. LXVIII. inseritur tetrastichon heroicum ἄδηλον, quod inc.

Εὔνεκα μ' ἐξέλασσε, θέλοντά μιν ἀδὺ φιλῆσαι, κ.λ.

Pag. 68. Post Epigr. XXIII. Cap. LXX. subiungitur aliud item ἄδηλον sex versuum, quod inc.

Ἰλήκοις πολυοῦχε, σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ, κ. λ.

Pag. 70. *b.* Notandum, in ultimo Epigrammate iambico Cap. LXXVI. quod tamen primum est in Codice, deesse in edit. ultimum versum Graecum, typographi quidem lapsu; versio enim Latina integra est.

Pag. 77. Epigramma II. Cap. LXXXVI. in edit. decastichon, in Codice est pentastichon; desinit enim in verbis: ςέφεσίν τε θαλείοις.

Pag. 78. *b.* Inter Epigr. II. & III. Cap. LXXXVII. inseritur tetrastichon Elegiacum *Bianoris*, cuius initium:

Ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἄθροος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ, κ. λ.

Pag. 81. In fine Cap. XCI. in Codice occurrit Epigr. versibus heroicis XXIII. constans ἄδηλον, εἰς τὸ ἔαρ, *auctoris incerti in ver*. Inc.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο, κ. λ.

Lib. II.

Pag. 87. In Epigr. VI. Cap. IX. secundi versus lacuna, ex Codice ita suppletur:

Ἔκβαλε. πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει.

Pag. 89. *b.* Caput XI. quod in edit. unicum tantum Epigramma continet, in Codice habet duo; quorum primum tetrastichon inscribitur, Εἰς γυναῖκας, Μακεδονίου ὑπάτου. *In mulieres, Macedonii Consulis*. Inc.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι, κ.λ.

alterum est distichon, quod exstat etiam in edit.

Pag. 104. *b.* Inter Epigr. XIV. & XV. Cap. XL. interiacent duo disticha; primum sine titulo inc.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, κ. λ.

alterum ἄδηλον inc.

Πάντα μὲν οἶδα λέγεις, κ. λ.

Lib. III.

Pag. 125. Deest in Cod. Epigr. XXI. Cap. V. quod inc.

Ἀκμᾶς ἐςήκοσαν, κ. λ.

Pag.

Pag. 132. *b.* Inter Epigr. XL. & XLI. Cap. VI. interiacet in Codice tetrastichon *Apollonidae*, quod inc.

Ἔφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφίστατο δ' οὐδ' ὅσον ὥρῃ.

Pag. 149. Epigr. XVI. Cap. XIV. uno disticho auctius est in Codice, quod inc.

Εἰ δ' ὀλίγην ἀθρῇς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, κ. λ.

Pag. 150. Ante ultimum Epigr. Cap. eiusdem, hoc monostichon legitur Γεμίνου.

Ὧδε μέγας κεῖται Ζὰν, ὃν Δία κικλήσκουσιν.

Pag. 155. Pro *Bianoris* Epigrammate, quod est XXV. Cap. XXII. legitur in Codice Epigr. octastichon Τοῦ αὐτοῦ (nempe *Philippi*, cuius est praecedens) Inc.

Ἠϊόνι τόδε σῆμα, βροτοῦ παντλήμονος, ἄθρει.

Pag. 170. Epigrammata XI. XII. XIIII. XXI. XXIV. XXV. XXIX. XXXV. XXXVI. XXXVII. XLII. XLIII. LXI. LXII. LXV. LXXIV. Cap. XXV. omittuntur suo loco: restituuntur autem omnia in fine eiusdem Capitis, quibus praeterea aliud accedit Epigr. tetrastichon Διονάκτου, quod inc. pag. 177. *b.*

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου, κ. λ.

Lib. IV.

Pag. 189. *b.* Inter Cap. II. & III. Codex interserit omnia illa Epigrammata, quae in edit. magnam partem constituunt Libri V. nimirum a N. LXXV. usque ad finem, quibus titulus est: Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν ἐπιγράμματα, quaeque propterea suo loco deinde omittuntur in Codice.

Pag. 199. Inter Epigr. XVI. & XVII. Cap. IV. inseritur Epigr. tetrastichon, nullo titulo, quod inc.

Πᾶσα φύσις βασίλεια τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει.

Pag. 200. Inter Epigr. III. & IV. Cap. IV. ponitur in Codice distichon, cui titulus: Κύρου ἀπὸ ὑπάτου εἰς Σοφίαν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. Inc.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἄγαλμα, κ. λ.

Pag. 202. Inter Epigr. XXV. & XXVII. Cap. VII. ponitur in Codice distichon cum titulo: Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Inc.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, κ. λ. quod in edit. deest, typographi fortasse culpa, quum omissus fuerit numerus XXVI.

Pag. 204. Inter Epigr. IV. & V. Cap. VIII. interiacet in Cod. Epigr. octastichon εἰς τοὺς ιβ' ἄθλους Ἡρακλέως. Inc.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς Ἥρακλες ἀγῶνας.

Pag. 208. Epigrammata Capitis VIII. a numero XL. usque ad XLVI. inclusive, in Codice habentur in fine Capitis IX. sequentis.

Pag. 214. Deest in Codice Epigr. XIV. Cap. XII.

Pag. 220. Inter Epigr. LXVIII. & LXIX. eiusdem Cap. inseritur in Codice distichon εἰς εἰκόνα Πολυμνίας, τοῦ αὐτοῦ (nempe Ioannis Barbucalli, cuius est Epigr. praecedens) Inc.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἥδε, Πολύμνια, κ. λ.

Pag. 221. *b.* Inter Epigr. LXXVII. & LXXVIII. eiusdem Cap. duo interiacent tetrasticha. Primum ἀνεπίγραφον inc.

Ἔρχεο καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν.

Alterum, εἰς τὸ αὐτὸ, Πλάτωνος, inc.

Ὑψίκομον παρὰ τήνδε καθίζεο φωνήεσσαν.

Pag. 229. *b.* Inter Epigr. II. & III. Cap. XVI. inseritur aliud octastichon Ἀλκαίου εἰς στήλην σάτυρος. Inc.

Οὐκέτ' ἀνὰ φρυγίην πιτυοτρόφον, ὡς πότε μέλψεις.

Pag. 234. *b.* Desunt in Codice duo ultima Epigrammata Cap. XX. (in edit. per errorem XXI.) & integrum Cap. XXI. (per errorem XXII.) quod inscribitur ἀπὸ κυνηγῶν, *de venatoribus*, quodque longissimum est, quum sex editionis paginas integras complectatur.

Pag. 239. *b.* seq. Epigrammata Cap. XXVII. a N. 8. usque ad finem, varie sunt in Codice disposita: deest tamen omnino ultimum eiusdem Capitis Epigramma, quod inc. Ἔλθετε, κ. λ.

Pag. 242. *b.* Inter Epigr. XIV. & XV. Cap. XXVIII. inseritur in Codice illud, quod in edit. est XIX. eiusdem Capitis: Epigr. vero XVIII. hoc versu longius est in Codice.

Δᾶμος ἀεὶ μακάριστος, ὃς ἄστεσιν Ἡρακλείης Οὐρανίων.

loco vero Epigrammatis XIX. habetur hexastichon, nullo titulo, cuius initium:

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα παρέρπων.

Pag. 243. *b.* Inter Epigr. XX. & XXI. eiusdem Cap. inseritur in Codice octastichon Φιλίππου. Inc.

Ἔζευξ' Ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι λύσσῃ.

Lib. V.

Pag. 258. Liber V. definit in Epigr. LXXIV. quod est *in Virgilium* Reliqua praemisit Codex inter Cap. II. & III. Libri IV. a pag. 189. *b.* ad pag. 197. uti iam superius monuimus.

Lib. VI.

Pag. 265. *b.* Deest in Codice Epigr. VIII. Cap. VIII.

Pag. 266. *b.* Inter Epigr. XV. & XVI. eiusdem Cap. inseritur in Codice decastichon Τοῦ αὐτοῦ (Antipatri, opinor, Sidonii, cuius est praecedens.) Inc.

Σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα Βίττινα.

Pag. 269. Inter Epigr. II. & III. Cap. XII. interiacet distichon Τοῦ αὐτοῦ (nempe Leonidae Alexandrini, cuius est antecedens) Inc.

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων, κ. λ.

Pag. 270. *b.* Ab Epigr. IV. Cap. XIV. huius Libri VI. quod inc.

Ῥοιὴν ξανθοχίτωνα, κ. λ.

usque ad Epigr. XXXVI. Libri VII. sequentis inclusive, quod inc.

Ἕλκος ἔχω τὸν ἔρωτα, κ. λ.

omnia desunt in Iac. Lectii editione, quam prae manibus habemus, typographi fortasse incuria praetermissa: quare in his recensendis praesto nobis fuit Anthologiae editio Graeca Francof. MDC. fol. cum adnotationibus Io. Brodaei, Vincentii Obsopoei, & Henr. Stephani.

Pag. 276. *b.* Epigr. V. Cap. XXIV. quod in edit. ἀδέσποτον, in Cod. Ἀνύτης nomen prae-

praefert; contra sequens, in edit. Α'νύτη tributum, in Cod. ἀδέσποτον est.

Pag. 277. *b*. Epigr. VIII. Cap. XXV. in edit. Εὐτολμίυ ἰλλυςρίυ, in Codice Εὐνομίῳ tribuitur.

Lib. VII.

Pag. 293. Deest in Codice Epigramma LXVI.

Pag. 302. *b*. Post ultimum Libri VII. Epigramma, quod des. οἱ Μίδεοι κάλαμοι, in Cod. aliud sequitur octastichon ἄδηλον, quo, Libro finis imponitur, & est sequens:

Μᾶλλον τῶν σοβαρῶν τὰς δυλίδας ἐκλεγόμεσθα
Οἱ μὴ τοῖς σπατάλοις κλέμμασι τερπόμενοι.
Ταῖς μὲν χρὼς ἀπόδωδε μύρυ, σοβαρόν τε φρύαμα,
Καὶ μέχρι κινδύνυ ἐσσομένη σύνοδος.
Ταῖς δὲ χάρις, καὶ χρὼς ἴδιος, καὶ λέκτρον ἕτοιμον
Δώροις ἐκ σπατάλης ὐκ ἀλεγιζόμενον.
Μιμῦμαι Πύῤῥον τον Α'χιλλέος, ὃς προέκρινεν
Ε'ρμιόνης ἀλόχυ τὴν λάτριν Α'νδρομάχην.

In fine rubris characteribus conscripta legitur haec nota: Τέλος τοῦ ἑβδόμυ τμήματος τῆς ἀνθολογίας τῶν ἐμπεριεχομένων διαφόρων ἐπιγραμμάτων, ἃ δὴ διήλθομέν τε καὶ διωρθώσαμεν, ὡς ἐνῆν, ἐγώ τε Δημήτριος ὁ Χαλχοκανδύλης (sic) καὶ Ι'ωάννης ὁ τῦ Λαυρεντίυ ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς κυριακῆς γεννήσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἑξηκοςῷ ἕκτῳ. *Finis septimi Tomi Anthologiae diversorum una simul comprehensorum epigrammatum, quae plane expendimus, & ut licuit emendavimus, ego Demetrius Chalcondyla, & Ioannes Laurentii anno a Nativitate Domini MCCCCLXVI.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. optime servatus, diligenterque conscriptus. Constat foliis scriptis 303.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΟΥ.

QVINTI CALABRI DERELICTA AB HOMERO.

Adde

Tryphiodorum & Coluthum.

COD. XXIX. I. pag. 1. ΚΟΐντυ Καλάβρυ παραλειπομένων Ο'μήρου βιβλία τεσσαρεσκαίδεκα. *Cointi, seu Quinti Calabri paraleipomenon, seu derelictorum ab Homero, Libri XIV.*

II. pag. 152. Τρυφιοδώρυ Αἰγυπτίου γραμματικοῦ καὶ ἐποποιοῦ, Ι'λίου ἅλωσις. *Tryphiodori Aegyptii Grammatici & versificatoris, Troiae Captivitas,*

III. pag. 164. Κολύθου Θηβαίου Λυκοπολίτου ἐποποιοῦ, Ε'λένης ἁρπαγή. *Coluthi Thebaei Lycopolitae versificatoris, Helenae Raptus*. Praecedit Poëtae Vita, & Poëmatis argumentum.

Codex Graecus membranaceus impressus apud Aldum in 8. min. sine temporis nota, Constat foliis 171.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

COD. XXX. F*Lorilegium diversorum Epigrammatum in septem Libros digestum*. Post Aldinum stemma, insequens novus titulus subiicitur: ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ἀρχαίοις συντεθειμενων σοφοῖς, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν καὶ πραγμάτων, ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν, διαιρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμήματα τὸ βιβλίον, καὶ ταῦτα εἰς κεφάλαια κατὰ ςοιχεῖον διεκτίθεται. In calce haec legitur Scipionis Carteromachi (1) ad Aldum Epistola,

Σκιπίων Καρτερόμαχος Α'λδῳ τῷ Ρ'ωμαίῳ εὖ πράττειν.

Τὰ τίμια ὅσῳ μικρότερα, τοσύτῳ καὶ χαριέςερα δοκεῖ τοῖς πολλοῖς. ὡς γάρ φησι τὸ ἐπίγραμμα, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ. τὸ οὖν ἐπιγραμματων βιβλίον ἐπιγραφόμενον, τῶν ποιητικῶν ἁπάντων τὸ τιμιώτατον, εἰς βραχύτατον ὡς οἷόν τ' ἦν, συναγαγὼν σὺ τῇ τυπώσει, χαριέςατον ἅπασι παρεσκευάσω, ὡς μηδένα ἂν εἶναι τὸν μὴ τῷ τοιύτῳ ἐπιμανησόμενον. ὐ γὰρ τοσῦτον τῶν ἐμπεριειλημμένων τὸ φίλτρον προσάξεται αὐτὺς, ὅσον τὸ εὐμεταχείριςον. πλεῖςα τοίνυν ὠφελήσας αὐτὸς τὺς φιλοκάλυς εἰς τὴν τῶν βιβλίων κτῆσιν, πῶς ἂν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἤδη αὐτῶν ὠφελοῖντο προσεπινενόηκας, μὴ τῷ τῶν κρατυμένων ὄγκῳ βαρύμενοι. τῶν ἀναγινωσκομένων τῆς διανοίας ἀπασχοληθεῖεν. Ἔῤῥωσο.

Venetiis in aedibus Aldi mense Novembri M. DIII.

Cod. Graecus nitidissimus membranaceus excusus in 8 Constat foliis 292.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

EVRIPIDIS TRAGOEDIAE.

COD. XXXI. EVripidis Tragoediarum Pars II. in qua continentur *Rhesus, Troades, Bacchae, Cyclops, Heraclidae, Helena, Ion, Hercules Furens*, una cum argumentis in singulas.

Codex Graecus impressus in membran. Venetiis apud Aldum mense Februario MDIII. in 12. Constat foliis 189.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

HESIODVS.

Ac praeterea

Homeri Hymni, & Arati Phaenomena.

COD. XXXII. I. pag. 1. H*Esiodi Scutum Herculis*. In dicta Iac. Lectii Collectione T. I. pag. 457.

II. pag. 11. *Eiusdem Theogoniae Fragmentum*, quod desinit in versu 577.

Γνερ-

(1) Scipionis Fortiguerrae, Carteromachi nuncupati, vitam ab Iusto Fontaninio descriptam vide in Diario Litteratorum Italiae Tom. XX. Artic. XI. §. II.

Γμερτὺς παρέθηκε χαρίματι Παλλὰς Ἀθήνη.

Hinc relicta sunt duo folia vacua ad defectum supplendum.

III. pag. 23. *Homeri Hymni XII.* nimirum in *Martem*, *Dianam*, *Venerem*, *Palladem*, *Iunonem*, *Cererem*, *Rheam*, *Herculem*, *Aesculapium*, *Castorem & Pollucem*, *Mercurium*, & *Apollinem*. Primi undecim incidunt loc. cit. pag. 439. & 440. Duodecimus vero pag. 417. seqq. mutilus tamen in Codice; desinit enim in versu 185.

Χρυσέν ὑπὸ πλήκτρω καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.

IV. pag. 29. *Arati Phaenomena*. Ibid. pag. 619. seq. Sunt autem ad marginem adscripti quandoque versus Latini ex Ciceronis versione desumti: nec non aliqua identidem scholia Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. Latinis notulis adspersus. Constat foliis scriptis 52.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

COD. XXXIII

ANthologia diversorum Epigrammatum, (1) Florentiae per Laurentium Francisci de Alopa Venetum. III. Idus Augusti. M. CCCC. LXXXXIIII. (2) cum prima pag. auro variisque coloribus, antiquisque cimeliis egregie depicta, una cum Mediceo stemmate. Haec autem a Leone Allatio (3) scribitur anno MCCCCLXXXIV. Florentiae edita, toto decennio antequam nostra. Vitium puto numeris subesse typographicum. Illam enim editionem a viro eruditissimo, summo antiquitatis indagatore, ignorari vix credibile est, neque ullam anno MCCCCXCIV. vetustiorem exstitisse verisimile; quum praeterea ante annum MCCCCLXXXVIII. quo Homeri Opera prodierunt, Florentiae nil Graece excusum fuisse ex Homeri Praefatione, cuius excerpta dabimus Plut. seq. Cod. VII. lector facile coniiciat (4). Quod vero nonnulli huius Anthologiae Codices, qualem olim vidi apud Chartusianos extra Florentiam, anni indicio careant; id caussae esse crediderim, quod Lascaris Epigramma Graecum & Latina ad Petrum Medicem Epistola a calce libri avulsa, & a quibusdam Litterariae antiquitatis studiosis seorsim, eruditionis alibi rarae, quae ibi diffunditur gratia, fuerint servata. Verum non patiar hoc κειμήλιον diutius, tamquam pro deperdito, prae magna exemplarium paucitate haberi, & in omnium quotquot sunt politioris doctrinae studiosis, manibus non frequentari. En ergo, Lector, tibi Lascaris Epigramma, & Epistolam in omnibus, quae illam primam rarissimam sequutae sunt, Anthologiae editionibus, ob typographorum avaritiam, maxime desideratam.

Χαλκοτύποις σελίσι μουσῶν ἄγος ἔδρακε δώρων
Ὠγυγίων Δαναὸς τὸν ποτ' ἔδειξε τύπον.
Χή 'φ' Ἑλικωνιάδεσσι. Τί μέλλομεν; ἐς πάλιν αὖθις
Ἔλθομεν ἡμερίων. Ἑλλὰς ἴδ' αὖ θαλέθει.
Οὔ τι δολοφρονέων Ζηνὸς φρένα πεῖσε Προμηθεὺς
Ἦδος ἔμεν μερόπων μηδὲν ἄνευ σοφίης.
Ἡφαίστου πραπίδεσσι καὶ ἐννεσίαισιν Ἀθήνης
Ἄφθιτ' ἀκιδνοτέρων φάρμακ' ἔδεκτο νόος.
Γράμμα λίθων γαίης παναληθέος ὥς τις ἀποῤῥὼξ
Ἐστόρεσ' ὑμνοπόλων δαφνοκόμους τροχιάς.
Ἡμετέρου λειμῶνος ἴδ' ἄνθεα. εἰρεσιώνην.
Κήπου ἐνὶ προθύροις ἀενάων σελίδων.
Ἵλαδον ὑμναγόραι θείην καλέουσιν ἀρωγήν.
Σώσατε Πιερίδες πατρίδος ἀγλαΐην.
Ἔννεπε Λητοΐδης. ὠκὺς θεὸς ἔργον ἀνύσαι
Ἦγεν ἐφ' Ἑσπερίην. νεῦσε δ' ἄναξ Κρονίδης.
Στῆσέ τ' ἐλευθερίης θᾶσσον χορὸν ἀγλαὰ τέκνα
Ἑλλάδος ἠγαθέης ἤθεα μαιόμεναι.

Λασκάρεως.

Io. Lascaris Rhyndacenus Petro Medici S.

Quum Graecas Litteras, quae per multas iam aetates sopitae non minus profunda, quam Latinae dormitatione obtorpuerant, experrectas sensimque ab interitu sese recipientes inspicerem: ut eas aliquando a foedissima barbarie, qua diu iam & iniquissime opprimuntur in pristinum nitorem & dignitatem remeare posse considerem: non alienum ab officio meo esse existimavi, ut si quid esset, in quo his opitulari possem, quidquid foret id tandem praestare eniterer, atque adeo monitus Epicteti sententia, qui nec minima in quovis studio praecipit esse despicienda, novam hanc & litterarum studiosis perutilem imprimendi occasionem nactus, litterarum Graecarum elementa a deformi & indecenti admodum depravatione vendicare constitui. Quumque animadverterem earum notas, quae inpraesentia sunt in usu impressioni adhibitas, nec excudi commode, nec apte invicem cohaerere posse, quod perplexae nimium & circumvolutae sint, priscas litterarum figuras iam diu obsoletas diligentius inquisivi, atque huic imprimendi artificio per excusores, atque id genus opifices accommodatas impressoribus tradidi: curavique, ut his Epigrammatum ante omnia rarissimum, & egregium opus in quamplurima editum exemplaria litterarum studiosis passim legendum exhiberetur, quo ex hac re librorum quoque penuriae pro virili mea consulerem. Id autem quodcumque est studii & laboris mei tibi, Petre Medices, dedicare constitui, non solum quod mea tibi omnia debeo, verum etiam quoniam quidquid ad antiquitatem quovis modo, aut ad rem litterariam pertinet tibi praeter ceteros deberi existimo. Tu enim es Medicum familiae columen, quae ad an-

(1) In hac Anthologiae editione, aliisque libris, ubi litterae maiusculae solae adhibentur, registrum non invenio. Signaturas indicant litterae Graecae maiusculae in Anthologia & Callimacho, AI, AII, AIII, AIIII, BI, &c. ΓI &c. aliquando ad ultimae aut penultimae lineae latus positae; uti in Antholog. AII. AIII. Latinae minusculae in Gnomis & Musaeo, ai, aii, aiii, aiiii. &c. ad ultimae nonnumquam lineae latus; uti biii, biiii. Graecae minusculae in Apollon. Argon. de qua dictum Cod. VII. αι, αιι, &c. βι, βιι, etiam ad ultimae lineae latus; uti ι, ιι, ιιι, ιιιι.

(2) Fabricius B. G. Vol. II. p. 698. hanc editionem in annum MCCCCLXXXXVII. perperam reiicit.

(3) Animadvers. in Antiq. Etrusc. fragm. Paris. 1640. 4. p. 61. 62.

(4) Consulendus Cl. Mich. Mattaire in Annalib. Typographicis pag. 268. seq. Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant MDCCXIX. in 4.

antiquitatem reparandam tantam curam susceperit, tantumque ante alios studium adhibuerit, ut soli fere omnium his temporibus maiores tui perspexisse videantur, quantum utilitatis & decoris praeclarissima antiquorum exempla adferre possint posterioribus saeculis. Nec vero ea nunc tuorum facta mihi commemoranda sunt, quae ante actae aetatis praestantium virorum ingenia ingenti praeconio celebrant, quae Bibliothecae publicae attestantur tuorum exstructae sumtibus, & librorum varietate multiplici refertae. Laurentii certe parentis tui praestantissimi viri inceptum ad magnam antiquitatis partem reparandam tu facilius perfectum reddes, quam ego pro meritis laudare queam. Ille enim quum Antiquitatis usque studiosissimus fuerit, & aliorum opificum ingenia non vulgaribus praemiis excitaverat, & ad disciplinas revocandas ducenta nuperrime Antiquorum volumina e Graecia & finitimis regionibus collecta, in hanc praeclarissimam civitatem magna diligentia & sumtibus transferenda curaverat; inter quae non minus quam octoginta opera hac tempestate incognita, nonnulla etiam, quorum vel auctorum nomen ignorabatur, iamdiu neglecta, siquidem τὰ χερείονα νικᾷ, Poëta ait, ab interitu sunt recuperata, quae tu mox omnia, Petre Medices, & permulta alia iamdiu conquisita in pulcherrimam illam Bibliothecam tuam, quae iam semistructa conspicitur ad communem studiosorum utilitatem solita benignitate Familiae collocabis, ut tuum quoque nomen non ab uno, εἷς γὰρ ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνήρ, καὶ μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, verum a quamplurimorum ingeniis hoc beneficio excultis, & auctis apud posteros illustretur, non minori laude quam Ptolemaei Regis: ille enim celebratissimis illis Bibliothecis florentibus ea tempestate favit disciplinis; tu autem ex hac tanta, ac tam rara veterum auctorum copia disciplinas omnes a colluvie, qua nimio iamdiu dedecore obruuntur emergere tentantes, viriliter eximes, purgabisque, & in pristinum nitorem dignitatemque restitues, ut nostrum etiam hoc circa antiquitatem studium ad quantulamcumque eius particulam reparandam attineat, merito tibi censuerimus esse dedicandum, quando & iure familiae ad te pertinet, & debetur id quidem beneficio quod exspectant a te litterarum studia, & Graecarum praecipue, in quibus etiam a pueritia non sine magna ingenii tui laude versatus es. Has itaque litterarum figuras, ut vel ab elementis ipsis barbaries abstergatur, atque exterminetur, probabis tu quidem, quale tuum ego novi iudicium, & prodeuntes ium in medium tuo patrocinio alios quoque probare compuleris, si quamplurimi antiquorum Codices tuo iussu & beneficio his elementorum figuris imprimantur. Ego vero nequid in hac re temere videar innovasse, vel eorum caussa, qui non facile admittunt hanc litterarum instaurationem, brevibus ostendere tentabo his elementorum figuris, quae modo a nobis traditae sunt impressoribus antiquissimos esse usos. Nec tamen crediderit quispiam quod ego existimari velim solum me, aut primum litterarum advertisse figuras, quibus antiquitas uteretur, quando ex numismatum, marmorumque, atque id genus inscriptionibus, vel cuivis sese offerunt: verum quod opus fuit praestiti, ut illam potissimum formam eligerem huic imprimendi muneri accommodandam, quae vetustissima, & imprimis vera esse videretur: quae res eo exstitit factu difficilior, quo pluribus modis hae litterarum notae & varie admodum expressae inveniuntur, adeo ut quidam etiam talium antiquitatum investigatores hinc adfirmare ausi fuerint, quot linguis Graecos, tot etiam usos litterarum figuris; quibus haudquaquam adsentior, qui minime putem priscos illos Graecos, sive Cadmo & Danao, sive Orpheo admonente, modis adeo variis litterarum exarasse figuras, sed unam & eandem primum constitutam, ac vulgo deinde corruptam vetustatis iniuria in varias recessisse: quod etiam in his, quibus Romani a principio usi sunt elementis contigisse videmus. Idem enim figurarum modus quum ad varias nationes, velut in colonias transmigraverit, varius apud singulas, atque ab archetypo admodum dissimilis corruptus inspicitur. Nam quis adseveraverit alias esse Theutonum, alias Hispanorum, aut ipsorum quoque in Italia Lygurum elementorum figuras, nisi qui & mercatorum indiscretas notas inter litterarum formas contenderit esse connumerandas? quod certe absurdum esset. Omnes enim hae figurae Latinae volunt esse, & quum a Romanis unis defluxerint exscribentium vitio magis atque magis in incertas ac multiplices tempore abierunt, idem etiam in Graecis contigisse existimandum est, si dederimus his varie antiquos esse usos. Non tamen quod cessit vitio sequendum est, neque idcirco figuras omnes diligenter conservare debemus, sed antiquissimam & ab omni parte aequalem, atque pulcherrimam: nam in linguis alia ratio est. Quum enim multa exstent antiquorum opera, aut arctioribus, aut magis solutis composita numeris, neque eadem lingua omnia, verum utcumque, vel solo nati, & genere auctores, vel disciplinae participes exstitere, vel maiestatis, & excellentiae cupidi in elocutione, quae facile in poëmate ex varietate etiam linguarum comparatur, quum is sit linguarum usus, ad auctorum intelligentiam, & metrice scribendi commoditatem omnes amplectamur necesse est, quum in ipsis auctoribus praescriptae castigataeque, ac rationibus nonnullis, & methodis per antiquos Grammaticos in brevem quamdam differentiam redactae sint. In litteris autem utinam librariorum quoque manus coërceri & ad simpliciorem formam dirigi potuissent. Non enim ita maiori ex parte & Latini, & nostri Codices corruptissimi legerentur, sed librariorum illud vitium, quod celeritati consuleretur, aequiori ferendum est animo: in imprimendo autem inconsulti videtur esse hominis, ita corruptas, & indiscretas notas, confusasque & inter se complicatas, ac pro indoctissimorum quorumque arbitrio deformatas, nullo elegantiore studio operaque fuisse persecutum, quum verae & simplices figurae facilius excudantur, & aptius propter parilitatem cohaereant, & quae quum pulcherrimae sint maiestatem quamdam praesefer-

fer-

ferre videantur, ut solae quodammodo dignae appareant, quibus praeclarissima antiquorum memoria renovetur. Difficultatem vero legendi obiicientibus in his tam simplicibus nihil respondendum est: nam eorum quoque ineptitudinem usus, certo scio, non multo negocio redarguet; quod autem his figuris antiquissimi usi sunt, & antiqua, ut dictum est, numismata ad Alexandri usque, & Philippi tempora satis idoneum testimonium perhibent, verum certioribus etiam indiciis diligentius investigantes id deprehendere possumus.
Α Et Alpha primum elementi forma ex pentagono figura dignoscitur: eam enim, quod ex quinque ἄλφα talis figurae, qualem approbamus invicem implicitis connexa sit hoc modo πεντάλφα appellatam in reliquiis magicorum librorum, qui sub Hermetis, & Pythagoricorum
Γ feruntur nomine invenire licet. Γάμμα vero figuram δίγαμμα, quo vetustissimi utebantur in principiis dictionum a vocali incipientibus recte signatum indicaverit. Si enim δίγαμμα ex duabus est lateralibus lineis, ut ait Dionysius, uni rectae coniugatis, hoc modo F, una uni coniugata μονόγαμμα conficiet: verum huius elementi talem figuram & proportionem ex quarto etiam Iamblichi de secta Pythagorica, ubi de habitu & proportione numerorum docens, qui ad aliquid considerantur, γαμμοειδῶς voce utitur, exa-
Δ ctissime possumus deprehendere. Δέλτα triangularem apud antiquos habuisse figuram, & Aegyptus ipsa propter triangularem formam δέλτα appellata, & pars in Aegypti medio eiusdem nominis, & libelli δέλτοι nominati, quod epistolae etiam antiquitus triangulari figura plicarentur, & ἔμβολον acies ad cunei spetiem structa, & media pars figurae rombi, & demum δελτωτὸν sidus hanc δέλτα figuram manifestissime approbant. Quin & Galenus in libello, qui Medicus inscribitur figuras quasdam fronti accidentes triangulares ait, & delta similes. De Ητα quoque legere est in Commentariis, quae in Thracem Dionysium Diomedi, & Porphyrio adscribuntur, quod Ητα nunc appellatur, dum Hellenes sexdecim adhuc litteris uterentur spiritus locum tenuisse, additumque, vel detractum vocalibus adspirationem, aut levigationem significasse. Ex quo vero inter litteras connumeratum longi E locum obtinuit, eadem figura in duas perpendiculariter partes dissecta, alterum semisectum adspiratum praebuit spiritum, alterum vero tenuem. Legitur praeterea apud eosdem Grammaticos lateralem lineolam rectae exterius, idest a parte adiunctam dextera hoc modo ⊢ adspiratum accentum reddere, interius vero ⊣ tenuem. Tales igitur spiritus invicem coniuncti Ητα litterae fi-
Λ guram demonstrabunt. Λάμβδα figura ex acuto, & gravi accentu quos dissectum facit, ut iidem dicunt Grammatici constare potest: de accentibus autem nihil necesse est in praesentia dicere, quum a Grammaticis figurentur. Λάμβδα tamen forma, & a sutura occipitis, quam λαμβδοειδῆ vocant Medici, & a monangulo, qui ad λάμβδα spetiem λάμβδωμα appellatur apud Arithmeticos
Κ facile dignoscitur. Κάππα quoque & Σίγμα,
Σ quae κοππατίας, & σαμφόρας equos antiquitus nuncupabant, non ad auctoris id apud Suidam referentis solummodo tempora, sed quod mirum forte videbitur ad hanc usque aetatem in Asia equis inusta figuram suam liquido patefaciunt.
Ταυ & Τ, alterius figura apud Lucianum in libello, cui Δίκη φωνηέντων est titulus ex ea poena, quam σίγμα elementum ταῦ litterae putat esse statuendam, quod eius locum subripiat, manifesta Τ
est. Υ autem neminem latet: namque & Hyacinthus flos celeberrimus, & vulgo feruntur versiculi; Υ

Littera Pythagorae discrimine secta bicorni.

Sed Φ quoque formam nos edocuit, qui caduceum scribit baculum esse mediocris mensurae, anguibus utrinque supra eius medium complicatis in circuli modum, ut baculus sit diameter, ad similitudinem Φι litterae. Χι autem ex diagonio, sive dialello figura, quam & χιαστὸν & χι appellant Rhetores discernimus, & asteriscum in hunc modum ·χ· signatum invenimus. Scribit autem Eustathius χι litteram, quatuor punctis inter lineas, ad ipsam coniunctionem distinctam asterisci praebere signum: quin etiam ex Timaeo Platonis, ubi harmonicam animae constitutionem quasi producit in longum, mox per longitudinem dividit, lineisque duabus effectis alteram per medium admovet alteri, atque eiusmodi intersectionem χι litterae similem dicit: hinc etiam huius elementi figuram dignoscimus, siquidem axium inter sese, & zodiaci cum aequinoctio intersectiones auctore Proclo hoc loco allegorice ponit Plato, Χι litterae formam praeseferentes. Πι duplici figura signavimus, quod passim utraque inventa sit, ut minime potuerim antiquiorem discernere, quum praesertim alteram Pi Latinum inde deductum parva declinatione referre videatur, alterius autem figura, quod levae dexteram lineae demittit aequalem, ex notis illis constare possit, quibus etiam antiquissime numeri signabantur, ut in decretis, & in antiquis monumentis inventum est, quibus etiam notis Solonis leges memoria proditum est poenas pecuniarias signatas habuisse: in illis enim comperio in antiquis adhuc voluminibus in calce operum quandoque signatis Πι Δέλτα medium in se continens, hoc modo |Δ| quinquaginta significare, item Πι Ητα medium in se continens, hoc modo |Η| quingenta, item Πι Χι medium in se continens, hoc modo |Χ| quinque millia. Πι enim quinque significat. δέλτα decem, ητα centum, χι mille, quae πι contenta, id est quinquies repetita, praedictos reddunt numeros: sed haec sic habent, non omnino praeter rem hoc loco interpretata, quandoquidem & notae sunt antiquissimae, & eas admodum paucis existimem esse cognitas. Πι autem tunc forte dicetur aptius δέλτα & ητα, & χι in se medias continere, si laevae lineae parem habuerit dexteram. Quid quod & Θητα figuram lugubris litterae ex fabarum floribus, auctore Varrone, ut refert Plinius, possemus asserere, & de Μῦ, & Νῦ aliquid in medium adferre ex fragmentis Florentii de ponderibus & numeris, nec non & de Ιῶτα, & Ω per nomen ΙΩ ex Ovidii versu,

Littera pro verbis, quam pes in pulvere duxit, & de

Ψ *& de Ψι figura ex trisyllabi epitheto, immo &*
P *Ρῶ figuram, & utriusque* O, *quemadmodum &*
O *Ἄλφα ex earum prolatione, quam Dionysius Hali-*
Z *carnasseus distinguere docuit conicere posset aliquis, & Ζῆτα figuram a Zeta parte aedium: non enim ἀπὸ τοῦ ζῆν, neque ἀπὸ τοῦ ζέειν zetam, & zeteculam, ut quidam etymologiae ratione minus habita, sed a Ζῆτα litterae figura; quemadmodum & Σίγμα sedile apud Martialem ab elementi forma denominatum existimo. Et*
B *Βῆτα sane formam mediae litterae ex partibus quarum sit media figurare tentarem. Verum ne in ἀπειροκαλίαν incidisse videar de his, ac de reliquis aliis, si cui curae fuerit investigandum relinquo, praesertim quum de quibus disseruimus liquido fere constet, ut sit existimandum reliquas etiam, quas quum his inventas, ut aptissime cohaerentes approbavimus veras esse elementorum figuras, quibus antiquitas uteretur. Et haec quidem attigisse de veterrimis litterarum figuris non ab re mihi visum est, Petre Medices, quum tibi ante omnia rem gratam facturum me esse existimaverim antiquitati summopere dedito: quod mehercules excellentis puto iudicii, quum in omni antiquorum conatu omnique opere magna semper aliqua & occulta deprehendatur ratio, unde & hae quoque litterarum figurae talem dimensionem, & responsionem invicem habere videntur, ut demonstrare facile quis possit nullas alias figuras, tam varias inter se ex tanta linearum quantitate, tantam proportionem convenientiamque servare potuisse, ut non immerito sit fides historiae praebita Cadmum secessum sibi delegisse Epigrammeam fontem e re denominatum ad earum excogitationem. Ad tam pulcram enim, tam insignem, tam denique artificiosam figurarum dispositionem & loco opportuno, & tempore opus fuit, quandoquidem & forma, & vox, & nomen earum symbolum aliquod praeseferat Plutarchi testimonio. Quod enim gravissimus, & sapientissimus auctor in eo libello, quem de EI, quod erat in Delphis composuit de una adfirmat littera, de reliquis etiam coniectari licet. Hactenus de litteris. De libro autem epigrammatum nihil ducimus in praesentia disserendum. Ipsa enim passim iam edita apud egregia studiosorum ingenia suam sibi gloriam vendicabunt. Illud unum non praetermittam hoc epigrammatum Ἀνθολόγιον ab Agathia concinnatum esse praestantissimo historico & poëta sui temporis, non a Planude, ut nonnullis est temere persuasum. Planudes enim monachus, ut eos appellant, non magis disposuit quam mutilavit, & ut ita dicam castravit hunc librum detractis lascivioribus Epigrammatis, ut ipse gloriatur: quid tamen inde sit meritus aliorum sit iudicium. Ego hoc unum scio non ex solo sensu epigrammatis, aut cuiuslibet scripti iuvari nos posse, sed antiquorum salem, & acumen in similibus admirati, artem quoque & dictionem, aut historiam in qualibet materia ducimus expetendam. Si qua vero Planudes his epigrammatis interposuit, ea certe sunt, quae ut ineptiora libentissime abstulerim. Sed ne cuipiam nostro etiam exemplo meliora forte aliqua subtrahendi detur occasio, quum ea pauca sint, neque omnino utilitate careant: nihil fere quidquam attigimus. Verum de his iam satis superque. Tu autem Petre Medices lucubratiunculam hanc nostram, quae tua est humanitas grato animo accipias: quodque tibi hereditario iure cessit more parentum Graecis litteris praecipue faveas, ut non immerito & spes, & ratio horum studiorum in te uno maxima ex parte posita esse videatur. Vale.*

Finis.

Impressum Florentiae per Laurentium Francisci de Alopa Venetum. III. Idus Augusti. M. CCCCLXXXXIIII.

Non tantum adlatum Lascaris Epigramma, sed etiam Latina eius Epistola capitalibus litteris tota excuditur. Nullum aliud Latinarum maiuscularum in typographia specimen huiusmodi praeter monumenta, aut inscriptiones umquam vidi. In hisce Graecis per capitales litteras editionibus pauca haec adnotabo: accentuum scilicet (1) notas imprimi: pro utroque spiritu dissectas litterae H partes (Ͱ ꟷ) usurpari (2), circumflexi eamdem, quae in Latinis figuram, ex acuti & gravis coniunctione effictam (^) adhiberi. Litterarum certe, quod observat Leo Allatius (3), Romanarum forma, (4) Graecarum simillima, nonnisi *capitalis* esse potuit, nomen sortita a quantitate vel modulo: modo *maxima* a Cicerone (5); *grandis* ab Ovidio Lib. III. Trist. *cubitum longa* a Plauto (6) Poenul. & (7) Rudent. *minuta & minutissima* ab eodem (8) Bacchid. Cicer. apud Plin. Lib. VII. Cap. 21. Senec. Epistol. 95. modo *rotunda* ab aliis, modo *quadrata* a (9) Petronio. Quin etiam idem Leo Allatius (10) capitalium usum fuisse antiquum probat eo quod *ab illis errata conrivarint*. Pluribus hoc explicat argumentum vir doctissimus (11), ad quem Lectorem refero.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. E*vripidis Tragoediae III.* cum brevibus scholiis, & glossis interli- COD. XXXIV.

(1) Has, quoties in Capitum titulis maiuscularum usus est, habet Aldus in suis primis editionibus.
(2) Sic Aldus plerumque in primis editionibus, & Henricus Stephanus in heroicis poëtis.
(3) Animadv. in Antiq. Etrusc. Fragm. p. 57.
(4) Plin. Nat. Hist. Lib. VII. Cap. 58. Tacit. Annal. Lib. II. p. 171. edit. Lips.
(5) Epist. ad Quint. Lib. III. Epist. I.
(6) Act. IV. Sc. 2. v. 15.
(7) Act. V. Sc. 2. v. 7.
(8) Act. IV. Sc. 9. v. 67.
(9) Cap. 29.
(10) Ibid. p. 55.
(11) Lege Leonem Allatium in Anim. ad Ant. Etrusc. Frag. a pag. 55. usq. ad p. 81.

linearibus Graecis, & una vel altera etiam Latina. Prima est *Hecuba*, II. pag. 33. *b.* *Orestes*, III. pag. 74. *Phoenissae* (1). Nulla sunt argumenta. In fine legitur Poëtae Vita, cuius initium: Εὐριπίδη τῷ ποιητῇ ἦν γένος μὲν Ἀθηναῖοι, κ. λ. Finis: Ἀριστοφάνης σκώπτων φησὶ, στρυφνὸς ἐμοὶ γὲ μοὶ προσειπεῖν Εὐριπίδης, φω . . . Mutila est in fine.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 115.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XXXV. I. pag. 1. ARistophanis Comoediae III. cum scholiis uberrimis, & glossis interlinearibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 40. *b. Nubes*, III. pag. 88. *Ranae*. Praecedit primae, Aristophanis Vitae compendium, quod in cit. Operum editionis Prolegomenis p. XIV. Thomae Magistro tribuitur; desinit autem in verbis, καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελοῦντας. Sequitur dramatis argumentum, quod primum est ex tribus illis, quae exhibentur ibid. pag. 1. In fine huius primae Comoediae versus quidam leguntur in eius argumentum, non magni momenti: in margine vero scriptum est nomen Μιχαὴλ Ἰωαννικίου. *Nubium* argumenta plura sunt: primum est Thomae Magistri, ibid. pag. 51. alterum Anonymi, cuius initium: Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης, κ. λ. ibid. pag. 50. tertium inc. Αἱ πρῶται Νεφέλαι, κ. λ. des. Μέλιτος, & Ἄνυτος. Ibid. pag. 51. v. 31. seq. Sequuntur deinde dramatis personae, ac tandem alia pauca, quae incipiunt: Ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος, κ. λ. ibid. pag. 56. *Ranarum* tandem unica est hypothesis, & quidem Thomae Magistri ibid. p. 115.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis 146.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XXXVI. I. pag. 1. ARistophanis Comoediae II. cum scholiis brevibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Plutus*, II. pag. 51. *Nubes*. Praecedit primae, Vita Poëtae, & argumentum, ut in Codice superiori. Secundae vero, Thomae Magistri hypothesis, ut in edit. pag. 51.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Iohannes de Sarzana*: pagina vero 2. αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. *Hic liber est Harmonii Atheniensis*. Constat foliis scriptis 106.

(1) Hanc omisit Montfauc. in suo Catalogo.

(2) Hic titulus quum ita paullatim evanesceret, ut vix legi posset, recentissimus Graecus in anteriori pagina illum exscripsit una cum initio singulorum librorum huius Dialogi.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Ac praeterea

Variorum Opera Theologica, Dialectica, ac Philosophica.

I. pag. 1. POst Operum, quae in hoc continentur Volumine, Latinum Indicem, occurrit Hesiodi Carmen, cui titulus: *Opera, & Dies*, ut habetur in editione, quam citavimus supra in Cod. V. huius Plutei §. II. Multis autem locis est interpolatum; pagina enim prima, nona, ac postremae tres manu recentiori, saeculi nimirum XVI. suppletae sunt. Accedunt glossae quaedam, ac correctiones interlineares. De hoc Poëmate fusius loquitur Fabricius Bibl. Graec. Vol. I. pag. 372. seqq. COD. XXXVII.

II. pag. 21. Τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης, & γεγονότος χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυροῦ Νικήτα τοῦ Μαρωνείτου ἐξέτασις περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως (2). *Beatissimi Thessalonicensis* (Metropolitae) *Domini Nicetae* (3) *Maronitae, qui fuit etiam magnae Ecclesiae Chartophylax, disquisitio de Processione Spiritus Sancti*, in sex Libros, seu Dialogos inter Graecum & Latinum distributa. Prooemium inc. Ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ λόγου. Des. οὐδεμίαν διαφορὰν ἐπὶ τοῦ υἱοῦ. Liber I. inc. Φέρε δὴ, ὦ Λατῖνε, κ. λ. Des. φιλαλήθως ἀνακαλυψόμεν. Liber II. pag. 32. *b.* inc. Ἐπηγγείλω μὲν ἔναγχος, ὦ Γραικὲ, κ. λ. Des. ἡ παροῦσα διάλεξις. Lib. III. pag. 49. *b.* inc. Ἔτι ταύτην ἀρχὴν καὶ αὖθις τιθέμενος. Des. ἐνταῦθα τὴν γλῶτταν ἐπίσχωμεν. Lib. IV. pag. 54. inc. Φέρε δὴ νῦν ἴδωμεν, ὦ Λατῖνε. Des. τίς ἡ κατασκευὴ τοῦ δόγματος, συσκεψώμεθα. Lib. V. pag. 66. *b.* inc. Λοιπὸν εἴ τίς σοι λόγος. Des. ταῦτα δὴ φημὶ καὶ αὐτός. Lib. VI. pag. 71. *b.* inc. Ἀλλὰ τίνες ἂν εἶεν, ὦ Λατῖνε. Des. καὶ κληρονόμοι τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας γενώμεθα, ἀμήν. Vide Allatium de Consensu Lib. II. Cap. XIII. pag. 705. seq. qui Hugonem Etherianum ab eo confutatum adnotat. Idem ex Dialogo VI. fragmentum adfert Lib. contra Hottingerum pag. 467. seq. Initia singulorum librorum adfert etiam Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 434.

III. pag. 86. Auctoritates SS. PP. *quomodo dicamus Deum crucifixum, Deum passibilem*, nimirum Amphilochii ex Epistola ad Seleucum, Leonis Papae ad Flavianum, Paulli Emeseni, Isidori, Athanasii ad Epictetum, iterum Amphilochii, Cyrilli ad Succensum, & Chrysostomi ad Caesarium.

IV. pag. 88. Τοῦ Σμυρναίου λόγος περὶ τῶν ἀζύμων, καὶ περὶ τῆς λεγομένης παρὰ Ῥωμαίοις τοῦ πνεύματος ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύσεως. *Smyrnaei Ser-*

(3) Hic Nicetas, qui floruit circa annum Christi MCC. perperam cum Niceta Choniata confunditur in indice Catalogi MSS. Angliae Tom. I.

Sermo de Azymis, & de ea, quae apud Romanos dicitur, Spiritus ex Filio (1) *Processione*, Capitibus XX. comprehensus. Inc. Πρὸς τὲς ἐκ Ῥώμης, ἢ ὑπὸ Ῥώμην ἡμῖν ὁ λόγος. Des. καὶ ἡ ἡμέρα δηλώσει, εἴτε ὑμεῖς περὶ θύραν, εἴτε ἡμεῖς ἡμαρτήκαμεν. Quinam sit iste Smyrnaeus, nondum comperimus, quum nihil de eo occurrat apud Fabricium.

V. pag. 102. Λέοντος τῦ σοφῦ βασιλέως πρὸς γεωργίαν τῶν ἀρετῶν, οἰακιςικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις, Προοίμιον. *Leonis Sapientis Imperatoris ad culturam virtutum, gubernatoria animarum Hypotyposis. Prooemium*. Sed post hunc titulum lacuna trium ferme paginarum sequitur immediate, ita ut desit Prooemium, & Capita priora XXXVI. (2) Incipit enim a verbis . . , πηδόνος θείας κατηξίωτο, quae sunt ultima Capitis XXXVI. Caput vero XXXVII. inc. Οὐ δεῖ τὴν ἐν πᾶσι τῶν κρυφίων ἐκφαντορίαν ποιεῖσθαι, κ. λ. Singulis autem Capitibus, seu brevibus sententiis subiicitur ἑρμηνεία Anonymi. Vltimum Caput, quod est LXXXI. ita habet: Δύσφωνος σάλπιγξ, πνεύματος πόρθησις. Ἑρμηνεία des. καὶ τὴν ψυχὴν ποιεῖται ὑποχείριον, Sequitur pag. 107. Βιβλίον δεύτερον, *Liber secundus*, qui centum continet eiusmodi Capita, seu sententias, item cum sua expositione. Prima inc. Ἐπιβυλὴ τὸν κατὰ λόγον ἀγῶνα φεύξασα, κ. λ. Ἑρμηνεία inc. Ὅτι κατὰ λόγον τῦ ἀσκητικῦ ἀγωνιζομένυ, κ. λ. Vltima des. ἵν' εὐμενῶς ἐπίδοι συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα. Interpretatio des. τὰ παραπτώματα συγχωρέμενος. In fine legitur: Τέλος τοῦ βιβλίυ τοῦ φιλοσόφυ βασιλέως. Habetur hic Tractatus, praecepta varia complectens ad mores informandos in primis idonea, etiam in Cod. III. Plut. X. §. I. & II. Catalogi nostri pag. 471. nulla tamen expositione, nulloque auctoris nomine. Exstat etiam in Codice Bibliothecae Regiae Paris. M. ut ex Catalogo eruitur T. II. pag. 199. Nihil tamen de hoc apud Fabricium.

VI. pag. 119. *b. Excerpta ex IV. V. & II. Capite Mysticae Theologiae S. Dionysii Areopagitae*, cum scholiis quibusdam S. Maximi ad marginem, quorum primum in verba, ὗτε ἀνύσιός ἐςιν, κ. λ. ita habet: Ἀναγκαίως ὁ πατὴρ διὰ τύτων προησφαλίσατο τὸν ἀκροατὴν, ὥςε μὴ ταῖς ἑξῆς ἀποφάσεσιν οἴεσθαι ὅλως, μὴ εἶναι τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐν τύτοις μὲν τὸ εἶναι αὐτὸ ὑπέθετο, ἐν ἐκείνοις δὲ τὸ κατὰ μηδὲν τῶν ὄντων εἶναι, ἀλλ' ὑπερέσιον. Occurrit Operum S. Dionysii edit. Venet. Gr. Lat. MDCCLVI. fol. Tom. II. pag. 238.

VII. pag. 122. *Dionysii Areopagitae Liber de Caelesti Hierarchia*. Inc. Πᾶσα δόσις ἀγαθή. Des. σιγῇ τιμήσαντες. In primis quatuor paginis scholia sunt marginalia, quae in reliquis deinceps, utpote recentius exaratis, nulla sunt. In dicta edit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 152.

VIII. pag. 157. Ἐπικτήτυ φιλοσόφυ ἐκ τοῦ ἐγχειριδίυ. *Epicteti philosophi ex Enchiridio* excerpta Capita XXXV. Primum inc. Ἐφ' ἑκάςυ τῶν ψυχαγωγέντων, ἢ χρείαν παρεχόντων. Vltimum des. πῶς δὲ δεῖ ἀποδεικνύναι, ὅτι ὐ δεῖ ψεύδεσθαι πρόχειρον ἔχομεν. In fine: Τέλος τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπικτήτυ. In his quaedam paginarum inversio contigit in Codice. Epicteti Enchiridii, seu Manualis, in quo aphorismi praecipui doctrinae Stoicae moralis, veluti πρόχειρα βοηθήματα, animo & memoria inscribendi continentur, editiones paene innumerae prodiere; nobis praesto fuit Amstelodamensis Gr. Lat. Anni MDCLXXXIII. in 8. in qua habentur etiam Arriani Tactica, &c. Ex septuaginta igitur novem Capitibus, sive aphorismis, quibus constat Enchiridion, quod in dicta edit. habetur a pag. 237. ad pag. 322. nostra sunt VIII. X. XIII. non integrum, XIV. XV. XVI. XVII. item non integrum, XXI. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVIII. XLVIII. LI. LVI. LVII. LX. LXI. LXIV. LXV. LXVIII. mutilum, LXIX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXV. & LXXVI. Inter haec duo postrema Capita, breve quoddam inseritur Excerptum de Elephante, quod inc. Ὅτι φησίν. ὅσοι δὲ ἀνθρώπων τὰ διὰ τοῦ ςόματος ἐς τὸ ἐκτὸς ἐλέφασιν ἐξίσχοντα, ὀδόντας τῶν θηρίων εἶναι, καὶ ὐ κέρατα ἥγηνται, κ. λ.

IX. pag. 160. Anonymi Dissertatio *de Psalmorum ordine, & ex Hebraica lingua in Graecam versionibus tum ipsorum, tum totius veteris Testamenti; ac tandem de argumentis primi, & secundi Psalmi*. Inc. Ψαλτήριον κυρίως ὀργάνυ εἶδός ἐςι μυσικοῦ. Des. ἀνέςη γὰρ καὶ ζῇ εἰς τὺς αἰῶνας, ἀμήν. Est ferme compendium prolixioris in SS. Patrum Catenam in Psalmos εἰσαγωγῆς, quam exhibet Codex III. Plut. VI. Catalogi nostri pag. 87. a §. I. ad §. XXIII. Adnectitur pag. 164. alius brevis Tractatus eiusdem fere argumenti, cui titulus iste praecedit rubrica conscriptus: Πρὸς τὺς ἐρωμένυς λόγος, τί ἐςι τὸ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς γεγραμμένον, ἁγίῳ πνεύματι ἑνωειδῆ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως Θεός· τῦτο γάρ ἐςι πατρί τε καὶ υἱῷ ὁμοούσιον. Inc. Ῥητέον ὖν πρότερον, διατί ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, καὶ οἱ πεντεκαίδεκα ψαλμοὶ ἐπεγράφησαν. Des. ἀλλ' ἀρκεῖ ὑμῖν ταῦτα εἰς ἔνδειξιν. In fine pag. 167. *b.* hi leguntur versiculi:

Μικρὸν χρόνον τὸ κέρδος εὑρὼν τῦ βίυ
Ἔκτεινας ἄνδρα καὶ σὺν αὐτῷ τὰς πόλεις.
Τί σοι τὸ μέλλον. ἀντὶ ῥευςοῦ γὰρ βίυ
Κεῖσαι τάφῳ νῦν δεξιὰν ἡμαγμένος
Κοιμώμενον λέοντα πυγμαῖος πίθηξ
Μένει τὰ φρικτὰ φεῦ κακῶν βυλευμάτων.

X. pag. 168. Ἀμμωνίυ φιλοσόφυ τοῦ Ἑρμείυ ἀγόμενα εἰς πᾶσαν φιλοσοφίαν. *Ammonii Hermeae philosophi introductio in universam philosophiam*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι. Des. ὡς ἐν ἑτέροις δείξομεν. In fine: Τέλος τῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς εἰσαγωγῆς προλεγομένων. Haec Ammonii philosophi Introductio coniunctim cum

(1) Corrige Montfauc. Catalogum, qui Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 304. E. pro *ex Filio* habet *a Patre*.

(2) Non *Capita priora* 37. ut perperam ait Montfauc. loc. mox cit.

cum sequenti in quinque Porphyrii Voces Commentario edita est Graece Venetiis apud Aldum MDXLVI. in 8. quam nos editionem prae manibus habuimus, ubi incidit a pag. 1. usque ad finem pag. 13. *b.* In Codice autem nostro, praeter scholia marginalia non pauca rubris characteribus exarata, pag. 176. inter verba ϗ δικαςικὸν, & ὁ γὰρ πολιτικὸς, quae in edit. cit. incidunt in pag. 9. vers. 25. inseruntur alia, unius circiter paginae, quae sunt primo schemation philosophiae divisionem exhibens; tum brevia Capita IV. quorum tituli, I. Περὶ τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων, II. Περὶ κτιςῆς φύσεως, ἢ ἀκτίςυ, III. Περὶ τῶν πρός τι, ϗ τῶν ὡς πρός τι, IV. Περὶ ἐπιῤῥημάτων. Verbis vero, Ο᾽ γὰρ πολιτικὸς, κ. λ. apponitur titulus: Περὶ τοῦ πολιτικοῦ φιλοσόφου.

XI. pag. 180. *b.* Τοῦ αὐτῦ εἰς τὰς ε᾽ φωνάς. *Eiusdem in quinque Porphyrii voces* Commentarius, item cum scholiis marginalibus. Textus Porphyrii inc. Ο᾽ντος ἀναγκαίυ, Χρυσαόριε. Commentarius inc. Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφυῶς ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ. Des. οὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί. In fine: Τέλος τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ Α᾽μμωνίυ φιλοσόφυ τοῦ Ε᾽ρμείυ εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίυ εἰσαγωγήν. Exstat in cit. edit. a p. 14. usque ad p. 77. *b.* vers. 20. Vltima tamen non omnino concordant; quum brevius aliquanto in Codice, quam in edito pertractari videantur. Tum aliquot tabulae, divisionem substantiae, & alia exhibentes, ac praeterea quatuor hi versiculi:

Τὸ δραςικὸν κλόνυ τε ϗ νοῦ δριμύτης
Τὴν ὀξύτατον δριμύτητά μοι νέει.
Νοημάτων δύναμίς ἐςι δριμύτης,
Ι᾽σχὺν χορηγεῖ τοῖς λέγυσι δριμύτης.

XII. pag. 226. *b.* Tractatus *de modis divisionum*, & alia quaedam Dialectica. Inc. χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἀντιδιαιρέμενα λέγεται τὰ ἐκ γένυς τμηθέντα β᾽ εἴδη. Des. ἐν ὅλῳ τὸ τοιῦτον λέγεται. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 233. Α᾽ριςοτέλυς κατηγορίαι. *Aristotelis Categoriae*, cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. Ο᾽μώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. Des. οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι, σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. Exstant in eius Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCXIX. fol. Tom. I. a pag. 14. ad pag. 36. Scholiorum initium, ac specimen sequens esto: Ο᾽μώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. ὁ δὲ κατὰ τὔνομα λόγος τῆς ὐσίας ἕτερος, οἷον ὁ Αἴας ϗ Αἴας· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες, ὄνομα μόνον κοινὸν ἔχυσιν, ὑπογραφὰς δὲ, διαφόρυς. σαφηνίσωμεν ὖν ἑκάςην λέξιν ὥσαν ἐν τῇ ὑπογραφῇ, ὁμώνυμα. Ι᾽δὺ εὐθὺς ἐκ θυρῶν ὁ Ι᾽αμβλίχυ σκοπὸς ἀναφαίνεται, ὅτι ἢ περὶ φωνῶν, ϗ περὶ νοημάτων, ϗ περὶ πραγμάτων ὁ σκοπὸς ταῖς κατηγορίαις, κ. λ.

XIV. pag. 262. *b.* *Excerptum Dialecticum*, in quo adferuntur Definitiones Philosophiae ex Pythagora, & Platone; tum gradus Philosophiae; atque alia de definitione, de divisione &c.

XV. pag. 264. Εἰσαγωγὴ Πορφυρίυ τῶν ε᾽ φωνῶν, *Introductio quinque Vocum Porphyrii* ad Chrysaorium, cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. Ο᾽ντος ἀναγκαίυ, Χρυσαόριε, Des. ϗ τῆς κοινωνίας παράςασιν. In citato Aristotelis Operum Tomo a pag. 1. ad pag. 14. Primus Graece ediderat Aldus una cum Aristotelis Libris Logicis Venetiis MCCCCXCV. fol. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν πέντε φωνῶν τῆς φιλοσοφίας. Tum quaedam Erotoapocrisis de iisdem quinque Vocibus.

XVI. pag. 279. *b.* Ι᾽ωάννυ τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός. *Ioannis Damasceni de Luce*. Inc. Ε᾽ν ἀρχῇ μὲν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς. Des. παρέρχεται ἡ σελήνη. Attinguntur in fine nonnulla de Zodiaco, Sole, Luna, aliisque planetis. Tum pag. 282. sequuntur Capita quaedam brevissima, quorum tituli sequentes sunt: Περὶ λύπης, Περὶ ἰατρικῆς, Περὶ προῤῥήσεως, ϗ προγνώσεως.

XVII. pag. 282. *b.* Σύνοψις ἀκριβὴς περὶ τῶν φιλοσοφίας ὅρων ἐκτεθειμένη. *Synopsis accurata de philosophiae terminis, sive definitionibus*. Inc. Καθάπερ ἐν τῇ προτέρᾳ θεωρίᾳ ὑπεσχόμεθα, ἔλθωμεν. Des. περιέχει δὲ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα, ὡς τὸ πῦρ τὸν σίδηρον. Auctor Anonymus tum huius, tum sequentium Operum usque ad §. XXIV.

XVIII. pag. 288. *b.* Συνοπτικὴ σύνοψις τῆς τοῦ ὀργάνυ περιλήψεως. *Synoptica synopsis organi Aristotelici*. Inc. Τῆς φιλοσοφίας εἰς δύο διῃρημένης, εἰς θεωρητικόν τε ἢ πρακτικόν. Des. ϗ ὅτω τελειοῖ τὴν τῶν προτάσεων ἀναλυτικῶν διδασκαλίαν.

XIX. pag. 294. Συνοπτικὴ σύνταγμα φιλοσοφίας. *Compendium philosophiae*. Tum alius titulus: Σύνοψις τῆς λογικῆς πραγματείας, *Synopsis Logici Tractatus*. Inc. Ω᾽σπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρῶτον μὲν τὰ ςοιχεῖα μανθάνυσιν. Des. ἄγει ζεῦγος, ϗ τὰ παραπλήσια τύτοις.

XX. p. 299. *b.* Titulus in margine: Ε᾽κ τῦ περὶ ἑρμηνείας. *Ex libro De Interpretatione*. Inc. Ω᾽σπερ ἀπὸ ςοιχείων τῶν κατηγοριῶν προοδεύοντας, κ. λ. Des. ἐπιςήμην πᾶσαν ϗ τέχνην ἰχνηλατεῖν.

XXI. pag. 316. *b.* Περὶ τῶν ὄντων, ϗ ὅτι τριττά. *De entibus, & quod tria sunt*. Inc. Τὰ ὄντα, τριττά ἐςιν. ἢ γὰρ πάντη ἔνυλά εἰσι, κ. λ. Des. ὡς ὑ πεπερασμένων τὴν ἔκθεσιν παραιτύμενος. Est quoddam compendium Arithmeticae.

XXII. pag. 326. *b.* Τῆς μυσικῆς σύνοψις ἠκριβωμένη. *Compendium Musicae accuratum*. Inc. Τὴν μυσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχειν εἶπον τὸ πᾶν. Des. τὰ μυρία τῶν μελῳδιῶν ϗ ποικίλα κατασκευάζεται.

XXIII. pag. 329. *b.* Σύνοψις αὐτὴ γεωμετρίας λόγων. *Compendium hoc est Geometriae rationum*. Inc. Σημεῖόν ἐςιν, ὗ μέρος ὐδέν. Des. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτούμεθα. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς καλλίςης καὶ μεγίςης γεωμετρίας. Tum alia pauca ad arithmeticam spectantia.

XXIV. pag. 345. Φορνύτου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν Ε᾽λληνικὴν θεωρίαν. *Phor-*

Phornuti excursus ex rebus traditis, secundum Graecorum speculationem, sive *de Deorum natura Commentarius*. Inc. Ο᾿ ὐρανὸς, ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν. Des. ϗ ὀμνύειν κατὰ τρόπον ϗ ἐν τοῖς ἐπιβάλλουσι καιροῖς, καθ᾿ ἣν ἁρμοδιοτάτην . . . . . Mutilus in fine Tractatus. Graece primus edidit Aldus cum Aesopi fabulis, Palaephato, &c. Venet. MDV. fol. pag. 59. seq. Graece deinde & Latine cum versione Conradi Clauseri Tigurini, Basil. MDXLIII. 8. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 399. ubi alias huius libelli editiones recenset.

XXV. pag. 364. *b.* Ε᾿πιτομὴ χρονικὴ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα. *Eusebii Pamphili Epitome Chronica, ubi & de sancto Paschate*. Inc. Πλάνην εὑρόντες ἐσομένοντάς τινας τῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κ. λ. Des. ἑπτὰ δεῖ προσθῆναι, καθὼς ϗ ἀνωτέρω εἴρηται.

XXVI. pag. 367. *b.* Ο᾿ρφέως περὶ σεισμῶν. *Orphei de terraemotibus*, sive *prognostica de significationibus terraemotuum*, versibus heroicis. Inc.

Φράζεο δὴ ϗ τήνδε λόγον, φίλον τέκος, ὁππότε κεν δή.

Des. Τετραπόδων, φθορὰ ἔσαι ἀν᾿ ἄσεα ϗ κατὰ χώρας.

In aliis Codicibus tribuuntur Hermeti Trismegisto. Apponi autem solent in Appendice Anthologiae Epigrammatum Graecorum. Prodierunt etiam cum versione metrica Io. Antonii Baifii sub Orphei nomine Paris. apud Morellum MDLXXXVI. 4. Quare fallitur C. C. F. qui hoc Catalecton, velut antea ineditum putavit primum se proferre ex hac Bibliotheca, ediditque Gr. & Lat. parum tamen emendate A. MDCXCI. in 8. sine ulla loci nota.

XXVII. pag. 368. Περὶ κομητῶν ϗ τῶν ἄλλων ἀστεροειδῶν. *De Cometis, & aliis de genere stellarum*, auctore Anonymo. Inc. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου ϗ σελήνης, κ. λ. Des. ἐφ᾿ ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεῖα φανήσεται.

XXVIII. pag. 372. *b.* Πλουτάρχου ἐκ τῶν φυσικῶν τὸ δεύτερον. *Plutarchi ex Physicis, sive de Placitis Philosophorum Liber II.* Inc. Τετελεκὼς τοίνυν σὸν περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ τῶν συνεδρευόντων αὐτοῖς λόγον. Des. ὅσων ὁ κατὰ Η᾿ράκλειτον ἐνιαυτὸς. ἄλλοι δὲ δι᾿ ἑπτακισχιλίων ψοζ΄. Exstat in eius Operum edit. G. L. Paris. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 886.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius tres ultimae paginae manu saeculi XVI. suppletae sunt. Constat foliis 377.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

COD. XXXVIII. I. pag. 1. *Aeschyli Tragoediae III.* cum scholiis marginalibus, iisque uberrimis, quae ab editis identidem diversa comperimus. Prima est *Prometheus Religatus*, cuius tamen duae ultimae tantum supersunt paginae. II. pag. 3. *b. Septem contra Thebas*, III. pag. 26. *b. Persae*. Haec ultima tantum habet hypothesim editae prorsus adsimilem. In fine secundae leguntur versiculi IX. iambici, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. aliique septem in principio Persarum, dramatis personas continentes: tum haec subscriptio: Ω᾿ Χριστὲ βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Α᾿κινδύνῳ τῷ Περδίκῃ. *Christe adiuva servum tuum Acindynum Perdicam*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. vetustate, & incuria possessorum male habitus. Constat foliis 49.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΚΑΙ ΟΠΠΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΙΧΘΥΩΝ.

HESIODI OPERA ET DIES ET OPPIANVS DE PISCIBVS.

I. pag. 1. *Hesiodi Opera, & Dies*, cum glossis interlinearibus. Exstant G. & L. in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 445. COD. XXXIX.

II. pag. 21. *Oppiani de Piscatione Libri V.* item cum glossis interlinearibus. Ibid. Tom. II. pag. 120.

In fine Oppiani pag. 105. sequens amanuensis legitur subscriptio:

Κύριε βοήθει τῷ ἔχοντι τοῦτο.
Χρῶ τοῖς λόγοις τούτοις πάσῃ προθυμίᾳ,
Καὶ ταχέως ἕξεις τὸ τῶν λόγων κράτος.
Δὸς Χριστὲ τῷ γράψαντι λύτρον πταισμάτων.
Κλέος γὰρ ἐσθλὸν, ἐγκράτειαν ϗ τύχην,
Ω῾ς τοῦ τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης λόγος.
Δέσποινά μου φύλασσον τὸν σὸν ἱκέτην
Ε῎ξωθεν πάσης βλάβης ἐχθρῶν τε ἀναγκαίων,
Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Ι᾿ωάννῃ.
Domine auxiliare tenenti hunc librum.
Vtere hisce sermonibus cum omni alacritate,
Et statim consequeris sermonum potentiam.
Da Christe ei, qui scripsit peccatorum remissionem:
Praeclarum enim decus, una simul modum, & fortunam tenere,
Vt consequaris caelestem gloriam, docens *liber*.
Domina mea serva tibi supplicem virum
Longe ab omni damno & ab inimicis molestis.
Domine auxiliare servo tuo Ioanni.

Tum haec alia p. 106. Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Θεοφίλῳ τῷ ἁμαρτωλῷ ϗ ταπεινῷ ϗ ἀφυεῖ ϗ ἀμελήσαντι τούτων. Εὐλογητὸς δέσποτα. *Domine adiuva servum tuum Theophilum peccatorem, & humilem, & indoctum & haec non curantem. Benedic Domine.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. celeri nec satis diligenti manu conscriptus. Constat foliis 106.

BI-

FINIS PLVTEI XXXI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS XXXII.
CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS II.

CODEX I.

ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ΗΝ ΕΓΡΑΨΕΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΖΗΣ.

HOMERI RHAPSODIA, QVAM SCRIPSIT THEODORVS GAZA.

Seu

Homeri Batrachomyomachia, & Ilias, manu Theodori Gazae exarata.

I. p. 1. 'Μήρυ Βατραχομυομαχία. *Homeri Ranarum ac murium pugna*, cum perpetua paraphrasi interlineari, ut ferunt, Theodori Gazae, qui Codicem hunc propria manu nitidissime accuratissimeque pro Francisco Philelpho (1) conscripsit; ut ex disticho Graeco, & Latino in fine Codicis, maiusculis rubrisque litteris exarato, fit palam, quod ita habet:

Τῦτον ἀνὴρ Γαζῆς λόγιός τε φίλος τε Φιλέλφῳ
Φραγκίσκῳ μοι καλὸν Θεόδωρος γράψεν Ὅμηρον.
Eloquio pollens Gazes & amore Philelpho
Hunc mihi Francisco Theodorus scripsit Homerum.

Homeri textus maiori ac nigro, paraphrasis vero minori rubroque charactere exhibetur. Batrachomyomachiae initium ac finis concordat cum edit. Graeca Florent. anni MCCCCLXXXVIII. in membran. de qua infra Cod. VII. huius Plutei. Paraphrasis vero initium sequens est: Ἀρχὴν τήνδε ποιύμενος, προηγυμένως τὸν τῶν Μυσῶν σύλλογον ἐκ τῦ Ἑλικῶνος ἀφικέσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν εὔχομαι, χάριν ᾠδῆς ϗ ἐμμελίας ποιητικῆς, ἣν νεωςὶ ἐν πινακιδίοις ϗ χάρταις ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς γόνασιν ἔθηκα, μάχην ἄπειρον ϗ πλείςην, (superscriptum est μεγίςην) ἔργον πολυτάραχον πολέμου (superscr. Ἄρεος) δεόμενος εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐμβαλεῖν, κ. λ.

II. pag. 14. In hac pagina, cuius margines picturis elegantissimis sunt exornati, Iliados initium occurrit. Initialis littera hanc inscriptionem exhibet: Ἰλιὰς ἥδε πέλει Φραγκίσκου τῖα Φιλέλφυ. Singulorum Iliadis XXIV. librorum initia & fines cum dicta editione concordant, excepto Libro Σ, qui ita desinit:

Τεύχεα καλὰ φέρυσα παρ' Ἡφαίςοιο ἄνακτος.

Paraphrasis vero, quae item singulis Homeri versibus interseritur, specimen hoc esto, quod ex initio Poëmatis adferimus: Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεὰ, τῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀνιαρὰ ἐξειργάσατο, ϗ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ ᾅδῃ βλάψασα ἔπεμψεν ἀνδρῶν ἡμιθέων· τὰ σώματα δ' αὐτῶν σπαράγματα κατεσκεύασε τοῖς κυσὶ ϗ τοῖς ὀρνέοις ἅπασι· τῦ Διὸς δὲ ἐπληρῦτο βυλὴ, ἀφ' ὗ δὴ τὴν ἀρχὴν διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὅτε υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, ϗ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. ϗ πρὸς τύτοις εἰπὲ, τίς δὴ αὐτὺς τῶν Θεῶν φιλονεικία συνέβαλεν, ὥς τε μάχεσθαι ὁ τῆς Λητῦς καὶ τοῦ Διὸς παῖς Ἀπόλλων. ὗτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον κατὰ τὸ ςρατόπεδον διήγειρε βαρεῖαν· ἐφθείροντο δὲ οἱ ὄχλοι, διότι τὸν Χρύσην τὸν ἱερέα ἀτίμως ἀπέπεμψεν ὁ Ἀγαμέμνων. ὗτος γὰρ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλήνων λυτρωσόμενός τε τὴν θυγατέρα, ϛ κομίζων πλεῖςα δῶρα τῷ πλήθει, ϗ τὸ ςέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τῦ πόῤῥωθεν τοξεύοντος Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῇ τιμίᾳ ῥάβδῳ, ϗ ἱκέτευε πάντας τὺς Ἀχαιὺς, κ. λ.

Codex Graecus membranaceus Ms in fol. maximo, Saec XV. nitidissimus, optimeque servatus, cum stemmate Francisci Philelphi, & initialibus singulorum Librorum litteris, auro minio, aliisque coloribus elegantissime exornatis, cui propterea inter omnia huius Poëtae exemplaria Graeca, quorum plurima in hoc adservantur Pluteo, iure optimo primus debetur locus. Constat fol. scriptis 630.

(1) Quanti faceret hunc Codicem Franc. Philelphus, patet ex duabus eius Epistolis ad Card. Bessarionem conscriptis, quae sunt XXXIV. & XLII. Libri VI. edit. Venet. MCCCCLXXXXII. die XIV. Octobr. fol.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Hesiodus, Euripides, & Aeschylus.

COD. II. IN prima pagina haec leguntur, quae ad libri possessorem fortasse pertinebant: Τῇ κγ' τῦ Ἰȣνίȣ μηνὸς τῦ ,ςωνς' ἔτȣς τῆς α' ἰνδ. ἐγενόμην ἐπίσκοπος τοῦ Ἱέρακος ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς ϗ τοῦ ὑοῦ ϗ τοῦ ἁγίȣ πνεύματος.

Die XXIII. mensis Iunii anni 6856. (Christi MCCCXLVIII.) *indict. I. factus sum Episcopus Hieracis in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.*

Κατὰ τὴν ις' τῦ Ἰȣλίȣ μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτȣς ϗ τῆς αὐτῆς ἰνδ. προεβιβάσθην εἰς τȣς ἱερατικȣς ἥττονας βαθμȣς ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτȣ μȣ δεσπότȣ κυρίȣ Βερτράνδȣ (1) τοῦ Ὀςιένσȣ Καρδιναλίȣ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίȣ Ἀνδρέȣ πλησίον τοῦ Ἀβινιῶνος ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ Βιλανόβα ἐν ὀνόματι τῦ πατρὸς ϗ τοῦ ὑοῦ ϗ τοῦ ἁγίȣ πνεύματος τῆς μιᾶς θεότητος, κ. λ.

Die XVI. mensis Iulii eiusdem anni & eiusdem indict. promotus sum ad sacros minores Ordines a sanctissimo Domino meo Domino Bertrando Hostiensi Cardinali sanctae Dei Ecclesiae Romanae in Monasterio S. Andreae prope Avenionem in loco dicto Villanova in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti unius Deitatis &c.

Τῇ ς' τοῦ Δεκεμβρίȣ μηνὸς τῆς β' ἰνδ. τοῦ ,ςωνζ' ἔτȣς, χάριτος δοθείσης εἰδικῆς παρὰ τοῦ θειοτάτȣ πάπα τοῦ ς' Κλήμεντος γενέσθαι βαθμȣς, ἦν δὲ ἡμέρα σάββατον, ἐχειροτονήθην πρεσβύτερος ὑπὸ τῦ Βάβρας ἐπισκόπȣ ἐν τῷ παρθενίῳ τῆς ἁγίας Καθερίνης τῷ ἐν Ἀβινιῶνι.

Die VI. mensis Decembris indict. II. Ann. 6857. (Christi MCCCIL.) *speciali gratia concessa a SS. Papa Clemente VI. ut fieret Ordinatio, erat autem dies sabbati; consecratus sum presbyter a Babra Episcopo in templo S. Catharinae, quod est in Avenione.*

Τῇ δὲ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ κυριακῇ ἐχειροτόνημαι ἐπίσκοπος ἐν τῷ ναῷ τῶν Πραιδικατώρων ὑπὸ τοῦ ὑψηλοτάτȣ Καρδιναλίου τοῦ Ἑβραιδȣνή .... (2)

Die vero VII. eiusdem mensis, die Dominica consecratus sum Episcopus in templo Praedicatorum a celsissimo Cardinali ....

In eadem pagina sequitur enumeratio singulorum Librorum veteris, ac novi Testamenti.

I. pag. 2. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima est *Aiax flagellifer*, II. pag. 12. *Electra*, III. pag. 23. *b. Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 34. *Philoctetes*, V. pag. 44. *Antigone*, VI. pag. 53. *Trachiniae*. De argumentis vide quae adnotavimus in recensione Codicis I. Plut. XXXI. Eadem enim prorsus in utroque occurrunt. In hoc praeterea leguntur scholia quaedam marginalia, & rarae glossae interlineares.

II. pag. 62. *Hesiodi Opera & Dies*, praevia Poëtae vita, cuius initium: Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς, ταῖς ἐγεγόνει Δίῳ, κ. λ. argumento, & uberrimis scholiis marginalibus, glossisque interlinearibus.

III. pag. 68. *Euripidis Tragoediae XVIII.* Prima *Supplices*, (sed huius Tragoediae extrema post octo paginas, quae male insertae sunt, requiras) II. pag. 76. *Pentheus* (in edit. *Bacchae*), in fine mutila; desinit enim in versu 754. Ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις, κ. λ. ac propterea duo folia vacua relicta sunt. III. pag. 82. *Cyclops*, IV. pag. 87. *Heraclidae*, V. pag. 94. *b. Hercules*, VI. pag. 104. *Helena*, VII. pag. 116. *Rhesus*, VIII. pag. 122. *b. Ion*, IX. pag. 131. *b. Iphigenia in Tauris*, X. pag. 141. *b. Iphigenia in Aulide*, XI. pag. 152. *Phaedra* (sive *Hippolytus*.) XII. pag. 161. *b. Medea*, XIII. pag. 171. *b. Alcestis*, XIV. p. 179. *Andromache*, XV. pag. 187. *Electra*, XVI. pag. 196. *Hecuba*, XVII. pag. 204. *b. Orestes* (quae in Codice male inscribitur *Electra*) XVIII. p. 216. *Phoenissae*. Concordant omnes cum edit. cit. si ordinem excipias, quem habent in Codice. Notandum tamen, singulis numerum ad marginem adiectum, quo diversa ipsarum series indicatur. Argumenta habent *Supplices*, *Cyclops*, *Heraclidae*, *Hercules furens*, *Rhesus*, *Ion*, *Iphigenia in Tauris*, *Medea*, *Alcestis*, & *Andromache*, & quidem editis similia, praeter *Rhesum*, cuius hypothesis concordat cum illa Codicis I. Plut. XXXI. *Medeae* argumentum, primum est ex duobus editis, & in fine Tragoediae reperies; *Alcestidis* vero praefert nomen Δικαιάρχου.

IV. pag. 228. *Aeschyli Tragoediae III.* Prima est *Prometheus Religatus*, II. pag. 235. *b. Septem contra Thebas*, III. pag. 242. *Persae*, quae tamen mutila est in fine; desinit enim in versu, γάλα δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν, qui incidit in edit. cit. pag. 169. v. 8. Secunda nonnullas habet glossas interlineares.

Codex Graecus papyraceus Ms. in fol. Saec. XIV. varia manu conscriptus. Constat foliis scriptis 247.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

COD. III. I. p. 1. HOmeri *Ilias* cum uberrimis scholiis marginalibus partim ab eadem vetusta manu conscriptis, partim ab alia recentiori, quorum tamen magna pars, in primis praecipue octoginta circiter Cod. paginis, qua litteris oculorum aciem fugientibus, qua

(1) Fuit Card. Ostiensis ab Ioanne XXI. dicto XXII. electus A. MCCCXVI. Vide Ciaccon. Tom. II. pag. 409.

(2) Huius vocis vim adsequi minime licuit, quamvis Ciaccon. Hist. Pont. & Card. ac Baudrandi Lexic. Geogr. consuluerimus.

qua marginum iactura deperiit. Horum igitur ſpecimen aliquod ex Libro VI. ex quo ſcriptura Codicis integra eſſe incipit, adferre lubet. Ad prima igitur huius Libri verba, *Τρώων δ' οἰώθη, κ. λ.* haec adnotat Scholiaſtes antiquior: *Τροία τὰ μὲν θαλάσσια πρὸς Ἑλλήσποντον ἔχει, τὰ δὲ βόρεια πρὸς Ζέλειαν, τὰ δὲ ὑποκείμενα, Φρυγίαν, τὰ δὲ μεσημβρινὰ, πρὸς Λυδίαν· ὡς φιλέλλην δὲ ἀπάγει τὺς θεὺς, ἢ ἐξέτασιν ἀμφοτέρων ποιεῖ. Ἐμονώθη δὲ ἡ μάχη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας ὕτως. Ἥρα μὲν γὰρ ἢ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν Ὄλυμπον ἀπίασιν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Πέργαμον, ὁ δὲ Ἄρης ἢ ἡ Ἀφροδίτη τέτρωνται ὑπὸ Διομήδυς. Τινὲς δὲ τὸ οἰώθη ἀντὶ τοῦ ἰσώθη, ὡμοιώθη. φύλοπις δὲ, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κακῶς παρά τισι λέγεται. ἀλλ' ἡ μετὰ βοῆς φῦλα συνάπτυσα ἀμφότερα τῶν τε Τρώων ἢ Ἑλλήνων μάχη, λέγεται δὲ ἢ ἡ κατὰ φῦλα, οἷον, ἔθνους μετὰ ἑτέρυ οἰκείυ, πολεμύντων ἄλλων διὰ τὸ ὁμοψυχεῖν. κρῖνε γάρ, φησιν, ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον.* Vltima duo in Iliadem ſcholia haec ſunt. Primum ad verba, *περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη*, verſ. 799. Lib. XXIV. reſpondens, ita habet: *Στρατηγικὸν τὸ μὴ ταῖς σπονδαῖς πιςεύσαντας, ἀςρατηγήτυς ἑαυτὺς τοῖς πολεμίοις Ἕλλησι παραδῦναι, καὶ νυνεχείας πολλῆς.* Alterum, quod ad ultimum totius poëmatis verſum pertinet, ſequens eſt: *Μενεκράτης φησὶν, αἰσθόμενον ἑαυτῦ ἀσθενείας τὸν ποιητὴν, ἢ τῦ μὴ ὁμοίως δύνασθαι φράζειν, ἐᾶσαι τὰ μεθ' Ἕκτορα· καλῶς δὲ ἐταμιεύσατο ἑαυτῷ τὰ λοιπὰ τῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. μικρὰ γὰρ ἦν ἡ ὑπόθεσις, περὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως μόνον. ἐν τῷ μέσῳ ὢν τὰ περὶ Μενελάου ἢ Νέςορος ϗ Ἀγαμέμνονος, ἢ ἁπλῶς περὶ τοῦ ἀπόπλυ διέξεισι, ἢ τοῦ δυρείυ ἵππου, ἄλλως τε πολιορκίαν ἄκραν, ὐκ ἄξιον διηγεῖσθαι αὐτόν.* Initium, & finis librorum concordat cum editione, quam citavimus in recenſione Codicis I. huius Plutei. Scholia antiqua Anonymi ſunt: eademque omnino eſſe cum illis, quorum ſpecimina quaedam ex Libro Iliados II. adferuntur primo loco in Catalogo Graecorum Codd. Mss. Bibliothecae Venetae ad D. Marcum p. 243. tum ex ipſorum ſpeciminum collatione cum noſtris inita comperimus, tum etiam ex initio, & fine ſcholiorum in totum Librum I. quae per extenſum edidit cum Latina verſione ac notis Antonius *Bongiovanni* Venetiis MDCCXL. 4. Eadem quoque eſſe recentiora ſuſpicari poſſumus, non tamen certo adfirmare; quum characteres, quibus ſcripta ſunt, ita evanuerint, ut eadem cum ſpecimine adlato loc. cit. conferre nullo modo licuerit.

II. pag. 419. *Eiuſdem Ranarum & murium pugna.* Concordat cum dicta editione. Nulla in hanc ſcholia. In fine manu diverſa ſcripta ſunt nomina XII. menſium apud Latinos, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos.

Codex Graecus membranaceus, Ms. in fol. Saec. X. vetuſtate, ac poſſeſſorum incuria male redactus. Conſtat foliis 424.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Odyſſea, Batrachomyomachia, & Hymni.

PRaemittuntur Prolegomena in Homerum, nimirum duplex Poëtae Vita, altera ab Herodoto Halicarnaſſaeo, altera a Plutarcho conſcripta, & Dionis Chryſoſtomi de Homero Oratio LIII. quae omnia uſque ad pag. 43. progrediuntur, & cum cit. edit. concordant. COD. IV.

I. pag. 43. *Homeri Ilias*, accurate conſcripta. Prima igitur huius Poëmatis pagina ita eleganter auro variis coloribus intermixto adornata, atque depicta eſt, ut hoc in genere, vix quidquam magnificentius, elegantiuſque excogitari umquam poſſit. In prima enim initiali littera ſuperius exhibetur Homeri Volumen manu geſtantis, inferius vero militis concitato equo inſidentis effigies, Achillem fortaſſe repraeſentans; in marginibus vero, ſuis veluti tabellis diſtincta, Graecorum tabernacula, atque caſtra, praelia cum hoſtibus, Troiae incendium; nec non plures heroes armati, quorum mentio fit in Iliade, repraeſentantur: nec deſunt Mediceae Gentis ſtemmata, atque emblemata, ſummo artificio eiuſmodi picturis interſerta. Praeter haec ornamenta initio poëmatis appoſita, ſingulorum etiam Librorum initiales litterae aureae ſunt, aliiſque coloribus variis mirifice ornatae, aureique etiam tituli, litteris maioribus exarati. Vbi notandum, interdum ab illuminatore unam litteram pro alia fuiſſe per errorem depictam, ut initio Libri VI. ubi pro littera Υ, litteram H depinxit. Atque haec quoad ornatum dicta ſufficiant. Initium igitur & finis cuiuslibet libri cum cit. edit. concordat. In Argumentis, quae ſingulis praefiguntur libris, quaeque cum editis in nuperrima Londinenſi edit. MDCCLIV. 4. contulimus, aliquot diſcrimina deprehendimus, quae heic ordine ſubiicienda exiſtimavimus. Ab Α uſque ad Σ incluſive unicum tantum ſingulis rhapſodiis argumentum eſt praevium.

Rhapſodia Α habet diverſum ab edito. Incipit enim *Χρύσης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος παραγίνεται, κ. λ.* Deſ. *καὶ γέλωτα κινεῖ τοῖς θεοῖς οἰνοχοῶν.*

Octo ſequentes illud, quod in edit. primo loco habetur.

Κ idem cum edito.

Λ ſecundum ex duobus editis.

Μ idem cum edito.

Ν primum ex duobus editis.

Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ eadem cum editis.

Τ habet duo, quorum primum idem eſt cum edito; alterum inc. *Θέτις λαβῦσα τὴν πανοπλίαν, ἢ κομίσασα ἐπὶ τὰς ναῦς.* Deſ. *ἢ ὁ μὲν καταφρονήσας τοῦ ἅρματος ἐπιβαίνει.*

Υ item duo, quorum primum editum; alterum inc. Καθοπλισάμενος Α'χιλλεὺς μετὰ τῶν Ε'λλήνων. Def. καταφυγεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει.

Φ idem cum edito.

Χ duo, ut in edit. sed postposita.

Ψ duo, quorum primum inc. Θρήνυ πολλῦ γενομένυ περὶ τὴν τῶν Γλιέων πόλιν. Def. παρείχετο τὸν λαμβάνειν δυνάμενον. alterum est editum.

Ω tandem duo; primum editum; alterum inc. Αὐθέντος τῦ ἀγῶνος, οἱ μὲν ἄλλοι ἀναχωρῦσιν ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνὰς, κ. λ. Def. κ) ἐνταῦθα λήγει ἡ Ο'μήρυ Γλιάς.

II. pag. 270. *Eiusdem Odyssea*, quae item convenit cum dicta edit. Heic quoque continuantur eadem ornamenta, quae in Iliade animadvertimus; singulis enim libris initiales litterae aureae, varieque depictae praefiguntur, cum titulis item charactere maiori atque aureo conscriptis.

De Argumentis, quae item cum Londinensi editione contulimus, haec libet adnotare.

Rhapsodiae Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, & Η eadem habent argumenta cum editis.

Θ habet duo, quorum primum inc. Ε'κκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων. Def. τίς κ) πόθεν ὁ ξένος. Alterum concordat cum edito.

Ι habet unicum, ut editum.

Κ duo. Primi quidem initium ab edito non dissimile sequens est: Τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, κ. λ. Finis vero diversus est: κ) ὡς παρ' αὐτῷ ἐνιαυτὸν ἔμεινεν. Alterum inc. Διηγεῖται ὁ Ο'δυσσεὺς, πῶς Αἴολος αὐτὸν ἐξέπεμψεν, κ. λ. Def. εἰς ᾅδυ πέμπεται πευσόμενος Τειρεσίυ.

Λ item duo, quae in unum videntur contracta in edit.

Μ, Ν, Ξ, eadem cum editis.

Ο duo, quorum primum inc. Α'θηνᾶς Τηλεμάχῳ κατ' ὄναρ παρακελευσάσης, κ. λ. Def. καὶ Λαέρτου πειρᾶται δεσπότου. Alterum concordat cum edito.

Π item duo; primum concordat cum edit. alterum inc. Τηλέμαχος πρὸς Εὔμαιον ἀφικόμενος. Def. εἰς τὸν ἀγρὸν ἐπανέρχεται.

Ρ itidem duo; primum convenit cum edito: alterum inc. Ο'δυσσέως ἄφιξις εἰς τὴν πόλιν. Def. κ) ἐν τύτοις λήγει ἡ ῥαψῳδία.

Σ duo, quorum neutrum cum edit. concordat: primum enim inc. Γενομένης μάχης Ο'δυσσέως. Def. περί τινος ἄλλυ ἐν συμποσίῳ. Alterum inc. Ο'δυσσέως κ) Γ'ρυ πάλη. Def. ἀποπειρᾶται δὲ κ) τῶν θεραπαινίδων Ο'δυσσεύς.

Τ duo; primum editum: secundum inc. Ο'δυσσέως τῶν ὅπλων μετάθεσις. Def. ὑπὸ τῆς τροφοῦ διὰ τῆς ὐλῆς.

Υ unicum, ut, in edit.

Φ duo, primum editum; alterum inc. Προτίθησι Πηνελόπη μνηστῆρσι τὸ τόξον. Def. ἐγκρατὴς γέγονε τοῦ τόξυ Ο'δυσσεύς.

Χ duo, primum editum, alterum brevissimum inc. Τὴν μνηστηροφονίαν περιέχει. Def. τὸν οἶκον ὁ Ο'δυσσεύς.

Ψ duo, primum editum, alterum inc. Α'γγελία Εὐρυκλείας Πηνελόπῃ. Def. κ) Εὐμαίυ, κ) Φιλοιτίυ ὡπλισμένων.

Ω tandem duo, primum editum, alterum inc. Ψυχοπομπίαν ἔχει. Def. κ) συνθήκας Α'θηνᾶς κελευσάσης.

III. pag. 446. *Batrachomyomachia*.

IV. pag. 450. *b. Hymni*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidissimus, accuratissime conscriptus, optimeque servatus. Constat foliis 476.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ,

HOMERI ILIAS.

IN primis tribus paginis quaedam occurrunt ex Pindari Olympionicis Fragmenta. COD. V. Primum inc. Πρὸς εὐανθὲς . . . . . . ἑτοῖμον ἀνεφρόντισε γάμον . . . δοξον ἱπποδάμειαν . . . Def. τίς ἂν φράσαι δύναιτο; Aliud Carmen inc. Τυνδαρίδαις τε φιλοξένοις ἀδεῖν. Def. αὐτὸς τ' ἀέξοι κ) πόλιν. Aliud inc. Τὸ μὲν Α'ρχιλόχυ μέλος. Def. κωμάζοντι φίλοις Ε'φαρ . . . . Pag. 3. *b.* haec scriptoris notula legitur, mendosissime exarata: Ε'γὼ Γεώργιος ὁ Φιλανθρώπηνος ὁ Χῦμνος (1) ἠρκευσάμην τὸν Ο'μηρον μετὰ τὸν συμφοιτήτη... τὸν Μαγυλὰν τεσσαρακοςῇ μηνὶ Μαρτίῳ ἡμέρᾳ δεκάτῃ. Ο' Χριςὸς ἐςιν αὐτοῦ ἀρχὴ κ) τέλος. *Ego Georgius Philanthropenus Chumnus coepi Homerum scribere cum discipulo meo Magula, mense Martio die decima. Christus est ipsius principium, & finis.* Tum argumentum primi Iliados Libri, quod cum illo concordat Codicis IV. superioris, quemadmodum & reliqua omnia, quae singulis praefiguntur rhapsodiis. Pag. 4. diversa manus pauca quaedam adscripsit grammaticalia, ad prima Poëmatis verba spectantia. Sequitur Epigramma octastichum Palladae ad Grammaticos Homeri interpretes, quod legitur in Anthologiae Lib. I. Cap. XVII. N. IV. & inc. Α'ρχὴ γραμματικῆς, κ. λ.

I. pag. 5. *Homeri Ilias* cum scholiis quibusdam marginalibus, & glossis interlinearibus. Ad libri secundi partem alteram, quae vulgo appellatur *Catalogus*, heic autem inscribitur; Α'ρχὴ τῆς Βοιωτίας Ο'μήρυ, Scholiastes ad marginem adnotavit: Α'ρξασθαί φασιν ἀπὸ Βοιωτῶν τοῦ καταλόγου τὸν Ο'μηρον, ὥςτι κεχαρισμένον πράττων. Quae in extremis octo Poëmatis paginis continebantur, quum vetustate paene obliterata essent, novis paginis ante illas insertis, recentiori manu fuerunt exarata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. vetustate ac madore in principio praesertim ac fine corruptus; ac praeterea multarum paginarum marginibus in medio ita detruncatis, ut scriptionis interdum aliquid interierit. In calce pag. 5. haec notula legitur: *Ilias Homeri, & Batrachomyomachia, Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praedicatorum in bancho VI. Occidentis Graecae Librariae*. Constat foliis 269.

ΟΜΗ-

(1) Hunc omittit Montfaucon in Palaeogr. Graec.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. VI. HOmeri Opera, nimirum I. p. 1. *Ilias*, II. pag. 224. *Odyssea*, III. p. 397. *Batrachomyomachia*, manu Ioannis Rhosi Cretensis exarata, cuius haec subscriptio legitur in fine Odysseae apposita: Ἐτελειώθη ἡ τοῦ Ὁμήρου Ὀδυσσεία διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς ἐν ἔτει ,αυξε'. μηνὸς Νοεμβρίου τρίτῃ ἐν Βονωνίᾳ. *Absoluta est Homeri Odyssea manu mea Ioannis Rhosi presbyteri Cretensis anno MCCCCLXV. mense Novembri die tertia Bononiae*. Memorat hunc Codicem Montfauconius in Palaeogr. Graec. p. 81. In hoc Codice secunda pars Libri II. inscribitur: Νεῶν κατάλογος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, initialibus librorum litteris auro, variisque coloribus depictis. Constat foliis scriptis 400.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Adde

Odysseam, Batrachomyomachiam, & Hymnos, cum prolegomenis.

COD. VII. OPeroso hoc, ac praestantissimo Volumine, Homeri inter poëtas principis Opera omnia continente, orbem eruditum donavit ingeniorum mater & altrix Florentia A. MCCCCLXXXVIII. Ea enim, dum aliae Italicae urbes in limine & initiis tantum, conatibus adhuc immaturis, in Graeca arte typographica exercenda subsisterent, primo & uno, sed ingenti gravique molimine ad ipsum culmen pervenire voluit, vetuitque quidquam relinqui, quo superari posset. Hac itaque Homeri editione, si membranae nitorem & pompam, si egregias initialium litterarum picturas, aequata marginum intervalla, iustam linearum distantiam, totum denique impressionis ordinem & dispositionem spectes, nil certe aut antea, aut postea in lucem elegantius prolatum est. Primas Rhapsodiarum singularum litteras omisit typographus, spatio amplissimo dato, ubi illuminator (sic eiusmodi artifices olim vocabant) ut revera in nostro hoc nitidissimo exemplari conspicimus, litteram affabre depictam, variisque colorum generibus lucentem calamo duceret: nec spatium illud solum, sed marginem etiam exteriorem, una & forsan interiorem, ut heic factum esse observamus, illuminaret. Propriorum nominum initia, maiusculae non distinguunt litterae, neque quidem carminum, nisi ubi aliquam orationem, aut novum sententiae filum orditur Poëta. Quo autem principis huius editionis auctores, & adiutores melius cognoscas, ex duabus Praefationibus, illa Latina (1), hac Graeca, ea, quae ad rem faciunt, lubenter adiiciam.

Bernardus Nerlius Petro Medicae Laurentii filio S.

Quum doctissimorum virorum — sententia Graecas litteras Latinis — pernecessarias esse animadverterem — nonnullos litterarum Graecarum studiosos, ob inopiam librorum magno adfici incommodo — decrevi Graecum aliquem auctorem, qui & — nobilissimus — & perutilis foret, imprimendum suscipere. Quod etsi arduum & perdifficile videbatur, tamen quum ea, quae ad hoc opus conficiendum necessaria erant, in hac nostra civitate concurrerent, eiusmodi occasionem minime praetermittendam putavi. Nam ut omittam Nerii fratris liberalitatem, & Ioannis Accaioli auxilium, Demetriique Cretensis dexteritatem, id in primis mihi opportunum fuit — quod ad hanc rem Demetrium Chalcondylem Atheniensem nactus eram, virum — tempestate nostra doctissimum, praeceptoremque meum, quo huiusmodi opus accuratissime recognosci posset. — Itaque ex illius consilio Homerum, ut vetustate primum, ita etiam divino quodam ingenio, summum poëtam ac litterarum fontem elegi: qui quidem ob incuriam atque negligentiam librariorum ita sui dissimilis videbatur, ut in nullo fere Codice quamvis perveteri integer agnosceretur. Quamobrem eruditissimi sane viri opera, qualem Demetrium nactus est, summopere indigebat: qui — ipsa Homeri Opera singulari diligentia summoque studio cum Eustathii commentariis conferens examinavit atque emendavit; cuius quidem viri diligentiam aut nihil arbitror praeteriisse, aut si qua praeteriisse videbuntur, ea certe vel dubia quaedam sunt, vel eiusmodi, ut ea in tali tantoque opere iustus aequusque rerum aestimator, non magni faciat. Ad haec non solum Homeri opera quaecumque reperiuntur, quaeque eius feruntur, imprimenda curavi, verum etiam his adieci Herodotum, Plutarchum, atque Dionem, qui & Poëtae vitam litteris diligentissime mandaverunt, & sensus utriusque divini operis — discusserunt —. Quae omnia quum iam ad optatam metam perducta sint, multoque felicius, quam ab initio existimaram, annuente Deo successerint; constitui, Petre Medices, ut haec omnia nomine tuo impressa ederentur, quem a pueritia Graecis institutum litteris cognovi, videoque in Homeri praesertim lectione quotidie versari — Vale. Florentiae, idibus Ianuariis. M. CCCC. LXXXVIII.

Mox sequitur

Δημήτριος ὁ Χαλκονδύλης τοῖς ἐντευξομένοις εὖ πράττειν.

— Ἐπεὶ δὲ εὕρηται μὲν πάλαι κοινὸν ἀγαθὸν τοῖς φιλολόγοις τε καὶ σπουδαίοις εἰς εὐπορίαν βιβλίων Λατινικῶν, λέγω δὲ τὴν τύπων ἐντύπω-

(1) Latina Praefatio in hoc exemplari impressorum incuria adeo evanida est, ut vix aliquibus tantum in locis legi queat. Suppleri tamen potest ex alio eiusdem editionis exemplari, quod in hoc Pluteo delitescit Cod. XIV.

πωσιν, ἐποθεῖτο δὲ τοῦτ' αὐτὸ κἀν τοῖς Ἑλληνικοῖς βιβλίοις· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα μέχρι ϗ νῦν ἑαυτὸν ἐς τοῦτο καθεῖναι, ὅ, τι καὶ λόγου ἄξιον, δεδιὼς (οἶμαι) τὴν τοῦ πράγματος δυσχέρειαν, τῶν τινες ἐκ τῆς περιφανοῦς πόλεως Φλωρεντίας εὖ πεφυκότων νέοι καλοί τε κἀγαθοὶ φιλομαθεῖς τε ϗ φιλέλληνες, δύο μὲν ἀδελφὼ Βέρναρδος καὶ Νέρις τὼ Νεριλίω, τρίτος δὲ σὺν τούτοις ἑταῖρος αὐτοῖν Ἰωάννης ὁ Ἀκκίολος, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐπιπνοίᾳ τινὶ ἀνεφάνησαν εὖ μάλα πρόθυμοι ἐς τόδε τὸ ἔργον. Συμβουλευσάμενοι δὲ κἀμοὶ περὶ τούτου, ϗ συναινοῦντά με ϗ συνεπισπεύδοντα πρὸς τοὔργον εὑρόντες, πρὸς δὲ ϗ τὴν παρ' ἐμοῦ βοήθειαν ἐπαγγελλόμενον, ἔτι ϗ μᾶλλον ὥρμησαν ἐγχειρῆσαι τῷ πράγματι μηδὲν ὑπερθέμενοι, ϗ δῆτα σύμπασαν τὴν Ὁμήρου ποίησιν, Ἰλιάδα τε ϗ Ὀδύσσειαν, ἔτι δὲ Βατραχομυομαχίαν, ϗ τοὺς ὡς Ὁμήρου φερομένους Ὕμνους· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν συγγραφέων τοὺς μὴ μόνον τὸν βίον αὐτοῦ συγγεγραφότας, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅσης ὑπεροχῆς ϗ κάλλους ϗ τέχνης τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα συνέθετο, παραστήσαντας, ταῦτα δὴ πάντα ἐν μιᾷ βίβλῳ δι' ἐντυπώσεως περιλαβεῖν ἐγνωκότες, ἐπιμελείᾳ τε πάσῃ, ὧν ἔδει πρὸς ταῦτα, καὶ τύχῃ χρησάμενοι ἀγαθῇ, καλόν τε ϗ τέλειον πάντῃ τὸ ἔργον ἀπετέλεσαν, τῆς δυνατῆς ϗ παρ' ἡμῶν διορθώσεως τετυχηκός. Σφόδρα γὰρ ἡμῖν πλειόνων ἕνεκα διὰ σπουδῆς ἐγένετο, ἐφ' ὅσον οἷόν τε ἦν διορθώσασθαι τάδε Ὁμήρου ποιήματα προσχρησαμένοις καὶ τοῖς τοῦ Εὐσταθίου ὑπομνήμασι, καὶ τὰ τῶν συγγραφέων περὶ αὐτοῦ πεποιημένα. Εἰ δέ τι καὶ διέφυγεν ἡμᾶς ἐν τοσαύτῃ πραγματείᾳ, συγγνώμης ἂν ὑπὸ τῶν εὐγνωμόνως κρίνειν ἐθελόντων δικαίως ἀξιοῖτο, κ. τ. λ.

In hac editione nullum registrum; sed signaturae exprimuntur litteris Romanis maiusculis A. AII. AIII. AIIII. BI. BII. BIII. BIIII. &c. Hae signaturae, quae plerumque sub extrema paginae linea poni solent, aliquando reperiuntur ad extremae lineae latus locatae, uti GIII.

Codex Graec. membranaceus impressus Florentiae V. Idus Decemb. Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Constat foliis 320.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. VIII. HOmeri *Ilias* cum scholiis aliquot marginalibus, & glossis interlinearibus, in fine mutila unius folii abscissione: desinit enim in versu;

Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν,

qui est 759. Libri XXIV. Pars secunda Libri II. inscribitur Νεῶν κατάλογος. De praestantia huius Codicis haec habet Holstenius in schedis suis Mss. *Homeri Ilias cum scholiis antiquis non editis optimae sane notae. Hunc Scholiastem eumdem esse deprehendi cum eo, quem Salviati pro cimelio adservant, nisi quod illi, primis aliquot paginis, farrago diversarum adnotationum adiungitur, quo assumento Codex Mediceus caret. Sane operae pretium esset exemplar hoc vetustate passim annosum, & exesum a viro quodam docto recenseri, & conferri cum Codice Salviatorum, & cum altero item vetusto, qui exstat apud Marchionem Riccardum. Posset enim ex cunctis egregius scholiorum cento contexi.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. binis columnis exaratus, in principio tineis valde corrosus, ac mutilus in fine. Constat foliis 106.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Aeschylus, & Apollonius Rhodius.

I. pag. 1. SOphoclis *Tragoediae VII.* cum scholiis marginalibus vetustissimis, & argumentis. Prima est *Aiax Flagellifer*, cui nulla hypothesis. II. pag. 17. *Electra*. Hanc praecedit argumentum ab editione paullulum discrepans: incipit enim: Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς, κ. λ. Des. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. Quod vero sequitur in edito, inscriptum Παρασημείωσις, heic in margine apponitur; addita voce Σχόλιον. III. pag. 33. *b. Oedipus tyrannus*, cum Aristophanis grammatici hypothesi iambicis versibus expressa, & altera, cui titulus, Διὰ τί Τύραννος ἐπιγέγραπται. Praeterea in margine recentior manus Epigramma Heroicum versibus XVIII. constans in hanc ipsam Tragoediam adscripsit; Inc, COD. IX.

Φράζεο δή μοι μῦθον Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε.

Des. Ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας ὄλβιε Κάδμε.

In fine subiungitur Oraculum datum Laio Thebano, & Sphingis Aenigma, quae in edito sunt in principio. IV. pag. 50. *Antigone*, cum Aristophanis grammatici argumento in principio, ac duobus aliis in fine, quorum alterum Anonymi illud est, quod in editione legitur, Tragoediae primo loco praefixum; alterum Σαλουστίου nomen praefert, & inc. Τὸ μὲν δρᾶμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. Des. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ. V. pag. 65. *Trachiniae* cum hypothesi ex Apollodori Bibliotheca in principio; in fine vero tredecim versibus hexametris, totidem Herculis labores continentibus. VI. pag. 80. *Philoctetes* cum duplici argumento, metrico altero, altero prosaico. VII. pag. 97. *Oedipus Coloneus*. Haec quoque duplex habet argumentum, ut in edit. Alterum, quod incipit: Ὁ ἐπὶ Κολωνῷ, κ. λ. in principio, una cum Epigrammate Elegiaco, *de Vitae brevitate*; alterum, quod inc. Τὰ πραχθέντα, κ. λ. in fine Tragoediae scriptum est, cum hoc titulo: Σαλουστίου ὑπόθεσις, Πυθαγόρα ἄλλως. Tandem recentior manus Tragoediarum indiculum hoc pacto descripsit:

Περιέχει ἡ βίβλος τοῦ Σοφοκλέους δράματα ζ'.

Πρῶτον μὲν Αἴαν μαστιγοφόρον. φύλλα ιϛ'. στίχους ͵αμδ'.

Δεύ-

Δεύτερον Ἠλέκτραν ἐπιβυλευομένην κατὰ τῆς μητρός. φύλ. ις'. ςίχυς αμ'.

Τρίτον Οἰδίπυν Τύραννον. φύλ. ις'. ςίχ. αξ'.

Τέταρτον Ἀντιγόνην. φύλ. ιδ'. ςίχ. αρμζ'.

Πέμπτον Τραχινίας. φύλ. ιδ'. ςίχ. ασκ'.

Ἕκτον Φιλοκτήτην. φύλ. ις'. ςίχ. αυε'.

Ἕβδομον Οἰδίπυν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ. φύλ. κ'. ςίχ. αχλ'.

Scholia marginalia huius Codicis ab alia videntur manu exarata, eiusdem tamen aevi; eorumque character paullo grandior est, quam ille, quo textus exprimitur, ac ferme ad quadratum accedens.

II. pag. 119. *Aeschyli Tragoediae VII.* item cum scholiis antiquis marginalibus, glossis interlinearibus, & argumentis. Prima inscribitur *Persae*, cuius hypothesis brevior, quam in editione, desinit in verbis: δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα κ̔ Πλαταιάς. II. pag. 131. *Agamemnon*, sed valde mutila; primum enim desunt omnia illa, quae interiacent inter versum,

Κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόγε σκήπτει ςέγος,

cit. edit. pag. 186. v. 18. & versum,

Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος, ibid. pag. 208. v. 20. tum a versu 3. pag. 212.

Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε, κ̓ἈχερυσίΟυς, inclusive usque ad finem (1). III. pag. 136. *Choëphori*, sine argumento, utpote initio mutila, ut notatur in editione: heic tamen incipit a littera minuscula, nullumque defectus indicium apparet. IV. pag. 147. *b. Prometheus Religatus*, cuius hypothesis desinit in verbis: Προμηθέως δέσις. V. pag. 159. *b. Eumenides*, cum hypothesi, quae cum edita concordat, & Aristophanis grammatici nomen praesefert. VI. pag. 169. *Septem contra Thebas*, cum brevissimo argumento, cuius initium: Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, κ. λ. pars est longioris in edito, ut videre est ibid. pag. 67. VII. pag. 179. *Supplices*, fine argumento. In fine occurrit Aeschyli Vita multo longior, quam edita; post enim verba, μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο, sequuntur alia, quorum initium: Πρῶτος Αἴσχυλος πάθεσι γεννικωτάτοις τὴν τραγῳδίαν ηὔξησεν, κ. λ. Finis: φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ, κ̔ λίαν εὐδοκιμεῖν. Tum aliud Excerptum brevissimum Ἐκ τῆς μουσικῆς ἱςορίας, *Ex Musicae historia*, cuius initium: Ταύτῃ κ̔ ἄριςος εἰς τραγῳδίαν Αἴσχυλος κρίνεται, κ. λ. Nonnulla praeterea de variis Poëmatum generibus. Tandem omnium Aeschyli Dramatum Catalogus, alphabetice digestus, ut in edit. pag. 3.

III. pag. 190. *Apollonii Rhodii Argonauticon Libri IV.* (2) cum scholiis pariter antiquissimis ad marginem: & Vita Poëtae in fine, quae concordat cum edit. Florent. Anni MCCCCXCVI. in pergamena, quam habemus in Medicea. In fine tandem Catalogus subiungitur Argonautarum, qui in dicta edit. desideratur. Scholia quoad principium, & finem concordant cum editis apud Aldum Venetiis MDXXI. in 8. Quod vero pertinet ad textum Poetae, diligenter ille quidem, emendateque conscriptus est, accentibus, ac spiritibus exceptis, qui aliquando, ut in scriptura Saec. X. fieri adsolet, omittuntur; iota, quos vocant *subscriptos*, *adscriptos* potius dicere possumus; ita enim exhibentur: ex. gr. τῆισιν pro τῇσιν, τιμῆι pro τιμῇ, κ. τ. λ. quod magnae antiquitatis certissimum est indicium. Holst. in schedis suis Mss. ita de hoc loquitur Codice: *Sophoclis, & Aeschyli Tragoediae cum Scholiaste antiquo. Item Apollonii Rhodii Argonautica cum scholiis. Huic Codici nihil antiquitate comparandum. Eo Victorius usus est in Tragicis Graecis recensendis. Apollonius etiam ex eodem, primo Florentiae excusus fuit.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. vere insignis, cuius scriptura eadem ferme est cum illa Codicis X. Plut. VII. Constat foliis 264.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, diligenterque exaratus, cum litteris initialibus Librorum aureis, aliisque coloribus depictis. Constat foliis 253. COD. X.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. Ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν Εἰκόνων τῦ Φιλοςράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος Μανυὴλ ὁ Μοσχόπυλος, κ̔ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν. συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ ςοιχεῖον. *Vocum Atticarum collectio selecta a Technologia Imaginum Philostrati, quam publicavit sapientissimus D. Manuel Moschopulus, & a libris poëtarum: digesta vero heic est secundum ordinem litterarum.* Inc. Τὸ α μόριον, ποτὲ μὲν δηλοῖ ςέρησιν, ὡς ἐν τῷ ἄκλητος, ποτὲ δὲ ἄθροισιν, ὡς ἐν τῷ ἅπας, κ. λ. Des. in littera *B.* cuius ultima verba sunt: Βαῦνον λέγεται τὸ πῦρ, κ̔ βαύνωσις τέχνη ἡ διὰ τῦ πυρὸς ἐνεργυμένη. Βλέπω τὸ . . . . . Edita est Venet. MDXXIV. fol. apud Aldum, & Paris. apud Vascosan. MDXXXII. 8. Vide Fabr. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 48. Integram habes infra Cod. VI. Pl. LVI. & alibi. COD. XI.

II. pag. 10. *Homeri Ilias* cum scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus. Scholiorum hoc est initium: Τίς ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίυ; Σκοπὸν ἔχει ἐνταῦθα διδάξαι κ̔ εἰπεῖν, ὅσα κακὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῦ Ἀχιλλέως μήνιδος καὶ

(1) De hoc defectu nulla apud Montfaucon. mentio.

(2) Apollonii Argonautica diligenter cum Aldino textu contulimus mense Octobri A. MDCCLXV. ut nova huius Poëtae editio, quae Tiguri adornatur, magis, magisque novis castigationibus, & additionibus augeatur.

καὶ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες ἔπαθον, καὶ μάλιστα οἱ Ἕλληνες. Τίς ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου; Ἡ ἐπιγραφὴ τῆς βίβλου ταύτης οὐκ ἔστιν ἁπλῆ, ἀλλὰ τριπλῆ. πρώτη αὕτη Ἰλιάδος ἄλφα, δευτέρα ῥαψῳδία, καὶ τρίτη γράμμα, ἐπιφέρονται δὲ καὶ ἑτέραι ἑκάστου γράμματος ἐπιγραφαὶ, κ. λ. In pagina vero anteriori rudi calamo depicta est Homeri imago stans, ac volumen, in quo poëmatis initium exscriptum est, manu explicans. Inter primum & secundum Librum sex versiculi hexametri ab eadem manu sunt exarati, non magni momenti, quorum initium:

Οὐ νέμεσις ἀπαφίσκειν, οὐδὲ θεοῖς βασιλῆας, κ. λ.

Pars vero Libri VIII. paraphrasim habet in margine, diversa manu conscriptam, & singulis versibus respondentem.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XIV. cuius quatuor paginae partem Libri V. Iliados continentes, recentiori manu suppletae sunt. Constat foliis 289.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

ODYSSEA.

Adde

Catonis Romani Sententias Graece translatas,

COD. XII. I. pag. 1. HOmeri *Odyssea* cum argumento in principio, quod ab edito differt. Incipit enim: Τῶν θεῶν ἐθελησάντων ἀπαγαγεῖν εἰς Ἰθάκην τὸν Ὀδυσσέα, κ. λ. Des. καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης εἰς ὕπνον τρέπονται. Reliquis Libris nulla hypothesis praecurrit, spatium tamen vacuum ad illam excipiendam relictum fuit. Desunt autem pag. 147. multa ex Libro XVII. nimirum a versu,

Ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,

usque ad versum,

Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος

inclusive; qui sunt versus 119. pro quo defectu paginae sex vacuae relictae sunt. Iterum post pag. 154. alius defectus occurrit, quo eiusdem Libri XVII. postremi versus 109. & sequentis undecim primi periere; sed huius secundi defectus nullum signum in Codice. In fine Odysseae nota scriptoris legitur hoc pacto: Ἀντώνιος Δαμιλᾶς (1) Κρὴς τὸ ἔθνος καὶ τοῦτο ἐξέγραψα οὐκ ἄνευ μέντοι γε μισθοῦ, συνδρομῇ καὶ ἀναλώμασι καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ μαγίστρου Λαυρεντίου τοῦ καὶ ἐκ Φλωρεντίας. *Antonius Damilas genere Cretensis & hoc exscripsi non sine quidem mercede, auxilio, & sumtibus, & alia cura Magistri Laurentii de Florentia*. In margine apponuntur quandoque Virgilii versus ad ea loca, quae fuerat ipse imitatus.

II. pag. 216. *Catonis Romani Disticha, seu sententiae e Latino in Graecum versae*. Inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν, ὡς πλεῖστοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἠθῶν ὁδοῦ παρατρέπονται συλληκτέον, κ. λ. Des.

Τοῦτο δὲ νοῦ βραχύτης δρᾷ σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα,

Τέλος Κάτωνος Ῥωμαίου.

Exstant etiam in Biblioth. Caesar. Plura de his distichis, eorumque auctore, & translatione Graeca Maximi Planudae Monachi Constantinopolitani vide Lib. V. Commentarior. Lambecianorum p. 215.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 222.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΜΟΝΩΔΙΑ.

LIBANII CARMEN LVGVBRE.

Titulum corrige

Libanii Sophistae, ac Luciani Opera varia.

LIbanii Orationes, quae in hoc continentur Codice, sunt XXI. quarum series sequens est: COD. XIII.

I. pag. 1. inscribitur, Μονῳδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ. *Lamentatio in Iulianum*. Concordat cum eius Operum edit. Paris. Gr. Lat apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. II. pag. 251. seq.

II. pag. 3. *b.* Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ. *Concio Funebris in Iulianum*. Ibid. pag. 260.

III. pag. 26. *b.* Μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ. *Lamentatio super Nicomedia*. Ibid. pag. 202.

IV. pag. 28. Εἰς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα. *In Constantium, & Constantem*, cum prolocutione. Ibid. pag. 100.

V. pag. 42. *b.* Ἀντιοχικός. *Panegyricus Antiochenus*. Ibid. pag. 332.

VI. pag. 59. Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν. *Legatio ad Iulianum*. Ibid. pag. 151.

VII. pag. 64. Πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. *Ad Antiochenos de Imperatoris* (Iuliani) *ira* (2). Inc. Ἃ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, κ. λ. Des. εἰ δ' ἐνθάδε σιγήσας, οἴκοι μοι κακῶς ἐρεῖ, θαυμάσεταί με τοῦ χειμῶνος ἅμα δάκρυσιν. Deest haec Oratio in cit. edit. Morelliana; edidit tamen primus Fabricius (3) cum Godfridi Olearii versione B. G. Tom. VII. p. 207. seq. sed in fine mutilam; ultima enim verba sunt: Ἦν μὲν οὖν φροντιζόντων * * * Noster vero Codex integram exhibet; post enim verba mox adlata, in quibus desinit Fabriciana editio, nulla defectus nota adposita, sequuntur pag. 66. πόλεως ἀνθρώπων, πάλαι ταῦτα ἐκκόψαι, καὶ μηδὲ τὸν ὕπτιον Κωνστάντιον περιιδεῖν ὑβριζόμενον, κ. λ. usque ad finem, quem recitavimus: haec autem duas circiter paginas occupant.

VIII. pag. 67. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον. *In Imperatorem Iulianum Consulem*. In edit. Morell. cit. Tom. p. 227.

IX. pag. 73. *b.* Προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ. *Panegyricus Iuliano dictus*. Ibid. pag. 173.

X.

(1) De eo haec habet Montfauconius in Palaeogr. Graec. p. 95 *Antonius Damilas Mediolanensis, qui & Cretensis dictus, quia in Creta natus, & educatus est, multos Codices scripsit, qui habentur in Bibliothecis Regia, Laurentiana, Bononiensi S. Salvatoris, & in aliis fortasse. Scripsit autem annis* MCCCCLXXX. MCCCCXC. *& aliis circiter.*

(2) Hanc omisit in suo Catalogo Montfauconius.

(3) Ita ipse ait cit. Tom. VII. pag. 396.

X. pag. 76. *b.* Ὑπὲρ Ἀριστοφάνους. *Pro Aristophane*. Ibid. pag. 210.

XI. pag. 81. *b.* Πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως. *Ad Theodosium Imperatorem de seditione*. Ibid. pag. 389.

XII. pag. 85. *b.* Πρὸς Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. *Ad Theodosium post conciliationem* (cum Antiochenis). Ibid. p. 406.

XIII. pag. 89. *b.* Πρὸς Ἐλλέβιχον. *In Ellebichum*. Ibid. pag. 525.

XIV. pag. 92. *b.* Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ. *De ulciscenda Iuliani caede*. G. & Lat. Fabricius edidit cum notis Bibl. Graec. Tom. cit. pag. 145. seqq.

XV. pag. 96. Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. *Ad eos, qui molestum eum appellabant*. Fabric. loc. cit. pag. 179. seqq.

XVI. pag. 100. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. *Ad Iuvenes de Oratione*. In edit. Morell. Tom. cit. pag. 568.

XVII. pag. 101. *b.* Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. *De eo quod ipse non deliret*. Gr. & Lat. cum notis edidit Ant. *Bongiovanni* Venetiis MDCCLIV. 4. pag. 15.

XVIII. pag. 104. Πρὸς Πολυκλέα. *Ad Polyclem*. Habes ibid. pag. 116.

XIX. pag. 106. Πρὸς Ἀντιοχεῖς συνηγορία. *Ad Antiochenos defensio*. Ibid. pag. 53. sub titulo diverso.

XX. pag. 109. Περὶ δουλείας. *De servitute*. In edit. Morell. Tom. cit. pag. 642. seqq. In Codice tamen longior una circiter pagina est in fine; etenim post verba: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδ' αὐτὸς διαφεύγειν δουλείαν, in quibus desinit editio, licet aliquantum diversis, sequuntur alia, quorum initium: τὸ γὰρ καταφυγὴν οἱ κατασκευάσασθαι τὸν πίθον, καὶ δεδιέναι τὸν ἐπιταττόμενον αὐτὸν, κ. λ. Finis: εἰ δ' ὅς τις φιλοσοφεῖ, σκεψώμεθα, ὦ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ περὶ τοῦδε συλλόγῳ.

XXI. pag. 115. Εἰς Καισάριον μάγιστρον. *Ad Caesarium Magistrum*. Ibid. pag. 515.

Sequuntur deinde Luciani Opera sequenti ordine, nimirum:

I. p. 118. Φάλαρις α'. *Phalaris prior*. Exstat G. & L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amstelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. II. pag. 187.

II. pag. 120. Φαλάριδος δεύτερος. *Phalaridis secundus*. Ibid. pag. 201.

III. pag. 121. Πατρίδος ἐγκώμιον. *Patriae encomium*. Tom. III. pag. 229.

IV. pag 122. Δίκη φωνηέντων. *Iudicium vocalium*. Tom. I. pag. 83.

V. pag. 123. Κατάπλους, ἢ τύραννος. *Traiectus, sive Tyrannus*. Ibid. pag. 620.

VI. pag. 127. *b.* Ζεὺς ἐλεγχόμενος. *Iupiter confutatus*. Tom. II. pag. 626.

VII. pag. 129. *b.* Ζεὺς τραγῳδός. *Iupiter Tragoedus*. Ibid. pag. 642.

VIII. pag. 136. *b.* Ὄνειρος, ἢ ἀλεκτρυών. *Somnium, vel Gallus*. Ibid. pag. 702.

IX. pag. 142. *b.* Ἑρμῆς, Προμηθεύς. *Mercurius, Prometheus*. Tom. I. pag. 185.

X. pag. 145. Ἰκαρομένιππος, ἢ Ὑπερνέφελος. *Icaromenippus, sive Hypernephelus*. Tom. II. pag. 751.

XI. pag. 150. *b.* Τίμων, ἢ μισάνθρωπος. *Timon, seu Misanthropos* (1). Tom. I. p. 98.

XII. pag. 156. *b.* Πρὸς τὸν ἀπαίδευτον, καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον. *Adversus indoctum, & libros multos ementem*. Tom. III. pag. 99.

XIII. pag. 160. *b.* Χάρων, ἢ ἐπισκοποῦντες. *Charon, seu Contemplantes*. Tom. I. p. 487.

XIV. pag. 165. Νεκρικοὶ διάλογοι. *Dialogi mortuorum*, hoc ordine, *Diogenis & Pollucis*. Ibid. pag. 328. *Charontis, Menippi, & Mercurii*, pag. 423. *Pluto, seu contra Menippum*, p. 336. *Menippi, & Cerberi*, pag. 420. *Menippi, & Mercurii*, pag. 408. *Menippi, & Aeaci*, pag. 412. *Menippi, & Tantali*, pag. 406. *Menippi, & Chironis*, pag. 434. *Menippi, & Tiresiae*, pag. 445. *Menippi, & Trophonii*, pag. 338. *Diogenis & Herculis*, pag. 402. *Philippi & Alexandri*, pag. 394. *Diogenis & Alexandri*, pag. 389. *Terpsionis, & Plutonis*, pag. 346. *Zenophantae, & Callidemidae*, pag. 355. *Simyli, & Polystrati*, pag. 359. *Cratetis, & Diogenis*, pag. 376. *Diogenis, & Antisthenis, & Cratetis*, pag. 437. *Alexandri, & Annibalis*, pag. 380. *Achillis, & Antilochi*, pag. 399. *Aeaci & Protesilai*, pag. 410. *Plutonis, & Protesilai*, pag. 426. *Diogenis, & Mausoli*, pag. 429. *Mercurii, & Charontis*, pag. 341. *Plutonis & Mercurii*, pag. 343. *Cnemonis, & Damnippi*, pag. 358. *Charontis, & Mercurii*, pag. 363. *Nirei, Thersitae, & Menippi*, pag. 431. *Aiacis, & Agamemnonis*, pag. 448. *Minois, & Sostrati, & Mercurii*, pag. 450.

XV. pag. 177. Θεῶν διάλογοι. *Deorum Dialogi*, hoc ordine, *Martis & Mercurii*, pag. 267. *Panis & Mercurii*, pag. 269. *Apollinis, & Bacchi*, pag. 273. *Mercurii, & Maiae*, p. 275. *Promethei & Iovis*, pag. 204. *Cupidinis & Iovis*, pag. 205. *Iovis, & Mercurii*, pag. 207. *Iovis & Ganymedis*, pag. 208. *Iovis & Iunonis*, pag. 213. *Iunonis & Iovis*, pag. 216. *Vulcani & Apollinis*, pag. 220. *Neptuni & Mercurii*, pag. 227. *Vulcani & Iovis*, pag. 224. *Mercurii & Solis*, pag. 229. *Veneris & Lunae*, pag. 231. *Veneris & Cupidinis*, p. 233. *Iovis, Herculis, & Aesculapii*, p. 235. *Mercurii & Apollinis*, p. 238. *Mercurii & Apollinis*, p. 241. *Latonae & Iunonis*, p. 243. *Mercurii & Apollinis*, p. 245. *Iunonis & Iovis*, pag. 247. *Veneris & Cupidinis*, pag. 249. *Iovis & Solis*, pag. 277. *Apollinis & Mercurii*, pag. 280. *Dearum Iudicium*, pag. 252.

XVI. pag. 186. *b.* Ἐνάλιοι διάλογοι. *Dialogi Marini*. Concordant cum cit. edit. Tom. I. a pag. 288. ad pag. 327. eumdemque ordinem cum ipsa obtinent.

XVII. pag. 190. *b.* Ἑταιρικοὶ διάλογοι. *Dialogi Meretricii*, & quidem hoc ordine, *Glycerae & Thaidis*, Tom. III. pag. 280. *Myrtii, Pamphili, & Doridis*, pag. 281. *Philinnae & Matris*, pag. 284. *Melissae & Bacchidis*, pag. 286. *Leaenae & Clonarii*, pag. 289. *Doridis & Myr-*

(1) Hunc Sermonem omisit in suo Catalogo Montfauc.

& Myrtales, pag. 319. *Cochlidis & Parthenis*, pag. 322. *Crobyles & Corinnae*, p. 292. Tum reliqui eodem ordine, quem in edit. obtinent a pag. 295. ad pag. 319.

XVIII. pag. 199. Μύας ἐγκώμιον, *Muscae Encomium*, Tom. III. pag. 91.

XIX. pag. 200. Πρὸς Νιγρῖνον ἐπιστολή. *Ad Nigrinum Epistola*. Tom. I. pag. 37.

XX. pag. 204. *b.* Περὶ τοῦ μὴ ῥᾳδίως πιστεύειν διαβολῇ. *De non temere credendo delationi*, Tom. III. pag. 125.

XXI. pag. 208. Περὶ οἴκου. *De Domo* (1). Ibid. pag. 190.

XXII. pag. 211. *b.* Ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγορεύσει πταίσματος. *Pro lapsu in salutando*. Tom. I. pag. 724.

XXIII. pag. 213. *b.* Ἑρμότιμος, ἢ περὶ αἱρέσεων. *Hermotimus, seu de Sectis*. Ibid. pag. 739.

XXIV. p. 228. Ψευδοσοφιστής, ἢ σολοικιστής. *Pseudosophista, seu Soloecista*. Tom. III. pag. 552.

XXV. pag. 230. Βίων πράσεις, *Vitarum auctiones*. Tom. I. pag. 540.

XXVI. pag. 234. Ἀναβιοῦντες, ἢ ἁλιεύς. *Reviviscentes, vel Piscator*. Ibid. p. 570.

XXVII. pag. 241. Δὶς κατηγορούμενος, ἢ δικαστήρια. *Bis accusatus, seu Tribunalia*. Tom. II. pag. 791.

XXVIII. pag. 247. *b.* Περὶ θυσιῶν, *De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.

XXIX. pag. 249. Ἀνάχαρσις, ἢ περὶ γυμνασίων. *Anacharsis, sive de Exercitationibus*. Tom. II. pag. 883.

XXX. pag. 256. *b.* Περὶ πένθους. *De luctu*. Ibid. pag. 922.

XXXI. pag. 258. *b.* Ῥητοροδιδάσκαλος, *Rhetorum praeceptor*. Tom. III. p. 1.

XXXII. pag. 262. *b.* Περὶ ἀστρολογίας. *De Astrologia*. Tom. II. p. 360.

XXXIII. p. 264. *b.* Πάμφιλος εὐνοῦχος, *Pamphilus Eunuchus*. Ibid. p. 350.

XXXIV. pag. 266. Ἔρωτες, *Amores*. Ibid. pag. 397.

XXXV. pag. 275. *b.* Μένιππος, ἢ νεκυομαντία, *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*. Tom. I. pag. 455.

XXXVI. pag. 279. *b.* Συμπόσιον, ἢ Λαπίθαι. *Convivium, seu Lapithae*. Tom. III. pag. 418.

XXXVII. pag. 285. *b.* Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων, *De mercede conductis potentium familiaribus*. Tom. I. pag. 651.

XXXVIII. pag. 294. Ἀπολογία περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. *Defensio eorum, qui mercede conducti in potentiorum convictu sunt*. Ibid. pag. 704.

XXXIX. pag. 296. *b.* Δημώνακτος βίος. *Demonactis Vita*. Tom. II. pag. 374.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. scholiis nonnullis marginalibus adspersus ad Opera Luciani. Constat foliis 300.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

Ac praeterea

Batrachomyomachia, & Hymni.

EAdem editio Florentina in membrana, atque illa, de qua egimus supra Codice VII. quem vide. Heic tamen deest *Ilias*. Ceterum praecedit Epistola Latina Bernardi Nerli Petro Mediceo Laurentii filio, & Demetrii Chalcondylae Graeca Praefatio: tum Herodoti Halicarnassaei de Homeri ortu & vita; Plutarchi Vita Homeri, & Dionis Chrysostomi de Homero Oratio LIII. ut in dicta editione. Notandum in hoc exemplari nullas esse initiales librorum litteras ab illuminatore, ut aiunt, depictas. Huius autem editionis aliud exemplar, chartaceum tamen, apud Benedictum Monetam, quem honoris caussa nomino, vidisse me memini: in hoc notae sunt quaedam manu Angeli Bargaei (1), ex cuius hereditate se illud Pisis redemisse, laudatus vir mihi adfirmavit. COD. XIV.

Codex Graec. membran. impressus Florentiae V. Idus Decembris Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Constat foliis 228.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COncordat cum editione Florentina Codicis VII. exceptis Libris XX. & XXI. qui heic postponuntur. In hoc Codice quum paginae satis multae, diuturnitate temporis obliteratae paene essent, evanidam scripturam novus amanuensis, priorum characterum vestigiis inhaerens, iterum expressit, & ad vitam quodammodo revocavit. Primos vero quatuor Libros de integro prorsus exscripsit. COD. XV.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XI. Constat foliis 233.

ΝΟΝΝΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

NONNII POEMATA DIONYSIACA,

Et alia aliorum permulta.

I. pag. 1. OCcurrit Index Latinus eorum, quae in hoc Volumine habentur. Pag. 2. Fragmentum quoddam sequitur Latinum *de manumissionibus*, apposita Graeca paraphrasi. COD. XVI.

Pag. 4. Epigrammata nonnulla ex Anthologia fortasse desumta, quorum primum inc.

Ἠΐθεοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὅππόσος ἡμῖν, κ. λ.

In-

(1) Hunc Sermonem omisit in suo Catalogo Montfauc.

(1) De hoc vide Flaminii Rai Orationem de Laudibus Antonii Angeli Bargaei Episcopi Massae & Populoniae ad Petrum Victorium Flor. per Marescottum MDLXXVIII.

Inter haec unum inscribitur εἰς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον. Inc.

Πάντα καὶ Αἰακίδαο φέρεις ἀριδείκετα ἔργα, κ. λ.

Vltimum est ἐπιγραφὴ εἰς τὸν τάφον Σαρδαναπάλου. Inc.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, κ. λ.

Pag. 8. Τοῦ ἁγίου Ἰοδόκου ἐπισκόπου Φωτικῆς. *S. Iodochi Episcopi Photices* Excerptum. Inc. Μηδεὶς ἀκύων αἴσθησιν νοὸς, ὁρατὸς αὐτῷ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ὀφθῆναι ἐλπιζέτω. Des. ἵνα μὴ ὁ Σατανᾶς ἑτοίμην εὕρῃ τὴν ψυχὴν ἐντεῦθεν εἰς ἁρπαγήν. Nihil de hoc apud Fabricium occurrit.

Pag. 9. *b.* Totius Codicis haec adscribitur Epigraphe Graece primum, tum Latine: Ποιηταὶ πλεῖες, πρῶτον Διονυσιακά. *Poëtae plures, & primum Dionysiaca*. Infra legitur nomen Φραγκίσκου Φιλέλφου, *Francisci Philelphi* huiusce Codicis possessoris, cum hac notula ab eiusdem manu exarata: *Emtus Constantinopoli* ἀπὸ τῆς (1) γυναικὸς *viri clarissimi Iohannis Chrysolorae sub anno MCCCCXXIII. pridie Nonas Ianuarias*.

In infima tandem pagina, diversa manus hos adiecit versiculos:

Εἴληφε καλῶς ἡ βίβλος αὕτη πέρας
Τοῦ πρὶν Μανουὴλ, ἀρτίως δὲ Μαξίμου
Θεὸν βοηθὸν τῇδε συγκεκτημένου.
Finem accepit liber hic feliciter,
Qui quondam Manuelis, nunc autem est Maximi
Deum auxiliatorem una cum eo possidentis.

II. pag. 10. *Nonni Panopolitae Dionysiacorum Libri XLVIII.* quorum initium & finis concordat prorsus cum editis in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii cit. edit. Tom. II. pag. 307. seq. In Codice praecedunt Libro I. ἐπιγραφαὶ τῶν κδ΄ τμημάτων τῶν Διονυσιακῶν. *Inscriptiones XXIV. Librorum Dionysiacorum*, duobus versibus hexametris singulae comprehensae. Primi libri inscriptio sequens est:

Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα φαεσφόρον ἅρπαγα νύμφης,
Καὶ παλάμαις Τύφωνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.

Libro vero XXV. praemittuntur reliquae, cum hoc titulo: Ἐπιγραφαὶ τῶν ὑπολειπομένων Διονυσιακῶν ποιημάτων. *Inscriptiones reliquorum Dionysiacorum Poëmatum*, disticho item hexametro comprehensae. Prima, quae ad Lib. XXV. pertinet, ita habet:

Εἰκοστὸν κατὰ πέμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα,
Καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐς ἠνορέην Διονύσου.

In fine totius Operis legitur: Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ὅτι με τὸ ἀπεξέβαλες.

III. pag. 175. *b. Theocriti Idyllia XIX.* cum glossis interlinearibus, argumentis, & aliis quibusdam in principio circa Doricam dialectum. Idyllium primum inscribitur *Thyrsis Doridi*; ultimum est *Epithalamium in Menelaum & Helenam*. Eorum ordo idem ferme est, atque editorum Venetiis apud Salamandram MDXXXIX. 12. a pag. 5. ad pag. 44. nisi quod quartum in edito, est septimum in Cod. & decimum quintum in Cod. est decimum nonum in editione. Argumenta Idylliorum VIII. X. XI. XII. & XIII. breviora multo sunt, quam edita; reliquorum vero cum illis concordant, excepto Idyllio XVIII. (in edit. XVII.) cui nulla hypothesis. In Idyllio XV. (in edit. XIX.) absunt sex illi versus, quos Marcum Musurum supplevisse ferunt pag. 43. *b.*

IV. pag. 191. *b. Apollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV.* quorum initium & finis concordat cum editione Florentina, de qua supra in Codice VII. Plut. XXXI.

V. pag. 235. *Hesiodi Opera, & Dies*, cum scholiis nonnullis marginalibus, glossis interlinearibus, & Vita poëtae in principio. Textus Poëtae concordat cum cit. Iac. Lectii edit. Tom. I. pag. 445. Vitae initium sequens est: Οὗτος ὁ Ἡσίοδος σὺν ἀδελφῷ Πέρσῃ παῖς ἐγεγόνει, δι' οὗ καὶ Πυκιμήδης Κυμαίων αἰπλέων πενήτων ἀνθρώπων, κ. λ. Primum scholion est: Τὸ θεὸς πέντε σημαίνει, σοφὸς, βασιλεῖς, τὰ στοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὰ πάθη, καὶ τὴν εἱμαρμένην, ἣν ἕτεροι πρόνοιάν φασιν.

VI. pag. 241. *Eiusdem Theogonia*. Loc. cit. pag. 464. ubi in fine duobus versibus longior.

VII. pag. 249. *Eiusdem Scutum Herculis*. Ibid. pag. 457.

VIII. pag. 253. *Oppiani de Venatione Libri IV.* Ibid. Tom. II. pag. 87. seqq.

IX. pag. 270. *Eiusdem de Piscatione Libri V.* (2) Ibid. pag. 120. seqq. In fine annus scriptionis adiicitur hoc pacto: Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α΄. ἰνδ. θ΄. ἔτους ͵ϛψπθ΄. *Mense Septembri, die I. indict. IX. anno* 6789. (Christi MCCLXXXI.)

X. p. 296. *b. Moschi Siculi Syracusii Europa*. Ibid. Tom. I. pag. 605. seqq.

XI. pag. 297. *b. Eiusdem Amor fugitivus*. Ead. pag. 605.

XII. pag. 298. *Eiusdem Megara uxor Herculis*. Ibid. pag. 610.

XIII. pag. 299. *b. Nicandri Theriaca*, sine principio; incipiunt enim a versu 61.

Πολλὴ γὰρ λιβάσιν παραλέξεται, ἀμφί τε χεῖλη.

Alius praeterea defectus occurrit in medio, nimirum a versu 194. ad versum 260. inclusive. Ibid. pag. 637. Variantes dedimus lectiones in nostra Nicandri editione Florentina Anni MDCCLXIV. 8.

XIV. pag. 307. *Eiusdem Alexipharmaca*. Ibid. pag. 654. In fine legitur fragmentum Latinum piae cuiusdam Orationis ad Iesum Christum. Huius quoque varias dedimus lectiones in cit. edit.

XV. pag. 313. *Tryphiodori Captivitas Troiae*. Ibid. pag. 688. Huius etiam poëmatis variantes lectiones selegimus in nostra Tryphiodori editione Florentina MDCCLXV. 8.

XVI. pag. 318. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Πλανούδη, *Ex Epistolis Planudae* Excerpta, ex iis fortasse CXXII. quae Mss. habentur in Bibl. Caesarea, teste Fabric. B. G. Tom. X. pag. 535. num. 21. Vide Nessel. IV. p. 138. Prima inc. Ἥδη μὲν ἐν θέρει σκιά. Vltima, quae inscribitur in margine παραμυθητικὴ, *Con-*

(1) Super hanc vocem scriptum est μυθίου. (2) Male Montfauc. in suo Catalogo habet: *Eiusdem Halieuticon Libri IV.*

ſolatoria, inc. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κ. λ. Deſ. οὐκ ἂν σοι μαρτύρων . . , videtur imperfecta.

XVII. pag. 319. *Phocylidis Sententiae* verſibus heroicis expreſſae cum emendationibus, & variis lectionibus ad marginem, mutilae tamen in fine; deſinunt enim in verſu 199. In citata Lectii Collectione Tom. I. pag. 722. In Codice tamen duobus ab initio verſibus, tamquam titulo, praeceduntur, qui ſunt:

Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βȣλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

XVIII. pag. 320. *b. Eaedem Phocylidis Sententiae* integrae, ſolutae tamen orationis ad inſtar exaratae.

XIX. pag. 322. *Gregorii Nazianzeni Carmina Heroica & Elegiaca*, hoc ordine. Primum eſt *de rebus ſuis, & vitae vanitate*. In edit. Billiana G. L. Pariſ. MDCXXX. fol. Tom. II. p. 31. ſeqq.

II. pag. 326. *de Virginitate*. Ibid. pag. 42. ſeqq.

III. pag. 338. *b. Praecepta ad Virgines*. Ibid. pag. 55. ſeqq.

IV. pag. 344. *In ſeipſum*. Ibid. pag. 68.

V. pag. 346. *b. In ſe ipſum poſt reditum*. Ibid. pag. 73.

VI. pag. 347. *b. De externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 75.

VII. pag. 348. *In ſe ipſum, & malas adfectiones*. Ibid. pag. 76.

VIII. pag. ead. *Ad ſe ipſum per interrogationem & reſponſionem*. Ibid. p. 77.

IX. pag. ead. *b. In templum S. Anaſtaſiae, quod ipſe Conſtantinopoli fixit*. Ibid. pag. 78.

X. pag. 349. *b. In Epiſcopos*. Ibid. p. 79.

XI. pag. 350. Aliud *ad Epiſcopos*. Ibid. pag. 81.

XII. pag. 352. Aliud *ad Epiſcopos*. Ibid. pag. 85.

XIII. pag. ead. *De humana natura*. Ibid. pag. 86.

XIV. pag. 353. Aliud *de externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 88.

XV. p. 354. *b. De praeſentium rerum vanitate*. Ibid. pag. 90.

XVI. pag. 355. *Diverſarum vitarum Beatitudines*. Ibid. pag. 91.

XVII. pag. 356. Ὅροι βίȣ. *Definitiones vitae* (forte tamen legendum Ὅρκοι, ut inſcribitur in edit.) Ibid. p. 92.

XVIII. pag. ead. *b. Adverſus carnem*. Ibid. pag. 93.

XIX. pag. 357. *b. Adverſus Diabolum*. Ibid.

XX. pag. ead. *Adverſus eumdem*. Inc. Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης. Deſ. ϛαυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος. Ibid. pag. 94. duplo longius.

XXI. pag. 358. Aliud ſine titulo. Inc. Ἀϊκήλως μὲν ἐγώ. Deſ. σύν τ' ἀγανοφροσύνῃν.

XXII. pag. ead. Aliud ſine titulo. Inc. Ἐγγὺς ἀγὼν βιότοιο. Deſ. ἔχει βιότȣ. Ibid. p. 98.

XXIII. pag. ead. *b. Sui ipſius cohortatio, ut ad Deum mentem convertat*. Ibid. pag. 94.

XXIV. pag. 359. ſine titulo. Inc. Θυμὲ βλέψον ἄνω. Ibid. pag. 95.

XXV. pag. ead. *Luctus*. Inc. Ὤμοι ἐγών. Ibid.

XXVI. pag. ead. *De Dei deſiderio*. Inc. Μῆτερ ἐμή. Ibid.

XXVII. pag. ead. *Ad animam*. Inc. Πολλάκις. Ibid. pag. 96.

XXVIII. pag. ead. *b. Luctus*. Inc. Αἲ αἲ τῶν παθέων. Ibid. pag. 97. In Codice tamen inter diſtichon Νȣ̃σον, & Ἧϛον, inſertum eſt aliud, quod ita habet:

Τέτρωμαι πολλοῖσι κακοῖσι ϗ ἄλγεσι σαρκὸς,
Σοὶ δὲ Χριϛὲ χάρις, ὅς με πυροῖς πάθεσιν,

XXIX. pag. ead. Heptaſtichon Heroicum ſine titulo. Inc. Μή τις ἐμοῖς παθέεσσι. Deſ. ϛεῖτο λαβέσθαι. Edidit Muratorius in Anecdotis Graecis Patav. MDCCIX. ſub N. CCXXVIII. pag. 216.

XXX. pag. ead. *Carmen ſupplex*. Inc. Χριϛὲ φάος. In citato Bill. editionis Tomo pag. 97.

XXXI. pag. 360. ſine titulo. Inc. Χριϛὲ ἄναξ. Ibid.

XXXII. pag. ead. *De veris & germanis divinae Scripturae libris*. Ibid. pag. 98.

XXXIII. pag. ead. *b. De Chriſti Genealogia*. Ibid. pag. 99.

XXXIV. pag. 361. *Chriſti Miracula ſecundum Matthaeum*. Inc. Ματθαῖος βίβλοιο. Ibid. pag. 101.

XXXV. pag. ead. *b. Parabolae*. Inc. Εἰ δ' ἄγε ϗ σκοτίων. Ibid. pag. 102.

XXXVI. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Lucam*. Ibid.

XXXVII. pag. 362. *Parabolae verſibus iambis*. Ibid. pag. 103.

XXXVIII. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Marcum*. Ibid.

XXXIX. pag. ead. *Parabolae* verſibus ſex, nimirum:

Ὅσσα Χριϛὸς ἔρεξε μέγας, μῦθος δ' ἀγόρευσε
Παρβλήδην ἐπὶ γαῖαν ἕνα σπόρον ὥτι ὅμοιον
Καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματι συμφυέα,
Καὶ νέπυ κληρονόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέσμοις
Μάρκος μὲν δὴ τοῖα Πέτρȣ φυτὸν, εὐρυχόρῳ δε
Ἑλλάδι Παύλοιο Λȣκᾶς ἔγραψε τάδε.

Hos non invenimus in edit.

XL. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Ioannem*. Ibid. pag. 102.

XLI. pag. ead. *Parabolae quatuor Evangeliſtarum*. Inc. Δείδω. Ibid. pag. 103.

XLII. pag. 363. *Ad Monachos in coenobio degentes*. Ibid. pag. 105.

XLIII. pag. ead. *In Magnum Baſilium Epitaphia*. Ibid. pag. 152.

XLIV. pag. ead. *b. In divitem male moratum*. Ibid. pag. 126.

XLV. pag. 364. *Profecturi precatio ad Chriſtum*. Ibid. p. 127.

XLVI. pag. ead. *De ſilentio, quod Ieiunii tempore coluit*. Ibid. pag. 128.

XLVII. pag. 366. *Hymnus ad Chriſtum poſt ſilentium in Paſchate*. Ibid. pag. 131.

XLVIII. pag. ead. *b. Adverſus mulieres ambitioſius ſeſe adornantes*. Ibid. pag. 147.

IL. p. 369. *Ad Olympiadem*. Ibid. pag. 132.

L. pag.

L. pag. 370. *De se ipso post reditum Constantinopoli*. Ibid. pag. 134.

LI. pag. ead. *b. De virtute*. Inc. Τὴν ἀρετήν. Ibid. pag. 135.

LII. p. 371. *b. Ad fictos Monachos*. Ibid. p. 138.

LIII. pag. 372. *In morbum*. Ibid.

LIV. pag. 373. Εἰς Ἑλλήνιον τὸν ἐξισωτήν. *Ad Hellenium Exaequatorem*. Ibid. pag. 106.

LV. pag. 376. *Ad Nemesium*. Ibid. p. 140.

LVI. pag. 378. *b. Sententiae admonitoriae*. Inc. Γυμνὸς ὅλος. Ibid. pag. 146. In fine: Τέλος τῶν ἐπῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. *Finis Carminum S. P. N. Gregorii Theologi*.

XX. pag. 379. *b*. Ἐκ τῆς Θεοσοφίας. *Ex Theosophia* Excerpta quaedam, in quibus continentur *Oracula Apollinis, & Serapidis*. Primum, cui titulus, Θεοφίλου τινὸς τοὔνομα ἐρωτήσαντος τὸν Ἀπόλλωνα, σὺ εἶ θεὸς, ἢ ἄλλος, ἔχρησεν οὕτως. *Quum interrogasset quidam nomine Theophilus Apollinem, tu es ne Deus, an alius, ita respondit*:

Ἔστ' ἄνω ὑπὲρ οὐρανίου κύτεος καθύπερθε λελογχὼς, κ. λ.

Vltimum vero, quod inscribitur ita: Πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα εἰ ἁμαρτάνων τις λανθάνει Θεὸν, εἶπεν Ἀπόλλων. *Interroganti cuidam, an qui peccat, Deum lateat, respondit Apollo*. Des.

Πάντα ζωογονοῦν ὁπόσα πνέει τε καὶ ἕρπει.

Inter Oracula metrica Iovis, Apollinis, Mercurii, Serapidis &c. ab Ioanne Opsopoeo collecta, & Graece ac Latine edita ad calcem Oraculorum Sibyllinorum Paris. MDIC. in 8. non invenimus.

XXI. pag. 380. *b*. Αἰνίγματα. *Aenigmata*. Primum inc.

Πέντ' ἄνδρες δέκα νηυσὶ κατήλυθον εἰς ἕνα χῶρον, κ. λ.

Vltimum des.

Ἄρματος ὄντο . . λας λύομαι εἶναλίου.

XXII. pag. 381. Ἐπιγράμματα δι' ἐλεγείων εἰς τὰς ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως ἱσταμένας στήλας τῶν ἐν αὐτῷ νικησάντων τεθρίππῳ, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα δηλοῦνται ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιγράμμασιν. *Epigrammata versibus heroelegiacis ad columnas in Hippodromo Constantinopolitano erectas eorum, qui in ipso vicerunt quadrigis, quorum nomina in ipsis Epigrammatis significantur*. Primum *in Porphyrium* inc.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει, κ. λ.

Vltimum *in Vranium*, inc.

Ἀμφοτέροις εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις.

Sunt Epigrammata XXVII. ex Anthologiae Lib. V. desumta, quae iuxta seriem, quam obtinent in Iac. Lectii edit. sunt LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXXIX. XC. XCI. XCVII. IC. CII. CIII. CIV. CV. CVI. CVII. CX. CXII. CXIII. CXVIII. CXX. CXX. (eodem enim numero duo Epigrammata per errorem notantur) CXXII. CXXIII. CXXIV. CXXV. & CXXVII.

XXIII. pag. 382. *b*. Redeunt nunc alia Gregorii Nazianzeni Poëmata, quorum primum est *de Incarnatione*. Inc. Νήπιος ὅς τις ἄνακτα, κ. λ. Edidit Muratorius in Anecdotis Graecis Patav. MDCCIX. sub N. CCXXIV. p. 211.

II. pag. ead. Εἰς Παρθένους, *ad Virgines*. Inc. Παρθένε παρθένος ἴσθι, κ. λ. Des. φάρμακον ἔνδον ἔχειν; Ibid. pag. 192. duplo longius.

III. *In Agapetos*. Ibid. pag. 184.

IV. *Ad Monachos*. Inc. Οἱ μοναχοὶ, κ. λ. Des. φίλοι ὑμάδος. Ibid. pag. 197. tribus distichis longius.

V. Item sine titulo. Inc. Παρθένε, Χριστὸν ἔχεις, κ. λ. Des. ἑλκομένη τις. Est decastichon ex duobus Epigrammatis conflatum, quae sunt CCII. & CCVII. sed ita, ut hoc secundum, quod in edit. est Elegiacum, in Codice sit heroicum, & quidem ita:

Ὡς χαλεπὸν σάρκεσσι φυγεῖν κλόνον ἐγγὺς ἐοῦσαις!

Τοὔνεκα θηλυτέρων, μοναχοὶ, ἀποτηλόθεν ἐστέ.

Πολλὰ γάρ ἐστι γάμου μυστήρια, καὶ πρὸ γάμοιο,

Οἷς μολύνει ψυχὴν ὄψει στερρὸν ἑλκομένη τις.

VI. Inc. Πῦρ ἐγγὺς καλάμης. Ibid. p. 187.

VII. *De Synisactis* inc. Λευκοῦ, καὶ μέλανος. Des. τὸ πρᾶγμ' ἐπαινέσομαι. Ibid. sed quinque distichis longius.

VIII. Inc. Ἄρσενα πάντ' ἀλέεινε. Des. πείθεό μοι. Ibid. pag. 195. quatuor versibus longius.

IX. pag. 383. Πρὸς τὴν ψυχήν. *Ad Animam*. Inc. Ἄλλοι μὲν χρυσόν. Ibid. p. 137.

X. pag. ead. *Adversus Diabolum*. In cit. Tom. edit. Billianae, pag. 98.

XI. *Aegypti plagae*.

XII. *Decalogus*.

XIII. *Patriarchae*.

XIV. *Discipuli Christi*. Ibid. p. 99.

XV. *In Iulianum Exaequatorem*. Ibid. p. 111.

XVI. pag. ead. *b. Ad Nicobulum patrem, Nicobuli filii nomine*. Ibid. pag. 112. In Codice tamen mutilum in fine, ob unius folii iacturam inter pag. 384. & 385. desinit enim in versu,

Ἀντίπαλ' ἀφραδίεσιν ὑπ' ἀντιπάλοισι θεηταῖς.

XVII. p. 385. *Nicobuli patris ad filium*. Ibid. pag. 115. sed in Codice ob memoratam folii iacturam, initio mutilum; incipit enim a versu,

Ἢ σχήσω θυσίαις τε καὶ εὐχωλῇσι γεραίρειν.

XVIII. pag. 386. *b. Ad Vitalianum, filiorum nomine*. Ibid. pag. 120. In fine iterum possessoris nomen adscriptum est hoc pacto: Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστίν. *Hic Liber est Francisci Philelphi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIII. optimae notae. Constat foliis scriptis 389.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

LYCOPHRON CVM SCHOLIIS ISAAC.

I. pag. 1. Lycophronis *Alexandra* cum glossis interlinearibus, & scholiis Isaaci Tzetzae, ac Prolegomenis in principio. COD. XVII. Prolegomena sunt, primo Epigramma tetrastichon in Lycophronis Librum, ab Isaacio Tzetza explicatum, quod inc. Βίβλος μὲν τελέθουσα, κ. λ. secundo Tractatus de poëtarum differentia, quorum initum: Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων, κ. λ. tertio Lycophronis vita,

vita, quae inc. Λυκόφρων ὗτοσὶ, κ. λ. Def. καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανῦργοι. Exſtant omnia in Lycophronis Graeco-Latina edit. Oxon. e Theatro Sheldon. MDCCII. fol. ubi tamen Vita Poëtae treſdecim circiter verſus longior habetur. Cum dicta editione concordant etiam initium, & finis tum poëmatis, tum etiam ſcholiorum, quae inc. Λέξω τὰ πάντα. Τοῦτο τὸ σχῆμα, καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται. Def. τινὲς δὲ ὄνομα κύριον ἀγγέλου τῦτο νοοῦσιν. Notandum, hunc Codicem duplici manu fuiſſe conſcriptum, & quidem vetuſtiorem ſcripturam, quae ad paginam uſque 113. progreditur, alii adhuc antiquiori ac deinde penitus abraſae, fuiſſe ſuperinductam.

Codex Graecus membranaceus Ms. a pag. 1. uſque ad pag. 113. Saec. XIII. deinceps vero chartaceus Saec. XV. in 8. Conſtat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. XVIII. I. pag. 1. HOmeri *Ilias* nitide accurateque exarata, cuius in calce leguntur Antipatri Sidonii in Homerum Epigrammata, & alii verſus, ex Anthologia fortaſſe deſumti. Tum amanuenſis ſubſcriptio ſequens: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμῦ Ἰωάννυ Θεττάλυ τῦ Σκυταριώτυ ἐν πόλει Φλωρεντίᾳ ἐν ἔτει ͵αυνβʹ. μηνὶ Μαΐῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. *Abſolutus eſt hic liber manu mea Ioannis Theſſali Scutariotae in urbe Florentia anno MCCCCLII. menſe Maio, die XIV.* Hanc ipſam ſubſcriptionem memorat Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 80. ubi *Maii* 4. habet pro *XIV.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis 281.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΦΙΛΗΣ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΑ.

MANVEL PHILIS CARMINA VARIA.

COD. XIX. MAnuel Philes, cuius in hoc Volumine Carmina continentur, Epheſius fuit, floruitque circa tempora Michaëlis Palaeologi iunioris A. C. MCCCXXI. e vivis ſublati. Huic enim Opus ſuum *de animalium proprietate* dicavit, quod in Mss. inſcribitur: Τοῦ Φιλῆ κυρῦ Μανυὴλ στίχοι ἰαμβικοὶ περὶ ζώων ἰδιότητος εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν Μιχαὴλ Παλαιόλογον τὸν νέον. De hoc Opere paullo fuſius agemus infra §. XXIII. Interim Codicis recenſionem adgrediamur.

I. pag. 1. Ἠθοποιΐα δραματικὴ πονηθεῖσα τῷ Φιλῇ, καὶ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἔχυσα τῷ λαμπροτάτῳ μεγάλῳ Δομεστίκῳ, τῷ Χαριτωνύμῳ φημὶ Καντακυζηνῷ. Εἰσὶ μέν τοι τὰ πρόσωπα Νῦς καὶ Φιλῆς. προλογίζει δὲ Φιλῆς. *Ethopoeia dramatica a Phile compoſita, ac laudibus dicata illuſtriſſimi Magni Domeſtici, Ioannis, inquam, Cantacuzeni. Colloquuntur igitur Mens, & Phile: Prologum vero agit Phile.* Huic titulo praecedit Prooemium verſibus iambicis ſeptem, quod refert Fabric. Bibl. Gr. Vol. VII. p. 710. Drama inc.

Φιλῆς.

Παιδευτὰ νῦ πρόελθε τῆς Βυζαντίδος.
Ὀξὺς γὰρ εἶ σὺ, καὶ πτερῶν δίχα τρέχεις,
Καὶ ῥεῦμα νικᾷς, καὶ πνοῆς κύφην χύσιν,
Καὶ πυρὸς ἀκμάζοντος ἐν χόρτῳ φλόγα;
Καὶ γνὺς ὅπη γῆς ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας
Ἐκεῖθεν ἡμῖν εὐσταλὴς παλινδρόμει.
Καὶ γὰρ ἂν ὁ χρυσῦς ἔχοι φράσεις. (1)

Def.

Ὁ μέγας Δομέστικος.

Μὴ μὴ πτοηθῇς· ἐντελὴς γὰρ ἡ σχέσις,
Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἀκμαῖος πόθος,
Οὐκ ἔστι μικρὸν τῷ σκοπῦντι σωφρόνως.
Σαίνει δὲ καὶ ψέλλισμα πατέρα βρέφυς.
Ἡ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφυς τέως.
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρότον,
Ἐρῶντος ἀνδρὸς ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω.

Tum ſubiicitur: Πρόσωπα ρλη΄. καὶ στίχοι ͳπξϛ΄. *Perſonae CXXXVIII. ac verſus DCCCCLXVI.* (ſecluſo nimirum Prooemio) In hoc Dialogo inducuntur etiam Virtutes Magnum Domeſticum laudantes, Prudentia, Fortitudo, Iuſtitia, Temperantia; tum Veritas, Memoria, Miſericordia, Clementia, Sagacitas, Rectitudo, Continentia, Modeſtia &c. Ineditum videtur ex Fabric. loc. cit.

II. pag. 23. *b.* Πρός τινα τῶν φίλων παραινετικοί. *Ad quemdam amicum* (2) *verſus paraenetici* numero centum. Inc.

Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει.

Def.

Ἆρ᾽ ὐχὶ κατένυξα τοῖσδέ σε πλέων;

III. pag. 25. *b.* Εἰς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον. *In Regem Alexandrum* verſus L. Inc.

Ὃ μὲν τύχη δείκνυσι, καλύπτει χρόνος.

Def.

Παντὸς μίσυς ἄγευστον ἀθρῶν τὸ κράτος.

Exſtant etiam in Catalogo Mss. Bibl. Regiae Pariſ. Tom. II. Cod. CMXLI. & MDCXLII. ubi inediti vocantur.

IV. pag. 26. *b.* Εἰς τὸν αὐτοῦ γάμον. *In eiuſdem nuptias* verſus XXXIII. Inc.

Θάλαμος ἰδοὺ, νυμφικὴν φέρων κλίνην.

Def.

Τῶν Ἀρεϊκῶν εἴχετο σπυδασμάτων.

Habentur hi quoque in dictis Codicibus Bibl. Regiae.

V. pag. 27. *b.* Ὡς ἀπό τινος διφθερωνύμου βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκείνυ γλώττης, τῷ Πατρικιώτῃ. *Tamquam ex perſona cuiuſdam Diphtheronymi barbarizantis ex lingua ipſius, ad Patriciotam,* verſus XVI. Inc.

Ἀνίερον γῆν καὶ καθημαρτημένην.

Def.

Ὡς πρὸς λόγυς Ἡρακλες, ὦ νοῦ γεννάδα.

VI. pag. ead. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. *In quatriduanum Lazarum,* tetraſtichon. Inc.

Ἐνταῦθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον.

VII.

(1) Claudicat verſus; cui propterea vox addita quaedam eſt in margine, quae tamen evanuit.
(2) In margine vero adſcribitur Σεβαστῷ τῷ Πατρικιώτῃ.

VII. pag. 28. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, tetrastichon. Inc.

Ἁγνὴ κόρη ζῇς, εἰ δὲ σιγᾷς, ὢ ξένον.

VIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον αὐτῆς. *In ipsius ingressum in templum*, octastichon. Inc.

Ἤδη κινοῦσα τὰς σκιὰς καὶ τοὺς τύπους.

IX. pag. ead. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ, *Ad Sebastum Patriciotam*, varia Epigrammata iambica. Primum inc.

Τὴν εὐγενῆ καλύπτραν ὁ χρυσοῦς φίλος.

Vltimum des.

Χαρισμάτων ὄργανον ἐξειλεγμένον.

X. pag. 31. Μεταφραστικοὶ εἰς τοὺς οἴκους τῆς ἀκαθίστου. *Metaphrastici in domum Acathistae* (1). Inc.

Σοὶ τῇ στρατηγῷ τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ.

Des.

Τοὺς τῷ Θεῷ βοῶντας, ἀλληλούϊα.

Sunt versus satis multi in laudem Virginis, quos habes etiam in dicta Bibl. Regia Tom. II. cit. Cod. MMDCCXLVIII.

XI. pag. 37. *b.* Εἰς ποτήριον. *In Calicem*, tetrastichon. Inc.

Ἰδοὺ κρατὴρ εἷς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.

XII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτου. *In Discum primi*, hexastichon. Inc.

Οὐρανίαν τράπεζαν ἐνθάδε βλέπω.

XIII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ δευτέρου. *In Discum secundi*, aliud hexastichon. Inc.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων.

Δίσκος ἱερὸς, ἅγιος, *est sacer discus*, in quo Graeci inter Missae solemnia sanctum panem reponunt, cuius figuram exhibuit Goarus in Euchologio p. 117. Du-Cange in Glossariis ad Med. & Infim. Graecitatem & Latinitatem in verbo δίσκος.

XIV. pag. 38. Εἰς τὸν τοῦ ποτηρίου δίσκον. *In Discum Calicis*, aliud hexastichon. Inc.

Τὸν ἀργύρου πραθέντα καὶ τεθυμένον.

Ποτήριον, *Calix*, in quo Christi sanguis consecratur. Vide Du-Cangium l. c.

XV. pag. ead. Εἰς τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου Παύλου εὑρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ τῆς παναχράντου. *In vestigium magni Paulli inventum in monasterio intemeratae Deiparae*, versus LXXXXVIII. Inc.

Ἰχνηλατῶν μοι Παῦλε τὴν σωτηρίαν.

Des.

Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XVI. pag. 40. *Ad Patriciotam* alia Epigrammata iambica, quorum primum inc.

Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων σκέλος.

Vltimum des.

Ἀνεῖλεν αὐτὸν ἀργυρῶν κλῶσας βρόχον.

XVII. pag. 43. Εἰς τὴν Θεοτόκον. *In Deiparam*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ὑπὲρ Μιχαὴλ, Μιχαὴλ πρέσβιν δέχου.

Alterum inc.

Ὅλην ἐμαυτὴν οὐ τὸ νῦν δῶρον μόνον.

XVIII. pag. ead. Εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν οὖσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν. *In Deiparam exsistentem in porta Monasterii* Ὁδηγῶν, versus XII. Inc.

Πύλην ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλην.

XIX. pag. ead. *b. Ad Patriciotam*, versus X. inc.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις.

XX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων λελατομημένον ἐκ λίθου λευκοῦ ἅγιον Γεώργιον. *In S. Georgium in monasterio Manganorum ex albo lapide excisum*, versus VIII. Inc.

Παῖς Ἀβραὰμ ὁ μάρτυς οὗτος ἐκ λίθων.

XXI. pag. 44. *Ad Patriciotam*, versus XLVI. Inc.

Κλέπτει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι.

XXII. pag. 45. *Ad eumdem*, tetrastichon. Inc.

Ἡ σὴ φύσις, φῶς· ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος.

XXIII. pag. ead. Τὸ περὶ ζώων ἰδιότητος τοῦ αὐτοῦ Φιλῆ προοίμιον. *Eiusdem Phile de animalium proprietate Prooemium*. Inc.

Ἐχρῆν μὲν Ἀδὰμ τὸν γενάρχην τὸν μέγαν.

Des.

Ὅς ἐστι φῶς ἄνωθεν ὠθοῦν τὸ σκότος.

Concordat cum edito in nuperrima huius Operis edit. Gr. Lat. Traiecti ad Rhenum MDCCXXX. in 8. cura Io. Cornelii de Pauff, quam in hoc recensendo Codice prae manibus habuimus. Hoc igitur nostrum exemplar quum non contemnendae sit antiquitatis, visum est singulorum Capitum titulos, divisionem, atque adeo versuum numerum cum edito conferre, & quae identidem discrimina sese nobis obtulerint, ea tibi, amice Lector, sub oculos ponere; quem quidem laborem nostrum aequi bonique facias, rogo, ac pro certo habeas, editiones licet recentissimas, non ita tamen omnibus esse numeris absolutas, ut non iis ex novorum Codicum collatione, aliqua semper fieri possit accessio.

Cap. II. in edit. Περὶ γρυπὸς, *de Grypho*, in Codice inscribitur Περὶ γυπῶν, *de Vulturibus*, & usque ad septimum versum, qui inc. Κἂν μακρόθεν βλέπῃ, κ. λ. progreditur: tum immediate sequitur versus Πλὴν μαντικὴν ἔχουσιν, κ. λ. qui est quartus Capitis sequentis, Περὶ γυπὸς, iis, quae interiacent, penitus omissis; desinit autem in versu, Εἶναι δὲ καὶ μέλανας, κ. λ. qui est antepenultimus in edit.

Cap. III. in Cod. inscribitur, Ἕτεροι περὶ γυπῶν, *Alii versus de Vulturibus*, & continet versus XI. quos, quum in edit. desiderentur, heic subiicimus. Ita vero habent:

Προγνωστικὴν ἔχουσι οἱ γῦπες φύσιν,
Οὓς μίξεως πλὴν καὶ σπορᾶς λόγος κύειν
Σπῶντας πνοὰς ὀλίσθον ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Ὅταν κατ' ἀνδρῶν τακτικῶς ὡπλισμένων
Ἄλλως ὁ τῆς ἔριδος ὁπλίζῃ χρόνος,
Σφριγῶντος αὐτοῖς τοῦ κατ' ἀλλήλων θράσους.
Ἴσασι γὰρ δὴ τὴν ἑκατέρων τύχην,
Καὶ τοὺς νικητὰς πρὸ σφαγῆς ἢ τραυμάτων,
Ὥσπερ πάλιν ἴσασι τοὺς ἡττημένους,
Καὶ τοῦτο σαφὲς ἔκ τινων γνωρισμάτων,
Οἷς εὐστόχως δίδωσιν ἡ πεῖρα κρίνειν.

Cap. V. in edit. Περὶ ἐρωδιῶν, *de Ardeis*, deest totum in Codice; heinc Capitum numeratio in posterum non concordat.

Cap.

(1) Vid. Du-Cange Gloss. ad Scriptores Mediae, & Infimae Graecit. V. ἀκάθιστος.

Cap. IX. in edit. Περὶ πελεκάντων, *De Pelecanis*, in Cod. inscribitur, Περὶ πελεκάνων.

In Cap. XII. Περὶ περδίκων, *de pernicibus*, deest in Cod. versus 68.

Cap. XIV. in edit. Περὶ νήττης, *de Anate*, in Cod. inscribitur Περὶ νηττῶν plur. num. quemadmodum & sequentium duorum Capitum tituli.

Cap. XXIV. in edit. Περὶ κίγκλων καὶ πυριγόνων, *de cinclis & pyraustis*, in Cod. inscribitur tantum Περὶ πυριγόνων.

Cap. XXVI. in edit. Περὶ κίρκων, *de circis*, in Cod. inscribitur, Περὶ τῆς τῶν ϑρακῶν ϑήρας.

Ex Capitibus XXVIII. & XXIX. unum tantummodo conflatur in Codice.

Cap. XXX. in edit. inscriptum, Τὰ ταῖς μελίσσαις πολέμια, καὶ ὅσα ἕτερα ἄλλων ζώων βλαπτικά, *Quae apibus sint inimica, & quae aliis nocentia sint animantibus*, in Cod. dividitur in duo, quorum primum titulum habet: Ποῖα τῶν ζώων εἰσὶ πολέμια τοῖς ἄλλοις, & desinit in vers. 25. Alterum, cui titulus, Ποῖα τῶν ζώων ἀπεχθάνεται κατὰ κράτος τοῖς ἄλλοις, incipit a versu 26.

Cap. XXXII. deest in Cod.

Cap. XXXIV. & XXXV. carent titulo in Cod.

Cap. XXXVI. deest in Cod.

Cap. XXXVIII. in edit. Περὶ μαντιχώρου, *De Mantichora*, in Cod. inscribitur Περὶ μαντιχώρου ϑηρίου Ἰνδικοῦ.

Cap. XXXIX. deest in Cod.

Cap. XL. Περὶ μονοκέρωτος, *De Monocerote*, in duo dividitur in Cod. quorum primum desinit in versu 27. Ἕως τὸ ῥευστὸν, κ. λ. sed in margine alii duo iambi sunt appositi, quibus Capiti finis imponi videtur; iique sunt:

Ἁλίσκεται δ᾽ οὖν ὁ ϑρασὺς ξενοτρόπως
Κόρης ἀπατῆς ὄψει καὶ μελουργίᾳ,

& in edit. desiderantur. Alterum incipit a versu 28. cui titulus est: Αἰτιολογία, ὅπως γίνεται τοῖς ζώοις τὰ κέρατα.

In titulo Capitis XLI. desunt in Cod. verba, ϛ τούτου κέρατος.

Cap. XLII. in edit. Περὶ κυνοκεφάλων, *De Cynocephalis*, in Cod. inscribitur: Περὶ κυνοπροσώπων ἀνθρώπων, & caret versu 9.

Cap. XLIII. in Cod. caret tutulo.

Cap. XLIV. in edit. Περὶ ὀνοκενταύρου, *de Onocentauro*, in Cod. inscribitur: Περὶ ἀνθρωπομόρφου ϑηρίου, ὅπερ καλοῦσιν ὀνοκένταυρον.

Capita XLV. & XLVIII. desunt in Cod.

In tiulo Cap. IL. desunt in Cod. verba χερσαίας τε καὶ θαλασσίας. Inter hoc autem, & sequens Caput, in Codice tetrastichon interiacet, apposito titulo: Ἕτεροι περὶ ὑαίνης. *Alii* (versus) *de hyaena*, quod sequens est:

Ὕαινα φοιτᾷ τοῖς προαυλίοις νύκτωρ,
Καὶ τοὺς ἐμοῦντας καθαρῶς μιμουμένη
Τοὺς κύνας πλανᾷ προσιόντας αὐτίκα,
Ἠδὲ λαμβάνει καὶ καθεσϑίει τάχος.

In titulo Cap. LI. deest in Codice ἰχθύος.

Cap. LIII. Περὶ αἰγὸς, *de Capra*, quod in edit. est distichon, in Cod. est tetrastichon, & his duobus versibus est longius:

Καὶ τὴν τελευτὴν οἶδεν αὐτῆς πανσόφως,
Ἄγευστον τροφῆς ἑαυτὴν συντηροῦσα.

Titulus Capitis LIV. brevior, quam in edit. ita habet: Περὶ λυκοσπάδος χιτῶνος.

Cap. LVI. deest in Cod.

Capitis LVII. titulus ab edito diversus, ita habet: Ποῖα τῶν ζώων δοκεῖ βλέπειν κοιμώμενα.

Cap. LVIII. in edit. Περὶ πτωκῶν, *de leporibus*, in Cod. inscribitur Περὶ λαγωῶν.

In titulo Cap. LXI. deest in Cod. ἐνύδρου.

In titulo Cap. LXII. desunt in Cod. verba, καὶ λυγγουρίου.

Titulus Cap. LXIII. brevior in Cod. habet: Περὶ ἱπποκάμπου.

Cap. LXVI. in Cod. dividitur in alia XII. & unicuique suus adscribitur titulus. Primum est enneastichon, & inscribitur: Περὶ τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ δρακόντων. Secundum tetrastichon Περὶ ὄφεως. Tertium pentastichon Περὶ τοῦ αὐτοῦ. Quartum tetrastichon Περὶ ὕδρικος. Quintum pentastichon Περὶ δήγματος ἀσπίδος. Sextum versibus XIX. constans Περὶ διαφόρων ὄφεων. Septimum versibus constans XXV. Περὶ Ἰνδοῦ ὄφεως. Octavum octastichon Περὶ χερσύδρου. Nonum decastichon Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ λίθου. Decimum versibus constans XVII. Περὶ τοῦ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ σκώληκος. Vndecimum enneastichon Περὶ δήγματος φαλαγγίου. Duodecimum tetrastichon Περὶ δήγματος ῥαγός.

Cap. LXVIII. in edit. Περὶ μυῶν Ἰνδικῶν, *de muribus Indicis*, in Cod. inscribitur Περὶ τῶν λεγομένων κανατάνων.

Cap. LXX. in duo dividitur in Cod. primum enneastichon inscribitur Περὶ γάμου ἔχεως καὶ ἐχίδνης, alterum hendecastichon Περὶ συνδυασμοῦ ὄφεως καὶ μυραίνης.

In titulo Cap. LXXI. Codex pro ἰχθύων habet κητῶν.

Titulus Cap. LXXII. brevior, quam in edito, est Περὶ δελφίνων.

Titulus Cap. LXXIX. pro σπόγγου habet σπογγιᾶς.

Cap. LXXXI. in duo dividitur in Cod. Primum versibus constans XV. inscribitur Περὶ φυσάλου, alterum hexastichon Περὶ ἰχθύος ἀνωνύμου.

Ex Capitibus LXXXII. & LXXXIII. unum conflatur in Cod. & inscribitur Περὶ κροκοδείλου ϑαλαττίου.

In Cap. LXXXVII. deest in Codice versus 19.

Cap. XCI. quod in Codice inscribitur, Περὶ τρυγόνων ϑαλαττίων, est tetrastichon.

In titulo Cap. XCIII. desunt in Codice verba καὶ λαγωοῦ.

Cap. XCV. in duo dividitur in Codice, quorum primum inscriptum Περὶ πίνης, constat versibus XVII. alterum Περὶ καρκίνου, constat versibus XIV.

Capita tandem XCVIII. CII. & CIII. desunt in Codice.

In fine subditur: Τέλος, τὸ περὶ ζώων ἰδιότητος, ποιηθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ. *Finis, Liber de anima-*

malium proprietate, *elaboratus a sapientissimo & eloquentissimo D. Manuele Phile*.

XXIV. pag. 83. Εἰς τὰς ἁγίας Θεοδώρους. *In sanctos Theodoros*, hexastichon. Inc.

Γράψας ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ.

XXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus XXXII. Inc.

Αὐτοκράτορ, σὸς εἰμι, σὲ πνέω μόνον.

XXVI. pag. ead. *b*. Εἰς τὸ τῆς παμμακαρίστου κοιμητήριον. *In Coemeterium Pammacaristae*, hoc est, *beatissimae Deiparae*, versus XXX. Inc.

Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, κἂν ἔτι πνέῃς.

XXVII. pag. 84. Τῷ Δομεστίκῳ. *Ad Domesticum*, versus XII. Inc.

Ὦ τῶνδε τῶν νῦν συμπαθεστάτη φύσις.

XXVIII. pag. ead. *b*. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν υἱὸν τῆς πρωτοστρατορίσσης τὸν κυρὸν Ἀνδρέαν ἐκεῖνον τὸν στρατηγόπουλον. *Sepulcrales* versus XLII. *in filium uxoris Protostratoris*, *D. Andream illum Strategopulum*. Inc.

Ἄνθρωπε, δεῦρο στῆθι, καὶ σκόπει τάδε.

Πρωτοστράτωρ autem erat, qui *Stratoribus praeerat; στράτορες* autem, *equorum curatores*. Eius munus varium fuit; neque enim equili dumtaxat Imperatorio praeerat, sed & quum Imperator equum adscensurus erat, apprehenso freno usque ad quartam, vel quintam Palatii partem illum adducebat; tum succedebat Chartularius, equo usque ad portam deducto: idque e contra in ipsius ad Regiam reditu observabatur. Militari etiam munere fungebatur Protostrator; in bellicis enim expeditionibus defensor erat eorum, qui excursiones faciebant. Ea porro dignitas inter illustriores in Aula Constantinopolitana semper est habita: de qua vid. Nicephorum Bryennium Lib. II. num. 2. Zonaram in Michaële Theophili filio, & Du-Cangium Glos. Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1463. seqq.

XXIX. pag. 85. *b*. Μετάφρασις εἰς μῦθον κοινόν. *Metaphrasis in fabulam communem*, versibus XXVII. Inc.

Ἀνήρ ποτε κλὼψ εἰς φυτουργοῦ θριγγίον.

XXX. pag. 36. Ἔφοδος περὶ γυπῶν. *Expositio de Vulturibus*, versibus XI. Inc.

Προγνωστικὴν ἔχουσι καὶ γύπες φύσιν.

Iidem sunt, atque illi, quos retulimus paullo ante in hoc ipso Codice §. XXIII. p. 150.

XXXI. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἀσωμάτῳ τῆς Λαύρας φιάλην. *In Phialam*, *quae est in Asomato Laurae*, enneastichon. Inc.

Φρενῶν ὄφις ἄντικρυς, ἢ τέχνης λέων.

Φιάλη, *Phiala*, fons, seu receptaculum aquarum in locis publicis ad civium utilitatem. Consule Du-Cangium loc. cit.

XXXII. pag. ead. *b*. Εἰς ἐζωγραφημένον ἐν τῇ γῇ λέοντα. *In leonem in terra depictum*, pentastichon. Inc.

Ψυχὴν σαθηρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος.

XXXIII. ibid. Εἰς τὸ αὐτό. *In idem argumentum*, hexastichon. Inc.

Ἂν οὐκ ἔχων κίνησιν ἐν τύπῳ λέων.

XXXIV. ibid. Ἕτεροι. *Alii* versus IV. in idem argumentum. Inc.

Λέων ἐπὶ γῆς πνευστιῶν γεγραμμένος.

XXXV. pag. 87. Τῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Νίφωνι. *Ad Patriarcham D. Niphonem*, versus XXIV. Inc.

Χριστοῦ σὺ ποιμήν, καὶ Φιλῆς σὸν ἀρνίον.

XXXVI. pag. ead. *b*. Εἰς τὰ τοῦ αὐτοκράτορος κόκυρα (1). *In Imperatoris pharetras* versus XXXVI. Inc.

Ὅλος φυτευθὲν εἰς φαρέτραν ὀξύνῃ.

XXXVII. pag. 88. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus XVI. Inc.

Τοὺς μὲν παλαιοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνους.

XXXVIII. pag. ead. *b*. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει προμήθειαν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. *Ad Imperatorem*, *quum ab eo peteret*, *ut filio suo provideret*, Epigrammata duo, quorum primum versibus constans XXVIII. inc.

Ἐν τοῖς ἑλιγμοῖς δυσφορῶν τῶν σπαργάνων.

Alterum pag. 89. tetrastichum, & in margine appositum, inc.

Ἔτι παρ' ἡμῖν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος.

XXXIX. pag. 89. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει τὸ πρόσταγμα τῆς περὶ τὴν Μήδειαν οἰκονομίας αὐτοῦ. *Ad Imperatorem*, *quum quaereret mandatum de sua circa Medeam administratione*, versus XXVI. Inc.

Τὴν μὲν πάλαι Μήδειαν, Αὐσονοκράτορ.

XL. pag. ead. *b*. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου. *In imaginem S. Onuphrii* Epigrammata quatuor. Primum tetrastichon, & quidem in margine appositum, inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον.

Alterum versibus X. inc.

Γυμνὸς μὲν Ἀδάμ, ἀλλ' ὑπ' αἰδοῦς ἐκρύβη.

Tertium versibus VIII. inc.

Εἰ προσφορᾶς δή τινος, ἢ μνήμης χάριν.

Quartum versibus X. inc.

Ὀνούφριε, ζῶν ἀκριβῶς κἂν τοῖς τύποις.

XLI. pag. 90. Αὐθωρὸν ἀποσχεδιασθέντες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ ἀναστάσεως, στίχοι ρξς'. *Versus extempore recitati ad Imperatorem de resurrectione*, numero *CLXVI*. (sunt tamen revera CLXV.) Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, τί τάχα ξένον.

XLII. pag. 93. *b*. Περὶ σίτου στίχοι ρ'. *De frumento versus centum* (sunt tamen nonaginta novem.) Inc.

Χθὲς κόκκον ἰδὼν ὃ λαβὼν τοῖς δακτύλοις.

XLIII. pag. 95. *b*. Περὶ βότρυος στίχοι ρξς'. *De Vua versus CLXVI*. Inc.

Μετὰ στάχυν, μέγιστε, καὶ βότρυν δέχου.

XLIV. pag. 99. Περὶ ῥοιᾶς. *De malo punico*, versus XX. Inc.

Ὦ τίς παρελθὼν τεχνικὸς γεωγράφος.

XLV. pag. ead. *b*. Εἰς εἰκόνα λιθίνην τοῦ μεγάλου Γεωργίου. *In imaginem lapideam Magni Georgii*, tetrasticha duo. Primum inc.

Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα, καρπὸς ἐκ λίθων.

Alterum inc.

Ἔμπνους ὁ μάρτυς, καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθων.

XLVI. pag. 100. Ὄνειρος, ὅτε βασιλεὺς βαρέως ἔσχε περὶ αὐτοῦ συκοφαντηθέντα. *Somnium*, *quum Rex graviter ferret calumnias ipsi inlatas*, versus XLII. Inc.

Ἔλυς μεταξύ τινος ἴσως ἱππότης.

K XLVII.

(1) Κόκυρα vertitur *theca* a Cangio loc. cit. T. I. p. 718.

XLVII. pag. 101. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ὑπό τινων ἐσυκοφαντήθη, στίχοι ρ'. *Ad Imperatorem, quum quidam ipsum calumniati fuissent, versus centum* (sunt tamen nonaginta novem) Inc.

Ἐβουλόμην ἔγωγε τοῦ λέγειν χάριν.

XLVIII. pag. 103. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι, ἀναγνωσθέντες τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτου. *Ad Patriarcham D. Niphonem, versus pronunciati in Dominica Paralytici*, qui sunt XXXVII. Inc.

Οὔσης ἑορτῆς πανταχοῦ γῆς ἀρτίως.

Nipho Patriarcha Constantinopolitanus fuit ab anno MCCCXII. ad MCCCXIV. cui deinde ob varia male gesta depulso successit post anni, quo sedes vacavit spatium Ioannes Glycys.

XLIX. pag. 104. Ἐκ προσώπου τοῦ κειμένου πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex persona iacentis ad Dei matrem*, pentastichon. Inc.

Ἐγὼ μὲν εἰς τὸ κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.

L. pag. ead. Ἐκ προσώπου τῆς θεομήτορος πρὸς τὸν δεσπότην. *Ex persona Dei matris ad Dominum*, tristichon. Inc.

Ἥλιε φαιδρὲ μυστικὴν ζέσιν χέας.

LI. ibid. Ἐκ προσώπου τοῦ δεσπότου πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex persona Domini ad Deiparam*, tetrastichon. Inc.

Ἰδοὺ χάριν σὴν, μῆτερ ἁγνὴ παρθένε.

LII. ibid. Εἰς κάλπιν χρυσῆν τοῦ συγγόνου τοῦ αὐτοκράτορος. *In hydriam auream fratris Imperatoris*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ἰδοὺ χρυσοῦν πῦρ, εἰ μὲν οὖν ὕδωρ φέροι.

Alterum inc.

Ὕδωρ τὸ πετρόβλυστον Ἰσραὴλ πίνων.

LIII. pag. ead. *b*. Πρός τινα τῶν φίλων. *Ad amicum quemdam*, tetrastichon. Inc.

Ὁ τῶν φυσικῶν ἀμπελών χαρισμάτων.

LIV. pag. ead. Ἐκ προσώπου τῆς τοῦ Πορφυρογεννήτου γυναικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον ἐπὶ λύχνια. *Ex persona uxoris Porphyrogeniti ad SS. Deiparam in Lumina*, hexastichon. Inc.

Εὐσπλαγχνίας ἔχουσα, παρθένε, ζέσιν.

LV. pag. ead. Εἰς δακτύλιον. *In annulum*, distichon. Inc.

Χρυσῆ κρεμάθρα καρδιῶν ἡ σφενδόνη.

LVI. pag. ead. Περὶ τῆς εἰς Κελτοὺς πρεσβείας. *De sacra expeditione ad Celtas*, versus CLXXVI. Inc.

Ἐν ἑσπέρᾳ λύσαντες ἐκ Βυζαντίδος.

LVII. pag. 108. *b*. Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν. *In lapidem album habentem Christum*, tetrasticha IV. Primum inc.

Ὕδωρ ὁ λίθος οὗτος, οὐκ ὄντως λίθος.

Secundum inc.

Ἀμήχανον μέν ἐστιν εἰς ὕδωρ γράφειν.

Tertium inc.

Λίθος χαλασθεὶς εἰς ὑπόκρισιν δρόσου.

Quartum inc.

Ὕδωρ ὁ λίθος, ἡ χιὼν αὖθις λίθος.

LVIII. pag. 109. Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ. *In sepulcrum S. Prophetae Danielis*, dodecastichon. Inc.

Εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον.

LIX. pag. ead. *b*. Εἰς ἴασπιν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς. *In iaspidem habentem venas rubeas*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ὁ λίθος ὑγρός· ἀλλὰ πῦρ ἔνδον βλέπω.

Alterum inc.

Τὸν ἐξ ὄρους τμηθέντα προβλέπων λίθον.

LX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου. *In imaginem Archistrategi*, hexastichon. Inc.

Ἂν σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφῃ.

LXI. pag. ead. Εἰς κηρόχυτον εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου. *In ceream imaginem Archistrategi*, enneastichon. Inc.

Τὸ πλὴν ὕλης πῦρ τὴν ἀεὶ ζῶσαν φλόγα.

LXII. pag. 110. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐγγλυμμένην θυσίαν τοῦ Ἀβραάμ. *In sacrificium Abrahae in Blachernis insculptum*, tetrasticha duo. Primum inc.

Ὁ λίθος οὗτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων.

Alterum inc.

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς ἐκμαθεῖν καὶ τοὺς λίθους.

LXIII. pag. ead. Τῷ αὐτοκράτορι, χαριστήριοι. *Ad Imperatorem, pro gratiarum actione*, versus XXXVI. Inc.

Νῦν εἶδον αὐγὴν ἀστραπῆς παλιμβόλου.

LXIV. pag. 111. Εἰς τὸν Ἀβραάμ, *In Abraham*, tetrasticha IV. Primum inc.

Ἢ τοῦτον εἰδὼν εἶπε Χριστὸν τὸν λίθον.

Alterum inc.

Μὴ μὴ, θεατὰ, μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον.

Tertium inc.

Ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν.

Quartum inc.

Τί τοῦτο; βαβαί. ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι.

LXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, tetrastichon. Inc.

Σός ἐστι Φιλῆς κἂν σιγᾷ, σὸς κἂν γράφῃ.

LXVI. pag. ead. *b*. *Ad eumdem*, hexastichon. Inc.

Εἰ χρὴ πολιὰν εὐλαβεῖσθαι πρεσβύτου.

LXVII. pag. ead. Εἰς παναγιάριον. *In panagiarium*, tetrastichon. Inc.

Τρυφὴν ἔχων ἄρρευστον ἐκ σοῦ, παρθένε.

Παναγιάριον autem vas erat, in quo reponebatur Παναγία, ut explicat Du-Cangius loc. cit. ubi ait: *Παναγία a Graecis dicta erat quaedam caerimonia observata in buccellae panis benedictione, quam primo elevant, ac deinde ex ea particulam delibant quotquot adsunt in honorem Deiparae*. De hoc παναγίας exaltandae ritu apud Graecos audiendus in primis Leo Allatius in Dissert. I. de Libris Ecclesiast. Graecor. p. 100.

LXVIII. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος, *In imaginem Dei matris*, versus XVI. Inc.

Ἐκ σπαργάνων πλουτῶν σε θερμὴν προστάτιν.

LXIX. pag. 112. Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετάς. *In virtutes in Imperatorio palatio depictas*, hexastichon. Inc.

Ἂν χρωματουργῇς τὸν βασιλέως τρόπον.

LXX. pag. ead. Πρός τινα διασύροντα αὐτὸν ἰδεῖν εἰρηκότα ἐν τῇ Περσίδι γυναῖκας ᾠοτόκους ἐξ ἐπῳδῆς. *In quemdam ipsum redarguentem, quod dixerat se vidisse in Perside mulieres oviparas ex incantatione*, versus XXIX. Inc.

Ἐγὼ μὲν ἐξήνεγκα τὸν καινὸν τόκον.

LXXI. pag. ead. *b*. Tetrastichon sine titulo. Inc.

Ἐγὼ Θεὸς μὲν, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ καὶ βρέφος.

LXXII.

LXXII. pag. 113. Πρὸς τὸν πρωτοστράτηγον τὸν Γλαβᾶν ἐκεῖνον. *Ad Glabam illum exercitus imperatorem*, versus iambici XXXIX. Inc.

Νῦν ἡ μὲν ἰκμὰς τῶν φυτῶν ἀποῤῥέει.

LXXIII. pag. ead. *b*. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *Ad D. Theodorum Xanthopulum*, versus iambici LXXXIII. Inc.

Χειμῶνος ἀρχὴν τόνδε τὸν μῆνα βλέπων.

LXXIV. pag. 115. *b*. Τῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Νίφωνι χαριστήριοι. *Ad Patriarcham Dominum Niphonem pro gratiarum actione*, versus iambici LXXXXIV. Inc.

Ω῾ χαῖρε κοινὲ πατριάρχα φωσφόρε.

LXXV. pag. 117. Εἰς τὸν αὐτόν. *In eumdem*, alii iambici, nonaginta novem. Inc.

Σὺ μὲν ποθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει.

LXXVI. pag. 119. *b*. Εἰς τὸν βασιλέα (1). *Ad Imperatorem* versus centum Inc.

Τὴν ἔντονον δρῦν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων.

LXXVII. pag. 121. *b*. Alii versus XIII. sine ullo titulo, quorum primus:

Αἰτῶ δὲ Χριστὸν ταῖς λιταῖς τῶν ἁγίων.

LXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus XXX. Inc.

Α᾿λγῶ, βασιλεῦ, καὶ σιγῶν ἔτι στέγω.

LXXIX. pag. 122. *b*. Πρὸς τὸν αὐτὸν, ὅτε ὡρίσθη ἐᾶσαι τὸ στιχουργεῖν καὶ μὴ πρός τινα γράφειν. *Ad eumdem, quum statuisset a versibus scribendis cessare, & in neminem scribere*, versus XXIV. Inc.

Νοσῶ καθαρῶς, ἀγνοῶ δὲ τὴν νόσον.

LXXX. pag. 123. Εἰς τὸν αὐτόν. *Ad eumdem*, alii versus XXIV. Inc.

Τὰ μὲν πάλαι τρύχοντα καὶ νῦν με χρέα.

LXXXI. pag. 123. *b*. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε γέγονεν ὁ ἐν τοῖς κυνηγοῖς ἐμπρησμός. *Ad eumdem, quum factum est inter venatores incendium*, versus XL. Inc.

Οὕτω, βασιλεῦ, πυρπολεῖσθαί με κρίνεις.

LXXXII. pag. 124. *b*. Εἰς τὸν περὶ φθόνου λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου αὐθωρόν. *In Magni Basilii Sermonem de Invidia, carmen extemporaneum*, versibus constans XXI. Inc.

Α῎νδρες, κακῶν κάκιστον ἀνθρώποις φθόνος.

LXXXIII. pag. 125. Περὶ ἐρωδιῶν. *De Ardeis* dodecastichon. Inc.

Ε᾿ρωδιοὺς νῆσός τις Ε᾿λληνὶς τρέφει.

Est Caput quintum Poëmatis *de animalium proprietatibus* inscripti, quod suo loco deesse monuimus supra pag. 150. sub finem.

LXXXIV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις. *Eiusdem versus in diversa argumenta*, scilicet tetrasticha septem. Primum inc.

Η῾ σωμάτων ἔμπνευσιν, ἡ τέχνη γράφει.

Vltimum des.

Πῶς καὶ πρὸς ὁρμὰς ἐκδρομῆς ἤδη βλέπει.

LXXXV. pag. ead. *b*. Τῷ Πατρικιώτῃ. *Ad Patriciotam*, tetrastichon. Inc.

Α᾿ναψυχῆς ὕδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνω.

LXXXVI. pag. 126. Ε᾿πιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανουήλ, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης. *Sepulcrales* versus IV. *in despotam D. Manuelem, tamquam ex persona dominae*. Inc.

Α῾γνὴ κόρη σὺ, καὶ θεὸν φέρεις βρέφος.

Δεσπότης, *Dominus*, titulus erat primum Imperatoribus peculiaris; exinde tamen ipsorum adfinibus, ac praecipuis interdum proceribus ab iisdem Augustis concessus est, ita ut in Aulicam dignitatem transierit: tandem extrema Graecia, scilicet sub Palaeologis, Regionum, seu Provinciarum, vel Vrbium, quas in heredii sortem obtinuerant, domini, sese *despotas* inscribebant. Δεσποίνης item, *dominae*, nomine Imperatrices sunt appellatae; licet deinde Imperatorum quoque matres a filiis suis hac legantur appellatione donatae. Vide Du-Cangium loc. cit. Tom. I. pag. 282. seqq.

LXXXVII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐζωγραφημένην φρόνησιν. *In depictam in Imperatorio palatio prudentiam*, tetrastichon. Inc.

Τί δὴ κόρη φρόνησις ἐξεικασίας.

LXXXVIII. Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tetrasticha duo. Primum inc.

Α᾿νήροτον γῆν καὶ σπορᾶς ἄνευ στάχυν.

Alterum inc.

Ζωηφόρε τράπεζα τὸν νῦν μου τρέφε.

LXXXIX. pag. ead. Ω῾ς ἀπὸ στόματος τοῦ δεσπότου κυρίου Κωνσταντίνου. *Tamquam ex ore despotae Domini Constantini in S. Stephanum*, tetrastichon. Inc.

Ε᾿ν ὀστέῳ βλέπω σε μικρῷ τὸν μέγαν.

XC. pag. ead. Εἰς τὸ αὐτό. *In idem argumentum*, scilicet *in S. Stephanum*, tetrasticha septem. Primum inc.

Ε῎ν τοῦτο τῶν σῶν μαρτυρικῶν λειψάνων.

Vltimum des.

Λάμβανε καὶ πρόπινε καὶ τέρπου ξένε.

XCI. pag. 127. Εἰς τὸν μέγαν Δρουγγάριον. *In magnum Drungarium*, tetrasticha tria. Inc.

Α῎νθρωπε φιλάνθρωπε τὴν χήραν δέχου.

Δρουγγάριος, *Drungarius*, scilicet *qui turmae militari praeerat*; δροῦγγος enim *caterva militum*. Hinc δρουγγάριος τοῦ στόλου, *Drungarius classis militaris*; δρουγγάριος τῆς βίγλας, *Drungarius vigiliae*, seu qui turmae militari ad vigilias circa castra destinatae praeerat: cui posterioribus saeculis additum est etiam nomen Μέγας, eiusque munus, teste Codino Cap. II. num. 24. circa vigilias tam diurnas, quam nocturnas in exercitu & castris versabatur. Plura de hisce Du-Cangius loc. cit. pag. 333. seqq.

XCII. pag. ead. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον. *In S. Stephanum*, tetrastichon. Inc.

Αὕτη ψυχικὴ ἐμπεσὼν κακεξίας.

XCIII. pag. ead. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In SS. Theodoros*, tetrastichon. Inc.

Ο῾ Χριστὸς ὑμᾶς ὡς ἐμοὺς ὑπερμάχους.

XCIV. pag. ead. *b*. Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tetrastichon. Inc.

 Al-

(1) Longior est titulus, sed partim characterum evanescentia, partim marginis interni restauratio oculis impervium reddidere; continet autem Carmen acclamationes ac plausus in victoriam quamdam ab Imperatorio exercitu ex barbaris reportatam.

Λίθος πιανθεὶς ἐξ ὑελίνης δρόσου.

XCV. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν Ὀνούφριον. *In Magnum Onuphrium*, tetrastichon. Inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον.

XCVI. pag. ead. Tetrasticha X. sine titulo, videntur tamen ad amicum quemdam, fortasse Patriarcham Niphonem. Primum inc.

Τοὺς τέτταρας σατῆρας, οὓς ᾐτησάμην.

Vltimum des.

Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν.

XCVII. pag. 128. *b.* Πρὸς τὸν πεπαγωμένον πρόσταγμα ἐξαιτῶν δι' οὓς ἀπώλεσεν ἵππους αὐτοῦ. *In edictum adfixum, exquirens per quos amiserat suos equos*, tetrastichon. Inc.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς βρυχηθμοὺς τοῦ κράτους.

XCVIII. pag. ead. Κυρίῳ Νίφωνι. *Ad Dominum Niphonem*, versus XXV. Inc.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης.

IC. pag. 129. Χαρτοφύλακι τῷ (1) . . . . . *Ad Chartophylacem* . . . . decastichon. Inc.

Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας λόγος.

Χαρτοφύλαξ erat *Archivi & chartarum Ecclesiae custos*, & inter dignitates, quas Ἐξωκατακοίλων vocant, quinta recensebatur. Huius munera, & iurisdictionem multis prosequitur Balsamon in meditato de duobus officiis Chartophylacis, & Protecdici, Lib. VII. Iuris Graec. Rom. pag. 453.

C. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. *In imaginem Servatoris Christi*, octastichon. Inc.

Σὺ μὲν διαπλάσαις με χερσὶν ἰδίαις.

CI. pag. ead. Varia Epigrammata iambica, nullo titulo, sed videntur ad Imperatorem Ducam scripta, quorum primum inc.

Γνώτω βασιλεὺς ἡ πνοὴ τῶν Αὐσόνων.

Sunt omnes simul versus LXI.

CII. p. 130. *b.* Ἐπιτάφιοι τῷ δεσπότῃ κυρίῳ Μανουήλ. *Sepulcrales* versus XXXIX. *in Despotam D. Manuelem*. Inc.

Πρὶν ἂν διδαχθεὶς τοὺς ἐμοὺς κλαύσῃς πόνους.

CIII. p. 131. *b.* Τῷ Δομεστίκῳ τῆς ἑῴας. *Domestico Orientis* versus LXXXII. Inc.

Εἴ τις παρίων εὗρεν εἰς ἐρημίαν.

De *Domestici* appellatione notandum est, Imperii Constantinopolitani themata bifariam fuisse divisa, quorum alia in Oriente, alia erant in Occidente: hinc Δομέστικος τῆς Ἑῴας idem est, opinor, ac Δομέστικος τῶν Ἑῴων θεμάτων, *Praefectus* nimirum *illarum regionum*, *seu provinciarum Imperii, quae ad Orientem erant*: θέματος enim nomine non legiones tantum in praesidiis positae, sed provinciae etiam ipsae, in quibus illae erant constitutae, appellabantur. Quum vero deinceps non tam pro provincia, quam pro quovis districtu Vrbis hoc nomen usurpari coepisset, fortasse heic intelligi potest *Praefectus illius Vrbis partis, quae Orientem respiciebat*. Varias *Domesticorum* species, ac munera fusius persequitur Du-Cange loc. cit. Tom. I. pag. 319. seqq.

CIV. pag. 133. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος, ὡς ἀπὸ στόματος Νικηφόρου τοῦ ἀποκαύκου. *In imaginem Deiparae, tamquam ex ore Nicephori Apocauchi*, versus XXV. Inc.

Ἡ τῶν χερουβὶμ ὑπερανῳκισμένη.

CV. pag. ead. *b.* Τῷ σεμνῷ Παμφίλῳ. *Religioso Pamphilo*, versus XX. Inc.

Ὁσάκις ἁπλῶς ἐστιᾷν δὴ τὴν φύσιν.

CVI. pag. 134. Ὡραῖοι εἰς ναὸν τῆς θεομήτορος. *Aurei* (versus XLII.) *in templum Deiparae*. Inc.

Ναὸς Θεοῦ ζῶν ὀργανωθεὶς ἐκ βρέφους.

CVII. pag. 135. Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tristichon. Inc.

Γῆ παρθενική, ζωτικὸν φύει στάχυν.

CVIII. pag. ead. Ἀπὸ στόματος τοῦ Συργιάννη. *Ex ore Syrgiannae*, enneastichon. Inc.

Ἔοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης.

Συργιάννης nomen proprium, ex Gallico fortasse compositum *Sire Iean*, *Dominus Ioannes*. In duo divisum Σὺρ γιάννης apud Ioannem Cantacuzenum occurrit Lib. I. Cap. II.

CIX. pag. ead. Εἰς μυραλίην, ἔνθα ὁ προφήτης Δανιήλ, καὶ ὁ μέγας Δημήτριος. *In thecam*, sive *arcam*, *in qua erant Propheta Daniel, & Magnus Demetrius*, octastichon. Inc.

Εἰς τὴν κιβωτὸν εὐτυχῶν σε τῶν μύρων.

Recte autem capsula, in qua Magni Demetrii λείψανα, seu *Reliquiae* servabantur, μυραλίη dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. *unguento quodam odorifero*, quod ex iis profluere dicebatur; unde tam ipse, quam alii sancti, e quorum cadaveribus liquor huiusmodi promanabat, μυροβλύται sunt dicti.

CX. pag. ead. *b.* Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. *Ex ipso*, nempe *ex persona ipsius Syrgiannae pincernae*, dodecastichon. Inc.

Ὁ σταυρὸς οὗτός ἐστιν, ᾧ ζῶ καὶ πνέω.

CXI. pag. ead. Παχωμίῳ τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ. *Ad Pachomium Protosyncellum*, versus XXIV. Inc.

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος ἐκπλεύσας πράως.

Σύγκελλος vertitur a Ducangio *Concellaneus, Domesticus, qui in eadem cella habitat, tamquam socii vitae testis*: hoc autem loco pro dignitate Ecclesiastica nomen istud accipiendum est, & ita appellabantur Patriarcharum, Metropolitarum, & Episcoporum Concellanei, velut eorum vitae testes. Quae quidem dignitas magna erat, ita ut ex eorum ordine plerumque Patriarcharum, & Metropolitanorum successores deligerentur. Quum autem plures essent hac dignitate donati, qui inter eos primas obtinebat, Πρωτοσύγκελλος, *Primus inter Syncellos*, est dictus. Plura vide apud Du-Cangium loc. cit. p. 1470. seqq.

CXII. pag. 136. Ἀγγέλῳ Δούκᾳ τῷ Σαραντηνῷ. *Ad Angelum Ducam Sarantinum*, versus LX. Inc.

Ἀνδρὸς θεατὰ συνεχοῦς ἔργα σκόπει.

Δούκας, sive Δοὺξ apud Tacticos idem est ac μοιράρχης, *Praefectus*, scilicet qui μοίραις, quae mil-

(1) Heic quoque nomen proprium Chartophylacis erat adscriptum, quod deinde ita temporis diuturnitate evanuit, ut oculorum aciem effugiat.

mille constabant militibus praeerat. Hinc *Duces provinciarum*, *& maiorum civitatum* passim occurrunt, qui nimirum in eas cum suis *moeris*, ut ibi stativa haberent, mittebantur, eoque nomine earum Rectoribus suberant. Μέγας vero Δὺξ, & unico verbo Μεγαδύκας appellabatur apud Byzantios Imperatores *Classis Praefectus*.

CXIII. pag. 137. *b.* Ἐπιτάφιοι πρός τινα. *Sepulcrales* (versus x.) *ad quemdam*. Inc.

Τοῦ πατρίου δόγματος οὐδὲν προκρίνας.

CXIV. pag. ead. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανουὴλ τὸν Παλαιολόγον. *Sepulcrales* (versus xxx.) *in Despotam D. Manuelem Palaeologum*. Inc.

Ἐκκλησιαςὰ ϗ τὰ παρόντα σκόπει.

CXV. pag. 138. Δομεςίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ. *Domestico Atzymae*, versus xxix. Inc.

Τέως μὲν αὐταῖς γειτνιῶν ταῖς ἐξόδοις.

CXVI. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι. *Sepulcrales* versus centum. Inc.

Εἰ μηδὲν ἦν πόῤῥωθεν ἄλλό τι, ξένε.

CXVII. pag. 140. *b.* Τῷ βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ τῷ πρώτῳ. *Imperatori Palaeologo D. Andronico primo*, versus LIV. Inc.

Οὐκ ἔςιν ἁπλῶς οὐτὲ σου κρείττων φύσις.

CXVIII. pag. 141. *b.* Εἰς τὸν δεσπότην. *Ad Despotam*, versus xx. Inc.

Τὸν ἀμπελῶν χέρσον ὑπάρξαντά μοι.

CXIX. pag. 142. Σεβαςῷ τῷ Πατρικιώτῃ. *Sebasto Patriciotae*, versus xxx. Inc.

Ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν.

Ex hac Σεβαςοῦ appellatione, quae solis olim dumtaxat Augustis competebat, primus Alexius Comnenus, teste Anna eius filia, complures Dignitates confecit, Πρωτοσεβάςου nimirum, Πανυπερσεβάςου, & Σεβαςοκράτορος, de quibus singulis agit fusius Du-Cange l. c. p. 1339.

CXX. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ. *Ad eumdem* versus XIX. Inc.

Τὴν ἔντονον σὴν ϗ πολύζηλον φύσιν.

CXXI. pag. 143. Ῥαὺλ τῷ ἐπὶ ςρατοῦ. *Ad Rhaul exercitus praefectum*, versus XVI. Inc.

Τὴν ἐξ ὄνου μὲν ἵππον, ἐξ ἵππου δ' ὄνον.

CXXII. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν Φιλανθρωπηνὸν τὸν πιγκέρνην. *Ad Philanthropenum pincernam*, versus XLV. Inc.

Σὺ μὲν μυριόφθαλμε λαμπρῶς ἀγχίνου.

Πιγκέρνης, *Pincerna*, seu *pocillator*, erat ex tertia pentade Palatinorum magistratuum, quibus πίλοις συρματείοις caput tegere fas erat, ut notat Matthaeus Monachus in Catalogo Officialium Palat. Constantinopolit.

CXXIII. pag. 144. *b.* Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *D. Theodoro Xanthopulo*, versus XXVIII. Inc.

Χιτῶνος ὀφθεὶς ἐνδεὴς ϗ διφθέρας.

Diversus omnino Theodorus iste Xanthopulus ab alio, cuius esse Concilii Florentini Historiam Ms. putat Allatius, quae habetur in Ms. Codice Viennensi, teste Lambecio VIII. p. 503. Hunc enim centenario saltem iuniorem esse fatendum est.

CXXIV. pag. 145. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου. *In reliquias S. Stephani iunioris*, tetrastichon. Inc.

Χρυσὸς μετὰ πῦρ, ϗ μετὰ λίθους λίθοι.

CXXV. pag. ead. Ἐπιτάφιοι. *Sepulcrales* versus IV. Inc.

Λαβὼν ἀπαθὲς ἐκ χοὸς τὸ σαρκίον.

CXXVI. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν καθεύδοντα. *In Prophetam Eliam dormientem*, tetrastichon. Inc.

Ἄνθρωπε, καθεύδοντα σαυτὸν εἰ βλέπεις.

CXXVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος. *In eumdem a corvo enutritum*, tetrastichon. Inc.

Κόραξ μοναχὲ, δεῦρο ϗ σκόπει τάδε.

CXXVIII. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα. *In Prophetam Moysen calceamenta ex pedibus solventem*, tetrastichon. Inc.

Τὸ τῶν παθῶν πέδιλον ὡς Μωσῆς λύων.

CXXIX. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέςρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. *In eumdem, quum faciem a conspectu Dei avertit*, tetrastichon. Inc.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον οὐκ ἔχει βλέπειν.

CXXX. pag. ead. Εἰς τὸν μεταξοποιὸν σκώληκα. *In sericum vermem*, versus centum. Inc.

Καὶ σηρικοῦ νήματος ὑφαίνειν λόγους.

CXXXI. pag. 147. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus L. Inc.

Ἔδει τὸ πᾶν, κράτιςε, Ῥωμαίων γένος.

CXXXII. pag. 148. *b.* Εἰς τὸν αὐτόν. *Ad eumdem*, versus xxx. Inc.

Θεοσεβὲς κράτιςε, ϗ πρὸ τοῦ σέφους.

CXXXIII. pag. 149. *b.* Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, tetrasticha tria. Primum inc.

Τέκνῳ τελευτήσαντι μητρὸς ἀθλίας.

Alterum inc.

Ὃν ζῶντα σεμνὴ σοι παρεσχόμην, κόρη.

Tertium inc.

Ἁγνὴ κόρη σὺ, ϗ θεὸν φέρεις βρέφος.

Hoc tertium tetrastichon, idem cum illo est, quod innuimus supra §. LXXXVI.

CXXXIV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem* versus cc. Inc.

Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος.

CXXXV. pag. 153. *b.* Πρός τινα Πόθον λεγόμενον. *Ad quemdam Pothum dictum*, versus xx. Inc.

Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν ἀπὸ λαμπρᾶς τῆς τύχης.

Hoc ipsum Πόθου cognomen Ioanni quoque Pediasimo, sive Galeno inditum fuit, utpote iambici carminis, *de muliere mala*, *& bona*, Πόθος inscripti, auctori, qui quum eodem saeculo XIV. floruerit, quo Manuel Phile, eumdem illum sub hoc nomine intelligi quis prohibet?

CXXXVI. pag. 154. Ἐπιτάφιοι, *Sepulcrales* versus XXVI. Inc.

Ἀλλ' οὐδὲ Παχώμιος, ὦ γῆ ϗ χρόνε.

CXXXVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν ξενῶνα πρωτοςράτορος τοῦ Γλαβᾶ. *In xenodochium Protostratoris Glabae*, versus LXXII. Inc.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπὶ νόσων, ξένε.

CXXXVIII. pag. 156. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μητρο-

τροπολίτην Νικαίας. *In Metropolitanum Nicaeae sepulcrales* versus XXIV. Inc.

Θεὸς μὲν ὃ πρὶν ὄντα παρήγαγέ σε.

CXXXIX. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διαναστῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν ἱκετεύοντος. *Ad Imperatorem, quum supplex ab eo peteret, ut contra calumniatores ipsum defenderet*, versus XXXVI. Inc.

Τοιοῦτος ἡμῖν εὑρεθεὶς, αὐτοκράτορ.

CXL. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ εἰς τὴν δέσποιναν. *Eiusdem relatio ad Imperatricem*, versus XXXIX. Inc.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι.

Variae sunt huius vocis, ἀναφορὰ, acceptiones, ac sensus: aliquando enim pro *sacra oblatione, hostia, &c.* accipitur, quae etiam προσκομιδὴ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς apud Io. Moschum in Prato Spirit. Cap. XXV. & CL. dicitur; aliquando pro *relatione in diptycha*, quum scilicet ex diptychis in sacris liturgiis recitabantur nomina Patriarcharum, Episcoporum, &c. cuius significationis exempla occurrunt apud Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolitanum in Epist. ad Petrum Patr. Alexandr. & alios passim: tandem pro *relatione ad Principem*, vel *Iudicem*, ut apud Codinum de Offic. Cap. V. n. 65. ubi ait: ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων δέχεται τὰς τῶν αἰτούντων, καὶ τῶν ἀδικουμένων ἀναφοράς. Atque ita in titulo enunciati Poëmatis est accipienda.

CXLI. pag. 158. Εἰς εἰκόνα τῆς θεοτόκου, ἔνθα βρέφος ὁ Χριστὸς ἦν. *In imaginem Deiparae, in qua erat infans & Christus*, versus XIX. Inc.

Χρυσῆν θεωρῶ τὴν Ἐδὲμ τῆς εἰκόνος.

CXLII. pag. ead. *b.* Εἰς κινστέρναν πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἔχουσαν. *In cisternam habentem aquam valde frigidam*, hendecastichon. Inc.

Θέρος ὁ καιρὸς, ἀλλὰ χειμῶνα βλέπω.

CXLIII. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, versus XLIX. Inc.

Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι.

CXLIV. pag. 159. *b.* Δομεστίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ. *Domestico Atzymae*, versus XX. Inc.

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν.

CXLV. pag. 160. Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, versus XIV. Inc.

Ἐκ σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἁγνὴ, σὲ σκέπην.

CXLVI. pag. ead. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In SS. Theodoros*, versus XIV. Inc.

Ὡπλισμένους ἔγραψα τοὺς ὑπερμάχους.

CXLVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. *In sanctissimam Deiparam*, versus XV. Inc.

Εὐσπλαγχνίας πέλαγος, οἰκτιρμῶν βάθος.

CXLVIII. pag. 161. Anepigraphi versus XXXIII. Inc.

Εἰ πρέσβεις αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης.

CIL. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. *In S. Nicolaum*, versus XXIV. Inc.

Ἄλλα μὲν ἁπλῶς ὁσίου κομπαζέτω.

CL. pag. 162. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου. *In Annunciationem Deiparae*, versus XVI. Inc.

Εὐαγγελιστὰ χαρμονῆς παγκοσμίου.

CLI. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι, *Sepulcrales* versus LXXX. Inc.

Τῆς κειμένης φεῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων.

CLII. pag. 164. Εἰς τὸν στρουθοκάμηλον. *In Struthocamelum*, versus politici XXXIV. Inc.

Ἀπὸ καμήλου καὶ στρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας.

CLIII. pag. 165. Tetrastichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ὁ δεσπότης ἔμοιγε τὴν πεῦσιν λύσας.

CLIV. pag. ead. Hexastichon politicum item anepigraphum. Inc.

Πάλιν ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μαστιγίας οὗτος.

CLV. pag. ead. Εἰς τὴν μεγάλην Δούκαιναν. *In Magnam Ducaenam* (scilicet *Magni Ducis uxorem*) versus politici XLVII. Inc.

Τρισευγενὲς καλλώπισμα τοῦ γυναικείου γένους.

CLVI. pag. 166. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, Carmina IV. quorum prima tria politica sunt, quartum vero iambicum. Primum igitur, versibus constans L. inc.

Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ, πάσης τῆς γῆς φωσφόρε.

Alterum pag. 167. versibus 70. inc.

Κράτιστε θεῖε βασιλεῦ, κοσμῆτορ τῶν πραγμάτων.

Tertium pag. 168. *b.* versibus XCVIII. inc.

Μὴ δυνηθεὶς ἀνατεμεῖν τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Quartum pag. 170. *b.* versibus XVI. inc.

Ἥλιος εἶ; φώτιζε τυφλώττοντά με.

CLVII. pag. 171. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεοτόκου. *In imaginem Deiparae*, Carmina duo iambica. Primum versibus XXX. inc.

Ἄ μὲν, κόρη πάναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσω.

Alterum pag. ead. *b.* versibus XX. inc.

Σὲ κλῆρον εὑρὼν, μῆτερ ἁγνὴ παρθένε.

CLVIII. pag. 172. Decastichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ἠμιμέδιμνόν τινα θεσπίσας χάριν.

CLIX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐπιτάφιον. *In epitaphium*, decastichon. Inc.

Ἄνω μὲν ἀγγέλων σε πενθοῦσι στίφη.

CLX. pag. ead. *b.* Εἰς ἄγγελον ἱππότην. *In Angelum equo insidentem*, hendecastichon. Inc.

Ὁ νοῦς μὲν ὀξὺς τοῦ πτερωθέντος πλέον.

CLXI. pag. ead. Τῷ κοιαίστωρι. *Ad Quaestorem*, dodecastichon. Inc.

Ἐμοὶ σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοὴ, καὶ καρδία.

CLXII. pag. 173. Εἰς ναοῦ πύλην. *In portam templi*, octastichon. Inc.

Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους.

CLXIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀναστασίαν τὴν φαρμακολετρίαν. *In S. Anastasiam venenorum perditricem*, versus XVI. Inc.

Ἀθλήσασα ζῇς, καὶ τυπουμένη πνέεις.

CLXIV. p. ead. *b.* Εἰς τὸν πατριάρχην. *In Patriarcham*, versus XXI. Inc.

Ἄριστε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης.

CLXV. pag. 174. Τῷ Ξανθοπούλῳ. *Ad Xanthopulum*, versus XIV. Inc.

Ἀπώλεσα τὸν ἵππον, ὦ φρενῶν βάθος.

CLXVI. pag. ead. Carmina duo anepigrapha, quorum primum versibus XV. inc.

Ἅς τινας ἂν χάριτας ἡμῖν ὑπέθου.

Alterum pag. ead. *b.* versibus XIX. inc.

Σὺ μὲν διαζῆς ἀρετῆς ὢν ἐργάτης.

CLXVII. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν λογοθέτην. *In magnum Logothetam*, versus XXXVI. Inc.

Ἄριστε

Α'ρισε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένυς.
Logothetarum dignitas multiplex fuit in Imperio Constantinopolitano: alius enim erat Λογοθέτης τῶν ἀγελῶν, *Praefectus gregis dominici*; Λογοθέτης τοῦ γενικοῦ, *Praefectus aerarii generalis*; Λογοθέτης τȣ̃ δρόμȣ, *Praefectus cursus publici*, *&c*. & haec quidem postrema multo ceteris illustrior apud Imperatores fuit. Logothetae enim cursus publici, Imperatorum edicta ceterasque bullas aureas subscribebant, eoque nomine vas, non atramentarium, sed cinnabaricum servabant; quod quum *caniculus* appellaretur, hinc eiusmodi Logothetae, οἱ ἐπὶ κανικλείου dicti sunt. Sed hoc munus extrema Graecia ad Magnum Logothetam translatum est, teste Codino loc. cit. Cap. LXIII. ubi ait: Ο' μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποσελλόμενα προςάγματα, ϗ χρυσόβυλλα, πρός τε Ρ'ῆγας, Συλτάνους, ϗ Τοπάρχας, κ. λ.

CLXVIII. pag. 175. *b*. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, versus XVIII. Inc.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τὰς τύπυς λύεις.

CLXIX. pag. 176. Εἰς εἰκόνα τȣ̃ μεγάλου Γεωργίȣ. *In imaginem Magni Georgii*, versus XVIII. Inc.

Ε'δειξεν οἷς πέπονθεν ὁ σεφανίτης.

CLXX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χρισοῦ, ȣ̃ ἡ ἐπιγραφὴ, συμπαθὴς. *In imaginem Christi Servatoris*, *cuius inscriptio*, *Commiserans*, versus XVIII. Inc.

Ε'δειξας οἷς εἴρηκας εἰς τὰς ἐμφάσεις.

CLXXI. pag. ead. *b*. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, octastichon. Inc.

Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεκνίαν.

CLXXII. pag. 177. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλȣ Χρυσοςόμου, ϗ τοῦ μάκαρος Ο'νουφρίου. *In imaginem Magni Chrysostomi*, *& beati Onuphrii*, octastichon Inc.

Ο' πατριάρχης τὸ χρυσοῦν δεῦρο σόμα.

CLXXIII. pag. ead. Ε'πιτάφιοι εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίȣ. *Sepulcrales* (versus XC.) *in uxorem Stauracii*. Inc.

Ι'οὺ, ἰοὺ τί τȣ̃το, ϗ πῶς ἐκρύβης.

CLXXIV. p. 179. Εἰς τὸν προφήτην Η'λίαν. *In prophetam Eliam*, versus centum. Inc.

Δέχȣ παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν.

CLXXV. pag. 181. Εἰς τὸν μέγαν Δομέστικον. *In Magnum Domesticum*, versus CLXXV. Inc.

Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, ϗ μετὰ ψύχυς ἔαρ.

CLXXVI. pag. 184. *b*. Εἰς οἶκόν τινος καπηλίδος ϗ μασρωποῦ. *In domum cuiusdam cauponae & lenae*, versus XIII. Inc.

Ο' δεσπότης μὲν ἦς ἀθρεῖτε σέγης.

CLXXVII. pag. ead. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον (1). *In vini epibaltarium*, tetrastichon: in margine vero adiectum fuit posterius Τῷ σεμνῷ Πατρικιώτῃ. Inc.

Ε'ξ ἀμπέλȣ τὸ γλεῦκος ἡ κάλπις φέρει.

CLXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν ὁμόψυχον διὰ τὰς πυρὰς. *Ad unanimem* (scilicet *amicum*) *propter frumenta*, versus XXIV. Inc.

Εἰ τὴν Ι'ωσὴφ τάχα θαυμάζεις φύσιν.
In marg. additum est recentiore manu, Τῷ αὐτῷ.

CLXXIX. pag. 185. Πρὸς τὸν μεγάψυχον ὁ σμικρόψυχος. *Ad magnanimum pusillanimus*, versibus XLV. Inc.

Ω'ς αὐτὸς ἀπέσκωψας οὐ μάλα πράως.

CLXXX. pag. 186. Ab hac pagina usque ad pag. 193. *b*. sequuntur diversa Carmina iambica, breviora partim, partim vero longiora, quibus nullus olim erat titulus; recentius vero singulis in margine adscriptum legitur nomen, Τῷ αὐτῷ, nempe *Patriciotae*, quum ad superiora referri debere videatur. Horum initium est:

Εἴ πȣ τὶς ἢ χὴν ἐκ νομῆς ὑπαιθρίȣ.
Finis vero:

Α'ρ' ȣ̃ν ὑποπτεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν.
Inseruntur tamen hisce p. 188. *b*. Τοῦ αὐτοῦ σίχοι εἰς τὰς ιβ' μῆνας. *Eiusdem versus in XII. menses*, cui quidem titulo alius in margine recenter additus ita habet: Εἰς τὰς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ ζωγραφηθέντας μῆνας. *In menses in eiusdem domo depictos*. Sunt autem breves duodecim mensium descriptiones, tribus utplurimum versibus singulae constantes.

CLXXXI. p. 193. *b*. Ε'πιτάφιοι εἴς τινα σφόδρα λελωβημένον εὐγνώμονα. *Sepulcrales* versus LVIII. *in quemdam bonae mentis*, *valde corruptum*. Inc.

Τὸ σῶμα τȣ̃το, κλῆμα τοῦ θνητȣ̃ γένυς.

CLXXXII. pag. 195. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει ὑπογραφῆναι τὸ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρόσταγμα. *Ad Imperatorem*, *quum ab eo peteret*, *ut mandatum pro filio suo subscriberet*, tetrastichon. Inc.

Ε'τι παρ' ἡμῖν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος.
Hoc quoque idem est cum illo, quod indicavimus supra §. XXXVIII. p. 154.

CLXXXIII. pag. ead. *Ad eumdem* versus XXXVIII. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιςε, χιτῶνος χάριν.

CLXXXIV. pag. 196. Τῷ θαυμασῷ Δομεσίκῳ. *Ad illustrem Domesticum*, decastichon. Inc.

Συχνῶν λαγωῶν εὐπορῶν ϗ περδίκων.

CLXXXV. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τȣ̃ σωτῆρος Χρισοῦ τοῦ κραταιοῦ. *In imaginem Servatoris Christi fortis*, octastichon. Inc.

Ι'δȣ̀ βασιλεὺς ἰσχυρὸς παντοκράτωρ.

CLXXXVI. pag. ead. *b*. Τοῦ Φιλῆ εἰς ἑαυτόν. *Philes de se ipso* Carmen satis longum, in quo de laudibus diversarum artium agit, nimirum, agrariae, pastoriciae, textoriae, fabrilis, piscatoriae, sutoriae, venatoriae, mercatoriae, medicae, militaris &c. Inc.

Ι'οὺ βασιλὲ, ϗ Φιλῆς ἔμπνυς πένης.
Des.

Τί τοῦτο, ϗ πῶς, ϗ Φιλῆς ἔμπνυς πένης.

CLXXXVII. pag. 201. *b*. Ε'πιτύμβιοι τῷ δικαιοφύλακι ἐκείνῳ ϗ πρωτεκδίκῳ τῷ Παχυμέρῃ. *Sepulcrales* versus centum *Dicaeophylaci illi*, *& Protecdico* (2) *Pachymerae*. Inc.

Α'λλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων.

Ha-

(1) Non explicat hanc vocem Du-Cangius in Lexico Med. & Infim. Graecitatis: forte est aliquod genus amphorae, seu hydriae.
(2) Sunt nomina dignitatum in aula Constantinopolitana, de quibus vide Du-Cangium loc. cit.

Habes editos in Allatii Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabricii pag. 718. seq.

CLXXXVIII. pag. 203. Sequuntur Epigrammata iambica satis multa in diversos sanctos, quae brevitatis gratia innuemus tantummodo, singulorum initia adferre omittentes. Ea vero sunt *in S. Onuphrium*, *in S. Gerasimum*, *in Praecursorem*, *in Chrysostomum*, *in Magnum Basilium*, *in secundum Christi adventum*, *in Magnum Demetrium*, *in dormitionem Deiparae*, *in S. Alypium*, *in prodigium*, *quod Chonis contigit*, *in S. Ioannem Chalybiten*.

CLXXXIX. pag. 205. *b.* Περὶ ῥόδου. *De rosa*, versus LXXX. Inc.

Λειμὼν, βασιλεῦ, τῶν θεοῦ χαρισμάτων.

CXC. p. 207. Redeunt alia sacri argumenti Carmina, nimirum *in SS. Apostolos Petrum, & Paullum se invicem amplectentes*, *in Magnum Constantinum*, *in Chelandium* (1), *in S. Io. Theologum*, εἰς θηριακὴν, *in lapidem e Christi sepulcro*, *in reliquias S. Apostoli Thomae &c.*

CXCI. pag. 208. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον Ἀείδαρον. *Sepulcrales* (versus XXIV.) *in Angelum illum dictum Aeidarum*. Inc.

Ἐγώ ποτε ζῶν ἐς τὸν ἄστατον βίον.

CXCII. pag. 209. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν πεπαγωμένον. *In magnum Ecclesiarcham cruci adfixum*, decastichon. Inc.

Μονὰς μὲν εἶ σὺ, πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης.

CXCIII. pag. ead. *In imaginem Deiparae, & Michaëlis Archangeli*, *in Praecursorem*, *in tres Hierarchas*, *in Chrysostomum*, tetrasticha.

CXCIV. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *In Imperatorem*, versus centum. Inc.

Ὦ νοῦ βασιλεῦ, ὦ ψυχὴ στεφηφόρε.

CXCV. p. 211. *b.* Ὁπότε διὰ τὸν σεισμὸν περιεπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζός. *Quando terraemotus caussa Imperator pedibus ambularet*, versus XXVII. Inc.

Πηλῷ τὸ σὸν πέδιλον ἐμβάψας, κράτορ.

CXCVI. pag. 211. Παραινετικοὶ πρός τινα. *Ad quemdam admonitorii* versus CCXXXVII. Inc.

Κἂν δόξαν αὐχῇς, κἂν βαθεῖ πλούτῳ βρύῃς.

Des.

Ταῦτα σκόπει, βέλτιστε, πρακτικωτέρως.

CXCVII. pag. 217. Redeunt alia tetrasticha iambica, sacri utplurimum argumenti, nimirum *in S. Io. Chrysostomum*, *in quatuor Evangelistas Lucam, Matthaeum, Ioannem, & Marcum*, εἰς θηριακὴν, *in SS. quadraginta martyres*, *in Deiparam*, *in Zachariam mutum*, *in Magnum Paullum*, *in prophetam Danielem*. Hisce admiscentur pag. 218. duo tetrasticha cuiusdam Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου (2), *Alexii Macrembolitae*, *in S. Matthaeum*, quorum primum inc.

Ἄνθρωπος ὀφθεὶς τῷ βλέποντι Ματθαῖος.

Eiusdemque aliud tetrastichon *in Ioannem Theologum*, cuius initium:

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαινίζει τὴν κτίσιν.

CXCVIII. pag. 219. Πρός τινα τῶν φίλων παραινετικοί. *Ad amicum quemdam admonitorii* versus CVIII. Inc.

Ἐγώ σε φιλῶν καὶ πρὸ τῶνδε τῶν λόγων.

Des.

Ὁ τῆς τελευτῆς ἀγνοεῖται σοι χρόνος.

Hoc Philes Carmen iambicum Graece, & Latine, suppresso auctoris nomine, quum nondum innotuisset, ex Codice VI. Plut. VI. in superiore Tomo Graecorum Patrum pag. 105. protulimus; ubi tamen longius aliquanto est.

CIC. pag. 221. *b.* Πρός τινα τὸν ἐχθρωδῶς τῷ Φιλῇ διακείμενον. *Ad quemdam hostiliter dispositum erga Philem*, versus LXXXXVIII. Inc.

Ἦν ἄρα καὶ πρὶν δυσγενὴς ἐγνωσμένος.

Des.

Καὶ πρεσβύτην φίλυπνον ἡ κλίνη φέρει.

CC. pag. 223. *b.* Sequitur decastichon anepigraphum, sed videtur esse *in S. Demetrium*.

CCI. pag. ead. Εἰς τὸν πατριάρχην κύριον Νίφωνα. *In Patriarcham D. Niphonem*, hexastichon. Inc.

Κίνει προωθῶν τὸν τροχὸν τῶν πραγμάτων.

CCII. pag. 224. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ. *Magno castrorum Praefecto*, versus XLI. Inc.

Ἀφ' αἱμάτων ἥδιστος ἡμῖν γεννάδας.

CCIII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν πρωτοστράτορον τὸν Γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐπιτύμβιοι. *In Protostratorem Glabam, tamquam ex persona eius uxoris sepulcrales* versus XXII. Inc.

Ἄνερ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου.

CCIV. pag. 225. Sequuntur alii versus *in luctam S. Nestoris*, *in Lazari resurrectionem*, *in imaginem Christi*, *fontis*, *&c.*

CCV. pag. ead. *b.* Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασῆν. *Sepulcrales* versus LXIV. *in Phacrasem*. Inc.

Οἷον τὸ συμβάν; Φακρασῆς γὰρ ἐνθάδε.

Hos iambos sepulcrales in Phacrasem Logothetam, pluribus in fine deperditis, edidit Graece Allatius contra Creyghtonum pag. 702. itemque Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 542. Ex hoc igitur Codice suppleri posset totum Carmen, cuius reliqua pars versus continens XXIV. ita inc.

Πρὸς πᾶν ἀγαθὸν, ὦ τελευτῆς ὀλβίας.

Des.

Ἔα, τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δεύτερα.

CCVI. pag. 227. Eiusdem Philes politici versus XVI. *ad Imperatorem in festo Christi Nativitatis & SS. Luminum*. Inc.

Ὡς εἴδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον, αὐθέναξ.

CCVII. p. 228. Eiusdem tetrasticha XXXIII. *in totidem Io. Climaci Sermones, seu gradus, quibus eius Scala constat*, & aliud *in eiusdem Sermonem ad Pastorem*.

CCVIII. pag. 231. Eiusdem *Monodia in despotam D. Ioannem Palaeologum*, in qua tamquam in Dramate introducuntur Despina, Imperator, Imperatrix, Servus. Constat versibus DLXXXVI. Inc.

Ὦ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχή μοι δευτέρα.

Des.

Τάδε ζέειν δίδωμι τοῖς ἑρμογλύφοις.

CCIX.

(1) Navigii species, de qua multis agit in Glossariis mediae Graecit. & Latinit. Du-Cangius.
(2) Nihil de hoc apud Fabric. in Bibl. Graec.

CCIX. pag. 243. Occurrit decastichon Epigramma anepigraphum, quod inc.

Βασιλέως παῖς εὐσεβὴς ὁμοτρόπου.

tum alii eiusdem versus item anepigraphi XXXVIII. quorum primus:

Ὦ ζῶν ἐν ἡμῖν καὶ λαλῶν ὄντως, λόγε.

CCX. pag. 244. *Eiusdem ad Imperatorem D. Michaëlem Palaeologum, qui leonem canis amicum effecerat*, versus centum. Inc.

Τί τοῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις.

CCXI. pag. 246. Eiusdem *hominis cum anima Dialogus*, versibus constans politicis, ac decasticha continens XXIV. quorum singula a litteris alphabeti incipiunt. Primum itaque inc.

Ἄγε ψυχή μου ταπεινὰ σχολάσωμεν καὶ γνῶμεν.

CCXII. pag. 250. Eiusdem Carmen *de Elephante ad Imperatorem*. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, τοῦ γένους λέον.

Habes editum primum a Fabricio Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 699. seqq. In nostro tamen Codice divisum est in Capita XXIV. secluso prooemio, quibus sui praefiguntur tituli, qui ita habent:

I. Ἔκφρασις ἐλέφαντος.
II. Περὶ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως.
III. Ὅπως θηλάζει.
IV. Ὅτι ἐμφερής ἐστι μονιῷ.
V. Περὶ τῶν ὤτων αὐτοῦ.
VI. Περὶ τῶν κεράτων, ἢ ὀδόντων αὐτοῦ.
VII. Περὶ τῆς προνομαίας αὐτοῦ.
VIII. Περὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
IX. Περὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ.
X. Περὶ τῆς τροφῆς αὐτοῦ.
XI. Περὶ τοῦ ποτοῦ, οὗ πίνει.
XII. Ὅπως εἰς τὴν μάχην ἐρεθίζεται.
XIII. Περὶ τοῦ μεγέθους αὐτοῦ.
XIV. Τί ποιεῖ κατεχόμενος οἴστρῳ.
XV. Ὅτι ἐστὶν ὅτε καὶ γυναικῶν ἐρᾷν.
XVI. Ὅτι γράφει διὰ τῆς ῥινός.
XVII. Ὅτι καὶ ὀρχεῖσθαι παιδεύεται.
XVIII. Ὅπως ἀνέχεται μαστιζόμενος.
XIX. Περὶ τῆς τῶν γερόντων ἐπικουρίας.
XX. Ὅπως ὑπὸ τοῦ δράκοντος φονεύεται.
XXI. Περὶ τῆς εὐταξίας καὶ φιλαδελφίας αὐτῶν.
XXII. Περὶ τῆς φυσικῆς ἰατρικῆς αὐτῶν.
XXIII. Ὅπως διέρχονται ποταμοῖς.
XXIV. Ὅπως θηρεύονται.

CCXIII. p. 258. *b*. Sequuntur Carmina plurima pii, & sacri argumenti, nimirum in *Reliquias S. Pulcrae, & S. Paulli. In lapidem, in quo sculpta erat Christi Nativitas.*

Pag. 260. *In Annunciationem. In Christi Nativitatem. In Occursum. In Baptismum. In Lazari resurrectionem. In Christi Transfigurationem, Crucifixionem, Resurrectionem, & Adscensionem.*

Pag. 261. *In Pentecosten. In quatuor Evangelia. In imaginem S. Apostoli Petri. In eius Epistolas Catholicas. In imaginem S. Paulli. In eiusdem Epistolas.*

Pag. 262. *b. In Cantica.*

Pag. 263. *b. In imaginem Deiparae, & in eius Dormitionem.*

Pag. 264. *In imaginem Michaëlis Archangeli ex persona protostratoris Glabae. In Praecursoris Decollationem. In eius imaginem. In aliam, Lazari resurrectionem exhibentem. In sacrificium Abrahae in petra excisum in Blachernis.*

Pag. 265. *In Crucem, in qua erat Petrus, & Latro. In panagiaria quaedam, varias picturas exhibentia.*

Pag. 266. *In Deiparam ex persona D. Ducae Tarchaniotae Glabae. In eamdem ex persona* τοῦ Βαρδαλῆ. *In eamdem ex persona Palaeologi.*

Pag. 267. *In eamdem ex persona* τοῦ ἀσὰν (1) κυρίου Ἀνδρονίκου. *In digitum prodigiosum, quem ostendit Imperator. In venerabilem crucem in lauri stirpe mire inventam, in qua erat etiam sanguinea scriptura.*

Pag. 269. *b. In templum S. Nicolai ex persona* τοῦ Κλιβα . . . . (2)

Pag. 270. *In Virginem ex persona Protostratoris.*

Pag. 271. *In Prodromum ex eiusdem Protostratoris persona.* Εἰς εἰκόνα Χριστοῦ δι' ἐνοποτίας τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος. *In imaginem Davidis scribentis. In Psalmorum principium &c.*

Pag. 272. *In imaginem Moysis Iudaeis legem dantis, & in eius primam, & secundam Oden. In transitum Israëlis per mare Rubrum. In historiam veteris Testamenti. In Christum super crucem extensum.*

Pag. 273. *In Crucifixionem*, τοῦ Λαπαδιώτου ἐκείνου κυρίου Ἀνδρέου, & alia eiusdem generis.

Pag. ead. *b*. Εἰς τὸν περὶ ἀκρασίας λόγον τοῦ Ἡσαῦ.

Pag. 274. *In Sermonem S. Mariae Aegyptiacae. In Sermonem de prodigio, quod Chonis per Archistrategum factum est. In S. Acacium.*

Pag. 275. *In Magnum Georgium. In Danielem, quum inter leones clausus fuit. In S. Hyacinthum. In Praecursorem ex persona Magni Drungarii.*

Pag. 276. *In S. Evangelium. Ad Virginem ex persona Philareti.*

Pag. 277. *In dedicationem templi S. Georgii. In Magnum Nicolaum. In panagiarium.*

Pag. 278. *In Michaëlis Archangeli imaginem. In martyres ex marmore exsculptos. In imaginem dilecti Theologi. In templum Virginis ex persona* τοῦ λιβαδαρίου (3).

Pag. 279. *In imaginem Dominicam. In Religionem nostri Dogmatis. In dictum illud*, καθελῶ μου τὰς ὑποθήκας.

Pag. 280. *In thecam Deiparae Virginis reliquias continentem. In Crucifixionem. In Sermonem Nysseni ad quemdam martyrem. In sacram supellectilem ad Magnum Nicolaum.*

Pag. 281. Αὐθωρὸν, sive *extemporanei versus in Sermonem in Deiparae Dormitionem. In panagiarium ligneum. In Abrahae hospitalitatem in lapide expressam.*

Pag. 282. *in Magnum Demetrium in lapide item expressum. In Sermonem in S. Nicolaum. In candelam Deiparae sacratam. In S. Nicetam equitem currentem.*

L Pag.

(1) Quid sibi velit illud ἀσὰν, non tradit Du-Cangius loc. cit.

(2) Illius vocis extremas litteras expiscari minime potuimus.

(3) Ita enim clauditur Epigramma:
Κωμητοφυὴς ταῦτα λιβαδάριος
Θεόδωρός σοι Δύκας τολμήσας ἔφη.

Pag. 283. *In templum Servatoris Christi. In Magni Demetrii imaginem ex eiusdem Demetrii persona. In omnes sanctos ex persona Cretensis. In Magnum Demetrium.*

Pag. 284. Εἰς τὰ κόλυβα (1) *in primo Ieiuniorum sabbato. In illud,* Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Pag. 285. *In S. Ioannem Ieiunatorem. In S. Ioannem Calybiten. In S. Stephanum protomartyrem. In Praecursorem. In imaginem Deiparae ex persona* τοῦ ἀσὰν κυρίου Μιχαὴλ.

Pag. 286. *Extemporanei versus in Sermonem de Publicano. In Sermonem de Palmis.*

Pag. 287. *In Praecursoris Decollationem. In magnum Praefectum Rhaul. In ipsius servum.* Εἰς τὸν Κυζίκου. *Ad Abbatem Monasterii Ephesi. In secundum adventum. In magnum Sacellarium Cappadocem. In magnum castrorum Praefectum Rhaul.*

Pag. 288. Εἰς τὸ βιβλίον, ὅπερ ὠργάνωσεν Δομεστίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ, *In SS. Quadraginta martyres.*

CCXIV. pag. 288. *b.* Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν στρατηλάτην, τοῦ Προδρόμου. *In S. Theodorum Stratelatem, Prodromi* tetrastichon. Inc.

Κατὰ σκοποῦ βάλλουσι τῶν σῶν ὀμμάτων,

Tum alia tetrasticha duo, & tristichon iambicum sine titulo; sed tantum in margine singulis appositum est, τοῦ αὐτοῦ, ita ut videantur ad Prodromum pertinere.

CCXV. pag. 289. *In S. Mariam Aegyptiacam,* versus iambi XVII. Inc.

Ὁ νοῦς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται.

CCXVI. p. 289. Εἰς τὸν προῤῥηθέντα Ῥαοὺλ, *In praedictum Rhaul,* versus LXI. Inc.

Λεία μυσῶν εἴργασο ἄγαν ἑστία.

CCXVII. pag. 290. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην ἐκ στόματος τοῦ Κυζίκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. *Sepulcrales* versus VI. *in Magnum Oeconomum Cappadocem ex ore Cyzici fratris eiusdem.* Inc.

Ἀδελφὲ, σὺ μὲν καὶ τελευτήσας μένεις.

quibus alii sex succedunt ἀμειβαῖοι, *responsivi.*

CCXVIII. pag. 291. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου, *In palam* (2) *Imperatorii annuli,* tetrastichon. Inc.

Ὁ μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὀγδόης,

CCXIX. pag. ead. Ἐπιτάφιοι εἰς αὐταδέλφους δύο. *Sepulcrales* versus IV. *in duos germanos.* Inc.

Οὐδέν τι καλὸν, οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε.

CCXX. pag. ead. Πρὸς μικρόψυχον παραινετικοί. *Ad pusillanimum admonitorii* versus XXX. Inc.

Ψυχὴ περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε.

CCXXI. pag. ead. *b.* Ὡς ἀπὸ στόματος γυναικὸς εὐγενοῦς τινος καὶ ἐναρέτου. *Tamquam ex ore mulieris cuiusdam nobilis, ac virtute praeditae,* versus LIV. Inc.

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν.

CCXXII. pag. 293. Πρὸς τὸν τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Ἀνδρόνικον ἀσὰν τὸν Παλαιολόγον. *In Imperatoris consobrinum D. Andronicum* ἀσὰν *Palaeologum,* versus XXXVIII. Inc.

Ὁ παντοδαπὸς ὁ χρυσοῦς ὁ γεννάδας.

CCXXIII. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην. *Sepulcrales* versus XIII. *in magnum castrorum Praefectum.* Inc.

Τὸ μὲν στάχυς τέμνειν σε λευκοὺς ἐν θέρει.

CCXXIV. pag. 294. Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας, καὶ τῶν ἑπομένων αὐτῇ νεκρῶν. *Alexii Macrembolitae de regno Dei, & de mortuis illud consequentibus,* tetrastichon. Inc.

Τὸ παρομαρτοῦν διώκοντες ἀφρόνως.

CCXXV. pag. ead. Τοῦ Προδρόμου εἰς λαίμαργον. *Prodromi in helluonem,* tetrastichon. Inc.

Ἐρᾷ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο καὶ κύνες.

CCXXVI. pag. ead. Εἰς κλίνην, τοῦ αὐτοῦ, *In lectum, eiusdem* versus XV. Inc.

Βλέπω σε κλίνη καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον.

CCXXVII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κατ' εὐνούχων. *Eiusdem contra Eunuchos* versus XIII. Inc.

Ἔστι γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον.

Inter hanc & sequentem pag. desunt duo folia, nempe 295. & 296. ut ex numeratione in superiori margine antiquitus apposita videre est; quare sequentis Carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus versus est;

Ἐὰν ἐνθυμηθῇ φησι πρὸς κύριον στραφεῖναι.

CCXXVIII. pag. 297. *b.* Τοῦ αὐτοῦ. *Eiusdem* (fortasse *Prodromi*) versus anepigraphi XV. Inc.

Ἄγχει με δεινῶς πνεῦμα ταχὺ καὶ θλίβει.

CCXXIX. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις. *Eiusdem in caelestes potestates,* tetrasticha novem, quorum primum inc.

Οὐρανὸν μικροῦ τόνδε τὸν δόμον βλέπων.

CCXXX. pag. 298. *b.* Τοῦ Προδρόμου. *Prodromi,* versus anepigraphi XVI. Inc.

Ὦ τοῦ πάθους δέσποινα καὶ σὺ δακρύεις.

CCXXXI. pag. 299. Τοῦ Μακρεμβολίτου. *Macrembolitae,* versus XXV. Inc.

Ἥσυχος γυνὴ κἂν σοβὰς μὲν τυγχάνῃ.

CCXXXII. pag. ead. *b.* Tetrasticha quaedam sacri argumenti, nimirum *in imaginem Coryphaeorum, in SS. Quadraginta Martyres, in imaginem Deiparae &c.* fortasse eiusdem Macrembolitae.

CCXXXIII. pag. 300. Τοῦ Μακρεμβολίτου. *Macrembolitae,* enneastichon versibus politicis. Inc.

Πῶς τὸ ψεῦδος κατεσθίεις ἀδεῶς ἀργυροκόπτες.

In hac ipsa pagina a tergo legitur nomen, Ἀλέξιος ὁ Ἀτζικαντήλης.

Horum omnium Carminum Manuelis Philes, quae recensuimus, praeter ea, quae suis locis edita monuimus, reliqua nondum vidisse lucem arbitramur. Invenimus tamen octastichum illud, *in S. Georgium ex albo lapide excisum,* de quo supra §. XX. pag. 150. sub Calliclis nomine editum inter Theodori Prodromi Carmina Basileae apud Io. Bebelium MDXXXVI. in 8. & quidem in duo tetrasticha divisum; de quo etiam Fabric. B. G. Vol. VI. p. 818. Co-

(1) Κόλυβα *frumentum coctum* significat, & huiusmodi vox usurpabatur in Liturgiis, quod in Ecclesia Graeca *Colybi* benedici, & distribui fidelibus solerent primo sabbato ieiuniorum. Plura de hoc sacro ritu vide apud Du-Cangium loc. cit. p. 686.

(2) Est annuli pars plana, & latior, in qua gemma includitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur nomen Ἀρλενίου, huius fortasse Codicis possessoris. Constat foliis 300.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS ALEXANDRA.

COD. XX. I. pag. 1. LYcophronis *Alexandra* cum glossis interlinearibus, & scholiis Isaaci Tzetzae, quorum initium & finis cum iis concordant, quae in Codice XVII. huius Plutei recensuimus. Heic tamen nulla occurrunt Prolegomena.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. Constat foliis 100.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΦΑΛΑΡΙΣ.

LVCIANI PHALARIS.

Adde

Euripidem, *&* *Aeschylum*.

COD. XXI. I. pag. 1. ΦΑ'λαρις πρῶτος λόγος. *Phalaris Sermo primus*, *&* *secundus*. Ille inc. Ἔπεμψεν ἡμᾶς, ὠδελφοὶ, κ. λ. Hic des. εἰ κριθήσεται τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος. Exstant in editione Amstelod. MDCCXLIII. T. II. a p. 187. ad 207.

II. pag. 9. *Euripidis Hecuba*. Inscribitur Latine: *Euripidis Liber poëticus*. Paucis adspersus est glossis interlinearibus.

III. pag. 57. *Aeschyli Prometheus*, cuius sex ultimae paginae diversa manu suppletae sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 90.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

COD. XXII. I. pag. 1. HOmeri *Ilias*, cum Prolegomenis, quorum initium: Θεοὶ τοὺς Θέτιδος καὶ Πηλέως γάμους ἦγον ἐν Πηλείῳ τῆς Θεσσαλίας ὄρει. μόνη δ' ἄκλητος ἦν ἡ Ἔρις, ὡς μὴ ταράττοι παροῦσα. Finis: Μελπομένη ὕμνους, Οὐράνεια ἀστρολογίαν, Καλλιόπη ποίησιν. Inseritur in his Herodoti Halicarnassei Enarratio de Homeri vita, qualis in edit. Florent. toties cit. & argumentum Libri Iliados primi, cuius initium, Χρύσης ἱερεὺς, κ. λ. Finis, εἰς ὕπνον τρέπονται, quae est pars longioris hypothesis, quae legitur in edit. Londinensi, quam citavimus supra in Cod. IV. §. I. p. 126. Reliquis deinde Libris suae sunt singulis hypotheses praeviae, quae cum editis collatae, in his, quae sequuntur, ab ipsis discrepant. Libri II. III. IV. & V. habent tantummodo illam, quae in edit. secundo loco legitur, VI. habet primam, VII. duas, ut in edit. VIII. & IX. primam, X. habet duas, quarum prima edita, altera inc. Τῶν ἄλλων πάντων βαθεῖ κατεχομένων ὕπνῳ, κ. λ. Des. καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης κατακοιμῶνται. XI. habet primam, sed in fine paullulum diversam, XII. habet unicam, ut in editione, quemadmodum etiam reliqui omnes, exceptis XIII. & XXI. quorum ille habet primam, hic vero secundam. Scholia etiam plurima ad marginem sunt apposita, quae incipiunt a versu 46. Libri I. (1) primum enim est in illud verbum ἔκλαγξαν, quod ita habet: Ἔκλαγξαν, ὀνοματοποιΐα ἐστί. ὀνοματοποιΐα ἐστὶ μίμησις λεκτικὴ ποιότητος ἤχου, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παράγειν ὀνόματα, καὶ τῆς ποιότητος τοῦ τοιοῦδε ἤχου. Desinunt in Lib. XXII. ultimum enim est in illam vocem γνωτῶν, versus 227. & ita habet: Τὸ γνωτῶν ἑρμηνεύων ὁ ποιητής, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, φησίν, οὓς Ἑκάβη καὶ Πρίαμος τίκε παῖδας. In fine Iliados annus scriptionis, & nomen amanuensis legitur, hoc pacto: αυνθ' ἐτελειώθη ἡ Ἰλιὰς τοῦ Ὁμήρου παρ' ἐμοῦ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Ἀλεξάνδρου. *MCCCCLIX. absoluta est Ilias Homeri a me Georgio sacerdote, Alexandri filio* (2).

II. pag. 234. *Eiusdem Batrachomyomachia*, quae item initio, & fine cum editione concordat. In hanc nulla sunt scholia.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime servatus, diligenterque descriptus. Constat foliis 238.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COncordat initium, & finis cum cit. edit. Florentina. Notandum tamen est, in primis quatuor Codicis paginis descriptas fuisse manu recentiori explicationes quasdam fabularum de Veneris ortu, de Baccho, de Pelope &c. In fine vero characteribus paene deletis legitur: Ἡ βίβλος αὕτη Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. *Hic liber est Francisci Philelphi; est autem etiam amicorum eius*. Hanc subscriptionem alia sequebatur, quae obliterata penitus fuit. A Libro XVI. incipiunt scholia quaedam in margine recentissimae quidem manus, ac valde rara. COD. XXIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 282.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

PRima Poëmatis pagina quum vetustate obliterata fere oculos legentium effugeret, recentiori manu rursus in folio anteriori fuit exarata. Concordat itaque initium cum edit. cit. finis vero mutilus: desinit enim in versu, COD. XXIV.

(1) Alia enim scholia ad praecedentes versus pertinentia in prolegomenis citatis habentur.

(2) In Catalogo Montfauc. habetur *Alexandrini*, parum tamen, opinor, recte. Hanc vero subscriptionem omittit in Palaeographia Graeca toties citata idem Montfauconius.

Παῖδα φίλον Μελανθῆος ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα, qui est 103. Libri XXIV.

Glossis interlinearibus adspersus est. Pag. 185. *b.* haec legitur subscriptio: Κύριε, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Ἰωάννῃ ἁμαρτωλῷ τῷ πταίσαντι πλεῖστα κακὰ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐνώπιόν σου, κύριε φιλάνθρωπε υἱὲ τοῦ Θεοῦ. *Auxiliare, Domine, servo tuo Ioanni peccatori, qui plurima mala commisit in mundo, & coram te, Domine misericors, fili Dei.* Non adfert Montfauc. in Palaeogr. Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. X. Constat foliis 234.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. XXV. I. p. I. *Iliadis Libri VII. primi*, accurate, nitideque exarati. Corrigendus interim Montfauconii lapsus, qui in suo Catalogo VIII. enumerat, deceptus fortasse verbis, in fine Libri VII. adscriptis, quae quum habeant, Τέλος τῆς η' Ὁμήρου ῥαψῳδίας, illud η' pro numerica nota accepit, non pro alphabeti littera, quae in ordine est septima. Ante titulum Libri I. quaedam olim fuerant exarata, quae deinde abrasa perierunt.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis 96.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ.

PYTHAGORAE CARMINA.

Cum Expositione Hieroclis philosophi.

COD. XXVI. ALiud huius Hieroclis in Pythagorae Carmina Expositionis exemplar, & quidem quoad initium & finem huic simillimum, occurrit supra in primo nostri Catalogi Vol. Plut. IX. Cod. XXXII. §. XVI. ad cuius collationem fertur emendatus Graecus textus nuperrimae editionis Londinensis MDCCXLII. 8. Heic tantum animadvertendum, Pythagorae Carmina instar solutae orationis exarata, lineis rectis inter unumquemque versum ad perpendiculum ductis, invicem separari. In fine vero scriptoris nomen adiectum est hoc pacto: Νικόλαος Μούρμουρις ἐκ Ναυπλίου Πελοποννήσου μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἅλωσιν πενίᾳ συζῶν, μισθῷ καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν. *Nicolaus Murmurius* (1) *e Nauplio Peloponnesi, post suae patriae captivitatem, in paupertate vivens, mercede hunc quoque librum descripsit.* Hanc subscriptionem sequuntur pauca quaedam levis momenti de divisione deorum, quatuor anni tempestatum, elementorum, animalium rationabilium, ac rationis expertium, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 96.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. HOmeri Ilias cum argumentis in singulos libros, ut in cit. Londinensi editione. Discrimina tamen aliqua occurrunt, nimirum: Liber I. argumento caret, II. III. V. VI. IX. & XI. ex duobus editis habent primum; undecimi vero in fine aliquantulum diversum, IV. VII. VIII. & XIII. habent secundum; sed septimi item in fine diversum, X. unicum, ut in edit. quemadmodum etiam XII. quod tamen ab edito prorsus diversum inc. Πατρόκλου ἀχθομένου ἐπὶ τῷ τετρῶσθαι Εὐρύπυλον. Des. καὶ κορωνεὺς καὶ λεοντεύς. Reliquorum denique Librorum argumenta cum iis concordant, quae in Codice XXII. huius Plutei leguntur. Scholion vero unicum in toto Codice legitur, in illam vocem ἱπποκορυσταὶ, versus primi Libri II. quod ita inc. Ἱπποκορυσταὶ λέγονται οἱ ἔχοντες ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ἱππείας τρίχας, κ. λ. In fine annus scriptionis appositus hoc pacto: Τέλος ἔσχε μηνὶ Μαρτίῳ τρίτῃ, ἰνδ. ζ'. ἔτους ςωμζ'. ἡμέρᾳ τετάρτῃ. *Finem adcepit mense Martio, die III. Indict. VII. Anno* 6847. (Christi MCCCXXXIX.) *feria IV.* Memoratur etiam a Montfauc. Palaeogr. Graec. p. 70. COD. XXVII.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Constat foliis 257.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Seu potius

Iliados Libri duo priores.

I. pag. 1. PRaecedit Βίος καὶ τελευτὴ Ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ. *Vita & obitus Homeri poëtae.* Inc. Ὅμηρος ὁ ποιητὴς, υἱὸς ἦν κατὰ μέν τινας Μαίωνος καὶ Ὑρνηθοῦς. Des. περὶ τῆς ἐρωταποκρίσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν ἁλιέων. Pag. 2. Ἱστορία περὶ τῆς Ἰλιάδος. *Historia de Iliade.* Inc. Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακεδαιμονίας Τυνδάρεως ὄνομα. Des. τὰ δὲ ἑξῆς αὐτὸς ὁ ποιητὴς διδάξει σαφέστατα. Pag. 3. *b.* Ὑπόθεσις τῆς α' Ὁμήρου ῥαψῳδίας. *Hypothesis primae Homeri Rhapsodiae* eadem atque illa Codicis XXII. huius Plutei. Sequuntur novem Musarum nomina; cui quaeque scientiae praesit, & quis eius inventor. Pag. 4. incipit Liber I. Iliados cum glossis interlinearibus, paraphrasi, & scholiis ita quidem dispositis, ut post certum quemdam carminum numerum subiiciatur paraphrasis, paraphrasim vero scholia subsequantur. Paraphrasis inc. Μῆνιν ἄειδε θεά. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπὲ ἀκριβῶς ἐν ἐμμελείᾳ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως, κ. λ. Des. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Ἥρα ἡ τὴν λαμ- COD. XXVIII.

(1) Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 104. ita habet: *Nicolaus Murmurius, sive Peloponnesius, scripsit Hieroclem in Pythagorica Carmina. Cod. nunc Laurentianus, anno MCCCCLV.*

λαμπρὰν ἔχυσα καθέδραν ϗ τιμίαν. Scholia inc. Μῆνιν. Ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, ϗ χολοῦσθαι ταὐτόν· πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· τὸ δὲ χολῦσθαι, ποιητικόν. Des. ὅσα δ' ἐνεςώτων εἰσὶ, ϗ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται. Paraphraseos huius initium simile adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 293. quam Io. Rodulphus Vetstenius Differt. de fatis scriptorum Homeri pag. 156. in bibliotheca Florentina exstare adfirmat.

II. pag. 69. *Iliados Liber II.* item cum glossis interlinearibus, paraphrasi, & scholiis. Praecedit autem duplex hypothesis. Prima inc. Ζεὺς ἐμέμνητο τῆς ἱκεσίας Θέτιδος, κ. λ. Altera inc. Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, κ. λ. Exstant ambae in cit. Londin. edit. Tom. I. p. 38. Paraphrasis initium est: Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι θεοί τε ϗ οἱ ἄνδρες οἱ ἐφ' ἵππων ὁπλῖται, διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωττον. Finis: τὺς ἀρχηγὺς δὴ τῶν νηῶν ἐρῶ, συναιρομένων μοι τῶν μυσῶν ϗ ἁπάσας τὰς ναῦς. Quae quidem desinit in prima parte huius Libri; secunda enim, in qua navium catalogus adfertur, paraphrasi caret, scholiis tantummodo marginalibus, glossisque interlinearibus referta. Scholia inc. Μέν ῥα θεοί. Τῶν παραπληρωματικῶν συλλαβῶν συνδέσμων, οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενοι, κ. λ. Vltimum scholion in voces φθειρῶν τ' ὄρος, des. φθειρῶν ὖν ὁ ὄρος, τὸ ἔχον φθεῖρας, τυτέςι πιτύας.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 126.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

COD. XXIX. I. pag. 1. LYcophronis Alexandra cum Isaaci Tzetzae scholiis, qualia in Codice XVII. huius Plutei innuimus. In fine subiiciuntur eadem Prolegomena, cum Epigrammate, & Lycophronis Vita, quae in dicto Codice habebantur in principio. Vita tamen longior est, ut in editione inibi citata, quamvis nonnulla sint in fine transposita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 116.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COD. XXX. I. pag. 1. HOmeri Odyssea cum argumentis in singulas Rhapsodias, exceptis Α, Ε, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Φ, Χ, Ψ, Ω, quibus nulla est hypothesis, locus tamen vacuus ad eam excipiendam relictus. Aliarum hypotheses cum editis Londini MDCCXL. 8. conferentes, haec deprehendimus discrimina. Ζ habet unicam hypothesim, quae ex duabus editis est prima, Η secundam, Θ, Ι, Κ, Λ, aliquantum diversas, Ξ primam tantummodo. Reliquarum concordant cum editis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Constat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΑ ΙΓ.

HOMERI ILIADOS LIB. XIII.

I. pag. 1. ILiados Libri XIII. priores, & initium XIV. cum argumentis, glossis interlinearibus, & scholiis nonnullis marginalibus. Argumento tamen caret Liber I. Reliqui unicum tantum habent, idque potissimum, quod in editione Londinensi cit. (in qua duo utplurimum sunt) ordine primum legitur. In Libro II. deest altera pars, quae *Catalogus Navium* inscribitur. In Libro V. pagina 47. vacua a tergo relicta est, nullus tamen defectus. Libri tandem XIV. hypothesis tantum & primi quinque versus supersunt; reliqua detruncato Codice perierunt. Scholiorum vero specimen adferimus ex Lib. II. vers. 73. voce, πειρήσομαι, ubi Scholiastes ad marginem ita adnotat: Ἀπόπειραν δὲ τῦ πλήθυς λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων κατά τινον παλαιὸν ἔθος, βυλόμενος μαθεῖν, πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ. COD. XXXI.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. mutilus in fine, cuius margines, ac praesertim superiores, ita sunt vetustate male adfecti, ac tineis corrosi, ut non modo ex scholiis multa, sed ipsius etiam poëtae textus pars aliqua interierit. Constat foliis 151.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

I. pag. 1. SOphoclis Aias flagellifer, cum argumento, scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Argumentum inc. Πεπτωκότος ἐν τῇ μάχῃ Ἀχιλλέως, κ. λ. Des. ἔςι γὰρ ὁ Σοφοκλῆς πάνυ φιλόμηρος. Est pars longioris argumenti, quod in cit. edit. tragoediae praefixum legitur. Scholia marginalia utplurimum ab editis recedunt, si quae vero cum ipsis concordant, ex illis Demetrii Triclinii potius, quam ex vetustioribus videntur petita. COD. XXXII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 50.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Et aliorum Opera Varia.

PRaemittuntur pag. 1. in Pindarum Prolegomena, in quibus agitur de ludis Olympiacis, eorumque inventione. Pag. ead. *b.* Historia de Hercule, eiusque duodecim laboribus, qui quidem sex politicis versibus exprimuntur. Pag. 2. adferuntur Hesiodi versus LXXXII. *de Herculis scuto*, ex eius longiori Carmine, quod de hoc argumento conscripsit, excerpti. Tandem pag. 4. *b.* alia pauca de variis poëtarum speciebus enarrantur. COD. XXXIII.

I. pag. 5. *Pindari Carmina Epinicia XIV. in Olympionicas* cum scholiis marginalibus uberri-

rimis, & glossis interlinearibus. Primum Carmen inscribitur, Γέρωνι Συρακουσίῳ κέλητι, *Hieroni Syracusano, equo-celete victoriam adepto*. Inc. Ἄριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. Scholia inc. Λυρικοὶ ποιηταὶ μουσικῶν ᾀσμάτων ἐννέα, ἐννέα δὲ καὶ αἱ καθ' ἡμᾶς θείων ᾀσμάτων ᾠδαί. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν προειρημένων λυρικῶν εἰσὶ τάδε, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, Στησίχορος, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σιμωνίδης, Βακχυλίδης, καὶ Πίνδαρος. Primum scholion ad ipsam Odes inscriptionem pertinet, & inc. Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος οὗτος Ἱέρωνι τῷ τοῦ Γέλωνος ἀδελφῷ νικήσαντι ἵπποκέλητι τὴν ογ' Ὀλυμπιάδα, κ. λ. Habes editum in fine Prolegomenorum ad Pindarum edit. G. L. Genev. MDXCIX. 4. apud Paullum Stephanum. Scholia in prima verba, Ἄριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. inc. Τρία ἐν ἀνθρώποις ὁ Πίνδαρος ἄριστα λέγει εἶναι, κ. λ. quae reperies loc. cit. pag. 1. in notis, col. 2. lin. 15. Finis scholiorum in XIV. Odem sequens est: Ἐν Ὀλυμπίᾳ πτεροῖς ἐκ τοῖς καλλικόλποις παρ' εὐδόξοιο Πίσας τοῖς στεφάνοις λέγει· πτεροῖς δὲ εἶπε στεφάνου ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων, ἐπειδὴ ἐπαίρει τοὺς νικῶντας ὁ στέφανος. Concordant ut plurimum cum editis loc. cit. Videntur autem interdum admixta etiam aliqua ex iis scholiis, quae separatim edita sunt ibidem post Olympia pag. 129. Vbi notandum praemitti etiam singulis Odis, prima excepta, explicationes τῶν κώλων, quales in edit. leguntur.

II. pag. 49. *Eiusdem Carmina Epinicia XII. in Pythionicas*, item cum scholiis uberrimis & glossis interlinearibus. Praecedunt omnes illae hypotheses, una cum reliquis praeliminaribus, περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς, κ. λ. περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ, κ. λ. quae habentur loc. cit. pag. 185. seq. Post ultimam tamen hypothesim, nonnulla adiiciuntur, quae in edit. reperies pag. 187. in notis col. 1. lin. 12. a verbis: Ὁ δὲ Ἱέρων ἄνωθεν Συῤῥακούσιός ἐστι, κ. λ. usque ad illa, στέφονται δὲ δάφνῃ οἱ νικῶντες. Scholia in primam Odem inc. Χρυσέα φόρμιγξ. Τινὲς χρυσῆν ὑποσχέσθαι κιθάραν τὸν Ἱέρωνα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. In edit. succedunt haec verbis mox relatis. Progrediuntur autem usque ad Odem V. quorum ultimum est in illa verba, φιλεῖν δὲ Κάῤῥωτον, κ. λ. & ita desinit, κατάγειν δὲ αὐτῷ καὶ στρατιωτικὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος...... quae verba incidunt loc. cit. pag. 271. in notis col. 1. lin. 16. Redeunt deinde nonnulla alia initio Odae IX. quae desinunt in verbis, ἀλλ' οὐχὶ φόβῳ ἔχει· μάστιγησαν αὐτῆς αἱ φρένες, quae incidunt ibidem in calce pag. 299. Notandum, quae in editione initio singularum Odarum praenotantur de ipsarum partibus, in Codice desiderari.

III. pag. 93. *Euripidis Tragoediae III.* cum scholiis, & glossis interlinearibus. Prima est *Hecuba*, II. pag. 114. *b. Orestes*, III. p. 135. *Phoenissae*. Praecedunt quaedam Epigrammatum fragmenta in Euripidem, analphabete prorsus exarata, quae integra leguntur initio eius Operum in editione superius citata. Tum Poëtae vita brevissima, quae inc. Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς, υἱὸς ἦν Μνησαρχίδου. Des. ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ. Sequitur duplex Hecubae hypothesis; prima Tzetzae versibus politicis undecim, quae inc.

Πολύδωρον Ἑκάβης τε καὶ τοῦ Πριάμου παῖδα.

Des. Οὕτω κατέπος λέγει δὲ διὰ τοῦ Εὐριπίδους. Altera anonymi soluta oratione, quae inc. Μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πολυορκίαν. Des. καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν γνώμην κοινωσαμένη. Orestis hypothesis cum illa Codicis VI. Plut. XXXI. concordat. Phoenissas tandem praecedunt argumenta illa, quae leguntur etiam in edito, licet diverso ordine digesta, & alia quaedam de Iocaste, & de Laio. Sequuntur vero Capita duo, quorum primum inscriptum, Περὶ τοῦ τρίτου δράματος ἡ γενεαλογία, inc. Ἀπὸ τῆς Ἰοῦς Ἔπαφος, ἀπὸ τούτου Λιβύη, κ. λ. Des. ἀπὸ τούτου Ἐτεοκλῆς, καὶ Πολυνείκης, alterum, cui titulus, Ἱστορία, inc. Ὁ Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Θήβαις, κ. λ. Des. μαχησθέντες ἀλλήλως ἀπώλοντο. Tum iambici versus IX. in eiusdem argumentum, quos protulimus supra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. Sequitur p. 152. argumentum *Medeae*, cum illo, quod primo loco editum est, concordans. Tum alia quaedam veluti ipsius Prolegomena, quorum initium est: Θησεὺς ἦν μὲν βασιλεὺς Ἀθηναίων, κ. λ. Finis: μένειν παντοίας παιδεύσεως. Sed praeter haec, nihil aliud occurrit, fortasse Codice mutilato.

IV. pag. 152. *Phalaridis Epistolae LXXVIII.* ordine eodem, quo leguntur in Collect. Epistol. Graec. Veterum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. ex versione Iac. Cuiacii. Harum prima anepigrapha inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς, κ. λ. Vltima item anepigrapha, & in fine mutila, desinit in verbis ὥσπερ ἐκπλῆξαι σὺ . . . Exstant loc. cit. a pag. 59. ad pag. 80. Aliqua vero varietas in eorum nominibus, ad quos missae sunt, nobis legentibus obiter occurrit, quam heic iuvat subtexere. Epistola igitur 3. pag. 62. Ἀριφοίτῃ inscripta, in Codice inscribitur Ἀμφινόμῳ. Epistola 3. pag. 64. est anepigrapha. Epist. 5. pag. 65. inscribitur Κριτοδήμῳ. Epist. 2. pag. 66. inscribitur Νικίππῳ. Inter Epist. 3. & 4. pag. ead. inseritur in Codicis margine, recenti manu alia Epist. Ἀξιόχῳ inscripta, (habetur in edit. infra pag. 92. num. 1.) Epist. 5. pag. ead. inscribitur τῷ αὐτῷ. Epist. 2. pag. 67. inscribitur τῷ Ἀράτῳ. Epist. 3. pag. 69. inscribitur Ἀντισθένει καὶ Τιμοθέῳ. Epist. sequens inscribitur Μενεμάχῳ. Epist. 3. pag. 70. inscribitur Ῥιμφαίας. Epist. sequens Τιμοσθένει. Epist. 3. pag. 71. deest in Codice. Epist. 2. pag. 76. & Epist. 1. & 4. pag. 77. sunt anepigraphae. Epist. duae ad Stesichorum pag. 78. seq. desunt in Codice. Tres vero sequentes, quae sunt ultimae Codicis, sunt itidem anepigraphae.

V. pag. 160. *Epistolae Bruti & aliorum ad ipsum mutuae, numero LXX.* quotquot sunt in cit. edit. a pag. 109. ad pag. 120. Ipsarum series usque ad XVI. inclusive eadem cum edi-

editis, reliquarum vero ab iis diversa. Prima igitur Περγαμηνοῖς inscripta, inc. Α'κέω ὑμᾶς. Vltima, cuius inscriptio, Δαμᾶς Βρύτῳ, des. τὸ ἀποκρίνασθαι (1). Hanc sequuntur aliae duae, manu diversa exaratae, quarum altera Θεσπεσίῳ inscripta, inc. Ο'περ ἀεὶ ϗ πρὸς ἅπαντας ποιῶ, κ. λ. altera Λεοντίνῳ, inc. Προλαβὼν αὖθις τὴν σὴν ἀμοιβὴν, κ. λ. quae num ad Brutum, an ad alium pertineant, nondum comperimus. Quum vero multa alia habeantur inferius Bruti Epistolarum exemplaria, ne semper editionem prae manibus habere cogamur; placet heic earumdem seriem, prout in hoc Codice iacet, titulo & initio singularum adiectis, sub oculos ponere; hoc enim semel peracto, reliquorum Codicum, in quibus illae occurrent, facilior & expeditior fiet recensio.

I. inscribitur, Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Inc. Α'κέω ὑμᾶς, Δολοβέλλα. In Collect. Cuiaciana pag. 109.
II. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Χρήματα Δολοβέλλα. Ibid.
III. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Τὰ χρήματα ἡμῖν εἰς ὃν. Ibid.
IV. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Εἰ ῥᾴδιος ὁ πορισμὸς ἦν. Ibid.
V. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Τὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν. Ibid.
VI. Βρύτῳ Περγαμηνοί.
Ε'πέμψαμέν σοι χρήματα. Ibid.
VII. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Δολοβέλλας ἐςὶν ἡμῖν πολέμιος. Ibid. pag. 110.
VIII. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Τῆς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν. Ibid.
IX. Βρῦτος Περγαμηνοῖς.
Ψήφισμα ὑμέτερον. Ibid.
X. Περγαμηνοὶ Βρύτῳ.
Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν. Ibid.
XI. Βρῦτος Ρ'οδίοις.
Ξανθίους ἡμῶν ἀποςάντας. Ibid.
XII. Ρ'όδιοι Βρύτῳ.
Οὐκ εἰ σὺ βαρέως. Ibid.
XIII. Βρῦτος Κώοις.
Ρ'όδος μὲν ἤδη δεδύκωται. Ibid. pag. 111.
XIV. Κῶοι Βρούτῳ.
Οὔτε Ρ'οδίων ἅλωσις. Ibid.
XV. Βροῦτος Κώοις.
Οὐδὲν οὔτε θαλάττης. Ibid.
XVI. Κῶοι Βρύτῳ.
Καὶ γεωργίαν ἐςίν. Ibid.
XVII. Βρῦτος Κώοις.
Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τήν. Ibid. pag. 113.
XVIII. Κῶοι Βρύτῳ.
Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιςάμεθα. Ibid.
XIX. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Ibid. pag. 116.
XX. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Τῷ ϗ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. Ib.
XXI. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Πρόσθεν ὑμῖν ἀπέςειλα. Ibid. pag. 117.
XXII. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Ε'δηλώσαμέν σοι ϗ πρότερον. Ibid.
XXIII. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Η'γγέλθη μοι Κινδώρου. Ibid.
XXIV. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Οὐ Μινόδωρος ὑποδέξασθαι. Ibid.
XXV. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. Ibid. pag. 118.
XXVI. Τραλλιανοὶ Βρύτῳ.
Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις. Ibid.
XXVII. Βροῦτος Παταρεῦσιν.
Δαμάσιππον Ρ'οδίων ἅλωσιν. Ibid. pag. 111.
XXVIII. Παταρεῖς Βρύτῳ.
Εἰ θᾶττον Ε'ρμόδωρος. Ibid.
XXIX. Βροῦτος Καυνίοις.
Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν. Ibid.
XXX. Καύνιοι Βρύτῳ.
Οὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ πρεσβεύοντες. Ibid. p. 112.
XXXI. Βροῦτος Καυνίοις.
Εἰ μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν ὑπηκόων. Ibid. pag. 113. initio aliquantulum diversa.
XXXII. Καύνιοι Βρύτῳ.
Πίςις εὐνοίας. Ibid.
XXXIII. Βροῦτος Σαμίοις.
Αἱ βυλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. Ibid. pag. 120.
XXXIV. Σάμιοι Βρύτῳ.
Βυλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς. Ibid.
XXXV. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. Ibid. pag. 113.
XXXVI. Κυζικηνοὶ Βρύτῳ.
Παραπέμψαι τὰ ὅπλα. Ibid. p. 114.
XXXVII. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Ε'κομίσθη τὰ ὅπλα. Ibid.
XXXVIII. Κυζικηνοὶ Βρύτῳ.
Οὔτε κέρδος ἐλπίδι. Ibid.
XXXIX. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέτυχον. Ibid.
XL. Κυζικηνοὶ Βρούτῳ.
Τὸ σπυδαῖον ἡμῶν. Ibid.
XLI. Βροῦτος Μυρεῦσιν.
Ξάνθιοι ἁλόντες ἐλεεῖσθαι. Ibid. p. 115.
XLII. Μυρεῖς Βρύτῳ.
Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἔδει. Ibid.
XLIII. Βροῦτος Μυρεῦσιν.
Η' συμμαχία ὑμῶν. Ibid.
XLIV. Μυρεῖς Βρύτῳ.
Συνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον. Ibid.
XLV. Βροῦτος Μιλησίοις.
Οὐδὲ χρημάτων πένεσθαι. Ibid. p. 116.
XLVI. Μιλήσιοι Βρύτῳ.
Καὶ χρημάτων ϗ ςρατιωτῶν. Ibid.
XLVII. Βροῦτος Μιλησίοις.
Εἰ μὲν ἐςὶν ὑμῖν ὅπλα. Ibid.
XLVIII. Μιλήσιοι Βρύτῳ.
Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν. Ibid.
IL. Βροῦτος Λυκίοις.
Ο'σα ἐςὶν ὑμῖν ὄργανα μηχανικά. Ibid. pag. 112.
L. Λύκιοι Βρύτῳ. (male tamen habetur in Codice Βροῦτος Λυκίοις.)
Ο'ξείας ἐπιταγῆς. Ibid.
LI. Βροῦτος Λυκίοις.
Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν. Ibid.
LII. Λύκιοι Βρύτῳ.
Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος. Ibid.
LIII. Βροῦτος Λυκίοις.
Ξάνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. Ibid.
LIV. Λύκιοι Βρύτῳ.
Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. Ibid.

LV.

(1) In edit. ἀποφαίνεσθαι.

LV. Βρῦτος Λυκίοις.
Ξανθίων τὺς ἀποφυγόντας. Ibid.
LVI. Λύκιοι Βρύτῳ.
Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίους. Ibid. pag. 113.
LVII. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Μηδενὶ δοκείτω. Ibid. p. 118.
LVIII. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Οὐχ ὅσων δεῖσθαί σοι. Ibid.
LIX. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
Α᾽κύλαν ἐμὸν φίλον. Ibid.
LX. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. Ibid. p. 119.
LXI. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Ε῎γραψέ μοι Α᾽κύλας. Ibid.
LXII. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Α᾽κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν. Ibid.
LXIII. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Οἱ ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετῦντες. Ibid.
LXIV. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Οἱ βιαζόμενοι τὺς ὑπυργύς. Ibid.
LXV. Βρῦτος Βιθυνοῖς.
Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα. Ibid. p. 120.
LXVI. Βιθυνοὶ Βρύτῳ.
Ο῾ μὲν χειμὼν διεκώλυσε. Ibid.
LXVII. Βρῦτος Σμυρναίοις.
Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων. Ibid. p. 115.
LXVIII. Σμυρναῖοι Βρύτῳ.
Εὐχῆς ἔργον τὸ διηνεκῶς δύνασθαι. Ibid.
LXIX. Βρῦτος Δαμᾷ.
Ο῞πλων κ̧ χρημάτων. Ibid. p. 113.
LXX. Δαμᾶς Βρύτῳ.
Εὐπορέντων ἔργον. Ibid.

Earumdem Bruti Epiſtolarum initia, alphabetice diſpoſita, adiecto numero, quem in Codice obtinent.

Αἱ βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. Num. 33.
Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον. 51.
Α᾽κύω ὑμᾶς, Δολοβέλλᾳ. 1.
Α᾽κύλαν ἐμὸν φίλον. 59.
Α᾽κύλας οὐ κατήγορος ἡμῶν. 62.
Βουλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς. 34.
Δαμάσιππον Ρ῾οδίων ἅλωσιν φυγόντα. 27.
Δολοβέλλας ἐςὶν ἡμῖν πολέμιος. 7.
Ε῎γραψέ μοι Α᾽κύλας. 61.
Ε᾽δηλώσαμέν σοι κ̧ πρότερον. 22.
Εἰ θᾶττον Ε῾ρμόδωρος. 28.
Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. 19.
Εἰ μέν ἐςιν ὑμῖν ὅπλα. 47.
Εἰ μὲν κατ᾽ ὄψιν ὑπυργίαι τῶν ὑπηκόων. 31.
Εἰ ῥᾴδιος ὁ πορισμὸς ἦν. 4.
Ε᾽κομίσθη τὰ ὅπλα. 37.
Ε᾽πέμψαμέν σοι χρήματα. 6.
Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν πρεσβευόμενοι. 29.
Εὐπορέντων ἔργον. 70.
Εὐχῆς ἔργον, τὸ διηνεκῶς δύναθαι. 68.
Η᾽γγέλθη μοι Κινόδωρον. 23.
Η῾ συμμαχία ἡμῶν ἧκεν ἤδη. 43.
Καὶ γεωργίαν ἐςίν. 16.
Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος νικᾷν. 52.
Καὶ τάχιον ἐφρονῦμεν. 10.
Καὶ χρημάτων κ̧ ςρατιωτῶν. 46.
Μηδενὶ δοκείτω χαλεπόν. 57.
Ξάνθιοι ἀλόντες ἐλεεῖσθαι. 41.
Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. 54.
Ξάνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. 53.
Ξανθίους ἡμῶν ἀποσάντας χειρωσάμενοι. 11.
Ξανθίων τὺς ἀποφυγόντας. 55.
Οἱ ἀκόντες ἡμῖν ὑπηρετῦντες. 63.
Οἱ βιαζόμενοι τὺς ὑπυργύς. 64.
Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν παρ᾽ ὑμῶν. 17.
Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέτυχον. 39.
Ο῾ μὲν χειμὼν διεκώλυσε. 66
Ο᾽ξείας ἐπιταγῆς. 50.
Ο῞πλων κ̧ χρημάτων. 69.
Ο῞σα ἐςὶν ὑμῖν ὄργανα μηχανικά. 49.
Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίυς ὑποδέχεσθαι. 56.
Οὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ πρεσβεύοντες. 30.
Οὐδὲν ὗτε θαλάττης. 15.
Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἔδει. 42.
Οὐδὲ χρημάτων πένεσθαι. 45.
Οὐκ εἰ σὺ βαρέως. 12.
Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. 60.
Οὐ Μινόδωρος ὑποδέξασθαι. 24.
Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν. 48.
Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις. 26.
Οὔτε κέρδος ἐλπίδι. 38.
Οὔτε Ρ῾οδίων ἅλωσις. 14.
Οὐχ ὅσων δεῖσθαί σοι. 58.
Παραπέμψαι τὰ ὅπλα ϛ κατά. 36.
Πίςις εὐνοίας οὐχ ὡς συνεχῶς. 32.
Πρόσθεν ὑμῖν ἀπέςειλα, ὅτι. 21.
Ρ῾όδος μὲν ἤδη δεδούλωται. 13.
Συνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον. 44.
Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. 35.
Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα. 65.
Τὰ χρήματα ἡμῖν εἰς ὅν. 3.
Τὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν. 5.
Τῆς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν. 8.
Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων. 67.
Τὸ σπυδαῖον ἡμῶν. 40.
Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιςάμεθα. 18.
Τῷ καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. 20.
Χρήματα Δολοβέλλᾳ. 2.
Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. 25.
Ψήφισμα ὑμέτερον οἱ πρέσβεις. 9.

VI. pag. 164. *b.* Ε᾽κ τῶν ἐπιςολῶν Φωτίυ τῦ γενομένυ ἀρχιεπισκόπου Κωνςαντινυπόλεως. *Ex Epiſtolis Photii, qui Conſtantinopolitanus Archiepiſcopus fuit*, Epiſtolae XII. quarum prima (1) . . . . . ξενοδόχῳ . . . . *hoſpiti* inſcripta, inc. Τὸ σιγᾶν ἀδικέμενον, μείζονα τῶν ἀδικέντων ποιεῖται τὸν ἔλεγχον. Vltima, quae eſt longiſſima, ἀπὸ τῆς ὑπερορίας πρὸς τὺς ἐπισκόπυς, *ab exſilio ad Epiſcopos* conſcripta, deſ. ἐπιςήμη πόνων ἀσκεῖν μὴ βυλόμενος. Epiſtolae Photii CCXLVIII. ex Codice Bodleiano deſcriptae, cum Richardi Montacutii Epiſcopi Norvicenſis verſione & notis editae ſunt Londini MDCLI. fol. quibus editor R. D. alias Epiſtolas V. a Chriſtiano Ravio ex Oriente adlatas, Patricioque Iunio donatas adiunxit. Vide Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 519.

VII. pag. 172. Προγυμνάσματα κυρίυ Νικηφόρυ τοῦ βασιλικοῦ νοταρίυ. *Progymnaſmata D. Nicephori Imperialis Notarii*. Διήγημα τὸ κατὰ Ο᾽δυσσέα. *Narratio de Vlyſſe*. Inc. Εἶχεν Ε῾λένην ἡ Τροία, κ̧ ἡ Ε῾λλὰς ἐκεκίνητο. Deſ. ϛ ψυχῇ πολυμηχάνῳ τοῖς Τρωσὶν ἐπεβύλευε. Hic Nicephorus fortaſſe eſt, cuius Διηγήματα, ſeu *Narrationes*

(1) Scriptura proſſus evanuit.

nes XV. una cum aliis Opuscolis edidit Allatius inter Rhetorum ac Sophistarum Graecorum Excerpta Romae MDCXLI. 8. ubi memoratam de Vlysse διήγησιν inveniens pag. 148. Vid. Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 411. Ipsum tamen ea, quae sequuntur latuere.

VIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι. *Eiusdem Sententiae*. Inc. Σοφοκλῆν ἐπαινέσαι προάγομαι, ᾧς τοῦ μέτρῳ τὴν χάριν ἐτήρησε. Des. εἰ μὴ τὰς χάριτας διαμειβοίμεθα χάρισιν.

IX. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα γνώμη. *Eiusdem Sententia altera*. Inc. Ἐμὲ δὲ εἴ τις ἔροιτο, τίνα δεῖ νομίζειν εἶναι τὴν τραγῳδίαν, κοινὴν ἂν εἴποιμι παιδαγωγὴν, κ. λ. Des. ὡς οὕτω κακίαν δεόντως ἐκόλασεν.

X. pag. 174. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀνασκευὴ τῶν κατὰ Ἀταλάντην. *Eiusdem Confutatio eorum, quae circa Atalantam feruntur*. Inc. Οὐ ζηλῶ τοῦ ψεύδους τοὺς ποιητάς. Des. φλέγειν, οὐ τρέφειν τὸν ἄρτον ἰσχυριζόμενοι. Subiiciuntur ad implendam paginam duo brevissima Excerpta, & quidem manu recentiori, quorum alterum *de brutorum animalium vocibus* inc. Χρεμετίζει ἐπὶ ἵππου, βρυχᾶται ἐπὶ λέοντος, κ. λ. alterum *de Pythagora*, desumtum, ut legitur in marg. ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Ἀρτεμίου, inc. Πυθαγόρας ὁ τῆς Ἰταλικῆς κατάρξας αἱρέσεως. Des. εἶτα καὶ αὐτὴ προσαπόλλυται.

XI. pag. 176. *Procopii Sophistae Epistolae numero CXII.* (1) quae quum duplo ferme plures sint, quam in Collectione Cuiaciana, quam paullo ante citavimus, a p. 429. ad p. 447. visum est singularum initia, & inscriptiones prius eodem ordine, quo iacent in Codice, deinde iuxta alphabeti litteras proferre. In Codice igitur hunc ordinem obtinent:

I. pag. 176. inscrib. Καισαρείῳ καὶ Εὐβούλῳ.
Inc. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτόν φασι, κ. λ. Habetur in cit. edit. p. 430.
II. Ἱερωνύμῳ.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην σε τὸν Νεῖλον πάλαι. Haec non occurrit in dicta edit. quod de sequentibus etiam, ubi nulla ipsius fiat mentio, velim intelligas.
III. pag. ead. *b.* Πυθίῳ.
Εἴ μοί τις προσελθὼν ὡ πρότερον.
IV. Γερμανῷ.
Ὅσον οἱ ἀγαθοὶ λυποῦσιν. Edit. pag. 430.
V. Ἰωάννῃ.
Εἰ τῆς περὶ φίλους. Ibidem.
VI. pag. 177. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τὰ κατὰ τὸν ἄριστον τόνδε.
VII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Μακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας. Ibid. pag. 431.
VIII. pag ead. *b.* anepigrapha.
Ἡ περὶ τῆς σῆς παιδεύσεως φήμη.
IX. Ἱερωνύμῳ.
Ἐγὼ μὲν τῆς ἀδελφῆς λανθάνειν.
X. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἡ μὲν λιποῦσα διὰ τὴν σιγὴν ὥρα. Ibid.
XI. pag. 178. Ζαχαρίᾳ.
Αὖσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος. Ibid.
XII. Τῷ αὐτῷ.
Ἰδού σοι καιρὸς πάλιν. Ibid. p. 432.

(1) In Codice vero ob duplicatos numeros 64. & 65. apparent CX. totidemque in suo Catalogo innuit Montfaucon.

XIII. Ἀλυπίῳ . . . (2)
Σόλωνι τῷ νομοθέτῃ ἐπειδή.
XIV. pag. ead. *b.* Παλλάδῃ.
Τὴν τῶν μέγα δυναμένων ἀρετήν.
XV. Νηφαλίῳ.
Ἥσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. εἰς ἔργον δέ. Ibid. pag. 429.
XVI. Γεσσίῳ ἰατροσοφιστῇ.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὰς ἔδοξα.
XVII. pag. 179. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Πάλιν γράμματα παρ' ὑμῖν. Ibid. p. 432.
XVIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Ὡς ἔοικεν, ὦ λῷστε, τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων.
XIX. Ἐπιφανίῳ.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα κινεῖν.
XX. Στρατηγίῳ καὶ Ἱλασίῳ.
Πάλιν ἡμῖν (sic) ἐκ τῶν ἀμπέλων. Ibid.
XXI. pag. ead. *b.* Σωσιανῷ ἀδελφῷ.
Εἴ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστής.
XXII. Ἰωάννῃ.
Ὁ λογιώτατος Διόδωρος. Ibid.
XXIII. Διοδώρῳ.
Τοῦτο ἐκεῖνο, ὃ καὶ προσδοκῶντί μοι γέγονεν.
XXIV. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.
Τῆς μὲν προλαβούσης σιωπῆς.
XXV. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν. Ibid. p. 429.
XXVI. pag. 180. Εὐσεβίῳ.
Εἰ τοὺς ποθοῦντας καὶ μία. Ibid. pag. 433.
XXVII. Ἡλίᾳ.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτόν σε παρόντα. Ibid. p. 445.
XXVIII. Βίκτορι ἀδελφῷ.
Δέδεγμαι τὸ βιβλίον τὸ πρὸ τῆς πείρας.
XXIX. Διοδώρῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι περιφρονεῖς.
XXX. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ.
Νῦν ἔγνων, ὅσον ἠδίκεις πρότερον.
XXXI. Τῷ αὐτῷ.
Ὅσης ἀπήλαυσε παρ' ὑμῶν τῆς εὐνοίας.
XXXII. Δωροθέῳ.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα τὰ σμικρὰ μεγάλα ποιεῖν.
XXXIII. pag. 181. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ὢ πόσα δύναται. Ibid. pag. 433.
XXXIV. Ἱλασίῳ.
Εἰ τὰ τῶν φίλων. Ibid.
XXXV. Ἡλίᾳ.
Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς. Ibid. pag. 434.
XXXVI. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Εὖγε τῶν ὑμετέρων γραμμάτων.
XXXVII. pag. ead. *b.* Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Σὺ μὲν ἐγκαλεῖς ὡς παρῴχοντο.
XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μὲν χειμὼν ἡμῖν. Ibid. pag. 445.
XXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Νῦν ὄντως ἔγνων, ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος. Ibidem, ubi tamen aliquantum diversa in medio.
XL. pag. 182. Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.
Δέχου τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν.
XLI. Θωμᾷ ἀδελφῷ.
Νῦν ὄντως ἡμῖν ἀνθοῦσι δίκῃ καὶ μοῦσαι. Ib. p. 434.
XLII. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικα τῶν ὑμετέρων γραμμάτων μετειληφώς.

(2) Titulus est longior, sed reliqua, utpote mirum in modum nexibus implicita, adsequi minime potuimus.

XLIII. pag. ead. *b*. Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.
Ἐγώ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀσμένως, ὥσπερ εἰκός.
XLIV. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Τὸν θαυμαστὸν Ἰυλιανὸν κ ἄλλως μέν.
XLV. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Ἡ πατρὶς, σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω.
XLVI. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἰδὲ σοι καὶ πάλιν ἕτερα γράμματα. σὺ δὲ τί παθών.
XLVII. pag. 183. Κωνσταντίνῳ.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν, τὴν καλὴν ἐκείνην.
XLVIII. Ὀλυμπίῳ.
Τὸν θαυμαστὸν Στρατήγιον κ πρότερον ἤδη φιλῶν,
XLIX. Σωσιανῷ.
Ἔπρεπεν ἄρα κἀμὲ θαῤῥοῦντα χαίρειν.
L. Ὀλυμπίῳ.
Πολλὴν ἡμῖν κατὰ σοῦ μελετωμένην.
LI. pag. ead. *b*. Σιλβανῷ.
Ἐξέκρυσας ἡμᾶς ἐλπίδος.
LII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἰδέ σοι πάλιν ἐπιστολὴ παρ' ἡμῶν, καὶ πάλιν εὖ,
LIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τίς ἂν γενοίμην ἐραστὴν κ ἀδελφόν.
LIV. pag. 184. Ἐπιφανίῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι τῶν ἀπεῤῥιμμένων ἡμεῖς.
LV. Ἰωάννῃ.
Εἰ τὴν φιλίαν ἐψευσμένην δείκνυσι τὸ σιγᾷν.
LVI. Στεφάνῳ.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκεῖς, ἐπιποθοῦντας. Ib. p. 435.
LVII. pag. ead. *b*. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.
Ὅσῳ τῷ περὶ ὑμᾶς κεκράτημαι πόθῳ.
LVIII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Εἰ τοῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον. Ibid.
LIX. Ἐπιφανίῳ.
Εἰ λαλούντων μὲν ἡμῶν σιωπᾷς.
LX. Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς.
Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν συνέστησα.
LXI. pag. 185. Τοῖς αὐτοῖς,
Πάλιν ἥκει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς, Ibid. p. 446.
LXII. Ἀθηνοδώρῳ.
Δεξάμενος τὸ βιβλίον, ὑμῖν μὲν χάριν.
LXIII. Σωσιανῷ.
Ὁ θαυμάσιος Ἀλφαῖος ἀπήγγειλέ μοι.
LXIV. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τὴν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολὴν, ὅπερ ἔδει, Ibid. pag. 435.
LXV. Νεστορίῳ.
Διεψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς. Ib. p. 446.
LXIV. (sic) Νηφαλίῳ.
Εἰς ὅσον ἥκει τῆς ἀπορίας ὁ Στέφανος.
LXV. (sic) pag. ead. *b*, Θωμᾷ.
Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν. Ibid. p. 436. (per errorem 434.)
LXVI. Παλλαδίῳ.
Ἡ τῆς ὑμετέρας σοφίας ἐπιστολὴ ὀρωμένη.
LXVII. Νεστορίῳ.
Ἥσθην σου τῇ καλῇ κ λίαν ἐπιστολῇ.
LXVIII. pag. 186. Στεφάνῳ.
Σὺ μὲν ἔτι σιγᾷς, κ ταῦτα τὴν δάφνην.
LXIX. Διοδώρῳ.
Ὁ φέρων σοι τὴν ἐπιστολήν.
LXX. Κάστορι.
Τῷ φέροντι τὴν ἐπιστολήν. Ibid.

LXXI. pag. ead. *b*. Ἰλασίῳ.
Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον καρπύς. Ibid. p. 437.
LXXII. Νεστορίῳ.
Χρέμυλος πεπλύτηκεν. Ibid. pag. 436. (per errorem 434.)
LXXIII. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Τὰ ὑμέτερα γράμματα κ τὴν εἰς ὑμᾶς.
LXXIV. Διοδώρῳ.
Ὤιμην σε τὴν τῶν μαρτύρων παρ' ἡμῖν.
LXXV. pag. 187. Εἰρηναίῳ.
Τοῖς περιζώναιον τὴν ἐμὴν εὔνοιαν.
LXXVI. Εὐσεβίῳ κ Ἡλίᾳ.
Ἐγὼ κ παρόντας ὑμᾶς. Ibidem.
LXXVII. Φαίδρῳ.
Ὄντως ἄρα τῆς τύχης εἰκόνες ἦσαν οἱ λόγοι, Ibid. p. 437. aliquantum initio diversa.
LXXVIII. Ἱερωνύμῳ.
Πάλιν Αἴγυπτος κ τρυφή. Ibid.
LXXIX. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Ὁ καλὸς Ἰωάννης κ τῦ γένυς ὑμᾶς.
LXXX. pag. ead. *b*. Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς.
Ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδύς. Ibid. p. 446.
LXXXI. Τοῖς αὐτοῖς.
Πάλιν ὑμῖν ἐπιστολὴν κ πάλιν ἕτερος ὄχλος.
LXXXII. Τοῖς αὐτοῖς.
Τοσοῦτον ἡμᾶς τὸ τάχος κατέπληξε.
LXXXIII. Ἱερωνύμῳ.
Σὲ μὲν, ὦ βέλτιστε τῶν ἐξ ἡμῶν.
LXXXIV. Ἀγαπητῷ,
Δεινὸς ἄρα τις οἶσθα κατηγορίαν.
LXXXV. pag. 188. Δωροθέῳ.
Ἤδη με μέλλοντα πρὸς τὴν προτέραν γράφειν,
LXXXVI. Στεφάνῳ,
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι τῶν ἠμελημμένων ἡμεῖς.
LXXXVII. Σαβίνῳ.
Εἰ τοῖς ἐρῶσιν ἡμέρα μία πρὸς γῆρας ἀρκεῖ.
LXXXVIII. pag. ead. *b*. Ὠρίωνι.
Ἀεί σε φέρων τῇ μνήμῃ μικροῦ μοι.
LXXXIX. Ἀπολλωνίῳ.
Ὁ εὐλαβέστατος Μαρτύριος, πλυτῶν μὲν ἀρετῇ.
XC. Διοδώρῳ,
Δέδεγμαί συ πάλιν ἐπιστολὴν, τοῖς μὲν λόγοις σαφῆ. Ibid. pag. 437.
XCI. pag. 189. Νηφαλίῳ.
Τὰ μετὰ ἐξ ὑμῶν γράμματα πρὸς τὴν πανύγηριν.
XCII. Σίλᾳ.
Ὁ καλὸς Μακάριος σπυδῆς ἕνεκεν ᾧ τρόπων.
XCIII. Μακαρίῳ.
Τῆς περὶ ἡμᾶς εὐνοίας γλυκύ συ. Ibid. pag. 438.
XCIV, Διοδώρῳ,
Τί τῦτο πέπονθας ὁ πολὺς τὴν γλῶτταν,
XCV. pag. ead. *b*. Ἐπιφανίῳ.
Οἶμαί σε ποιεῖσθαι λίαν ἐν θαύματι.
XCVI. Ζαχαρίᾳ κ Φιλίππῳ.
Ὅσης με τῆς φιλοτιμίας ἐνέπλησας, Ibid. pag. 446.
XCVII. p. 190. Γενεσίῳ,
Ἥσθην, ὅτι τὸν καλὸν Δωρόθεον, ὃν ὑμῖν.
XCVIII. Στεφανίῳ.
Ἥσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ὃν ἠδόμην. Ibid. p. 438.
IC. Ἀντιόχῳ,
Ὅσης ἐπὶ σοὶ τῆς ἐλπίδος διήμαρτον,
C. Στεφάνῳ.
Οὐδὲν ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ χρυσίον ὁρᾷς.

CI.

CI. pag. ead. *b*. Σωσιανῷ κ̀ Ἰυλίῳ.

Οἷά μοι συνέβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιςολήν. Ibid. p. 439.

CII. Διοδώρῳ.

Σὺ μὲν ἡμῶν σκοπεῖς (sic) τὴν σιωπὴν, ἐγὼ δέ σε τὴν ἀλαζόνειαν. Ibid. p. 440.

CIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν εὐλαβέςατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα.

CIV. pag. 191. Νόννῳ.

Σὺ μὲν τὴν ἐρωμένην ἠρνήσθω τὰ μείζω ποθῶν.

CV. Ἱερωνύμῳ κ̀ Θεοδώρῳ.

Τὴν ὑμετέραν σοφίαν ἔγνων μὲν κ̀ πάλαι.

CVI. Ἑρμείᾳ.

Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τῶν πρὸς ἐμὲ γραμμάτων.

CVII Ὠρίωνι.

Περιττὸν οἶμαι γράφειν πρὸς ἄνδρα.

CVIII. pag. ead. *b*. Ἀνατολίῳ.

Πολλά μοι κ̀ λαμπρὰ τὰ συνιςῶντα.

CIX. Δωροθέῳ.

Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα πτερὰ περιβαλεῖν.

CX. Τῷ αὐτῷ.

Πάλιν εὐσεβείας καιρὸς, κ̀ πάλιν πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφίαν ὁ δρόμος.

Earumdem Procopii Epiſtolarum Index ordine alphabetico digeſtus, adiunctis etiam numeris, quibus in Codicis margine diſtinguuntur.

Τοῖς περιζώναιον τὴν ἐμὴν εὔνοιαν. 75.
Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν συνέςησα. 60.
Τὸν εὐλαβέςατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα. 103.
Τὸν θαυμαςὸν Ἰουλιανὸν ἐ ἄλλως. 44.
Τὸν θαυμαςὸν Στρατήγιον ϗ πρότερον. 48.
Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον. 71.
Τοσοῦτον ἡμᾶς τὸ πάχος. 82.
Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τῶν. 106.
Τοῦτο ἐκεῖνο ὃ ἐ προσδοκῶν. 23.
Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 65.
Τῷ φέροντι τὴν ἐπιςολὴν. 70.
Χρέμυλος πεπλεύτηκεν. 72.
Ωἴμην σε τὴν τῶν μαρτύρων. 74.
Ω' τόσα δύνανται. 33.
Ω'ς ἔοικεν, ὦ λῷςε. 18.

Ex hac Epp. alphabetica sylloge videre est, ex CXII. Procopii Epistolis, quae in hoc continentur Codice, XXXIX. tantummodo editas esse in Collectione Cuiaciana; in qua tamen quum sint LX. lubet etiam reliquarum XXI. quae vicissim in Codice desiderantur, initia per litteras alphabeti exhibere. Eae vero sunt:

I. Ἰωάννῃ.
Inc. Δέδεγμαί σου τὴν φίλην. Edit. pag. 439.
II. Διοδώρῳ.
Δέδεγμαι τὰς καλὰς ἰσχάδας. pag. 441.
III. Μουσαίῳ.
Δέδεγμαι τὴν βίβλον ποθεινοτάτην. pag. 447.
IV. Ἰωάννῃ.
Ἐζήλωκά σε τῆς γονῆς. pag. 446.
V. Κληδονίῳ.
Εὖγε τῆς ἐν τοῖς γράμμασι. pag. 443.
VI. Δωροθέῳ.
Ἦν ἄρα τοῖς ποθοῦσιν. pag. 441.
VII. Ἐπιφανίῳ.
Καλῶς ἄρα ᾔδει. pag. 447.
VIII. Παγκρατίῳ.
Οἱ τὰς σειρῆνάς ποτε. pag. 438.
IX. Μουσαίῳ.
Ὁ λογιώτατος Παλλάδιος. pag. 444.
X. Νηφαλίῳ.
Ὅσον ἡμῖν πάλαι τὸν θυμόν. pag. 438.
XI. Μεγέθιος Προκοπίῳ.
Ὅτε πρῶτον εἰς μέσους. pag. 444.
XII. Σωζομένῳ.
Οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡμῖν. pag. 442.
XIII. Παγκρατίῳ.
Οὕτω παρορᾷς τοὺς ποθοῦντας; pag. ead.
XIV. Ἡλίᾳ ἐπισκόπῳ.
Πολλῶν ὄντων εἰπεῖν. pag. ead.
XV. Νηφαλίῳ.
Σὺ μὲν πλήθει χρημάτων. pag. 447.
XVI. Κυριακῷ.
Τὰ μὲν σὰ δῶρα. pag. 442.
XVII. Γεσσίῳ.
Τῆς μέχρι νῦν, ὦ λῷςε. pag. 443.
XVIII. Διοδώρῳ.
Τοῖς περὶ φιλίαν ἐσπουδακόσιν. pag. 439.
XIX. Τῷ αὐτῷ.
Τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών. pag. ead.
XX. Ὠρίωνι.
Τοὺς ἀγαθοὺς τῶν φίλων ἀπόντας. pag. 442.
XXI. Γεσσίῳ παραμυθητική.
Ὡς πικρὰ τὰ καθ' ἡμῶν. pag. 440.

XII. pag. 192. *Epistolae Synesii Presbyteri Pentapolitani, numero CXV.* Exstant inter editas Paris. A. MDCXXXIII. fol. interprete Dionysio Petavio S. I. presbytero a pag. 157. ad pag. 294. praeter duas, quae incidunt in Codice pag. 215. quarum altera inscripta Τῷ ἐπισκόπῳ, inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις ἡδὺ τὸ ἔαρ. Altera τῷ αὐτῷ, inc. Ὁ Λαέρτου παῖς ὁ πολύμητις Ὀδυσσεύς, κ. λ. istarum enim initia non invenimus. Ex editis autem in hoc Codice sequentes habentur, nimirum a prima usque ad LXIV. inclusive (excepta XXXVII. quae deest) tum a LXVIII. ad XC. inclusive (exceptis duabus, nimirum LXXIX. quae inc. Οὐδὲν ἐγώ, κ. λ. (1) & LXXXIII. quae desunt) praeterea XCIII. XCV. XCVII. XCVIII. IC. CXIII. CXIV. CXVIII. CXXI. CXXII. CXXIV. CXXV. CXXVI. CXXVIII. CXXX. CXXXI. CXXXIII. CXXXV. CXXXVII. CXXXVIII. CXL. CXLVI. CXLVIII CXLIX. CLI. CLII. CLIV. & CLV. ordine tamen diverso. Prima enim in Codice, est CXLVI. in edit. & inc. Οἶμαί σε ϗ πρὸ εὐχῆς. Vltima vero est, quae in edit. XCV. & des. ἀναςρεφόμενον. Notandum quoque est, plerasque anepigraphas esse. Heic quoque ad reliquum paginae, quod vacuum supererat spatium implendum, eadem recentior manus, de qua supra §. X. alia quaedam exaravit, nimirum Πρόγραμμα, *Edictum*, quod inc. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ δοὺς ἡμῖν τά τε ἄλλα. Des. τῇ δυνάμει ϗ τῷ ὕψει σου ἀντιλαμβανόμενον. *Antipatri Sidonii Epigramma in Homerum*, (2) quod inc.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου, κ. λ.

XIV. artificum nomina, quibus totidem artium tribuitur inventio. Inc. Εὐκλείδης γεωμετρίαν, Ἀπελλῆς βοτανικήν, κ. λ. Et alia pauca *de primis rei agrariae, aedificatoriae, sagittariae, &c. auctoribus ante diluvium.* Inc. Ὁ τοῦ Ἀδὰμ πρωτότοκος υἱὸς Κάϊν ἔδειξε τὴν γεωργικήν, κ. λ.

XIII. pag. 217. Sequuntur *Nicolai Calliclis* (3) *iambica quaedam Carmina in obitum*, ut videtur, *Andronici Palaeologi*; quae quum brevia sint, neque inter alia pauca ipsius Epigrammata una cum Theodori Prodromi, & aliorum poëmatiis edita Basileae apud Ioannem Bebelium MDXXXVI. in 8. occurrant, ac propterea Fabricio ipsi fuerint ignota (4), visum est heic integra subiicere.

I. Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῶν ἰατρῶν κυρίου Νικολάου τοῦ Καλλικλέως ἐπιτύμβιοι ἴαμβοι. Τὰ πρόσωπα, Ξένος ἐ Τύμβος. *Sapientissimi medicorum magistri D. Nicolai Calliclis* (5) *iambi sepulcrales. Interloquuntur Hospes, & Sepulcrum.*

Ξέ-

(1) Binae enim Epistolae per errorem eodem numero LXXIX. designantur.
(2) Exstat in Anthol. Lib. IV. Cap. XXVI. Num VI. ubi per errorem legitur V.
(3) Ipsum puto esse, ad quem exstant Theophylacti Epistolae.
(4) Solos enim iambos, qui in cit. edit. leguntur, commemorat B. G. Vol. VI. pag. 818. & alibi duobus in locis vix illum nominat.
(5) Hunc Nicolaum male *Callidem* nominat Montfauc. in suo Catalogo.

ξένος.
Μέγαν ὁρῶ σε, Τύμβε. Τύμβος. Μὴ πλανῶ, ξένε,
Τρισσοὶ μένουσιν ἔνδον. Ξ. Εἰπὲ ϗ τίνες.
Τ. Μήτηρ, πατήρ, ϗ τέκνον, ἔμπικρος λόγος.
Ξ. Γένος τὸ μητρὸς οἷον; Τ. Ἐκ Δουκῶν, ξένε.
Ξ. Φῂς τὴν σεβαστὴν Ἄνναν; Τ. Αὐτήν σοι λέγω.
Ξ. Ναὶ ϗ τὸ πατρὸς φράζε. Τ. Παλαιολόγος.
Ξ. Γεώργιον φεῦ τὸν σεβαστόν μοι λέγεις.
Εἰπεῖν ἔχεις τὸν παῖδα. Τ. Γνοὺς φεῦ δακρύσεις.
Ξ. Ἆρ' ἡλικιῶσαν εἶχεν, ἢ χρυσῆν κόμην;
Τ. Χρυσῆν. Ξ. Ἐκυματοῦτο πρὸς τὸν αὐχένα;
Τ. Ναὶ τῷ ζεφύρῳ παρπνέοντι πολλάκις.
Ξ. Ἔστησας ἡμῖν πᾶσαν ὀρθὴν τὴν τρίχα.
Τ. Ἂν γνῷς τὰ λοιπά. Ξ. Φράζε πρὸς τοῦ κειμένου,
Τὸ βλέμμα τούτου ποῖον; Τ. Ὡς τόξου δόναξ.
Ξ. Ἔπληττε πρὸς τὰ στέρνα; Τ. Ναὶ τὴν καρδίαν.
Ξ. Μὴ πικρὸν ἦν τὸ τραῦμα; Τ. Γλυκάζον, ξένε.
Ξ. Τὸ χρῶμα τούτῳ ποῖον; Τ. ὀφθαλμοῦ δρόσος,
Ὡς γάλα λευκός, ἐξέρυθρος ὡς ῥόδον.
Ξ. Πρόσθες τὸ λεῖπον. Τ. Πρόσχες ἐξηγουμένῳ.
Ξ. Τὰ ῥεῖθρα τούτου πῶς ἐχεῖτο τοῦ λόγου;
Τ. Ὡς ὄμβρος ἡδύς, ὥσπερ αἰθρία δρόσος.
Ξ. Ποταπὸς ἦν τὰ στέρνα; Τ. Σιδηροῦς, ξένε.
Ξ. Ὁποῖος ἦν τὰς χεῖρας; Τ. Ἀρχαῖος Δούκας,
Ὡς Ἀνδρόνικος ἄλλος, ἢ Κωνσταντῖνος.
Ξ. Ἐς ἀνδρὸς οὗτος ἦλθεν ἐντελῆ χρόνον;
Τ. Ἴουλος οὔπω τὴν γένυν ἐζωγράφει.
Ξ. Πῶς ἦν ἀριστεὺς ϗ πρὸ τῆς ἡλικίας;
Τ. Ἐκ τῶν λεόντων τίκτεται βρέφος λέων.
Ξ. Ἤδη νοῶ τὸν παῖδα. Τ. Καὶ τίς ἦν, λέγε.
Ξ. Σεβαστὸς Ἀνδρόνικος ἐκ Δουκῶν γένους.
Τ. Αὐτὸν λέγεις ἐκεῖνον. Ξ. Οἷ θνήσκει τρόπῳ;
Τ. Ἐκ συγκοπῆς. Ξ. Ἄφυκτα φεῦ τὰ τῆς νόσου.
Μὴ ϗ πρὸ πατρὸς οὗτος ἦλθεν εἰς τάφον;
Τ. Ναὶ ϗ πρὸ μητρὸς, ἀλλὰ ϗ τῆς συζύγου.
Ξ. Οἰκτρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα. πλὴν σώζοιντό μοι
Γῆν πραέων ὡς κλῆρον εἰσδεδεγμένοι.
Τ. Καὶ σὲ, ξένε, θρηνοῦντα νεκροὺς τοὺς φίλους
Κατιθύναι τὸ θεῖον εἰς σωτηρίαν.

II. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ σεβαστοῦ μακαρίτου κυρίου Ἀνδρονίκου. *Eiusdem in sepulcrum Augusti, beataeque memoriae D. Andronici.*

Πικρὸν τάφος πᾶς. εἰ δὲ ϗ τέκνου τάφος,
Διπλοῦν τὸ κακόν. εἰ δὲ ϗ χρηστοῦ τέκνου,
Πλεῖον τὸ δεινόν. εἰ δ' ἀριστέως πάλιν,
Ἡ συμφορὰ πῦρ. εἰ δὲ νυμφίου νέου,
Ἡ καρδία ῥαγῆθι τῶν γεννητόρων.
Προήρπασας, παῖ, τῶν τεκόντων τὸν τάφον,
Ὡς πατρικόν τι κτῆμα ϗ κλῆρον μέγαν.
Πεσὼν δ' ἀφυκτοῖς ὥσπερ ἐκκόπτων λέων,
Ἡμῖν λοιπῶν τὸν θρῆνον ὡς κλῆρον νέον,
Πεπτώκαμέν πως κρᾶμα κόνδυ πικρίας,
Ἐμύσαμεν πρὸς πάντα πάνθ' ἡμῖν κόνις,
Καὶ θνήσκομεν τὸ μεῖζον. ἀλλ' ἡμᾶς δέχου
Σοὶ συμμενοῦντας τὴν μακρὰν παροικίαν,
Μεθ' ἣν μετασταίημεν εἰς τόπον χλόης,
Εἰς πραέων γῆν, εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

III. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν εἰκόνα τὴν ἱσταμένην ἐπάνω τοῦ τάφου. *Eiusdem in imaginem positam super sepulcrum.*

Στάχυν πάθει τμηθέντα, ϗ βότρυν νόσῳ
Σπλαγχνῶν ἐμῶν τὸ τέκνον ἁρπαγὲν βίου
Σοὶ τῇ πανάγνῳ νῦν παριστῶ παρθένῳ.
Τούτῳ γενοῦ τὰ πάντα, φῶς, σωτηρία,
Ἐδὲμ τρυφῆς χωρίον, ἢ χλόης τόπος,
Καὶ ζῶν ὕδωρ, ϗ κόσμος εἰς θεῖον γάμον,
Ἡ τοῦ πεσόντος ταῦτά σοι μήτηρ, κόρη,
Τὸν σοὶ τόπον κοσμοῦσα κόσμε τοῦ γένους.

IV. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν χρυσῆν εἰκόνα τὴν κεκλημένην ἐν τῷ τάφῳ. *Eiusdem in auream imaginem positam in Sepulcro.*

Τὸ τῆς ἐμῆς βλάστημα γαστρὸς ηὐχόμην
Τὸν κλεινὸν Ἀνδρόνικον ἄτμητον μένειν.
Ῥίζη δ' ἐπελάθη τὴν τομὴν πρὸ τοῦ κλάδου.
Ἐπεὶ δὲ τοῖς σοῖς ἀκαταλήπτοις λόγοις
Θάνατος ἐξέκοψεν ἄωρος, λόγε,
Καὶ τάφος αὐτὸν συγκροτεῖ παρ' ἐλπίδα,
Δέησιν οἰκτρὰν τῆς κυησάσης δέχου,
Καὶ τοῦτον ὡς εὔοσμον ἄνθος προσδέχου.

V. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑτέραν. *Eiusdem in aliam* (sc. *imaginem.*)

Καὶ ζῶν ἐγώ σε μάρτυς ἐπλούτουν σκέπην
Χειρὸς δὲ τῆς σῆς ϗ θανὼν ἐδεξάμην
Σὺ σκορπίεις μοι πνεῦμα πᾶν πονηρίας,
Πικροὺς ἀπηνεῖς ψυχικοὺς ὁδοστάτας·
Σὺ τοῦ νοός μου φωτιεῖς τὴν λυχνίαν.
Ἰσχυρὸς εἶ τὰ πάντα, πάντα μοι γίνου
Μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐσεμνωμένος.

XIV. pag. ead. Sequuntur quaedam *Declamationes Rhetoricae*, suppresso auctoris nomine, quarum tituli sunt: I. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Αἴας ἰδὼν ἐν ᾅδῃ τὸν Ὀδυσσέα μετὰ σώματος. *Quae verba diceret Aiax videns apud inferos Vlyssem cum corpore.* Inc. Ὀδυσσεὺς οὗτος ἐνταυθοῖ μετὰ σώματος; κ. λ. Des. ϗ καταδῦναι πάλιν ἐνθάδε εἰς τάρταρον. II. p. 218. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ζεὺς ἰδὼν τὴν Ἰνὼ μεταβληθεῖσαν εἰς βοῦν. *Quae verba diceret Iuppiter videns Ino in vaccam conversam.* Inc. Ἀφροδίτης ϗ τῶν Ἀφροδίτης κατηγορήσω θεῶν; κ. λ. Des. ϗ γλυκὺν ἐπιγνῶναι τὸν ἔρωτα. III. pag. ead. *b.* Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἄδραστος νικησάντων Θηβαίων ϗ μὴ ἐώντων ταφῆναι τοὺς πεσόντας Ἀργείους. *Quae verba diceret Adrastus, Thebanis post victoriam non permittentibus sepeliri Argivos, qui in bello occubuerant.* Inc. Ὦ δυστυχοῦς στρατείας; Des. ϗ δέξομαι ἄσπαρτον ἐπὶ μακρόν. IV. pag. 219. *b.* Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἰσμηνίας ὁ αὐλητὴς βιαζόμενος παρὰ Ἀλεξάνδρου ἐπαυλῆσαι τῇ τῶν Θηβῶν καταστροφῇ. *Quae verba diceret Ismenias tibicen ab Alexandro coactus tibiis canere super Thebarum eversionem.* Inc. Ὦ παῖ Φιλίππου, τίνα ταύτην προὔβαλες τὴν ὑπόθεσιν; Des. προσῆκον ἐπαυλήσω ϗ γοερόν.

XV. pag. 221. *Lexicon verborum iuxta alphabetum, indicans casus, quibus ipsa iunguntur, & brevia exempla constructionum apponens,* auctore Anonymo. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Des. Ὠφελῶ δὲ, τὸ βοηθῶ, δοτικῇ. Εὐριπίδης. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν. Inter litteras X, & Ψ p. 240. *b.* & quidem diversa manu interiecta sunt quaedam Etymologica valde bona.

XVI. pag. 241. *b.* Brevis Anonymi Tractatus *de dialectis Ionica, & Aeolica.* Inc. Ἰστέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑπερθέσεως. Des. τὰ διὰ δύο σσ εἰς ζ τρέποντες. Heic etiam ad implendum folium recentior scriptor *Epistolam Mithridatis ad Regem Mithridatem conso-*

sobrinum suum exaravit, quae occurrit in Collectione Cuiaciana superius cit. pag. 108.

XVII. pag. 243. *Fragmentum Lexici*, incipiens a littera Δ, & desinens in littera Ε, cum scholiis aliquot brevibus marginalibus, rubrica conscriptis. In ultima tandem pagina pauca quaedam fuerunt adiecta, quae propter marginis abscissionem detruncata, quorsum pertineant, nondum comperimus: in ipsis autem versus etiam iambici quidam intermixti sunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. circiter XIV. charactere utplurimum minuto & per compendia exarato. Constat foliis 253.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ,

SOPHOCLES.

COD. XXXIV. I. pag. 1. *Sophoclis Tragoediae III.* cum scholiis aliquot marginalibus, & glossis interlinearibus. Prima est *Aiax flagellifer*, II. pag. 64. *Electra*, III. pag. 133. *Oedipus Tyrannus*. Praecedit Poëtae Vita, auctore Anonymo, initio & fine cum edita conveniens; cui subiungitur primae Tragoediae argumentum, quod incipit, ut in edito; in fine vero ab ipso recedit. Secundae argumentum idem est cum illo Codicis VIII. Plut. XXXI. in margine vero apponitur Epigramma *de vitae brevitate*, quale in aliis Codd. innuimus. Tertia nullam habet hypothesim.

Plures occurrunt in hoc Codice subscriptiones, eorum fortasse, qui variis temporibus illum possederunt. Prima pag. 3. *b*. sequens est: Ἀνδρέου τοῦμπάλτζα τοῦ μοράκτου ὑπάρχει τοῦτο τὸ βιβλίον. *Andreae Paltza Moracti est hic liber*. Altera pag. 34. *b*. Τοῦτο τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτῆμα πέλει Νικολάου νοταρίου τοῦ Ἀγάλωνος. *Hic liber dulcis est possessio Nicolai Notarii Agalonis*. Tertia pag. 131. *b*. Τοῦτο τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτῆμα πέλει Γεωργίου δυσηπο . . . (1) τοῦ Γαλησιώτου. *Hic liber dulcis est possessio Georgii . . . . Galesiotae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis 179.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ,

PINDARUS,

Scilicet

Olympionicae, & Pythionicae cum scholiis.

COD. XXXV. I. pag. 1. *Pindari in Olympionicas Odae XIV.* Praecedit duplex Poëtae Vita. Altera magistri Thomae prosaica inc. Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαιφάντου, κ. λ. Altera Anonymi metrica inc.

Πίνδαρον ὑψαγόρην Καδμηΐδος οὔδεϊ Θήβης, κ. λ. ut in Prolegomenis editionis citatae in Cod. XXXIII. huius Plutei §. I. Subnectitur quinque ludorum, seu certaminum, quae apud Graecos celebrabantur, enumeratio, sequenti disticho expressa:

Πένταθλος.

Ἅλμα ποδὸς, δίσκου τε βολὴ, καὶ ἄκοντος ἐρωὴ,
Καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη, μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

ac deinde alii versus elegi XX. *de novem poëtis lyricis*, quorum primus:

Ἐννέα τῶν πρώτων λυρικῶν πάτρην γενεήν τε.

ultimus:

Ἔστι καὶ ἐκ Σπάρτης Δωρίδος ἁρμονίης.

Horum vero poëtarum deinceps subiiciuntur nomina. Scholia in primam Oden inc. Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Οὐδὲν ἕτερόν τι αὐτῷ βούλεται τὸ προοίμιον, ἢ τεσσάρων ὄντων τῶν ἱερῶν ἀγώνων συγκριτικῶς ἐπιδοξότερον τὸν Ὀλυμπιακῶν ἀποφῆναι. Concordant cum editis loc. cit. Scholia in ultimam des. σεῦ ἕκατι, ὦ νικηφόρε, ἢ πρὸς μίαν τῶν χαρίτων ἀπὸ τοῦ πλήθους μετέβη. Praecedunt autem singulis declarationes de partibus stropharum, & antistropharum cuiusque Odae, editis fere consimiles.

II. pag. 43. *Eiusdem in Pythionicas Odae XII.* Praecedunt autem ea omnia, quae in Codice itidem XXXIII. huius Plutei adnotavimus, praeter primam ex quatuor illis hypothesibus, quae leguntur in edit. cit. p. 185. ea enim in hoc desideratur. Scholia item inc. Χρυσέα φόρμιγξ. Τινὲς χρυσῆν ὑποσχέσθαι κιθάραν τὸν Ἱέρωνα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. ut in dicto Codice. In ultimam Oden desinunt: τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ ἀπροσδοκήτως ἐνίκησεν ὁ Μίδας κλασθέντος τοῦ καλάμου. Concordat cum edit. p. 327. Heic etiam, quemadmodum in Codice XXXIII. desunt, quae in editione singulis Epiniciis Carminibus circa membra, ac metra singulorum praeponuntur. Tandem redit Pindari Vita a Thoma magistro conscripta, quam initio Codicis praefixam innuimus, sed in fine brevior; desinit enim in verbis σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρὸν, quibus statim adnectuntur nomina novem poëtarum lyricorum. Agmen claudit Dissertatio *de Pindari metris*, ea omnia complectens, quae in Prolegomenis cit. edit. leguntur, incipiens a paragrapho: Ἐπειδὴ λυρικός ἐστιν ὁ Πίνδαρος, καὶ πρὸς λύραν ᾄδονται τὰ αὐτοῦ ποιήματα, κ. λ. & desinens in verbis οἰκίαν ἰάμβοις καὶ χοριάμβοις, quae sub finem occurrunt Capitis illius, quod inc. Ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἔχει κῶλα ιγ'. κ. λ.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. vetustate aliquantum in primis praesertim & ultimis paginis detritus. Constat foliis 90.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ,

LYCOPHRON,

Adde

Pindarum, Dionysium Periegetem, & Hesiodum.

I. pag. 1. *Lycophronis Alexandra* cum glossis interlinearibus, & scholiis, quo- COD. XXXVI.

(1) Reliqua restaurato margine sepulta periere.

quorum deest principium; quum enim primae paginae, in quibus fortasse Carminis, & Scholiorum initium erat, aevo corruptae periissent ab alia manu solus Poëtae textus sequiori tempore in novo folio suppletus est, scholiis praetermissis. Incipiunt igitur p. 2. a verbis: Θέτις, ἡ θάλασσα, ὅτι εὐθετίας αἰτία, κ. λ. quae in edit. cit. in recensione Codicis XVII. huius Plutei, occurrunt sub finem pag. 5. col. 2. Finis concordat cum dicto Codice XVII.

II. pag. 52. *Pindari Olympionicae* cum scholiis, quorum initium: Ἄριστον μέν. Τὰ ὑπερθετικὰ χωρὶς ἐκείνων, πρὸς ἃ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει πολλάκις λέγεται, καὶ ἔχει ταῦτα συνυπακουόμενα, ὡς ἐνταῦθα τὸ ἄριστον. Finis: εἶτα ἐπάξει τὸ πρᾶγμα, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὅμοιον τῷ, εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῇ, κατ' αἰτιατικὴν λέγεται ἐν τούτοις τοὔνομα. τὸ γὰρ λέγειν, αἰτιατικὴν ἀεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὰ λεγόμενον ἀποτείνει. Cum iis concordant, quae separatim edita sunt in cit. Pindari edit. in calce Olympiorum, & ab aliquibus Demetrio Triclinio tribuuntur. Initium enim incidit in pag. 129. col. 2. vers. 15. finis vero p. 182. col. 2. vers. 8.

III. pag. 91. Περιηγητής. *Periegetes*, sive *Dionysii Orbis Descriptio*, cum glossis interlinearibus. Initium & finis cum edita concordat. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκουμένης περιηγήσεως. ὁμοῦ στίχοι χίλιοι ρπ'. *Finis cum Deo Dionysii Orbis descriptionis, simul sunt versus MCLXXX.* (1)

IV. pag. 119. *Hesiodi Opera & Dies*, item cum glossis interlinearibus. Desinunt imperfecte in versu,

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρδομα βάζειν.

qui est 24. secundae huius Poëmatis partis, quae in Collectione Graecorum Poëtarum Veterum Iac. Lectii incidit in Tom. I. p. 456.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine, cuius primae paginae vetustate valde sunt depravatae. Constat foliis 138.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

Adde etiam

Pindari Carmina, Libanii Epistolas, & Anonymi Excerpta quaedam medica.

COD. XXXVII. I. pag. 1. Theocriti *Syrinx*, cum titulo: Ἤχημα μουσῶν ἢ Θεοκρίτου Σύριγξ. Habes pag. 60. *b.* edit. Paris. MDXXXIX. quam citavimus in recensione Cod. XVI. huius Plutei §. III. cum qua concordat. In Codice praeterea tres versiculi adponuntur hinc inde, nimirum:

Σύριζε τὴν σύριγγα τήνδε συντόνως,
Εἴ τις λόγων πέφυκας εὔνους τεκνίον,
Καὶ γάλα μουσῶν ἐξαποθλίβειν θέλεις,

Pag. ead. *b.* initium Idyllii XXVII. quod inscribitur Διόσκουροι, desinens in versu:

Αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀιομένοις θανέεσθαι.

In cit. edit. pag. 54. *b.* Subscribitur deinde nomen possessoris Codicis, hoc pacto: Βιβλίον εὐαγγελιστοῦ τοῦ σιδηροκεφάλου Ῥωμαίου καὶ τῶν φίλων. *Liber Evangelistae Capoferrei Romani, & amicorum.* Pag. 2. *Fragmentum quoddam Medicum*, diversa manu exaratum, cuius initium: Τὸ κέπυλε γίνωσκε, ὅτι ἔχει δύναμιν τοιαύτην, καθαῖρον μελαγχολικώτερον χυμὸν ἀπό τε τοῦ ἐγκεφάλου, κ. λ. Pag. 3. *b.* Ὑπόθεσις Πτολεμαίου καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν. Ἐκ τοῦ Ἀράτου τὸ προοίμιον. *Argumentum Ptolemaei, & encomium in ipsum. Prooemium ex Arato.* Inc.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε μοῦσαι, κ.λ.

Est Theocriti Idyllion XVII. in cit. edit. pag. 38. Tandem pag. 5. sequuntur eiusdem *Bucolica*, seu *Idyllia XVI.* hoc ordine: I. Θύρσις, *Thyrsis*, in cit. edit. pag. 5. II. Ὁδοιπόροι, *Viatores*, ibid. pag. 14. *b.* III. Βουκολιασταὶ Δαμοίτας καὶ Δάφνις, *Bucolico carmine certantes Damoetas, & Daphnis*, ibid. pag. 17. *b.* IV. Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων. *Pastores, Battus & Corydon*, ibid. pag. 13. V. Θαλύσια, ἢ ἐαρινοὶ ὁδοιπόροι. *Thalysia, seu verni Viatores*, ibid. pag. 18. *b.* VI. Ἀμαρυλλίς, ἢ αἰπόλος, ἢ κωμαστής. *Amaryllis, seu Caprarius, seu Comessator*, ibid. pag. 11. *b.* VII. Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας, *Bucolico carmine certantes Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 22. VIII. Νομεύς, ἢ βουκόλοι, Δάφνις, καὶ Μενάλκας. *Pastor, seu bubulci, Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 23. *b.* IX. Ἐργατίναι, ἢ θερισταί, *Operarii, vel Messores*, ibid. pag. 25. X. Κύκλωψ, ἢ Γαλατεία, *Cyclops, seu Galatea*, ibid. pag. 26. XI. Αἴτης, *Aitas*, ibid. pag. 28. XII. Ὕλας, *Hylas*, ibid. pag. 29. XIII. Συρακούσιαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι, *Syracusiae, vel festum Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. *b.* XIV. Αἰσχίνας, ἢ Θυώνιχος, *Aeschines, seu Thyonicus*, ibid. pag. 31. XV. Φαρμακεύτρια, *Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) XVI. Ἐπιτάφιος Βίωνος, βουκόλου ἐρωτικοῦ, *Epitaphium Bionis, bubulci amatoris*, ibid. pag. 41. *b.* In Collectione Iac. Lectii, Moscho tribuitur, Tom. I. pag. 608. Heic quoque, ut in Codice XVI. huius Plutei, sex versus in medio, a Marco Musuro suppleti, desiderantur. Praemittuntur autem fere singulis Idylliis argumenta; primo vero etiam versiculi quatuor iambici in laudem bucolicorum, qui sunt:

Ὥσπερ σκύφος γάλακτος, ἢ καὶ κισσύβη,
Ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἔγκειται βίβλος.
Τοιγὰρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
Στόμασι λαύροις, εἰ κελεύουσι φρένες.

Tum pauca quaedam *de triplici Poëseos charactere*, ut in cit. edit. pag. 4. *b.* Deinde hypotheses duae; prima longior inc. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται. Des. οὐ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι γνωστόν. Altera brevior eadem est atque edita ibid. p. 4. *b.* Reliquorum argumenta fere cum editis concordant, exceptis VII.

(1) Male Montfauconius in suo Catalogo ait: *Dionysius Periegetes cum glossis interlinearibus versibus* 180.

VII. & XII. quorum sunt breviora, quam edita; & IX. & X. quorum longiora sunt in fine. Postrema duo nullam habent hypothesim. Pharmaceutriae praeeunt versus septem in Theocritum conscripti, quorum primus:

Σιμικίδα Θεόκριτε σοφῶν ὄιων ποιμάντορ, κ. λ.

Scholia marginalia in primum Idyllium inc. Ἁδύ τι. Ψιλῦται τὸ α. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλὸν τρέπυσιν, κ. λ. Concordant cum editis in calce Operum Theocriti cit. edit. Desinunt in Idyllio XIV. quorum postrema sunt: Πελόμεσθα. Ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, καὶ αἱ πολιαὶ ἀεὶ καθέρπυσιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ γενείυ ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ, ἕως τὸ γόνυ χλωρόν. Diversa sunt ab editis.

II. pag. 37. *Pindari Olympionicae Odae XIV.* cum scholiis uberrimis. Praecedit recentiori manu exaratum octastichon elegiacum *in novem poëtas lyricos*, cuius initium:

Ἔκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος, κ. λ.

Duae Pindari Vitae, alia soluta oratione, alia metro adstricta; distichon *de quinque Graecorum certaminibus*, & elegiacon versibus XX. de novem lyrici carminis poëtis, ut in Cod. XXXV. huius Plutei; tum alia Epigrammata, quorum primum duobus hexametris constans, inscribitur, Ἀπόλλωνος χρησμὸς τιμαινέτω φιλοσόφω, ὗ καὶ βίος γέγραπται. *Apollinis Oraculum Timaeneti philosophi, cuius etiam vita scripta est*. Inc.

Μοίρας ἱλάσκυ θυσίαις, κ. λ.

Alterum versibus sex elegis, inscribitur, Σαράπιδος χρησμός. *Serapidis Oraculum*. Inc.

Ἁγνὰς χεῖρας ἔχων καὶ νῦν καὶ γλῶτταν ἀληθῆ κ. λ.

Tertium versibus octo elegis, εἰς Ἤριννα. *In Erinnam*. Inc.

Λέσβιον Ἠρίννης τόδε κηρίον ἁδὺ τὸ μικρὸν, κ. λ.

Quartum versibus elegis quatuor, εἰς Στησίχορον, *in Stesichorum*, inc.

Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μύσης, κ. λ.

Quintum versibus elegis octo, εἰς τὸ λεγόμενον δαμάλιον. *In Iuvencam ita dictam*. Inc.

Πυαχίας ὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, ὐδ' ἀπ' ἐμοῖο, κ. λ.

Tandem explanatio metri primae Olympiorum Odae, aliquanto contractior, quam edita in prolegomenis ad Pindarum cit. edit. Scholia vero in ipsam inc. Ὁ παρὼν ἐπινίκιος, ὗ ἡ ἀρχὴ, Ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνυς συντάξαντος τὰ Πινδαρικὰ, διὰ τὸ περιέχειν τῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο, κ. λ. Diversum hoc initium est ab editis. Finis vero scholiorum in ultimam concordat cum illo Codicis XXXIII. huius Plutei.

III. pag. 85. *Eiusdem Pythionicae Odae XII.* cum hypothesibus, ac prolegomenis iisdem prorsus cum illis, quae in dicto Codice XXXIII. enunciavimus, cum quo etiam scholiorum initium convenit: finem vero vide in Codice XXXV. cum quo itidem concordat.

IV. pag. 132. *Libanii Epistolae CCXLIX.* (1) praeter Basilii & eiusdem Libanii amoebaeas seu mutuas XX. reliquis praemissas, quarum prima *Basilii ad Libanium* inc. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα, κ. λ. quae in edit. Graec. Lat. Amstelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Christophoro Wolfio est ordine MDLXXX. pag. 716. Vigesima vero *Libanii ad Basilium* des. παρακαλεῖν βοηθεῖν, quae in dicta editione est MDXCI. pag. 724. Ex XXVI. igitur Libanii, ac Basilii mutuis Epistolis, quae ibi a N. 1580. usque ad finem progrediuntur, sex in nostro Codice desiderantur, quae sunt 1586. 1589. 1602. 1603. 1604. & 1605. Libanii vero Epistolarum CCXLIX. ad diversos prima est *ad Priscianum*, quae inc. Πείθομαι μὴ πολλὰ, κ. λ. in edit. CXLIII. pag. 72. Vltima *ad Themistium*, des. παρασκευάζων τὴν ἄδειαν in edit. LXVIII. pag. 36. Ex his tamen Epistolis, LXXVIII. non est Libanii, sed Iuliani ad Iamblichum, & inc. Ὀδυσσεῖ μὲν ἐξήρκει, κ. λ. Nos igitur neque in hoc, neque in reliquis, quae in hac Bibliotheca adservantur, Libanii Epistolarum Exemplaribus recensendis diutius immorabimur, quum in praedicta editione vel collata, vel consulta fuisse, ex Praefatione ad Lectorem animadverterimus. Hic tamen Codex, qui ibi littera C designatur, numero non XXXII. sed XXXVII. enunciandus. In calce Epistolarum legitur fragmentum quoddam, sine ullo titulo, eiusdem Libanii, quod inc. Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ τοῦ βυλευτηρίυ ἤδε ἐστιν ὑ μεγάλη, κ. λ. Des. ἢ τάχα ἦν μὲν ἄγαλμά τι, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δένδρων ὐκ ἐφαίνετο. Desumtum est ex Progymnasmatum exemplis, ibique inscribitur, *Picturae descriptio in Senatu*. Oper. cit. edit. Paris. T. I. pag. 174.

V. pag. 193. *b. Eiusdem Monodia in Sacellum Apollinis in Daphne*, seu *Naenia super Daphnaei Apollinis fano igne, vel ut aiunt fulgure exusto*. Inc. Ἄνδρες, ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀχλὺς κατακέχυται. Des. οἷον νυμφίυ τινὸς πλεκομένων ἤδη στεφάνων ἀπελθόντος. Exstat T. II. pag. 185. Operum cit. edition.

VI. pag. 195. *b.* Duo Anonymi Fragmenta Medica, quorum primum *de morborum signis*, inc. Πνεῦμα δὲ, πυκνὸν μὲν ὂν, πόνον σημαίνει, ἢ φλεγμονὴν ὑπὸ τοῖς τῶν φρενῶν χωρίοις, κ. λ. Des. τάχιστον δὲ θάνατον σημαίνει, τὸ πάντα τὰ χρώματα ἐμεῖν, καὶ δυσώδη καὶ ὑπόσαθρα. Alterum περὶ ὔρων καὶ περὶ σφυγμῶν καὶ πυρετῶν. *De urinis & pulsibus & febribus*, inc. Τοῦ ὔρου χρῶμα καὶ σύστασιν ἔχοντος καὶ ὑπόστασιν, περὶ τῶν τριῶν σοι διακριβωτέον ἡμῖν. Des. πολλὰ μὲν ὖν παρεῖται τῆς ἀκριβείας, ἀλλά σοι τὰ συνεκτικώτερα εἴρηται.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. charactere valde minuto, sed eleganter emendateque exaratus. Constat foliis 197.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. XXXVIII.

I. pag. 1. HOmeri Ilias cum scholiis quibusdam, & glossis interlineari-

(1) In Codice tamen ob duplicatos numeros 31. 45. 63. 83. 87. 92. 108. 125. & 155. apparent tantummodo CCXL.

ribus. Praecedit Υ'πόθεσις τῆς ὅλης Ι'λιάδος. *Hypothesis totius Iliadis*. Inc. Η' Ε'κάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν Α'λέξανδρον, εἶδε κατ' ὄναρ τεκεῖν δαλὸν ἀπτόμενον. Des. καὶ οὕτως οἱ Τρῶες ἐξήρχοντο πρὸς τὸν πόλεμον. Solus Liber II. argumentum habet, quod primum est ex duobus illis, quae in cit. edit. leguntur. Vnicuique vero, exceptis XIX. XX. XXI. XXII. & XXIV. qui mutilus est in fine, stichometria subiicitur, Graecis litteris expressa, quam nos heic utpote erroneam adferre praetermittimus. Scholiorum, quae in primos quatuor Libros satis multa, in reliquos pauciora, & quandoque nulla occurrunt, hoc unum speciminis loco adferimus, quod vers. 140. aut 141. Lib. I. respondet: Πάθη τῶν ἡρωϊκῶν στίχων εἰσὶ τρία, προκέφαλος καὶ δολιχόουρος, τὰ ἐναντία δὲ τούτων εἰσὶ ταῦτα, ἀκέφαλος μεσόκλαστος, ὁ καὶ σφηκώδης καλούμενος μείουρος. Nonnullas etiam habet verborum Latinas interpretationes. Liber ultimus mutilus est; desinit enim in versu 523.

Ε'ν θυμῷ καταχεῖσθαι, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 240.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COD. XXXIX. Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus, cum glossis interlinearibus, ac scholiis quibusdam brevibus in primas quatuor paginas, quorum primum ad vocem πολύτροπον, ita habet: ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων, quod habetur etiam in scholiis nuperrimae editionis cit. Constat foliis 273.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Γ'.

SOPHOCLIS TRAGOEDIAE III.

COD. XL. I. pag. 1. b. *Aiax Flagellifer*, II. pag. 25. b. *Electra*, III. pag. 49. *Oedipus Tyrannus*. Omnia cum scholiis, & glossis interlinearibus. Occurrit primo Excerptum quoddam de Comoedia, quod inc. Ο'τι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας. Des. ἢ εἰς τὸ βέλτιστον, ὡς ὁ Ξάνθος εἰς Η'ρακλῆν. Exstat in prolegomenis ad Aristophanem cit. edit. pag. XIII. Secundo Aiacis argumentum, quod inc. Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἱστορίας. Des. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, ὅπερ ἦν ἡ πλευρὰ, τρωτὸν ἔμεινε. Aliquantum differt ab edito. Huic adnectuntur alia pauca, tamquam scholia, ad voces πεῖρα (quae sub initium Tragoediae occurrit) & Α'θηνᾶ (dramatis personae nomen) pertinentia. Electram quoque praecedit hypothesis, & παρασημειώσεις, ut in edit. consequitur vero Epigramma iambicum, octo versibus constans, cui titulus: Στίχοι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ τῆς Η'λέκτρας δράματος ἐμπεριέχοντος, & inc. Λέαιναν, ἢ δράκαιναν, κ. λ. ut supra pag. 46. §. VI. Oedipus tandem metrico Aristophanis grammatici argumento, itemque alio, cui titulus: Διὰ τί Οἰδίπους τύραννος ἐπιγέγραπται, est instructus. His accedunt versiculi quatuor, iambici duo *in Sophoclem*:

Δηλῶν τὰ πικρὰ τῷ γλυκεῖ τῶν ῥημάτων
Α'ψίνθιον μέλιτι κιρνᾷς, Σοφόκλεις.

Et alii duo ferme heroici, ac retrogradi:

Νόσον ἔβαλεν ὁ λιμὸς, ὡς ὅμιλον ἔβαλεν ὅσον
Α'μήσας ἄρδην ὀροφήφορον ἤδρασα σῆμα.

Scholia sunt antiqua.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis valde corrosus. Constat foliis 71.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Ac praeterea

Hesiodus,

I. pag. 1. *Pindari Olympionicae Odae XIV.* COD. XLI.
II. p. 35. b. *Eiusdem Pythionicae XII.* (1)
III. pag. 79. *Eiusdem Nemeonicae XI.*
IV. pag. 107. b. *Eiusdem Isthmionicae VIII.*

Concordant cum edit. cit. In fine tamen ultimae Odae alii decem versus occurrunt, instar alterius Carminis, quorum primus est:

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος.

Vltimus:

Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

V. pag. 125. *Hesiodi Opera, & Dies*. Concordat initium & finis cum edito in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 445.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 145.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΨΕΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ.

PARAPHRASIS PSELLI IN ILIADA HOMERI.

I. pag. 1. Post titulum externo similem, inc. COD. XLII.

Τὴν ὀργὴν εἰπὲ, ὦ Θεὰ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως
τοῦ Α'χιλλέως
Τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ε'λλησι κακὰ
εἰργάσατο,
Πλείστας δὲ γενναίας ψυχὰς τῷ ᾅδῃ παρέπεμψε
Τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν
ἑλκύσματα ἐποίει τοῖς κυσὶ,
Καὶ τοῖς σαρκοφάγοις ὄρνισιν ἅπασιν. ἡ τοῦ
Διὸς δὲ ἐπληροῦτο βουλή.

Des.

Τόν τε Πάμμονα, καὶ τὸν Α'ντιφον, καὶ τὸν ἀνδρεῖον Πολίτην,
Τόν τε Δηΐφοβον, καὶ Ι'ππόθοον, καὶ τὸν ἔνδοξον
ἀγαυὸν....

quae respondent versibus 250. & 251. Libri XXIV. Reliqua perierunt mutilato Codice, uti multa etiam ex Libro XXII. propter margines Codicis superiores situ ac madore corruptos, & ex Libro XXIII. aliquot paginarum ia-

(1) Montfauconius in suo Catalogo Olympionicas tantum enunciat.

iactura. Huius in Homerum Metaphraseos, in qua verbum verbo respondet, ac singuli versus a capite incipiunt, simile initium adfert Fabric. B. G. Vol. I. pag. 293. eiusque tres Mss. Codices memorat Io. Rudolphus Wetstenius Differt. de Fatis Scriptorum Homeri pag. 156. eodem Fabric. teste loc. cit. Diversa autem videtur ab illa, quam inter eiusdem Pselli scripta inedita Leo Allatius recenset in Diatriba de Psellis Fabricianae editionis in calce Voluminis V. Bibl. Graec. p. 48. §. LXIX. utpote quae ex initio, quod inibi adfertur, politicis versibus appareat concinnata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine. Constat foliis 260.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

COD. XLIII. I. pag. 1. Theocriti Idyllia XXVIII. cum argumentis, scholiis nonnullis marginalibus, & glossis interlinearibus. Eorum series eadem cum illa edit. cit. a pag. 5. ad pag. 61. exceptis tamen Idylliis XXIV, & XXV. quae desunt in Codice. Vltimum est in *mortuum Adonidem*, cui praeponitur *Syrinx*. Argumentis prima tantum XVIII. Idyllia instructa sunt, quorum nonnulla cum editis concordant, alia ab ipsis aliquantum discrepant. Argumentum XVIII. quod in edit. nullum est, inc. Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος, καὶ ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τοῦ Στησιχόρου Ἑλένης. Des. λανθάνῃ δὲ κρυπτομένη τῷ θορύβῳ τῶν ᾀδόντων. In Idyllio XIX. desunt, item ut in aliis Codicibus superioribus, sex illi versus a Marco Musuro suppleti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. propere, nec satis accurate conscriptus, multisque correctionibus ac lituris scatens. Constat foliis 79.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Adde

Variorum SS. PP. sacros Hymnos typis impressos.

COD. XLIV. I. pag. 1. Pindari in Olympionicas Carmina Epinicia XIV. cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Scholia, quae multo breviora sunt, quam quae in superioribus Codicibus habentur, inc. Ἐπειδὴ τέσσαρες ἀγῶνές εἰσιν, Ὀλύμπια, Νέμεα, Ἴσθμια, Πύθια, οἱ μὲν τρεῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ὁ δὲ τῶν Πυθίων εἰς Δελφοὺς γινόμενος, κ. λ. Concordat hoc initium cum initio illorum, quae iuxta aliquos Demetrio Triclinio tribuuntur, & occurrunt in citata Pindari edit. pag. 129. ad Olympiorum calcem adiecta. Vltimum scholion est ad illum versum Odae XIII. διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγὼ, quod ita habet: Φασὶ γὰρ, ὡς ἐναέριος ἐφέρετο ὁ Πήγασος φέρων καὶ τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κρημνισθεὶς ἐκεῖθεν, χωλὸς τε καὶ τυφλὸς ἐγένετο, καὶ ἀλώμενος ἀπέθανεν.

II. pag. 43. b. *Eiusdem in Pythionicas Carmina Epinicia duo priora*, sine ullis scholiis, & glossis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 53.

Cum hoc tamen Codice compacti sunt quidam SS. PP. Hymni, impressi, ut videntur, Saeculo XV. sine ulla tamen anni, ac loci nota, quorum series sequens est:

Ioannis Damasceni εἰς θεογονίαν, εἰς θεοφάνια, εἰς πεντηκοστήν.

Cosmae Hierosolymitani εἰς θεογονίαν, εἰς θεοφάνια, τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετράδι, τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Marci Episcopi Hydruntini τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ.

Cosmae iterum Hierosolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ioannis Damasceni εἰς τὴν κυριακὴν τοῦ πάσχα, εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Cosmae Hierosolymitani εἰς τὴν πεντηκοστήν.

Ioannis Damasceni εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Cosmae Hierosolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν, τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, εἰς τὴν ὑπαπαντήν, ἤτοι εἰς τὴν κατὰ σάρκα προσαγωγὴν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Theophanis εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Ioannis Damasceni τῇ αὐτῇ ἑορτῇ.

Vltimo loco sequitur Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πρωϊνή, μεσημβρινή, καὶ ἑσπερινή. *Oratio ad D. N. I. C. matutina, meridiana, & vespertina*. Inc. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Θεὲ ἀληθινὲ, κ. λ. Tandem errorum correctiones subiectae. Haec omnia paginis 30. in 4. continentur.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

Titulum corrige

Apollonii Rhodii Argonautica, Orphei item Argonautica, & Hymni; Homeri Hymni imperfecti.

I. pag. I. Apollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV. sine titulo. Initium & finis singulorum concordat cum edit. Florentina, quam recensuimus in Codice VII. Plutei XXXI. COD. XLV.

II. pag. 106. b. *Orphei Argonautica*, item sine titulo. Concordant cum editis in corpore Poë-

Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 480.

III. pag. 131. *Eiusdem Hymni ad Musaeum.* Ibid. pag. 501. In Codice vero post ultimum inter editos, qui desinit, ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας, sequuntur alii sex, quorum primi quinque sunt anepigraphi, sextus est εἰς Ἀθήνην πολύμητιν, *in sapientem Palladem*. Primus inc.

Κλῦθι πυρὸς νοερῦ, κ. λ.

Secundus

Ὑμνέομεν σειρὴν, κ. λ.

Tertius

Ὑμνέομεν μερόπων, κ. λ.

Quartus

Κλῦτε θεοὶ σοφίαν, κ. λ.

Quintus

Ὑμνέομεν Λυκίων, κ. λ.

Sextus

Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς, κ. λ.

IV. pag. 155. *Homeri Hymni V.* quorum primus *in Apollinem*, II. *in Mercurium*, III. & IV. *in Venerem*, V. est *Bacchus, sive Praedones*. Exstant in cit. edit. Londin. A. MDCCXL. in calce Tom. II. Odysseae a pag. 682. ad pag. 742. sed ultimus in Codice est mutilus; desinit enim in versu 33.

Ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος, κ. λ.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, in fine mutilus. Constat fol. 181.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BUCOLICA.

COD. XLVI. I. pag. 1. THeocriti *Idyllia XVIII.* eodem ordine, quo exstant in cit. edit. a pag. 5. ad pag. 41. *b.* quorum prima tantummodo septem, argumenta praeferunt, scholiisque nonnullis adspersa sunt; reliqua utrisque destituta. In fine adiecta est eiusdem *Syrinx*, ibid. pag. 60. *b.* & *Ara*, ibid. pag. 78. *b.* (per errorem 77.) Syringem vero quatuor illi sequuntur iambi, quos in Codice XXXVII. huius Plutei §. I. protulimus. Huic Codici solemne est titulos Idylliorum in fine etiam repetere.

In prima pagina haec nota manu Angeli Politiani scripta legitur: *Angeli Politiani Codex. Emi solutum l. VI. lora vero, umbilici, tabellae, corium, bibliopola constiterunt l. 2. s. 6.* (1) Tum quatuor hexametri cum Latina versione hoc pacto:

Ἐγγυῆ πάρα δ' ἄτα.

Ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

Et vanis in basiolis iucunda voluptas.

Ἄλλοτε μὲν μητρυὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.

Ipsa dies nunc est mater, nunc saeva noverca.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

Consilio perit ipse suo consultor iniquus.

Αἰσχρὸν μὲν δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.

At mansisse diu turpe est, vacuumque redire.

In ead. pag. *b.* occurrit *Theocriti Vita*, quae incipit, ut in cit. edit. pag. 3. *b.* nonnullae *de dialecto Dorica* animadversiones, ac duo *de Theocrito* testimonia Latina, alterum M. Manlii Astronomic. Lib. II. alterum Quintiliani Lib. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis 74.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. HOmeri *Ilias* cum nonnullis glossis interlinearibus in primis sex tantum Codicis paginis. In fine vero legitur: *Iacobus Dei gratia Rex Siciliae Ducatus Apuliae & Principatus Capuae* (2). COD. XLVII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis 266.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ.

THEOGNIDIS MEGARENSIS SENTENTIAE.

Quibus adde

Varia Luciani Opera.

I. pag. 1. THeognidis *Sententiae Carmine Elegiaco expressae*. Exstant in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 704. COD. XLVIII.

II. pag. 40. *Luciani Opera*, quorum haec series. Sermo primus est, Βίων πρᾶσις. *Vitarum Auctio*. Inc. Σὺ μὲν διατίθει τὰ βάθρα, Des. τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος. Exstat inter Opera Luciani ex recensione Io. Frederici Reitzii Amstelod. MDCCXLIII. in 4. T. I. p. 540. Finis vero non concordat, quum non ad *Vitarum Auctionem*, sed *ad Phalaridem alterum* pertineat; quod tachygraphi culpa factum esse arbitramur, qui vel exemplaris illius, ex quo Codicem hunc describebat, defectum non animadvertit, vel ipse inconsulto multa inter scribendum praetermisit. Primi igitur Sermonis fragmentum ad verba ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων, quae incidunt loc. cit. pag. 564. lin. 22. perducitur; alterius vero incipit a verbis καινοτομεῖν μηδὲν, quae incidunt Tom. II. pag. 205. lin. 15.

III. pag. 47. *Hippias, seu Balneum*. Ibid. Tom. III. pag. 66.

IV. pag. 49. *b. Praefatio, seu Bacchus*, Ibid. p. 74.

V. pag. 52. *b. Praefatio, sive Hercules*. Ibid. p. 82.

VI. p. 54. *De Electro, seu Cygnis*. Ibid. p. 87.

VII. pag. 55. *b. Muscae Encomium*. Ibid. pag. 91.

VIII. pag. 58. *b. Ad Nigrinum Epistola*. Tom. I. p. 37.

IX. pag. 68. *b.* Οἱ πλέωσι τῷ Κρόνῳ χαίρειν. Di-

(1) Hanc inscriptionem adtulimus in nostro de Politianeis Pandectis Commentario edito Liburni A. MDCCLXII. 4. pag. LII.

(2) Hic forte est Iacobus II. filius Constantiae Siculae, qui ex Petro III. Siciliae regnum occupavit, successitque fratri Alphonso III. A. C. MCCXCI. Vid. Io. Ant. Summontem Histor. Neapolit. T. II. p. 348.

Divites Saturno salutem. Inc. Πρὸς γάρ σε. Des. ἐθελόντων. Ibid. T. III. p. 415.

X. pag. 69. *b.* Ἐπιστολαὶ Κρονικαί. *Epistolae Saturnales*. Inc. Ἡροδότῳ εἴθε μέν. Des. καὶ τοῦτο. Ibid. Tom. I. p. 831. ubi titulus est: Ἡρόδοτος, ἢ Ἀετίων.

XI. pag. 72. *Patriae Encomium*. Ibid. Tom. III. pag. 229.

XII. pag. 75. *Deorum Dialogi XXIV.* & quidem hoc ordine: Primus est *Martis & Mercurii*, Tom. I. pag. 267. II. *Panis & Mercurii*, ibid. pag. 269. III. *Apollinis & Bacchi*, pag. 273. IV. *Mercurii & Maiae*, pag. 275. V. *Cupidinis & Iovis*, pag. 205. VI. *Iovis & Ganymedis*, pag. 208. VII. *Vulcani & Apollinis*, pag. 220. VIII. *Neptuni & Mercurii*, pag. 227. IX. *Vulcani & Iovis*, pag. 224. X. *Mercurii & Solis*, pag. 229. XI. *Iovis, Aesculapii, & Herculis*, pag. 235. XII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 238. XIII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 241. XIV. *Iunonis & Latonae*, pag. 243. XV. *Veneris & Lunae*, p. 231. XVI. *Promethei & Iovis*, pag. 204. XVII. *Veneris & Cupidinis*, p. 233. XVIII. *Apollinis & Mercurii*, pag. 245. XIX. *Iovis & Solis*, pag. 277. XX. *Apollinis & Mercurii*, pag. 280. XXI. *Iovis & Mercurii*, pag. 207. XXII. *Iunonis & Iovis*, pag. 247. XXIII. *Veneris & Cupidinis*, pag. 249. XXIV. *Iunonis & Iovis*, pag. 213.

XIII. pag. 91. *Dialogi Marini XI.* Primus est *Doridis & Galateae*, ibid. pag. 288. II. *Cyclopis & Neptuni*, pag. 291. III. *Alphaei & Neptuni*, pag. 295. IV. *Menelai & Protei*, p. 298. V. *Neptuni, Delphinum, & Arionis*, p. 307. VI. *Neptuni & Nereidum*, pag. 310. VII. *Panopes & Galenes*, pag. 300. VIII. *Tritonis & Neptuni*, pag. 302. IX. *Xanthi & Maris*, pag. 316. X. *Noti & Zephyri*, p. 305. XI. *Iridis & Neptuni*, pag. 314.

XIV. pag. 98. *Dialogi Mortuorum VII.* quorum primus *Menippi & Tantali*, ibid. pag. 406. II. *Menippi & Aeaci*, pag. 412. III. *Menippi & Chironis*, pag. 434. IV. *Menippi & Tiresiae*, pag. 445. V. *Diogenis & Herculis*, pag. 402. VI. *Diogenis & Alexandri*, pag. 389. VII. *Plutonis & Mercurii*, pag. 343.

XV. pag. 104. *Dialogus Micylli cum Gallo*, Tom. II. pag. 702.

XVI. pag. 117. *b. De lapsu in salutando*, Tom. I. pag. 724.

XVII. p. 121. *Dialogus cum Hesiodo*. Tom. III. pag. 240.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. cui solemne est titulos singulorum operum in fine repetere. Constat foliis scriptis 123.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

COD. XLIX. I. pag. 1. SOphoclis *Tragoediae II.* cum scholiis marginalibus non ita crebris, & glossis interlinearibus. Prima est *Aiax flagellifer*, II. pag. 48. *Electra*. Argumentum primae concordat cum illo Codicis XXXII. huius Plutei. Secundae vero, paucis in medio exceptis, idem cum edito. In fine habetur amanuensis subscriptio litteris intricatissimis, quam ita legimus: Ἐγὼ Ἰωάννης ἔγραψα τὴν βίβλον ταύτην. *Ego Ioannes hunc librum scripsi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XV. in cuius primo folio legitur: *Habitus a syndicis rebellium* 18. *Ianuarii* 1497.(1) Constat foliis scriptis 95.

ΟΜΗΡΟΥ ΜΥΟΒΑΤΡΑΧΟΜΑΧΙΑ.

HOMERI MVRIVM ET RANARVM PVGNA.

Adde

Pythagorae Samii Aurea Carmina, & aliquot Epigrammata ex Anthologia decerpta.

I. pag. 1. HOmeri *Murium, & Ranarum Pugna*. Exstat in nuperrima Londin. edit. supra cit. Tom. II. pag. 663. COD. L.

II. pag. 11. *Pythagorae Samii Aurea Carmina*. In edit. Londin. MDCCXLII. 8. super cit.

III. pag. 13. Occurrunt Epigrammata quaedam varii generis, quae leguntur in Anthologia. Primum est Anonymi tetrastichon *in sepulcrum Aiacis*. Vltimum distichon Simonidis *in laudem Sophoclis*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 17.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Β'. ΔΡΑΜΑ.

SOPHOCLIS DRAMA SECVNDVM.

Seu potius

Sophoclis Tragoediae II.

I. pag. 1. SOphoclis *Tragoediae II.* cum scholiis & glossis interlinearibus. Prima est *Electra*, II. pag. 55. *Oedipus Tyrannus*. Electram duae praeeunt hypotheses; prima cum illa Codicis XLIX. concordat; altera inc. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματος αὕτη. Ἀγαμέμνων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν ἀπάρας, κ. λ. Des. μεταπέμπεται τὸν ἄνδρα. καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὑρήσεις. Oedipum vero unica tantum metrica Aristophanis, instar tamen solutae orationis exarata; ac praeterea Oraculum Laio Thebano editum, quod inc. Λάϊε Λαβδακίδη, κ. λ. ut in aliis supra Codicibus adnotavimus. COD. LI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 109.

(1) Vide quae de Mediceae Bibliothecae distractione, & fatis iam diximus in Praefatione Vol. I. praemissa pag. XII. seqq.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Adde

Theocriti Idyllia, Lycophronis Cassandrae fragmentum, & alia aliorum Excerpta.

COD. LII. I. pag. 1. Pindari Olympionicae XIV. cum scholiis marginalibus uberrimis, quorum initium concordat cum illo Codicis XXXV. huius Plutei §. I. quem vide. Desunt autem heic hypothesis Olympiorum, & prolegomena illa, quae in aliis Codicibus animadvertimus, unius fortasse, aut alterius paginae defectu. Finis scholiorum in ultimam Oden sequens est: τουτέστιν, ἵν' εἴπῃς αὐτῷ, τὸν ἤδη νενικηκέναι, καὶ νεώτερον ἐόντα ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ Ὀλυμπίᾳ, ἐστέφθαι τοῖς τῆς ἀθλήσεως στέμμασι τὰς κόμας τὰς νεωτέρας αὐτοῦ. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ τῆς ἡλικίας μέρος λέγει. Concordat cum edito pag. 126. in notis col. 1. v. 6.

II. pag. 24. b. *Eiusdem Pythionicae XII.* cum scholiis. Praecedunt tres Pythiorum hypotheses, quae ex quatuor editis loc. cit. p. 185. sunt I. III. & IV. ac praeterea explanatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholiorum initium & finem vide in Codice XXXV. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

III. pag. 53. b. *Eiusdem Nemeonicae XI.* cum scholiis. Quatuor Nemeorum praecedunt hypotheses, quae ex quinqne editis loc. cit. pag. 329. sunt I. II. III. & V. tum explicatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholia inc. Ἄμπνευμα σεμνόν. Γέγραπται ὁ ἐπίνικος Χρομίῳ Αἰτναίῳ. Ἱέρων γὰρ οἰκιστὴς ἀντὶ τυράννου βουλόμενος τῶν ἀγώνων, Αἰτναῖον ἑαυτὸν ἀνεῖπε. ταὐτὸν δέ φησιν ὁ Δίδυμος εἰκὸς παθεῖν καὶ τὸν Χρόμιον, κ. λ. Habes edita paucis mutatis loc. cit. p. 331. sub titulo: Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ. Desinunt: ἀρκοῦ τούτοις. μηκέτι ὑπὲρ ταῦτα ζήτει. Ibid. p. 432.

IV. pag. 82. *Eiusdem Isthmionicae VIII.* cum scholiis. Praecedunt hypotheses Isthmiorum quatuor, omnes editae pag. 433. sed ultima, paullum diversa in principio, inc. Τὰ Ἴσθμια ἄγεται τῷ Μελικέρτῃ Ἀθάμαντος μανέντος, κ. λ. Sequitur de metris primae Odae declaratio, & duplex in eiusdem titulum expositio, ut in edit. cum qua etiam scholiorum initium convenit; incipiunt enim: Μάτερ ἐμά. Παρόσον καὶ ὁ Πίνδαρος Θηβαῖος. τοῦτο γὰρ πρὸς τὸν Ἡρόδοτον δίκαιον, κ. λ. Finis vero longe discrepat; desinunt enim: καὶ τὸ τῶν μουσῶν ἅρμα τοῦ πυκτικωτάτου Νικοκλέους τὸ μνῆμα καὶ τὴν τῶν κατορθωμάτων ἀρετὴν ὑμνῆσαι καὶ τιμῆσαι αὐτὸν, ὡς Ἴσθμια αὐτοῦ νενικηκότος τοῦ Νικοκλέους φησί. περὶ γὰρ αὐτοῦ . . . . quae pertinent ad verba, τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, κ. λ. quae occurrunt paullo ante finem ultimae Odae; quare progrediuntur longius, quam edita: illa enim desinunt in verbis, τῶν παρὰ πόδας ἐχώμεθα, quae spectant ad versum, τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ, paullo post initium eiusdem Odae. Heic quoque in fine Isthmiorum subiiciuntur decem alii versus, qui occurrebant etiam in Codice XLI. huius Plutei, §. IV.

V. pag. 98. *Theocriti Idyllia XV.* cum argumentis, & scholiis marginalibus uberrimis. Praecedit Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων. *Artemidori grammatici super collectione Bucolicorum Poëmatum*, brevis Enarratio, in quam sequens legitur distichon:

Βουκολικαὶ μοῦσαι σποράδες πόκα, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
Ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλης.

Enarratio inc. Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, κ. λ. ac longior aliquanto est, quam in cit. edit. p. 3. b. nam post verba παρέδωκαν εὕρεσι, in quibus desinit editio, sequuntur alii quatuor versus, quorum initium; ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. Finis: ᾄδειν δέ φασιν αὐτὸν ἐξηρτημένον. Tum Caput περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων, ut ibid. pag. 4. b. Tandem duplex primi Idyllii hypothesis, ut in Cod. XXXVII. huius Plutei §. I. Idylliorum ordo sequens est. Primum est, *Thyrsis*, in edit. pag. 5. II. *Viatores*, ibid. pag. 14. b. III. *Bucoliastae, Damoetas, & Daphnis*, ibid. pag. 17. b. IV. *Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) V. *Amaryllis, seu Caprarius, seu Comessator*, ibid. pag. 11. b. VI. *Pastores, Battus & Corydon*, ibid. pag. 13. VII. *Thalysia, seu viatores verni*, ibid. pag. 18. b. VIII. & IX. inscribuntur; *Bucoliastae, Daphnis & Menalcas*, ibid. pag. 22. & 23. b. X. XI. XII. & XIII. eodem ordine procedunt cum editis a pag. 25. ad pag. 31. XIV. *Syracusiae, vel festum Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. b. XV. *Aeschines, seu Thyonicus*, ibid. pag. 31. Huic ultimo subiiciuntur versus septem in Theocritum, quales in Cod. XXXVII. huius Plutei ante Pharmaceutriam legebantur, quos Theod. Neocastriotae tribuit Montfaucon, quum id ille nomen ex subscriptione quadam litteris compendiariis, intricatisque exarata exsculpserit. Sequitur deinde p. 119. b. imago quaedam Cupidinem alatum, arcu & pharetra instructum exhibens, in alis vero Theocriti Opusculum illud, cui titulus πτερύγιον, continens, cum adscripta ipsius legendi ratione; quae omnia habentur in cit. edit. pag. 77. & 78. (per errorem 77.) Haec autem pictura inverso capite est; ita ut Codex inverti debeat, ut & ipsius intuendae, & praedictae declarationis legendae copia fiat.

VI. pag. 120. b. *Lycophronis Cassandrae Fragmentum* cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus Io. Tzetzae, incipiens a versu 1410. (qui in edit. quam cit. in Codice XVII. huius Plutei, incidit in p. 141.) usque ad finem. Scholia vero incipiunt a verbis; Πολλῶν δ' ἐναλλάξ, πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι, κ. λ. quae pertinent ad vers. 1409. ibid. in notis col. 1. vers. 1. Desinunt in verbis: Νισοῦς θυγατρός. Νισοῦς ἡ θυγάτηρ ἡ Σίβυλλα, quae incidunt in no-

notis pag. 146. col. 1. verf. 7. In fine legitur Epigramma ex perfona ipfius Tzetzae ἐξηγητοῦ, quod ita habet:

Τήνδε Λυκοφρονέην τὴν βαρβαρόφωνον ἰυγὴν
Κλειῶς τ' ἀλλοπροσάλλοιο βάκχην Καλλιόπειαν
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπὶ φυγὸν ἐξερεείνας.
Παγκρατέϊ μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφειλῶ.
Hanc Lycophronis barbara ftrepentem voce,
Et incerta furentem Clio Calliopem
Quum ego Tzetzes Ifaacius raptim explanaverim
Omnipotenti Regi fublimem hymnum me debere fateor.

Tum fubfcriptio amanuenfis hoc pacto: Ὦ Χριστὲ, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἐν ἱεράρχοις Κλήμεντος τοῦ ἁγίου βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Θεοδώρῳ τῷ Νεοκαστριώτῃ. *Chrifte, per preces fancti inter Pontifices Clementis auxiliare tuo fervo Theodoro Neocaftriotae.*

VII. pag. 122. Τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ περὶ ὑετοῦ, ἀστραπῆς καὶ βροντῆς. *Honoratiffimi Pfelli de pluvia, fulgure, & tonitru*, Differtatio. Inc. Ἠρωτήκατέ με, φίλτατοι παῖδες, ποταπὸν τῆς ἀστραπῆς πῦρ, καὶ πόθεν ἅλλεται, καὶ εἰ πᾶν πῦρ ἐκ νεφῶν καταγόμενον καυστικὸν, κ. λ. Def. τὰ διὰ πολλῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ὑποτιθέντες. Simile quid videre eft in eiufdem opere Mss. cui titulus: *Solutiones compendiofae naturalium quaeftionum ad Michaëlem Ducam libris duobus, ubi agit de pluviis, fulminibus, & tonitruis.* Vid. Allatium de Pfellis in calce Vol. V. Bibl. Gr. Fabricii p. 56.

VIII. pag. 124. Κωνσταντίνου γραμματικοῦ τοῦ Σικελιώτου, τίνας ἂν εἴπῃ λόγους ὁ Ἀπόλλων καταρτρέχων τὴν Δάφνην, καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου. *Conftantini Grammatici Siculi, quae verba dixerit Apollo perfequens Daphnen, & rofae fpina retardatus*, Carmen anacreonticum. Inc.

Γενέην ῥόδων φανεῖσαν, κ. τ.

Def. Τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ μοι.

IX. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον ἐρωτικὸν δι' ἀνακρέοντος καὶ κουκουλλίου (1) λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδοῦ τινος. *Eiufdem Ode amatoria metro anacreontico & cucullio, fumto argumento ex quodam melodo.* Inc.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον,

Def. Χερσὶ κομίζει.

X. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντειοι χωρὶς ἀνακλωμένων πρός τινα ἐρῶντα παρθένου κατὰ ἀλφάβητον. *Eiufdem anacreontici fine anaclomenis in quemdam virginis amatorem, per alphabetum.* Inc.

Ἄγαμαι μόνον ὁρῶν σε,

Def. Ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔσω.

Sequuntur deinde alii pauci eiufdem verficuli iambici nullo titulo.

XI. p. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον αὐτοκράτορα τὸν Κομνηνόν. *Eiufdem ad Imperatorem Ifaacum Comnenum* Carmen iambicum. Inc.

Ἡ τῶν καλανδῶν Ἰτάλιος ἡμέρα.

Def. Μέτροις τε ποικίλλουσα καὶ λόγοις ἅμα,

XII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ψώραν ἔχοντός ποτε. *Eiufdem, quum fcabie quondam laboraret*, verfus iambici, quibus praecedit etiam verficulus:

Στίχους Μιχαὴλ τῇ καλῇ ψώρᾳ πλέκω.

Carmen iambicum inc.

Ἕως πότε ψώρα με συντήκειν ἔχεις;

Def. Λείπω τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ὕπνον αὐτίκα.

Huius Conftantini mentio fit apud Fabric. B. Gr. Vol. X. pag. 282. eiufque Carmen Graecum anacreonticum alphabeticum fuper periculo parentum ac fratrum fuorum in mari, Ms. in Bibl. Caefarea memorat Lambec. V, pag. 295.

XIII. pag. 125. Τοῦ κυρίου Νικηφόρου τοῦ Στραβορωμανοῦ ἐπιτάφιοι εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἐκ προσώπου τοῦ κειμένου. *Domini Nicephori Straboromani verfus epitaphii* (iambici) *in fuum patrem, ex perfona defuncti.* Inc.

Πλασθεὶς χοὸς τὸ πρῶτον, εἰς χοῦν νῦν πάλιν
Ὁ χοῦς ἀπῆλθον, ἂν δέ τις με δακρύῃ.

Def. Σῶζον δ' ἑαυτῷ συνετὴν μελουργίαν.

Nihil de hoc Nicephoro apud Fabric. occurrit.

XIV. pag. ead. Τοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Στραβορωμανοῦ ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὸν ἅγιον Δημήτριον εἰκονισμένον ἐκ χρυσοῦ ἐν ἱματίῳ, ὃ φορεῖται ἄνω τῶν ὅπλων, καλεῖται δὲ ἐπανω . . . . (2). *Domini Manuelis Straboromani ex perfona Imperatoris Domini Alexii Comneni ad fanctum Demetrium expreffum ex auro in pallio, quod fertur fuper arma, vocatur autem . . . . ,* Carmina iambica, Inc.

Αὐτὸν σε μάρτυς ἔνδοθεν στέρνοις ἔχων.

Def. Σύμπνα, δίωκε, σπεῦδε, πλῆττε, πίπτε τε,

XV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιοι ἐκ μητρός τινος πρὸς υἱόν. *Eiufdem verfus epitaphii* (iambici) *ex perfona cuiufdam matris ad filium.* Inc.

Φίλον τέκος παρῆλθες, ὡς ῥηθεὶς λόγος.

Def. Ἐπαγρυπνοῦσα νυκτερικαῖς ἡμέραις.

XVI. pag. ead. *b.* Νικηφόρου πατριάρχου Ὀνειροκριτικὸν, κατὰ ἀλφάβητον. *Nicephori Patriarchae* (Conftantinopolitani) *Onirocriticon*, five *de fomniorum fignificatione, Carmina iambica, ordine litterarum digefta.* Inc.

Ἀνδρὶ πλακεὶς φιλοῦντι πάγκαλον τόδε.

Definunt in verfu,

Στρουθοὺς κρατεῖν φεύγοντας προσδέχου βλάβην,

qui eft quintus ex illis, qui a littera σ incipiunt. Hoc Onirocriticum, quod ex Aftrampfycho magnam partem defcriptum eft, fubiunxit Nicolaus Rigaltius Artemidori Libris V. *de fomniis* Gr. & Lat. Parif. MDCIII. 4. una cum eiufdem Aftrampfychi, & Achmetis Onirocriticis. Vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. pag 406. §. VIII. & pag. 410. §. XI. & Vol. VI. pag. 299.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. minuto ac breviato charactere, in fine mutilus; in primis autem paginis, quae vetuftate valde erant confumtae, margines reftituti, in iifque notae in Pindarum nova manu suppletae. Conftat foliis 125.

BI-

(1) Quid fit *cucullium*, docet Du-Frefne in Gloffar. pag. 727.

(2) Reliqua tituli corrofo margine perierunt: forte legendum ἐπανωκλίβανον, de qua voce vide Du-Frefne loc. cit. p. 667.

FINIS PLUTEI XXXII.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LV.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXII.

CODEX I.

ΣΟΥΔΑ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM SVDAE.

I. p. 1. ιβλίον λέξεων Σοῦδα συνταχθὲν παρὰ διαφόρων σοφῶν ἀνδρῶν. *Liber dictionum Sudae* (sive *Suidae*) *a diversis sapientibus viris compositus*. Tum subiicitur longa enumeratio eorum, qui Opus hoc congesserunt, cuius initium: Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σοῦδα· οἱ δὲ συνταξάμενοι τοῦτο ἄνδρες σοφοὶ, Εὔδημος ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον, Ἑλλάδιος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου ὁμοίως, Εὐγένιος Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ ὁμοίως, κ. λ. Incipit a littera A hoc pacto: Α· ἂ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐπίῤῥημα μετ' ἐκπλήξεως, κ. λ. Desinit in littera Ψ in verbis, τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος. In fine subscriptio sequens rubris litteris est apposita: Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Ἐγράφη ἡ παροῦσα τῶν λέξεων βίβλος χειρὶ Πέτρου Κρητικοῦ τοῦ ἐκ Ῥεθέμνου πόλεως. ἐγράφη ἐν πόλει Μαντούᾳ ἐν ἔτει ςϡλ΄. ἡμέρᾳ σαβ. ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ η΄. *Deo bonorum operum perfectori gratia. Scriptus est praesens Dictionum liber manu Petri Cretensis ex civitate Rhetemno: scriptus est in urbe Mantua anno* 6930. (Christi MCCCCXXII.) *die sabbati, mense Iulio, die VIII.* (1) Concordat huius Lexici initium & finis cum nupera edit. Cantabrig. ex recensione Ludolphi Kusteri A. MDCCV. Tomis III. fol. In titulo tantum Operi praefixo, pro Καικίλιος — Κάσσιος — ἐπεποιήκει habetur in Codice Κεκίλλιος, Κάσιμος, & πεποίηκε. Dignus certe Codex, qui cum cit. editione diligentissime conferatur. De huius Lexici auctore, virtutibus, ac vitiis, Dissertationem Kusteri, Fabricianis observationibus instructam, vide apud Fabr. B. G. Vol. IX. p. 622. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, in cuius primo folio legitur: Κτῆμα *Iohannis de Rubeis germani physici*, καὶ τῶν φίλων 1530. Constat fol. scriptis 337.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

PROLEGOMENA VLPIANI RHETORIS IN OLYNTHIACAS ET PHILIPPICAS ORATIONES DEMOSTHENIS.

Seu potius

Vlpiani in Demosthenis Orationes Commentaria, Libanii, & aliorum Epistolae.

I. pag. 1. **V***Lpiani Rhetoris in Demosthenis Orationes Commentaria*, quae in hoc continentur Volumine, pleraque ab Aldo Venetiis edita prodierunt Anno MDIV. fol. una cum Harpocratione &c. Nos tamen in ipsorum ineunda recensione prae manibus habuimus editionem G. L. Demosthenis Orationum, una cum Vlpiani Commentariis, quae in lucem prodiit Aureliae Allobrogum per Petrum de la Roviere MDCVII. fol. Praecurrunt in Codice, Οὐλπιανοῦ ῥήτορος προλεγόμενα εἰς τοὺς Δημοσθένους Ὀλυνθιακοὺς καὶ Φιλιππικοὺς λόγους. *Vlpiani Rhetoris Prolegomena in Demosthenis Olynthiacas, & Philippicas Orationes*. Inc. Πλείστην δοκοῦσιν. Des. τοῦ τόπου τῶν πράξεων. Extant in cit. edit. ad calcem Orationum Demosthenis a pag. 7. ad pag. 15. Prolegomena excipit pag. 7. *b.* Ἐξήγησις εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν πρῶτον Δημοσθένους λόγον. *Expositio in Olynthiacam primam Demosthenis Orationem*. Inc. Ἀντὶ πολλῶν. Des. τοὺς ῥήτορας. Habes loc. cit. a pag. 15. ad pag. 23. COD. II.

II. pag. 13. *Expositio in Olynthiacam secundam*. Inc. Ἐπὶ πολλῶν μέν. Des. τῶν θεωρικῶν. Ibid. a pag. 24. ad pag. 33.

III. pag. 19. *In Olynthiacam tertiam*. Inc. Οὐχὶ ταῦτα. Des. κρίσιν ἀποφεύγει. Ibid. a p. 32. a pag. 39.

IV. pag. 24. *b. In primam Orationem in Phi-*

(1) Memorat Montfauconius hanc subscriptionem Palaeogr. Graec. pag. 77. sed male ait: *Mensis Iunii VII.*

Philippum. Inc. Εἰ μὲν καινοῦ τινος. Def. ἐλέγετο ὁ λόγος. Ibid. a pag. 39. ad p. 43.

V. pag. 27. *b. In quartam Orationem in Philippum*. Inc. Καὶ σπουδαῖα νομίζω, κ. λ. Ἠγνοήκασιν οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγησάμενοι. Def. περιεργάζεσθαι. Ibid. a pag. 43. ad pag. 52.

VI. pag. 34. *In Orationem ad Philippi Epistolam*. Inc. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Σηλυβρίαν ἐπολιόρκει Φίλιππος. Def. λόγοις πολλάκις. Ibid. a pag. 52. ad pag. 54.

VII. pag. 36. *In Orationem contra Androtionem*. Inc. Ὅπερ Εὐκτήμων. Def. τοῖς Διονυσίοις. Ibid. a pag. 227. ad pag. 241.

VIII. pag. 48. *In Orationem contra Midiam*. Inc. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. Def. ἐςὶ προτιμώτερα. Ibid. a pag. 170. ad p. 226.

IX. pag. 92. *In Orationem de Corona*. Inc. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Τάχα δύναταί τις. Def. ὃ τρῦδωκα, φήσας. Ibid. a pag. 76. ad pag. 88.

X. pag. 101. *In Orationem de falsa legatione*. Inc. Πόλεμος συνεςήκει Φιλίππῳ. Def. ὑπὲρ Φιλίππου πεπολίτευται. Ibid. a pag. 89. ad p. 136. Cum qua tamen Vlpiani Expositione coniunctum fuit Anonymi argumentum, quod legitur Orationi praefixum ibid. Part. I. pag. 198.

XI. pag. 129. *b. In Orationem adversus Leptinem*, item cum Anonymi argumento cum ipsa Vlpiani Enarratione coniuncto. Inc. Ὁ πρὸς Λεπτίνην λόγος. Def. διὰ τοῦ νόμου τὴν πολιτείαν. Argumentum habes Orationi praefixum Part. I. pag. 361. Enarrationem vero Part. II. a pag. 137. ad pag. 170.

XII. pag. 152. *In Orationem adversus Androtionem*, eadem nimirum Vlpiani Enarratio, ut supra in hoc ipso Codice pag. 36. §. VII. Diversum tamen est initium, quia incipit ab Anonymi argumento longissimo, quod Orationi ipsi praecurrit in edit. Part. I. pag. 416. cuius initium est: Διάφοροι παρ' Ἀθηναίοις, κ. λ. Finis vero totius Enarrationis aliquantum diversus ita habet: διὰ τὸν δρασμὸν ἐνύβρισεν τοῖς Διονυσίοις οὐ καλῶς ὀρχησάμενος.

XIII. pag. 159. *b. In Orationem adversus Timocratem*, item praevio Anonymi argumento, quod inc. Πολέμου τυγχάνοντος, κ. λ. & habetur inter Demosthenis Orationes pag. 460. Vlpiani vero Commentarius ipsi coniunctus inc. Τοῦ μὲν ἀγῶνος, κ. λ. Ἐκ διαβολῆς τοῦ προσώπου. Def. ἄνωθεν δημοτικὴν πιςεύοντες εἶναι. Part. II. a pag. 252. ad p. 274. licet in fine pauca desint in Codice; postrema enim verba, quae retulimus, incidunt sub finem paginae 273. (per errorem 281.)

XIV. pag. 167. *b. In Orationem adversus Aristocratem*, cui pariter argumentum Anonymi est adiunctum, quod inc. Ἡ Εὔβοια μία νῆσος καταντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Def. τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως. Hoc abest in cit. edit. Commentarius vero inc. Διπλοῦς δὲ ὁ λόγος, καθάπερ & ὁ Τιμοκράτους. Def. μὴ ἐπιλελησμένους. Ibid. Part. II. a pag. 242. ad pag. 251.

XV. pag. 174. *b. In Orationem de Corona*, *seu pro Ctesiphonte*, eadem atque illa, de qua supra §. IX. Heic tamen praecedit Anonymi hypothesis, cuius initium: Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι. Finis: ἢ τὴν τοιαύτην διάνοιαν. Ibid. Part. I. pag. 311.

XVI. pag. 183. Οὐλπιανοῦ σχόλια εἰς τὸν α' Ὀλυνθιακὸν τοῦ Δημοσθένους λόγον. *Vlpiani scholia in primam Demosthenis Olynthiacam Orationem*, seu potius, ut inscribitur in edit. *Praefatio in Olynthiacas, & Philippicas Orationes*. Inc. Πλείςην δοκοῦσιν. Def. τοῦ τόπου τῶν πράξεων. Eadem, ut supra, §. I.

XVII. pag. 188. *In quartam Orationem contra Philippum*. Eadem cum superiori §. V.

XVIII. pag. 193. *b. In Epistolam Philippi*. Eadem cum superiori, §. VI.

XIX. pag. 195. *In primam ex suasoriis Orationibus*, seu *de ordinanda Republica*. Inc. Ὁ περὶ συντάξεως λόγος. Def. ὅθεν εἴληπται τῶν τόπων ἕκαςος. Ibid. Part. II. a pag. 55. ad pag. 59.

XX. pag. 197. *b. In Orationem de Classibus*. Inc. Ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν λόγος. Def. καταςρέφει τὸν λόγον. Ibid. a pag. 59. ad p. 64.

XXI. pag. 201. *In Orationem pro Megalopolitis*. Inc. Ἀθηναῖοι συνεμάχησαν. Def. προκεχωρηκυίας τῇ πόλει. Ibid. a pag. 70. ad p. 73.

XXII. pag. 203. *b. In Orationem pro Rhodiorum libertate*. Inc. Συνεμάχουν Ἀθηναίοις. Def. τὴν δημηγορίαν κατέπαυσεν. Ibid. a pag. 64. ad pag. 69.

XXIII. pag. 207. *In Orationem de foedere Alexandreo*. Inc. Οὐκ ἔςιν ἄδηλον. Def. περὶ πολέμου. Ibid. a pag. 74. ad pag. 76. In fine rubris adnotatur litteris: Τέλος τῆς Οὐλπιανοῦ ἐξηγήσεως εἰς πλείονας λόγους τοῦ Δημοσθένους. *Finis interpretationis Vlpiani in plures Orationes Demosthenis*.

XXIV. pag. 210. Λιβανίου Κοιαίςορος τοῦ σοφιςοῦ ἐπιςολαί. *Libanii Quaestoris Sophistae Epistolae*. Prima anepigrapha inc. Εἴτε μὴ βοηθεῖς. Vltima *Basilii ad Libanium*, cuius initium est: Τὸ μὲν συνεχῶς με γράφειν. Def. εἰ τοῦτό σοι προσφιλές. Proferenda heic sunt, quae in huius fronte Codicis Fridericus Rostgardus nobilis Danus adnotavit, in itinere, quod exeunte saeculo XVII. litterarum caussa in Galliam, Italiam, aliasque regiones suscepit, in id in primis incumbens, ut Libanii Epistolas ubique conquireret, nec sumtibus, nec operae parcens. Ait igitur = *Epistolae Libanii, quae in hoc Cod. habentur, ex Cod. XIX. Plutei LVII. descriptae sunt. Qui autem eas exaravit Zenobius Accaiolus eleganter quidem pinxit, sed oscitanter omnino scripsit, & Graecae linguae minime se peritum fuisse ostendit. Mendis enim, quae in altero Codice erant, innumera ille adiecit, ex male intellectis abbreviationum signis. Deinde non observavit duos foliorum fasciculos in altero Codice a compactore fuisse transpositos, unde evenit, ut Epistolarum ordinem in illo loco plane inverterit, & trium Epistolarum initia* (*ut ibidem adnotavimus*) *cum aliarum trium longe diversarum extremis, infausto certe omine copulaverit. Et tandem tres in-*

integras Epistolas (*quae in altero Codice sunt* μη'. σλθ'. τμα'.) *plane omisit: ita ut in hoc Codice non habeantur nisi CCCCXXIV. quum in altero sint CCCCXXVII. sed omissas si addideris utriusque Codicis, numerus conveniet. Hisce autem CCCCXXIV. si adieceris illas, quae ad Basilium scriptae sunt, & ad calcem Codicis cum responsoriis Basilii reperiuntur; numerus Epistolarum Libanii exit CCCCXXXIII. ut habet nota superior. Hoc Volumen, quod littera G notavi, & sex insuper alios splendidissimae huius Bibliothecae Codices* (*qui superiores alphabeti litteras sibi vendicant*) *cum mea collectione Epistolarum Libanii contuli, & quadraginta duas, quas nondum habui, excerpsi, meisque mille ducentis adieci. Mense Octobri M. DC. XCVIII. Fridericus Rostgaard.* Ad rem quoque faciunt, quae de hoc Codice scripta sunt in Praefatione nuperae editionis Epistolarum Libanii ex recensione Io. Christophori Wolfii Amstelodami apud Ianssonio-Waesbergios MDCCXXXVIII. fol. p. VII. ubi haec leguntur: *Ex Codice XIX. Plut. LVII. totus natus est, folii formam refert; & Libanii quidem Epistolae in membrana scriptae sunt manu recente Zenobii Acciaioli anno circiter MCCCCLXXX. qui litteras quidem elegantissime pinxit, sed Graece minime doctus, multos errores commisit.* Hic sub Leone X. Pont. Max. Vaticanae praefuit Bibliothecae inde ab Anno MDXVIII. Verum praematura morte sublatus est aetatis anno LVIII. vix absoluto, Christi MDXX. Vid. Echardum de Scriptor. Ord. Praedic. Tom. II. p. 45. necnon Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Praedicat. p. 243. Fieri igitur potuit, ut Acciaiolus iuvenis admodum, hunc Codicem describeret, atque ideo in multis peccaret.

XXV. pag. 317. *Theanus* (1) *Epistolae III.* quarum prima est *ad Eubulen de liberis educandis*, altera *ad Nicostratam zelotypam consolatoria*, tertia *ad Callisto de familia recte gubernanda admonitoria*. Exstant in Collect. Epp. Cuiac. alias cit. pag. 355. seqq.

XXVI. pag. 318. *b. Menandri ad Glyceram Epistola unica*. Ibid. p. 376.

XXVII. pag. 319. *b. Glycerae ad Bacchidem item unica*. Ibid. p. 368.

XXVIII. pag. 220. *Bacchidis Epistolae III.* prima *Hyperidae*, secunda *Phrynae*, tertia *Myrrhinae*. Ibid. pag. 368.

XXIX. pag. ead. *b. Thaidis duae*, prima *Thessalae*, secunda *Euthydemo*. Ibid. pag. 369. (per errorem 371.)

Codex Graecus Ms. in fol. Saec. XV. a p. 1. ad pag. 101. inclusive chartaceus, a pag. vero 102. usque ad finem membranaceus, ac manu diversa, nimirum Zenobii Acciaioli descriptus; legitur enim in calce: Ε'ξέγραψε Ζηνόβιος ὁ Α'κκιαϊῶλος. Quare quum duabus diversis manibus fuerit exaratus, mirum non est, si ex Vlpiani Enarrationibus in Demosthenem nonnullae bis fuerint repetitae. Constat fol. scriptis 321.

(1) Pythagorae sive uxor, sive discipula fuit. Vide Menagium in Mulierum philosophorum historia, & Fabric. B. G. Vol. I. pag. 425.

ΣΩΠΑΤΡΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

SOPATRI QVAESTIONES.

Adde

Cyri Tractatum de differentia Statuum.

I. pag. 1. ΣΩπάτρου διαίρεσις ζητημάτων. *Sopatri divisio Quaestionum*. Primae Quaestionis titulus est: Μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον Α'λκιβιάδης, κ. λ. Inc. Αὐθάδης ἐστὶν Α'λκιβιάδης, καὶ μεγαλόφρων, κ. λ. Vltimae vero titulus est: Νόμου ὄντος τοῦ κατὰ τῶν μοιχῶν, κ. λ. Des. τὰς δὲ λυποῦντες οἷς ὑβρίζουσιν. Exstat in Aldi Manutii Collectione Rhetorum Venetiis MDVIII. fol. a pag. 287. ad p. 455. Auctor huius Operis, in quo prolixa admodum de componendis Declamationibus praecepta, & divisiones controversiarum continentur, Sopater est, non Plotinianae ille scholae successor celeberrimus, quem Constantinus Magnus occidit, sed alius, sophista ducentis annis iunior (2). COD. III.

II. pag. 224. Κύρου περὶ διαφορᾶς στάσεων. *Cyri de differentia statuum* Tractatus. Inc. Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις, κ. λ. Des. ἢ πρόσωπον, ἢ αἰτίαν. Exstat loc. cit. a p. 456. ad p. 460. Cyro ne cuidam sophistae, quem Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 482. *ineptum* vocat, an Cyro Theodoro Prodromo, qui sub initia XII. saeculi post Christum natum vixit, tribuendus sit, dubitat idem Fabric. tum loc. cit. tum etiam pag. 457. Sequitur in Codice Tabula quaedam, seu schema, quo rhetoricarum quaestionum divisiones exhibentur.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. In calce primae paginae nomen legitur *Ioannis de Bardis*, Codicis fortasse possessoris. Constat fol. scriptis 230.

ΟΥΡΒΙΚΙΟΥ ΤΑΚΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ.

VRBICII MILITARES VIRTVTES.

Seu potius

Tacticorum Auctorum Collectio uberrima.

IN ipso Codicis initio multa deesse arbitramur; prima enim duo folia fragmentum quoddam continent historicum ἀδέσποτον & ἀκέφαλον, cuius prima verba sunt . . . . . . ὁρίζειν καθ' ἑαυτὸν ἐν ποίῳ μέρει ἕκαστον. τούτων τῶν συστημάτων, κ. λ. Vltima vero: καὶ τὴν ἄλλην ἀσφάλειαν ποιήσαντες διὰ τοὺς νυκτοπολέμους ἀνεπαύοντο. Agitur in hoc de quadam expeditione militari, & obsidione; quorsum autem pertineat, nondum deprehendimus. In aversa vero secundi folii pagina, ne vacua remaneret, formulam Iuramenti militaris, COD. IV.

O quod

(2) Hoc Sopatri Opus, uti & Orationes, quas habemus Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi & Isaei ex Graecia secum attulit Io. Lascaris, ut Aldus refert.

quod Iustiniano & Theodorae eiusdem Imperii consorti ab iis praestabatur, qui novum magistratum, aut praefecturam suscipiebant, recentior manus adscripsit. Inc. Ὄμνυμι ἐγὼ τὸν Θεὸν τὸν παντοκράτορα, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ. λ. Des. πρὸς τῷ καὶ ταῖς τοιαῖς ταῖς τῶν νόμων τῆς αὐτῶν εὐσεβείας παρεχομέναις ὑπεύθυνον εἶναι.

I. pag. 5. Οὐρβικίου τακτικὰ στρατηγικά. *Vrbicii Tactica Strategica, sive Ordinationes Militares Libris XII. comprehensae*, sed miserrime pluribus in locis detruncatae, ut ex singulorum librorum recensione patebit. Praecedit argumentorum elenchus in Capita, quae unumquemque Librum constituunt, & ipse, ni fallor, in fine mutilus; multo enim plura continere Capita duodecimus Liber apparet inferius, quam heic enuncientur, ubi ipsorum numeratio in nono Capite desinit. Indicem excipit SS. Trinitatis Invocatio, & hanc Introductio. Illa inc. Ἡγείσθω τοῦ λόγου καὶ τῶν ἔργων ἡ παναγία Τριὰς (1) ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἡ βεβαία ἐλπὶς καὶ ἀσφάλεια, κ. λ. Haec vero inc. Τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως ἀμεληθείσης χρόνῳ πολλῷ, κ. λ. Des. φυλάττων τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ ἀκολουθίαν. Primus Liber continet Capita IX, quorum primum inscribitur: Πῶς δεῖ γυμνάζειν τὸν καθ' ἕνα ἄνδρα ἐν ταῖς μελέταις, & incipit: Εἰς τὸ τοξεύειν πεζῇ συντόμως, εἴτε Ῥωμαϊστί, εἴτε Περσιστί. Vltimum inscribitur: Πῶς δεῖ εὐτάκτως τὸν στρατὸν ὁδοιπορεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πολεμίων μὴ ἐνοχλούντων, & desinit; ἀλλὰ δι' ἑτέρων τόπων προέρχεσθαι.

II. pag. 12. *b.* Liber II. Περὶ καβαλλαρικῶν παρατάξεων, Capita continet XX. quorum primum, Περὶ τοῦ χρειώδη καὶ ἀναγκαίαν εἶναι τὴν εἰς πρώτην καὶ δευτέραν τάξιν τοῦ στρατοῦ διανομήν, inc. Ἐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις, κ. λ. Vltimum est: Περὶ διπλῶν βάνδων. Sed huius Libri desunt septem postrema Capita, & pars Capitis XIII. Περὶ διασχημάτων μερῶν τε καὶ παρατάξεων, quod desinit in verbis, ἵνα μὴ ἀβοήθητον αὐτὴν ποιήσῃ: οὐδὲ πολὺ ...., ob defectum Codicis inter pag. 16. & 17.

III. pag. 17. Liber III. Περὶ στάσεως τάγματος, continet Capita XVI. Sed primum ex istis, quod inscribitur, Γνῶσις σημείων δηλούντων τὴν τοῦ τάγματος στάσιν, ob memoratam Codicis iacturam totum deest. Caput itaque II. cui titulus, Στάσις τάγματος, ὡς ἐν ὑποθέσει ἀνδρῶν τριακοσίων δέκα, inc. Σχῆμα τάγματος, ὅτ' ἂν ταξάμενον ἄρχεται, κ. λ. ubi tamen notandum folia 17. & 18. esse transposita. Vltimum Περὶ μανδάτων διδομένων τοῖς εἰς ἐνέδραν ἀπερχομένοις, des. ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν παραλαμβάνεται.

IV. pag. 24. Liber IV. Περὶ ἐνέδρας, continet Capita V. quorum primum Περὶ ἐνέδρας καὶ ἀπάτης κατ' ἐχθρῶν δυνατωτέρων, inc. Αἱ ἐνέδραι ἐπιτηδείως γινόμεναι, κ. λ. Vltimum Περὶ τοῦ δρουγγιστὶ τάσσεσθαι τοὺς εἰς ἐνέδραν καὶ ἐφόδους πεμπομένους, des. καὶ μᾶλλον κόπον ἔχει τὸ ἐντυχεῖν αὐτοῖς, ἢ τὸ ποιῆσαι αὐτά.

V. pag. 27. Liber V. Περὶ τούλδου, Capita item continet V. Primum, Περὶ τοῦ μὴ ἐπάγεσθαι προχείρως τὴν τοῦλδον ἐν μάχῃ, inc. Τοῦ τούλδου κατὰ τὸ ἀναγκαῖον δεῖ φροντίζειν. Vltimum Περὶ φυλακῆς τούλδου ὁδοιπορούντος, des. καὶ ἰδίᾳ τοὺς στρατιώτας ἐκπλήκτους.

VI. pag. 28. *b.* Liber VI. Περὶ διαφόρων τάξεως καὶ γυμνασίας, V. pariter complectitur Capita. Praecedit quaedam veluti introductio, cuius initium: Ἡ συνεχὴς γυμνασία ὠφέλειαν μὲν πολλήν, κ. λ. Caput I. Περὶ Σκυθικῆς γυμνασίας σχηματικῆς, inc. Σκυθική ἐστιν ἡ ἀδιακρίτως ἔχουσα τὰ τάγματα. Vltimum, Πῶς δεῖ γυμνάζειν ὑπερκεράσας καὶ πλαγιοφύλακας, des. τῷ ἐναντίῳ κέρατι ἐξισοῦσθαι.

VII. pag. 30. Liber VII. Περὶ στρατηγίας, in duas dividitur partes, eaeque continent singulae Capita XV. Prima Pars inscribitur, Ποίων δεῖ κεφαλαίων φροντίσαι τὸν στρατηγὸν πρὸ τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου, & inc. Οὐκ ἔστιν ὁλκάδα πελάγει διαπορθμένεσθαι κυβερνήτου χωρίς. Altera inscribitur, Περὶ τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ὀφειλόντων παραφυλάττεσθαι, & inc. Χρὴ τὸν στρατηγὸν μηδὲ πολλὰ πονεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς συμμαχίας, κ. λ. Des. ὥς τε εἰς δειλίαν καὶ πρὸ τῆς μάχης μεταπίπτειν. Sequuntur deinde alia duo Capita extra numerum, quorum primum est Γνῶσις κεφαλαίων ὀφειλόντων δοθῆναι ἑκάστῳ μεράρχῃ ἐκ τῶν εἰρημένων κεφαλαίων. Inc. ὥς τε τὸ τρίτον τοσὸν ἑκάστου μέρους. Alterius titulus est: Γνῶσις κεφαλαίων ὀφειλόντων δοθῆναι ἑκάστῳ ἄρχοντι ταγμάτων καὶ μοιράρχῃ, καὶ αὐτῷ δὲ τῷ μοιράρχῃ, ἵνα οἶδεν τί καταζητεῖν. Inc. Χρὴ εἴτε ἐν φοσσάτῳ διάγει τὸ βάνδον, κ. λ. Des. ἐθίζειν δὲ τούτους καὶ ἐν καιρῷ καύσωνος πρὸς κόπον, καλόν ἐστιν.

VIII. pag. 37. *b.* Liber VIII. duo tantum Capita complectitur, quorum primum Περὶ καθολικῶν παραγγελμάτων τῷ στρατηγῷ ἁρμοζόντων, inc. Ἐν ταῖς τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων ἐγχειρίσεσιν. Secundi vero, quod inscribitur, Γνωμικά, fragmentum tantum superest ob duplicem Codicis mutilationem, alteram inter pag. 38. & 39. in qua Capitis initium deperiit, alteram inter pag. 40. & 41. in qua eiusdem finis, ac sequentis Libri initium pariter excidere.

IX. pag. 41. Liber IX. Περὶ ἐφόδων, Capita continet V. quorum primum Περὶ ἐφόδων ἀδοκήτων, ob memoratam iacturam incipit a verbis ..... οἱ μὲν γὰρ πρεσβείας ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν δεξάμενοι. Desinit autem Liber in Capite tertio, quod inscribitur, Πῶς δεῖ ἐν τῇ τῶν πολεμίων χώρᾳ εἰσβάλλειν, καὶ πῶς ὁδοιπορεῖν καὶ πραιδεύειν βλάβης ἰδίας χωρίς, in verbis ἐπειδὴ συμβαίνει πεπλασμένα καὶ ἐκ τῶν προσρυομένων ἐκ τῶν κρατουμένων . . . . . quum inter pag. 42. & 43. alius immanis hiatus intersit, quo reliqua duo huius Libri Capita, ac totus ferme decimus Liber miserrime absorptus est.

X. pag. 43. Ex Libro igitur X. qui *de obsidionibus faciendis & tolerandis* agebat, & in IV. erat Capita distributus, ut ex praemisso In-

(1) Ex quibus verbis patet auctorem hunc esse Christianum.

Indice patebat, particula tantum superest ultimi Capitis, quod inscribitur, Πῶς δεῖ ἐν μεθορίῳ λάθρα κτίζειν ὀχύρωμα χωρὶς πολέμου δημοσίου, cuius postrema verba sunt: καὶ τὸ ὕδωρ ἀπολλύουσι.

XI. pag. ead. Liber XI. Περὶ τῶν ἑκάστου ἔθνους ἐθῶν τε καὶ τάξεων, Capita pariter IV. complectitur, uti superior, ac Prologo instructus est, cuius initium: Τὰ πρόχειρα περὶ τῆς καβαλλαρικῆς τάξεως, κ. λ. Caput I. Πῶς δεῖ Πέρσαις ἁρμόζεσθαι, inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος μοχθηρὸν καὶ κρυψίνουν, κ. λ. Vltimum, Πῶς δεῖ Σκλάβοις καὶ Ἄνταις καὶ τοῖς τοιούτοις ἁρμόζεσθαι, des. καὶ ἐγχειρίζεσθαι ταῖς πανουργίαις δύναται.

XII. pag. 51. Liber XII. & ultimus, initio mutilus est ob unius folii iacturam inter pag. 50. & 51. & incipit a Cap. IV. cui titulus, Τάξις ἄλλη. Inter pag. 53. & 54. alius defectus occurrit unius folii. Penultimum Caput, quod nullo quidem numero notatum est in margine, sed iuxta praecedentium seriem debet esse XXV. inscribitur: Καταγραφὴ φοσσάτου. Vltimi vero, nempe XXVI. cuius titulus adeo evanuit, ut legentium aciem oculorum prorsus effugiat, finis est: ἀλλὰ καὶ κίνδυνον φέρει ἐν ταῖς ἐλασίαις αὐτοῦ τοῖς νεωτέροις, καὶ κόπον τοῖς ἵπποις καὶ ἀσχολίαν. Vbi manu Lucae Holstenii, qui hunc Codicem diligentissime evolvit, ac recensuit, adnotatum fuit: *Finis Vrbicii*. Huius Operis exemplar Graecum Ms. habuit etiam Vossius in sua lectissima bibliotheca, una cum Apollodori Poliorceticis, Asclepiodori (ita Fabric. B. Gr. Vol. II. p. 571.) philosophi Tacticis, Nicephoro Gregora περὶ παραδρομῆς, & aliis de re militari scriptoribus. Quare ineditum omnino videtur.

Quum vero plurimae in hisce Libris extraneae voces, ac barbarae locutiones reperiantur, ipsarum quasdam selegimus, ac speciminis loco per alphabetum digestas sub legentium oculos ponere voluimus. Eae vero sunt:

A

Ἀδέστρατον. ἀδεστράτη τάξις. μετὰ τῶν ἀδεστράτων καὶ βουκελλαρικῶν βάνδων.

Αδιουτα. καὶ ἄλλου κράζοντος αδιουτα, πάντες ἀποκρίνονται ἴσως καὶ συμφώνως, δεους — πάντες ἀποκρίνονται ἴσως καὶ συμφώνως, αδιουτα δεους. ἀκούσετε αδιουτα.

Ἀκία. τῶν ἀκιῶν τῶν λοχαγῶν, ἤτοι πριμων — τὰς μὲν προτεταγμένας τοῖς καβαλλαρίοις πεζικὰς ἀκίας.

Αμβα.

Ἀμβιτεύειν.

Ἀμυλύνει.

Ἀντικένσωρ.

Ἀπλικεύειν.

Ἀρματούρας.

Ἀρματούρους.

Ἀρμοστατίων.

πρὸς τὸ Ἀρμοῦσθαι.

Ἀρχισαγιττάτωρ.

μετὰ τῶν Ἀστηλίων.

B

Βάδε, ἀντὶ τοῦ κίνησον.

Βαλλίστρων.

Βάνδον. φυλάξατε τὸ βάνδον. τὸ βάνδον μὴ καταλίπητε. ἁγιάζειν τὰ βάνδα. ἐν δεξιᾷ τοῦ βάνδου τάσσονται.

Βανδοφόρος, ὁ τὸ σημεῖον τοῦ βάνδου βαστάζων.

Βήρυττα. οἱ δὲ τὰς βηρύττας, ἤτοι ματζοβάρβουλα ἔχοντες.

Βίγλα. νυκτερινὰς βίγλας γίνεσθαι.

Βικάριος.

Βουκελλάριος. τὸ τῶν βουκελλαρίων, ἤτοι φοιδεράτων τάγμα.

Βουκελλάτου, ἢ πίστου.

Βουκινάτωρ.

Βούκινος.

Βούκουλα.

Γ

Γριπίζεσθαι τὸν καιρόν.

Δ

Δαπανηφόρα.

Δειτνε αυ δεξτρα αυ σενεστρα.

Δεπονεδεξτρα.

Δεπονεσενεστρα.

Δέξτρα.

Δηποτάτοι.

Δηφενδεύειν. εἰς τὸ δηφενδεῦσαι.

Δηφένσωρ. δηφένσουρσιν.

Διριγε φροντεμ.

Δρακοντάριος.

τὰς Δωρεὰς τοῦ Θεοῦ σμικρύνειν.

E

Ει φυλκο.

Εκουαλιτεραμβουλα.

Ἐκπλοράτωρ.

Ἐκπλαγίζειν ἐνέδραν.

Εξι.

Εξιτε.

Z

Ζαβλε ηγονικλαρια.

I

Ιντρα.

Ιντρανσφορμα.

Ιουγγε

Ιουνγε.

Ιυγγε φολκο.

K

Καβαλλάριος.

Καβαλλαρικός.

Καλαμέωνες.

Καμπηδούκτωρ, & καμπιδούκτωρ.

Κανονίζειν.

Κάππα. ὁ δὲ τὴν κάππαν βαστάζων, ὁ δευτερεύων ἐστὶ τῷ βανδοφόρῳ.

Καστελλῶσαι.

Κάστρον.

Καστρῶσαι.

Κατὰ κούννας.

Κεδε.

Κεντούκλοις.

Κινστέρνα. κινστέρνας κατασκευάσαι.

Κονδότερον. ταῖς κονδοτέραις παρατάξεσιν. τὰ κονδότερα μέρη.

Κοντάριον. ὁπλίζονται δὲ σκουταρίοις καὶ κονταρίοις καὶ σπαθίοις κονδοῖς.

Κοντάτος.
Κόντος. αδκοντοκλινα. καὶ τοὺς κόντους ἀνα-βασάζων.
Κοντυβέρνιον, & κουντυβέρνιον. μετὰ τὸ ὀρδι-νευθῆναι, κỳ γενέσθαι κοντυβέρνια.
Κουμορδινεσσεκε.
Κατὰ κούννας.
Κούρβα.
Κουρσομεινα.
Κούρσω. ἐν καιρῷ κούρσων.
Κούρσωρ.

Λ

Λαγγόβαρδοι.
Λαγερτεραμβλα.
Λαργι αδεξτρα.
Λαργια αδ αμβα παρτες.
Λατα βια αδ αμβα ασπαρτε.
ἀδ Λάτους ςρίγγε.
Λαφουλκω.
Λεγεῶνες.
Λοκουμ.

Μ

Μανδάτα. μανδάτα δοθῆναι.
Μανδάτωρ. μανδατόρι. διὰ μανδατόρων. παρ-αγγέλλει ὁ μανδάτωρ. σιλεντιον. μανδατα καμπλατε. νον βος τουρβατις ορδινεμ. σερ-βατε βανδος. εκιτε νεμο δεμιττατ βαν-δουμ ετινιμικος σεκε.
Δεῖ τὸν Μανδατόρα παραγγέλλειν ὕτως. Σι-λιντιο νεμο δεβιττα νεμο αντεκεδατ βαν-δουμ καμπλαιψωσεκε κουμ βανδομιλιξ γαλ-λισετ κομοδομιλε βαρβατι σι βερο βανδουμ δεμιττετ κομοδοουν ο βερβικε σερβαμιλιξ ορδινεμ τος δεουνιψατε σερβετ ετ τουβαν βανδιφερσι δε πουγνας σιβεσεκε σινιμικουμ σιβερε καλαφακεσνον φορτεριν αρεουντ νε σπαργεστ σουουμ ορδινεμ.
Μεδι παρτιτις αδιφαγιαμ.
Μένσορες, οἱ τὰ φοσσάτα μετροῦντες.
Μίλια. τρίων μιλίων.
Μίσσα. μετὰ τὸ δεῖπνον, κỳ τὰς μίσσας τὸ τρισάγιον ψάλλεσθαι. μετὰ τὰς ἑσπερινὰς μίσσας.
Μοβε.
Μοδε.
Μουσταλοκουμ.

Ν

Ναυκέλια.
τὴν Νοβισκουμ φωνήν.

Ο

Ὀρδινατίωνα ποιεῖσθαι.
Ὀρδινατίωνα γίνεσθαι.
Ὀρδινεύειν. προορδινεύειν.
ἐν Ὀρδίνῳ.
Ουνδικυε σερβατε.

Π

Παγανὸς.
Πάκτα ἀλλάσσειν.
Παλλίκων μικρῶν.
Παλμάριον φυσικόν.
Παλυδίων. ἐν παλυδίῳ. ὕλης τε, ἢ παλυδίων, ἢ καλαμεώνων.
Πάλων ὀξέων.
Πεδικλῶντες.
Παρτες.
Πέρκουτε.
Πλαγίον.
Πλαγιοφύλαξ.
Πληγάτος. τοὺς πληγάτυς παραμυθεῖσθαι.
Πλωτὰς τὰς ὕτω λεγομένας.
Ποντιλίων.
Ποντιλῶσαι.
Πόρτα. καθ' ἑκάςην πόρταν. τὰς πόρτας τοῦ φοσσάτυ.
Πούβληκα.
Πουβλικίζειν. προπουβλικίζεσθαι.
Πουλπιτῶν.
Πραῖδα.
Πραϊδεύειν.
Πριβιλέγιον.
Πριμι ςατε σεκουνδι αδδιφαλαγγιαμ εξιτε. ἕνα καθ' ἕνα ἀπὸ πρίμων καὶ σεκούνδων.

Ρ

Ραδδε.
Ρεβερτε.
Ρεβεστε.
Ρεδουε.
Ρέκαλα δίδοτε.
Ρέκαλα δῶτε.
Ριγε φροντεμ.
τοὺς δὲ λεγομένυς Ριφουγγυς ἐπιςελλομένους κỳ ςράτας δεικνύειν.

Σ

Σάγια.
Σαγίττα.
Σαγιττάτωρ.
Σαγιττοβόλος.
Σαγιττοποιὸς.
Σαμιάτωρ.
Σεκουνδι εχιτε.
Σέλλα. ἔχειν δὲ εἰς τὰς σέλλας σκάλας σιδη-ρᾶς δύο. ἢ ἐν σελλοπουγγίοις δαπάνη. ἐν ταῖς σέλλαις φέρεσθαι.
Σενεςρα.
Σερβατε.
Σκάλα.
Σκεύη τά τε δαπανηφόρα, κỳ τὰ ναυκέλια.
Σκλάβοι.
Σκλαπίδας.
Σκούλκα. ἐν διπλαῖς σκύλκαις. τὰς σκούλκας ποιεῖν.
Σκυλκεύειν.
Σκουτάριον. τὰ τῶν κοντάτων σκυτάρια.
αδ Σκουτο κλινα μοβε.
Σπάθια.
Στᾶ, ςῆναι σημαίνει.
Στατε.
διὰ Στυππίυ κỳ πίσσης.
Στράτα.
κράζων, Στρέφυ.
Στρινγε.

Τ

Τένδα. τένδαν ἤτοι καμάρδαν πεδικλῶντες πλησίον τῶν τενδῶν. τὰς τένδας ἡμοειδῶς κα-τόρδινον ἐχύσας.
Τοξοφαρέτροις βηρύτταις.
κράζων, Τορνα.
Τορναμεινα.
Τούβα. τούβας βαλλομένης.
Τουβάτωρ.

τοῦ

τοῦ Τούλδυ.
Τοῦρκοι.
Τρανσμουτα.
Τρανσφουρμα.
Τρανσφουρναμ.
Τριβόλων σιδηρῶν.
Τριβόλων ϛρογγύλων.
Τριϐοῦνος.

Φ

Φαμίλια. Φαμιλίας αὐτῶν ταπεινῆς οὔσης.
Φαρέτρα.
Φλάμυλα.
Φλαμύλυ.
Φλασκὶν μικρόν.
ἐν Φλασκίοις ὕδωρ ἐπιφέρεσθαι.
Φοιδερατικά.
Φοιδεράτων.
Φόσσα.
Φοσσάτον.
Φράγγοι.
τῷ Φραγελλίῳ παραγγέλλειν.
Φρόντεμ.
Φυγαλεύειν.

X

Χειρομάνικα σιδηρᾶν.

XIII. pag. 68. Sequuntur alia Anonymi *Tactica*, sine principio, quum inter pag. 67. & 68. mutilus sit Codex duobus ad minimum foliis, ut ex quaternionum numeratione in infimo margine apposita suspicari licet, qui quum singuli octo constent foliis, sex tantummodo in hoc habentur folia. Incipiunt igitur a verbis . . . . τως ἅρμα φορεῖν αὐτοὺς ἐὰν οἴδασι μάλιϛα τοξεῦσαι, κ. λ. Capita vero, de quibus agitur haec sunt:

Πῶς δεῖ γυμνάζεσθαι τάγμα.
Γίνονται δὲ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς αἰτίας ταύτας.
Πῶς δεῖ παράταξιν καβαλλαρικὴν τάσσεσθαι, ἤτοι τὰ μέρη αὐτῆς.
Πῶς δεῖ ϛενὺς ϗ δυσχερεῖς διαβαίνειν τόπυς ϛ ποταμύς.
Περὶ κατασκόπων ϛ ἐκπλορατόρων ϗ σκυλκατόρων.
Ποῖα δεῖ φυλάττεσθαι τὸν ϛρατηγὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συμϐολῆς τῦ πολέμυ.
Περὶ τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ εἰσβαλλόντων ἐχθρῶν.
Πῶς δεῖ τὺς ϛενὺς ϛ κρημνώδεις ϗ δυσβάτους τόπους καὶ ποταμὺς διαβαίνειν τὴν τῶν πεζῶν παράταξιν.

Finis Tractatus sequens est: ὅτι ὁμοίως τοῖς ϛενοῖς τόποις ϗ αἱ τῶν δυσβάτων ποταμῶν γίνονται πάροδοι, καθὼς εἴρηται.

XIV. pag. 77. Alius Anonymi Tractatus *de re Militari* Capitibus constans LIV. quorum index praecurrit. Haec autem Capita ex longiori Opere videntur excerpta; nam fere singula incipiunt a voce ὅτι. Quum igitur, teste Luca Holstenio, opus illud integrum, ex quo haec desumta sunt, Tacticorum omnium fuerit praestantissimum, placet heic singulorum Capitum argumenta, prout in Indice iacent, in medium proferre. Ea vero sunt:

Πίναξ ὑποθέσεων τῶν ἐκ τῶν ϛρατηγικῶν πράξεων.

α'. Περὶ τοῦ, ποῖον δεῖ τὸν ϛρατηγὸν εἶναι.
β'. Περὶ τῆς τῶν ὑπηκόων εὐνοίας.
γ'. Περὶ τῆς τῶν πολεμίων ἀσκήσεως καὶ σωφροσύνης.
δ'. Περὶ τῦ, πῶς ἄν τις τοῖς πολεμίοις προσάγοιτο.
ε'. Δειλῶν διάκρισις.
ϛ'. Φίλων δοκιμασία.
ζ'. Περὶ κατασκόπων.
η'. Ὅτι δεῖ τοῖς πολεμίοις ἄλλυς πολεμίους κατασκευάζειν.
θ'. Περὶ ἀπιςίας εὐχαίρου.
ι'. Περὶ χάρακος.
ια'. Περὶ μονομαχιῶν.
ιβ'. Κατάπληξις πολεμίων.
ιγ'. Περὶ τῦ καιροῦ ϗ τόπυ τῆς μάχης.
ιδ'. Προτροπὴ εἰς ἀνδρείαν ϗ πιθανάγκην.
ιε'. Φαντασία πλήθους.
ιϛ'. Φαντασία ὀλιγότητος.
ιζ'. Τακτικά.
ιη'. Περὶ τῆς παρατάξεως.
ιθ' Πῶς δεῖ κυκλῶσαι πολεμίυς.
κ'. Περὶ συνθημάτων.
κα'. Περὶ πυρσῶν.
κϐ'. Ἐκ πυρὸς βοήθεια.
κγ'. Ἐξ ἀνέμων βοήθεια.
κδ'. Ἀνίωσις ϗ φειδὼ τῆς τῶν πολεμίων χώρας.
κε'. Πῶς ἄν τις ἀγρυπνίαν τοῖς πολεμίοις ποιήσειεν.
κϛ'. Κώλυσις ὁρμῆς ἀλογίςυ.
κζ'. Πανικῦ φόβυ λύσις.
κη'. Περὶ τῆς κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν σχημάτων ἀπάτης.
κθ' Περὶ τῆς ἐκ τῦ ἐναντίυ ἀπάτης.
λ'. Περὶ τῦ ψεύδους τῦ πρὸς τὺς οἰκείυς ἐπὶ συμφέροντι.
λα'. Περὶ αἰφνιδίων ἐπιθέσεων.
λβ'. Ὅτι δεῖ τὰς ἐξ ἀπονοίας μάχας φυλάττεσθαι.
λγ'. Προσποίησις φυγῆς.
λδ' Ὅτι δεῖ κρύπτειν τὰ οἰκεῖα κακά.
λε'. Ἐνέδραι διάφοροι ϗ ποικίλαι.
λϛ'. Ὅσα κατὰ ἱππέων.
λζ'. Περὶ τόπου.
λη'. Περὶ ὅρκων ϗ συνθηκῶν.
λθ'. Περὶ προδοτῶν.
μ'. Περὶ αἰχμαλώτων.
μα'. Περὶ ὁμήρων.
μβ'. Περὶ αὐτομόλων.
μγ'. Περὶ διώξεων.
μδ'. Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἀσφαλείας.
με'. Φυγὴ ἐκ τόπων ἐπικινδύνων.
μϛ'. Ποταμῶν διαβάσεις.
μζ'. Ὀρῶν ἀποτόμων ἀναβάσεις.
μη'. Ἅλωσις ἑνὸς ἀνδρός.
μθ'. Φυγὴ ἑνὸς ϗ μιᾶς.
ν'. Τιμαὶ ϗ κολάσεις ϛρατιωτῶν.
να'. Πόλεων ἁλώσεις.
νβ'. Πέτρας ἀποτόμου ἅλωσις.
νγ'. Ἀσφάλεια πόλεων.
νδ'. Ναυμαχικά.

Huius vero Collectionis initium est: Ὅτι φιλοπονώτατον, ϗ ὀξύτατον, καὶ τὴν γνώμην ἀνδρειότατον, κ. λ. quibus verbis respondetur ad

ad interrogationem primi Capitis, *Qualem oporteat esse Imperatorem*. Vltimum Caput, in quo *de navali pugna* agitur, in fine mutilum desinit in verbis: ἀλλὰ ϗ Ἀρισοκράτης πλείονας τριήρεις λαβὼν, ϗ ἰδίους εἰς αὐτὰς ἐμβιβάσας καὶ , ... unum enim folium, ut adnotavit in margine Holstenius, inter pag. 103. & 104. desideratur.

XV. pag. 104. *Tractatus alius Tacticus*, initio mutilus ob memoratum defectum, auctoris Christiani, sed antiqui, & valde accurati. Agit autem in principio de divisione civitatis, & quibus ex partibus constet. Incipit ab artium & scientiarum professoribus, quales sunt (en prima verba) . . . . γραμματικοὶ, ῥήτορες, ἰατροὶ, γεωργοὶ, ϗ ὅσοι τοιοῦτοι. τὴν δέ γε ἱερατικὴν δόξειε μὲν ἄν τις ἴσως τέχνην εἶναι· ἡμῖν δὲ ȣ̓ τȣ̃το δοκεῖ, ἀλλ' ȣ̓δὲ ἐπιϛήμην, κ. λ. Tum prosequitur: Ἐμπορικὸν δὲ, οἷον σιτοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κ. λ. Ὑλικὸν δὲ, τὸ ἑκάϛȣ εἴδȣς παρεκτικὸν, οἷον σιδηροτελεῖς, χαλκοτελεῖς. Ὑπηρετικὸν δὲ τὸ ὑπηρετȣ̃ν, κ. λ. οἷον ξυλοφόροι, λιθοφόροι. Ἄχρηϛον δὲ τὸ μηδοτιοῦν συντελεῖν δυνάμενον πρὸς τὴν τῶν κοινῶν χρείαν, οἷον ἀσθενεῖς, γέροντες, παῖδες· καὶ πολιτείας μὲν μέρη τοσαῦτα. Εἴποι δ' ἄν τις ϗ μέρος πολιτείας, ὅπερ ἀπὸ τȣ̃ μηδὲν ἐνεργεῖν ἴσως ἀργὸν ὀνομάσει, κ. λ. quales sunt mendici, errones, inertes, &c. Ἐπενοήθη δὲ τὸ ἱερατικὸν διὰ τὴν τοῦ θεοῦ θεράπειαν, κ. λ. Τὸ δὲ τῶν ἀρχῶν διὰ τὸ δίκαιον, μάλιϛα δὲ διὰ τὰς ϛάσεις, κ. λ. insignis dissertatio de origine & usu Magistratuum. Τὸ δὲ χρηματικὸν cum ob alia inventum, tum ut militibus suppeterent sumtus. Τὸ δὲ τεχνικὸν, ob usum. Τὸ δὲ ἐμπορικὸν διὰ τὴν χρείαν, quia non omnes omnia habent. Τὸ ὑλικὸν, ut suppeditent materias. Τὸ ὑπηρετικὸν, ad obediendum, & perficiendum iussa. Τί μὲν ȣ̓̃ν ἐϛι πολιτεία, καὶ πόσα μέρη ταύτης τυγχάνει, καὶ τίνων χάριν ἐπενοήθησαν, εἴρηται διὰ τῶν φθασάντων. Heic quia quaelibet pars suo subest Magistratui, de singulis Magistratibus prolixe & accurate edisserit; tum subiungit Romanos civitatis partem addidisse τὸ θεατρικὸν ϗ θεμελικὸν, κ. λ. Hactenus de Magistratibus & subditis. Deinceps περὶ ϛρατηγικῆς verba facit, quae & ipsa maxima pars est Reipublicae. Τῆς δὲ ϛρατηγικῆς τὸ μέν ἐϛι φυλακτικὸν τῶν οἰκείων, τὸ δὲ ἀπειλητικὸν τῶν ὑπεναντίων, κ. λ. Atque haec quidem omnia in primo continentur Capite, quod mutilum initio esse innuimus. Capitum vero, quae sequuntur, argumenta sunt ista:

Ὁποίους εἶναι χρὴ τȣ̀ς φύλακας, ϗ κατὰ τίνας δεῖ τȣ̀ς τόπȣς φυλάττειν αὐτȣ́ς.

Περὶ πυργῶν, ϗ ὅπως οἰκονομητέον αὐτούς.

Περὶ φρȣρίων.

Περὶ οἰκοδομῆς πόλεως.

Πȣ̃ δεῖ κτίζειν πόλιν. Caput prolixum & insigne, in quo de munimentis, vallis, fossis, muris; item de testudinibus agitur.

Περὶ τακτικῆς, ubi dicitur, quod τακτική ἐϛιν ἐπιϛήμη, καθ' ἥν τις πλῆθος ἀνθρώπων μεθ' ὅπλων συντάξαι ϗ κινῆσαι κατὰ καιρὸν δύναται. Τακτικῆς partes sunt IV. Prima σύνταξις ἀνδρῶν πρὸς πόλεμον ἐπιτήδειος, II. Ὅπλων διανομὴ πρὸς τὴν ἑκάϛȣ χρείαν ἁρμόδιος, III. Κίνησις ἐνόπλȣ ϛρατεύματος τῷ καιρῷ πρέπȣσα, IV. Οἰκονομία πολέμȣ, προσώπων τε ϗ πραγμάτων, τρόπων τε καὶ αἰτιῶν ἐξέτασιν μετὰ τȣ̃ συμφέροντος ἔχȣσα. Quia vero belli (pergit) duplex sit species, ναυμαχία scilicet, & πεζομαχία, ostendenda sunt in utraque τὰ τῆς τακτικῆς μέρη, & primo quidem περὶ πεζομαχίας, cuius quatuor modi esse possunt; vel pedites, vel equites, vel currus, vel elephanti; quorum postremi duo (inquit) quum plane desierint, frustra de iis diceremus; agemus ergo de primis duobus. Huius vero Capitis ultima verba sunt: ῥητέον ὅτι παντὸς τοῦ ἐν τῇ ϛρατείᾳ πλήθȣς, τὸ μέν ἐϛι μάχιμον, ὃ καὶ ἀπειλητικὸν ϗ ἔνοπλον, ϗ ϛράτευμα, ϗ ϛρατὸς ὀνομάζεται· τὸ δὲ τεχνικὸν, οἷον λιθοτόμοι, χαλκεῖς, τέκτονες, καὶ τὰ ὅμοια, ȣ̔̃ς οὐ μόνον διὰ τὰς πολιορκίας, ἀλλὰ καὶ τἄλλα συνεπιφέρειν ἀνάγκη· τὸ δὲ χορηγὸν τῶν ἀναγκαίων, οἷον ἀρτοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κρωπῶλαι, ϗ τὰ ὅμοια.

Περὶ φάλαγγος. Hoc Caput agit de phalange, eiusque variis formis; item de membris, seu partibus, quibus constat, deque eius exercitatione.

Περὶ ἱππικῆς φάλαγγος, ϗ ὅπως δεῖ συντάττειν αὐτήν. Vt Capite antecedenti de pedestri. Desinit: Ἐπεὶ δὲ ȣ̓ μόνον δεῖ συντάξαι φάλαγγα, ἀλλὰ ϗ κινῆσαι, ῥητέον ϗ περὶ κινήσεως,

Κατὰ πόσȣς τρόπȣς κινεῖται φάλαγξ. Movetur autem phalanx quinque modis, I. καθ' ὁδοιπορίαν, II. κατὰ ϛροφὴν τȣ̃ μετώπȣ, III. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ κατ' αὐτὴν σχήματος, IV. καθ' ἕνωσιν διῃρημένης φάλαγγος, V. κατὰ διαίρεσιν ἑνοειδȣ̃ς φάλαγγος.

Περὶ ὁδοιπορίας φάλαγγος. Inc. Ὁδοιπορία ἐϛὶ φάλαγγος, κίνησις ἐνόπλȣ ϛρατεύματος ἐπὶ τȣ̀ς πολεμίȣς, ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων φέρȣσα, κ. λ. Addit considerandam esse naturam regionum. Τῶν δὲ χωρίων τὰ μὲν ἐϛιν εὐρύχωρά τε καὶ ὁμαλὰ, τὰ δὲ ϛενά τε ϗ ὁμαλὰ ϗ ἀμφίλοφα· τινὰ δὲ αὐτῶν κρημνώδη τε ϗ ἀνώμαλα· τὰ δὲ ἑλώδη τε ϗ κατάδενδρα. Agit de singulis ordine. Des. ἐπεὶ δὲ ὁδοιπορία γίνεται ȣ̓ μόνον ἐπὶ ξηρᾶς, ἀλλὰ καὶ καθ' ὑδάτων, ῥητέον καὶ περὶ διαβάσεως ποταμῶν.

Περὶ διαβάσεως ποταμῶν. Fluvii vel profundi, ut Ister; vel vadosi, ut Euphrates &c. Agit de pontibus aliisque ad transitum necessariis prolixe & valde distincte.

Περὶ ϛροφῆς τȣ̃ μετώπου τῆς φάλαγγος.

Περὶ κλίσεως.

Περὶ ἐξελιγμοῦ.

Περὶ ἐναλλαγῆς σχήματος.

Ποῦ δεῖ τάττειν τȣ̀ς πεζȣ̀ς κατασκηνȣ̃ν μέλλοντας, ϗ πȣ̃ τȣ̀ς ἱππέας.

Περὶ τῶν ὑπηρετȣμένων τῷ ϛρατηγῷ.

Περὶ οἰκονομίας πολέμου καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ κεφαλαίων. Agit de variis modis disponendi acies.

Πότε δεῖ πολεμεῖν, ϗ πότε ȣ̓ δεῖ.

Πῶς δεῖ πολεμεῖν μέλλοντας συντάττειν τὰς φάλαγγας.

Πῶς

Πῶς χρὴ συντάττειν τὰ ϛρατεύματα καθ' ἃ μέρος ἡμῖν προβαλλόντων ἐναντίων.

Πῶς καθ' ἱππέων ἀγωνέμεθα πεζικῇ φάλαγγι χρώμενοι.

Πῶς μετὰ τὴν τροπὴν τὺς πλείονας τῶν οἰκείων φυλάξομεν, ἢ ϗ τὺς ἐχθρὺς ἀμυνόμεθα.

Περὶ νυκτιπολέμου.

Περὶ ἐνέδρας.

Περὶ αὐτομόλων.

Περὶ κατασκόπων.

Περὶ πρέσβεων. Hi mittuntur vel a nobis, vel ad nos.

Περὶ τοξείας. In quo tria considerantur, τὸ εὐςόχως βάλλειν, τὸ ἰσχυρῶς βάλλειν, τὸ ταχέως βάλλειν.

Πῶς δεῖ γυμνάζειν ἑαυτὸν εὐςόχως βάλλειν.

Πῶς δεῖ ἰσχυρῶς βάλλειν. Quod est ultimum huius Tractatus Caput. Desinit autem, ἡ μὲν γὰρ ἀσθενεςέρα κατὰ μίαν εἰ τύχοι γραμμὴν, κινήσει τὸν κύκλον· ἡ δὲ σφοδροτέρα κατὰ δύο, ἢ καὶ πλείονα.

XVI. pag. 131. *Alius Anonymi Tractatus, item Tacticus*, cui titulus: Τὰ ἐς ὕςερον ἐκβληθέντα ἀπὸ ἄλλων βιβλίων γνωμικά. Inc. Τοιαύτη τίς ἐςιν ἐν τοῖς τῶν πολέμων καιροῖς ἡ τοῦ συμφέροντος εὕρεσις. Τὸ σοὶ συμφέρον, τοῖς πολεμίοις ἐςὶν ἀσύμφορον, κ. λ. Def. ϗ τοῖς ὑμετέροις κοσμῶντες δωρήμασιν.

XVII. pag. 132. Ἀσκληπιοδότυ φιλοσόφου τακτικὰ κεφάλαια. *Asclepiodoti* (1) *Philosophi Tactica Capita*, quae sunt XII. nimirum

α'. Περὶ φαλάγγων διαφορᾶς.

β'. Περὶ τῦ ἀριθμοῦ ϗ τῆς ὀνομασίας τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος τῶν ὁπλιτῶν.

γ'. Περὶ διατάξεως τῶν ἀνδρῶν τῆς τε καθ' ὅλην τὴν φάλαγγα, ϗ τῆς κατὰ μέρη.

δ'. Περὶ διαςημάτων αὐτῶν.

ε'. Περὶ τῶν ὅπλων τῆς τε συμμετρίας ϗ τοῦ εἴδους.

ϛ'. Περὶ τῆς τῶν ψιλῶν τε ϗ πελταςῶν φάλαγγος, ϗ τῆς τῶν μερῶν τάξεώς τε καὶ ὀνομασίας.

ζ'. Περὶ τῆς τῶν ἱππέων φάλαγγος, καὶ τῶν ὀνομασιῶν τῆς τε ὅλης καὶ τῶν μερῶν.

η'. Περὶ ἁρμάτων.

θ'. Περὶ ἐλεφάντων.

ι'. Περὶ τῶν κοινῇ κατὰ τὴν κίνησιν ὀνομασιῶν.

ια'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς πορείαις σχηματισμῶν τῶν κατὰ συντάγματα.

ιβ'. Περὶ τῶν κατὰ τὴν κίνησιν αὐτῶν προςαγμάτων.

Primum Caput, cui praeter titulum iam allatum epigraphe etiam totius Operis est addita, Τέχνη (2) τακτική, inc. Τῆς τελείας παρασκευῆς πρὸς πόλεμον διττῆς ὔσης, χερσαίας τε ϗ ναυτικῆς, περὶ τῆς χερσαίας τὰ νῦν λεκτέον. Vltimum def. Αὗται διὰ βραχέων αἱ τοῦ τακτικοῦ καθηγήσεις, τοῖς μὲν χρωμένοις σωτηρίαν πορίζουσαι, τοῖς δ' ἐναντίοις κινδύνους ἐπάγουσαι. Totus autem Liber iconibus, ad ea magis quae in singulis aguntur Capitibus, sub oculos ponenda accommodatis, distinctus est. Hunc Tractatum ex hoc Codice descripsit Io. Theophilus Coberus Saxo, mense Septembri MDCCLX.

XVIII. pag. 143. Αἰλιανῦ Τακτικά. *Aeliani Tactica* ad Hadrianum Imperatorem, quibus praemittitur prolixus Capitum Index; sed ipse Liber paragraphis tantum, non Capitibus distinctus est. Primum igitur Caput est: Ὅτι Ὅμηρος πρῶτος περὶ τῆς ἐν τοῖς πολέμοις τακτικῆς θεωρίας ἔγραψεν. Vltimum: Περὶ τῶν ἐξοπλισίαις παραγγελμάτων, ϗ πῶς δεῖ μὴ ἀμφίβολα αὐτὰ εἶναι. Sequuntur deinde praeliminaria quaedam de diverso genere bellorum, ac navium &c. quorum initium: Πᾶσα δύναμις τῶν ἁπλῶν, κ. λ. Finis: μάχη δὲ ἡ ἐν ἑνὶ τόπῳ ϗ καιρῷ γινομένη συμπλοκὴ τῶν σωμάτων. Tum Prooemium, quod inc. Τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τακτικὴν θεωρίαν, κ. λ. Primi Capitis pertractatio inc. Πρῶτος μὲν ὧν ἴσμεν δοκεῖ τὴν τακτικὴν θεωρίαν Ὅμηρος ἐπεγνωκέναι. Vltimi vero def. ϗ τοῖς ἐναντίοις ἧτταν ἐπάγουσαι. In fine: Αἰλιανῦ ἀρχιερέως τακτικὴ θεωρία. Edidit Latine in Pandectis Rei Militaris Petrus Scriverius cum commentariis, & notis God. Stewechii, & Fr. Modii, ex officina Plantiniana Raphelengii MDCVII. 4. p. 7. Nos vero prae manibus habuimus edit. Gr. Lat. Lugd. Bat. MDCXIII. in 4. ex nova Sixti Aurelii interpretatione, cum qua Praefationis, & Operis initium ac finem conferentes, utraque inter se convenire comperimus. In Capitum vero indice discrimen aliquod occurrit; desunt praeterea in edit. praeliminaria illa, quae in Codice prooemium Operis praecurrunt.

XIX. pag. 159. Αἰλιανῦ τακτικὸν ὑπόμνημα περὶ τῦ πῶς χρὴ πολιορκυμένυς ἀντέχειν. *Aeliani Tacticus Commentarius de toleranda obsidione*. Inc. Ὅσοις τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αὐτῶν ὁρμωμένοις χώρας, κ. λ. Def. ναυτικῦ δὲ ϛρατεύματος δύο εἰσὶ ϛόλοι. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Αἰνείου πολιορκητικὰ, ἢ Αἰλιανοῦ, καθὼς ἡ ἀρχή. Edidit sub Aeneae Tactici nomine ex Codice Biblioth. Regis Galliae, & versione ac notis illustratum subiecit Polybio Isaacus Casaubonus, qui e Vaticano Codice Regium manasse suspicatur, Paris. MDCIX. fol. & Hanov. anno eodem, & Amstelod. MDCLXX. 8. De hoc Opere, nec non de nostro Codice ita Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. p. 765. (per errorem 775.) *In Codice Mediceo membran. DCC. amplius annorum non Aeneae, sed Aeliano tribuitur, legiturque hoc titulo*: Αἰλιανοῦ Τακτικοῦ (corr. Τακτικὸν) ὑπόμνημα περὶ τοῦ πῶς χρὴ πολιορκυμένυς ἀντέχειν. *Quod Rigaltio significans Frid. Lindenbrogius in litteris datis XX. Iul. Ann. MDCXVIII. addit iudicium suum his verbis*: Casaubonus Aeneae nomine vulgavit, quam bene, ipsus viderit, dictionem enim aliud arguere puto. *Sed non dubito veriorem esse Vaticani, & Regii Codicis inscriptionem, & minus notum Aeneae nomen a librario forte mutatum in notius Aeliani, praecipue quum in calce manuscripti Me-*

(1) Montfaucon. in suo Catalogo legit *Asclepiodori*.

(2) Cum hoc titulo allegatur etiam a Lambecio ad Codinum num. 65. & inter Tacticos ineditos reponitur a Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 767.

Medicei legatur: Αἰνείου πολιορκητικά, ἢ Αἰλιανοῦ, καθὼς ἡ ἀρχή. Ita Fabricius. Interim notandum, loca quaedam Aeneae ex hoc ipso Codice emendasse, ac restituisse Iacobum Gronovium, Virum Clarissimum, in supplementis lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio, & Arriano de Expeditione Alexandri, Lugd. Bat. MDCLXXV. in 8. Quod autem Aeneae potius, quam Aeliano Commentarius hic Tacticus sit adiudicandus, scribendi ratio, qua utitur Scriptor, ab illa Aeliani longe diversa valde probat. Accedit etiam, quod ad alios Commentarios suos, scilicet, παρασκευαστικὴν βίβλον, ποριστικὴν, & στρατοπεδικὴν identidem provocat; plura deinde exempla adferuntur, antiqua omnia, & Aeneae aetati prorsus congruentia; memorantur siquidem praeter populos varios Aristagoras, Artabazus, Astyanax Lampsaci tyrannus &c. Vide plura de hoc Aeneae Opere apud eumdem Fabric. loc. cit.

XX. pag. 182. *Arriani Ars Tactica*, sive *de Acie instruenda Liber*. Inc. Ὁ Πύῤῥου παῖς, ϗ Κλέαρχος, οὐχ ὁ τῶν μυρίων Ἑλλήνων ἐπὶ βασιλέα ἡγησάμενος. Des. ϗ δίκαια εὐρυάγυια καλῶν ἐπιτάῤῥοθος ἔργων. In fine: Ἀῤῥιανοῦ τέχνη τακτική. Hunc Librum, qui, ut auctor ipse sub finem testatur, vicesimo Adriani Imperatoris anno scriptus est, Graece ex Ms. Codice Mediolanensi, cuius ab Emerico Bigotio apographum acceperat, cum versione Latina, & notis suis edidit, una cum Mauricii Imperatoris de Arte Militari Libris XII. Io. Scheferus Vpsaliae MDCLXIV. in 8. Nicolaus deinde Blancardus Tacticam ex Scheferi editione, una cum aliis Arriani Opusculis praelo iterum subiecit, & iconismis quibusdam auxit Amstelod. MDCLXXXIII. in 8. Et haec postrema nobis editio praesto fuit, in qua legitur hic Liber a p. 5. ad p. 97. In nostro tamen Codice in duas divisus est partes; prior agit de exercitationibus equestribus veterum Graecorum; posterior de exercitiis veterum Romanorum; quae quidem incipit a verbis: Ἐμοὶ δὲ ὑπὲρ τῶν γυμνασίων, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. pag. 76. v. 7. iisque praefigitur titulus: Περὶ γυμνασίων Ῥωμαϊκῶν, ϗ ὅπως ἐγυμνάζοντο οἱ πάλαι Ῥωμαῖοι. Lucas Holstenius in schedis suis Mss. putat, initio mutilam esse, non tamen praeter unum folium deesse, partem scilicet exordii.

XXI. p. 196. Ἀῤῥιανοῦ ἔκταξις κατὰ Ἀλανῶν. *Arriani Instructio Aciei adversus Alanos*, sive *exemplum, quo aciem a se adversus Alanos instructam describit*. Inc. Ἡγεῖσθαι μὲν τῆς πάσης στρατιᾶς, κ. λ. Des. ϗ τοὺς ἵππους γυμνοὺς ἔχοντες. Eius Libri videtur esse fragmentum, cui titulus, Ἀλανικὴ, ἢ τὰ κατ᾽ Ἀλανοὺς, *De bello adversus Alanos*, Adriano Imperatore gesto, quique a Photio memoratus Cod. LVIII. uti plurima alia eiusdem Arriani Opera, miserrime deperiit. Hanc quoque *Aciei Instructionem* ex eodem Codice Mediolanensi Graece edidit, vertit, notisque illustravit laudatus Ioannes Scheferus loco & anno citato; eamque editionem recudi postea curavit Nicolaus Blancardus loc. cit. ubi legitur a pag. 98. ad pag. 108. Fuit autem Arrianus hic Tacticorum Scriptor, Epicteti discipulus celeberrimus, genere Bithynus, qui Bithynica (1), seu originem & historiam Bithyniae patriae suae a temporibus usque mythicis ad excessum Nicomedis postremi Regis, qui regnum suum Romanis testamento legavit, Libris VIII. scripsisse traditur a Photio Cod. LXXXXIII. Propter eruditionem suam Atheniensi, & Romana civitate donatus est, dignitatibusque auctus; Adriano Caesari imprimis carus fuit, ab eoque Cappadociae praefectus. Bellavit contra Alanos, & Massagetas; evectus etiam ad honores Vrbis Senatorios, ipsumque Consulatum: Xenophontis prisci non minus industria rerum gerendarum, quam studio sapientiae, scriptis, ac nomine ipso, vere aemulus, cuius dolendum est tot periisse opera non minus, quam Vitam a Dione Cassio compositam, ut auctor est Suidas in Δίων.

XXII. pag. 198. *Onosandri Platonici philosophi Strategicus*, sive *de Imperatoris Institutione Liber*, initio mutilus, unius fortasse folii abscissione. Incipit a verbis . . . . ταύτης αὐτῆς ἐμπειρίας τῶν ἡγουμένων, κ. λ. Des. ὢν ἀνόητος στρατηγός. In fine: Ὀνασάνδρου (sic) στρατηγικός. Graece primus e Codicibus duobus Bibl. Mediceae, & tertio recentiore edidit praestantissimus vir Nicolaus Rigaltius, & varias ex illis lectiones, quartoque Fed. Morelli subiecit, novam versionem suam & eruditas notas addidit, Paris. MDXCVIII. 4. quae deinde editio recusa est a Commelino A. MDC. 4. qui Aemilii Porti castigationes adiunxit.

XXIII. pag. 216. Δημηγορίαι προτρεπτικαὶ πρὸς ἀνδρείαν ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν λαμβάνουσαι τὰς ὑποθέσεις. *Conciones exhortatoriae ad fortitudinem ex diversis occasionibus argumenta sumentes*. Inc. Ἃ μὲν οὖν εἰπεῖν ἐπηγγειλάμεθα περὶ τοῦ πρακτικοῦ μέρους τῆς ὅλης πολιτικῆς ταῦτά ἐστιν. τοῦ δὲ λογικοῦ τὸ μέν ἐστιν ἄγραφον, τὸ δὲ ἔγγραφον. Des. Ἔστιν οὖν, ἔστιν, ὦ ἄνδρες, εἴγε βουληθῶμεν ἀποτρίψασθαι διὰ τῶν ἀγώνων τὴν παροῦσαν ἀθυμίαν, καὶ στρέψαι τοῖς ἐναντίοις τὸν ὄνειδον. πολλοὶ γὰρ πολλάκις νικήσαντες, τὰ τελευταῖα ἡττήθησαν, καὶ οἱ πολλάκις ἡττηθέντες, τῶν νενικηκότων ἐκράτησαν. Hunc de Orationibus Militaribus Tractatum Lucas Holstenius in schedis suis Mss. primo ex Hermogene, aut alio aliquo Rhetore desumtum arbitratur; deinde, re melius considerata, eiusdem auctoris Christiani esse putat, cuius Tractatum Tacticum exposuimus supra §. XV. *Videtur enim* (sunt eius verba) *distinxisse* τὴν πολιτικὴν εἰς τὸ πρακτικὸν ϗ τὸ λογικόν. *Et esse eiusdem auctoris certissimum esse cognovi ex lectione totius partis de orationibus, & accuratis divisionibus & subdivisionibus*.

XXIV. pag. 231. *Tractatus alius Tacticus*, initio & fine mutilus, ex Codicis defectu, cui recentissima manus hunc titulum adie-

(1) Hoc quoque Opus deperditum est.

adiecit: *Iulii Africani κεϛοί*. Incipit a verbis . . . . *λαίαν τυγχάνειν . πρός τ' ἀπὸ σφενδόνης βλήματα περιθλωμένης μὲν τῆς ἔξω λεπίδος κὶ συνηκύσης*, κ. λ. Primum Caput integrum inſcribitur: Περὶ πολεμίων φθορᾶς, & inc. Οὐ πάντα συϛάσεσιν, ὐδὲ μάχαις, κ. λ. Vltimum eſt: Ε'πισφράΓισμα περὶ βέλυς. Deſ. εἶδον ἐγὼ βέλος ὑπὸ βέλυς νικώμενον. ἱϛάμενος συρμὸς τὴν φαρέ . . . . aliquot tantum verſus Iulii Africani deſiderantur. Agitur autem in hoc Opere de telis veneno tingendis, aere inficiendo, interitu hoſtibus parando, & de remediis equorum & iumentorum; venatione militari, latitudine & profunditate fluminum invenienda: contra pugnam elephantum; agriculturae ratio mirabilis traditur; vini, aceti, & olei compoſitio, &c. Hunc Iulium Africanum Ceſtorum, & Chronologiae ſcriptorem cum aliis eiuſdem nominis Scriptoribus perperam confundunt viri docti; alius enim fuit Iulius Africanus Orator, alius eius nepos, & alius Sextus Caecilius Africanus Iuriſconſultus &c. Quod vero memorat *de bellico apparatu* Africani Opus Ms. Caſaubonus ad Svetonii Caeſarem Cap. XXXI. & Salmaſius Epiſt. CXXIII. ad Iſaacum Voſſium, intellige Ceſtorum partem illam tum adhuc ineditam, quae poſtea Graece prodiit Pariſiis. Librum ſeptimum Ceſtorum, qui eſt *de re militari*, habuiſſe traditur Ms. Holſtenius apud Morhofium Lib. I. Polyhiſtoris pag. 69. Ex eodem quoque Opere petita ſunt, quae ſub Africani nomine in Geoponicis, & Hippiatricis Graecis leguntur. Inter edita tandem Ceſtorum Capita eſt etiam illud Περὶ κρυφίας ἐπιϛολῶν εἰσπομπῆς, quod laudat Iſaacus Voſſius ad Iuſtini II. 10. &c. Vide Fabric. B. G. Vol. V. pag. 270. Interim notandum, non pauca ex Aeneae Tacticis fuiſſe mutuatum, immo ad verbum repetiſſe Iulium Africanum, Caſaubono obſervante; ſed nominetenus, nec illum, nec Polyaenum, qui eo aliquando utitur, nec reliquos rei militaris ſcriptores mentionem eius feciſſe.

XXV. pag. 244. Υ'ποθῆκαι, ἃς εἰς ὑπόμνησιν ἑαυτῶν γεγράφασι σπυδαῖοι κὶ ὠνόμασαν Ε'γχειρίδιον. *Praecepta morum, quae ſui ipſorum memoriae cauſſa ſtudioſi viri ſcripſerunt, & Enchiridion vocarunt*, Capitibus, ut ex numeris Graecis margini appoſitis, ſed paene evanidis apparet, LXXII. comprehenſa. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Deſ. μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίυ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν ϗ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν. Eſt Epicteti Enchiridii Paraphraſis Graeca, auctore Chriſtiano aliquo aſceta quinti, ut videtur a Chriſto nato ſaeculi; quem tamen miratur Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. p. 265. Caput XLIV. omiſiſſe, quo Epictetus ſuadet *iuſiurandum recuſandum, ſi fieri poteſt, omnino; ſin minus, ſaltem quantum fieri poteſt*. Concordat autem haec Paraphraſis cum edita a Nicolao Blancardo poſt Epicteti Enchiridion in cit. ſuperius edit. Amſtelod. a pag. 327. ad pag. 367. Non praetereundum hoc loco, Epicteti Enchiridion etiam a S. Nilo monacho fuiſſe contractum, & ad ſenſus Chriſtianos interpolatum, ſed ab illo, quod Mericus Caſaubonus edidit multis locis diverſum. Habetur autem Gr. & Lat. inter varia Nili Opuſcula a Ioſepho Maria Suareſio Romae edita MDCLXXIII. in fol.

XXVI. pag. 251. Ε'ξήγησις εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. *Enarratio in Enchiridion*. Inc. Ε'πανόρθωσίς ἐϛι πασῶν τῶν τεχνῶν ἡ Χριϛιανῶν ἄριϛος ϗ θεοφιλὴς φιλοσοφία. Deſ. ὅθεν οἱ νόμοι περιϛείλαντες αὐτὰς τοῖς ἐφ' ἡμῖν τὰς δίκας ἐπέθεσαν. Videtur inedita.

XXVII. pag. 254. *Problemata Militaria*, libris XII. comprehenſa, quae quum initio mutila ſint, unius, aut alterius folii abſciſſione, quemnam habeant auctorem, minime conſtat. Primum Problema ad primum pertinens Librum, quod occurrit initio paginae citatae ita habet: Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ὐ πάντα τὰ τάγματα ἴσα ἐπιτηδεύειν ποιεῖν; Solutio inc. Ι'να μὴ ἐκ τῦ ἀριθμῦ τῶν βάνδων εὐαρίθμητος ὁ ϛρατὸς τοῖς ἐχθροῖς γένηται. Primum vero Problema Libri II. ſequens eſt: Δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις τὸ ἀπεριέργως ἐν μιᾷ παρατάξει τὸν πάντα ϛρατὸν εἰς ὄψιν ἐκτάσσειν ψέγεται; Solutio Problematis eſt: Οὐδὲ γὰρ διὰ πλῆθος σωμάτων, κὶ ἀλόγου θρασύτητος, ὐδὲ ἐξ ἁπλυτέρας ἐγχειρήσεως, ὥς τινε, τῶν ἰδιωτῶν δοξάζυσιν, οἱ πολεμικοὶ κρίνονται, ἀλλὰ μετὰ Θεὸν διὰ ϛρατηγίας κὶ τέχνης. Vltimus Liber deſ. κὶ του . . . . (1) βιβάζειν τὸ ϛρατὸν, εἴτε καβαλλαρικός ἐϛιν, ἢ τῦλδος. In fine legitur: Τέλος τῶν προβλημάτων. Auctor igitur iſtorum Problematum militarium, ob memoratam principii iacturam, ignotus hactenus nobis eſt. Sed ſiquid coniectura adſequi licet, quum in ſumma fronte paginae 253. *b.* legatur adhuc ſequens titulus, litteris retrogradis, ac quadratis, ſuperſtes ex impreſſione tituli adverſae paginae, quae periit, Λέοντος ἐν Χριϛῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ρ'ωμαίων, coniicere quis poſſit ad hunc Imperatorem eſſe referenda. Quum tamen inter eius Opera nulla de iis mentio apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 363. ſeqq. occurrat, adhuc de illorum auctore dubitandi locus relinquitur.

XXVIII. pag. 281. Λέοντος ἐν Χριϛῷ αὐτοκράτορος ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομος παράδοσις. Ε'ν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, κ. λ. *Leonis in Chriſto Imperatoris Militarium Conſtitutionum brevis traditio. In nomine Patris, &c.* Prooemium inc. Οὐ βασιλικὴ δορυφορία, κὶ ἐξυσία, κ. λ. Deſ. ἀρκτέον ἐντεῦθεν. Primum Caput eſt Περὶ τακτικῆς κὶ ϛρατηγοῦ. *De re militari, & de Imperatore*. Inc. Τακτική ἐϛιν ἐπιϛήμη, πολεμικῶν κινήσεων, κ. λ. Concordant omnia cum Leonis Imp. Tacticis editis Florentiae MDCCXLV. fol. inter Ioannis Meurſii Opera ex recenſione Io. Lamii Tom. VI. a pag. 535. ad pag. 920. exceptis nonnullis defectibus, & aliquorum Capitum tranſpoſitione; quae

P omnia

(1) Litterae prorſus evanuere.

omnia citatus Lamius in calce paginarum diligentissime adnotavit, quippe qui eadem Leonis Tactica ex hoc Codice adfirmet a se restituta; ex quo etiam Caput illud adiunxit, *Quomodo adversus Saracenos pugnare oporteat*, quod in Codice occurrit pag. 401. Finis igitur Leonis Tacticorum, qualis in dicta editione legitur, propter memoratam posteriorum quinque aut sex Capitum transpositionem requirendus est in Codice pag. 378. *b.* Plura huiusce Operis exemplaria Mss. exstant etiam in aliis bibliothecis, ac praesertim Caesarea Vindobon. teste Lambecio: quorum nonnulla, uti Codex Philosophicus CXIV. optimae notae, titulum praeferunt nostro similem; alia *παρασκευῶν πολεμικῶν* inscriptionem habent; quae & in Possevini Manuscriptis, & eodem Lambecio teste, apparet in eiusdem Bibliothecae Caesareae Codice CXVI. mediocriter antiquo: alia denique utpote initio carentia, sunt anepigrapha; inter quae silentio minime praetereundus est Codex CXV. membranaceus in 4. scholiis Graecis marginalibus illustratus, quem Leonis aetate exaratum fuisse non dubitat Lambecius, Meursio penitus incognitum.

XXIX. pag. 403. *Κωνςαντίνυ ἐν Χριςῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων ςρατηγικὸν περὶ ἐθῶν διαφόρων ἐθνῶν, ϗ ὡς ἕκαςον αὐτῶν μάχεται, ϗ πῶς δεῖ αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι. Constantini in Christo Rege aeterno Imperatoris Romanorum Strategicon de variarum gentium moribus, & quomodo unaquaeque earum pugnat, & quomodo ei pugnando resistere oportet.* Inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος, κ. λ. Edidit hoc fragmentum ex nostro Codice laudatus Lamius cit. Tomo pag. 1409. quem vide in notis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. X. *omnium quotquot vidi* (verba sunt Lucae Holstenii) *optimus: cuius confusio & mutilatio orta est, quia singulis fere singulorum auctorum Libris primum folium detractum est ob lemniscos miniatos, irreparabili sane damno ipsorum auctorum & posteritatis.* Hunc Codicem praefatus Lucas Holstenius diligentissime pervolvit, & omnes defectus identidem obvios adnotavit. Ex hac praeterea vetustissima Tacticorum Auctorum collectione tres Tractatus antehac ineditos, duos nempe Anonymi, tertium Asclepiodoti, nec non fragmentum, quod in tribus primis paginis occurrit, descripsit Io. Theophilus Coberus Saxo anno MDCCLX. Constat foliis scriptis 405.

Plures autem in hoc Codice subscriptiones occurrunt, ab ipsius possessore diversis temporibus memoriae caussa in iis foliis, quae vacua relicta erant appositae, quas heic ordine referre lubet. Prima mendosissime scripta, quemadmodum fere omnes reliquae, habetur pag. 11. *b.* quam nos, uti potuimus, *διωρθωκότες*, ita legimus:

Ἐ'ν ἔτει ,ϛϡνζʹ. ἰνδ. ιβʹ. μηνὶ Μαρτίῳ ιβʹ. ἦλθεν ὁ βασιλεὺς κύριος Κωνςαντῖνος ἐκ τῆς Πελοποννήσυ, ϗ παρέλαβεν τὴν Κωνςαντίνυ πόλιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμυ, ϗ τρισμάκαρος, κραταιοῦ, ϗ ἁγίυ ἡμῶν αὐθέντυ ϗ βασιλέως κυρίου Ἰ'ωάννου τοῦ ἑβδόμου τῶν Παλαιολόγων. ἦν δὲ, ὅτε ἀπέτισε τὸ χρεὼν, τρέχον ἔτος ,ϛϡνζʹ. ἰνδ. ιβʹ. μηνὶ Νοεμβρίῳ (sic) *λαʹ. ἡμέρᾳ εʹ. ὥρᾳ ιʹ. τῆς ἡμέρας, ϗ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ κυρίυ ϗ Θεοῦ ϗ σωτῆρος ἡμῶν Ἰ'ησῦ Χριςοῦ τοῦ παντοκράτορος εἰς τὸν τάφον τῆς γυναικὸς αὐτῦ. ϗ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων βασιλέων, ἀμὴν, ἀμὴν, ἀμήν. Ὁ γράψας ταῦτα Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης.*

Anno 6957. (Christi MCCCCIL.) *Indict. XII. mense Martio, die XII. venit Imperator D. Constantinus ex Peloponneso, & recepit Constantinopolim post obitum gloriosi, ac ter beati, potentis, & sancti Domini nostri, & Imperatoris D. Ioannis septimi Palaeologorum. Currebat autem, quum debitum solvit, annus 6957. Indict. XII. Mens. Novembr.* (1) *XXXI. fer. V. hor. I. diei, & sepultus est in venerabili monasterio Domini Dei & Servatoris nostri Iesu Christi omnipotentis in tumulo uxoris suae. Ac Deus ponat eius animam cum sanctis Imperatoribus, amen, amen, amen. Qui haec scripsit, est Demetrius Lascaris Leontarius.*

Pag. 12. *Ἐ'ν ἔτει ,ϛϡνηʹ. ἰνδ. ιγʹ. μηνὶ Γαννυαρίῳ ιϛʹ. ἡμέρᾳ ϛʹ. ὥρᾳ εʹ τῆς ἡμέρας ἀπέτισε τὸ χρεὼν ἡ ἐμὴ ἁγία κυρία ϗ μήτηρ κυρία Μαρία Λασκαρίη ἡ Λεονταρίη, ϗ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτυ προδρόμυ καὶ Βαπτιςοῦ Ἰ'ωάννυ τῆς εὐλογημένης πέτρας Χριςοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ πενθερῦ αὐτῆς, τοῦ ὄντος πλησίον τῆς πύλης τοῦ μοναςηρίου ὑποκάτω τοῦ καμπαναρίυ. ὅς τις γοῦν ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, καὶ ἰδεῖ τὴν παροῦσαν γραφὴν, ὡς εἴπῃ· αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη, ϗ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν ἁγίων ϗ ὁσίων ϗ δικαίων. ϗ ἡ εὐχὴ αὐτῆς μετ' ἐμοῦ καὶ τῶν παιδίων μου, ἀμὴν, ἀμὴν, ἀμήν. Ὁ δὲ ταῦτα γράψας δῦλος ϗ ὑὸς αὐτῆς Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης.*

Anno 6958. (Christi MCCCCL.) *Ind. XIII. mense Ianuario, die XVI. fer. VI. hor. V. diei solvit debitum mea sancta domina ac mater D. Maria Lascarina Leontarina, & sepulta est in venerabili monasterio pretiosi, gloriosi Prophetae Praecursoris & Baptistae Ioannis benedictae petrae Christi in tumulo soceri sui, qui est prope portam monasterii sub campanaria turri. Quisquis igitur amat Deum, & videt praesentem scripturam, ita dicat: Aeterna sit memoria eius, & Deus ponat animam eius cum sanctis & iustis; & oratio ipsius pro me, & filiis meis, amen, amen, amen. Qui autem haec scripsit, est servus, & filius eius Demetrius Lascaris Leontarius.*

Pag. 195. *b.* *Τολμῶν ὁ δῦλος τῆς ἁγίας βασιλείας συ, δέσποτά μυ ἅγιε, δυλικῶς ἀναφέρω δέσποτά μυ ἅγιε διὰ τοῦ ἐλέου σοῦ ἡμὴς ἡμηθεν σκλάβοι συ, ϗ ὐδὲν ἐχώμεθα τοῦ τὰς ἐλπίδας . . . ἥμη πρὸ τὸν* (2) *εἰς τὸν θεὸν, ἔπιτα εἰς τὴν ἁγίαν βασιλείαν συ. ϗ ὅσαν ἔχω θέλημαν . . . . . ἡ ἁγία βασιλεία συ ἥμεθεν εἰς τὸν ὁρισμ . . . . . . συ ϗ ἡμὴς ϗ ἡ τι ἔχωμεν ὡς δῦλος ϗ σκλάβος τῆς*

(1) Error in mense; nam Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 746. in Catalogo Impp. Constantinopolitanorum ait *obiisse A. MCCCCXLVIII. Octobris die XXXI.*

(2) Ita prorsus habet, sed forte legendum *πρῶτον*.

τῆς ἁγίας βασιλείας συ τολμήσας ἀνέφερον. Τῦ δύλυ κ̓ σκλάβου τῆς ἁγίας βασιλείας συ Δημητρίυ τῦ Λεονταρίυ. Hanc, utpote barbarice, & prorsus analphabete scriptam, aliorum iudicio, ac coniecturae corrigendam, supplendamque relinquimus.

Pag. 216. *b.* Exarata sunt quatuor scripturae arcanae Alphabeta, ab iis, quae referuntur a Montfauconio in Palaeographia Graeca pag. 286. *b.* omnino diversa.

Pag. 253. *b.* Heic idem Codicis possessor, suorum filiorum tum marium, tum feminarum nativitatem diligenter adnotavit: sed quum litterae pluribus in locis evanuerint, non omnia potuimus oculorum acie percipere; quae exsculpere tamen licuit, haec sunt:

Ἐν ἔτει ,ϛϡιε'. ἰνδ. α'. ἐγεννήθη Ἄννα Λασκαρίνα Λεονταρίνα ἡ ἐμὴ θυγάτηρ ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ κα'. εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, μετὰ τὸν θάνατον τῦ ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ διὰ τοῦ θείυ κ̓ ἀγγελικῦ σχήματος μετονομασθέντος Ἰωσὴφ μοναχοῦ. τότε ἐξέβημεν ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἦν εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν.

Anno 6915. (Christi MCCCCVII.) *Indict. I. nata est Anna Lascarina Leontarina filia mea mense Novembri, die XXI. in Ingressu* (scilicet *in Templum*, seu *Festo Praesentationis*) *sanctissimae Deiparae, feria secunda, post obitum gloriosi Imperatoris, qui propter divinum & angelicum habitum denominatus est Ioseph Monachus. Tunc egressi sumus Thessalonica, & erat XXIV. dierum.*

Πάλιν ἐν ἔτει ϛϡκα'. ἰνδικτιων, ζ'. ἐγεννήθη ὁ ἐμὸς υἱὸς Δημήτριος ὁ Λεοντάρης μου ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λ'. τοῦ ἁγίυ Ζηνοβίυ κ̓ Ζηνοβίας, ἡμέρᾳ β'. Ἐτεθνήκει (1).

Rursus anno 6921. (Christi MCCCCXIII.) *Indict. VII. natus est meus filius Demetrius Leontarius mense Octobri die XXX. sancti Zenobii & Zenobiae, fer. II. & mortuus est.*

Ὡσαύτως ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ Λεονταρίνα ἐν ἔτει ϛϡκβ'. ἰνδ. η'. ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ κε'. τῦ ἁγίυ Γρηγορίυ τοῦ Θεολόγυ, ἡμέρᾳ παρασκευῇ. Ἐτεθνήκει.

Similiter nata est mea filia Irene Leontarina anno 6922. (Christi MCCCCXIV.) *Indict. VIII. mense Ianuario XXV. sancti Gregorii Theologi, in die parasceves; & mortua est.*

Ἔτι ἐγεννήθη ϗ ἡ τρίτη θυγάτηρ μου ἡ Εὐφροσύνη ἐν ἔτει ϛϡκδ'. ἰνδ. θ'. ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ια'. τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, κ̓ Βαρθολομαίου, ἡμέρᾳ πέμπτῃ. Ἐτεθνήκει.

Similiter nata est tertia filia mea Euphrosyne anno 6924. (Christi MCCCCXVI.) *Indict. IX. mense Iunio XI. sancti Barnabae, & Bartholomaei, feria quinta; & mortua est.*

Ἔτους ϛϡκζ'. ἰνδ. ιβ'. ἐτέχθη μοι υἱὸς νέος Δημήτριος μυ ὁ Λεοντάρης ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ιβ'. τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῦ Ἐλεήμονος.

Anno 6927. (Christi MCCCCXIX.) *Indict. XII. genitus est mihi alius filius Demetrius Leontarius mense Novembri die XII. sancti Ioannis Eleemosynarii.*

Ἐν τῷ ,ϛϡλα'. ἔτει, ἰνδ. α' ἐγεννήθησάν μοι δίδυμοι υἱοὶ, ὅτε Μανουὴλ Βρυέννιος ὁ Λεοντάρης, κ̓ Γεώργιος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, τῇ κ' αὐτοῦ κυριακῇ . . . . Ἐτεθνήκεισαν.

Anno 6931. (Christi MCCCCXXIII.) *Indict. I. nati sunt mihi gemini filii Manuel Bryennius Leontarius, & Georgius Lascaris Leontarius mense Decembri XX. die dominica . . . . . . & mortui sunt.*

Τῷ ,ϛϡλβ'. ἔτει, ἰνδ. β'. ἐγεννήθη μοι τέταρτος υἱὸς Θεόδωρος ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, τῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ περὶ τὸ μεσονύκτιον . . . . . .

Anno 6932. (Christi MCCCCXXIV.) *Indict. II. natus est mihi quartus filius Theodorus Leontarius mense Decembri III. die sabbati circa mediam noctem . . . .*

Ἔτι ἐγεννήθη ἡμῖν ἕτερος υἱὸς Μιχαὴλ ὁ Λεοντάρης ἐν ἔτει ,ϛϡλγ'. ἰνδ. γ'. κατὰ μῆνα Μάϊον, τῇ εἰκοσῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἤτοι τῦ Μαΐυ.

Similiter natus est nobis alius filius Michaël Leontarius anno 6933. (Christi MCCCCXXV.) *Indict. III. mense Maio, die XXIII. ipsius, nempe Maii.*

Τῷ ,ϛϡλδ'. ἔτει, ἰνδ. δ'. ἐγεννήθη ἡμῖν θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ Λεονταρίνα ἐν μηνὶ Ἰυνίῳ κγ'.

Anno 6934. (Christi MCCCCXXVI.) *Indict. IV. nata est nobis filia Irene Leontarina mense Iunio, die XXIII.*

Τῷ ,ϛϡλε'. ἔτει, ἰνδ. ε'. ἐγεννήθη καὶ πάλιν ἡμῖν θυγάτηρ Θεοδώρα ἡ Λεονταρίνα ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κ'. Ἐτεθνήκει.

Anno 6935. (Christi MCCCCXXVII.) *Indict. V. nata est nobis alia filia Theodora Leontarina mense Octobri, XX. & mortua est.*

Τῷ ,ϛϡμβ'. ἰνδ. ιβ'. ἐγεννήθη μοι κ̓ ἕτερος υἱὸς Μανυὴλ ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Φεβρουάριον, τῇ ε' αὐτοῦ, ἡμέρᾳ παρασκευῇ, περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἁγίας Ἀγάθης. Ἐτεθνήκει.

Anno 6942. (Christi MCCCCXXXIV.) *Indict. XII. natus est mihi & alius filius Manuel Leontarius mense Februario die V. feria VI. circa mediam noctem sanctae Agathae, & mortuus est.*

Ἔτους ,ϛϡμη'. ἰνδ. γ'. ἀπέτισε τὸ χρέως ἡ εὐσεβεστάτη ϗ φιλόχριστος αὐγῦστα κυρία Μαρία ἡ Παλαιολογῦνα κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, τῇ ιζ'. αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Χριστοῦ παντοκράτορος, γυνὴ πασῶν ἀρετῶν κατορθωκῦσα· ἥτις γοῦν ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, καὶ ἰδεῖ τὴν παροῦσαν γραφὴν, ὡς εἴπῃ· αἰωνία τῆς ἡ μνήμη, καὶ ὁ Θεὸς γε τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν ἁγίων.

Anno 6948. (Christi MCCCCXL.) *Indict. III. solvit debitum piissima & Christo dilecta Imperatrix D. Maria Palaeologyna mense Decembri, die XVII. & sepulta est in templo Christi omnipotentis, mulier omnibus virtutibus praedita. Quaecumque igitur diligit Deum, & videt hanc scripturam, ita dicat: Aeterna sit memoria eius, & Deus ponat animam eius cum Sanctis.*

(1) Vocem ἐτεθνήκει, quae tum hoc loco, tum deinceps in Codicis margine est apposita, commodius duximus ubique in fine subscriptionis subiungere.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

THEODORI STVDII SERMONES.

Quibus adde

S. Maximi Capitum Moralium Centurias IV. & Epistolas III.

COD. V. I. pag. 1. ΤΟῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν ϗ ὁμολογητȣ̃ Θεοδώρου ἡγουμένου μονῆς τῶν Στȣδίȣ, κατήχησις πρὸς τὰς ἑαυτοῦ μαθητάς. *S. P. N. & Confessoris Theodori Praepositi monasterii Studii Catechesis ad suos discipulos*, Capitibus CXXIV. comprehensa. Primum Caput inscribitur: Περὶ τοῦ ἐναγωνίως διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον. Εὐλόγησον Πάτερ. *Quod tota vita nostra sollicite sit exigenda. Benedic Pater*. Inc. . . . . . (1) πατέρες. Ε'πειδὴ ἠξιώθημεν, κ. λ. Vltimum Caput est: Περὶ τοῦ μὴ ἀνοίγειν ἡμᾶς θύραν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἔξω τῶν ἀτόπων ἐπιθυμιῶν ὑπάρχειν. *Quod passionibus aditum aperire non debeamus, sed a turpibus desideriis abstinere*. Des. σὺν πᾶσι τοῖς ἀξίοις ἀπολαύοντες τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριςῷ, κ. λ. S. Theodorus Studites, abbas, & confessor, vir potens opere & sermone, dimicavit pro cultu sacrarum imaginum, & contra haeresim defendentem adulterium posse fieri licitum ex dispensatione. Exsilia, carceres, & supplicia varia perpessus, tandem martyrio coronatus est sub Michaële Balbo, saeculo IX. Anno Domini DCCCXXVI. De eo multa Baronius T. IX. Annal. ad A. C. DCCXCVIII. Haec Catechesis, quae dicitur parva CXXXIV. Sermonibus brevibus, & extemporalibus distributa, memoratur in Theodori Studitae Vita pag. 27. & Graece exstat in variis Bibliothecis. Latine prodiit ex Ioannis Livineii Canonici Antuerpiensis versione, Antwerpiae MDCII. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. Lugd. Tom. XIV. & Paris. MDCXLIV. Tomo II. pag. 614. ubi Capitibus constat CXXXIV. Huius κατηχήσεως lectio monachis commendatur in Triodio, & Menaeis Graecorum, & in Typico Irenes Augustae in Analectis Graecis Monach. Benedict. pag. 210. Hic fortasse Codex sacrae monachorum alicuius coenobii lectioni fuerat destinatus, quum primae initio paginae scriptum rubris ac grandioribus litteris reperiatur: A. εἰς ἅγιον πάσχα. *I. in S. Pascha*, quasi lectio eiusdem a die Paschatis fuerit a monachis incipienda.

II. pag. 232. Τȣ̃ ἁγίȣ Μαξίμου κεφάλαια τετρακόσια. *S. Maximi Capita quadringenta* de Caritate, in quatuor centurias distributa. Praecedit Πρόλογος τȣ̃ αὐτοῦ, *Prologus eiusdem* ad Elpidium, cuius initium: Ι'δὲ ἰδῶ περὶ ἀσκητικȣ̃. Finis: ἀναφανείσεται. Prima Centuria inc. Α'γάπη μέν ἐςίν. Vltima des. ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐςίν. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Exstant omnia inter Maximi Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXXV. fol. T. I. a p. 394. ad p. 458. Notandum tamen est in Codice deesse Centuriae secundae Caput ultimum, quod inc. Ο'τε ὁ νοῦς, κ. λ.

III. pag. 280. *b*. Sequuntur *Eiusdem Epistolae III.* quarum prima inscribitur: Τῷ ὁσιωτάτῳ δȣ́λῳ τοῦ Θεοῦ κυρίῳ Θαλασσίῳ πρεσβυτέρῳ ϗ ἡγȣμένῳ Μάξιμος ταπεινὸς μονάζων χαίρειν. *Sanctissimo Dei servo, Domino Thalassio presbytero, & praeposito Maximus humilis monachus salvere*. Inc. Τῆς σαρκὸς κατὰ σχέσιν, κ. λ. Des. ἀγνοήσομεν πεῖραν. Exstat loc. cit. a pag. 1. ad pag. 12. & est veluti Praefatio in Librum *de variis Scripturae Sacrae quaestionibus, ac dubiis*.

IV. pag. 290. Altera *eiusdem ad eumdem*. Inc. Τρία καθώς φασιν. Des. ϗ μαθητȣ̃, τίμιε πάτερ. Ibid. Tom. II. pag. 251.

V. pag. 292. Tertia inscribitur; Κυρίῳ Κωνςαντίνῳ σακελλάρι. *Domino Constantino Sacellario*. Inc. Η'κεν τὸ τίμιον τοῦ Θεοφυλάκτȣ μου δεσπότȣ γράμμα μετὰ τῆς εἰρήνης. Des. ϗ ὁ τῶν ἑορταζόντων χορός. Ibid. pag. 354.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. cuius primae septem paginae maculis coinquinatae, pessimeque ab imperito bibliopego restauratae sunt. Constat foliis scriptis 294.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESII EPISTOLAE.

Et Orationes.

I. pag. 1. SYnesii *Epistolae* in hoc Codice COD. VI. sunt CLVI. quotquot habentur in edit. Paris. A. MDCXXXIII. fol. ex recensione Dionysii Petavii S. I. a pag. 157. ad p. 294. ordinem tamen obtinent diversum. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγὼ λόγȣς. Vltima est Epistola, seu Oratio *adversus Andronicum*, quae in edit. est LVII. des. μανίαν ἀκέσατε. In aliis Epistolis haec obiter discrimina adnotavimus; nimirum Epistola XIV. in editione Α'νυσίῳ, heic Διονυσίῳ inscribitur. Ep. LXVII. in Cod. Θεοφίλῳ, in edit. τῷ αὐτῷ, scilicet, *eidem Theophilo*. Epistola XCVIII. in ed. Τῷ αὐτῷ, scilicet Ο'λυμπίῳ, heic est anepigrapha. Epistola CXI. in Cod. τῷ αὐτῷ, scil. τῷ ἀδελφῷ, in ed. Τρωΐλῳ. Ep. CXIX. in Cod. Τρύφωνι, in edit. Τρωΐλῳ. Post Ep. CXLVII. p. 23. occurrit Κατάςασις ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ μεγίςῃ τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ, ἡγεμονεύοντος Γενναδίου, ϗ Δȣκὸς ὄντος Ι'ννοκεντίȣ. *Catastasis dicta in maximam barbarorum incursionem, Praefecto Gennadio, ac Duce Innocentio*. Exstat in cit. edit. pag. 301. Ep. CLIII. in Cod. inscribitur, Συνέσιος τῷ πάντα ἀρίςῳ φιλοσόφῳ εὖ πράττειν, in ed. Τῷ φιλοσόφῳ tantum. Monet Fabricius B. G. Vol. VIII. p. 227. Christianum Fridericum Boërnerum, in Academia Lipsiensi Professorem, novam parare harum Epistolarum editionem, quae an in vulgus postea prod-

(1) Prima verba penitus excidere ob characteres madore corruptos.

prodierit, prorsus ignoro. Illud certe adfirmare possum, quod novae editioni plurimum ornamenti huius antiquissimi, atque optimi Codicis collatio adferre posset. Interim lubet singularum Synesii Epistolarum, quae editae sunt, Catalogum, alphabetico ordine digestum, heic exhibere, quum non modo nobis, quibus plurium aliorum exemplarium eas continentium, ineunda recensio erit, sed aliis etiam quibuscumque ad dignoscendum, quaenam huius auctoris Epistolae sint editae, quae vero secus, maximo adiumento fore laborem hunc nostrum arbitremur.

Synesii Episcopi Cyrenes Epistolarum CLVI, quotquot editae sunt in edit. Parif. 1633. fol. interprete Dionysio Petavio, initia per ordinem litterarum alphabeti digesta, eo potissimum consilio, ut in recensendis Codicibus Mss. Bibl. Laurent. eas continentibus, quaenam ex editis habeantur in ipsis, & quaenam desiderentur, unico ferme intuitu nobis innotesceret.

Ου-

Οὐδὲ Ἄμασις μὲν καλός. 46.
Οὐδὲν ἂν γένοιτο. 78.
Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα. 79. *a.*
Οὐδὲ τὴν σὴν Ἡράκλειαν. 149.
Οὐκ ἔθελει περιμένειν. 77.
Οὐκ ἐμπεδοῖς τὰ ὡμολογυμένα. 142.
Οὐκ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκῶ. 19.
Οὐκ ὄνος, οὐχ ἡμίονος. 109.
Οὐ μὰ τὸν Φίλιον. 103.
Οὐ μὴ ἐρεῖς, ὡς ἔλαθεν. 8.
Οὕτω τῇ προνοίᾳ μέλει. 34.
Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. 112.
Οὔτε πρότερον ὑμῶν. 11.
Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς. 99.
Οὕτω πάνυ πέπραγα. 15.
Οὕτως ἀμύνυσι γονεῦσι. 14.
Οὐχ ὅτι μοι τῶν παιδίων. 82.
Παῖδας ἐγὼ λόγους. 1.
Πάλαι μὲν ἀπραγμονεςέρας. 90.
Πάνυ σαφῶς δι' αὐτῶν. 154.
Πέρυσιν οὐχ ἥκει μοι. 70.
Πεῦσίν τινα πυθέσθαι. 66.
Πλάτωνι Σωκράτης. 129. *a.*
Πλέω καλὰ τῆς Σιμωνίδυ. 49.
Ποιμένιος οὗτος ὁ τήν. 134.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσιν. 122.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ δεῖνι. 17.
Πρώην οὐκ ἔφθασα. 93.
Πυνθάνῃ περὶ Διοσκορίυ. 111.
Πῶς δοκεῖτε δέδηγμαι. 7.
Πῶς οἴει με δίψωντα. 97.
Σὺ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος. 73.
Συγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται. 42.
Συνίςημι τῇ φιλίᾳ. 102.
Συχνοὶ παρ' ἡμῖν. 54.
Σώσαννάν τις ἔπεισε. 43.
Τὰ δίκαια χρήζει. 155.
Τέως μὲν ἐπράττομεν. 88.
Τὴν ἐπιςολὴν ἀναγινώσκων. 96.
Τῆτες ἐξήνεγκα. 153.
Τίνα μέντοι, τίνα. 81.
Τοιῦτόν ἐςιν ἡ Σύρων. 23.
Τὸ μὲν τὰς γυναῖκας βοᾷν. 131.
Τὸν μὲν Ὀδυσσέα. 141.
Τοῦ παρ' ἡμῶν ὄχλυ. 29.
Τοὐπίγραμμά συ τὸ κλεινόν. 75.
Τοὺς αὐτοὺς ἂν ἴδοις. 104.
Τοὺς γεωμετρικὺς ὅρυς. 130.
Τρίτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ. 3.
Τῶν ἐρώτων οἱ μὲν χαμαί. 139.
Φοιβάμων ὁ τὴν ἐπιςολήν. 143.
Φυκούντιος ἄνθρωπος. 100.
Χεῖλας ὁ πορνοβοσκός. 110.
Χθὲς καὶ πρώην ἐπὶ τῶν. 132.
Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. 63.
Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιςολὴν, εἰ καί. 59.
Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιςολὴν, ςέλλεται. 68.
Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιςολὴν, ταμίας. 86.
Ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις. 44.

Praetermissus est in editione numerus 101. & repetiti sunt numeri 79. & 129. quare non CLV. sed CLVI. omnes simul sunt: nos autem enumerationem ipsarum, ut inibi iacet, ne ambiguitas oriretur, in hac alphabetica sylloge sequuti sumus: quod semel monuisse lectorem satis fuerit. Nunc ad Codicis recensionem revertamur.

II. pag. 26. *b.* Absque ullo titulo sequitur *Eiusdem Synesii Aegyptius, sive de Providentia*, cum protheoria. Ibid. p. 89.

III. pag. 34. *b.* Τῦ αὐτοῦ πρὸς Παιόνιον περὶ τοῦ δώρυ. *Eiusdem ad Paeonium de dono Astrolabii*. Ibid. p. 307.

IV. p. 35. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiusdem de insomniis* Liber, cum protheoria. Ibid. p. 130.

V. p. 40. *b.* Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiusdem calvitii encomium*. Ibid. p. 63.

VI. p. 45. Τοῦ αὐτοῦ Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. *Eiusdem Dio, seu de ipsius vitae instituto*. Ibid. p. 35.

VII. p. 49. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἢ περὶ βασιλείας. *Eiusdem ad Imperatorem* (Arcadium), *sive de regno*. Ibid. p. 1.

VIII. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ κατάςασις. *Eiusdem Constitutio, sive elogium Anysii*. Ibid. p. 305.

IX. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία. *Eiusdem Homilia*. Inc. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν. Des. ὑκ ἐξεκενώθη. Ibid. p. 295.

X. pag. ead. In margine alia manu, ac minuto & implicito charactere adscribitur Ὁμιλία ἑτέρα, *Homilia altera* in pervigilio Natalis Domini, quae inc. Νὺξ ἱερὰ φῶς. Des. in calce marginis pag. 56. πρόσοδον ἐποιήσαντο. Ibid. p. 297.

XI. pag. 56. Λιβανίυ εἰς Καισάριον μάγιςρον. *Libanii ad Caesarium Magistrum* Oratio. Inc. Ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι ταῖς περὶ σοῦ, κ. λ. Desinit imperfecte una cum Codice in verbis: τῶν ἰχθύων τὰς γαςέρας ἀντὶ .... quae in Libanii Operum edit. Paris. apud Claudium Morellum MDCXXVI. fol. incidunt in Tom. II. pag. 521. lin. 21.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XI. minutissimo charactere exaratus, & in fine mutilus. Constat foliis scriptis 56.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ.

THEODORI INTERPRETATIO EROTEMATVM.

Ac praeterea

Aliorum tum Grammaticorum, tum Philosophorum Opera Varia.

I. pag. 1. E*Rotemata Grammaticalia, seu Artis Grammaticae traditio per interrogationem, & responsionem*. Titulus est: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων. *Initium cum Deo sancto Erotematum*. Inc. Τί ἐςι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, κ. λ. Des. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ, ὁ ζευγνύς· ἡ παθητικὴ, ὁ ζευγνύμενος. Nullum quidem praeferunt Erotemata ista, uti vidimus, nomen Auctoris in principio; sed quum pag. 62. ubi *de Verbis* tractatus incipit, Θεοδοσίυ nomen legatur COD. VII.

ap-

appositum, ad Theodosium grammaticum Alexandrinum omnia pertinere crediderim, cuius Erotemata Grammatices memorat Labbeus Biblioth. Novae Mss. pag. 106. Tractatum vero de prosodia, de pedibus, & carminum generibus, ac de dialectis Nesselius Catal. Bibl. Vindob. Caesar. Tom. IV. p. 116.

II. pag. 6. *b.* Accedit in haec ipsa Erotemata, seu Interrogationes Grammaticales marginalis Enarratio cum hoc titulo: Τοῦ φιλοσοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου σύντομος διήγησις εἰς τὰ ἐρωτήματα. Ποιεῖται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν κυρίαν Εἰρήνην. Πρόλογος. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Theodori Prodromi brevis Enarratio in Erotemata. Sermonem autem facit ad Sebastocratorissam, sive Imperatricem Augustam D. Irenem. Prologus.* Inc. Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλίδων, κ. λ. Des. ποικιλωτάτην τὴν διδασκαλίαν εἰργάσατο. Interpretatio vero ipsa inc. Πενταχῆ μὲν τὸ ὄνομα διελόμενος, κ. λ. Des. τέως δὲ νῦν ἔχεις παρ' ἡμῶν περατωθεῖσάν σοι τὴν ἐπιταγήν. Tum haec notula apposita; Δόξα σοι, ὁ Θεός. Πεπλήρωται ἡ παροῦσα δέλτος κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ ,ϛωκγ' ἔτους, ἰνδ. ιγ', ἡμέρα β'. ὥρα α'. κγ' τοῦ μηνός. *Gloria tibi, Deus. Absolutus est hic liber mense Decembri anni* 6823. (Christi MCCCXV.) *Indict. XIII. feria II. hora I. die mensis XXIII.* (1) Claruit autem Theodorus Prodromus circa saeculi a Christo nato duodecimi initia, Alexio, & deinde Ioanne Comneno imperium gubernantibus, ac varii argumenti multa, prosa, & versibus conscripsit, de quibus agit Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 815. seqq. qui inter inedita praedictam Enarrationem accenset, tum loc. cit. p. 820. tum Vol. VII. pag. 47. ubi eiusmodi Opus videtur indicari sub titulo *brevis Enarrationis ad quaesita Sebastocratorissae Irenes.*

III. pag. 91. Sequuntur regulae declinationum nominum & verborum iuxta quinque dialectos.

IV. pag. 108. Α'ρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν εἰσαγωγικῶν, σχέδος πρῶτον. *Initium cum Deo S. Isagogicorum, sive eorum, quae pertinent ad introductionem in Grammaticam, scheda prima*, per Manuelem Moschopulum (2). Inc. Κύριε Ι'ησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀσπόρως εὐδοκήσας τεχθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου, κ. λ. Tum post paucos versus subiicitur singulorum huius Introductionis verborum grammatica analysis, charactere minori exarata, cuius initium: Κύριε Ι'ησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πόσα μέρη λόγου εἰσί; τρία, Κύριε Ι'ησοῦ Χριστὲ, Θεὸς, ὄνομα· ὁ, ἄρθρον· ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Vltimum Caput huius Schedographiae *Niobes fabulam* continet, cuius explanatio des. χρονίωνος δὲ, καὶ οὐρανίωνος καὶ μοσχίωνος, ι καὶ μέγα. His pauca quaedam adiiciuntur de soloecismo, & barbarismo. Haec Manuelis Moschopuli σχεδογραφία, sive praxis περὶ σχεδῶν (3), hoc est *de partibus orationis*, qua exempla analyseos grammaticae, seu ratio grammatice examinandae orationis traditur, nitidis typis excusa prodiit Graece Paris. MDXLV. 4. apud Robertum Stephanum; multis vero reprehenditur ab Henr. Stephano de linguae Graecae studiis pag. 6. seq. multa praeterea in ea nullius usus, nec pauca falsa esse notavit Vossius Lib. I. Aristarchi. Haud inutilis tamen recte utentibus liber, longe, Cangio teste, auctior editis exstat in Bibl. Regis Galliae. In principio huius Operis in Codice legitur sequens versiculus, amanuensis fortasse nomen indigitans:

Χριστὲ, προηγοῦ τῶν Νικολάου πόνων.

Christe, dirige Nicolai labores.

V. pag. 170. Εἰκόνες Φιλοστράτου Λημνίου, *Imagines Philostrati Lemnii*, Capitibus XXXI. cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν. Des. καὶ γὰρ στίλβειν ἔοικεν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζούσης αὐτῷ πιμελῆς. Primum scholion sequens est: Τὸ, ὅς τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελής. ὥσπερ γὰρ τὸ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, οὕτω καὶ τὸ, ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Philostrati Imagines LXVI. porticus Neapolitani libris duobus diserte & eleganter descriptae, cum versione Stephani Nigri Mediolanensis leguntur in editione Operum Philostrati Morelliana Paris. MDCVIII. fol. pag. 730. seqq. Quae vero in hoc habentur Codice, sunt tantummodo Imagines XXXI. quotquot nimirum Librum primum constituunt. Scholia vero fortasse eadem sunt, atque illa, quae, teste Fabricio B. G. Vol. IV. pag. 48. leguntur in Codicibus quibusdam Mss. ut Vaticanis, & Gudiano; & Manuelis Moschopuli nomen praeseferunt, hactenus perinde ac Maximi Planudae Technologia in easdem Imagines, ineditae.

VI. pag. 204. Τεχνολογίαι καὶ μερισμοὶ εἰς τὰς προγραφείσας εἰκόνας τοῦ Φιλοστράτου. *Technologiae, & particulares quaedam expositiones in praescriptas Philostrati Imagines.* Inc. Τὸ ἀσπάζεσθαι, καὶ τὸ φιλεῖν, ποτὲ μὲν δηλοῦσι τὴν φιλικὴν διάθεσιν, κ. λ. Des. καὶ παρὰ Δημοσθένει, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ῥήτορσι καὶ λογογράφοις. Maximo Planudae videtur adiudicare opusculum hoc tamquam ineditum, uti mox diximus, Fabric. loc. cit.

VII. pag. 211. Μαρκέλλου Σιδίτου σχόλια Χείρωνος περὶ ἰχθύων τὸ πρῶτον διὰ στίχων ἡρωϊκῶν. *Marcelli Sidetae Scholia Chironis* (4) *de Piscibus Liber I. versibus heroicis.* Inc.

Εὖ δὲ καὶ εἰναλίων ἐδάην φύσιν ἰήτειραν.

Des.

Σμαρίδων ἅλμη δὲ καλὸν χραισμήϊον ἄφθαις.

Hoc Marcelli Sidetae *de Piscibus* fragmentum, editum olim fuit Parisiis a Morello Graece sub titulo, *Marcelli Sidetae* ἰατρικῶν περὶ ἰχθύων; sed quum schedae fugitivae commissum,

(1) Omittit hanc subscriptionem Montfauc. in sua Palaeogr. Graec.

(2) Huic tribuitur Opus in indice Latino, Codici praemisso; nec non a Montfaucon. in suo Catalogo.

(3) De hisce vocabulis vide Cangium Glossar. Graec. & ad Alexiadem pag. 431. & Moschopulum ipsum pag. 40.

(4) Licet in titulo *Chironis* nomen legatur, ad ipsum tamen hos Marcelli Sidetae versus minime referendos asserit Fabric. loco mox citando.

ſum, & ſeparatim Graece editum vix reperiretur, adeo ut neque Bartholinus de Medicis Poëtis, neque Lindenius, neque Merklinus de Scriptis Medicis, neque Bochartus in Hierozoico, neque Harduinus ad Plinium, mentionem eius ullam facerent; immo pro inedito videretur habere Daniel Clericus Part. III. Hiſtoriae Medicinae pag. 203. hinc Fabricius iterum praelo ſubiecit, inſeruitque Bibliothecae Graecae Vol. I. pag. 15. addita verſione ſua, nec non caſtigationibus, ac variis lectionibus ex Codice Gudiano, qui fuit ex noſtro deſcriptus. Volumine vero XIII. p. 317. affert eiuſdem Poëmatis, ſeu potius Poëmatis fragmenti metricam verſionem Latinam Fed. Morelli. De hoc Marcello ex Side Pamphyliae urbe oriundo meminit Hieronymus Lib. II. contra Iovinianum, & Suidas teſtatur medicum fuiſſe temporibus M. Antonini Imp. ſcripſiſſeque verſibus heroicis βιβλία ἰατρικὰ μβ', *Poëma Medicum Libris XLII.* In fine iſtorum verſuum adiectum eſt manu diverſa quoddam ſcholion grammaticum paucorum verſuum ex Maximo fortaſſe Planude deſumtum; illius enim nomen legitur in margine.

VIII. pag. 212. Φιλοςράτου Ἡρωϊκὰ μετενεχθέντα ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν διαλέκτου πρὸς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαρίτου ἐκείνου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. ἔςι δὲ τὸ ὅλον διάλογος. τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα, ἀμπελουργὸς, καὶ Φοίνιξ. *Philoſtrati Heroica translata ab Italorum dialecto in Graecam linguam a ſapientiſſimo illo, & benemerito viro D. Maximo Planude in dialogi formam. Interloquuntur autem Vinitor, & Phoenix*, cum ſcholiis quibuſdam & gloſſis interlinearibus. Inc. Ἀμπελουργός. Ἴων ὁ ξένος, ἢ πόθεν. Deſ. πλεύσαιμι δὲ μήτω Πόσειδον πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου. Hic dialogus Vinitoris cum Phoenice in praedio quodam, ut fingitur, non longe ab Eleunte Thraciae oppido habitus, quo Heroes XXI. qui bello Troiano interfuere, deſcribuntur & celebrantur, prodiit Graece ad calcem ſcriptorum Luciani Venet. apud Aldum MDIII. & MDXXII. fol. etiam apud Iuntas, Florentiae fol. & Venet. MDL. 8. Graece tandem & Latine in edit. Oper. Philoſtr. Morell. cit. edit. a pag. 631. ad pag. 729. quam nos editionem prae manibus habuimus.

IX. pag. 238. Φιλοςράτου ἐπιςολαὶ ἐρωτικαί. *Philoſtrati Epiſtolae amatoriae LIII.* (1) Prima eſt Μειρακίῳ. Inc. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς. Vltima Γυναικὶ, & inc. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ᾗ μέγα δὴ φρονεῖς, κ. λ. Harum initia contulimus cum editis inter Meurſii Opera ex recenſione Ioannis Lamii, viri clariſſimi, Florentiae A. MDCCXLVI. fol. typis Caeſareis Tom. VII. pag. 816. ſeqq. ubi ſunt numero LXXIV. Noſtri igitur Codicis epiſtolae incipiunt a XIX. & deſinunt in LXXI. & exceptis primis triginta ſeptem, quae incipiendo a XXVII. editionis progrediuntur eodem ordine uſque ad LXIII. incluſive, reliquae XVI. ordinem habent diverſum.

X. pag. 244. Μιθριδάτου, τῶν Βρούτου ἐπιςολῶν συναγωγή. *Mithridatis Collectio Bruti Epiſtolarum*, praemiſſa eiuſdem ad Regem Mithridatem conſobrinum ſuum Epiſtola, ſeu Praefatione, quae inc. Τὰς Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιςολάς. Bruti vero Epiſtolae ſunt tantummodo XXVI. quarum poſtrema mutila propter defectum Codicis inter pag. 244. & 245. quo & finis iſtarum, & ſequentium Phalaridis Epiſtolarum initium deſideratur. Primae decem cum primis item decem Codicis XXXIII. Plut. XXXII. concordant, reliquae vero ſexdecim ſunt, quae ibi notantur numeris XV. XVI. XXIX. XXX. XI. XII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. XIII. XIV. Interim Montfauconii error corrigendus, qui defectum iſtum minime animadvertens Epiſtolas haſce Bruti cum ſequentibus, quae ad Phalaridem ſpectant, coniunxit, eaſque ſub numero Epiſtolarum CVIII. innuit, quod falſum omnino, quum Bruti Epiſtolae numerum LXX. non excedant.

XI. pag. 245. *Phalaridis Epiſtolae, olim numero CIX.* (2) ſed ob memoratum Codicis defectum, in quo primae quinque ac triginta perierunt, *nunc tantummodo LXXIV.* Trigeſima ſexta igitur inſcribitur Cleomenidi, & inc. Τῶν δωρεῶν ὅσαι, κ. λ. Vltima, quae eſt CVI. in editione Cuiaciana, quam citavimus ſupra pag. 180. §. IV. & inſcribitur Polluci, inc. Ἐῤῥωμενέςερον ἀδικοῦμαι. Vt autem plane conſtet, quaenam ex CXLVIII. editis in hoc Codice habeantur, placet heic ipſarum duplicem elenchum ſubiicere. Prior earum ſeriem, uti in cit. edit. iacent, alter alphabeticam exhibebit; uterque enim ad accuratam tum huius, tum aliorum, in quibus deinceps occurrent, Codicum recenſionem neceſſarius videtur, eo magis quod in dicta edit. nullo ſint invicem numero diſtinctae.

Phalaridis Agrigentinorum Tyranni Epiſtolarum ſeries, qualis in Collectione Cuiaciana, Aurel. Allobr. MDCVI. fol. exhibetur a pag. 59. ad pag. 107.

I. inſcrib. Ἀλκιβόῳ.
Inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος.
II. Μεγαρεῦσιν ὀνειδιςική.
Οὐ μέμφομαι τὴν ἀχαριςίαν.
III. Τυῤῥηνῷ.
Εἰ τὰς μετὰ ἀνάγκης τι.
IV. Λυκίνῳ.
Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας.
V. Λεοντίοις.
Εἰ καταλῦσαί με.
VI. Ζευξίππῳ.
Τῷ μὲν υἱῷ σου διὰ τὴν.
VII. Εὐήνῳ.
Γνώμης γενόμενος τὸ πρῶτον.
VIII. Σαμίᾳ.
Εἰδώς σου τὴν χρηςότητα.

IX.

(1) Ex numeris marginalibus apparent tantummodo eſſe LII. quum unam ſcriptor ἀνάριθμον reliquerit.

(2) Ex numeris tamen marginalibus apparent CVIII. unam enim ſcriptor ſuo numero deſignare praetermiſit.

IX. Κλεοςράτῳ.
Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος.
X. Λακρίτῳ.
Α'χθομένῳ μὲν σοι βαρέως.
XI. Μεγάκλει.
Καὶ τοὺς ἵππους ἐκπέπομφά σοι,
XII. Α'γλαῷ.
Ε'κτεθησαυρίκαμεν τῦ πλύτυ.
XIII. Η'ροδίκῳ.
Α'́λλυ μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος,
XIV. Εὐμήλῳ.
Οὔτε δοκῦντος, ὅτε ὄντος.
XV. Τεύκρῳ.
Ταυρομενείταις τὰ λύτρα,
XVI. Α'ριφοίτῃ.
Τὰ μὲν σὰ κ̀ τύτων.
XVII. Α'μφινόμῳ.
Οὐ διδόναι χάριτας οἴομαι,
XVIII. Ε'ρυθίᾳ.
Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ.
XIX. Παυρόλᾳ.
Μάλιςα μὲν ἀμφοτέρυς.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Τὰ μὲν παρὰ πατρός.
XXI. Μεσσηνίοις.
Πολύκλειτον, ὡς πυνθάνομαι,
XXII. Α'νδροκλεῖ.
Κἀγὼ μὲν ἐσπυδασμένως.
XXIII. Πυθαγόρᾳ.
Η' Φαλάριδος τυραννίς.
XXIV. Θώρακι.
Πότερον ἐμαυτὸν, ὡς ἀσαφῶς,
XXV. Λεοντιάδῃ.
Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη.
XXVI. Α'ριφράδει.
Αὐθάδεια κ̀ νεότητος ἀβυλία.
XXVII. Α'ντιμάχῳ.
Εἰ μὲν ἔχων ὑκ ἀποδίδως.
XXVIII. Α'ριςομένει.
Μὴ συνάχθυ μοι περὶ τῶν,
XXIX. Ξενοπείθει.
Οὐκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς,
XXX. Καταναίοις.
Α'χθέντας αἰχμαλώτυς.
XXXI. Ταῖς Στησιχόρυ θυγατράσι.
Ταυρομενεῖται μὲν, ὑπὲρ ὧν.
XXXII. ΚριτοΦήμῳ.
Α'γαθῦ μὲν ἔργον φίλυ.
XXXIII. Κτησίππῳ.
Οὔτε πρῶτον, ὁπηνίκα.
XXXIV. Πολυδεύκει.
Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπιςολῆς,
XXXV. Πολυγνώτῳ.
Καὶ τῦ δωρεῖσθαί τί σοι.
XXXVI. Κλεομενίδῃ.
Τῶν δωρεῶν, ὅσαι μὲν σοι,
XXXVII. Γοργίᾳ.
Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιςολῆς.
XXXVIII. Δημοτέλει.
Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραινέσεων.
XXXIX. Πολυςράτῳ.
Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις.
XL. Παυρόλᾳ.
Ε'δεξάμην τὸν ὑπό συ.
XLI. Ι'ππολυτίωνι.
Ε'πιτρέπω σοι πρός με.
XLII. Πολυτίμωνι.
Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ.
XLIII. Τεύκρῳ.
Α'ριςομένει τῷ σῷ τὸ χωρίον,
XLIV. Νικίᾳ.
Ε'φ' οἷς μισεῖς συ τὸν υἱὸν.
XLV. Α'δειμάντῳ.
Α'κύω σε διαφέρεσθαι.
XLVI. Αἰγεςέοις.
Παύσασθέ μυ τὺς φυγάδας.
XLVII. Α'ντισθένει ϗ Θεοτίμῳ,
Τῶν ὑπ' ἐμῦ πεμφθεισῶν.
XLVIII. Μενεκλεῖ.
Μὴ μεταμέλυ χρηςὸς γενόμενος,
XLIX. Ε'πιςράτῳ.
Ω'ς πρὸς εὐτυχῆ τινα.
L. Ο'νήτορι.
Καὶ σὺ, κ̀ πάντες οἱ φίλοι.
LI. Ε'τεονίκῳ.
Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας.
LII. Μεγαρεῦσιν.
Οὐκ ἐλπίζων παρ' ὑμῶν.
LIII. Λεοντίνοις.
Λεωνίδαν, ὃν ἐξεπέμψατε.
LIV. Ι'μεραίοις.
Ε'γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρυ.
LV. Θρασήνορι.
Τὸ Φρέριον, ὃ σὺ πορθῶν.
LVI. Α'βάριδι.
Πυνθάνομαί σε χάριν ὁμιλίας.
LVII. Α'βάριδος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ,
Ε'́δειξας φύσιν οἰκείαν.
LVIII. Πολυςράτῳ κ̀ Δαίσκῳ.
Ε'γχειρεῖτε κ̀ μὴ μέλλετε.
LIX. Ναυσικλεῖ.
Ε'γὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις.
LX. Α'ριςολόχῳ.
Ε'πιλαθόμενος ἧς ἔχειν ἠρνῦ.
LXI. Ε'πιχάρμῳ.
Περὶ τῶν αὐτῶν, ὧν σύ.
LXII. Τιμοσθένει.
Τῶν ςρατιωτῶν εἰ μὲν ἡμίσεις.
LXIII. Α'ριςολόχῳ.
Εἰ τὸ, Στησίχορον ἀδείας.
LXIV. Α'φιλάντι κ̀ Θρασιβύλῳ,
Υ'μεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι.
LXV. Πελοπίδῃ.
Οὔτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι.
LXVI. Τηλεκλείδῃ.
Ι'δίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ.
LXVII. Παυρόλᾳ.
Α'φικόμενον εἰς Ι'μέραν.
LXVIII Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὑπὸ τυ πολλὰ νομίζω,
LXIX. Ε'ρυθίᾳ.
Εἰ μὲν εὐλαβυμένη.
LXX. Πολυκλείτῳ.
Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον.
LXXI. Τῷ αὐτῷ.
Α'πέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον.
LXXII. Περισθένει.
Τὴν Εὐβύλυ κ̀ τὴν Α'ριφάντυ.

LXXIII. Εὐάνδρῳ.
Καὶ σὲ καὶ πάντας Ἱμεραίους.
LXXIV. Ὀρσιλόχῳ.
Εἰ τὸ μὴ βυλευθῆναι ποτε.
LXXV. Λεοντίδῃ.
Ἀμέτροις κέχρησαι λόγοις.
LXXVI. Δημαράτῳ.
Μὴ θαύμαζε τὸν Ἀλκῖνυ.
LXXVII. Ἡγησίππῳ.
Σὺ μὲν ἴσως καὶ ἄλλοι.
LXXVIII. Στησιχόρῳ.
Νικοκλῆς ὁ Συρακύσιος.
LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τῶν μὲν ἐπὶ Κλεαρίςῃ μελῶν.
LXXX. Κλεαινέτῃ καὶ Θεανοῖ.
Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν.
LXXXI. Ἐνναίοις.
Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ.
LXXXII. Τιμάνδρῳ.
Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας.
LXXXIII. Μελιταίοις.
Συμπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις.
LXXXIV. Μεσσηνίοις.
Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντές μυ.
LXXXV. Τιμώνακτι.
Νενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίνυς.
LXXXVI. Ἱέρωνι.
Πολλὰ λέγειν ἔχων.
LXXXVII. Ἀριςαινέτῳ.
Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας.
LXXXVIII. Ἱμεραίοις.
Ἡμῖν μὲν, ὦ Ἱμεραῖοι.
LXXXIX Νεολαΐδᾳ.
Οὐδὲν ἄχαρι βύλομαί σε.
XC. Μνησικλεῖ.
Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιςα.
XCI. Ἀλκάνδρῳ.
Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων.
XCII. Στησιχόρῳ.
Ἀκύω σε καὶ εἰς Ἀλόντιον.
XCIII. Ἱμεραίοις.
Ἀπελύσαμεν Στησίχορον.
XCIV. Στησιχόρῳ.
Τυραννοῦμεν, ὦ Στησίχορε.
XCV. Αὐτονόῃ.
Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον.
XCVI. Νικοφήμῳ.
Οὓς ἐν Λεοντίνοις κατελέγυ.
XCVII. Λυσίνῳ.
Οὐ παύσῃ τῆς ἀβυλίας.
XCVIII. Ἐπιχάρμῳ.
Ἀρκεῖς μόνος δικαίως ἡμᾶς.
IC. Κέβρωνι.
Τί δήποτε οἱ θαυμάζοντές με.
C. Εὐκτήμονι.
Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ᾽ ἐμοί.
CI. Κλεοβύλῳ.
Οὐ πείθονταί σοι Καμαριναῖοι.
CII. Κλεοδίκῳ.
Πολὺ δεινὰ βεβύλευσαι.
CIII. Τοῖς Στησιχόρυ παισίν.
Τοῦ μὲν πένθυς τινα ἄν τις ἄλλην.
CIV. Καταναίοις.
Ὑμεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ.
CV. Νικαινέτῳ.
Τὸ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς.
CVI. Πολυδεύκει.
Ἐῤῥωμενέςερον ἀδικῦμαι.
CVII. Ἐγγυΐνοις.
Οὔτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ.
CVIII. Ἱμεραιοις.
Στησίχορον ἴςε, καὶ Κόνωνα.
CIX. Στησιχόρῳ.
Πυνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα.
CX. Κλεισθένει.
Οὐ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον.
CXI. Νικίππῳ.
Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε.
CXII. Ἱερωνύμῳ.
Ἐπυνθάνυ τισιν ἀντεξήτακα.
CXIII. Λαμάχῳ.
Τοὺς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα.
CXIV. Νικάρχῳ.
Οὐκ ἀναγκάζεις Καμαριναίυς.
CXV. Νικαίῳ.
Οὐ δοκεῖ σοι πικρὸν.
CXVI. Κλεομέδοντι.
Σὺ μὲν, ὡς πυνθάνομαι.
CXVII. Μελιταίοις.
Οὐκ ἐκφαυλίζων, ὦ Μελιταῖοι.
CXVIII. Καμαριναίοις.
Καὶ εἰς Γέλλαν ἔπεμψα.
CXIX. Ἀςυπαλαιεῦσιν.
Οὔτε μᾶλλον ἀνιαθείς.
CXX. Ἀξιόχῳ.
Σεμνύνεσθαι μὲν, ὥσπερ ἐπ᾽ ἄλλῳ.
CXXI. Ἱμεραίοις.
Ἐκέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι.
CXXII. Ἀθηναίοις.
Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς Περίλαος.
CXXIII. Λυσικλεῖ.
Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν.
CXXIV. Πολυδεύκει.
Τοὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην.
CXXV. Λακρίτῳ.
Ὡς μὲν ὐκ ἐχρῆν εἰς κινδύνους.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων.
CXXVII. Ἐπιςράτῳ.
Μὴ βιάζυ με νικῆσαι.
CXXVIII. Ἀριφοίτῃ.
Μὴ λογίζυ τὸν ἀριθμόν.
CXXIX. Τιμολάῳ.
Τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν.
CXXX. Φειδίμῳ.
Πεπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη.
CXXXI. Φιλοδήμῳ.
Ἐν μεγάλῃ μοι δοκεῖς.
CXXXII. Ἀγησιλάῳ.
Ἡ Τελεσίππη χαλεπῶς ἔοικε.
CXXXIII. Πολυμνήςορι.
Πολλά σοι καὶ μεγάλα.
CXXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Ἔδεισας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς.
CXXXV. Τεύκρῳ.
Τοὺς μὲν γάμους ἦρχθαι.
CXXXVI. Τιμάνδρῳ.
Τὰ πολιτεύματά σου.

CXXXVII.

CXXXVII. Ἐνναίοις.

Ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων.

CXXXVIII. Λυσάνδρῳ.

Ἐφθάκαμεν τὴν παρά σου.

CXXXIX. Ἀριμάχῳ.

Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς.

CXL. Πολυστράτῳ.

Ἐγὼ τῶν μὲν εὖ πεπονθότων.

CXLI. Ἀγεμόρτῳ.

Ἠισθόμην ποτὲ, ὦ Ἀγέμορτε.

CXLII. Τεύκρῳ.

Τὴν Φιλοδήμου γυναῖκα.

CXLIII. Κλεαινέτῃ.

Ὁ Φιλοδήμου πλοῦς ἐπὶ τὴν ξένην.

CXLIV. Νικοκλεῖ.

Ἐπεστείλαμεν Στησιχόρῳ.

CXLV. Στησιχόρῳ.

Τὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν.

CXLVI. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ περὶ ἡμῶν, ὦ Στησίχορε.

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.

Μὴ φρόντιζε, ὦ Στησίχορε.

CXLVIII. Ἐνναίοις.

Ἐγὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Earumdem Epistolarum Index Alphabeticus.

Πολλά σοι & μεγάλα. 133.
Πολὺ δεινὰ βεβύλευσαι. 102.
Πολύκλειτον, ὡς πυνθάνομαι. 21.
Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος. 1.
Πότερον ἐμαυτὸν, ὡς ἀσαφῶς. 24.
Πυνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα. 109.
Πυνθάνομαί σε χάριν ὁμιλίας. 56.
Σεμνύνεσθαι μὲν, ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ. 120.
Στησίχορον ἴστε, κ Κόνωνα. 108.
Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν. 38.
Σὺ μὲν ἴσως & ἄλλοι. 77.
Σὺ μὲν, ὡς πυνθάνομαι. 116.
Συμπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις. 83.
Σὺ περὶ ἡμῶν, ὦ Στησίχορε. 146.
Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς. 37.
Τὰ μὲν παρὰ πατρὸς. 20.
Τὰ μὲν σὰ κ τύτων. 16.
Τὰ πολιτεύματά σε. 136.
Ταυρομενῖται μὲν, ὑπὲρ ὧν. 31.
Ταυρομενίταις τὰ λύτρα. 15.
Τὴν Εὐβύλυ κ τὴν Ἀριφάντυ. 72.
Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν. 80.
Τὴν Φιλοδήμυ γυναῖκα. 142.
Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας. 82.
Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιστα. 90.
Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας. 51.
Τί δήποτε οἱ θαυμάζοντές με. 99.
Τὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν. 145.
Τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν. 129.
Τὸ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς. 105.
Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε. 111.
Τοῦ μὲν πένθυς τίνα ἄν τις. 103.
Τὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην. 124.
Τὺς ἑπτὰ κ τριάκοντα. 113.
Τοὺς μὲν γάμυς ἦρχθαι. 135.
Τὸ Φρύριον, ὃ σὺ πορθῶν. 55.
Τυραννῦμεν, ὦ Στησίχορε. 94.
Τῷ μὲν υἱῷ συ διὰ τὴν. 6.
Τῶν δωρεῶν, ὅσαι μέν σοι. 36.
Τῶν μὲν ἐπὶ Κλεαρίστῳ. 79.
Τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις. 62.
Τῶν ὑπ' ἐμῦ πεμφθεισῶν. 47.
Ὑμεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι. 64.
Ὑμεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ. 104.
Ὡς μὲν οὐκ ἐχρῆν. 125.
Ὡς πρὸς εὐτυχῆ τινα. 49.

Ad Codicem nunc revertamur, cuius Epistolae LXXIV. sunt, quae habentur inter editas a XXXVI. usque ad XCVI. inclusive, demta LVII. *Abaridis* responsiva *ad Phalaridem*, quae desideratur; tum IC. C. & a CVI. usque ad CXII. inclusive; CXIX. CXX. CXXI. CXXIII. & CXLVIII. licet ordine aliquantum ab editis diverso.

XII. pag. 249. *b.* Occurrit fragmentum paucorum versuum, cui titulus: Ἐκ τῶν τοῦ Σωκράτους ἀπομνημονευμάτων, Ξενοφῶντος ῥήτορος. *Ex Socratis Commentariis, Xenophontis rhetoris.* Inc. Ἴσως ἂν εἴποιεν; κ. λ. Des. αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθός. Tum pag. 250. *b.* legitur sequens Epigramma octastichon:

Εἰς τρυφήν. *In Delicias.*

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα κ ἡ πολύολβος ἐδωδὴ
Ἐνθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
Οἱ γὰρ φασιανοί τε κ ἰχθύες αἵθ' ὑπὲρ ἴχθυν
Τρίψιες, ἦτε τόση βρωμάτων ἐξαπάτη
Γίνεται ἐνθάδε κόπρος, ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστὴρ,
Ὁππόσα πειναλίη δέξατο λευκανίη.
Ὀψὲ δὲ γινώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῦτιν ἀείρων
Χρυσῦ τοσσατίυ τὴν κόνιν ἐπρίατο.

XIII. pag. 251. Γνῶμαι & ἐπιγράμματα ἀπὸ τῶν ἔξω σοφῶν ἐκ τῶν συλλεγέντων παρὰ μακαρίτυ κυρῦ Μαξίμυ τῦ Πλανύδη. *Sententiae & Epigrammata externorum sapientum ex iis, quae collecta sunt a benemerito D. Maximo Planude*, excerpta, cum scholiis & glossis interlinearibus. Prima sententia est: Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν μὲν ἕκαστος μᾶλλον πάντων φιλεῖ, τὴν δὲ ἑαυτῦ ὑπόληψιν ἐν ἐλάττονι λόγῳ τίθεται, ἢ τὴν τῶν ἄλλων, κ. λ. quae quidem, ac sequentes duae ex M. Antonini de Rebus suis Libro XII. §. 4. 14. & 34. excerptae sunt. Scholia, seu interpretationes inc. Εἱμαρμένη κ μοῖρα κ πεπρωμένη τὸ αὐτό· ἐλάμβανον δὲ αὐτὰς ἐπὶ φυσικῆς κ καθολικῆς τινος δυνάμεως ἐν τῷ κόσμῳ, κ. λ. quae spectant ad secundam sententiam, cuius initium: Ἤτοι ἀνάγκη εἱμαρμένης, κ. λ. Desinunt in Epigr. cuius initium:

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένη ἄγχι παρασάς.

Interpretatio vero in ipsum des. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῦ ἔχεις ἀκοὴν, δοκεῖ λέγεσθαι. Subiiciuntur pauca de versuum pedibus, ac de anima. Inter haec Epigrammata pag. 255. inseruntur Παύλου Σιλεντιαρίυ εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμίαμβια δίμετρα καταληκτικὰ πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον, *Paulli Silentiarii in thermas Pythias semiiambi dimetri catalectici ad Imperatorem D. Constantinum Porphyrogenitum*, item cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Inc. Βούλει μαθεῖν, κ. λ. Des. μετυσίᾳ τὸ κρεῖττον. Scholia inc. Ἄτεχνον, τὸ μὴ μετὰ τέχνης & ἐνεργείας τινὸς γινόμενον, κ. λ. Inter pag. vero 260. & 261. aliqua videntur deesse. Citat hoc iambicum Carmen ex nostro Codice Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 280. ubi recte admonet Paullum hunc nostrum longe diversum esse ab alio Paullo, qui Iustiniani Imperatoris Silentiariorum, sive Secretariorum primicerius fuit, nobilitate generis, opibus ac dignitate maxime illustris; quique Templi S. Sophiae (1), a praedicto Imperatore post Theodoram coniugem exstinctam, encaeniis secundis (2) anno Christi DLXVII. Constantinopoli dedicati, pulcherrimam ἔκφρασιν versibus hexametris concinnavit: quae quidem prodiit Paris. anno MDCLXX. fol. ad calcem Cinnami ex recensione, ac versione Cangii, viri doctissimi, cui apographum a Salmasio, ex Vaticano Codice descriptum, Philibertus de la Mare Senator Divionensis transmiserat.

XIV. pag. 265. *Marci Antonini ex Libris XII. de rebus suis Excerpta Capita.* Haec quum

(1) Scilicet *Christo*, *qui Dei Patris sapientia est*, *dicatum*; teste enim Procopio in Vandalicis pag. 193. templum μεγάλυ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ apud Byzantinos vocabatur templum Σοφίας, ταύτῃ δὴ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡγυμένοι.

(2) Encaenia illa dies XV. perdurarunt facto initio a die XXIV. Decembris.

quum in quatuor huius Bibliothecae Codicibus, quoad nobis hactenus innotuit, occurrant, in aliis plura, in aliis vero pauciora; placuit heic omnium, quotquot in ipsis habentur, initia proferre, & quidem eodem ordine, quo inibi iacent, servato. Praeterea quum prae manibus haberemus huius Operis editionem Graec. Lat. Cantabrig. MDCLII. 4. non omisimus eorum singula diligenter in ipsa pervestigare, ut quaenam ex iis essent edita, quae vero secus, lectoribus innueremus. En igitur ipsorum series:

I. Inc. Ἴδιον ἀνθρώπου. Ex Libro VII. §. 22.
II. Βαβυλωνίους τε καὶ Χαλδαίους, σοφοὺς τὰ οὐράνια, κ. λ. Non invenimus in dicta edit. quod idem monitum volumus intelligi, ubi nulla editionis citatio fiat.
III. Φοβεῖταί τις μεταβολήν; Lib. VII. §. 18.
IV. Τὴν ὕαιναν τῇ τις μὲν ἄῤῥενα.
V. Ἵππος ἐῤῥιμμένος, σφηκῶν γένεσίς ἐστιν.
VI. Μὴ αἰσχύνου βοηθούμενος. Lib. VII. §. 7.
VII. Ἀτυχὴς ἐγὼ, ὅτι τοῦτό μοι συνέβη;
VIII. Εἰς τοὺς ψυκτῆρας ὅταν οἱ μύες ἐμπέσωσιν.
IX. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ.
X. Κύων δὲ θαλαττία τεκοῦσα.
XI. Τὴν σηπίαν ὅταν μέλλωσιν αἱρεῖν.
XII. Ὁ ἰχθὺς ὁ κέφαλος τῶν τοῖς ἕλεσι, κ. λ.
XIII. Χελιδὼν δὲ ἄρα τῆς ὥρας τῆς ἀρίστης.
XIV. Ὁ μέροψ τὸ ὄρνεον ἔμπαλιν φασι.
XV. Ὁποῖόν ἐστι τὸ λεγόμενον. Lib. V. §. 8.
XVI. Ὅταν ἀλοητὸς ᾖ, ὧ τρέφονται.
XVII. Οὐδὲν οὐδενί. Lib. V. §. 18.
XVIII. Τὸ ἡγεμονικόν. Lib. V. §. 26.
XIX. Οἱ ἵπποι τὰς κάτω βλεφαρίδας.
XX. Ἡ πάρδαλις πέντε ἔχει δακτύλους.
XXI. Οἷον δὴ τὸ φαντασίᾳ. Lib. VI. §. 13. Desinit in verbis: τότε μάλιστα καταγοητεύει.
XXII. Ἀνάνηφε καὶ ἀνακαλοῦ σεαυτόν. Lib. VI. §. 31.
XXIII. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν ὑπὸ ὕδρου πληγέντα.
XXIV. Σπῖνοι δὲ ἄρα σοφώτεροι.
XXV. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι. Def. κατὰ νοῦν τὰ ἑαυτοῦ. Lib. VI. §. 39. & 40.
XXVI. Καλεῖταί τις Διομήδεια νῆσος.
XXVII. Ὅπου ἔργον ἐπιτελεῖσθαι. Lib. VII. §. 53.
XXVIII. Συνεχῶς ἐφιστάναι. Lib. VII. §. 62.
XXIX. Πᾶσα ψυχή φησιν. Lib. VII. §. 63.
XXX. Ὁ σκάρος πόας μὲν θαλαττίας σιτεῖται.
XXXI. Πόθεν ἴσμεν, εἰ μὴ τηλαυγής. Lib. VII. §. 66.
XXXII. Οἱ θεοὶ ἀθάνατοι. Lib. VII. §. 70.
XXXIII. Γελοῖόν ἐστι. Lib. VII. §. 71.
XXXIV. Μέμνησο, ὅτι ὥσπερ αἰσχρόν. Lib. VIII. §. 15.
XXXV. Οὐδενὶ μεμπτέον· εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, κ. λ.
XXXVI. Τιμωροῦσιν ἀλλήλοις, ὡς ἄνθρωποι, κ. λ.
XXXVII. Εἴ ποτε εἶδες. Lib. VIII. §. 34.
XXXVIII. Μέμνησο, ὅτι ἀκαταμάχητον. Lib. VIII. §. 48.
XXXIX. Μηκέτι μόνον. Lib. VIII. §. 54.
XL. Λέγουσι τὸν θῶα τὸ ζῶον.
XLI. Ἦσαν δὲ ἄρα καὶ σωφρονεῖν ἰχθύες.
XLII. Ὁ ἥλιος κατακεχύσθαι. Lib. VIII. §. 57.
XLIII. Τῷ ἐμῷ προαιρετικῷ. Lib. VIII. §. 56.
XLIV. Ὁ κηφὴν ὁ ἐν μελίτταις γινόμενος.
XLV. Εἰσὶ δέ τινες καὶ ἐν ταῖς μελίτταις.
XLVI. Ὁ ἀδικῶν ἀσεβεῖ. Lib. IX. §. I. Desinit autem in verbis, δῆλον ὡς ἀσεβεῖ.
XLVII. Μελιττῶν δὲ ἡλικίαν διαγνοίη.
XLVIII. Ἤτοι οὐδὲν δύνανται. Lib. IX. §. 40.
IL. Τέσσαρας μάλιστα. Lib. XI. §. 19.
L. Πατὴρ δὲ ἐν ἰχθύσιν ὁ γλαῦκος.
LI. Ὅτάν τινος ἀναισχυντίᾳ. Lib. IX. §. 42.
LII. Φαντάζου πάντα. Lib. X. §. 28.
LIII. Κατὰ μέρος ἐφ' ἑκάστου. Lib. X. §. 29.
LIV. Μηδενὶ ἐξέστω εἰπεῖν. Lib. X. §. 32.
LV. Τῷ δεδηγμένῳ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν. Lib. X. §. 34.
LVI. Τὸν ὑγιαίνοντα ὀφθαλμόν. Lib. X. §. 35.
LVII. Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον. Def. τὸ νῦν μὴ ὄν. Lib. XI. §. 34. & 35.
LVIII. Ὁ θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικά. Lib. XII. §. 2.
LIX. Οἱ ἐνιστάμενοι προϊόντι. Lib. XI. §. 9.
LX. Ωἷ μὴ εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἐστι. Lib. XI. §. 21.
LXI. Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν, κ. λ. Lib. XII. §. 4. Desinit autem in verbis, ἢ τὴν τῶν ἄλλων.
LXII. Ἤτοι ἀνάγκη εἱμαρμένης. Def. ἀποσβήσεται. Lib. XII. §. 14. & 15.
LXIII. Πρὸς θανάτου καταφρόνησιν. Lib. XII. §. 34.

Ex recensitis igitur sexaginta tribus Capitibus, Codex VII. Plut. LV. quem modo recensemus, habet tantummodo quinquaginta integra, & duo mutila; nimirum incipiunt a primo usque ad vigesimum inclusive. Vigesimum primum caret fine, ac trigesimum initio, unius fortasse, aut alterius folii iactura inter pag. 266. & 267. qua reliqua etiam, quae vigesimum primum inter, & trigesimum interiacent, periere. Desinit autem in sexagesimo.

Codex XVII. Plut. LIX. & Codex XIII. Plut. LXXIV. habent tantum triginta novem, nimirum I. III. VI. VII. XV. XXXVII. XVII. XVIII. XXI. XXII. XXV. XXVII. XXVIII. XXIX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVIII. XXXIX. XLII. XLIII. XLVI. XLVIII. IL. & LI. cum reliquis usque ad finem.

Codex denique XLIV. Plut. LIX. praeter prima quatuor Capita, reliqua omnia exhibet, incipiens a quinto, & desinens in sexagesimo tertio. Horum vero Capitum inscriptio in primis tribus Codicibus eadem est, nimirum Μάρκου Ἀντωνίνου ἐκ τῶν καθ' ἑαυτόν. Finalis vero in primo Codice est: ὁμοῦ κεφάλαια ξγ'. In secundo: Τέλος τῶν φιλοσόφων τοῦ Ἀντωνίνου Μάρκου. In tertio: Τέλος. In quarto denique neque in principio, neque in fine ullum auctoris nomen.

XV. pag. 271. *b.* Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου. *Enchiridium Epicteti*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστιν ἐφ'

ἐφ' ἡμῖν. Des. βλάψαι δὲ ȣ̓. Concordat cum edito Amstelod. ex recensione Nicolai Blancardi MDCLXXXIII. 8. a pag. 237. ad pag. 322. Subiiciuntur autem in Codice haec alia: Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ δεῖ μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γὰρ δεῖ. Paucis iis, quae de hoc Opere delibavimus supra pag. 115. §. VIII. addere nunc lubet Simplicii testimonium, adfirmantis, non ab ipso Epicteto fuisse scriptum, & in vulgus editum hoc Enchiridium, sed ex ipsius dogmatibus collectum concinnatumque ab Arriano eius discipulo, praefixa illi Epistola Dedicatoria ad Messalinum, quae iam intercidit. En eius Praefationis verba: Τὸ δὲ βιβλίον τȣ̃το—αὐτὸς συνέταξεν ὁ Ἀῤῥιανὸς, τὰ καιριώτατα καὶ ἀναγκαιότατα ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ κινητικώτατα τῶν ψυχῶν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτȣ λόγων, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Μασγαληνὸν ἐπιςολῇ ἔγραψεν ὁ Ἀῤῥιανὸς, ᾧ καὶ τὸ σύνταγμα προσεφώνησεν, κ. λ. Quum vero in Stobaei Florilegio passim laudetur Epicteti Enchiridion, ac loca quaedam ex ipso producantur, quae vel plane non leguntur in libello, qualis hodie exstat, vel aliter scripta habeantur; suspicatus est aliquando Salmasius, duo fuisse ab Arriano huius Operis edita exemplaria diversa, quorum in alterum Simplicius, in alterum Stobaeus inciderit. Vtcumque tamen se res habeat, in tanto semper pretio habitus est Liber, ut innumerabiles propemodum editiones illius interpretationesque fuerint elaboratae, quarum Catalogum vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 262. seqq. Fuit autem Epictetus Hierapolitanus, Phryx, Epaphroditi, qui libertus & cubicularius Neronis Imp. fuit, servus. Philosophiae a domino suo datus, vitam in paupertate duxit. Philosophus Stoicorum vel maximus, ac propter integritatem vitae alienam a fuco & arrogantia, sapientiamque singularem paucis comparandus. Pulsis sub Domitiano An. Ch. XCIV. Roma & Italia Philosophis, Nicopolim secessit, unde postea Romam reversum suspicari merito possumus, quum summa Adriani Imp. familiaritate usum fuisse, a Spartiano traditum fuerit. Quanta denique Philosophi huius admiratio fuerit, vel ex eo conici potest, quod Lucianus *adversus indoctum multos coëmentem libros* narrat, non defuisse, qui demortui Epicteti lucernam fictilem ter mille drachmarum pretio sibi comparavit, sperans ridicule, sibi ad illam lucubranti, sapientiam Epicteti sese per somnium obiaturam.

XVI. pag. 279. *Catonis Romani disticha moralia*, ut in Cod. XII. Plut. XXXII. §. II. p. 135. quem vide. Sed quum ibi praefationem cum ipsis distichis coniunctam dederimus, placet hoc loco unum ab altero separare. Illa igitur inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν. Des. ἀστασίως φιλίαν φέρε. Distichis vero hic praeit titulus: Κάτωνος παραινετικὰ μετενεχθέντα εἰς Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτȣ κυρίȣ Μαξίμȣ τȣ̃ Πλανȣ́δη. *Catonis* (1) *Paraenetica, seu Disticha moralia, translata in Graecam linguam a sapientissimo Domino Maximo Planude*. Sunt autem in quatuor Libros tributa. Liber I. inc.

Εἰ ὁ θεὸς νόος ἔσθ' ὡς τῶν λογίων πυθόμεσθα.

Vltimus des.

Τοῦτο δὲ νȣ̃ βραχύτης δρᾷ σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα.

Haec disticha moralia, praeter Maximum Planudem, Iosephus quoque Scaliger, Matthaeus Zuberus, & Io. Mylius Graeca donarunt metaphrasi. De auctore vero ipsorum magna controversia est; quum alii nescio quem Octavianum, alii Tullium ad fidem Christianam conversum, alii Ioannem Clothomium velint: quod enim ipsis *Catonis* nomen sit praefixum, ab argumento potius, quod tractant, quam ab auctore, cuius aetas non minus, quam nomen nos latet, repetendum arbitramur, duce Gerhardo Io. Vossio, cuius coniectura veritati proxima esse nobis videtur. De aetate quidem, qua scripta sunt, illud pro certo adfirmare possumus, Valentiniani Imp. temporibus antiquiora esse, inferiora autem aetate Lucani Poëtae: laudantur enim a Vindiciano medico in Epistola ad dictum Imperatorem; & in limine libri secundi praeter Virgilium, Macrum & Nasonem commendatur Lucanus. Editionum denique omnium, quotquot prodiere, absolutissima illa est, ac praestantissima, quam praedictorum illustrium virorum Graecis versionibus, ac Germanica Martini Opitii ditatam, adornavit Christianus Daumius Cygneae MDCLXXII. 8.

XVII. pag. 281. *b*. Ἔπη τὰ χρυσᾶ τοῦ σοφοῦ Πυθαγόρου. *Carmina Aurea sapientis Pythagorae*. Inc. Ἀθάνατον μὲν. Des. ȣ̓κέτι θνητός. In fine adiecta est stichometria, nimirum: ὁμȣ̃ στίχοι ἑβδομήκοντα καὶ δύο. *Simul sunt versus septuaginta duo*. Hi versiculi praecepta moralia continentes, ac propter usum & elegantiam χρυσᾶ ἔπη, sive *aurea carmina* appellati, quamvis Pythagorae ipsi tamquam auctori tributi olim a multis fuerint, plurium tamen sententia non Pythagorae unius, sed Pythagoreorum opus agnoscit. Hierocles enim inter alios, cuius in ipsa Carmina Commentarius adhuc superest, ὅλȣ τοῦ ἱεροῦ συλλόγου ἀπόφθεγμα κοινὸν eadem appellat, testaturque in more positum fuisse, ut quotidie mane & vespere hosce Πυθαγορικοὺς θεσμȣ̀ς illius sectae homines vel legerent, vel audirent. Qui vero ad unum aliquem e Pythagoricis συνθήκας hasce putant esse referendas, partim Lysidem, partim Philolaum, partim Epicharmum cogitant. Nobis tamen, si auctor illorum e Pythagoricis petendus est, omnium maxime Empedocles Agrigentinus arridet, cui dialectus, dictio, argumentum, clausula denique ipsa Empedocle profecto digna, Ἔσσεαι ἀθάνατος, κ. λ. convenire mirifice videntur, eiusque καθαρμῶν forte nobilis particula sunt. Sed de hoc satis, quum quaestionem istam fusius pertractet Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 467. seq.

XVIII.

(1) Intellige *Dionysium*: Catoni enim vel *Censorio*, vel *Vticensi* nemo nisi temere adscripserit.

XVIII. pag. 282. Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. *Apophthegmata septem Sapientum*. Primus est *Solon*, cuius apophthegma est: Μηδὲν ἄγαν φάτο Κεκροπίηθεν. Vltimus *Thales Milesius*, cuius sententia sequens est: Ἐπίβλαβὲς πέφυκεν ἐγγύη κακόν. ἐν ἄλλῳ δὲ, ἐγγύη πάρα δ' ἄτα.

XIX. pag. 282. *b.* Ἰσοκράτους ῥήτορος πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis Rhetoris ad Demonicum Paraenesis*. Inc. Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε. Des. τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας ἐπικρατήσειεν. Exstat inter eius Opera edit. Basil. ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 1.

XX. pag. 284. *b.* Ὑπόθεσις εἰς Ἰουστινιανὸν βασιλέα, ἐκτεθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου, ἔχουσα ἀκροστιχίδα τήνδε, Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Hypothesis, seu Admonitio ad Iustinianum Imperatorem proposita ab Agapeto minimo Diacono, habens acrostichidem hanc:* Τῷ θειοτάτῳ, κ. λ. Inc. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον. Des. καὶ βασιλευομένων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Sunt LXXII. Capita admonitionum, quorum acrostichis, sive litterarum initialium iuncta series reddit verba: Τῷ θειοτάτῳ κ. λ. Exstant in Biblioth. Veterum Patrum Margarini de la Bigne Parisiis MDCXXIV. fol. T. II. pag. 363. & inscribuntur: *Expositio Capitum admonitoriorum, edita ex tempore ab Agapeto Diacono sanctissimae Dei magnae Ecclesiae &c.* & inter Historiae Byzantinae Scriptores T. XXIII. p. 128. Vide etiam Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 570. seqq. ubi varias huius Operis editiones recenset. Hic autem Agapetus sanctae magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, Iustiniani antequam Imperium susciperet magister fuisse adseritur in Inscriptione huius Operis, quod habebatur Constantinopoli inter Codices Constantini Barini, teste Possevino in fine Apparatus, ubi Catalogos Librorum MSS. Graecorum exhibet: quod si verum sit, quis Iustinianum, doctissimo viro magistro usum, tamquam ἀναλφάβητον traducat? Citatur hic Agapeti Liber, σχέδη βασιλικὴ alias dictus, non semel in Florilegio Stobaei.

XXI. pag. 287. Συλλογὴ τῶν παροιμιῶν τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος. *Collectio sententiarum sapientissimi Salomonis*. Inc. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. Des. λύχνος, ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

XXII. pag. 288. *b.* Συλλογὴ ἐκ τῆς σοφίας Ἰησοῦ υἱοῦ Σιράχ. *Collectio ex sapientia Iesu filii Strach*. Inc. Φόβος κυρίου, καὶ εὐδοκία αὐτοῦ. Des. καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, εὑρήσουσιν αὐτόν.

XXIII. p. 289. Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis Poësis utilis*, cum pentastico iambico, ac disticho hexametro in eius laudem in principio. Illud ita habet:

Ὁ Φωκυλίδης εὔπρεπῆ ζήσας βίον,
Ὡς χρισομύστης, ὡς ἀπόστολος μέγας,
Ὡς ἀκροατὴς τῶν Θεοῦ θεσπισμάτων,
Εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει
Εὔχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

Hoc vero sequens est:

Ταῦτα δίκης ὁσίοιο θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Phocylidis Carmina inc. Μήτε γάμον κλοπέειν. Des. μέχρι γήραος οὐδῷ. Tum stichometria: ὁμοῦ στίχοι σιγ'. *Simul* sunt *versus CCXIII.* In aliis etiam Codicibus invenimus. Phocylides hic Milesius Philosophus, Theognidis aequalis fuit, ac propterea eius Carmen νουθετικὸν, huius γνώμαις, seu *Sententiis distichis* solet subiici. Interim de hoc Carmine lubet adnotare, quod quum ex eo praeter Scholiasten Alexipharmacωn Nicandri, nihil aut Iustinus, aut Clemens, aut Eusebius, aut Theodoritus proferant, qui tanto studio Ethnicorum dicta cum Iudaeis, vel Christianis dogmatibus conspirantia collegerunt; contra vero quae e Phocylide laudant Plato, Aristoteles, Strabo, Lucianus &c. frustra in νουθετικῷ nostro quaeras; clarissimi viri senserunt, non Phocylidi, sed ἀνωνύμῳ Christiano opus hoc esse adiudicandum. Quorum tamen sententiam non omnino probat Fabricius, qui Vol. I. B. G. pag. 442. seq. testatur non adeo multa se videre in Phocylidis Carmine, quae non ab Ethnico aeque atque a Iudaeo vel Christiano scribi potuerint.

XXIV. pag. 290. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ ἀλφάβητον ἐπιμερισμῶν. *Initium cum Deo divisionum iuxta alphabetum*. Inc. Ἄβρος ὁ λαμπρὸς καὶ τρυφερὸς, μικρόν. ἀβρῶς δὲ ὁ ἄβρωτος, μέγα. Des. ὀφθῇ δὲ ἀντὶ τοῦ φανῇ μικρὸν καὶ υ. Est Anonymi Dictionarium alphabeticum de differentiis similium vocum secundum litteras, accentus & spiritus. Vid. Herodiani ἐπιμερισμοὺς in Bibl. Vindob.

XXV. pag. 298. *b.* Περὶ τῶν διφθόγγων. *De diphthongis*. Est continuatio superioris tractatus, nimirum *de differentia significatuum similium vocum iuxta diphthongos*. Inc. Αἶα ἡ γῆ, δίφθ. ἔα δὲ ἀντὶ τοῦ καταλίμπανε, ψιλόν. Des. ὠνὸς, ὁ ἔγγονος, ψιλὸν μέγα καὶ μικρόν. οἰονὸς δὲ ὁ οἰονοσκόπος, δίφθ. καὶ μικρόν.

XXVI. pag. 300. Ἡρωδιανοῦ περὶ τῶν πρὸ μιᾶς ἐχόντων τὸν τόνον ἀρσενικῶν εὐθειῶν καὶ τῶν κλητικῶν αὐτῶν, καὶ περὶ γενικῶν ἀμφιβαλλομένων ἀπὸ διχρόνου. *Herodiani de nominibus masculinis accentum habentibus ante ultimam, ac de eorum vocativis, & genitivis ab ancipiti derivatis*. Inc. Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἀρσενικὰ, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, κ. λ. Des. καὶ περισπωμένην ἐπιδέχονται, δῖνος, δῖος, δρύας, δρῦς. Herodianus hic Alexandrinus, Apollonii Dyscoli filius fuit, ac patri, a quo edoctus fuit, in Grammatica scientia neutiquam impar. Romam se contulit, & Imperatori M. Antonino se probavit, & eius amore dignus est habitus, cui teste auctore Vitae Apollonii, προσῳδίαν suam Catholicam inscripsit. Ex innumeris paene, quae post se reliquisse traditur scriptis exigua admodum apospasmata longorum temporum iniuriam evaserunt, quae in Aldi Manutii Grammaticorum Graecorum Collectione exstant.

XXVII. p. 302. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διχρόνων. *Eiusdem de dictionibus duorum temporum*. Inc. Καθ-

Καθόλου τὰ τρία δίχρονα. Def. οὐ μὴν δὲ ἐκτεταμένου τοῦ ι.

XXVIII. pag. 305. *b.* Α᾿ρχὴ τῶν τονιζομένων λέξεων. παρεξεβλήθησαν δὲ ταῦτα ἐκ τῶν ὅρων Χοιροβοσκοῦ αἰθερίου γραμματικοῦ κ̀ ἑτέρων. *Initium dictionum accentum habentium. Excerpta autem sunt haec ex regulis Choerobosci aetherii grammatici, & aliorum.* Inc. Πᾶν μονοσύλλαβον ὄνομα οὐδέτερον περισπᾶται, οἷον, πᾶν, πῦρ. Def. οἷον νὴ τὰς λόγες, μὰ τὰς νόμους βαρύνονται. De hoc Georgio Choerobosco agit Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 42. quem τεχνικὸν, h. e. *artis grammaticae scriptorem* vocat Eustathius, ac Varinus in Lexico.

XXIX. pag. 307. *b.* Ι᾿ωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. *Ioannis grammatici Tzetzae de particulis encliticis.* Inc. Α᾿ναγκαῖον δὲ περὶ τῶν ἐγκλινομένων λέξεων διαλαβεῖν. Def. οὐδέποτε γὰρ τετάρτη ἀπὸ τέλες ὀξεῖα ἀποπίπτει. Non meminit Fabricius B. G. Vol. X. p. 245. ubi agit de Ioanne Tzetza grammatico Constantinopoli anno circiter MCXL.

XXX. pag. 308. *b.* Ε῞τερα παραγγέλματα συντελοῦντα πρὸς ὀρθογραφίαν. *Alia praecepta ad rectam scribendi rationem utilia.* Inc. Βάλλω, στέλλω, τίλλω, διὰ δύο λλ. κ. λ. Tum *de divisione dictionum in fine linearum, de littera ν in fine dictionum attracta,* κ. λ. Forte auctore eodem Tzetza.

XXXI. pag. 309. Ε᾿κ τῶν τοῦ Τρύφωνος περὶ τοῦ ὡς κ̀ ἄλλων τινῶν. *Ex Tryphonis Operibus de dictione* ὡς, *& aliis nonnullis.* Inc. Ι᾿στέον, ὅτι τὸ ὡς τριάκοντα σημαίνει παρὰ Τρύφωνι, κ. λ. Quid simile habetur Graece apud Aldum Venetiis MDXXIV. fol. pag. 77. *b.* & Graece & Latine ad calcem Lexici Iacobi Tusani Paris. MDLV. fol. His pauca alia succedunt περὶ ὑποτακτικῶν, κ. λ. Fuit Tryphon iste, teste Suida, grammaticus Alexandrinus, Ammonii filius, qui Augusti temporibus, & ante vixit.

XXXII. p. 310. Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν. *Georgii Choerobosci de figuris poëticis* Tractatus. Inc. Πάσης παλαιᾶς κ̀ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν, ἀλληγορία. κ. λ. Def. in Metonymia, cuius postrema sunt: ὡς τὸ, οἱ νέες μ᾿ ἔτεισε δαιμόνων ὑπέρτατος, ϗ ὅσα τοιαῦτα. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Vindobon. Sequuntur deinde alia pauca Anonymi de schematibus naturalis orationis XL. cum brevibus exemplis. Tandem praefatio quaedam in lexicum de spiritibus, cuius initium: Πρὸ τοῦ λεξικοῦ τῶν πνευμάτων σημειωτέον ταῦτα, κ. λ.

XXXIII. pag. 314. Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ Σιμοκάτου διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων κ̀ ἐπιλύσεων αὐτῶν. *Theophylacti Praefecti Simocattae Dialogus de diversis naturalibus dubitationibus, & solutionibus ipsarum.* Praecedit prooemium, cuius initium: Οὐδὲν ἀρετῆς δυνατώτερον, οὐδὲ τυραννικώτερον. Prooemio Index capitum, seu quaestionum XX. succedit, quae in dialogo pertractantur. Interloquuntur autem Antisthenes & Polycrates. Dialogus inc. Α᾿ντισθένης, ἢ Λαβυρίνθιος. Α᾿ρισταγόραν τὸν Τιμοκλέυς πολλοῦ γε, Πολύκρατες περὶ τὸ λύκειον οὐχ ἑώρακα. Def. τὴν ἐπιστήμην κεκτήμεθα. Vulgavit Graece una cum Cassii iatrosophistae Problematis Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. MDXCVI. 12. & Gr. & Lat. cum eodem Cassio recudi curavit Andreas Rivinas Lipf. MDCLIII. 4. Fuit autem Theophylactus iste gente Aegyptius, & Petro Aegypti Praefecto cognatione iunctus. Christianum fuisse, ex multis locis eius historiarum constat. & ex scriptorum ab eo laudatorum indice, quem adfert Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 290. seqq. Scripsit autem extremis Heraclii temporibus: eius enim meminit aliquoties, nec non belli Persici finem adtingit, quod, interfecto Chosroë secundo, Hormisdae F. sopitum est anno Heraclii penultimo, Christi DCXXVIII Plura de ipso vide apud Fabric. loc. cit. pag. 280. seqq.

XXXIV. pag. 318. Sequuntur *Apollinis Oracula.* Inc.

Σκέπτεο μῦθον ἐμοῖο, ὃν ἐξ ἀφανῦς ἀγορεύω.

Def.

Πάντα ζωογονῶν ὁπόσα πνέει τε κ̀ ἕρπει.

Non exstant inter Oracula metrica Iovis, Apollinis, &c. a Io. Opsopoeo collecta & edita Parisiis MDXCIX. 8.

XXXV. pag. 319. Η῾φαιστίωνος περὶ μέτρων. *Hephaestionis de metris.* Inc. Εἰ μέλλοιμεν ἐμμελῶς καὶ εὐρύθμως τὸν τοῦ νοὸς ἄγγελον. Def. γίνεται δὲ ἡ συνίζησις, ὡς εἴρηται, φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐκέτι δὲ συμφώνου. Hephaestionis Enchiridion de metris prodiit Graece cum scholiis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. ac deinde emendatius Parisiis MDLIII. 4. curante Adriano Turnebo. Sed quum diversus sit nostri Codicis Libellus ab editis, & Ηφαιστίωνος nomen ab alia manu posterius videatur adiectum; Tractatus nostri auctorem non Herodianum, sed alium Grammaticum esse arbitramur.

XXXVI. p. 321. *b.* Περὶ ἐπιστολιμαίυ χαρακτῆρος, Πρόκλυ σοφιστοῦ. *De Epistolis conscribendis, Procli Sophistae* Libellus, in quo XXXVII. epistolarum genera enumerantur, & explicantur. Inc. Ο῾ ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ, ποικίλος τε καὶ πολυειδὴς ὑπάρχει. Def. καὶ δεῖ τὸν βουλόμενον ἐκείνων ζηλωτὴν γενέσθαι κατόπιν αὐτῶν βαίνειν. Prodiit Graece sine nomine auctoris typis Regiis ex officina Feder. Morelli MDLXXVII. 4. sub Libanii vero nomine una cum versione Casp. Sriblini praemissus est Phalaridis & Bruti Epistolis apud Commelinum MDXCVII. 8. Diversus est ab alio libello eiusdem argumenti, qui item sine nomine auctoris exstat in Collect. Epist. Graecarum Aldina, & Cuiaciana, & inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, Η῾ρακλείδη, κ. λ. & quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

XXXVII. p. 324. *b.* Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτυ Κορίνθου κυρίυ Γρηγορίυ εἰσαγωγικὸν περὶ λογογραφίας, περὶ ἐπιστολῶν, περὶ στίχων. *Beatissimi metropolitae Corinthi D. Gregorii* (1) *Isagogicus Liber de soluta oratione, de epistolis,*

(1) Sunt qui Gregorium hunc Corinthi Metropolitam, levissima tamen ac falsa coniectura, opinentur auctorem poëmatis, quod fertur sub nomine Cointhi Smyrnaei, seu Quinti Calabri.

lis, *ac de versibus*. Inc. Πᾶσα λόγου ἰδέα ἐκ μερῶν ὀκτὼ σύγκειται, ἐννοίας, λέξεως, σχήματος, κ. λ. Des. εἴτε διηγηματικῷ, εἴτε ἐγκωμιαστικῷ. Est uberrimus quidem Tractatus. Quum tamen inter huius Gregorii (alias Georgii Pardi) Opera in Allatii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. pag. 798. recensita, hoc initium non appareat, & tituli verba illa, μητροπολίτου Κορίνθου κυρίου Γρηγορίου, recentius in spatio vacuo a veteri scriptore relicto fuerint adiecta, de auctore Operis non absurde dubitamus.

XXXVIII. pag. 331. Περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ ῥητορικοῦ λόγου. *De octo partibus orationis rhetoricae*. Inc. Πᾶσα γραφὴ ῥητορικὴ, κἂν μείζων, κἂν ἐλάττων, ἐκ μερῶν ὀκτὼ συνίσταται. Des. ἀπὸ τῶν λοιπῶν τέχνων τῶν ἐκτεθέντων σοι. Hoc opus, licet tamquam a superiore distinctum, novo sit numero designatum in Codice, eiusdem tamen continuationem esse crediderim.

XXXIX. pag. 334. Ἀλεξάνδρου περὶ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων, καὶ τῶν τῆς λέξεως. *Alexandri de figuris sensus, ac dictionis*. Inc. Οὐχ ἡ τυχοῦσα δυσχέρεια περὶ τῶν τοῦ λόγου σχημάτων. Des. ὡς τὸ, οὗτος οὖν ὁ Κροῖσος. In fine legitur hoc distichon:

Ἐνθάδε τέρμα λιμὴν γραφῆς ἔχε, ἤυτε κῦμα,
Τ'μνον ἀπὸ κραδίης ἄϋε πατρὶ κυβερνήτῃ.

Exstat hic Alexandri Libellus inter Aldi Manutii Rhetores Graecos edit. Venet. MDVIII. fol. a pag. 574. ad pag. 588. quam nos editionem prae manibus habuimus, & initio, ac fine totius Operis inter se collatis, nostri Codicis lectionem ab edito exemplari longe diversam comperimus, & eius quoddam veluti compendium esse arbitramur. Vltima autem verba, quae retulimus, pertinent ad illam dictionis figuram, quae dicitur παρεμβολὴ, & incidunt in cit. edit. pag. 587. v. 30. Fuit autem Alexander Numenius, sive Numenii Rhetoris, Adriano Imperatore clari, filius, Sophista, Iulio Rufiniano in limine Libri de figuris sententiarum, Suidae, & Scholiastis Graecis Hermogenis laudatus.

XL. pag. 337. *b*. Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀστασίας. *Sapientissimi D. Nicephori Gregorae de regularum instabilitate* brevis Tractatus. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀστασιάστους. Des. εὕροι τις ἂν τοιαῦτα ἐξετάζων. Forte idem est, atque ille, qui inter Nicephori Gregorae Opera Grammatica num. 44. recensetur in uberrimo eius scriptorum Indice, ex R. P. D. Bernardi de Montfaucon schedis concinnato, quem integrum adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. p. 300. seqq. Georgio tamen Choerobosco tribuitur apud Aldum Venet. MCCCCLXXXXVI. fol. pag. 215. & Basil. MDXL. in 8. pag. 255. sub titulo: Χοιροβοσκοῦ πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητοῦντας ἢ ὁμοιότητας, ubi quatuor circiter versus in fine longior apparet.

XLI. pag. 338. Παρεκβόλαια περὶ συντάξεως καὶ ἀντιστοίχων πάνυ ὠφέλιμα τοῦ σοφωτάτου ἀνδρῶν Λογγιβάρδου. *Sapientissimi viri Longibardi Parecbolaea de constructione, & antistoechis valde utilia*. Inc. Πολλοὶ τῶν ἀρχαιοτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων ἢ ἀρχαιτέρων τε συνετωτέρων τε. Des. ἀλλὰ γὰρ ἐν νῷ ληπτέον τὴν ὑπόσχεσιν. Nihil de hoc auctore apud Fabricium.

XLII. pag. 346. Παρεκβόλαιον τοῦ Ἀραβίτου κυροῦ Κωνσταντίνου, ἡ μικρὰ ὠφέλεια. *Parecbolaeon Arabitae D. Constantini, utilitas exigua*. Inc. Πάλαι μοι διὰ λόγων ἦν τὸ, πλήθει νέων φίλων λόγων χρηστῶν τόνων. Des. ἐπιφθέγγονται δὲ ἐν τῇ πασείλῃ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰ ᾠά. Continet varias descriptiones poëticas, ut comae, radiorum solis &c. De hoc etiam apud Fabricium nulla mentio.

XLIII. pag. 354. *b*. Σχέδος περιέχον διάφορα νοήματα τοῦ Σκυταριώτου κυροῦ. *Scheda continens varia noemata, seu sensa Domini Scutariotae*. Sed praeter titulum, & hunc primum versum, Κινεῖ με πρὸς παραινέσεις, ὦ ἄνθρωπε, ἡ συντεθραμμένη σοι μοχθηρία ἢ ἡ σὴ λειψυρία . . . . . reliqua amanuensis oscitantia fuere omissa. Hic fortasse est Nicetas Scutariota, cuius de arte Rhetorica Mss. exstant in Bibl. Regis Christianissimi, teste Fabr. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 433.

XLIV. pag. 356. Παροιμίαι κατὰ στοιχεῖον συλλεγεῖσαι ἐκ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, πάνυ ὠφέλιμοι. *Proverbia iuxta alphabetum collecta ex omni Graecanica eruditione, valde utilia*. Inc. Ἄπαπτος σὺ πέλεις, ἤτοι ἄψαυστος, ἢ ἀπρόσιτος, ἐπὶ τῶν οἰομένων ἐν πᾶσιν εἶναι τελείων. Definit in Ω in verbis: Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχοι. Ὧν τίλλων. Auctor Anonymus. Proverbia collegit Michaël Apostolius, quae in lucem prodiere Lugduni Batavor. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4. Nostrorum initium, tum ab Apostolii, tum ab Anonymi Proverbiis, quae in eadem editione leguntur, diversum omnino est: ex ipsis tamen excerpta esse arbitramur.

XLV. pag. 362. Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσει Λαζάρου διακόνου, φιλοσόφου, καὶ λογοθέτου. *Michaëlis Presbyteri & Syncelli Apostolitae sedis Hierosolymitanae Methodus de constructione orationis, ex tempore composita Edessae Mesopotamiae rogatu Lazari Diaconi, Philosophi, & Logothetae*. Inc. Ἡ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασκαλία πολλή τε ἢ βαθεῖα καθέστηκε, φιλομαθέστατε Λάζαρε, κ. λ. Des. γνώρισμα τυγχάνον τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὦ φίλων ἀρίστων μειράκιον. Sequuntur exempla constructionum cuiuslibet verbi per alphabetum, quorum initium est: Ἀγορανομῶ γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος, κ. λ. sed praeter pauca quaedam verba a littera A incipientia, reliqua praetermissa sunt. Hic autem *de constructione verborum* Tractatus uberrimus, qui in Codice nostro *Michaëli presbytero Hierosolymitano* tribuitur, sub *Georgii Lecapeni* monachi, qui in Thessalonica medio sae-

saeculo XIV. vixit, nomine occurrit in lucem editus in Volumine Grammaticorum Graecorum ex Aldi & Asulani officina Graece Venet. MDXXV. in 8. a pag. 171. ad pag. 216. in quo contexendo testatur auctor in ipso Operis limine usum se praeceptis Apollonii Dyscoli, Herodiani, Apollonii junioris, Arcadii Byzantini, aliorumque, qui de Atticis vocibus scripsere; quem locum adfert Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 16. Recusus deinde fuit item Graece sub eiusdem Lecapeni nomine Florentiae MDXXVI. (1) in 8. min. per heredes Phil. Iuntae, quam nos editionem, & quidem Antonii Mariae Salvini notulis, ac correctionibus marginalibus autographis adspersam, consuluimus; ubi notandum, paullo ante finem inter verba, τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνήμενος σχέσεως, quae in Codice postrema sunt paginae 373. & alia, Ποσαχῶς διαιρουμένην ἐςὶ δυνατὸν, κ. λ. quae sunt prima eiusdem paginae 373. *b.* plura alia in editione inserta legi, quorum initium est: Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει, κ. λ. Auctorem vero huius Operis, sentit Allatius (2) Lecapenum non esse, Codd. auctoritate fretus. Vaticani enim Codices, Barberinus, Vallicellanus, aliique non ita recenti aevo descripti, titulum Operi praefigunt nostro simillimum, ac propterea Michaëli presbytero Hierosolymitano adiudicant: cui quidem Allatii sententiae & ipse lubens subscribo, quum exscriptorum incuria praeverti singula persaepe soleant. Fieri igitur potuit, ut hoc Opus cum alio ipsius Georgii Lecapeni genuino libello, qui *de artificio Grammatico* inscriptus est, & habetur Ms. tum in Vaticana Codice DCCCLXXXIII. tum in hac nostra Bibliotheca, ut inferius patebit; perperam confuderint. Interim de Michaële Presbytero velim scias, fuisse hunc Thomae (3) Patriarchae Hierosolymitani Syncellum, & amicum Theodori Studitae, cuius exstant ad eum Epistolae; qui & ipse non minus quam Theodorus multa & gravia pro imaginum cultu passus est post saeculi noni initia. *Syngelum* pro *Syncellum* minus recte vocant Tilmannus & Millanus, quum non gentile nomen, aut proprium sit σύγκελλος, seu σύγγελλος, sed officii ac dignitatis, ac si *concellaneum*, & *domesticum* dicas, qui Patriarchae fere erat proximus, & Metropolitis sive par, sive etiam praeferendus. Nonnulla de hoc vocabulo attigimus supra pag. 160. §. CXI. plurima vero habet Du-Cangius in utroque glossario.

XLVI. pag. 374. *b.* Περὶ συντάξεως λόγου, ἤτοι περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν, καὶ περὶ βαρβαρισμοῦ· ἐν τῷ μεταξὺ τούτων καὶ περὶ συντάξεως προθέσεων καὶ ῥημάτων, τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου Γρηγορίου. In summo vero margine, manu paullo recentiori adiectum fuit: Οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς δεσποτικοὺς ἐξηγούμενος κανόνας, Πάρδος πρότερον ὀνομαζόμενος. *De constructione orationis, vel de non soloecizando, & de barbarismo; interim etiam de constructione praepositionum, & verborum, Metropolitae Corinthi Gregorii. Hic est, qui Dominicos Canones interpretatus est, & Pardus antea vocabatur.* Inc. Ὀκτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, κ. λ. Des. οὕτω γράφων ἐν πᾶσιν, οὐ βαρβαρίσεις. Legitur etiam sub eodem prorsus titulo & in Vaticana Cod. DCCCLXXXIII. & in Palatina Cod. CXLVI. pag. 184. ut colligitur ex Allatii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. p. 798.

XLVII. pag. 378. Τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς, σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς διάλογος. Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα, Παλαίτιμος καὶ Νεόφρων. *Monachorum maxime venerabilis, sapientissimi ac eloquentissimi D. Maximi Planudae de Grammatica Dialogus. Dialogi personae sunt, Palaetimus, & Neophron* (4). Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis, ἀναβάλλει μὲν ὕδωρ ἡ πηγή. ἀναβάλλεται δέ τις τόδε . . . . . Integer vero habetur Codice III. Plut. LVI. & alibi infra. Exstat & in Coisliniana pag. 245. & alibi.

XLVIII. pag. 406. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συντάξεως ῥήματος. *Eiusdem de constructione verbi.* Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῶς μεταβαίνουσαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει. Des. ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι, τουτέστιν ἵνα βρέξῃ, ἢ οὔ. Eadem fortasse est atque illa, quae in Labbei Bibl. nova Mss. pag. 105. *Planudae Syntaxis ex Harmenopulo & Christodulo* commemoratur, teste Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47.

IL. pag. 416. Τοῦ σοφωτάτου Λογοθέτου τοῦ δρόμου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως, τοῦ γεγονότος ὕστερον πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, λόγος περὶ ὀρθότητος συντάξεων. *Sapientissimi Logothetae Dromi* (sive cursus publici) *Domini Ioannis Glycis, qui postea fuit Patriarcha Constantinopolitanus, sermo de recta constructionis ratione, ad suum ipsius filium Cyrin Georgium:* ita enim in summo margine adnotatum est: ποιήσατο δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Κύριν Γεώργιον. Inc. Ἡ τοῦ λόγου χρῆσις εὕρηται μὲν, ἢ μᾶλλον τοῖς ἀνθρώποις δέδοται παρὰ Θεοῦ, τῆς ἀναγκαίας κοινωνίας ἕνεκα. Des. καὶ ὅπῃ ποτ' ἂν ἔχοι ποθητὰ δικαίως ἂν αὐτοῖς καὶ εἴη καὶ νομίζοιτο. Exstat huius Grammatica Ms. in Bibl. Reg. Paris. Cod. MMDLXII. Vid. Catalog. T. II. p. 522. & in Cod. XIV. saeculi Florentiae in Bibl. Monasterii B. Mariae. In ultimo folio, manu diversa, exarata sunt quaedam parva fragmenta Capitum Marci Antonini *de rebus suis*, ex iis, quae recensuimus supra §. XIV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. charactere utplurimum minuto & evanido. Constat foliis scriptis 438.

ΣΥ-

(1) Error est in Fabric. editione loc. cit.; etenim pro 1526. habetur 1520.

(2) In Diatriba de Georgiis Fabric. edit. in calce Vol. X. Bibl. Graecae pag. 700. §. XLVI.

(3) Fuit Thomas Patriarcha Hierosolymit. ab Anno DCCCII. ad DCCCXXI. & Fortunato a Graecis substitutus.

(4) Male Montfauc. in suo Catalogo habet *Lycophron* pro *Neophron*.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESII CYRENAEI EPISTOLAE.

Ac praeterea

Hymni, & Orationes.

COD. VIII. I. pag. 1. *SYnesii Cyrenaei Epistolae CLV.* quotquot nimirum sunt editae in Petaviana edit. a pag. 157. ad pag. 194. praeter CLI. quae desideratur in Codice. Ipsarum tamen series identidem diversa est. Notandum inter Epistolam CXLVIII. & CXLIX. insertam esse *Synesii Catastasim dictam in maximam barbarorum excursionem &c.* quae incidit in edit. pag. 301. seqq. Codicis vero pag. 110. In fine: Τέλος τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου. ὁμοῦ πᾶσαι ρνς'. *Finis Epistolarum Synesii; omnes simul CLVI.* si nimirum dictam Synesii Orationem epistolae loco habeas.

II. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι. *Eiusdem hymni metrici* X. tribus utplurimum columnis ita dispositi, ut a primo versu primae columnae ad primum secundae, & inde ad primum tertiae progrediantur, & sic deinceps. Hymnus primus pag. 119. est tertius in editione Petaviana pag. 319. II. pag. 124. est quartus, III. pag. 126. *b.* est quintus, IV. pag. 127. sextum habet locum, VI. pag. 128. secundum obtinet locum, VII. pag. 129. est item septimus, VIII. pag. 129. *b.* item octavus in ed. IX. pag. 130. nonus est & ibidem, X. denique pag. 131. primus est in editione.

III. pag. 133. Sequuntur sine ullo titulo *Eiusdem de Providentia Libri duo*. Ibid. p. 89.

IV. pag. 156. *Eiusdem ad Paeonium de dono astrolabii*. Ibid. p. 307.

V. pag. 170. *b. Eiusdem de Insomniis*. Ibid. pag. 131.

VI. pag. 191. *Eiusdem calvitii encomium*. Ibid. pag. 63.

VII. pag. 208. *b. Eiusdem Dio, vel de ipsius vitae instituto*. Ibid. p. 35.

VIII. pag. 226. *b. Eiusdem ad Imperatorem* (Arcadium) *sive de Regno*. Ibid. p. 1.

IX. pag. 244. *Eiusdem constitutio,* sive *elogium Anysii*. Ibid. p. 305.

X. pag. 247. *Eiusdem homilia brevis de diebus festis sancte & pie obeundis*. Ibid. p. 295.

XI. pag. ead. *b. Eiusdem altera homilia in pervigilio nativitatis Deiparae*. Ibid. pag. 297. In hac Homilia, ubi asterisci ponuntur in editione, in Codice nullum defectus indicium apparet.

XII. pag. 248. Sequebatur eadem Oratio, quae supra §. IX. sed expuncta postmodum fuit.

XIII. pag. 249. Στίχοι ἐξηγημένοι. *Versus expositi*. Inc.

Ἔστι καὶ εἰδώλῳ μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάοντα.

ἐξήγησις τοῦ ῥητοῦ εἰδώλα λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, τα συμφυῆ μὲν τοῖς κρείττοσιν, ἐλάττονα δὲ ἐκείνων τυγχάνοντα. Des. imperfecte in verbis: τοῦ ζωτικοῦ πνεύματος ἀπολιπούσαι τὸν βίον οὐ μάλα τι δυσχεραί . . . .

Cod. Graec. papyr. Ms. in 8. Saec. XIV. notulis hinc inde adspersus. Constat foliis scriptis 255.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORI DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Eiusdem de Voluntario & Involuntario Liber, & Epistolae.

I. pag. 1. ΘΕοδώρου περὶ μηνῶν. *Theodori* (Gazae) *de mensibus* (Atticis) Tractatus, praevio auctorum, quorum in ipso testimoniis utitur, indice. Inc. Πρὸ ἔργου μέν. Des. τελευτὴν εἵμαρτο εἶναι. Graece editus fuit Venetiis MCCCCXCV. fol. & alibi; Graece & Latine in Vranologio Petavii Amstel. MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 153. Latine vero tantum in Thesauro Antiquit. Graecar. Gronovii Tom. IX. pag. 983. Theodorus iste Thessalonicensis fuit, & unus ex iis, qui Amurathe Graeciam universam victricibus armis occupante, in Italiam se receperunt. Victorino Feltrense magistro usus, eum in Latinis litteris progressum fecit, ut longe omnium latinissime scriberet, nec plane dignosci posset, exactius ne ac certius ab eo Latina Graece, quam Graeca ipsa Latine redderentur: quod & Aristotelis, Theophrasti, Hippocratis & aliorum Latinae, ac Ciceronis de Senectute, ac Somnio Scipionis Graecae versiones satis ostendunt. Suis vigiliis, Bessarionis Cardinalis amicitiam gratiamque sibi conciliavit, eoque commendante sacerdotium in magna Graecia promeruit, Romae diu vixit, unde tandem indignatus, quod lucubrationes suas summo viro sordescere animadvertisset, in Brutios ad sacerdotii sacram sedem contendit, ubi non multo post plane senex obiit A. MCCCCLXXVIII. In fine huius Libelli rubris litteris haec amanuensis subscriptio legitur exarata: Μετεγράφη ὑπ' ἐμοῦ ἱερέως Ἰωάννου Ῥώσου Κρητὸς τὸ γένος. ἐν Ῥώμῃ ἔτει αυοα'. ἀρχιερατεύοντος Παύλου δευτέρου ἔτους ἑβδόμου, Φεβρουαρίου ιβ'. *Transcriptus est a me Ioanne Rhuso sacerdote, Cretensi genere, Romae An. MCCCCLXXI. Paulli II. Sum. Pont. An. VII. die XII. Februarii* (1). COD. IX.

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου. *Eiusdem de Voluntario, & Involuntario* Liber. Inc. Περὶ δὲ ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου ἀπορήσειεν ἄν τις εἰς τὰ καθ' ἕκαστα. Des. ἄμφω γὰρ τὼ ἄνδρε σοφὼ, καὶ αἰδοῦς ἀξίω. Nulla de hoc Theodori Opusculo occurrit mentio apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 194. ubi eius Opera tam edita, quam inedita recenset.

(1) Omisit hanc subscriptionem Montfaucon. in Palaeogr. Graec.

III. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολαί. *Eiusdem Epistolae XIV.* & quidem hoc ordine;

I. est Περὶ ἀρχαιολογίας Τυρκίων. *De origine Turcarum*. Inscribitur: Θεόδωρος Φραγκίσκῳ Φιλέλφῳ εὖ πράττειν. *Theodorus Francisco Philelpho salutem*. Inc. Περὶ Τύρκων, κ. λ. Des. σὺ κρινεῖς. Ἔῤῥωσο. Haec cum Leonis Allatii versione prodiit in eius Συμμίκτοις Tom. II. pag. 382. seqq. Coloniae MDCLIII. 8.

II. pag. 61. Δημητρίῳ τῷ Συγυροπύλῳ, *Demetrio Sguropulo*. Inc. Δεινὰ πάλιν ἀγγέλλεις. Des. χαλεπωτέραν καθίσησιν. Ἔῤῥωσο.

III. pag. 63. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίςυ, *Andronico Callisti filio*. Inc. Ὅτι οὐ συναποδημήσαις. Des. τὰ εὐτυχήματα. Ἔῤῥωσο. ἀπὸ Ῥώμης βοηδρομιῶνος ἐνάτῃ ἱςαμένυ.

IV. pag. 63. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Φίλτατε ἀδελφὲ χαῖρε. Ἀπεκρινάμην πρὸς τὸν δεσπότην. Des. καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν φίλων εὐτράπελοις.

V. pag. 65. Βησσαρίωνι Καρδινάλει, *Bessarioni Cardinali*. Inc. Ἤδη τὴν ἱεράν συ κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι. Des. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρκεῖ. Εὐτύχει. ἀπὸ Ῥώμης.

VI. pag. 66. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκ τῶν πρὸς τὺς δεσπότας. Des. καὶ εὐτυχῶς διάγοις τὸν βίον. ἀπὸ Ῥώμης.

VII. pag. 67. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Εὔχομαι ἀγαθὰ πυθέσθαι περί συ, ὦ ἱερὰ κεφαλή. Des. ἐῤῥωμένως καὶ εὐτυχῶς διάγοις. ἀπὸ Ῥώμης.

VIII. pag. ead. Ἀλεξίῳ, *Alexio*. Inc. Ἡ τῷ δεσπότῃ συμβᾶσα νόσος. Des. εἰς Τάραντον. Ἔῤῥωσο. ἀπὸ Ῥώμης.

IX. p. ead. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Χθὲς κατὰ τύχην εἶδον. Des. εἰ μή τι τῶν ἀναγκαιοτέρων κωλύει.

X. pag. 68. Φραγκίσκῳ Φιλέλφῳ, *Francisco Philelpho*. Inc. Οὐ πάντ' ἔοικεν ἀσθενεῖ τὸ γῆρας. Des. ὧν δημιουργὸς εἶ ἀγαθός. Ἔῤῥωσο. ἀπὸ Ῥώμης πυανεψιῶνος τετάρτῃ φθίνοντος.

XI. pag. 71. *b*. Ἀλεξίῳ, ἤγυν ἐμοὶ, *Alexio*, *scilicet mihi*. Inc. Ἀφικόμεθα εἰς Βιτέρβιον. Des. καὶ εὐτυχέςερον. Ἔῤῥωσο, ἀπὸ Βιτερβίυ ἑκατομβαιῶνος πέμπτῃ ἱςαμένυ.

XII. pag. 72. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐπέςαλκά σοι μηνὸς Φεβρυαρίυ. Des. ἄσπασαι παρ' ἐμοῦ. ἀπὸ Ῥώμης Μαρτίυ κθ'.

XIII. pag. 73. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Δίς σοι ἐπέςαλκα. Des. προσαγόρευσον παρ' ἐμῦ. ἀπὸ Ῥώμης Ἀπριλλίυ ιγ'.

XIV. pag. 75. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκομίσθη μοι ἡ ἐπιςολή. Des. τῶν δεσποτῶν. Ἔῤῥωσο. ἀπὸ Παλαιοκάςρυ Σεπτεμβρίυ η'. Vide Allatium contra Creyghton. pag. 18. ubi plures Gazae Epistolas, atque in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat, quae fere omnes sunt ineditae.

IV. pag. 78. Repetitur idem Tractatus *de Voluntario, & Involuntario*, de quo supra §. II. multis tamen heic correctionibus, & adnotationibus in ora paginarum, fortasse manu eiusdem Gazae adiectis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 83.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

THEONIS SOPHISTAE PRAEEXERCITATIONES.

Addas

Alia quaedam anepigrapha.

I. pag. I. THeonis *Progymnasmata* cum scholiis marginalibus; sed primorum propter foliorum margines laceros atque corruptos, nullum ipsorum initium damus. Finis vero sequens est: οὐ γὰρ διώρισεν εἰ καὶ τὸν θετὸν καὶ τὴν θέλειαν. In fine ab alia manu nonnulla subiiciuntur de Romanorum mensibus, & alia quaedam pauca levis momenti. Prodierunt haec Progymnasmata parum tamen emendate primum Romae in 4. Graeco idiomate; cum versione deinde Latina Ioachimi Camerarii Basil. MDXLI. 8. qui plurima menda Romanae editionis sustulit. Atque haec ipsa Camerarii interpretatio a Daniele Heinsio repetita est in edit. Leidensi Anno MDCXX. in 8. & Graeca ex adverso posita, omissis tamen progymnasmatum exemplis, utpote quae Theonem auctorem non habent. Quum plures fuerint Theones Rhetores, ac Sophistae, teste Suida, dubitant viri docti, num idem sit, atque ille, qui scholiis Aratum, ac commentariis Apollonium Rhodium, Lycophronem ac Nicandrum illustravit; quamvis haec Grammatico potius, quam Sophistae conveniant. COD. X.

II. pag. 53. *b*. Sequitur Tractatus satis longus Anonymi, in quo flosculi vocum, & sententiarum, earumque explicationes tum ex sacris litteris, tum etiam ab externis auctoribus desumtae continentur. Initium, quod speciminis loco, paullo longius lectori exhibemus, licet & ipsum mutilum esse videatur, sequens est: Οὕτω μὲν οὖν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων λείπει τὸ ἔχει, ἃ καὶ τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτεται· οὐχὶ τὸ θεῖον δηλοῖ περιγραφόμενον, ἀλλὰ τὸν πλησιασμὸν τὸν πρὸς τὸν θεὸν τῶν Σεραφὶμ θέλει δηλοῦν, ἀπὸ τῶν κάτω δηλῶν ἡμῖν τὰ ἄνω. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. Ἀρχὴν φησιν, ἤτοι ἐξυσίαν καὶ κράτος, τὸν ςαυρόν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ δηλοῖ τὸ βαςάζαι τὸν Χριςὸν τὸν ςαυρὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐρχόμενον ἐπὶ τὸ πάθος. Πῶς δὲ καλεῖ τὸν ςαυρὸν ἀρχὴν ὁ προφήτης; τῦτο βύλεται δηλοῦν ὁ Θεολόγος, καὶ φησιν, ὅτι συνεπαίρεται τῷ ςαυρῷ, ἤτοι τοῦ ςαυροῦ ὑψωθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τοῦ Χριςοῦ, δι' αὐτοῦ ἐκράτησε τοῦ διαβόλυ, καὶ ἐξείλετο ἡμᾶς τῶν χειρῶν τῶν ἐκείνυ. Λαμυρὸν δοκεῖ τὸ πλατὺ καὶ εὐρύχωρον λέγεσθαι. οἶμαι γὰρ, εἴ τις τῆς ἐν λόγῳ δυνάμεως πεῖραν ποιούμενος, ἔπειτα πρὸς μέτρον κρῖναι ταύτην θελήσειε, μίαν ἐκ πασῶν ὑπόθεσιν προςησάμενος, καθάπερ οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀρχετύπους πίνακας προςίθενται δηλονότι εἰς μίμησιν, ταύτην ἂν αὐτὸν ὑφελόντα λόγου κρείττονα, τῶν ἄλλων ἑλέσθαι τὴν πρώτην, οὕτω δοκεῖ ὀρθῶς ἔχειν, κ. λ. Finis vero ita habet: Ἀττικοὶ

χοὶ κατὰ συγκοπὴν γράφουσι τὸ τεθνάναι βραχὺ, οὕτω ποιοῦσιν οἱ Α'ττικοὶ τὸ ἑςάναι.

III. pag. 89. *b. Dialogus brevis inter Agarenum, & Episcopum nomine Theodorum*, auctore Anonymo. Inc. Ε'ν τινι συλλόγῳ τις τῶν κομψῶν Α'γαρηνῶν ἐρωτῶν τὸν ἐπίσκοπον, Εἰπέ μοι, ἔφη, ἐπὶ ςαυροῦ κρεμάμενος ὁ Θεὸς ἐξέπνευσεν; Θεόδωρος, Ναὶ, ὁ Α'γαρηνὸς, κ. λ. Def. τότε Α'γαρηνὸς, ὡς ἐν ἀμφιβλήςρῳ περιπλακεὶς, ἄναυδος ἀπενεώθη τεθειπώς.

IV. pag. 90. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόδειξις, ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμοούσιον, κ̀ συναΐδιον. *Eiusdem* (forte *Theodori*) *demonstratio, quod Deus habet filium consubstantialem, & coaeternum*. Inc. Τῶν Α'γαρηνῶν τὸ φρόνημα, κ̀ πᾶσα ἡ σπυδὴ πρὸς τὸ ἀθετεῖν τὴν τῦ Θεοῦ λόγου θεότητα, κ. λ. Haec autem quousque progrediatur, non ita facile agnoscas, propter characteres in infimo praesertim margine evanidos. Pagina tantum 92. excerptum quoddam Magni Basilii exsculpsimus ex eius Epistola *ad Sympliciam*, incipiens a verbis: ἐπήγειρας ἡμῖν σαύρας τε ἐ φρύνους, ἐαρινὰ δῆθεν θηρία, κ. λ. quae in eius edit. Operum Paris. MDCCXXX. fol. incidunt in Tom. III. pag. 208. lin. 3. Sequuntur deinde pag. ead. *b.* quaestiones quaedam *de Anima*, una cum suis solutionibus. Eae vero sunt:

Τί τὸ καταληπτὸν κριτήριον τῆς ψυχῆς;
Εἰ ἔςι ψυχή;
Εἰ ὐσία ἐςὶν ἡ ψυχή;
Εἰ ἀσώματος ἡ ψυχή;
Εἰ ἁπλῆ ἡ ψυχή;
Εἰ ἀθάνατος ἡμῶν ἡ ψυχή; quae quidem num ad Theodorum Episcopum pertineant, exploratum minime habemus.

V. pag. 95. *b. Fabulae XXXVIII.* instar Aesopicarum. Prima *de Alcyone ave*, inc. Α'λκύων ὄρνις ἐςὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Vltima (1) *de Pastore, & ovibus eius vestem comedentibus*, des. καρπῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται. Vt autem aliquod ipsarum specimen habeat lector, primam heic integram proferimus: Α'λκύων ὄρνις ἐςὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δήποτε τίκτειν μέλλυσα ἐνεοττοποιήσατο. ἐξελθύσης δέ ποτε αὐτῆς ἐπὶ νομὴν συνέβη τὴν θάλατταν ὑπὸ λάβρυ κυματωθεῖσαν πνεύματος ὑπεραρθῆναι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. ἡ δὲ ἐπανελθῦσα κ̀ γνῦσα τὸ πραχθὲν, εἶπε· δειλαία ἔγωγε, ἥ τις τὴν γῆν ὡς ἐπίβυλον φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἥ μοι πολλῷ γέγονεν ἀπιςοτέρα. Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι κ̀ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τὺς ἐχθρὺς φυλαττόμενοι λανθάνυσι, πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

VI. pag. 100. *b.* Ε'ρμηνεία εἰς τὸ, κύριε Ι'ησοῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀμήν. *Interpretatio in illud „ Domine Iesu Christe Deus noster miserere nobis, amen „* auctore Anonymo. Inc. Ε'κάςη λέξις πεπληρωμένη δογμάτων τε ἐ σοφίας ἐςίν. Def. ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν παραδίδοται. Est unius circiter paginae.

VII. pag. 102. *b.* Anonymi Tractatus *de Trinitate*, cuius initium: Α'λλ' ἔςιν εἷς μὲν Θεὸς, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτοῦ τρία, κ. λ. Def. ἐκεῖνοι κληρονομήσουσι τὰς ἀπειλὰς, ἤτοι τὰς μελλύσας κολάσεις. Repetitur deinde Ε'ρμηνεία εἰς τὸ, Κύριε Ι'ησῦ, κ. λ. eadem cum illa, quam enunciavimus paragrapho superiori.

VIII. pag. 108. Excerptum ex Oratione quadam ad Imperatorem, *de iuramento Regibus praestando a suis subditis*. Inc. Ε'γὼ, σοφώτατε βασιλέων, κ̀ συμπαθέςατε, κ̀ καρτερικώτατε, λεγὼ δὲ ταῦτα, κ. λ. Def. ἰδοὺ ταύτην ἐγὼ δίδωμι, ὃς μάλιςα πάντων, ἐ τὰ ἑξῆς.

IX. pag. 109. Vltimo loco legitur Opusculum, cuius initium: Τὴν ἀρχὴν ἄνθρωπος διὰ τῦτ' ἐπὶ συνοικίαν ἐλθεῖν ἠναγκάσθη. Def. πῶς ἐπὶ τοῖς μείζοσιν αὐτὸν οὐδὲ παρακεχωρῆσθαι δοίη τις ἄν. Agitur de necessitate, qua homines primum, relicta solitudine, aliorum societatem quaerere coacti sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. propere oscitanterque conscriptus, ac pluribus in locis madore corruptus, cuius in calce nomen fortasse scriptoris est adpositum, sed characteribus ita per compendia exaratis, ut nondum quinam sit exsculpere potuerimus. Constat foliis scriptis 110.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

NATVRALIS COMMVNICATIO THEODORI LASCARIS.

COD. XI

I. pag. 1. Φυσικὴ κοινωνία Θεοδώρυ Δύκα τοῦ Λασκάρεως, τοῦ υἱοῦ τοῦ ὑψηλοτάτυ βασιλέως κυροῦ Ι'ωάννου τοῦ Δύκα. *Physica communicatio* (seu Societas) *Theodori Ducae Lascaris* (2), *filii celsissimi Imperatoris Domini Ioannis Ducae*, Sermonibus, seu Libris VI. comprehensa, cum figuris geometricis elegantissimis. Liber I. inc. Ε'κ πολλῶν μὲν πραγμάτων. Def. περὶ ὧν εἰς τὸ ἑξῆς εἴπομεν.

II. pag. 9. Liber II. inc. Περιάγονται μὲν αἱ κράσεις. Def. τῆς δυνάμεως τοῦ Θεῦ.

III. pag. 21. *b.* Liber III. inc. Α'ναγκαῖον ἐςὶ καὶ περὶ τῶν. Def. δωρήματα τὰ κατάλληλα.

IV. pag. 31. Liber IV. inc. Τοσαυταχῶς τὰς ἐν ἀνθρώποις. Def. δυνάμει τοῦ κρείττονος.

V. pag. 44. *b.* Liber V. inc. Δύο εἰσὶ τὰ ζητύμενα. Def. ἐντελῶς ἀποδώσομεν.

VI. pag. 59. Liber VI. inc. Α'ναγκαῖαι κ̀ πρῶται. Def. διὸ καὶ τὴν συγγνώμην αἰτύμεθα. In fine: Τέλος κ̀ Θεῷ πλείςη χάρις. Vide Cangium in παρακλητικὴ, ubi etiam hos Libros VI. Theodori Ducae de Communicatione Naturali memorat, interprete Claudio Auberio Latine editos Basileae A. MDLXXI. qui Graece etiam habentur in Cod. Regio Paris. 9568. Vid. & Cangii

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo ultimam ponit fabulam *de divite duas filias habente*; nam penultima est.

(2) Theodorus Duca Lascaris, junior, Imperator fuit ab A. MCCLV. ad MCCLIX. Vid. Fabr. B. G. Vol. X. p. 526.

Cangii notas ad Zonaram pag. 147. & Labbeum pag. 96. Bibl. Novae Mss.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 79.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

THEODORI GRAMMATICA.

COD. XII. THeodori Gazae Grammaticae Graecae Libri IV. de quibus vide infra Codicem XV. huius Plutei, cum quo concordant.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 131.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΝ.

THEODORI CONTRADICTORIVM.

COD. XIII. AD intelligentiam huius Theodori Gazae Antirrhetici, seu Contradictorii libelli praemittendum est, magnam fuisse inter philosophos saeculi XV. circa Platonis, & Aristotelis philosophiam, uter utri praeferendus esset, agitatam controversiam. In hac omnium maxime Georgii Gemisti, seu Plethonis studium exarsit, qui quum Platonis partes suscepisset in eo Libro, quem *de differentia Platonicae, & Aristotelicae Philosophiae* scripsit, adeo sibi temperare non potuit, ut non differentiam tantummodo utriusque examinare contentus fuerit, sed acrius omnia conviciorum genera exaggerans, homini primario contumeliam facere non erubuerit. Ex quo factum est, ut praestantissimorum virorum odia, & calamos in se concitaret. Inter ceteros Bessario Cardinalis, mitissimi ingenii vir, Libellum pro Aristotele in Plethonem, licet praeceptorem suum composuit, inscriptum: Πρὸς τὰ Πλήθωνος πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ οὐσίας, *Ad dicta Plethonis in Aristotelem de substantia*, cuius initium; Εἴ τις ἁπλῶς τε ϗ ἅμα, κ. λ. Theodorus quoque Gaza, philosophicarum artium cognitione instructissimus, neque Plethone ipso inferior, Aristotelis defensionem aggressus est non tam sponte, quam Bessarionis ipsius hortatu, qui quum gravioribus curis esset distentus, & ab omni prorsus contentionis studio alienissimus, hanc illi provinciam demandavit. Sequenti igitur Libello Theodorus commissum sibi munus implevit. His praenotatis ad Codicis recensionem veniamus. Praecedit pag. 1. *b.* Cardinalis Bessarionis Epistola ad Ioannem Argyropulum, quae quum inter enumeratas a Fabricio Bibl. Gr. Vol. X. pag. 402. & 403. tam editas, quam ineditas, silentio fuerit praetermissa, utpote cuius fortasse notitiam non habuerit; visum est heic integram subiungere, ne hoc tanti viri cimelio φιλέλληνας lectores fraudaremus. Ea vero sequens est:

I. pag. 1. *b.* Βησσαρίων Καρδινάλης Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπύλῳ εὖ πράττειν. *Bessario Cardinalis Ioanni Argyropulo salutem.*

Ἀνέγνωμεν, ἃ πρὸς τὰ ἐν προοιμίοις τῆς ὑπὲρ Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνιστάμενος γέγραφας. ἐθαυμάσαμεν οὖν, ὅτι πρὸς οὕτω βραχὺν ϗ σαφῆ λόγον Ἑλληνικὸν ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν ϗ ἐπιτετμημένως, εἰ ἔνια τῶν εἰδῶν εἰσι χωριστὰ, ἢ πάντῃ ἀχώριστα; ϗ εἰ χωριστὰ, πότερον καθ' αὑτὰ ὑφεστηκότα, ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα; (ἄλλως γὰρ ἂν ἐνῆν τὰ Πορφυρίου πρὸς ἔπος ἐκθέσθαι γνώριμα ϗ παισὶν ὄντα) τοσοῦτον λόγων πλῆθος ἀντέθηκας, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. ἅπερ καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τὸν λόγον ποιούμενα, οὐ διεῤῥήξαμεν ἀναγνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθου. καὶ ἅμα ὅτι οὐδὲν ἂν ἐγίνετο προύργου διαῤῥαγέντων. καὶ γὰρ δὴ πολλαῖς ϗ πρὸ ἡμῶν ἔγνωσται ἐν ταῖς δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὁμιλίαις. καὶ ταῦτά σου πολλάκις παρενείραντος εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον, εἴτε ϗ μὴ οὐδὲν δεῖ λέγειν. διεῤῥήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδαμῶς. αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὁρᾷς, σχολὴν ἄγοντες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἅμα καὶ τὸ ἐρίζειν ϗ μάτην ἐπιδείκνυσθαι, Θεόδωρον ἐξετάσαι τοὺς λόγους ὅσον δύνανται προετρέψαμεν, ϗ κοινῇ συνδιασκέψασθαι μετὰ σοῦ, εἰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα οὔτ' ἐπὶ τῶν ὄντων, οὔτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φὴς, ϗ ἅμα γυμνασίας λογικῆς ἕνεκα, ϗ ὡς ἢ πεισθῆναι, ἢ μεταπεῖσαι ἡμᾶς. ἐκεῖνος μὲν οὖν τὸ κελευθὲν ἐποίησεν. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ϗ πρότερον ταῦτα ἀκηκοότες ϗ εἰδότες, ὅμως οὐδένα πρὸς σὲ πεποιήμεθα λόγον, δεδιότες μὴ χαλεπήνῃς διὰ τὸ εὐόργιστον, ϗ περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εὔνοικὸν τῆς δοξοσοφίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σὲ διαθέσεως ἠμείψαμεν, οὕτω καὶ νῦν εὐλαβούμεθα πέμψαι σοι τὰ γεγραμμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ὁμοίᾳ ψυχῆς ἠρεμίᾳ καὶ σὲ οἴσειν. καίτοι μετρίως τε καὶ πρὸς τὸν λόγον οὐ τὸν λέγοντα εἰρημμένα, ϗ ἅμα σου ἄρξαντος. τοῦτο δὲ οὐ δεινὸν, εἴ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος· μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ περιττόν· καὶ μάλισθ' ὅτι ϗ μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους ἡμῖν ἐκοινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῖν, εἰ ἀπ' εὐνοίας, ὡς φὴς, ἐγεγόνει. τὸ γὰρ ἀπ' εὐνοίας, καὶ πρώτοις καὶ μόνοις τοῖς φιλουμένοις κοινούμεθα. ἢ οὖν ἔφαμεν, οὐ πέμπομέν σοι τὰ γεγραμμένα, οὔτ' ἴσως πέμψομεν, εἰ μὴ ἐπαγγέλλοιο πρῶτον ἡμῖν ἄνευ ἔριδος ϗ χολῆς ϗ διιέναι, καὶ ἀντειπεῖν, εἰ βούλοιο, ϗ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν καὶ θυμὸν ϗ χόλον. τοῦτο δέ φαμεν, ὡς οἷόν τε μὲν ἀνθρώπῳ ϗ μέρος τι παθητικὸν ψυχῆς ἔχοντι, σοφῷ δὲ ἄλλως, ϗ διὰ τῆς ἱερᾶς ἡγμένῳ φιλοσοφίας. Εὖ πράττοις.

II. pag. 2. Θεοδώρου ἀντιῤῥητικόν. *Theodori Liber Contradictorius.* Inc. Εἴρηται Βησσαρίωνι τῷ πατριάρχῃ ἐν τοῖς ὑπὲρ Πλάτωνος λόγοις, ὡς ἐλπίσειε μὲν ἄλλά τε τῶν σπουδαιοτέρων θεωρημάτων ἐντεύξεσθαι ἐν τῷ τοῦ ἀντιλέγοντος Πλάτωνι βιβλίῳ, ϗ περὶ εἰδῶν, εἰ ἔνια χωριστὰ, ἢ πάντῃ ἀχώριστα; καὶ εἰ χωριστὰ, πότερον καθ' αὑτὰ ὑφεστῶτα, ἢ κείμενα ἐν ἐπινοίαις· μηθὲν δὲ εὕροι τοιοῦτο, ἀλλὰ λοιδορίας μόνον ϗ σκώμματα, κ. λ. Des. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν, ὁ τοῦ ἐναντίου λόγος οὐθὲν κατὰ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πρὸς τοὔνομα γέγονε, ϗ ἀναιρεῖ μὲν ἀρχὰς, ἀποφαίνεται δ' ἐναντία ταῖς δόξαις, οὐδὲν ἀξιῶν κατὰ λόγον, ἑαυτῷ τε ἀνομολογούμενός ἐστι πολλαχοῦ, ϗ οἷς προείρηται ὁμολογεῖν ϗ συναγορεύειν, ἐναντιοῦται καὶ ἀντιλέγει λανθάνων.

Bessario Cardinalis, cuius ad Ioannem Argy-

gyropulum Epistolam retulimus, fuit patria Trapezuntius, & Monachus Ordinis S. Basilii, & Archiepiscopus Nicaenus. Graecae primum Ecclesiae promachus, Latina deinde dogmata adversus Graecos defendit, Romanasque partes strenue constanterque sectatus est. Primus Graecorum inter Cardinales cooptatus A. MCCCCXXXIX. ab Eugenio IV. & a Pio II. Patriarchae Constantinopolitani titulo ornatus est A. MCCCCLXIII. Tusculanus praeterea Episcopus creatus, parum abfuit, quin, Pio II. defuncto, ad Summi Pontificatus apicem adscenderet. Diem obiit Ravennae XVII. Kal. Decembris MCCCCLXXII. Domus eius sapientiae Graecae post Constantinopolim expugnatam profugae patens ac clemens asylum semper fuit.

Ioannes vero Argyropulus, Constantinopolitanus fuit, qui capta A. MCCCCLIII. a Turcis patria, exsul in Italiam ad Cosmum Medicem Florentinum, velut in portum confugit. Ab eo liberaliter exceptus, ac Petrum filium & Laurentium nepotem litteris instituere iussus, magna doctrinae & ingenii laude vixit, publiceque Florentiae primum, postremo Romae Graecas litteras, ac philosophiam professus est, ubi fato cessit anno circiter MCCCCLXXX. aetatis suae LXX. Hunc etiam in philosophia praeceptorem habuit Angelus Politianus, ut videre est in eius Miscell. Cap. I.

De Theodoro Gaza vide supra Codicem IX. huius Plutei §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Constat foliis scriptis 26.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORVS DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Harpocrationis, Georgii Choerobosci, Tryphonis, Manuelis Moschopuli, & Anonymi opuscula varia.

COD. XIV. I. pag. 1. THeodori Gazae Thessalonicensis de Mensibus Atticis Liber. Vide in Codice IX. huius Plutei §. I. cum quo concordat. Heic quoque Operi sunt praevia auctorum nomina, unde testimonia adferuntur.

II. pag. 43. Ἁρποκρατίωνος Λεξικὸν ἀναγκαῖον τῶν ῥητορικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον. *Harpocrationis Lexicon necessarium rhetoricarum dictionum secundum ordinem alphabeti.* Inc. Ἄβαρις, κύριον. Λοιμοῦ δέ φασι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος, κ. λ. Desinit in littera Ψ. in verbis ὁ ψίθυρος Ἀφροδίτη, καὶ Ἔρως ψίθυρος. Lexicon Harpocrationis primus omnium edidit Aldus Venetiis MDIII. fol. una cum Vlpiani Rhetoris Commentariis in Demosthenem. Minus deinde emendate prodiit iterum ibid. MDXXVII. fol. Post varias deinceps editiones Nicolaus Blancardus, Harpocrationem cum versione sua Latina evulgavit Lugd. Batav. MDCLXXXIII. 4. adiectis in calce paginarum Philippi Iacobi Maussaci notis, & ad voluminis calcem subiunctis eruditissimis Henrici Valesii animadversionibus. In editione tandem Graeca, eaque emendatissima, curante Iacobo Gronovio, Lugd. Batav. MDCXCVI. 4. variae sunt lectiones excerptae ex duobus Codd. Florentinis, quorum primus, forte noster hic est, quem modo prae manibus habemus, alter certe ille est, qui occurrit infra Plut. LVIII. N. IV. *Harmonii* enim *Atheniensis*, illius possessoris nomen, quod in prima habetur pagina margini appositum, apertissime Codicem indigitat. Quum plures fuerint Harpocrationes etiam rhetores, cui Lexicon illud adscribendum sit, non plane constat. Suidas tamen Valerio Harpocrationi, Rhetori Alexandrino, Lexicon in decem Oratores, quod idem cum illo est, quod recensuimus, diserte adiudicat. Alexandrinum autem auctor ipse se prodit in voce ἀνακαλυπτήρια; quum enim dicat, ταῦτα δέ εἰσι παρ' ἡμῖν θεώρητα, illud παρ' ἡμῖν Valesius erudite interpretatur *apud Alexandrinos*.

III. pag. 196. Περὶ σχημάτων, ὧν Ἑρμογένης ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς περὶ εὑρέσεως, καὶ περὶ ἰδεῶν βιβλίοις σύνοψις. *Synopsis de figuris, quarum mentionem facit Hermogenes in libris de Inventione, & de Formis dicendi.* Inc. Στρογγύλον σχῆμά ἐστι τόδε· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἑάλω. Des. μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. Auctor Anonymus.

IV. pag. 200. *b.* Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. *Georgii Grammatici Choerobosci de poëticis tropis.* Inc. Πάσης παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν κζ'. ἀλληγορία, μεταφορὰ, κατάχρησις, μετάληψις, κ. λ. Des. καὶ ὕστερον τελειοῦται. Exstat etiam Ms. in Bibl. Vindobon. Cod. Theol. 335. Vide Nessel. Part. I. pag. 447.

V. pag. 209. Περὶ τῶν τῆς λέξεως παθῶν, ἅπερ ἐν τοῖς ποιητικοῖς μάλιστα βιβλίοις εὑρίσκονται. *De dictionis adfectionibus, quae in poëticis potissimum libris occurrunt.* Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη, ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνονται, ἢ ἀπὸ ἐνδείας. Des. μέλαξ, μάλαξ· αἱμοπόται, αἱμηπόται, καὶ τὰ ὅμοια. Tam huic, quam sequenti Opusculo nullum nomen auctoris in Codice appositum est; quum tamen in Bibliotheca Regis Gallorum legantur *Georgii Choerobosci Doctoris Oecumenici scripta de tropis, de dialectis, de schematibus &c.* forte ad ipsum, cuius est superior *de tropis poëticis* Libellus, omnia pertinebunt. Apollonii quoque Dyscoli de passionibus dictionum Libellum, cuius initium nostro ferme simile est, adserit Fabricius B. G. Vol. VII. p. 41. adservari in Codice Barocciano XLV.

VI. pag. 212. *b.* Περὶ τῶν σολοικοφανῶν σχημάτων, τίνα τίνων διαλέκτων εἰσίν. *De figuris, quae soloecismi speciem habent, quae, & quarum dialectorum sint.* Inc. Εὐβοεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα. Des. ὡς ἀδικεῖς τὸν πέλας.

VII.

VII. pag. 218. *b.* Τρύφωνος περὶ τῶν παθῶν τῆς λέξεως. *Tryphonis de adfectionibus dictionum.* Inc. Τὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιρῦνται. Des. Α'πόλλωνα, Α'πόλλω. ὅτι, ὅ. Graece & Latine exstat ad calcem Grammaticae Graecae Alex. Schoti Lugd. MDCXIV. 8. pag. 954. Excerpta ex Tryphone Grammatico *de adfectionibus dictionum* occurrunt etiam in calce Grammaticae Graecae Vrbani Bolzani Bellunensis editionis Venetae apud Franc. Rampazetum MDLIII. 8. & initio T. IV. Thesauri Stephaniani Graecae Linguae.

VIII. pag. 222. Τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπύλυ περὶ τῶν αὐτῶν ἀκριβέστερον. *D. Manuelis Moschopuli de iisdem accuratius.* Inc. Ε'ν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Des. κατὰ τὸν εἰρημένον ὄπισθεν λόγον. Nihil apud Fabricium B. G. Vol. VII. p. 38.

IX. pag. 227. *b.* Περὶ διαλέκτων. *De dialectis*, Georgii Corinthi Metropolitae Tractatus valde longus. Post brevem *de singularum dialectorum denominatione* paragraphum, cuius initium, Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώττης, κ. λ. inc. Ι'δού σοι καὶ τὰς διαλέκτυς ἐγχειρίζω, νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, κ. λ. Des. διαφέροντα ταύταις. In fine: Τέλος τοῦ περὶ τῶν διαλέκτων συγγράμματος. Agitur heic de quatuor dialectis, Attica, Dorica, Ionica, & Aeolica, & habetur editus Graece apud Aldum Venet. MCCCCLXXXXVI. fol. a pag. 247. *b.* ad pag. 267. & MDXXIV. fol. a pag. 82. *b.* ad p. 90. *b.* Graece vero & Latine ad calcem variorum Lexicorum.

Cod. Graec. membranac. Ms. optimus in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 262.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

THEODORI GRAMMATICES LIBRI IV.

COD. XV. THeodori Gazae Grammatica Graeca Libris IV. distincta. Liber I. cuius titulus litteris aureis exaratus ita habet, Θεοδώρυ γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον, *Theodori Introductionis Grammaticae Librorum IV. primus*, inc. Τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων. Des. διωρίσθω τὸ πρῶτον. Liber II. pag. 23. *b.* inc. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν. Des. ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς. Liber III. pag. 69. *b.* inc. Ε'φεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτόν. Des. σχεδὸν τι εἴρηται. Liber IV. pag. 130. *b.* inc. Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως. Des. τήνδε ἡμῖν μέθοδον λέγομεν. Prodiit Graece Venetiis anno MCCCCXCV. fol. una cum Apollonio Dyscolo, & aliis Grammaticis, de quibus agit Cl. Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 13. Florentiae deinde A. MDXV. 8. in aedibus Philippi Iuntae, una cum Georgio Lecapeno *de constructione verborum*, & MDXXVI. 8. Graece vero & cum Latina Erasmi, aliorumque interpretatione, Basileae MDXXII. in 4. & alibi. In prima Codicis pagina auro, variisque coloribus egregie depicta, ipsius Gazae effigies ad vivum expressa, Graeco more induti, ac volumen dextra sustinentis inspicitur. Eadem deinceps ornamenta singulis Libris sunt apposita. Postremum denique haec excipit conclusio: Θεοδώρυ γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τέταρτον.

Cod. Graec. membr. Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 184.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

THEODORI GRAMMATICA INTRODVCTIO.

THeodori Gazae Artis Grammaticae libri IV. COD. XVI. iidem nimirum, de quibus in Codice XV. superiore verba fecimus; quare nil interest, quod in iis describendis ultra immoremur.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 86.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

THEODOSII EROTEMATA.

Ac praeterea

Theodori Prodromi in Erotemata Enarratio ad Augustam Irenem.

I. pag. 1. ΑΡχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων COD. XVII. Θεοδοσίυ γραμματικῦ Α'λεξανδρέως. Περὶ προσῳδιῶν. *Initium cum Deo Erotematum Theodosii Grammatici Alexandrini. De prosodiis*, cum interpretatione. Inc Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα, ὀξεῖα, κ. λ. Interpretatio inc. Η' ὀξεῖα δίδοται ἐπάνω τῶν βραχέων. Des. ὡς πρὸς ἀνάληψιν ἀρκεσθησόμεθα. Tum subiiciuntur p. 19. eiusdem Canones declinationum nominum, item cum sua explanatione, sed in fine mutili. Agitur autem in his de prosodia, de pedibus, carminum generibus, & dialectis. Exstant Mss. etiam in Biblioth. Vindobonensi. Vid. Nesselii Catalogum Part. IV. pag. 116.

II. pag. 21. *Sapientissimi Domini Theodori cognomento Prodromi brevis enarratio in Erotemata ad Augustam.* Concordat cum Cod. VII. huius Plut. §. I. Nesselius loc. cit. p. 62. Theodori Prodromi Grammaticalia quaedam commemorat, quae eadem ac nostra, fortasse sunt.

III. pag. 61. Sequuntur alia manu conscripti *Versus Iambi X. a Theophilo Imp. Iconomacho scripti, seu potius inusti in frontibus SS. Theophanis Poëtae, & Theodori Graptae.* Ii vero sunt:

Πάντων ποθέντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ο'πυ πάναγνοι τοῦ Θεοῦ λόγυ πόδες
Ε'στησαν εἰς σύστασιν τῆς οἰκυμένης,
Ω'φθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης,
Κἀκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται,

Εἰς

Εἰς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτυς πεφευγότες
Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμυς μωρίας·
Ὅθεν γραφέντες ὡς κακῦργοι τὴν θέαν
Κατακρίνονται κὴ διώκωνται πάλιν.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIII. male adfectus, ac pessime scriptus. Constat foliis 60.

ΒΑΡΙΝΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

VARINI DICTIONARIVM.

CODXVIII. Continet hic elegantissimus Codex Lexicon Vocum Graecarum, in quo Varinus Camers (1) Angeli Politiani discipulus inclinationes omnes paullo remotiores Graecae linguae, breviter ac dilucide, & per ordinem litterarum complexus est. Praecedit Angeli Politiani ad ipsum Varinum Epistola, in qua hoc luculentissimum de eo testimonium exhibet: *Mibi certe (quid enim dissimulem?) gratissimum facies; nam quum te semper habuerim quasi eximium inter discipulos utriusque linguae, meaque tibi in litteris etiam arcana retexerim, quod tu homo gratissimus libenter & profiteris, & praedicas, nimirum scilicet ad me quoque portio aliqua tuae tantae laudis redundabit. Hoc idem, puto, & Carolus ipse tuus Antenoreus honestus adolescens exoptat, eiusdem tecum laboris particeps. Quid autem dixi tuus, ac non potius noster, quando utrique pariter operam dedit. Is enim quamvis acerrime philosophetur, quoniam tamen Peripateticus est, non Stoicus, gloriam profecto aspernari linguae eius non potest, in qua cum paucis excellit. Ede igitur bonis avibus operosissimum librum, non Latinis modo, sed etiam Graecis ipsis puto sua discere volentibus profecturum. Mitto autem ad te Graecum quoque epigramma nostrum, quod nuper lusimus, ut si tibi videbitur, in fronte ipsa operis imprimatur.*

Ἀγγέλυ τῦ Πωλιτιανοῦ.

Ἑλλάδι ἰδίοις πεπλανημένη ὤν λαβυρίνθοις
Οὐ μίτον, ἀλλὰ βίβλον προὔθετο δαιδάλεον.
Οὐχ Ἕλλην, Ἰταλὸς δὲ Βαρῖνος· κὔτιγε θαῦμα,
Εἴ γε νέοι τὴν γραῦν ἀντιπελαργέομεν.

Quod ita idem Politianus vertit Operum Tom. III. pag. 347.

Graeciae propriis erranti in labyrinthis
Non filum, sed librum praeposuit Daedaleum,
Non Graecus, sed Italus Varinus: nec mirum quidem,
Si iuvenes vetulae beneficium rependimus.

Mox pag. 2. Occurrit Graeca Epistola nuncupatoria eiusdem Varini ad Petrum Mediceum, quem, ob magnos ipsius in lingua Graeca progressus (2) maximis effert laudibus. Epistolae haec est inscriptio: Βαρῖνος Κάμηρς Πέτρῳ Μέδικι τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαίρειν. *Varinus Camers Petro Medici Magnifico salutem.* ex qua haec maxime notanda sunt:

Πολλά εἰσι κὴ ἄλλα, ὦ χαριέστατε, ἅ με προὔτρεψαν πρός σε γράφειν. ἀλλὰ τὸ μέγιστον ἡ εὔνοια, ἣν πολλὰ ἔτη πρός σε ἔχων διατελῶ. Πῶς γὰρ ὐκ ἀνόητος κὴ ὐδενὸς λόγυ ἄξιος εἰκότως δόξαιμι, ὃς ἤδη δέκα κὴ δύο ἔτη ὅλα παρὰ τῷ Θωμᾷ τῷ Ἀντηνορέῳ κὴ αὐτοῦ τοῖς ὑοῖς, πολίταις βελτίστοις, κὴ σοὶ εὐνυστάτοις κὴ πιστοτάτοις βιώσας, εἰ μή σε μεγάλως κὴ ὑπερφυῶς ἀγαπῴην; Ἔτι κὴ ἄλλο κατὰ πολὺ πρὐκαλέσατό με· Ἄγγελος γὰρ ὁ Πωλιτιανὸς, ὃς ἐμὲ Λατινιστὶ κὴ Ἑλληνιστὶ μονονουχὶ ἐκ τῶν ἁπαλῶν ὀνύχων ἐπαίδευσε, σὸς γέγονε διδάσκαλος. Εἰ ὖν, ὦ Πέτρε, σοὶ μὴ ἀνατιθείην πάσας ἐμῦ τὰς ἀγρυπνίας κὴ τὺς πόνυς, πῶς αὐτῷ τὰ δίδακτρα ἀποδιδοίην; Ἰδοὺ ὖν πρῶτον τῶν πολλῶν κὴ θαυμαστῶν συ ἀρετῶν ἕνεκα—μάλιστα συναιρῦντος κὴ βοηθῦντος τῦ Καρόλυ τῦ Ἀντηνορέυ, νεανίσκυ ὐ μετρίως ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώττῃ πεπαιδευμένυ, πολὺν χρόνον πονήσας ταῦτα τὰ κανονίσματα περὶ τῶν ῥημάτων, κ. τ. λ.

Pag. 3. *b*. Duo leguntur Epigrammata in commendationem operis, unum Ἀριστοβύλυ τῦ Ἀποστολίδυ, quod inc. Σπυδαίων. Des. λάβετε. Alterum Σκιπίωνος τοῦ Πιστοριησίυ, cuius initium est: Βίβλον γραμματικῆς. Finis: τὸ θέλειν.

Pag. 4. Lexicon inc. Ἀρχὴ τῦ Α στοιχείου. Ἄατος, ἄνευ ἄτης. Desinit in littera Ω. verbis τοῦ ὀφθαλμοῦ. Librum claudit amanuensis subscriptio, quam licet ἀναλφαβήτως exaratam, iisdem prorsus verbis adferre lubuit, & ita habet: Ἐγὼ Ἰοάννης Δόνατος τοῦ Ἰοάνου Ματθέυ γραφεὺς τούτου τοῦ βιβλίου, ἐμέ σοι, ὦ Πέτρε μεγαλοπρεπὴς, συνίστημι. *Ego Ioannes Donatus Ioannis Matthaei* filius, *scriptor huius libri, me tibi, Magnifice Petre, commendo.* Notandum est primam Lexici paginam elegantissime esse depictam, in initiali littera Varinum Petro Mediceo Volumen suum offerentem, & in calce Mediceum stemma repraesentari. Veste rubea talari indutus est, caputque pileo itidem rubro obductus; unde colligas, quum hoc opus absolvit, nondum Ordini Silvestrinorum Divi Benedicti nomen dedisse, quod postea evenit, ut notat Vghellus Ital. Sacr. Tom. I. pag. 1126.

Hoc Varini Camertis, seu Phavorini insigne opus Venetiis editum ab Aldo fuit anno MCCCCXCVI. eique titulum fecit, *Thesaurus Cornucopiae, & Horti Adonidis*. Huic praemittuntur Praefationes quatuor, duae Aldi, & Politiani Latinae, totidem Carteromachi, seu Scipionis Fortiguerrae, & Varini Camertis Graecae, cum Graecis Politiani, Aristobuli, Carteromachi, & Aldi Epigrammatis. Ad calcem

S Re-

(1) Varinus a patria dictus Camers, postea a Leone X. quem litteris instituisse dicitur, Episcopatu Nucerino donatus est, cuius quanta fuerit Graecarum litterarum peritia, ex singulis fere, quae in lucem edidit, eius scriptis abunde constat. Politianus in Ep. ad Macarium Mutium, Lib. VII. Ep. 2. *Varinus*, inquit, *civis tuus, auditor meus, ad summum linguae utriusque fastigium pleno gradu contendit, sic ut inter doctos iam conspicuus digito monstretur*. Vide plura scitu digna de hoc Varino, qui etiam Phavorinus dictus est, in opere inscripto *Giornale de' Letterati d' Italia* Tom. XIX. a pag. 98. ad 129. De eius quoque vita & Episcopali dignitate consule Ferd. Vghellum in Italia Sacra Tom. I. pag. 1072 Obiit vero anno MDXXXVII. ac in Sacello D. Venantio sacro Nucerae perquam honorifice conditus est.

(2) Anno MDXII. celeberrimae Mediceae Bibliothecae praefuisse constat ex Alcinoo de Exsilio Lib. II. pag. 179. edition. Lipsiensis, ubi ita Iulianus Mediceus cum Ioanne fratre colloquitur: *Consulam Varinum Camertem, qui Bibliothecae nostrae praeest, hominem litteratissimum, & humanissimum, aut Scipionem Carteromachum, familiarem etiam nostrum.*

Registrum Quaternionum. Venetiis in domo Aldi Romani summa cura laboreque praemagno. Mense Augusto M. IIII. D. fol. Vide plura de his Prolegomenis notatu digna apud Cl. Mich. Mattaire Tom. I. Annal. Typogr. Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant MDCCXIX. 4. p. 245. seq. & *Giornale de' Letterati di Venezia* Tom. cit. pag. 102. Aldus in praemissa Epistola haec de opere ipso praefatur: *Ecce habetis opus oppido quam utile, & necessarium: quem κέρας ἀμαλθείας, quem κῆπος ἀδώνιδος, quem iure thesaurum appellaverim. In eo enim fere omnia reposita sunt, quae desiderare quis possit ad perfectam absolutamque cognitionem litterarum Graecarum, & eorum praecipue, quae leguntur apud poëtas, qui verba variis figuris ac linguis ita saepe immutant, ut facilius sit Nili caput, quam alicuius temporis thema, aut principium invenire. Sed in hoc libro facillima facta sunt omnia.* Haec editio rarissima est, eamque mihi in bibliotheca Salviata tantum Florentiae videre contigit, constatque paginis 270. fol. Anno vero MDIIII. rursus eam recudit Aldus pagg. 140. fol. Praecessit autem multis annis celeberrimum Lexicon Graecum, quod postea idem Varinus anno MDXXIII. in fol. Romae typis Zachariae Calliergii Cretensis expressit cum hoc titulo: *Magnum ac perutile Dictionarium, quod quidem Varinus Phavorinus Camers, Nucerinus Episcopus, ex multis variisque auctoribus in ordinem alphabeti collegit. Leonis X. P. M. litteris cautum est, ne quis possit hoc Varini Phavorini, Episcopi Nucerini, magnum Dictionarium impressum per Zachariam Caliergi Cretensem per decennium imprimere, aut venundare, sub poena excommunicationis latae sententiae, & amissionis librorum.* De raritate, & praestantia huius operis, quod item in Salviata reconditur bibliotheca, vide *Giornale de' Letterati di Venezia* Tomo cit. pag. 118. seq. Recusum autem fuit Venetiis cum hoc titulo: *Varini Phavorini, Camertis, Nucerini Episcopi, magnum Dictionarium, sive Thesaurus universae linguae Graecae, studiosorum usui valde perutilis, ex multis variisque auctoribus collectus, nova hac editione per Antonium Bortoli, typographum Venetum, diligentissime castigatus, & copia dictionum auctus. Venetiis apud Ant. Bortoli 1712. fol. pagg.* 778.

Cod. Graec. membr. in 4. Saec. XV. exeuntis. Constat foliis scriptis 148.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑ.

XENOPHONTIS VARIA.

COD. XIX. I. pag. 1. ΞΕνοφῶντος φιλοσόφων Συμπόσιον. *Xenophontis Convivium Philosophorum*. Inc. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τῶν καλῶν. Des. κατάλυσις ἐγένετο. Exstat in editione Parisiensi Henr. Stephani A. MDLXI. fol. p. 509.

II. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. *Eiusdem Oeconomicus*. Inc. Ἤκουσα δὲ αὐτοῦ ποτε. Des. φοβούμενος μὴ δὶς ἀποθάνῃ. Ibid. p. 477.

III. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ Κυροπαιδείας ἱστοριῶν πρώτη. *Eiusdem Cyropaediae, idest de institutione regis Persarum Liber I.* Inc. Ἔννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο. Liber VIII. & ultimus desinit: τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Ibid. pag. 1. Mox subiiciuntur hi versiculi:

Ὧδε πέρας λάβεν ἡ Ξενοφῶντος βίβλος ἀρίστη
Παιδείην γε Κύροιο καλῶς μάλα διεξιοῦσα,
Χειρὶ Γεωργίου γραφεῖσα τοῦ Χρυσοκόκκη,
Φιλέλφου δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκοιο κλῆσιν.

Heic finem adcepit optimus Xenophontis liber,
Cyropaediam bene admodum persequens,
Manu Georgii scriptus Chrysococcae,
Impensis vero Francisci cognomento Philelphi.

Ἐτελειώθη μηνὶ Νοεμβρίῳ κγ'. ἰνδ. ε'. ἔτους ,ϛϡλε' ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Absolutus est mense Novembri die XXIII. ind. V. ann.* 6935. (Christi MCCCCXXVII,) *Constantinopoli*. Hanc subscriptionem non adfert Montfauc. in Palaeogr. Graec.

Cod. Graec. membranac. Ms. in 4. Saec. XV. optimus, in cuius prima pagina Francisci Philelphi stemmata occurrunt, adpositis ex utroque latere aureis litteris FR. PH. quibus indicatur *Franciscus Philelphus*. Eius quoque ἰδίᾳ χειρὶ notulae, ac summaria quaedam heinc einde in margine adscripta sunt. Constat foliis scriptis 228.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΣΩΠΑΤΡΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ ΕΙΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SYRIANI, SOPATRI, ET MARCELLINI EXPOSITIO IN HERMOGENIS RHETORICAM.

I. pag. 1. PRaecedit satis longa Commentatorum Praefatio, cuius initium: COD. XX. Ἔδει μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ οἰκείοις εὑρήμασι κατακοσμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. τριῶν γὰρ οὐσῶν γνωστικῶν δυνάμεων ἐκ τῆς φύσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, νοῦ, διανοίας, καὶ δόξης, κ. λ. Finis: ἡ μὲν οὖν ἐξήγησις τοῦ ὅρου τῆς κοινῆς τέχνης αὕτη ἐστίν. Ἴδωμεν δὲ, πόθεν ὁ ῥήτωρ ἤρξατο. Pag. 14. Sequitur *Hermogenis Ars Rhetorica*, in sectiones divisa, ac litteris grandioribus exarata, quibus singulis Sopatri, aliorumque uberrimae expositiones, charactere minori conscriptae, subiiciuntur; interpretum vero nomina in margine leguntur, litteris aliquando in longum Synico more ductis expressa. Hermogenis textus inc. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, κ. λ. Enarratio inc. Τὴν περὶ τῶν στάσεων πραγματείαν, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis Commentarii Sopatri, τοῦτο τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν . . . . . . ubi Graeca manus adnotavit, λείπει δύο φύλλα, *desunt duo folia*. In Bibliotheca Caesarea, teste Nesselio Catalog. P. IV. p. 14. adservatur Syntagma expositionum variorum auctorum in Hermogenis artem oratoriam: nempe Longini, Iamblichi, Syriani, & Simplicii, qui fuerunt Ethnici; & Ioannis Siculi, Ioannis Geometrae, Gregorii Metropolitae Corinthi, Ioannis Doxopatrae, & Georgii Diae-

Diaeretae, qui fuerunt Christiani. Graece scripta Hermogenis prodiere cum Commentariis Graecis Syriani, Sopatri, & Marcellini in στάσεις, & Anonymi Christiani in reliqua Venet. apud Aldum MDVIII. & MDIX. fol. inter Graecos Rhetores, II. Volum. Vide Fabricium l. c. Vol. IV. pag. 431. Postrema autem Enarrationis verba, quae mox retulimus, pertinent ad Cap. Περὶ ἀμφιβολίας, & incidunt in cit. edit. Vol. II. p. 351. per err. 333. Inter p. 190. & 191. duo folia vacua relicta sunt, itemque pag. 233. & 239. aliae occurrunt lacunae ad supplenda, quae desiderantur, ab amanuensi relictae. Hanc Hermogenes τέχνην ῥητορικὴν διαιρετικὴν περὶ στάσεων, *Artem Rhetoricam de partitione in XIV. genera*, duodevigesimo aetatis anno scripsit, teste Suida.

Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. bene servatus, ac scriptus. Constat foliis scriptis 248.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

XENOPHONTIS RHETORIS APOMNEMONEVMATA.

Seu potius

Xenophontis Opera Varia.

COD. XXI. IN prima Codicis pagina Index operum, quae in eo continentur, occurrit, quem deinde haec excipiunt verba: *Hunc librum Sassulo Pratensi, & discipulo, & filio dono dedi, cum a me discederet, ut esset monumentum amoris nostri. Ego Victorinus Feltrensis manu propria scripsi, & donum obtuli.* Operum vero series est huiusmodi:

I. pag. 2. Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων πρῶτον. *Xenophontis Apomnemoneumaton Liber I.* Inc. Πολλάκις ἐθαύμασα τίσι, κ. λ. Lib. IV. & ultimus desinit: οὕτω κρινέτω. Exstant in editione Henrici Stephani supra cit. pag. 412. seqq.

II. pag. 43. Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. *Eiusdem Oeconomicus*, ut in Codice XIX. superiori, §. II.

III. pag. 64. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Κυνηγετικός. *Eiusdem Cynegeticus, seu de Venatione.* Inc. Τὸ μὲν εὕρημα. Des. ἢ εἴ τις ἄλλη. In cit. edit. pag. 568.

IV. p. 75. Τοῦ αὐτοῦ Κυροπαιδείας α΄. *Eiusdem Cyropaediae Lib. I.* seu potius Libri VIII. ut in dicto Cod. XIX. §. III.

V. pag. 169. Τοῦ αὐτοῦ Κύρου ἀναβάσεως πρῶτον. *Eiusdem de Cyri Expeditione Liber I.* Inc. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος. Lib. VIII. desinit: ἐνιαυτὸς καὶ τρεῖς μῆνες. In edit. pag. 144.

VI. pag. 242. Τοῦ αὐτοῦ Ἱππαρχικός. *Eiusdem Hipparchicus.* Inc. Πρῶτον μὲν. Des. τοῖς θεοῖς. Ibid. p. 557.

VII. pag. 249. Τοῦ αὐτοῦ Ἱέρων, ἢ Τυραννικός. *Eiusdem Hieron, seu Tyrannicus.* Inc. Σιμωνίδης ὁ ποιητής. Des. οὐ φθονηθήσῃ. Ibid. p. 526.

VIII. pag. 256. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱππικῆς. *Eiusdem de Equitatione.* Inc. Ἐπειδή. Des. ἐν ἑτέρῳ λόγῳ δεδήλωται. Ibid. pag. 544.

IX. pag. 264. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων πολιτεία. *Eiusdem Lacedaemoniorum Respublica.* Inc. Ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας. Des. προτετιμήκασιν. Ibid. pag. 393.

X. pag. 271. Τοῦ αὐτοῦ Ἀθηναίων πολιτεία. *Eiusdem Atheniensium Respublica.* Inc. Περὶ δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας. Des. ἄμεινον ἀεὶ τῇ πόλει. Ibid. pag. 402. Vbi notandum, ideo finem adlatum ab editione differre, quia amanuensis errore duarum Orationum fragmenta, huius nimirum *de Atheniensium Republica*, & alterius *de Proventibus* inscriptae, fuerunt ita simul connexa, ut una eademque videatur prorsus Oratio: idque factum fortasse arbitramur, quia vel integrum quaternionem in exemplari, ex quo suum describebat tachygraphus desiderari non animadvertit, vel ipse inter scribendum, aliud agens temere praetermisit. Primae igitur fragmentum progreditur usque ad verba, φίλοι μάλιστα ἦσαν Ἀθηναίων .... quae in edit. cit. incidunt in pag. 404. lin. 25. alterius vero incipit a verbis ..... καὶ σοφισταὶ, καὶ φιλόσοφοι, κ. λ. edit. pag. 543. lin. 10. Habentur integrae in Codice sequenti §. VII. & VIII. Adponitur tandem in fine ipsius amanuensis subscriptio hoc pacto: Θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ πόνος ταπεινοῦ Πέτρου. Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις, ἀμήν. *Dei donum, ac labor humilis Petri. Deo bonorum operum perfectori gratia, amen.*

Codex Graec. membr. Ms. in fol. optimus Saec. XIV. binis columnis exaratus, ac duobus in locis manu diversa suppletus, videlicet a pag. 59. usque ad pag. 65. & a pag. 187. ad pag. 192. Constat foliis scriptis 273. Scholia Graeca habet in margine hinc inde, modo rubro, nunc nigro charactere adscripta, manu fortasse Guarini Veronensis, huius egregii Codicis possessoris; cuius certe est adnotatio Latina, quae legitur in fine Cyropaediae pag. 166. ex Libro M. Tullii Ciceronis de Senectute desumta.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

XENOPHONTIS RHETORIS SERMONES.

I. pag. 1. PRaevia Operum Tabula, sequitur Ξενοφῶντος ῥήτορος λόγος εἰς Ἀγησίλαον τὸν βασιλέα. *Xenophontis Rhetoris sermo in Agesilaum Regem.* Inc. Οἶδα μὲν, ὅτι τῆς Ἀγησιλάου. Des. ἐν τῇ πατρίδι τυχών. Exstat in editione citata pag. 378. COD. XXII.

II. pag. 16. *Eiusdem Hieron, seu Tyrannicus*, ut supra Cod. XXI. §. VII.

III. pag. 28. *b. Eiusdem Apomnemoneumaton Libri IV.* ut in dicto Cod. §. I.

IV. pag. 104. *Eiusdem Hipparchicus sermo.* Ibid. §. VI.

V. pag. 116. *Eiusdem Liber de Equitatione.* Ibid. §. VIII.

VI. pag. 131. *b. Eiusdem de Lacedaemoniorum Rep.* Ibid. §. IX.

VII. pag. 143. *b. Eiusdem de Atheniensium Rep.* Inc. Περὶ δε τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, Def. ἀπὸ τῶν ἀτίμων Ἀθήνησιν. In edit. cit. pag. 402.

VIII. pag. 150. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Πόροι, ἢ περὶ προσόδων. *Eiusdem Pori, seu de Proventibus.* Inc. Ἐγὼ τῦτο μὲν ἀεί ποτε. Def. ἄμεινον ἀεὶ τῇ πόλει. Ibid. pag. 537.

IX. pag. 159. *b. Eiusdem Liber Oeconomicus.* In dicto Cod. §. II.

X. pag. 197. *Eiusdem Symposium Philosophorum.* Vt in Cod. XIX. §. I.

XI. pag. 217. *Eiusdem de Venatione Liber.* In Cod. XXI. §. III. In fine rubris litteris adscribitur: Ξενοφῶντος ῥήτορος λόγοι πολιτικοί. *Xenophontis Rhetoris sermones politici.*

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 237.

Quum haec in fine Plutei pagina vacua superfuisset, visum est pro ipsius coronide Theodori Gazae Epistolam quintam ex iis, quae habentur supra in Codice IX. a p. 57. ad pag. 78. pro specimine omnium tibi, Lector, exhibere, quum, prima excepta, quae *de Turcarum origine* inscripta est, reliquas omnes nondum vidisse lucem arbitremur. Ea vero est *ad Cardinalem Bessarionem*, cuius summa familiaritate, ac gratia Theodorus noster utebatur, & ita habet:

Βησσαρίωνι Καρδινάλει.

Τῷ κυρίῳ Θεόδωρος εὖ πράττειν. Ἤδη ἱεράν συ κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι, καὶ ὑγιαίνυσαν πράττειν τὰ εἰς κοινὴν συντείνοντα ὠφέλειαν ἡγύμενος ἥδομαι· εὔχομαί τε ἐπὶ μηδενὶ τῶν πραττομένων ὀφθῆναι τὴν τύχην ἐναντιουμένην τῇ σῇ ἀρετῇ, ἀλλὰ πάντα ἕπεσθαι συνεπιβαλλομένην καὶ συνεργῦσαν, ἵνα τελέως εὐδαιμονῆς ἀνεμποδίςως ἀρετῇ χρώμενος. εἰρηναῖα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐςὶ, συχναί τε ἐπιγαμίαι γίνονται τῷ ἀρχιερεῖ πρὸς τοὺς τῇδε δυνάςας, κ̀ ὅλως ἔοικε πᾶσι φίλος εἶναι ἐθέλειν, κ̀ πάντας ἀλλήλως ὁμονοεῖν ποιεῖσθαι περὶ πολλοῦ. ἐδέξατο δ᾽ ἐντίμως καὶ τὸν παρὰ τοῦ Ῥωξανῶν ἡγεμόνος πρεσβευτὴν ἥκοντα ἐπὶ τῇ πραττομένῃ ἐκ πολλοῦ ἐπιγαμίᾳ τῇ σῇ αἰδεσιμωτάτῃ κεφαλῇ, τά τε περὶ τὸ κῆδος ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς, ὡς ἐτύγχανες δεόμενος. καὶ ἀπεπέμψατο δὴ τὴν νύμφην δωρησάμενος ϗ εὐλογήσας. ἥδε μὲν οὖν ἄπεισι πρὸς τὸν ἄνδρα ἀπάρασα τῆς Ῥώμης ἑκατομβαιῶνος ἐνάτῃ φθίνοντος. νυμφαγωγὸς δὲ εἷς μόνος ὁ παρὰ τῦ ἀρχιερέως συναπῆρεν. ὁ γὰρ ἱέρακος οὐχ οἷός τε ἦν συναποδημεῖν νοσήσας νεφρῖτιν κ̀ δυσυρίαν. τὰ μέντοιγε πρὸ τοῦ ἕως ὑγίαινεν, ἐπιμελῶς διῴκησε πάντα κ̀ συνετῶς, κἂν τι κ̀ πρὸς τὴν ἔξοδον προσεβιάζετο ἂν, ὡς ἐγὼ οἶμαι, τὸ σῶμα, καὶ συνοδεύειν ἐπειρᾶτο, κ̀ περ ἀσθενὴς ὢν, εἰ μὴ τὰ παρὰ τῆς βασιλίσσης γλίσχρα αὐτῷ παντελῶς ἀπήντα, κ̀ ἥκιςα εὐπρεπῆ· κ̀ γὰρ ἐφόδιόν τε πολλῷ τοῦ ἱκανῦ ἔλαττον ἐκείνη ἐδίδυ, κ̀ οὐ πάνυ τι προςέχειν ἔτι αὐτῷ ἐδόκει τὸν νοῦν συμβυλεύοντι. κἀγὼ δὴ καίπερ μηθὲν ἐμοὶ διαφέρον, ὅμως ἄχθομαι ὑπὸ φιλανθρωπίας ἐπὶ τῇ τοῦδε τἀνδρὸς ἀπολήψει. ὅδε γὰρ μόνος ἐν πλείςοις τοῖς συναπιοῦσι χρησιμώτατος ἦν διά τε τὸ δίγλωττον, κ̀ τὸ πρὸς τὰ ἔθνη, δι᾽ ὧν ἡ πορεία, εὐομίλητον καὶ εὐμεταχείριςον. καὶ πεῖραν δὲ πρὸς τὸ συνετώτερον ἐν τῦτῳ, ὡςὰν ἐξ ἀρχῆς παρηκολυθηκότι τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ γνώμην τῆς σῆς αἰδεσιμωτάτης κεφαλῆς πράξαντι. ἀλλ᾽, ὡς ἔοικε, δαίμων τις βάσκανος ἔβλαψε ταῦτα, ἵνα πὴ πάντα εὐτυχοίη τὰ περὶ τὴν κόρην ἐκείνην σοι πεπραγμένα. ἀνθρώπων γὰρ ὐδένα ἐγὼ ὀνομάζειν κ̀ αἰτιᾶσθαι ἐθέλω· οὐθὲν γὰρ ἐμοὶ διαφέρει. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, ἐγὼ δὲ διατρίβω μὲν ἔτι ἐν Ῥώμῃ, σκοπῶ δὲ μεταβῆναί που, ἔνθα μοι ὁ βίος ἔςαι ἀπ᾽ ἐλαττόνων. οὐδεὶς γὰρ ἐμοὶ χορηγεῖ οὐδὲν πλὴν τῆς σῆς ἱερᾶς κεφαλῆς. ταυτὶ δὲ τὰ παρ᾽ αὐτῆς, ἄλλοθι μὲν ἴσως ἀρκέσει, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρκεῖ. Εὐτύχει, ἀπὸ Ῥώμης.

Visum est etiam hoc loco lectorem admonere, Formulam illam Iuramenti, quod Iustiniano Imp. ac Theodorae eius coniugi praestabatur ab iis, qui novum Magistratum, ac Praefecturam suscipiebant, de qua supra sub finem p. 218. editam esse Gr. & Lat. inter Novellas Iustiniani Collat. II. Tit. III. pag. 27. edit. Amstelaed. MDCLXIII. fol.

FINIS PLVTEI LV.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LVI.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVII. EDITOS II.

CODEX I.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

MENANDRI SOPHISTAE RHETORICA.

Adde

Theophylacti Bulgarorum Archiep. Polemonis Sophistae, Georgii Pardi, Pollucis, Polyaeni, & aliorum Opera varia.

I. p. 1. B Codicis mutilationem in principio, primi Operis titulus atque initium desideratur; quod tamen Menandro Rhetori adiudicandum esse, tandem comperimus. Sunt autem Capita varia ex eius Rhetorica excerpta, quorum prima verba, unde incipit Codex, sunt . . . . . . τοῦ θεοῦ παραβάλλων τῷ Ὀλυμπίῳ Διῒ καὶ Ἀθηνᾷ ἐν ἀκροπόλει, κ. λ. quae inter huius Rhetoris scripta ab Aldo Manutio Venetiis edita anno MDVIII. fol. a pag. 594. ad pag. 641. reperire minime licuit. Primum Caput integrum inscribitur, Περὶ παραμυθητικοῦ, *De oratione consolatoria*, & inc. Παραμυθητικὸς δὲ λόγος (1), κ. λ. Des. ἐν τῷ πρώτῳ μέτρει (2) τοῦ λόγου, οἷον ὅτι νόσος (3). Incidit autem in dicta editione a pag. 629. (per errorem 639.) ad pag. 630. lin. 5. Sequuntur deinde Capita VIII. quorum primum inscriptum, Πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν, inc. Ἐπαινοῦμεν χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελεγέσθαι δεῖ, κ. λ. (4). Octavum, cui titulus, Διαφοραὶ ἐπαίνου καὶ ἐγκωμίου, des. ἀφ' ὁπόσων (5) θεὸς ἐπαινεῖται. Habentur autem ibid. a pag. 600. ad pag. 611. Caput nonum, iuxta seriem nimirum eorum quae in hoc Codice superfuerunt, inscriptum, Διαίρεσις ἐπιδεικτικῶν, *Divisio caussarum in genere demonstrativo*, inc. Τῆς ῥητορικῆς ἁπάσης, κ. λ. Des. ἐφεξῆς δείκνυμεν (6), & est primum in edit. cit. pag. 594. Decimum Περὶ γενεθλιακοῦ, *de oratione natalitia*, habetur ibid. pag. 629. Claudunt denique Tractatum hunc Rhetoricum Capita duo, quae loc. cit. non reperimus, quorum alteri titulus est, Γενεθλιακὸς, alteri Κατατομὴ κανόνος κατὰ τοὺς Πυθαγορικούς. Illud inc. Καταγράφεται τοίνυν ὁ κανὼν, κ. λ. hoc vero, Λάβωμεν δὲ ἐπὶ τοῖς προειρημένοις λόγοις, κ. λ. Des. ὡς αὐτὸ τὸ διάγραμμα σαφέστερον ἡμῖν τὴν ἑρμηνείαν δηλώσει. Tum subiicitur schemation quoddam Canonem Nativitatis, cuius descriptionem superiora duo Capita continebant, exhibens. Hoc Menandri Opus exstat Mss. etiam in quatuor Codicibus Bibliothecae Regiae Paris. ut ex ipsius Catalogo eruitur. Non omittendum hoc loco, quod animadvertit Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 459. alteram nimirum huius Libri partem, in qua *de divisione caussarum in genere demonstrativo* agitur, quaeque in cit. edit. habetur a pag. 612. ad pag. 641. Alexandro Rhetori esse vindicandam; quum ex duobus Opusculis, Menandri scilicet, & Alexandri, unum librum perperam fuisse conflatum in edit. Aldina, moneat Henricus Valesius ad Eusebium pag. 28. &c. Menandrum vero hunc non dubitat laudatus Fabricius esse Sophistam illum Laodicenum ad Lycum fluvium, cuius Commentaria in Artem Hermogenis & Minuciani Progymnasmata commemorat Suidas.

II. pag. 11. Sequuntur Capita quaedam de variis argumentis, auctoris Anonymi, quorum hi sunt tituli:

1. Κρῆναι, καὶ λίμναι, καὶ πηγαὶ, καὶ ποταμοὶ ὅσοι θαυμάσιά τινα ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι. *Fontes, paludes, & flumina quotquot mirabilia in se ipsis ha-*

(1) In editione legitur, ὁ λέγων.
(2) In edit. μέρει.
(3) In edit. νέος.
(4) In edit. Ἔπαινος μὲν γὰρ χώρας, ὡς ἀνωτάτω διελέσθαι, κ. λ.
(5) In edit. ὅσων.
(6) In edit καὶ δὴ δείκνυμεν.

habent. In fine *de Nili inundatione* multa disferuntur.

II. Γυναῖκες ἐν πολεμικοῖς συνεταὶ, καὶ ἀνδρεῖαι. *Mulieres in bellica arte scientes, & fortes.*

III. Τίνες οἶκοι ἀνάςατοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο. *Quaenam domus propter mulieres sunt eversae.*

IV. Φιλάδελφοι, καὶ φιλέταιροι. *Quinam fratres, vel amici mutua sese caritate dilexerunt.*

v. est anepigraphum, sed *fabulosas, quae apud poëtas feruntur, dearum, deorumque μεταμορφώσεις* persequitur.

VI. Περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, καὶ τοῦ γένους, καὶ ἀγῶνος αὐτῶν. *De Homero, & Hesiodo, eorumque vita, & certamine.*

VII. Ποῦ ἕκαςος τῶν Ἑλλήνων τέθαπται, καὶ τί ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ. *Vbi quisque Graecorum sepultus fuit, & quid ipsius tumulo superscriptum.*

Primi Capitis initium ita habet: Κρήνη ἐν Ποτνίαις περὶ Θήβας, ἐξ ἧς οἱ ἵπποι πίνοντες μαίνονται. Vltimum des. Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες. Lucas Holstenius, ut in schedis suis Mss. adnotavit, horum Opusculorum auctorem putat esse Phlegontem Trallianum, Hadriani Caesaris libertum, atque ex hisce alia Henricum Stephanum edidisse ex hoc ipso Codice desumta, alia Canterum, ut sunt narrationes de mirabilibus aquarum, de Nili inundatione, heroum Homericorum epitaphia, & Homeri & Hesiodi certamen &c. quas tamen editiones reperire nobis minime licuit. Phlegontis quidem Opera consuluimus, sed ab iis valde diversa esse, quae in nostro habentur Codice, comperimus, ut vel alterius historiographi esse, vel saltem ex Phlegonte contracta arbitremur.

III. p. 20. *b.* Τοῦ μακαρίτου Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου προσλαλιά τινι τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν, περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι. *Beatae memoriae Bulgariae Archiep. D. Theophylacti allocutio ad quemdam suorum familiarium de iis rebus, ob quas reprehenduntur Latini* (a Graecis). Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου ἐνώπιόν μου, εὐλαβέςατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱέ. Des. καὶ τοὺς ἄλλους ταὐτὸ διδάσκοιμεν ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι ἄνθρωπον γνῶσιν, καὶ Χριςῷ, κ. λ. Exstat Ms. etiam in Bibliotheca Bavarica inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Codice CCXXIV. num. 1. teste Lambecio Lib. V. Commentar. Bibl. Caesar. pag. 50. in qua etiam aliud adservatur exemplar, ut ex eius Catalogo Nessel. Part. I. pag. 133. eruitur. Meminit autem huius Dissertationis Leo Allatius Lib. II. de Eccles. Occid. & Orient. perpetua Consensione Cap. X. §. II. Vide Casim. Oudinum de Scriptor. Ecclesiast. Tom. II. pag. 712. Hanc deinde edidit Io. Aloysius Mingarellus Romae anno MDCCLVI. 4. Anecdotorum Tom. I. p. 259. cum Latina interpretatione ac notis, ubi nostrum hunc Codicem commemorat.

IV. pag. 27. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Ἀνάγει μέν μοι τὸν λόγον, ὦ αὐτοκράτορ. Des. καὶ τελεώτερος γένηται. Exstat Ms. etiam in Bibl. Monachiensi, teste Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 289. §. 12. ex eaque Latinus Latinius Bibliothecae Sacro-profanae pag. 184. colligit, A. MLXXXI. quo imperitare coepit Alexius, claruisse Theophylactum.

V. pag. 31. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνςαντῖνον. *Eiusdem Oratio ad D. Constantinum Porphyrogenitum.* Inc. Δῶρόν σοι καὶ ἐγὼ, βασιλεῦ φίλε, τοῦτο δίδωμι. Des. καὶ τὴν ψυχικήν σοι ςηρίζουσα. Alibi inscribitur, *Institutio regia ad Constantinum Porphyrogenitum, Michaëlis Ducae Parapinacii, & Mariae Aug. filium*, quam Gr. & Lat. edidit, atque interpretatus est Petrus Possinus Parisiis ex typogr. Regia MDCLI. 4. quum Graeca ex Codice Mediceo descripsisset.

VI. pag. 37. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου ςαυροῦ ἐν τῇ μεσονηςίμῳ. *Eiusdem Oratio in adorationem venerabilis Crucis, medio ieiuniorum tempore habita.* Inc. Τί δαί; ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι; Des. ἐν τῷ ὀφθῆναι ἡμῖν τὴν δόξαν αὐτοῦ, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ. Ex Bibliotheca Bavarica Gr. & Lat. Iacobo Gretsero interprete T. II. de Cruce pag. 1499. primum edita est. Exstat quoque Ms. in Bibliotheca Caesar. Vindob. inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Nessel. Part. I. pag. 133. Cod. LI.

VII. pag. 43. Πολέμωνος σοφιςοῦ ἐπιτάφιος εἰς Καλλίμαχον καὶ Κυναίγειρον. *Polemonis Sophistae* (Smyrnaei) *Oratio funebris in Callimachum & Cynaegirum.* Inc. Ἐπειδὴ τά τε ἄλλα χρὴ καὶ οἰκεῖον εἶναι τοῖς κειμένοις. Des. ὁ θέλων ἀποψηφάτω. Est prima ex duabus orationibus, parentum nomine dictis in Cynaegirum & Callimachum Athenienses, qui in pugna Marathonia Olymp. LXXII. 1. pro patria adversus Medos occubuerant; in qua Cynaegiri pater filium suum Callimacho praefert, virtutemque eius extollit, &c.

VIII. pag. 46. *b.* Altera Oratio Εἰς τὸ ἐναντίον, *in contrarium*, in qua nempe Callimachi pater vicissim filium suum Cynaegiro praefert, inc. Τὸν μὲν τῆς πόλεως ἐπαινῶ νόμον. Des. συγχωρούντων τῶν δικαςῶν. Auctor autem istarum Declamationum Polemon fertur esse ille inter Sophistas olim celeberrimus, & dicto illo valde nobilitatus, Romam esse orbis epitomen. Concordant cum editis Graece ab H. Stephano, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographo MDLXVII. in 4. a p. 1. ad p. 19. Graece ac Latine edidit easdem cum notis Petrus Possinus S. I. Tolosae MDCXXXVI. 8.

IX. pag. 52. Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ Ἑρμογένους βιβλίον. *Ex Commentario Metropolitae Corinthi* (sc. Gregorii, seu Georgii, cognomento Pardi) *in Hermogenis Librum de methodo apti & ponderosi generis dicendi.* Inc. Σκοπός ἐςι τῷ Ἑρμογένει, κ. λ. Des. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ,

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος οὐ μάλα χαίρων, ἀντὶ τοῦ λυπούμενος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος. Succedunt deinde alia pauca item

item de Rhetorica, quae ad praedictum Commentarium videntur pertinere. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 432. de hoc Opere, quod est ineditum.

X. pag. 82. *Argumenta in septem Demosthenis Orationes*, nimirum pro Megalopolitis, pro Rhodiorum libertate, duas adversus Aphobum, duas adversus Onetorem, & in illam adversus Androtionem. Sunt autem omnia edita in Demosthenis Operum edit. Graeco-Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interprete Hieronymo Wolfio, ubi Libanii nomen praeferunt, suisque sunt Orationibus praevia. Pag. 83. *b.* legitur Index Orationum Demosthenis ἰδιωτικῶν.

XI. pag. 84. *Pollucis Onomasticon*, incipiens a Lib. V, & desinens in Libro X. Vbi notandum Librorum quinti, & sexti numerationem Graecam, litteris ε' & ς' olim designatam, fuisse manu recentiori, ac parum accurata in litteras ς' & ζ' perperam correctam; ex quo factum est, ut Montfauconius, re minus diligenter considerata, a Libro VI. incipere Pollucis Onomasticum, in suo Catalogo pronunciaret. Nos igitur singulorum initia, ac fines cum editione Gr. Lat. Amstelaed. MDCCVI. fol. conferentes, comperimus, deesse totum Librum VII. ac Libri V. & VIII. Praefationes ad Commodum Caesarem, praeter alia multa discrimina, in quibus ut plurimum cum iis Codicibus concordant, quorum in dicta editione variantes lectiones locupletissime recensentur.

XII. pag. 163. Occurrit Anonymi fragmentum Geometricum, in quo agitur potissimum de Parabola. Inc. Ε'ὰν μέλλωμεν παραβαλεῖν οἱονδηποτοῦν χωρίον παρά τινα ῥητὴν εὐθεῖαν, κ. λ. Des. περιεχόμενον ὀρθογώνιον μέσον ἐςί. Cui adnectitur brevissimum Excerptum asceticum de Caritate, ut videtur e S. Paulli Epistolis desumtum, quod inc. Η' ἀγάπη μακροθυμεῖ, κ. λ.

XIII. pag. 166. Πολυαίνυ Στρατηγικά. *Polyaeni Strategica*, sive *de Stratagematis illustrium belli ducum Libri VIII. ad Impp. M. Antoninum & L. Verum*, perspicuo & eleganti stylo conscripti, quorum primi sex Graecorum, septimus Persarum aliorumque Asiaticorum, octavus Romanorum ac feminarum illustrium stratagemata continent. Horum autem nomina unicuique praefiguntur Libro, adiecto singulis numero stratagematum ad ipsos pertinentium. Liber I. inc. Τὴν μὲν κατὰ Περσῶν ꝁ Παρθυέων νίκην, κ. λ. Octavus vero mutilus est in fine, ut in editione Lugdunensi apud Io. Tornesium MDXXCIX. 12. ex recensione Is. Casauboni. Desinit enim in exemplo Lacaenarum mulierum in verbis, τοὺς μὲν δὴ κατεῖρξαν οἱ Σπαρτιᾶται· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν ...... Notandum praeterea deesse plurima ex Libro VI. nimirum quae sequuntur post Καρχηδονίων exemplum usque ad Σολυμῶνα, quemadmodum in ipso etiam Capitum elencho, qui Libro praefixus est, recentiori manu fuit adnotatum; legitur enim ad vocem Αἰτολοὶ haec notula: Ε'ντεῦθεν τὰ ἐφεξῆς ὐκ ἔχει, δηλονότι ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν μέχρι τοῦ Σολυμῶνος. Vbi autem defectus iste incidit, folium vacuum relictum est. Hunc fortasse Codicem innuit Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 484. ubi ait, Pancratium Maasvicium, beneficio Iac. Gronovii V. C. nactum collationes Codd. Mss. Florentini & Cantabrigiensis, Polyaenum vulgasse Lugd. Batavorum MDCXC. in 8.

XIV. pag. 284. Vltimo loco Anonymi fragmentum initio mutilum, in quo naturales quaedam pertractantur quaestiones, primo quidem de somniorum origine, ac deinde satis diffuse de ventis. Incipit .... συμβαίνοντες ὄνειροι τῇ ἀναθυμιάσει τῶν πνευμάτων, ἡδονῶν κιβδήλων συμβαινόντων περὶ τὰς δόξας τὰς ὑποφαινομένας τῷ λογιςικῷ τῆς ψυχῆς κ. λ. Des. ταῦτα, οἶμαι, αὐτάρκως περὶ ἀνέμων γενέσεως, ꝁ ὡς ἐνῆν ἀπεςέλκαμεν· σὺ δὲ, ὦ φίλη κεφαλὴ, μετὰ ἐμμελοῦ ἀναγνώσεως κρίναι τὰ κείμενα, ꝁ εἴ τι παρεῖται, δήλωσον ἀσμενέςατον· καὶ γὰρ κἀκεῖνο πληρώσομεν· ἐπεὶ ὐ θέλω διὰ λόγον τὰς σὰς μέσας ὑβρίζεσθαι, ἢ κολοβοῦς τὰς φιλικὰς εἰργάζεσθαι χάριτας· ἐγὼ δὲ τέως τοῦ περὶ ὀνείρων γενέσεως ἄρξομαι Γράμματος. Videtur auctor ex hisce postremis verbis tractatum de somniorum origine aggredi velle, qui tamen nullus occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio Saec. XIV. vetustate, ac madore in marginibus valde corruptus. Constat foliis scriptis 292.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

PRaecedit in prima pagina Index operum, quae continentur in Codice, quorum primum hoc praeceditur versiculo: COD. II.

Χριςὲ, δίδυ πονέοντι τεὴν πολυολβον ἀρωγήν.
Christe, da laboranti tuum perbeatum auxilium.

Operum vero series sequens est:

I. pag. 2. Πλυτάρχυ περὶ τύχης. *Plutarchi de Fortuna*. Oper. edit. Paris. typis regiis A. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 97.

II. pag. 4. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πότερον τὰ ψυχικὰ, ἢ τὰ σωματικὰ χείρονα. *Eiusdem, animi ne, an corporis adfectiones sint peiores.* Ibid. pag. 500.

III. pag. 6. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ δεισιδαιμονίας. *Eiusdem de superstitione*. Ibid. pag. 164.

IV. p. 14. *b.* Τϋ αὐτϋ, πότερον τὰ Ρ'ωμαίων πράγματα Τύχης, ἢ ἀρετῆς. *Eiusdem, virtuti ne, an fortunae tribuenda Romanorum facta?* Ibid. p. 316. ubi inscribitur, *de fortuna Romanorum*. In calce insequentes adscribuntur versiculi:

Γέρων ἐρασθεὶς, ἐσχάτη κακὴ τύχη.
Βίος βίυ δεόμενος, οὐκ ἔςι βίος.
Senex amator, ultimum infortunium.
Vita vitae indigens, non est vita.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Α'λεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς. *Eiusdem de Alexandri fortuna, vel virtute*, Oratio I. Ibid. p. 326.

VI.

VI. pag. 31. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πῶς χρὴ τὸν φιλόσοφον πολιτεύεσθαι. *Eiusdem, quomodo oporteat philosophum gerere Remp.* Ibid. pag. 798. ubi inscribitur: Πολιτικὰ παραγγέλματα, *Praecepta gerendae Reip.*

VII. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα βασιλέων ϰ̀ στρατηγῶν. *Eiusdem de scite dictis Regum atque Imperatorum.* Ibid. pag. 172.

VIII. pag. 92. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα Λακωνικά. *Eiusdem Apophthegmata Laconica.* Ibid. a pag. 208. ad pag. 242. hoc enim unico paragrapho continentur *Laconica Apophthegmata, & Instituta*, quae in cit. edit. distincta reperies.

IX. pag. 123. Τοῦ αὐτοῦ συναγωγὴ ἱστοριῶν παραλλήλων Ῥωμαϊκῶν ϰ̀ Ἑλληνικῶν. *Eiusdem Parallela*, sive *Historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio.* Ibid. pag. 305.

X. pag. 135. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σαρκοφάγυ. *Eiusdem de esu carnium*, Oratio I. Ib. p. 993.

XI. pag. 138. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον. *Eiusdem ad Principem ineruditum.* Ibid. pag. 779.

XII. pag. 142. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανείζεσθαι. *Eiusdem de vitando aëre alieno.* Ibid. pag. 827.

XIII. pag. 146. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίων καταγραφή. *Eiusdem Capitulorum descriptio*, sive *Quaestionum Romanarum solutio.* Ibid. pag. 263.

XIV. pag. 170. *b. Quaestiones Graecae.* Ibid. p. 291. In Codice tamen sunt anepigraphae.

XV. pag. 183. Τοῦ αὐτοῦ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων. *Eiusdem de Stoicorum repugnantiis.* Ib. pag. 1033.

XVI. pag. 224. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς. *Eiusdem de virtute morali.* Ibid. p. 440.

XVII. p. 236. Τȣ̃ αὐτȣ̃ πολιτικὰ παραγγέλματα. *Eiusdem Praecepta gerendae Reipublicae.* Ib. p. 798. Idem opus ac supra relatum §. VI.

XVIII. pag. 265. Τοῦ αὐτȣ̃, εἰ καλῶς εἴρηται τὸ, λάθε βιώσας. *Eiusdem, an recte dictum sit, latenter esse vivendum.* Ibid. pag. 1128.

XIX. pag. 268. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ αὐτάρκης ἡ κακία πρὸς κακοδαιμονίαν. *Eiusdem, an vitiositas ad infelicitatem sufficiat.* Ibid. pag. 498.

XX. pag. 270. *b.* Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ȣ̓δὲ ἡδέως ζῆν ἐστι κατ' Ἐπίκȣρον. *Eiusdem, ne suaviter quidem vivi posse secundum Epicuri decreta.* Ibid. pag. 1086.

Cod. Graec. chartac. Ms. in fol. min. Saec. XIV. a pag. 193. ad 199. itemque a pag. 282. usque ad finem alia manu suppletus, variisque identidem lacunis scatens. Constat foliis scriptis 289.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MAXIMI PLANUDAE GRAMMATICE.

Ac praeterea

Alia multorum Opera.

COD. III I. pag. 1. ΜΑξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς. *Maximi Planudae de Grammatica* Dialogus, qui inscribitur *Neophron & Palaetimus.* Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, Παλαίτιμε, κ. λ. Des. οἷον ἐπιμελοῦνται τοῦ οἰκείου κτήματος. Exstat & in Coisliniana Cod. CXCII. Catalog. pag. 245. & alibi. Huius Dialogi fere dimidium diversa ac recentiori manu suppletum est.

II. pag. 65. Περὶ συντάξεως. *De Constructione* Anonymi Tractatus. Inc. Ἐξαπατῶ, αἰτιατικῇ· ἐξήπατον γὰρ τοὺς μαγείρους, κ. λ. Adiiciuntur pag. 69. miscellanea quaedam, diversa manu exarata, de maximis orbis terrarum montibus, insulis, ac maribus, de septem mundi miraculis, ac septem hominis aetatibus, & alia huiusmodi non magni momenti.

III. pag. 70. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίναν Θεοδώρου τοῦ πρωτασηκρῆτις τοῦ Νεοκαισαρείτου, ἔτι ζῶσαν τούτους γραφῆναι ζητήσασαν. *Iambi sepulcrales* (XXX.) *Theodori Protasecretis, seu primi a secretis Neocaesaritae in Palaeologinam, quae sibi adhuc vivens Epitaphium scribi curaverat.* Ii vero sunt:

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε ϰ̀ πόθεν.
Τῶν εὐγενῶν; ϰ̀ τȣ̃το πῶς ἄν τις λέγοι;
Τῶν μᾶλλον ἁβρῶν; ἀλλὰ μὴν πάντες κόνις,
Ἀλλ' εὐκλεής; τὸ κέρδος ȣ̓χ ὁρῶ πόθεν.
Ἀλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἡ γῆ δείκνυται.
Εἰμὶ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ μὴν πάλιν μένω.
Κἂν χοῦς ὁπηδὸς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα στέγει,
Ῥεῖ πᾶς ὁ χιλών. ἀλλ' ὑφίσαμαι πλέον.
Εἰς γῆν τὸ ῥευστὸν, ἀλλ' ἐγὼ ϰ̀ βελτίων.
Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ ϰ̀ μίμων γέλως,
Ὅρα θεατά· μὴ γὰρ ȣ̓κ ὄντως γέλως;
Ἦλθόν ποτ' εἶδον· εἶτ' ἀπελθȣ̃σα φθ...,
Ὀξὺς με ϰ̀ γὰρ ὑπεδέξατο χρόνος,
Οὐ δὴ τὸ μὲν παρῆλθεν, ȣ̓ γὰρ ἵσταται,
Τὸ δ' ἐστιν· ἀλλ' ἀπῆλθε ϗ τόδε τρέχον.
Ποῦ δὴ τὸ λοιπὸν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη.
Περὶ δὲ τȣ̃ μέλλοντος εἰπὲ τίς λόγος;
Ὢ τίς ἐγὼ τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν φύσιν.
Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,
Καὶ βαθὺς ἦν δήπυθεν αὐτῆς ὁ γνόφος.
Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς αὐτίκα,
Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνόφον,
Πλὴν εἴτε φῶς ἐκεῖνος, εἴθ' ȣ̃τος γνόφος,
Εἴθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἴθ' ὃ μὴ βλέπω, σκότος,
Οὐκ οἶδα σαφῶς, ȣ̓ μὰ τὸν φθόρον τάφον,
Ὃς ἐστι γαστὴρ τοῖς θανȣ̃σι δευτέρα.
Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,
Ὅταν ὁ πατὴρ καλέσῃ τῆς φύσεως,
Τῶν ὠδίνων γέμοντα τῆς δίκης χρόνον.
Μήτηρ με γεννᾷ, ϗ προμήτωρ λαμβάνει.

Et hoc quoque Carmen iambicum diversae manui debemus.

IV. pag. 71. *Iulii Pollucis ad Commodum Caesarem Onomastici Fragmentum.* Post Epistolam, quae inc. Ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ, πατρῷόν ἐστί σοι κτῆμα, κ. λ. sequitur Index Capitum XV. cuius initium: Ἐν τȣ́τῳ τῷ βιβλίῳ αἵ τε τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων ὀνομασίαι, κ. λ. Tum Liber ipse inc. Θεὸς, ϰ̀ θεοὶ, ϗ δαίμονες, κ. λ. Est Onomastici Liber I. ut in edit. Amstelod. MDCCVI. fol. Vol. I. pag. 1. seqq. Desinit in Capite, cui titulus, περὶ ὀδόντων, *de dentibus*, & est sectio XXI. Capitis IV. Libri II. loc. cit. pag. 199.

V. pag.

V. pag. 87. Succedunt quaedam Plutarchi Opera, quorum primum anepigraphum quidem heic est, alibi vero inscribitur, *Quomodo quis sentiat se progressus fecisse ad virtutem*. Incidit in cit. edit. Tom. II. p. 75.

VI. p. 97. *b.* Alteri titulus est: Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἄν τις διακρίνοι τὸν κόλακα τοῦ φίλου. *Eiusdem, quomodo quis adulatorem ab amico dignoscere queat*. Ibid. pag. 48.

VII. pag. 124. *b.* Tertium item est anepigraphum, sed in edit. inscribitur: *de Curiositate*. Ibid. pag. 515.

VIII. pag. 133. *Aelii Aristidis Panegyricus in Cyzico*. Inc. Ἅπασι μὲν, ὡς ἐγὼ νομίζω. Des. ὡ ἴσως μετρίως ἔχει. Exstat in nupera editione eius Operum Oxon. Gr. Lat. MDCCXXII. in 4. Tom. I. pag. 236.

IX. pag. 139. *b. Eiusdem Oratio, seu Epistola ad Impp. M. Aurelium Antoninum & L. Aurelium Augg.* Inc. Πρότερον μὲν, ὦ θειότατοι βασιλεῖς, ἀγωνίσματα. Des. καὶ ἦν οὐδὲ πώποτ' ἂν ἤλπισεν. Ibid. pag. 512.

X. pag. 142. *Eiusdem Palinodia de Smyrna instaurata*. Inc. Ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες. Des. νῦν τε καὶ ὕστερον. Ibid. pag. 263. Harum vero trium Orationum Graecos titulos omisimus, quia in Codice sunt anepigraphae.

XI. pag. 145. Sequitur alia Oratio *ad Imperatorem quemdam*, cuius initium: Ἐπανήμει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὦ βασιλεῦ, καὶ τὸ τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάχιστον, κ. λ. Finis: καὶ τοσοῦτον ἅπαντας τοὺς Ῥωμαίους ἡγησαμένους τῷ χρόνῳ νικήσειν ὅσον ἤδη ταῖς ἀρεταῖς. Cuius autem sit, nondum comperimus; inter Aristidis quidem Orationes hoc initium minime licuit invenire.

XII. pag. 150. *b.* Occurrunt Epigrammata duo elegiaca. Primum dodecastichon, in quo scriptor suam deflet paupertatem, ita habet:

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος τὴν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
  Λαρτιάδης Δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ.
Ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
  Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκην.
Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
  Οὐλομένης πενίης γράμματι κευσαμένῳ.
Εἴθε δὲ σὺν Δαοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
  Πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
Ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ Βρισηΐδα πρὶν Ἀγαμέμνων
  Τὴν δ' Ἑλένην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἔσω γενόμην.

Alterum hexastichon de duobus surdis inter se litigantibus, sequens est:

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο, καὶ πολὺ μᾶλλον
  Ἦν ὁ κριτὴς τούτων δὴ δυσκωφότερος.
Ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν, τὸ ἐνοίκιον αὐτῷ ὀφείλειν
  Μηνῶν πένθ', ὁ δ' ἔφη, οὕτω ἀληλεκέναι.
Ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς ἔφη, ἐς τί μάχεσθε;
  Μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν, ἀμφότεροι τρέφετε.

XIII. pag. 151. Συνεσίου ἐπιστολαί. *Synesii Epistolae*, numero XXIX. quarum tamen postrema mutila. Eae vero sunt, quae in edit. Paris. cit. anni MDCXXXIII. fol. designantur numeris XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. & LVII. quae quidem, uti diximus, desinit imperfecte in verbis: καὶ φόβος χειρόνων ἀνέκοψε. καὶ . . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 195. lin. 3.

XIV. pag. 159. *Phalaridis Epistolae XLI.* quae iuxta seriem, quam obtinent in Collectione Epistolarum Graecarum Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. & quam retulimus supra pag. 247. seqq. sunt sequentes: nimirum LVII. tum a septuagesima secunda usque ad centesimam inclusive, exceptis LXXVIII. LXXIX. XCII. & XCIV. quae desiderantur: deinde CVII. CVIII. CIX. CX. CXI. CXIX. CXXI. CXXII. CXXIII. CXXXV. CXXXVIII. CXXXIX. CXLI. CXLIII. & CXLVIII. Ex hisce epistolis quinquagesima septima est *Abaridis ad Phalaridem*; ex septuagesima secunda supersunt tantum postrema, nimirum a verbis τεθνάναι κρίνας, κ. λ. (edit. cit. pag. 76. lin. ultima) octuagesima secunda inc. Κατ' ἐμοῦ μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων, κ. λ. anepigraphae sunt LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXX. LXXXI. LXXXII. CXXXIX. & CXLIII. Tandem CXLI. inscripta est *Polluci*, quae in edit. inscribitur *Agemorto*. Hae tamen omnes diversum ab editis ordinem obtinent. Initium enim fit in Codice a fragmento Epistolae LXXII. quae est *ad Peristhenem*; finis vero in Epistola CXXXIX. quae, uti diximus, in Codice est anepigrapha, in edit. vero *ad Arimachum*.

XV. pag. 168. *b.* Ἐπιστολαὶ Βρούτου. *Epistolae Bruti*, & aliorum responsivae ad Brutum, numero LXX. quarum series concordat omnino cum illa, quam protulimus supra pag. 181. seqq. ex Codice XXXIII. Plut. XXXII.

XVI. pag. 174. *Cratetis Philosophi Epistolae IV.* quae in Collectione Cuiaciana incidunt in pag. 347. Postremam vero haec pauca consequuntur, quae cuius auctoris sint, prorsus ignoramus: Ὁ ἀλαζὼν ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις καὶ πλουσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσὶ, καὶ ἀνδρειοτέροις, καὶ ποιήσειν ἃ μὴ ἱκανοί εἰσιν, ὑπισχνουμένοις, καὶ ταῦτα φανεροῖς γενομένοις, ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα ἢ κερδάναι ποιοῦσιν.

XVII. p. ead. *Epistolae III.* quarum prima inscribitur, Πλάτων Διονυσίῳ, *Plato Dionysio*, & inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σε ἔχειν, κ. λ. aliae duae sunt anepigraphae, quarum altera inc. Μεγίστη φυλακὴ τό μοι γράφειν. Altera inc. Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς, κ. λ. Ex his ultima tantum occurrit in cit. Collect. pag. 309. eaque brevior, quam in edit. desinit enim in verbis: τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσιν.

XVIII. pag. 175. Γεωργίου τοῦ Κυπρίου βίος καὶ ἐπιστολαί. *Georgii Cyprii Vita & Epistolae*. Vita inc. Πατρὶς μὲν τῷ συντεταχότι τὴν βίβλον Κύπρος ἡ νῆσος. Des. οὕτω καὶ περὶ τῶν εἰρημένων τὴν ψῆφον ἐξενεκτέον. Georgii, seu Gregorii Cyprii, Patriarchae Constantinopolita-

litani, vitam ex Codice Lugduno-Batavensi primum Graece & Latine cum uberrimis notis in lucem protulit Fr. Io. Franc. de Rubeis Ordinis Praedic. Venetiis typis Io. Bapt. Pasquali MDCCLIII. 4. In Codice tamen alia pauca relatis verbis subiunguntur, quae in dicta editione desiderantur. Inc. Εἰ μὲν ἐκ τῆς ἐντεῦθεν ψήφυ ἐβεβαιοῦτο παρὰ τῷ ἀδεκάςῳ κριτῇ, κ. λ. Des. ὐδὲν ἡμᾶς εἰς τὴν ἄνω δίκην ὀνίνησι τὰ ὄντα βλέπυσαν.

XIX. pag. 178. *b.* Τοῦ αὐτοῦ χρεία. *Eiusdem Chria*. Inc. Σωκράτους μὲν ἐπαινέτην οἶμαι πάντα πρόθυμον, κ. λ. Des. ἀξίως δὲ ϗ τοὺς ἐπαίνους λαβεῖν ἔχει παρ' οὐδενός. Memoratur in Catalogo eius Operum citati Libelli pag. XXVII. §. XIII.

XX. pag. 180. Sequitur aliud Opusculum anepigraphum, quod tamen comperimus esse *Eiusdem Encomium in mare, sive in universam aquarum naturam*. Inc. Θαυμάζειν μὲν ἴῶν πραγμάτων ὁπόσα ὑπερφυῆ, κ. λ. Definit imperfecte in verbis: κἂν αὖθις ἀφέλοις τῆς γῆς τὴν πᾶσαν ὑγρότητα, ἀσθενῆ τε ἴδοις ϛ ἀνυπόςατον, τατε...... Edidit hoc Opus Graece Bonav. Vulcanius una cum Libello Aristotelis de Mundo, Lugduni Batav. apud Raphelengium MDXCI. in 8. Meminit illius in Bibliotheca Robertus Constantinus.

XXI. pag. 183. Fragmentum Orationis Demosthenis *de falsa legatione* inscriptae, quod incipit a verbis..... ϗ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα πεπρεσβευκότων πρόσιμεν τῇ βουλῇ. κ. λ. quae incidunt in eius Operum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. Tom. II. p. 202. lin. 45. Definit in verbis, μέγιςόν ἐςι σημεῖον τοῦ διὰ τύτυς πεισθέντας αὐτὺς....... quae incidunt ibid. pag. 208. lin. 21.

XXII. pag. 189. *Epistolae quaedam prorsus anepigraphae*, quas post diuturnam mentis fluctuationem, earumque diligentem lectionem tandem divinando comperimus ad Maximum Planudem pertinere; sunt autem XXIII. quarum prima, initio mutila, incipit a verbis...... ϗ νικῶ λέγων, ϗ καθ' ὁμολογίαν παντῶν κρατῶ, κ. λ. Vltima vero in fine imperfecta definit in verbis, ϗ οὓς γεννήματα ἐχιδνῶν ὠνόμαζε, τύτυς.... Habentur Maximi Planudis Epistolae, usque ad numerum CXXI. inferius in Cod. XXII. huius Plutei, ubi singularum initia proferimus: quas vero exhibet hic noster Codex, eae sunt, quae inibi a nona usque ad trigesimam primam inclusive describuntur.

XXIII. pag. 205. *Georgii Cyprii Epistolae V.* ex pluribus fortasse, quae olim in Codice habebantur, nunc superstites, & quidem omnes anepigraphae. Prima inc. Οὐδ' ὁ τὸν βίον απολιτών.

II. Χρυσοκομπᾶς τις ςρατιώτης.

III. Ἔςαι μὲν ἀληθῶς κρίσις τῷ Θεῷ.

IV. Πανευτυχέςατε σεβαςοκράτορ.

V. Εἰκοςὴν εἶχεν ὁ Δεκέμβριος.

Huius Georgii Cyprii Epistolas CXCI. cum auctoris Encomio, inter eius Opera inedita recenset Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 605. singularum vero inscriptiones, & initia diligentissime profert Lambecius Commentar. Biblioth. Caesar. Vindob. Tom. VIII. pag. 511. seqq. ubi nostras reperies sub numeris CXXVIII. CXXIX. CXXX. CXXXI. & CXXXII. Nomina etiam eorum, ad quos scriptae sunt, ac numerum videre est in cit. Vitae edit. pag. XXVII. seqq. ubi ait editor: *Lambecius & Nesselius in Cod. Vindob. epistolas numerant tantum CXCI. Multo plures in aliis adservari bibliothecis adnotat Casimirus Oudinus*. Ac revera ipsemet Rubeus CCXV. enumerat.

XXIV. pag. 213. *Aristidis Panathenaica Oratio* cum scholiis marginalibus in primis undecim (1) tantum paginis; nam reliqua ferme omnia recentiori manu supplera sunt. Oratio inc. Νόμος ἐςὶ τοῖς Ἕλλησι παλαιὸς, κ. λ. Des. ἧς περ καὶ ὁ λόγος ϛ ἡ πόλις. Scholia vero inc. Νόμος ἐςὶ τοῖς Ἕλλησιν. Ἐπειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρῶδες τοῦ χρόνου ἐκβαλλομένους, τύτυ χάριν προσέθηκε τὸ ἐςι, δεικνὺς, ὡς ϗ τὴν ἐκ τῦ χρόνου μαρτυρίαν ἔσχεν ὁ νόμος, κ. λ. Scholiastem Ms. Graecum in hanc Orationem laudat Fulvius Vrsinus ad Simonidis fragmenta pag. 331. Vide Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 380. Oratio exstat in nupera editione Oxoniensi T. I. p. 91. Scholia vero videntur diversa ab editis.

XXV. pag. 279. Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου, Βίοι σοφιςῶν. *Eunapii ex Libro inscripto, Vitae sophistarum*, Libanii vita. Inc. Λιβάνιον Ἀντιοχεία μὲν ἤνεγκεν. Des. ἐπηρεία τύχης συμβάντων. Sophistarum Vitae, auctore Eunapio Sardiano, prodiere primum Graece e Ioannis Sambuci Pannonii Tirnaviensis bibliotheca Antuerp. typis Plantinianis MDLXVIII. 8. cum castigationibus ad calcem Hadriani Iunii, Hormani; deinde Graece & Latine emendatius ex duobus Mss. Palatinis, cura Hieronymi Commelini Heidelb. MDXCVI. 8. eaque editio recusa postmodum fuit Colon. Allobr. MDCXVI. in 8. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 232. ubi se novam ipsarum editionem, Mss. Medicei, Barberini, Remensis, Regii Parisiensis, duorumque Mediolanensium ope emendatiorem, daturum pollicetur. Fuit Eunapius iste religione Ethnicus, & Chrysanthio, qui consobrinam eius Meliten habuit uxorem, praeceptore usus, Rhetor, & Medicus; nam & matutinas horas aliis arte rhetorica imbuendis aliquandiu impendisse, & medicae artis peritum fuisse patet ex ipsius verbis in Chrysanthio pag. 153. & 156. Huic praeterea Tetrabiblon suam inscripsit Oribasius Medicus, λογιώτατον appellans. Vide plura de hoc apud Fabric. loc. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. diversis manibus exaratus, ac pluribus in locis manu Saec. XVI. suppletus. Constat foliis scriptis 280. cuius quidem recensio quot fuerit difficultatibus obsita, vix credibile est:

(1) Montfauc. ait *tredecim*, quod falsum est.

est: Operum enim, quae in eo continentur, pleraque anepigrapha, alia ob crebras Codicis mutilationes etiam acephala, alia denique suo loco mota, & huc inserta, suis quaeque auctoribus vindicare, non mediocris patientiae fuit, ac laboris: & nisi qui sedulo operi manum imponat, rei difficultatem persuadere sibi satis queat. Ipsius Montfauconii diligentiam, ac ἐμπειρίαν in evolvendis veterum membranis non vulgarem multa ex hoc Codice effugerunt: de iis enim, quae recensuimus in paragraphis X. XII. XVI. XVII. XX. XXI. & XXII. ne verbum quidem in eius Catalogo occurrit: ex Phalaridis praeterea Epistolis, novem priores, utpote anepigraphas omisit, quum ipsarum initium ab octogesima tertia fecerit *Melitensibus* inscripta, quae est decima in Codice.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

COD. IV. I. pag. 1. **ΠΟ'τερα τῶν ζώων φρονιμώτερα, τὰ χερσαῖα, ἢ τὰ ἐνύδρια.** *Terrestria ne, an aquatilia animalia sint callidiora*. In edit. cit. Tom. II. pag. 959. (per errorem 459.)

II. pag. 21. **Τοῦ αὐτοῦ ἑπτὰ σοφῶν συμπόσιον.** *Eiusdem septem Sapientum Convivium*. Ibid. pag. 146.

III. pag. 35. **Τοῦ αὐτοῦ περὶ παίδων ἀγωγῆς**, *Eiusdem de liberis educandis*. Ibid. p. 1.

IV. pag. 46. **Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς κ̀ κακίας.** *Eiusdem de virtute, & vitio*. Ibid. pag. 100.

V. pag. 47. **Τοῦ αὐτοῦ, πῶς τις ὑπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο.** *Eiusdem de utilitate ex inimicis capienda*. Ibid. pag. 86.

VI. pag. 52. *b.* **Τοῦ αὐτοῦ, πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκύειν.** *Eiusdem, quomodo adolescens poëtas audire debeat*. Ibid. p. 14.

VII. pag. 69. *Eiusdem, quomodo possit adulator ab amico internosci*. Ibid. p. 48.

VIII. pag. 90. **Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως.** *Eiusdem, qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. pag. 539.

IX. pag. 97. **Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀοργησίας λόγος.** *Eiusdem de cohibenda ira dialogus*. Ibid. pag. 452.

X. pag. 106. *b.* **Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης λόγος.** *Eiusdem de curiositate liber*. Ib. pag. 515.

XI. pag. 113. **Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐθυμίας.** *Eiusdem de animi tranquillitate*. Ibid. pag. 464.

XII. pag. 124. **Τοῦ αὐτοῦ περὶ δυσωπίας.** *Eiusdem de vitioso pudore*. Ibid. pag. 528.

XIII. pag. 131. **Τῦ αὐτοῦ περὶ φιλαδελφίας.** *Eiusdem de fraterno amore*. Ibid. p. 478.

XIV. pag. 143. *b.* **Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀδολεσχίας.** *Eiusdem de garrulitate*. Ibid. p. 502.

XV. pag. 155. **Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῦ ἀκύειν.** *Eiusdem de auditione*. Ibid. pag. 37.

XVI. pag. 164. *b.* **Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυφιλίας.** *Eiusdem de amicorum multitudine*. Ibid. pag. 93.

XVII. pag. 168. **Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπλουτίας.** *Eiusdem de divitiarum cupiditate*. Ibid. pag. 523.

XVIII. pag. 172. *b.* **Πότερον ψυχῆς, ἢ σώματος ἐπιθυμία κ̀ λύπη;** *Utrum sit animae, an corporis adfectio concupiscentia, & maeror*. Inc. **Η' μὲν πρόθεσις περὶ ἐπιθυμίας γέγονε καὶ λύπης.** Des. **περὶ τὰς ἡδονὰς ἀμβλὺ ταῖς ἐπιθυμίαις ὃ δυσκίνητον.** Neque huius, neque sequentis Opusculi titulus, aut initium occurrit in cit. Plutarchi Operum edit.

XIX. pag. 175. *b.* **Εἰ μέρος τὸ παθητικὸν τοῦ ἀνθρώπου ψυχῆς, ἢ δύναμις;** *Utrum, quod est in homine passionibus obnoxium, sit animae pars, an potentia*. Inc. **Περὶ τῆς παθητικῆς καὶ ἀλόγου ζωῆς, πότερα μέρος ἐςὶ τῆς ἀνθρώπυ ψυχῆς, κ. λ.** Desinit imperfecte in verbis: **ἐνδίδωσι γὰρ ἅπασα δύναμις τινὰ ἀφ' αὐτῆς ἀπόρροιαν τῷ . . . .** tum duo folia vacua relicta sunt.

XX. pag. 178. *b.* **Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὑπὸ τῦ θείυ βραδέως τιμωρυμένων.** *Eiusdem de his, qui sero a numine puniuntur*. Ibid. p. 548.

XXI. pag. 196. **Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.** *Eiusdem, quomodo quis suos in virtute paranda sentire possit profectus*. Ibid. pag. 75.

XXII. pag. 206. **Τοῦ αὐτοῦ, πότερον ὕδωρ, ἢ πῦρ χρησιμώτερον.** *Eiusdem, aqua ne, an ignis sit utilior*. Ibid. pag. 955.

XXIII. pag. 209. **Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσθαι.** *Eiusdem, quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

XXIV. p. 217. Sequuntur **Τοῦ αὐτοῦ παράλληλα**, *Eiusdem Parallela*, ac primo quidem **Φιλοποίμην**, *Philopoemenis vita*. Cit. edit. Tom. I. pag. 356.

XXV. pag. 229. **Τίτος.** *Titi vita*. Ibid. p. 369.

XXVI. pag. 242. *b.* **Πελοπίδας.** *Pelopidae vita*. Ibid. pag. 277.

XXVII. pag. 262. **Μάρκελλος.** *Marcelli vita*. Ibid. pag. 298.

XXVIII. pag. 282. **Α'λέξανδρος.** *Alexandri vita*. Ibid. pag. 664.

XXIX. pag. 323. **Καῖσαρ.** *Caesaris vita*. Ib. pag. 707.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. cum aliquot Angeli Politiani notulis. Constat foliis scriptis 357.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

I. pag. 1. *PLutarchi, quomodo quis suos in virtute paranda sentire queat profectus*. Exstat cit. edit. T. II. pag. 75. COD. V.

II. pag. 9. *Eiusdem, de his qui sero a numine puniuntur*. Ibid. p. 458.

III. pag. 26. *Eiusdem de utilitate ex inimicis capienda*. Ibid. pag. 86.

IV. pag. 32. *Eiusdem, quomodo deceat adolescentem audire poëmata*. Ibid. p. 14.

V. pag. 46. *Eiusdem, quomodo possit adulator ab amico internosci*. Ib. p. 48.

VI. pag. 69. *Eiusdem, de ratione, qua quis se ipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. pag. 539.

VII. pag. 76. *Eiusdem de cohibenda ira*. Ibid. pag. 452.

VIII. pag. 85. *Eiusdem de curiositate*. Ibid. pag. 515.

IX. pag. 91. *b. Eiusdem de animi tranquillitate*. Ibid. pag. 464.

X. pag. 102. *b. Eiusdem de vitioso pudore*. Ibid. pag. 528.

XI. pag. 109. *b. Eiusdem de fraterno amore*. Ibid. pag. 478.

XII. pag. 122. *Eiusdem de garrulitate*. Ib. pag. 502.

XIII. pag. 133. *b. Eiusdem de auditione*. Ibid. pag. 37.

XIV. pag. 144. *b. Eiusdem de multitudine amicorum*. Ibid. p. 93.

XV. pag. 148. *Eiusdem de cupiditate divitiarum*. Ibid. pag. 523.

XVI. pag. 152. *b. Eiusdem de fortuna*. Ib. pag. 97.

XVII. pag. 155. *Eiusdem, animi ne, an corporis adfectiones sint peiores*. Ibid. pag. 500.

XVIII. pag. 157. *Eiusdem, utrum aqua, an ignis utilior*. Ibid. pag. 955.

XIX. p. 160. *Eiusdem de superstitione*. Ibid. pag. 164.

XX. pag. 167. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυγῆς. *Eiusdem de exsilio*. Ibid. pag. 599.

XXI. pag. 176. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Γάλβας. *Eiusdem Galbae vita*. Tom. I. pag. 1053.

XXII. pag. 190. Τοῦ αὐτοῦ Ὄθων. *Eiusdem Othonis vita*. Ibid. pag. 1066.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. cuius duae primae, & ultimae quinque paginae alia manu suppletae sunt. Constat foliis scriptis 198.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ.

MOSCHOPVLI COLLECTIO NOMINVM ATTICORVM.

Ac praeterea

Alia eiusmodi Thomae Magistri Collectio.

COD. VI. I. pag. 1. Τῶν ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν· συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον. *Nominum Atticorum Collectio ex Technologia Imaginum Philostrati, quam edidit sapientissimus D. Manuel Moschopulus, & ex libris poëtarum: heic vero disposita est iuxta litterarum ordinem*. Inc. Τὸ α μόριόν ποτε μὲν δηλοῖ στέρησιν, κ. λ. Des. οἷον, ὡς ὄφελόν γε και σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον. Hanc syllogen primus in calce sui lexici, cum Phrynicho, Thoma Magistro & Ammonio iam antea vulgatis, edidit in lucem Franc. Asulanus Venet. apud Aldum MDXXIV. fol. postea Parisiis recudit Michaël Vascosanus MDXXXII. 8. Fuit autem Moschopulus hic Byzantinus, Moschopuli Cretensis fratris filius, Thoma Magistro paullo iunior, & circa tempora captae Constantinopolis clarus, atque una cum aliis Graecis extorribus in Italiam profugus.

II. pag. 134. Ὀνομάτων καὶ ῥημάτων Ἀττικῶν ἐκλογή, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα, ἐκλεγεῖσα παρὰ τοῦ κυρίου Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου. *Nominum ac verborum Atticorum selectio, quibus veterum probatissimi utuntur, & quaedam ipsorum adnotationes & differentiae ad invicem, collecta a D. Thoma Magistro*, & ordine litterarum disposita. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσιν. Des. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ως μόνον, μηδεμίαν τοῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Edita primum cum Phrynicho a Zacharia Calliergo Romae MDXVII. tum Venetiis, & Parisiis, ut mox innuimus; novissime vero, cura Nicolai Blancardi emendatius & auctius Franequerae MDCXC. 8. Vide de hoc Thoma Magistro Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. seq. In fine legitur: Ἐπληρώθη ἡ παροῦσα βίβλος τῇ κδ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς ιβ' ἰνδ. διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Τζαμμίας. *Absolutus est hic liber die XXIV. mensis Iunii, ind. XII. manu mei Manuelis Tzammiae* (1).

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 309.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

PLVTARCHI APOPHTHEGMATA.

Ac praeterea

Eiusdem alia Opera.

I. pag. 1. IN prima Codicis pagina Francisci Philelphi, viri celeberrimi, gentilitia stemmata occurrunt; mox litteris grandioribus insequens legitur titulus: Πλουτάρχου βασιλέων ἀποφθέγματα, καὶ ἡγεμόνων, καὶ νομοθετῶν, καὶ αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τῶν ἐνδοξοτάτων. *Plutarchi Apophthegmata Regum, & Ducum, & Legislatorum, & Imperatorum, & aliorum virorum celeberrimorum* ad Traianum. Cit. edit. T. II. pag. 172. COD. VII.

II. pag. 40. *Eiusdem Apophthegmata Laconica*. Ibid. pag. 208.

III. pag. 77. *Eiusdem de Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

IV. pag. 88. *b. Eiusdem, aqua ne, an ignis utilior*. Ibid. pag. 955.

V. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκλελοιπότων

(1) Non huius meminit Scriptoris Montfauc. in Palaeogr. Graeca.

των χρηστηρίων. *Eiusdem de oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

VI. pag. 123. *Eiusdem, quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

VII. p. 131. *Eiusdem, utrum animalia terrestria, an aquatilia sint calllidiora*. Ibid. p. 959.

VIII. p. 159. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ὁμήρου. *Eiusdem de Homero*, sive *Homeri vita*, Plutarcho vulgo tributa, quae cum Homero Florentinae editionis A. MCCCCLXXXVIII. & alibi saepius edita est, at in Plutarchi editionibus plerisque hactenus desiderata, de qua vide Fabricium Bibl. Graec. Lib. II. Cap. I. §. IV. In fine rubris litteris adnotatum est scriptoris nomen in hunc modum:

Ἠθῶν ἐστι τέλος Πλουτάρχου σώφρονος ὧδε,
Ὅνπερ Ἀθηναίοις γεγραφὼς Ἀντώνιος ἐστι,
Φραγκίσκου δ' ἀναλώμασι σπουδῇ τε Φιλέλφου.

Ἐτελειώθη ἐν Σήνῃ τῇ τῆς Τυῤῥηνίας ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ͵αυλς΄. Φεβ. α΄.

Moralium heic finis est libri Plutarchi sapientis;
Qui Atheniensium commodo hunc scripsit, est Antonius (1),
Sumtibus autem & hortatu Francisci Philelphi.

Absolutus est Senis, Provinciae Etruriae, anno a Christi ortu MCCCCXXXVI. *Kal. Februar.*

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 205.

ΣΧΕΔΟΙ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ.

SCHEDAE MOSCHOPVLI.

Ac praeterea:

Aristidis Panathenaica Oratio.

COD. VIII. I. pag. 1. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου σχέδους, ὅπερ διωρθώθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου. *Initium primae schedae, quae correcta est a sapientissimo & eloquentissimo D. Manuele Moschopulo*. Intellige vero schedas Grammaticas, seu brevia exempla Graecanicae constructionis a D. Manuele Moschopulo proposita cum amplis eiusdem in eadem meditationibus. Inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, κ. λ. Des. τὸ δεύτερον ὠκτίσω, τὸ τρίτον ὠκτίσατο. Idem omnino Opus cum illo, quod recensuimus in Codice VII. Plut. LV. §. IV. paucis tantummodo exceptis in fine. Notandum in hoc Codice paullo ante finem huius Grammaticae unum folium deesse, nimirum inter pag. 94. & 95.

II. pag. 96. *b. Aristidis Rhetoris Panathenaica Oratio*, ut in Cod. III. huius Plut. §. XXIV.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 147.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

Plutarchi Opuscula LXXXXII. cura & emendatione Demetrii Ducae impressa, quibus praemittuntur Aldi Pii Manutii Romani Epistola Latina ad Iacobum Antiquarium Perusinum, quae ita clauditur: *Libuit heic subiungere hendecasyllabos, quos, quum veni ad te Mediolanum, lusisti extempore, prae summo gaudio adventus nostri, ut faciant & hi fidem mutui amoris nostri.* COD. IX.

Aldus venit en, Aldus ecce venit,
Nostrum sinciput, occiputque nostrum,
Mel, sal, lac quoque, corculumque solus,
Graios altera, & altera Latinos
Qui apprendendo manu, reduxit omnes
In verum modo limitem, superbos
Victores superans Olympiorum.
Nunc, nunc, o iuvenes, ubique in Vrbe
Flores spargite; vere namque primo
Aldus venit en, Aldus ecce venit.

Accedit Index Graecus Plutarchi Operum, Hieronymi Alexandri Graecum Epigramma in laudem editionis, & Demetrii Ducae Graeca ad studiosos praefatio.

In fine: *Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Asulani soceri. Mense Martio. M. D. IX.*

Cod. Graecus chartac. impressus in fol. Constat paginis 1050.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Continentur in hoc Codice Παυσανίου Ἑλλάδος περιηγήσεως, *Pausaniae Graeciae descriptionis* Libri X. cum notis in margine. Prima pagina ab illuminatore elegantissime picta, numismata antiqua, & alia egregia exhibet ornamenta, ac prae reliquis militaria tropaea. Puerulus alatus, ac nudus stemma possessoris sustinet, quod & in infima paginae ora rursus exhibetur. Singulorum etiam Librorum initiales litterae elegantissima pictura ornatae sunt. Nullam habuit de nostris Pausaniae Codicibus notitiam Ioachimus Kuhnius, qui suam editionem Pausaniae, quae Lipsiae prodiit A. MDCXCVI. in fol. ipsorum ope adornare plurimum potuisset. COD. X.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 290.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Eadem nimirum *Graeciae Descriptio*, auctore Pausania, quae in praecedenti continebatur Volumine, cum notis itidem marginalibus, ac litteris initialibus, auro variisque coloribus elegantissime expressis. In prima COD. XI.

(1) Alterum Codicem ab eodem scriptore exaratum, cuius meminit Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 79. & 94. habemus infra Pl. LXIX.

ma pagina, floribus, fructibus, & volatilibus plurimum exornata, ipsius Pausaniae, ut mihi videtur, effigies inspicitur: in ipsius autem calce stemma possessoris quod inerat abrasum est. Clauditur Codex sequenti amanuensis subscriptione: Μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν Ῥώμη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ, ἰνδικτιῶνος τρίτης, μηνὸς Σεπτεμβρίου δεκάτῃ. *Transcriptus est praesens liber Romae manu mea Ioannis presbyteri Rhosi Cretensis, anno a Christo nato millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto, indictione tertia, die X. mensis Sept.*

Codex Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 282.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

POLLVCIS ONOMASTICVM.

COD. XII. HAbetur in hoc Codice *Pollucis Onomasticum*, Libris X. distinctum, cui praecedit Auctoris Epistola ad Commodum Imp. inde Capitum Libri primi Index, qui & aliis singulis praemittitur.

Cod. Graec. papyrac. Ms. in 4. Saec. XV. optime servatus, ac eleganter scriptus. Constat foliis scriptis 187.

ΓΝΩΜΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΙΩ. ΜΟΝΑΖΟΝΤΟΣ.

SENTENTIARVM ELECTIONES COLLECTAE A IO. MONACHO.

COD. XIII. I. pag. 1. ΓΝωμῶν ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ Ἰωάννου μονάζοντος, τοῦ καὶ Γεωργίδη. *Sententiarum Eclogae, collectae ab Ioanne monacho, qui & Georgides dictus*, versibus iambicis. Inc.

Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστόν ἐστι καὶ τέλος.
Ἦ καπνὸν, ἢ ὄνειρον, ἢ ἄνθος κλόης.

Des.

Ὡς οὐδὲν εἶναι τὸν βίον διαγράφω.

Memoratur hoc Georgidae Opusculum ab Allatio in Diatriba de Georgiis apud Fabric. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 817.

II. pag. 2. Λέξεις Ῥωμαϊκαὶ διάφοροι ἑρμηνευόμεναι κατὰ ἀλφάβητον. *Romanarum dictionum diversarum interpretatio Graeca iuxta alphabetum*. Inc. Ἀνναλίων, ληγάτων, αἰτήσεων. Ἄκτος, πρᾶξις, ὑπόμνημα. Des. Φύργη, ἡ περὶ τῆς κλοτῆς ἀμιγ . . .

III. pag. 4. *b*. Λέξεις Ῥωμαϊκαὶ ἑπόμεναι ταῖς ἄλλαις. *Dictiones Latinae aliis subsequentes*. Inc. Ἡμφάκτουμ, ἀγωγὴ ἡ ἁρμόζουσα κατὰ τῶν κλήρων. Des. Φοδεράτοι, ὑπόσπονδοι. Πάτρων, προϊστάμενος.

IV. pag. 7. Occurrunt Quaestiones quaedam theologicae cum suis responsionibus, auctore Anonymo, quorum heic titulos, ut in Codice iacent subiecimus:

I. Πόθεν γέγονεν ἡ ἀσάφεια τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

II. Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς, εἴτουν ἀπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι. καὶ τίνες οἱ ταύτην ἑρμηνεύσαντες. Haec Quaestio eadem ferme est, paucis mutatis, cum illa, quam innuimus in Cod. III. Plut. VI. §. II. Catalogi pag. 87.

III. Ποσάκις καὶ πόθεν ἐπορθήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι.

IV. Ἀρεταὶ ψυχῆς εἰσιν δ'.

V. Ἀρεταὶ σώματος.

VI. Τρεῖς δικαιοσύνας οἱ τὰ θεῖα σοφοὶ λέγουσιν εἶναι.

VII. Τρία θελήματα ἐπὶ Θεοῦ χρὴ ὑπολαμβάνειν.

VIII Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν.

IX. Τί ἐστι τὸ ἐπὶ Ἐλισαίου εἰρημένον, τοῦ ὁ θεὸς ἀφφῶ (sic).

X. Περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Θεοῦ.

XI. Περὶ τῶν ἐτῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς δεῦρο (sic).

XII. Ποῦ ἐγράφη τὰ δ' εὐαγγέλια, καὶ τίνος ἀντίτυπα ἐγένοντο.

XIII. Ἡ δεκάλογος, ἣν ἐδέξατο ὁ Μωσῆς.

XIV. Ἑρμηνεία τῆς δεκαλόγου.

V. pag. 10. *b*. Ἀπορίαι καὶ λύσεις, ἃς ἡρμήνευσεν ὁ ὑψηλόνους Γρηγόριος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. *Dubia, & solutiones, quas interpretatus est sapientissimus Gregorius per interrogationem & responsionem*. Prima est, Τί Θεὸς, καὶ κατὰ τί Θεὸς, κ. λ. Vltima quaestio est: Καὶ τί ἴδιον αὐτῆς; (nempe θεότητος) Resp. αἱ ἑκάστου προσώπου ἰδιότητες.

VI. pag. 12. Εὐσεβίου ἐκ τῶν χρονικῶν. *Eusebii ex Chronicis* Excerptum de adventu D. N. I. C. secundum carnem. Inc. Μετὰ γὰρ τὸ πληρωθῆναι, κ. λ.

VII. pag. ead. Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων. *De apparitione* (sive adventu) *Domini ex Constitutionibus Apostolicis* Excerptum. Inc. Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, κ. λ. Des. ἀνελήφθη δὲ ταχὺ ὢν τρίτῃ, ὥρᾳ θ' τῆς ἡμέρας.

VIII. pag. ead. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν, *Eiusdem ex iisdem*, aliud Excerptum. Inc. Τούτων δὲ οὕτως εἰρημένων τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστὶν ἐπισημάνασθαι. Des. αἱ παρ' αὐτῶν εὑρίσκονται ψῆφοι.

IX. pag. 13. *b*. Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας διαίρεσις εἰς τοὺς ψαλμοὺς πρὸς Καισάριον μοναχόν· μετεγράφη δὲ κατ' ἐπιτομήν. *Athanasii Archiepiscopi Alexandrini divisio in Psalmos ad Caesarium monachum; transcripta autem est in compendium* (1). Inc. Πᾶσα μὲν ἡ θεία γραφὴ διδάσκαλός ἐστιν ἀρετῆς, κ. λ. Sequuntur deinde alia Capita, quorum tituli sunt:

Περὶ τοῦ κατασφραγίσαι.

Πε-

(1) Excerpta videtur ex Epistola S. Athanasii Arch. Alexandrini ad Marcellinum Oper. edit. Paris. A. MDCXCIII. Tom. II. pag 982.

Περὶ τῶν κατηχȣμένων.
Περὶ τῆς προσκομιδῆς.
Περὶ τοῦ εἰλητȣ̃.

Desinit in quibusdam brevibus quaestionibus, & responsionibus, quarum postrema est: Καὶ τί ἐςιν ἄνθρωπος; Responsio des. ὀςεθμενον ὄργανον κατάσκοτον βίȣ, γῆς ἀπάντημα.

X. pag. 16. Ἱππολύτȣ περὶ τῶν ιβʹ ἀποςόλων, τȣ̃ ἕκαςος αὐτῶν ἐκήρυξεν, καὶ ποῦ ἐτελειώθη. *Hippolyti de XII. Apostolis, ubi singuli ipsorum praedicarunt, & ubi mortui sunt*. Primus Petrus. Inc. Πέτρος μὲν ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, κ. λ. Vltimus Paullus. Des. ἐν Ῥώμῃ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. Quid simile exstat etiam in Codice XXXII. Plut. IV. §. III. Dorotheo Tyri Episcopo tributum, Catalogi nostri pag. 553.

XI. pag. ead. *b*. Capita quaedam sententiarum ex SS. Patribus, Scriptura, & aliis auctoribus externis, quorum primum est Περὶ βίȣ ἀρετῆς καὶ κακίας, *De vitae virtute & malitia*. Incipit a S. Basilio: Ὥσπερ γὰρ τῷ πυρὶ αὐτομάτως ἕπεται τὸ φωτίζειν, κ. λ. Desinunt in Capite Περὶ γυναικῶν, *De mulieribus*.

XII. pag. 19. Quaestiones quaedam *de rebus Ecclesiasticis* una cum suis responsionibus. Tituli quaestionum sunt:

Τί ἐςιν ἐκκλησία.
Τί ἐςι τράπεζα.
Τί ἐςι θυσιαςήριον.
Τί ἐςι κιβώριον.
Τί ἐςι βῆμα.
Περὶ καγγέλλων.
Περὶ κοσμίτȣ.
Περὶ ἄμβωνος.
Περὶ ἀνατολῆς.
Περὶ γονυκλισίας.
Περὶ ςεφάνȣ.
Τί ἐςι ςολὴ ἱερέως.
Διὰ τί εἰσιν οἱ ἱερεῖς ἀπεζωσμένοι.
Περὶ τȣ̃ τιμίȣ ἄρτȣ.
Περὶ τῆς λόγχης.
Περὶ τοῦ οἴνȣ καὶ τȣ̃ ὕδατος.
Περὶ ἀντιφωνῶν.
Περὶ εἰσόδȣ τοῦ εὐαγγελίου.
Περὶ τρισαγίου ὕμνȣ.
Περὶ τȣ̃ συνθρόνȣ.
Περὶ τȣ̃ καθίσαι.
Περὶ τοῦ προκειμένȣ.
Περὶ τοῦ ἀποςόλȣ.
Περὶ τȣ̃ ἀλληλȣΐα.
Περὶ τοῦ θυμιατηρίου.
Περὶ τοῦ εὐαγγελίȣ.
Περὶ τῶν δʹ εὐαγγελίων.
Περὶ τȣ̃ χερȣβικȣ̃ (scil. ὕμνȣ.)
Περὶ τοῦ δίσκȣ.
Περὶ τοῦ διακοκαλύμματος.
Περὶ τοῦ ἁγίȣ ποτηρίȣ.
Περὶ τοῦ καταπετάσματος.
Περὶ τῶν ῥιπιδίων, καὶ διακόνων.
Περὶ τῆς ἁγίας δωρεᾶς.
Περὶ τοῦ ὕδατος.
Τȣ̃ ἁγίȣ Μαξίμȣ, τίνος τύπον καὶ εἰκόνα ἔχει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.
Περὶ τȣ̃ ἀμήν.
Περὶ τοῦ σημαντηρίου.
Περὶ τοῦ ἐπικεκυφῶς ποιεῖν τὴν ἱερέαν (sic).
Περὶ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν.
Περὶ τȣ̃ ἁγίȣ βαπτίσματος. Quae quidem Capita propter paginas praepostere collocatas confusa mirum in modum sunt.

XIII. pag. 31. Brevissimum Excerptum continens librorum sacrae Scripturae cum veteris, tum novi Testamenti enumerationem.

XIV. pag. ead. *b*. Κανόνες τῆς ἁγίας καὶ οἰκȣμενικῆς αʹ συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ. *Canones sanctae & oecumenicae primae Synodi Nicaenae*, numero XXXII. Primus Περὶ Ἀκεσίȣ ἐπισκόπου τῶν Ναυατιανῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, *De Acesio Episcopo Navatianorum, & iis qui cum illo erant*, inc. Κινεῖ δὲ ἡμᾶς ἡ τȣ̃ βασιλέως πίςις καὶ ἑτέρȣ πράγματος ἐπιμνησθῆναι. Vltimus Περὶ τοῦ ἀνοσίȣ Μελετίȣ, *De impio Meletio*, des. ἅτερ περὶ τῆς τȣ́τȣ νεωτεροποιΐας ἐνομοθέτησεν. Exstant in Magna Conciliorum Collectione Albriziana Tom. II. pag. 238.

XV. pag. 35. Sequuntur varia *Opuscula Iuridico-Canonica*. Primum Capitibus LXXXVII. comprehensum, & ex Iustiniani Constitutionibus excerptum, idem est cum illo, cuius notitiam dedimus Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi nostri pag. 402. §. LVI. quem vide, & habetur etiam in Bibl. Taurin. Catalogi Part. I. pag. 96. Cod. XXVI. ubi singulorum Capitum elenchus adfertur. In nostro tamen Codice Collectoris nomen (Theodori scilicet Balsamonis) reticetur.

XVI. pag. 46. *Tractatus alter Iuridico-Canonicus*, Capitibus constans XXV. quibus totidem Imperatorum Constitutiones ad res Ecclesiasticas pertinentes continentur. Idem pariter est cum illo, qui habetur in Codice X. Plut. X. Catalogi nostri pag. 478. §. VII. ubi singularum Constitutionum titulos, initium, ac finem protulimus. Exstat etiam in memorato Codice XXVI. Bibl. Taurin. loc. cit. p. 104. seqq. Subiicitur heic alia Constitutio *contra lascivientes, & iurantes per capillos, vel per caput Dei. & alia similia*, quam innuimus etiam in dicto Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi nostri pag. 400. §. XXXVIII.

XVII. pag. 70. *Collectio expositorum in Codice, Digestis, & Novellis Constitutionibus de Episcopis, Clericis, Monachis, rebus sacris, atque etiam de Iudaeis & Haereticis*, qualis exhibetur etiam in memorato Codice X. Plut. X. loc. cit. pag. 480. §. VII. (corr. VIII.) sed in hoc valde mutila, & propter male compactum Codicem, mirum in modum confusa. Ex Titulorum itaque elencho, qui in dicto Codice sunt tredecim, heic tres tantummodo priores supersunt, quorum primus est Περὶ τῆς ἀνωτάτω Τριάδος, κ. λ. Collectio vero ipsa incipit pag. 71. a verbis: τοῖς νομοθετηθεῖσιν ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ τῆς μὲ διατάξεως, κ. λ. quae in dicto Codice incidunt in pag. 300. *b*. & pertinent ad Titulum III. Desinit in verbis: τῆς τὰ προγονικὰ συγγενικὰ διατυπώσης. Finis est diversus.

XVIII. p. 88. *b*. *Heraclii Imperatoris Constitutio-*

tiones III. ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum, quarum prima *de Episcopis, Clericis, & Monachis, ubi conveniri debeant*, & secunda *de numero Clericorum Constantinopolitanae Ecclesiae*, habentur in dicto Codice X. §. IX. & X. (corr. X. & XI.) tertia vero anepigrapha, quae in illo desideratur, inc. Καὶ τὰ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις ἐπινενοῆσθαι δοκοῦντα. Des. εἴτε καὶ λανθάνειν ὀφείλουσα τοὺς πολλούς. Tum rubris characteribus: Ἐξεδόθη τῇ η' καλανδῶν Μαΐων ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλευόντων τῶν εὐσεβεστάτων καὶ αἰωνίων αὐγούστων Ἡρακλείου ἔτους θ'. καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους η'. καὶ Ἡρακλείου τοῦ νέου Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ ἔτους ζ'. ἰνδικτιῶνος ζ'. Exstat Tomo I. Iuris Graeco-Rom. p. 81. Iustell. Biblioth. Canonic. p. 1371.

XIX. pag. 92. *Orationes quaedam Ecclesiasticae Latinae, Graecis characteribus expressae, & tabula Paschatis & aliorum dierum festorum Ecclesiae ab anno* 6985. (Christi MCCCCLXXVII.) *indict. X.* (1) *usque ad annum* 6994. (Christi MCCCCLXXXVI.) *indict. IV.* Haec omnia diversa manu sunt exarata.

XX. pag. 94. Vltimo tandem loco legitur *Collectio Legalis e Digestis, Institutis & Novellis*, Titulis XXIII. comprehensa, quorum praecedit Index. Primus est Περὶ νόμου δικαιοσύνης. Vltimus Περὶ ὅρου καὶ διαθέσεως γάμου. Collectio inc. Τῆς νομικῆς μεγαλοφυοῦς δικαιοσύνης τὸ μέγεθος. Des. εἴ τις δὲ ἔκλεψεν αὐτὴν, ὑπόκειται τῇ κλοπῇ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. cuius paginae octo a num. 61. ad 69. sunt membranaceae & manus antiquioris. Constat foliis scriptis 111.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΛΟΓΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΣ.

NICEPHORI SERMO CONTRADICTORIVS,

Seu potius

Nicephori Gregorae in Palamiticum Tomum Libri X. antirrhetici, & ex eiusdem Historia Byzantina Excerpta quaedam.

COD. XIV. I. pag. 1. *Antirrheticorum Primus* ita inscribitur: Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ λόγος ἀντιρρητικὸς πρῶτος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Ὁ δὲ τοὺς δεσμοφύλακας ἐνταῦθα λαθὼν, καὶ εἰσελθὼν, καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθάγγελος, τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ συνήθων ἐστὶν εἷς, περὶ οὗ πλατύτερον εἴρηται ἐν τῷ κδ' λόγῳ τῆς καθολικῆς ἱστορίας αὐτοῦ (2). *Philosophi Domini Nicephori Gregorae Sermo antirrheticus primus contra Palamiticum Tomum. Qui vero carceris custodes fallit, & ingressus cum eo loquitur, Agathangelus est, unus ex suis discipulis, ac familiaribus, de quo latius dictum est in eiusdem universalis Historiae Libro XXIV.* Inc. Ὡς ἄσμενος ἀσμένοις ἥκεις ἀρτίως ὁ φίλος τοῖς φίλοις ἡμῖν, ὦ καλὲ Ἀγαθάγγελε. Des. κεκυρῶσθαι ψῆφον τοῦ ἀθλοθέτου θεοῦ.

II. pag. 13. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου β'. *Eiusdem Sermo antirrheticus II. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπειδήπερ ἱκανή. Des. κἂν ἐν τριάδι κηρύσσηται.

III. pag. 31. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου γ'. *Eiusdem Sermo III. antirrheticus adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιλείψει με χρόνου διάστημα. Des. ὅπερ ἄτοπον.

IV. pag. 47. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου δ'. *Eiusdem antirrheticus Sermo IV. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Καὶ τί δεῖ πολλάκις εἰρηκόσι τὰ αὐτά. Des. σύνθεσιν λέγειν ἐκβιασθήσεσθε.

V. pag. 64. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς ε' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem antirrheticus Sermo V. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἐμὲ δ' ἐκεῖνο. Des. λέγεσθαι.

VI. pag. 76. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ς' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem Sermo antirrheticus VI. adversus Palamiticum Tomum*, & quidem in alios quatuor subdivisus, nimirum

I. inc. Ἀλλὰ γὰρ οὕτω. Des. καὶ λατρείαν.

II. pag. 88. *b.* titulum habet: Τοῦ αὐτοῦ ἕτεροι δογματικοὶ καὶ ἀντιρρητικοὶ λόγοι κατὰ τῶν δυσσεβῶν τοῦ Παλαμᾶ δογμάτων, διαλαμβάνοντες καὶ περὶ ἄλλων μὲν, μάλιστα δὲ περὶ τοῦ ἐν Θαβωρίῳ τῷ ὄρει φανέντος πάλαι φωτὸς, κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λαμπρὰν μεταμόρφωσιν. *Eiusdem alii dogmatici & antirrhetici Sermones contra impia Palamae dogmata, in quibus agitur de aliis quidem rebus, praecipue vero de lumine, quod olim in monte Thabor apparuit, post claram Servatoris nostri Transfigurationem.* Inc. Εἶεν, ὦ φίλων ἄριστε Πρωταγόρα. Des. ἕκαστα τὰ ἑξῆς.

III. pag. 95. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμᾶ. *Eiusdem de eodem lumine Sermo, & contra Palamae dogmata.* Inc. Πρῶτον μέν. Des. ἀθλιώτερον.

IV. p. 106. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δ' περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμᾶ δογμάτων. *Eiusdem Sermo IV. de eodem lumine, & contra Palamae dogmata.* Inc. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὁρατῆς. Des. καταλίποιτο στάδιον.

VII. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ζ' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ καὶ παρανόμου τόμου. *Eiusdem Sermo antirrheticus VII. adversus Palamiticum & iniustum Tomum.* Inc. Ἐγὼ δὲ πολλά. Des. διαπεφοίτηκεν.

VIII. pag. 130. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιρρητικὸς λόγος η' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem antirrheticus Sermo VIII. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλ' ὁ μὲν περί. Des. ἡγοῦμαί σοι ταυτί.

IX. pag. 139. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ἔνατος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem Sermo antirrheticus IX. adversus Palamiticum Tomum.* Inc. Περὶ μὲν οὖν κινήσεων. Des. ἐπελθεῖν.

X. pag.

(1) Male Montfaucon. ait *indict. prima*.
(2) In Colviliano quoque Catalogo idem hic titulus habetur, a Fabric. relatus B. G. Vol. VI. pag. 302.

X. pag. 151. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιῤῥητικὸς λόγος ι' κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiusdem antirrheticus Sermo X. adversus Palamiticum Tomum*. Inc. Νῦν δ' ἐφ' ἕτερα ἡμᾶς ὁ λόγος. Des. τὴν εὐσέβειαν. Scripsit igitur Nicephorus Gregoras in Tomum Palamiticum Libros X. antirrheticos in forma dialogi anno Christi MCCCLIII. quos statim post promulgatum Tomum minatus erat se editurum, ut ex his Agathangeli verbis (eius Hist. Lib. XXV.) constat: πρὸς ἀπειλὰς ἀνήνεγκας σχῆμα λόγοις ἀντιῤῥητικοῖς καταλύειν τὸν τόμον, ὃν αὐτοὶ νεωςὶ καὶ λάθρα συνθεῖναι τετολμήκεσαν (1). In hos vero Libros Philotheus Patriarcha alios XII. Libros edidit, qui exstant in Bibliotheca Regia num. 1996.

XI. pag. 161. Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ ἐκ τῆς β' Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας αὐτοῦ. *Nicephori Gregorae ex secunda Romanae ipsius Historiae Parte excerpti Libri*, quorum primus est λόγος ἕβδομος τοῦ δευτέρου βιβλίου, τῆς ὅλης ἱςορίας ιη'. *Liber VII. secundae Partis, generalis vero historiae Liber XVIII.* (2). Inc. Α"λλα μὲν οὖν ἴσθι ἄν τινος ἦν. Des. κατάςασιν. Ante titulum vero huius primi Libri monitum amanuensis legitur: Δεῖ γινώσκειν, ὡς οὐ κατὰ συνέχειαν οὗτοι οἱ λόγοι ἐγράφησαν, ἀλλὰ παρεκβολαί τινες, ὅσαι μάλιςα περὶ τῆς ἐκκλησιαςικῆς διειλήφασιν ὑποθέσεως, καὶ τούτων δ' αὖ μερικαί. *Sciendum est, non continuate exscriptos fuisse hosce libros, sed excerpta quaedam, quae praecipue de Ecclesiastico tractant argumento, & ex his etiam partes quasdam*.

XII. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος ὄγδοος. *Eiusdem Romanae historiae Liber VIII.* in marg. vero adiicitur: Τῆς ὅλης ἱςορίας αὐτοῦ λόγος ιθ'. *Generalis eius Historiae Liber XIX.* quod & sequentibus usque ad Librum XV. inclusive, servata numerorum serie, adiectum est. Inc. Ε'κείνῳ μὲν οὖν. Des. ἐγκαινίζεσθαι.

XIII. pag. 187. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος θ'. *Eiusdem Romanae historiae Lib. X.* Inc. Πολλῶν δ' ἐπιῤῥεόντων. Des. τῆς ψυχῆς.

XIV. pag. 202. Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος ι'. *Eiusdem Romanae historiae Liber X.* Inc. Καὶ ταῦτα μέν. Des. κατὰ τῶν εὐσεβούντων διαβολῆς εἶεν.

XV. pag. 214. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος ἑνδέκατος. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XI.* Inc. τούτων δ' ὅμως ἐχόντων. Des. ὁμοίως αὐτῷ βλασφημοῦντας.

XVI. pag. 228. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος ιβ'. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XII.* Inc. Α'λλ' ἡμεῖς. Des. ἐν βραχεῖ.

XVII. pag. 239. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος τρισκαιδέκατος. *Eiusdem Romanae historiae Liber XIII.* Inc. Ε'μοὶ δ' ἃ κἂν τοῖς πρόσθεν. Des. τῶν νοῦν εἶεν.

XVIII. pag. 249. Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος ιδ'. *Eiusdem Romanae historiae Liber XIV.* Inc. Ε'μοὶ δὲ καὶ προσωτέρω προάγειν. Des. διηγήματα.

XIX. pag. 258. Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαικῆς ἱςορίας λόγος ιε'. *Eiusdem Romanae historiae Lib. XV.* Inc. Περὶ μὲν οὖν δή. Des. εὐσεβέσιν ὅροις. In fine ex intricatissimis litteris haec eruere potuimus. Εἰς αυξδ' μηνὶ Ο'κτωβρίῳ ις'. *Anno MCCCCLXIV. mense Octobri, die XVI.* Ε'γὼ ὁ πα.... Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ἔδωκά σοι τῷ κυρίῳ Α'ντωνίῳ μεταμιλοι (ita videtur) τόδε τὸ βιβλίον τὸ παρὸν, ἐνέχυρον διὰ ὑπερ.... ἑπτὰ τὰ ὁποῖα παρέλαβον παρά σου· ἀπέδωκα καὶ παρέλαβον. *Ego Pa.... Georgius Tribizius dedi tibi Domino Antonio Metamili hunc praesentem librum*, tamquam *pignus, pro septem hyperperis, quotquot a te accepi: dedi, & accepi*.

XX. pag. 266. Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος κη'. *Eiusdem Romanae historiae Liber XXVIII.* Inc. Α"ρτι δὲ τοῦ χρόνου. Des. μήθ' ὁμιλεῖν ἔχοντες.

XXI. p. 278. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ρ'ωμαϊκῆς ἱςορίας λόγος κθ'. *Eiusdem Romanae Historiae Liber XXIX.* Inc. Α"ρτι δὲ τοῦ ἡλίου. Des. καινόν τινὰ καὶ τερατώδη τρόπον. Haec tamen totius Libri postrema non esse, inde patet, quod immediate sequatur novi Capitis titulus hoc pacto: Ο"τι ὁ βασιλεὺς Καντακουζηνὸς σὺν τριήρεσιν ὁπλισάμενος ἕνδεκα πορεύεται κατὰ τοῦ γαμβροῦ Παλαιολόγου πρὸς Τένεδον τὴν νῆσον. In quo desinit etiam Codex: sciendum est enim Capitum titulos, seu rerum notabilium summas, aliquando in margine, aliquando in ipso contextu, rubris litteris exaratas exhiberi.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 282.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

PLVTARCHI APOMNEMONEVMATA.

Ac praeterea

Galeni Opera quaedam.

I. pag. 1. Πλούταρχος Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ. Α'πομνημονευμάτων βιβλίον. COD. XV. *Plutarchus ad Traianum Imp. Liber Apophthegmatum* (3). Cit. edit. Tom. II. pag. 172.

II. pag. 141. Γαληνοῦ, ὅτι ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις ἕπονται. *Galeni Liber, quod animi mores sequuntur corporis temperamenta*. Inc. Ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν. Des. τοιοῦτοι δ' Α'θήνησιν ὀλίγοι. Exstat inter eius Opera Gr. Lat. Parisiensis edit. A. MDCLXXIX. curante Renato Charterio Tom. V. pag. 444.

III. pag. 206. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰδῶν φιλοσοφίας. *Eiusdem de speciebus Philosophiae*. Inc. Εἰς θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν. Desinit imperfecte in verbis, ἐμέτρουν τὴν γῆν καὶ ἐσ.... Inter Operum Galeni inscriptiones a Fabricio per ordinem alphabeti digestas B. Graec.

V Vol.

(1) De his antirrheticis Libris vide Boivinum in Gregorae Vita.

(2) Ex hoc ipso Libro incipiunt eiusdem Romanae Historiae selecta, quae habentur in Codice Vaticano, de quo Fabric. loc. mox cit. pag. 304. n. 4. & pag. 320. ubi etiam de variis illius editionibus.

(3) Alibi inscribitur: Α'ποφθέγματα βασιλέων καὶ ςρατηγῶν, κ. λ.

Vol. III. pag. 528. seqq. hic titulus non apparet.

Cod. Graec. membr. Ms. in 12. Saec. XV. cum notulis in margine rubris litteris exaratis. Constat foliis scriptis 223.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ.

DIALECTI METROPOLITAE.

Seu potius

Georgii Metropolitae Corinthi, Herodiani, Tryphonis, & Heliae quaedam Grammatica.

COD. XVI. I. pag. 1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διαλέκτων παρεκβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου. *Incipiunt auspice Deo Dialecti decerpti a maxime venerabili Metropolita Corinthi*, Georgio, sive Gregorio, cognomento Pardo. Inc. Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, κ. λ. Des. τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι. In hoc opere phrases bene multae, multaque vocabula dialectis singulis, Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae propria exponuntur. Adserit vero in praefatione Auctor, & Tryphonem Grammaticum, & Ioannem Philoponum, aliosque complures in hoc genere elaborasse, at neminem satis exposuisse, quae ad singulas dialectos pertinerent. Habes etiam supra pag. 279. §. IX. licet in fine diversum. Clauditur autem sequenti amanuensis subscriptione barbare & analphabete exarata: Ἐτελειώθησαν οἱ παρόντες (sic) διάλεκτοι ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἡμέρᾳ δ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν ὥρᾳ ιη'. ἡμέρᾳ δ' διὰ χειρὸς Νικολάου Ἀντωνίου Πιννέλλα τῆς πόλεως κομητάτου σαλεντιάνου καλουμένης διὰ χάριτος Θεοῦ, καὶ Ἰωάννου Ἀντωνίου πρίνκιπος Ταραντίνου, ἅμα σαλέντους καὶ Λυππίας κόμητος. ἔγραψα τὰς παρούσας διαλέκτους ἐτῶν ἀπὸ κόσμου κτίσεως ͵ϛϡνθ' συντρεχόντων, ἰνδ. ιε' ἐντυχόσης. *Absolutae sunt praesentes dialecti mense Novembri, die IV. eiusdem mensis, hora XVIII. feria IV. manu Nicolai Antonii Pinnella civitatis Comitatus Salentini dictae, gratia Dei, & Ioannis Antonii Principis Tarentini, & Comitis Tentisnorum* (1), *& Lyppiae, anno a creatione mundi 6959.* (Christi MCCCCLI.) *indictione XV.*

II. p. 33. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν περὶ Ἡρωδιανοῦ σχημάτων. *Incipiunt auspice Deo Herodiani schemata, seu figurae*. Inc. Σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις φράσεως. Desinit in figura, quae dicitur εἰκὼν, quae inc. Εἰκών ἐστι διαγραφὴ σώματος, κ. λ. Des. μελανόχροος, οὐλοκάρηνος. Inter Herodiani scripta deperdita reponi videtur a Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 11.

III. pag. 48. Περὶ τρόπων Τρύφωνος. *Tryphonis de figuris*. Inc. Φράσις ἐστὶ λόγος ἐγκατάσκευος. Desinit in figura, quae dicitur Παροιμία, cuius ultima verba sunt, μήτε καὶ μέλι, μήτε μέλιττα.

IV. pag. 59. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν τῶν ἐν λέξει. *Eiusdem de affectionibus dictionum*. Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη, κ. λ. Des. τὰ γὰρ μονοσύλλαβα περισπᾶται. Idem Opus, in fine tamen diversum, vide supra pag. 279. §. VII.

V. pag. 62. *b.* Sequitur brevis tractatus Anonymi *de pedibus & metris versuum*. Inc. Ποῦς ἐστι μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν, κ. λ. Fortasse eiusdem Tryphonis, quum & ipsum de metris scripsisse auctor sit Fabric. B. Gr. Vol. VII. p. 48. citans Codicem LXXI. Barocc. in Bibl. Bodleiana.

VI. pag. 64. Ἡλιοῦ ἐλαχίστου μοναχοῦ Χάρακος πρὸς Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ περὶ διαφόρων μέτρων. *Heliae minimi monachi Characis ad Ioannem fratrem suum de diversis metris*. Inc. Δέον ἐπίστασθαί σε, ὅτι τὸ ἰαμβικὸν μέτρον, κ. λ. Des. οἷον, Κάστορα θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα. Nihil de hoc Helia Charace apud Fabricium occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. propere, oscitanter & analphabete scriptus. Constat foliis 71.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MOSCHOPVLI GRAMMATICE.

Ac praeterea

Anonymi Grammatica quaedam.

I. pag. 1. *Manuelis Moschopuli Rudimenta Grammaticae, quae dicuntur Schedae*, quae initio & fine penitus concordant cum illis, quae innuimus Codice VII. Plut. LV. §. IV. supra pag. 245. COD. XVII.

II. pag. 85. Sequuntur alia permulta Grammatica, auctore Anonymo, ac ferme eodem modo, ac Moschopuli schedae, disposita: nimirum aliqua primum sententia, vel locus auctoris vel prosa, vel versibus adfertur; tum analysis, sive orationis Grammatice examinandae ratio subiicitur. Inc. Τῆς αὐτῆς ἐστι δυσχερείας καὶ κτήσασθαί τι τῶν ἀγαθῶν οὐχ ὑπάρχον, κ. λ. Analysis vero in hanc sententiam initium est: Δυσχερείας ὄνομα θηλυκὸν, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ δυσχέρεια, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. duplici, ut videtur, manu exaratus. Constat foliis scriptis 154.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLETHONIS OPERA VARIA.

I. pag. 1. Πλήθωνος κατὰ Ἀριστοτέλους. *Plethonis adversus Aristotelem*. COD. XVIII.
Acephalus est hic Tractatus, & incipit a verbis . . . . . ἡμῖν αἱρετὸν ἔσται. οὐ πολύ τι διάφορον λέγων τοῦ Ἐπικούρου, ὃς που ἡδονὴν τήν γε ψυχὴν τ' ἀγαθὸν τίθεται, κ. λ. Des. εἰδότας μέντοι, ὡς συχνὰ αὐτοῖς καὶ φαῦλα ἐγκαταμέμικται. Forte hoc Opus idem est cum illo, quod sub titulo *de Platonicae, atque Aristotelicae Philosophiae differentia* editum est Basileae

(1) Ita vertit Montfaucon. in suo Catalogo, qui tamen hanc subscriptionem adferre omisit in Palaeogr. Graec.

leae MDLXXIV. in 4. per Georgium Chariandrum in Latinam linguam translatum, & Venetiis Graece apud Schotum cum Bernardini Donati Veronensis paraphrasi in 8. Graece etiam viderat lucem Parisiis MDXLI. in 8. cum eiusdem Bernardini Dialogo *de eodem argumento*. Ms. habetur etiam in bibliotheca Veneta, Augustana, Ambrosiana Mediolani, Bavarica &c. Hic Libellus oppugnatus fuit a Georgiis duobus, Scholario, & Trapezuntio, ut adnotat Fabric. in notis ad Leonis Allatii Diatribam de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

II. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἱμαρμένης. *Eiusdem de Fato*. Inc. Πότερα ὥρισαί τε ᾗ εἵμαρται ἅπαντα ᾗ μέλλοντα. Des. ἱκανῶς εἰρήσθω. Habes Ms. & in aliis bibliothecis, ut Caesar. Vindob. Cod. Philosoph. CX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 67. §. XVI. Augustana, Ambrosiana, SS. Apostolorum Neapoli, & in Reg. Paris. Cod. MDCCCCXCVI.

III. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν. *Eiusdem de Virtutibus* Libellus. Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις, καθ᾽ ἣν ἀγαθοὶ ἐσμὲν, κ. λ. Des. πολιτεία, ὁσιότης, θεοσέβεια. Tum schematismus virtutum divisionem in genera ac species repraesentans subiicitur. Primus hunc Librum Graece & Latine edidit Adolphus Occo, medicus Augustanus, Basileae typis Ioannis Oporini MDLII. in 8. Tum Graece tantum ex Bibliotheca Ioannis Sambuci Gulielmus Canterus Antuerpiae typis Plantinianis MDLXXV. fol. Exstat Ms. & in biblioth. Regia Paris. Cod. MMVI.

IV. pag. 25. Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. *Aristotelis de Virtutibus* Libellus. Inc. Ἐπαινετὰ μέν εἰσι τὰ καλά. Des. τῆς δὲ κακίας ἐστὶ τὰ ἐναντία ταύτῃ. ἅπαντα δὲ τὰ τῆς κακίας ᾗ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐστίν. Inter Aristotelis Opera occurrit edit. Paris. Graec. Lat. A. MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 291. ubi finis aliquantum diversus.

V. pag. 30. Τοῦ αὐτοῦ ὅρος ἀρετῶν ᾗ κακιῶν ἀπὸ τῶν ἠθικῶν. *Eiusdem definitio virtutum, & vitiorum ex Moralibus*. Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα, κ. λ. Des. ἕξεις ἄρα ᾗ αἱ ἀρεταὶ, ᾗ αἱ κακίαι, ᾗ οὔτε πάθη, οὔτε δυνάμεις. Est Excerptum ex eius Operibus Ethicis.

VI. pag. 34. Πλήθωνος τῆς ἑαυτοῦ βίβλου ἐπινομίς. *Plethonis sui ipsius Libri Epilogus*, seu *Conclusio*. Inc. Αἱ μὲν οὖν τῆς βίβλου ἐν ἀρχῇ ἡμῖν πρoὐτέθη. Des. ὅτ᾽ ἂν μείζω τῇ ἀληθείᾳ, ὅτ᾽ ἂν καλλίω εἶναι. ἀλλ᾽ ἡμεῖς .... Imperfectus libellus est, ac propterea ab eadem manu adscriptum est in margine: Ζητητέον τὰ ἐπιόντα, εἰ ᾗ ἀνεύρετα. ἠφάνισαι γὰρ ὑπὸ Σχολαρίου, ὡς φασιν. *Quaerenda sunt quae sequuntur; licet a Scholario, uti dicunt, sublata, reperiri vix possint*. Pertractantur autem in hoc quaestiones metaphysicae de substantia nimirum, de Deo, de aeternitate, &c.

VII. pag. 41. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Σχολαρίου πρὸς τὰ ὑπὲρ Ἀριστοτέλους συγγράψαντος. *Eiusdem contra Scholarium pro Aristotele scribentem*, sive *Eiusdem responsio ad ea, quae in Aristotelis defensionem Scholarius obiecerat*. Inc. Ἐπεὶ τὸ βιβλίον τῶν κατ᾽ Ἀριστοτέλους βλασφημιῶν ᾗ εἰς ἡμᾶς ὀψὲ προῆλθεν. Ἐγὼ μὲν οὐκ ὀψὲ, ὥς γε σὺ φῂς, ἀλλ᾽ ὅτε τὸ πρῶτον ᾐτήθην εὐθὺς ἔπεμψα, κ. λ. Des. ἡμῖν δέ σοι τὰ τοιαῦτα, ἴσα καὶ κυνιδίου μελιταίου τινὸς ὑλακαῖς λελόγισαί τε ἤδη, ᾗ αὖθις λογισθήσεται. Habetur Ms. haec Plethonis Responsio & in aliis bibliothecis, ut Caesarea Codice Philosophico LXXIV. Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 43. §. I. Augustana, Altempsiana, Ambrosiana, Veneta &c. De hac controversia circa Platonicae, & Aristotelicae philosophiae differentiam aliquid attigimus supra pag. 275. Cod. XIII. Vid. Leonem Allatium in Diatriba de Georgiis, & eorum scriptis edit. Fabrician. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 747. ubi Libelli huius initium diversum est, quia Scholarii verba, quae in nostro Codice Plethonii verbis intermixta sunt, lineolis in margine appositis distincta, inibi omittuntur. De hac re consulere etiam iuvabit eruditam Boivini Diatribam insertam Tom. I. Memoriarum Academiae Regiae Inscriptionum &c. Paris. in 4. & Amstelod. MDCCXIX. in 12.

VIII. pag. 86. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπὲρ Λατίνων τοῦ Νικαίας βιβλίον, ᾗ τοῦ Νικαίας ἀπολογίαι· ᾗ τοῦ αὐτοῦ Πλήθωνος ἐπὶ τῷ τέλει ἀντίῤῥησις. *Eiusdem adversus Librum Nicaeni pro Latinis, cum eiusdem Nicaeni responsionibus; & in fine ipsiusmet Plethonis contradictio*. Inc. Τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον, τὸ ἐς ἡμᾶς ἧκον, ἄρχεται μὲν τοῦ τῇ σφετέρᾳ ἀμύνειν δόξῃ, κ. λ. Des. περὶ ὧν ὁ δοκεῖ τοῖς ἡμετέροις, σὴν ἔγωγε χάριν σιωπῶ. Vbi notandum Nicaeni apologias, seu responsiones ad marginem esse adscriptas. Vide quae de hoc Opusculo adnotat Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. cit. pag. 755. §. XXIV. & Fabricii notam in calce paginae.

IX. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐμανουῆλον περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων. *Eiusdem ad Imperatorem Emanuelem de rebus Peloponnesiacis*. Inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Οἱ μὲν πρὸς Ἰταλῶν τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ δυναστεύοντας, κ. λ. Des. ᾗ τοῖς πᾶσι καλῶς ἔχουσαν ψῆφον ἐξενεγκεῖν.

X. pag. 104. *b*. Τοῦ αὐτοῦ συμβουλευτικὸς πρὸς τὸν δεσπότην Θεόδωρον περὶ τῆς Πελοποννήσου. *Eiusdem Oratio symbuleutica, seu suasoria ad despotam Theodorum de Peloponneso*. Inc. Καὶ ἐν πλοίῳ κυβερνήτην νενόμισαι. Des. οὐδ᾽ ὅγε Ἡσίοδος φαύλως λέγοντι ἔοικεν,

Αἰεὶ δ᾽ ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

Hae duae Orationes cum Latina Gulielmi Canteri interpretatione prodierunt Antuerpiae ex officina Plantiniana MDLXXV. in fol. ad calcem Eclogarum Physicarum & Moralium Ioannis Stobaei.

XI. pag. 120. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὴν δεσποίνην Ἑλένην. (in margine vero correctum est Ὑπομονήν.) *Eiusdem Oratio funebris in obitu despinae Helenae*, seu *Hypomonis* Palaeologina. Inc. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων ᾗ ἡγεμόνων

νων μητρί. Des. δικαςῦ πεπιςευμένυ. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Bodleiana, & Regia Paris. teste Fabric. B. Gr. Vol. X. pag. 745. in not.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Constat fol. scriptis 123.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ.

PORPHYRII QVAESTIONES IN HOMERVM.

Ac de Nympharum antro Commentarius.

COD. XIX. I. pag. 1. **P***Orphyrii Homericae Quaestiones XXXII. ad Anatolium*, impressae in membrana sine loco, & anno in 8. quibus deest primus quaternio, scilicet tota signatura α. Omnium primus Andr. Asulanus edidit Venetiis MDXXI. 8. una cum eiusdem Porphyrii Libello de Antro Nympharum, de quo infra.

II. pag. 18. Τοῦ αὐτοῦ Πορφυρίυ περὶ τοῦ ἐν Ὀδυσσείᾳ τῶν νυμφῶν ἄντρυ. *Eiusdem Porphyrii de antro Nympharum*, (Odyss. XIII.) *allegorica, & philosophica commentatio*. Post edit. Venet. uterque Porphyrii Libellus subiunctus scholiis minoribus in Homerum, quae Didymo tribuuntur, prodiit Argentorati MDXXXIX. 8. ac deinde Basil. MDLI. 4. edente Ioachimo Camerario, & Iacobo Micyllo.

Cod. Graec. membr. impressus, initio mutilus. Constat foliis 30.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

PALAEPHATI DE INCREDIBILIBVS HISTORIIS.

COD. XX. I. pag. 1. **Π**Αλαιφάτυ περὶ ἀπίςων ἱςοριῶν. *Palaephati de incredibilibus historiis* Libellus. Inc. Τάδε περὶ ἀπίςων συγγέγραφα τῶν ἀνθρώπων. Des. ὁ δὲ λόγος ἐντεῦθεν ἐλέχθη ὕτως. Prodiit primum Graece cum Aesopi Fabulis &c. ex Aldi officina Venetiis MDV. fol. deinde seorsim Basileae apud Io. Oporinum, Parisiis, & alibi pluries. Integrum Palaephati Opus ad nos haud pervenisse, praeter Suidae testimonium, qui Palaephato huic libros quinque ἀπίςων tribuit, ostendunt etiam loca, quae ex Palaephato scriptores veteres adducunt, quaeque in hoc desiderantur, ac praeterea Codicum quorumdam Mss. tituli, qui ita habent: Ἐκ τῶν τοῦ Παλαιφάτυ περὶ τῶν ἱςοριῶν. Plura vide hac super re apud Fabric. B. G. Vol. I. pag. 137. seqq.

II. pag. 14. Εἰκόνες Φιλοςράτυ Λημνίυ. *Imagines Philostrati Lemnii* Libris II. Primus inc. Ὅςτις μὴ ἀσπάζεται. Alter des. ὅτι χρὴ σὺν ὥρᾳ γράφειν, ut in editione Paris. Fed. Morelli MDCVIII. fol. a pag. 730. ad 831. In fine leguntur versiculi:

Λημνίυ ἑξήκοντα κ̀ ἓξ λάχον εἰκόνες ὧδε
Τέρμα· Θεῷ δὲ μέλοι χ' ὥτε πονεῖ κ̀ ἔχῃ.

Lemnii sex & sexaginta Imagines heic habuerunt Finem: Deo autem sit curae & qui laborat, & qui possidet.

III. pag. 71. Φυρνύτυ θεωρία περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως. *Phornuti theoria de natura Deorum*. Inc. Οὐρανὸς, ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν κ̀ τὴν θάλατταν. Des. τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. Graece primus edidit Aldus cum Palaephato, de quo supra, Aesopi Fabulis &c. qui in titulo quidem Libri Φυρνύτυ, in calce vero Κυρνύτυ nomine illum appellat.

IV. pag. 105. Ἐκφράσεις Καλλιςράτυ. *Callistrati Descriptiones*. Prima εἰς σάτυρον, ὃς ἦν χωρίῳ, ἔνθα ἤσκητο, *In Satyrum eo loci stantem, ubi exercitationes fiebant*, inc. Ἄντρον ἦν τι περὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας. Vltima εἰς ἄγαλμα Ἀθάμαντος, *In statuam Athamantis*, des. κ̀ κυμαίνειν διδαχθείσης. In cit. edit. a pag. 864. ad 883.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 116.

ΝΕΜΕΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ.

NEMESII DE NATVRA HOMINIS ORATIO PER CAPITA.

TItulus interior fere consimilis ita habet: Νεμεσίυ ἐπισκόπυ Ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπυ λόγος κεφαλαιώδης. *Nemesii Episcopi Emeseni de Natura hominis Liber in Capita* (XLI.) *divisus*. Caput I. inc. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς. Vltimum, quod inscribitur, Διὰ ποίαν αἰτίαν αὐτεξύσιοι γεγόναμεν, des. τὰ αὐτὰ παρὰ πᾶσιν. Hic Tractatus in fine longior occurrit in aliis huius Biblioth. Codicibus, nimirum Cod. II. & XXXV. Plut. VII. (in nostro Graecorum Patrum Catalogo pag. 202. §. LXII. & pag. 298. §. XXV.) licet in ipsorum primo pauciores Capitum sectiones appareant. Vide quae de hoc egregio Opere clar. Fabricius tradit B. G. Vol. VII. p. 550. quaeque nos adnotavimus in cit. pag. 202. Praeter editiones inibi a nobis memoratas, exstat etiam Graece & Latine in Auctario Ducaeano Bibl. Patrum Paris. MDCXXIV. Tom. II. p. 466. COD. XXI.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 87. In fine rubris litteris legitur: *Mi costò il detto libretto dal Magnifico m. Zuan Griti 2. scudi d'oro con un rologio die 24. Maggio 1563. el qual gliè coppiado dal Monastier de Sancto Saba tis lauras de Hierusalem Amen.*

ΜΑΞΙΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

MAXIMI EPISTOLAE.

Et alia eiusdem Opuscula.

I. pag. 1. **E**Πιςολαὶ τοῦ σοφωτάτυ κ̀ λογιωτάτυ Μαξίμου μοναχοῦ τῦ Πλανύ- COD. XXII.

νύδη. *Epistolae sapientissimi & eloquentissimi monachi Maximi Planudis*, CXXI. quae quum editae nondum sint, earum initia primum servato ordine, quo iacent in Codice, ac deinde per alphabetum digesta exhibentur.

I. inscribitur: Τῷ Αὐτοκράτορι.
Inc. Ἐπήνεσα τὸ μέχρι τοῦδε σιγᾷν.
II. Τῷ τοῦ Αὐτοκράτορος αὐταδέλφῳ.
Ἐμάχετο παρ' ἐμοὶ τῶν τῆς σῆς βασιλείας, κ. λ.
III. Τῷ Φακρασῇ ὄντι Λογοθέτῃ τῶν Ἀγελῶν.
Καλῶς ποιεῖς ἐπαινῶν με.
IV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ μὲν οἶμαί σε, φίλη κεφαλή.
V. Τῷ Ὀρφανοτρόφῳ κυρίῳ Λέοντι τῷ Βαρδαλῇ.
Πολλὰ πρὸς πολλούς.
VI. Τῷ Κανικλείου.
Εἴ τι τοῦτο χείριστόν ἐστιν.
VII. Τῷ Φακρασῇ.
Τὰ παρ' ἐμοῦ πρός σε γράμματα.
VIII. Τῷ αὐτῷ.
Φιλῶ σου τὴν περὶ τὰ κρείττω σπουδήν.
IX. Τῷ Ἀδριανουπόλεως.
Ὅσῳ πολὺ παρ' ἐμοὶ τὸ βούλεσθαι.
X. Τῷ Βαρδαλῇ.
Εἰ δὲ βούλει γελᾷν, ϗ διατριβὴν, κ. λ.
XI. Τῷ Φακρασῇ ϗ Λογοθέτῃ τῶν Ἀγελῶν.
Οὐ τῷ βούλεσθαι πρότερος γράμματα.
XII. Τῷ αὐτῷ.
Ἆρ' εἴ τις Εὐριπίδην οἴεται ποιητήν.
XIII. Τῷ αὐτῷ.
Ἄνδρα δυνάμενον πενίαν ἐνεγκεῖν.
XIV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐπιτροχάδην, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν.
XV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ δεδοικὼς μή τις ἐξ ἡμῶν.
XVI. Anepigrapha.
Ἀλλ' οὐδὲ τοῦ παναρέτου γράφοντος.
XVII. Anepigrapha.
Τί βούλει σοι ἐπιστείλω.
XVIII. Anepigrapha.
Καὶ ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν.
XIX. Τῷ Φακρασῇ.
Οὐκ ἴσον, οὐκ ἴσον ὑπὲρ ἄλλων.
XX. Τῷ Βαρδαλῇ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Σὺ δὲ φίλτατε δοκῶν παίζειν.
XXI. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικε τὰ πρώην ἐπισταλέντα σοι.
XXII. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Ἀλλ' εἰ μὴ κατόπιν ἑορτῆς.
XXIII. Τῷ Λογοθέτῃ τοῦ δρόμου τῷ Γλυκεῖ.
Ἐγὼ πανταχόθεν τοὺς ἐμαυτοῦ λογισμούς.
XXIV. Τῷ μεγάλῳ Παπίᾳ.
Καὶ ἐξορμώμενόν σε πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.
XXV. Γρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ μονάζοντι, τῷ αὐτοῦ ὁμιλητῇ.
Ὑπὲρ μακροῦ μακρὰ γράφειν οὐ δεῖ.
XXVI. Τῷ αὐτῷ.
Πολλὰ ϗ περὶ πολλῶν λέγειν ἔχων.
XXVII. Τῷ αὐτῷ.
Μήτε πολλῶν πεμπομένων σοι.
XXVIII. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ.
Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐπιγραμμάτων.
XXIX. Τῷ Σγουροπούλῳ Δημητρίῳ.
Ἡδέως ἐμοὶ ϗ κατ' εὐχήν.
XXX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Ἐπεμψάμην ἂν σοι μὴ ἐπιστείλαντι.
XXXI. Τῷ Αὐτωρειανῷ ἐξισωτῇ ὄντι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων.
Ὅσῳ πονηρὸν ϗ τῇ ψυχῇ ἐπιζήμιον.
XXXII. Τῷ Ὀρφανοτρόφῳ.
Ἐπειδή σε καλῶς κρίνων ὁ κραταιός.
XXXIII. Τῷ Βρυεννίῳ.
Εἴ τί σοι παλαιᾶς φιλίας ἐμπύρευμα.
XXXIV. Anepigrapha.
Γράμμασιν οἱ φιλοῦντες τοῖς ἀποῦσιν ὁμιλοῦσι.
XXXV. Anepigrapha.
Ἔχεις ἤδη τὴν βίβλον, ϗ θᾶττον, κ. λ.
XXXVI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Ἔδει μὲν μὴ γράφειν πρὸς τὸν μὴ γράφοντα.
XXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Δαιμόνιε, τὸ δὲ μὴ γράφειν σε.
XXXVIII. Anepigrapha.
Μόλις ὁ δεῖνα τῆς εἱρκτῆς ἀνεθείς.
XXXIX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Καὶ τάχος ἐπαγγειλάμενος ἐπανήκειν.
XL. Τῷ δεσπότῃ.
Ἔδει μὴ μέχρι πολλοῦ με.
XLI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Τὸν Ἀνδρόνικον οὐ μικροῦ τῷ μέσῳ.
XLII. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Οὕτω σοι δοκῶ τῶν σῶν ἐπιλήσμων.
XLIII. Τῷ δεσπότῃ.
Οὐκ ἄρα μόνος ἀνθρώπων αὐτός.
XLIV. Anepigrapha.
Εὐφρόσυνος εὖ ποιεῖν ἄλλους.
XLV. Anepigrapha.
Ἕως πνοὴ παρ' ἐμοὶ, ϗ μνήμη.
XLVI. Τῷ Βέκκῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Ἐμισήθη τὸ παλαιὸν ϗ διαφερόντως.
XLVII. Anepigrapha.
Σπεῦσον ἐλθεῖν.
XLVIII. Anepigrapha.
Πάνυ καλῶς ποιοῦντα σὰ γράμματα.
XLIX. Anepigrapha.
Διήγγειλεν ἡ φήμη πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.
L. Anepigrapha.
Ἄδιψον ἡ σιγὴ ϗ ἀμεταμέλητον.
LI. Anepigrapha.
Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολὴν, ἥσθην δεξάμενος.
LII. Anepigrapha.
Οἶμαι μὲν ἀμαθὴς δόξαι.
LIII. Τῷ Νικομηδείας.
Ἡ μονάζουσα γραῦς αὕτη.
LIV. Anepigrapha.
Οὐδενὸς ἀηδοῦς ἐπανελθών.
LV. Τῷ Πρωτοσεβάστῳ.
Τὸν κύριόν μου τὸν Πρωτοσέβαστον.
LVI. Τῷ Ἰητρῷ.
Ἐγὼ γράφειν τε ὑπεσχόμην.
LVII. Τῷ αὐτῷ.
Ὑγιαίνομεν, ὡς ἂν ὁ ἰατρὸς βούλοιτο.
LVIII. Τῷ Πρωτοσεβάστῳ.
Πολλοὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐρχομένων.
LIX. Anepigrapha.
Δίκαιος ἐν πρωτολογίᾳ κατήγορος.
LX. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Ἐγώ σε πολλάκις ἐλπίσας.
LXI. Anepigrapha.
Οἱ παρ' ὑμῖν λιμναῖοι ἰχθύες.

LXII.

LXII. Anepigrapha.
Ὁ δεῖνα δυςυχεῖ μέν.
LXIII. Anepigrapha.
Εἴ τι δεῖ παντὶ τῷ αἰτοῦντι.
LXIV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Ἄνδρα σε γινώσκω τῶν προαιρυμένων.
LXV. Anepigrapha.
Ἐμοὶ μετὰ τὴν ὑμετέραν ἔξοδον.
LXVI. Τῷ Χαλκωματο ... (1)
Εἰ μήτε τῷ βρέφει τὸ ποτόν.
LXVII. Τῷ Πρωτοβεςιαρίῳ (2) Μυζάλωνι.
Ἀλλ' εἰ ἢ μήπω τῆς εὐχῆς.
LXVIII. Τῇ Πρωτοβεςιαρίᾳ Ῥαυλαίνῃ.
Εἴπερ ποτε ἢ ἄλλό τι τῶν ἁπάντων.
LXIX. Τῷ Μερκυρίῳ.
Καὶ προθύμως γράφειν ἦν.
LXX. Τῷ Ἐξάρχῳ ἢ Λογοθέτῃ Φαπῇ. (ita vid.)
Εἰ μήτε πολλὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπών.
LXXI. Τῷ Μελχισεδέκ.
Αἱ δὲ πρὸς ἡμῶν ἐπιςολαὶ πῶς, κ. λ.
LXXII. Τῷ αὐτῷ.
Ἤσθην ἢ πρόσθεν Νικάνορα.
LXXIII. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ μὲν ὡς ὑμᾶς ἀποπλεῦσαι.
LXXIV. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Πυθομένῳ μοι τινῶν ἐτόντων.
LXXV. Τῷ Πρωτοσεβάςῳ.
Καὶ γράμματα τῆς σοφῆς σου.
LXXVI. Anepigrapha.
Ἐμοῦ δὲ τίς ἂν ἴσως θαυμάσειεν.
LXXVII. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Ἰδὺ ἢ ἀγγελία, ἧς πάλαι ἐπεθύμουν.
LXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ἀεὶ σύ γε νικητικώτατος.
LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Οἱ μὲν ἀφ' ὑμῶν ἀεὶ πρὸς ἡμᾶς.
LXXX. Τῷ αὐτῷ.
Θαυμάσεις ἴσως δύο δι' ἑνός.
LXXXI. Τοῖς ἐν τῷ Κρίτζῳ μονάζυσιν.
Ἐμοὶ τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς.
LXXXII. Anepigrapha.
Βραχύτης ἐπιςολῆς ὐ βραχύτητα, κ. λ.
LXXXIII. Τῷ κυρίῳ Ἰγνατίῳ.
Ἐγὼ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος ἀεὶ δήποτε.
LXXXIV. Τῷ Φιλῇ κυρίῳ Μανυὴλ.
Ἀλλ' ἐμέ γε ὐδεὶς πιγκέρνης.
LXXXV. Τῷ Μελχισεδέκ.
Σὺ δὲ ᾤυ με τοιῦτον εἶναι φιλόσοφον.
LXXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Ἡδὺ μὲν ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφίκεσθαι.
LXXXVII. Anepigrapha.
Σὺ μὲν πολλὰς τὰς τῆς πρὸς σέ μοι σιωπῆς, κ. λ.
LXXXVIII. Anepigrapha.
Πότερον θρηνεῖς ἐπὶ τοῖς, κ. λ.
LXXXIX. Τῷ Μελχισεδέκ.
Μὴ πάλιν ἐκπλήττυ, εἰ ξενὸν δέχῃ, κ. λ.
XC. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Καὶ συνήδομαί σοι ἐφ' οἷς, κ. λ.
XCI. Τῷ κυρίῳ Ἀθανασίῳ.
Ἤσθην μὲν κἀπὶ τοῖς πεμφθεῖσιν.
XCII. Anepigrapha.
Ἡδὺ μὲν ἐν θέρει σκιά.
XCIII. Anepigrapha.
Εἰς ἡγεμονίαν συ παρελθόντος.
XCIV. Τῷ Μελχισεδέκ.
Ὡς μὲν ἀγχίςροφος, ὡς γράφεις, ὁ βίος.
XCV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐκένωσας ἐπ' ἐμοὶ πάντα συ.
XCVI. Τῷ Δύκᾳ.
Τὸν ἱερομόναχον τῦτον εἴ σοι λέγω.
XCVII. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Τὺς φιλτάτυς ὥσπερ ἀεὶ φιλητέον.
XCVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ νομίζω, ϗ ὐκ ἀπατῶμαι.
IC. Τῷ .... (expunctum nomen)
Ἐγὼ δὲ ᾤμην σε τῶν βαρβαρικῶν.
C. Τῷ αὐτῷ.
Ἐπειδὴ καθάπαξ ὑπέςης ἡμῖν.
CI. Τῷ Φιλανθρωπήνῳ.
Ἄλλῳ μέν τινι τῶν σῶν ἐραςῶν.
CII. Τῷ αὐτῷ.
Ἤδη ἢ ἕτερός τις ᾠήθη.
CIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ εἶδον ἡδέως συ τὴν ἐπιςολήν.
CIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ μὲν ἀδικῶν ὁ Ταρωνᾶς ἑάλω.
CV. Τῷ αὐτῷ.
Πότερον χαίρειν ἡμᾶς, ἢ λυπεῖσθαι.
CVI. Τῷ αὐτῷ.
Ἀλλ' εἰ μὲν ἀνέσεως ἐγίνωσκον.
CVII. Τῷ αὐτῷ.
Ταῦτ' ἐςὶν, ἅπερ ἐγὼ πρὔλεγον.
CVIII. Τῷ αὐτῷ.
Τί δ' ἂν εἴποι τις ἐμοὶ τιμιώτερον.
CIX. Τῷ αὐτῷ.
Ἦ δεινὸς εἶ σὺ, ἢ τὺς βαρβάρυς.
CX. Τῷ αὐτῷ.
Ἆρά τις τῦδε τἀνδρὸς γένοιτ' ἂν εὐτυχέςερος;
CXI. Τῷ αὐτῷ.
Προσαγορεύω σε τὴν φίλην κεφαλήν.
CXII. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ δὲ ἢ μηδεὶς ἡμῖν ἀπολαύειν.
CXIII. Τῷ αὐτῷ.
Οὕτω δή σύ γε ςρατηγῶν ἄριςε.
CXIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτ' ὐκ ἔλεγον, ὡς πάλιν ἀςράψεις.
CXV. Τῷ αὐτῷ.
Ἀεὶ μὲν ηὐξάμην τὺς ἐν οἷς, κ. λ.
CXVI. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτα ἐρεῖς, ὡς ὐκ ἐκ πολλῦ.
CXVII. Τῷ αὐτῷ.
Τοῦ βραχύτερα ἐπιςεῖλαί με.
CXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ἀνέσχε πρότριτα.
CXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τίς ἂν εἰπεῖν ἔχοι.
CXX. Τῷ αὐτῷ.
Ηὐχόμην ἢ παρεῖναι.
CXXI. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὴ τῶν φίλων τινί.
Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, ἢ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.
Ea-

(1) Forte legendum Χαλκωματοπύλῳ, postremis enim litteris superscriptum est πλ.

(2) *Primo* scilicet *Vestiariorum*, quae inter dignitates Palatinas erat sexta, eiusque munus circa vestes Imperatoris versabatur, ut est apud Codinum Cap. VI num. 31. & seqq. qua qui erant insigniti, iis rubris pileis uti concessum erat. Horum Protovestiariorum mentio passim apud Scriptores occurrit; de quibus vide plura in Glossar. Med. & Inf. Graecit. Tom. I. p. 193.

Earumdem Epistolarum Catalogus ordine alphabetico digestus, appositis etiam unicuique numeris iuxta seriem, quam in Codice obtinent, ad eas facilius inveniendas.

Epistolae CXXII. Mss. exstant etiam in Biblioth. Caesarea. Vid. Lambec. IV. p. 56. & Nesselium IV. p. 138. Cod. CCLXIX. §. I.

II.

II. pag. 107. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Eiusdem Oratio in sepulturam corporis Domini Nostri Iesu Christi*. Inc. Ἀ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Des. ἢ θεὸν αὐτὸν ἀνακήρυττε σὺν πατρὶ κ πνεύματι δοξαζόμενον νῦν κ εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodiit Paris. MDLVII. apud Andream Wechelum: Latine ex Ioachimi Axonii Graviani versione in Supplemento Bibl. Patrum Coloniens. A. MDCXXII. & Morell. Paris. MDCXXXIX. Tom. I. p. 836. & in Bibl. Patr. Lugd. Tom. XXVII.

III. pag. 122. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς κορυφαίας τῶν ἀποστόλων, Πέτρον ἢ Παῦλον. *Eiusdem in Principes Apostolorum, Petrum & Paullum*, Oratio. Inc. Ἐδόκει μοι λέγειν. Des. ὃν ἅμα τῷ πατρὶ κ τῷ πνεύματι προσκυνητὸν ἐκηρύξατε, νῦν κ ἀεὶ, κ. λ. Edita a Gretsero sub Gregorii Nysseni nomine Ingolstad. MDCXX. 4. ab Allatio tamen pag. 87. de Simeon. & p. 294. & 295. de Consensu, & a Lamb. IV. p. 57. & VIII. pag. 70. Planudi vindicatur.

IV. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Διομήδην τὸν μάρτυρα. *Eiusdem in S. Diomedem martyrem*. Inc. Ἄλλοις μὲν ἄλλως ἐπῃνέθη τὰ τῶν μαρτύρων, καὶ ὡς ἑκάστοις ἡ προσῆκε τοῦ λόγου δύναμις ἐπανηγύρευσεν. ἐμοὶ δ' ἀποχρήσει Διομήδην, κ. λ. Des. κ τοῖς πατριώταις ὁμοῦ συγκυβερνηθήσομαι. Lambec. IV. pag. 57. initio tamen parum diversa, ut videre est apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 72. Citatur & ab Allatio pag. 202. contra Hottingerum.

V. pag. 177. *b.* Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἐγκώμιον. *Eiusdem laudatio hiemis*. Inc. Οἶμαι καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκοὴν, κ. λ. Des. ὅδὲν ὅτι μὴ δῶρον κ φιλοτιμία χειμῶνος. Item apud Lambecium loc. cit.

VI. pag. 187. Φωκυλίδυ ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis poësis utilis* cum glossis interlinearibus. Inc. Ταῦτα δίκης ὁσίησι, λ. λ. Des. μέχρι γήραος ὐδῷ. Alibi etiam protulimus.

VII. pag. 191. *b.* Πυθαγόρυ ἔπη τὰ καλύμενα χρυσᾶ. *Pythagorae Carmina, aurea dicta*, cum glossis item aliquot interlinearibus. Inc. Ἀθανάτυς μὲν πρῶτα, κ. λ. Des. ὐκ ἔτι θνητός. Haec quoque alibi occurrunt.

VIII. pag. 193. Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης. *Catonis Romani sententiae admonitoriae distichis expressae, quas ex Latina lingua in Graecam dialectum transtulit Maximus monachus Planudes*, cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Praefatio inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νῦν. Des. ἀσπασίως φιλίαν φέρε. Tum Liber I. inc. Εἰ ὁ Θεὸς νόος ἐστ' κ. λ. Liber IV. des. σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα. Adnotationes Graecae marginales, & interlineares, quae in Bibl. etiam Caesarea Mss. exstant, Lambec. V. pag. 215. non vident lucem.

IX. pag. 201. *b.* Ἀννιτίου Μαλλίου Σεβηρίνυ Βοητίου ἀπὸ ὑπάτων τέλυς τῶν πατρικίων βίβλος περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας, ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης. *Annitii Manlii Severini Boëtii exconsulis ordinarii ac Patricii, Liber de Consolatione philosophiae, quem ex Latino sermone in Graecum transtulit Maximus monachus Planudes*, cum scholiis marginalibus. Titulum tamen hunc praecedit Boëtii vita, cuius initium: Βοήτιος ὁ σοφὸς ἦν μὲν ἐκ τῆς Τουρκουάτων οἰκίας, κ. λ. Opus vero in quinque divisum libros inc. Ὅς πάρος ἐσπούδαζον ἐτῶν περὶ σύνθεσιν, κ. λ. Des. ὅτοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀναστρέφεσθε κριτοῦ τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Ex Ms. Caesareo, in quo leguntur etiam prolegomena Graeca, & adnotationes marginales, quaedam profert Lambec. VII. pag. 145. seq. Hac eadem Graeca versione manuscripta in Bibl. Regis Christian. usus est in sua Boëtii editione Renatus Vallinus. Alius pulcherrimus Codex huius Operis Graeco-Latinus exstat in Coislin. pag. 140. In nostro Codice prima pagina, in qua vita Boëtii, & initium Libri I. incidit, male compacta, inter pag. 208. & 209. requirenda est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. exeuntis, in quo plures leguntur adnotationes Latinae in Maximi Planudis Orationes. Constat foliis scriptis 271.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

I. pag. 1. MAnuelis Moschopuli Schedae Grammaticae, quales habentur supra in Codicibus VIII. & XVII. huius Plutei. In hoc tamen mutilae sunt initio propter primae paginae iacturam. Incipiunt a verbis . . . . . κυβεύω, κυβεία. Κυλλήνη πόλις Ἀρκαδίας, κ. λ. Desinunt autem in verbis: ἐξ οὗ τὸ ὄλλυμαι, κ ὠλλύμην, quae pertinent ad Caput illud, quod inc. Ἐννέα ἡμέρας ἡ λοιμώδης νόσος, κ. λ. CODXXIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. propere, oscitanter, & analphabete scriptus. Constat foliis 137.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI VARIA.

IN aversa primae paginae parte indiculus adscribitur operum Plutarchi, quae in hoc Codice habentur, eaque sunt: CODXXIV.

I. p. 2. *Plutarchi, scite dicta Regum, & Imperatorum*. Cit. edit. Tom. II. p. 172.

II. p. 39. *Eiusdem apophthegmata Laconica*. Ibid. p. 208.

III. pag. 78. *b. Eiusdem praecepta gerendae Reipublicae*. Ibid. p. 798.

IV. pag. 109. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὸς πρὸς Ἀπολλώνιον. *Eiusdem Oratio consolatoria ad Apollonium*. Ibid. pag. 101. In ultima Codicis pagina occurrit Index tantum Ethicorum, seu Moralium Sermonum Plutarchi, eorum titulos & initia exhibens.

Co-

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cum plurimis in margine Censoris castigationibus. Constat foliis scriptis 135.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΝ.

PLVTARCHI SERMO IN HOMERI VITAM.

COD. XXV. SCilicet *Homeri Vita*, Plutarcho vulgo tributa, de qua vide supra Cod. VII. huius Plutei §. VIII.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 53.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

COD. XXVI. I. pag. 1. EAedem *Manuelis Moschopuli Schedae Grammaticae*, ut supra, in principio tamen, & in fine mutilae. Incipiunt a verbis. . . . . τὸν μαθητὴν ὁ διδάσκαλος παρὰ τὸν ὄκνον αὐτοῦ, τουτέστι διὰ τὸν ὄκνον αὐτοῦ, κ. λ. quae pertinent ad primae schedae grammaticam analysin, seu meditationem: puto autem deesse folia quamplurima. Vltima desinunt in verbis: ἀντὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι μνήματα, καὶ τύπτει . . . . quae pertinent ad extremum Caput, quod inc. Νιόβη Ταντάλου θυγάτηρ, κ. λ. Pauca desunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 114.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙ ΑΤΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

MOSCHOPVLVS DE NOMINIBVS ET VERBIS ATTICIS.

COD. XXVII. EAdem omnino *Atticorum Nominum Collectio* est, auctore Manuele Moschopulo, cum illa, quam recensuimus supra Cod. VI. §. I.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis 81.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

MANVELIS INTERROGATIONES.

Ac praeterea

Georgii Pardi de Dialectis Liber.

COD. XXVIII. I. pag. 1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου *Incipiunt cum Deo S. Erotemata correcta a sapientissimo D. Manuele Moschopulo*. Inc. Τί ἐστι προσῳδία; ποία τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς. Desinunt in explicatione notarum numericarum.

II. pag. 112. Περὶ τῶν διαλέκτων, *De Dialectis* Tractatus. Inc. Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω. Des. ὅτι δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξύ, οὐκέτι. Est Georgii, seu Gregorii, Corinthi Metropolitae, cognomento Pardi, editus Graece ab Aldo in Κέρατι Ἀμαλθείας, & ad calcem Lexici Asulani. De hoc Georgio, seu Gregorio vide Fabric. B. Gr. Vol. IV. pag. 538.

III. pag. 136. Sequuntur *de nominum declinationibus & verborum coniugationibus* Excerpta brevia, auctoris nomine destituta.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. eleganter nitideque exaratus. Constat foliis scriptis 140.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΟΥ.

QVINTI DERELICTA AB HOMERO.

I. pag. 1. KOίντου Καλαβροῦ παραλειπόμενα Ὁμήρου. *Quinti Calabri Praetermissa ab Homero*, Libris XIV. Primus inc. COD. XXIX.

Εὖθ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ.

Vltimus des.

Ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

In fine: Τέλος Κοίντου ἀρίστου ποιητοῦ. *Finis Quinti optimi poëtae*. Huius optimi Codicis collationem omisit Io. Cornelius de Pauw in nupera, quam curavit Calabri editione Lugduni Batavorum per Io. Van Abcoude MDCCXXXIV. 8. Clauditur Volumen hoc sequenti amanuensis subscriptione ac monito: Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ὁ τῶν ἐν Βενετίαις Γραικῶν ἱερεὺς μετέγραψα τόδε τὸ παρὸν βιβλίον Κοΐντου ποιητοῦ ἐκ βιβλίου διεφθαρμένου· καὶ τὰ μὲν ἐπιδιώρθουν· τὰ δὲ ὡς ἔχει τὸ ἀντίγραφον. οὐ γὰρ οἷόν τε διορθοῦν τὰ πάντα, ἅπερ σαφῶς οὐκ οἶδα. *Ego Georgius Tribizius, Graecorum Venetiis degentium sacerdos, transcripsi hunc praesentem librum Quinti Poëtae ex codice corrupto; & alia quidem corrigebam, alia vero, ut habet exemplar; non enim possibile corrigere omnia, quae quidem manifeste non novi*. Georgium illum, Codicis exscriptorem, eumdem putamus esse, atque illum, cuius subscriptionem valde intricatam protulimus supra pag. 314. §. XIX. id enim utriusque scripturae similitudo satis comprobat. De hoc autem tachygrapho nulla apud Montfauc. mentio fit in Palaeogr. Gr.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 181.

FINIS PLVTEI LVI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS,
PLVTEVS LVII.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS III.

CODEX I.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

LVCIANI VARIA OPERA.

Quibus adde

Anacharsidis, Phalaridis, Synesii Cyrenaei, Libanii, ac Basilii Epistolas.

IN principio Voluminis occurrit Πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρούσης πυκτίδος. *Tabula accurata praesentis Libri*, exhibens nimirum Luciani Dialogorum, qui in hoc habentur Codice, titulos, & Synesii Epistolarum initia. Luciani Operum series, sequens est:

I. pag. 2. *b. Cataplus*, sive *Tyrannus*. Exstat G. L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amstelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. I. p. 620.

II. pag. 7. *b. Iupiter Confutatus*. Tom. II. pag. 626.

III. pag. 10. *b. Iupiter Tragoedus*. Ibid. p. 642.

IV. p. 19. *Somnium, seu Gallus*. Ib. p. 702.

V. pag. 27. *Mercurius, Prometheus, Vulcanus*. Tom. I. pag. 185, ubi inscribitur: *Prometheus, sive Caucasus*.

VI. p. 30. *Icaromenippus, sive Hypernephelus*. Tom. II. pag. 751.

VII. pag. 37. *Timon, sive Misanthropos*. Tom. I. pag. 98.

VIII. pag. 45. *Adversus indoctum, & multos ementem libros*. Tom. III. pag. 99.

IX. pag. 50. *b. Charon, sive Contemplantes*. Tom. I. pag. 487.

X. pag. 56. *Mortuorum Dialogi XXX.* (Ib. pag. 328. seqq.) eodem ordine dispositi, quo habentur in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XIV. supra pag. 138.

XI. pag. 70. *b. Deorum Dialogi XXVI.* (Ib. pag. 204. seqq.) iidem prorsus, ut in dicto Cod. XIII. §. XV.

XII. pag. 82. *b. Marini Dialogi XV.* Concordant cum editis ibid. pag. 288. seqq.

XIII. pag. 88. *Meretricii Dialogi XV.* Tom. III. pag. 280. seqq. quorum ordo idem est, atque in memorato Codice XIII. §. XVII.

XIV. pag. 99. *Demonactis Vita*. Tom. II. pag. 374.

XV. pag. 103. *Allocutio, sive Bacchus*. Tom. III. pag. 74.

XVI. pag. 105. *De Electro, seu Cycnis*. Ib. pag. 87.

XVII. pag. ead. *b. Phalaris prior*. Tom. II. pag. 187.

XVIII. pag. 108. *b. Phalaris alter*. Ibid. p. 201.

XIX. pag. 109. *b. Hippias, seu Balneum*. Tom. III. pag. 66.

XX. pag. 111. *Allocutio, sive Hercules*. Ib. pag. 82.

XXI. pag. 112. *Patriae Encomium*. Ibid. p. 229.

XXII. pag. 113. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis*. Tom. I. pag. 23.

XXIII. pag. 114. *b. Abdicatus*, cum argumento. Tom. II. pag. 159. In fine vero post verba τὰ προοίμια, in quibus desinit editio, haec pauca in Codice adnectuntur: ἅπαξ προειλόμην, ἐπεὶ τό γε μεταβυλεύσασθαι ἐπιμηθέως ἔργον, ὐ προμηθέως ἐςίν.

XXIV. pag. 121. *Navigium, seu Vota*. Tom. III. p. 247.

XXV. pag. 128. *Deorum Concilium*. Ibid, pag. 527.

XXVI. pag. 130. *Epistolae Saturnales IV.* Ib. pag. 401. seqq. Concordant cum editis, nisi quod priorum duarum tituli diversi ita habent: I. inscrib. Οἱ πένητες τῷ Κρόνῳ χαίρειν. II. Ὁ Κρόνος τοῖς πένησι χαίρειν.

XXVII. pag. 133. *b. Tyrannicida*, cum argumento. Tom. II. p. 141.

XXVIII. pag. 137. *b. De Parasito, sive quod ars est parasitica*. Ibid. pag. 836.

XXIX.

XXIX. pag. 145. *b. De Dipsadibus*. Tom. III. p. 234.

XXX. pag. 147. *Iudicium Vocalium*, sine argumento. Tom. I. pag. 82.

XXXI. pag. 148. *Muscae Encomium*. Tom. III. pag. 91.

XXXII. pag. 149. *b. De Somnio, seu Vita Luciani*. Tom. I. pag. 1.

XXXIII pag. 152. *Nigrini Philosophia*, cui praecedit *Luciani ad Nigrinum Epistola*. Ib. p. 37. ubi inscribitur, *Nigrinus, seu de Moribus Philosophorum*.

XXXIV. pag. 157. *b. De non temere credendo calumniis*. Tom. III. pag. 125.

XXXV. pag. 161. *b. De Domo*. Ibid. pag. 190.

XXXVI. pag. 165. *b. Pro lapsu in salutando*. Tom. I. pag. 724.

XXXVII. pag. 168. *Hermotimus, sive de Sectis*. Ibid. pag. 739.

XXXVIII. pag. 185. *Pseudosophista, seu Soloecista*. Tom. III. pag. 552.

XXXIX. pag. 187. *b. Vitarum Auctio*. Tom. I. pag. 540.

XL. pag. 191. *b. Reviviscentes*. Ibid. p.

XLI. pag. 200. *Bis accusatus, seu Tribunalia*. Tom. II. pag. 791.

XLII. pag. 207. *b. De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.

XLIII. pag. 209. *b. Amores*. Tom. II. pag. 397.

XLIV. pag. 220. *De mercede conductis potentium familiaribus*. Tom. I. p. 651.

XLV. pag. 229. *Apologia pro mercede conductis &c.* Ibid. pag. 704.

XLVI. pag. 231. *b. Convivium, vel Lapithae*. Tom. III. pag. 418.

XLVII. pag. 237. *b. De Astrologia*. Tom. II. pag. 360.

XLVIII, pag. 240. *De Eunucho Philosopho*, Ibid. pag. 350. ubi inscribitur, *Eunuchus*.

XLIX. pag. 241. *b. Herodotus, sive Aetion*. Tom. I. pag. 831.

L. pag. 243. *Dialogus Diogenis, & Herculis*. Ibid. pag. 402. Habebatur etiam supra inter *Dialogos mortuorum*.

LI. pag. ead. *b. Anacharsis, seu de Gymnasiis*. Tom. II. pag. 883. ubi sex circiter versus in fine longior; in Codice enim definit in verbis: *ἀλλ' εἰρήσεταί γε*. Huic Dialogo adnectuntur Anacharsidis Epistolae IX. una Abaridis ad Phalaridem, altera Pythagorae ad Hieronem, & Phalaridis XXXI. de quibus paullo post, ne Luciani Operum seriem interrumpamus, agemus.

LII. pag. 258. *De Luctu*. Ibid. pag. 922.

LIII. pag. 260. *b. Rhetorum Praeceptor*. Tom. III. pag. 1.

LIV. pag. 265. *Menippus, vel Oraculum mortuorum consultum*. Tom. I. pag. 455.

LV. pag. 269. *b. Verae Historiae Liber primus*. Tom. II. pag. 70.

LVI. pag. 277. *Verae Historiae Liber secundus*. Ibid. pag. 104.

LVII. pag. 284. *b. Harmonides*. Tom. I. pag. 850. Nonnulla autem marginalia scholia identidem occurrunt eiusdem manus, quale illud initio Dialogi LV. quod ita habet: *Τάχα εἰς Πλάτωνα ἀποτείνεται πολλαχοῦ καὶ ἀλλαχοῦ μυθολογοῦντα, μάλιστα δὲ ἐν τῷ ι' τῆς πολιτείας τὰ περὶ τῶν ᾅδου διεξιόντα*. Nunc Epistolas, quae inter Dialogum LI. & LII. a p. nimirum 251. *b.* ad p. 258. interiacent (1) recenseamus.

LVIII. pag. 251. *b. Anacharsidis Epistolae IX.* quarum ordo sequens est:

I. Anepigrapha inc. Γελᾶταί ἐμὴ φωνή.

II. Σόλωνι, inc. Ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες.

III. Ἱππάρχῳ, inc. Οἶνος πολὺς ἄκρατος.

IV. Δημόκῳ, inc. Φθόνος καὶ πτόησις.

V. Κροίσῳ. inc. Οἱ ἐν Ἕλλησι ποιηταί. Des. μᾶλλον γὰρ ἀκμάσει τοῖς ἐν ἀρχῇ τῶν ἀπολωλότων. Multo longior est, quam in Collectione Cuiaciana edit. Aurel. Allobr. MDCVI. fol. pag. 350.

VI. Θρασυλόχῳ, inc. Κύων ψυχῇ.

VII. Τηρεῖ θρακὶ χαλεπῷ δεσπότῃ, inc. Οὐδεὶς ἄρχων ἀγαθός.

VIII. Ἄννωνι, inc. Ἐμοὶ περίβλημα.

IX. Τῷ βασιλέως, inc. Σοὶ μὲν αὐλοί.

LIX. pag. 253. *Abaridis ad Phalaridem Epistola*. Inc. Ἔδειξας φύσιν σήν. Exstat in cit. Collect. p. 71. inter Epistolas Phalaridis.

LX. pag. ead. *b. Pythagorae ad Hieronem Epistola*. Inc. Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος. Gr. & Lat. cum Io. Curterii Angli versione ad calcem Protreptici Iamblichiani edidit Io. Arcerius. Vid. Fabr. B. G. Vol. I. pag. 413.

LXI. pag. ead. *Phalaridis Epistolae XXXI. ad diversos*, quae inter editas loc. cit. occurrunt, & sunt I. VI. VII. XV. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXXII. XXXIII. LV. LVI. LVIII. LXVII. LXVIII. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXIV. LXXXV. & LXXXVI.

LXII. pag. 285. *b.* Συνεσίου Κυρηναίου καὶ μητροπολίτου Πτολεμαΐδος ἐπιστολαί. *Synesii Cyrenaei, ac Metropolitani Ptolemaidis Epistolae*, num. CXLVII. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην. Vltima *ad Ioannem*, cuius initium, Οἶμαί σε καὶ πρὸ εὐχῆς, κ. λ. des. ἐρρώμενος εὐδαιμονῶν διαβιώης, θαυμάσιε. & in edit. Paris. est CXLVI. Harum Epistolarum initia cum editis conferentes, comperimus deesse in Codice Epistolam LXXI. & a CXLVII. usque ad finem, excepta particula Epistolae CLIII. quae in Codice inserta est inter Epistolas CX. & CXI. & absque ullo titulo incipit a verbis . . . . . . οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ τὸν τοιοῦτον, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 291. lin. ult. & progreditur usque ad finem.

LXIII. pag. 327. *b.* Ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι Λιβανίου πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον. *Epistolae amoebaeae Libanii ad magnum Basilium* N. XIV. quae iuxta ordinem, quem obtinent in edit. cit. supra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII. §. IV. sunt 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1586. & a 1594. usque ad 1601. inclusive. Ex his ta-

(1) Has omisit Montfaucon. in suo Catalogo.

tamen Epistola 1581. brevior est edita; nam desinit in verbis, δυναμένως δεικνῦναι πολίτην, quae incidunt ibi in pag. 717. lin. 17. Vltima vero in Cod. quae est 1584. in edit. ob Codicem in fine mutilum desinit in verbis παραχωρῶσι τοῖς παισὶν . . . . quae incidunt in pag. 720. lin. 4.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis 328.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

COD. II. LVciani Operum prima ac praestantissima editio Graeca Florentiae Anno MCDXCVI. in fol. cum Indice accuratissimo Dialogorum in fine. De hac consulendus Cl. Maittairus in Annalibus Typographicis, Hagae Comitum apud Isaacum Vaillant MDCCXIX. 4. Tom. I. pag. 34. In ultima libri pagina, Epigrammata VII. scripta sunt ἐρωτικὰ in quamdam Dorotheam, manu fortasse (ut ait Montfauc. in suo Catalogo) Francisci Philelphi, & sunt quae sequuntur:

I.

Κλεῖν μὲν Ἀλεξάνδρῳ δῶκεν Ζεὺς πρὸς τὸν Ὄλυμπον,
Σκῆπτρα δὲ σκηπτέχοις, Δωρόθεαν δέ τ' ἐμοί.
Εἰ δ' αὐτῇ κατὰ θυμὸν ἐγὼ κεχαρισμένος εἴην,
Οὐκ ἐθέλοιμι ἄναξ ἔμμεναι ὐράνιος.

II.

Ζεὺς ἀετὸς, Ἥρη ταὼς, Κυθέρεια δὲ φάσσας
Φιλοῦσιν, χαρίεις ἐςὶ κολοιὸς ἐμοί.

III.

Εἰν ἑνὶ μὲν τύτῳ δύο εἰσὶν σώματι ψυχὰ,
Ἡ μὲν ἐμῦ δμοῖς ὡς τῆς τε ἄνασσα κόρης.

IV.

Τῶν μὲν καλλίςων τώδ' εἰσὶν ἀγάλματε κυρῶν,
Δωροθέας πρῶτον, θάττερόν ἐς' Ἑλένης.
Τίπλε, κόρη, σαύλην ἐφορᾶς, κοσμεῖς τε πρόσωπον,
Εἴσοπτρον χερσὶν πρόσθεν ἔχυσα φανόν;
Εἴ γ' ἐτεὸν βόλει βλεμεαίνειν σεῖο πρόσωπον,
Ἐς κραδίην μὲν ἐμὴν ἔγκλινον ὄσσε, κόρη.
Ἔνθαδε γράψεν Ἔρως σεῦ μὲν κάλλος τε κ̀ εἶδος,
Καὶ σέρνοις σέ γ' ἐμοῖς ἔμβαλε Κύπρις ὅλην.

V.

Haec sunt fulminei fortissima pectora Martis,
Hunc Graeca, hunc cecinit musa Latina virum,

VI.

Κλέψεν ἐμὴν ψυχήν γε δολοφρονέυσ' Ἀφροδίτη,
Καὶ σέρνοις σοὶ τὴν ἔμβαλε Δωροθέας.
Ἡ δέ γε πρὸς γλυκερὴν κύρης εἴωθε καρδίην
Νοςησειν, δ' ἐς ἐμῦ ἀψ' ἀπέειπε δόμον.
Νῦν δὲ τί ποιήσω; ζεύξω πρὸς χείλεα χείλη,
Στήθεα πρὸς σήθη, τῆς ἀπολαυόμενος.

VII.

Φεύγετε τοξοφόρον τῦτον τὸν ἔρωτα, τιτρώσκει
Καὶ τούτυ περάει σώματα πάντα βέλη.

Codex Graecus chartaceus typis impressus. Constat foliis 262.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

sive

Etymologicum Magnum.

MVtilus est initio & fine Codex. Incipit a littera A, verbo . . . . . Ἀγύρτας, Ἐπειδὴ κατὰ τὰς πόλεις ἀγύρται τινὲς τυχὸν, ἢ λωποδύται ὑπῆρχον, κ. λ. ex quo patet duas abesse paginas. Desinit in littera Ω, verbo, Ὦτα, παρὰ τὸ ὠθέμενον κ̀ εἰληκτὸν εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα κ̀ τὸν ἄνεμον, μετὰ τὸν ἦχον. Ὦτα . . . . Pauca desunt. Integrum hoc Etymologicum habemus infra in Codicibus XI. & XV. His tamen defectibus exceptis, videtur in hoc uberius esse, quam in dictis Codicibus, in quibus littera Ω desinit in voce Ὧρα, verbis, εἰ δὲ ἐνὶ φωνήεντι παραλήγεται, ἐκτείνει τὸ α, οἷον χώρα, χήρα, ψώρα, ὕτω κ̀ ὥρα. In hoc vero alia sequuntur usque ad finem, quem dedimus. Vide quae de Etymologici Magni auctore doctissime edisserit Fabricius B. G. Vol. X. p. 17. seq. COD. III.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. tineis partim, partim etiam madore corruptus. Constat foliis 155.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

LYSIAE APOLOGIA DE CAEDE ERATOSTHENIS.

Titulum corrige.

Lysiae, Gorgiae, Alcidamantis, Antisthenis, & Demadis Orationes.

LYsiae Orationum XXXI. series, ac tituli sequentes sunt. COD. IV.

I. pag. 1. Λυσίυ ὑπὲρ τῦ Ἐρατοσθένυς φόνυ ἀπολογία. λόγος α'. *Lysiae pro caede Eratosthenis Apologia. Oratio I.* Exstat in edit. eius Operum Hanov. Graeco-Lat. Anni MDCXV. in 8. pag. 3. N. I.

II. pag. 6. *b.* Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς. λόγος β'. *Funebris Oratio in laudem caesorum, dum Corinthiis auxilium ferrent Athenienses. Oratio II.* Ibid. pag. 489. N. XXXI. In Codice tamen defectus quidam occurrit, nimirum a verbis, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων, κ. λ. cit. edit. pag. 500. lin. 17. usque ad verba τοῦ Ἑλλησπόντυ τὴν πεζὴν, pag. 502. lin. 12. inclusive: ad quem supplendum lacuna unius paginae cum dimidio relicta est.

III. pag. 16. *b.* Πρὸς Σίμωνα ἀπολογία. λόγος γ'. *In Simonem Apologia. Oratio III.* Ibid. pag. 24. N. II.

IV. pag. 22. Περὶ τραύματος ἐκ προνοίας, περὶ ῦ κ̀ πρὸς ὄν. λόγος δ'. *De vulnere ex industria*

ſtria illato. *Oratio IV.* Ibid. pag. 44. N. III.

V. pag. 24. *b.* Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογία. λόγος ε'. *Pro Callia ſacrilegii Apologia. Oratio V.* Exſtat tamen huius Orationis tantummodo exordium, ut in cit. edit. pag. 53. N. IV. In Codice poſt verba περὶ αὐτῶν μηνύσαντες, lacuna trium circiter foliorum ad defectum indicandum, occurrit.

VI. pag. 26. Oratio ſine titulo, atque initio, ſed eſt *contra Andocidem ſacrilegum*, carens exordio. Incipit a verbis . . . . . ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ, κ. λ. Ibid. pag. 58. N. V. In Codice paullo ante finem inter verba ἀνταποδοὺς, & Ἀθηναῖοι, (ibid. pag. 78. lin. 3.) trium paginarum lacuna relicta eſt.

VII. pag. 33. *b.* Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. λόγος ζ'. *Areopagitica Oratio excuſatoria, de ſacrae olivae trunco. Oratio VII.* Ibid. pag. 81. N. VI.

VIII. pag. 38. *b.* Κατηγορία πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς κακολογιῶν. λόγος η'. *Accuſatio adverſus familiares obtrectatores. Oratio VIII.* Ibid. p. 101. N. VII.

IX. pag. 41. Ὑπὲρ τοῦ στρατιώτου. λόγος θ'. *Pro milite. Oratio IX.* Ibid. pag. 112. N. VIII.

X. pag. 43. *b.* Κατὰ Θεομνήστου πρῶτος. λόγος ι'. *Contra Theomneſtum prima. Oratio X.* Ibid. pag. 122. N. IX.

XI. pag. 47. Κατὰ Θεομνήστου δεύτερος. λόγος ια'. *Contra Theomneſtum ſecunda. Oratio XI.* Ibid. pag. 135. N. X.

XII. pag. 49. *b.* Κατὰ Ἐρατοσθένους τοῦ γενομένου τῶν τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. λόγος ιβ'. *Contra Eratoſthenem ex triginta tyrannis unum* Oratio, *quam ipſe Lyſias dixit. Oratio XII.* Ibid. pag. 144. N. XI.

XIII. pag. 60. *b.* Κατὰ Ἀγοράτου ἐνδείξεως. λόγος ιγ'. *Contra Agorati delationem, & iudicium. Oratio XIII.* Ibid. pag. 189. N. XII.

XIV. pag. 72 *b.* Κατὰ Ἀλκιβιάδου λειποταξίου. λόγος ιδ'. *Contra Alcibiadem, quod ordinem in militia deſeruerit. Oratio XIV.* Ibid. pag. 234. N. XIII.

XV. pag. 78. *b.* Κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατείας. λόγος ιε'. *Contra Alcibiadem militiae deſertorem. Oratio XV.* Ibid. pag. 255. N. XIV.

XVI. pag. 80. *b.* Ἐν βουλῇ Μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία. λόγος ιϛ'. *Pro Mantitheo magiſtratus candidato, vitae actae examen ſubeunte. Oratio XVI.* Ibid. pag. 262. N. XV.

XVII. pag. 83. *b.* Δημοσίων ἀδικημάτων. λόγος ιζ'. *De publicatis bonis. Oratio XVII.* Ib. p. 273. N. XVI.

XVIII. pag. 85. Περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος. λόγος ιη'. *De publicatione bonorum Niciae fratris Epilogus. Oratio XVIII.* Ibid. pag. 281. N. XVII.

XIX. pag. 88. *b.* Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων πρὸς τὸ δημόσιον. λόγος ιθ'. *Pro Ariſtophanis bonis ad aerarios. Oratio XIX.* Ibid. p. 295. N. XVIII.

XX. pag. 96. Ὑπὲρ Πολυστράτου. λόγος κ'. *Pro Polyſtrato. Oratio XX.* Ib. p. 324. N. XIX.

XXI. pag. 100. *b.* Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαράσημος. λόγος κα'. *Apologia pro eo, qui muneribus corruptus ferebatur. Oratio XXI.* Ib. p. 342. N. XX.

XXII. pag. 104. Κατὰ τῶν σιτοπωλῶν. λόγος κβ'. *Contra frumentarios negotiatores. Oratio XXII.* Ibid. pag. 354. N. XXI.

XXIII. pag. 107. Κατὰ Παγκλέωνος, ὅτι οὐκ ἦν Πλαταιεύς. λόγος κγ'. *Contra Pancleonem, quod non ſit Plataeenſis. Oratio XXIII.* Ibid. pag. 365. N. XXII.

XXIV. pag. 109. Πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. λόγος κδ'. *Ad delationem, quod quum impotens non eſſet, a Republica pecuniam acciperet. Oratio XXIV.* Ibid. pag. 373. N. XXIII.

XXV. pag. 112. *b.* Δήμου καταλύσεως ἀπολογία. λόγος κε'. *De popularis ſtatus everſione Apologia. Oratio XXV.* (mutila). Ibid. pag. 388. N. XXIV. In Codice deſinit in verbis: τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο . . . . . ac deinde lacuna relinquitur unius folii cum dimidio.

XXVI. pag. 118. Sequitur Oratio ſine titulo, atque initio, ſed eſt, ut habet titulus in fine appoſitus: Περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας. λόγος κϛ'. *De probatione Evandri. Oratio XXVI.* Ibid. p. 408. N. XXV.

XXVII. pag. 121. *b.* Κατὰ Ἐπικράτους καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐπίλογος, ὡς Θεόδωρος. λόγος κζ'. *Contra Epicratem, & eos, qui cum ipſo legatione functi ſunt, Epilogus, ut Theodorus. Oratio XXVII.* Ibid. p. 421. N. XXVI.

XXVIII. pag. 123. *b.* Κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογος. λόγος κη'. *Adverſus Ergoclem Epilogus. Oratio XXVIII.* Ibid. pag. 430. N. XXVII.

XXIX. pag. 126. Κατὰ Φιλοκράτους ἐπίλογος. λόγος κθ'. *Adverſus Philocratem Epilogus. Oratio XXIX.* Ibid. pag. 440. N. XXVIII.

XXX. pag. 127. *b.* Κατὰ Νικομάχου γραμματέως εὐθυνῶν κατηγορία. λόγος λ'. *Adverſus Nicomachum ſcribam accuſatio, de non reddita magiſtratus ſui ratione. Oratio XXX.* Ibid. p. 447. N. XXIX.

XXXI. pag. 132. *b.* Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. λόγος λα'. *Contra Philonem non approbandum, nec admittendum ad Magiſtratum. Oratio XXXI.* Ibid. pag. 469. N. XXX. In Codice poſt titulum in fine repetitum, ſubditur: Τέλος τῶν Λυσίου λόγων.

XXXII. pag. 137. Γοργίου Ἑλένης ἐγκώμιον, λόγος λβ'. *Gorgiae Helenae Encomium. Oratio XXXII.* Inc. Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, Deſ. ἐμὸν δὲ παίγνιον. Haec Gorgiae Oratio exſtat Graece edita ab Aldo, & H. Stephano cum aliis Oratoribus, Latine autem reddita a Guil. Cantero ad calcem Ariſtidis Baſil. MDLXVI. fol.

XXXIII. pag. 140. Ἀλκιδάμαντος περὶ τῶν γραπτοὺς λόγους γραφόντων, ἢ περὶ σοφιστῶν, λόγος λγ'. *Alcidamantis de iis, qui Orationes de ſcripto recitant, ſive de ſophiſtis. Oratio XXXIII.* Inc. Ἐπειδή τινες. Deſ. παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Ab eodem Aldo Graece edita ad calcem Iſocratis, Venet. MDXVIII. fol.

XXXIV.

XXXIV. pag. 145. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ὀδυσσεὺς κατὰ Παλαμήδους, προδοσίας. λόγος λδ'. *Eiusdem, Vlysses contra Palamedem, proditionis. Oratio XXXIV.* Inc. Πολλάκις ἤδη. Des. τοῦτον τιμωρησάμενοι. Ab eodem Aldo Graece edita cum Orationibus Aeschinis, Lysiae &c. Venetiis MDXIII. fol. inde ab Henrico Stephano cum iisdem Oratoribus MDLXXV. fol. & a Guil. Cantero Latine translata, cum Aristide MDLXVI. fol.

XXXV pag. 149. *b.* Ἀντισθένους Αἴας. λόγος λε'. *Antisthenis Aiax. Oratio XXXV.* Inc. Ἐβουλόμην ἄν. Des. καὶ ἄνευ τείχους τέταγμαι.

XXXVI. pag. 151. Ὀδυσσεύς. λόγος λς'. (Eiusdem) *Vlysses. Oratio XXXVI.* Inc. Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον. Des. καὶ ζευγνύναι αὐτούς. Haec & superior Antisthenis Oratio, sunt breves μελέται, sive declamationes sub Aiacis, & Vlyssis nomine compositae. Exstant Graece editae ab Aldo, & Henr. Stephano, ac Latine translatae a Guil. Cantero, locis mox citatis.

XXXVII. pag. 153. Δημάδου ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. λόγος λζ'. *Demadis pro duodecennio, sive pro suis per duodecennium proximum gestis Apologia ad populum Atheniensem. Oratio XXXVII.* Inc. Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων. Des. εἶναι μὴ συνευδοκοῦντα, Graece primum vulgata ab Aldo, & H. Stephano in memoratis editionibus; Graece, & Latine ab Iano Grutero, Hanov. MDCXIX. 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. diligenter accurateque conscriptus, cuius solemne est, singulos Orationum titulos ad finem repetere. Constat foliis scriptis 155.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΠΡΟΟΙΜΙΩΝ.

DE PROOEMIIS RHETORICES INCERTI AVCTORIS.

Sive

Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnasmata Homiliae Rhetoricae, Hermogenis ars Rhetorica, De inventione Oratoria, De formis Oratoriis, De methodo apti & ponderosi generis dicendi, cum Commentariis variorum.

COD. V. I. pag. 1. ΠΕρὶ τῶν τῆς ῥητορικῆς προοιμίων. *De Rhetoricae Prooemiis.* Inc. Οἱ τὴν ἡμετέραν τέχνην διακοσμήσαντες ῥήτορες, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια, τὰ τῆς ῥητορικῆς τέχνης διεῖλον προλεγόμενα. Des. τὸν ἀκροατὴν μαθόντα ταῦτα, καὶ οὐδὲν ἀγνοήσαντα. Sequitur deinde progymnasmatis in genere, ac progymnasmatis rhetorici definitio; tum partitio Statuum, sive Quaestionum Oratoriarum XIV. iuxta Hermogenem & Metrophanem, & philosophos Evagoram & Aquilam. Quae omnia fortaise praeliminaria sunt in sequentes Ioannis Doxopatri Homilias Rhetoricas.

II. pag. 3. Τοῦ Δοξοπατρῆ Ἰωάννου ῥητορικαὶ ὁμιλίαι εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα, *Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnasmata Homiliae Rhetoricae.* Prooemium satis longum inc. Τοῖς ἐκ ποιητικῶν μαθημάτων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τερατολογίας ἐπὶ τὸ τῆς ῥητορικῆς ἥκουσιν ἄρτι μέγα μυστήριον, λ. λ. Des. ἔνιοι δὲ καὶ λόγον αὐτὸν ὀνομάζουσιν, ἐπεὶ καὶ ὁ Αἴσωπος λογοποιὸς λέγεται· μύθων γὰρ πλάστης ὁ Αἴσωπος. Sequitur deinde pag. 11. initium Progymnasmatum Aphthonii cum uberrimo Io. Doxopatri commentario marginali, cuius est initium: Ζητοῦσί τινες, διατί τὰ μὲν ἄλλα γυμνάσματα ὁρίζεται ἐν προκαταρκτικοῖς, κ. λ. Pauca desunt in fine; nam Aphthonii textus desinit in verbis, καὶ μὴν ὁ μὲν διαφθείρας . . . . paullo ante finem: Doxopatri vero enarratio in verbis: καὶ κινήσας τὰς τῶν νομοθετῶν ἐπ' αὐτὸν γνώμας εἰς ἀνατροπὴν . . . . . quae pertinent ad illa Aphthonii verba: μοναρχία δὲ κολάζει μὲν, οὐ συνεξετάζει δὲ, κ. λ. Ms. exstat in Biblioth. Caesarea, ut habet Nessellius Catalog. P. IV. pag. 15.

III. pag. 72. Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ στάσεων. *Hermogenis Ars Rhetorica de Statibus* cum Commentariis uberrimis Anonymi, forte eiusdem Doxopatri, quales exstant in Cod. Bibliothecae Caesareae, teste eodem Nessellio l. c. pag. 77. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Des. μακρότερα ἐστι. Quae sunt duo tantum prima Capita Operis de *partitione statuum, & quaestionum Oratoriarum* edit. Gr. L. Colon. Allobr. MDCXIV. 8. a p. 1. ad pag. 20. Comment. inc. Δοκεῖ τισι μὴ ὁρίσασθαι τὴν ῥητορικὴν Ἑρμογένης, οἱ καὶ αἰτίας τοῦ ταύτην αὐτὸν μὴ ὁρίσασθαι τάσδε λέγουσιν. Des. καὶ πάντως οὕτως ἔνι, καὶ οὐκ ἄλλως ἐπιγνῶναι αὐτάς. Tum sequitur subscriptio litteris ita intricatis ac compendiariis exarata, ut fere nihil possit exsculpi.

IV. p. 96. Περὶ τῆς τῶν στάσεων διαιρέσεως. *De Statuum divisione*, item cum uberrimis Commentariis, partim Anonymi, forte eiusdem Doxopatri, ut in Codice Caesareae Bibliothecae apud Nessellium l. c. p. 82. partim Georgii Diaeretae. Primum Caput, cui titulus Περὶ στοχασμοῦ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, inc. Ὁ στοχασμὸς τοίνυν διαιρεῖται, κ. λ. Vltimum Περὶ ἀμφιβολίας, des. ἐφόρησε τὰ χρυσία. Comment. inc. Ἀρχόμενοι σὺν Θεῷ τῆς διαιρέσεως, φέρε δὴ πρός γε πάντων ζητήσωμεν, τί ὅλως ἐστὶ διαίρεσις. Des. τούτου γὰρ δεικνυμένου συναποδείκνυται καὶ τὸ ζητούμενον: quae sunt Georgii Diaeretae, Subiiciuntur deinde γνώσεως ὄργανα ὀκτὼ, & μέρη εὐμαθείας τρία.

V. pag. 174. *Hermogenis de Inventione Oratoria Libri IV.* item cum uberrimis Commentariis. Initium & finis singulorum Librorum cum cit. edit. mirifice concordant. Commentariis hic titulus praecurrit: Σχόλια εἰς τοὺς περὶ εὑρέσεως τέσσαρας τόμους, ἐκ πολλῶν βιβλίων φιλοπόνῳ μελέτῃ συναθροισθέντα, καὶ εὐφυῶς τοῖς τοῦ τεχνικοῦ συναρμοσθέντα ῥητοῖς. εἰσὶ δὲ ἢ τοῦ Διαιρέτου Γεωργίου, ἢ τοῦ λεγομένου ἀνεπιγράφου καὶ ἀδεσπότου. *Scholia in quatuor de Inventione Libros, ex multis libris studiosa medi-*

citatione collecta, & apte auctoris verbis accommodata: sunt autem vel Georgii Diaeretae (1), *vel eius qui vocatur anepigraphus & incertus.* Sequuntur deinde Prolegomena quaedam satis ampla, quorum initium: Τὰς στάσεις ὁ τεχνικὸς ποιησάμενος, μεταβῆναι ᾤηθη καὶ εἰς τὴν περὶ εὑρέσεως τέχνην· καὶ γὰρ τὰ μὲν κεφάλαια τῶν στάσεων παρέδωκεν ἐν αὐταῖς, κ. λ. Pag. 178. incipit *Hermogenis de Inventione Liber I.* in quem primum scholium est sequens: Προοίμιόν ἐστι λόγος παρασκευάζων τὸν ἀκροατὴν εἰς ὑποδοχὴν τῆς ὑποθέσεως. καλῶς δὲ προοίμιον ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παρὰ τῶν κιθαρῳδῶν ἐν ἀρχῇ λεγόμενα, κ. λ. Vltimum vero in postrema Libri IV. verba, παρακολυθεῖ δὲ, ἀλλὰ μὲν τόποις, κ. λ. ita des. ἓξ γάρ εἰσι τὰ περιστατικὰ, πρόσωπον, πρᾶγμα, αἰτία, τόπος, τρόπος, χρόνος. Tum aliud breve scholion, quod ad huius Libri Caput VI. de Dilemmate pertinet. Georgii Diaeretae, & aliorum Commentarios in Hermogenis Artem Oratoriam habet etiam Codex Biblioth. Vindobonensis apud Nessellium P. IV. p. 14.

VI. pag. 262. Ἐξήγησις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἑρμογένους, ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελιώτου. *Enarratio in Hermogenis Ideas, sive de Formis Oratoriis Libros II. excerpta ab ore Ioannis philosophi Siculi.* Praecedunt Prolegomena, quorum initium: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐφιεμένοις, καὶ τοῖς τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλονοίας τὸ γνωστικὸν τῆς ψυχῆς ἀπορρήττειν τῆς ὑλικῆς γενέσεως ἐπειγομένοις, κ. λ. Finis: καὶ ἔτομοι αἶδε, κάλλος, γοργότης, ἀλήθεια, δεινότης. Pag. vero 265. *b.* incipit Liber I. Hermogenis, cuius initium & finis cum cit. edit. concordat. Commentarii vero marginales iique uberrimi, inc. Εἴπερ ἄλλό τι, κ. λ. Πολλὰς ἐπιβολὰς ὁ συναπτικὸς οὗτος σύνδεσμος ἔχει· ἀλλ' ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς εἴληπται, οἱονεὶ λέγοντος τοῦ τεχνικοῦ, ὅτι ὥσπερ εἰσὶν ἀναγκαῖα τὰ τῶν ῥητορικῶν πάντα τῷ ῥήτορι, οὕτω δὴ καὶ αἱ ἰδέαι, κ. λ. Vltimum scholion in verba, ὁ δὲ λεγόμενος ὡραῖος λόγος, κ. λ. quod est τῶν αὐτῶν, (intellige τοῦ Συριανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν, ut habetur in scholiis superioribus) des. καὶ τοῦτο ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ φανεῖται σαφέστερον. Sequitur pag. 272. Liber II. cuius initium item cum dicta edit. concordat, finis vero mutilus unius folii abscissione; desinit enim in verbis, ἀπό τε τοῦ περὶ ἰδεῶν λόγου . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 514. v. 11. Scholia inc. Ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ ἀναγκαῖον οὐδενὸν ἧττον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον μετὰ τὰ προειρημένα περὶ τῆς γοργότητος διελθεῖν, κ. λ. Vltimum scholion in verba, καὶ νὴ Δία γε, ita habet: οὐ μόνον, φησὶν, γλυκύτητα ἀδυνατοῦσιν ἐργάσασθαι αἱ ἔννοιαι μόναι, ἀλλὰ δέονται πρὸς τοῦτο καὶ λέξεως, καὶ τῶν ἀκολούθων αὐτῇ· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς ἄλλας ἰδέας τὰ .. μέρη πεφύκασιν ἐργάζεσθαι καὶ οὐχ ἕν. Notandum in hisce Libris aliqua deesse, alia fuisse transposita; duo enim quaterniones, in quibus Libri primi finis incidit, & initium secundi, male sunt inter pag. 269. & 286. inserti; qui si inter pag. 345. & 346. reponantur, omnia inter se constabunt. Desunt praeterea unius folii abscissione inter pag. 318. & 319. extrema Capitis VIII. Lib. I. incipiendo a verbis, μέθοδος δὲ σφοδρότητος, κ. λ. cit. edit. pag. 302. v. 5. usque ad finem Capitis. Inter pag. 322. & 323. alia interciderunt alterius item folii iactura, nimirum ab initio Cap. X. eiusdem libri usque ad verba τοῦτ' ἂν ἀπόστασις εἴη, pag. 314. v. 26. exclusive. Inter pag. 355. & 356 deest finis Cap. VIII. & initium IX. Libri II. a verbis βιασαμένου οὕτω ποιεῖ, pag. 450. v. 10. usque ad verba, ὁ τοῖς τῆς ῥητορικῆς, pag. 452. vers. 6. inclusive. Tandem inter pag. 373. & 374. alius defectus occurrit, quo Libri II. finis intercidit, uti mox innuimus. Plurima ex Capite XI. libri I. nimirum a verbis, εἶθ' ὕστερον ἡ ποιότης, κ. λ. pag. 331. v. 16. ad verba τὰ οὕτω προφερόμενα, pag. 347. v. 8. inclusive, diversa manu sunt exarata, ac propterea nullis Commentariis instructa. Hic Ioannes Siculus memoratur inter Commentatores Christianos in Hermogenem in Syntagmate expositionum in hunc Rhetorem, quod exhibet Bibl. Vindob. loc. cit. Vide etiam supra pag. 284. Cod. XX.

VII. pag. 374. Ἑρμογένους περὶ μεθόδου δεινότητος. *Hermogenis de methodo apti & ponderosi generis dicendi.* Initium & finis Libri cum edito concordat. Commentariis hic titulus praeit: Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τῆς εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Γρηγορίου Σχόλια. *Ex interpretatione in librum de methodo vehementiae Metropolitae Corinthi D. Gregorii Scholia.* Inc. Ἡ πᾶσα σπουδή ἐστι τῷ Ἑρμογένει διδάξαι ἡμᾶς ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος, πῶς τεχνικῶς ἐν λόγῳ μεθοδεύσομεν, κ. λ. Des. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ,

Ἀντία δεσμεύων κενουμένου οὐ μάλα χαίρων, ἀντὶ τοῦ λυπούμενος. Subiiciuntur denique nonnullae breves παρασημειώσεις in tria huius Libri Capita, suo loco omissae.

Quae in Hermogenem scripserunt Porphyrius, & Metrophanes, Suidae, & Scholiastis Hermogenis laudatus, interciderunt. Praeter eos, quorum in Hermogenem expositiones in dicto Vindobon. Biblioth. Syntagmate Mss. continentur, memorat etiam Allatius pag. 369. Georgii Pachymeris μελέτας in Progymnasmata & στάσεις, itemque pag. 386. Georgii Gemisti Epitomen Ms. in Hermogenis Artem aliaque scripta Rhetorica, qualem etiam elaboravit Matthaeus Camariota. Troili Sophistae Prolegomena Mss. in Hermogenem manu exarata, sunt in variis Bibliothecis.

Codex Graecus Ms. bombycinus in fol. maximo, Saec. XIV. marginibus utplurimum vetustate consumtis, ac postea restauratis. Constat foliis 412.

ΛΟΓ-

(1) Montfauconius in suo Catalogo, qui titulum hunc Latine exhibet, post *Georgii Diaeretae* nomen, aliud etiam *Gregorii* adiungit, cuius tamen nullum in Codice vestigium apparet.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

LVCIANI OPERA VARIA.

COD. VI. LVciani Dialogorum, qui in hoc continentur Codice, series sequens est:

I. pag. 1. *De Parasito, sive quod ars est parasitica*. Tom. II. cit. edit. pag. 836. Deinceps brevitatis gratia in iis Dialogis, qui alias occurrerint, editionis paginam citare omittemus, quum id semel praestitisse satis fuerit.

II. pag. 12. *b. De non temere credendo calumniis*.

III. pag. 19. *b. Iudicium Vocalium*.

IV. pag. 22. *Iupiter Tragoedus*.

V. pag. 37. *Hippias, seu Balneum*.

VI. pag. 39. *b. De Domo*.

VII. pag. 45. *b. Muscae Encomium*.

VIII. pag. 47. *Demonactis Vita*.

IX. pag. 52. *Iupiter Confutatus*.

X. pag. 56. *b. Amores*.

XI. p. 75. *b. Lucius, sive Asinus*. Tom. II. pag. 567.

XII. pag. 100. *Demosthenis Encomium*. Tom. III. pag. 490.

XIII. pag. 114. *Quomodo historia conscribenda sit*. Tom. II. pag. 1. Hic tamen dialogus mutilus est; desinit enim in verbis: ἀλλ' ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαινετέον, καὶ . . . . quae incidunt cit. Tom. pag. 11. vers. 14. Adnectitur autem praedictis verbis in eadem linea, tamquam unus dialogus, fragmentum ex Apologia *pro mercede conductis*, incipiens a verbis . . . . . κατόπιν ἐφεστῶσά σοι, κ. λ. quae incidunt in Tom. I. pag. 714. vers. 8. usque ad finem.

XIV. pag. 120. *Harmonides*.

XV. p. 122. *Disputatio cum Hesiodo*. Tom. III. pag. 240.

XVI. pag. 124. *Macrobii*. Ibid. pag. 208.

XVII. pag. 129. *b. De Sacrificiis*. Heic autem fere sub initium Sermonis post verba, τῶν ἄλλων θεῶν εἰς Οἰνέως πορευομένων, quae incidunt in Tom. I. pag. 526. vers. 7. redduntur illa, quae deerant supra ex Sermone, cui titulus: *Quomodo Historia conscribenda sit*, a verbis nimirum, μέτρον ἐπακτέον τῷ πράγματι, κ. λ. usque ad finem.

XVIII. pag. 145. *De Dipsadibus*.

XIX. pag. 147. *b. Saturnalia, seu Dialogus inter Sacerdotem, & Saturnum*. Tom. III. p. 385.

XX. pag. 150. *b. Phalaris prior*.

XXI. pag. 156. *Phalaris alter*.

XXII. pag. 158. *Allocutio, sive Bacchus*.

XXIII. pag. 160. *Allocutio, sive Hercules*.

XXIV. pag. 161. *b. De Electro, seu Cycnis*.

XXV. pag. 163. *Verae Historiae Liber primus*. Initio huius Sermonis in margine adscripta sunt ista: Ταῦτά εἰσι τὰ κατ' ἀντίφρασιν ἀληθινὰ διηγήματα τοῦ σοφιστοῦ Λουκιανοῦ λεγόμενα.

XXVI. pag. 175. *b. Verae Historiae Liber secundus*.

XXVII. pag. 190. *Mortuorum Dialogi XII.* qui in edit. sunt I. XXII. XXI. XVIII. X. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XXIII. & XXV.

XXVIII. pag. 201. *Dialogi Marini XV.* quorum primi quatuor, totidemque postremi eumdem cum editis ordinem obtinent, reliqui septem varie sunt dispositi.

XXIX. pag. 209. *b. Deorum Dialogi XVIII.* qui in edit. sunt XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. V. VI. IV. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. & XVI. Hic autem postremus desinit in verbis, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, quae incidunt in Tom. I. pag. 244. vers. 15.

XXX. pag. 222. *Traiectus, sive Tyrannus*.

XXXI. pag. 231. *Pro lapsu in salutando*.

XXXII. pag. 234. *b. Apologia pro mercede conductis &c.* quae desinit in verbis, καὶ ἐῴκει ἡ Ἀδράστεια τότε, quae enim immediate sequuntur in editione, nimirum κατόπιν ἐφεστῶσά σοι, κ. λ. habebantur supra. ut innuimus §. XIII. adnexa Sermoni inscripto, *Quomodo historia conscribenda sit*. Coniungitur autem praedictis verbis in eadem linea, instar unius eiusdemque Operis, reliquum Sermonis *de Sacrificiis*, incipiens a verbis δεινὰ ποιοῦσαν καὶ σχετλιάζουσαν, κ. λ. usque ad finem. Initium enim habebatur supra pag. 129. *b.* ut innuimus §. XVII. Ex quo patet exemplar illud, unde Codex hic transcriptus est, fuisse maxime confusum, ac male compactum.

XXXIII. pag. 240. *b. Adversus indoctum, & multos ementem libros*.

XXXIV. pag. 249. *De Somnio, seu Vita Luciani*.

XXXV. pag. 253. *Alexander, seu Pseudomantis*. Tom. II. pag. 207.

XXXVI. pag. 268. *b. De Luctu*.

XXXVII. pag. 273. *Pro Imaginibus*. Tom. II. pag. 484.

XXXVIII. pag. 280. *Pseudologista, seu de die nefasto contra Timarchum*. Tom. III. pag. 161.

XXXIX. pag. 289. *Deorum Concilium*.

XL. pag. 292. *b. Decretum*. Tom. III. pag. 536.

XLI. pag. 293. *b. Tyrannicida* cum argumento.

XLII. pag. 299. *Abdicatus* item cum argumento.

XLIII. pag. 312. *Dialogi Meretricii XV.* eodem prorsus cum editis ordine digesti.

XLIV. pag. 330. *b. De morte Peregrini*. Tom. III. pag. 325.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. quem Montfauconius ait in suo Catalogo, *videri manu Philelphi* exaratum. Inserta autem sunt identidem folia membranacea. Constat foliis scriptis 340.

ΑΝΩ.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPISTOLAE INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

SS. Maximi, Athanasii, Basilii Magni, Gregorii Nazianzeni, & Ignatii Epistolae.

COD. VII. I. pag. 1. ACephala est prima Epistola, quae tamen videtur S. Maximi, & incipit a verbis . . . . . . ἐγὼ τέως, κ. λ. Des. ἐποίησεν Χριστιανὺς τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς.

II. pag. 1. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον θεοφιλέστατον πρεσβύτερον ϗ ἡγύμενον. *Eiusdem ad Stephanum Deo dilectissimum presbyterum & praesidem*. Inc. Θείων μελέτη λόγων. Des. πάντα ϗ λόγον, ϗ τρόπον ἱλεύμενος. Non occurrunt hae duae Epistolae inter S. Maximi Epp. (1) edit. Paris. MDCLXXV. fol. Tom. II.

III. pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Τῷ σοφῷ ϗ τιμίῳ γράμματι. Des. διαβολικῆς ἐξαιρούμενος μηχανῆς. Exstat in cit. editione Tom. II. pag. 370. ubi *Thalassio Presbytero & Hegumeno* inscribitur.

IV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην σοφιστήν. *Eiusdem ad Ioannem Sophistam*. Inc. Τὸ τίμιον. Des. ἐπιθυμοῦντα. Ibid. p. 238. πρὸς τὸν Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον inscripta.

V. pag. 4. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θαλάσσιον ἡγύμενον ϗ πρεσβύτερον. *Eiusdem ad Thalassium Praesidem & presbyterum*. Inc. Τρία, καθὼς φησιν. Des. ὑπὲρ Μαξίμου τοῦ σου ϗ δύλυ ϗ μαθητοῦ, τίμιε πάτερ. Ibid. p. 251.

VI. p. 5. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον πρεσβύτερον ϗ ἡγύμενον. *Eiusdem ad eumdem Athanasium presbyterum & Praesidem*. Inc. Ὁ εἰς Χριστὸν πάντα αἰχμαλωτίζειν. Des. δύνασθε ἀνέξεσθαι αὐτῆς. Ibid. pag. 371. πρὸς τὸν αὐτὸν Θαλάσσιον inscripta.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Ὁ μακάριος Δαβίδ. Des. ὑπὸ πολλῶν ἁμαρτημάτων. Ibid. p. 372.

VIII. pag. 61. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην κυβικυλάριον. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium*. Inc. Ἧκεν τὸ τίμιον τοῦ Θεοφυλάκτου. Des. ϗ ὁ τῶν ἑορταζόντων χορός. Ibid. pag. 373.

IX. pag. 8. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Τῆς πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ χάριν. Des. τῶν θείων ἰδιωμάτων. Ibid. p. 219.

X. pag. 12. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον πρεσβύτερον ϗ ἡγύμενον. *Eiusdem ad Stephanum presbyterum & Praesidem*. Inc. Ἀγάπης ἴδιον ὑπάρχει πνευματικῆς. Des. τῶν Θεῷ νενομισμένων ἀλλότριον. Tom. II. p. 353.

XI. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κόνωνα πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον. *Eiusdem ad Cononem presbyterum & Praesidem*. Inc. Πιστεύω, καθὼς παρέλαβον. Des. τῆς φιλανθρωπίας (2) προτιμᾷν μελετήσαντες. Ibid. p. 357.

XII. p. ead. b Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κυριστίκιον ἐπίσκοπον. *Eiusdem ad Cyrisicium Episcopum*. Inc. Τῆς θείας ἐπὶ γῆς. Des. αἰνέσεως μὴ ἀπαξιώσῃς. Ibid. p. 361.

XIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Ὁ μὲν Θεὸς ζητῶν. Des. τῶν φιλτάτων ὀδύνην. Ib. p. 362.

XIV. pag. 14. Τοῦ αὐτοῦ τῷ θεοτιμήτῳ κυρῷ Ἰωάννῃ ἐπισκόπῳ. *Eiusdem Domino Ioanni Episcopo*. Inc. Φασὶν οἱ τὴν τῶν ὄντων. Des. τοῖς ὁρῶσι καθέστηκας. Ibid. p. 363.

XV. pag. 14. b. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Ὥσπερ ἀκτίς. Des. καθέστηκεν ἴδιον. Ibid. p. 364.

XVI. p. 15. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννῃ κυβικυλαρίῳ περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium de tristitia secundum Deum*. Inc. Χαίρω ϗ εὐφραινομαι. Des. εἰς τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ϗ βασιλείαν. Ibid. p. 231.

XVII. pag. 17. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κωνσαντῖνον Ἰλλύστριον ϗ ἀπὸ σακελλαρίου. *Eiusdem ad Constantinum Illustrem, & Sacellarium*. Inc. Εἰ ὡς παρόντι μοι συντυγχάνων, κ. λ. Des. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν. Ibid. p. 235.

XVIII. pag. 18. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην κουβικυλάριον παραθετική. *Eiusdem ad Ioannem Cubicularium Commendatitia*. Inc. Διὰ νόμυ ϗ προφητῶν. Des. δούλυ γνήσιε τοῦ Θεοῦ. Ibid. p. 376.

XIX. p. 20. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Πάσῃ μὲν γενεᾷ. Des. ὐκ ἀπαξιῦντα. Ibid. p. 379.

XX. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄββαν Πολυχρόνιον. *Eiusdem ad Abbatem Polychronium*, Inc. Ἐπειδὴ ταφήν. Des. πεῖραν μὴ λαβεῖν. Ib. p. 365.

XXI. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Εἰ κατὰ τὸν μέγαν. Des. ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν, ἀμήν. Ibid. pag. ead.

XXII. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Εἰρήνην ὁ κύριος ἀπιών. Des. συναποκτείναντες. Ibid. p. 366.

XXIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem*. Inc. Εἰ μετὰ τὴν μεγάλην. Des. φυλάξαντες. Ibid. p. 367.

XXIV. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ παραθετικὴ πρὸς Ἰωάννην κυβικυλάριον. *Eiusdem Commendatitia ad Ioannem Cubicularium*. Inc. Οἱ μὲν κατὰ κόσμον. Des. διὰ φιλανθρωπίαν καταδεχόμενον. Ib. pag. 359.

XXV. pag. ead. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πέτρον Ἰλλύστριον. *Eiusdem ad Petrum Illustrem*. Inc. Ἔδειξεν ὡς ἀληθῶς. Des. σαφῶς τὴν ὕπαρξιν. Ibid. pag. 291.

XXVI. pag. 24. Λόγος παραινετικὸς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν δῦλον τοῦ Θεοῦ κύριον Γεώργιον γενόμενον ἔπαρχον Ἀφρικῆς παρὰ Μαξίμου μοναχῦ. *Maximi monachi Sermo hortatorius in forma epistolae ad servum Dei D. Geor-*

(1) In hoc Codice Epistolas S. Maximi adservari non editas adfirmat Holst. in schedis.
(2) In ed. φιλαυτίας.

Georgium, *Africae Praefectum*. Inc. Οὐδεὶς ὕτω τῶν φωτός. Des. σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις, ἀμήν. Ibid. pag. 201.

XXVII. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸν νθ' ψαλμὸν. *Eiusdem interpretatio in LIX. Psalmum*. Post titulum: Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, κ. λ. Inc. Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ὁ παρὼν ἐπιγέγραπται ψαλμός. Des. ὑπάρχει σωτὴρ ὅτι ὁ πάντων δημιουργός. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Cit. edit. Tom. I. pag. 335.

XXVIII. pag. 37. *b*. Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιςολὴ πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον. *S. Athanasii Archiep. Alexandrini Epistola ad Rufinianum Episcopum*. Inscribitur: Κυρίῳ υἱῷ καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ Ῥουφινιανῷ Ἀθανάσιος ἐν κυρίῳ χαίρειν. *Domino filio, & optatissimo comministro Rufiniano Athanasius salutem in Domino*. Inc. Σοὶ μὲν τῷ (corr. τὰ) υἱῷ, κ. λ. Des. ἐν κυρίῳ προσαγορεύει. In edit. Operum S. Athanasii Paris. A. MDCXCVIII. Tom. II. pag. 963.

XXIX. pag. 39. Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπιςολαί. *S. Basilii Epistolae*, ut ex numeris Graecis in margine adscriptis colligitur, CCLXXIII. Prima inscribitur: Πρὸς Εὐςάθιον φιλόσοφον ἀπὸ Ἀντιοχείας πρὸ τοῦ πρεσβύτερον καταςαθῆναι. *Ad Eustathium philosophum ab Antiochia, priusquam presbyter crearetur*. Inc. Ἀπειρηκότα με ἤδη, κ. λ. Vltima inscribitur Θεοδώρῳ ἀσπαςικὴ, *Theodoro salutatoria*, & inc. Λέγουσί τινες τοὺς ἑαλωκότας, κ. λ. Des. τῶν ἀληθῶς ἀγαπώντων διεζευγμένος (1). Notandum tamen ex hisce Epistolis nonnullas excidisse; nimirum postremam partem Epist. CXXXVIII. ac duodecim alias sequentes unius fortasse quaternionis iactura inter pag. 126. & 127. Omissus est praeterea numerus CLX. tum alius intercidit quaternio inter p. 158. & 159. unaque cum ipso finis Epistolae CC. duodecim sequentes integrae, ac initium CCXIII. Omissus denique est numerus CCXLV. Vnde colligas ex CCLXXIII. superesse nunc CCXLVII. & ex hisce tres mutilas.

XXX. pag. 190. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ ἐπιςολαί. *Gregorii Episcopi Nazianzeni Epistolae*, ut ex numeris patet marginalibus, CCXXXIV. Prima tamen est Basilii Γρηγορίῳ ἑταίρῳ, *ad Gregorium sodalem*, & inc. Ἐγὼ τοῦ ἀδελφοῦ μου. Vltima Λεοντίῳ, *ad Leontium*, quae inc. Ὡς τῆς δεξιᾶς νόσου, κ. λ. Des. μεμνῆσθαί μου τῶν λιθασμῶν. Heic quoque animadvertendum ex hisce Epistolis deesse postremam partem Epistolae II. quae est *ad Basilium*, ac praeterea septem sequentes integras, duorum fortasse foliorum iactura inter pag. 190. & 191.

XXXI. pag. 242. Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ἐπιςολαί. *S. Ignatii Epistolae IX*. Prima est ad *Smyrnaeos*, ultima ad *Tarsenses*, cuius finis desideratur, mutilato Codice: desinit enim in verbis, ἀνεπίςατοι γάρ εἰσι τοῦ κι . . . . . S. Ignatii martyris, Antiochensis Episcopi, Epistolas ex hoc Codice Mediceo Isaacus Vossius descripsit; mox castigatiores edidit Carolus Aldrich Oxonii e Theatro Sheldoniano A. MDCCVIII. 8. quae editio inferius occurret, nimirum Cod. LIII.

Codex Graec. membran. Ms. in 4. maiori, Saec. XI. initio ac fine mutilus, in cuius primo folio indiculus manu Lucae Holstenii conscriptus legitur, Constat foliis scriptis 252.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ,

DICTIONARIUM INCERTI AUCTORIS.

Titulum corrige.

Georgii Lecapeni de artificio Grammatico Liber.

HVius Opusculi, in quo de significatione ac constructione verborum, nominum, ac praepositionum, nullo litterarum ordine servato agitur, quodque nullum in hoc Codice titulum praefert, innotuit nobis auctor ex Codice XLIX. huius Plutei, in quo rursus occurrit cum hoc titulo: Ἐπιμερισμοὶ κυρίου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Ephemerides* (ita enim in suo Catalogo interpretatur Montfaucon.) *D. Georgii Lecapeni*. Inc. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱςορίαν, ὅθεν καὶ συγγραφεύς. Des. ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ Δημοσθένει, ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐςίν. Ineditum est, teste Allatio in Diatriba de Georgiis apud Fabric. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 700. Legitur autem Ms. in aliis bibliothecis, & in Vaticana praesertim Cod. DCCCLXXXIII. cum hoc titulo: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ τεχνολογία περὶ γραμματικῆς. *Sapientissimi & eruditissimi Georgii Lecapeni de artificio Grammatico*. Diversum vero est ab altero *de Constructione Verborum* Libro, qui sub eiusdem Lecapeni nomine editus est Graece Venetiis apud Aldum in 8. MDXXVI. & Florentiae apud heredes Philippi Iuntae in 8. eodem anno, & inc. Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία, κ. λ. Hunc autem Lecapeno abiudicat Allatius loc. cit. Interim notandum, Georgium hunc monachum fuisse, ac medio saeculo post Christum natum XIV. floruisse, diu in Thessalia commoratum. Laudatur a Grammatico Verderio in suo Catalogo *Historia Georgii Monachi Lecapeni*. *Laccapenum* vocat Meursius in Gloss. Graecobarb. voce σρέμπα. Vide plura de eo apud Allatium in cit. de Georgiis Diatriba. COD. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis 47.

ΛΑΚΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

LACONICI DEMONSTRATIO HISTORICA.

COntinet hic nitidissimus Codex Laonici, sive, ut Simlero & aliis placet, Nicolai COD. IX.

(1) Exstat in nupera eius Operum editione Paris. Tom. III. p. 214. sub N. CXXIV.

lai (1) Chalcocondylae Atheniensis, qui floruit anno Chr. MCCCCLXX. *Historiam de origine, ac rebus Turcorum, & imperii Graecorum interitu, libris X.* ab anno Chr. MCCXCVIII. atque ab ineunte Ottomanni I. imperio ad annum MCCCCLXII. Liber I. inc. Λαονίκω Α᾽θηναίω τῶν κατὰ τὸν βίον. Liber X. des. Πελοπόννησον ἐγένετο. In fine Λαονίκυ ἀπόδειξις ἱςοριῶν δεκάτη. Τέλος. *Laonici declarationis Historiarum decimi Libri finis*. Prodierunt Gr. & Lat. cum Conradi Clauseri versione in tribus Historiae Byzantinae Scriptoribus iunctim Nicephoro Gregorae, & Georgio Acropolitae, Genevae MDCXV. fol. separatim vero ex typographia Regia Paris. MDCL. fol. &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 186.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

DICTIONARIVM IN HOMERVM INCERTI AVCTORIS.

COD. X. I. pag. 1. INscribitur etiam, manu Lucae Holstenii, *Scholia antiqua in Odysseam Homeri*, ita tamen exarata, ut Lexici formam praeseferre videantur; quum enim singulae paginae in duas columnas sint divisae, prima Homericas voces, non eas quidem alphabetice, sed prout Homerum legentibus obviae fiunt digestas; altera earumdem explicationes, modo breviores, modo longiores, prout res postulare videtur, itemque scholia, & enarrationes exhibet. Initium Scholiorum fit ab Hypothesibus, quae singulis praefiguntur libris, quaeque ferme cum iis concordant, quas in Codicibus Plutei XXXII. ac praesertim in Codice IV. contineri supra innuimus. Age, initium heic eorum, quae in Librum I. enarrantur, & ex quibus de reliquis iudicium ferre possis, in medium proferamus. Hypoth. inc. Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ο᾽δυσσέα εἰς Ι᾽θάκην πεμφθῆναι, κ. λ. Scholia inc.

Α῎νδρα, νῦν τὸν φύσει. οὐ γὰρ εὑρίσκεται δύο ἐπίθετα ἄνευ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος, κ. λ. varias huius vocis significationes persequitur.

Ε῎ννεπε, εἰπέ.

Πολύτροπον, ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

Πλάγχθη, ἐπλανήθη.

Ε᾽πεὶ Τροίης, ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ οὗ τὴν Τροίαν.

Ι῾ερὸν πτολίεθρον, διὰ τὸ τετειχίσθαι ὑπὸ θεῶν, ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία εὐσέβειαν.

Ε῎περσεν, ἐπόρθησεν.

Α῎στεα, πόλεις, κ. λ. Varia adfert ex Aphthonii Sophistae aliorumque Lexicis Homericis specimina Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 457. seqq. sed a nostro prorsus diversa sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. valde nitidus, diligenterque exaratus. Constat foliis 160.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

sive

Etymologicum Magnum.

INcipit a littera A, voce, Α᾽βάλαι, σχετλιαςικὸν ἐπίρρημα παρὰ τὸ βάλλω, κ. λ. Desinit in littera Ω, verbis, οἷον χώρα, χήρα, ψώρα, οὕτω καὶ ὥρα, quemadmodum innuimus supra in recensione Codicis III. huius Plutei. In fine legitur haec amanuensis subscriptio: Τοῦτο τὸ βιβλίον ἐγράφη ἐν Ε᾽νετῶν νῦν νήσῳ τῇ Κρήτῃ ἐν τῇ πόλει Κάνδακι λεγομένῃ τοῖς ἀναλώμασιν ἐμοῦ Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου, οὗπερ καὶ τὸ βιβλίον ἐςὶν, ἔτει χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἑξηκοςῷ ἕκτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ Χριςοῦ γεννήσεως. *Hic liber scriptus est in Venetorum nunc insula Creta in civitate Candaci dicta, impensis meis Francisci Philelphi, cuius est liber, anno* MCCCCLXVI. *a Christi ortu*. Nescio an eiusdem Philelphi cura & impensis descriptum fuerit idem Etymologicum Magnum Mediolani hoc eodem anno, quod habetur infra Cod. XV. COD. XI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optimae notae. Constat foliis 396.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΘΡΟΙΣΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΣΟΦΩΝ.

EPISTOLARVM COLLECTIO VIRORVM SAPIENTISSIMORVM.

Sive

Veterum Philosophorum & Oratorum Epistolae, Callinici de laude Romae, ex Adriani Rhetoris declamationibus excerpta, Dionis Chrysostomi Sermo &c.

PRaecedit Index eorum, quorum Epistolae in hoc continentur Volumine, versiculis septem iambicis adscriptis, quos vide in Collectione Epistolarum Graecorum Veterum cum Iac. Cuiacii versione Latina Aurel. Allobr. MDCVI. fol. pag. 163. COD. XII.

I. pag. 1. *b. Phalaridis Epistolae CXXXIX*, omnes editae (ordine licet diverso) in cit. Collect. a pag. 59. ad pag. 107. ubi sunt CXLVIII. Novem igitur heic in Codice desiderantur, quae tamen inferius occurrunt, nimirum §. XXII.

II. pag. 31. *b. Pythagorae ad Hieronem unica*. Ibid. pag. 107. (2).

III. pag. ead. *Anacharsidis Epistolae IX.* eodem ordine, quo iacent in dicta edit. pag. 348.

IV. pag. 33. *Bruti Epistolae LXX.* praevia Mithridatis ipsarum collectoris ad Regem Mithridatem consobrinum Epistola. Ibid a pag.

(1) Idem nomen est Nicolaus, & Laonicus, quemadmodum Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus.

(2) Haec omissa a Montfauconio.

pag. 108. ad pag. 120. eodem prorsus ordine digestae.

V. pag. 41. *Chionis Epistolae XVII.* Ibid. a p. 24. ad pag. 35. eodem item ordine.

VI. pag. 49. *b. Euripidis Epistolae V.* Ibid. p. 350. eodem ordine.

VII. pag. 52. *b. Hippocratis Epistolae XV.* Inter has nonnullae sunt etiam Regis *Artaxerxis, Paeti, Hystanis, Democriti, &c.* Ibid. a p. 317. ad p. 331. ubi sunt XIV. Decimaquinta enim in Codice, quae inscribitur, Ἱπποκράτης πρὸς τὸν υἱὸν Θεσσαλὸν, *Hippocrates ad filium Thessalum*, & incipit: Ἱστορίης δὲ μελέτω σοι, κ. λ. in edit. desideratur.

VIII. pag. 64. *Heracliti Epistolae IX.* Ib. a pag. 332. ad pag. 338. ubi sunt tantummodo VIII. prima enim in Codice, Ἑρμοδώρῳ inscripta, cuius initium, Ἄχρι τίνος, Ἑρμόδωρε, κακοὶ ἔσονται ἄνθρωποι, κ. λ. in edit. non occurrit.

IX. pag. 69. *b. Apollonii Epistolae XCI.* Ib. a pag. 120. ad p. 135. eodem ordine.

X. p. 78. *b. Dionysii sophistae Antiocheni Epistolae XLVI.* Ibid. a pag. 448. ad p. 454. eodem ordine.

XI. pag. 82. *b. Lysidis ad Hipparchum unica.* Ibid. pag. 454.

XII. pag. 83. *b. Melissae ad Clearetam unica.* Ibid. pag. 358.

XIII. pag. 84. *Myiae ad Phyllidem unica.* Ibid.

XIV. pag. ead. *b. Theanus Epistolae III.* Ib. p. 355.

XV. pag. 86. *b. Musonii ad Pancratidam unica.* Ibid. p. 456.

XVI. pag. 88. *b. Diogenis Epistolae XXIX.* Ibid. a pag. 338. ad pag. 345. ubi sunt tantummodo XXVII. nam XXVI. in Codice, quae est *ad Cratetem*, & inc. Μέμνησο, ὅτι τῆς πενίας, κ. λ. & XXIX. *ad Dionysium*, cuius initium, Ἐπειδὴ δέδοκταί σοι, κ. λ. desiderantur in hac edit. habentur tamen, (teste Fabric. B. G. Vol. I. p. 423.) Graece & Latine excusae apud Commelin. MDCI. in 8. cum versione Eilhardi Lubini.

XVII. pag. 94. *b. Cratetis Epistolae XIV.* Ib. p. 345. eodem ordine.

XVIII. pag. 96. *Platonis Epistolae VIII.* pauciores, quam editae ibid. a pag. 276. ad p. 313. ubi sunt XIII. Primae tamen duae in Codice, *Dionysio* inscriptae, quarum altera inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ, κ. λ. altera, Μεγίστη φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, κ. λ. dicto loco non occurrunt. Sex vero reliquae, sunt inter editas I. II. IV. V. IX. & X.

XIX. pag. 101. *Aeschinis Rhetoris Epistolae IV.* quae ex editis loc. cit. pag. 36. sunt I. III. VI. & VII.

XX. pag. 103. *Procopii sophistae Gazaei Epistolae XL.* ex quibus quindecim inter editas habentur loc. cit. & sunt ordine I. II. III. IV. VI. VIII. IX. X. XII. XIV. XV. XXXII. XXXVII. L. & LI. duodeviginti occurrunt in Cod. XXXIII. Plut. XXXII. §. XI. & sunt iuxta seriem, quam in ipso obtinent, VI. VIII. IX. XIV. XVI. XIX. XXI. XXIII. XXIV. XXVIII. XXIX. XXX. XXXII. XL. XLVI. XLVII. LI. & LIV. reliquae septem neque in edit. cit. neque in dicto Codice occurrunt, quarum en titulos, & initia: I. *ad Zachariam*, inc. Τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων. II. *ad Hectorem fratrem*, Εἴ τί σοι τῶν ἀνιώντων, ὦ φίλος. III. *ad Genesium*, Ὁ τὴν ἐπιστολὴν δὺς, ὑπὸ μητρί. IV. *ad Philippum fratrem*, Μόλις ἡμᾶς ἀμηχανοῦντας. V. *ad Silvanum*, Παρῆν ἀντὶ σωφροσύνης ἀσέλγεια. VI. *ad Diodorum*, Δίδου τῷ δεομένῳ πρὸς συμμαχίαν. VII. *ad Zachariam fratrem*, Σὺ μὲν σκῶπτε τοιαῦτα. Hae vero septem Epistolae iuxta numerorum marginalium seriem sunt IV. X. XVII. XVIII. XIX. XXI. & XXII.

XXI. pag. 110. *b. Dionis Epistolae V.* Non occurrunt in Collectione Cuiaciana. Sunt autem

I. Ῥούσῳ (sic), inc. Συνίστημί σοι τὸν φέροντα.

II. Ῥούφῳ, inc. Τερέντιον τὸν ἐμὸν ἑταῖρον.

III. Εὐσεβίῳ, inc. Παρόντα σε βλέπειν.

IV. Τῷ αὐτῷ, inc. Ἀνιαρὰ μὲν εἶναι.

V. Σταβιανῷ (sic), inc. Οὐκ ὀκνῶ τοῦ γράφειν. Forte sunt Dionis Chrysostomi, cuius Epistolae ad Rufum, Eusebium, & Sabinianum occurrunt in Codice MMMII. Biblioth. Regiae Paris. Catal. T. II. p. 591.

XXII. pag. 111. *Phalaridis Epistolae XVI.* ex quibus, novem sunt, quae desiderabantur superius, uti diximus §. I. reliquae septem bis repetuntur.

XXIII. pag. 114. *Apollonii Tyanensis Epistolae IV.* scilicet

I. Ἑστιαίῳ, inc. Ἡμεῖς μὲν ἐνὶ τρεῖς.

II. Τοῖς ἐν Σάρδῃ, inc. Αἰτίαν ἔχετε.

III. Τυανέων ἄρχουσι, inc. Ὑμῖν ἐπανιέναι πείθομαι.

IV. Φερουκιανῷ, inc. Ἥσθην καὶ πάνυ τοῖς πεμφθεῖσιν, κ. λ. Hae non occcrrunt inter eas, quas innuimus supra §. IX.

XXIV. pag. ead. *b. Iuliani Transgressoris Epistolae VIII.* Prima & secunda *ad Libanium* exstant loc. cit. pag. 135. sub N. I. & III. Tertia *Libanii ad Iulianum*, qua superiori respondet, & inc. Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέρας, κ. λ. est octava inter mutuas Basilii & Libanii Epistolas, & habetur ibid. pag. 5. licet duos circiter versus brevior. Quarta item *ad Libanium*, est inter Iuliani Epistolas XIII. ibid. pag. 139. Quatuor reliquae Κυδών.... inscriptae, quarum

I. inc. Τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεα χαλκέων.

II. inc. Ἐγὼ τὴν σὴν σιωπὴν, κ. λ.

III. inc. Ἴσθι τὸ ἔλαιον.

IV. inc. Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν, κ. λ.

quum non occurrant inter Iuliani Epistolas, incertum, num ad ipsum, an ad alium pertineant: praeterea quum nomen illud aeque Κυδώνῃ legi possit, ac Κυδώνης, Cydonem etiam auctorem habere possunt; inter illas tamen triginta Demetrii Cydonis Epistolas, quarum initia in Coisliniana Bibl. referuntur pag. 428. seq. non apparent.

XXV. pag. 118. Καλλινίκου εἰς τὰ πάτρια Ῥώ-

Ῥώμης. *Callinici de laude Romae* fragmentum. Inc. Οὔτε ἡ καθ' ἡμᾶς γῆ, κ. λ. Des. ἢ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες. Exstat in Excerptis Variis Graecorum Rhetorum ac Sophistarum Leonis Allatii Rom. MDCXLI. in 8. pag. 256. Fuit Callinicus Syrus, sive (ut alii) ex Arabia Petraea oriundus, & docuit Athenis, Gallieno imperante, cuius imperium desiit in A. C. CCLXIX. Alia eius scripta memorat Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 412. N. 7.

XXVI. pag. ead. *Ex Adriani Rhetoris Declamationibus Excerpta*, qualia habentur loc. cit. a pag. 238. ad pag. 255. quinque, Capitibus comprehensa, quorum titulos exhibet quoque Fabric. B. G. Vol. cit. pag. 410. Haec, tamquam suo aevo inedita, memorat Nic. Holstenius in schedis Mss. Fuit autem Phoenix, Herodis Attici discipulus, & Aristidis ἀντισχολαστής, seu aemulus in declamando, Suida teste; tantum autem fuit inter Sophistas eius nomen, ut multis γόης, seu *magus* videretur. Vide Philostratum in eius Vita.

XXVII. pag. 120. *b.* Excerptum, cui titulus: Περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ, καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων. *De duobus viris*, (Cleonide, & Aristomene) *qui fortiter in bello se gesserant, ac de palma certabant*. Inc. Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς, κ. λ. Des. προέκριναν τὸν Ἀριστομένην. Edidit Graece A. MDLXVII. 4. H. Stephanus, Excerptis Photianis ex Himerio, ac Polemonis duabus Declamationibus subiunctum pag. 20. & Anonymo tributum. In Codice tamen ad marginem adiectum est ab eadem manu: Ἐκ τοῦ Διοδώρου.

XXVIII. pag. 122. Ἐκ τοῦ Φίλωνος τοῦ Ἑβραίου, περὶ οὗ εἴρηται, ἢ Φίλων πλατωνίζει, ἢ Πλάτων φιλωνίζει. *Ex Philone Hebraeo, de quo fertur proverbium, vel Philo platonizat, vel Plato philonizat*, Excerpta. Inc. Ὁ Θεὸς οὐ δικάσας ἐλεεῖ, ἀλλ' ἐλεήσας δικάζει. Des. οἷα διὰ κατόπτρου τὴν φύσιν ὁρᾷν ἐξ αὐτῆς ἐχούσης. Est sylloge quaedam sententiarum, ac definitionum, moralia ut plurimum praecepta continentium.

XXIX. p. 123. *b. Amasidis Aegyptiorum Regis ad Polycratem Samium Epistola* ex Herodoto, qualis habetur in cit. Collect. pag. 455. Huic adnectuntur alia pauca, quibus Regis cum Polycrate hospitalitas ideo soluta narratur, ne, siqua Polycratem calamitas premeret, ipse amico condolere cogeretur (1).

XXX. pag. 124. Λόγος Τρωϊκὸς ὑπὲρ τοῦ Ἴλιον μὴ ἁλῶναι. *Sermo Troicus quod Ilium non sit captum*. Inc. Οἶδα μὲν ἔγωγε. Des. ἢ Τροίαν ἁλῶναι. Est XI. inter Dionis Chrysostomi Orationes LXXX. ut videre est in editione, quam citamus infra Plut. LIX. Cod. XXII.

XXXI. pag. 140. *b. Theophylacti Scholastici Simocatae Epistolae LXXXV. nimirum Ethicae XXIX. Rusticae XXVIII. totidemque Amatoriae*. In cit. Cuiac. Collectione a pag. 397. ad pag. 416. eodem prorsus ordine, praeter secundam & tertiam, quae postponuntur. Notandum, octo primis exceptis, reliquas omnes recentissima manu fuisse exaratas. Fabricius duobus in locis, nimirum Bibl. Graec. Vol. I. pag. 426. & Vol. VI. pag. 284. Morales Epistolas ait esse numero XLIX. quod tamen typographi lapsu excidisse arbitramur: quum enim omnes simul sint LXXXV. demtis XXVIII. Rusticis, totidemque Amatoriis, reliquae erunt XXIX. alias non LXXXV. sed CV. essent. In fine legitur: Τέλος τῶν Θεοφυλάκτου ἐπιστολῶν. ὄντως γλαφυρώταται καὶ σοφώταται πασῶν εἰσι τῶν ἄλλων. *Finis Theophylacti Epistolarum. Elegantia vere, ac sapientia aliarum omnium plenissimae sunt*. Fuit Theophylactus patria Locrensis, religione Christianus; temporibus Heraclii Imp. floruit, ac conscripta Mauritii Imp. historia, quam ἱστορίαν οἰκουμενικὴν vocat Eustathius, celeberrimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 158.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LVCIANVS.

COD. XIII.

Continet Luciani Rhetoris Dialogos, quorum ordo sequens est.

I. pag. 1. *De non temere credendo calumniis*.
II. pag. 6. *b. De Somnio, seu Vita Luciani*.
III. pag. 9. *Allocutio, seu Bacchus*.
IV. pag. 11. *Allocutio, sive Hercules*.
V. pag. 12. *De Electro, seu Cycnis*.
VI. pag. 13. *b. Muscae Encomium*.
VII. pag. 15. *b. Nigrinus, seu de moribus Philosophorum*.
VIII. pag. 22. *b. De mercede conductis*.
IX. pag. 34. *b. Apologia pro mercede conductis ad Sabinum sophistam*.
X. pag. 38. *b. Cataplus, sive Tyrannus*.
XI. pag. 45. *Iupiter Confutatus*.
XII. pag. 49. *Iupiter Tragoedus*.
XIII. pag. 60. *Somnium, seu Gallus*.
XIV. pag. 70. *Prometheus*. In edit. inscribitur *Prometheus, sive Caucasus*.
XV. pag. 74. *Icaromenippus, seu Hypernephelus*.
XVI. pag. 83. *b. Timon, seu Misanthropos*.
XVII. pag. 94. *b. Charon, seu Contemplantes*.
XVIII. pag. 101. *Convivium, seu Lapithae*.
XIX. pag. 109. *Phalaris prior*.
XX. pag. 112. *b. Phalaris secundus*.
XXI. pag. 114. *Saturnalia, seu Dialogus inter Sacerdotem & Saturnum*.
XXII. pag. 116. *Cronosolon, seu Saturnalium legumlator*. Tom. III. pag. 393.
XXIII. pag. 118. *Epistolae Saturnales IV.* ut in edit.
XXIV. pag. 122. *Macrobii*.
XXV. pag. 125. *De Astrologia*.
XXVI. pag. 128. *Disputatio cum Hesiodo*.
XXVII. pag. 129. *b Navigium, seu Vota*.
XXVIII. pag. 138. *Tragopodagra*. Tom. III. p. 643.

XXIX.

(1) Hanc veluti alteram Amasidis ad Polycratem Epistolam enunciat in suo Catalogo Montfauc. quae quidem talis non est.

XXIX. pag. 141. *b. De Sacrificiis*.

XXX. pag. 144. *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*.

XXXI. pag. 149. *De Electro, seu Cycnis*. Idem Dialogus, atque ille, quem innuimus supra §. V.

XXXII. pag. 150. *Patriae Encomium*.

XXXIII. pag. 151. *b. Demosthenis laudatio*.

XXXIV. pag. 160. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis*.

XXXV. pag. 161. *b. Eunuchus*. Tom. II. pag. 350.

XXXVI. pag. 163. *b. Pseudologista, seu de die nefasto, contra Timarchum*.

XXXVII. pag. 169. *b. Quomodo historia conscribenda sit*.

XXXVIII. pag. 181. *Hermotimus, sive de Sectis*.

XXXIX. pag. 202. *Lexiphanes*. Tom. II. pag. 317.

XL. pag. 207. *Hippias, seu Balneum*.

XLI. pag. 208. *b. Qualis debeat esse Cynicus philosophus*. Tom. III. pag. 539. ubi inscribitur tantum *Cynicus*.

XLII. pag. 212. *Tyrannicida* cum argumento.

XLIII. pag. 217. *Abdicatus*, item cum argumento. In fine sequebatur alterius Dialogi initium, quod deinde penitus expunctum est. In ultima pagina legitur: *Liber olim Georgii Antonii Vespuccii* κ̀ τῶν φίλων: tum recentior Graecus adscripsit versus hexametros XXIV. totidem Iliadis Homeri Librorum argumenta continentes, eosdem nimirum, qui passim in exemplaribus tum Mss. tum editis occurrunt. Alia tandem tertia manus quaedam parva fragmenta subiecit ex Plutarchi Moralibus Sermonibus *de virtute & vitio*, & *de liberorum educatione*. A tergo vero plures olim Codicis possessorum subscriptiones legebantur, ex quibus tamen aevo consumtis sequens tantum, neque ea integra, superstes adhuc est: Μηνὶ Μαρτίῳ, ἰνδ. η'. τοῦ ͵ϛ.. κβ'. ἔτȣς ἐποίησεν ἡ ἀδελφή μου ἡ Ἰωάννα τὸν ὑὸν ἄῤῥενα. . . . . . . *Mense Martio, indict. VIII. anno 6..22.* (Christi M....XIV.) *fecit soror mea Ioanna filium masculum* . . . . .

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII, scholiis quibusdam marginalibus adspersus. Constat foliis 226.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

ARTIS RHETORICES HERMOGENIS EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS.

COD. XIV. I. pag. 1. HAbetur in hoc Codice *Anonymi auctoris in Hermogenis Artem Rhetoricam commentarius*, initio mutilus; nam incipit a verbis . . . . . τὸ δὲ κρινόμενον, φόνος. ὥς τε ἄλλο μὲν πέπρακται, ἄλλο δὲ κρίνεται, κ. λ. quae pertinent ad Caput V. Libri, qui inscribitur Περὶ στάσεων, *de Statibus, seu Quaestionibus Oratoriis*. Des. καὶ τεχνολογήσας τὴν ἑκάστȣ τῶν κεφαλαίων δύναμίν τε κ̀ χρῆσιν, τέλος ἐνταῦθα ποιεῖται τῆς περὶ τῶν στάσεων πραγματείας, κ̀ τοῦ πρώτου βιβλίȣ τῆς ῥητορικῆς τέχνης αὐτῷ. In fine: Τῆς τȣ̃ Ἑρμογένȣς τέχνης ῥητορικῆς περὶ στάσεων ἐξήγησις, *Hermogenis Artis Rhetoricae de Statibus Commentarius*. Prima Hermogenis verba, quae in Codice occurrunt, haec sunt pag. 2. Τὸ παραγραφικὸν γίνεται, μέχρι τȣ̃, νομικὸν ἐκ παραγραφῆς, quae incidunt sub initium memorati Capitis V. quod in editione cum Commentariis Gasparis Laurentii, Coloniae Allobrogum apud Petrum Aubertum Anno M.DC.XIV. p. 20. inscribitur περὶ στοχασμοῦ, seu *de coniecturali statu*. Ex quo patet, singulis Hermogenis sectionibus, quarum prima & ultima tantum enunciantur verba, subiici Commentarium.

II. pag. 67. Τῆς τοῦ Ἑρμογένȣς τέχνης ῥητορικῆς περὶ εὑρέσεων ἐξήγησις. τόμος α'. *In Hermogenis Artem Rhetoricam de Inventionibus Commentarius. Liber I.* Hermogenis Textus inc. Ἡ πρώτη κ̀ καλλίστη τῶν προοιμίων εὕρεσις, μέχρι τοῦ, κ̀ προοιμίȣ δριμύτης πρότασις. Commentarius inc. Δεύτερον τȣτὶ βιβλίον ἐστὶ τῆς ὅλης ῥητορικῆς τέχνης τȣ̃ Ἑρμογένȣς κ. λ. Des. περὶ μὲν ȣ̃ν προοιμίων ταῦτα εἰρήσθω. περὶ δὲ διηγήσεως ἑξῆς κατὰ τὸ κείμενον λέγομεν. Occurrit in edit. cit. pag. 81. & inscribitur: *De Inventione Oratoria Liber I.*

III. pag. 81. Περὶ εὑρέσεων τόμος β'. *De Inventionibus Liber II.* Textus inc. Διήγησίς ἐστι, μέχρι τȣ̃, τοῖς δὲ, κ̀ ἐξ ȣ̓ρανȣ̃. Commentarius inc. Δεύτερος ὅδε τόμος ἐστὶν, ἐν ᾧ περὶ διηγήσεως ποιεῖται τὸν λόγον. Des. ταῦτα μὲν περὶ διηγήσεως.

IV. pag. 92. Περὶ εὑρέσεων τόμος γ'. *De Inventionibus Liber III.* Textus inc. Τὸ τρίτον μοι σύνταγμα, μέχρι τοῦ, δύναται γενέσθαι. Commentarius inc. Τρίτος δὲ τόμος τῶν περὶ εὑρέσεως ὅδε ἐστὶν, ἐν ᾧ δῆλός ἐστιν Ἑρμογένης γεγραφὼς τὰ περὶ εὑρέσεως ταῦτα πρὸς Μάρκον Ἰȣ́λιον Καίσαρα. Des. κ̀ περὶ διασκευῆς πεποίηται τὴν διδασκαλίαν. ἐφεξῆς δὲ περὶ σχημάτων τοῦ λόγȣ διδάσκει ἐν τόμῳ τετάρτῳ.

V. pag. 120. Τόμος τέταρτος περὶ σχημάτων. *Liber IV. de figuris*. Verba Hermogenis sunt: Ἐπειδὴ ȣ̃ν καὶ περὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, μέχρι τέλȣς. Commentarius inc. Ἐπειδὴ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ ἐργασίαι, κ̀ τὰ ἐνθυμήματα, κ. λ. Des. ταῦτα περὶ λόγȣ σχημάτων προσθεὶς Ἑρμογένης τοῖς περὶ εὑρέσεων, τέλος πεποίηται τȣ̃ δευτέρȣ τȣ̃δε βιβλίȣ. In fine: Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τȣ̃ περὶ εὑρέσεως βιβλίȣ τοῦ Ἑρμογένȣς. *Finis expositionis in Hermogenis Librum de Inventione*. In ultima tandem pagina descriptum est schemation, exhibens divisiones caussarum in genere iudiciali.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. initio mutilus. Constat foliis scriptis 140.

ΑΝΩ-

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

ſive

Etymologicum Magnum.

COD. XV CONcordat huius Etymologici initium & finis cum illo Codicis XI. huius Plutei. In fine legitur: Ε'γράφη ἐν τῷ Μεδιολάνῳ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριςοῦ γεννήσεως ‚αυξς'. *Scriptum eſt Mediolani anno a Chriſti ortu* MCCCCLXVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. optimae notae. Conſtat foliis 312.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

COD XVI. COntinet uberrimam dictionum Collectionem Graecolatinam ordine alphabetico digeſtam, auctore Anonymo. Incipit a littera A, & deſinit in T. Initium eſt:

Α'βάκχευτος, *Imbacchatus* (1).
Α"βαξ, *Abacus*.
Α'ϐαρὴς, *Non gravis*.

Finis vero:

Τριττήρια, *Tribula*.
Τριπτὸν, *Tritum*.
Τρίπωλα, *Trige*, *pluraliter tantum*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Conſtat foliis 328.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ.

SELECTIO NOMINVM ATTICORVM INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Didymi.

COD. XVII. I. pag. 1. TItulus huius Collectionis interior ſequens eſt: Ο'νομάτων Α'ττικῶν ἐκλογὴ, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα. *Nominum Atticorum ſelectio, quibus veterum probatiſſimi utuntur, & quaedam ipſorum ſignificationes, & inter ſe diſcrimina.* Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, ϗ αἰχμάλωτος γίνομαι, Α'ττικοὶ λέγυσιν. Deſ. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς μόνον, μηδεμίαν τοῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Eſt ordine alphabetico digeſta, incipiens a littera A, & deſinens in Ω. Titulus autem allatus concordat cum titulo Collectionis Nominum Atticorum per Thomam Magiſtrum elaboratae, quae habetur in Codice Regis Galliae MDCCCLIII. teſte Fraxineto, ubi nomen auctoris exprimitur. Haec Selectio una cum Phrynicho edita eſt a Zacharia Calliergo primum Romae A. MDXVII. tum Venetiis ab Aſulano, & a Vaſcoſano Pariſiis, ac praeterea alibi poſterius. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. ſeq. Subditur Collectioni Χρησμὸς νέας Ῥώμης. *Oraculum Novae Romae*, verſibus iambicis XX. inc.

Βύζαντος αὐλὴ, ἑςία Κωνςαντίνυ.

Deſ.

Δόξης γὰρ οἶκος σὺ θεοῦ χρηματίσῃς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis 89.

Huic Volumini adſuta eſt etiam *Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Didymi ſecundum ordinem litterarum*, impreſſa Florentiae A. MCCCCLXXXXVII. (2) impenſis ac cura Philippi de Iunta Florentini. Praecedit Epiſtola Latina Benedicti Ricardini, vulgo dicti *Philologi*, Florentini ad Dominum Georgium Dathum Canonicum Florentinum, & Vicarium Epiſcopi Aretini. Inc. *Veteres, qui ſapientius philoſophati ſunt, &c.* (3) Sequuntur Ε'πανορθώσεις τοῦ παρόντος βιβλίου, *Correctiones praeſentis libri*. Titulus Operis eſt: Ζηνοβίυ ἐπιτομὴ τῶν Ταῤῥαίου ϗ Διδύμου παροιμιῶν συντεθεισῶν κατὰ ςοιχεῖον. Inc. Α'βυδηνὸν ἐπιφόρημα. ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. Conſtat foliis 66.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

EXPOSITIO VOCVM IVXTA ORDINEM ELEMENTORVM.

QVum mutilus initio Codex eſſe videatur, pro titulo adferimus Latinam epigraphen in prima pagina, manu non ita recenti appoſitam, quae ita habet: *Grammatica incerti auctoris, ſeu magis explicatio vocum iuxta ordinem litterarum.* Incipit autem a littera A, & deſinit in Ω. Initium eſt: Παράγεται δὲ κατὰ γραμματικὺς λέξις ἐκ λέξεως, ϗ λέγεται τὸ ἀπατᾶται, ἐπάγω ϗ ἐπάγομαι, ἤτοι ἐπισύρω, ϗ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐπάγω ἀντὶ τῦ πρὸς τοῖς προτέροις ἐπιφέρω ἕτερον, κ. λ. Finis: ϗ μετὰ τοῦ ὡς, οἷον ὡς ὤφελόν γε τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον. Vberrima eſt nominum, verborum, adverbiorum, praepoſitionum, aliarumque orationis partium collectio, in qua variae ipſarum conſtructiones, ac derivationes explicantur. Ab iis vero Lexicis, quorum ſpecimina plura exhibet in Bibl. Coislin. Montfaucon. diverſum hoc eſt. COD. XVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis 196.

AI-

(1) Haec vox paene deleta eſt.
(2) Haec editio Fabricium latuit; nam Bibl. Graec. Vol. III. pag. 283. ait, primum vulgatam fuiſſe a Vincentio Obſopaeo Haganoae MDXXXV. 8. Memoratur tamen a Cl Maittaire Tom. I. Annal. Typogr. pag. 637.

(3) Ex hac Epiſtola colligitur, primum hoc fuiſſe opus a Benedicto Ricardino typis mandatum. Ait enim: *ſet novitas rei: imperitia artis: primum enim hoc opus imprimimus: fecit ut imitaremur pictores bonos: &c.*

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

LIBANII SOPHISTAE EPISTOLAE.

COD. XIX. I. pag. 1. CONtinet hic Codex *Libanii Epistolas CCCCXXVII.* (1). Prima anepigrapha inc. Εἴτε μὴ βοηθεῖς οἷς ἀξιοῦμεν, οὐχ Ἑλληνικὸν τοῦτο ποιεῖς (2). Vltima vero Φλωρεντίῳ, *ad Florentium*, inc. Ἐπειδή σου τὰ γράμματα ἧκε καλοῦντα, κ. λ. (3) Notandum unicum folium, quod deerat inter pag. 140. & 141. in calce Codicis adiunctum esse, in quo extrema tantum Epistolae CCXXXVIII. *ad Andronicum*, cuius initium, Ὤιμην σε πεπαυκέναι τῆς κατηγορίας, κ. λ. (4) sunt restituta; non tamen initium sequentis *ad Maximum*, quae inc. Ἄρχω γραμμάτων, ὧ μάλιστα ἐπεθύμεις, κ. λ. (5) & ex qua deest usque ad verba, δι' ὃν δὴ καὶ Βάσσου μοι μέλει, exclusive. Duorum praeterea quaternionum transpositio (6) in Codicis compactione facta est post pag. 156. huic tamen σφάλματι numeratio paginarum in margine superiori a nobis adiecta facile medetur. Tandem inter pag. 186. & 187. unicum folium vacuum relictum, nullus tamen defectus.

II. pag. 230. Sequuntur *Eiusdem Libanii, ac Basilii Epistolae mutuae XVIII.* quae iuxta seriem edit. cit. sunt a N. 1582. ad 1589. a 1592. ad 1598. & a 1600. ad 1602. inclusive.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 235.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII ORATIONES.

Ac praeterea

Declamationes, & alia.

COD. XX. QVum huius Rhetoris Operum plura in hac Bibliotheca occurrant exemplaria Mss. partim iam recensita, partim recensenda, monitum te volumus, humanissime lector, nos brevitatis gratia, singulorum initio ac fine praetermisso, paginam tantum editionis (7), in quam incidunt, innuisse; quin & idipsum, ubi semel in superioribus Codicibus praestitum a nobis fuerit, in posterioribus omisisse; intellige tamen, nisi qua identidem varietas fuerit deprehensa. Hoc praenotato, Codicis recensionem aggrediamur, qui Libanii Orationes, Declamationes, & alia continet hoc ordine:

I. pag. 1. est *Panegyricus Antiochenus*. Habetur & in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. V.

II. pag. 17. *b.* Σωκράτους Ἀπολογία. *Socratis Apologia*. Tom. I. cit. edit. p. 635.

III. pag. 33. *b.* Πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὠφελῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις. *Adversus eos, qui dicebant, quosdam discipulos minime per eum profecisse in orationibus*. Tom. II. pag. 589. sub titulo Πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀποσκώψαντας, *In eos, qui doctrinam ipsius eludebant*, qui in ipso etiam Codice ad marginem legitur diversa manu adiectus.

IV. pag. 40. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος. *Ad iuvenes, super tapete*. Ib. p. 577.

V. pag. 43. *Legatio ad Iulianum*. In dicto Cod. XIII. §. VI.

VI. pag. 48. *Ad Antiochenos de Imperatoris* (Iuliani) *ira*. Ibid. §. VII. cum quo initium, ac finis concordat.

VII. pag. 52. *Ad Iulianum Imperatorem Consulem*. Ibid. §. VIII.

VIII. pag. 58. *b. Panegyricus Iuliano dictus, seu Prosphoneticus*. Ibid. §. IX.

IX. pag. 62. *Ad Iulianum pro Aristophane*. Ibid. §. X. Subiiciuntur in Codice duae Epistolae, altera *Iuliani ad Libanium* incipiens: Ἀποδέδωκας Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς, κ. λ. altera responsiva *Libanii ad Ialianum* inc. Ἐγὼ μὲν Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς κ. λ. (8) Exstat haec in nupera edit. Epistolarum Libanii Amstelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Christoph. Wolfio, & est DCCLXX.

X. pag. 68. *Ad Imperatorem Theodosium de seditione*. In dicto Cod. XIII. §. XI.

XI. pag. 73. *Alia ad Theodosium post conciliationem cum Antiochenis*. Ibid. §. XII.

XII. pag. 77. Περὶ ἀπληστίας. *De inexplebili cupiditate*. Tom. I. cit. edit. pag. 945.

XIII. pag. 78. *b.* Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως, τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον. *Quod iniuste divitem fieri miserabilius sit, quam pauperem esse*. Ibid. p. 939.

XIV. pag. 79. Περὶ πενίας. *De paupertate*. Ibid. pag. 942. sub titulo diverso Περὶ φίλων, *De Amicis*.

XV. pag. 80. Πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν. *Adversus Aristidem pro saltatoribus*. Tom. II. p. 474.

XVI. pag. 91. Sequitur fragmentum ex Libanii loco communi *In medicum veneficum*, incipiens a verbis . . . . . ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δὲ κόρην ἡλικίαν ἔχουσαν γάμου, κ. λ. cit. edit. T. I. pag. 54. lin. 24. ex quo unum saltem folium periisse coniicias.

XVII. pag. 92. Ἐγκώμιον βοὸς συγγραφικῷ χαρακτῆρι. *Bovis laudatio, historico stylo*. Ibid. pag. 94.

XVIII. pag. ead. *b.* Ἐγκώμιον Θερσίτου. *Thersitae laudatio*. Ibid. pag. 80.

XIX.

(1) Montfaucon. in suo Catalogo Epistolas CCCCXXIX. numerat.
(2) In edit. quam citavimus supra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII. §. IV. est CCCLX. *Maximo* inscripta.
(3) In edit. est LIX.
(4) In edit. est MXXXI.
(5) In edit. CCCXXIII.
(6) Inde facta est Epistolarum ordinis inversio in Cod. II. Plut. LV. qui ex hoc descriptus fuit, ut p. 216 §. XXIV. monuimus.
(7) Editionem, quam prae manibus habuimus, vide Plut. XXXII. Cod. XIII. §. I. Eadem vero est cum illa, cuius descriptionem exhibet Fabricius B. G. Vol. VII. a pag. 383. ad pag. 395.
(8) De hisce nulla apud Montfauc. mentio.

XIX. pag. 94. Εἰ γαμητέον. *An matrimonium contrahendum sit*. Ibid. p. 183.

XX. pag. 95. *b. Concio funebris in Iulianum*. In dicto Codice XIII. §. I.

XXI. pag. 97. *b. Alia in eumdem funebris Oratio*. Ibid. §. II.

XXII. pag. 118. *Lamentatio super Nicomedia*. Ibid. §. III.

XXIII. pag. 119. *Panegyricus in Constantium & Constantem*, cum praelocutione. Ibid. §. IV.

XXIV. pag. 133. *b. Ad Caesarium magistrum*. Ibid. §. XXI.

XXV. pag. 137. *In Ellebichum*. Ibid. §. XIII.

XXVI. pag. 142. *De ulciscenda Iuliani caede*. Ibid. §. XIV.

XXVII. p. 145. *Ad eos, qui molestum illum appellabant*. Ibid. §. XV.

XXVIII. pag. 150. *Ad iuvenes de Oratione*. Ibid. §. XVI.

XXIX. pag. 152. *b. De eo quod ipse non deliret*. Ibid. §. XVII.

XXX. p. 155. *b. Ad Polyclem*. Ibid. §. XVIII.

XXXI. pag. 158. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν. *Pro se ipso ob susceptam Antiochi defensionem*. Ibid. §. XIX. sub titulo diverso.

XXXII. pag. 162. *De servitute*. Ibid. §. XX. cum quo concordat.

XXXIII. p. 170. *b.* Sequuntur IV. brevissimae Dissertationes, quarum prima inscr. Ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν οὐδὲν λυμαίνεται πρὸς ἄλλας μελέτας ἄλλην ἐχούσας ὑπόθεσιν. Inc. Ἀπόλλωνα τὸν Λητοῦς, κ. λ. Def. εἶναι τοῦ αὐλητοῦ. II. pag. ead. Ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν ἀτελῆ καταλεῖψαι τὸν λόγον. Inc. Τὰ χρήματα οἱ ὀφείλοντες. Def. ἐμφύτῳ περὶ τὰ οἴκοι κατεχόμενος ἔρωτι. III. pag. 171. Ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν· ἐπισαμένη δὲ διακορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου, καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα. Inc. Λέγουσι Μῆδοι Μήδων ὅσοι, κ. λ. Def. τί γὰρ ἄν τις ἕτερον ἐν τῷδε ὑμᾶς ἑστιάσειε τῷ καιρῷ; IV. pag. ead. *b.* Ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδῦναι τῆς μελέτης τὸ λεῖπον· βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαριζομένη. Inc. Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν ἀθροίσας ὁ ποιητής, κ. λ. Def. ἡμιτελῆ τὸν λόγον ὑφάνας. Hae cuius sint, nondum comperimus.

XXXIV. pag. 172. Λιβανίου σοφιστοῦ βίος, ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. *Libanii sophistae Vita, seu de sua ipsius fortuna*. Tom. II. pag. 1. In ultima pagina adscriptus est eorum, quae in hoc continentur volumine, Graecus indiculus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. pluribus in locis diversa manu suppletus; tineis ac madore, in primis praesertim foliis, valde corruptus. Constat foliis 191.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

LIBANIUS.

COD. XXI. Libanii *Declamationes XXXVIII.* praevio Indice, singularum titulos atque initia exhibente, quem primae tres complectuntur paginae. A quarta igitur pagina Declamationes incipiunt, quarum ista series est:

I. pag. 4. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης, Μενέλαος. *In legatione ad Troianos pro Helena Oratio Menelai*. Inc. Εἰ μὲν ἐβούλετο. Def. ἑτέρων ἀναγκαζόντων. Occurrit in cit. edit. T. I. pag. 189. sub N. I. ubi tamen προθεωρία praecedit, quae deest in Codice. Deinceps brevitatis gratia, ubi nullum discrimen adpareat, titulos tantummodo Declamationum, quales in edito leguntur, enunciabimus, initium ac finem reticentes.

II. pag. 8. *Ulyssis ad eosdem Troianos Oratio de eodem argumento*, cum brevi praelocutione. Ibid. p. 200. N. II.

III. pag. 22. Ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα. Ὀδυσσεύς. *Aristidis Oratio ad Achillem, Ulyssis nomine*, ab Agamemnone legati. Inc. Ἄριστε Ἀχιλλεῦ, τὸ μὲν θυμοῦσθαί σε, κ. λ. Def. ἅμα τῷ ἡλίῳ. Aristidis Operum Oxoniensis edit. A. MDCCXXX. in 4. Tom. II. p. 425.

IV. pag. 28. *Achillis Oratio, qua respondet superiori Ulyssis Orationi*. In cit. Libanii edit. Tom. I. pag. 228. N. III.

V. pag. 41. *b. Avarus strenuum abdicans*, cum brevissima hypothesi. Ibid. pag. 801. N. XXXVII.

VI. pag. 48. *Oratoris mori e lege poscentis, quum diviti urbem alere in fame promittenti, si hostis illi traderetur, urbs tradere noluisset*, cum brevissimo argumento. Ibid. pag. 386. N. XII.

VII. pag. 53. *b. Apologia filii a patre abdicati &c.* cum praevia summa ac praelocutione. Ibid. pag. 818. N. XXXVIII.

VIII. pag. 59. *b. Corinthiorum Invectiva in Athenienses velut impios, &c.* cum argumento brevissimo. Ibid. pag. 489. N. XIX.

IX. pag. 69. *b. Patrocli ad Achillem, ut Graecis iratus esse desinat, Oratio* cum summa & praelocutione. Ibid. pag. 256. N. IV.

X. pag. 81. *b. Orestis recriminatio adversus matrem, &c.* cum praevia summa, & praelocutione. Ibid. pag. 279. N. V.

XI. pag. 92. *Demosthenis relatio de Ara*, cum brevi praelocutione. Ibid. pag. 401. N. XIV.

XII. pag. 98. *b. Eiusdem Demosthenis dedi Philippo cupientis, &c.* cum brevi praelocutione. Ibid. p. 423. N. XV.

XIII. pag. 104. *b. Demosthenes se deferens*, cum brevi praelocutione, cuius initium: Μετὰ τὰ ἐν Χειρωνείᾳ Φίλιππος ἐξήτησε τὸν Δημοσθένην, κ. λ. Declamatio inc. Οὐ μὲν ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τρόπον ἀποθανεῖν, κ. λ. Def. ἐγὼ δὲ ὀμνύων τὰ ὑμέτερα κατορθώματα. Inter ineditas reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 413. ac Ms. exstare ait in Biblioth. Vatic.

XIV. p. 110. *Demosthenis Apologia*, cum brevissima hypothesi. Ib. pag. 435. N. XVI.

XV. pag. 127. *b. Caeci parricidii suspecti Apologia*, cum summa, & praefatione. Ibid. p. 912. N. XXXXIV.

XVI. pag. 142. *b. Invidus se deferens*, cum bre-

breviſſimo argumento. Ibid. pag. 323. N. VIII.

XVII. pag. 153. *Moroſus ſe deferens*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 300. N. VI.

XVIII. pag. 160. *b. Avarus filium pium abdicans*, cum ſumma, & praefatione. Ibid. p. 832. N. XXXIX.

XIX. pag. 168. *Paraſitus alter ſeipſum deferens*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 377. N. XI.

XX. pag. 172. *b. Paraſitus coena fraudatus ſeipſum deferens*, cum argumento. Ibid. pag. 315. N. VII.

XXI. pag. 176. *b. Patris Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 597. N. XXVII.

XXII. pag. 185. *b. Moroſus abdicans filium*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 792. N. XXXVI.

XXIII. pag. 189. *b. Avarus ſe ipſum deferens*, cuius breviſſima hypotheſis eſt: Φιλάργυρος ἐρασθεὶς, ϗ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει. Inc. Εἰ μὴ ϗ ὑμεῖς ἀργύριον, ὦ βουλὴ τοῦ χωνεύειν με πράξεσθε, κ. λ. Deſ. ἕτοιμον ἔχω πλοῦτον τοῦ ἐμαυτοῦ λαβὼν θησαυρόν. Inter ineditas reponit Fabric. loc. cit. ac Ms. exſtare ait in Codice Barberino, quem memorat etiam Allatius Praefat. ad Excerpta Rhetorum Graecorum.

XXIV. pag. 198. *Timon ſe deferens*, cum praelocutione. Ibid. pag. 343. N. IX.

XXV. pag. 206. *b. Hyperides pro Demoſthene*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 468. N. XVII.

XXVI. pag. 212. *Divitis accuſatio*, cum praevia ſumma. Ibid. p. 740. N. XXXIII.

XXVII. pag. 219. *b.* Sequitur alia Declamatio, cui titulus eſt: Ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα βουλεύσεως· ὁ παῖς ἀκρίτως ἀποθανεῖν ἀξιοῖ κατὰ τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον. Inc. Τὸ μὲν ἦν εὐτυχέστερον, ὦ πολῖται, μὴ πρὶν εἶναί μοι, κ. λ. Deſ. μόνη τῶν δικαίων ἡ ῥοπή. Inter ineditas hanc etiam recenſet Fabric. loco mox citato.

XXVIII. pag. 227. *Ducis Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 614. N. XXVIII.

XXIX. pag. 239. *Divitis ſtrenui Apologia*, cum proloquio. Ibid. pag. 727. N. XXXII.

XXX. pag. 245. *Neptuni Actio*, cum breviſſimo argumento, ab edito diverſo. Ibid. p. 540. N. XXII.

XXXI. pag. 248. *b. Martis Apologia*. Ibid. pag. 548. N. XXIII.

XXXII. p. 253. *b. De Laide non reducenda*, praevia Declamationis ſumma, ac praelocutione. Ibid. pag. 569. N. XXV.

XXXIII. pag. 261. *b. Archidami Apologia*, cum ſumma, ac praefatione. Ibid. pag. 558. N. XXIV.

XXXIV. pag. 267. *Abdicati fratrem amantis Apologia*, cum hypotheſi. Ibid. pag. 840. N. XL.

XXXV. pag. 275. *Oratoris Apologia*, cum hypotheſi. Ibid. pag. 882. N. XLII.

XXXVI. pag. 282. *Callaeſchri Actio*, cum brevi ſumma. Ibid. pag. 585. N. XXVI.

XXXVII. pag. 289. *Damnatus exſilium petens*, cum ſumma & praelocutione. Ibid. p. 689. N. XXX.

XXXVIII. pag. 294. *Magi accuſatio*, cum brevi ſumma. Ibid. pag. 898. N. XLIII.

XXXIX. p. 300. *b. Avarus ſe deferens*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 361. N. X.

In fine huius poſtremae Declamationis legitur ſequens notula: *M. CCCC. XVIII. ego presbyter Chriſtophorus* (de Bondelmontibus) *emi librum iſtum Candiae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 307.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΩΣ ΧΡΗ ΘΗΡΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΙΕΡΑΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΩι ΚΑΙΡΩι.

QVOMODO VENARI OPORTEAT ACCIPITRES, ET QVO TEMPORE, INCERTI AVCTORIS.

Sive

Demetrii Pepagomeni Opuſcula varia.

I. pag. 1. Opus hoc Anonymi *de re accipitraria* in Capita diviſum eſt CXCII. ut ex marginalibus numeris apparet. Primum Caput Πῶς χρὴ θηρᾶσθαι τοὺς ἱέρακας ϗ ποίῳ καιρῷ, *Quomodo venari oporteat accipitres, & quo tempore*, inc. Ἐπειδὰν προσιῶσαν τὴν ὥραν τοῦ θέρους αἴσθωνται οἱ περὶ τὴν τῶν ἱεράκων θήραν ἐπτοημένοι, κ. λ. Vltimum, quod anepigraphum eſt, deſ. ἔσαι δὲ ὁ κατὰ τῶν νησσῶν χωρῶν ἱέραξ ἄνευ κωδωνίου, ϗ μὴ ἴων ἀργῶν τις ἔσω, ἀλλὰ τῶν μάλιςα ἐνεργῶν. In fine ſubditur: Τέλος τοῦ ἑνὸς βιβλίου, ὃ μοι δοκεῖ ϗ πλείονος ἐπιςήμης εἶναι. COD. XXII.

II. pag. 72. Ἕτερον ὀρνεοσόφιον ἀγροικότερον εἰς ἱέρακα. *Aliud Orneoſophion rudiore lingua in accipitrem*, Capitibus conſtans IIC. Primum inſcr. Πρὸς ἀναπνοὴν αὐτοῦ, & inc. Φολβίου βοτάνης κόςον, σμύρνης ἀῤῥενικῆς, κ. λ. Vltimum deſ. συχνῶς δίδου τῷ ἱέρακι, ϗ ἰαθήσεται. Τέλος.

III. pag. 96. Βιβλίον περὶ κυνῶν ἐπιμελείας. *Libellus de canum curatione*, Capita continens LII. admodum brevia. Inc. Οὐκ ἔλαττον συντελεῖ ϗ κύων πρὸς ὑπηρεσίαν τῷ ἡμετέρῳ γένει. Deſ. ἄλειψον ἴον κύνα, ϗ ὑγιαίνει. Τέλος. Deinde annus ſcriptionis ſubiicitur hoc pacto: ,αφνδ'. Ἰουλίου ιδ'. ἐνετίῃσιν. *MDLIV. Iulii die XIV. Venetiis*. Haec tria Opuſcula, quae in noſtro Codice auctoris nomine deſtituta ſunt, Demetrio Pepagomeno. qui Imp. Michaëlis Palaeologi Medicus fuit, & circa A. MCCLXX. floruit, videtur tribuere Nicolaus Rigaltius, qui ex Bibliothecae Regis Galliae, cui praeerat, & Mediceae Codicibus collectionem ſcriptorum *de re accipitraria & venatica* edidit Pariſ. MDCXIX. 4. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 155. Diverſum ab hoc omnino fateamur neceſſe eſt Demetrium illum Pepagomenum, quem inter Calligraphos reponit Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. p. 98. ac

ac Codicem Laurentianum de Re Accipitraria scripsisse adserit anno MCCCCLIV. ubi fortasse hunc Codicem, quem prae manibus habemus, indigitat; sed unde huiusce Calligraphi nomen eruerit, non videmus; nisi sequentis Operis *de Podagra* auctorem, qui fertur Demetrius Pepagomenus medicus, pro exscriptore Codicis acceperit, quod valde absurdum: nec minus in aetate Codicis adstruenda fallitur, quum integro saeculo vetustiorem faciat quam revera sit, ut ex subscriptione mox adlata evincitur.

IV. pag. 104. Περὶ ποδάγρας πρόλογος. *De Podagra prologus*. Ab alia deinde manu auctoris nomen praefixum, nimirum Δημητρίου τοῦ Πεπαγομένου, *Demetrii Pepagomeni*. Prologum tamen praecedit Capitum elenchus, quae numerantur LVI. Prologus ipse inc. Ἐπεὶ ὥρισε πρός με ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης ὁ βασιλεὺς, κ. λ. Des. ὁ γὰρ ἄριστα διαγνοὺς, ἄριστα καὶ θεραπεύσει. εἶθ' ἑξῆς τὰ περὶ τῶν ἄλλων. Opus inc. Ἡ φύσις ἄλογος οὖσα, τὰ κατὰ λόγον ποιεῖ, κ. λ. Des. καὶ μεγάλην εὕρηται ἐκ τούτου σὺν Θεῷ τὴν ὠφέλειαν. Τέλος. Prodiit Graece & Latine Parisiis MDLVIII. 8. apud Guil. Morellum. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 398.

V. pag. 120. *b.* Agmen claudunt Curationes quaedam morborum, quarum prima in Podagricos, Medici Cyprii.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 123.

ΛΟΓΟΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ.

ORATIONES INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige

Libanii Declamationes XXX. quarum prima, ac postrema mutilae sunt.

COD. XXIII. I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, & incipit a fragmento Declamationis X. quae inscribitur, *Avarus se deferens*, a verbis nimirum . . . . καταλαμβάνῃ, ταῦτα περὶ τούτων, κ. λ. quae in edit. cit. incidunt in pag. 375. lin. 31. Ex numeris autem marginalibus, quibus singulae distinguuntur, coniicitur duas alias integras deesse.

II. pag. 1. *Divitis strenui Apologia*. In Codice XXI. huius Plutei §. XXIX.

III. pag. 6. *b. Divitis Accusatio*. In dicto Codice §. XXVI.

IV. pag. 12. *Fortis abdicari petens*, cum brevi summa. In cit. edit. Tom. I. pag. 862. N. XLI.

V. pag. 22. *Orator praemium petens*, cum summa, ac protheoria. Ibid. pag. 700. N. XXXI.

VI. pag. 35. *Patris Apologia*. In dicto Codice XXI. §. XXI.

VII. pag. 43. *De Laide non reducenda*, Ib. §. XXXII.

VIII. p. 50. *Archidami Apologia*. Ib. §. XXXIII.

IX. pag. 54. *Caeci parricidii suspecti Apologia*. Ibid. §. XV.

X. pag. 66. *Orestis recriminatio adversus matrem*. Ibid. §. X.

XI. pag. 74. *Morosus se deferens*. Ibid. §. XVII. In fine huius Declamationis subscriptio quaedam in Codice sequitur, ex qua haec duo tantum verba eruere licuit Μανουὴλ . . . . . . γράψας . . . . .

XII. pag. 79. *b. Menelai Oratio in legatione ad Troianos pro Helena*. Ibid. §. I. item sine praelocutione.

XIII. p. 83. *Vlyssis ad eosdem Troianos Oratio de eodem argumento*. Ibid. §. II.

XIV. pag. 94. *Invidus se deferens*. Ibid. §. XVI. Haec tamen manu diversa conscripta est. In calce tetrastichon sequens appositum legitur:

Ἄντυγος αἰθερίης ὑπερήμενος ἐς πόθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
Ἦσθα κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χείρων.
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

XV. pag. 106. *Achillis Oratio, adversaria Vlyssis Orationi*, quae apud Aristidem exstat. Ibid. §. IV.

XVI. pag. 118. *b. Patrocli ad Achillem Oratio*. Ibid. §. IX.

XVII. pag. 128. *Timon se deferens*. Ibid. §. XXIV.

XVIII. pag. 133. *b. Cimonis Oratio*. In cit. Tom. I. pag. 479. N. XVIII.

XIX. pag. 137. *Corinthiorum Concio*. In dicto Codice XXI. §. VIII.

XX. pag. 144. *b. Ducis Apologia*. Ibid. §. XXVIII.

XXI. pag. 152. *Actio filii contra adulteros*, cum brevi summa. In cit. Tomo pag. 754. N. XXXIV.

XXII. pag. 156. *Neoclis Oratio*, cum brevi summa. Ibid. pag. 511. N. XX.

XXIII. pag. 161. *Themistoclis Oratio, superiori adversaria*. Ibid. pag. 526. N. XXI.

XXIV. pag. 167. *Neptuni Actio*, ut in dicto Codice XXI. §. XXX.

XXV. pag. 169. *b. Martis Oratio superiori adversaria*. Ibid. §. XXXI.

XXVI. p. 173. *Oratoris Apologia*. Ibid. §. XXXV.

XXVII. pag. 178. *b. Callaeschri Actio*. Ibid. §. XXXVI.

XXVIII. pag. 182. *b. Demosthenis relatio de ara*. Ibid. §. XI.

XXIX. pag. 187. *Rei caedis adulterorum Apologia*, cum summa, & praelocutione. In cit. Tom. pag. 765. N. XXXV.

XXX. pag. 197. *Hyperides pro Demosthene*. In dicto Codice §. XXV. Heic tamen mutila est; desinit enim in verbis, εἰς ἀεὶ μένωσιν ἐπὶ τῆς . . . . . . quae incidunt in citato Tomo pag. 475. lin. 45.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. initio ac fine mutilus, charactere valde minuto, marginibus vetustate detritis, ac postea restauratis. Constat foliis 199.

ΤΟΥ ΛΑΚΑΠΗΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

LACAPENI EPISTOLAE.

Et alia aliorum diversa Opuscula.

COD. XXIV. I. pag. 1. Τοῦ Λακαπηνοῦ ἐπιστολαὶ, καὶ ἐπιμερισμοὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ συντάξεις. *Lecapeni* (sc. Georgii) *Epistolae, eiusdemque in eas epimerismi, sive singularum enucleationes, & syntaxes,* cum glossis etiam quamplurimis interlinearibus. Sunt omnes quidem anepigraphae; Andronico tamen Zaridae datas putem, quum ipsorum ἀμοιβαίας epistolas memoret Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 535. easdemque numero XXXII. se vidisse testetur Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. cit. Bibl. Graec. pag. 701. In hoc nostro Codice XII. tantum occurrunt, quarum haec sunt initia:

I. inc. Τῷ μηδὲν ἡμᾶς σοι γράφειν, κ. λ.
II. Ὁ πάλαι φίλτρον ἡμῖν ἐνετήξας.
III. Ἐμοὶ σὺ δοκεῖς ἀδικαίαν.
IV. Ἀπειρηκότα ἤδη με τοῖς τῶν συμφορῶν, κ. λ.
V. Εἰ πρὸς τὸν ἔχοντα μὲν ἕρπει ὁ φθόνος.
VI. Τὸ σιγᾶν εἴ τις αἱροῖτο.
VII. Σὺ μὲν ἴσως οὔπω οὐδὲ τὴν ἀῤῥωστίαν, κ. λ.
VIII. Οὐ ἐπὶ τῇ μητρὶ λόγον εὐδαίμονα λαχούσῃ, κ. λ.
IX. Ἄτοπόν τε καὶ θαύματος πλῆρες ἔχει με πάθος.
X. Ἀλλ' οὐδὲ τὸν Ἡρακλέα μέν τοι, κ. λ.
XI. Σὺ γὰρ δὴ καὶ κεφαλῇ τῇ ἐμαυτοῦ, κ. λ.
XII. Οὕτως σὺ πανταχόθεν εὐγενείᾳ πρέπων.

Habentur etiam Mss. in Bibl. Bavarica Cod. LXIX. & in Bibl. Regis Gallorum. Primae Epistolae grammaticalis expositio inc. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν, ὅθεν καὶ συγγραφεὺς, κ. λ. Concordat cum Opere, quod occurrit supra pag. 348. in Codice VIII. huius Plutei, nisi quod heic habetur praeterea ipse Epistolarum textus, in quas exercitationes suas Grammaticales Georgius ipse Lecapenus elucubratus est. Maxima tamen mutilatio Codicis inter pag. 16. & 17. sive inter Epistolam VI. & VII. facta est, in qua Epistolas fortasse XX. una cum ipsarum explicatione periisse dolendum est, quum unicum hoc ipsarum exemplar in hac habeatur Bibliotheca. Vltima vero ex praedictis XII. Epistolis mutila est in fine propter alium Codicis defectum inter pag. 26. & 27. quare huius etiam explanatio desideratur.

II. pag. 27. Anonymi Tractatus *De constructione verborum*, initio mutilus ob praedictum defectum.

III. pag. 32. *De declinatione quorumdam verborum*, item Anonymi Excerptum. Inc. Ἐμπειρῶ, ἠμπείρων, καὶ ἐνεπείρων, κ. λ.

IV. pag. 34. Aliud *de constructione verborum* Excerptum. Inc. Τὰ ἔχοντα πάθος γενικῇ συντάσσονται, οἷον ἐρῶ σου.

V. pag. 35. Alius *de eodem argumento* Tractatus. Inc. Ἐξαπατῶ, αἰτιατικῇ. Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους λέγων τοιαυτί. Des. ἀπαντᾶν δηλοῖ καὶ ἐπέρχεσθαι, ὡς τὸ εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπήντηκα τοῦ καιροῦ β. καὶ τὸ συναντᾶν.

VI. pag. 43. Σύνοψις περὶ οὔρων. *Synopsis de urinis*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐστὶ τὸ οὖρον ἐρυθρὸν καὶ θολὸν, κ. λ. Est brevissimum excerptum circa dignoscendum ex urinis cuiusque habitum ac temperamentum.

VII. pag. ead. *Maximi Planudis Epigrammata duo moralia*. Primum versibus politicis IX. inc.

Ψυχὴ λησμὴν ἐνίκησας τοῖς παραπτώμασί σου.

Alterum versibus VII. inc.

Μετὰ κλαυθμῶν, μετ' ὀδυρμῶν ἐκτήκω μου τὸν βίον.

VIII. Ib. Nomina VII. planetarum, ex quibus singuli hebdomadae dies denominantur.

IX. pag. ead. *b.* Θεαίτητος περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων. *Theaetetus de Atticis nominibus*. Inc. ..ιωλύδιος(1) φλυαρία μεγάλη ἐπὶ πολὺ διήκουσα. οὐ μόνον αὐτὸς ὑμνεῖς, ἥκοντι καὶ ζωώδες ποιεῖς, κ. λ. Des. οὐδέτερος ἐκ δύο, οὐδεὶς ἐκ πολλῶν. De hoc Theaeteti Opere nihil apud Fabricium.

X. pag. 45. *b.* Πῶς συνέστη ἡ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων εὕρεσις, καὶ ἐκ τίνων, καὶ ἐκ ποίων ἀνδρῶν. *Quomodo conflata est Graecarum litterarum inventio, & ex quibus, & ex qualibus viris*. Inc. Ἡ τῶν παρ' Ἕλλησι στοιχείων εἰσαγωγὴ ἀπὸ τοῦ ἄλεφ γέγονεν, κ. λ. Auctor Anonymus.

XI. pag. 46. Nonnulla *de pedibus, ac metris*. Inc. Τὸ παλαιὸν ἰαμβικὸν ἔχει πόδας ϛ'. Des. καὶ ὁ ϛ' μονοσύλλαβος, ἢ μακρὸς, ἢ βραχύς. Sequuntur deinde alia duo Capita Grammaticalia *de verbis, ac nominibus* item sine titulo. Primum inc. Τὰ ῥήματα τὰ μὴ γραφόμενα ἐνεργητικῶς ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις, κ. λ. Alterum pag. ead. *b.* inc. Λειτουργεῖν, τὸ κατὰ νόμους διδόναι, χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ διδόναι, κ. λ.

XII. pag. 47. *b.* Sequitur Opus valde longum, cui titulus est arcanis litteris exaratus hoc pacto: πχ῀ηλχ῀ξθμῄξλχψλχ῀κοθνλχ῀ϛβεκῃ ξεπηωξλῄ. Scilicet Κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη ἐπιμερισμοί. *Domini Maximi Planudis Epimerismata*. Inc. Φοινίκη ἡ Συρία, καὶ Φοίνιξ ὁ Σύρος, καὶ φοίνιξ δένδρον, καὶ φοίνιξ τὸ μοναδικὸν ὄρνεον, κ. λ. Des. δικάζω σοι, ἀντὶ τοῦ κρίνω. δικάζομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι. παραδικάζω δὲ οὐ γάρ. ἀντὶ τούτου δὲ χρώμεθα τῷ δεκάζω. Maximi Planudis Epimerismata memorat Gesneri Bibliotheca, teste Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 535. N. 23. ubi tamquam opus ab eiusdem Grammatica, Dialogo de quaestionibus Grammaticis, ac syntaxi diversum enunciatur. Notandum tamen in nostro Codice paginam 65. a tergo, vacuam fuisse relictam: ita ut dubitari possit, an ea, quae sequuntur in pag. 66. ad eumdem Tractatum pertineant.

XIII. p. 74. Τοῦ Φιλῆ εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον πρὸς ἀλλήλους βλέποντας, καὶ σχεδὸν ὁμιλοῦντας. *Phile* (sc. Manuelis) *in SS. Apostolos Petrum & Paullum se invicem intuentes,*

(1) Prima littera ab exscriptore omissa est.

tes, ac ferme colloquentes, tetrastichum iambicum. Inc.

Οἱ συμμαθηταὶ ζῶσι καὶ νῦν ἐν τούτοις, κ. λ.

XIV. pag. ead. Τοῦ Πλανούδη ἡρωελεγεῖοι εἰς μητρυιάν. *Planudis tetrastichon elegiacum in novercam*. Inc.

Πολλοὶ ψευδόμενοι φάσκουσ' ὅτι τὸν προγονὸν μου, κ. λ.

XV. pag. ead. Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας συγγραφεὶς παρ' αὐτοῦ. *Vita S. Mariae* (Aegyptiacae) *ab eodem conscripta* versibus heroicis xx. Inc.

Οἶκον ἐν Αἰγύπτῳ Μαρίη λίπεν, ὡς ἴδεν ὄχλον,

XVI. pag. ead. *b. Alia duo epigrammata iambica anepigrapha*, fortasse eiusdem Planudis. Primum versibus XII. inc.

Ὅτε σατὴρ κίβδηλος εἰς πυρὸς χύδην, κ. λ.

Alterum versibus XIII. inc.

Τῆς σῆς μονῆς, κράτιστε, τὸ σχῆμα βλέπων, κ. λ.

XVII. pag. 75. Διάλογος περὶ γραμματικῆς συγγραφεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Dialogus de Grammatica conscriptus a sapientissimo D. Maximo Planude*. Inc. Νεόφρων. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε. Des. τοῦ οἰκείου κτήματος. Idem cum illo Codicis III. Plut. LVI. §. I.

XVIII. pag. 125. *b.* Τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον. *Patriarchae Domini Ioannis Glycis ad sanctum Imperatorem* (sc. Michaëlem Palaeologum). Inc. Ἐμοὶ τὸν βίον ἀνύσαι γέγονε παρὰ τὰ βασιλικά σου πελάγη θαλαττεύοντι τῶν χαρίτων. Des. καὶ φωτὸς χάριν καὶ θέρμης τοῖς εἰς αὐτὸν βλέποντας. In Cod. Regio Parif. MMMMCCXXIX. teste Boivino pag. 767. notis ad Gregoram, duo exstant huius Ioannis Opuscula, quorum alterum inscribitur: Ἡ παραίτησις τοῦ πατριαρχείου, *Patriarchatus abdicatio*; alterum Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, *Commonitorium ad sanctum Imperatorem*, quod fortasse idem cum hoc nostro est. Vide Catalog. Biblioth. Regiae Tom. II. p. 522. Fuit autem Ioannes iste Glycas, Byzantinus, & e Logotheta Dromi, sive *cursus publici*, Patriarcha Constantinopolitanus ab A. MCCCXVI. ad MCCCXX. quo abdicavit patriarchatum, & in Cyriotissae monasterium se abdidit. De eius scriptis vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 472.

XIX. pag. 126. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν λογοθέτην τοῦ γενικοῦ. *Eiusdem ad Logothetam aerarii*. Inc. Οὐκ, ὦ σοφώτατε, σὺ μετὰ τῆς ἀληθείας καὶ πάντ' ἄριστε, οὐχ ἡμῖν ταῦτα βουλομένοις ἦν. Des. μηδὲ κρώζειν ἀπαίτει πρὸς οὕτω μελιχρὰ φθέγματα κύκνων. Nihil de hac Ioannis Glycis ad Logothetam Epistola apud Fabric. loc. cit. Subditur pag. 127. *b.* ab alia manu, ne vacuum folium remaneret, Excerptum Medicum *de prognosticis ex sanguinis missione faciendis*. In pagina vero sequenti partim a vetusta, partim a recentiori manu exarata leguntur fragmenta quaedam Grammaticalia sine ullo titulo.

XX. pag. 129. *Phrynichi Elegantiae, sive selectio Atticorum verborum, & nominum*. Inc. Ἑκοντὴν οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἐθελοντήν. Des. ἀποτέλεσαι δὲ, καὶ ἀποτετελεσμένον χρὴ λέγειν. κεφαλαιωδέστατον οὐ γράψαι. Habes hoc Opus, & quidem in duas sectiones divisum, etiam in Cod. XXII. Plut. VI. §. IX. Catalogi pag. 147. quem consule. Epistola auctoris ad Cornelianum, quae in illo praeerat, heic deest; occurrit tamen paullo inferius. Finis vero Operis ideo diversus ab illo, quia decem circiter versus longius in hoc habetur.

XXI. pag. 138. *Tabula Paschalis incipiens ab anno* 6836. (Christi MCCCXXVIII.) *indictione XI. usque ad annum* 6912. (Christi MCCCCIV.) *indictionem XII.*

XXII. pag. 139. *b.* Fragmenta Grammatica *de Constructione verborum* ad implendas vacuas paginas a recentiori Graeco conscripta. Inc. Πρὸ πάντων δὲ δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει, κ. λ. Inter haec fragmenta inserta legitur *Phrynichi Epistola ad Cornelianum*, manu vetustiori, quae deerat supra suo loco.

XXIII. p. 143. Anonymi Tractatus *de Spiritibus*. Inc. Ὁ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεὶ, Ἀαρὼν, ἄαπτος. ὁ ἀπροστέλαστος, καὶ τὰ λοιπά. Ὁ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. ἀβειρὼν, Ἀβιμέλεχ καὶ τὰ λοιπά. In fine nonnulla de quarumdam litterarum Graecarum pronunciatione; tum de Encliticis dictionibus. Des. ὁ που ἐγκλινόμενον, οὐ συνεγκλίνει, ἄνθρωπόν τινά που φησί. Servatur hoc Opus etiam in Vaticana Cod. DCCCLXXXIII. Allatio teste, & Georgium Choeroboscum auctorem habet. Vid. Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VII. initio pag. 43.

XXIV. p. 151. Anonymi Tractatus Grammaticus versibus politicis, binis columnis in unaquaque pagina exaratus. Inc.

Φέρε μικρὸν σοι (1) παίζωμεν πολιτικοῖς ἐν στίχοις
Τῆς νόσου παρηγόρημα καὶ τῆς μικροψυχίας.
Περὶ ῥημάτων δ' ἔγωσαν ἀνθυποτάκτων οὗτοι.

Des.

Καὶ πνευστιῶν πως ἔοικεν· ὄρνυν ἀναπαυστέον.

XXV. p. ead. *b.* Alii versus politici, item Anonymi, *de rebus Grammaticis*. Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεων μῶν ταύτας παροπτέον.

Des.

Ὥσπερ φασί που τῶν Μυσῶν καὶ τῶν Φρυγῶν τοὺς ὅρους,

XXVI. pag. 153. Alii versus politici *de eodem argumento*. Inc.

Ἔφης, ὦ φίλε Μιχαὴλ, μόνα με τῶν ἁπάντων.

Des.

Καὶ τὴν γραφὴν ἐνήλλαξε. ταῦτα καὶ περὶ τούτων.

XXVII. pag. 153. *b.* Ἕτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν συσταλέντων ὀνομάτων. *Eiusdem* (nempe eius, ad quem superiores versus politici pertinebant, forte Michaëlis Pselli) *alii versus de nominibus contractis*. Inc.

Και-

(1) Haec tria prima verba coniectura assecuti sumus. Ita enim Codex humiditate, ac madore labefactatus est deinceps usque ad finem in marginibus praesertim interioribus, ut magna scripturae pars omnino evanuerit. Praeerat fortasse titulus, sed ille etiam penitus obliteratus est.

Καιρὸς μὲν ὕπνου, καὶ καθεύδειν ἦν δέον.
Des.

Πανευπρεπεῖς τίκτοιτε παῖδας τοὺς λόγους.
Sequuntur alia Excerpta grammaticalia *de verborum Constructione*, ab eadem manu recentiori, de qua supra §. XIX. ad implendas paginas vacuas exarata, quorum initium: Ι'στέον δὲ, ὅτι πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, τῇ συν προθέσει συναπτόμενα, κ. λ.

XXVIII. p. 158. Φουρνούτου (sive Κουρνούτου) ἐπιδρομὴ τῶν κατὰ τὴν Ε'λληνικὴν θεωρίαν παραδεδομένων (1). *Phurnuti* (seu *Cornuti*) *in ea, quae secundum Graecanicam doctrinam tradita sunt, excursus*. Inc. Ο' οὐρανὸς, ὦ παιδίον Γεώργιε, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, κ. λ. Des. καθ' ἣν ἁρμόττει συμμετρίαν διδασκομένων. Vna circiter pagina longior est hic Tractatus, quam in Codice XX. Plut. LVI. §. III. supra pag. 320. Capitum praeterea, quorum singulis in illo tituli erant praefixi, in hoc nulla distinctio est.

XXIX. pag. 175. Excerpta quaedam *ex Vitis Philosophorum*, manu recentiori ad implendas vacuas paginas adiecta. Inc. Α'νάχαρσις ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Α'ττικοῦ, ὅτι Σκύθης ἐστὶν, κ. λ.

XXX. pag. 178. *Imagines quaedam, ex Philostrati Imaginibus excerptae*, cum exercitationibus in eas grammaticalibus, & scholiis marginalibus. Quum initium primae, ac secundae Imaginis propter evanidos madore characteres legi non possit, ex tertia illud adferimus, quod ita habet:

Ε'πομβρος μὲν ἡ γῆ· φέρει δὲ κάλαμον, κ. λ.
quae in edit. Paris. A. MDCVIII. est X. p. 743. Finis vero mutilus. Explicatio in primam Imaginem (siquidem prima est) inc. Σκηνὴ τὸ σκῆ ἡ σκιὰ μὲν καὶ σκιώδης ὁ σκιᾷ ὅμοιος, καὶ σκιαγραφία ἐπὶ τῆς μήπω κεχρωματισμένης ζωγραφίας κ. λ.

XXXI. pag. 185. Redeunt alia Excerpta recentioris manus, de qua supra. In his nominatur Sopater quidam Armeniae Princeps, his verbis: Ο' δεσπότης μου Σώπατρος, ὁ τῆς Α'ρμενίας ἄρχων, Α'ρμενίας ταύτης, ἐν ᾗ νῦν ἐσμεν καθειργμένοι, ἦρξε μὲν Α'ρμενίας ὡς πατήρ. ἐπεδείκνυτο δὲ περὶ ἡμᾶς θεραπείαν πλείονα, ἢ πατὴρ, ταύτης ἐν τῷ ἀποδοῦναι τῆς εὐνοίας τὴν ἀμοιβὴν σπουδάζων τε καὶ ζητῶν, εὑρηκέναι μοι δοκῶ καλλίστην ὁδὸν τὴν μεμεριμνημένην σου καὶ ἄγρυπνον ψυχὴν, κ. λ. Permistae autem sunt his Excerptis *quatuor Synesii Epistolae*, quae sunt inter editas item primae quatuor, cum subiecta singulis brevi grammaticali explicatione; quarta tamen Epistola non est integra; desinit enim in verbis: πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων .... quae in citata toties edit. incidunt sub finem pag. 161. Vbi notandum in Codice duo folia fuisse a bibliopego transposita.

XXXII. pag. 189. *Thomae Magistri selectio elegantiarum Atticarum, secundum litterarum ordinem digesta*. Titulus prorsus evanuit. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι, Α'ττικοὶ λέγουσιν. Desinit in littera X, cuius postrema verba sunt: τὰ γράμματα δὲ χλευασίαν οἰήσῃ. Plurima tamen ex hoc Opere perierunt, quum singularum paginarum fere dimidia pars propter memoratum madorem, quo perfusus olim fuit Codex, penitus evanuerit. Heic quoque idem recentior Graecus vacua spatia identidem explevit.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus, tineis ac situ valde corruptus. Constat foliis scriptis 229.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA INCERTI AVCTORIS.

Continet *Nominum, ac Verborum Graecorum Declinationes quasdam*, auctore Anonymo. COD. XXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. marginibus, quum tineis valde perforati essent, novis pagellis restauratis. Constat foliis 84.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA.

Seu

Variorum Opuscula Grammatica.

I. pag. 1. Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ε'δέσσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσει Λαζάρου διακόνου, φιλοσόφου καὶ λογοθέτου. COD. XXVI. *Michaëlis presbyteri & syncelli Apostolicae sedis Hierosolymitanae Methodus de Constructione sermonis, ex tempore dictata Edessae Mesopotamiae, petente Lazaro diacono, philosopho, & Logotheta*. Inc. Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία. Des. λύχνον καὶ ὁδηγὸν τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνημένος σχέσεως. Quae sunt ultima verba epilogi, quo clauditur opus. Tum sequitur pag. 47. *b*. Caput Περὶ τοῦ πῶς δεῖ συντάσσειν. Inc. Ποσαχῶς διῃρημένην ἐστὶ δυνατὸν εὑρεῖν, κ. λ. Des. τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὦ φίλων ἄριστον μειράκιον, quod num ad superiorem Michaëlis Tractatum pertineat, ignoramus. Haec syntactica methodus, seu de constructione Orationis, Ms. servabatur etiam in Bibliotheca Palatina, quae in Vaticanam transiit. Vid. Sylburgi Catalogum Mss. Bibl. Heidelberg. pag. 109. & Mss. Coislinian. p. 230.

II. pag. 48. Πάθη λέξεων τοῦ Τρύφωνος. *Tryphonis dictionum adfectiones*. Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη. Des. φθάσαν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἀποκοπῆναι οὐκέτι ἐκλίθη. Exstat hic Tractatus etiam

(1) Tam titulum, quam initium huius Operis paene obliteratum ex nonnullis litterarum vestigiis, & ex aliorum Codicum exemplaribus supplevimus.

etiam in Cod. XVI. Plut. LVI. §. IV. sed in fine septem circiter versus longior.

III. pag. 51. Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Χάρακος περὶ ἐγκλινομένων. *Ioannis Characis Grammatici de Encliticis* (1). Inc. Ἰςέον, ὅτι τὰ ἐγκλιματικά εἰσιν (corr. οὐκ εἴσιν) ἐν τοῖς ὀκτὼ μέρεσιν, κ. λ. Des. ὅτι καὶ τὰ ἑκάςῃ λέξει ἀναπέμπουσι τὸν τόνον. ταῦτα περὶ τούτων. Nihil de hoc Ioannis Opere Fabricius, qui mentionem huius Grammatici facit Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 366.

IV. pag. 58. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ περὶ διαφόρων τόνων, ὅσαι λέξεις πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον δέχονται τὸν τόνον κατὰ ςοιχεῖον. *Ioannis Alexandrini Grammatici de diversis accentibus, quae voces nimirum pro diversa significatione diversum accentum accipiunt iuxta alphabetum*. Inc. Ἄγνος τὸ φυτὸν, παροξύτονον. ἁγνὸς, ὁ καθαρὸς, ὀξύτονον. Des. Ὠχρὸς, ὁ χλοερὸς, ὀξύτονον. Hic Ioannis Philoponi brevis Tractatus saepius prodiit Graecis subiectus Lexicis. Separatim vero, & quintuplo a se auctum, usibus studiosorum Graecae linguae obtulit Erasmus Schmidius Witeb. MDCXV. 8.

V. pag. 65. b. Ἐτυμολογίαι σὺν Θεῷ διάφοροι. *Etymologiae diversae, auspice Deo*, ordine alphabetico. Inc. Ἀλίβας ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λιβάδα μὴ ἔχειν. Des. εἰς λεπτὸν, ὅ ἐςιν ὑδατῶδες λευκόν. Adnectuntur deinde alia pauca de verbo εἰμὶ, ac de accentibus aliarum particularum encliticarum.

VI. pag. 69. b. Λέξεις τῶν ἰαμβικῶν κανόνων. *Dictiones Canonum iambicorum*, cum sua explicatione. Inc. Ἀφεγγεῖς, μὴ ἔχοντας φῶς. Ἁγιςίας, ἁγιωσύνης. Des. Ὡς ἆημα, ὡς πνεῦμα. ἆημα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενιανῷ. Hae quoque secundum alphabeti litteras dispositae sunt.

VII. pag. 71. Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ σύνοψις διὰ ςίχων γραφεῖσα πολιτικῶν πασῶν τῶν ἐπιςημῶν, γενομένη πρὸς τὸν εὐσεβέςατον κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκα ἐκ προςασίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως, ὥςε διὰ τῆς εὐκολίας καὶ τῆς ἡδύτητος ἐνεχθῆναι τοῦτον εἰς τὴν μάθησιν τῶν ἐπιςημῶν. *Sapientissimi Michaëlis Pselli synopsis omnium scientiarum, versibus stripta politicis, ad piissimum D. Michaëlem Ducam iussu patris ipsius, & Imperatoris, ut facile & suaviter ille ad scientiarum cognitionem traheretur*. Inc.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

Des.

Ἀλλ' ἀποχρῶνται πέφυκε καὶ ταῦτα, ςεφηφόρε.

Inter inedita Pselli scripta reponitur ab Allatio in Diatriba de Psellis ex Fabric. edit. in calce Vol. V. Bibl. Graecae pag. 40. seq. ubi titulum habet omnino diversum: inscribitur enim: Στίχοι πολιτικοὶ περὶ γραμματικῆς πρὸς κύριν Κωνςαντῖνον τὸν Μονομάχον.

VIII. pag. 77. Περὶ τῶν συςελλοφυλασσόντων τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς. *De nominibus contrahentibus, vel custodientibus ω in genitivo, ad* Leonem, ut ex brevissimo Operis Prologo colligitur, cuius initium: Παντὶ τῷ ζητοῦντι ἔνεςί τι περισσὸν, ἡ θεία παροιμία φησί. Τοῦτο γοῦν καὶ ἐπὶ σοὶ, φιλολογώτατε Λέων, κ. λ. Desinit Opus: εἰ δὲ συςέλλεται τὸ δίχρονον, φυλάττεται τὸ ω ἐπὶ γενικῆς. Auctor Anonymus, sed forte idem Psellus, cui adscribendi videntur etiam versiculi, qui sequuntur usque ad §. XIV. inclusive.

IX. pag. 81. Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι ἰαμβικοὶ ρ'. *Eiusdem* (nimirum, ut arbitror, Michaëlis Pselli) *versus iambici centum* de rebus Grammaticis. Inc.

Καιρὸς μὲν ὕπνου, καὶ καθεύδειν ἦν δέον.

Des.

Πανευπρεπεῖς τίκτοιτε παῖδας τοὺς λόγους.

Iidem habentur etiam superius Cod. XXIV. huius Plutei §. XXVII.

X. pag. 82. b. Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι ρ' περὶ ἀντιςοίχων. *Eiusdem versus centum de antistoechis*. Inc.

Πέδον τιθηνὸν ἀκριβοῦ πεφιλμένε.

Des.

Οὕτως κοπεῖτε καὶ χαράττειν καὶ γράφειν.

XI. pag. 84. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιςοίχων ςίχοι ρ'. *Eiusdem de antistoechis versus centum*. Inc.

Ἔρον σμίκρυνε, τῶν γέλων μέγα γράφε.

Des.

Ὄφις δὲ δάκνει καὶ κύων σὺν ἀσπίδι.

XII. pag. 85. b. Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι πολιτικοὶ περὶ ῥημάτων ἀνυποτάκτων καὶ ἀνθυποτάκτων, ρ'. *Eiusdem versus politici centum* (sunt tamen revera CVII.) *de verbis non suppositis, & contrasuppositis*. Inc.

Φέρε μικρόν τι παίξωμεν πολιτικοῖς ἐν ςίχοις.

Des.

Καὶ πνευςιᾶν πως ἔοικεν· οὐκοῦν ἀναπαυςέον.

Exstant item in dicto Codice XXIV. §. XXIV. ubi tamen sunt versus CXXIV.

XIII. pag. 87. b. Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι πολιτικοὶ περὶ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν ὀνομάτων λς'. *Eiusdem versus politici XXXVI. de nominibus faemininis desinentibus in* ια. Inc.

Ἔφης, ὦ φίλε Μιχαὴλ, μόνα με τῶν ἁπάντων.

Des.

Κἂν τῶν εἰς ος, κἂν ἴων εἰς ω περισπωμένων εἴη.

In dicto Codice XXIV. §. XXVI. ubi versus sunt XL.

XIV. pag. 88. b. Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι πολιτικοὶ περὶ συντάξεως ρμ'. *Eiusdem versus politici CXL.* (sunt tamen CXXXVIII.) *de Constructione*. Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεως μῶν ταύτας παροπτέον.

Des.

Ὥσπερ φασίν τι τῶν Μυσῶν καὶ τῶν Φρυγῶν τοὺς ὅρους.

Item in dicto Codice §. XXV. ubi versus CXL. Subiiciuntur deinde pag. 91. nonnulla de nominibus desinentibus in οτατος, κ. λ.

XV. pag. 91. b. Leguntur *Nomina fluminum, fontium, montium, urbium, gentium, atque lapidum*.

XVI. pag. 92. *Canones, sive regulae Gramma-*

(1) Tam heic, quam infra Codice XXV. Plut. LVIII. corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo semel ait: *Io. Characis Grammatici de Declinationibus*, iterum vero: *Io. Charack Grammatici de his quae declinantur*.

maticae, & orthographiae ad cantum accommodatae memoriae facilioris gratia; tum de litteris, quae contrahuntur in genitivo. Horum omnium initium est: Κανὼν περὶ ἀντιςοίχων, ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαν. Τὸ α τὴν καταρχὴν ἀσπάζεται, κ. λ. Finis: τὰ λοιπὰ δὲ μεγάλα γραφέσθωσαν. Tum haec ab eadem amanuensis manu subscriptio apposita: Δόξα σοι, Χριςὲ, δι' ὃ ϗ διήνυσα τὸ φιλοτέχνημα πολυωφελέςατον ὁ σὸς οἰκέτης νίκης ἐπώνυμος, Χαλκοπρατίων πρόξενος, ἀνεψιὸς τῶν Σερῶν τοῦ ποιμένος, ὅπερ τὸν ὁμώνυμον διὰ οἶκτον ἐδέξατο Στέφανον.

Ὄνομα καλὸν ϗ σφόδρα θαυμάσιον ἡ βίβλος κτήσεται. μεγαλεμπορία γὰρ τοῖς φιλολόγοις, οἶδα, κληθήσεται, τοῖς ἀντιςοίχοις βρίθουσα, καὶ πυκνουμένη καλῶς τοῖς κανόσιν, ὥς περ ϗ θαυμάσονται οἱ τὸν φθόνον ψυχαῖς ὑποσμίχονται.

Gloria tibi, Christe. cuius gratia artificiosum hoc opus, atque utilissimum absolvi ego tuus famulus Nicetas, victoriae adfine nomen consecutus, Chalcopatri hospes, consobrinus Serrorum Pastoris, qui sua miseratione eiusdem nominis virum excepit Stephanum.

Nomen pulcrum, ac multum admirabile liber habebit: magnum enim emporium, ut puto, a philologis vocabitur; quum sit totus antistoechis onustus, & bene adpositis canonibus refertus; quos admirabuntur vel illi, qui invidiam animis inurunt.

XVII. pag. 112. *b.* Pro coronide huius Voluminis adferuntur *Deorum Epitheta*, quorum initium ab Iove, hoc titulo: Ἐπίθετα τοῦ Διὸς ἦχος α'. Πρὸς τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἐπίθετα Διὸς, Δωδωναῖος, Ἰδαῖος, Ἑρμεῖος, κ. λ. Sequuntur deinde *Epitheta Bacchi, Minervae, Cereris, Dianae, Iunonis, Apollinis, Martis, &c.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Sacc. XIV. cuius magna pars, veteri scriptura abrasa, nova manu conscripta est. Constat foliis 113.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII SOPHISTAE MEDITATIONES ET ORATIONES.

COD. XXVII. Continet Libanii Opera duobus Tomis divisa, quorum alter *Declamationes XXV. Orationes* alter *XXXII.* (1) complectitur. Primo Tomo praecedit Declamationum Index, singularum titulos & initia repraesentans: Indici vero versiculi sequentes:

Πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,
Ὡς ἀπόνως σχῇς ὅν περ ἂν ζητεῖς λόγον.
Tabulam tibi proposui huiusce libri,
Vt sine labore habeas quem quaeris sermonem.

Declamationum series ita habet:

I pag. 3. *Apologia filii a patre abdicati.* In Cod. XXI. huius Plutei §. VII.

II. pag. 10. *Vlyssis ad Troianos Oratio super Helena.* Ibid. §. II.

III. p. 22. *Demosthenis Relatio de Ara.* Ibid. §. XI.

IV. pag. 27. *b. Patris Apologia.* Ibid. §. XXI.

V. pag. 37. *Avarus se deferens.* Ibid. §. XXXIX.

VI. pag. 45. *Neptuni Actio.* Ibid. §. XXX. In hoc tamen Codice praelocutio concordat cum edita.

VII. pag. 48. *Martis Apologia.* Ibid. §. XXXI.

VIII. pag. 53. *Divitis strenui Apologia.* Ib. §. XXIX.

IX. pag. 59. *Divitis Accusatio.* Ibid. §. XXVI.

X. pag. 66. *Orator praemium petens.* In Cod. XXIII. huius Plutei §. V.

XI. pag. 79. *b. De Laide non reducenda.* In dicto Cod. XXI. §. XXXII.

XII. pag. 88. *Archidami Apologia.* Ibid. §. XXXIII.

XIII. pag. 93. *Caeci parricidii suspecti Apologia.* Ibid. §. XV.

XIV. pag. 108. *Orestes.* Ibid. §. X. Post hanc Declamationem, amanuensis iterum describere caeperat *Vlyssis ad Troianos Orationem super Helena*, quae habetur supra §. II. sed post unum folium errore cognito destitit.

XV. pag. 120. *Achillis Oratio, Vlyssis Oratorio Sermoni adversaria.* Ibid. §. IV.

XVI. pag. 135. *Patrocli ad Achillem Oratio.* Ibid. §. IX.

XVII. pag. 148. *b. Fortis abdicari petens.* In dicto Cod. XXIII. §. IV.

XVIII. pag. 159. *Abdicati fratrem amantis Apologia.* In dicto Codice XXI. §. XXXIV.

XIX. pag. 167. *b. Damnatus exsilium petens.* Ibid. §. XXXVII.

XX. pag. 172. *b. Avarus filium pium abdicans.* Ibid. §. XVIII.

XXI. pag. 179. *b. Timon se deferens.* Ibid. §. XXIV.

XXII. pag. 189. *Rei caedis adulterorum Apologia.* In dicto Cod. XXIII. §. XXIX.

XXIII. pag. 202. *b. Ducis Apologia.* In Cod. XXI. §. XXVIII.

XXIV. pag. 213. *b. Morosus se deferens.* Ibid. §. XVII.

XXV. p. 220. *b. Parasitus alter se ipsum deferens.* Ibid. §. XIX. Sequitur deinde p. 226. analysis trium Declamationum, nimirum I. IX. & XIII. iuxta seriem, quam in hoc obtinent Codice, seu Tractatus de figuris rhetoricis a Libanio in tribus hisce Declamationibus adhibitis. Et heic desinit Tomus prior.

Pag. 229. Incipit Tomus alter, *Libanii Orationes* complectens, quibus index. praecurrit, & indici versiculus:

Χριςὲ, δίδου πονέοντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν.
Christe, porrige laboranti tuam felicissimam opem.

Orationum series sequens est:

I. pag. 231. *De Vita sua.* In Codice XX. huius Plutei §. XXXIV.

II.

(1) Male Montfauconius numerat XXXI. ut ex nostra recensione patebit.

II. pag. 269. *Ad Iuvenes de Oratione*. In Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XVI.

III. pag. 272. *b.* Α῎ρτεμις. *Dianae Encomium*. In cit. edit. Tom. II. pag. 661. Succedunt quidam verſiculi ἄμετροι, parvi momenti.

IV. pag. 277. *b. De inſatiabili cupiditate*. In Codice XX. huius Plutei §. XII.

V. pag. 279. *b. Pro Ariſtophane*. In dicto Cod. XIII. §. X.

VI. pag. 287. *Legatio ad Iulianum*. Ibid. §. VI.

VII. pag. 297. *b. Lamentatio ſuper Nicomedia*. Ibid. §. III.

VIII. pag. 300. *In Imp. Iulianum Conſulem*. Ibid. §. VIII. Sequitur Ἐπιςολὴ τοῦ Κυδώνη (haec enim tantummodo verba ex longiori olim titulo ſuperſunt). Inc. Τὸν μὲν Ἡσίοδον λόγος αἱρεῖ ἰδιώτατος καταδαρθέντα ἐγερθῆναι σοφὸν, κ. λ. Deſ. σεμνὸν ἐπιφημίζοντες ὄνομα.

IX. pag. 311. *b. Concio funebris in Iulianum*. Ibid. §. II.

X. pag. 351. *b. Alia funebris Oratio in eumdem*. Ibid. §. I.

XI. pag. 355. *b. De ulciſcenda Iuliani caede*. Ibid. §. XIV.

XII. pag. 361. *Baſilicus Sermo in Conſtantium & Conſtantem*. Ibid. §. IV.

XIII. pag. 386. *Panegyricus Iuliano dictus*. Ibid. §. IX.

XIV. pag. 391. *b. Panegyricus Antiochenus*. Ibid. §. V.

XV. pag. 421. Πρὸς τὴν βυλήν. *Oratio habita ad Senatum*. Inc. Ὅσοις μὲν πρὸς ὅσυς ἐχρησάμην. Deſ. τὴν βυλὴν ἀνθῦσαν. Inter inedita Libanii ſcripta reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 411. Edidit tamen poſtea Ant. Bongiovanni Venetiis MDCCLIV. 4. p. 30.

XVI. pag. 428. *In eos, qui doctrinam ipſius eludebant*. In dicto Cod. XX. §. III. Titulus tamen cum illo cit. edit. Pariſ. concordat.

XVII. pag. 438. *b.* Πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχυσιν. *Ad Imperatorem adverſus Aſſeſſores Magiſtratuum*. In cit. Tom. II. pag. 191.

XVIII. pag. 445. *Ad eos, qui moleſtum illum appellabant*. In dicto Cod. XIII. §. XV.

XIX. pag. 452. *b.* Πρὸς Ἰκάριον. *Ad Icarium*. In cit. Tom. pag. 455. ubi mutila eſt; deſinit enim in verbis, ἐποίει δὲ ταῦτα ἢ ἐπεὶ . . . pag. vero 513. legitur peroratio huius Orationis incipiens a verbis πρὸς τὸν δεύτερον. ἦν γὰρ, κ. λ. quae quidem editi exemplaris lacuna ſuppleri poteſt hoc Codice, qui integram exhibet Orationem. Quae vero interiecta ſunt inter relata verba, ἐποίει δὲ ταῦτα, & πρὸς τὸν δεύτερον, κ. λ. duo circiter foliis noſtri Codicis continentur.

XX. pag. 457. *b.* Κατὰ Ἰκαρίυ. *Adverſus eumdem Icarium Invectiva*. Ibid. pag. 460.

XXI. pag. 464. *Ad Caeſarium Magiſtrum*. In dicto Cod. XIII. §. XXI.

XXII. pag. 469. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας. *Adverſus Paedagogi convicia*. Inc. Οὐ τὺς ὑβρικότας. Deſ. τί δὲ ὁ παιδαγωγός. In cit. Tom. pag. 637. & 675. Nam duae Orationes iſtae, nimirum (ut in Indice praemiſſo numerantur) XXXII. & XXXV. quum ad eamdem rem pertineant, in Codice inſtar unius coniunguntur.

XXIII. pag. 474. Πρὸς τὺς ὐ λέγοντας. *Invectiva in eos, qui dicere nolunt*. Inc. Καὶ ἐμὲ, κ̀ τὴν πόλιν. Deſ. πρὸς τὰ παρόντα φάρμακον. Ibid. pag. 633. multo tamen brevior; nam deſinit in verbis, ἀλλ' ἐν τῷ . . . Codex vero ita proſequitur: ἀλλ' ἐν τῷ ὑμετέρῳ βίῳ διαφθαρῆναι τῇ πόλει τὴν δόξαν, κ. λ. uſque ad finem, quem mox retulimus: quae paginas circiter quatuor complectuntur.

XXIV. pag. 479. *Ad iuvenes ſuper tapete*. In dicto Cod. XX. §. IV.

XXV. pag. 485. *b. Adverſus Ariſtidem pro Saltatoribus*. Ibid. §. XV.

XXVI. pag. 508. *Ad Antiochenos de Imperatoris ira*. In memorato Codice XIII. §. VII. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 515. *b. Ad Theodoſium Imp. de ſeditione*. Ibid. §. XI.

XXVIII. pag. 522. *b. Ad eumdem poſt conciliationem* cum Antiochenis. Ibid. §. XII.

XXIX. pag. 529. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν. *Pro ſe ipſo ob ſuſceptam Antiochi defenſionem*. Ibid. §. XIX. ſub titulo diverſo.

XXX. pag. 534. Πρὸς Ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. *Ad Antiochenos pro Rhetoribus*. In cit. Tom. pag. 85.

XXXI. pag. 540. *b. De ſervitute*. In dicto Cod. XIII. §. XX. cum quo concordat.

XXXII. pag. 551. Κατὰ Λυκιανοῦ. *Contra Lucianum*. In cit. Tom. pag. 433. Sequitur amanuenſis ſubſcriptio: Ἔτυς ͵ϛϡ΄. τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρύσης δέλτυ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. χειρὶ δὲ καὶ κόπῳ Θεοπέμπτυ ἐτελειώθη· κ̀ πάντας, ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες, ἀντιβολῶ, εὔχεσθέ μοι (1). *Anno* 6900. (Chriſti MCCCXCII.) *finis cum Deo ſancto praeſentis libri menſe Septembri; manu vero ac labore Theopempti abſolutus eſt; & omnes vos, fratres ac patres, quaeſo, orate pro me*. Tum verſiculi ſeptem πολύμετροι ad SS. Triadem, non illi quidem magni momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 556.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LVCIANVS.

IN prima Codicis pagina occurrit ſtatim brevis Luciani Vita, ſic tamen oſcitanter exarata, ut ex ea nonnulla perierint. Inc. Λυκιανὸς ὁ κατάρατος, ὃς δαίμοσι μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Deſ. τῷ σκότει προσέδραμε. Ead. pag. *b.* Operum Luciani index & ipſe parum accurate conſcriptus, quorum haec ſeries: COD. XXVIII.

I. pag. 2. *Tyrannicida*, cum argumento.

II. pag. 6. *b. Abdicatus*, item cum argumento.

III. pag. 14. *Phalaris prior*.

(1) Mutilam edidit hanc ſubſcriptionem Montfaucon.

IV. pag. 17. *Phalaris alter*.
V. pag. 18. *b. Herodotus, sive Aetion*. Tom. I. cit. edit. pag. 831.
VI. pag. 20. *Zeuxis, sive Antiochus*. Ibid. pag. 838.
VII. pag. 22. *b. Pro lapsu in salutando*.
VIII. pag. 25. *De mercede conductis*. Huius Sermonis aliquae paginae in Codice sunt transpositae.
IX. pag. 35. *Apologia pro mercede conductis*.
X. pag. 38. *b. Harmonides*.
XI. pag. 40. *Scytha, seu conciliator hospitii*. Tom. I. pag. 859.
XII. pag. 42. *b. Quomodo historia conscribenda sit*.
XIII. pag. 53. *De Dipsadibus*.
XIV. pag. 54. *Hippias, seu Balneum*.
XV. pag. 55. *b. Allocutio, seu Bacchus*.
XVI. pag. 57. *Allocutio, sive Hercules*.
XVII. pag. 58. *b. Muscae Encomium*.
XVIII. pag. 60. *Demonactis Vita*.
XIX. pag. 63. *b. De Domo*.
XX. pag. 67. *b. Patriae Encomium*.
XXI. pag. 69. *De morte peregrini*.
XXII. pag. 74. *b. Pseudologista, seu de die nefasto contra Timarchum*.
XXIII. pag. 79. *b. Adversus indoctum & multos libros ementem*.
XXIV. pag. 84. *De somnio, seu Vita Luciani*.
XXV. pag. 86. *b. De Luctu*.
XXVI. pag. 89. *Demosthenis Laudatio*.
XXVII. pag. 97. *Ad eum, qui dixerat, Prometheus es in verbis*.
XXVIII. pag. 98. *b. De non temere credendo calumniis*. In Codice tamen inscribitur: Περὶ ἀγνοίας.
XXIX. pag. 103. *b. De Electro, seu Cycnis*.
XXX. pag. 104. *b. Macrobii*.
XXXI. pag. 107. *b. Verae historiae Liber primus*. In Cod. inscribitur: Α'ληθινῶν διηγημάτων πρῶτον.
XXXII. pag. 116. *Verae historiae Liber secundus*. Inscrib. Α'ληθινῶν διηγημάτων δεύτερον.
XXXIII. pag. 124. *Iudicium vocalium*.
XXXIV. pag. 125. *b. De Sacrificiis*.
XXXV. pag. 127. *b. Rhetorum praeceptor*.
XXXVI. pag. 132. *b. Alexander, seu Pseudomantis*.
XXXVII. pag. 142. *De Dea Syria*. Tom. III. pag. 451.
XXXVIII. pag. 150. *De Astrologia*.
XXXIX. pag. 152. *b. Convivium, vel Lapithae*.
XL. pag. 158. *b. Icaromenippus, seu Hypernephelus*.
XLI. pag. 165. *Iupiter confutatus*.
XLII. pag. 167. *b. Traiectus, seu Tyrannus*.
XLIII. pag. 172. *Timon, seu Misanthropos*.
XLIV. pag. 179. *Charon, seu Contemplantes*.
XLV. pag. 183. *b. Nigrinus, seu de moribus philosophorum*. Huius Dialogi fere dimidium recentiori manu suppletum est.
XLVI. pag. 190. *Iupiter Tragoedus*. Huius quoque potiorem partem eidem recentiori manui debemus.
XLVII. pag. 201. *Somnium, sive Gallus*.
XLVIII. pag. 207. *Prometheus, sive Caucasus*.
IL. pag. 209. *Amores*.
L. pag. 218. *Vitarum auctio*.
LI. pag. 222. *b. Reviviscentes, seu Piscator*.
LII. pag. 230. *Deorum Concilium*.
LIII. pag. 232. *b. Bis accusatus, seu Tribunalia*.
LIV. pag. 239. *Anacharsis, sive de Exercitationibus*.
LV. pag. 246. *b. Eunuchus*.
LVI. pag. 248. *Navigium, seu Vota*.
LVII. pag. 254. *b. Fugitivi*. Tom. III. pag. 365.
LVIII. pag. 258. *Imagines*. Tom. II. pag. 458.
LIX. pag. 262. *b. Pro Imaginibus*.
LX. pag. 266. *b. Hermotimus, sive de Sectis*.
LXI. pag. 282. *b. De Parasito, sive quod ars est parasitica*.
LXII. pag. 289. *b. Philopseudes, sive Incredulus*. Tom. III. pag. 29.
LXIII. pag. 296. *b. De saltatione*. Tom. II. pag. 265.
LXIV. pag. 303. *b. Cynicus philosophus*.
LXV. pag. 306. *Toxaris, sive Amicitia*. Tom. II. pag. 507.
LXVI. pag. 316. *Disputatio cum Hesiodo*.
LXVII. pag. 317. *Lexiphanes*.
LXVIII. pag. 320. *Menippus, seu Oraculum mortuorum consultum*.
LXIX. p. 323. *b. Halcyon, seu de Transformatione*. Tom. I. pag. 176.
LXX. pag. 324. *b. Saturnalia*.
LXXI. pag. 326. *Cronosolon*.
LXXII. pag. 327. *b. Epistolae Saturnales IV*.
LXXIII. pag. 330. *Mortuorum Dialogi XXX*. ordine ab editis diverso; sunt enim I. X. XXII. XXI. XVIII. XX. II. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. IV. V. VI. VII. VIII. IX. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. XXV.
LXXIV. pag. 341. *b. Dialogi Marini XV*. qui in editorum serie sunt I. II. III. IV. IX. VIII. V. VI. X. XI. VII. XII. XIII. XIV. XV.
LXXV. pag. 346. *Deorum Dialogi XXVI*. quorum ordo ab editis diversus: sunt enim XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. IV. V. VI. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. XVI. XI. XII. XVII. XVIII. XIX. XXV. XXVI. XX.
LXXVI. pag. 355. *b. Dialogi Meretricii XV*. quorum series eadem prorsus cum editis.
LXXVII. pag. 363. *b. Tragopodagra*.
LXXVIII. pag. 366. *Ocypus*, sive *Celeripes*, cum argumento. Tom. III. pag. 664. Huius finis in Codice, quemadmodum & alia

alia multa vetustate & madore obliterata obsoleverunt (1).

Nonnulla sunt in hoc Codice scholia marginalia, & ut videntur, eadem eius qui Codicem scripsit, manu; quorum specimen illud esto, quod legitur sub finem Dialogi *Iunonis & Iovis*, qui in Codice est XXII. (in editione vero XVIII.) ad vocem ὁ Ἰκάριος. Sic igitur habet: Ἀθηναῖος ὗτος ὁ Ἰκάριος, ᾧ πρώτῳ Διόνυσος ἐπιξενωθεὶς γεωργῷ ὄντι φιλοφρονήματι τούτῳ τετίμηκε τῆς ξενίας, τὴν τῆς ἀμπέλου φιλοπονίαν διδάξας. τιγαροῦν καὶ ἐπιμελησάμενος τοῦ δωρήματος, εἶτα κατὰ τὸν καιρὸν τρυγήσας καὶ ἀποθλίψας τὸν οἶνον, καὶ πιεῖν τοῖς συνεργαζομένοις παρασχὼν, ἀήθει τῷ πόματι, εἶχε παρειμένους τοὺς πεπωκότας. νομίσαντες οὖν οὗτοι τὸ τοιοῦτο δεινὸν, τὸν σκευάσαντα καὶ φάρμακον . . . . Vltima vox prorsus evanuit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. marginibus, sub finem praesertim Codicis, humore valde corruptis, ac characteribus propterea prorsus evanidis. In secunda eius pagina legitur: Αὕτη βίβλος ἐστὶν Κρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. Constat foliis 367.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI DEORVM.

Quibus adde

Nonnulla alia Plutarchi, Isocratis, & Demosthenis Opera &c.

COD. XXIX. I. pag. 1. LVciani *Deorum Dialogi* tantummodo XXIV. qui eumdem cum editis ordinem obtinent, exceptis VIII. & IX. qui postponuntur, & XX. qui in Codice, ultimo loco ponitur (2).

II. pag. 20. *Eiusdem Dialogi Marini XV.* quorum item series cum editis concordat.

III. pag. 29. *Mortuorum Dialogi XXX.* quorum ordo idem prorsus cum editis.

IV. p. 53. *b. Eiusdem Menippus, sive Oraculum mortuorum consultum.*

V. pag. 60. *b. Charon, seu Contemplantes.*

VI. pag. 70. Πλουτάρχου περὶ τοῦ, πῶς ἄν τις διακρίνειεν τὸν κόλακα τοῦ φίλου. *Plutarchi, quomodo quis adulatorem ab amico internoscere queat.* In edit. Paris. typis Regiis A. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 48.

VII. pag. 97. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης. *Eiusdem de negociositate.* Ibid. p. 515.

VIII. pag. 106. Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis ad Demonicum Oratio. admonitoria.* Inc. Ἐν πολλοῖς μέν. Des. ἐπικρατήσειεν. Exstat in eius Operum edit. alias cit. pag. 1.

IX. pag. 112. *b.* Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. *Ad Nicoclem de Regno.* Inc. Οἱ μὲν εἰωθότες. Des. αὐτὰς ποιήσεις. Ibid. pag. 20.

X. pag. 119. *b.* Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικός. *Nicocles, seu socialis.* Inc. Εἰσί τινες. Des. διαπράξασθαι. Ibid. pag. 38.

XI. pag. 129. *Demosthenis Olynthiacae Orationes III.* Prima inc. Ἀντὶ πολλῶν. Des. παντὸς εἵνεκα. II. inc. Ἐπὶ πολλῶν. Des. ὑμῖν ἐχόντων. III. inc. Οὐχὶ ταῦτα. Des. ὑμῖν μέλλει. In edit. alias cit. pag. 1. seqq.

XII. pag. 142. *Epigrammata plurima,* quorum primum *in Hippocratem* ita habet:

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
Ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν ἀΐδῃ.

Idemque in margine repetitum, sed ordine verborum retrogrado, ita legitur:

Εἰν ἀΐδῃ σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
Σώετο, καὶ μερόπων ἦν φάος Ἱπποκράτης.

Vltimum tetrastichon est sequens:

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δῆλος ἀνὴρ
Ἰητρὸς δεπάων νέκταρ ἀπειπόμενος.
Εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος, οὐδὲ διδάχθη
Ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

Tandem recentiori manu in postrema pagina adiectum est Epigramma octastichon *ad Mercurium*, cuius initium:

Ἑρμῆ χαῖρε, Διὸς μεγάλου & Μαιάδος υἱὲ, κ. λ.

Nonnullis autem scholiis marginalibus adspersus est Codex, quorum unum illud esto speciminis loco, quod paullo ante finem Dialogi *Iudicium Dearum* inscripti ita legitur pag. 20. Φιλόχορος ἐν Β' Ἀττίδος φησὶν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεᾷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. In ultima pagina scriptoris nomen legitur hoc pacto: Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Βαρθολομαίου Κομπαρίνου ἐκ τοῦ Πράτου ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ. *Scriptus est* (hic Codex) *per me Bartolemaeum Comparinum Pratensem Florentiae.* Constat fol. scriptis 161.

ΒΙΒΛΟΣ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΣΟΦΩΝ.

LIBER SIMILITVDINVM ET SERMONVM VIRORVM SAPIENTVM.

I. pag. 1. N*Arratio Indica*, quae in hoc Codice inscribitur Ἰχνηλάτης, COD. XXX. in aliis, Τὰ κατὰ Στεφανίτην καὶ Ἰχνηλάτην, a Perzoo Medico in gratiam Chosrois Regis in Perside primum ex Indica lingua in Arabicam translata, ac deinde a Symeone Setho, qui Praefationem insuper de auctore Operis, illiusque inventione adtexuit, ex Arabica in Graecam versa. Inc. Praefatio: Ἡ παροῦσα βίβλος συνεγράφη παρὰ Ἰνδῶν. Des. ὅπερ ἐστὶ τοῦ Στεφανίτου καὶ Ἰχνηλάτου. Opus inc. pag. 9. Ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Δησαλὴν ἐπηρώτησέ τινα, κ. λ. Des. καὶ τὴν ἐμὴν παρὰ σοῦ ἐλεημοσύνην τε καὶ εὐεργεσίαν, ἀμήν. Hoc Opus, cui

(1) Male Montfauc. in suo Catalogo postremum hoc Luciani Opusculum *Oedipodis* nomine indigitat, quemadmodum etiam in numero Sermonum, qui in hoc habentur Codice designando fallitur, XLVIII. esse adserens: id enim recensio nostra falsum evincit.

(2) Male Montfaucon. de hoc Codice loquens, adseruit in suo Catalogo, *Luciani Dialogi Deorum VI.*

cui titulus est etiam, *Specimen sapientiae Indorum*, sive Dialogus inter Absalonem Indorum Regem, & Gymnosophistam quemdam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem, moresque instituentem, Petrus Possinus, utpote a Mich. Palaeologo apud Pachymerem singulariter commendatum, priori Pachymeris Tomo Latine subiunxit, usus in versione sua Graeco Codice Allatiano Symeonis Sethi, qui in Graecum, uti diximus, ex Arabico transtulit circa A. C. MX. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Graece ex Codice Holsteniano hunc eumdem librum cum nova versione sua Latina vulgavit Seb. Godfridus Starckius Berolini MDCXCVII. 8. Vide quae de hoc opere doctissime Fabricius edisserit B. G. Vol. VI. pag. 461. ubi hunc ipsum Codicem memorat.

II. pag. 79. ex qua paucae supersunt lineae, eaeque mutilatae, occurrunt pauca quaedam excerpta fabulosa, quorum initium: Λέγεται γὰρ, ὡς ταύτης τις εἶχεν ᾠδὴν, κ. λ.

III. pag. 81. *Aesopi Fabulae* cum duplici Auctoris Vita. Prima valde longa inc. Ὁ κατὰ πάντα τὸν βίον γενόμενος, κ. λ. Des. καὶ ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐξεδίκησαν τὸν τοῦ Αἰσώπου μόῤῥον (l. μόρον). Alia brevissima pag. 113. inc. Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς, Φρὺξ μὲν ἦν τὸ γένος. Des. τὰ ἐν ἑκάστῳ μυθολογούμενα, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα. Hanc sequuntur *Fabulae centum*, ordine alphabetico dispositae. Prima inc. Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι, κ. λ. Vltima inc. Ὥρᾳ δέ ποτε χειμῶνος τυγχανούσης, κ. λ. Vita illa, quam primo loco innuimus, Maximum fortasse Planudem habet auctorem; licet enim ab ea, quam Fabricius indigitat B. G. Vol. I. pag. 399. N. XI. initio omnino sit diversa; progressu tamen verbis quidem ab ea nonnihil differt, sententiis vero propemodum cum ipsa concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. charactere valde mendoso. Constat fol. 134.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΠΕΡΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΤΙΚΩΝ.

INSTITVTIONES NAVMACHICAE, STRATAGEMATICAE, ET PIRATICAE.

COD. XXXI. I. pag. 1. Post titulum exteriori omnino similem incipiunt: Ἀφῆς δὲ εἴπομεν ταῦτα, ἀπάρτι ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γενομένης εἰς τὴν θάλασσαν μάχης, κ. λ. Des. ὥς τε ἔχειν τὸ μίλιον πόδας τετρακισχιλίους πεντακοσίους. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, κ. λ. (1) In pag. 117. occurrit lacuna trium circiter paginarum, adscriptis in margine ab eadem scriptoris manu hisce verbis: λείπουσιν ἴσως ἑξηκονταδύο στίχοι. In fine leguntur Κανόνες ψαλλόμενοι εἰς πολέμους, *Canones, qui canuntur ad bella*. Inc. Ὁ πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυὴ συμμαχήσας, κ. λ. tum amanuensis subscriptio hoc pacto: ͵αφξδ'. Ἀπριλλίου κβ'. ἐτελειώθη χειρὶ Ἀντωνίου τοῦ ἐπάρχου ἐν Κερκύρᾳ. *MDLXIV.* (2) *Aprilis die XXII. absolutum est manu Antonii Eparchi Corcyrae.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. cuius XXIII. prima folia manu diversa videntur exarata. Constat foliis scriptis 127.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADEM INCERTI AVCTORIS.

COD. XXXII. I. pag. 1. Σχόλια πάνυ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα τῆς Ἰλιάδος Ὁμήρου. *Scholia valde necessaria, & utilia in Homeri Iliadem*. Inc. Μῆνιν, παρὰ τὸ μένω, ἐπεκτάσει μῆνις. ὡς ἔνος ἦνις. ἄειδε, μετωνυμικῶς ποιεῖ τὸ ἀείδειν. βούλεται γὰρ τὰ λυπηρὰ μᾶλλον ᾄδειν. ἤτοι τῇ ἡδονῇ συγκαλύπτειν καὶ σκέπειν. ὅταν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος ὁ λόγος, ἔννεπε, φησὶν ἁπλῶς, κ. λ. (3) Pag. 33. inseritur Τρύφωνος περὶ παθῶν λέξεων. *Tryphonis de dictionum passionibus* Libellus, cuius initium est: Τὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόν τε καὶ ποιόν. Finis: οἷον δῶμα, δῶ· κυκεῶνα, κυκεῶ· Ἀπόλλωνα, Ἀπόλλω· ὅτι, ὅ. Scholia vero desinunt in fabulosa Niobes narratione, cuius ultima verba sunt: ἡ δὲ φεύγουσα ηὔξατο λιθωθῆναι, καὶ ἐλιθώθη. Relicta sunt deinde folia vacua septem pro ipsorum scholiorum continuatione.

II. p. 81. Sequuntur scholia antiqua in IV. primos Odysseae libros, quibus bina praeeunt argumenta; quorum primum inc. Ἡ θεῶν ἀγορὰ γίνεται, κ. λ. alterum inc. Ἡμέρα, ἐν ᾗ ἡ θεῶν ἀγορὰ, κ. λ. Scholia inc. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα. Γελοῖοι οἱ τὸ ἄνδρα μοι, ἀνδρεῖον ἀκούοντες· ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον καὶ πολύτροπον ἔννεπε. Des. ἀντὶ τοῦ, εἴ πως ἐστί. τουτέστιν, εἴ τις μηχανή ἐστιν. Heic quoque septem folia vacua relicta sunt ad scholia eiusmodi prosequenda.

III. pag. 129. Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐπιστολὴ, διὰ στίχων πολιτικῶν περιεκτικὴ ἱστοριῶν διαφόρων. *Ioannis Tzetzae Epistola versibus politicis continens varias historias*. Inc.

Ζαβαρειώτα λαχανᾶ τούτοις καὶ γὰρ ἀβρόνῃ.

Progreditur autem usque ad urbanitates eiusdem, sive facete dicta, quae tamquam trivialia se omisisse fatetur exscriptor; etenim post versum:

Νῦν δὲ τοῖς ἀστείσμασι τὸ σκυθρωπὸν ἐλαύνω,

ita subiungit: Καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὰ ἀστείσματα οὐ μετέγραψα, ὡς ἐῤῥιμμένα καὶ εὐτελῆ καὶ ἰδιώτιδος μούσης καὶ ἀγοραίας. Exstat haec Epistola in eius Chiliad. IV. & quidem a vers. 467. usque ad vers. 780. primis tamen quinque versibus, argumenti, quo de in ipsa agi-

(1) Auctor videtur Christianus.

(2) Error in Catalogo Montfaucon. ubi legitur MDCLXIV In Paleogr. Graec. pag. 95. haec habet: *Antonius Eparchus scripsit in Corcyra Tactica de Naumachia, anno MDLXIV. qui Codex est in Biblioth. Laur. Dono dedit Regi Codicem Astronomicorum, qui scriptus fuerat A MCCCCLXII. N. 3206. fol.*

(3) Hoc primum scholion convenit cum editis ab Antonio Bongiovanni ex Codice Bibliothecae Venetae D. Marci. Venetiis MDCCXL. 4. pag. 1.

agitur, divisionem continentibus, in Codice praetermissis. Incidit autem inter Poëtas Graecos Veteres Iac. Lectii, Tomo Lyric. pag. 330. seqq.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 136.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

LIBANII SOPHISTAE EPITAPHIVS.

Sive

Libanii Sophistae Oratio funebris in Iulianum, Hephaestionis, Iuliani Imp. Aristotelis, Georgii Gemisti, Bessarionis, Ammonii Hermeae F. Zoroastris, & M. Tullii Ciceronis Opera varia.

COD. XXXIII. I. pag. 1. Λιβανίυ σοφιςοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰυλιανόν. *Libanii Sophistae Oratio funebris in Iulianum Imperatorem*. Inc. Ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἠλπίζον, κ. λ. Des. οὓς αὐτὸς ἦγες μεγάλους. Edidit Fabricius Graece & Latine B. G. Vol. VII. a pag. 223. ad pag. 378.

II. pag. 47. *Anonymi Tractatus de Figuris*. Inc. Τὸ τοῦ σχήματος ὄνομα, φιλολογώτατε ἄναξ, κ. λ. Des. ἃν καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐτῆς ὄντα τυγχάνῃ.

III. pag. 50. Ἡφαιςίωνος περὶ μέτρων. *Hephaestionis de Metris*. Inc. Ἰςέον, ὅτι πᾶς ἐςὶ μετρικὸν σύςημα συλλαβῶν. Des. καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ μέτρῳ ἐμπίπτειν. Hephaestio Alexandrinus Grammaticus, inter Imperatoris Veri praeceptores Iulio Capitolino laudatus, scripsit, Suida teste, ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων, qui libellus eruditus, atque utilis etiamnum exstat. Prodiit primum Graece cum scholiis Graecis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. Vid. Fabric. B. G. Vol. VII. p. 16.

IV. pag. 60. Ἰυλιανοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον. *Iuliani in Regem Solem*. Inc. Προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγυ τοῦδε. Des. πολλὰς πάνυ καὶ πολυτελεῖς περιόδυς. Exstat inter eius Opera Gr. Lat. edita curante Ezechiele Spanhemio Lipsiae MDCXCVI. fol. Tom. I. p. 130.

V. pag. 76. Ἀριςοτέλυς φυσιογνωμικά. *Aristotelis Physiognomica*. Inc. Ὅτι καὶ διάνοιαι ἕπονται τοῖς σώμασι, κ. λ. Des. ἐφ' ὧν καὶ φρονήσεως πλείςης ἐπὶ πρέπειαν γίνεται. Exstant inter eius Opera edit. alias cit. Tom. I. pag. 1169. Sequuntur p. 88. *b.* fortasse ex eiusdem Aristotelis scriptis excerpti, Tractatus varii *de aquis, ventis, tempestatibus, ac serenitatibus*, quorum initium: Σημεῖα ὑδάτων, καὶ πνευμάτων, καὶ χειμώνων, καὶ εὐδιῶν ὧδ' ἐγράψαμεν καθόσον ἦν ἐφικτόν, κ. λ. Finis: ἀλλ' ἢ πρὸς αὐτῶν, ἢ ὕςερον μικρῷ. Adiiciuntur pag. 96. *b.* nomina variorum ventorum, eorumque iuxta loca, unde spirant, diversae denominationes.

VI. pag. 98. Τοῦ Γεμιςῦ πρὸς τὸν βασιλέα. *Gemisti* (Georgii) *ad Imperatorem* (Manuelem Palaeologum) *Epistola*. Inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Τὰ μὲν καθ' ἕκαςα, περὶ ὧν ἂν σε ἐβυλόμην μαθεῖν, κ. λ. Des. ζώης ἐπιμήκιςον, ὦ βασιλεῦ. Haec Gemisti de rebus Peloponnesiacis, ac praecipue de Isthmo Epistola adhuc inedita exstat etiam in Bibl. Caesarea, teste Nessel. Part. IV. pag. 43. §. IV. Diversa autem est haec Epistola ab einsdem Plethonis ad eumdem Manuelem Imp. Oratione *de rebus Peloponnesiacis*, quam ex Biblioth. Ioannis Sambuci cum Io. Stobaei Eclogis Physicis & Ethicis edidit Gr. & Lat. Guil. Canterus Antuerp. MDLXXV. fol. Fuit autem Georgius hic Gemistus, patria Byzantinus, & iam labentis Graeciae occasu prudentia, moribus, ac scientia spectabilis; vixit utplurimum in Peloponneso; in Italia quoque eo, quo Concilium Florentiae sub Eugenio IV. celebratum est tempore, cum Bessarione, Gaza, & aliis versatus est. Vid. Fabric. in not. ad Diatribam Allatii de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

VII. pag. 99. *b. Bessarionis Epistola ad Theodorum Gazam*. Inc. Οὐκ ἐθαύμαζον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἠχθόμην. Des. διαπραξόμεθα ὅσαγε δυνατά. ἔῤῥωσο. Ms. habetur etiam in Bibl. Caesarea Nessel. Catalogi Part. IV. pag. 44. §. V.

VIII. pag. 101. *b.* Ἑρμίυ φιλοσόφυ προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφυρίυ τοῦ Φοίνικος. *Hermeae* (seu potius Ammonii Hermeae filii) *philosophi protheoria in Porphyrii Phoenicis Introductionem*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων λόγων. Des. ἀλλ' ὄργανον, ὡς ἐν ἑτέρῳ δείξομεν. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. p. 163. Haec Introductio Graece edita est apud Aldum Venetiis MDXLVI. in 8. ubi incidit a pag. 1. usque ad finem p. 13. *b.* Ms. vero legitur etiam in Codice Bibliothecae Regiae Paris. ut ex Catalogo eruitur T. II. p. 188.

IX. pag. 113. Μαγικὰ λόγια τῶν ἀπὸ τοῦ Ζοροάςρυ μάγων. *Magica Oracula* num. XXXVI. *eorum qui Zoroastrem sequuti sunt sapientum*, cum scholiis. Primum inc. Δίζεο σὺ ψυχῆς, κ. λ. Vltimum est: Πατὴρ ὁ φόβον ἐνθρώσκει, πειθὼ δ' ἐπιχεύει. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὰ αὐτὰ λόγια. *Enarratio in eadem Oracula*. Inc. Οἱ ἀπὸ Ζοροάςρυ μάγοι νομίζυσιν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι συχνοὶ, κ. λ. Des. ὡς καὶ πεντακιςχιλίοις ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν πρεσβύτερον ἱςορεῖσθαι. Hoc Opus indigitare videtur Fabric. B. G. Vol. I. pag. 248. §. VIII. ubi ait, ex LX. Oraculorum tetradibus a Proclo collectis & illustratis, sexaginta versus, neque integros tamen illos, editos Graece cum scholiis Gemisti Plethonis a Ludovico Toletano Paris. MDXXXVIII. 4. cum titulo nostro consimili. G. & Lat. tum Oracula, tum scholia edidit Io. Opsopaeus ad calcem Sibyllinorum Oraculorum edit. Paris. MDIC. 8. &c.

X. pag. 119. *b.* Ἀριςοτέλυς περὶ παντὸς κόσμυ πρὸς Ἀλέξανδρον βασιλέα. *Aristotelis de Universo ad Alexandrum Regem*. Inc. Πολλάκις μὲν ἔμοιγε, κ. λ. Des. εὐθὺς μέτοχος εἴη. Sequuntur quatuor versiculi:

Σοφοῖσιν ἐξέδωκας ὄντων τὴν φύσιν
Λόγοις ἄριςα, τάξιν αὐτε ὃ θέσιν,
Εὔσχημον κόσμον κάλλονῆς ἀσυγκρίτυ,

Χρυ-

Χρυσοῦν, Ἀριστότελες, ὄργανον λόγων.

Dedisti, doctis explanans rerum naturam
Sermonibus optime, nec non ipsarum ordinem & statum,
Decorum ornatum formae non confusae,
Aureum, o Aristoteles, sermonum organum.

XI. pag. 133. *b.* Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος περὶ μνήμης τεχνικῆς. *Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiali*. Inc. Περὶ τῆς μνήμης πότερον ἔχει τι τέχνης, κ. λ. Des. πλείω τῆς χρείας λέγειν φιλοτιμεῖσθαι. Interprete forte Maximo Planude. Hoc *de Memoria* Opusculum inter supposita Ciceronis scripta accenset Fabricius Bibl. Latin. Tom. I. pag. 150. N. 11. ubi ait, nonnullos credidisse Tironis esse, Ciceronis liberti, seu potius interpolatam particulam e Libro IV. Rhetoricorum. De Graeca vero illius versione ne verbum quidem.

XII. pag. 138. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ἀρετῶν. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Georgii Gemisti de Virtutibus*. Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις. Des. μᾶλλον εὖ πράξαιμεν. Tum subiicitur divisio, & ordo Virtutum. Gr. & Lat. libellus hic, interprete Adolpho Occone Augustano prodiit Basileae apud Oporinum primum MDLII. 8. tum MDLXXVII. 8. additis Hieronymi Wolfii adnotationibus &c.

XIII. pag. 145. Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. *Aristotelis de Virtutibus*. Inc. Ἐπαινετὰ μέν εἰσι τὰ καλὰ, κ. λ. Des. τῶν ψεγομένων ἐστίν. In eius Operum edit. Paris. MDCXIX. T. II. p. 291.

XIV. pag. 148. Ἀριστοτέλους ὅρος ἀρετῶν καὶ κακιῶν ἀπὸ τῶν ἠθικῶν. *Aristotelis definitio virtutum, & vitiorum ex eius Moralibus*. Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετική. Des. καὶ οὔτε πάθη, οὔτε δυνάμεις. Excerpta sunt etiam ex aliis eius libris, Rhetoricis nimirum, ac Politicis.

XV. pag. 152. Vltimo tandem loco occurrit *Somnium Scipionis*, scriptum a M. T. Cicerone, & a Maximo Planude in Graecam linguam translatum. Incipit, nullo tamen titulo instructum, Ἡνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμην, κ. λ. Des. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην. Exstat Ms. etiam in Coislin. Bibl. pag. 520. Cod. CCCLV. & in Bibl. Regis Christianiss.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 159.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

LIBANIVS.

Seu

De Grammatica & Rhetorica diversorum Scriptorum Opera.

COD. XXXIV. I. pag. 1. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖος χαρακτήρ. *Libanii Sophistae Epistolicus character*. seu *conscribendarum Epistolarum Methodus*. Inc. Ὁ μὲν ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ ποικίλος τε καὶ πολυσχεδὴς, κ. λ. Des. διαβολὴ γὰρ φιλοσόφοις οὐχ ἁρμόζει. Inter Libanii Opera citatae toties editionis non occurrit. Proclo Lycio tribuitur in Mss. quibusdam, ut in Codice Vindobonensi & Barocciano, & tribus Regis Galliae apud Labbeum Bibl. Nov. Mss. pag. 109. Sine auctoris nomine prodiit Graece typis Regiis ex officina Fed. Morelli MDLXXVII. 4. sub Libanii nomine Graece & Latine ex versione Casparis Stiblini praemissus est Phalaridis & Bruti Epistolis apud Commelin. MDXCVII. in 8. Latine tantum vertente Wolffgango Anemoecio exstat in Gilberti Cognati farragine Epp. Laconicarum Basileae MDLIV. 12. Diversus est ab alio eiusdem argumenti libello, qui item sine auctoris nomine exstat in Collect. Epp. Graecarum Cuiaciana pag. 164. & inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, Ἡρακλείδη, κ. λ. & quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

II. pag. 6. *b.* Περὶ συντάξεως. *De constructione*, Anonymi Tractatus. Inc. Ὀκτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, ὄνομα, ῥῆμα, κ. λ. Des. καὶ λέγειν, λύπην ἐπάγει τῇ μητρί.

III. pag. 8. *b.* Τοῦ αὐτοῦ (nimirum, ut superscriptum est, Γρηγορᾶ) πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Eiusdem Gregorae ad eumdem Imperatorem*, Epistola. Inc. Ἐγκαλεῖς ἡμῖν ἀργίαν καὶ ῥαθυμίαν. Des. τῶν ἰδίων ἑκάστῳ φιλονεικιῶν ὅπλον τυγχάνουσα. Ex hoc titulo videtur, Opus superius ad Gregoram pertinere. Haec duo Gregorae opuscula non recensentur in Catalogo eius Operum Io. Boivin apud Fabric. B. G. Vol. VI. p. 312.

IV. p. 9. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη διάλογος περὶ γραμματικῆς. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Maximi Planudis Dialogus de Grammatica*. Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, κ. λ. Sed huius Dialogi unicam tantum paginam amanuensis exscripsit, & alia pauca in marginibus duorum sequentium foliorum prosequutus est. Desinit igitur in verbis: οὕτως ἂν εἴποι τις, ἐνεστὼς ἐστιν ὅταν καθ' ὃν χρή..... Exstat Ms. & in Biblioth. Regis Galliae, ut habetur ex Catalogo T. II. p. 524.

V. pag. 10. Ἡρωδιανοῦ περὶ πνευμάτων. *Herodiani de spiritibus* (1). Inc. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται, κ. λ. Des. καὶ οὐ ἀρνητικὸν ψιλοῦται. Inter Herodiani scripta, quorum titulos exhibet Fabricius Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 10. seq. haec inscriptio non occurrit. In margine huius Herodiani Tractatus, incipiendo a pag. 12. *b.* descriptus est alter Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ γραμματικῆς. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Nicephori Gregorae de Grammatica*. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν, κ. λ. Des. ἐπὶ μὲν οὖν προσδοκωμένου ἀγαθοῦ λέγεται ἐπιθυμία. Vide quae de hoc Nicephori Gregorae Libello innuimus supra pag. 265. §. XL.

VI. pag. 17. Περὶ τόνων ἐκ τῶν Χοιροβοσκοῦ Αἰθερίου, καὶ ἑτέρων. *De accentibus ex Choerobosci Aetherii, & aliorum Operibus*. Inc. Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον περισπᾶται. Des. ἀσμα, ὄλβος, πύργος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ πνευμάτων λόγου. Georgii Choerobosci *de XXVII. tropis & figu-*

(1) In hoc Herodiani Opere definit huius descriptio Codicis in Catalogo Montfaucon. De reliquis mirum silentium.

figuris Poëticis, & de spiritibus, atque accentibus, exstat Ms. in Bibl. Vindob. Vid. Fab. B. G. T. VII. p. 42.

VII. pag. 26. *b.* Ἀρχὴ τῶν ἀντιστοίχων. *Initium Tractatus de Antistoecbis*, scilicet (ut explicatur in Catalogo Operum Nicephori Gregorae, quem ex Ioanne Boivin inseruit integrum Fabricius Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 300. seqq.) *de vocibus quae variae scriptae, varia significant*. Ac primo quidem Περὶ τῶν εἰς ων ὀνομάτων. *De nominibus in ων desinentibus*. Inc. Τὰ εἰς ων βαρύτονα ὀνόματα, κ. λ. Des. πλὴν τοῦ ὀλιγωρῶ, τὸ καταφρονῶ, auctore Anonymo: tum versiculi sequentes:

Τῶν ἀντιστοίχων βίβλος εἴληφεν τέλος
Τοῖς κανόσι βρίθουσα πεπυκνωμένη·
Βίβλος πάντα φέρουσα ϗ πάντων πλήρης,
Τῶν ὧν σποράδην πολλαὶ φέρουσι βίβλοι.
Πρὸς Καλλίνικον κάλλους πεπυκνωμένον
Συνετέθη κάλλιστον ἐν ἱερεῦσιν.
Antistoechorum liber explicit,
Totus canonibus refertus & onustus:
Liber omnia continens, & plenus omnibus,
Quae dispersa continent alii libri:
In gratiam Callinici omni venustate spectabilis
Compositus est inter sacerdotes optimi.

VIII. pag. 49. Sequitur Tractatus Grammaticus Anonymi satis longus de verbis, nominibus, adverbiis &c. Inc. Ὄλλυμι ἐνεστὼς, ϗ ὀλλύω, ὤλλυον παρατατικὸς, ὀλέσω μέλλων. Des. ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίου λέγειν. In principio huius Operis a recentiori manu instar tituli adiectum est: Ἀνώμαλά τινα ϗ διάφορα.

IX. pag. 97. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα, ϗ τῶν ἄλλως μετὰ προθέσεων ἐναλλασσομένων ῥημάτων. *Incipit, Deo favente, liber de syntaxi verborum cum nominibus, nec non verborum, quae coniuncta praepositionibus inmutantur,* ordine alphabetico. Inc. Ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνοῦμαι αἰτιατικῇ, ὡς τὸ ἀπαγορεύω σε τὴν πρὸς ἐμὲ εἴσοδον. Des. in littera Ω in verbis, Προωθεῖ τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὠθεῖ βίᾳ αἰτιατικῇ. In fine subditur: Εἴληφε τέρμα βίβλος ὀρθογραφίας. Auctor item Anonymus.

X. pag. 135. *b.* Περὶ ἰδεῶν τῆς ῥητορικῆς. *De formis rhetoricae*. Tum alius titulus versiculo expressus: Σύνοψις αὕτη ϗ φράσις τῶν ἐν βάθει. *Compendiaria haec scriptio, & rerum profundarum explanatio*. Prima est Σύνοψις τῶν περὶ καθαρότητος. Inc. Ἔννοια ἡ πᾶσι κοινὴ, ϗ μηδὲν ἔχουσα τοῖς πολλοῖς ἀσαφὲς, κ. λ. adiiciuntur etiam nonnulla de syllogismis recte conficiendis.

XI. pag. 145. Σύνοψις παροιμιῶν ἐκλελεγμένη. *Selecta Proverbiorum synopsis* per alphabetum. Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Des. Ὤδινεν ὄρος, ϗ ἀπέτεκε μῦν. Exstat Graece edita ad calcem Michaëlis Apostolii Paroemiarum in centurias XXI. tributarum Lugduni Batav. MDCXIX. 4. pag. 273. seqq. & quidem sub titulo: Παροιμίαι συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου κατὰ ἀλφάβητον. Aliam Proverbiorum Collectionem retulimus supra pag. 266. §. XLIV. quam vide.

XII. pag. 157. Ἀρχὴ τῶν διαλέκτων. *Initium dialectorum*, nimirum *Doricae, Ionicae, & Aeolicae*. Inc. Οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ η εἰς α. Aeolica tamen innuitur tantummodo, quum eadem ferme cum Dorica, paucis exceptis, esse adseratur. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 162. *b.* Περὶ τῶν παθημάτων τῶν λέξεων. *De dictionum adfectionibus, seu figuris,* quae fiunt sive per redundantiam, sive per defectum. Inc. Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Des. κατὰ τὸν εἰρημένον ὄπισθεν λόγον. Auctor item Anonymus.

XIV. pag. 169. Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentiarii in Thermas, quae sunt in Pythiis semiiambi dimetri catalectici*, cum glossis interlinearibus, & scholiis ad calcem. Inc. Βούλει μαθεῖν, ἄνθρωπε. Des. μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον. Scholia pag. 172. inc. Ἄτεχνον, τὸ μετὰ (corr. μὴ μετὰ) τέχνης ϗ ἐνεργείας τινὸς λεγόμενον. Des. ἢ τὸ ἁπλῶς στοχάζομαι ϗ μαντεύομαι, ϗ ἕτερα διὰ τῆς οι διφθόγγου. Initium scholiorum concordat cum illis, quae habentur etiam in Cod. VII. Plut. LV. §. XII.

XV. pag. 177. Ἀπὸ τῶν Φρυνίχου. *Ex Operibus Phrynichi* Arabii, Sophistae Bithynii, M. Antonino, & Commodo eius filio imperante clari (1), *de recta verborum significatione* Excerptum. Inc. Ἐπίτοκος ἡ γυνὴ, οὐ δοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμικός. Des. φυλάττειν ὀφείλει τὴν πρόθεσιν, ἀνέσην, οὐκ ἠνέσην.

XVI. pag. 183. Sequuntur Tractatus quatuor de totidem Mathematicis scientiis, *de Arithmetica*, nimirum, *Musica, Geometria, & Astronomia*. Titulus autem singulis praeit versiculo iambico expressus. Primus igitur inscribitur: Ἐνταῦθ' ἀριθμῶν συντομωτάτη φράσις. *Heic numerorum brevissima explicatio*. Inc. Ἀριθμητική ἐστιν ἐπιστήμη. Des. ὡς οὐ πεπερασμένων τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος. Alter p. 190. inscrib. Τῆς μουσικῆς σύναψις ἠκριβωμένη. *Musicae synopsis absolutissima*. Inc. Μουσική ἐστιν ἐπιστήμη περὶ ποσὸν, κ. λ. Des. τὰ μυρία τῶν μελῳδιῶν ϗ ποικίλα κατασκευάζεται. Tertius pag. 196. *b.* Σύνοψις αὕτη γεωμετρίας λόγων. *Synopsis haec Geometricarum rationum*. Inc. Τί ἐστι γεωμετρία; ἐπιστήμη περὶ ποσὸν, κ. λ. Des. σχημάτων συνίσταται, ὧδε εἴρηται. Quartus denique pag. 205. Ἄθροισις εὐσύνοπτος ἀστρονομίας. *Astronomiae summa brevis, & perevidens*. Inc. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα στερεὸν, κ. λ. Des. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτήμεθα. Haec τετράβιβλος, quae in Codice est ἀδέσποτος, auctorem habet Michaëlem Psellum iuniorem, quam testatur auctor se scripsisse anno Graecorum ςφιςʹ. 6516. (Chr. MVIII.) Primus Graece imprimendam Romae curavit Arsenius Monembasiae Episcopus, ubi ait, incertum esse, Pselli ne, an Euthymii cuiusdam opus esset, plerisque tamen Pselli videri. Recusa deinde fuit Venetiis MDXXXII. in 8. tum Parisiis MDXLV. in 12. per Iacobum Bogar-

(1) Vid. Fabricium B. G. Vol. IV. pag 511.

gardum. Opus hoc Latine vertit primo Elias Vinetus, ediditque Parisiis MDLVII. postrema eius parte *de Astronomia* praetermissa, ac Procli Sphaera in eius locum suffecta. Post Vinetum Xylander Augustanus suam interpretationem aggressus est, quae una cum Graeco textu prodiit Basileae per Io. Oporinum MDLVI. in 8. & cum aliis Auctoribus Wittembergae MDLX. Alias huiusce Operis editiones memorat Fabric. in notis ad Diatribam Allatii de Psellis, recusam in calce Vol. V. Bibl. Graec. p. 25.

XVII. pag. 220. Ἀρχὴ τῶν Συνεσίȣ ἐπιςολῶν. *Initium Synesii Epistolarum*, numero XXV. Prima anepigrapha inc. Παῖδας ἐγὼ λόγȣς ἐγεννησάμην. Vltima *ad Pylaemenem* inc. Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀναςάσιος. Sunt autem in editarum serie, quae sequuntur: I. II. III. XVI. XVII. XXVII. XXXII. XXXIII. XXXIV. XLI. XLII. XLIV. XLVI. XLVII. LI. LII. LIII. LVIII. LXX. LXXI. LXXVI. XCVI. XCVII. XCVIII. & IC.

XVIII. pag. 240. Λιβανίȣ σοφιςȣ̃. *Libanii Sophistae* Epistolae XVI. ad diversos, inter quas nonnullae sunt *Basilii ad Libanium*. Prima anepigrapha, in edit. toties citata *Ambrosio* inscripta, inc. Οὐκ ἦμεν ἡμῶν, κ. λ. Vltima *Proclo*, in edit. *Richomeri* inscripta, inc. Τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ex his sexdecim Epistolis, quatuordecim tantum initia reperimus in cit. edit. Amstelaed. MDCCXXXVIII. & iuxta seriem, quam inibi obtinent, sunt 102. 182. 289. 328. 429. 547. 660. 785. 980. 1583. 1584. 1585. 1587. & 1593. Duarum reliquarum, nimirum XIV. & XV. quarum prima Ἰαμβλίχῳ, altera Ἀριςοξένῳ φιλοσόφῳ inscripta est, initium non occurrit in editione; quare subiiciendam heic utramque, ut in Codice iacent, duximus.

ΙΔʹ. Ἰαμβλίχῳ.

Ὦ Ζεῦ, πῶς ἔχει καλῶς ἡμᾶς μὲν ἐν Θράκῃ διάγειν μέσῃ, καὶ τοῖς ἐνταῦθα Σύροις ἐγχειμάζειν· παρ' Ἰαμβλίχȣ δὲ τοῦ καλȣ̃, καθάπερ ἑῴȣ τινὸς ἔαρος, ἡμῖν τὰς ἐπιςολὰς ἀντὶ χελιδόνων πέμπεσθαι, ϗ μήτε ἡμῖν εἶναι μηδέπω παρ' αὐτὸν ἐλθεῖν, μήτ' αὐτῷ παρ' ἡμᾶς ἥκειν ἐξεῖναι; τίς ἂν ἑκὼν εἶναι ταῦτα δέξαιτο, ἐὰν μὴ Θρᾷξ τις ᾖ, ϗ Τηρέως ἀντάξιος.

Ζεῦ ἄνα, ἀλλὰ ῥῦσαι ἀπὸ Θρᾴκηθεν Ἀχαιȣ̀ς,
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι

ποτὲ τὸν ἡμέτερον Ἑρμῆν, τά τ' ἀνάκτορα αὐτȣ̃ προσειπεῖν, ϗ τοῖς ἔθεσιν ἐμφῦναι, καθάπερ τὸν Ὀδυσσέα φασὶν. ὅτε ἐκ τῆς ἅλης τὴν Ἰθάκην εἶδεν. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν οἱ Φαίακες ἔτι καθεύδοντα, ὥσπέρ τι φορτίον ἐκθέμενοι τῆς νεὼς ᾤχοντο. ἡμᾶς δὲ ȣ̓δὲ ὕπνος αἱρεῖ, μέχρις ἂν εἰς τὸ μέγα τῆς οἰκουμένης ὄφελος ἰδεῖν ἐγγένηται. ϗ τι σὺ μὲν τὴν ἑῴαν ὅλην, ἐμέ τε ϗ τὸν ἑταῖρον Σώπατρον εἰς τὴν Θρᾴκην μετενηνοχέναι προσπαίζεις; ἡμῖν δὲ, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἕως ἂν Ἰάμβλιχος μὴ παρῇ, Κιμμερίων ἀχλὺς συνοικεῖ. ϗ σὺ μὲν δυοῖν θάτερον αἰτεῖς, ἢ ἡμᾶς παρὰ σὲ ἥκειν, ἢ αὐτόν σε παρ' ἡμᾶς ἀραμένους ἔχειν. ἡμῖν δὲ τὸ μὲν ἕτερον, εὐκταῖόν τε ὁμοῦ ϗ σύμφορον αὐτοὺς ἐπανελθεῖν, ὥς σε, ϗ τῶν παρὰ σοὶ καλῶν ἀπολαῦσαι· τὸ δὲ ἕτερον εὐχῆς μὲν ἁπάσης κρεῖττον. ἐπεὶ δὲ ἀδύνατόν σοί γε ϗ ἀξύμφορόν ἐςι, σὺ μὲν οἴκοι μένειν, καὶ χαίρειν, ϗ τὴν ἡσυχίαν ἣν ἔχεις σώζειν· ἡμῖν δε ȣ̔, τι ἂν Θεὸς διδῷ, γενναίως οἴσομεν. ἀνδρῶν γὰρ ἀγαθῶν εἶναί φασι τὸ, ᾧ μὲν εὐέλπικε κτῆσθαι, ϗ τὰ δέοντα πράττειν, ἕπεσθαι δὲ τοῖς ἀναγκαίοις τοῦ δαίμονος.

ΙΕʹ. Ἀριςοξένῳ Φιλοσόφῳ.

Ἆρά γε χρὴ περιμένειν κλῆσιν, ϗ τὸ ἀεὶ προτιμᾷν μηδαμοῦ; ἀλλ' ὅρα μὴ χαλεπὴν ταύτην εἰσάγωμεν τὴν νομοθεσίαν· εἰ ταῦτα χρὴ παρὰ τῶν φίλων περιμένειν, ὅσα καὶ οἷα παρὰ τῶν ἁπλῶς ϗ ὡς ἔτυχε γνωρίμων· ἀπορήσει τις ἐνταῦθα, πῶς μὲν ȣ̓κ εἰδότες ἀλλήλȣς ἐσμὲν φίλοι, πῶς δὲ τοῖς πρὸ χιλίων ἐτῶν γεγονόσι, καὶ μὰ δία δισχιλίων, ὅτι σπȣδαῖοι πάντα ἦσαν, ϗ τὸν τρόπον καλοί τε ϗ ἀγαθοί· ἐπιθυμοῦμεν δὲ ϗ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι, εἰ ϗ τὸ εἶναι, τό γε εἰς ἐμε παμπληθὲς ἀπολειπόμεθα. πλὴν ἀλλ' ἥγε ἐπιθυμία τάττει πως ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. καὶ τί τοιαῦτα ἐγὼ ληρῶ μακρότερον; εἴ τε γὰρ ἄκλητον ἰέναι χρὴ, ἥξεις δήπυθεν· εἴ τε καὶ κλῆσιν περιμένειν, ἰδȣ̀ σοι ϗ παράκλησις ἥκει παρ' ἡμῶν. ἔντυχε γȣ̃ν ἡμῖν περὶ τὰ τίανα πρὸς Διὸς Φιλίȣ, ϗ δεῖξον ἡμῖν ἄνδρα ἐν Καππαδόκαις καθαρῶς Ἕλληνα. τέως γὰρ τȣ̀ς μὲν ȣ̓ βȣλομένȣς, ὀλίγȣς δέ τινας ἐθέλοντας μὲν, οὐκ εἰδότας δὲ θύειν.

XIX. pag. 250. *b*. Εἰκόνες Φιλοςράτȣ. *Imagines Philostrati*, numero III. Prima, Ἀμφίων, inc. Τὴν λύραν τὸ σόφισμα. Secunda, Φαέθων. Tertia, Μείδας, des. μὴ κατασχȣ́σης τῆς γῆς ἃ ἤκȣσεν. Prima istarum incidit in edit. Paris. Gr. Lat. interprete Federico Morello MDCVIII. fol. p. 745. altera p. 747. & tertia pag. 763. Sequitur deinde subscriptio characteribus ita intricatis exarata, ut praeter prima verba, Τέλος εἴληφε βίβλος τῶν, nihil aliud possis extricare. Hanc consequuntur versiculi iambici XV. diversa manu conscripti, ut videntur, ad Callinicum (de quo supra §. VII.) de laudibus veri amici, non illi quidem magni momenti. Tum Epistolae II. altera *Basilii ad Libanium*, inc. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα. Altera *Libanii ad Basilium*, inc. Οὐ παύσῃ, Βασίλειε, τὸν ἱερὸν, κ. λ. quae inter editas loc. cit. sunt 1580. & 1594.

XX. pag. 255. Ἀριςείδȣ Παναθηναϊκός. *Aristidis Panathenaica Oratio*, cum scholiis ad marginem. Inc. Νόμος ἐςὶ τοῖς Ἕλλησι παλαιός. Scholia inc. Νόμος, κ. λ. Ἐπειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν, κ. λ. Mutila tamen est in fine Oratio; desinit enim in verbis: ὑπὸ τῆς Φρυρᾶς τῆς Λακωνικῆς δια .... quae sunt ultima pag. 269. *a*. Sequitur in aversa pagina Epigramma versibus elegis X. *in varias humanae vitae conditiones*, diversa manu conscriptum, cuius initium:

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον, κ. λ.

quod heic quidem anepigraphum est, in Codice vero XVI. Plut. LXXXVII. Posidippo, seu, ut alii aiunt, Platoni Comico adscribitur. Huic duo alii subiiciuntur iambici, nimirum:

Εἰ

Εἰ πᾶν τι χρηςὸν μὴ κατορθῦται πόνοις,
Μηδεὶς πονείτω μηδενὸς χρηςῦ χάριν.
Si in id omne quod bonum est, non impenditur labor,
Iam nemo allaboret pro re qualibet bona.

XXI. pag. 270. Τοῦ Πλανύδη κυρίυ Μαξίμυ περὶ συντάξεως. *Domini Maximi Planudis de constructione verborum*, quae iuxta ordinem litterarum disposita sunt. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ὐδαμῆ μεταβαίνονται, κ. λ. Des. ϗ λέγειν, λύπην ἐπάγειν τῇ μητρί. Vid. Labbei Biblioth. Novam Mss. p. 105. ubi etiam Planudae syntaxin ex Harmenopulo, & Christodulo commemorat.

XXII. pag. 285. *b.* Adferuntur interpretationes nominum Apostolorum, Prophetarum, & aliarum hebraicarum dictionum; tum variae brutorum animalium voces, &c.

XXIII. pag. 286. Occurrunt *Epistolae XXV.* prorsus anepigraphae, quas *ad Photium* pertinere ex litteris Φω. in summo margine adscriptis coniecimus. Ipsarum igitur editionem Graecolatinam Londin. MDCLI. in fol. consulentes, invenimus ex Epistolis CCXLVIII. quae in illa continentur, eas esse, quae numeris adnotantur XIV. IV. IX. XXIII. XI. XXIV. XCI. X. XIX. XLVIII. XXV. XXVI. III. VI. VIII. XIII. XV. XVII. XVIII. XX. XXI. XXVII. XXVIII. XXIX. & XXX. ita enim eas, ut iacent in Codice recensuimus.

Atque hoc quidem loco, quoniam nunc primum in citatam editionem incidimus, quam, quum Codicem XXXIII. Plut. XXXII. recenseremus, minime in consilium adhibere licuit, placet duodecim Photii Epistolarum, quae in illo habentur a pag. 164. *b.* ad pag. 172. (vide supra pag. 184. §. VI.) pleniorem accuratioremque illius ope peractam recensionem, tibi sub oculos ponere. Ita igitur sunt dispositae:

I. inscribitur Δαμιανῷ ξενοδόχῳ, & in edit. est Epist. 112.

II. 114. (1) Βαάνῃ πραιποσίτῳ ϗ πατρικίῳ, quae ex duabus una conflata est: nam post verba, ϗ τὸ θηριῶδες οὐκ ἐπὶ, quae incidunt in edit. pag. 156. vers. 17. sequuntur immediate verba, θρόμβους ἱδρῶτας ἐξίδρωσε, κ. λ. quae pertinent ad Epist. 136. edit. pag. 194. vers. 12.

III. 139. Θεοδώρῳ μητροπολίτῃ Λαοδικείας. Haec quoque ex duarum epistolarum fragmentis constat, quorum primum incipiens ab initio Epistolae 139. desinit in verbis, καὶ γαργαλισμὸς κατειργάσατο (edit. pag. 196. lin. 29.) alterum incipiens a verbis, ἀφροσύνης (sic) ὁ δεσπότης τὸν περὶ νηςείας, κ. λ. Epistolae 129. edit. pag. 170. lin. 16. progreditur usque ad finem: & haec duo fragmenta ita sunt inter se coniuncta, ut unam Epistolam constituant.

IV. 130. Ἰωάννῃ ἀσπαθαρίῳ ϗ σακελλαρίῳ κατὰ τὺς ἀγγυρίυς.

V. 131. Ταρασίῳ πατρικίῳ ἀδελφῷ.

VI. 132. Τῷ αὐτῷ. Non est integra; desinit enim in verbis, γεωργῇ ψυχικὴν σωτηρίαν. edit. pag. 172. lin. 29.

VII. 141. Τῷ αὐτῷ.

VIII. 142. Θεοδώρῳ ἡγυμένῳ.

IX. 143. Τῷ αὐτῷ.

X. 144. Κωνςαντίνῳ πατρικίῳ. Et haec pariter non integra; progreditur enim usque ad verba, τοὺς ἐκείνου λόγυς ἀναλεγόμενος (edit. pag. 201. vers. 31.) quibus in eadem linea adnectuntur extrema Epistolae 132. incipiendo a verbis, ἀπό γε τῆς συγγενείας, κ. λ. edit. pag. 174. vers. 34.

XI. 200. Σέργῳ (sic) ἀσπαθαρίῳ ἀδελφῷ.

XII. 174. Ἀπὸ τῆς ἐξορίας πρὸς τὺς ἐπισκόπυς, quam sequitur alia Epistola inscripta, Σώςρατος Λυσιςράτῳ. Inc. Ἐπειδή σοι πολλὰ ϗ θαυμαςά. Des. ἀσκεῖν μὴ βυλόμενος. Haec, utpote cuius titulus legentibus obvius parum fuerat, nostram tunc diligentiam effugit, ac proinde finem huius Epistolae pro illo Epistolarum Photianarum dedimus. Atque ita memorati Codicis recensione suppleta, incoeptum iter prosequamur.

XXIV. pag. 300. *b. Io. Chrysostomi Epistolae III.* quarum priores duae sunt anepigraphae, tertia Ἑρκυλίῳ est inscripta. Sunt autem iuxta seriem, quam obtinent in nupera Montfauconii editione Parisiensi Epistolae CXVIII. CC. & CCI. quae quidem postrema mutila est in fine; desinit enim in verbis: ὕτω ϗ ἡμῖν τοῦτο περιστεύδασον. χαρίζυ δὴ ταύτην .... quae incidunt in cit. edit. Tom. III. pag. 712. lin. 15.

XXV. pag. 302. Pauca quaedam Latina *de Accentibus Graecis*.

XXVI. pag. ead. *b. Symbolum Fidei Nicaenum Graece*.

XXVII. pag. 303. Περὶ προσῳδιῶν. *De Prosodiis*. Tum alius titulus: Σύνοψις περὶ ἀντισοίχων πρὸς ἰδιώτας. *Compendium de Antistoechis ad Idiotas*. Inc. Ἰςέον, ὅτι τόποι τῆς ὀξείας εἰσὶ τρεῖς. Des. ἀπὸ τῆς οὕτως ἀντωνυμίας.

XXVIII. pag. 310. *b.* Exhibentur *notae numerorum apud Graecos*, apposita singularum significatione, ab unitate nimirum usque ad centena milia.

XXIX. pag. 311. Attinguntur pauca quaedam *de septem συναλοιφῆς speciebus*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. partim XV. partim XVI. pluribus enim manibus conscriptus est, & ex pluribus olim Codicibus unus compactus. Constat foliis 311.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICE INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. POst octo circiter versuum lacunam, titulo fortasse Operis, & auctoris nomine supplendam, incipit: Τελευτῶντος ὀρθίυ πολλάκις ἐν ταῖς γραφαῖς, ἀνάγκη ἐςὶ διαιρεῖσθαι τὴν λέξιν, κ. λ. In fine de verborum thematibus inveniendis regulae tradun- COD. XXXV.

(1) Prior numerus, ut in Codice iacent, innuit, alter, ut in editione.

duntur. Notandum in exemplis adferendis schedas Manuelis Moschopuli usurpari, quarum initium, ut in aliis etiam Codicibus adnotavimus, est: Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ Θεὸς ἡμῶν, κ. λ. ut non abs re fuerit hoc illi Opus adiudicare. Nec silentio praetereundum est, Codicem hunc ex uberiori olim volumine fragmentum videri; quum enim quaternionibus constet, quorum singuli decem continent folia, ac numeris distinguuntur Graecis; primus est ιδ'. ita ut tredecim omnino deesse censendi sint. Vltimus est ιθ'. qui tamen foliis tantummodo quatuor constat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat foliis 54.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADA INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Ioannis Tzetzae in Homeri Iliadem Allegoriae versibus politicis, & alia Aliorum.

COD. XXXVI. I. pag. 1. Ὑπόθεσις τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος ἀλληγορηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου τῇ κραταιοτάτῃ καὶ Ὁμηρικωτάτῃ Αὐγούστῃ κυρίᾳ Εἰρήνῃ τῇ ἐξ Ἀλαμαννῶν. Προοίμιον. *Argumentum Iliadis Homeri allegorice expositum ab Ioanne Tzetza grammatico ad potentissimam & maxime Homericam Augustam D. Irenem ex gente Theutonica. Prooemium.* Inc.

Ἐπεὶ φαιδρὰ πανσέληνε σελήνη σελασφόρε.

Des.

Καὶ μερικῶς ἀλληγορῶ ὀλίγα τῶν χρησίμων.

Tum pag. 18. *b.* Sequitur Τῆς ἄλφα ἡ ὑπόθεσις Ὁμήρου ῥαψωδίας. *Hypothesis primae Homeri Rhapsodiae.* Inc.

Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος τὴν γνῶσιν τὴν οἰκίαν.

Desinit autem in Libro VII. versu XLV. qui propter characteres ferme evanidos oculos legentium prorsus eludit. Hoc opus superest adhuc manu exaratum variis in bibliothecis, ex quo nonnulla produxit C. V. Ludolphus Neocorus in Notis ad Suidam Tom. II. pag. 683. Inscribitur etiam alias, *Pro Homerica, Homerica, & Post Homerica.* Vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 251.

II. pag. 34. Θεογνώστου γραμματικοῦ εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὀρθογραφίας. *Theognosti Grammatici in illud; quanti est orthographia?* Inc. Αἱ συλλαβαὶ δηλοῦσα μὲν ἄρθρον εἴτε προτακτικὸν, εἴτε ὑποτακτικὸν, κ. λ. Huius Grammatici Canones Orthographiae ultra mille ad Leonem Armenum Imperatorem Mss. habentur in Codice Barocciano L. ubi incipiunt: Τῷ δεσπότῃ μου καὶ στεφανηφόρῳ, κ. λ. quod est Praefationis initium, quae in nostro Codice deest.

III. pag. 106. Θεοδωρίτου (1) περὶ πνευμάτων. *Theodoriti de spiritibus.* Tum Epigramma elegiacum versibus XII. prooemii loco, cuius initium:

Πατρικίῳ Θεοδώριτος φιλίης διὰ θεσμὸν
Ὀκτὼ στοιχείων πνεύματα γραψάμενος, κ. λ.

Opus inc. Τὸ α ἐπιφερόμενον φωνήεντος, ἢ φωνηέντων, ψιλοῦται, κ. λ. Des. γίνηται ἡ κρᾶσις, οὐ τίθεται ἡ κορώνη, οἷον, νόος, νοῦς, πλόος, πλοῦς. Nihil de hoc Theodorito Grammatico apud Fabricium.

IV. pag. 118. Quaedam *de faciendis iambis*, quorum initium: Τὸ τῶν ἰαμβείων μέτρον στίχων, τοιαύτην ἔχει τὴν τέχνην, κ. λ. Pag. vero 119. quaedam *de verborum constructione*. Inc. Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν αὐτῷ ἔχει, κ. λ. In fine versiculi:

Φύλαττε ταῦτα, καὶ καλῶς ἔσῃ λέγων,
Ἅ σοι φίλως δέδωκε καὶ παιδοτρίβης.

Sequuntur deinde alia satis multa fere eiusdem generis grammatica.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XIV. Constat foliis 128.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

GRAMMATICE INCERTI AVCTORIS.

Corrige.

Schedographia Manuelis Moschopuli.

I. pag. 1. Schedae sunt eaedem cum illis, quae habentur in Cod. VII. Plut. LV. §. IV. explicationes vero, & grammaticales in eas exercitationes breviores multo videntur, quam sint illae eiusdem Codicis VII. Initium, eo quod prima Codicis pagina aevo sit prorsus obliterata, nullum proferimus. In fine vero pauca desunt ex interpretatione in ultimam schedam, cuius initium: Νιόβη Ταντάλου θυγάτηρ, κ. λ. COD. XXXVII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 78.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ANNOTATIONES ANTIQVAE IN HOMERI ILIADEM.

Homericae Iliadis Interpres pervetustus, Graece impressus in Gymnasio collis Quirinalis in domo Angeli Colotii fol. Romae MDXVII. in membrana (2). COD. XXXVIII.

In prima pagina insequens ad Lectorem monitum legitur: *Homeri interpres pervetustus: infinitis propemodum malignitate temporum laceratus plagis: Mediceum, olim Quirinalis iam Caballini montis gymnasium adii: ibique haud parvo negocio in integrum restitutus: purus nitidusque ac mille fratribus auctus matris foecundissimae chalcographorum artis beneficio, in lucem prodeo, parentis generosae studiorum professionis penetralia reserans. Debes id quoque, lector*

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo pro *Theodoriti* habet *Theoriti de Spiritibus*.

(2) Hic interpres pervetustus est idem, cui postea Didymi nomen additum est.

ctor candide, Leoni X. Pontifici Maximo, cuius providentia ac benignitate gymnasium nuper institutum viget, frugisque bonae testimonium perhibens bona sua studiosis perquam liberaliter impertit. Vale.

In aversa pagina Lascaris bina haec Epigrammata maiusculis litteris adfixa sunt:

Λασκάρεως εἰς τὺς ἐν τῇ βίβλῳ Ὁμήρυ ὑπομνηματιςάς.

Πάντ' ἀνέφαιν' εἰδώς γ' ὡς ἥλιος, ἀλλὰ ϗ αὐτὸς
Αὐτὸν ὁ Μαιονίδης τοῖς ἀναλεξαμένοις.
Ὡς δέ γ' ἐπισκιάει νέφε' ἥλιον, αἰόλος αἰὼν
Ἠρέμ' ἐπεσκότεε ῥήσεσιν Ὑμναγόρυ.
Τοὔμπαλι δ' ὡς Βορέης νέφε' ἤλασε, γράμμ' ὑποφητῶν
Τοῦτο παλαιγενέων τὸ σκότος ἐσκέδασε.
Τὔνεκά μιν κτήσασθ', ὡς ἵμερος ἀνέρος αἱρεῖ,
Ἀτρεκέος σοφίης κάλλος ἐσοψόμενοι.
Οἱ δ' ὑποβαλλόμενοι σμῆνος σοφιῶν ἀναπήρων
Χαίρετε, κηφῆνες κηρία μαιόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὅμηρον.

Ὁππότε δὴ μακάρων ἐς ὁμήγυριν ἤγαγεν Ἑρμῆς
Μαιονίδην, σοφίης εἵνεκ' ἀπειρεσίης,
Μῶμος ἀλαςύσας, τῦτ' ἦν ἔτι λοιπὸν, ἔειπεν,
Ἄντυγος αἰθερίυ τυφλὸς ἀνὴρ ἐπέβη.
Τὸν δ' αὖ Λητοΐδης ἐνένισπεν· βάσκανε μῶμε,
Ἀφραδέως σκώπτων αὐτὸς ἔφυς γ' ἀλαός.
Οὑμὸς δὲ τρόφιμος, Διὸς ἔκγονος, ἔδρακεν, ὅσσα
Γαῖα, θάλασσ', ἀὴρ, ὐρανὸς ἐντὸς ἔχει.
Ταῦτα φανῶν μερόπεσσι κατήλυθεν ἐκ Διὸς ἐς γᾶν.
Νῦν δ' εὖ πάντα πορὼν, ὗ ξένος ὧδ' ἔμολεν.

In fine habetur Leonis X. Edictum, quod est eiusmodi:

Leo PP. X.

Universis & singulis, ad quos hae litterae nostrae pervenerint salutem & Apostolicam benedictionem. Studia litterarum, & bonarum artium, quae vitam humanam imprimis illustrare & excolere videntur; & antea dum in minore fortuna essemus, semper fovimus, & postquam ad supremum hunc honoris locum divina providentia evecti fuimus, de iis, quantum in nobis fuit bene mereri numquam cessavimus, facturi idem in posterum tanto libentius, tantoque liberalius, quanto ingenia ad artes ipsas capessendas fieri propensiora & ardentiora cognoverimus. Quum itaque dilecti filii adolescentes gymnasii nostri in Quirinali colle per nos constituti, Graecis artibus incumbentes, hanc antiquissimorum, & numquam antehac impressorum Homeri auctorum interpretationem formis excudendam curaverint: Nos considerata operis utilitate, & fructu maximo, qui ex tanti tamque illustris Poëtae expositione ad studiosos perventurus est; & simul habita ratione laborum & impensarum, quas chalcographi in excudendum librum contulere, operae pretium facere visi sumus, si ad eam rem iuvandam favorem & auctoritatem nostram adiiceremus. Ne quid igitur in praeiudicium gymnasii fraudemque & detrimentum dictorum impressorum committatur, volumus & mandamus, ne quis eos ipsos auctores decennio proxime futuro imprimere, aut imprimi facere &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die VII. Septembris M. D. XVII. Pontificatus nostri anno quinto.

Ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ παρὰ τὸν Κυρίνυ λόφον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐγενῦς ϗ σοφοῦ ἀνδρος, προξένου τε τῶν λογίων ϗ κηδεμόνος ἀρίςυ Ἀγγέλου τοῦ Κολλωτίυ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματέως τοῦ ἄκρυ ἀρχιερέως, ἔτει τῆς ἐνσάρκυ οἰκονομιας χιλιοςῷ πεντακοσιοςῷ ἑπτακαιδεκάτῳ, τῆς δὲ ἀναῤῥήσεως τοῦ παναγιωτάτυ, ϗ θεοφιλεςάτυ Λέοντος πάπα δεκάτου ἔτει πέμπτῳ.

Sequitur Registrum.

Hanc rarissimam editionem enunciat Michaël Maittaire Annal. Typograph. Tom. II. pag. 302.

Codex Graec. impressus in membrana. Constat foliis 174.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM.

Dictionarium Graecum Anonymi per alphabeti litteras digestum, initio tamen & fine mutilum. Inc. COD. XXXIX.

Ἀκλόνητος, ἀτάραχος· κλόνος γὰρ ταραχή.
Ἀκμὰ, νηςεία, ἔνδεια.
Ἀκμάζει, νεάζει, νεωτερίζει, κ. λ.

Des. ὐ περιέςαι, ὐ περιγένηται. ὀπόθι, οὐδαμοῦ ὐ προσήλοντο, ὐκ ἠθέτησαν, ὐ προσεποιήσαντο, ὐκ ἠγάπησαν. Diligentissimus est Lexicographus (1), ac minutissima quaeque persequitur.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. aevo ac possessorum incuria valde corruptus ac deturpatus. Constat foliis 153.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ.

EPISTOLAE INCERTI AVCTORIS AD CONSTANTINVM IMPERATOREM.

Seu potius

Michaëlis Pselli Epistolae, Orationes, & alia.

Mutilus initio Codex videtur; & in eius primae paginae summa ora manu vetusta scriptum legitur: *Epistolae diversorum modernae*; in folio vero anteriori vacuo, manu Lucae Holstenii haec alia epigraphe, & quidem verior apposita fuit: *Michaëlis Pselli Epistolae & Orationes variae*. Nos igitur more nostro Epistolarum inscriptiones, & initia prius, ut iacent in Codice, deinde per alphabetum proferemus, quum ineditae esse videantur. COD. XL.

Post quinque versus, qui sunt fortasse postremi alicuius epistolae, cuius deest principium, prima Epistola integra inscribitur:

(1) Forte Lascaris, ait Langius. Sed character eius aetate paullo vetustior apparet.

I. Ῥωμανῷ βασιλεῖ τῷ Διογένει.

Inc. . . . . . (1) τάπασι γενναιότατε καὶ θαυμασιώτατε ἄνθρωπε.

II. inscrib. Ἀνδρονίκῳ πρωτοβεστιαρίῳ, τῷ υἱῷ τοῦ Καίσαρος Ἰωάννου ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Inc. Οὐκ οἶδα τίνα σοι παραμυθίαν προσάξω, κ. λ. Innuitur ab Allatio in Diatr. de Psellis edit. Fabrician. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 45. §. LXV. Subiicitur in Codice Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος, *Eiusdem funebris Oratio*, cuius initium: Ὦ τί ποτέ μοι καὶ τοῦτό ἐστιν, κ. λ.

III. Πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Δούκαν.

Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι.

IV. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα τὸν Δούκαν.

Ὁ μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωποτάτης ψυχῆς, κ. λ.

V. Anepigrapha.

Τοὺς γραφικοὺς τὴν τέχνην πρὸς τοὺς λόγους.

VI. Anepigrapha.

Ἡ τοῦ ἀντιλέγειν τέχνη, ὦ μακάριε σύ.

VII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μεγάλαυχον κάπηλον, μηδὲν εἰδότα καὶ φιλοσοφοῦντα διάκενα.

Ἀλλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας. Meminit Allatius loc. cit. pag. 42. § LXII.

VIII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δούκαν.

Ὁρᾷς, ὅπως κατατολμῶ σου, θειότατε, κ. λ.

IX. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κριτὴν τῶν Κατωτικῶν.

Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς, ἀδελφὲ φίλτατε.

X. Τῷ Κεκαυμένῳ.

Μεγαλοπρεπέστατε κύριέ μου, καὶ τῷ ὄντι σεβασμιώτατε.

XI. Τῷ προέδρῳ Κομνηνῷ τῷ ἀνεψιῷ τοῦ πατριάρχου Μιχαὴλ.

Οὐκ οἶδα τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις.

XII. Τῷ μητροπολίτῃ Βασιλαίου συνετῷ.

Τί δέ μοι μετὰ τῶν περδίκων τὰ γράμματα.

XIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.

Ἐχρῆν μὲν οὐχ οὕτως, θεοτίμητε, κ. λ.

XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ βουλοίμην σε, ὑπέρτιμε δέσποτα.

XV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τοῦτο αὐτὸ ὅπερ ᾔδειν, λογιώτατε.

XVI. Τοῖς Χιώταις τῷ τε μοναχῷ Νικήτᾳ, καὶ τῷ μοναχῷ Ἰωάννῃ.

Καινὸν οὐδὲν ποιῶ, τιμιώτατοι πατέρες.

XVII. Τῷ προέδρῳ Νικολάῳ τῷ Σκληρῷ.

Τὸ μὲν γράμμα σου, λογιώτατε ἀδελφέ.

XVIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Εἶτα δὴ σὺ κάθῃ, ὥσπερ ὁ Ὁμηρικὸς Ζεύς.

XIX. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ Ἀτζικώμη καὶ αἱ Θυρίδες, ἀνεψιὲ φίλτατε καὶ σοφώτατε, χωρία δύο τῆς σῆς ἐπαρχίας.

XX. Τῷ Καίσαρι.

Ἀλλὰ πρότερον μὲν ὁ ἥλιος ἡμῖν, κ. λ.

XXI. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τοσοῦτοί εἰσι, λογιώτατε ἀνεψιὲ, οἱ ποιητικοί.

XXII. Τῷ αὐτῷ.

Οἱ πρῶτοι τὰς μεγίστας τῶν ἐπιστημῶν εὑρηκότες.

XXIII. Τῷ Δουκὶ Ἀντιόχου.

Μὴ θαυμάσῃς ὅπερ ἐρῶ.

XXIV. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ.

Εἶδον ἐγώ ποτε κεραυνὸν, κ. λ.

XXV. Τῷ Εὐχαΐτων κυρίῳ Ἰωάννῃ.

Ἐπαινῶ μὲν, ὑπέρτιμε δέσποτά μου, κ. λ.

XXVI. Τοῦ αὐτοῦ.

Τοιοῦτός ἐστιν ἀληθῶς ἅπας ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

XXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν, τῷ ἀδελφῷ τοῦ Εὐχαΐτων.

Φίλτατε ἀδελφὲ, οὐ πάντας ἄρα.

XXVIII. Anepigrapha.

Χρυσέ μου Καλόκυρε, οὐκ οἶδα.

XXIX. Τῷ Νικομηδείας.

Βουλοίμην ἂν, καὶ πάνυ βουλοίμην.

XXX. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν.

Λαμπρότατε ἀνεψιὲ, φίλε μοι, ὡς οἶσθα, κ. λ.

XXXI. Τῷ κριτῇ τῶν Ὀπτιμάτων.

Οὐ πάνυ τι χαλεπὸν, κύριέ μου.

XXXII. Τῷ αὐτῷ.

Φίλος τίς μοι τῶν ἐνταῦθα.

XXXIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τί κοινὸν ἀνδρὶ σοφῷ;

XXXIV. Τῷ Εὐχαΐτων.

Οὕτως ἀκούω καὶ τὴν ψυχήν.

XXXV. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Οὐχ ὡς ἀπολογήσασθαί σοι, ἀδελφέ.

XXXVI. Τῷ Σκληρῷ.

Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοί ἐστι παρηγορία.

XXXVII. Τῷ Νεοκαισαρείας.

Τοῦτο δὴ τὸ μέγα καὶ ὑπέρλαμπρον ὄνομα.

XXXVIII. Anepigrapha.

Προσαγορεύω τὸν τιμιώτατον Ἀμασείας.

XXXIX. Τῷ Κεκαυμένῳ.

Τὴν γλυκεῖάν σου ἐπιστολὴν, κ. λ.

XL. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.

Πρώτη σοι αὕτη προσλαλιά.

XLI. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Ἴσως ἀγνοεῖς, φίλτατέ μοι πάντων.

XLII. Τῷ Δουκὶ Ἀντιόχου.

Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τε.

XLIII. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ.

Εἰ καὶ τοιοῦτον ἦν ἐμοί.

XLIV. Μοναχῷ Ὀλυμπίῳ.

Σαλ . . . ἡγούμενος, κατέβης ἀναβάς.

XLV. Τῷ μοναχῷ Ἀντιπάτρῳ.

Ἐπαινῶ μέν σου τὴν σιωπήν.

XLVI. Τῷ κριτῇ Μακεδόνων.

Οἶμαί σου μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα.

XLVII. Τῷ στρατηγῷ Ἀβύδου.

Ἰδού σε, λαμπρότατε καὶ εὐγενῶν εὐγενέστατε.

XLVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.

Ὁ Βουκελλαρίων οὗτος ἐνδοξότατος κύριός μου.

XLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Παλαιᾶς δίκης νέον ὁ παρὼν ἐπορίσατο, κ. λ.

L. Τῷ Ἀριστηνῷ.

Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων σου πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.

LI. Τῷ Σκληρῷ Ῥωμανῷ.

Ἔχεις καλῶς ὁ ἐμὸς καὶ ἀρχαῖος, κ. λ.

LII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Ὁ τιμιώτατος Λαρίσσης ἐστὶ μὲν τῷ ὄντι.

LIII.

(1) Quum prima pagina blattis corrosa, ac madore corrupta sit, Epistolae huius initium evanuit.

LIII. Τῷ αὐτῷ.
Τὴν γραφήν σου ἐκομισάμην.
LIV. Τῷ Πατριάρχῃ.
Νῦν ἔγνων τὸν τιμιώτατόν μου δεσπότην.
LV. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
Σὺ μὲν ὁπόσα βούλει εἰς τιμὴν, κ. λ.
LVI. Τῷ κριτῇ Μακεδόνων.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη.
LVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Παράδειγμά σοι ἔςω τῆς πρὸς ἐμέ σου, κ. λ.
LVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Εἰ καλλονὴν ἤθους, εἰ χρηςότητα τρόπου.
LIX. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, οὕτω σεβασμὸς.
LX. Τῷ Δαλασσηνῷ.
Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἀγάπη.
LXI. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Δεῖταί σου ϗ οὗτος Πελοποννήσιος.
LXII. Τῷ κριτῇ Θρακησίων.
Μηδὲ ἐμὲ αἰτιῶ ἀναίτιον ὄντα.
LXIII. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ πρωτοκένταρχος οὗτος.
LXIV. Anepigrapha.
Ἐὰν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ.
LXV. Τῷ κουράτορι Κύπρου.
Χαίρω οὕτως σου κατευοδοῦντος.
LXVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Ἐλαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖταί σε.
LXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Ἀνατολικῶν.
Ὁ τιμιώτατος μητροπολίτης Ἀμορίου.
LXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
Ὁ διοικητὴς Ἀγκύρας ἐμοὶ, κ. λ.
LXIX. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μάγιςρος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τοῦτο, κ. λ.
LXX. Τῷ ῥαίςρῳ τῷ σαγμάτῳ.
Ἡδὺ μὲν ϗ τὸ νεογνὸν τοῦτο, κ. λ.
LXXI. Τῷ ἐπὶ τῶν κρίσεων.
Εἰ ὅσα ἐβουλόμην, τοσαῦτα ϗ ἠδυνάμην.
LXXII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ὡς σε ποθεῖ ϗ ἀσπάζεται, κ. λ.
LXXIII. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
Καλὴ μὲν ἡ ἐπιςολὴ, ϗ τί γὰρ τῶν σῶν οὐ καλόν;
LXXIV. Τῷ πατριάρχῃ Ἀντιόχῳ.
Ἐμοὶ ἀντὶ παντὸς μύρου ϗ ἀρώματος.
LXXV. Τῷ κριτῇ Βολεροῦ.
Μοναςήριον ὑπέσχετό μοι δωρήσασθαι.
LXXVI. Τῷ κριτῇ Δρουγουβιτίων.
Χρυσέ μου βεςάρχων, ϗ ὅτι βούλει τῶν καλῶν, κ. λ.
LXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Οὗτος ἐκεῖνος, περὶ οὗ ἡ ἀξίωσις.
LXXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
Σὺ μὲν ὅπως ἂν ἐθέλοις ἔχε, κ. λ.
LXXIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ἐβούλετο ὁ μοναχὸς οὗτος Ἡλίας.
LXXX. Τῷ αὐτῷ.
Ἔςι τις καὶ παρ' ἡμῖν Ἡλίας.
LXXXI. Τῷ Ἀρισηνῷ.
Μὴ δυσχεράνῃς, οὐκ ἀξιοῦμεν.
LXXXII. Τῷ Ἀκτουαρίῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Ὄχλος μέν μοι ἄλλως τὰ πράγματα.
LXXXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Ἀρμενικῶν.
Φίλτατέ μοι Βασίλειε, μὴ θαυμάσῃς.
LXXXIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Λύσαντες ἐκ τριγλείας τὴν ὑπώρειον.
LXXXV. Τῷ αὐτῷ.
Ἔςι τις μερὶς τῷ Θεῷ.
LXXXVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Οἱ Ἀτζικωμῖται, λογιώτατε ἀδελφὲ, μερὶς μοι, κ. λ.
LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Πένης μὲν ὁ παρὼν δικαςής.
LXXXVIII. Τῷ Καίσαρι Ἰωάννῃ.
Σαφής ἐςιν οὗτος ὁ τοῦ Ἱπποκράτου λόγος.
LXXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Ἠνωχλήκασίν ποτε τῷ αὐτοκράτορι.
XC. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτα ἀγνοεῖς, ὑπερφυέςατε Καῖσαρ.
XCI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου βασιλέως.
Οὐ δεσμὸν φιλίας, οὐδὲ ἀνανέωσιν.
XCII. Τῷ Νικομηδείας Βασιλείῳ (1).
Οὐκ οἶδα τίς ἡ ὑπόθεσις αὕτη.
XCIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.
Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐζήτουν.
XCIV. Τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.
Ὄντος ἀναγκαίου, φιλτάτη ψυχή.
XCV. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.
Προσαγορεύω σε τὴν ἱερὰν κεφαλήν.
XCVI. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, ὡς ὁ τιμιώτατος Παρνασοῦ;
XCVII. Τῷ Καίσαρι.
Φίλος μοί ἐςιν ὁ ἐπίσκοπος.
XCVIII. Τῷ βασιλεῖ κυρίῳ Κωνςαντίνῳ τῷ Δούκᾳ.
Τῇ νοητῇ ἀμπέλῳ τῷ μεγάλῳ δεσπότῃ μου.
XCIX. *Eidem*.
Πάλιν ὁ δοῦλός σου δεξιοῦμαί σε.
C. *Eidem*.
Ὡς μὲν ἄρτῳ σοι ζωῆς ϗ θέσει.
CI. Τῇ δεσποίνῃ.
Ὁ Χριςός σοι ταῦτα τῇ βασιλίδι.
CII. Τῷ κριτῇ τῶν Ὀπτιμάτων.
Σοφωτάτη ψυχὴ, οἵων μὲν ἐπειράθη.
CIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ βραχεῖα ἡ ἐπιςολὴ ϗ βαρεῖα.
CIV. *Eidem*.
Πολλὰ δύνασθαι φιλίαν πεπίςευκα.
CV. *Eidem*.
Οὐδὲν, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν παρόντα χρόνον.
CVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
Περὶ πολλῶν ϗ ἄλλων ἠξίωσα.
CVII. Τῷ Καίσαρι.
Αἴθε γενοίμην ἔλαφος, Καῖσαρ.
CVIII. Τῷ Ἀμασείας μητροπολίτῃ.
Ὁ μέγας Ἀμασείας ϗ σύγκελλος.
CIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ὁ τῶν Ἀθηνῶν διοικητὴς μόλις ποτέ.
CX. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ οὗτος ἐμὸς, ϗ διατοῦτο ϗ σός.
CXI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ὀψικίου.
Μακρόθεν, ἐγγὺς, πρὸς τοὺς ἐγγύθεν, μακράν.
CXII. *Eidem*.
Πένης μὲν ὁ ἐπιδιδοὺς σοι τὸ γράμμα.
CXIII. *Eidem*.
Ἀναμνήσθητι, ὅτι ἡ τῶν μεγάλων, κ. λ.
CXIV. *Eidem*.
Διὰ σὲ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῆς.
CXV. Τῷ Δαλασσηνῷ.
Τίσι ϗ πόσοις δώροις ἐδεξιώσω.
CXVI. Τῷ κριτῇ Παφλαγόνων.
Ὁ νοτάριος οὗτος τοσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει.

CXVII.

(1) De hoc Basilio agit Le-Quien in Orient. Christ. Tom. I. pag. 594.

CXVII. Τῷ αὐτῷ.
Α'λλὰ νῦν οὐκ ἀξιοῦμαι, λογιωτάτη, κ. λ.
CXVIII. Τῷ Α'ρισηνῷ τῷ πρωτοασηκρῆτι.
Α'μφω τὼ ἐμὼ γραμματικὼ, ἀνεψιὲ φίλτατε.
CXIX. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Ο'λυμπίῳ.
Η'κουσα πολλάκις σοφοῦ τινὸς λέγοντος.
CXX. Τῷ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τῶν Σάκων.
Δύο τινὲς μοναχοὶ προσῆλθόν μοι.
CXXI. Τῷ Πεντακτύνῳ.
Η'κουσά σου τὴν ἀναχώρησιν.
CXXII. Τῷ αὐτῷ.
Οὕτω μὲν ἔχει τὰ τῆς προνοίας.
CXXIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαστά.
CXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Οὕτω σοι, φίλτατε ἀδελφὲ καὶ λογιώτατε.
CXXV. Τῷ αὐτῷ.
Α'ναμνήσθητι, φιλτάτη ψυχὴ, ὅτι σε.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Ε'μός ἐστιν οὗτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι.
CXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Ο' Νικαεὺς οὗτος χρεώσας, ὥς φησιν, ἔχει.
CXXVIII. Τῷ μεγάλῳ Οἰκονόμῳ.
Ω'ς ὁ θαυμάσιος λογογράφος λέγει.
CXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τουτονὶ τὸν μέλανδρον Λέοντα ἀγνοῶ.
CXXX. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
Τῇ λεοντῇ καὶ τῇ κερδοῖ χρηστέον.
CXXXI. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ βούλει πᾶσαν ἐν ταυτῷ συλλέξασθαι.
CXXXII. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ Φροντιστήριον τὸ Μηδίκιον.
CXXXIII. Τῷ αὐτῷ.
Σὺ μὲν οὐ δέῃ δευτέρων περὶ τῶν αὐτῶν, κ. λ.
CXXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Τῆς τοῦ Ναρσοῦ καθηγούμενός ἐστιν οὗτος.
CXXXV. Τῷ αὐτῷ.
Τί ποτέ σοι τοῦτο λελόγισται.
CXXXVI. Τῷ Χαλκηδόνων.
Οὐδὲ εἰκόνας; καὶ διατί ὁ θειότατος, κ. λ.
CXXXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Ε'ρᾷ καὶ αὖθις τῆς Παιωνίας.
CXXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Σὺ μὲν ἴσως ἐλάττω τὸν νοτάριον εὐηργέτηκας.
CXXXIX. Τῷ Μαλέσῃ.
Τίς σου μακαριώτερος, Μαλέση.
CXL. Τῷ Δουκὶ Δυῤῥαχίου.
Καὶ τίς ἄλλος τοιοῦτος, ὁποῖος εἶ σύ;
CXLI. Τῷ πατριάρχῃ Α'ντιοχείας.
Πάλαι ποτὲ ἔγραφες πρὸς ἡμᾶς.
CXLII. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ μὲν οὕτω ποιεῖς, ὑπέρτιμε δέσποτά μου.
CXLIII. Τῷ μητροπολίτῃ Α'μασείας.
Εἴ τα τοιαῦτα γράφειν εἰδώς.
CXLIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
Α'λλ' οὔτέ μοι ὁ νοῦς ἐκεῖνος.
CXLV. Τῷ αὐτῷ.
Τοῦτό σε πρὸ πάντων αἰτοῦμαι.
CXLVI. Τῷ πατριάρχῃ Α'ντιοχείας.
Σὺ μὲν οἴει. θεοτίμητε δέσποτά μου.
CXLVII. Τῷ αὐτῷ.
Μόλις ποτὲ καὶ βραχὺ τῶν κακῶν, κ. λ.
CXLVIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίου οὗτος.

CXLIX. Τῷ αὐτῷ.
Πυνθάνῃ μου τί δήποτε τῶν κλινῶν, κ. λ.
CL. Τῷ Κεκαυμένῳ.
Μὴ θαυμάσῃς, εἴ τινά σοι τῶν ἀβουλήτων, κ. λ.
CLI. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων.
Μήποτε οὐ καλῶς οὐδὲ ὡς παιδίον.
CLII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Εἰ μὲν οὖν ... (reliquum huius lineae corrupto margine periit.)
CLIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ οὗτος ἐμός ἐστιν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ.
CLIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἴ τε πλέον ἡ ἄμεσος ὁμιλία, κ. λ.
CLV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου.
Ω' καλλίστη καὶ γλυκεῖα ψυχή.
CLVI. Τῷ Χοιροσφάκτῃ.
Οὐδὲ νῦν ὁ Χοιροσφάκτης τὰ πρὸς ἡμᾶς.
CLVII. Τῷ Α'ρισηνῷ.
Ποῦ σοι, Α'ρισηνὲ, οἱ μεγάλοι χαρακτῆρες.
CLVIII. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων.
Σὺ μὲν φεύγεις καὶ πόῤῥω γίνῃ.
CLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Ο' πρωτοσπαθάριος (1) ὁ συγγενής μου ἔπεμψέ μοι.
CLX. Τῷ αὐτῷ.
Περὶ τοῦ δεινὸς καὶ πρότερον ἠξίωσα.
CLXI. Τῷ αὐτῷ.
Ο' τὴν παροῦσαν γραφὴν ἐπιδιδούς σοι.
CLXII. Τῷ αὐτῷ.
Ο' μὲν πρόξενός σοι τοῦ νοταρίου τούτου, κ. λ.
CLXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Σὺ μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐπελάθου τῆς πρός σε φιλίας.
CLXIV. Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν δεήσεων Νικόλαον τὸν Χειλᾶν.
Ω'ς ὡραῖος ἐν κάλλει, ἣν δὲ βούλῃ, κ. λ.
CLXV. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.
Χεῖρα κατὰ τῆς ἀχειροποιήτης.
CLXVI. Τῷ μαγίστρῳ τῷ Υηφᾷ.
Σπουδάζεις ὑπερβαλέσθαι με.
CLXVII. Τῷ αὐτῷ.
Πυνθάνῃ παρ' ἡμῶν τὰ περὶ ἡμᾶς.
CLXVIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.
Ι'να μὴ εὐθὺς ἐκπλήξω εἰπών.
CLXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Δούκᾳ.
Τῷ ἀηττήτῳ καὶ ὑπερμεγέθει, κ. λ.
CLXX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Ε'δει μὲν ἄρα τὴν συγγένειαν.
CLXXI. Τῷ Κομνηνῷ στρατεύσαντι κατὰ τῶν Πατζίνων.
Δέσποτά μου φιλάγαθε, καὶ βασιλεῦ κραταιότατε.
CLXXII. Τῷ αὐτῷ.
Τολμήσας καὶ αὖθις ὁ ἄνω δοῦλός σου ἐγώ.
CLXXIII. Τῷ Κοντοστεφάνῳ.
Ε'γὼ, κάλλιστε πάντων ἀνδρῶν.
CLXXIV. Πρὸς τὸν αὐτὸν Κομνηνὸν τὸν βασιλέα.
Τί τοσοῦτον ὑμεῖς ἠδικήσαμεν οἱ Βυζάντιοι.
CLXXV. Πρὸς τὴν δέσποιναν.
Δέσποινά μου ἁγία καὶ θεοσεπτε βασιλίς.
CLXXVI. Τῷ Δοκειανῷ.
Ε'γώ σε καὶ φεύγοντα διώκω.
CLXXVII. Τῷ πρωτονοταρίῳ τοῦ δρόμου τῷ Σαλμαλῷ.
Φίλτατε ἀδελφὲ, τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα.
CLXXVIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου τῷ Ζωμῇ.
Παρενέτυχον ἀληθῶς, κάλλιστε ἀδελφέ.

CLXXIX.

(1) Ita interpretati sumus ex quadam nota compendiaria, quae constat littera π superscr. θρ'.

CLXXIX. Anepigrapha.
Ζηλῶ σε, μητροπολίτα Πατρῶν.
CLXXX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Εἰ καλλονὴν ἤθους, εἰ χρηστότητα τρόπων.
CLXXXI. Τῷ Κορινθίῳ.
Ὁ Κορίνθιος ὁ τὴν γλῶτταν πολύς.
CLXXXII. Anepigrapha.
Εὐχαριστῶ σοι, κύριέ μου, ἐφ' οἷς ἀξιώσας.
CLXXXIII. Anepigrapha.
Περιττὴ μὲν ἡ νῦν περὶ τοῦ παρόντος, κ. λ.
CLXXXIV. Anepigrapha.
Σὺ μὲν ἴσως ὑπολαμβάνεις, ὅτι ἀμελῶς, κ. λ.
CLXXXV. Anepigrapha.
Οὐ μικρὰν παρηγορίαν τῆς σῆς στερήσεως.
CLXXXVI. Anepigrapha.
Ἐδεξάμην σου τὴν γραφὴν, καὶ ἐλογισάμην.
CLXXXVII. Anepigrapha.
Διὰ ταῦτα, εὐγενέστατε πάντων ἀνδρῶν, κ. λ.
CLXXXVIII. Anepigrapha.
Σὺ μὲν ἴσως ἡμῖν ἀπεδήμησας.
CLXXXIX. Τοῖς νοταρίοις τοῦ βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ.
Χθὲς περὶ ὑμῶν ἐρωτῶ.
CXC. Anepigrapha.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη.
CXCI. Anepigrapha.
Παράδειγμά σοι ἔστω τῆς πρὸς ἐμέ.
CXCII. Anepigrapha.
Οἱ τοῦ Χωμύτζης οἰκήτορες.
CXCIII. Anepigrapha.
Οὗτος ἠτήσατό με πρὸ πολλοῦ.
CXCIV. Anepigrapha.
Ἔχεις μὲν ὅπερ ἐζήτησας.
CXCV. Anepigrapha.
Ὁ πτωχὸς οὗτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμοῦ.
CXCVI. Anepigrapha.
Ὁ πτωχὸς οὗτος ὁ ἐμὸς καὶ ἠδικημένος.
CXCVII. Anepigrapha.
Ὁ μοναχὸς οὗτος προσῆλθέ μοι, τὸ μὲν δικαιολογούμενος.
CXCVIII. Anepigrapha.
Ἀξιῶ, λογιώτατε, μήτε ἐμὲ προσδέξασθαι.
CIC. Anepigrapha.
Ὁ παρὼν οὗτος συγγενής ἐστιν ἐμός.
CC. Anepigrapha.
Τὴν τοῦ μοναχοῦ τελευτὴν παρὰ τῆς σῆς, κ. λ.
CCI. Anepigrapha.
Περὶ τοῦ παρόντος ἀνθρώπου καὶ ἐξιόντα σε, κ. λ.
CCII. Anepigrapha.
Ἐπέτεινέ μοι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν ὁ ἄνθρωπος.
CCIII. Anepigrapha.
Ὁ παρὼν οὗτος ἄνθρωπος ἐγνώρισταί μοι.
CCIV. Anepigrapha.
Περὶ τοῦ παρόντος σε ἀξιῶ πτωχοῦ, περὶ οὗ, κ. λ.
CCV. Anepigrapha.
Ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἐπισυμβησομένοις.
CCVI. Anepigrapha.
Ἠδίκηται μὲν ὁ παρὼν, ὁπόσα αὐτός.
CCVII. Anepigrapha.
Σὺ μὲν πεποίηκας γράφειν πρὸς τὴν σὴν ἐνδεξότητα.
CCVIII. Anepigrapha.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι καὶ πάλιν περὶ τοῦ παρόντος.
CCIX. Anepigrapha.
Σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς ὑπομιμνήσκων με.
CCX. Anepigrapha.
Ἡ παροῦσα γυνὴ, εὐγενής ἐστι, καὶ ἐμοὶ, κ. λ.
CCXI. Anepigrapha.
Τὸ γράμμα σου ἀπέλαβον, καὶ οὐχ ὡς ἔγραψας.
CCXII. Anepigrapha.
Ὁ δεῖνα ἐλεεῖται παρ' ἡμῶν ἄνωθεν.
CCXIII. Anepigrapha.
Ὁ δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι καὶ γνώριμος.
CCXIV. Anepigrapha.
Ἤιδειν καὶ πρὸ τῆς τοῦ νοταρίου γραφῆς.
CCXV. Anepigrapha.
Εἰδὼς ἔσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαριστεῖ.
CCXVI. Anepigrapha.
Ὁ δεῖνα ἀποστελλόμενος παρ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ τινα, κ. λ.
CCXVII. Anepigrapha.
Ὁ δεῖνα ἀρχὴν τῆς πρὸς μὲ φιλίας, κ. λ.
CCXVIII. Anepigrapha.
Ἥσθην ὑπερφυῶς, ἥσθην, ὅτι με τὸ γράμμα τοῦτο.
CCXIX. Anepigrapha.
Σὺ μὲν δικαστοῦ ἴσως δικαίου πληρῶν.
CCXX. Anepigrapha.
Ἤιδειν, ὡς ἀλγήσεις πλεῖστα περὶ ἡμῶν.
CCXXI. Anepigrapha.
Τοῦτό ἐστι φιλίας καθαρωτάτης.
CCXXII. Anepigrapha.
Εἴ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μιᾶς πράξεως.
CCXXIII. Anepigrapha.
Καὶ ἐμεμψάμην σοι, ὅτι ἐν περιόδοις, κ. λ.
CCXXIV. Anepigrapha.
Τὸν παρόντα σοι μουσικὸν συνιστῶμεν.
CCXXV. Anepigrapha.
Τοὺς μὲν λοιποὺς, πρὸς οὓς ὑπέρ τινων ἀξιῶ.
CCXXVI. Anepigrapha.
Πρὶν ἢ τὴν ἀξίωσιν ποιήσασθαι.
CCXXVII. Anepigrapha.
Ταύτην δὴ πρώτην σοι πεῖραν τῆς πρὸς ἐμὲ, κ. λ.
CCXXVIII. Anepigrapha.
Εἷς ἐστι καὶ οὗτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων.
CCXXIX. Τῷ πρωτοσυγκέλλῳ τῷ λεγομένῳ παρασπονδῷ.
Μέγα τι χρῆμα, ὑπέρτιμε δέσποτά μου.
CCXXX. Anepigrapha.
Τὴν πρόδρομον ἀπέσταλκά σοι τῶν ὀπωρῶν.

Earumdem Michaëlis Pselli Epistolarum recensio alphabetice digesta, numeris appositis, seriem, quam in Codice obtinent, indicantibus.

Αἴθε γενοίμην ἔλαφος, Καῖσαρ. Epist. 107.
Ἀλλὰ νῦν οὐκ ἀξιοῦμαι, λογιωτάτη. 117.
Ἀλλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας. 7.
Ἀλλὰ πρότερον μὲν ὁ ἥλιος ἡμῖν. 20.
Ἀλλ' ἔτι μοι ὁ νοῦς ἐκεῖνος. 144.
Ἄμφω τὼ ἐμὼ γραμματικώ. 118.
Ἀναμνήσθητι, ὅτι ἡ τῶν μεγάλων. 113.
Ἀναμνήσθητι, φιλτάτη ψυχὴ, ὅτι σε. 125.
Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς, ἀδελφέ. 9.
Ἀξιῶ, λογιώτατε, μήτε ἐμέ. 198.

Ἀπ'..

Ἀπ . . . τάπασι γενναιότατε. 1.
Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐζήτουν. 93.
Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι. 3.
Βουλοίμην ἂν, ϗ πάνυ βουλοίμην. 29.
Δεῖταί σου ϗ οὗτος Πελοποννήσιος. 61.
Δέσποινά μου ἁγία ϗ θεόσεπτε βασιλίς. 175.
Δέσποτά μου φιλάγαθε ϗ βασιλεῦ. 171.
Διὰ σὲ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῆς. 114.
Διὰ ταῦτα, εὐγενέστατε πάντων ἀνδρῶν. 187.
Δύο τινὲς μοναχοὶ προσῆλθόν μοι. 120.
Ἐὰν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ. 64.
Ἐβούλετο ὁ μοναχὸς οὗτος Ἡλίας. 79.
Ἐγὼ βουλοίμην σε, ὑπέρτιμε δέσποτα. 14.
Ἐγὼ, κάλλιστε πάντων ἀνδρῶν. 173.
Ἐγώ σε ϗ φεύγοντα διώκω. 176.
Ἔδει μὲν διὰ τὴν συγγένειαν. 170.
Ἐδεξάμην σου τὴν γραφήν. 186.
Εἰ βούλει πᾶσαν ἐν ταυτῷ συλλέξασθαι. 131.
Εἶδον ἐγώ ποτε κεραυνόν. 24.
Εἰδὼς ἔσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαριστεῖ. 215.
Εἰ ϗ τοιοῦτον ἦν ἐμοί. 43.
Εἰ καλλονὴν ἤθους, εἰ χρηστότητα τρόπου. bis repetita 58. & 180.
Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοί ἐστι παρηγορία. 36.
Εἰ μὲν οὖν . . . . 152.
Εἰ μὲν οὕτω ποιεῖς, ὑπέρτιμε δέσποτα. 142.
Εἰ ὅσα ἐβουλόμην, τοσαῦτα ϗ ἠδυνάμην. 71.
Εἴ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μιᾶς πράξεως. 222.
Εἷς ἐστι καὶ οὗτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων. 228.
Εἶτα ἀγνοεῖς, ὑπερφυέστατε Καῖσαρ. 90.
Εἶτα δὴ σὺ κάθῃ, ὥσπερ ὁ Ὁμηρικὸς Ζεύς. 18.
Εἰ τὰ τοιαῦτα γράφειν εἰδώς. 143.
Εἴτε πλέον ἡ ἄμεσος ὁμιλία. 154.
Ἐλαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖταί σε. 66.
Ἐμοὶ ἀντὶ παντὸς μύρου. 74.
Ἐμός ἐστιν οὗτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι. 126.
Ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἐπισυμβησομένοις. 205.
Ἐπαινῶ μέν σου τὴν σιωπήν. 45.
Ἐπαινῶ μὲν, ὑπέρτιμε δέσποτά μου. 25.
Ἐπέτεινέ μοι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. 202.
Ἐρᾷ ϗ αὖθις τῆς παιωνίας. 137.
Ἔστι τις ϗ παρ' ἡμῖν Ἡλίας. 80.
Ἔστι τις μερὶς τῷ Θεῷ. 85.
Εὐχαριστῶ σοι, κύριέ μου. 182.
Ἔχεις καλῶς ὁ ἐμὸς ϗ ἀρχαῖος. 51.
Ἔχεις μὲν, ὅπερ ἐζήτησας. 194.
Ἐχρῆν μὲν οὐχ οὕτως, θεοτίμητε. 13.
Ζηλῶ σε, μητροπολῖτα Πατρῶν. 179.
Ἡ Ἀτζικώμη ϗ αἱ Θυρίδες. 19.
Ἤιδειν ϗ πρὸ τῆς τοῦ νοταρίου γραφῆς. 214.
Ἤιδειν ὡς ἀλγήσεις πλεῖστα. 220.
Ἠδίκηται μὲν ὁ παρών. 206.
Ἡδὺ μὲν ϗ τὸ νεογνὸν τοῦτο. 70.
Ἤκουσα πολλάκις σοφοῦ τινος λέγοντος. 119.
Ἤκουσά σου τὴν ἀναχώρησιν. 121.
Ἠνωχλήκασίν ποτε τῷ αὐτοκράτορι. 89.
Ἡ παροῦσα γυνὴ, εὐγενής ἐστι. 210.
Ἥσθην ὑπερφυῶς, ἥσθην. 218.
Ἡ τοῦ ἀντιλέγειν τέχνη. 6.
Ἰδού σε, λαμπρότατε ϗ εὐγενῶν, κ. λ. 47.
Ἵνα μὴ εὐθὺς ἐκπλήξω. 168.

Ἴσως ἀγνοεῖς, φίλτατέ μοι. 41.
Καὶ βραχεῖα ἡ ἐπιστολή. 103.
Καὶ ἐμεμψάμην σοι. 223.
Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἀγάπη. 60.
Καινὸν οὐδὲν ποιῶ, τιμιώτατοι. 16.
Καλὴ μὲν ἡ ἐπιστολή. 73.
Καὶ οὗτος ἐμός ἐστιν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ. 153.
Καὶ οὗτος ἐμὸς, ϗ διατοῦτο ϗ σός. 110.
Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων σου. 50.
Καὶ τίς ἄλλος τοιοῦτος, ὁποῖος εἶ σύ. 140.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, οὕτω σεβασμός. 59.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, ὡς ὁ τιμιώτατος. 96.
Λαμπρότατε ἀνεψιὲ, φίλε μοι. 30.
Λύσαντες ἐκ τριγλείας τὴν ὑπώρειον. 84.
Μακρόθεν, ἐγγὺς, πρὸς τοὺς ἐγγύθεν μακράν. 111.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη. bis repetita 56. & 190.
Μεγαλοπρεπέστατε κύριέ μου. 10.
Μέγα τι χρῆμα, ὑπέρτιμε δέσποτα. 229.
Μηδὲ ἐμὲ αἰτιῶ ἀναίτιον ὄντα. 62.
Μὴ δυσχεράνῃς, οὐκ ἀξιοῦμεν. 81.
Μὴ θαυμάσῃς, εἴ τινά σοι. 150.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅπερ ἐρῶ. 23.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι ϗ πάλιν. 208.
Μήποτε οὐ καλῶς, οὐδὲ ὡς παιδίον. 151.
Μόλις ποτὲ ϗ βραχὺ τῶν κακῶν. 147.
Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαστά. 123.
Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τε. 42.
Μοναστήριον ὑπέσχετό μοι. 75.
Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίου οὗτος. 148.
Νῦν ἔγνων τὸν τιμιώτατόν μου δεσπότην. 54.
Ὁ Βουκελλαρίων οὗτος ἐνδοξότατος κύριός μου. 48.
Ὁ δεῖνα ἀποστελλόμενος παρ' ἐμοῦ. 216.
Ὁ δεῖνα ἀρχὴν τῆς πρὸς μὲ φιλίας. 217.
Ὁ δεῖνα ἐλεεῖται παρ' ἡμῶν. 212.
Ὁ δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι. 213.
Ὁ διοικητὴς Ἀγκύρας ἐμοί. 67.
Οἱ Ἀτζικωμῖται, λογιώτατε ἀδελφὲ, μερίς μοι. 86.
Οἶμαί σου μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα. 46.
Οἱ πρῶτοι τὰς μεγίστας τῶν ἐπισημῶν, κ. λ. 22.
Οἱ τοῦ Χωμύτζης οἰκήτορες. 192.
Ὁ Κορίνθιος ὁ τὴν γλῶτταν πολύς. 181.
Ὁ μάγιστρος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τοῦτο. 69.
Ὁ μέγας Ἀμασείας ϗ σύγκελλος. 108.
Ὁ μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωποτάτης. 4.
Ὁ μὲν πρόξενός σοι τοῦ νοταρίου. 162.
Ὁ μοναχὸς οὗτος προσῆλθέ μοι. 197.
Ὁ Νικαεὺς οὗτος χρεώστας, ὥς φησιν, ἔχει. 127.
Ὁ νοτάριος οὗτος τοσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει. 116.
Ὄντος ἀναγκαίου, φιλτάτη ψυχή. 94.
Ὁ παρὼν οὗτος ἄνθρωπος ἐγνώρισταί μοι. 203.
Ὁ παρὼν οὗτος συγγενής ἐστιν ἐμός. 199.
Ὁ πρωτοκένταρχος οὗτος. 63.
Ὁ πρωτοσπαθάριος συγγενής μου ἔπεμψέ μοι. 159.
Ὁ πτωχὸς οὗτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμοῦ. 195.
Ὁ πτωχὸς οὗτος καὶ ἐμὸς καὶ ἠδικημένος. 196.
Ὁρᾷς, ὅπως κατατολμῶ σου. 8.
Ὁ τὴν παροῦσαν γραφὴν ἐπιδιδούς σοι. 161.

Ὁ τι-

Ὁ τιμιώτατος Λαρίσσης ἐςί. 52.
Ὁ τιμιώτατος μητροπολίτης Ἀμοραίυ. 67.
Ὁ τῶν Ἀθηνῶν διοικητὴς μόλις ποτέ. 109.
Οὐδὲ γρῦ ὁ Χοιροσφάκτης. 156.
Οὐδὲ εἰκόνας; καὶ διατί ὁ θειότατος. 136.
Οὐδὲν, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν παρόντα. 105.
Οὐ δεσμὸν φιλίας, οὐδὲ ἀνανέωσιν. 91.
Οὐκ οἶδα, τίνα σοι παραμυθίαν. 2.
Οὐκ οἶδα, τίς ἡ ὑπόθεσίς αὕτη. 92.
Οὐκ οἶδα, τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις. 11.
Οὐ μικρὰν παρηγορίαν τῆς σῆς στερήσεως. 185.
Οὐ πάνυ τι χαλεπὸν, κύριέ μυ. 31.
Οὕπω σοι, φίλτατε ἀδελφὲ & λογιώτατε. 124.
Οὗτος ἐκεῖνος, περὶ ὗ ἡ ἀξίωσις. 77.
Οὗτος ᾐτήσατό με πρὸ πολλοῦ. 193.
Οὕτω μὲν ἔχει τὰ τῆς προνοίας. 122.
Οὕτως ἀκύω & τὴν ψυχήν. 34.
Οὐχ ὡς ἀπολογήσασθαί σοι. 35.
Ὄχλος μέν μοι ἄλλως τὰ πράγματα. 82.
Ὁ Χριςός σοι ταῦτα τῇ βασιλίδι. 101.
Παλαιᾶς δίκης νέον. 49.
Πάλαι ποτὲ ἔγραφες πρὸς ἡμᾶς. 141.
Πάλιν ὁ δῦλός συ δεξιῦμαί σε. 99.
Παράδειγμά σοι ἔσω τῆς πρὸς ἐμέ. bis repetita 57. & 191.
Παρενέτυχον ἀληθῶς, κάλλιςε ἀδελφέ. 178.
Πένης μὲν ὁ ἐπιδιδύς σοι τὸ γράμμα. 112.
Πένης μὲν ὁ παρὼν δικαςής. 87.
Περὶ πολλῶν ϗ ἄλλων ἠξίωσα. 106.
Περὶ τῦ δεινὸς καὶ πρότερον ἠξίωσα. 160.
Περὶ τοῦ παρόντος ἀνθρώπυ ϗ ἠξίωσα. 201.
Περὶ τοῦ παρόντος σε ἀξιῶ πτωχῦ. 204.
Περιττὴ μὲν ἡ νῦν περὶ τοῦ παρόντος. 183.
Πολλὰ δύνασθαι φιλίαν πεπίςευκα. 104.
Ποῦ σοι, Ἀριςηνὲ, οἱ μεγάλοι χαρακτῆρες. 157.
Πρὶν ἢ τὴν ἀξίωσιν ποιήσασθαι. 226.
Προσαγορεύω σε τὴν ἱερὰν κεφαλήν. 95.
Προσαγορεύω τὸν τιμιώτατον Ἀμασείας. 38.
Πρώτη σοι αὕτη προσλαλιά. 40.
Πυνθάνῃ μυ τί δήποτε τῶν κλινῶν. 149.
Πυνθάνῃ παρ' ἡμῶν τὰ περὶ ἡμᾶς. 167.
Σαλ . . . ἡγύμενος, κατέβης ἀναβάς. 44.
Σαφής ἐςιν ὗτος ὁ τοῦ Ἱπποκράτου λόγος. 88.
Σοφωτάτη ψυχὴ, οἵων μὲν ἐπειράθη. 102.
Σπυδάζεις ὑπερβαλέσθαι με. 166.
Σὺ μὲν δικαςοῦ ἴσως δικαίου. 219.
Σὺ μὲν ἴσως ἐλάττω τὸν νοτάριον. 138.
Σὺ μὲν ἴσως ἡμῖν ἀπεδήμησας. 188.
Σὺ μὲν ἴσως ὑπολαμβάνεις. 184.
Σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς ὑπομιμνήσκων. 209.
Σὺ μὲν οἴει, θεοτίμητε δέσποτα. 146.
Σὺ μὲν ὁπόσα βύλει εἰς τιμήν. 55.
Σὺ μὲν ὅπως ἂν ἐθέλοις ἔχε. 78.
Σὺ μὲν οὐ δέῃ δευτέρων. 133.
Σὺ μὲν πεποίηκας γράφειν. 207.
Σὺ μὲν φεύγεις ϗ πόῤῥω γίνῃ. 158.
Σὺ μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐπελάθυ. 163.
Ταύτην δὲ πρώτην σοι πεῖραν. 227.
Τῇ λεοντῇ ϗ τῇ κερδοῖ χρηςέον. 130.
Τὴν γλυκεῖάν συ ἐπιςολήν. 39.
Τὴν γραφήν συ ἐκομισάμην. 53.
Τῇ νοητῇ ἀμπέλῳ, τῷ μεγάλῳ δεσπότῃ. 98.
Τὴν πρόδρομον ἀπέςαλκά σοι. 230.
Τὴν τοῦ μοναχοῦ τελευτήν. 200.
Τῆς τοῦ Ναρσοῦ καθηγούμενός ἐςιν. 134.
Τί δέ μοι μετὰ τῶν περδίκων. 12.
Τί κοινὸν ἀνδρὶ σοφῷ. 33.
Τί ποτέ σοι τοῦτο λελόγιςαι. 135.
Τίσι ϗ πόσοις δώροις ἐδεξιώσω. 115.
Τίς σου μακαριώτερος, Μαλέσῃ. 139.
Τί τοσοῦτον ἡμεῖς ἠδικήσαμεν. 174.
Τὸ γράμμα σου ἀπέλαβον. 211.
Τοιῦτοί εἰσι, λογιώτατε ἀνεψιέ. 21.
Τοιοῦτός ἐςιν ἀληθῶς ἅπας ἀγαθός. 26.
Τολμήσας καὶ αὖθις ὁ ἀνα δοῦλός σου. 172.
Τὸ μὲν γράμμα σου, λογιώτατε. 17.
Τὸν παρόντα σοι μυςικὸν συνιςῶμεν. 224.
Τοὺς γραφικὺς τὴν τέχνην. 5.
Τοὺς μὲν λοιπὺς, πρὸς ὓς ὑπέρ τινων ἀξιῶ. 225.
Τοῦτο αὐτὸ, ὅπερ ᾔδειν, λογιώτατε. 15.
Τοῦτο δὴ τὸ μέγα ϗ ὑπέρλαμπρον. 37.
Τοῦτό ἐςι φιλίας καθαρωτάτης. 221.
Τουτονὶ τὸν μέλανδρον λέοντα ἀγνοῶ. 129.
Τοῦτό σε πρὸ πάντων αἰτοῦμαι. 145.
Τὸ φροντιςήριον τὸ Μηδίκιον. 132.
Τῷ ἀηττήτῳ & ὑπερμεγέθει. 169.
Φίλος μοί ἐςιν ὁ ἐπίσκοπος. 97.
Φίλος τίς μοι τῶν ἐνταῦθα. 32.
Φίλτατε ἀδελφὲ, ὑ πάντας ἄρα. 27.
Φίλτατε ἀδελφὲ, τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα. 177.
Φίλτατέ μοι Βασίλειε, μὴ θαυμάσῃς. 83.
Χαίρω ὕτως συ κατευοδῦντος. 65.
Χεῖρα κατὰ τῆς ἀχειροποιήτης. 165.
Χόμας περὶ ὑμῶν ἐρωτῶ. 189.
Χρυσέ μου Βεςάρχων, ϗ ὅτι βύλει. 76.
Χρυσέ μυ Καλόκυρε, οὐκ οἶδα. 28.
Ὦ κάλλιςη ϗ γλυκεῖα ψυχή. 155.
Ὡς μὲν ἄρτῳ σοι ζωῆς, ϗ θέσει. 100.
Ὡς ὁ θαυμάσιος λογογράφος λέγει. 128.
Ὥς σε ποθεῖ ϗ ἀσπάζεται. 72.
Ὡς ὡραῖος ἐν κάλλει. 164.

II. pag. 101. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν. *Eiusdem in inscriptionem psalmorum*. Inc. Τῶν ἐν τοῖς ψαλμοῖς ἐπιγραμμάτων, κ. λ. Des. διαθεσμοθετήσαντες τὺς ψαλμούς. Innuitur inter Michaëlis Pselli scripta inedita ab Allatio in Diatriba de Psellis cit. edit. Fabric. pag. 58. §. LXXV.

III. pag. 102. Τοῦ αὐτοῦ, τί τὸ κατ' εἰκόνα, ϗ τί τὸ καθ' ὁμοίωσιν. *Eiusdem, quid sit secundum imaginem, & quid secundum similitudinem*. Inc. Ἁπάντων τῶν γενομένων μόνος ὁ ἄνθρωπος. Des. ἐκεῖνον δὲ λέγειν μηδέποτε. Ibid.

IV. pag. 103. *b*. Eiusdem in illud Evangelii, *crescebat aetate & gratia*. Inc. Καὶ τοῦτο τῶν δυσκαταμαθήτων, κ. λ. Des. ὗτε συςολῆς, ὗτε μὴν ἀποτάσεως. Haec, & quae sequuntur Pselli opuscula non memorantur l. c.

V. pag. 106. Eiusdem Disputatio: *Quod multum sapienter typica lex iunioribus Hebraeis fuerit interclusa, &c.* Inc. Ὡς ἄρα λίαν σοφῶς ὁ τυπικὸς νόμος τοῖς ἐφήβοις τῶν Ἰυδαίων ἐκέκλειςο. Des. ἔςαι γὰρ ταῦτα ἑτέραις ὑποθέσεσιν αὖ προσφυῆ.

VI. p. 108. Eiusdem Theologica quaestio, cu-

cuius titulus & initium ita habet: Ζητεῖτε, ἴποτέ ἐςιν, ὅρος ϗ λόγος παρὰ τῷ πατρὶ, ῥηθὲν περὶ τοῦ ὑοῦ, κ. λ. Des. ὅτι πρὸς δύο ὐδ' Ἡρακλῆς.

VII. pag. 109. *b.* Variorum phaenomenorum explicationes, ac praecipue fulgurum, *qualis sit eorum ignis, unde adscendat, & an quilibet ignis ex nubibus erumpens, vim habeat comburendi &c.* Inc. Ὁ μὲν περὶ τῆς Ἴριδος λόγος, περὶ ἧς δὴ πρώτης, κ. λ. Des. τὰ διὰ πολλῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ὑποτιθέντες ὑμῖν.

VIII. pag. 113. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, οἱ δύο Βασίλειοι, ἢ οἱ δύο Γρηγόριοι ὁμώνυμοί εἰσιν, ἢ συνώνυμοι. *Eiusdem ad quemdam, qui ipsum interrogaverat, utrum duo Basilii, vel duo Gregorii essent homonymi, an synonymi.* Inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις, πάντων ἀνδρῶν ἐμοὶ λογιώτατε, κ. λ. Des. ταυτότης πράγματος, ϗ διαφορὰ πράγματος.

IX. pag. 115. *b.* Responsio ad tres quaestiones sacrarum scripturarum; nimirum, I. *quodnam esset pallium, quod Petrus praecingens, in mare se proiecit?* II. *quaenam locustae, ac mel silvestre, quo vescebatur Praecursor?* III. *quinam panis carbonibus suppositus?* Inc. Τρία ταῦτα εἰώθασιν ὁ πολὺς ὅμιλος ἐρωτᾶν, τίς ὁ ἐπενδύτης, κ. λ. Des. τὰ γάρ τοι ἄμφια τῦ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν βίυ καλύμματα.

X. pag. 116. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τίποτε δηλοῖ τὸ, ϗ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐν ἡμῖν, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam, qui ipsum interrogaverat, quid significet illud, Et opera manuum nostrarum dirige super nos, &c.* Inc. Πεφιλοσόφηται τοῦτο θαυμασίως τῷ θείῳ Δαβίδ. Des. ϗ τὸν Θεὸν ἐφ' ἑκατέροις προσκέκληται σύμμαχον.

XI. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ. *Eiusdem in illud, Quoniam spiritus pertransivit in illo.* Inc. Εἴτε πνεῦμα βούλοιτό τις τὴν ψυχὴν ὀνομάζειν, κ. λ. Des. τὸ ἀντίζυν τοῖς πολλοῖς ἐξωμάλισαι.

XII. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐπ' ὐδενὸς ὂν τῶν ἁπάντων ὐκ ἔςιν, ἐφ' ὅτῳ ὐχὶ τῶν ἁπάντων. *Eiusdem in illud, in nemine igitur omnium dicere non licet; nonne in quolibet omnium?* Inc. Οὐδὲν ἀπεικότως φιλοσόφυς ὑμᾶς ὄντας. Des. καὶ σαφῆ δώσω τὸν ἔλεγχον.

XIII. pag. 121. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, πρῶτον μὲν γὰρ εὐλαβεῖσθαι ἄξιον, μὴ φαινοίμεθα τῆς θαυμασίας ἀρετῆς κακοὶ ζωγράφοι· μᾶλλον δὲ ζωγράφων οὐ φαύλων ἴσως, τῶν δὲ πολλῶν, φαῦλον ἀρχέτυπον· πρός τινας ἐρωτήσαντας. *Eiusdem in illud, primum quidem vereri iustum est; ne videamur admirandae virtutis mali pictores, vel potius pictorum forsitan non malorum, sed vulgarium malum exemplar; ad quosdam, qui de hoc ipsum interrogaverant,* responsio. Inc. Ῥητορικὸν ὁμοῦ τὸ πρόβλημα. Des. εὔκαιρον ὁμοῦ ϗ φιλόσοφον.

XIV. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν περὶ ἀναςάσεως τοῦ Θεολόγυ λόγον, ϗ εἰς τὴν βραδυτῆτα. *Eiusdem in Theologi* (sc. Gregorii) *Orationem de Resurrectione, & in tarditatem.* Inc. Πολλοὶ τῶν καταςησαμένων τὰς θεολογικὰς τέχνας. Des. ταυτηνὶ θεωρίαν ἐφοδεῦσαι ϗ θεωρῆσαι.

XV. pag. 126. Εἰς τὸ, ᾧ τινι μὲν ὂν ἐξεγένετο διὰ λόγυ ϗ θεωρίας. *In illud, Cuicumque igitur sermone ac visu obtigit.* Inc. Τῆς θείας ὁ πατὴρ μακαριότητος ἀξιοῖ, κ. λ. Des. ἀντιβαῖνον αὐτῇ πρὸς τὸν δρόμον ϗ ἀντικείμενον.

XVI. pag. 127. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πάσχα. *Eiusdem in Pascha.* Inc. Οἱ τῷ μεγάλῳ Θεολόγῳ τὴν περὶ τοῦ Πάσχα ὀπτασίαν ὡς ἀληθῆ χαριζόμενοι. Des. ἐν κινήσει τὴν τῶν πραγμάτων ἔχει ἀντίληψιν. Sunt expositiones quaedam in difficiliora Nazianzeni Orationum loca, quae citantur ab Allatio in Diatriba de Psellis cit. edit. pag. 30. §. 43. pag. 39. §. 59. & pag. 58. §. 65. Memorantur etiam a Fabricio B. G. Vol. VII. pag. 540.

XVII. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ϗ εἰ τὸ πάντα ἐν πᾶσι κεῖσθαι μὴ πειςέον τοῖς λέγυσιν, ἀλλ' ἡμῖν γε πειςέον, ὡς ἐν ἀλλήλοις ϗ παρ' ἀλλήλοις ἐκείμεθα. *Eiusdem in illud, Quamquam omnia in omnibus inesse dicentibus non est credendum: attamen credendum nobis est, quod nos in aliis, & alii in nobis invicem sunt.* Inc. Εἰ καὶ πόῤῥω τοῦ καιροῦ τὸ ἐρώτημα. Des. σκότυς μᾶλλον, ἢ διαυγείας παραίτιος ἦν.

XVIII. pag. 134. *Alterius Gregorii loci explanatio.* Inc. Δοκεῖ πως ὁ μέγας ὗτος ἀνὴρ ἐναντία τῷ νόμῳ ϗ τῷ Μωϋσῇ φθέγγεσθαι. Des. ϗ πρὸς ὑμᾶς ἀνεκοινωσάμην.

XIX. pag. 136. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, κ. λ. *Eiusdem in illud, In principio erat Verbum &c.* Inc. Ἔδει μὲν αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν πρόδρομον τῆς θειοτάτης Χριςοῦ παρυσίας. Des. ὦ πάσης ἐνταῦθα ἀκηράτυ ϗ ἡδυεπῦς ἡδονῆς. Sequuntur deinde usque ad pag. 168. aliarum plurimarum quaestionum solutiones in diversa Greg. Nazianz. Orationum, D. Paulli Epistolarum, ac Psalterii loca, quas singillatim recensere brevitatis gratia supersedebimus. Quae Pselli Opuscula in hoc codice recensuimus, eorum pleraque ignota fuerunt Leoni Allatio, qui in Diatriba de Psellis loc. cit. §. LXXVII. ita ait: *Multa sunt, ut vides, huius auctoris haec, quae vides scripta: non tamen explent sitim, sed adhuc anxius sortem meam accuso, quod non habuerim omnia &c.*

XX. pag. 168. Μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτυ πατριάρχυ Κωνςαντινυπόλεως τοῦ Κηρυλλαρίυ πρὸς Πέτρον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἀντιοχείας. *Michaëlis Cerularii sanctissimi Patriarchae Constantinopolitani ad Petrum sanctissimum Patriarcham Antiochenum,* Epistola. Inc. Τὰ γράμματα τῆς μακαριότητός συ. Des. εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν. Graece & Latine edidit hanc Cotelerius Monum. Tom. II. pag. 135. seqq. Latine tantum Card. Baronius ad A. MLIV. N. 28. seq. Exstat Ms. in Bibl. Taurin. Cod. CC. pag. 49. Catalogi Tom. I. pag. 298. §. XIV. & in Caesar. Nessel. Catalog. Tom. I. pag. 417. §. XXIII. subiuncto Opere quodam contra Latinos, cuius initium: Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηςότητος, κ. λ. Michaël iste Cerularius, infensissimus Latinorum hostis, ab anno MXLIII. ad MLIX. sedem Constantinopolitanam tenuit. In hunc, tamquam praecipuum ab A. MLIII. schismatis auctorem, Photio etiam deteriorem, invehuntur post Baronium

Al-

Allatius de Consens. II. 9. Stephanus de Altimura, sive Michaël Le-Quien in Panoplia contra Schisma Graecorum pag. 214. seq. 284. seq. aliique. Petrus vero Antiochenus floruit circa annum ML.

XXI. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiusdem ad eumdem* alia Epistola. Inc. Οὐ παύεται ποτε τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβουλῶν. Des. τὴν σὴν τελειότητα εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν. Hanc quoque Graece & Latine vulgavit idem Cotelerius loc. cit. pag. 162. seq. Exstat Ms. etiam in Bibl. Caesar. Nessel. Catalog. Tom. I. p. 116. §. LX.

XXII. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀντίγραφον πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. *Eiusdem Patriarchae Antiocheni* (Petri) *responsum ad eumdem Patriarcham Constantinopolitanum* (Michaëlem Cerularium). Inc. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Des. ὡς ἔφθην εἰπὼν, τὸ περιφρονούμενον. Gr. & Lat. ibid. pag. 145. seqq. partem vero edidit Allatius de Purgatorio pag. 695. & de Consensu pag. 786. & pag. 1113. Exstat Ms. & in Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XI. & in Caesar. Nessel. Catalog. T. cit. p. 116. §. LXI. Laudatur & citatur haec Epistola a Card. Baronio ad A. MLIV.

XXIII. pag. 177. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀκυλίας, ἤτοι Βενετίας. *Eiusdem* (Patriarchae) *Antiocheni ad Archiepiscopum Aquileiae, sive Venetiae*. Inc. Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης. Des. μνείαν ποιούμενος. Item Gr. & Lat. apud Cotelerium loc. cit. pag. 112. seqq. ubi inscribitur *ad Dominicum Gradensem*. In Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XII. & in Caesar. loc. cit. pag. 416. §. XX. inscribitur: Τῷ σεβασμιωτάτῳ .... ἐπισκόπῳ Βραδένσης Ἀπηλεγένσης. *Ad maxime venerabilem ... Episcopum Tranensem in Apulia*; perperam enim in dictis Mss. legitur Βραδένσης Ἀπηλεγένσης pro Τρανένσει Ἀπουλένσει. De Trano Apuliae urbe vide Philippi Cluverii Italiam Antiquam Lib. IV. Cap. XI. ac Leandri Alberti Italiae Descriptionem, ubi agitur de agro Baritano. Exstat etiam in XIII. Codicibus Biblioth. Regiae Paris. ut ex Catalogo eruitur.

XXIV. pag. 183. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. *Eiusdem ad sanctissimum Patriarcham Alexandrinum*, Epist. inscrib. Τῷ θεοσεβεστάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ προέδρῳ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, τῷ πανιέρῳ Ἀλεξανδρείας πάπᾳ. Inc. Μετὰ τῆς προσηκούσης αἰδοῦς, κ. λ. Des. δεξάμενος ἱερᾶς ὁμηγύρεως. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι σου τὴν θεοτίμητον κεφαλὴν, σεβασμιώτατε δέσποτα, πνευματικὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ. Neque hanc Epistolam, neque ea, quae sequuntur usque ad §. XXVIII. inclusive, indicat Fabricius B. G. Vol. X. pag. 329. ubi breviter de hoc Petro mentionem facit.

XXV. pag. 186. Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων. *Eiusdem* (Patriarchae) *Antiocheni ad sanctissimum Patriarcham Hierosolymitanum* Epistola. Inc. Ἐπειδήπερ ἔθος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκράτησεν. Des. δεξάμενος ἱερωτάτης. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι, κ. λ. ut superior.

XXVI. pag. 189. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἁγιώτατον πάπαν Ῥώμης. *Eiusdem Patriarchae Antiocheni ad sanctissimum Papam Romae* Epistola. Inc. Ἄρτι μοι, δέσποτα θεοτίμητε, τῶν ἐκκλησιαστικῶν φροντίδων, κ. λ. Des. ἐν ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρὸς κύριον εὐχαῖς.

XXVII. pag. 191. *b.* Τῷ αὐτῷ. *Ad eumdem* alia Epistola. Inc. Ἡ τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις πόῤῥωθεν καταβαλλομένη, κ. λ. Des. διατηρῦσα εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

XXVIII. pag. 193. Τῦ πάπα Ῥώμης πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας. *Papae Romae ad eumdem Patriarcham Antiochenum*. Inscribitur: Λέων ὁ ἐπίσκοπος ὁ δοῦλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, Πέτρῳ τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας εἰρήνην καὶ ἀποστολικὴν εὐλογίαν. Inc. Χαίρω ἐν Θεῷ καὶ λίαν εὐφραίνομαι. Des. ἵνα ἑνώσῃ ἡμᾶς ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη ἐν πᾶσι τοῖς ἀρεστοῖς αὐτοῦ, ἀμήν. Subiungitur pag. 197. *b.* Canon XL. sextae Synodi in Trullo congregatae, ac deinde orthodoxae fidei confessio. Mutuae Leonis PP. IX. & Petri Patriarchae Antioch. litterae laudantur a Card. Baronio ad Annum MLIII.

XXIX. pag. 198. *b.* Λόγος τοῦ ὑπερτίμου, ὃς ἐπικέκληται Σελέντιος (1). *Sermo honoratissimi* (sc. Pselli), *qui appellatur Selentius*. Inc. Ἐπὶ τὰς τοῦ ἡλίου καὶ πάλιν ἀνατολὰς ὁδῷ βαδίζοντες κατηντήσαμεν. Des. καὶ τῆς μεγάλης βουλῆς τῆς τοῦ πατρὸς ἄγγελος· ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Non recensetur in Allatii Diatriba.

XXX. pag. 202. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ψελλοῦ λόγος εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ γράφοντας κατ' ἀλλήλων, ἄτακτα καὶ ἀσύντακτα καὶ παιδιώδη. *Eiusdem Pselli Sermo ad suos discipulos, adversus se invicem incomposita, inordinata, ac puerilia scribentes*. Inc. Οὐδεὶς παρ' ὑμῖν οὔτε αἰχμητὴς, οὔτε ἀκοντιστής. Des. τὴν ἴασιν ἀποδώσομεν. Allatius in Diatrib. de Psellis loc. cit. p. 45.

XXXI. pag. 204. Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν βεστάρχην Γεώργιον τὸν τοῦ Ἀκτουαρίου. *Eiusdem Monodia in Bestarcham Georgium Actuarii filium*. Inc. Εἶτα δὴ παρὰ τίνος ἐγὼ τεθνηκὼς, κ. λ. Des. οἷα δὴ χρυσήλατον ἄγαλμα. Non indicatur ab Allatio l. c.

XXXII. pag. 206. *b.* Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν κατοιχόμενον μητροπολίτην Ἐφέσου κῦριν Νικήφορον. *Eiusdem Monodia in defunctum Metropolitanum Ephesi D. Nicephorum*. Inc. Εἰ καὶ σὺ κατέπτυσας εἰς οὐρανὸν ἐκ γῆς ἀπιών. Des. καὶ πάσης στάθμης ἐπέκεινα. Omisit Allatius.

XXXIII. pag. 208. Sequuntur duo Sermones sine titulo, quorum alter inc. Κἂν τούτῳ φιλοσοφία σεμνύνεται, διότι πλεῖστοι ταύτης καταλιγώρησαν. Des. καὶ φροντὶς αὐτῷ παρ' οὐδενί τῆς συμπήξεως. Alter pag. 210. inc. Ἐδόκει τοῖς ἄνω σοφοῖς, οἷς τὸ σοφοῖς εἶναι τῶν ἄλλων προκέκριτο. Des. περιμάκτρια καταβιβάσει γραῦς. Videntur eiusdem Pselli, ut etiam quae sequuntur usque ad finem.

XXXIV. pag. 214. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς

(1) De huius vocis significatione videre est Du Cangium in Gloss. Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1370. seqq.

κόρεις. *Eiusdem in cimices*. Inc. Οἱ δὲ πολλοὶ τὰς κόρεις κακίζουσιν. Des. τέχνην ἑρμηνεύων καὶ δύναμιν. Allatius loc. cit. pag. 42. §. LXII.

XXXV. pag. 216. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἔξα . . . . Γεώργιον εἰπόντα, ὅτι οὐδέποτέ μου τὸ σῶμα τῇ ψύλλῃ δέδηκται. *Eiusdem ad . . . . Georgium, qui dixerat, suum corpus numquam a pulice morsum fuisse*. Inc. Καὶ ὡς ἀληθῶς ἄπορον. Des. τὴν δ' ἐμὴν γλυκεῖαν ἐκείνῃ καὶ τρόφιμον. Allatius loc. cit. titulo tamen aliquantum diverso.

XXXVI. pag. 218. *b*. Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ σταλὲν πρὸς τὸν Οὔμπερτον παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Δούκα. *Aurea bulla* (1) *eiusdem missa ad Humbertum ab Imperatore D. Michaële Duca*. Inc. Χρυσόβουλλος λόγος ἀντίχρυς, ὁ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως λόγος ἐστίν. ἀρκεῖ γὰρ ἀντὶ χρυσῆς ὕλης, κ. λ. Des. καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμοίαν σώσουσι πρὸς τὴν βασιλείαν μου καὶ τὴν Ῥωμαίαν διάθεσιν. Tum sequuntur subscriptiones, primum eiusdem Michaëlis, deinde Andronici, tertio Constantii Ducarum, quarto Ioannis Archiep. Constantinopolitani.

XXXVII. pag. 221. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα κῦριν Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem D. Constantinum Monomachum*. Inc. Ὦ βασιλεῦ ἥλιε, καὶ τίς ἄν με καταιτιάσαιτο ταύτην σοι προσφυῶς τὴν κλῆσιν ἁρμόζοντα; Des. αὐτὸς Θεὸς γένοιο, καὶ ἡμᾶς ἐξεργάσαιο.

XXXVIII. pag. 227. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Eiusdem alia Oratio ad eumdem Imperatorem*. Inc. Ὦ βασιλεῦ προσθήκης ἄτερ καὶ συναφῆς, κ. λ. Des. καὶ στεφανωσάμενος θύε τὰ μονομάχεια.

XXXIX. pag. 237. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ τῆς τοῦ ὑπερτίμου τιμῆς. *Eiusdem ad eos, qui ipsi titulum* honoratissimi *invidebant*. Inc. Οὐδ' ὑμῖν βασκανίας περιλελείψεται ἀφορμή. Des. ἑαυτὸν συγκαταβιβάσω ὑμῖν. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXIV.

XL. pag. 239. Πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ. *Contra sui obtrectatores*. Inc. Ὑμεῖς μὲν καὶ οὕτως· λέγω δὲ τοὺς βασκαίνοντας. Des. ἢ ἀνταγωνισταί μοι γενήσεσθε. Ibid.

XLI. pag. 241. Περὶ τοῦ κατὰ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίου. *De Christi Crucis ac Sepulturae mysterio*. Inc. Ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία, μυστήριον μέν ἐστιν ὁσιώδους, κ. λ. Des. συνισταμένη τοῦ Θεοῦ κατανόησις.

XLII. pag. ead. *b*. Εἰς τὸν πρωτόεδρον καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, φίλτατον μὲν αὐτῷ τυγχάνοντα, βραχὺ δέ τι παραβασκήναντα. *In primum iuri dicundo Praesidem, sibi quidem prius amicissimum, mox vero paullum sibi invidentem*. Inc. Ἐγὼ δέ σε τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ὀλισθήματος μέμψασθαι. Des. ἰσότης ἐξ ἀνισότητος.

XLIII. pag. 243. *b*. Χαρακτῆρες Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. *Characteres Gregorii Theologi, Magni Basilii, Chrysostomi, & Gregorii Nysseni*. Inc. Ἠρώτησας, λογιώτατε, τίνες τε καὶ πόσοι τῆς καθ' ἡμᾶς φιλοσοφίας, κ. λ. Des. ὡς ἡ χρυσῆ λύρα τοῦ πνεύματος.

XLIV. pag. 246. Τίς ὁ παράδεισος, τί τὸ τῆς ζωῆς ξύλον, καὶ τί τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. *Quis Paradisus, quod lignum vitae, quodque lignum scientiae?* Inc. Δένδρα ἐπὶ γῆς, οὔτε πέφηνέν πω πρότερον, κ. λ. Des. δύναμις ἐπιτεταγμένη παρὰ τοῦ κρείττονος.

XLV. pag. ead. *b*. Εἰς τὸ, ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ ἀποστόλου. *In illud, ex ipso, & per ipsum, & in ipsum omnia, ex Apostolo*. Inc. Πολλοῖς τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοσόφων ἐζήτηται. Des. αὐτῷ ἡ δόξα, κατ' αὐτὸν φάναι τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

XLVI. pag. 248. *b*. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα τὸν Μονομάχον. *Eiusdem Oratio ad Imperatorem Monomachum*. Inc. Ῥευστὸς μὲν ὁ παρὼν χρόνος, ὦ μέγιστε αὐτοκράτορ. Des. καὶ τὴν ἐκεῖθεν βασιλείαν χαρίσαιτο, τὴν ὄντως ὑψηλήν τε καὶ ἀκατάλυτον. Est Oratio valde longa.

XLVII. pag. 262. Μονῳδία τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἰωάννην Πατρίκιον τὸν ὁμιλητήν. *Monodia eiusdem in Ioannem Patricium discipulum suum*. Inc. Κωφὸν ἡμῖν τὸ ἀκροατήριον τήμερον. Des. καὶ θρήνους ἐπιταφίους. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXV.

XLVIII. pag. 265. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἰατρικῶν ἐρωτημάτων ἀποκρίσεις. *Eiusdem medicinalium quaestionum responsiones*. Inc. Τὸ τοῦ σπληνὸς σῶμα, μανώτερον μὲν ἥπατος. Des. ἅπασι τοῖς ἄλλοις.

IL. pag. 267. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑετοῦ, χαλάζης, χιόνος, πάχνης, καὶ δρόσου. *Eiusdem de pluvia, grandine, nive, pruina, ac rore*. Inc. Εἶτα δὴ καὶ περὶ πολλῶν ἐρωτῶν, κ. λ. Des. πυκνοί, καὶ ὕδωρ γεννᾷ.

L. pag. 268. *b*. Περὶ ἀνέμων. *De ventis*. Inc. Ἠτιάσω με ἐν τῷ γράμματι, ὅτι μὴ καὶ περὶ πνευμάτων ἐν τῇ προτέρῃ σοι διελέχθην ἐπιστολῇ. Des. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ.

LI. pag. 270. Τοῦ αὐτοῦ περὶ βροντῆς, ἀστραπῆς, κεραυνοῦ, πρηστῆρος ἐκνεφίου, καὶ τυφῶνος. *Eiusdem de tonitru, fulgure, fulmine, turbine ex nubibus prorumpente, & typhone*. Inc. Εἰκός τι ποιεῖς ἐπισυνάπτων ἡμῖν ἐν ταῖς ἐπερωτήσεσι νῦν, κ. λ. Des. ἐπινέφελοι δὲ Καικίας τε καὶ Βορέας. De his iisdem rebus agitur in eius Opere *de Omnifaria Doctrina* inscripto; sed initia sunt diversa.

LII. pag. 271. *b*. Πρὸς τοὺς οἰομένους τὸν φιλόσοφον ἐρᾶν τῆς τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεως, ἅμα δὲ καὶ διατοῦτο βασκαίνοντας αὐτῷ. *In eos, qui putant philosophum amare rerum comprehensibilitatem, & idcirco eum obtrectant*. Inc. Ὥς τι πεποιηκότος ἐμοῦ τοιοῦτον οἷον τὰς τῶν πολλῶν γνώμας κινῆσαι, κ. λ. Des. εἴποτε τοῦ πτώματος ἀναστήσεσθε.

LIII. pag. 273. Τὸ ἴσον τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ, βεστάρχου τηνικαῦτα ὄντος ἐπὶ τῇ δίκῃ αὐτοῦ, προσώπου δῆθεν τοῦ πρωτοασηκρήτις, τοῦ ἐπὶ τῶν κρίσεων, τοῦ νομοφύλακος, καὶ τοῦ σκρίβα, ἐπὶ διαλύσει τῆς μνηστείας τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, Ἐλπιδίου τοῦ Κεγχρῆ. *Exemplar Commentarii ab ipso Michaële Psello monacho elaborati, quum es-*

(1) Auream bullam memorat Allatius l. c. p. 46. sed ab hac eius initium differt.

esset tunc in curia Bestarcha, ex persona nimirum primi a secretis, Iudicis, Nomophylacis, & Scribae, super solutione sponsalium generi ipsius, Elpidii Cenchres filii. Inc. Σοφὸν ἄρα τὸ προορᾷν, καὶ ὡς ἐνεστῶτι χρῆσθαι τῷ μέλλοντι, καὶ τίθεσθαι εὖ τὰ πραττόμενα. Def. εἰς ὅσην ἂν καὶ περιστᾶσιν ποσότητα.

LIV. pag. 277. *Sententiae quaedam morales.* Inc. Ὥσπερ τοῖς ἀγαθοῖς ἔθος τοιοῦτον τοῖς πλησίον παραινεῖν, δι' ὧν αὐτοὶ γεγόνασιν ἀγαθοί, κ. λ. Def. καὶ πρὸς ἐκείνους ἐξομοιοῦν ἑαυτούς.

LV. pag. ead. *b. Etymologiae variae.* Inc. Ἐτυμολογία ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὀρθότης, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἑρμηνευομένη, οἷον, κατὰ τί εἰρήνη; κατὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν, κ. λ.

LVI. p. 278. *b.* Sequuntur miscellanea quaedam, nimirum *de Constantio, Constantini Magni patre, de annorum computo a creatione Adam usque ad duodecimum annum imperii Theophili; de quinque animae facultatibus &c. ac tribus partibus, & in qua parte corporis unaquaeque consistat. Locorum quorumdam Evangelii explicatio; quatuor elementa; nomina septem portarum apud Thebas; nonnulla denique liturgica, ac praesertim quam sit rationi consentaneum, sacerdotem semel tantum in die sacra peragere, &c.*

LVII. pag. 280. Περὶ πειρασμῶν. *De tentationibus.* Inc. Οἱ πειρασμοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπάγονται κατὰ τέσσαρας τρόπους, κ. λ.

LVIII. p. ead. Varia ascetica, *de manuum extensione, & elevatione in orando; de oratione, quod brevis, & frequens melior sit diuturna, ac mentalis vocali; de lacrimarum utilitate, & in proximum commiseratione &c.*

LIX. pag. ead. *b.* Περὶ τῶν μοναχῶν σχήματος. *De monachorum habitu.* Inc. Τὸ μοναχικὸν σχῆμα σύμβολόν ἐστι τῆς νοητῆς τοῦ περιβεβλημένου αὐτὸ καταστάσεως. Enumerantur singulae monastici habitus partes, earumque significatio adfertur.

LX. pag. ead. Περὶ ὀνείρων. *De somniis.* Inc. Κατὰ τρεῖς τρόπους ἡ δι' ὀνείρων γίνεται ῥεῦσις. Def. ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατὰ τὰς προειρημένας αἰτίας διάκρινε.

LXI. pag. 281. *b.* Alia miscellanea *de Saturno, de Perseo, de Europa Agenoris filia, de Remo, ac Romulo* (qui tamen Ῥῶμος dicitur) *de Februarii mensis mutilatione, de Alexandro, de multiplici appellatione vestis summi Sacerdotis; & quomodo apud Hebraeos per diversos adamantini lapidis colores, atque alphabeti litteras futura praenoscebantur.* Subiiciuntur aliqua *de Amazonibus: de diversarum artium inventoribus; de rege Og, de Ezechia, de Salomone, eiusque sapientia, atque a vero Deo ad idolorum cultum defectione; de Achabo, Iezabele, &c.*

LXII. pag. 284. Historica nonnulla *de Rhodiis, quare dicti deinde Colossenses; de Iulio Caesare; de magno terraemotu, qui sub imperio Valentiniani iunioris Alexandriae factus est; de alio sub Iustino Thrace, ac de tertio sub Iustiniano Magno, quo tempore etiam Constantinopoli taeterrima pestis grassata est. Tum nonnulli fetus monstrosi, sub Imp. Mauricio in lucem editi, ac Mahometis ortus sub Imp. Heraclio Constante recensetur.* Sequitur brevis interpretatio in illa Petri Apostoli verba: *Domine, bonum est nos heic esse, faciamus tria tabernacula, &c.* tandem *Oratio pro puerpera in fetu emittendo graviter laborante,* quae tamen in fine mutila est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XV. initio, ut videtur, ac fine mutilus; pluribus autem locis, qua tineis, qua atramento corrosus. Huius autem recensio Codicis non parum nobis attulit negotii, ac molestiae propter crebras quasdam compendiarias notas, quae ita sunt a communi reliquorum scriptorum usu remotae, ut in iis extricandis coniectura utplurimum uti coacti fuerimus: ubi vero ne id quidem satis fuit, puncta quaedam apposuimus, ut in adlatis Epistolarum titulis, & initiis contigit. Constat foliis scriptis 286.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Manuelis Moschopuli Schedographia.

CONCORDAT huius initium & finis cum illa, quam recensuimus in Cod. VII. Plut. LV. §. IV. quem vide. In fine ab alia manu exaratum legitur initium allocutionis ad quemdam Imperatorem &c. In imo margine pag. 16. *b.* legitur: Ἀπριλλίῳ ζ'. ἰνδ. ιδ'. μεγάλη τετράδη. *Aprilis die VII. ind. XIV. magna feria quarta.* COD. XLI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 152.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS,

Seu

Lexicon, ut videtur S. Cyrilli, cui subiunguntur varia Lexica dictionum S. Scripturae, Medica etiam, & de ponderibus, & mensuris: item Lexicon Latinobarbarum.

I. pag. 1. PLura continet hic Codex Lexica, quorum primum, ordine litterarum digestum, & initio mutilum, incipit a littera Α ante Γ hoc pacto: COD. XLII.

Ἀγάλματα, ξόανα, ἀφομοιώματα, εἰκόνες, ἢ ἀνδριάντες.

Ἄγαμαι, θαυμάζω.

Ἀγάμενοι, θαυμάζοντες.

Definit in littera Ω in verbis:

Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον.

Ὠψί-

Ὠ'ψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα.

Ὦἶ, ᾧ τινι.

II. pag. 115. *Lexicon dictionum, quae pro varietate accentuum, ac spirituum varia significant*, ordine item alphabetico. Inc.

Α"γος, τὸ μύσος, παροξυτόνως.

Α'γὸς, ὁ ἡγεμὼν, ὀξυτόνως.

Des.

Ὥ'σπερ εἰ, καθάπερ.

Ὧ'δε δεῖ, ὅταν δύο περισπῶμεν.

III. pag. 121. *b*. Φιλιππικῶν ῥητορικῶν λέξεις. *Philippicarum Demosthenis Orationum dictiones*, seu vocum, quae in XI. Demosthenis Philippicis occurrunt, explicationes & glossae. Inc.

Τὸ μέλλον, τὸ γενησόμενον.

Συνοίσοι, χρησιμεύσοι.

Σκοπεῖται, σκέπτεσθαι.

Des.

Φόρους, συντελείας.

Α'μείνωσιν, βελτίωσιν.

IV. pag. 129. *b*. Ῥ'ητορικαὶ λέξεις ἕτεραι. *Aliae dictiones Rhetoricae*. Inc.

Α'ρχεσίας, συνόδους καθετοὺς ἄρχοντας τοῦ καιροῦ ηρῦντο.

Α'δέκαςον, καθαρόν.

Des.

Ἐ'ξετασικὸν, δικασικόν.

Ἐ'κπληρῶσαι, προσνεῖμαι.

V. pag. 133. Λέξεις τῶν συμβουλευτικῶν Δημοσθένους. *Dictiones Demosthenis Deliberativarum Orationum III*. Inc.

Παραλίσκεται, εἰσφέρεται ἐκ περιττοῦ.

Τοὺς ὑπὲρ καταλόγον, τοὺς γέροντας.

Des.

Παρεῖνται, εἰσδέχονται.

Συντελεῖς, ἰσοτελεῖς.

VI. pag. ead. *b*. Λέξεις τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθεῖσαι παρὰ Στεφάνου καὶ Θεοδωρήτου καὶ ἑτέρων λεξικογράφων Κασιανοῦ, Λογγίνου φιλοσόφου. *Lexicon dictionum Veteris & Novi Testamenti, expositarum a Stephano, Theodoreto, & aliis Lexicographis, Cassiano, Longino philosopho*. Incipit ab Octateucho; nimirum

Αὐτόχθοσι, τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ, ἢ τόπῳ κατοικοῦσι.

Α"γνισον, καθάρισον.

Sequuntur deinde Voces *ex IV. Libris Regnorum, Libro Iob, Ecclesiaste, Epistolis D. Pauli, Psalmis & Canticis*. Des.

Τεκεῖν, γεννᾷν.

Καρδιαθαλάσσης, τοῦ βυθοῦ, τουτέστι τοῦ βίου τούτου. Mutila autem fortasse sunt haec postrema; nam in sequenti pag. 150. fragmentum occurrit lexici herbarii, incipiens a voce Τρόξιμον, τὸ ἀγριομαρύλλην, & desinens in voce Χαλκακάνθη, καλακάνθη, ex quo patet deesse maximam huius lexici partem, nimirum a littera Α ad Σ.

VII. pag. 150. Ἐ'τυμολογίαι τῶν κδ' σοιχείων. *Etymologiae XXIV. Alphabeti litterarum*. Praecedit monitum, quod inc. Α'ναγκαῖον δὲ πρὸ πάντων γινώσκειν, κ. λ. Primae litterae etymologia inc. Α. τὸ ἄλφα εἴρηται παρὰ τὸ ἀλφῶ, κ. λ. Vltimae des. διὰ τοῦτο ὁμοίαν τῷ χαρακτῆρι ἐκφώνησιν ἀπηνέγκατο. Desunt tamen etymologiae litterarum Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο. Has Langius, teste Montfauconio, *satis ridiculas* appellat.

VIII. pag. 151. *b*. Pauca quaedam *de proprietatibus aliquarum regionum*; Scythiae ex. gr. quae nullis omnino fulminum ictibus perhibetur obnoxia, &c.

IX. pag. 152. Περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. *De mensuris & ponderibus* brevis Tractatus. Inc. Περὶ κόρου. Κόρος ἐςὶ μοδ. η'. εἴληπται δὲ ἐκ τῆς Ἑ'βραϊκῆς διαλέκτου. Desinit in mna Italica.

X. pag. 154. *Computus Ecclesiasticus*, incipiens: Ψῆφος, δι' οὗ ὑρεὶλονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη ἑξακισχίλια τπδ'. διὰ τῆς περιόδου, ἢ τις περιέχει φλβ' ἔτη. Adnectitur pag. 157. *b. Ratio inveniendi Pascha singulis annis, Epactas Solis, & Lunae, &c.* Tandem pag. 161. *b. Tabula ipsa Paschalis incipiens ab anno* 6631. (Christi MCXXIII.) *indict. I. & desinens in anno* 6690. (Christi MCLXXXII.) *indict. XV.*

XI. pag. 163. *Lexicon Militare*, seu explicatio nominum, quibus varia militum officia, dignitates, vestes, exercitus partes, & alia huiusmodi designantur. Inc. Πόδηρις, ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν πορφυροῖς ὑφάσμασιν ἐνραβδώμενος, κ. λ.

XII. pag. 165. *b*. Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις. *Dictionum, quae habentur in sanctis Evangeliis interpretatio*. Inc. Πέτρος, ἐπιλύων, ἢ ἐπιγνοὺς, ἢ διαλύων, κ. λ.

XIII. pag. 167. Ῥ'ωμαϊκαὶ λέξεις ἐν τῷ νόμῳ ἐγκείμεναι. *Latinae dictiones, quae habentur in Iure*, alphabetice dispositae, cum ipsarum Graeca interpretatione. Inc. Α'ντικένσωρ, ἀντιγραφεύς. Des. τὴν δάμνην, τὴν συμφοράν.

XIV. pag. 168. Λέξεις χριστιανικῶν βιβλίων. *Dictiones ex Christianorum libris*. Inc. Ε"φηλος, φακωτὸς τὴν ὄψιν. Des. Βάρβιτον, εἶδος νευρᾶς.

XV. pag. ead. *b*. Λέξεις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡ'λία τοῦ νέου. *Dictiones ex Vita S. Heliae iunioris*. Inc. Ε"γληχεν, ἐπεθύμει. Ἐ'νδημεῖ, ἔρχεται. Des. Βάρβα, πώγων· καὶ βαρβάτος, ὁ πωγωνίας: ubi adiicitur longiuscula enarratio de more apud Romanos invecto barbam alendi.

XVI. pag. 169. *b*. Θεοδόσιος μοναχὸς γραμματικὸς Ἰ'ωάννῃ τῷ θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριςῷ ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόσι τῶν ἁγίων ἑορτῶν. *Theodosius monachus grammaticus Ioanni Deo dilectissimo presbytero & in Christo fratri de sanctorum festorum canonibus*; sive Interpretationes in plures acrostichides Canonum diversorum anni festorum. Prima est Α'κροςιχὶς τοῦ κανόνος τῶν Χριςοῦ γεννῶν διὰ ςιχελεγείων. *Acrostichis Canonis in Christi Nativitatem versibus elegiacis*, quae ita inc.

Εὐεπίης μέλεσι εὐφημίῃα ταῦτα λιγαίνει, κ. λ.

Interpretatio inc. Ἐ'ν εὐλάλοις μελῳδίαις οἱ ὕμνοι οὗτοι μέλπουσι τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κ. λ. Vltima acrostichis est Ioannis Monachi in Canonem sanctae & magnae Dominicae Pentecostes, cuius initium:

Θεοῖσγενὲς λόγε, πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον, κ. λ.

In-

interpretatio desinit in verbis, μόνη γὰρ τὸν ἰώμενον τῶν ἀνθρώπων νοσῆσαν φύσιν ἐν τοῖς ἐνδοσθίοις συνέσχεν, ὅς τις νῦν τοῖς δεξιοῖς θρόνοις . . . . . . mutilus est Codex inter pag. 200. & 201. Inferitur pag. 170. *Lexicon vocum, quae inveniuntur in tropariis*, secundum ordinem litterarum, cum earumdem interpretatione. Nihil de hoc Theodosii Grammatici Opere occurrit apud Fabric. in Bibl. Graec.

XVII. pag. 201. Occurrit tandem alterius Lexici fragmentum trium paginarum, initio & fine mutilum. Haec Lexica videntur inedita, & laudantur ab Holstenio in schedis Mss.

Codex Gr. membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. initio & fine mutilus. Constat foliis 203.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

Scilicet

COD. XLIII. I. pag. 1. T*Raiectus, sive Tyrannus.*

II. pag. 7. *Menippus, sive Oraculum mortuorum consultum.*

III. pag. 12. *b. Mortuorum Dialogi XXX.* ordine tamen ab editis aliquantum diverso; nam primi novem ac decem sunt, qui in edit. leguntur a XIII. usque ad XXX. inclusive; XII. tamen in Codice, est II. in editione. Reliqui undecim sunt, in edit. XII. I. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. III. XI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XVI. Constat fol. 30.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΜΕΛΕΤΑΙ.

LIBANII RHETORIS MEDITATIONES.

Seu potius

Libanii Declamationes, & Orationes aliquot.

COD. XLIV. I. pag. 1. F*Ilii a patre abdicati Apologia.* In Codice XXI. huius Plutei §. VII.

II. pag. 6. *b. Avarus strenuum abdicans.* Ib. §. V. Postremae duae huius Declamationis paginae, ac totidem primae sequentis, manu saeculi XVI. suppletae sunt.

III. pag. 13. *Oratoris Apologia.* Ibid. §. XXXV.

IV. pag. 18. *b. Callaeschri Actio.* Ibid. §. XXXVI.

V. pag. 23. *b. Avarus se deferens.* Ibid. §. XXXIX.

VI. pag. 29. *b. Ducis Apologia.* Ibid. §. XXVIII.

VII. pag. 36. *b. Divitis Accusatio.* Ibid. §. XXVI.

VIII. pag. 42. *b. Patris Apologia.* Ibid. §. XXI. In hac Declamatione unum folium a praedicta manu recentiori suppletum est.

IX. pag. 50. *Orestes.* Ibid. §. X. In hac quoque eadem manus recens unicum folium exaravit.

X. pag. 58. *b. Invidus se deferens.* Ibid. §. XVI.

XI. pag. 66. *b. Avarus filium pium abdicans.* Ibid. §. XVIII.

XII. pag. 72. *Parasitus coena fraudatus seipsum deferens.* Ibid. §. XX.

XIII. pag. 74. *b. Morosus se deferens.* Ibid. §. XVII.

XIV. pag. 80. *b. Parasitus alter seipsum deferens.* Ibid. §. XIX.

XV. pag. 84. *Achillis Oratio adversaria Vlyssis Orationi.* Ibid. §. IV.

XVI. pag. 94. *b. Oratio Menelai in legatione ad Troianos pro Helena.* Ibid. §. I. item sine praelocutione.

XVII. pag. 97. *Timon se deferens.* Ibid. §. XXIV. sed in hoc Codice mutila est; desinit enim in verbis, εἰς φῶς ἤγαγε τὸν . . . . . . quae in edit. superius cit. incidunt in Tom. I. pag. 355. lin. 24. magnus enim defectus occurrit inter pag. 100. & 101.

XVIII. pag. 101. Sequuntur Libanii Orationes, diversa manu item antiquissima conscriptae, quae propter memoratum defectum incipiunt a fragmento Orationis IX. quae inscribitur, Μονῳδία εἰς Ἰουλιανὸν, a verbis . . . . . αἵματι συμμιγεῖς ἀναμένων, κ. λ. In edit. cit. Tom. II. pag. 258. lin. 36.

XIX. pag. ead. *b. Concio funebris super Iuliani caede.* In Codice XIII. Pl. XXXII. §. II.

XX. pag. 128. *b. Lamentatio super Nicomedia.* In dicto Codice §. III.

XXI. pag. 130. *b. De inexplebili cupiditate.* In Codice XX. huius Plutei §. XII.

XXII. pag. 131. *b. De paupertate.* Ibid. §. XIV.

XXIII. pag. 132. *b. Panegyricus in Constantium, & Constantem*, cum praelocutione. In memorato Cod. XIII. §. IV. In hac quoque Oratione quatuor paginae eadem recenti manu suppletae sunt.

XXIV. pag. 151. Sequitur sine ullo titulo Oratio *ad Polyclem.* Ibid. §. XVIII. & cum hac instar unius Orationis coniungitur pag. 153. *Ad Antiochenos defensio.* Ibid. §. XIX.

XXV. pag. 156. *De ulciscenda Iuliani morte.* Ibid. §. XIV.

XXVI. pag. 159. *Ad eos, qui molestum illum appellabant.* Ibid. §. XV.

XXVII. pag. 163. Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι μὴ μελετῴη. *Ad eos, qui ipsum reprehendebant, quod non declamaret.* Ibid. §. XVI. sub titulo, *Ad Iuvenes de Oratione.* Huius Orationis postrema, eadem recens manus exaravit.

Codex Graecus membranaceus Ms. insignis in 4. maiori, Saec. X. duplici manu, eiusdem tamen aevi conscriptus. Constat foliis 166.

ΛΥ-

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Seu

Lysiae Orationes XXVIII. Luciani Dialogi aliquot, Cebetis Tabula, Herodiani Historiarum Libri VIII. Aeschinis Orationes tres, & aliorum Epistolae.

CODI. XLV. I. pag. I. DVo statim Indices occurrunt, Latinus alter eorum, quae in hoc Volumine continentur; alter Graecus Orationum Lysiae, quae sunt XXVIII. Concordant autem cum illis, quas recensuimus in Cod. IV. huius Plutei, exceptis II. V. & VI. quae in hoc desiderantur. Quarta (in illo VII.) duplicem habet titulum: prior rubrica conscriptus est: Ὑπὲρ Καλλίυ ἱεροσυλίας, alter atramento: Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ σηκῦ ἀπολογία. Duodecima (in illo XV.) caret titulo. Vigesima tertia (in illo XXVI.) initio mutila, titulum praefert: Λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρυ δοκιμασίας.

II. pag. 80. *Luciani Tragopodagra*. In Cod. XIII. huius Plutei §. XXVIII.

III. pag. 82. *Eiusdem Ocypus*, cum argumento. In Cod. XXVIII. huius Pl. §. LXXVIII.

IV. pag. 83. *b. Eiusdem Cynicus*. In dicto Cod. XIII. §. XLI.

V. pag. 86. *b. Eiusdem de Dea Syria*. In dicto Cod. XXVIII. §. XXXVII.

VI. pag. 94. *b.* Κέβητος Πίναξ. *Cebetis Tabula*. Inc. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες, κ. λ. Mutila est in fine: desinit enim in verbis: γυνὴ καθεστηκῦια εὐειδὴς τις κάθηται .... quae in nuperrima edit. Graec. Lat. Londin. MDCCXX. in 8. incidunt in pag. 49. lin. 15.

VII. pag. 98. Ἡρωδιανὸς ὁ ἱστορικός. *Herodianus Historicus*, sive *de Imperio post Marcum Libri VIII.* Primus inc. Οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων. Vltimus des. κ̀ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο. Concordant initio & fine cum Gr. Lat. edit. Argentorat. MDCLXII. in 8. cum notis & animadversionibus Io. Henrici Boëcleri.

VIII. p. 173. *Aeschinis Orationes III.* praevia duplici ipsius Vita. Prima Anonymi inc. Αἰσχίνης ὑὸς ἦν Ἀτρομήτυ. Des. ἦν δὲ τὸν δῆμον ὁ Αἰσχίνης Κοθωκίδης. Altera Apollonii inc. Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος. Des. μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τύτυ τῦ λόγυ. Sequuntur Argumenta in tres Orationes. Argumentum primae Κατὰ Τιμάρχυ, *contra Timarchum*, duplex est. Primum inc. Ἀθηναῖοι πολεμήσαντες. Des. διέτριψε χρόνων ἑταιρῶν. Alterum inc. Τῦτον τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης. Des. μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι. Argumentum secundae Περὶ παραπρεσβείας, *de perfide obita* ad Philippum *legatione*, inc. Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες. Des. κ̀ διαβολὴν τῦ ἀντιδίκυ. Argumentum tertiae Κατὰ Κτησιφῶντος, *contra Ctesiphontem*, inc. Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα. Des. καὶ ἐπιλόγων μᾶλλον ἐοικός. Oratio I. p. 175. *b.* inc. Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν. Des. ἡ πρᾶξις καταλείπεται. II. pag. 196. inc. Δέομαι ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι. Des. κ̀ ἐγὼ κ̀ ὁ νόμος. III. pag. 216. *b.* inc. Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε. Des. ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε. Exstant tam argumenta, quam Orationes inter Demosthenis Opera Graeco-Latina edit. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. pag. 171. 247. & 274. cum quibus quoad initium & finem omnia concordant. Plurimis autem marginalibus scholiis eiusdem Scriptoris manu exaratis sunt undequaque circumclusae; quorum initium est: Γραφὴ, κ̀ δίκη, κ̀ εὐθύνη διαφέρουσιν ἀλλήλων· δίκη μὲν γὰρ ἰδιωτικὸν πρᾶγμά ἐστι, γραφὴ δὲ δημόσιον, κ. λ. quod pertinet ad initium Orationis contra Timarchum.

IX. pag. 246. *Anonymi Oratio* (ut ait Montfauconius) *De Amicitia*. Inc. Σοὶ δοκῦν ὡς ἔοικεν οὐκ ἄλλο εἴη, ἢ τὸ ταῦτα λέγειν ἐπακολυθεῖν φυσικοῖς τε κ̀ μή. Des. ἕως ἂν κ̀ τὴν δι' αἰσθήσεως ὄρεξιν αἱ αἰσθήσεις καθαρῶς ὑποδέξωνται. κ̀ εἴη γε τῦτο ὀλίγον ὅσον. Videtur inedita.

X. p. 249. Anonymi Opusculum philosophicum, cuius initium: Φύσις ἐνεργοῦσα περὶ τὴν ὕλην κοσμεῖν οἶδε τὰ ἑαυτῆς εὐλάκτως ἑκάστοτε· κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκονήθη. Des. περὶ ὧν σοι ἐν ἄλλοις λελέξεται. In fine attinguntur quaedam de eclipsi Solis, ac de motu planetarum &c.

XI. pag. 253. *Excerptum*, ut in margine est adscriptum, τοῦ Ψελλοῦ, *Pselli*, quod continet interpretationem verborum, Ἡ καλὴ τὸν ὡραῖον, *Pulcra formosum*, quae de Virgine Deipara sunt intelligenda. Inc. Κατ' ἔλλειψιν τῦ ἀπέτεκεν, κ. λ. Innuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 58. §. LXXV.

XII. pag. 254. *Euripidis Epistolae V.* Vt in Codice XII. huius Plutei § VI.

XIII. pag. 256. *b. Hippocratis Epistolae XV.* Ibid. §. VII.

XIV. pag. 267. *b. Heracliti Epistolae IX:* Ibid. §. VIII.

XV. pag. 273. *Apollonii Epistolae XC.* Ibid. §. IX. ubi sunt XCI. In hoc enim Codice deest Epist. XXXIII. quae inc. Οἱ παῖδες ὑμῶν.

XVI. pag. 282. *b. Lysidis ad Hipparchum unica*. Ibid. §. XI.

XVII. pag. 283. *b. Melissae ad Clearetum unica*. Ibid. §. XII.

XVIII. pag. 284. *Myiae ad Phyllidem unica*. Ibid. §. XIII.

XIX. pag. ead. *b. Theanûs Epistolae III.* Ib. §. XIV.

XX. pag. 287. *b. Musonii ad Pancratidam unica* (1). Ibid. §. XV.

XXI. pag. 289. *b. Diogenis Epistolae XXIX.* Ibid. §. XVI.

XXII.

(1) Tum haec, tum quae sequuntur Epistolae usque ad §. XXV inclusive, quum anepigraphae omnino essent, a Montfauconio silentio praetermissae fuere, qui ad Theano pertinere omnes arbitratus est: nos vero ope Codicis XII. huius Plutei, suis quasque auctoribus restituimus.

XXII. pag. 296. *Cratetis Epistolae XIV.* Ibid. §. XVII.

XXIII. pag. 297. *b. Platonis Epistolae VIII.* Ibid. §. XVIII.

XXIV. pag. 303. *Anacharsidis Epistolae VIII.* Ibid. §. III. ubi sunt IX. deest enim heic postrema, quae inc. Οἱ ἐν Ἕλλησι ποιηταί.

XXV. pag. 304. *b. Chionis Epistolae VIII.* Ibid. §. v. ubi multo plures sunt; in hoc igitur Codice incipiunt ab epistola nona, & desinunt in decimasexta.

XXVI. pag. 309. Δημόκριτος Ἱπποκράτει περὶ φύσεως ἀνθρώπου. *Democritus Hippocrati de natura hominis*. Inc. Χρὴ πάντας ἀνθρώπους. Des. ἀκέως ἔπαυσε λειτουργίης. Edita est inter alias Epistolas Democrito tributas in Poësi Philosophica Henr. Stephani pag. 181. Ita Fabric. B. Gr. Vol. I. pag. 422. & 805. in not.

XXVII. pag. 310. *Aeschinis Rhetoris Epistolae VI.* quae ex editis in Collect. Cuiaciana pag. 36. seq. sunt I. II. III. VI. VIII. & VII.

XXVIII. pag. 312. *b. Alia Chionis ad Platonem Epistola*, quae in dicta Collect. inter eius Epistolas est decimaseptima, & incidit in pag. 35. In ultimo tandem folio, quod cum ipso Codicis ligneo integumento compactum est, legitur brevissimum ex Dione Excerptum *de Nili adscensu tempore aestivo*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 312.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SERMONES.

COD. XLVI. IN primis tribus paginis exactissima occurrit Luciani Dialogorum, qui in hoc volumine continentur tabula, ipsorum titulos, ac principia repraesentans, adiecto etiam foliorum, quibus unusquisque comprehenditur, numero, Graecis litteris designato. Sermonum vero series sequens est:

I. pag. 4. *Amores*.

II. pag. 23. *Pro Imaginibus*.

III. pag. 31. *De Dipsadibus*.

IV. pag. 33. *b. Saturnalia*.

V. pag. 37. *Cronosolon*.

VI. pag. 40. *Epistolae Saturnales IV.*

VII. pag. 47. *Herodoti Encomium*. Inscribitur in edit. *Herodotus, sive Aëtion*.

VIII. pag. 49. *De Morte Peregrini*.

IX. pag. 60. *Fugitivi*.

X. pag. 67. *Toxaris*, sive *de Amicitia*.

XI. pag. 90. *De die nefasto, seu contra Timarchum*.

XII. pag. 99. *Deorum Concilium, & Decretum*.

XIII. pag. 103. *b. Zeuxis*, sive *Antiochus*.

XIV. pag. 107. *Pro lapsu in salutando*.

XV. pag. 111. *Apologia ad Sabinum pro mercede conductis*.

XVI. pag. 116. *Harmonides*.

XVII. pag. 118. *b. Scytha, seu Conciliator Hospiti*, mutilus; desinit enim in verbis, ἅτε γένους τοῦ δοκιμωτάτου . . . . quae incidunt in edit. cit. Tom. I. pag. 863. lin. 6. relicta tamen sunt folia quatuor vacua ad defectum supplendum.

XVIII. pag. 120. *Mortuorum Dialogi XXX.* qui quidem, quoad ordinem spectat, uno aut altero exceptis, cum iis concordant, qui habentur in Cod. XXVIII. huius Plutei, §. LXXIII. supra pag. 380.

XIX. pag. 150. *Dialogi Marini XV.* serie item cum illis dicti Codicis XXVIII. ferme consimiles.

XX. pag. 161. *b. Deorum Dialogi XXV.* quales in memorato Codice XXVIII. Deest tamen in hoc ultimus Dialogus, qui in edit. est XX.

Vnicum in hoc Codice scholium, manu diversa appositum, legitur sub initium primi Sermonis pag. 4. quod ita habet: Ὡραῖον ἄγαν, καὶ φυσικῆς θεωρίας ἐχόμενον τὸ χωρίον, ὅτι τὰ ἐν γενέσει πάντα διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀσθένειαν οὐχ οἷά τέ ἐστιν ὑποστέγειν τὰ εἴδη ἐνδελεχῶς, οὐδὲ τῆς τοῦ ἐναντίου ἐπεισόδου ἀνέπαφα· ἀλλ᾽ ἡ θατέρου παρουσία ὥσπέρ τινα ἄνεσιν προμηθεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἐγκόπου ἤδη ἐνεργείας. ταύτῃ γε δὴ καὶ τῇ ἀνάμερα ἑκατέρων ὑπαλλαγῇ σώζεσθαι καὶ τὸ ὑποκείμενον ἀφορμὰς λαμβάνει τὸ ἤδη κεκμηκὸς ἐπανάγοντος τοῦ ἐπιόντος τῇ τῶν ἐναντίων καταδοχῇ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. manu, ut videtur, Rhosi Cretensis exaratus. Constat foliis scriptis 181.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΟΓΟΙ.

DECLAMATIONES INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Libanii Declamationes aliquot, & Epistolae; & alia grammatica incerti auctoris.

I. pag. 1. PRima Declamatio est *Morosus se deferens*. Habes in Cod. XXI. huius Plutei §. XVII. COD. XLVII.

II. pag. 8. *b. Neptuni Actio*. Ibid. §. XXX.

III. pag. 12. *Martis Apologia*. Ibid. §. XXXI.

IV. pag. 16. *Actio filii contra adulteros*. In Cod. XXIII. huius Plutei, §. XXI.

V. pag. 20. *b. Morosus abdicans filium*. In dicto Cod. XXI. §. XXII.

VI. pag. 23. *b.* Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ Δάφνῃ νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος. *Eiusdem Lamentatio super templum Apollinis Daphnaei*. In Tomo Orationum cit. edit. pag. 185.

VII. pag. 25. *Avarus filium pium abdicans*. In Cod. XXI. §. XVIII.

VIII. pag. 30. *Avarus strenuum abdicans*. Ibid. §. v.

IX. pag. 36. *b. Parasitus coena fraudatus seipsum deferens*. Ibid. §. XX.

X. pag. 40. *Libanii Epistolae*, ut ex numeris marginalibus adparet, *CCC.* (1) Prima anepigrapha inc. Α'ποπέμπομεν ὑμῖν Διάνιον. In editione Amstelodam. quam alias citavimus, est CCCLXXVIII. & *Alcimo* inscribitur. Vltima item anepigrapha inc. Α'λλ' ὅτε τὰ πρῶτα κακῶς. In edit. *Iphicrati* inscribitur, & est CCLI. Desinit imperfecte in verbis, ὅτι, ὦ παῖ Τυδέως . . . . quae incidunt ibid. p. 122. lin. 17. Huius Cod. XLVII. nec non XIX. huius Plutei Epistolas Libanii, Antonius Maria Salvinus, anno MDCXCV. descripsisse, ac Latine vertisse legitur in Praefatione cit. editionis, ubi hoc de eius Latina interpretatione iudicium profertur „ Interpretatio Latina, notulis interdum non indoctis instructa, ita comparata est, ut vir doctus verba potius verbis reddere, quam sensum clare exprimere voluisse videatur: nihilominus tamen vel sic in locis obscurioribus rectius perspiciendis facem mihi (2) praetulit. „

XI. pag. 127. *Lexicon vetus Anonymi*. Inc. Α'γορὰ, τὸ πλῆθος, καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ συναθροίζονται. Des. Πρόωρος μὲν, ὁ πρὸ τῆς ὥρας καὶ νεαρός· ἔξωρος δὲ, ὁ παρηβηκὼς καὶ γηράσας.

XII. pag. 152. Succedunt Grammatica quaedam sine titulo, *de constructione nominum ac verborum*, in fine mutila propter pag. 154. corruptam, ac novo folio restauratam. Inc. Ι'στέον, ὡς οἱ Α'ττικοὶ ῥημάτων τινῶν ἐνεργητικῶς γραφομένων, κ. λ. Desinunt imperfecte in verbis, ἤγουν ἀπελογισάμην καὶ ἐν ἐμαυτῷ. . . .

XIII. pag. 155. Alia eiusdem generis satis multa, item sine ullo auctoris nomine. Inc. Η'κω, τὸ ἔρχομαι, καὶ τὸ ἦλθον, ὃ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοῦ ι ἐγράφετο, καὶ τὸ παθητικὸν οὐχ εὕρηται ἵκομαι· βάρβαρον γάρ. Des. πρεσβύτης δ' ἄχρι ἐτῶν πεντηκονταέξ· τὸ δ' ἐντεῦθεν γέρων λέγεται.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. pluribus in locis recentiori manu suppletus. Constat foliis scriptis 180.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Adde

Germani Patriarchae Constantinopolitani Liturgiae Graecae allegoricam expositionem, & Gregorii Corinthi Episcopi in Canones Dominicos enarrationem, & alia nonnulla.

COD. XLVIII.

I. pag. 1. MVtilus initio Codex; nam Dictionarium incipit a vocibus:

Διφῶν, ζητῶν, ψηλαφῶν,

Δέμας, σῶμα.

Δέπας, ποτήριον, κ. λ.

Des.

Ω'ψισα, ἐχρόνισα.

Ωἶ, ὦ τινι. Integrius habetur in Codice XLII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 67. Adnectitur superiori Lexico in eadem pag. indiculus aliorum nominum, item ordine alphabetico dispositus. Inc.

Α'φεγγὲς, μὴ ἔχον φῶς.

Α'πεγράφης, ἠριθμήθης.

Des.

Γενάρχην, τὸν Α'δὰμ τοῦ γένους ἀρχηγόν.

Tum *nomina Archangelorum, & Apostolorum*, aliaeque dictiones Hebraeorum, cum ipsarum interpretatione. Sequuntur *nomina fluminum; diversae animalium voces*; ac discrimina inter εἴδωλον, βρέτας, ζόανον, στήλη, εἰκὼν, καὶ ἀνδριάς. Subiiciuntur nonnulla *de Romanis dictionibus*; ac in fine *de mensuris, & ponderibus*; omnia tamen brevissima.

III. pag. 69. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ι'εροσολύμων Ι'στορία μυσταγωγικὴ ἐκκλησιαστική. *S. P. N. Cyrilli Archiep. Hierosolymitani Historia Mystagogica Ecclesiastica*, sive Allegorica expositio rituum quorumdam Ecclesiae, sive liturgiae Graecae. Inc. Ε'κκλησία ἐστὶ, ναὸν Θεοῦ, τέμενος ἅγιον, οἶκος προσευχῶν, κ. λ. Des. δεικνὺς, ὅτι κοινωνοὺς ἡμᾶς ἐποίει τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως. Haec in aliis Codicibus ad S. Basilium, in aliis ad Athanasium, vel ad Cyrillum Alexandrinum, vel ad Chrysostomum refertur; in Ms. Biblioth. Coislin. Iacobo fratri Domini tribuitur, quum tamen nullius istorum sit; quare illam auctori suo sancto Germano Patriarchae Constantinopolitano iuniori circa A. C. MCCLV. defuncto, restituit Fronto Ducaeus, atque sub eius nomine Graece & Latine vulgavit in Auctario Biblioth. Patrum Paris. MDCXXIV. T. II. pag. 131. Finis tamen non concordat.

IV. pag. 72. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου τῆς μητροπόλεως Κορίνθου ἐξήγησις εἰς τοὺς δεσποτικοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἑορτῶν τοῦ ὅλου χρόνου, τῶν τριῳδίων τε τῆς ἁγίας μεγάλης ἑβδομάδος, καὶ τῶν ἑορτῶν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. *Gregorii Archiepiscopi Metropolis Corinthi Enarratio in Dominicos Canones sanctorum festorum totius anni, triodiorum sanctae maioris hebdomadae, & festorum sanctissimae Deiparae*. Canones vero, quorum heic habetur interpretatio, sunt:

Canon primus Cosmae monachi *in Exaltationem S. Crucis*.

Canon secundus pag. 84. Ioannis Damasceni *in festum SS. Luminum*.

Canon tertius pag. 89. *b.* Cosmae monachi *in Occursum Servatoris Nostri Iesu Christi*.

Canon quartus pag. 98. *b.* eiusdem *in Annunciationem Deiparae*.

Canon quintus pag. 105. *b.* eiusdem *in Dominicam Palmarum*; quem sequuntur eiusdem Triodia *in feriam II. III. & IV. magnae hebdomadae*.

Ca-

(1) Male Montfauc. in suo Catalogo Epistolas CCXCVII. numerat.

(2) Apographum enim Salvinianum aere suo redemit Iac. Philippus Dorville, eiusque usum Ioanni Christophoro Wolfio cit. editionis auctori concessit. Aliud earumdem Libanii Epistolarum Latine a Salvino redditarum volumen, ipsius manu exaratum & emendatum, in Marucellorum publica Bibliotheca inter eius Mss. schedas adservatur.

Canon sextus pag. 119. item eiusdem *in feriam quintam*, itemque Triodion *in Parasceven*.

Canon septimus pag. 128. *b. in sanctum & magnum Sabbatum*, partim Marci monachi, partim Cosmae.

Canon octavus pag. 134. *b.* Ioannis Damasceni *in Dominicam Paschae*.

Canon nonus pag. 139. *b.* eiusdem *in Dominicam, quae Antipaschae dicitur* (sc. in Albis.)

Canon decimus pag. 145. Cosmae monachi *in Dominicam Pentecostes*.

Canon undecimus pag. 149. *b.* Ioannis Damasceni *in eamdem Dominicam Pentecostes*.

Canon duodecimus pag. 156. Cosmae monachi *in Transfigurationem Domini*.

Canon decimus tertius pag. 163. eiusdem *in Dormitionem Deiparae*. De hoc Gregorii Opere fusius agit Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabric. pag. 801. seqq. ubi singulorum Canonum refert titulos, & expositionum initia; quae ferme cum nostro Codice concordant, serie tantummodo Canonum excepta; in hac enim videtur potius Palatino Codici CCCLV. de quo ibidem sub finem pag. 804. accedere.

Subiiciuntur in fine quaedam historica diversa manu, in quibus *de Apostolis, Deipara*, ac praecipue *Ioanne Theologo* agitur. Tum SS. Apostolorum Canon LXXXV. *de veris ac germanis S. Scripturae libris*, cum sua interpretatione. Tandem *in XII. Apostolos* versus iambici sex, & alia nonnulla non magni quidem momenti, quae tamen ob postremae paginae evanidum characterem perlegi minime possunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in principio, ac madore ita corruptus, in margine praesertim interiori, ut nonnulla prorsus corrosa perierint, plurima vero in dies evanescant. Constat foliis 172.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

DE PASSIONIBUS DICTIONVM INCERTI AVCTORIS.

Et alia aliorum auctorum grammatica, & rhetorica Opuscula.

COD. IL. I. pag. 1. **Π**ερὶ παθῶν λέξεων. *De adfectionibus dictionum*, brevis Tractatus Anonymi. Inc. Πάθη μὲν ὖν ἐν ταῖς λέξεσι γίνονται, κ. λ. Des. τοσαῦτα κ̀ περὶ τῶν διαλέκτων ἔχεις εἰδέναι.

II. pag. 4. *Collectio nominum Atticorum ex Technologia Imaginum Philostrati, quam edidit Manuel Moschopulus, & ex libris Poëtarum, &c.* Eadem est cum illa Codicis VI. Plut. LVI. §. I. quam vide. In fine legitur subscriptio: Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ η'. ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκυ, ἰνδ. ιδ'. ἔτυς ,ςϡνζ'. *Mense Septembri VIII. die Dominica in Nativitate SS. Deiparae, indict. XIV. anno* 6957. (Christi MCCCCIL.) Haec tamen subscriptio eruta a nobis fuit ex nonnullis litterarum vestigiis adhuc ex litura superstitibus.

III. pag. 58. Γραμματικὴ τῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτυ κυροῦ Θωμᾶ τοῦ Μαγίςρου. συνετέθη δὲ κατὰ ςοιχεῖον. *Grammatica sapientissimi & eloquentissimi D. Thomae Magistri; digesta vero est secundum ordinem litterarum.* Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, κ. λ. Des. τῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Eadem cum illa Codicis XVII. huius Plut. §. I. ubi titulum habet diversum.

IV. pag. 147. Μανυὴλ τοῦ Μοσχοπόλυ περὶ ὀνομάτων. *Manuelis Moschopuli de Nominibus* brevis Tractatus, seu potius fragmentum. Inc. Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλῦσι πάθος. Des. ὡς τύπον ἔχων τὸν διὰ τοῦ ωτερος κ̀ ωτατος. Habes editum Graece Opus integrum Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. in 8. In editione, quam habemus prae manibus, notulae quaedam sunt manu Antonii Mariae Salvini in margine appositae.

V. pag. 154. Ἐπιμερισμοὶ κυρῦ Γεωργίυ τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Epimerismata D. Georgii Lecapeni*, seu *de Artificio Grammatico* Opus idem cum illo, quod habes supra in Codice VIII. huius Plutei.

VI. pag. 194. *b.* Τρύφωνος περὶ παθῶν λέξεων. *Tryphonis de dictionum passionibus, sive figuris* ἀποσπασμάτιον, in quo adfectionum XXVI. nomina primum, deinde exempla adferuntur. Prima est Πρόθεσις; ultima Συναλλαγή. Graece & Latine exstat ad calcem Grammaticae Graecae Alexandri Scoti Lugd. MDCXIV. 8. pag. 954.

VII. pag. 195. *Anonymi Schedia duodecim in totidem, qui feruntur Herculis labores*, cum suis exercitationibus in ea Grammaticis, ac scholiis interlinearibus. Primum schedion inc. Ἔζεμγνε τὸν Διὸς Ἡρακλῆν τὸν τῆς Ἥρας ζηλότυπον· εἰς δὲ τὸν Πυθῶνα μολὼν, ὅπως ἀπαλλάξειε τῆς μελαγχολίας, κ. λ. Grammatica exercitatio inc. Ἔζέμηνεν, ἀντὶ τῦ μανῆναι ἐποίησεν, δίφθογγον τὸ μη· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ μήνω, τὸ παράφρων εἰμί· ὅπερ ἐςὶν ἄχρηςον. ἔμεινε δὲ, ἀντὶ τοῦ προσεκαρτέρησεν, δίφθογγον τὸ μει, κ̀ ἔςι τὸ θέμα μένω, τὸ ἐπιμένω. Πυθὼν, τὸ Ἀπολλώνιον μαντεῖον· καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ πύθω, τὸ ἐρωτῶ, κ. λ. Vltimum Schedion des. καὶ δείξας, πάλιν εἰς ᾅδυ κεκόμικεν. Exercitatio vero des. τὰ γὰρ διδασκόμενα, κεκρυμμένα πρὸ τῦ διδαχθῆναι εἰσί. Εὔμολπος.... Imperfecta est. Haec schedia super duodecim Herculis labores, quos dicunt, habentur etiam infra in Codice XIII. Plut. LXXIV. §. XIII. edita autem sunt inter Excerpta rhetorum ac sophistarum Leonis Allatii p. 321. seqq.

VIII. pag. 207. *b.* Occurrit iterum idem *Domini Georgii Lecapeni de Grammatica Opus*, ut supra §. V. sed mutilum; desinit enim in verbis: οἷον ἀναιρεῖται ςέφανον, κ̀ ἀναιρεῖται μετὰ χεῖρας βιβλίον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus. Constat foliis 208.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIUM INCERTI AUCTORIS.

Adde

Excerpta quaedam ex Epiphanio & Severiano; tum Leonis Sapientis, & Charitonymi Hermonymi Opuscula quaedam, & alia plurima Anonymi.

COD. L. I. pag. 1. PRimum Lexicon, quod in hoc occurrit Volumine, & quidem secundum litterarum ordinem digestum, hoc titulo instructum est: Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων, παλαιᾶς τέ φημι γραφῆς ϗ τῆς νέας. *Collectio dictionum concinnata ex diversis libris, veteris inquam ac novae Scripturae.* Inc. Α' ἆ, παρ' Α'ριςοφάνει ἐπίρῥημα μετ' ἐκπλήξεως ϗ παρακελεύσεως. Α', ἆ, τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε, κ. λ. Des.

Ω'ψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα.

Ω'ψίσθη, ἐβράδυνεν.

Ω", θαυμαστικὴ φωνή.

Ω̃ί ᾧ τινι, ᾧ αὐτῷ.

II. pag. 453: *Variae interpretationes dictionum*, ex libris sacrae Scripturae excerptarum, nimirum ex *Actibus Apostolorum, CL. Psalmis, Canticis, Octateucho, Iobo, Proverbiis, Prophetis, & Evangeliis.*

III. pag. 475. *Interpretationes vocum Hebraicarum*, secundum ordinem litterarum. Inc.

Α'δὰμ, γήϊνος, ἢ πυῤῥὰ γῆ.

Α'λληλούϊα, ὁ Θεὸς πάρεςιν, ὑμνήσατε.

Des.

Φάρες, διαιρεῖται.

Φὶτ, ςόμα.

Φὶς, ςόμα πυρός.

IV. pag. 479. *Hymni Ecclesiastici, tractus, ac troparia cum interpretatione litterali*, ita ut una paginarum columna metricas Odarum voces, altera ipsarum prosaicam versionem exhibeat. Canon primus, auctore Ioanne Damasceno, *in Nativitatem Domini*, mutilus est in principio: quare specimen damus ex pag. 482. ubi incipit Ε"τερος κανὼν τῶν Φώτων, ἧ ἡ ἀκροςίχὶς δι' ἡρωελεγείων, τοῦ αὐτοῦ Ι'ωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. *Alius Canon Luminum, cuius acrostichis versibus heroicis & elegis, eiusdem Ioannis Damasceni.* Inc.

Σήμερον ἀχράντοιο,	τοῦ ἀμιάντου.
Βαλὼν,	τρώσας.
Θεοφεγγῆ,	τῷ θεόθεν λάμποντι.
Πυρσῷ,	πυρί.
Πνεύματος,	τῦ πνεύματος.
Ε'νθάπτει νάμασιν,	ἐν τοῖς ὕδασιν.
Α'μπλακίην,	τὴν ἁμαρτίαν, κ. λ.

Sequitur alter Canon sine titulo, sed videtur *in Pentecosten.*

V. pag. 494. Sequuntur alii duo Canones cum Anonymi interpretatione a superiori valde diversa: nam & longior est, & singulis Canonum subiecta sectionibus. Primus est *in Exaltationem Crucis*, alter *in Occursum Domini*, auctore Magno Cosma. Expositio primi, cuius acrostichis est, Σταυρῷ πεποιθὼς ὕμνον ἐξερεύγομαι, inc. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, κ. λ. Secundi vero, qui acrostichidem habet, Χριςὸν γεγηθὼς πρέσβυς ἀγκαλίζεται, inc. Πᾶς μὲν γέρων καὶ ταῦτα ὑπέργηρος, κἂν ϗ τὸ κυφότερον, κ. λ.

VI. pag. 518. Ε'πιτομὴ τῶν ἐξηγήσεων τῶν εἰς τὰ τριῴδια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, ϗ λοιπὰς διαφόρους δεσποτικῶν ἑορτῶν κανόνας συγγραφεισῶν, γεγονυῖα παρὰ τοῦ πρωτονοταρίου. *Epitome Enarrationum in Triodia magnae hebdomadae, ac reliquos diversos dominicorum festorum Canones conscriptarum, a Protonotario composita.* Prologus inc. Καὶ ἐν πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις θείοις κανόσι, κ. λ. Epitome interpretationis in Canonem Dominicae Palmarum, cuius acrostichis est, Ω'σαννὰ Χριςὸς εὐλογημένος Θεὸς, inc. Τοῦ εὐαγγελιςῦ φάσκοντος, ὅτι οἱ προάγοντες δὲ ϗ οἱ ἀκολυθῦντες, κ. λ. Post Triodion sanctae Parasceves, sequitur *Canon Magni Cosmae in Deiparae Dormitionem* item cum interpretatione, in fine vero pauca desunt; desinit enim in verbis, Ϲ προσφθεγγόμενοι αὐτῇ ἐν φωνῇ λιγυρᾷ ϗ . . . . . quae pertinent ad ἑρμηνείαν nonae Odae, quum mutilus Codex sit inter pag. 574. & 575.

VII. pag. 575. *Sententiae quaedam*, versibus iambicis expressae, & iuxta alphabeti litteras dispositae, sed valde mutilae; prima enim est,

Υ'πὲρ σεαυτὸν τὰς πέλας καλῶς θέλε.

quare desunt versus XIX. tot enim alphabeti litterae ab A usque ad T inclusive numerantur.

VIII. pag. ead. *Aliae sententiae*, versibus item senariis XXIV. iuxta litterarum ordinem digestis expositae. Inc. Α'ρχὴν ἁπάντων, κ. λ. Alibi etiam inciderunt, & sunt Gregorii Nazianzeni.

IX. pag. ead. *b.* Ω'ιδάριον κατανυκτικὸν, ποίημα Λέοντος τῦ σοφοῦ ϗ βασιλέως. *Canticum compunctionis: opus Leonis sapientis & Imperatoris.* Inc.

Α'ρα τίς γῆθεν ἀείρας ἐν συςροφῇ με ζεφύρυ.

Des.

Ο' δὲ λυμήτωρ τὴν καῦσιν ὡς ἄχυρον ἀπειλεῖ με.

Sunt versus nonagintaquatuor, tristichis strophis distincti, quarum singulae ab Alphabeti litteris incipiunt. Notandum tamen, quod litterae Δ, Θ, Ν, Π, & Τ, duarum singulae stropharum initium faciunt; trium vero littera Ω, quarum tamen postrema tetrasticha est. Carmen hoc ex Cod. Bibl. Bavar. Latine versum edidit Iac. Pontanus S. I. Ingolstad. MDCIII. 4. Recusum inde in Bibl. Patrum Paris. apud Aegidium Morellum MDCXLIV. Tom. XV. pag. 861. In nostro tamen Codice sex strophas longius est hoc Canticum, quinque tristichas, & unam tetrastícham.

X. pag. 577. *b.* Υ'γιεινὰ παραγγέλματα σύντομα. *Praecepta brevia ad sanitatem tuendam*, versibus iambicis XXV. comprehensa. Inc.

Ευεξίας τράπεζαν εἰ θέλῃς μάθε.

Des.

Μετὰ θεοῦ τύτοις γὰρ ἐκφυγεῖς νόσυς.

XI.

XI. p. 578. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, ὅτι ἑπτὰ ἔργα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. *S. Epiphanii, quod septem opera fecit Deus die Annunciationis*, Excerptum. Primum opus: Χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον. Septimum est: Ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

XII. p. ead. *b.* Ὀνόματα ἀνέμων. *Ventorum nomina*. Inc. Ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς ἀπηλιώτης. Des. Εὔρου δὲ καὶ Νότου Εὐρόνοτος ὁ Φοινικίας. Adamantius Sophista scripsit de ventis.

XIII. pag. ead. *Ratio brevissima inveniendi Paschatis*.

XIV. pag. 579. *Excerptum e Severiano circa mundi creationem, & alia Theologica: praeterea de XXII. litteris Hebraeorum Moysi traditis a Deo in monte Sina; de XII. magnis montibus; de mensibus apud Iudaeos, Macedones, & Aegyptios; de asse, sive de nummis, ac de triginta denariis, quibus venditus est D. N. I. C.* In fine versus politici octo varias sententias continentes.

XV. pag. 584. *Anonymi Excerptum Grammaticale*. Inc. Γραμματική ἐστιν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν, κ. λ. Des. καὶ οὕτω λέγεσθαι καὶ εἶναι γραμματικόν. In fine haec legitur subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν δελτάριον ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἔτει ͵αφιε΄. ἡμέρᾳ ιβ΄ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, ἰνδ. γ΄. *Absolutus est praesens libellus anno a Christi Nativitate MDXV. die XII. mensis Octobris, indict. III.*

XVI. pag. 587. *Nomina Civitatum Graecarum vetera, & nova.*

XVII. pag. 588. Χαριτωνύμου Ἑρμωνύμου ἐπικήδιος τῇ ἀοιδίμῳ βασιλίδι τοῦ θειοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος κυρίου Θωμᾶ δεσπότου Παλαιολόγου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κυρίᾳ Ἑκατερίνῃ Παλαιολογίνῃ. *Charitonymi Hermonymi Oratio funebris in honorem celebris Imperatricis*, uxoris *divinissimi nostri Imperatoris D. Thomae despothe Palaeologi Porphyrogeniti Dominae Catharinae Palaeologinae*. Inc. Φεῦ, ὦ Ῥωμαίων οἱ περιλειπόμενοι, ὅτι τοσούτοις μὲν δεινοῖς, κ. λ. Des. τὰς ἀγαθὰς, φημὶ, τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας. Haec Oratio manu diversa exarata est. Nihil tamen de hoc Charitonymo habet Fabricius in Biblioth. Graeca.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 591.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑ.

LVCIANI OPERA VARIA.

COD. LI. I. pag. 1. *Charon, sive Contemplantes.*

II. p. 8. *Dialogi Mortuorum XXX.* qui hunc inter editos ordinem obtinent, nimirum I. XXII. II. XXI. XVIII. XX. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. VI. VII. IX. XI. XXVII. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. IV. V. VIII. X. XXV. XXIX. XXX.

III. pag. 33. *Deorum Dialogi XXVI.* qui paene omnes quoad ordinem cum illis Codicis XXVIII. huius Plutei concordant.

IV. pag. 54. *Marini Dialogi XV.* quorum eadem cum editis series est.

V. pag. 63. *Meretricii Dialogi XV.* Idem cum editis ordo, duobus postremis exceptis, qui inter V. & VI. inseruntur in Codice.

VI. pag. 80. *b. Iudicium Vocalium.*

VII. pag. 83. *Muscae Encomium.*

VIII. pag. 86. *De somnio, seu Vita Luciani.*

IX. pag. 90. *Nigrinus, seu de Moribus Philosophorum.*

X. p. 98. *b. De non temere credendo calumniis.*

XI. pag. 106. *De Domo.*

XII. pag. 112. *Pro lapsu inter salutandum.*

XIII. pag. 116. *Hermotimus, seu de sectis.*

XIV. pag. 144. *Pseudosophista, seu Soloecista.*

XV. pag. 147. *b. Vitarum Auctiones.*

XVI. pag. 155. *Reviviscentes, seu Piscator.*

XVII. p. 169. *Bis accusatus, seu Tribunalia.*

XVIII. pag. 181. *De Sacrificiis.*

XIX. pag. 185. *Anacharsis, seu de Exercitationibus.* Subiiciuntur huic Dialogo, primum pag. 198. *b. Anacharsidis Epistolae ad diversos IX.* deinde pag. 201. *b.* unica *Abaridis ad Phalaridem*, & altera *Pythagorae ad Hieronem*; tum pag. 202. *Phalaridis ad diversos Epistolae XXX.* quae quidem omnia habentur etiam in Codice I. huius Plutei a p. 251. *b.* ad p. 258. cum quo penitus hic Codex concordat, duabus, aut tribus Phalaridis Epistolis exceptis, quae varie sunt dispositae.

XX. pag. 210. *De Luctu.*

XXI. pag. 213. *b. Rhetorum Praeceptor.*

XXII. pag. 220. *De Astrologia.*

XXIII. pag. 224. *b. Pamphilus Eunuchus.*

XXIV. pag. 227. *Amores.*

XXV. pag. 245. *Menippus, seu Decretum mortuorum consultum.*

XXVI. p. 252. *b. Convivium, seu Lapithae.*

XXVII. p. 264. *De mercede conductis.* Huius Dialogi, ut & ipsius Codicis, tres postremae paginae, manu recentiori sunt suppletae. Scholia identidem occurrunt, eaque ab eadem quae Codicem exscripsit, vetusta manu exarata; ex quibus unicum adferre libuit ex pag. 184. *b.* ubi sub finem Sermonis *de Sacrificiis*, haec ad marginem Scholiastes de Api adnotavit: Ὁ Ἆπις ἐν ταῖς ἀγέλαις τῶν Αἰγυπτίων εὑρίσκεται βοῦς ὢν καὶ ἔχων τινὰ ἴδια σημεῖα. τοῦτο κοινὸν εὐετηρίας ἐνομίζετο σύμβολον. Ὁ Νῖσος βασιλεὺς ὢν εἶχε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μίαν τρίχα πορφύραν, ἧς ἀποτμηθείσης ἀνάγκη ἦν ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν (1).

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XI. Constat foliis 278.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Quibus adde etiam

Gorgiae, Alcidamantis, Antisthenis, & Demadis Declamationes.

I. pag. 1. Eadem continet hoc Volumen cum illis, quae habebantur in Codice IV. huius Plutei, eodemque ordine dispo- COD. LII.

(1) Huius Codicis notitiam exhibens in suo Catalogo Montfauc. falsus est, dum ait: *Luciani Dialogi XXXVI. quorum primus Charon, sive Episcopuntes, ult. Convivium, seu Lapithae*, ut ex recensione nostra satis patet.

posita. In hoc tamen Lysiae Orationibus praecedit eius Vita cum hoc titulo: Λυσίυ βίος γραφεὶς παρὰ Πλυτάρχυ· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγυσιν, ὅτι ἐγράφη παρὰ Διονυσίυ τῦ Ἁλικαρνασέως. *Lysiae Vita a Plutarcho conscripta: alii vero contra adfirmant, quod scripta sit a Dionysio Halicarnasseo*. Inc. Λυσίας ὁ Κεφάλυ, Συρακυσίων μὲν ἦν γονεων. Des. τὸν αὐτὸν τρόπον διαλεχθῶμεν.

II. p. 21. Incipiunt Lysiae Orationes, ut in dicto Codice IV. In quibus alter ab altero differt, haec sunt: Lacuna Orationis II. (in edit. ibi cit. XXXI.) exstat inter verba ἐνόμιζον γὰρ, ibid. pag. 500. vers. 11. & verba τὴν ςρατίαν ἐκ τῆς Ἀσίας, κ. λ. ibid. p. 502. vers. 12. & est item unius paginae cum dimidio. Oratio VI. (in edit. V.) titulo carens & initio, incipit a verbis.... τον ἐκ τῦ ῥόπτου τοῦ ἱερῦ, κ. λ. Quae vero paullo ante finem habebatur in illo trium paginarum lacuna inter verba ἀνταποδὺς, & Ἀθηναῖοι, heic nulla est. Orationes XIV. & XV. (in edit. XIII. & XIV.) carent titulo. Inter Orationes XXV. & XXVI. nullum vacuum spatium relictum, quo illius in fine, & huius in principio defectus designetur; sed utrumque fragmentum ita coniungitur in eadem linea, ac si unica tantum esset Oratio, hoc pacto: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο ἀλλ' ἡγύμενος ἀκριβῆ, κ. λ. Ad calcem Orationum Lysiae ita se subscripsit amanuensis:

Τύσδε λόγυς Λυσίυ Φλωρεντίδι γράψ' ἐνὶ γαίῃ
Μάρκος Ἰωάννυ Κρὴς τὸ γένος τελέθων.

Hos Lysiae sermones Florentina scripsit in urbe
Marcus Ioannis filius (1), *Cretensis genere*.

III. pag. 166. *Gorgiae Encomium Helenae; Alcidamantis de Sophistis, & Vlysses; Antisthenis Aiax, & Vlysses*; ac tandem *Demadis pro Duodecennio*, quae omnia vide in dicto Codice IV. Notandum, ea quae in hoc uno continentur volumine, perperam in duo fuisse a Montfauconio distincta; quum Lysiae Orationes Codici LII. reliqua vero Codici LIII. tribuerit: quinquagesimus enim tertius ille est, qui D. Ignatii Martyris continet Epistolas, Oxonii editas anno MDCCVIII. in 8. ut mox videbimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 185.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ Μ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

D. IGNATII M. EPISTOLAE.

COD. LIII. *S. Martyris Ignatii Antiocheni Episcopi Epistolae septem genuinae: quas nimirum collegit S. Polycarpus, suaeque ad Philippenses Epistolae subiecit. Oxonii e theatro Sheldoniano An. Dom. MDCCVIII.* 8.

Huic nitidissimae editioni, quae ad optimum huius Plutei exemplar expressa fuit, sequens Editoris praemittitur Epistola, manu exarata:

Praestantissimo Viro Antonio Mariae Salvino S. Vir Eximie.

Quum celeberrimas hasce S. Ignatii Epistolas edere statuissem, volui, ut quam castigatissimae prodirent. Id vero ut efficere possem, Tuis in hac parte suppetiis apprime debeo. Quid in iis recensendis nostra praestiterit diligentia, ex hoc, quod ad Te mitto specimine pernosces, utinam idem probaturus. Qui apud nostrates benigne satis excipitur, in Tua, & in Florentina Bibliotheca ambitiose sibi sedem expetit hic libellus. Neque interim leve nimis habeatur nostrum hoc munus; ideo enim suum sibi arrogat pretium, quoniam primum a Te profectum est. Tibi

Aedi Chr. Oxon. Cal. Ian. A. D. $170\frac{8}{9}$.

Omni obsequio addictiss.
Carolus Aldrich.

In Epistola vero *ad Lectorem benevolum* haec habentur: *Nemini obscurum esse arbitror, quam feliciter illustris Usserius conclamatas S. Ignatii genuinas Epistolas ab interitu revocarit: idemque Isaaco Vossio in Italiam proficiscenti auctor fuerit, ut easdem Graecas exquireret in Bibliotheca Florentina. Quarum quidem Epistolarum Latinam versionem summa fide ab optimo Praesule fuisse expressam nemo umquam dubitavit. In Graeco tamen Codice Mediceo fideliter exprimendo, sunt qui doctissimi Vossii diligentiam requirant. Accedit, quod Epistolae e genuinis septimae, quae est ad Romanos, exemplar Graecum, quum exstarent ceterae omnes, nondum esset repertum. Felicitatis nostrae est, ut utrique huic incommodo possimus occurrere. Quum enim doctissimus Ruinartus Graecam ad Romanos Epistolam in Codice Colbertino repertam plaudente Ecclesia publicasset, Codicis Medicei accuratissimum exemplar ad nos transmisit Illustris D. D. Nevvtonus Serenissimae nostrae Reginae ad Celsissimum Etruriae Principem ablegatus. Intercesserat enim ei amicitia cum doctissimo & integerrimo Viro Antonio Maria Salvino, Graecas litteras Florentiae profitente, a quo haud aegre impetravit, ut ipsissimum Codicem Mediceum, sua manu totum, vir tantus, exscriberet. In hac itaque editione, quae iubente Rev. D. D. Henrico Aldrich, Aedis Christi Decano, Patruoque meo in primis colendo, suscepta est & absoluta, Ms. tam insigni manu exaratum praelo etiam suis characteribus, quoad potui, imprimendum demandavi; nec in textu, si spiritus excipias, qui sub his signis (-|) (|-) dignoscuntur, iota vel minimum immutavi. Notas in margine, quas in Ms. repperi, quum non constaret, an Salvini essent coniecturae, an ad ipsum Ms. pertinerent*, Salv. *discriminis caussa apposui &c.*

Cod. Graec. & Lat. chartac. typis excusus in 8. maiori. Constat pag. 135.

BI-

(1) Montfauc. Palaeogr. Gr. p. 103. ita de hoc ait: *Marcus Ioannis filius Cretensis scripsit Lysiae Orationes XV. Saeculo, nunc in Bibliotheca Laurentiana*.

FINIS PLVTEI LVII.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LVIII.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXX. EDITOS IV.

CODEX I.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

IVLIVS POLLVX.

I. p. 1. *Vlii Pollucis Onomasticum Libris X.* Praecedit primo Auctoris ad Commodum Caesarem Epistola, ut in edit. Graec. Lat. Amstelod. Anni MDCCVI. fol. Tom. I. pag. 1. Tum omisso Capitum Indice, incipit *Liber I.* Θεὸς ϛ θεοὶ ϗ δαίμονες. Huius vero Libri magnam partem, nimirum a verbis, ὀμφαλὸς, ϗ μεσομφάλιον (cit. Tom. pag. 90. v. 14.) usque ad finem, quum bibliopegi incuria inferius male fuisset posita, recentior Graecus deesse omnino arbitratus, iterum heic suo loco exscripsit. Pag. 28. propter Codicem, uti diximus, male compactum, occurrit *Liber VI.* cui nulla praecedit Epistola, sed tantum Index Capitum. Pag. 37. *Liber VII.* Epistola, & Indice Capitum destitutus. Pag. 43. *b. Liber VIII.* item utroque carens. Pag. 51. *b. Liber IX.* cui nulla neque Epistola, neque Index. Pag. 58. *b. Liber X.* cum Indice Capitum, & Epistola ad Commodum Caesarem. Mutilus tamen est in fine; definit enim in verbis, δύο τῶν πρὸς τῇ ῥάχει φλεβῶν ἢ . . . . . quae incidunt in edit. cit. Tom. II. pag. 1322. vers. 2. Pag. 68. heic occurrit pars illa Libri I. quam mox diximus a novo scriptore, qui transpositionem non animadverterat, fuisse suppletam, non tamen tota; incipit enim a verbis: τὰ δ' ἐναντία, ἥμεροι, πρᾶοι, κ. λ. quae reperies edit. cit. Tom. I. pag. 102. vers. 11. quae adhuc desiderantur, habes inferius in postremis duabus Codicis paginis. Pag. 75. *Liber II.* cui praecedit Capitum index brevissimus, nulla Epistola. Pag. 90. *b. Liber III.* cui Epistola praeit, sine ullo Indice. Pag. 97. *Liber IV.* cum Indice, & Epistola, ut in edit. Pag. 106. *Liber V.* cum solo Indice. Mutilus est hic etiam in fine; definit enim in verbis, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών . . . . . . (cit. Tom. pag. 516. vers. 22.) Pag. 112. heic tandem occurrunt reliqua ad Librum I. pertinentia, quae incipiunt a verbis, ὀμφαλὸς ϛ μεσομφάλιον, κ. λ. (ibid. pag. 90. v. 14.) usque ad τὰ δὲ πράγματα, πόνος. (ibid. p. 105. vers. 11.)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis 113.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPH RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Ac praeterea

Theodori Lascaris, Procli, Galeni, Aristotelis, ac Libanii Opera varia.

I. pag. 1. Ἰατροῦ Ἰωσὴφ Πιναροῦ Ῥακενδύτου *Medici Iosephi Pinari Rhacendytae* (1) Epitome Rhetorica. Praecedit Praefatio, cuius initium: Ἐμοὶ δ' ἄρα ϗ λίαν ἐπέραστος ἔδοξεν ὁ κατὰ θεωρίαν βίος ϗ ἀπαθής. Finis: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Θεῷ δὲ τῷ ἐν μονάδι φύσεως ϛ τριάδι ὑποστάσεων ὑμνουμένῳ, ϗ προσκυνουμένῳ δόξα, τιμὴ, προσκύνησις, νῦν, κ. λ. Tum pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἰαμβικοὶ περιέχοντες ἐν ἐπιτομῇ τὴν ἅπασαν ὑπόθεσιν ϗ δύναμιν τῶν ἐγκειμένων τῇδε τῇ βίβλῳ εὐσυνάπτων μαθημάτων. *Eiusdem versus iambici* (CXL.) *complectentes in compendio totum argumentum ac vim eorum, quae in hoc libro bene dispositorum praeceptorum continentur.* Inc. COD. II.

Ὁρῶν θεατὰ βίβλον ηὐτελεσμένην.

Des.

Μετὰ πόνου πλείστου με συντεταχότος.

Se-

(1) Fuit hic Iosephus Rhacendyta Actuarii, & Apocauchi, qui apud Ioannem Cantacuzenum in gratia fuit, praeceptor, cuius Epitome Rhetorica manuscripta extat quoque in Bibliotheca Vindobonensi, teste Nesselio IV. p. 41. §. LXX. Vid. & Lambecium VI pag. 112. Io. Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 778. & Fabric. B. G. Vol. XII. p. 639 Editam non esse hanc Rhacendytae Rhetoricam testatur Holstenius in schedis Mss.

Sequuntur pag. 3. Ἰωάννου Νομικοῦ τοῦ Βοτανιάτου τοῦ ἀπὸ Κρήτης πρὸς Ἰσίδωρον διάκονον καὶ ταβουλάριον τὸν Χιώτην στίχοι ἑκατὸν, τὸ ἰαμβικὸν διασαφοῦντες μέτρον. *Ioannis Nomici Botaniatae Cretensis ad Isidorum Diaconum & Tabularium Chiotam versus centum, iambicum declarantes metrum*. Inc.

Ἡ τῶν ποδισμῶν τῶν ἰάμβων αἰτία.

Des.

Τοῦ παντελείου τυγχάνων μύστης λόγου.

Exstant Mss. etiam in Bibl. Regis Galliae, teste Fabricio Biblioth. Graec. Vol. VII. pag. 63.

Pag. ead. *b. versus iambici X. in Salutationem Deiparae*. Inc.

Ὦ χαῖρε σεμνή· τοῦτο γὰρ δή σοι πρέπον.

Ibid. *versus heroici IV. in idem argumentum*. Inc.

Ἄγγελος αἰγλήεις Γαβριὴλ ἐξ Οὐλύμποιο.

Ibid. *in eiusdem Dormitionem tetrastichon*. Inc.

Μηδεὶς πτοείσθω κοσμοσώτειρα κόρην.

Tum alii versiculi *in Crucifixionem, Sepulturam, ac Baptismum D. N. I. C.* atque in *SS. Demetrium, Nestorem, & Nicolaum*. Tandem pag. 4. occurrit Σύνοψις τῆς Ῥητορικῆς. *Compendium Rhetoricae*. Inc. Ἀπροοιμιάστως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων καὶ λόγων μητέρα ἐρχόμεθα. Des. ἀντίθεσις, οἷον Διόνυσος, Διόνισος. In fine adscripti sunt versiculi duo in laudem fortasse auctoris; quos tamen utpote evanidos legere minime licuit. Notandum, dimidium ferme huius Tractatus, propter Codicem male compactum, in fine Codicis requirendum.

II. pag. 23. *Theodori Lascaris de Physica communicatione Libri VI.* Concordant cum illis Codicis XI. Plut. LV. supra p. 274.

III. pag. 47. Ἐκ τῶν τοῦ φιλοσόφου Πρόκλου σχολίων εἰς τὸν Κράτυλον Πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι. *Ex Scholiis Procli philosophi in Cratylum Platonis utilia Excerpta* Capitibus CLXXXVI. Inc. Ὁ σκοπὸς τοῦ Κρατύλου τὴν ἐν ἐσχάτοις ἐπιδεῖξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν. Des. τὸν δὲ λόγον τὸν ἀπὸ νοῦ προϊόντα φρουρεῖν. Exstant Mss. in Barberina, & aliis Italiae Bibliothecis &c.

IV. pag. 78. Γαληνοῦ περὶ φιλοσόφων ἱστορίας. *Galeni de Philosophorum Historia* Liber. Inc. Τῶν ἐξ ἀρχῆς φιλοσόφων φησάντων φυσιολογεῖν μόνον προειλημμένων. Definit in Cap. Περὶ γήρως, *De senectute*, cuius ultima verba sunt: καὶ διὰ τοῦτο πολυχρόνια. Exstat in eius Operum edit. Charteriana Paris. Gr. Lat. MDCLXXIX. fol. Tom. II. a pag. 21. ad pag. 58.

V. pag. 92. Ἀριστοτέλους πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ παντὸς κόσμου, καὶ τοῦ δημιουργοῦ τούτου. *Aristotelis ad Alexandrum de universo mundo, & ipsius opifice*. Inc. Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ, κ. λ. Des. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη. Operum Paris. edition. A. MDCXIX. fol. T. I. pag. 600. Deest tamen in Codice Praefatio ad Alexandrum Macedoniae Regem, incipitque a Capite secundo, cuius titulus est *De mundo superiore, sive caelo, & partibus eius, ac sideribus*.

VI. p. 100. *Libanii Sophistae Progymnasmata* nimirum *Fabulae III. Narrationes III. Chriae III. Sententiae II. Destructio I. Assertiones II.* Omnia eodem ordine, quo habentur in edit. Morell. Paris. toties citata Tom. I. a pag. 1. ad pag. 38.

VII. pag. 107. *b. Eiusdem Loci Communes V. contra Homicidam, contra Tyrannum, pro Tyrannicida, contra Proditorem, & contra Medicum veneficum*. Ibid. a pag. 38. ad pag. 65. ordine tamen diverso.

VIII. pag. 113. *b. Eiusdem Laudationes VIII.* nimirum *Diomedis, Bovis, Thersitae, Demosthenis, Ulyssis, Iustitiae, Agriculturae*, & *Achillis*. Ibid. a pag. 65. ad pag. 97. ordine diverso.

IX. pag. 120. *Eiusdem Vituperationes VIII.* eodem ordine, quo in edit. a pag. 97. ad pag. 123.

X. pag. 125. *Eiusdem Comparationes V.* nimirum *Navigationis & Agriculturae; Ruris & urbis; Achillis & Diomedis; Aiacis & Achillis; Demosthenis & Aeschinis*. Ibid. a p. 123. ad pag. 138.

XI. pag. 128. *b. Eiusdem Ethopoeiae XXV.* Ibid. a pag. 138. ad pag. 172. ordine tamen penitus diverso.

XII. pag. 135. *Eiusdem Descriptiones VII.* nimirum *Praelii pedestris, Picturae in Senatu, Curriculi heroum, alterius item tabulae in Senatu, Kalendarum, Ebrietatis, ac Veris*. Ibid. a p. 172. ad p. 183. ordine diverso.

XIII. pag. 137. *Eiusdem Propositum, an matrimonium contrahendum sit*. Ibid. pag. 183. Horum Progymnasmatum in Codice mira confusio est, propter quaterniones praepostere collocatos. Nos tamen & recta paginarum numeratione, & monitis suis locis appositis, lectorem docemus, quo quaeque loco, ut lectio sibi constet, requirenda sint: quod non parum molestiae nobis attulit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat foliis scriptis 138.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

I. pag. 1. IVlii Pollucis Onomasticon Libris X. cum praefationibus, sive Epistolis ad Commodum Caesarem, & Capitum tabulis, unicuique praefixis. Heic non multum immorabimur; recensionem enim satis enucleatam dedimus supra in Cod. XXXII. Plut. XXVIII. cum quo noster hic concordat, si ea quae sequuntur, excipias. Liber I. caret Capitum Tabula. Liber V. definit in verbis: μετασκευαζόμενον, θορύβων μεστόν. (edit. cit. Tom. I. pag. 562. vers. 12.) Liber VI. praeter Capitum Tabulam, habet etiam Epistolam ad Commodum Caesarem, ut in edito. Incipit vero Liber: Ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τῶν συμποτικῶν, κ. λ. Liber VIII. caret quidem COD. III.

dem Epistola, non tamen Indice Capitum. Libro IX. tum Index, tum Epistola praecedit. Liber tandem X. des. κιβωτὸν, λύχνον, μέλαν, μελανοδόχον καλάμη.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis 139.

ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ I. ΡΗΤΟΡΩΝ.

HARPOCRATIONIS DE DICTIONIBVS X. RHETORVM.

Adde

Fragmenta quaedam legalia; sententias Democratis, & aliorum; Symeonis Sethi synopsim Physicorum.

COD. IV. I. pag. 1. Post titulum exteriori similem, *Harpocrationis Lexicon* legitur, cuius initium & finis cum illo penitus concordat, quod innuimus in Cod. XIV. Plut. LV. §. II. supra pag. 277.

II pag. 72. Fragmenta quaedam legalia *de variis Conditionum speciebus*, partim Graeca, partim Latina: tum legalium quarumdam vocum, ac phrasium explicationes verbis item qua Latinis, qua Graecis expressae. Haec autem omnia ex alio fortasse Codice in hunc perperam inserta fuere; nam quum chartaceus sit, haec in membrana diversa manu sunt exarata.

III. pag. 80. Γνῶμαι Δημοκράτους. *Sententiae Democratis*. Inc. Γνωμέων μὲν τῶνδε εἴ τις ἐπαΐοι ξὺν νόῳ, κ. λ. Vltima est Τίμιον ὀλίγη σοφίη ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην. Primus Graece & Latine sententias hasce Democratis edidit Lucas Holstenius una cum aliis aliorum philosophorum similitudinibus ac sententiis, Romae MDCXXXVIII. in 12. ac Lugd. Batav. anno sequenti, & alibi posterius.

IV. pag. 81. *b.* Ἕτεραι γνῶμαι τῶν ἔξω σοφῶν. *Aliae sententiae externorum sapientum*. Prima metrica est:

Ἐλπὶς δ' οὐ σαθηρὰ σαίνει φρένας, ἤΰτ' ὄνειρος.

Vltima:

Τί με σπεύδοντα βιάζεις;

V. pag. 90. Ἕτεραι γνῶμαι παραινετικαὶ ἀρχαίων σοφῶν. *Aliae sententiae admonitoriae veterum sapientum*. Prima est: Μὴ σοφίζου παρόντων σοφῶν, οὐκ αὐτὸς ὢν σοφὸς, ἵνα μὴ πταίσας καταδικασθῇς. Vltima; Θεὸν εἶναι πάντων ἔφορον πίστευε· οὕτω γὰρ οὐδέποτε κατεργάσῃ κακόν.

VI. pag. 92. *b.* Γνῶμαι σοφῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατὰ στοιχεῖον. *Sententiae sapientum selectae, iuxta ordinem alphabeti*. Prima est: Ἄριστα μαθήματα ἐν ἀνθρώποις, τὸ ἀπομαθεῖν τὰ κακά. Vltima: Ὥσπερ κόρακες παρεδρεύοντες ἐξορύσσουσι τοὺς τῶν νεκρῶν ζώων ὀφθαλμοὺς, οὕτως οἱ κόλακες τοῖς ἐπαίνοις τοὺς λογισμοὺς διαφθείρουσιν. Exstant & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. III. pag. 41. §. VIII.

VII. pag. 95. Γνῶμαι κατ' ἐκλογὴν ἔκ τε τοῦ Δημοκρίτου καὶ Ἐπικτήτου καὶ ἑτέρων πολλῶν. *Sententiae selectae ex Democrito, & Epicteto, & aliis multis*. Prima est: Ἀναπνεέσθω σοι ὁ περὶ θεοῦ λόγος καθ' ἡμέραν μᾶλλον, ἢ τὰ σιτία. Vltima: Κρεῖσσον ἐν ὀργῇ μακροθυμεῖν πρὸ τοῦ κακῶς πρᾶξαι, ἢ εἰκῆ μεταμελεῖσθαι. Ibid. §. IX. Notandum, potiorem huius postremae sententiarum Collectionis partem propter Codicem male compactum, in medio sequentis Operis insertam esse.

VIII. pag. 96. Σύνοψις, καὶ ἀπάνθισμα φυσικῶν τε καὶ φιλοσόφων δογμάτων τοῦ σοφωτάτου Συμεὼν Βέστου τοῦ Σήθ. *Synopsis & delibatio physicorum, & philosophicorum dogmatum sapientissimi Symeonis Bestae*, cognomento *Sethi*. Praecedit Prooemii loco Epistola ad Michaëlem Ducam Imperatorem, cuius initium: Ὁ μὲν σοφὸς Πλούταρχος, κ. λ. Integram vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 322. Opus est in quinque Libros distinctum, quorum singuli varia continent Capita. Horum argumenta, sive titulos quum exhibeat Fabricius loc. cit. eos heic dare praetermittimus; iidem enim prorsus sunt. Libri primi initium: Περὶ τοῦ σφαιροειδοῦς σχήματος τῆς γῆς πολλαὶ ἀποδείξεις εἰσί. Vltimi finis: καὶ οὐ περὶ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων ἴσ λεῖσθαι. Sintne vero ista totius Operis postrema, non liquet; multis enim lacunis ultima scatet pagina. Notandum, in illis paginarum spatiis, quae inter scribendum vacua relicta sunt, recentissimam manum, neque indoctam, diversa auctorum fragmenta brevissima, partim Latine, partim Graece conscripsisse: in sententiarum vero collectionibus, quas innuimus, fuisse plurimas ex iis in margine Latine redditas.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλου. ζ'. *Hic liber est Harmonii Atheniensis; emtus florenis VII.* Constat foliis scriptis 120.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ISOCRATES.

Isocratis Orationes XIII. cum argumentis, & Auctoris Vita in principio. Orationum series sequens est: COD. V.

I. pag. 3. *b.* est *Ad Demonicum de Officiis*.
II. pag. 9. *Ad Nicoclem de Regno*.
III. pag. 13. *Nicocles*, sive *Consilium*.
IV. pag. 19. *b. Panegyricus*.
V. pag. 39. *Helenae Laudatio*.
VI. pag. 46. *Evagoras*.
VII. pag. 55. *b. Busiridis Laudatio*.
VIII. pag. 61. *Contra Sophistas*.
IX. pag. 64. *Plataeensium exsulum ad Athenienses Oratio*.
X. pag. 72. *Areopagitica Oratio*.
XI. pag. 80. *Philippus*.
XII. pag. 97. *De Pace*.
XIII. pag. 112. *Archidamus*. Titulos autem singularum Graecos, quemadmodum & initium,

tium, & finem heic exhibere praetermisimus, in Codice XII. sequenti, uberiorem ipsarum numerum continente, diligenter more nostro omnia praestituri, editionis quoque paginarum numeris ibidem adiectis. Vitae interim, & argumentorum, quae in hoc habentur, specimen proferamus. Illa igitur, quae est ἀδέσποτος, inc. Ἰσοκράτης Θεοδώρυ μὲν τῦ αὐλοποιῦ ἐγένετο παῖς, Ἡδυτοῦς μητρός. ὐχ ὅτι δὲ ἰδίαις χερσὶν εἰργάζετο, διὰ τῦτο αὐλοποιὸς ἐκλήθη. Des. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ θεσπεσίυ ῥήτορος. Tum sequuntur alia pauca, quibus vitae huius auctor viam sibi sternit ad Orationum hypotheses exponendas, quarum haec sunt initia:

Hypothesis primae inc. Ἱππόνικός τις, ὡς ἔχει ὁ πολὺς λόγος. Des. ὅδος δὲ τοῦ λόγου οἱ ἀγῶνες ϗ αἱ πράξεις.

Secundae inc. Ἤδη φθάσαντες εἰρήκαμεν τὴν αἰτίαν. Des. μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

Tertiae nulla est.

Quartae inc. Οὗτος ὁ λόγος ὗτε περὶ τῶν αὐτῶν ἐςίν. Des. ἀλλ' ὡς πρέπον μοι περὶ αὐτῶν διελθεῖν.

Quintae inc. Τινὲς λέγυσιν, ὅτι ϗ τὸν λόγον τοῦτον, κ. λ. Des. ἅ τινα καὶ διεξέρχεται.

Sextae inc. Ἰςέον, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν Ἰσοκράτης πρὸς τὸν Νικοκλέα. Des. δυνηθῇ αὐτῷ παραινεῖν.

Septimae inc. Τῦτον τὸν λόγον. Des. ἐγκωμίων ἐςίν. Est prima ex duabus editis in edit. inferius cit. pag. 322.

Octavae inc. Οὗτος ὁ λόγος τῶν ἄγαν τεχνικῶν γεγραμμένων ἐςίν. Des. ὗτε ἡ τιμωρία ὥρισαι.

Nonae inc. Περὶ τὺς χρόνυς τοῦ λόγυ τύτυ πολλοὶ πλανῶνται. Des. ἡ δὲ ςάσις πραγματικὴ ἄγραφος.

Decimae inc. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμβουλεύει. Des. ὡς ϗ αὐτὸς δηλοῖ.

Trium reliquarum hypotheses eaedem sunt, atque illae, quae in dicta edit. primae sunt ex tribus unicuique Orationi praefixis.

Interim notandum, huius Codicis paginas a librario ita male fuisse compactas, ac praepostere collocatas, ut non sine magna molestia suis quaeque locis reddere, tum monitis, tum recta paginarum numeratione, ut lectio sibi constaret, studuerimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Constat fol. scriptis 123.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aeschinis Epistolae & Orationes.

COD. VI. I. p. 1. P*halaridis Epistolae CXXIV.* omnes editae in Collectione Cuiaciana toties citata a pag. 59. ad pag. 107. ubi sunt CXLVIII. Usque ad octogesimam ferme eumdem cum ipsis ordinem obtinent, deinceps confusae sunt. Desunt igitur in Codice XCII. XCIV. CII. CIII. CIV. CXII. CXIII. CXV. CXVI. CXVIII. CXXVIII. CXXXI. CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXVI. CXXXVII. CXL. CXLII. CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLVI. & CXLVII. Notandum, totam Epistolam CXXXIX. quae incipit, Οὐκ ἀχθόμεθα, κ. λ. Latine versam fuisse in margine, manu aliquantum vetusta.

II. pag. 27. *Aeschinis Epistolae XII.* eodem ordine, quo iacent loc. cit. a p. 36. ad p. 46.

III. pag. 33. *b. Eiusdem Orationes III.* Prima est *De perfide obita ad Philippum Legatione Apologia*. Praecedit Argumentum, idem prorsus cum illo Codicis XLV. Plut. LVII. §. VIII. cum quo etiam initium & finis Orationis concordat.

IV. p. 54. Altera est *Contra Timarchum*, cuius Argumentum item cum illo concordat, quod in dicto Codice, primo loco ponitur. Oratio inc. Οὐδένα πώποτε. Des. τὺς παρανομῦντας ἐξετάζειν. Duos circiter versus longior est in fine, quam in memorato Codice XLV. Integrum huius Orationis quaternionem require ante Aeschinis Epistolas perperam insertum.

V. pag. 76. Tertia est *Contra Ctesiphontem*, Duplex praeit Argumentum; primum vide in dicto Codice XLV. alterum inc. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβύλυ συναγωνισαμένυ. Des. ϗ μελέτης ἀφανῦς. Initium & finis Orationis idem cum dicto Codice. Adspersa sunt identidem scholia nonnulla Latina non satis magni momenti. Nullum autem neque Epistolis, neque Orationibus auctoris nomen appositum (1).

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. cuius magna inter pag. 26. & 65. confusio propter quaterniones praepostere compactos; nos tamen numericis notis in summo margine appositis omnia in suam sedem restituere conati sumus. Constat foliis scriptis 107.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

COD. VII. CONtinet *Philostrati Imagines* in Libros duos distinctas, ut in editione, quam citavimus in Cod. VII. Plut. LV. §. V. supra p. 246. cum notulis interlinearibus, & marginalibus aliquot usque ad pag. 14. Libri I. In libro II. cuius initium incidit in pag. 34. nonnulli defectus occurrunt. Primus est inter p. 48. & 49. desiderantur enim ea, quae inter verba Αἰγύπτιος μὲν γὰρ (edit. cit. pag. 800. lin. 20.) & alia πολὺ καταβλέψαι τῦ βάθυς, κ. λ. (edit. pag. 802. lin. 3.) interiacent: ad haec tamen supplenda vacuum folium fuit a bibliopego insertum. Alter in fine Codicis: definit enim in verbis, γαςέρα δὲ παρέχονται

(1) Quas in suo Catalogo pag. 352. litt. E. innuit *Demosthenis Orationes sine titulo* Montfaucon. eas heic nullas reperimus: a quo tamen unica tantum Aeschinis Oratio *contra Ctesiphontem* enunciatur.

ται . . . . quae incidunt in cit. edit. p. 808. lin. 28.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XVI. Constat fol. scriptis 53.

ΩΡΟΣ.

HORVS.

COD. VIII. I. pag. 1. Ὦρυ Ἀπόλλωνος Νειλώυ ἱερογλυφικὰ, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς Αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Hori Apollinis Niloi Hieroglyphica, quae quidem Aegyptiaca lingua auctor ipse in lucem dedit, Graece vero interpretatus est Philippus*, Libris. II. Primus inc. Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον καὶ σελήνην γράφουσι. Des. ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμματι εἰπεῖν. Secundus pag. 9. inscribitur: Ὤρυ Ἀπόλλωνος Νειλώυ, τῆς τῶν παρ' Αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἑρμηνείας βιβλίον δεύτερον. *Hori Apollinis Niloi, interpretationis Hieroglyphicarum apud Aegyptios litterarum Liber II.* Inc. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας πραγματείας. Des. αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα. Quis fuerit Philippus iste, qui Horum ex Aegyptiaco Graecum reddidit, non satis liquet. Non valde antiquum esse, ex Graeco-barbaris, quibus quandoque utitur vocibus facile coniicias. Primus Graece edidit hoc Opus Aldus Venetiis MDV. fol. cum Phornuto, Palaephato, &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 88. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. (1) Constat foliis scriptis 15.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΒΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

PHILOSTRATVS DE VITA APOLLONII TYANEI.

Ac praeterea

Eusebii contra Hieroclem Liber.

COD. IX. I. pag. 1. *Philostrati de Vita Apollonii Tyanei Libri VIII.*

II. pag. 58. *b. Eusebii Pamphili Caesareensis contra Hieroclem* Liber, *quod Tyaneum Christo conferre conatus fuerit*. Omnia Graece Venetiis apud Aldum mense Martio MDI. in fol. (2) In prima Voluminis pagina, elenchum Operum exhibente, indicantur Latinae versiones, in Philostratum Alemanni Rinuccini Florentini, & in Eusebium Zenobii Acciaioli Flor. Ordinis Praedicatorum.

Cod. Graecus chartaceus, typis impressus in fol. Constat foliis 64. Hanc editionem memorat Maittaire Annal. Typogr. Tom. II. Part. I. pag. 168.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

ISOCRATIS ORATIONES.

Isocratis Orationes XXI. Graecae, impressae Mediolani A. MCCCCXCIII. fol. curante Demetrio Chalcondyla. Praecedunt Auctoris Vitae tres, prima ex Plutarcho, ex Philostrato secunda, tertia ex Dionysio Halicarnasseo, quales leguntur ad calcem ipsius Operum cit. edit. Basileensis a p. 632. ad p. 681. Ex Orationibus vero tres tantum praeferunt hypothesim, nimirum *ad Philippum*, *De Pace*, & *Archidamus*, eaeque sunt, quae ex editis in dicta edit. primo loco occurrunt. In fine ita adnotatum est: Ἐτελειώθη σὺν Θεῷ τὸ παρὸν βιβλίον Ἰσοκράτυς ἐν Μεδιολάνῳ, διορθωθὲν μὲν ὑπὸ Δημητρίυ τῦ Χαλκονδύλυ, τυπωθὲν δὲ καὶ συντεθὲν ὑπὸ Ἑρρίκου τοῦ Γερμανοῦ, καὶ Σεβαςιανῦ τῦ ἐκ Ποντρεμύλυ. τὸ δ' ἀνάλωμα πεποιήκασιν οἱ τοῦ λαμπροτάτυ ἡγεμόνος Μεδιολάνυ γραμματεῖς, Βαρθολομαῖος Σκύασος, Βικέντιος Ἀλίπραντος, Βαρθολομαῖος Ῥόζωνος, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γεννήσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ τρίτῳ, μηνὸς Ἰανυαρίυ εἰκοςῇ τετάρτῃ. *Absolutus est cum Deo praesens Liber Isocratis Mediolani ex emendatione Demetrii Chalcondylae, impressione & compositione Henrici Germani, & Sebastiani Pontremulensis; sumtibus vero Illustrissimi Ducis Mediolani scribarum, Barptolemaei Scyasi, Vincentii Haliprantі, & Barptolemaei Rozoni, anno a Christi nativitate* MCCCCXCIII. *mensis Ianuarii XXIV.* COD. X.

Notandum in hoc exemplari deesse primum folium signaturae B, cuius iactura periit finis *Evagorae*, initium *Helenae*, ac pars *Busiridis*. Meminit Maittaire loc. cit. T. I. p. 559.

Codex Graec. chartac. impressus in folio, Constat foliis 198.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΣΤΟΒΑΙΟΣ.

IOANNES STOBAEVS.

I. pag. 1. *Ioannis Stobaei Apophthegmatum, ac Praeceptorum Moralium Eclogae, in Sermones, sive Locos Communes CXXIII. digestae*. Praecedit Capitum Tabula diligentissime exarata; quam nos cum illa conferentes, quae Stobaei Florilegio item praecurrit edit. Basil. MDXLIX. fol. quatuor Capita minorem reperimus: desunt enim in Codice Cap. I. Περὶ ἀρετῆς, II. Περὶ κακίας, CVI. Περὶ μικροψυχίας, & CXII. Ὅτι οἱ ἀτυχῦντες κρύπτυσι τῶν συμπασχόντων. Cetera Capita eodem ordine tam in edito, quam in manuscripto exemplari procedunt. Interim operae pretium est animadvertere editionis errorem, quem in eiusmodi collatione ineunda deprehendimus: bis enim repetuntur tam in indice, quam in ipso Opere numeri 38. & 39. COD. XI.

(1) Montfaucon. huius Codicis notitiam omisit in suo Catalogo.

(2) Fabricius B. G. Vol. IV. pag. 45. & Vol. VI. pag. 91. hanc utriusque Operis editionem innuens, anno posteriorem facit.

& 39. qui si corrigantur, non amplius tota Capitum summa erit CXXV. sed CXXVII. Primum itaque Caput, quod in nostro Codice est, Περὶ φρονήσεως, *De Prudentia*, inc.

Ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως,

Ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς, κ. λ.

quae sunt ex Euripidis Theseo desumta. Vltimum, quod inscribitur, Ὅτι τῶν πλείστων μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαῤῥεῖ ταχέως, *Quod memoria plurimorum statim a morte evanescit*, des.

Ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ,

quae item sunt Euripidis. Sequitur deinde aliud Caput extra numerum, in quo referuntur Theoctisti sententiae quaedam, ut in cit. edit. pag. 619. Tum pag. 341. amanuensis subscriptio hoc pacto: Μετεγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν Ῥώμῃ ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γενέσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τρίτῳ, Ἰουλίῳ, δεκάτῃ, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητός. *Transcriptus est praesens liber Romae anno a Christi nativitate MCCCCXCIII. mense Iulio, die X. manu mea Ioannis Rhosi presbyteri Cretensis*.

II. pag. 342. Sequuntur *aliorum sapientum dicta & enarrationes*. Inc. Ἱππόμαχός τις ἦν τῶν πάλαι γεγονότων ἀνὴρ γυμναστής, κ. λ. Sunt autem Aristoxeni, Marci, Theophrasti, Philonis &c. Des. οὕτω τὸν αὐτὸν τόπον ἡ συνήθεια τοῖς μὲν κόλασιν πεποίηκε, τοῖς δὲ πατρίδα.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. exeuntis, diligentissime exaratus. Constat foliis scriptis 349.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

ISOCRATIS SERMONES.

COD. XII. Continet hic optimae notae Codex *Isocratis rhetoris Orationes XXI.* & quidem hoc ordine:

I. pag. 1. inscribitur: Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Isocratis ad Demonicum de officiis*. Inc. Ἐν πολλοῖς. Des. ἐπικρατήσειεν. Exstat in citata editione Graecolat. Basileensi p. 1.

II. pag. 6. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. *Eiusdem ad Nicoclem de regno*. Inc. Οἱ μὲν εἰωθότες. Des. ποιήσεις. Ibid. p. 20.

III. pag. 12. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικός. *Eiusdem Nicocles, sive Socialis*. Inc. Εἰσί τινες. Des. διαπράξασθαι. Ibid. p. 38.

IV. pag. 19. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πανηγυρικός. *Eiusdem Panegyricus*. Inc. Πολλάκις. Des. δόξουσιν εἶναι. Ibid. p. 60.

V. pag. 41. Τοῦ αὐτοῦ Ἑλένης ἐγκώμιον. *Eiusdem Helenae Encomium*. Inc. Εἰσί τινες. Des. περὶ αὐτῆς. Ibid. p. 301.

VI. pag. 48. Τοῦ αὐτοῦ Εὐαγόρας. *Eiusdem Evagoras*. Inc. Ὁρῶν, ὦ Νικόκλεις. Des. προσήκει. Ibid. p. 276.

VII. p. 57. Τοῦ αὐτοῦ Βούσιρις. *Eiusdem Busiridis laudatio*. Inc. Τὴν μὲν ἐπιείκειαν. Des. συμβουλεύειν. Ib. p. 324.

VIII. pag. 62. *b*. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν σοφιστῶν. *Eiusdem contra Sophistas*. Inc. Εἰ πάντες. Des. καταστήσειν. Ibid. p. 428.

IX. pag. 65. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Πλαταϊκός. *Eiusdem Plataeensium exsulum ad Athenienses Oratio*. Inc. Εἰδότες. Des. περὶ ἡμῶν. Ibid. pag. 436.

X. pag. 72. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Ἀρεοπαγιτικός. *Eiusdem Areopagitica Oratio*. Inc. Πολλοὺς ὑμῶν. Des. τῇ πόλει. Ibid. p. 206.

XI. p. 82. Τοῦ αὐτοῦ Φίλιππος. *Eiusdem Philippus*. Inc. Μὴ θαυμάσῃς. Des. νομίζω. Ib. pag. 120.

XII. p. 100. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς εἰρήνης. *Eiusdem de Pace*. Inc. Ἅπαντες μέν. Des. γίγνεσθαι. Ibid. p. 234.

XIII. pag. 117. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Ἀρχίδαμος. *Eiusdem Archidamus*. Inc. Ἴσως τινές. Des. πείθεσθαι. Ibid. p. 169.

XIV. pag. 131. Τοῦ αὐτοῦ Παναθηναϊκός. *Eiusdem Panathenaicus*. Inc. Νεώτερος μέν. Des. νομίσειεν. Ibid. p. 341.

XV. pag. 166. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. *Eiusdem de permutatione*. Inc. Εἰ μὲν ὅμοιος. Des. τὴν ψῆφον. Ibid. p. 456.

XVI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Λοχίτου. *Eiusdem contra Lochitem*. Inc. Ὡς μέν. Des. λεγέτω. Ibid. pag. 584.

XVII. pag. 190. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐθύνουν ἀμάρτυρος. *Eiusdem contra Euthynum sine testibus*. Inc. Οὐ προφάσεως. Des. δύνασθαι. Ibid. pag. 592.

XVIII. pag. 193. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ζεύγους. *Eiusdem de bigis*. Inc. Περὶ μὲν οὖν τοῦ ζεύγους. Des. στερήσομαι. Ibid. p. 512.

XIX. pag. 199. Τοῦ αὐτοῦ Αἰγινητικός. *Eiusdem Aegineticus*. Inc. Ἐνόμιζον μέν. Des. ἀξιώσητε. Ibid. p. 568.

XX. pag. 205. *b*. Τοῦ αὐτοῦ τραπεζιτικός. *Eiusdem Trapeziticus*, hoc est, *Oratio mensaria*. Inc. Ὁ μὲν ἀγών μοι. Des. τῶν ἐμῶν. Ibid. pag. 528.

XXI. pag. 213. Τοῦ αὐτοῦ παραγραφὴ πρὸς Καλλίμαχον. *Eiusdem exceptio adversus Callimachum*. Inc. Εἰ μέν. Des. ψηφίζεσθαι. Ibid. pag. 548.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 220.

ΦΟΥΡΝΟΥΤΟΥ.

PHORNVTVS.

Ac praeterea

De Cometis Tractatus Anonymi.

I. pag. 1. Φουρνούτου (sic) τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν θεωρίαν. *Phurnuti, in ea quae secundum Graecanicam doctrinam tradita sunt, excursus*. Inc. Ὁ οὐρανός, ὦ παιδίον, περιέχει, κ. λ. Des. καθ' ἣν ἁρμοδιώτατόν ἐστι. Τέλος. Concordat cum edit. Aldina anni MDV. fol. quam citavimus supra pag. 319. Cod. XX. §. 1. In hoc Libello auctor ad physicas ac morales trahit COD. XIII.

al-

allegorias, quae de Diis apud Graecos tradebantur, curiosiusque ipsorum nominum etymologias inquirit, Zenonis, Cleanthis, Chrysippi & aliorum Stoicorum Philosophorum exemplo. In aliis Codicibus pro Φυρνύτου legitur Κυρνύτυ, quae lectio viris doctis Ioanni Meursio in Bibl. Graeca, Henr. Valesio pag. 122. ad Euseb. Vossio, Galeo, aliisque maxime probatur. In Aldina editione Φυρνύτου nomen Operi praemittitur; in calce vero, Τέλος τοῦ περὶ τῆς θεῶν φύσεως Κυρνούτυ. Fuit autem Cornutus iste philosophus sectae Stoicae, praeceptor Persii & Annaei Lucani poëtarum, a Nerone in insulam relegatus, ac prope occisus, ut refert Dio Lib. LXII. pag. 715. quem Λεπτίτην, sive e Lepti Africae urbe fuisse tradit Suidas, eumdemque, cui Persius satyram suam quintam inscripsit. Plura vide de hoc apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 398. seqq. ubi varias huiusce Operis editiones, ac versiones recenset.

II. pag. 31. Περὶ κομητῶν. *De Cometis*. Inc. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίυ ᾗ σελήνης, ᾗ τῶν καθ' ἑτέρων συμβαινόντων παθῶν. χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην ᾗ σχεδὸν ἡμῖν γινομένην τῦ συγγράμματος πρόφασιν, κ. λ. Des. καθ' ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεία φανήσεται. Hunc de Cometis Tractatum quamvis ad Phornutum referre certo non audeamus, quum Fabricius loc. cit. adfirmet, ex eius scriptis nihil aliud, quam περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως θεωρίαν, aetatem tulisse: tamen quum πολλὰ φιλόσοφά τε ᾗ ῥητορικὰ scripsisse illum testetur Suidas, coniicere possumus, ex longiori opere ἀποσπασμάτιον esse, ut & ipsum videtur initium innuere. Coniecturae suffragantur verba, Φρουνούτυ περὶ κομητῶν, singulis libelli paginis, epigraphis instar apposita, ac sequens subscriptio, in fine rubris litteris exarata hoc pacto: Μετεγράφησαν καὶ τὰ παρόντα, ἤτοι Φρουνύτυ περὶ θεῶν, ᾗ περὶ κομητῶν, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννυ πρεσβυτέρου Ῥώσυ τοῦ Κρητὸς, αυϞα'. μηνὸς Ἰουνίυ κη'. Οὐενετίαις. *Transcripta sunt & haec, scilicet Phornuti de Diis & de Cometis, manu mea Ioannis presbyteri* (1) *Rhosi Cretensis, anno MCCCCXCI. mensis Iunii die XXVIII. Venetiis.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 36.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ISOCRATES.

COD. XIV. Continet easdem prorsus *Isocratis Orationes XXI.* quas in praecedenti Codice XII. recensuimus, si illud excipias, quod ultima, quae est *adversus Callimachum*, desinit in verbis, ὑ πλέον ἔχειν τῦ δικαίυ ζητῦντες. Vnde duodecim circiter versus in Codice desiderantur.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 281.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ο ΦΙΛΕΛΦΟΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΒΙΒΛΟΣ ΠΡΩΤΗ.

FRANCISCVS PHILELPHVS DE PSYCHAGOGIA LIBER PRIMVS.

Seu potius

Francisci Philelphi de animi recreatione Libri III.

Continet hic optimae notae Codex varia Francisci Philelphi Carmina, elegiaco, ac sapphico metro, ad diversos aetatis suae egregios viros, ac Principes conscripta; quibus *Psychagogiae* titulum addidit, eo quod fortasse illis diei subsecivis horis, quibus, gravioribus curis sepositis, Musarum deliciis animum levabat, ea fuerit elucubratus. Singulorum igitur titulos more nostro proferamus. COD. XV.

Liber I. Carmina continet sexdecim hoc ordine:

I. pag. 1. titulo quidem caret, sed *Alphonso Regi* est inscriptum.

II. pag. 2. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno*.

III. p. 4. *b.* Πάλλαντι τῷ Στρώζᾳ χρυσείῳ ἱππεῖ, *Pallanti Strozzae Equiti Aurato*.

IV. pag. 6. Ἱερωνύμῳ Καςέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε ᾗ ἰατρῷ, *Hieronymo Castello philosopho & medico*.

V. pag. 7. *b.* Δωνάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, *Donato Acciaiolo*.

VI. pag. 9. Ἀνδρέᾳ τῷ Ἀλαμάννῳ, *Andreae Alamanno*.

VII. pag. 10. *b.* Φραγκίσκῳ τῷ Σφορτίᾳ Μεδιολάνου ἡγεμόνι. *Francisco Sfortiae Mediolani Duci*.

VIII. pag. 11. *b.* Πάλλαντι τῷ Στρώζᾳ χρυσείῳ ἱππεῖ, *Pallanti Strozzae Equiti Aurato*.

IX. pag. 13. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno*.

X. pag. 15. Νικολάῳ τῷ Αἰςεῖ, *Nicolao Estensi*.

XI. pag. 17. Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπύλῳ, *Ioanni Argyropulo*.

XII. pag. 18. *b.* Δωνάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, *Donato Acciaiolo*.

XIII. pag. 20. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae*.

XIV. pag. 21. *b.* Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπύλω, *Ioanni Argyropulo*.

XV. pag. 23. *b.* Πέτρῳ τῷ Μεδίκει, *Petro Mediceo*.

XVI. pag. 25. Ἀνδρονίκῳ Βυζαντίῳ, *Andronico Byzantino*.

Liber II. Carmina continet XIV. quorum hi sunt tituli:

I. pag. 27. *b.* Λοδοβίκῳ Γονζάγᾳ τῷ τῆς Μαντύας μαρχίωνι, *Ludovico Gonzagae Mantuae Marchioni*.

II.

(1) In Montfauconii Catalogo legitur perperam *Ioannis Petri Rhosi Cretensis*, quod typographi lapsu factum esse iudicamus; qui pro *Presbyteri* excudit *Petri*.

II. p. 29. *b.* Εὐλόγιον εἰς Νικόλαον Κουίντον ἄκρον ἀρχιερέα, *Elogium in Nicolaum V. Summum Pontificem*.

III. p. 31. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae*.

IV. p. 33. *b.* Προσπέρῳ Κολώμνᾳ τῷ καρδιναλίῳ, *Prospero Columnae Cardinali*.

V. p. 36. Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno*.

VI. p. 38. Ἰσιδώρῳ τῷ τε καρδιναλίῳ καὶ Κωνςαντινουπόλεως πατριάρχῃ, *Isidoro Cardinali & Patriarchae Constantinopolitano*.

VII. p. 39. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Bessarioni Cardinali Nicaeno*.

VIII. pag. 41. Μαομὲτ τῷ μέγᾳ αὐθέντῃ καὶ μέγᾳ ἀμυρᾷ τῶν Τύρκων, *Mahometo magno Domino, & magno Amura Turcarum*.

IX. pag. 43. *b.* Γενναδίῳ Γεωργίῳ τῷ Σχολαρίῳ τῷ καὶ μητροπολίτῃ τῶν Φασῶν, *Gennadio Georgio Scholario Metropolitae Phasorum* (1).

X. pag. 44. *b.* Λοδοβίκῳ Γονζάγᾳ τῷ τῆς Μαντύας μαρχίωνι, *Ludovico Gonzagae Mantuae Marchioni*.

XI. pag. 46. Νικολάῳ τῷ Αἰςεῖ, *Nicolao Estensi*.

XII. pag. 48. Εὐλόγιον εἰς Ἄλφονσον βασιλέα, *Elogium in Alphonsum Regem*.

XIII. pag. 50. *b.* Ἱερωνύμῳ Καςέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἰατρῷ, *Hieronymo Castello philosopho & medico*.

XIV. pag. 52. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίςῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Ecclesiae Pont. Max.*

Liber denique tertius totidem complectitur Carmina, sequentibus inscripta, nimirum:

I. pag. 54. Βορσίῳ τῷ Αἰςεῖ ἡγεμόνι, *Borso Estensium Duci*.

II. pag. 55. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae*.

III. pag. 59. Ἰακώβῳ Ἀντωνίῳ τῷ Μαρκέλλῳ ἱππεῖ χρυσείῳ, *Iacobo Antonio Marcello Equiti Aurato*.

IV. pag. 62. *b.* Φραγκίσκῳ Γονζάγᾳ τῷ καρδιναλίῳ, *Francisco Gonzagae Cardinali*.

V. pag. 63. Λαζάρῳ Σκαράμπῳ τῷ Κωμεῖ ἐπισκόπῳ, *Lazaro Scarampo Comi Episcopo*.

VI. pag. 65. Ξενοφῶντι Φιλέλφῳ τῷ υἱῷ, *Xenophonti Philelpho filio*.

VII. pag. 66. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίςῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Ecclesiae Pont. Max.*

VIII. pag. 67. *b.* Εὐλόγιον εἰς Πάλλαντα Στρώζαν χρύσειον ἱππέα Φλωρεντῖνον, *Elogium in Pallantem Strozzam Equitem Auratum Florentinum*.

IX. pag. 68. *b.* Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίςῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Ecclesiae Pont. Max.*

X. p. 71. Ἀντωνίῳ Βωνωνίῳ τῷ Πανορμίτῃ, *Antonio Bononio Panormitae*.

XI. pag. 73. *b.* Ἱερωνύμῳ Καςέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἰατρῷ, *Hieronymo Castello philosopho & medico*.

XII. pag. 74. *b.* Τὸν Θεὸν ἐν καιρῷ ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις μισθὸν κατὰ τὰ αὐτῶν ἔργα, *Deum in tempore hominibus mercedem dare iuxta ipsorum opera*.

XIII. pag. 75. *b.* Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπύλῳ, *Ioanni Argyropulo*.

XIV. p. 77. *b.* Παύλῳ τῷ σεκούνδῳ ἄκρῳ ἀρχιερεῖ, *Paullo II. Summo Pontifici*.

In fine manu ipsius Philelphi haec adnotantur: *Hi tres libri neque editi sunt a me Francisco Philelpho, nec emendati. Quare cum multa mutanda sient, ne quis ex hisce quicquam exscribat rogo.* Nos tamen, ut aliquod lectori specimen istorum Carminum exhibeamus, priora duo in medium proferre voluimus, quae ita habent:

I. *Ad Alphonsum Regem*.

Ἄςρον ἐν ἀνθρώποις, ὦ πάντων φέγγος ἀνάκτων,
Εἶ κλέος ἡμετέρων καὶ μέγα θαῦμα χρόνων.
Τὰς πράξεις, Ἄλφονσε, λίην πολλάς τε καλάς τε
Νῦν σεο βουλόμενος ᾆσαι ἐμοῖς μέλεσιν,
Οὐδὲν ἔχω γε λαβεῖν πέρας, οὐδὲν μέτρον ἐπαίνων,
Οἷς σε Θεὸς κοσμεῖ τὴν διὰ τὴν ἀρετήν.
Καὶ γὰρ ὁ τῷ θείῳ ταῖς πράξεσι χρώμενος ἴσαις,
Πάντα καλῶς πέπραχεν, πάντ᾽ ἀγαθῶς τέλεσεν.
Οὐ βροτὸς, οὐ βασιλεὺς ἕτερος ζῶν πούποτε γαίης
Ἐςί σεο κρείττων ἢ λόγῳ, ἠδὲ νόῳ.
Σῆς μέγεθος ψυχῆς Ἀφρικὴ πολυλήϊος εἶδεν,
Ἰταλίης τ᾽ ἔθνος ὅπλα φρυασσόμενον.
Ἔσχατος ἰφθίμων σὸν τοὔνομα λαὸς Ἰβήρων
Αἰδεῖται· σὲ Θέτις, Ὠκεανός τε σέβει.
Οὐδὲ μία κοσμεῖ σ᾽ ἀρετὴ, ὦ κοίρανε· πάσας
Μοῦνος ἔχεις, ὅσσαι ἀνδράσιν εἰσὶν ὅλοις.
Ἐν πρώτοις παρά σοι διαλάμπει θούσιον ἴσον,
Καὐσεβὲς, ὦ βασιλεῦ, καὶ μέτα δῖα δίκη.
Σώφρονα πάντα τά σευ, μεγαλήτορα πάντα, σοφόν τε
Ἔργασε, καὶ συνετὸν, κοίρανε θεῖε, πόρεν.
Οὐδὲν ἀπ᾽ ἀγνοίας τελέεις· νοῦς πάντα κελεύει
Καὶ λόγος εὖ ποιεῖν, ὅσσα περ αὐτὸς ἄγεις.
Ἄξιος εἶ τοίνυν, ὃν πάντες θαύματι μοῦνον
Ἀσπάζωνται, ἄναξ, ἠδὲ ποθῶσι σέβειν.
Οὔ γε χάριν σε θεαὶ Μοῦσαι Φοῖβός τε φιλοῦσι,
Καὐτὸς ἀγαλλόμενος σαῖς ἀρεταῖς ἄγαμαι.
Τοὔνεκά σοί γε παρὰ λογίοις τόπος ἐςὶ σοφοῖς τε
Ἄξιος ἀνδράσι δὴ, οἵ σε χοροῦσιν, ἄναξ.
Ὡς πάντες ποταμοὶ δία χωροῦσι θαλάσσῃ,
Ὣς τεὰ τοὺς ἀγαθοὺς δώματα πάντας ἄγει.
Εὖ δὲ σὺ καὶ ποιῶν τυγχάνεις, κοίρανε, φήμην
Τιμήσας· αὐτὴ ἀθάνατος πέλεται.
Πῶς γὰρ ἔλοι θάνατος φήμην βασιλεῦσιν ἀρίςοις,
Ἣν θεία γλυκεροῖς ᾄσμασι Μοῦσα τρέφει;
Ἀλλά σοι, ὦ βασιλεῦ, ταύτην ἄρ ὀφείλομεν ἄνδρες
Πάντες ὁμοῦ, ὅσσους φράσεως ἰσχὺς ἔχει.
Οὐδ᾽ Ἰταλῶν μόνη σὸν τοὔνομα γλῶττα φυλάττει,
Ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων βάρβιτος, ἠδὲ λύρα.
Οὐ γὰρ, ἄναξ Ἄλφονσε, βροτοῖς θνητοῖσιν ὑπάρχεις
Ἴκελος, ἀλλὰ Θεῷ, οὐρανὸν ὅς τις ἔχει.

Μοῦ-

(1) Memorat hanc ipsam Elegiam Le Quien. in Orient. Christ. Tom. I. pag. 1344.

Μοῦσα Διὸς θύγατερ, ἣ Ο'λύμπε δώματα ναίει,
Αἶδε τὸν Α'λφονσον γλυκεροῖς ἐν μέλεσι·
Τ8' τίνα Πελλαῖον, τίνα Καίσαρα, Πιερὶς, ἄλλον,
Η' τίνα Πηλλίδην, Δαρδάνιόν τε βάλοις;
Τοῦτον ἂν ἡμέτερός τε Μάρων, ϗ θεῖος Ο'μήρ8
Θυμὸς ἀοιδῇσιν πρῶτον ἑλεῖν ἔθελεν.
Μοῦνον ἐγὼ τ8τον τολμῶ βασιλεῦσι βροτοῖς τε
Οὐκ ἀδικῶν γε βαλεῖν πᾶσιν ἄνακτα πάρα.
Οἶδα Θεῷ τ8τῳ τῇ γνώμῃ πάντα γενέσθαι,
Ο'ς Θεὸν ἐν πάσαις πράξεσιν ἀρχὸν ἔχει.

II. Βησσαρίωνι τῷ Καρδιναλίῳ Νικαεῖ.
Bessarioni Cardinali Nicaeno.

Ω' φάος θείας ἀρετῆς σοφοῖσιν
Πρῶτος ἐν πᾶσιν μέγεθος ϗ ἄκρον
Κάλλος οὐκ ἤθως δολεροῖο δείξας
Βησσάριόν μοι·
Σοὺς λέγειν τοίνυν γλυκεροῖς ἐπαίνες
Αἴσμασι σπεύδων, πόθεν αὐτὸς ὕλην
Α'ξίοις πρῶτον μέλεσιν τοσαύτην
Α'ρξομ' ἀείδειν;
Οὐ γὰρ εἶ φωςὴρ νεαρᾶς σελήνης,
Α'λλὰ λαμπηδὼν κρατεροῖο Φοίβ8,
Ο'ςις ἐν ζωῇ ἄγασαι τελείαις
Πράξεσι πάσῃ.
Οὐδὲν ἀστάζῃ ζοφερὸν κατ' ἦθος
Σεμνὸν, ἐκλάμπων μόνος ἐν βροτοῖσι
Φῶς ἀεὶ ςέργεις ἀγαθ8 μεγίςυ
Πάντα νοήσας.
Οὐδὲν ἐν κόσμῳ τἀγαθὸν καλεῖσθαι
Α'ξιον τ8τῳ, Πάτερ, αὐτὸς οἴει,
Α'λλὰ τοιῦτον κέκρικας τὸ θεῖον,
Τἄλλα δὲ φροῦδα.
Πάντα τοῦ θείυ πέπραχας παρόντος,
Καὶ λέγεις ὀρθῶς· σοφὸς οὖν ὑπάρχεις
Αὐτὸς ἐν πρώτοις, ὅτι ϗ σὲ αὐτὸν
Ο'λβιος οἶσθα.
Ο'λβιον μοῦνον σοφὸν ἄνδρα κεῖνον
Οἶμαι, ὃς κόσμ8 δολερ8 ματαίαις
Αὐτὸν οὐ σφάλλει προκαλῦντα δόξαις,
Οἷος ὑπάρχεις.
Ο' φθόνος λίην ἀρετὴν πιέζειν
Αἰὲν εἴωθεν νοσερὸς μεγίςην.
Α'λλὰ ϗ μείζων ἀρετὴ πονοῦσα
Γίγνεται ἄθλοις.
Εἷς ἐν ἀνθρώποις ὅλον εἶ σὺ πᾶσι
Τοῦ καλοῦ τηρῶν γένος εὐμενείας·
Εἷς τέλεις πάσης ἅμα κεὐσεβείας
Εἶδος ἀρίςης.
Ε'ςι γοῦν αἰεὶ μετὰ σοῦ τὸ θεῖον.
Τοῦτο ποιήσει κύριόν σε πάμπαν
Παντὸς αἰσχίςυ φθονεροῦ τε μοῦνον
Η'τορος εἶναι.
Χαῖρε γοῦν τῆς σῆς ἕνεκεν γλυκείας,
Ω' Πάτερ, μοίρας. Θεὸς ἦν σοι ἤδη
Δεξιὸς λάμπων παρὰ τοῦ Ο'λύμπ8,
Χαῖρε, ϗ ὕμνει.
Σοὶ Θεὸς δώσει ἀγαθὸν τοσῦτον,
Ο'σσον οὐδ' ἄλλος μόνος ἐν σοφοῖσιν
Α'νδράσιν μεῖζον πρότερόν που εἶχε
Γῆς ἐπὶ πάσης.
Εἶν' ἀειδοῖσιν θεόθεν πεφύκει
Θυμὸς, ὡς οἶδας, φίλος. οὔ σοι 8τος
Ψεύσεται. ϗ γὰρ λόγος ἐκ Θεοῖο
Δώματος ἦλθεν.
Ο'σσον οὖν μόχθον κάματόν τε πάσχεις
Μείζω ἐν πόντου ταραχαῖς παρόντος,
Τόσσον ἡ δόξη τάχιον φανεῖται
Ε'ξοχα μείζων.
Η'ρακλῆν μείζω κατὰ πᾶν οἱ ἆθλοι
Δεῖξαν εὖ πράττειν. Θεὸς αὐτὸς ὕλην
Δῶκε τοῖς ἐχθροῖς φθονερᾶς ἀνάγκης
Χριςὸς Ε'βραίοις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. autographus, optimeque servatus. Constat foliis scriptis 80.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Nec non

Bruti, Libanii, D. Basilii, Iuliani Imp. Philostrati, D. Gregorii Theologi, D. Gregorii Nysseni, Athanasii, & Anonymi Epistolae.

I. pag. 1. PHalaridis *Epistolae CXXVII.* ut ex numeris marginalibus apparet; omnes editae in Collectione Cuiaciana. Ex his tamen propter abscissionem unius folii inter pag. 10. & 11. exciderunt a quadragesimasexta usque ad quinquagesimam secundam inclusive, ac dimidium quinquagesimae tertiae; tum simili defectu inter pag. 18. & 19. perierunt dimidium Epistolae LXXV. tota LXXVI. ac LXXVII. Ex editis praeterea CXLVIII. loc. cit. pag. 59. seqq. desiderantur heic omnes illae, quas deesse etiam in Codice VI. huius Plutei §. I. admonuimus, praeter CIII. CXLII. & CXLIII. Tandem notandum, Epistolam XXX. quae inc. Α'χθέντας, κ. λ. bis repetitam occurrere. COD. XVI.

II. pag. 37. *b. Bruti Epistolae LXV.* omnes editae loc. cit. pag. 109. seqq. ubi sunt LXX. desiderantur enim in Codice XXXIII. XXXIV. LXVI. LXVII. & LXVIII. reliquae autem omnes diversum ab editis ordinem obtinent. Subiungitur Mithridatis ipsarum collectoris ad Mithridatem regem Epistola, quae in edit. praemittitur.

III. pag. 45. *b. Libanii, ac Basilii Epistolae mutuae XXIV.* Prima *Libanii ad Basilium* inc. Ω' χρόνων ἐκείνων. Vltima *eiusdem ad eumdem* inc. Εἰ μέν τοι περὶ τὺς λόγυς. Sequuntur aliae tres *eiusdem Libanii ad diversos*. Fuerunt autem Epistolae istae in nupera Christophori Wolfii editione collatae.

IV. pag. 52. *Gregorii Theologi ad Celeusium Epistola.* Inc. Ε'πειδή μοι τὴν σιωπήν. Des. ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν. Est prima ex Epistolis Gregorii Nazianzeni iuxta seriem, quam obtinent in eius Operum edit. Billiana A. MDCIX. fol. Tom. I. pag. 767.

V. pag. 52. *b. Iuliani Imperatoris Epistolae XLVI.* quarum triginta inter impressas occurrunt in eius Operum edit. Lipsiensi G. L. A. MDCXCVI. fol. T. I. p. 372. seqq. & sunt, III. VI. VII. VIII. IX. XIV. XV. XVI. XVIII. XX. XXII.

XXII. XXIII. XXVI. XXVIII. XXXI. XXXII. XXXIV. XXXVII. XL. XLI. XLIII. XLIV. XLVI. LIII. LVI. LVII. LVIII. LX. & LXI. ac praeterea *eiusdem Lex de Medicis*, quae legitur ibid. pag. 398. quaeque in Codice tamquam Epistola, suo adnotatur numero. Ex hisce Epistola LVIII. (in Codice XLV.) multo longior in Codice, quam in editione legitur, nimirum qualem Fabricius protulit Bibl. Graec. Vol. VII. p. 84. & ante ipsum Lud. Ant. Muratorius Anecd. Graec. Patav. MDCCIX. 4. pag. 326. seq. uberrimis instructam notis & animadversionibus. Reliquas sexdecim ibidem non invenimus, quarum propterea inscriptiones, & initia heic duximus proferenda. Sunt igitur iuxta seriem, quam in Codice obtinent,

II. quae inscribitur, Εὐκλείδῃ φιλοσόφῳ. Inc. Πότε γὰρ ἡμῶν ἀπελείφθης.

III. Λιβανίῳ. Inc. Ἀποδέδωκας Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβάς.

IV. Ἰουλιανὸς Βασιλείῳ. Inc. Τὸ ἔμφυτον ἐκ παιδόθεν (1).

V. Βασίλειος Ἰουλιανῷ. Inc. Μικρά σοι τὰ τῆς παρούσης, κ. λ. (2).

VII. Ἰουλιανὸς Σωσιπάτρῳ. Inc. Ἔστι τις ἡδονῆς ἀφορμή.

VIII. Ἰουλιανὸς Φιλίππῳ. Inc. Ἐγὼ νὴ τοὺς θεοὺς ἔτι Καῖσαρ ὤν.

IX. Ἰουλιανὸς Εὐθηρίῳ. Inc. Ζῶμεν ὑπὸ τῶν θεῶν.

XII. Ἰουλιανὸς πατριάρχῃ. Inc. Ὑπὲρ Ἀμωγίλης δεύτερα ταῦτα.

XXVII. Ἰουλιανὸς Διογένει. Inc. Διόγενες, ὁ σὸς ὀφθείς μοι.

XXVIII. Ἰουλιανὸς Πρίσκῳ. Inc. Ἐγὼ δεξάμενός σου τὰ γράμματα.

XXXVI. Ἰουλιανὸς κατὰ τοῦ Νείλου. Inc. Ἀμείνων ἦσθα σιωπῶν πρότερον. Est longissima.

XXXIX. Ἰουλιανός (sic). Inc. Ὡς ὤνησέ γε τὸ σύνθημα ἡμῖν.

XLI. Anepigrapha. Inc. Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέρας.

XLII. Anepigrapha. Inc. Εἰ μὲν εἰς τὸ θέατρον.

XLIII. Anepigrapha. Inc. Εἰ μὲν μὴ εἶχον.

XLIV. Anepigrapha. Inc. Ἐπείχθητι πρὸς τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν. Has tres postremas Epistolas edidit primus laudatus Muratorius loc. cit. ac deinde Fabric. loc. pariter cit. pag. 85. & 86.

VI. pag. 70. *Philostrati Epistolae Amatoriae LIII.* Primae XXXVII. eaedem sunt, eodemque ordine dispositae cum illis, quae occurrunt inter eius Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDCVIII. fol. ex recensione Feder. Morelli a pag. 893. ad pag. 914. Quatuor sequentes, quarum prima inc. Πάντα με αἴρει, κ. λ. eae sunt, quae in edit. immediate praecedunt dictas Epistolas XXXVII. pag. 891. Quarta tamen ex istis, quae inc. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου, κ. λ. longior est in Codice; nam post verba πενθοῦσα ἀπεκείρατο, in quibus desinit editio Morelliana, sequuntur ἤκουσά γε μὴν ἀνδρὸς σοφοῦ, κ. λ. Des. ὦ ἄστρα κεφαλῆς. Haec tamen habentur in edit. Meursiana, quam paullo infra citabimus. XLII. inscripta Γυναικὶ, inc. Τίς σε, ὦ καλὴ, περιέκειρεν; XLIII. anepigrapha, inc. Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον ἐπαινέσω. XLIV. Τῇ αὐτῇ, inc. Ὅτε δὲ ἔκρινε τὰς θεάς. XLV. XLVI. XLVIII. & XLIX. sunt, quae in edit. leguntur pag. 889. seqq. incipiendo ab illa, cuius initium: Χαῖρε κἂν μὴ θέλῃς. XLVII. vero Γυναικὶ, inc. Μὴ ὑποδήσῃ ποτέ. L. Γυναικὶ πόρνῃ, inc. Ὅ τοῖς ἄλλοις ἐπίῤῥητον δοκεῖ. LI. Μειρακίῳ πόρνῃ, inc. Πωλεῖς σεαυτόν· καὶ γὰρ οἱ μισθοφόροι. LII. Γυναικὶ, inc. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξῃ. LIII. Μειρακίῳ, inc. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ᾗ μέγα δὴ φρονεῖς. Epistolae illae, quarum initia protulimus, in edit. Morelliana desiderantur; edidit tamen primus Meursius Lugduni an. MDCXVI. tum in nupera Florentina Meursii Operum editione, curante Io. Lamio, recusae fuerunt Tom. VII. pag. 862. a N. LXIV. usque ad N. LXXI. inclusive.

VII. pag. 80. *b. D. Gregorii Theologi Epistolae LIV.* Prima inscripta Νικοβούλῳ, inc. Ἐν μετοπώρῳ τὰ ἄνθη, κ. λ. Est Epistola CCVIII. in cit. edit. pag. 902. Vltima Τῷ αὐτῷ, (sc. Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ Τυάνων) inc. Πυνθάνομαί σε βαρέως ἔχειν. Imperfecte desinit in verbis: καὶ ἐξεῖλεν ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ· ἀλλ' ἔτι.... Est Epist. LXXXI. ultima autem verba incidunt in pag. 840. lin. 15.

VIII. pag. 99. *D. Gregorii Nysseni Epistola de iis, qui Hierosolymam proficiscuntur.* Inscrib. Κηνσήτορι. Inc. Ἐπειδήπερ ἠρώτησας, ὦ φίλε. Des. τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις. Eius Operum edit. Paris. MDCXXXVIII. T. III. p. 651. ubi inscribitur: *De iis, qui adeunt Hierosolyma Oratio.*

IX. pag. 101. Athanasii Epistola, cuius inscriptio: Ἀθανάσιος Ἰωάννῃ καὶ Ἀντιόχῳ, ἀγαπητοῖς υἱοῖς καὶ συμπρεσβυτέροις, ἐν κυρίῳ χαίρειν. *Athanasius Ioanni, & Antiocho, dilectis filiis & compresbyteris, in Domino salutem.* Inc. Ἐχάρην δεξάμενος ὑμῶν ἐπιστολήν. Des. ὦ ποθεινότατοι υἱοί. Eius Operum cit. edit. Paris. Tom. I. pag. 956.

X. pag. ead. Vltimo loco legitur *Anonymi Epistola*, cuius initium: Ἀνόητος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαίοις, κ. λ. Des. ὦ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cuius primi quaterniones tres diversa manu sunt exarati. Constat foliis scriptis 103.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA.

COD. XVII.

Philostrati Heroica, seu Dialogus Vinitoris cum Phoenice, in quo XXI. Heroës, qui bello Troiano interfuere, describuntur, & celebrantur. Inc. Ἀμπελουργός. Ἴων ὁ ξένος, ἢ πόθεν; Φοίνιξ. Ἀμπελουργὲ, τῶν περὶ Σιδῶνά τε καὶ Τύρον. Des. πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λό-

(1) Est Epistola XL. inter Basilii Magni Epp. edit. Paris. MDCCXXX. fol. Tom. III. pag. 123.
(2) Est Epist. XLI. ibid. pag. 124.

λόγου. Concordant cum editione Parif. anni MDCVIII. fol. apud Marcum Orry ex recenfione Friderici Morelli regii Profefforis & Interpretis p. 631. feqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Conftat foliis fcriptis 77.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA.

Ac praeterea

Imagines, & alia nonnulla.

COD. XVIII. I. pag. 1. *Philoftrati Lemnii Heroica*, ut in praecedenti Codice.

II. pag. 50. *Eiufdem Imagines* Libris duobus comprehenfae. Primus fine ullo titulo inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν. Def. αὐτῷ τιμελής. Secundus pag. 72. item anepigraphus inc. Ἀφροδίτην ἐλεφαντίνην. Def. σὺν ὥρᾳ γράφειν. Concordant cum cit. edit. a p. 730. ad p. 831. Sequitur ftatim in Codice fragmentum quoddam breve, forte ex eiufdem Philoftrati Vitis Sophiftarum defumtum, fed quo pertineat, nondum comperimus. Inc. Τὺς μὲν ἀμφὶ Τυδέα καὶ Καπανέα. Def. καὶ τὸ ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τάφυ.

III. pag. 96. b. *Eiufdem Vita Ifocratis*, item fine titulo. Inc. Ἡ δὲ Σειρὴν ἡ ἀφεστηκυῖα. Def. πταίσματος. In cit. edit. pag. 505.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. nitidiffimus, optimeque fervatus. Conftat foliis fcriptis 98.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

HERODIANI GRAMMATICA.

Seu potius

Plurium Grammaticorum Collectio.

COD. XIX. I. pag. 1. Occurrit Herodiani Tractatus *de Nominibus*, cum hoc titulo: Ἡρωδιανοῦ περὶ παραγωγέων γενικῶν ἀπὸ διαλέκτων. *Herodiani de derivationibus genitivorum a dialectis*. Inc. Αἱ Θετταλικαὶ γενικαὶ, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὦσι, προπερισπῶνται, κ. λ. Def. οἱ Μενέλεω, τὺς Μενέλεως· οἱ λεὼ, τὺς λεώς.

II. pag. 52. Sequitur Tractatus *de Verbis*, quem nullus quidem titulus praeit, fed ad ipfum Herodianum pertinere comperimus. Inc. Τί ἐςι ῥῆμα; μέρος λόγυ ἄπτωτον ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρυς χρόνυς δηλῦν. Def. οἷον Πάνθος, Πάνθυ, Πανθοίδης, κ̀ τὰ ὅμοια. Haec *de Verbis* Excerpta primus Graece in lucem edidit Aldus Manutius in Syntagmate Veterum Grammaticorum Graecorum Venet. MCCCCXCVI. fol. pag. 189. feq. fub titulo Παρεκβολαὶ τοῦ μεγάλυ ῥήματος ἐκ τῶν τῦ Ἡρωδιανῦ, ubi animadvertit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 13. rectius legendum μεγάλυ ῥήτορος, ut habetur in Ms. Caefar. Philologico XV. Neffel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. IV.

III. pag. 109. Alius *de Nominibus, & Verbis* Tractatus, auctore Anonymo. Inc. Πάντα τὰ ἄρθρα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα δασύνεται. Def. ὕτω κ̀ τὸ ἔοικα ἀπὸ τῦ εἴκω.

IV. pag. 123. *Scholia in Theocriti Idyllia.* Inc. Ἰςέον, ὡς οἱ Δωριεῖς τρέπυσι τὴν υ δίφθογγον, ὁτὲ μὲν εἰς ω μέγαν, ὁτὲ δὲ εἰς οι δίφθογγον, ὁτὲ δὲ εἰς ευ δίφθογγον, κ. λ. Definunt in verbis, τῶν Ἰώνων δὲ τῦτό ἐςι τὸ τὰς γενικὰς ποιεῖν εὐθείας, quae pertinent ad Idyllium, quod infcribitur Δάφνις κ̀ Μενάλκας. Videntur mutila in fine; nam quatuor circiter folia vacua relicta funt. Concordant autem utplurimum cum iis, quae habentur edita in calce Theocriti edit. Graecae Venet. MDXXXIX. in 8.

V. p. 162. Ἐρωτήματα σὺν Θεῷ πρὸς παῖδας. *Interrogationes cum Deo ad pueros* inftituendos, auctore Anonymo. Inc. Πῶς ἀκύεις; μετὰ τῶν ὤτων. Def. τίς; Λητῦς καὶ Διὸς υἱός· παῖς; ὁ Ἀπόλλων.

VI. pag. 168. Ἰωάννυ Φιλοπόνυ περὶ τῶν διαφόρων σημασιῶν διαφόρως τονυμένων. *Ioannis Philoponi de diverfis fignificationibus vocum fecundum diverfos accentus* per alphabetum. Inc. Ἀγέλαιος, ὁ μαθητής. Ἀγελαῖος, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Def. Ὦχρος, ἡ ὠχρίασις. Ὠχρὸς, ὁ χλωρός. Saepius prodiit hoc Opus in calce Graecorum Lexicorum: feparatim vero, & quintuplo fere auctius edidit vir de Graeca lingua optime meritus Erafmus Schmidius Witeb. MDCXV. in 8. fub titulo: *Cyrilli, vel, ut alii volunt, Io. Philoponi* (1) *opufculum utiliffimum de differentiis vocum Graecarum &c.* Hunc Tractatum exfcripfit heic Francifcus Philelphus.

VII. pag. 185. b. *Nomina Menfium apud Aegyptios, Afcalonitas, Antiochenos, Romanos, Hebraeos, & Athenienfes.*

VIII. pag. 188. *Gloffae*, five *dictiones quaedam diverforum populorum*, nimirum *Athenienfium, Argivorum, Arcadum, Achivorum, Aetolorum, Acarnanum, Ambraciotarum, Aeolienfium, Hermioneorum, Theffalorum, Cypriorum, Boeotorum, Dorienfium, Ionum, Clitoriorum, Cretenfium, Corinthiorum, Corcyrenfium, Laconum, Magnefium, Siculorum*, ac *Phliafiorum, lingua communi explicatae*. Inc. Ἄγαν, λίαν. Ἄλις, ἀρκεῖ. Λωπὸς, ἱμάτιον, κ. λ. In fine depicta funt figna, five notae, quibus ab aftronomis denotantur Sol, Luna, ac reliqui planetae, nec non duodecim Zodiaci figna, cum uniufcuiufque explicatione, omnia manu Francifci Philelphi exarata, qui fe heic fubfcripfit.

IX. pag. 192. Κανονίσματα πάνυ ἀναγκαῖα ῥημάτων ἐπιτοπολὺ ἐκφερομένων παρά τε ποιηταῖς κ̀ ῥήτορσιν ἐκλεγέντα. *Canonifmata felecta valde neceffaria verborum utplurimum a Poëtis, & Oratoribus prolatorum*. Inc. Ἰςέον, ὅτι τῆς συναλοιφῆς εἰσιν ἑπτὰ εἴδη. Def. ὡς τὸ δέδυκα. Collector Anonymus.

(1) Huius effe non dubitat Henricus Stephanus.

X. pag. 204. *b. Lexicum verborum irregularium*, cum interpretatione interdum Latina, manu itidem Francisci Philelphi. Inc. Α῎τω, *laedo*. ἀορ. ἀάσθη, *laesus est*. Des. μέλλων, οἰήσομαι. ἀόριστος, ᾠήθην.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optime servatus, quem fuisse Francisci Philelphi, comprobat praeter Opuscula praedicta, nominum propriorum aliorumque memorabilium, de quibus in ipso operum progressu mentio fit, diligens & accurata ad marginem descriptio, ab eodem inter legendum facta. Constat foliis scriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

COMPENDIVM RHETORICES INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Iosephi Rhacendytae Compendium Rhetoricae, Gregorii cuiusdam Compendium Logicae & Physicae Aristotelis, & alia eiusmodi.

COD. XX.

I. pag. 1. OCcurrit primo loco *Iosephi Rhacendytae Compendium Rhetoricae*, duobus hisce versiculis tituli vicem gerentibus:

Μέλημα ϗ φρόντισμα & γλυκὺς πόνος
Οἰκτρῦ πιναροῦ Ι'ωσὴφ Ρ'ακενδύτυ.
Meditatio, cura, & dulcis labor
Miserabilis ac vilis Iosephi Rhacendytae.

Inc. Α'προοιμιάστως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων ϗ λόγων μητέρα ἐρχόμεθα. Des. ταῦτα ἐπειδὴ μείζονος ἐδεῖτο τοῦ βοηθήματος, μείζονος ϗ τυγχάνει. Finis Tractatus in hoc exemplari non convenit cum illo Codicis II. huius Plutei sub finem §. I. propter diversam Capitum, quae in eo pertractantur, dispositionem.

II. pag. 41. *Compendium Logicae Aristotelis*, Capitibus LVI. comprehensum, auctore quodam Gregorio, ut ex subscriptione quam paullo post, §. IV. adferemus, eruere licet. Primum Caput inscribitur: Περὶ πείρας, ἐμπειρίας, τέχνης, ϗ ἐπιστήμης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς. Inc. Σκοπὸς ἡμῖν ἐστι Θεοῦ συνάρσει περὶ πάντων τῶν τῆς φιλοσοφίας εἰδῶν ἀπαραλείπτως ϗ συντόμως, ὡς οἷόν τε, διαλαβεῖν. Vltimum Περὶ ἐλέγχυ, ϗ ὅτι πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχυ ἄγνοιαν ἀνάγονται. Des. ϗ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι δέκα & τρεῖς. In principio huius Tractatus adscriptum legitur Latine: *Summam hanc fere eisdem verbis scripsit Nicephorus quidam monachus, cognomento Blemides, & physicorum summam & meteororum; uter ab altero mutuatus incertum mihi est.*

III. pag. 124. *b.* Eiusdem item *Physicorum Aristotelis scriptorum Compendium*, & quidem hoc ordine:

I. p. ead. *Librorum VIII. de physica Auscultatione*. Primum Caput, quod inscribitur, Προοίμιον τῶν φυσικῶν ἀρχῶν, inc. Σκοπὸς τοῦ παρόντος βιβλίυ ἐστὶ ζητῆσαι περὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ὄντων, κ. λ. Hoc initium concordat cum initio Prolegomenorum Georgii Pachymeris in eosdem Aristotelis Libros, quod exhibetur a Nesselio Biblioth. Caesar. Catalog. Part. IV. pag. 66. §. I. Pachymeris tamen non esse coniicitur ex Latina adnotatione in principio huius Compendii ab eadem manu, de qua supra, in margine apposita, quae ita habet: *Eadem haec fere ad verbum scripsit & Georgius quidam, cognomento Pachymeres: uter vero ab altero mutuatus incertum. Complexus ille est metaphysica, ethica Nicomachica, & mechanica, quae hic videtur omisisse. Rursus hic de rhetoricis scripsit, & de Catholica fide, quae ille praeteriit: hic tamen videtur fere totum Aristotelem complexus absolutiorem paraphrasin conficere*. Vltimum Περὶ ἀπείρυ, des. ὥσπερ ὁ χαλκὸς τοῦ χαλκῦ ἀνδριάντος. Capita complectitur XIII.

II. p. 153. Περὶ οὐρανοῦ. *De Caelo*. Inc. Σκοπός ἐστιν ἐν τύτῳ τῷ βιβλίῳ τῷ φιλοσόφῳ προηγυμένως εἰπεῖν. Des. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

III. p. 164. *b.* Περὶ γενέσεως ϗ φθορᾶς, *De generatione & corruptione*. Inc. Πολὺς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ϗ ὁ περὶ γενέσεως & φθορᾶς λόγος. Des. καὶ τραχὺ, καὶ παχὺ, καὶ βαρὺ, τῆς γῆς.

IV. p. 176. *De Meteoris*, cuius primum Caput, Περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν καιομένων περὶ τὸν οὐρανὸν, ϗ τῶν καλυμένων αἰγῶν ϗ δαλῶν, ϗ διαθεόντων ἀστέρων, inc. Α῎νωθεν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ στερεώματος μέχρι καὶ τῦ τέρματος τῆς σελήνης. Vltimum Περὶ δραστικῶν ϗ παθητικῶν ποιοτήτων, des. τῶν τε ποιητικῶν καὶ τῶν παθητικῶν.

V. pag. 202. *b. De Mundo*, cuius primum Caput Περὶ αἰθέρος & ἀστέρων, inc. Τύτων δὴ ὕτω διωρισμένων, κ. λ. ac post paucos versus instar prooemii, leguntur verba: Τὸ τοίνυν διῆκον ἀπὸ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ στερεώματος, κ. λ. quae sunt initium Excerptorum *de caelo, sole, eclipsi solari, &c.* Georgii Pachymeris nomen prae se ferentium in Codice Biblioth. Caesar. ut ex ipsius Catalogo apparet loc. cit. pag. 68. §. XVIII. Vltimum Caput Περὶ οἰκήσεων, des. εἰς ἄνισα τὸ τοιοῦτον ἡμερόνυκτον διαιρεῖ.

VI. pag. 221. *b.* Περὶ ζώων μορίων. *De partibus animalium*. Inc. Ε'χόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ζώων μορίων εἰπεῖν. Des. πρὸς τὸ βέλτιστον πάντα ἐμηχανήσατο.

VII. pag. 233. *b.* Περὶ γενέσεως ζώων. *De generatione animalium*. Inc. Η῎δη δὲ λοιπὸν καὶ περὶ γενέσεως ζώων ἀκολύθως τοῖς ἄλλοις λέγομεν. Des. & ὅλως διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται, ταῦτά ἐστιν.

VIII. pag. 246. Περὶ ψυχῆς. *De Anima*. Inc. Τούτων δὲ διωρισμένων, σκεπτέον ἂν εἴη ϗ περὶ ψυχῆς τῆς ταῦτα κινύσης, κ. λ. Des. οἷς ἂν κληρωθείη μονιμωτάτη ϗ ἀτελεύτητος.

IX. pag. 274. *b.* Περὶ αἰσθήσεως, καὶ αἰσθητῶν. *De sensu & rebus sensibilibus*. Inc. Τὸν περὶ ψυχῆς σὺν Θεῷ πληρώσασι λόγον κατὰ θύ-

θύραν ἀπαντᾷ ἡ περὶ αἰσθήσεως ϗ αἰσθητῶν θεωρία. Des. πρὸς τὸ διαφανὲς τὸ ὡρισμένον.

X. pag. 285. Περὶ μνήμης ϗ τοῦ μνημονεύειν. *De memoria, & reminiscendo*. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ μνήμης ϗ τοῦ μνημονεύειν λεκτέον. Des. οὐ ῥᾳδίως ἀποκαθίςανται.

XI. pag. 289. *b.* Περὶ ζώων κινήσεως. *De motu animalium*. Inc. Ἐπειδὴ ἡ ὀρεκτικὴ τε ϗ ὁρμητικὴ τῆς ψυχῆς δύναμις. Des. ἡ ὀργῶσα ὕλη, ἢ μὴ ὀργῶσα.

XII. p. 292. Περὶ τὸ, πῦ τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐςι. *De animi principatu, ubinam sit*. Ποῦ δέ ἐςι τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς, ϗ ἐν τίνι μορίῳ, κ. λ. Des. ἐγείρονται οἱ ὑπνώττοντες ἀπολυθέντες.

XIII. pag. 297. Περὶ ἐνυπνίων ϗ τῆς μαντικῆς αὐτῶν. *De insomniis & de divinatione per somnia*. Inc. Καὶ περὶ τοῦ ἐνυπνίυ δὲ ζητητέον, πότερον τοῦ νοητικοῦ μορίυ πάθος ἐςίν. Des. διὰ τῆς πράξεως ϗ θεωρίας.

XIV. pag. 300. *b.* Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. *De longitudine & brevitate vitae*. Inc. Περὶ δὲ μακροβιότητος ϗ βραχυβιότητος τῶν ζώων νῦν ἐπισκεπτέον. Des. τὴν μακροβιότητα ἐμποιεῖ.

XV. pag. 301. *b.* Περὶ νεότητος ϗ γήρους, καὶ ζωῆς, ϗ θανάτυ, ϗ περὶ ἀναπνοῆς ϗ ἐκπνοῆς. *De iuventute & senectute, de vita & morte, de respiratione & exspiratione*. Inc. Περὶ δὲ νεότητος ϗ γήρως, ϗ ζωῆς ϗ θανάτου, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἀναπνοῆς ἀναγκαῖόν ἐςι, κ. λ. Des. τελευτῶσιν εἰς τὰς ἰατρικὰς ἀρχάς.

XVI. pag. 304. Περὶ σώματος. *De Corpore*. Inc. Ἐπειδὴ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, εὔλογον ἂν εἴη περὶ τῶν σωματικῶν ἀρχῶν ϗ ςοιχείων πρὸ παντὸς ἑτέρυ διαλαβεῖν. Des. παραπλησίως διανοητέον κἀν τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς.

IV. pag. 317. *b.* Ἄθροισις εὐσύνοπτος τῶν μαθημάτων. *Collectio compendiaria mathematum*, sive Tractatus IV. quorum I. *de Arithmetica* inc. Μέλλοντί μοι περὶ τῶν τεσσάρων μαθημάτων, κ. λ. Des. τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος. II. pag. 328. *b. de Musica* inc. Μυσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχειν εἶπον τὸ πᾶν. Des. ὡς κύβος καὶ πύραμις. III. pag. 339. *de Geometria* inc. Σημεῖόν ἐςιν, ὃ μέρος ὐθέν. Des. τῆς γεωμετρίας λόγυ τὸ πέρας ἔςω. IV. pag. 351. *b. de Astronomia* inc. Σφαῖρά ἐςι σχῆμα ςερεὸν, κ. λ. Des. τὴν ἡγεμονίαν τῦ λογικῦ σφαλερῶς παραιτοίμεθα. De hac Tetrabiblo vide supra pag. 390. §. XVI. paucis enim ab ipsa discrepat. In fine legitur ab eadem manu: Γρηγόριος τάδ' ἔγραψε τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν, εἰς εὐμάθειαν εὐσύνοπτον αὐτοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄργανον ἅμα τῇ τῶν ἐπιςημῶν τετρακτῦϊ προθέμενος, ὡς μήτε κλονοῖντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς, μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι, ὧν καταφρονεῖν ἐκελεύσθημεν. *Gregorius haec scripsit in gratiam eorum, qui rerum piarum sunt amantes, ut facili, & compendiaria via ediscant, hoc ipsis organum philosophiae, una cum quatuor scientiis proponens, ea mente, ut nec difficultatibus, quae in iis occurrere solent, perturbari possint, neque in iis frustra detineri, quae contemnenda esse censuimus.* Ex qua subscriptione colligitur, Gregorium hunc utriusque etiam superioris Compendii, Logicae nimirum, ac Physicae Aristotelis, auctorem esse.

V. pag. 360. Περὶ ἀρετῆς. *De Virtute* Liber. Inc. Ἐπειδήπερ ἔργα πίςεως ἔρημα, ϗ πίςις ἔργων χωρὶς, ζωὴν τῷ κεκτημένῳ παρασχεῖν ὐχ ἱκανοῦνται, κ. λ. Des. τεθεῶσθαι μακαριώτατος. Auctor Anonymus, (f. idem Gregorius).

VI. p. 371. *b.* Σύνοψις κατὰ τὺς ἐκ τοῦ περιπάτυ τῶν ἀρετῶν τε ϗ τῶν κακιῶν. *Compendium iuxta Peripateticos Virtutum & Vitiorum*. Inc. Ἐπαινετά ἐςι τὰ καλὰ, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχρά. Des. ϗ τὰ παρακολυθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐςίν. Titulus huius Tractatus in margine posteriori manu appositus legitur. Exstat autem inter Aristotelis Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 291.

VII. pag. 375. Περὶ πίςεως ϗ τῶν θείων δογμάτων. *De Fide, & divinis Dogmatibus*. Inc. Ἤδη πρὸς τῇ πρώτῃ καὶ δευτέραν ὑμῖν ὑπόμνησιν ἐκτίθημι. Des. ἐςι ϗ ἀπαθὴς ϗ ἀπερίγραπτος. Auctore Anonymo, (f. eodem Gregorio).

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 387.

ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΡΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPHI RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Adde

Sopatri, Cyri, & Anonymi alia Opera rhetorica.

I. pag. 1. *Compendium Rhetoricae Iosephi Rhacendytae*. Inc. Ἀπροοιμιάςως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων, κ. λ. Des. οἷον, Διόνυσος, Διόνισος. Concordat cum Codice II. huius Plutei §. I. COD. XXI.

II. pag. 37. Σωπάτρυ διαιρέσεις ζητημάτων. *Sopatri Divisiones Quaestionum*. Inc. Μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον Ἀλκιβιάδης αἰτήσας φρυρὰν, κ. λ. Des. τὰς μὲν ὑβρίζοντες τῇ μοιχείᾳ, τὰς δὲ λυποῦντες οἷς ὑβρίζυσιν. Exstant in Collect. Rhetorum Aldina Venet. MDVIII. fol. pag. 287. seqq. Hoc Sopatri Sophistae Opus, uti & Orationes, quas habemus Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi, & Isaei ex Graecia secum attulit Io. Lascaris, ut Aldus refert.

III. pag. 187. Κύρυ περὶ διαφορᾶς ςάσεων. *Cyri de statuum differentia*. Inc. Περὶ τοῦ κατασοφισμοῦ. Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις, κ. λ. Des. ἢ πρόσωπον, ἢ χρόνον, ἢ αἰτίαν. Loc. cit. p. 456. seqq. De Sopatro & Cyro vide supra pag. 218. §. I. & II.

IV. pag. 193. Περὶ λογογραφίας. *De conscribendis Orationibus*, Anonymi Tractatus. Inc. Πᾶσα λόγυ ἰδέα ἐκ μερῶν ὀκτὼ σύγκειται, ἐννοίας, λέξεως, κ. λ. Des ϗ προπαροξυτόνως ϗ λοιπὰς λέξεις. In fine: Τέλος τῶν ὀκτὼ μερῶν τῦ ῥητορικοῦ λόγυ.

V. pag. 206. Περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελείου λόγου. *De quatuor partibus perfectae orationis*, item Anonymi. Inc. Ὁ τέλειος ἐγκωμιαστικὸς ῥητορικὸς λόγος σύγκειται ἀπὸ κεφαλαίων, κ. λ. Des. ἅπερ ἐπιγράφονται Μενάνδρου ῥήτορος περὶ τέχνης ῥητορικῆς. Sequuntur alia brevia Capita, I. *de ratione legendi rhetores & alios auctores*, II. *quinam ad unumquodque orationis genus auctorum delectus sit habendus*, III. *de epistolis*, IV. *de versibus iambicis &c.* quod tamen in fine mutilum desinit in verbis: ὁ αὐτὸς εἶπεν ἐμπεφραγμένην τὴν τοῦ λόγου σάλπιγγα, καὶ . . . . in quibus Codex etiam absolvitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. in fine mutilus, Saec. XV. Constat foliis scriptis 208.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

DECLARATIO CHARACTERIS THVCYDIDIS INCERTI AVCTORIS.

Titulus reddendus

Aristidis Rhetorica, & Dionysii Halicarnassei ad Ammaeum Epistola.

COD. XXII. I. pag. 1. TRactatus occurrit nullo titulo apposito, quem tandem comperimus esse *Aristidis Rhetoricam*, duobus libris divisam, quorum alter *de civili*, alter *de simplici dictione* est. Primus inc. Περὶ σεμνότητος. Ἡ μὲν οὖν σεμνότης, κ. λ. Des. ἠνεσχόμεθα. Alter p. 22. *b.* inc. Ἐπειδή σοι τὰς ἰδέας, κ. λ. Des. καὶ ταῦτα καθ' ἕκαστον εἴρηται. Exstant in Collectione Rhetorum Graecorum Aldi Manutii, Venet. MDVIII. fol. a pag. 641. ad pag. 682. In Codice tamen deest in principio brevis Praefatio, quae inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν, κ. λ.

II. pag. 41. *b.* Sequitur Epistola item sine ullo titulo, sed est *Dionysii Halicarnassei ad Ammaeum de iis, quae Thucydidi propria sunt*. Inc. Ἐγὼ μὲν ὑπελάμβανον. Des. ὡς ἐπεζήτεις. Exstat inter eius Opera edit. Lips. MDCXCI. fol. curante Frid. Silburgio Tom. II. pag. 132. Hanc enim editionem tum in huius, tum in aliorum Codicum eius Opera continentium recensione ineunda prae manibus habuimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 45.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

IMAGINES PHILOSTRATI.

Adde etiam

Heroica, Paulli Silentiarii Carmina, Aesopi Vitam & Fabulas.

COD. XXIII. I. pag. 1. P*Hilostrati Imagines XXXII.* sive *Imaginum Liber I.* praevio singularum indice in principio, & cum marginalibus scholiis uberrimis, & glossis interlinearibus. Post ultima huius Libri verba, quae incidunt in p. cit. edit. 778. haec alia in Codice subiiciuntur: Ἐρῶσι δὲ, οἶμαι, τάφον· τὴν γένεσιν δὲ ἱκανῶς ᾄδουσιν· ἀναβλέπουσαι μὲν γὰρ ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἀπ' οὐρανοῦ· τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινοῦσαι δηλοῦσιν, ὅτι ἐκ θαλάττης. τὸ μειδίαμα δὲ αὐτῶν γαλήνης ἐστὶν αἴνιγμα. Scholiorum vero marginalium hoc est initium: Τὸ δὲ τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελές· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀποδόμενος ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, κ. λ.

II. pag. 53. Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις Θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentiarii in Thermas, quae sunt in Pythiis, semiiambi dimetri catalectici*, cum scholiis, & glossa interlineari. Inc. Βούλει μαθεῖν, ἄνθρωπε. Des. μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον. Concordant cum alio exemplari Codicis VII. Plut. LV. §. XIII. supra pag. 256. quemadmodum etiam scholia.

III. pag. 57. *Philostrati Heroica*, ut in Cod. XVII. huius Plutei. Heic tamen habentur scholia marginalia, & glossae interlineares, illa nigro, hae rubro charactere exaratae. Primum scholion ita incipit: Ξένος, ὁ ἀλλότριος, καὶ ξένος ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς, ὅθεν καὶ ξενίζω, τὸ φιλοφρονοῦμαι, κ. λ. In fine: Τέλος τῶν ἡρωϊκῶν τοῦ Φιλοστράτου, τὰ πάντα κβ'. *Finis Heroicorum Philostrati, omnia sunt Capita XXII.*

IV. pag. 143. Βίος Αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ. *Vita Aesopi fabulatoris* eadem, quae legitur in editione Fabularum Aesopicarum Aldina Venetiis MDV. fol. Inc. Πραγμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκρίβωσαν μὲν καὶ ἄλλοι, κ. λ. Des. τιμωροὶ καὶ αὐτοὶ τῷ Αἰσώπου θανάτῳ γεγόνασι. Sequuntur Μῦθοι Αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ κατὰ ἀλφάβητον. *Fabulae Aesopi fabulatoris iuxta alphabetum*. Incipiunt a littera A, nimirum: Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ. Desinunt in littera Ψ in verbis, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων, quae in edit. cit. incidunt in pag. 36.

In fine litteris rubricatis haec subscriptio adposita est: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Ζαρωιωάννου (1) ἐν ἔτει ... γ'. μηνὶ Μαΐῳ ζ'. ἡμέρᾳ β'. *Absolutus est hic liber manu mei Manuelis Zaroioannis anno ... III. mense Maio die VII. feria II.*

Codex Graec. chart. Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 226.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

HERMOGENIS RHETORICE.

Seu potius

Hermogenis, Aristidis, Sopatri, Syriani, Longini, & aliorum Excerpta de rebus rhetoricis; Aesopi Proverbia, & Anonymi quaedam.

I. pag. 1. COntinet hic Codex varia Excerpta rhetorica ex Hermogene, Ari- COD. XXIV.

(1) Nil de hoc exscriptore habet Montfauc. in Palaeogr. Graec.

Aristide, Sopatro, Longino, &c. Quae tamen in primis decem foliis habentur, nullum auctoris nomen praeseferunt, suntque ἀκέφαλα. Agitur autem de nonnullis Rhetoricae figuris, nimirum *Hyperbato*, *Antonomasia*, *Ironia &c.* tum pag. 4. *de vocum affectionibus*, *de encliticis &c.*

II. pag. 10. *b.* *Excerpta plura ex Hermogenis Rhetorica*. Primum est ex eius Libro *de Partitione Statuum*. Inc. Στάσις ἐςὶ καθ' ἣν αἱ πίςεις ἀνάγονται. Des. εἴτε ἡ ποιότης κ̀ ἡ γνώμη, ὡς εἴρηται. II. pag. 20. *b.* ex eius Libris *de Formis Oratoriis*. Inc. Ὅτι ἰδέαι εἰσὶν ζ'. σαφήνεια, μέγεθος, κ. λ. Des. κ̀ τύτῳ χώραν ἤδη δεδώκασιν. III. pag. 36. *b.* ex eius *Methodo de apto & ponderoso genere dicendi*. Inc. Ὅτι πάσης λέξεως τῆς ἀγνουμένης, κ. λ. Des. ὐδ' ἄρα τόγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. IV. pag. 43. *b.* ex eius quatuor Libris *de Inventione*. Inc. Ἡ πρώτη κ̀ καλλίςη τῶν προοιμίων εὕρεσις. Des. ὥτε αὐτῇ οἰκυμένῃ αἱ δωρεαὶ ἔσονται.

III. p. 71. Μεταβάσεις λόγυ ἀφ' ἑτέρυ σκοποῦ πρὸς ἕτερον, κ̀ σχήματα ἐκ διαφόρων ῥητόρων. *Transitiones orationis ex uno ad aliud argumentum*; *& figurae ex diversis Oratoribus*. Inc. Εἰσέρχεται δέ με κἀκεῖνο κ̀ δεινῶς ἀνιᾷ. Des. μεγέθει φωνῆς ἐκκλίνων θόρυβον. Auctor Anonymus.

IV. p. 79. *b.* Ἐκ τοῦ Ἀριςείδυ περὶ ἰδεῶν. *Ex Aristide de formis dicendi*, Excerptum. Inc. Ὅτι ἡ σεμνότης τριχῆ συνίςαται. Des. μὴ ἐᾶσαι καθεύδειν.

V. pag. 83. Ἐκ τῶν Πλάτωνος διαλόγων. *Ex dialogis Platonis*. Inc. Γραφὴν σέ τις ὡς ἔοικε γέγραπται, ὡς ἐγῷμαι. Des. εἴ τι βύλεται ἀντὶ τῦ ὥς τε πράττειν.

VI. pag. 88. Ἐκ τῶν Σωπάτρυ μεταποιήσεων. *Ex Sopatri translationibus*. Inc. Ὅτι Σώπατρος διδασκαλίαν ποιύμενος πρὸς Αὐσώνιόν τινα τῶν ἑταίρων. Des. ὠνεῖται βάρβαρος τὰ ἡμέτερα.

VII. pag. 92. *b.* Ἐκ τῶν Συριανοῦ ϗ Σωπάτρυ. *Ex Syriani & Sopatri Operibus*. Inc. Ὅτι Δημοσθένης καθόλυ ἔνθα τῇ καλυμένῃ μεσώσει κέχρηται. Des. τῦτον ἡμεῖς φοβύμεθα.

VIII. pag. 94. Ἐκ τῶν Λογγίνυ. *Ex Longini Operibus*. Inc. Ὅτι χρὴ πεφεισμένως χρῆσθαι ταῖς τροπαῖς. Des. καθάπερ ἐκ χρυσηλάτων μύδρων.

IX. pag. 96. Ὅροι. *Definitiones* philosophicae, ac theologicae, ordine alphabetico dispositae. Inc. Τί ἐςιν ἀγαθόν; ὗ πάντα ἐφίεται. Des. Τί ἐςιν ὥρα, ἤτυν κάλλος; συμμετρία μελῶν κ̀ μερῶν μετ' εὐχροίας. Sequuntur pag. 104. quaedam Theologica, quibus hic titulus: Ὅτι διαφέρει ἐπὶ Θεοῦ κ̀ ἡμῶν τὸ ὅλον. Inc. Ἐπὶ μὲν γὰρ ἐκείνυ, οὔτε ἐκ μερῶν συνέςηκεν, οὔτε ἐν τοῖς μέρεσι θεωρεῖται, ἀλλ' ἐν ὑποςάσεσιν, κ. λ.

X. pag. 111. Ἐκ τῆς ξ' βίβλυ τοῦ Πλυτάρχυ. *Ex LX. Plutarchi Libro*. Inc. Ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς εἴ τινές φασιν ἀνιερῶσθαι. Des. ἐτραχηλοκόπησεν δὲ ὡς ςρατηγικὸν ὑβρίσαντα νόμον.

XI. pag. 113. Παροιμίαι Αἰσώπυ. *Proverbia Aesopi*. Inc. Ἄνευ χαλκῦ Φοῖβος ὐ μαντεύεται, τὴν ἰσχὺν τοῦτο σημαίνει τῶν δώρων, κ. λ. Sequuntur pag. ead. alia ferme eiusdem generis, nullo auctorum nomine apposito, quorum initium: Καδμεία νίκη, ἐπὶ τῶν ἀσυμφόρως νικώντων τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον, κ. λ. Des. ὅτι ἡ ψυχὴ πρώτως ἐνεργεῖ, ἢ πάσχει, δευτέρως δὲ τὸ σῶμα.

XII. pag. 118. Περὶ διαφορᾶς γενναμένων. *De diversa generandi ratione*, Excerptum brevissimum. Inc. Ἰςέον, ὅτι ἡ γαλῆ ἀπὸ τοῦ ὠτίυ τὸ σπέρμα δέχεται, ἐκ δὲ ςόματος γεννᾷ, κ. λ. Haec, & quae sequuntur, prorsus adespota sunt.

XIII. pag. ead. Πρὸς τὺς λέγοντας. ὡς πρῶτος θρόνος ἡ Ῥώμη, ὅτι δέξαιτο τὸν κορυφαῖον ἐπίσκοπον πρώτη. *Adversus eos, qui dicunt, quod prima sedes sit Roma, propterea quod prima Coryphaeum Episcopum exceperit*. Inc. Ἡ Ἀντιόχεια μᾶλλον ἕξει τὸ πρωτεῖον. ἔτη γὰρ η' πρὸ τῆς Ῥώμης ὁ ἀπόςολος Πέτρος ἐπεσκόπησεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, κ. λ. Des. τὸν δὲ τυρὸν, καθ' ἣν ἄγομεν τὴν α' τῶν νηςειῶν.

XIV. pag. 121. *b.* Recensentur aetates diversorum veteris Testamenti Patriarcharum, ab Adam nimirum usque ad Abraham; tum Hebraeorum Ductores numerantur a Moyse usque ad Sedeciam; Persarum Reges a Cyro usque ad Cleopatram; ac tandem Romanorum Imperatores a Iulio Caesare ad Alexium.

XV. pag. 122. *b.* Περὶ συντάξεως. *De Constructione*, brevissimus Tractatus. Inc. Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα, γενικῇ συντάσσονται· βασιλεύω σου, κ. λ.

XVI. pag. 123. *b.* Nonnulla occurrunt *de XII. Signis Zodiaci*, quibus subditur *Computus quidam Paschalis*.

XVII. pag. 126. Excerpta tandem brevia *de generatione hominis*, *de mense Augusto*, *unde sic dictus*; *de Bissexto*, *ac de stipulatione Aquiliana*.

Codex Graecus, partim membranaceus, partim chartaceus in 12. Saec. XIV. valde oscitanter ac propere exaratus; tineis praeterea in primis praesertim atque ultimis paginis corrosus. Constat foliis 128.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΟΡΑΣΣΟΥ ΠΕΡΙ ΦΩΝΩΝ.

IOANNIS CHORASSI DE VOCIBVS.

Seu potius

Nonnullorum recentiorum Carmina quaedam; Ioannis Characis, Georgii Pardi, & anonymi Opuscula grammatica.

I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, ac prima eius pagina valde corrupta, in qua occurrunt versiculi quidam iambici. Primi Carminis titulus, quem ex evanidis prorsus characteribus vix exsculpere potuimus, sequens est: Τοῦ μακαριωτάτου Βυλ- COD. XXV.

Βυλγαρίας εἰς τὸν Και . . . (1) ὄντα πανυπερσέβασον. *Beatissimi Bulgariae Archiep.* (f. Theophylacti) *in Caesarem Augustissimum*. Initium vero ita habet:

Φρονεῖς μὲν αὐτὸς ἀξίως τῦ συ λόγυ,

Ὁ πανυπερσέβασος ὄντως ἐν λόγῳ, κ. λ.

Finem nullum proferimus; margine enim inferiori restaurato, postrema periere.

II. pag. ead. *b.* Τῦ φιλοσόφυ κυροῦ Θεοδώρυ τοῦ Προδρόμυ τετράςιχα ἡρῶα κὴ ἰαμβεῖα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς. *Philosophi D. Theodori Prodromi tetrasticha heroica & iambica in Dominicos dies festos*, nimirum:

I. Εἰς τὴν γέννησιν (intellige) Θεοτόκου, *in Nativitatem Deiparae*.

II. Εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, *in sancta sanctorum*, seu *in Praesentationem eiusdem*.

III. Εἰς τὴν Χριςοῦ γέννησιν, *in Christi Nativitatem*.

IV. Εἰς τὴν ὑπαπαντήν, *in Occursum*.

V. Εἰς τὸ βάπτισμα, *in Baptismum*.

VI. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν, *in Transfigurationem*.

VII. Εἰς τὸν Λάζαρον, *in Lazarum*.

VIII. Εἰς τὸν βαϊοφόρον, *in Dominicam Palmarum*.

IX. Εἰς τὸ δεῖπνον, *in Caenam*.

X. Εἰς τὸ νίπτρον, *in Pelluvium*.

XI. Εἰς τὴν προδοσίαν, *in Proditionem*.

XII. Εἰς τὴν ςαύρωσιν, *in Crucifixionem*.

XIII. Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν, *in Depositionem e cruce*.

XIV. & ultimum εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, *in Sepulturam*. Primum tetrastichon iambicum inc.

Ναὶ λυχνία πρόκεισο, ναὶ πάσας δέχυ.

Vltimum, quod est heroicum, des.

Ἀλλ' ἄϊδυ τε τάφυ τε μοχλὺς καταθραύσει ἀνασάς.

Duobus enim singula argumenta pertractantur tetrastichis, altero iambico, altero heroico: sunt autem pars ex iis Carminibus, quae sub titulo, Τετράςιχα ἰαμβεῖα ϛ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ γραφῇ, habebantur in Cod. II. Plut. XXXI. §. VIII. supra p. 76. Huius Theodori tria Epigrammata cum versione & notis exhibet Gretserus Tom. III. de Cruce Lib. IV. Habentur Mss. etiam in Bibl. Vindob. teste Lambec. VI. 32.

III. pag. 3. Στίχοι ἐπιτάφιοι. *Versus sepulcrales* (CXXVI.) Inc.

Εἰ καταποντίζει με συμφορῶν κλύδων.

Des.

Ὦ φωτοκυήτρια λιταῖς μου κόρη.

IV. pag. 4. Ἕτεροι ςίχοι ἐπιτάφιοι πρὸς τὸν εἰρημένον ἱερομόναχον Θεόδωρον, ὧν ἡ ἀκροςιχὶς, ὁ Θεόδοτος. *Alii versus sepulcrales* (IX.) *in dictum hieromonachum Theodorum, quorum acrostichis*, ὁ Θεόδοτος. Inc.

Ὁ Θεόδωρος τῶν μοναςῶν τὸ κλέος, κ. λ.

V. pag. ead. Ἕτεροι ςίχοι ἐπιτάφιοι. *Alii versus sepulcrales* [LII.] in eumdem Theodorum. Inc.

Δακρυρροῶν ςύγναζε πᾶς ἴδρις λόγων.

Des.

Ὦ δόξα πᾶσα κὴ τιμὴ μόνῳ πρέπει.

VI. pag. ead. *b.* Alii versus iambici XLIII. nullo quidem titulo, sed & ipsi sepulcrales in eumdem Theodorum. Inc.

Τί τοῦτο, τύμβε; τίνος ἐκπλήττει χάριν;

Des.

Ἐν τῇ κρίσει δὲ τῶν ἁμαρτάδων λύσιν.

VII. pag. 5. *Alia quinque, vel sex Epigrammata item iambica* anepigrapha, argumenti utplurimum sacri, auctore quodam Nicolao sacerdote, qui in ipsis nominatur, quique ipsius Codicis scriptor est: sunt autem ita evanidi, ac per compendiarias notas exarati, ut vix haec duo potuerimus oculorum acie percipere. Primum, quod in laudem Virginis videtur compositum, sequens est:

Ἐσθὴς, καλύβη, κὴ λιμὴν σὺ τυγχάνεις,
Τέρψις, καταφύγιον, ὄλβος, ϛ σκέπη.
Γυμνῶν ἐσθὴς εἶ, καλύβη τῶν ἀτέγων,
Λιμὴν γαληνὸς ναυαγόντων ἐν ζάλῃ,
Τέρψις γλυκεῖα σφόδρα τῶν λυπυμένων,
.... καταφύγιον . . . . (2)
Ὄλβος πενήτων, κὴ σκέπη χριςωνύμων.
Δι' ἅπαν αὐτὸς Νικόλαος σὸς λάτρης,
Ἀνάξιος μέντοιγε κυρίυ θύτης,
Ὁλοψύχως ἔσπευσα σὸν θεῖον δόμον
Βάθρων ἀπ' αὐτῶν ἀνεγεῖραι ποικίλαις
Ζωγραφίαις χρωσίν τε· λοιπὸν δεσπότην
Ἐξιλεώσῃς ἡμέρᾳ τῇ τῆς κρίσης
Ἐμοὶ παρασχεῖν ἄφεσιν ἁμαρτάδων.

Vltimum, quod est in communem hostem, ita habet:

Ὦ πατραλοῖα κὴ σπορεῦ τῆς κακίας,
Καλῶν μισητὰ, κὴ κακῶν ὑπηρέτα,
Τί κατὰ τῦ πράξαντος ἀγαθυργίαν
Αἰεὶ προτείνεις μηχανὰς κὴ πικρίας;

VIII. p. 6. Ἰωάννυ γραμματικῦ τοῦ Χάρακος περὶ ἐγκλινομένων. *Ioannis Characis grammatici de Encliticis*. Inc. Ἰςέον, ὅτι τὰ ἐγκλιτικὰ ὐκ εἰσὶν ἐν τοῖς η' μέρεσιν, ἀλλ' ἐν πέντε μέρεσι. Des. περ, μήδ' ὕτως ἀγαθός περ ἐών. Τέλος. Habes editum hunc Tractatum Graece Venetiis in aedibus Aldi, & Andreae Asulani MDXXIV. fol. pag. 94. seq. Meminit autem Ioannis Characis Fabricius B. G. Vol. IX. pag. 366. qui Vol. VII. pag. 15. hanc editionem anno antiquiorem facit.

IX. pag. 10. *De Syntaxi* Tractatus Anonymi. Inc. Τὰ εἴδη τῆς συντάξεώς εἰσι πέντε· ἡ ἄρχεται ἡ σύνταξις ἀπὸ εὐθείας, κ. λ. Tum p. 11. *b.* incipiunt ipsa constructionum exempla, ordine alphabetico disposita, hoc pacto: Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγχιςεύω, ἄγαμαι, αἰτιατικῇ, κὴ γενικῇ. Des. Ὠραΐζω, δοτικῇ. Ὠφελῶ, αἰτιατικῇ.

X. pag. 22. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διαλέκτων τῶν παρεκβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτυ μητροπολίτυ Κορίνθου. *Initium cum Deo Dialectorum excerptarum a maxime venerabili Metropolita Corinthi*. Inc. Ἰδὲ σοι κὴ τὰς διαλέκτυς ἐγχειρίζω, σεβαςῶν μοι πάντων φιλολογώτατε. Des. ϛ τὸ θερίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίςασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι. Libellus hic valde utilis, in quo be-

(1) Forte Καίσαρα.

(2) Reliqua huius versiculi expiscari oculis minime licuit.

bene multae phrases, multaque vocabula dialectis singulis, Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae propria exponuntur, Graece editus est ab Aldo tum in Κέρατι ἀμαλθείας, tum ad calcem Lexici Asulani; Latine ab Henr. Stephano Tom. IV. Thes. Graec. Linguae, &c. Hunc Georgium, sive Gregorium, cognomine Pardum, Corinthi Metropolitam, qui & absolute Corinthus appellatur, nonnulli levissima ac falsa coniectura, auctorem faciunt poëmatis, quod vulgo fertur sub nomine Cointi Smyrnaei, seu Quinti Calabri.

XI. p. 36. b. Κανονίσματα διάφορα τοῦ Ὁμήρου. *Canonismata, sive regulae variae Homeri*, auctore Anonymo. Inc. Ἄειδε, τὸ ᾄσμα, εἴδω, τὸ ἐπίσταμαι, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀείδω, τὸ πάνυ γινώσκω, κ. λ. Des. in verbis, ἠνίξαμεν πρὸς τὸ σημαινόμενον, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω τοῦ σημαίνοντος τὸ . . . mutila sunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XIV. charactere valde minuto, ac per compendia exarato, nonnullis in locis situ ac madore prorsus evanido. Constat foliis scriptis 41.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

COD. XXVI. I. pag. 1. IN primis quatuordecim foliis diligentissimi indices praecurrunt, singulorum Onomastici Librorum Capita complectentes. Pag. 15. incipit Onomasticon, quod cum exemplari Cod. XXXII. Plut. XXVIII. conlatum, in hisce quae sequuntur, ab ipso discedit, nimirum: Liber I. caret Capitum Tabula, & iis verbis, quae in illo legebantur ad calcem Libri hoc pacto: Τουτὶ τὸ πρῶτον βιβλίον, κ. λ. Lib. II. & III. carent Epistola, & Capitum tabula. Finis Libri V. idem est cum illo Codicis III. huius Plutei. Liber VI. Epistolam, & Indicem habet, & inc. Χρὴ λέγειν τὸ συμποσιακὸν, κ. λ. Libro VIII. Capitum Index praecurrit, nulla tamen Epistola. Liber IX. utroque instructus est. Liber tandem X. desinit in verbis, κιβωτὸν, καὶ λήϊνον (corr. in marg. λύχνον). Praecedunt Operi Πολυδεύκους ἔπη εἰς Κόμοδον τὸν βασιλέα. *Pollucis Carmina ad Commodum Caesarem*, quae sunt:

Χρυσοῦ μεταλλεῦ, καὶ γεωργὲ σπερμάτων,
Τρέφεις, κατολβίζεις με καμάτων δίχα.
Ἀνηρότως ἤλησα τὴν πανσπερμίαν,
Ἀμαλθίας εὕρημα τὴν βίβλον κέρας.
Κάμνεις ὀρύττων τὰς πολυχρόνους φλέβας,
Ὡς αὐτὸς ἀκάμαντον ἕξω τὴν πόσιν.
Τὴν γοῦν ἀμοιβὴν χάριν ὑψόθεν λάβοις,
Ἂν εὐσέβειαν τοῖς πόνοις κεραννύῃς.
Auri effossor, & seminator seminum,
Me nutris, me beas sine laboribus.
Non arans laetus collegi omnia semina:
Vere Amaltheae inventum est hic liber & Cornucopia.
Tu quidem in effodiendis venis perennibus deficis,
Vt ego non defatigatus bibam.
Itaque pro munere gratiam caelitus acceperis,
Si pietatem laboribus insperseris.

Clauditur vero hoc iambico heptastico:

Ἔλαβε τέρμα βίβλος ἡ Πολυδεύκους
Ἰουλίου, Καίσαρος Κομμόδου χάριν.
Ἡ χεὶρ μὲν ἡ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον,
Οἰχήσεται ναὶ κἂν φθαρῇ καθὰ κόνις,
Ὁ λαμβάνων δὲ τήνδε χερσὶ καὶ βλέπων,
Θάνατον εἰς νοῦν καὶ κρίσιν λαμβανέτω,
Μνήμην τε κἀμοῦ, κἂν μακρὰν εἰμὶ λίαν.
Accepit finem liber Pollucis
Iulii, in Caesaris Commodi gratiam compositus.
Manus quidem, quae scripsit hunc librum,
Abibit plane (corrumpetur enim) in pulverem.
At qui librum ipsum in manus sumit & videt,
Mortem in mentem & iudicium revocet,
Et mei memoriam, quamquam absim longissime.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 192.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΡΤΕΣΗ.

INTRODVCTIO AD GRAMMATICAM GEORGII CORTESII.

Ac praeterea

Constantini Lascaris Grammaticae Liber III.

COD. XXVII. I. pag. 1. TΟῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου Κουρτέση τοῦ Σχολαρίου περὶ στοιχείων, ἤτοι γραμμάτων, περὶ προσῳδιῶν, καὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, εἴτουν εἰς γραμματικὴν εἰσαγωγὴ πρώτη. *Sapientissimi & eloquentissimi Georgii Curtesii Scholarii de elementis, & litteris, de accentibus, & octo partibus orationis, seu potius in Grammaticam introductio prima*, in gratiam amici, qui eam postulaverat, confecta. Inc. Τῶν στοιχείων, ἃ καὶ γράμματα λέγεται. Des. ἐπὶ γὰρ τῶν εἰς μι ἰσοσυλλαβῶν ἐστὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ. Ms. exstat etiam Mediolani in Bibl. Ambrosiana, & Romae in sancta Silvestrina, & Vallicelliana. Dubitat Allatius in Diatriba de Georgiis, idemne sit cum Georgio Scholario, qui sub Gennadii nomine notissimus est.

II. pag. 34. Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου προοίμιον τοῦ περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος τρίτου βιβλίου. *Constantini Lascaris Byzantini prooemium Libri tertii de nomine, & verbo*. Inc. Ἐν τοῖς προεκδοθεῖσιν ἡμῖν δυσὶ βιβλίοις. Des. τοσοῦτον ἐπαινετώτεροι. Liber inc. Τί μὲν οὖν ἐστι ῥῆμα, κ. λ. Des. τῇ τῶν λόγων ἐρημίᾳ, ἔπει ἀπὸ θεογονίας αὔξε. Est ex tribus Constantini Lascaris Grammaticae Graecae Libris, tantum Liber III. formis excusus, sine anni ac loci nota; sed particula fortasse est edit. Mediolanensis anni MCCCCLXXVI. in 4. quam inter alias huiusce Operis editiones commemorat Fabricius Bibl. Gr. Vol. VII. pag.

pag. 39. In fine huius tractatus, auctor adfirmat, fuisse Librum I. de nomine Mediolani a se compositum, in summam vero redactum Neapoli; de constructione vero secundum, & de verbo hunc, aliosque Messanae anno a Christi ortu MCCCCLXVI. (1)

Cod. Graec. chartaceus manuscriptus in 4. quoad Georgii Curtesii; impressus vero pariter in 4. quoad Constantini Lascaris Grammaticam, Saec. XV. Constat pars manuscripta foliis 33. edita foliis 18.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

Et alia, quorum hic ordo:

COD. XXVIII. I. pag. 450. *FLavii Philostrati Lemnii Imaginum Libri II.*

II. pag. 483. *Philostrati iunioris Imaginum Liber I.*

III. pag. 493. *Flavii Philostrati superioris Heroica.*

IV. pag. 523. *Callistrati Descriptiones Statuarum.*

V. pag. 530. *Flavii Philostrati Vitae Sophistarum.* Horum autem Operum exactissimum exhibet indicem postrema pagina, Margines vero notulis quibusdam adspersi sunt manu Marci Antonii Flaminii, cuius nomen in calce Codicis legitur.

Codex Graecus impressus in folio *Venetiis in aedibus Aldi mense Iunio M. DIII.* qui incipit a pag. 450. & desinit in pag. 571. Deest enim fortasse huiusce editionis pars illa superior, quae Luciani scripta complectitur, quaeque a Fabricio memoratur Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 47. §. IV.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

DE CONSTRVCTIONE INCERTI AVCTORIS.

Corrige

COD. XXIX. *Maximi Planudis, Io. Damasceni, Basilii Magni, Michaëlis Pselli, Manuelis Bryennii, Nicomachi Geraseni, Asclepii Tralliani, Claudii Ptolemaei, Porphyrii, ac Plutarchi Opera varia.*

I. pag. 1. *MAximi Planudis Libellus de Verborum Constructione.* Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ὐδαμῆ μεταβαίνυσαν, κ. λ. Des. κρύπτω σε τὴν ἐμαυτοῦ βυλὴν, μυῶ, κ̀ τελῶ σε ..... Mutilus videtur in fine. Exstat in Bibliotheca Regis Galliae Cod. MMDLX. Vid. Catalog. T. II. pag. 522. ubi inscribitur *de syntaxi.*

II. pag. 9. Παροιμίαι. *Adagia* secundum ordinem litterarum disposita. Incipiunt a littera A, nimirum: Αὕτη ἡ μήρινθος ὐδὲν ἔσπασεν. Desinunt in Ω. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν. Edita sunt ad calcem Proverbiorum Michaëlis Apostolii Lugd. Batav. ex officina Elzeviriana anno MDCXIX. 4. collectore Anonymo.

III. pag. 12. *Alia Adagiorum Collectio,* item Anonymi, iuxta alphabetum. Inc. Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς. Desinit item ut supra, Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχῃ.

IV. pag. 14. *b. Tertia proverbiorum, aliarumque loquendi formularum sylloge,* nullo tamen litterarum ordine servato, auctore item Anonymo. Inc. . . . νεχαμαὶ (2) πέσῃ, περὶ τῶν διακενῆς ὐδὲν λεγόντων. Des. Αἰσχίνης. ἐάσατε ὖν αὐτὸν τοιῦτον προσρόπαιον. Vide quae de Collectoribus Proverbiorum doctissime, ut assolet, Fabricius edisserit B. G. Vol. III. pag. 280. seq.

V. pag. 17. Εἰσαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννυ πρεσβυτέρυ μοναχῦ τοῦ Δαμασκηνῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Λαοδικείας. *Isagoge dogmatum elementaris, excepta ab ore Ioannis presbyteri monachi Damasceni, ad Ioannem Episcopum Laodiceae.* Inc. Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς κ. λ. Des. καθ' ὑπόστασιν, κ̀ περιχωρῦσιν. Exstat inter Opera Damasceni T. I. p. 53. edition. Paris. A. MDCXII.

VI. pag. 22. *S. P. N. Archiepiscopi Caesareae Cappadociae Basilii, quomodo e Graecis doctrinis utilitatem capere possint adolescentes, Oratio.* Concordat cum edit. Gr. Lat. Paris. anni MDCCXXII. Tom. II. pag. 173.

VII. pag. 27. *b. Pselli in Platonis animi generationem Liber.* Vide in Cod. XI. Plut. XXVIII. §. II. cum quo concordat.

VIII. pag. 33. *Manuelis Bryennii Harmonicorum Libri III. cum suis diagrammatibus musicis diligentissime depictis.* Habes ibidem §. I. cum quibus conveniunt, excepto Libri tertii fine, qui sequens est: ὡς οἷόντε ἄρα γε ἦν ἡμῖν, ἐξεθέμεθα, quibus verbis totius Operis epilogus absolvitur. Ratio discriminis est, quia tertius hic Liber, qui sectiones continet undecim, in dicto Codice XI. mutilus erat in fine, quatuor saltem foliorum abscissione inter paginam 63. & 64. isque defectus nostram tunc diligentiam effugerat, quem nunc tandem huius collatione Codicis edocti, comperimus, Librum ibi desinere in calce pag. 63. *b.* in verbis, τοῦ αὐτοῦ διαστήματός που μὲν ..... quae paullo ante finem epilogi occurrunt; ea vero, quae sequuntur initio paginae 64. a verbis ..... ὅσον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, κ. λ. usque ad illa τῦτο γὰρ κ̀ ἔδει ποιῆσαι, non ad Manuelem Bryennium, sed ad Michaëlem Psellum pertinere, eademque esse cum illis, quae mox in hoc ipso Codice recensenda occurrent, uti suo loco monebimus.

IX. pag. 94. *b. Nicomachi Geraseni Arithmetices Introductio cum Commentario Asclepii Tralliani*

(1) Vide etiam de hisce Grammaticae Graecae Constantini Lascaris Libris tribus, quae doctissime memoriae prodidit Christianus Frid. Boërnerus in eruditissimo suo *de Doctis Hominibus Graecis &c.* Libello, Lips. MDCCII. in 8. pag. 175. seqq.

(2) Primae litterae prorsus evanuerunt.

liani, *& glossis interlinearibus*. Aliud exemplar innuimus supra in Codice XXXV. Plut. XXVIII. sed quum inibi aliquanto fuerimus breviores, heic plenior nostro more dabitur recensio. Praecedit itaque ipsius Interpretis Prologus, cui titulus: Ἀσκληπιοῦ φιλοσόφου Τραλλιανοῦ εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς σχόλια. *Asclepii philosophi Tralliani in primum Librum Nicomachi Arithmeticae Introductionis scholia*. Inc. Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου. Des. ἐξηγήσεως τῆς προσηκούσης ἀξιωθήσεται. Tum pag. 96. Opus ipsum in duos Libros divisum, quorum priori titulus: Νικομάχου Γερασηνοῦ Πυθαγορικοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Nicomachi Geraseni Pythagorici Arithmeticae Introductionis de duobus Liber primus*. Inc. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες τὴν ἐπιστήμην. Des. ὁ ἔσχατος καὶ μείζων τετράγωνος ὁ αὐτός ἐστιν. Asclepii in ipsum Commentarius inc. Ἐπεὶ ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας. Des. καὶ τοῦτο τοῦ ἐπιτετραμμένου. Secundus Liber pag. 153. inscribitur: Τοῦ αὐτοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς εἰς δύο τὸ δεύτερον βιβλίον. *Eiusdem Arithmeticae Introductionis de duobus Liber secundus*. Inc. Ἐπεὶ δὲ στοιχεῖον λέγεται καὶ ἔστιν, κ. λ. Des. τοσαῦτα ὡς ἐν πρώτῃ εἰσαγωγῇ ἀρκείτω. Commentarius inc. Ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἰσότης στοιχεῖόν ἐστι, κ. λ. Des. τοσαῦτα τοίνυν ἀρκείτω πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν. Nicomachi Textus, uti in dicto Codice adnotavimus, lucem vidit Parisiis &c. Commentarius vero Asclepii nondum est editus; loca quaedam ex ipso Graece protulere Ismaël Bullialdus ad Theonem pag. 293. & Marcus Meibomius in Dialogo de Proportionibus pag. 82. & 186. qui etiam pag. 8. specimen scholiorum, seu glossarum Graecarum interlinearium, quales in hoc etiam habentur Codice, profert. Holstenius in schedis suis Mss. haec habet: *Nicomachi Geraseni Pythagorici philosophi Arithmetica cum Commentario Asclepii Tralliani: opus quantivis pretii*. Exstat etiam in Bibliotheca Regis Galliae, ubi innuitur opus esse ineditum. Vid. Catalog. T. II. pag. 491.

X. p. 196. Προλαμβανόμενα τῆς κατ' ἀριθμητικὴν Αἰγυπτιακῆς μεθόδου τοῦ Ψελλοῦ. *Pselli ea, quae praesumuntur in methodum Aegyptiacam Arithmeticae*. Inc. Γλαφυρωτάτην παρέχεται χρείαν τῇ κατὰ τοὺς ἀριθμούς. Des. ἀλλ' οὐ τυγχάνειν αὐτῶν. Forte unum est ex eius scriptis philosophicis, quae in Vaticana adservari notat Gesnerus, inter quae *Arithmetica* etiam enumerantur, ut videre est in Allatii Diatriba de Psellis edit. Fabrician. ad calcem Vol. V. Bibl. Graec. pag. 38.

XI. pag. 197. Τοῦ αὐτοῦ ὑποτύπωσις κεφαλαιώδης τῶν παρὰ Χαλδαίοις ἀρχαίων δογμάτων. *Eiusdem hypotyposis summaria veterum dogmatum apud Chaldaeos*. Inc. Σύντομόν σοι τῶν Χαλδαϊκῶν δογμάτων. Des. ἡ τῶν Χαλδαίων θεολογία καὶ φιλοσοφία ἐστίν. Differt ab illa, quam edidit primum Franc. Patricius in Nova Philosoph. de Vniversis in Zoroastre Ferrariae MDXCI. & Venet. MDXCIII. fol. imperfecte tamen & confuse; absolutius deinde cum Sibyllinis Oraculis, aliisque Paris. MDLXXXIX. MDIC. & MDCI. in 8. Ioannes Opsopaeus &c. Vide Allatii Diatrib. de Psellis edit. cit. pag. 28.

XII. pag. 198. Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ Πλάτωνος μαθηματικῆς περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως, καὶ γνώσεως. *Eiusdem expositio mathematicae in Timaeo Platonis de animi exsistentia, & cognitione*. Inc. Ἐκ μέρους ἠρώτηκάς με τὸ Πλατωνικὸν περὶ ψυχῆς διάγραμμα. Des. ἡ δὲ μαθηματικὴ αὕτη. Forte eadem est, atque illa, quae inter inedita eius Opera innuitur in Allat. Diatrib. de Psellis cit. edit. pag. 38. §. LVII. licet aliquod in titulo sit discrimen; diversa certe est ab eiusdem Psychogonia, ut ex eius initio, & fine, quem in memorato Codice XI. Pl. XXVIII. §. II. adtulimus, adparet. Interim notandum huius ἐξηγήσεως extrema, incipiendo a verbis . . . ὅσον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, κ. λ. usque ad totum paragraphum XVIII. sequentem, haberi etiam in dicto Codice XI.

XIII. pag. 199. Ἑτέρας Πλατωνικῆς διανοίας ἐξήγησις ἀπὸ Τιμαίου. *Alterius Platonicae sententiae explicatio ex Timaeo*. Inc. Ἐρᾷς τῆς Πλατωνικῆς ἀκορέστως πηγῆς. Des. εἰ καί τι τῶν παρ' αὐτῷ ἀδύτων κατοπτεῦσαι δεδυνήμεθα.

XIV. pag. 200. Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ τελεωτέρα τοῦ λείμματος. *Eiusdem expositio perfectior lemmatis*. Inc. Τί ποτέ ἐστι τὸ λεῖμμα, ἠρώτηκας. Des. τὸν περὶ ὧν ἐζήτησας λόγον.

XV. pag. 201. Περὶ τῶν ἰδεῶν, ἃς ὁ Πλάτων λέγει. *De ideis, quas dicit Plato*. Inc. Αἱ τῶν ὄντων ἰδέαι, ἃς ὁ Πλάτων τίθεται. Des. καὶ σαφέστερον συνοψισθεῖσα. Expositiones Pselli variae in varios Platonis locos citantur ab Allatio l. c. aitque exstare in Biblioth. Bavarica Cod. CLXV.

XVI. pag. 202. Excerptum brevissimum, forte eiusdem Pselli, sine titulo, sed agitur *de cubo*. Inc. Πᾶσα πλευρὰ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιαζομένη. Des. εὑρήσεις ἀκριβῶς τὴν ἑκάστου ὀνομασίαν.

XVII. pag. ead. *b*. Πρὸς τὸ εὑρεῖν πλευρὰν οὑτινοσοῦν ἀριθμοῦ. *Ad inveniendum latus cuiuscumque numeri*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ β´ μεθόδων εὑρίσκεται ἡ πλευρὰ, κ. λ. Des. καὶ τὰ γινόμενα, ἐστὶν ἡ πλευρά.

XVIII. p. 205. Alius Tractatus Arithmeticus, item sine titulo, sed agit *de cubo*, *eiusque multiplicatione*, forte eodem Psello auctore. Inc. Τὸ ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος, δύναται μὲν καὶ ὅλω νοεῖσθαι. Des. τοῦτο γὰρ καὶ ἔδει ποιῆσαι. Varia Pselli Geometrica Romae in Vaticana exstare adfirmat Allatius l. c. pag. 38.

XIX. pag. 207. *b*. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἁρμονικῶν πρῶτον. *Claudii Ptolemaei Musicorum Liber I.* praevia argumentorum Capitum, quae sunt XVI. tabula. Primum, quod inscribitur, Περὶ τῶν ἐν ἁρμονικῇ κριτηρίων, inc. Ἁρμονική ἐστι δύναμις, κ. κ. Vltimum, cui titulus est, Πόσα ἐστὶ τὰ συνηθέστερα ταῖς ἀκοαῖς γένη, καὶ τίνα, des. δύο λόγους ἔχει τομιαίους. Liber II. pag. 234. Capita continet XV. quorum

rum nullus index. Primum inscribitur, Πῶς ἂν καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως ληφθείεν οἱ τῶν συνήθων γενῶν λόγοι, & inc. Λάβοιμεν δ' ἂν καὶ καθ' ἑκάτερον τρόπον, κ. λ. Vltimum, Ἔκθεσις τῶν ποιούντων ἀριθμῶν τὰς ἐν τοῖς ἑπτὰ τόνοις τῶν συνήθων γενῶν (sic, forte deest μεταβολάς.) Des. τῆς ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τὰς ἰσοτονίας ἀποκαταστάσεως. Liber III. pag. 258. *b.* Capitibus constat IX. quorum primum inscribitur: Πῶς ἂν ἡ διόλου χρῆσις τε καὶ ἀνάκρισις γίνοιτο τῶν λόγων διὰ πεντεκαιδεκαχόρδου κανόνος. Inc. Αὐτάρκης μὲν οὖν δόξειε, κ. λ. Vltimum, Πῶς τὰ τοῦ ἡρμοσμένου σύμφωνα καὶ διάφωνα ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐν τῷ ζωδιακῷ, des. λοιπὸν δὲ ἐπισκέψασθαι καὶ τὰς καθέκαστον πιθανῶς ἂν ἐπιτηρηθέντα διὰ τῶν γενομένων..... Mutilus videtur in fine.

XX. pag. 274. Πορφυρίου εἰς τὰ ἁρμονικὰ Πτολεμαίου ὑπόμνημα. *Porphyrii in Ptolemaei Musica Commentarius.* Incipit Prooemium: Πολλῶν αἱρέσεων οὐσῶν ἐν μουσικῇ περὶ τοῦ ἡρμοσμένου, ὦ Εὐδόξιε, δύο πρωτεύειν ἄν τις ὑπολάβοι. Des. ἃ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν μοι προειπεῖν, ἐστὶ ταῦτα. παρεὶς δέ σοι κρίνειν τὴν ἐξήγησιν, ἐντεῦθεν ἄρχομαι τοῦ προκειμένου. Commentarius, & quidem in prima tantummodo Libri primi Capita integra quatuor, inc. Τὴν μουσικὴν σύμπασαν διαιρεῖν εἰώθασιν, εἴς τε τὴν ἁρμονικὴν καλουμένην πραγματείαν, εἴς τε τὴν ῥυθμικήν, κ. λ. Des. καὶ ὅμως τοῦ κατ' αὐτὴν διηρθρωμένου οὐ κατὰ πᾶν τυγχάνειν δύνανται. Ἐμβὰς τοίνυν εἰς τὸν περὶ τῶν συμφώνων λόγον, τὰς τῶν Πυθαγορείων περὶ αὐτῶν διατάξεις δοκιμάζει πρότερον· εἶθ' οὕτως ἄρ τὰ αὐτῷ ἀρέσκοντα τίθησιν, ὧν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα. Quibus verbis ἑρμηνεὺς ad V. Capitis explanationem gradum facit. Ptolemaei Harmonicorum Libros tres ex undecim Codicibus Mss. Graece cum versione sua & notis vulgavit Io. Wallisius Oxon. MDCLXXXII. 4. recusos deinde T. III. Operum eiusdem Wallisii ibid. MDCIC. fol. una cum Porphyrii in ipsos Commentariis (1), & Manuelis Bryennii Harmonicis.

XXI. pag. 304. Πλουτάρχου περὶ μουσικῆς. *Plutarchi de Musica* Liber. Inc. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρηστοῦ γυνή. Des. ἀπέλυσε τοὺς ἑστιωμένους. Inter eius Opera Tom. II. pag. 1131. Paris. edit. MDCXXIV. fol.

XXII. pag. 312. *b.* Tandem manu diversa adscripta legitur *Erotesis quaedam, seu Quaestio contra Arrianos, quare neque plura, neque pauciora quatuor sint Evangelia.* Responsio inc. Ἐπειδὴ τέσσαρα κλίματα τοῦ κόσμου. Des. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τοῖς . . . . Imperfecta est, nullumque auctoris nomen prae se fert.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. minutissimo charactere exaratus, quem Lucas Holstenius in schedis suis Mss. *insignem* vocat. Constat fol. scriptis 312.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΠΟΙΚΙΛΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

DEFINITIONES VARIAE SECVNDVM ORDINEM ELEMENTORVM INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Cyrilli Alexandrini Lexicum; ex Iosephi Hypomnestico Excerptum; Athanasii Psalmorum Interpretatio, & aliorum Opuscula.

COD. XXX.

I. pag. 1. PRimum huius Voluminis opus, est quoddam Lexicum, definitiones continens theologicas, ac philosophicas, ordine alphabetico dispositas: sed quum mutilus sit initio Codex, ac propterea desideretur tota littera A, & ex littera B pauca supersint, initium damus ex littera Γ, quod ita habet:

Γάλα ἐστὶν ὑγρὸν, ἡ πρώτη τροφὴ ζώου, κ. λ.

Γάμος ἐστὶ σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, κ. λ.

Desinit in Ω, cuius postrema sunt: ΩΦ.. τὴ (2), κέρδος πνευματικὸν ψυχῆς λογικῆς, κατὰ τὴν πρακτικὴν, ἢ θεολογικὴν θεωρίαν κερδαινούσης. Quae quidem in fine Codicis requirenda sunt, quo ultimum huius Lexici folium bibliopegi incuria reiectum fuit.

II. pag. 51. In duabus paginis, quae vacuae inter superius, ac sequens Lexicum superenant, diversa manus, item antiqua, nonnulla exaravit *de tempore Baptismi, Passionis, & Crucifixionis Iesu Christi, ac de hebdomada Tyrophagi*; tum quaedam Grammaticalia *de prosodia.*

III. pag. 53. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον. *S. P. N. Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini Lexicum iuxta ordinem litterarum.* Inc. Ἄαπτος, ἀβλαβής· ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μέλεναν (sic). Ἄαπτον, ἀψηλάφητον. Des. Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. ὠψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα. Ὦ, τοῦ ἰδίου, ᾧ, ᾧ τινι. Eiusmodi Lexicum etiam supra recensuimus, p. nimirum 418. Cod. XLII. & pag. 427. Cod. XLVIII. sed utroque in Codice mutilum in principio. Forte exemplar hoc innuit Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 52. ubi ait, *exstare etiam in Vaticana, nec non in Medicea, in Gottorpiensi, in Bremensi &c.* λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου κατὰ στοιχεῖον. Laudatur hoc Cyrilli lexicum, tamquam a Glossario edito Graecolatino diversum, tum a Meursio in Glossario Graeco, tum a Cangio, qui optimae notae Codicibus, Regio & Colbertino, usus est. Subiicitur Computus Paschalis per annos undecim, incipiens ab anno 6865. (Christi MCCCLVII.) ind. X. in quo Pascha incidit in diem

(1) Commentaria illa longiora multo sunt, quam nostra; progrediuntur enim usque ad secundi Libri Caput octavum, ut videre est apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 451.

(2) Margine interiori corroso, quae interiacent periere.

diem XII. Aprilis, usque ad annum 6875. inclusive (Christi MCCCLXVII.) ind. V.

IV. pag. 152. *Prophetiae VII. sapientum, qui prophetarunt in templo Deae Minervae, quorum nomina haec sunt, Titan, Tias* (forte legendum *Bias*) *Polo, Chilo, Thucydides, Tenander, & Plato: qui quidem VII. sapientes consuluerunt Apollinem, rogantes ut prophetaret ipsis prophetias*. Inc. Τίταν φησὶ, ϗ Ἀπόλλων, τί ἐςι, τίνος τε εἴη μετὰ σὲ δόμος ἦτος, κ. λ. Des. γῆ τέτοκε τὸν οὐρανὸν γεννήτορα.

V. p. eadem *b*. Sequuntur, nullo titulo apposito, quaestiones satis multae cum suis responsionibus, ad res sacrae Scripturae pertinentes. Prima est, Τίς ἀγέννητος, ϗ τίς ἀθάνατος; Ἀπόκρισις. Ἀγέννητος Ἀδάμ. ἀθάνατος, ὁ προφήτης Ἡλίας. Vltima est, Διατί ἀλλόφυλλον γυναῖκα ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Αἰθιοπίαν; Ἀπόκρισις. Διὰ τὸ ἐξεικονίσαι Χριςὸν τὸν ἐξ Ἑβραίων γεννηθέντα, λαβόντα δὲ τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν. Quem habeant auctorem nondum comperimus: excerptae fortasse sunt ex Theodoreti Quaestionibus in Pentateuchum &c.

VI. pag. 158. Μέθοδος Ἰωσήπε ἐκ τῶν ὑπομνηςικῶν αὐτοῦ καὶ χρονικῶν πραγμάτων, πῶς συνέςη τὸ ψαλτήριον, ϗ πῶς οἱ ψαλμοὶ ἐτέθησαν· ϗ τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς γραφαῖς βιβλία, ὡς ὄντα, ἐχ εὑρισκόμενα δέ· ϗ τίνα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τῷ Δαβὶδ πραχθέντα· ϗ τίνες ἡρμήνευσαν τὸ ψαλτήριον, ϗ πόσοι, καὶ πότε. *Methodus Iosephi ex eius Commentariis, & Chronicis Operibus, quomodo compositum sit Psalterium, & psalmi dispositi: & quinam sint libri in scripturis memorati, ac si exsisterent, nec tamen reperiuntur; quidque David in fine fecerit; quique, & quot, & quo tempore Psalterium sint interpretati*. Inc. Πᾶσα μὲν γραφὴ ἡ καθ' ἡμᾶς παλαιά τε ϗ καινὴ, θεόπνευςός ἐςι ϗ ὠφέλιμος, κ. λ. Des. ἐν δὲ μόνον ἐπιγινώσκομεν εὑρίσκεσθαι. De Iosephi Christiani Hypomnestico agit fusius Fabr. B. G. Vol. X. p. 109. eiusque Capitum inscriptiones, ex Ms. Cod. Cantabrigiensi descriptas per Io. Christophorum Wolfium, exhibet ibid. a p. 110. ad p. 121. Latina versione apposita. Ex his Caput illud, quod de libris agit in sacra Scriptura memoratis, ac minime exsistentibus, habes Gr. & Lat. apud Lambec. III. pag. 33. in Godfr. Olearii Observat. in Matthaeum. pag. 73. & in Codice ipsius Fabric. Pseudepigrapho Vet. Test. p. 912.

VII. pag. 160. *b*. Τοῦ ἁγίε Ἀθανασίε ἀρχιεπισκόπε Ἀλεξανδρείας ἑρμηνεία προτρεπτικὴ τῶν ψαλμῶν πρὸς Μαρκελλῖνον. *S. Athanasii Archiepiscopi Alexandrini interpretatio Psalmorum exhortatoria ad Marcellinum*. Inc. Ἄγαμαί σε τῆς ἐν Χριςῷ προαιρέσεως, φίλε Μαρκελλῖνε. Des. λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι. Huius Epistolae initium & finis concordat cum illa, quam innuimus Plut. VI. Cod. III. §. XVII. heic tamen multo brevior est atque contractior.

VIII. pag. 163. Versus quidam politici in illud, Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς, κ. λ. auctore Anonymo. Inc.

Μικρὸν βραχὺ ἐρώτημα ἐπερωτῶ μαθῆναι.

Des.

Ἡμέραν καθ' ἡμέραν πολλάκις ϗ καθ' ὥραν.

Videntur in fine mutili.

IX. pag. 164. Ἐρώτησις ἀδελφοῦ πρὸς γέροντα. *Interrogatio Fratris ad senem*, ad instar Epistolae. Inc. Πάτερ ἅγιε, παρακαλῶ τὴν ἐν κυρίῳ ἀγάπην σε, ὅπως δηλοποιήσῃς ἡμῖν ἐγγράφως, κ. λ. Des. ἐν ἀνοίξει τοῦ ςόματός σου. Quaeritur heic de ieiunio, ac ratione victus servanda pro diversis Sanctorum diebus festis apud Graecos, ab iis praecipue, qui monasticam vitam degunt, ac tandem de genuflexionibus. Pag. ead. *b*. sequitur responsio ad singula, ac primo quidem Epistola, cuius initium: Προσήκει παντὶ χριςιανῷ τηρεῖν ϗ διαφυλάττειν τὰς ἐγγράφως παρὰ τῶν θεοκηρύκων ἀποςόλων παραδεδομένας νόμες. Finis: προτεθήκαμεν δὲ τὴν περὶ διαίτης αὐτῶν ἰσοτύπωσιν, ἣν ϗ πρῶτον ἐζήτησας, ἀδελφὲ τιμιώτατε· λέγεσι γὰρ ὕτως. Tum pag. 165. exponitur ordine ratio victus servanda pro diversis totius anni temporibus, incipiendo a Paschate Resurrectionis. Tandem pag. 169. Menologium dierum festorum, quae infra annum occurrunt celebriorum, adiecta item qualitate cibi & potus in iis adhibenda. Huius Tractatus prima pagina quum non suo loco, bibliopegi inscitia, fuerit collocata, initio mutilum esse adfirmavit Montfauconius in suo Catalogo, transpositionem folii minime animadvertens.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius prima atque postrema pagina situ, ac tineis valde corrupta est. Constat foliis 171.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

COMMENTARIA EX DIVERSIS AVCTORIBVS.

I. pag. 1. Continet hic Codex uberrimam sententiarum collectionem ex sacris profanisque auctoribus, in Capita LXXII. distributam, qualis iam in Codice XV. Plut. VII. §. IV. & Cod. XIV. Plut. XI. exhibetur. Praecedit igitur Capitum Tabula, initio tamen mutila ob unius folii defectum. In fine Tabulae, haec diversa manu leguntur adscripta: Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς ϗ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ϗ τῆς .... ϗ ἀληθῶς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ εὐσεβεςάτε ϗ ἐκ Θεοῦ ἐςεμμένε Ἀλεξίε μεγάλου βασιλέως ϗ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ, ϗ Εὐφροσύνης τῆς εὐσεβεςάτης Αὐγέςης. *In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti & ... vere benedictissimae Dominae nostrae Deiparae ac semper Virginis Mariae; sub imperio religiosissimi & Dei gratia coronati Alexii magni regis & Imperatoris Romanorum Comneni, & Euphrosynae piissimae Augustae*. Sequitur pag. 2. Florilegium ipsum, cui titulus sequens: Ἀπομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε ϗ ῥητόρων, ἔκ τε τῶν θύραθεν, ϗ τῆς καθ' ἡμᾶς COD. XXXI.

ἡμᾶς ἱερᾶς ϗ φιλοθέου παιδείας, ἑκάϛῃ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείως ϗ ἁρμοζόντως ἔχȣσα. *Sententiae memorabiles ex diversis poëtis atque oratoribus, tum ex profana, tum ex nostra sacra piaque doctrina collectae, & unicuique propositorum argumentorum proprie & convenienter adcommodatae.* Primum Caput Περὶ βίου ἀρετῆς ϗ κακίας, *De vitae virtute & malitia*, inc. Στενὴ ἡ ὁδὸς ϗ τεθλιμμένη ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν. Vltimum Περὶ τῶν ἡσυχαζόντων καὶ ἐν βίῳ διαγόντων, *De quietam, ac mundanam vitam degentibus*, des. Ὁ σοφὸς ἠρεμίαν καὶ ἀπραγμοσύνην ϗ σχολὴν μεταδιώκει, ἵνα τῶν θείων θεωρημάτων ἐν ἡσυχίᾳ ἐπιτύχῃ. Sequuntur tria alia Capita, nullo numero designata, I. Περὶ πειρασμῶν, II. Πῶς νοητέον τὸ, ὐκ ἔϛιν ἐν ἀνθρώποις, εἰ μὴ ὃς φάγεται, ϗ πίεται, ϗ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, III. Ὅτι ὐδὲν δύσκολον ἐπέταξεν ὁ Θεός. Finis omnium est: ἀλλ' ὁ ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἀπολαύσεων ἐγκαρτερῶν τοῖς δεινοῖς, ut in dicto Codice XV. Plut. VII. quem consule: ibi enim rationem exposuimus, qua eiusmodi sententiarum digesta, & ex quibus auctoribus concinnata collectio est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius quatuor postremae paginae manu recentiori suppletae sunt. Constat foliis 186.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

COD. XXXII. MVtilus est in principio Codex, ac proinde quorsum pertineat primi folii fragmentum, in quo de pugilum apud veteres certamine agitur, nondum comperimus. Prima verba sunt . . . . σιλβὺς ἐργάζεται, ϗ ἡ . . . . . . (1) ὡς περὶ γενναίῳ τε ϗ ἠσκημένῳ σώματι, κ. λ. Postrema vero: ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ξαίνεσθαι. Operum vero series sequens est:

I. pag. 2. Φιλοϛράτȣ Ἡρωϊκός. *Philostrati Heroicus*. Inc. Ἴων ὁ ξένος. Des. τȣ͂δε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγȣ. In ed. cit. pag. 631.

II. pag. 45. Φιλοϛράτȣ νεωτέρȣ εἰκόνων πρῶτον· προοίμιον. *Philostrati iunioris Imaginum Lib. I. Exordium*. Inc. Μὴ ἀφαιρώμεθα. Des. τὸν πόδα. In ed. pag. 832.

III. p. 63. Εἰκόνες Φιλοϛράτȣ. *Imagines Philostrati* Libris II. Primus inc. Ὅϛις μὴ ἀσπάζεται. Des. αὐτῷ ἐπιμελής. Secundus inc. Ἀφροδίτην. Des. σὺν ὥρᾳ γράφειν. In edit. pag. 730. seqq.

IV. pag. 114. Μενάνδρȣ καὶ Φιλιϛίωνος διαλογισμός. *Menandri & Philistionis dialogismus*, seu *sententiarum collatio*, versibus iambicis XXII. Inc. Φιλιϛίωνα. Des. καθ' ἡμέραν. E duobus Mss. Bibl. Regiae edidit Nicolaus Rigaltius Paris. apud Rob. Steph. Nepotem MDCXIII. 8. Exstant & ad calcem Variarum Lectionum Iani Rutgersii Lugd. Batavorum MDCXVIII. 4. Amstel. MDCLIV. 4. &c.

V. pag. ead. *b.* Θεμιϛίȣ φιλοσόφȣ παράφρασις . . . . (2) *Themistii philosophi paraphrasis in primum & secundum librum Analyticorum Aristotelis*. Inc. Ἐμοὶ συντάττεσθαι μέν. Des. ϗ γνῶσιν παντὸς ἐπιϛητȣ͂. Edidit hanc paraphrasim Graece una cum aliis eiusdem Operibus, & Alexandri Aphrodisei Libris duobus de Anima, & libello de Fato Victor Trincavellus Venet. MDXXXIV. fol. apud Aldum. Latine iam verterat post Boëtium, Hermolaus Barbarus, Patricius Venetus, dicavitque Sixto IV. Pont. Max. anno MCCCCLXXX.

Codex Graecus Ms. in 4. Saec. XII. membranaceus a pag. 1. ad pag. 63. & a p. 114. usque ad finem: reliquum vero Saec. XIV. chartac. Constat foliis scriptis 171.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

HIEROCLIS COMMENTARIA IN PYTHAGORAE CARMINA.

Ac praeterea

Hephaestionis, Bessarionis, Georgii Plethonis, Aristotelis, Michaëlis Apostolii, Nicolai Secundini, Andronici Callisti, Theodori Gazae Opera varia.

I. pag. 1. HIeroclis *Commentarius in Aurea Pythagorae Carmina*, quae praemittuntur sine ullo titulo. Concordat in omnibus cum exemplari Codicis XXXII. Pl. IX. §. XVI. Catalogi nostri pag. 444. ubi vide notam primam. In fine haec de se ipse scriptor Codicis subiecit: Μιχαῆλος Ἀποϛόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος πενίᾳ συζῶν, ϗ τήνδε τὴν ἱερὰν βίβλον μισθῷ ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψεν. *Michaël Apostolius Byzantinus post captam ipsius patriam* (3) *in paupertate vivens, & hunc sacrum librum mercede in Creta exaravit*. Similem subscriptionem adfert Montfaucon. in Palaeogr. Gr. pag. 82. ex Codice Biblioth. Ducis Mutinensis, qui praeterea exemplaria non pauca subiungit ab eodem conscripta, in quibus eadem ut plurimum nota legitur apposita. Profugus enim Michaël iste in Cretam se recepit, ubi libris exscribendis victum sibi parabat. COD. XXXIII.

II. pag. 42. Ἐγχειρίδιον Ἡφαιϛίωνος. *Hephaestionis Enchiridium*. Inc. Βραχεῖά ἐϛι συλλαβή. Des. καθ' ἑαυτὰς δὲ μέτρα ὐ συνιϛῶσιν. Tum pag. 72. sequuntur variorum metrorum exempla quatuordecim, totidem in laudem Deiparae Virginis Carminibus expressa, quorum primum, quod est tetrastichon, inc.

Ἡ τῶν ἀμίκτων ἐν τόκῳ μίξις κόρη.

Vltimum est monostichon, & ita habet:

Ἐραννὰν πονησάμενος κούρα λύραν.

Hic Hephaestionis de Metris libellus eruditus & utilis prodiit primum Graece Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. 8. deinde emendatius Paris. MDLIII. 4. cura Adriani

(1) Evanuerunt prorsus characteres.
(2) Tituli reliqua ob evanidum characterem legi minime potuerunt. Supple τῶν ὑϛέρων ἀναλυτικῶν τοῦ Ἀριϛοτέλους.
(3) Nempe post annum MCCCCLIII.

ni Turnebi. Vide Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 16. seq. ubi fusius de hoc Opere edisserit.

III. pag. 73. Βησσαρίων Καρδηνάλις τῷ Πλήθωνι. *Bessario Cardinalis ad Plethonem* Epistola. Inc. Κοινῆς πᾶσιν ἐνεσπαρμένοις ἐννοίας κ̣ ταύτης ἀληθεςάτης. Des. χαριῇ τέ μοι τὰ μέγιςα, κ̣ μεγάλων ἀποριῶν ἀπαλλάξῃς. Proponit in hac Epistola Bessario Platonicae philosophiae quaestiones quatuor, nimirum; I. περὶ τοῦ ἀνυποςάτου, II. περὶ τοῦ μεθεκτοῦ κ̣ ἀμεθέκτου, III. περὶ τῆς τῶν ὄντων συνωνυμίας καὶ ὁμωνυμίας, IV. περὶ τῆς εἱμαρμένης, earumque solutiones a Georgio Gemisto requirit. Habetur Ms. etiam in Biblioth. Caesarea Vindob. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 43. §. II.

IV. pag. 74. *b.* Sequuntur Epistolae duae prorsus anepigraphae, sed sunt *Plethonis ad Bessarionem* responsivae, in quibus philosophiae Platonicae quaestiones quatuor sibi a Bessarione propositas dissolvit. Prima inc. Οὐ πάντα οἴεσθαι χρὴ τὰς ἄνδρας τέτες. Des. ἱκανὰ δὴ ἀνδρὶ, οἵῳ πέρ σοι. Ἔῤῥωσο. Altera pag. 77. *b.* inc. Ἐπειδὴ δὲ κ̣ μαρτυριῶν δέῃ πρὸς τὰ προγεγραμμένα σοι. Des. ἐς δὲ μῦθόν τινα τῷ Πλάτωνι τοῦ τοιέτε θεωρήματος συμβαλομένου. Binas hasce Epistolas memorat Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. Fabrician. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 748. §. XXIX. ac Nessellius Biblioth. Caesar. P. IV. pag. 43. §. III. sed prioris tantum initium adfert, ac titulum, qui ita habet: Ἀπόκρισις Γεμιςῦ πρὸς Βησσαρίωνα. Fortasse autem ex duabus unica ibi conflata est.

V. pag. 78. *b.* Περὶ τῶν ἀρετῶν ϗ κακιῶν. *De Virtutibus & Vitiis* Libellus. Inc. Ἐπαινετά ἐςι τὰ καλά. Des. τῶν ψεγομένων ἐςι. Huius Libelli auctor est Aristoteles, & inter eius Opera occurrit edit. Paris. Gr. Lat. anni MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 291. licet in fine aliquantum sit diversus. Habes etiam supra pag. 317. §. IV. & pag. 387. §. XIII. Tum in hoc, tum in sequenti Tractatu notulae quaedam marginales occurrunt, manu, ut videntur, Angeli Politiani appositae, eiusdemque etiam videtur titulus sequentis Opusculi.

VI. pag. 81. Αὐτάρκεια τῶν τεσσάρων ἀρετῶν κατὰ τὸν σοφώτατον Πλήθωνα. *Sufficientia quatuor virtutum, iuxta sapientissimum Plethonem*. Inc. Ἀρετή ἐςιν ἕξις. Des. χείρονι δὲ ἐπανορθοῦσθαι. Hic de Virtutibus Libellus sub Plethonis nomine editus est Graece cum aliis eiusdem Operibus post Io. Stobaei Eclogarum Libros duos Antuerp. apud Plantinum MDLXXV. fol. pag. 233. Gr. & Lat. Basileae apud Oporinum MDLII. 8. & alibi. Habes etiam supra pag. 317. §. III. & pag. 387. §. XII.

VII. pag. 86. *Oratio quaedam ad Deum*. Inc. Θεὲ παγγενέτορ, παντέρτατε, ἔξοχε. Des. πρεσβείαις τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεςησάντων. ἀμήν. Auctor Anonymus.

VIII. pag. ead. *b.* *Epistola quaedam anepigrapha*. Inc. Οἶδά σε, θειότατε Καρδηναλέων, δυοῖν τέτοιν ὄντοιν ἡγεμόνοιν τῶν λόγων Ἀριςοτέλυς κ̣ Πλάτωνος, μᾶλλον Πλάτωνι, ἢ Ἀριςοτέλει προσκείμενον. Des. ῥᾶον ἂν ποιήσαις ὑπήκοον. Haec Epistola, licet sit anepigrapha, Michaëli tamen Apostolio videtur adiudicanda, & est ad Cardinalem Bessarionem Apologiae pro Gemisto Plethone adversus Theodori Gazae περὶ οὐσίας Librum, quae habetur infra §. XII. nuncupatoria. Sub finem huius Epistolae auctor ita de se loquitur: τὸν δὲ τέτυ πατέρα, βασιλέα νῦν ὄντα τῶν τῇδε πενήτων, κ. λ. ut facile de miserrima hominis huiusce extorris conditione iudicare possis.

IX. pag. ead. Βησσαρίων Καρδηνάλις Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίςυ φιλοσοφεῖν. *Bessario Cardinalis Andronico Callisti* (f. filio) *philosophiae vacare*. Inc. Ἀνέγνων κ̣ τὰ Μιχαήλῳ φύρδην κατὰ τοῦ ἑταίρου Θεοδώρυ συντεθείμενα. Des. κ̣ πρὸς σὲ μακρηγορεῖν. εὐπράττοις. Ἐδόθη ὅπου (1) κ̣ τὰ πρὸς Μιχαῆλον. Hanc, & sequentem Bessarionis Epistolam Gallica lingua adfert clarissimus Boivinius in Diatriba inserta Tom. IV. Memoriarum Academiae Regiae inscriptionum & elegantiorum litterarum Paris. in 4. & Amstelaed. MDCCXIX. in 12. pag. 488. Fuit autem Andronicus Callistus patria Thessalonicensis, philosophus Peripateticus, cuius, inter alia, librum περὶ παθῶν, *de animi adfectionibus*, memorat Labbeus Bibl. Nov. Mss. p. 112.

X. pag. 87. Βησσαρίων Καρδηνάλις Μιχαήλῳ τῷ Ἀποςόλῃ τὰ βελτίω φρονεῖν. *Bessario Cardinalis Michaëli Apostolio meliora sapere*. Inc. Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς βραδύτερον μὲν, ἢ αὐτὸς ᾤου. Des. ἕποιο τῇ συμβυλῇ. Ἐγράφη παρὰ τοῖς ἐν Οὐιτερβίῳ θερμοῖς λοετροῖς, Μαΐυ μηνὸς ἐννάτην πρὸς δεκάτην ἄγοντος, ἔτει ἀπὸ Χριςῦ ͵αυξβ' ἐνιςαμένῳ. In hac Epistola Bessario, temerarios Michaëlis Apostolii, qui in celeberrima philosophorum saeculi XV. circa Platonicae & Aristotelicae philosophiae discrimen controversia (2), Plethonis apologiam nimis acriter susceperat, conatus repressit, & ad palinodiam compulit; in qua illud etiam aureum dictum legitur: ὐ λοιδορίαις τῦ ἀντιδίκυ, ἀλλ' ἀποδείξεσι, κ̣ λογικαῖς ἀνάγκαις τῷ φίλῳ συνηγορητέον, τὸν τ' ἐχθρὸν ἀμυντέον, *non conviciis in adversarium, sed demonstrationibus, & insolubilibus rationibus amico suppetias ferendas esse, vindictamque de inimico sumendam*. Haec autem Epistola sub titulo Ἐπιςολῆς συμβυλευτικῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν Ἀποςόλην, habebatur olim etiam in Bibl. Caesar. Cod. Theolog. CCLVI. sed ut ex Catalog. Nessel. eruitur Part. I. p. 360. a nescio quo excisa fuit, ac furtive sublata.

XI. pag. 88. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίςυ, Νικόλαος ὁ Σεκυνδῖνος εὖ πράττειν. *Andronico Callisti F. Nicolaus Secundinus bene valere*. Inc. Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίςῳ ἀρχιερεῖ, κ̣ διὰ τοῦτο νῦν

(1) Nempe *apud Viterbii Thermas A.* MCCCCLXII.
(2) Vide, quae diximus supra pag. 275. quaeque fusius edisserit Boivinius loc. mox citato.

νῦν μὲν ἐν Ῥώμῃ, κ. λ. Des. καὶ πράττειν τὰ δυνατά. Ἔῤῥωσο. Ἐν Οὐιτερβίῳ Ἰουνίου ἄγοντος πέμπτην, ἔτει τῷ ἀπὸ Χριστοῦ αυξβʹ. Memoratur a Labbeo Biblioth. Nov. Mss. p. 101. & Fabricio B. G. Vol. X. pag. 475. Integram vero Gallice adfert laudatus Boivinius loc. cit. p. 485. Fuit Nicolaus Secundinus Euboicus, & in Concilio Basileensi A. MCCCCXXXI. & in Ferrariensi translato Florentiam A. MCCCCXXXVIII. seq. interpretem egit, ac Latinorum varia in Graecam linguam convertit. Hunc alii Sagundinum, vel Saguntinum vocant. Idem est, cuius exstant Strategici Onosandri Basil. MDXLI. Plutarchi de Civili Institutione (πολιτικῶν παραγγελμάτων) Brixiae MCCCCLXXXV. 4. & Arriani de Expeditione Alexandri Latinae versiones; sed haec postrema Fabricius Bibl. Gr. Vol. III. pag. 273. dubitat, an lucem viderit.

XII. pag. 91. Sequitur Tractatus sine titulo, sed est *Michaëlis Apostolii Byzantini Liber de Aristotelica substantia pro Georgio Gemisto Plethone adversus Theodorum Gazam*. Inc. Ἔδει Πλήθωνα, εἴπερ αὐτῷ Ἀριστοτέλης λέγων οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει περὶ οὐσίας. Des. καὶ ὀξύτεροι τὴν διάνοιαν. Inter Michaëlis Apostolii scripta recensetur a Fabric. B. G. Vol. X. pag. 224. Exstat etiam Ms. in Bibl. Caesar. Vid. Nessel. Part. IV. pag. 49. & inscribitur: Μιχαήλου Ἀποστόλη τοῦ Βυζαντίου πρὸς τὰς ὑπὲρ Ἀριστοτέλους περὶ οὐσίας κατὰ Πλήθωνος, Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ ἀντιλήψεις.

XIII. pag. 96. *b*. Accedit *pro Theodoro Gaza adversus Plethonem Apologia*, seu *Liber superiori ἀντιῤῥητικὸς*, nullo quidem auctoris nomine apposito, Andronico tamen Callisto adiudicandus, utpote quem Theodori Gazae partes in celebri Aristotelicae substantiae controversia suscepisse, auctor est Leo Allatius in Diatr. de Georgiis cit. edit. pag. 747. Praecedit Prologus, seu potius Epistola item anepigrapha; sed quam ad Bessarionem scriptam crediderim, cuius sapientissimo iudicio suam auctor ἀντίῤῥησιν se subiicere profitetur. Inc. Ἐμοὶ μὲν, ὦ σοφώτατε δέσποτα, περιέλκειν σε νῦν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων θεωριῶν, κ. λ. Des. ἄμφω μετιὼν τὼ βιβλίω, ψῆφον οἴσεις φιλοσοφίᾳ τε καὶ τῷ σῷ προσήκουσαν ἀξιώματι. Antirrhesis vero inc. Ἔδει σε Πλήθωνος ἔν τε ἄλλοις αὐτοῦ, κἂν τῷ περὶ οὐσίας, κ. λ. Des. Θεοδώρῳ τε τῷ σοφῷ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἀμύνοντες. τανῦν δὲ καὶ ταῦτα ἀπόχρη.

XIV. pag. 118. *De Processione Spiritus Sancti* Tractatus theologicus, item sine titulo. Inc. Σὺ μὲν, ὦ θαυμάσιε, τὴν ἀνωτάτω ποθήσας φιλοσοφίαν, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτω ἐφελκυσθεὶς φιλανθρωπίας. Des. οὔτε μὴν ἡ ἐκπορευτικὴ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑπόστασις. Cuius sit nondum comperimus; auctorem esse Cardinalem Bessarionem suspicatur in suo Catalogo Montfaucon: sed quae ipsius legitur in Petri Arcudii Aureis Opusculis Theologicis pag. 164. *Responsio ad quatuor argumenta Maximi Planudis de Processione Spiritus Sancti ex solo Patre*, prorsus est diversa.

XV. pag. 133. Κάτων ὁ μείζων τοῦ Κικέρωνος, ἤτοι περὶ τοῦ γήρως. *Cato Maior Ciceronis, sive de Senectute* Liber, a Theodoro Gaza in Graecam linguam translatus. Inc. Ὦ Τίτε, εἴ κεν ἐγὼ τρέφρων τι ἴκωμαι ἀρήξων, κ. λ. Des. πεῖραν εἰληφότες τοῦ πράγματος. Editus est in editione Ciceronis Ald. MDXXIII. 8. & in Sturmiana Argentorat. aliisque. De hac Graeca Theodori Gazae versione magnificum habes encomium Laurentii Ingewaldi Elingii in Historia Graecae linguae pag. 335. ubi ait: *Tanta porro felicitate librum M. Tullii de Senectute Graece expressit ac reddidit Gaza, ut in eo ipsam Ciceronis vim dicendi, tam quod ad gravitatem sententiarum, quam quod verborum pondus, non sine doctorum admiratione assequutus sit*. Cui tamen minime videtur adsentiri Fabric. Biblioth. Latinae Tom. I. pag. 136. §. IX. quum eiusmodi versionem *paullo indiligentius factam* adfirmet.

XVI. pag. 148. *b*. *Versus decem de Deo*, qui Sibyllae Erythreae tribuuntur. Inc. Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεὸς, κ. λ. Des. τῆς παρ' ἐμοῦ σοφίας.

In fine legitur sequens amanuensis subscriptio: Τέλος εἴληφε τὰ παρόντα γράμματα χειρὶ ἐμοῦ Ἀντωνίου Μεδιολανέως, ἔτι δὲ καὶ Κρητὸς τὸ ἔθνος δυναμένου λέγεσθαι διὰ τὸ τῶν γονέων πρότερον οἰκητόρων ἐν Κρήτῃ γενομένων, καὶ αὐτὸν ἐν ταύτῃ γεννηθῆναι, καὶ τραφῆναι, καὶ ἀνδρυνθῆναι, καὶ τῶν παρ' αὐτῆς δωρεῶν οὐκ ἔλαττον ἢ τοὺς ἄλλους Κρῆτας ἀπολαῦσαι, ἄνευ τοῦ ψεύστην εἶναι. *Finem accepit hic liber manu mei Antonii Mediolanensis, qui Cres quoque genere dici possum, propterea quod parentes mei primum Cretam incoluerunt, atque ipse in eadem natus, altus educatusque sum, & eiusdem* (insulae) *privilegiis aeque atque alii Cretenses fruar, absque eo quod mendax sim*. Qui quidem Antonius ipsius Codicis etiam possessor fuit: ita enim inferius legitur: Τὸ παρὸν βιβλίον κτῆμά ἐστιν ἐμοῦ Ἀντωνίου Δαμιλᾶ. Tum in manus *Laurentii*, & *Ioannis de Medicis* pervenit, quorum in calce leguntur nomina. Subscriptionem vero paullo ante adlatam Latine tantum exhibet in Palaeogr. Graec. pag. 84. Montfaucon. qui praeterea pag. 95. haec de eodem scriptore habet: *Antonius Damilas Mediolanensis, qui & Cretensis dictus, quia in Creta natus, & educatus est, multos Codices scripsit, qui habentur in Bibliothecis, Regia, Laurentiana, Bononiensi S. Salvatoris, & in aliis fortasse. Scripsit autem annis* 1480. 1490. *& aliis circiter*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. duplici manu exaratus. Constat fol. scriptis 148.

FINIS PLVTEI LVIII.

BI-

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LIX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLVII. EDITOS II.

CODEX I.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

Titulum corrige.

Platonis Opera omnia cum Prolegomenis.

I. p. 1. Raecedit Operum exactissimus Index, titulos & initia singulorum exhibens, epigraphe apposita: Τόποις τῆς βίβλυ ὁ πλῦτος γνωρίζεται. Sequuntur deinde Prolegomena, nimirum:

II. pag. 3. *Vita Platonis a Diogene Laërtio conscripta.*

III. pag. 10. *b. Albini introductio in Platonis Librum.*

IV. pag. 11. *b. Theonis Smyrnaei Platonici de mathematicis facultatibus ad Platonis lectionem utilibus Liber.*

V. pag. 28. *Alcinoi sermo didascalicus*, sive *Epitome* (1) *de Platonis placitis*. Haec quatuor Prolegomenorum Capita, nec non ea fere omnia, quae sequuntur, heic innuimus tantummodo; quum enim iterum occurrant in Cod. IX. Plut. LXXXV. ceterorum omnium vetustissimo, ibi fusius de singulis differemus.

VI. pag. 38. Τοῦ Πλυτάρχυ περὶ μουσικῆς. Τὰ τοῦ διαλόγυ πρόσωπα Ὀνησικράτης, Σωτήριχος, Λυσίας. *Plutarchi de Musica Dialogus, cuius personae sunt Onesicrates, Soterichus, Lysias*. Inc. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρηστῦ γυνή. Des. ἀπέλυσε τὺς ἑστιωμένυς. Operum Plutarchi edition. Paris. A. MDCXXIV. T. II. p. 1131. Hic autem Dialogus in dicto Codice non habetur. Sequuntur nunc Platonis Opera, & quidem hoc ordine:

VII. pag. 45. *Euthyphro*, sive *de sanctitate*. Exstat in edit. Graec. Lat. Francofurt. MDCII. fol. pag. 1.

VIII. pag. 49. *Apologia Socratis*. Ibid. pag. 14.

IX. pag. 56. *b. Crito*, vel *de eo quod agendum*. Ibid. pag. 32.

X. pag. 60. *Phaedo*, vel *de Anima*. Ibid. pag. 44.

XI. pag. 77. *b. Cratylus*, sive *de recta nominum ratione*. Ibid. pag. 265.

XII. pag. 92. *Theaetetus*, sive *de scientia*. Ibid. pag. 108.

XIII. pag. 109. *b. Sophista*, vel *de eo, quod est*. Ibid. pag. 153.

XIV. pag. 123. *Politicus*, sive *de Regno*. Ibid. pag. 528.

XV. pag. 138. *Parmenides*, sive *de Ideis*. Ibid. pag. 1109.

XVI. pag. 149. *Philebus*, vel *de summo bono*. Ibid. pag. 370.

XVII. pag. 164. *b. Convivium*, sive *de Amore*. Ibid. pag. 1174.

XVIII. pag. 178. *b. Phaedrus*, sive *de Pulcro*. Ibid. pag. 1209.

XIX. p. 192. *b. Pythagorae Samii Aurea Carmina*. Inc. Ἀθανάτυς μὲν πρῶτα. Des. οὐκέτι θνητός. Alibi etiam inciderunt.

XX. pag. 193. *Timaei Locri de anima mundi, & natura Liber*. Ibid. pag. 1089.

XXI. pag. 196. *b. Plutarchi Epitome in Timaei de animae procreatione Librum*. Inc. Ὁ περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας, κ. λ. Des. ἔκ τε πολλῶν ἕνα ἀπεργασάμενος. In cit. Plutarchi Operum edit. Tom. II. pag. 1030. cui subiiciuntur triginta tres circuli numeros quosdam litteris Graecis exaratos continentes, cum apposita explicatione.

XXII. p. 198. *Timaeus*, sive *de Natura*. In cit. Platonis edit. p. 1040.

XXIII. pag. 223. *Alcibiades I.* sive *de Humana Natura*. Ibid. pag. 429.

XXIV.

(1) Ἐπιτομὴ enim inscribitur in titulo ad finem operis adiecto.

XXIV. pag. 231. *b. Alcibiades II.* ſive *de Precatione*. Ibid. p. 451.

XXV. pag. 235. *Hipparchus*, ſive *de lucri cupiditate*. Ibid. p. 510.

XXVI. pag. 237. *Amatores*, ſive *de Philoſophia*. Ibid. p. 96.

XXVII. pag. 239. *Theages*, ſive *de Sapientia*. Ibid. p. 88.

XXVIII. pag. 241. *b. Charmides*, ſive *de Temperantia*. Ibid. p. 462.

XXIX. pag. 248. *Laches*, ſive *de Fortitudine*. Ibid. pag. 480.

XXX. pag. 254. *b. Lyſis*, ſive *de Amicitia*. Ibid. pag. 497.

XXXI. pag. 260. *Euthydemus*, ſive *Contentioſus*. Ibid. p. 189.

XXXII. pag. 270. *b. Protagoras*, ſive *Sophiſtae*. Ibid. p. 216.

XXXIII. pag. 285. *b. Gorgias*, ſive *de Rhetorica*. Ibid. p. 305.

XXXIV. pag. 308. *Meno*, ſive *de Virtute*. Ibid. p. 408.

XXXV. pag. 316. *b. Hippias Maior*, ſive *de Pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per errorem 1235.)

XXXVI. pag. 323. *b. Hippias Minor*, ſive *de Pulcro*. Ibid. p. 252. ubi inſcribitur, *Hippias minor*, ſive *de Mendacio*.

XXXVII. pag. 327. *Io*, ſive *de Iliade*. Ib. p. 361.

XXXVIII. pag. 330. *b. Menexenus*, ſive *Funebris Oratio*. Ibid. pag. 516. In Codice Dialogus hic clauditur hac epigraphe: Τέλος τȣ̃ πρώτȣ βιβλίȣ. Sequenti vero praefigitur haec alia: Πλάτωνος νοθευόμενοι. *Platonis Dialogi Spurii*.

XXXIX. pag. 335. *De Iuſto*. Ibid. pag. 1309.

XL. pag. 336. *De Virtute*. Ibid. pag. 1312.

XLI. pag. 337. *Demodocus*, ſive *de conſilio dando*. Ibid. pag. 1315.

XLII. pag. 339. *Siſyphus*, ſive *de conſultando*. Ibid. p. 1320.

XLIII. pag. 340. *Halcyon*, ſive *de Transformatione*. Inter Luciani Opera edit. Graec. Lat. Amſtelod. MDCCXLIII. in 4. Tom. I. pag. 176.

XLIV. pag. 341. *Eryxias*, ſive *de Divitiis*. In cit. Platonis edit. pag. 1323.

XLV. pag. 345. *b. Axiochus*, ſive *de Morte*. Ibid. p. 1303.

XLVI. pag. 348. *Clitopho*, vel *Exhortatorius*. Ibid. pag. 1334.

XLVII. pag. 350. *De Republica*, ſive *de Iuſto* Libri X. Ibid. a p. 571. ad p. 766.

XLVIII. p. 422. *Critias*, ſive *Atlanticus*. Ibid. pag. 1098.

IL. pag. 426. *b. Minos*, ſive *de Lege*. Ibid. p. 564.

L. pag. 428. *b. De Legibus*, ſive *de legum inſtitutione* Libri XII. Ibid. a p. 769. ad p. 1000.

LI. pag. 519. *Epinomis*, ſive *Philoſophus*. Ibid. p. 1003.

LII. pag. 524. *b.* Πλάτωνος ἐπιςολαὶ ιβʹ. *Platonis Epiſtolae XII.* Sunt tamen XIII. eodem prorſus ordine, quo leguntur in cit. edit. a pag. 1267. ad pag. 1303. Animadvertendum Epiſtolam XII. pro ſpuria haberi in hoc Codice, ſubſcribitur enim ἀντιλέγεται, ὡς ȣ̓ Πλάτωνος; ſecus vero XIII. de qua nihil ſimile adnotatum. In fine legitur: Τέλος τῶν ἐπιςολῶν Πλάτωνος. *Finis Epiſtolarum Platonis*.

LIII. pag. 538. *Eiuſdem Definitiones*. Ibid. p. 1337.

Plurimis autem marginalibus ſcholiis adſperſus eſt Codex, ab eadem manu characteribus minoribus exaratis, quorum ſpecimen eſto illud, quod legitur pag. 45. *b.* in Euthyphronem verbo πελάτης (edit. cit. pag. 3. verſ. 23.) hoc pacto: Πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, ϗ θῆτες· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἑκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν· πελάτης ὁ ἀντιστροφῶν ϗ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων, ἀπὸ τοῦ πέλας καὶ ἐγγὺς ἐκαλεῖτο, ὁ δι' ἔνδειαν πρςσιὼν, μίσθιος ὁ ὑπηρετῶν. Vberiora huiuſmodi ſcholiorum ſpecimina exhibebimus, favente Deo, in recenſione memorati Codicis IX. cum ipſis enim ferme concordant. In fine Codicis adiectum eſt: Τέλος τῆς πάσης πραγματείας τοῦ τῆς φιλοσοφίας κορυφαίου Πλάτωνος. *Finis omnium Tractatuum Philoſophiae principis Platonis*.

Codex Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. quem inſignem vocat Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. Conſtat foliis ſcriptis 539.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

EVSTATHII IN HOMERVM TOMVS PRIMVS.

I. pag. 1. *EVſtathii, Theſſalonicenſis Archiepiſcopi, in Homeri Iliada Commentariorum*, quos auctor παρεκβολὰς inſcribit, *Pars I. ab* Α *uſque ad* Ι, *ſeu primos novem Libros complectens*. Prolegomena, quibus titulus olim fuerat, deinde abraſus, inc. Τῶν Ὁμήρȣ σειρήνων, καλὸν μὲν ἴσως εἴ τις ἀπόσχειτο τὴν ἀρχήν. Deſ. ὡς δῆλόν ἐςι τοῖς μετιȣ̃σιν αὐτήν. Commentarius in primum Librum p. 3. inc. Μῆνις κατὰ τȣ̀ς παλαιοὺς ἡ ἐπιμένουσα ὀργὴ, ἐκ τȣ̃ μένειν, ȣ̓ μὴν ἐκ τοῦ μαίνεσθαι, κ. λ. Commentariorum Libri IX. in quibus deſinit hoc primum Volumen, finis eſt: τȣτέςιν, ὡς ἀλλαχοῦ ἐῤῥέθη, ἀνεκλίθησαν καθευδήσαντες, εἶτα ὕπνωσαν. COD. II.

II. pag. 202. *b. Homeri Batrachomyomachia*, ſeu *ranarum & murium pugna*, manu recentiori exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio maximo Saec. XII. optime ſervatus. Conſtat foliis 203.

ET-

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΝ.

EVSTATHII EXPOSITIO IN HOMERVM.

COD. III. EVstathii, *Archiepiscopi Thessalonicensis, Commentariorum in Homeri Iliada pars altera a Κ ad Ω, seu libros quindecim posteriores continens*. Libri itaque decimi, qui primus huius Voluminis est, Commentarius inc. Τῆς Κάππα ῥαψῳδίας πραγματειώδης μὲν ἐπιγραφικὴ δήλωσις αὕτη · Κάππα Ῥήσου τὴν κεφαλὴν ἕλε Τυδέος υἱός. Κοινὴ δὲ ἥδε· νυκτεγερσία, καὶ Δολωνοφονία, καθ' ἣν δηλαδὴ ὁ Δόλων πεφόνευται, κ. λ. Finem scholiorum in Librum XXIV. & ultimum non damus, quum postrema Codicis pagina valde sit inquinata, nec integra ne sint, an fine mutila, satis appareat. Heic, ut in Volumine etiam superiore, margini adiecta sunt Homeri verba ab Eustathio illustrata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. item XII. utpote ab eodem exscriptore Codicis superioris exaratus. Constat foliis 214.

Exstant in Homeri Iliadem pariter atque Odysseam, ut infra Cod. VI. diffusi, ac varia eruditione, Grammatica praesertim, referti Commentarii, sive, ut ab auctore inscribuntur, παρεκβολαὶ Eustathii, patria Constantinopolitani, qui Rhetorum primo magister, & magnae Ecclesiae Diaconus, tum designatus Lyciorum Myreorum Episcopus, ac denique Archiepiscopus Thessalonicensis circa annum Chr. MCLX. Cum hisce Commentariis Graece primum editus Homerus est Romae, praefixis privilegiis Iulii III. Pont. cui Opus inscribitur a Nicolao Maiorano, itemque Caroli V. Imp. & Henrici I. Galliarum Regis, annis MDXLII. & MDL. tribus in fol. Voluminibus apud Ant. Bladum. Vide quae doctissime de hac Romana, & Frobeniana Eustathii editione edisserit Cl. Alex. Polites in Praefat. Florentinae Eustathii editioni in fol. A. MDCCXXX. praemissa p. VII. seq. ubi suspicatur Nicolaum Maioranum hoc Codice usum fuisse, quum nullum exemplar in Romanis Bibliothecis adservetur = Quare, subdit idem Polites, statim suspicatus sum, exemplar illud Nicolai Rodulphi Cardinalis, quo ad edendum Eustathium usus erat Maioranus, Florentiam, unde acceptum fuisset, fuisse etiam reportatum; idemque ipsum esse, quod in Bibliotheca nunc Medicea diligentissime custoditur. Erat namque Nicolaus Rodulphus patria Florentinus, summo apud suos loco natus, & cum Medicea gente generis propinquitate coniunctus, quippe Leonis X. Pontificis Max. sororis filius. Codices duo sunt in membrana: alter, grandiori sua mole, in Volumina duo secretus ac distinctus, qui Eustathianos in Iliadem Commentarios continet, sane vetustior, & quantum ex ductu, ac forma literarum colligo, aequalis illorum temporum, quibus scribebat Eusthatius: quo in Codice suppleta identidem sunt in margine, vel, ubi margo minus sufficiebat, in membranulis etiam separatis, ea, quae inter scribendum, ut saepe contingit, praetermissa, aut relicta fuerant. Codex alter, qui Commentarios habet in Odysseam, est a manu prorsus recentiori. Quibus in eadem Bibliotheca accedit Codex chartaceus minor, in quo, praeter initium Eustathianum in Iliadem, alia quaedam insunt excerpta ex Eustathio ad Boeotiam. Illum autem, quem dixi Codicem recentiorem Commentariorum in Odysseam, unde descriptum coniiciam non facile dixerim. Antiquior unus, qui ad Odysseam pertinet, adservatur hodie, ut audio, in Bibliotheca Veneta, qui fuerat Bessarionis Cardinalis, ex quo etiam descriptum olim Mediceum illum recentiorem existimabat Bibliothecae Mediceae custos Ant. Mar. Biscionius &c. = Vide & alia de iisdem Codicibus Mediceis in Praef. ad T. III. p. IV.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΠΕΙΘΗΝ.

DEMOSTHENIS PARAGRAPHE AD NAVSIMACHVM, ET XENOPITHEN.

Seu potius

Demosthenis Orationes aliquot.

COD. IV. COntinet Demosthenis Orationes XVI. sine argumentis, quarum series sequens est:

I. pag. 1. *Exceptio adversus Nausimachum & Xenopithem*. Exstat in edit. Graeco-Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interpr. Hieronymo Wolfio, pag. 632.

II. pag. 3. *b. Contra Spudiam pro dote*. Ib. p. 649.

III. pag. 6. *De Corona Praefecturae Navalis*. Ibid. p. 715.

IV. pag. 8. *In Olympiodorum damni dati*. Ibid. p. 690.

V. pag. 13. *Exceptio adversus Zenothemidem*. Ibid. p. 575.

VI. pag. 15. *b. Exceptio pro Phormione*. Ibid. p. 600.

VII. pag. 21. *b. Contra Dionysiodorum damni dati actio*. Ibid. pag. 738.

VIII. pag. 26. *b. Adversus Boeotum de Nomine*. Ibid. pag. 636.

IX. pag. 30. *b. Adversus Boeotum de dote materna* (1). Ibid. p. 641.

X. pag. 36. *Adversus Nicostratum de descriptione mancipiorum Arethusii*. Ib. p. 723.

XI. pag. 39. *In Neaeram*. Ibid. p. 517.

XII. pag. 53. *b. Oratio Amatoria*. Ibid. p. 157.

(1) Male enunciat hanc Orationem Montfauc. in suo Catalogo sub titulo *Contra Boeotum de morte materna*.

XIII. pag. 59. *b. Appellatio contra Eubulidem*. Ibid. p. 536.

XIV. pag. 66. *b. Delatio contra Theocrinem*. Ibid. p. 507.

XV. pag. 73. *b. Adversus Polyclem de navalis praefecturae sumtibus*. Ibid. p. 706.

XVI. pag. 81. *Adversus Phaenippum* (1) *de permutatione*. Ibid. pag. 653. Huius Orationis postrema duo folia manui recentiori debemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis 84.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

COD. V. I. pag. 1. *Thaletis Soloni unica*. Inc. Ἐπαποςὰς ἐξ Ἀθηναίων δοκέεις ἄν μοι ἁρμοδιώτατα, κ. λ.

II. pag. ead. *Pisistrati Soloni unica*. Inc. Οὔτε μόνος Ἑλλήνων τυραννίδι, κ. λ.

III. pag. ead. *b. Solonis Epistolae IV.* quarum prima *Pisistrato*. Inc. Πιςεύω μηδὲν κακόν. Secunda *Periandro*. Inc. Ἐπαγγέλλεις μοι πολλούς τοι. Tertia *Epimenidi*. Inc. Οὔτε οἱ ἐμοὶ θεσμοί. Quarta *Croeso*. Inc. Ἄγαμαί σε τῆς περὶ ἡμᾶς φιλοφροσύνης.

IV. pag. 2. *Chilonis Periandro unica*. Inc. Ἐπιςέλλεις ἡμῖν ἀςρατίαν.

V. pag. ead. *Pittaci Croeso*. Inc. Κέλεαί με ἱκνεῖσθαι ἐς Λυδίαν.

VI. ibid. *Cleobuli Soloni*. Inc. Πολλοὶ μέν τινές εἰσιν ἑταῖροι.

VII. ibid. *Periandri duae*, quarum prima *ad Sapientes*. Inc. Πολλὰ χάρις τῷ Πυθοῖ Ἀπόλλωνι. Secunda Προκλεῖ. Inc. Ἡμῖν μὲν ἀκούσιον.

VIII. pag. ead. *b. Thrasybuli Periandro*. Inc. Τῷ μὲν κήρυκί σευ.

IX. ibid. *Anacharsidis Croeso*. Inc. Ἐγὼ βασιλεῦ Λυδῶν ἀφῖγμαι.

X. ibid. *Epimenidis Soloni*. Inc. Θάῤῥει, ὦ ἑταῖρε.

XI. pag. 3. *Pherecydis Thaleti*. Inc. Εὖ θνήσκοις, ὅταν τοι τὸ χρεὼν, κ. λ.

XII. pag. ead. *Anaximenis Pythagorae*. Inc. Θαλῆς ἐκ καλοῦ ἐπὶ γήρως.

XIII. pag. ead. *b. Archytae Dionysio*. Inc. Ἀπεςάλκαμεν πάντες.

XIV. ibid. *Pythagorae Hieroni*. Inc. Ἀσφαλὴς ἐμὸς βίος.

XV. ibid. *Lysidis Hipparcho*. Inc. Μετὰ τὸ Πυθαγόραν. Horum omnium, atque aliorum etiam philosophorum Epistolia usque ad numerum XXVII. exhibet Gilbertus Cognatus Nucerinus in sua Epistolarum Laeonicarum farragine altera edita apud Io. Oporinum pag. 179. seqq. teste Fabr. B. Gr. Vol. I. pag. 431. Vltimae vero duae exstant quoque in Collect. Cuiac. toties cit. altera pag. 107. altera pag. 454.

XVI. pag. 4. *b. Hippocratis Epistolae XV.* ut in Cod. XII. Plut. LVII. §. VII. quem vide.

XVII. pag. 14. *b. Platonis Epistolae XIII.* eodem ordine, quo in dicta Collect. Cuiaciana a pag. 276. ad pag. 313. Notandum in fine XII. quae est *ad Archytam*, legi ab eadem manu adnotatum: Ἀντιλέγεται, ὡς οὐ Πλάτωνος, quod convenit cum illo criticorum νοθεύεται, quod tum huic, tum XIII. *ad Dionysium*, in Platonis editionibus praefigitur.

XVIII. pag. 42. *Phalaridis Epistolae CXLVIII.* ut in cit. Collect. a pag. 59. ad p. 107. ordine tamen aliquantum diverso, ab octogesima septima praesertim usque ad finem. Notandum praeterea duas ex hisce Epistolis, nimirum XXX. quae inc. Ἀχθέντας αἰχμαλώτους, & LIX. quae inc. Ἐγὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις, κ. λ. bis repeti in Codice, alteram sub numeris λ'. & ξγ'. alteram sub numeris μς'. & ξα'. licet ea, quae numero μς'. designatur, diverse incipiat, nimirum: Ἅπερ ἤδη πολλάκις, κ. λ. Ex hac duplicatione factum est, ut tota istarum Epistolarum summa ad numerum CL. in Codice pertingere videatur, quod tamen falsum. In fine repetitur etiam Epistola *Abaridis ad Phalaridem*, quae habebatur etiam supra sub N. νθ'. (in edit. est LVII.)

XIX. pag. 72. *b. Mithridatis Collectio Bruti Epistolarum LXX.* ut in edit. cit. a pag. 109. ad pag. 120. licet ordine aliquantum immutato, nullaque Mithridatis praevia Epistola.

XX. pag. 79. *b. Aeschinis Epistolae XII.* eodem ordine, quo in cit. edit. a pag. 36. ad pag. 46.

XXI. pag. 86. *b. Alciphronis Rhetoris Epistolae Piscatoriae & Amatoriae LI.* Exstant ibid. a p. 359. ad p. 380. ubi sunt tantummodo XLIV. Quae igitur desiderantur hoc loco in editione, & habentur in Codice, sunt:

XI. inscripta Γλαυκίππη Χαροπῇ. Inc. Οὐκέτ' εἰ μὴ ἐν ἐμαυτῇ, ὦ μῆτερ, κ. λ.

XXI. Κράτης Μνασοῖ. Inc. Μὴ ἀπέχου τοῦ καλλίςου κόσμου.

XXII. Λυσίᾳ. Inc. Ἀλλ' ἤκουσά σε, ὦ Λυσία ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος, κ. λ.

XXVII. Πανλάχανος μονογναθείῳ. Inc. Ἐξώλεις ἀπολοῖντο οἱ κλεισθένεις.

XXXIII. Δρυαντίδας Χρονίῳ. Inc. Οὐκέτι σοι μέλει οὔτε τῆς εὐνῆς ἡμῶν.

XLIV. Λέαινα Φιλοδήμῳ. Inc. Εἶδόν σου τὴν νύμφην.

LI. Αἱ ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι ταῖς ἐν ἄςει χαίρειν. Inc. Οὐκ ἐπύθεσθε τὰ νεώτερα, κ. λ. Quae quidem omnes praeter XXI. quae exstat inter Cratetis Epp. sub N. IX. loc. cit. pag. 346. magnis scatent lacunis.

XXII. p. 106. *b.* Sequitur Tractatus Anonymi circa methodum conscribendarum Epistolarum, sive Epistolicos characteres XXIV. continens, mutilus in principio; incipit enim a verbis . . . . . λοιδορίαις σοι χραίνειν, ὡς πυρ-

(1) In dicto Montfauc. Catalogo, errore fortasse typographi, legitur *Aboënippum* pro *Phaenippum*.

πυνθανόμενος, οὐ μικρῶς σπαράττομαι ἐπὶ τῇ σῇ αὐθάδως τολμωμένῃ λοιδορίᾳ. οὐκοῦν διανάστηθι, κ. λ. Deinceps post paucos versus incipit characterum huiusmodi series, quae ita habet: I. Παραμυθητική, II. ὑβριστική, III. ἀπαγγελτική, IV. σχετλιαστική, V. πρεσβευτική, VI. ἐπαινετική, VII. ἐγκωμιαστική, VIII. διδασκαλική, IX. ἐλεγκτική, X. διαβλητική, XI. ἐπιτιμητική, XII. ἐρωτηματική, XIII. παραθαῤῥυντική, XIV. ἀναθετική, XV. ἀποφατική, XVI. σκωπτική, XVII. μετριαστική, XVIII. αἰνιγματική, XIX. ὑπομνηστική, XX. λυπητική, XXI. ἐρωτική, XXII. μικτὴ ἐκ διαφόρων χαρακτήρων, XXIII. πρὸς φίλον ἀσπαστική, XXIV. ἀμοιβαῖα. Sunt igitur Epistolae XXIV. exercitationis gratia proprio marte confictae, totidemque variis argumentis accommodatae, cuiusmodi sunt illae, quae in Epistolarum Graecarum collectione Cuiaciana leguntur pag. 164. quas alii Libanio, alii Theoni vindicant; ab ipsis tamen omnino diversae. Prima enim, quae est *Consolatoria*, inc. Τὰ σκυθρωπὰ κατὰ θείαν ἀπόῤῥητον σοφίαν ϗ πρόνοιαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπάγεται, κ. λ. Vltima, quae est *responsiva*, des. τοῖς τῆς ἀγάπης καρποῖς τεθηλὼς ϗ ἡμῶν ὑπερευχόμενος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. valde nitidus, optimeque servatus. Constat foliis 110.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ.

EVSTATHIVS IN HOMERI ODYSSEAM.

COD. VI. Titulus interior ita habet: Εὐσταθίου μαΐστορος τῶν ῥητόρων, τοῦ ὕστερον Θεσσαλονίκης, παρεκβολαὶ τῶν εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. *Eustathii Magistri Rhetorum, postea Thessalonicensis Archiepiscopi, Parecbolae scholiorum in Odysseam.* Inc. Πικροὶ τὴν Ὀδύσσειαν καθὰ καὶ τὴν Ἰλιάδα εἰλήχασι λογισταὶ, ϗ μᾶλλον ταύτην ἤπερ ἐκείνην διασπαράττουσι. Des. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν ὀλιγοήμεροι αἱ τοιαῦται σπονδαὶ, ἐνταῦθα δὲ διηνεκεῖς. Τέλος τῆς Ὀδυσσείας. Vide quae supra diximus in recensione Codicis III. huius Plutei.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis 350.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΕΧΝΟΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SCHOLIA EX DIVERSIS SCRIPTORIBVS IN RHETORICEN HERMOGENIS.

COD. VII. Continet *Syriani, Sopatri, Marcellini, & Anonymi Commentaria uberrima in Hermogenis Artem Rhetoricam de partitione statuum & oratoriarum quaestionum.* Praecedit Εἰσαγωγὴ σχολίων ἐκ διαφόρων τεχνογράφων εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς Ἑρμογένους ῥητορικῆς. *Introductio scholiorum ex diversis artis scriptoribus in Hermogenis Rhetoricae prolegomena.* Inc. Ἔδει μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ϗ οἰκείοις εὑρήμασι κατακοσμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. Des. ἴδωμεν δὲ πόθεν ὁ ῥήτωρ ἤρξατο. Pag. 12. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν τῶν ὄντων. Commentaria incipiunt a Syriano: Τὴν περὶ τῶν στάσεων πραγματείαν, οἱ μὲν οὐδ' ὅλως ἠξίωσαν τέχνην, κ. λ. Desinunt in Sopatro, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ῥητὸν ἀμφίβολον ἔχει, ὥς τε τούτῳ τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν . . . . Imperfecta sunt, & in margine adscribitur λείπει. Multis praeterea passim lacunis scatent. Edita sunt Graece ab Aldo Venet. MDIX. fol. Concordat autem in omnibus hoc exemplar cum illo, quod recensuimus supra pag. 284. §. I. ita ut unum ab altero descriptum existimemus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio. Saec. XVI. ineuntis circiter, nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 237.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

COD. VIII. *Demosthenis Orationes XXIX. cum suis argumentis.* Praecedit *Vita*, auctore Anonymo, cuius initium: Ὁ βίος τοῦ ῥήτορος, ἀναγκαῖός ἐστι, κ. λ. Finis: καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα. Sequitur pag. 3. Λιβανίου εἰς τὸν βίον Δημοσθένους. *Libanii in Vitam Demosthenis.* Inc. Ἐπειδὴ, κράτιστε ἀνθυπάτων Κρόντιε (1). Des. πραγμάτων ἑκάστων ἰδιότητα. Haec exstat edita in cit. Demosthenis Operum edit. Tom. II. post Vlpiani Enarrationes p. 275. Succedunt Orationes hoc ordine:

I. pag. 4. *Olynthiaca prima*, cum Libanii argumento. In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 7. *Olynthiaca secunda*, cum Libanii item argumento. Ibid. p. 6.

III. pag. 10. *b. Olynthiaca tertia*, cum argumento. Ibid. p. 10.

IV. pag. 14. *b. Contra Philippum Oratio I.* cum duplici argumento. Primum est editum ibid. pag. 15. Alterum inc. Ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριακονταδύο πόλεων. Des. ἔχουσιν Ἀθηναῖοι βουλεύεσθαι.

V. pag. 20. *Contra Philippum secunda*, cum argumento Libanii. Ibid. pag. 25.

VI. pag. 23. *b. Contra Philippum tertia*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 44.

VII. pag. 30. *b. Contra Philippum quarta*, item cum Libanii argumento. Ibid. pag. 53.

VIII. pag. 37. *Ad Philippi Epistolam Oratio*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 64.

IX. pag. 39. *De Diopithe, & de Chersoneso*, cum Libanii argumento, quod desinit in voce ἐπιβουλεύοντος. Ibid. p. 35.

X. pag. 46. *b. De Haloneso*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 29.

XI. pag. 51. *b. De Pace*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 19.

XII. pag. 54. *b. In Androtionem, violatarum legum reum*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 416.

(1) In edit. Μόντιε.

XIII. pag. 64. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Libanii est editum; alterum Anonymi inc. Μαύσωλος ὁ τῆς Καρίας σατράπης. Des. ἤρπασαν τὰ χρήματα. Ibid. pag. 461.

XIV. pag. 88. *b. De republica ordinanda*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 67.

XV. pag. 92. *b. De Classibus*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 72.

XVI. pag. 97. *b. De libertate Rhodiorum*, cum duplici argumento. Primum, quod in edit. deest, inc. Συνεμάχυν Ἀθηναίοις ποτὲ οἱ Νησιῶται. Des. ἀλλὰ κ̇ πάντων Ἑλλήνων. Alterum est Libanii. Ibid. p. 77.

XVII. pag. 102. *Pro Megalopolitis*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 82.

XVIII. pag. 105. *b. De Corona*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 313.

XIX. pag. 144. *De falsa Legatione*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 200.

XX. pag. 183. *Adversus Leptinem de immunitate*, cum solo Libanii argumento. Ibid. p. 362.

XXI. pag. 201. *b. Contra Midiam*, cum solo Libanii argumento. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 228. *Contra Aristocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

XXIII. pag. 253. *b. Contra Cononem*, sine argumento. Ibid. p. 727.

XXIV. pag. 259. *De foedere Alexandreo*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 86.

XXV. pag. 262. *b. In Aristogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 490. In Cod. desinit in verbis, τῆς τούτου πονηρίας.

XXVI. pag. 274. *b. In Aristogitonem secunda*, sine argumento. Ibid. pag. 503.

XXVII. pag. 276. *Contra Neaeram*, cum argumento. Ibid. p. 517.

XXVIII. pag. 292. *b. Oratio Amatoria*, sine argumento. Ibid. p. 157.

XXIX. pag. 299. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna fortiter pro patria pugnantes obierant*, sine argumento. Ibid. p. 152. In Codice hunc habet titulum: Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς.

XXX. pag. 303. *b. Philippi Epistola ad Senatum, Populumque Atheniensium*. Ibid. p. 61. Aliqua leguntur scholia marginalia in Orationes *contra Androtionem*, & *contra Timocratem*. In prima pagina legitur sequens distichon Graecum cum Latina versione *in Demosthenem*:

Εἰ μὲν ἴσην ἰσχὺν τῇ (sic) γλώσσῃ, Δημόσθενες, ἔσχες,
Οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρχεν ἀνὴρ Μακέδων.
Si tibi par linguae robur, Demosthenes, esset,
Haud Macedum Regi Graecia capta foret.

ὁ Λάπος πεποιηκὼς γέγραφε (1).

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis 305.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demosthenis Orationes VIII. cum Scholiis.

I. pag. 1. ERant olim in hoc vetustissimo Codice Demosthenis Orationes XVI. ut ex numeris Graecis initio earum, quae supersunt appositis apparet: secunda enim designatur littera I. quae quum *X.* significet, apparet deesse octo integras. Prima igitur nunc est, quae olim erat nona, & inscribitur, *De falsa legatione*, sine ullo argumento. In cit. edit. pag. 200. Huius Orationis prima decem & octo folia, manu saeculi XVI. suppleta sunt. COD. IX.

II. pag. 42. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna occubuerant, &c.* sine argumento. Ibid. pag. 152. In Codice inscribitur: Ἐπιτάφιος.

III. pag. 47. *Adversus Leptinem de immunitate*, cum argumento Libanii ad marginem adiecto manu aeque antiqua. Ibid. p. 362.

IV. pag. 68. *b. Contra Midiam de alapa*, cum Libanii argumento in margine scripto. Ibid. p. 383.

V. p. 98. *b. Contra Aristocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

VI. p. 129. *In Androtionem violatarum legum reum*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 416.

VII. pag. 140. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Orationi praefixum, & in ipso contextu exaratum, est Libanii: alterum in margine conscriptum, est pars longioris argumenti, item editi, incipiens a verbis: ὑποθέσεις τοῦ λόγυ δύο, quae incidunt in p. 461. vers. 13. Huius Orationis unum folium, nempe 156. ab eadem manu Saec. XVI. suppletum fuit.

VIII. pag. 169. *Contra Aristogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ib. p. 490.

Variis abundant scholiis marginalibus aeque antiquis, quae videntur ex Vlpiani Rhetoris Enarrationibus in ipsas excerpta, quae habentur in cit. edit. Tom. II. Vberrima vero sunt in Orationes contra Androtionem, & contra Timocratem.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. Constat foliis 182.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demosthenis Orationes XX. & Aristidis VI.

PRaecedit Demosthenis Orationibus, Libanii Rhetoris Praefatio ad Proconsulem Mon- COD. X.

(1) Lapus a Castiglionchio iunior, Bononiae philosophiae, & humaniorum litterarum antecessor fuit. Vtrum vero iste sit, an quispiam alius, qui Distichon illud fecerit, ac scripserit, ignoramus.

Montium, qualis in cit. edit. Tom. II. pag. 275. legitur. Praefationem sequuntur pag. 2. eiusdem Libanii argumenta in Orationes XXIII. nimirum Olynthiacas III. Philippicam I. De Pace, Philippicam II. De Halonefo, De Chersonefo, Philippicam III., Philippicam IV., Orationem ad Philippi Epistolam, De republica ordinanda, De Classibus, De libertate Rhodiorum, Pro Megalopolitis, De Foedere Alexandreo, De Corona, De falsa legatione, Adversus Leptinem, Midiam, Aristocratem, Timocratem, & Aristogitonem: quae quidem omnia concordant cum editis suo loco. Pag. 8. occurrit Index Orationum Demosthenis, non solum earum, quae in hoc habentur Volumine, sed reliquarum omnium, quae sub illius circumferuntur nomine: tum ad implendam paginam vacuam nonnullae vocum, & phrasium explicationes. Pag. 9. *Philippi Epistola ad Senatum, & Populum Atheniensium*, ut in edit. cit. pag. 61. Ante hanc tamen multa deesse in hoc Codice opinor, nam sequens Demosthenis Oratio, numero ιβ′ designatur in margine. Hoc igitur praenotato, Orationum seriem persequamur.

I. pag. 10. *b. De Republica ordinanda*. Ibid. p. 67.

II. pag. 13. *b. De Classibus*. Ibid. pag. 72.

III. pag. 16. *b. Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.

IV. pag. 19. *De Rhodiorum libertate*. Ibid. p. 77. In Codicis margine legitur Orationis argumentum, quod inc. Συνεμάχυν Α'θηναίοις, κ. λ. ut in Cod. VIII. huius Plutei §. XVI.

V. pag. 22. *De Foedere Alexandreo*. Ibid. p. 86.

VI. pag. 24. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna occubuerant &c.* Ibid. p. 152.

VII. pag. 27. Fragmentum *Olynthiacae primae*, incipiens a verbis . . . . χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς, κ. λ. quae incidunt in edit. cit. p. 2. vers. 47.

VIII. pag. 28. *b. Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

IX. pag. 31. *Olynthiaca III.* cuius tamen deest finis, mutilato Codice; definit autem in verbis, ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰσχρὸν ἀπηλ . . . . quae incidunt in pag. 14. vers. 47.

X. pag. 33. *Contra Philippum IV.* Ibid. p. 53.

XI. pag. 38. *b. Ad Philippi Epistolam Oratio*. Ibid. p. 64. Haec Oratio habet ad marginem adscriptam fere totam Vlpiani enarrationem editam loc. cit. Tom. II. p. 52.

XII. pag. 40. *Contra Androtionem*, cum duobus argumentis, ut in edit. p. 416.

XIII. pag. 49. *De Corona*. Ibid. p. 313.

XIV. pag. 80. *De falsa legatione*. Ibid. p. 200.

XV. pag. 109. *b. Adversus Leptinem de immunitate*. Ibid. p. 362.

XVI. pag. 123. *Adversus Midiam de alapa*. Ibid. p. 383.

XVII. pag. 142. *Adversus Aristocratem*. Ibid. p. 429.

XVIII. pag. 160. *b. Adversus Timocratem*. Ibid. p. 461.

XIX. pag. 174. *b. Adversus Aristogitonem prior*. Ibid. p. 491.

XX. pag. 180. *Adversus eumdem altera*. Ibid. pag. 503. Sequuntur pag. 181. *b.* nonnulla Rhetorica ad implendam paginam vacuam exarata *de Exordiis Orationum, & figuris dictionis*. Pag. 182. *b. Nomina XII. mensium apud Romanos, Athenienses, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos*, litteris Graecis expressa. *Vita brevis Demosthenis*, auctore incerto, cuius initium: Ε'πὶ θάνατον Φιλίππυ τοῦ Μακεδόνος, κ. λ. Finis: ϗ ἀνδριάντες αὐτὸν ἐτίμησαν ἐν ἀγορᾷ ϛήσαντες.

XXI. pag. 185. Sequuntur Aristidis rhetoris Orationes quaedam, ac primo quidem *Oratio Platonica secunda pro Quatuorviris*, scilicet *Pericle, Cimone, Miltiade*, ac *Themistocle*. Inc. Παραιτεῖσθαι μέν. Des. ὐκ ἐχθρὸν κρίνω. Exstat in edit. Graec. Lat. Oxoniensi MDCCXXX. in 4. Tom. II. a pag. 116. ad pag. 315. Praecedunt Στίχοι εἰς Α'ριϛείδην ἀντιλέγοντα Πλάτωνι. *Versus in Aristidem contradicentem Platoni*:

Α'νδρὸς ἀρίϛυ θανόντος Α'χιλλέως,
Τρῶες πάντες παίζυσι, σκιρτῶσιν ὅλως.
Εἰ δέ γ' ἐκεῖνος περιὼν (1) . . . .
Κατ' ὄψιν εἶδε τὺς παίζοντας ἐκείνυς,
Πολλὺς Τρῶας Ε'κτορας ϗ Σαρπηδόνας.
Πάντας ἂν εἶδες εἰς τεῖχος πεφευγότας.
Viro forti Achille demortuo,
Troiani omnes ludunt, exsultant undique.
At si vir ille circum obiens . . . .
Coram illos videret ludentes,
Troianos multos Hectores, & Sarpedonas,
Omnes videres ad moenia confugere.

Tum Hypothesis in dictam Orationem, cuius initium: Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος. Finis: ἀνέλη τῶν δοκύντων ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν. Quinque autem veluti partes habet haec Oratio in Codice; quarum prima inscribitur *Pericles*, & incipit p. cit. 185. Secunda *Cimon*, pag. 201. *b.* cum hypothesi, cuius initium: Κίμων Μιλτιάδυ γέγονε παῖς, κ. λ. Tertia *Miltiades*, pag. 205. *b.* cuius hypothesis inc. Η'ρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ ἱκανῶς ἐξείργαϛαι, κ. λ. Quarta *Themistocles*, pag. 213. *b.* Quinta pag. 232. est anepigrapha, sed *Communis Apologia* potest inscribi. Habet autem Oratio, scholia marginalia, & glossas interlineares, omnia ab eadem, ut videtur, manu exarata. Scholia vero ita sunt copiosa, ut quum marginalibus quandoque spatiis minime caperentur, folia quaedam fuerint interserta, quibus illa possent exarari. Initium ipsorum est: Παραιτεῖσθαι μέν ἐϛι τὸ συγγνώμην αἰτεῖν. δυνάμεθα δὲ λέγειν ϗ ἐπὶ τῦ ἀπολογεῖσθαι τὸ παραιτεῖσθαι. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ οἶδα μὲν συγγνώμην αἰτεῖν· ὐ δεῖ γὰρ πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπολογεῖσθαι, κ. λ. Finis: ἀλλ' ὐ τύτυ χάριν πάντας ἐπαινῶ ῥήτορας, ἀλλὰ τὺς μὲν ἀρίϛυς θαυμάζω, τὺς δὲ φαύλως πρὸς αὐτὴν ἔχοντας ὐ . . . ψέγων. Di-

(1) Evanuerunt litterae.

Diversa prorsus sunt ab iis, quae in calce paginarum cit. edit. leguntur.

XXII. pag. 268. *b. Oratio Platonica Prima pro Rhetorica*, cum scholiis item marginalibus, & glossis interlinearibus. Concordat initium & finis Orationis cum edita Tom. cit. a pag. 1. ad p. 115. Scholiorum, quae in hanc multo sunt rariora, quam in superiorem Orationem, primum est: Τὸ προοίμιον ἔλαβεν ἀπὸ συςάσεως τῦ ἰδίυ προσώπυ, ὡς ὀφείλοντος πιςεύεσθαι, κἂν πρὸς παλαιότερον ἀγωνίζηται, κ. λ. Vltimum in verba τὰ μὲν ἐν μέτροις, κ. λ. ita habet: ἐπέταττε γὰρ αὐτῷ μὴ μόνον καταλογάδην, ἀλλὰ κατὰ σίχυς λέγειν πρὸς αὐτὸν ἑκάςης ἡμέρας, ᾗ πλείυς τύτων, εἰ βύλοιτο, ἐλάττυς δὲ ὐδαμῶς, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις φησίν. Et haec ab editis diversa sunt.

XXIII. pag. 307. *b. Oratio Platonica Tertia ad Capitonem*, cum paucissimis scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus, quae in prima tantum, ac secunda pagina occurrunt. Tom. cit. a pag. 315. ad pag. 331.

XXIV. pag. 312. *In Puteum, qui est in Aesculapii templo*. Tom. I. p. 252.

XXV. pag. 313. *Contra criminantes, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

XXVI. p. 314. *b. Oratio Aegyptica*. Ibid. p. 331. Mutila est in fine; desinit enim in verbis: ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῷ κεχυμένῳ ὁ Μενδήσιος . . . quae incidunt in edit. p. 361. v. 1.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. tineis, ac situ valde corruptus. Constat fol. scriptis 320.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ.

METHODVS DIONYSII.

COD. XI. I. pag. 1. Διονυσίυ Ἁλικαρνασέως μέθοδος πανηγυρικῶν, γαμηλίων, γενεθλιακῶν, ἐπιθαλαμίων, προσφωνηματικῶν, ἐπιταφίων, προτρεπτικῶν ἀθληταῖς. *Dionysii Halicarnassei Methodus Orationum panegyricarum, nuptialium, genethliacarum, epithalamicarum, prosphoneticarum, sepulcralium, exhortatoriarum ad athletas*; seu potius *Ars Rhetorica ad Hechecratem*, duodecim Capitibus constans. Inc. Πανήγυρις, εὕρημα μὲν, ᾗ δῶρον θεῶν. Des. οὗτος ὁ περὶ τῶν λόγων ἐξετάσεως λόγος. Concordat cum edit. Lipsiens. MDCXCI. fol. (quam citavimus supra Plut. LVIII. Cod. XXII. §. II.) Tom. II. a p. 33. ad p. 68. Notandum tantum, Capiti X. Περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελυμένων, hanc ab eodem Codicis scriptore notulam praefixam: Τοῦτο τὸ μονόβιβλον, οἶμαι, Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς συνέταξεν ὁ πρότερος· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ ὡς ἐκδεδομένυ αὐτῷ τοῦ περὶ μιμήσεως.

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Θυκυδίδου ἰδιωμάτων. *Eiusdem de iis, quae Thucydidi propria sunt*, Epistola inscripta: Διονύσιος Ἀμμαίῳ τῷ φιλτάτῳ χαίρειν (1). *Dionysius Ammaeo amicissimo salutem*. Habes in Cod. XXII. Plut. LVIII. §. II. supra p. 463.

III. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων πρὸς Ῥῦφον Μετίλιον. *Eiusdem de compositione nominum* (sive *de structura orationis*) *ad Rufum Metilium*. Inc. Δῶρόν τοι ᾗ ἐγὼ, φίλε, δίδωμι. Des. ᾗ φαῦλα, ᾗ ἄχρηςα. In dicta edit. Tom. cit. a p. 1. ad p. 32.

IV. pag. 100. Δημητρίυ Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐςι περὶ φράσεως. *Demetrii Phalerei de Interpretatione, hoc est de elocutione*. Inc. Ὥσπερ ἡ ποίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις. Des. ταῦτα ἀμφότερα. Exstat in Rhetorum Graecorum Collectione Aldi Manutii Venetiis MDVIII. fol. a p. 545. ad p. 573.

V. pag. 133. *b.* Ἀψίνυ ῥήτορος περὶ προοιμίων. *Apsinis Rhetoris de Prooemiis*, sive *Ars Rhetorica*. Inc. Εἴρηται μέν τινα ᾗ τοῖς, κ. λ. Des. τραγικὴ εἴη. Ibid. a pag. 682. ad pag. 726.

VI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. *Eiusdem de figuratis quaestionibus*. Inc. Τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. Des. μήπως δειχθῇ τὸ χρῆμα. Ibid. p. 727.

VII. pag. 192. *b.* Μινυκιανοῦ περὶ ἐπιχειρημάτων, ἐν ἄλλῳ, Νικαγόρυ. *Minuciani de sedibus argumentorum, in alio* (sc. exemplari) *Nicagorae*. Inc. Ὁ ῥήτωρ πίςεσι χρήσεται. Des. ᾗ Ἀθηναίοις. Ibid. p. 731.

VIII. pag. 198. Ἀριςείδυ περὶ τοῦ πολιτικῦ λόγυ. *Aristidis de civili dictione* (2). Inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν, Des. ταλαιπωρῦντες ἠνεσχόμεθα. Ibid. a pag. 641. ad p. 663.

IX. pag. 225. *b.* Sequitur Tractatus alter sine titulo; sed est *eiusdem Aristidis de simplici dictione*. Inc. Ἐπειδή σοι τὰς ἰδέας ὑπεδείξαμεν. Des. καθ' ἕκαςον εἴρηται. Ibid. a pag. 663. ad p. 682.

X. pag. 248. Μενάνδρυ ῥήτορος διαίρεσις τῶν ἐπιδεικτικῶν. *Menandri Rhetoris divisio caussarum in genere demonstrativo*. Inc. Τῆς ῥητορικῆς ἁπάσης. Des. βύλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν ἀρχόμενος αὐτοῦ. Ibid. a pag. 594. ad pag. 641. In Codice nullum adparet in fine defectus indicium. Apponitur autem haec amanuensis subscriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλῦ Νικοδήμου μοναχοῦ, διὰ συνδρομῆς ᾗ ἐξόδυ τοῦ εὐγενεςάτου Τζυλίυ Ῥωμαίου. διὰ τὸν κύριον μή με ἀρᾶσθαι, ἀλλ' ἱκετεύω, εὔχεσθαι. ἐγεγόνει ἐν μηνὶ Ἰαννυαρίῳ εἰς τὰς κζ'. *Absolutus est praesens liber manu propria a me peccatore Nicodemo monacho, opera & sumtibus nobilissimi Tzulii Romani. Oro vos per Dominum, ne maledicta, sed preces in me effundatis. Peractum est a me mense Ianuario die XXVII.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime servatus, cuius meminit Montfauconius Palaeogr. Graec. p. 86. Constat foliis scriptis 300.

AO-

(1) Hanc Epistolam omisit Montfaucon. in suo Catalogo: quem vero *de imitatione* tractatum enunciat, heic nullus apparet; fortasse pro titulo Operis notulam illam, quam mox retulimus, perperam accepit.

(2) Hic primus Aristidis Rhetoricorum Liber Montfauconium effugit; ex quo factum est, ut sequentem Tractatum, utpote titulo destitutum in Codice, ad Hermogenem pertinere suspicatus fuerit.

ΛΟΓΟΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ORATIONES, EPISTOLAE ET CARMINA DIVERSORVM.

Scilicet

Michaëlis Acominati, sive Choniatis, Greg. Nazianzeni, & Theophylacti Acbridis in Bulgaria Archiepiscopi.

COD. XII. Continet hoc Volumen, primum Michaëlis Acominati, sive Choniatis, Atheniensis Metropolitae, Orationes & Epistolas quamplurimas; sed quum Epistolae Orationibus sint intersertae, hasce ab illis secernentes, Homiliarum primum, & Orationum seriem dabimus; Epistolas vero in finem omnes reiiciemus, singularum initia eo primum ordine, quo iacent in Codice, deinde per alphabetum recensentes. Praecedit igitur:

I. pag. 1. Προθεωρία εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον τοῦ . . . . (1) *Protheoria in praesentem Librum* . . . . . . Inc. Φιλολόγος ὁ τοῦ βιβλίου τοῦδε πατὴρ. Des. πᾶσαν τὴν τοιαύτην παραιτεῖ νέμεσιν. Habetur haec Ms. una cum plerisque ex sequentibus Orationibus in Bibl. Bodleiana inter Codd. Baroccianos num. 131. ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 402. in not. secunda, ubi ipsius Codicis Barocciani quamdam exhibet recensionem. Hanc protheoriam excipiunt statim Epistolae VII.

II. pag. 3. *b.* Πρὸς τοὺς ἀχθομένους διὰ τὸ ἀφιλένδεικτον. *Ad eos, qui aegre ferebant, quod specimen ingenii sui edere nollet.* Inc. Ὁμήρῳ τῷ μεγαλοφωνοτάτῳ. Des. ἢ ῥᾶθ' ὑπέρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην. Ms. ibid.

III. pag. 7. *b.* Ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον ἀρχιεπίσκοπον Χωνῶν κύριον Νικήταν. *Encomium in beatum Archiepiscopum Chonarum D. Nicetam.* Inc. Κωφὸς μὲν ἀνήρ. Des. τοῦτο γέρας ἔχειν λαβών. Exstat Ms. & in dicto Cod. Barocc. Erat autem Nicetas iste Choniates, frater germanus Michaëlis, minorque natu, cuius exstant Historiae Byzantinae Libri XXI. & Thesaurus Orthodoxae Fidei Libris XXVII. comprehensus.

IV. pag. 19. Λόγος ἐκδοθεὶς τινι τῶν ῥητορευόντων εἰς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κύριον Μιχαήλ. *Oratio tradita cuidam Rhetori in Sanctissimum Patriarcham D. Michaëlem.* Inc. Ἔστι τις Σικελικός τις λειμών. Des. ὡς σίλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον. Ms. in dicto Codice.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ λόγος, ὅτε πρῶτον ταῖς Ἀθήναις ἐπέβη. *Eiusdem Oratio* habita, *quum primum Athenas ingressus est.* Inc. Τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. Des. ἵνα καὶ αὐτοὶ ναὸς θεοῦ εἴημεν, ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Ms. in dicto Cod. Barocc. 131.

VI. pag. 27. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα κατὰ τὴν τρίτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν, ἐν ᾗ καὶ ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς σταυρὸς προτιθέμενος προσκυνεῖται. *Eiusdem Homilia dicta in tertia Dominica Ieiuniorum, in qua venerabilis & vivifica Crux proposita adoratur.* Inc. Καὶ ὁδοιπόρος ὄρθιαν ἐλαύνων. Des. καὶ ἀκαταλύτῳ ἑορτῇ ἡμῶν, ἀμήν. Ms. ibid.

VII. pag. 28. *b.* Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν βαΐων. *In festum Palmarum.* Inc. Ὁ μὲν προφητικώτατος. Des. καὶ λέγειν κατὰ θεόν. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Latine vero edita in Bibl. Concionat. Combefisii Tom. III.

VIII. pag. 30. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Νικηφόρον τὸν Προσοῦχον ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάντα. *Allocutio ad Praetorem D. Nicephorum Prosuchen, Athenas ingredientem.* Inc. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου. Des. καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Sequuntur deinde aliae Epistolae XV.

IX. pag. 38. Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Λεωνίδην καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ. *In sanctum hieromartyrem Leonidam, & socios eius.* Inc. Εἶτα πάλαι μὲν Ἀθήνησιν. Des. ἧς γένοιτο τυχεῖν καὶ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Inter Elogia, ac Vitas Sanctorum, quorum alphabeticam syllogem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. p. 48. seqq. nulla de hisce fit mentio.

X. pag. 39. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Δημήτριον τὸν Δριμὴν ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάντα. *Acclamatio in Praetorem D. Demetrium Driman, Athenas ingredientem.* Inc. Τὸν Θησέα φασὶν ἐκεῖνον. Des. καὶ γῆρας παρεκτείνων ἀκρότατον. Redeunt nunc aliae Epistolae XIX.

XI. pag. 52. *b.* Ὁμιλία ἐπιστάντος τῷ κατ' Εὔβοιαν Εὐρίπῳ. *Homilia quum primum inviseret Euripum Euboicum.* Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Des. ὁ ὢν καὶ καλούμενος νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. In dicto Cod. Barocc. 131.

XII. pag. 54. Θρηνῳδία ἐπὶ τῷ μακαρίτῃ κυρίῳ Θεοφυλάκτῳ τῷ Βελισσαριώτῃ. *Threnodia super beatae memoriae D. Theophylacto Belissariotae.* Inc. Θρήνους μὲν πλέκειν ἀμέτρους. Des. καὶ ποιμένος καὶ ἀμνοῦ δι' ἡμᾶς, ἀμήν.

XIII. pag. 57. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰσαάκιον τὸν Ἄγγελον. *Oratio encomiastica in Imperatorem D. Isaacium Angelum.* Inc. Εἶτα βασίλισσα μὲν νόσου. Des. καὶ τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς ἐπεκτείνοντος. Ms. in dicto Cod. Barocc. Sequuntur aliae Epistolae XI.

XIV. pag. 73. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μακαρίτην ἀρχιμανδρίτην τῶν ἐν Ἀθήναις μοναστηρίων κύριον Νεόφυτον. *Oratio funebris in beatae memoriae D. Neophytum monasteriorum Atheniensium Archimandritam.* Inc. Εἰ καὶ Σολομὼν ἔφη του γνωματεύων. Des. ἢ πρότερον ἱλεούμενος. Ms. ibid.

XV. pag. 78. *b.* Μονῳδία εἰς τὸν ἁγιώτατον Θεσσαλονίκης κύριον Εὐστάθιον. *Monodia in SS. Thessalonicensem D. Eustathium.* Inc. Ὦ συγνὸς αἰών, ὦ τλήμων ἡμεῖς γενεά. Des. καὶ λατρεύοντες. Ms. ibid. Redeunt nunc Epistolae VIII.

XVI. pag. 86. *b.* Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Hypomnesticum in Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι. Des. τολμήσαντες ἐδεή-

(1) Tituli reliqua prorsus evanida oculorum aciem eludunt; sed nomen fortasse *Michaëlis Acominati* continebant.

ἐδεήθημεν. Sequuntur Epistolae XVIII. (1).

XVII. pag. 93. Προσφώνημα εἰς τὸν γυναικάδελφον τοῦ βασιλέως κύριον Βασίλειον τὸν Καματηρόν. *Acclamatio in fratrem uxoris Imperatoris D. Basilium Camaterum*. Inc. Τὸν μεγαλουργὸν Ἡρακλῆν. Des. τῆς μετεώρου λυχνίας τῶν ἀνακτόρων. Redeunt Epistolae X.

XVIII. pag. 98. *b*. Προσφώνημα εἰς τὸν μέγαν Δούκαν τὸν Στρυφνόν. *Acclamatio in magnum Ducam Stryphnum*. Inc. Ἔδει μὲν διαμεμενηκέναι Ἀθήνας. Des. καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖσε γαληνοὺς λιμένας μεθορμίζοντος. Postrema huius Allocutionis, recentiori manu suppleta sunt propter unius folii defectum ante paginam 104. cuius propterea prima verba . . . . . τῇ δόξῃ· δεδοξασμένα δὲ ὅμως πάντα κ. λ. quo pertineant, ignoramus; ultima tamen esse alicuius Homiliae, patet ex conclusione, quae ita habet: ὧν ἐν μεθέξει καὶ ἡμεῖς εὑρεθείημεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Sequuntur Epistolae XIV. quarum tertiae, quae in reliquarum serie est XCI. hic titulus praefigitur: Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί, ἃς ἔγραψεν ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Κέω. *Eiusdem Epistolae, quas ex insula Chio conscripsit*.

XIX. pag. 116. *b*. Μονῳδία εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην. *Monodia in fratrem suum D. Nicetam Choniatem*. Inc. Ὢ πονηρᾶς ἀγγελίας, ὢ πικρᾶς ἀκοῆς. Des. καὶ ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς αἰωνίου. Exstat in Biblioth. Regia Parisiensi Cod. MCCXXXIV. Graece nondum prodiit praeter particulam quamdam ab Allatio contra Hottingerum p. 197. prolatam. Latine vero ex Petri Morelli versione una cum Libris Historiarum Nicetae edita est Paris. MDLXVI. fol. & in Corpore Historiae Byzantinae Francof. MDLXVIII. fol. & in Bibl. Patr. Lugdun. Tom. XXV. pag. 180. Sequuntur deinde Epist. LXXVIII. quae una cum superioribus coniunctae numerum efficiunt CLXXX.

XX. pag. 164. Προθεωρία εἰς τοὺς ἀπὸ ψυχῆς καὶ σώματος λόγους. *Protheoria in Sermones Animae & Corporis*. Inc. Τὴν τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς διαφορὰν, κ. λ. Des. ταῦτα ἔδει προθεωρηθῆναι, καὶ δὴ προτεθεώρηται. Sermo Animae inc. Εἰ μὲν παρ' ἄλλοις οὐκ εἰδόσιν ἐπ' ἀκριβὲς τὴν κατ' ἐμοῦ ἐπήρειαν τοῦ συζυγοῦς τοῦδε σώματος, κ. λ. Des. δι' ὑμῶν διαιτητῶν ἅμα καὶ πρέσβεων. Sermo Corporis pag. 169. *b*. inc. Ὅσην μὲν ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ ἡλίκα σκώμματα ξυμφορήσασα κατέχεέ μου ἡ σεμνὴ ψυχὴ, κ. λ. Des. ψῆφος καὶ τὰ πρακτέα, καὶ μὴ, διοριζοῦσα. Sequitur pag. 176. Ἡ διαίτησις τῶν δικαστῶν. *Sententia a iudicibus prolata*. Inc. Ἐπειδήπερ ἐξ ἀμφοτέρων τοὺς λόγους ἠκούσαμεν ἀνὰ μέρος. Des. εἰς τὴν χώραν τῶν ἀσεβῶν ἀπενεχθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κ. λ.

XXI. pag. 177. Τοῦ αὐτοῦ σχέδος. *Eiusdem* (nempe Michaëlis Acominati) *scheda*. Inc. Εἰ καὶ μὴ χρόνιος ἦν ἐν γῇ βαρβάρων, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis: οὑτωσὶ εἰσεκώμασε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ τὸ μήπω . . . Interseruntur in medio nonnulli versus iambi *ad Deum*, quorum initium:

Ἀλλ' ὦ κατοικῶν οὐρανοῦ κύτος μέγα, κ. λ.

XXII. pag. 180. Τοῦ Ἀθηνῶν. *Atheniensis Metropolitae* (sc. Michaëlis eiusdem Acominati) Lusus *Theano* inscriptus versibus heroicis. Primi septem rubris litteris sunt exarati, ac tituli loco videntur praefixi; ita enim habent:

Ἡσυχίης τόδ' ἄθυρμ' ἐμὸν, ἠδὲ τελέσχη μακρὰ.
Ἀνδρὸς ἀκηδιόωντος ἀήματι νυσταλόεντι,
Οὐ μὰν ἄμουσον πάμπαν, ὅλον τε πόνῃ πέπαικται.
Ἀλλ' ἐπιμὶξ τῇς παιδιῆς ἔσθ' ἅκεν ἐσπούδασαι·
Οὐδὲ γε αὖ ἱερῇ πολιῇ καθάπαξ ἀπεοικός.
Οὔνομα καὶ Θεανὼ κικλήσκεται, οὔνομα σεμνόν.
Καί κε σὺ τοῦτο γνώσεαι, ὦ φίλος, αὐτίκ' ἐπελθών.

Mei otii hic iocus est, & merae nugae,
Viri negligentis spiritu somnolento dictatae:
Sed non prorsus illepidus labor, nec totus iocularis est:
At mixtim quaedam sunt inter iocos seria,
Neque a sacra canitie penitus abhorrentia.
Nomen, quo inscribitur, est Theano, nomen decorum.
Sed tu haec dignosces, amice, statim aggressus legere.

Carmen inc.

Κόσμον ἐμῶν προθύρων συκέην σκιόεσσαν ἀείδω.

Des.

Δουλοσυνάων ἀργαλέα προταμὼν ζυγόδεσμα.

Notandum huius poëtici Lusus folium unum inter Theophylacti Epistolas, de quibus infra, male fuisse a bibliopego insertum.

XXIII. pag. 85. *b*. Sequuntur alia Carmina eiusdem, heroico metro conscripta, quorum haec sunt argumenta:

I. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου,
II. εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν,
III. εἰς θεοτόκιον,
IV. εἰς τον μονόχειρον,
V. εἰς τὴν σταύρωσιν,
VI. εἰς τρίμορφον,
VII. εἰς ἀγγέλους. Horum postrema tria sunt iambica.

XXIV. pag. 187. Ἀρχαί τινων διαφόρων ἐπιστολῶν. *Initia quarumdam diversarum Epistolarum*, quae sunt numero XXIII. exercitationis gratia fortasse exarata.

XXV. Orationibus hactenus, aliisque Michaëlis Acominati Opusculis recensitis, ad Epistolas veniamus, quae hunc in Codice habent ordinem:

I. inscribitur: Πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην (2).

Incipit: Πολλάκις ἐπέστειλας ἡμῖν περὶ τῶν ἡμετέρων πονημάτων.

II. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐσταθίῳ (3).

Ὤμοι ἐγώ. τίποτε τοσοῦτος ὑπερρύη χρόνος;

III.

(1) Montfaucon. XVI. tantum enunciat.
(2) Illum nimirum, de quo paullo ante in § III. pag. 501 mentionem fecimus.
(3) Illum intellige, qui Commentariis doctissimis totum Homerum illustravit, de quo vide supra pag. 489.

III. Τῷ Πηγονίτῃ κυρῷ Κωνςαντίνῳ.
Βαβαὶ τῆς τῦ λογογράφυ δεινότητος.
IV. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Εὐδαίμων οὗτος ἀνὴρ, ᾗ εἴ τις ἄλλος.
V. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ο' μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς, ἤδη δὲ ᾗ σός.
VI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Υ'ψώσω σε, θειότατε δέσποτα.
VII. Πρὸς τὸν αὐτὸν Θεσσαλονίκης.
Ο'δ' αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν, κ. λ.
VIII. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Α'θήνηθεν τὸ γράμμα, ἀλλ' οὐ παρὰ τῦτο, κ. λ.
IX. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ (1).
Τί τοῦτο πέπονθα, μακαριώτατε δέσποτα.
X. Τῷ Φουρνίτῃ κυρῷ Θεογνώςῳ.
Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηται μυ.
XI. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ (2) κυρῷ Γεωργίῳ.
Ω'μοι ἐγὼ, τίποτε ἄλλοτε μὲν ἄλλοι.
XII. *Eidem*.
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμέν σοι.
XIII. Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι (3) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς, πανεντιμώτατε.
XIV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Η''θελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐγχαράττειν.
XV. Τῷ Βελισσαριώτῃ κυρῷ Ι'ωάννῃ.
Βαβαὶ τῆς σιγῆς. σχετλιάσω γάρ.
XVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Α'γιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην.
XVII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Τί ὅτι ἓν ᾗ μόνον ἦν τὸ καλόν.
XVIII. Τῷ Θηβῶν κυρῷ Ι'ωάννῃ (4).
Πανιερώτατε ἀδελφὲ, ἐλπίζομεν ᾗ εὐχόμεθα.
XIX. Τῷ νέων Πατρῶν (5) ϗ ὑπερτίμῳ (6) κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ε'γὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιςέλλων.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ.
XXI. Τῷ σακελλαρίῳ (7) τῶν Α'θηνῶν τῷ Φωκᾷ.
Ε''δει μὲν, θεοφιλέςατε, μηδεμίαν σοι.
XXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Μετὰ πλείςης αἰδοῦς ἐγχαράττω.
XXIII. Τῷ νέων Πατρῶν ϗ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ᾗ σοφώτατε.
XXIV. Τῷ αὐτῷ.
Σύμφημι ᾗ αὐτὸς, σοφωτάτη, κ. λ.
XXV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή.
XXVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Βασιλείῳ (8).
Ε''δει μὲν ἐς τοσοῦτον ςερεῖσθαι.

(1) Fuit monachus collis S. Auxentii, & Patriarcha Constantinopolitanus ab anno MCLXXVIII. ad annum MCLXXXIII.
(2) Nihil de hac voce in Glos. Med. & Infim. Graecit. apud du-Cangium occurrit.
(3) Σκευοφύλαξ erat, qui sacra Ecclesiae vasa custodiebat.
(4) Intellige Thebas Boeotias metropolim in provincia Helladis, quibus praeerat Ioannes anno MCLXVI. Vide Le-Quienium in Orient. Christian. Tom. II. pag. 211.
(5) Novarum Patrarum Ecclesia in provincia Thessaliae sita erat. Huius quoque Praeses erat Euthymius anno MCLXVI. Vide Le-Quienium loc. cit. p. 124.
(6) Υ'περτίμυ titulo utplurimum insigniti erant Metropolitae, qualis erat Euthymius iste. Ob doctrinae praestantiam etiam Michaëli Psello adhuc superstiti tributus fuit; quod quum illi plurimorum suae aetatis conflasset invidiam, orationem in ipsos conscripsit, quae habetur supra pag. 415. §. XXXIX.
(7) Sacellarius erat ecclesiasticae pecuniae curator & custos. Σακέλλη enim, sive σακέλλιον dicebatur *sacculus pecuniarius*, hoc est aerarium Ecclesiae, quo eleemosynae adservabantur.

XXVII. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαροῖς οἶδε.
XXVIII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φιλτάτη μοι.
XXIX. Τῷ νέων Πατρῶν ᾗ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ (9).
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα.
XXX. Τῷ Ματζύκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Πιςὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτη μοι.
XXXI. Τῷ σεμνῷ ᾗ ἐπὶ τοῦ κανικλείυ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Τίς λαλήσει τὰς δυναςείας τοῦ κυρίυ.
XXXII. Τῷ αὐτῷ.
Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας ἐνάργεια.
XXXIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Α'γιώτατέ μυ δέσποτα, πότερον μόνοις ἡμῖν.
XXXIV. Τῷ Ματζύκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Νῦν εἴπερ ποτε μνείαν ἐποιήσατο.
XXXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.
Οὐ διορίζω προσαγορείαις ἢ γράμμασι.
XXXVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Η''θελον αὐτὸς συμπαρεῖναί σοι.
XXXVII. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ κυρῷ Λουκιανῷ.
Καὶ τοῦτο σὸν, ᾗ τῦτο τῆς σῆς ἀρετῆς.
XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε, τιμιώτατε.
XXXIX. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Οὐκ οἶδα, πανσέβαςε κεφαλὴ, ὅπως, κ. λ.
XL. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Η'πάτησάς με, κύριε, ᾗ ἠπατήθην.
XLI. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Πρέσβυς, σοφωτάτη ᾗ φίλη μοι κεφαλή.
XLII. Τῷ μεγαλυπερόχῳ πρωτονοταρίῳ... (10) καὶ πραίτωρι κυρῷ Νικολάῳ τῷ Τριψύχῳ, (vel Τριψύχῃ).
Α'νέπνευσα μικρὸν τῶν περιςοιχιζόντων.
XLIII. Τῷ Γαρδικίυ (11) ᾗ περιςεράς ἐπισκόπῳ κυρῷ Ε'πιφανίῳ.
Ι'ερώτατε ᾗ ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι.
XLIV. Τῷ ἁ (sic) πανεντιμουπερτάτῳ θείῳ τοῦ βασιλέως τῷ Καςαμονίτῃ.
Ε''μελλεν ὁ πάμμεγας ᾗ ἅγιος κύριός μου.
XLV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ο''περ τῆς γραφῆς ἱςορήσης μανθάνομεν.
XLVI. Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρῷ Λεοντίῳ (12).
Α'γιώτατέ μυ δέσποτα ϗ αὐθέντης.
XLVII. Τῷ Κοφινῷ κυρῷ Ι'ωάννῃ.
Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν.

 XLVIII.

(8) Basilius Camaterus fuit Patriarcha Constantinopolitanus ab anno MCLXXXIII. ad annum MCLXXXVI. ac Theodosio in insulam Terebinthum secedenti successit.
(9) In margine e regione huius tituli ab eadem, ut videtur, manu adiecta sunt verba: Τῷ πατριάρχῃ μᾶλλον ἢ τῷ νέων, &c. ut videatur *Patriarchae* potius *cuidam* inscribi, quam *novarum Patrarum Episcopo* debuisse.
(10) Ita per compendia titulus hic effertur, ut reliquis vix coniectura perceptis, unius tamen verbi neque vim adsequi, neque formam typis exhibere licuerit.
(11) Gardicium unus erat ex Episcopatibus Metropolitano Larissae in provincia Thessaliae subiectis, cuius meminit tantummodo Le-Quienius loc. cit. pag. 103. 104. lin. 17. nullos tamen ipsius Praesules recenset.
(12) Septem tantum menses Patriarchalem sedem obtinuit Constantinopoli Leontius anno MCXC. dictus *Theotocites*, quod per Θεοτόκον, quam sibi apparuisse dicebat Imperator, electus fuisset. Successit autem Nicetae Muntani.

XLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος.

IL. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου (1) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φόβος, ὃν ἐφρόντισα, φησὶν, ἦλθέ μοι.

L. Τῷ ᾱ σηκ. (f. πρωτασηκρήτῃ) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Δριμῇ.

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν τὰ ἐπιςολιμαῖα.

LI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα ἐγώ.

LII. Τῷ Πικριδίῳ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ λογαριαςῇ (2) τοῦ Πραιτωρίου.

Ἡδὺ τὸ φθέγμα, τἄλλά τε καὶ ὡς, κ. λ.

LIII. Τῷ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Βελισσαριώτῃ.

Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ.

LIV. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Ἅπερ πάσχουσι ζωγρούμενα τὰ πτηνά.

LV. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς του Στουδείου κυρῷ Λουκιανῷ.

Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων καὶ ἐρωμένων πόθος.

LVI. Τῷ Κοψηνῷ κυρῷ Ἰωάννῃ.

Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων ζωή.

LVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Αἰεὶ παῖδες οἱ Ἕλληνες.

LVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἕως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου, κεκράζομεν.

LIX. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε ἄλλης χρείας.

LX. Τῷ μεγάλῳ Δουκὶ τῷ Στρυφνῷ.

Ἐπειδὴ Θεὸς ἀνάγων δι' ἄλλοτε ἄλλων.

LXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ (3).

Δείλαιοι μὲν, καὶ δείλαιον ἕλκοντες βίον.

LXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Ἆρ' οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα με.

LXIII. Τῷ σεμνῷ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ (4).

Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις ὀφείλει.

LXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοι.

LXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἅπαν, κ. λ.

LXVI. Τῷ θεοφιλεςάτῳ σπαθαρίῳ κυρῷ Κωνςαντίνῳ.

Ὄντως τῷ δυνατῷ μείζων ἡ πεῖρα.

LXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντά ἐςιν.

LXVIII. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Ἀδικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς.

LXIX. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαὴλ (5).

Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν.

LXX. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ Στουδείου κυρῷ Λουκιανῷ.

Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος.

LXXI. Τῷ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης (6) κυρῷ Κωνςαντίνῳ τῷ Μεσοποταμίτῃ.

Ὁρατικόν φησιν ἄνδρα καὶ ὀξὺν, κ. λ. Mutila est in fine haec Epistola.

LXXII. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Ἰωάννῃ (7).

Εὐδαίμων ἀεὶ καὶ τρὶς καὶ πολλάκις.

LXXIII. Τῷ νέων Πατρῶν.

Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλὴ, ἔντεινε.

LXXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν ἡμῖν, κ. λ.

LXXV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ.

Ἆρ' ἐπόψεται καὶ γράμμα ἡμέτερον.

LXXVI. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Εἴ πέρ τι ἄλλο κατ' εὐχὴν ἐμοὶ, κ. λ.

LXXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Κωνςαντίνῳ τῷ Τορνίκῃ.

Ὡς εὐδαίμων εἴ πέρ τις ὁ μακαρίτης.

LXXVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ (8) κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ ἠονοπό . . . . (f. ἠονοπόντῳ, nam postremis litteris adscriptum est τ.)

Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφὸς, κ. λ.

LXXIX. Τῷ νέων Πατρῶν.

Ἑλλάδις δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι, κ. λ.

LXXX. Πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀθηνῶν (nempe Michaëlem Acominatum) τοῦ ὑπερτίμου νέων Πατρῶν κυροῦ Εὐθυμίου.

Ἐμοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη.

LXXXI. Τῷ γέροντι τῆς μονῆς τοῦ Κομνηνοῦ κυρῷ Ἀθανασίῳ.

Εἰ παροδικῶς καὶ προσβραχὺ ἐντυχόντες.

LXXXII. Τῷ ἀναγραφεῖ (9) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Κολυμβᾷ.

Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν.

LXXXIII. Πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν σύντροφον αὐτοῦ κῦρον τὸν Νομικόπουλον.

Ἤδη πάντων ἡ μοχθηρία περίεςιν.

LXXXIV. Τῷ Καμάκωνι κυρῷ Γεωργίῳ.

Ἀκήκοα, πανσέμνη κεφαλὴ, πολλῶν.

LXXXV. Τῷ ὁσιωτάτῳ κυρῷ Ἡσαΐᾳ τῷ Ἀντιοχείτῃ (10).

Ὡς δρόσος ἐπ' ἄγρωςιν, ἢ οἰκειότερον εἰπεῖν.

LXXXVI. Τῷ Θηβῶν κυρῷ Μανουήλ (11).

Ἁγιώτατε καὶ πανυπέρτιμε δέσποτα, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ.

LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀγαπήσω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα,

LXXXVIII.

(1) Κανίκλειον, *Caniculus*, erat atramentarium Imperatoris, cui qui praeerat, ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου dicebatur; hoc autem illi nomen est inditum, sive quod caniculi formam referret, sive quod caniculis fictitiis, ut hodie etiam fieri solet, sustentaretur.

(2) Λογαριαςῶν duo genera erant: primi dicebantur λογαριαςαὶ τῆς αὐλῆς, ii nimirum, *qui in Palatio merentibus stipendia exsolvebant*; alteri λογαριαςαὶ τῆς πλόας, *qui classis rationes expendebant*: prioris generis erat hic Basilius.

(3) Idem est atque ille, cui inscripta erat Epistola XIII. Ex magno igitur Sceuophylace creatus est Patriarcha Constantinopolitanus anno MCXCII. ac Dositheo successor fuit.

(4) Ille est fortasse Theodorus Irenicus, cognomine *Copas*, qui anno postea MCCXV. Nicaeae Patriarcha electus est

(5) Hic quoque Michaël Autorianus, sive Saurianus fuit Patriarcha Nicaenus ab anno MCCVI. ad annum MCCXIV. Haec tamen illi Epistola, quemadmodum etiam aliae superiores, conscriptae fuere, antequam Patriarchali munere fungeretur.

(6) Ὁ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης idem valet, ac *Σακελλάριος*, de quo vide supra notam ad Epistolam XXI.

(7) Forte ille est, qui in serie Episcoporum Thessalonicensium *Ioannes IV.* a Le-Quienio loc. cit pag 53. recensetur, de quo tamen, praeter nomen, ne verbum quidem addit.

(8) Παρακοιμώμενος, *Praepositus Cubiculi*; ac prioribus saeculis dignitas erat Eunuchis tributa; extremis vero temporibus, duplicis fuit generis; alius enim erat παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος, *cubicularius Imperatoris*; alius παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης, *annuli regii signatorii custos*.

(9) Ἀναγραφεύς, proprie *Descriptor*, erat *Tributorum exactor*. Vide Du-Cangium loc. cit pag. 67

(10) Quum & ex inscriptione, & ex ipso Epistolae contextu videatur Esaias iste Antiochenae Ecclesiae Praesul fuisse, miror nullum in ipsorum serie Esaiam a Le-Quienio loc. cit. recenseri.

(11) Inter Thebarum Episcopos, nullum, cui nomen *Manuel*, recenset Le-Quien. loc. cit.

LXXXVIII. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα.
LXXXIX. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων καὶ καλῶς ἔχων.
XC. Τῷ αὐτῷ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων.
XCI. Πρὸς τὸν Θηβῶν.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι.
XCII. Τῷ αὐτῷ Θηβῶν κυρῷ Μανυήλ.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδύνων μυ.
XCIII. Τῷ ἰατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδύκῃ.
Ὅσον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένοι.
XCIV. Τῷ καθηγυμένῳ τοῦ κυροῦ (1) Μελετίυ κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ἐρωτᾷς, σεβασμία ϗ φίλη μοι κεφαλή.
XCV. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ. ὃ γὰρ πρὸς τὸν θεὸν, κ. λ.
XCVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὡς εὐμαθές μοι τὸ σὸν, ἁγιώτατε, κ. λ.
XCVII. Τῷ καθηγυμένῳ τοῦ ἁγίυ Μελετίυ τῷ κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ Θεός.
XCVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ἐψυχαγώγημαι ϗ αὖθις.
IC. Τῷ αὐτῷ.
Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί.
C. Τῷ ὁσιωτάτῳ μοναχῷ (2) κυρῷ Λυκᾷ.
Ὀψὲ καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ.
CI. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ σεβαστῷ.
Ἤθελον, ἀνεψιὲ, συμπαρεῖναι.
CII. Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν, τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχουσα.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιστολῆς τύπῳ.
CIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Γράμμα μοι ἐγκεχείρισαι, πανεντιμώτατε.
CIV. Τῷ αὐτῷ.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε.
CV. Τῷ αὐτῷ.
Οὔτε τοῦ ἐπιστέλλειν ἡμῖν.
CVI. Τῷ Εὐρίπυ κυρῷ Θεοδώρῳ (3).
Ἔοικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις.
CVII. Τῷ Θηβῶν γραμματικῷ.
Οἷα ἐπιστέλλειν ϗ γράφειν.
CVIII. Τῷ ἀρχιτρῷ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Καλλίστῳ.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ.
CIX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Οὐκ ἀναμενῶ ϗ αὖθις.
CX. Τῷ Καρύστου κυρῷ Δημητρίῳ (4).
Εἰ καὶ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις.
CXI. Τῷ υἱῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ἐξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω.
CXII. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε.

CXIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ ϗ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἁγιοσοφίταις.
Ἐγὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν, κ. λ.
CXIV. Τοῖς αὐτοῖς.
Ἠπάτησάς με, κύριε, ϗ ἠπατήθην.
CXV. Τῷ Πιστοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.
Ἰοὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας.
CXVI. Τῷ ἰατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδούκῃ.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια.
CXVII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, ϗ ὡς ἐξὸν ἐν τοιύτῳ καιρῷ.
CXVIII. Τῷ Βαρδύνῃ (5) κυρῷ Γεωργίῳ.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα.
CXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πόσης οἴει με ὑποπίμπλασθαι.
CXX. Τῷ σεβαστῷ κυρῷ Μανουὴλ τῷ Ταλέᾳ.
Πῶς ἄν σοι δηλώσω, πανσέβαστε.
CXXI. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ κυνη ... (f. κυνηγίου) τῶν φιλοσόφων.
Νῦν ὃ ἐπεκλήθης γέγονας.
CXXII. Τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τῷ τε κυρῷ Νικήτᾳ ϗ τῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὢ πικρᾶς ἀγγελίας, ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς.
CXXIII. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα.
CXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς.
CXXV. Τῷ καθηγυμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.
Τὸ προσεχῶς σταλὲν γράμμα συ.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθέν μοι.
CXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα.
CXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Πολλὰς ὀφείλεις, τιμιώτατε.
CXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πῶς ἄν σοι παραστήσω.
CXXX. Τῷ γυναικοθείῳ τοῦ βασιλέως σεβαστοῦ Λασκάρεως κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν ἀπόκειται.
CXXXI. Τῷ καθηγυμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.
Τὸ γράμμα συ δεξάμενοι, τιμιώτατε.
CXXXII. Τῷ ἀρχιτρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδύκῃ.
Εἰ καὶ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων.
CXXXIII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Νικήτᾳ.
Οἱ στρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμώτατε.
CXXXIV. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίυ Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ὡς μακαριστὸς ἀνὴρ ὗτος ἐμοί.
CXXXV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν τυραννίδα.
CXXXVI. Τῷ καλῷ καιρῷ κυρῷ Ἰωάννῃ.
Εἰ μὲν ἁλώσιμον ᾔδειν σε.
CXXXVII. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιστε.

(1) Ita legitur in Codice; puto tamen errorem amanuensis; alibi enim & quidem rectius legitur ἁγίου pro κυροῦ.

(2) Ita interpretamur compendiariam notam ᾶ, aliorum Codicum auctoritate freti, qui vocem μοναχὸς ita exhibent; Montfauconius tamen *archiepiscopum* legit. Eiusmodi nota occurrit etiam supra in titulo Epist XLIV.

(3) *Euripus*, prima civitas Episcopalis, sub Athenarum Metropolita, hodie *Chalcis* dicta, vulgo *Negroponte*. In serie Episcoporum nonus ponitur Theodorus iste a Le-Quienio loc. cit. p. 215.

(4) *Carystus*, sedes Episcopalis sub Corinthi primum, deinde sub Athenarum Metropolita. Duos tantum huius urbis Episcopos refert Le-Quien ibid. pag 197. inter quos nullus Demetrius.

(5) Ita legimus compendiariam notam βαρ. superscriptis litteris δύν.

CXXXVIII. Πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κῦρον Μιχαήλ.

Ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά.

CXXXIX. Τῷ Κρήτης ἀρχιερεῖ.

Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς.

CXL. Τῷ Ναυπάκτου (1) κυρῷ Ἰωάννῃ,

Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον.

CXLI. Τῷ Βαρδύνῃ.

Χάρις τῷ Θεῷ, θεοφιλέστατε.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Ὅταν πυνθανόμενοί μέ τινες.

CXLIII. Τῷ αὐτῷ.

Τί σοι ϗ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν.

CXLIV. Τῷ αὐτῷ.

Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς.

CXLV. Τῷ σακελλαρίῳ τῷ Πλευρῇ.

Ἤδη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον.

CXLVI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ,

Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ὑστερορίας.

CXLVII. Τῷ Εὐρίπυ κυρῷ Θεοδώρῳ.

Μέγα μὲν τὸ φέρειν,

CXLVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Νῦν εὐμαθές συ τό φώνημα.

CIL. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.

Νῦν σε ϗ μᾶλλον θαυμάζομεν.

CL. Τῷ Ταλέᾳ κυρῷ Μανουήλ.

Ἄργυρον μὲν ϗ χρυσὸν, κ. λ.

CLI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.

Ἀνέπνευσα, μᾶλλον δὲ καὶ μετρίως.

CLII. Τῷ Πισοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.

Ἤδη μὲν ϗ ἄλλοτε γράψας οἶδα.

CLIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.

Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, πανεντιμώτατε ϗ λογιώτατε δέσποτα, τόσον παρ' αὐτοῦ.

CLIV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Ἀψευδὲς ϗ τοῦτο, σοφὴ, κ. λ.

CLV. Τῷ Εὐρίπυ κυρῷ Θεοδώρῳ.

Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ.

CLVI. Τῷ Πισοφίλῳ κυρῷ Γεωργίῳ.

Βαρύ τι χρῆμα τὸ ὄφλημα.

CLVII. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Καισαριανῆς.

Ἔδει, τιμιώτατε καθηγούμενε τῆς σεβασμίας, κ. λ.

CLVIII. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίυ Μελετίυ κυρῷ Ἰωαννικίῳ.

Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα.

CLIX. Τῷ ὑπομνηματογράφῳ (2) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.

Ὅμηρος μὲν ἀποδοιεῖν πίθων.

CLX. Πρὸς τὸν κῦρον Εὐθύμιον.

Ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλη συ.

CLXI. Τῷ χαρτοφύλακι κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.

Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι καὶ νῦν, κ. λ.

CLXII. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίυ κυρῷ Ἰωαννικίῳ.

Ἄγευστος μέν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ.

CLXIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Οὕτως λογισμοὶ ἀνθρώπων.

CLXIV. Τῇ Βεριβοήσσῃ.

Ἔδει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ.

CLXV. Τῷ κρατίσῳ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Δύκᾳ,

Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον.

CLXVI. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.

Τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων ςωμυλίας.

CLXVIII. Τῷ πανοσιωτάτῳ καθηγυμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Προδρόμου κυρῷ Μαρτινιανῷ.

Ἤδειν μὲν ϗ πρότερον τὸ τῆς σῆς ἀρετῆς, κ. λ.

CLXIX. Τῷ ἐπισκόπῳ ϛε. (superscr. δϛ.)

Ὤιμην, πανιερώτατε ϗ ἐν κυρίῳ ἀγαπητὲ ἀδελφέ.

CLXX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί.

CLXXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μανυήλ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη.

CLXXII. Τῇ τυχο. (supersc. μρ.) κυρᾷ Εὐγενείᾳ.

Τὸ γράμμα συ δεξαμένοις ἡμῖν.

CLXXIII. Τῷ Ναυπάκτυ κυρῷ Ἰωάννῃ.

Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας.

CLXXIV. Πρὸς τὸν νέων Πατρῶν τὸν Μεσοποταμίτην τὸν ϗ Κοσομήρην λεγόμενον.

Οὔτε πρότερον ἡνίκα ζῆν ἐδοκοῦμεν.

CLXXV. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα.

CLXXVI. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ.

CLXXVII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχή.

CLXXVIII. Τῷ καθηγυμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.

Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θειοτάτῳ Ἰάβ.

CLXXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Λασκάρει τῆς ἀνατολῆς.

Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα.

CLXXX. Τῷ μεσάζοντι (3) αὐτοῦ τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Δημητρίῳ.

Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην.

XXVI. pag. 163. *b.* Has Michaëlis Acominati Epiſtolas, aliae tres excipiunt ita cum illis coniunctae, ut quivis vel non indiligens lector eidem, cui ſuperiores, facile eas adiudicet; praeſertim quum primae titulus ſit Τοῦ αὐτοῦ, nempe *Eiuſdem*; &, ut verum fateamur, nos quoque ita opinati eramus; ſed re deinde melius conſiderata, ac ſecundae titulo, qui verbis Γρηγ. Νυ. effertur, dubitandi aliquam occaſionem praebente, tandem deprehendimus eas ad Gregorium Nazianzenum pertinere. Sunt autem iſtae:

I. pag. cit. Τοῦ αὐτοῦ, inc. Ἃ μὲν πρότερον ἐπεςέλλομεν. In edit. eius Operum Pa-

(1) *Naupactus*, Achaiae oppidum in ſeceſſu ſinus Corinthiaci, primum Epiſcopalis ſedes, deinde Metropolis. Ioannem vero putarim eſſe illum, quem in Metropolitarum ſerie ſexto loco ponit Le-Quienius loc. cit. p. 199 e Codice Barocciano CXXXI huius not tiam adeptus: ſed quum ibi *Ioannis* forte nomen abeſſet, anonymum retulit.

(2) Ὑπομνηματογράφος erat *Actuarius*, & una ex dignitatibus Eccleſiaſticis, illa Χαρτοφύλακος paulo inferior; ita enim ipſius munus deſcribit Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. Lib. V. Iuris Graecorum: τοσοῦτος μὲν τοι τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος, ἀντ' ἐκείνου τῷ Ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν.

(3) Μεσάζοντες dicebantur, qui in Aula Imperatoris primas obtinebant, ſcilicet *Rerum Miniſtri*, de quibus vide Du-Cangium loc. cit. pag. 909.

Parif. MDCIX. fol. curante Iac. Billio Tom. I. pag. 774. Τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ inscripta.

II. pag. ead. Γρηγορίῳ Νύσσης, inc. Ἀπέκειτο ϗ τοῦτο τῇ μοχθηρᾷ, κ. λ. Ibid. pag. 799.

III. pag. 164. anepigrapha, inc. Τίς οὐκ ἐπαινεῖ φυτόν. Ibid. pag. 852. Πανσοφίῳ inscripta.

Epistolarum CLXXX. Michaëlis Acominati, Atheniensis Metropolitae, recensio per alphabeti litteras digesta, adiectis etiam numeris seriem, quam in Codice obtinent indicantibus.

Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί. 99.
Ἀγαπήσω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα. 87.
Ἄγευστος μέν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ. 172.
Ἁγιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην. 16.
Ἁγιώτατε καὶ πανυπέρτιμε δέσποτα, ϗ ἐν κυρίῳ, κ. λ. 86.
Ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά. 138.
Ἁγιώτατέ μου δέσποτα καὶ αὐθέντης. 46.
Ἁγιώτατέ μου δέσποτα, πότερον μόνοις. 33.
Ἀδικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς. 68.
Ἀθήνηθεν τὸ γράμμα. 8.
Αἰεὶ παῖδες οἱ Ἕλληνες. 57.
Ἀκήκοα, πανσέμνη κεφαλή, πολλῶν. 84.
Ἀνέπνευσα, μᾶλλον δὲ ϗ μετρίως. 151.
Ἀνέπνευσα μικρὸν τῶν περιστοιχιζόντων. 42.
Ἅπερ πάσχουσι ζωγρούμενα. 54.
Ἄργυρον μὲν ϗ χρυσὸν, κ. λ. 150.
Ἆρ᾽ ἐπόψεται ϗ γράμμα. 75.
Ἆρ᾽ οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα. 62.
Ἀψευδὲς ϗ τοῦτο, σοφή, κ. λ. 154.
Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα. 123.
Βαβαὶ τῆς σιγῆς· σχετλιάσω γάρ. 15.
Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι ϗ νῦν, κ. λ. 161.
Βαβαὶ τῆς τοῦ λογογράφου δεινότητος. 3.
Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ. 176.
Βαρύ τι χρῆμα τὸ ὄφλημα. 156.
Γράμμα μοι ἐγκεχείρισται. 103.
Δείλαιοι μὲν ϗ δείλαιον. 61.
Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων. 55.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα. 118.
Ἐγὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιστέλλων. 19.
Ἐγὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν. 113.
Ἔδει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ. 164.
Ἔδει μὲν ἐς τοσοῦτον στερεῖσθαι. 26.
Ἔδει μὲν ἡμᾶς αὐτούς. 65.
Ἔδει μὲν, θεοφιλέστατε, μηδεμίαν. 21.
Ἔδει, τιμιώτατε καθηγούμενε. 157.
Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς. 139.
Εἰ ϗ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων. 132.
Εἰ καὶ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις. 110.
Εἰ μὲν ἀλώσιμον ᾔδειν σε. 136.
Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον. 64.
Εἰ παροδικῶς ϗ προσβραχὺ ἐντυχόντες. 81.
Εἴπερ τι ἄλλο κατ᾽ εὐχήν. 76.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ. 20.
Ἐλλάδις δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι. 79.
Ἔμελλεν ὁ πάμμεγας ϗ ἅγιος, κ. λ. 44.
Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ θεός. 97.
Ἐμοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη. 80.
Ἐξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω. 111.
Ἔοικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε. 112.
Ἔοικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. 106.
Ἐπειδὴ Θεὸς ἀνάγων. 60.
Ἐρωτᾷς, σεβασμία ϗ φίλη. 94.
Εὐδαίμων ἀεὶ ϗ τρὶς, κ. λ. 72.
Εὐδαίμων ἔτος ἀνήρ. 4.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη. 171.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε, ὅτι σε. 23.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα. 29.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα. 88.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε. 38.
Ἐψυχαγώγημαι καὶ αὖθις. 98.
Ἕως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου. 58.
Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχή. 177.
Ἤδη μὲν ϗ ἄλλοτε γράψας. 152.
Ἤδη πάντων ἡ μοχθηρία περιέστιν. 83.
Ἤδη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον. 145.
Ἡδὺ τὸ φθέγμα, τἆλλά τε, κ. λ. 52.
Ἤθελον, ἀνεψιὲ, συμπαρεῖναι. 101.
Ἤθελον αὐτὸς συμπαρεῖναι. 36.
Ἤθελον μὲν ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις. 14.
Ἤιδειν μὲν καὶ πρότερον τὸ τῆς σῆς, κ. λ. 168.
Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα. 175.
Ἠπάτησάς με, κύριε, ϗ ἠπατήθην, ὁ θεῖος, κ. λ. 114.
Ἠπάτησάς με, κύριε, ϗ ἠπατήθην. φθέγξομαι γάρ. 40.
Ἱερώτατε ϗ ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι. 43.
Ἰοὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας. 115.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια. 116.
Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα. 127.
Καὶ τοῦτο σὸν, ϗ τοῦτο. 37.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου. 92.
Μέγα μὲν τὸ φέρειν. 147.
Μετὰ πλείστης αἰδοῦς. 22.
Ναὶ δὴ ταυτά γε πάντα. 28.
Νῦν εἴπερ ποτε μνείαν. 34.
Νῦν εὐμαθές σου τὸ φώνημα. 148.
Νῦν ὃ ἐπεκλήθης γέγονας. 121.
Νῦν σε ϗ μᾶλλον θαυμάζομεν. 149.
Ὁ δ᾽ αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν. 7.
Οἷα ἐπιστέλλειν καὶ γράφειν. 107.
Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηταί μου. 10.
Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ὑστερορίας. 146.
Οἱ στρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμώτατε. 133.
Ὁ μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς ἤδη. 5.
Ὅμηρος μὲν ἀποδοιεῖν πόθων. 159.
Ὄντως λογισμοὶ ἀνθρώπων. 163.
Ὄντως τῷ δυνατῷ μείζων. 66.
Ὅπερ τῆς γραφῆς ἰσορρούσης. 45.
Ὁρατικόν φησιν ἄνδρα. 71.
Ὅσον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένοι. 93.
Ὅταν πυνθανόμενοί μέν τινες. 142.
Οὐδέν ἐσμεν οἱ σατροί. 170.
Οὐ διορίζω προσαγορείαις. 35.
Οὐκ ἀναμενῶ ϗ αὖθις. 109.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ. 108.
Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ. 155.

Οὐκ

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν. 50.
Οὐκ οἶδα, πανσέβαστε κεφαλὴ, ὅπως. 39.
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμεν. 12.
Οὔτε πρότερον, ἡνίκα ζῆν ἐδοκοῦμεν. 174.
Οὔτε τοῦ ἐπιστέλλειν ἡμῖν. 105.
Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς. 144.
Ὀψὲ καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ. 100.
Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφός. 78.
Πανιερώτατε ἀδελφὲ, ἐλπίζομεν. 18.
Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα. 158.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ καλῶς ἔχων. 89.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ ὡς ἐξὸν ἐν τοιούτῳ καιρῷ. 117.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων. 90.
Πιστὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτη μοι. 30.
Πολλάκις ἐπέστειλας ἡμῖν, κ. λ. 1.
Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις. 63.
Πολλὰς ὀφείλεις, τιμιώτατε. 128.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν. 130.
Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων. 56.
Πόσης οἴει με ὑποπίμπλασθαι. 119.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς. 13.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιστολῆς τύπῳ. 102.
Πρόσθες, σοφωτάτη καὶ φίλη μοι. 41.
Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων στωμυλίας, 167.
Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν. 82.
Πῶς ἄν σοι δηλώσω, πανσέβαστε. 120.
Πῶς ἄν σοι παραστήσω. 129.
Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας. 32.
Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν. 74.
Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλή. 73.
Σύμφημι καὶ αὐτός. 24.
Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος. 70.
Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντα. 67.
Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν. 47.
Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θειοτάτῳ Ἰώβ. 178.
Τί μ' ἀθανάτοισιν ἔϊσκεις. 166.
Τί ὅτι ἓν καὶ μόνον ἦν τὸ καλόν. 17.
Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος. 48.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον. 165.
Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου. 31.
Τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν. 143.
Τί τοῦτο πέπονθα μακαριώτατε. 9.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, πανεντιμώτατε. 153.
Τὸ γράμμα σου δεξαμένοις ἡμῖν. 172.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, τιμιώτατε. 131.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαρῶς. 27.
Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε. 59.
Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν. 69.
Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα. 179.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιστε. 137.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς. 124.
Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον. 140.
Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθέν μοι. 126.
Τὸ προσεχῶς σταλὲν γράμμα σου. 125.
Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοί. 53.
Ὑψώσω σε, θειότατε δέσποτα. 6.
Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην. 180.
Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα. 51.
Φόβος, ὃν ἐφρόντισα. 49.
Χάρις τῷ θεῷ, θεοφιλέστατε. 141.
Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή. 25.
Ὤμην, πανιερώτατε, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ.
Ὤμοι ἐγώ. τίποτε ἄλλοτε. 11.
Ὤμοι ἐγώ. τίποτε τοσοῦτος. 2.
Ὢ πικρᾶς ἀγγελίας. ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς. 122.
Ὡς δρόσος ἐπ' ἄγρωστιν. 85.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε. 104.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας. 173.
Ὡς εὐδαίμων εἴ πέρ τις ὁ μακαρίτης. 77.
Ὡς εὐμαθές μοι τὸ σὸν, κ. λ. 96.
Ὡς μακαριστὸς ἀνὴρ οὗτος. 134.
Ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλη σου. 160.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν, κ. λ. 135.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι. 91.

XXVII. pag. 188. *b.* Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίτου Βουλγαρίας κυρίου Θεοφυλάκτου. *Epistolae beati Bulgarorum* (Archiepiscopi) *D. Theophylacti*, numero LXXV. (1) eodem ordine, quo iacent inter Ioannis Meursii Opera edit. Florent. ex recensione Cl. Io. Lamii MDCCXLVI. fol. Vol. VIII. a pag. 791. ad pag. 931. Ex hoc enim Codice primum descriptas edidit Meursius, teste Io. Lamio in Praefatione ad dictum Volumen pag. XI. Qui tamen eas descripsit, non bene quarumdam titulos intellexit. Etenim in Epistola IV. pro Τῷ Ταρωνίτῃ προέδρῳ lego Τῷ τοῦ Ταρωνίτου ἀνεψιῷ. In Epist. XVI. pro Τῷ Ἀγκυραίῳ l. Τῷ Σμυρναίῳ. In Epist. XL. item pro Ἀμυρναίῳ l. Σμυρναίῳ. In Ep. XLIX. pro αὐτοκράτορι l. πρωτονοταρίῳ. In Ep. LXII. pro τῷ αὐτῷ l. Τῷ αὐτοῦ, &c. Haec enim σφάλματα nobis sub oculos inciderunt. dum pro instituti nostri ratione, singularum Codicis Epistolarum initium ac finem cum editis obiter conferremus.

XXVIII. pag. 214. Προσλαλιά τινι τῶν αὐτοῦ μαθητῶν περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι. *Allocutio ad quemdam suorum discipulorum de iis rebus, ob quas Latini* (a Graecis) *reprehenduntur* (2), auctore eodem Theophylacto. Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου ἐνώπιόν μου, εὐλαβέστατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱέ. Des. ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι γνῶσιν, καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, κ. λ. Exstat & in Cod I. Plut. LVI. supra pag. 291. §. III. quem vide.

XXIX. pag. 218. *b.* Πρὸς τὸν μέγαν Οἰκονόμον τὸν τοῦ πατριάρχου ἀδελφόν (3). *Ad magnum Oeconomum Patriarchae fratrem*. Inc. Μικρόν μοι πρός σε τὸν μέγαν τὸ τοῦ λόγου δῶρον, κ. λ. Des. καὶ πρὸς τελείωσιν ἄγοντας. Auctor videtur idem Theophylactus tum huius, tum sequentis Allocutionis, & Apologiae.

XXX. pag. 219. *b.* Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς ἀτακτήσαντας. *Ad suos discipulos dissidentes*. Inc. Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὸ αὐχηρὸν ἡμῖν ὀνειδίζοντες. Des. καὶ λόγου μαθηταὶ καὶ πρεσβευταὶ πιστευόμεθα.

XXXI. p. 221. Sequitur Tractatus sine titulo, qui videtur inscribi posse *Eunuchismi Apologia*

(1) In Codice tamen apparent LXXVI., quum Epistola XLV. *ad D. Ioannem Philosophum* duplicata bis repetatur.

(2) Haec omissa est a Montfauc. in suo Catalogo.

(3) Haec quoque a Montfauc. praetermissa.

gia ad fratrem eunuchum. Praecedit autem duplex argumentum. Primum iambicum inc.

Ἀδελφὸς ἐστιν αἴτιός μοι τοῦ λόγυ,

Εὐνοῦχος ὢν, ἄγαλμα κοσμίυ βίυ.

Alterum prosaicum inc. Λόγος ἀδελφῷ μὲν εὐνούχῳ χαρίζεται πικραινομένῳ πρὸς τὰ κατ' εὐνούχων ἁπλῶς λεγόμενα, κ. λ. Apologia inc. Εὕρηκά σοι τῆς εὐνυχίας συνήγορον ἄμισθον, ἣν μὲν γὰρ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁπηνίκα ϗ ὁ βασιλεὺς ἦν, κ. λ. Des. τὴν μνήμην ἔχων κἀπὶ τοῦ γήρως ἀκμάζυσαν.

XXXII. pag. 227. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνςαντῖνον. *Eiusdem* (sc. Theophylacti) *ad D. Constantinum Porphyrogenitum*, Institutio Regia. Inc. Δῶρόν σοι. Des. ςηρίζυσα. Eadem, quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. supra pag. 292. §. V.

XXXIII. pag. 231. *b.* Τοῦ αὐτοῦ. *Eiusdem* Allocutio ad pueros. Inc. Ἔδει μέν με λέγειν, ὦ παῖδες, ἱλαρώτερά τε καὶ εὐφημότερα, κ. λ. Des. ὕτωσὶ τῆς σωφρονύσης ἐκκλησίας ἀπελαυνόμενος. In inferiori margine illius paginae, in qua initium incidit huius Sermonis, rubris litteris, quibus plerumque amanuensis Operum titulos exarare solet, scriptum legitur, Βιβλίον Ἰσαὰκ τῦ Μεσοποταμίτυ, quae verba non sermonis huiusce auctorem (quo sensu Montfauconius videtur illa accepisse) sed libri potius possessorem quemdam indicare putanda sunt; quum praedictus titulus Τοῦ αὐτοῦ auctorem esse eumdem Theophylactum, facile cuique persuadeat.

XXXIV. pag. 234. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Ἀλέξιον. *Eiusdem ad Imperatorem D. Alexium Oratio*. Inc. Ἀνάγει. Des. γένηται. Eadem quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. §. IV. Postrema huius Orationis pagina, diversa ac recentiori manu suppleta est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. charactere quidem grandiori, sed ita compendiarie exarato, quoad titulos praesertim Opusculorum, & Epistolarum, ut coniectura plerumque uti necesse fuerit. Constat foliis scriptis 238.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XIII. I. pag. 1. OCcurrunt *Enarrationes quaedam Anonymi in XI. Evangelia* ἑωθινὰ, hoc est, *matutina, de iis quae gesta sunt post Christi resurrectionem*. Enarratio in primum, cuius initium est: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν, κ. λ. (Matth. Cap. XXVIII. vers. 16.) inc. Κατὰ τὸν Ἰωάννην, πρῶτον ὤφθη ὁ Ἰησῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναςάσεως. Finis harum interpretationum, qui est in postrema Evangelii secundum Ioannem verba, Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, ϗ γράψας ταῦτα, κ. λ. mutilus est: desinunt enim, ὅταν σφόδρα θαῤῥῶμεν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, μηδὲ . . . .

II. pag. 39. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ, ἑρμηνεῖαι ὠφέλιμοι κατ' ἐρώτησιν ϗ ἀπόκρισιν. *Initium cum Deo. Enarrationes utiles per interrogationem & responsionem* de rebus nostrae Fidei, nimirum de Deo, de sanctissima Trinitate, ac de Incarnatione Verbi &c. Inc. Ἐρώτ. Τί ἐςι Θεός; Ἀπόκρ. Θεός ἐστιν ὐσία νοερὰ, ἀϊδεώρητός τε καὶ ἀνερμήνευτος, κ. λ. Des. ἐπλανήθη ϗ ἐνικήθη ὑπὸ τῆς θεότητος, ὥσπερ ὁ ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ σκώληκος.

III. pag. 52. Aliae sequuntur quaestiones cum suis responsionibus, in quibus agitur primo *de triplici lege, de litterarum Hebraeorum, & Graecorum inventoribus*; tum varia Evangeliorum loca enarrantur, ac parabolarum allegoricae explanationes adferuntur, *de Publicano*, nimirum, *de filio prodigo, de homine, qui incidit in latrones, &c.* tandem nominum quorumdam Hebraicorum significationes proferuntur. Horum omnium initium est: Ἐρώτ. Πόσοι νόμοι ἐδόθησαν; Ἀπόκρ. Τρεῖς, φυσικὸς, γραπτὸς, ϗ πνευματικός. Finis est: ὁ δεσπότης Χριςὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ᾧ ἡ δόξα, κ. λ.

IV. pag. 70. *b.* Ἑρμηνεία τοῦ Χρυσοςόμου εἰς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, κ. λ. *Explicatio Ioannis Chrysostomi in Orationem Dominicam*. Inc. Πατέρα λέγεις, ὦ ἄνθρωπε, τὸν Θεὸν, κ. λ. Des. ὕτω ϗ τὸ ἔλεός συ, πάτερ παντοκράτορ, ἀμήν. Inter eius spuria nuperae edit. Paris. MDCCXXVIII. Tom. VIII. pag. 149.

V. pag. 72. Ἑρμηνεία ἑτέρα εἰς τὸ, Φῶς ἱλαρόν. *Interpretatio altera in illud*, Φῶς ἱλαρόν. Inc. Γίνωσκε, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸν ὑὸν τοῦ Θεοῦ ϗ λόγον λέγομεν. Des. ὁ κόσμος δοξάζει σε, ὑὲ Θεοῦ.

VI. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ πορνείας. *Eiusdem* (nempe Ioannis Chrysostomi, ut adnotatur in marg.) *Sermo de fornicatione*. Inc. Τί λέγει ὁ ἀπόςολος Παῦλος, ὅτι πᾶσα ἁμαρτία ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ ἔςιν ἁμαρτία. Des. ϗ γίνονται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ὡς δαίμονες. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα, κ. λ. Est tantum brevissimum Excerptum.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ λόγοι παραινετικοί. *Eiusdem* (Io. Chrysostomi) *sermones admonitorii*. Inc. Οἱ καταφρονοῦντες τῶν ἐπιγείων, ἀπολαύσυσι τῶν ἐπυρανίων, κ. λ. Des. ἔχει δὲ καὶ τὴν μερίδα μετὰ τῶν Ἰυδαίων τῶν ὑβρισάντων τὸν Χριςὸν, ἐὰν μὴ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μετανοήσει. Excerpta tantum sunt ex eius Orationibus, varias morales sententias continentia.

VIII. pag. 73. *b.* Διάλεξις Χριςιανοῦ πρὸς Ἰυδαῖον, πῶς ϗ τίνα τρόπον καταβάλλει αὐτόν. *Disputatio Christiani cum Iudaeo, quomodo & qua ratione ipsum superavit*. Inc. Ἠρώτησεν Ἰουδαῖος τὸν χριςιανὸν, λέγων αὐτῷ· Διατί τοῦ Θεοῦ παραγγείλαντος μὴ προσκυνεῖν ξύλα, κ. λ. Des. ὑμνοῦντες αὐτῷ σὺν ἡμῖν· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, κ. λ.

IX. pag. 83. Redeunt *aliae Interrogationes & Responsiones circa varia Scripturae loca*. Prima est: Ἐρώτησις περὶ τῶν λ' ἀργυρίων. Τί ἐςι τὰ λ' ἀργύρια, ἃ ἐπέλαβεν Ἰύδας; Vltima est: Τίνος χάριν, τινὸς ὕποτε τότε ἀποθανόντος, καὶ

καὶ πῶς ἔμαθεν ὁ Κάϊν φονεῦσαι τὸν ἀδελφόν; Α'πόκρισις. Διάβολος αὐτῷ κατ' ὄναρ ὑπέδειξεν, ποίῳ τρόπῳ θανατώσει τὸν ἀδελφόν. Auctor Anonymus.

X. pag. 91. *Descriptiones quaedam physiologicae animalium*, sua unicuique moralitate subiecta, item incerti auctoris. Inc. Ε'λεγεν ὁ φυσιολόγος περὶ τοῦ ὑδρώπου. Οὗτος ὁ ὕδρωπος ἦν παμμεγέθεστατον ζῶον. Des. καὶ οὐ μὴ κυριευθῇς ὑπὸ τῶν ἐναντίων δυνάμεων.

XI. pag. 93. *b.* Τὰ κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ι'ωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ψευδοσυκοφαντήματα τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ. *Descriptio falsarum calumniarum contra S. P. N. Ioannem Chrysostomum circa eius depositionem*. Inc. Φασὶ συγγράψασθαι τοὺς κατηγόρους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ι'ωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κ. λ. Des. καὶ οὕτως ἀδίκως καθῃρέθη ὁ ἅγιος Ι'ωάννης ὁ Χρυσόστομος.

XII. pag. 94. *Alphabetum Graecum scripturae arcanae*, quale exhibetur a Montfauconio Palaeogr. Graec. Lib. IV. pag. 286. in schemate N. 1. & 2.

XIII. pag. ead. *b.* Αρχὴ σὺν Θεῷ, ἀρχώμεθα γράφειν τὴν παροῦσαν θέσιν τῶν ἑρπετῶν καὶ ἰχθύων. *Initium cum Deo: incipiamus scribere praesentem tractatum de reptilibus & piscibus*. Inc. Εἴκοσι καὶ β' ἔργα, ὥς φασιν, ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἐν ἓξ ἡμέραις, κ. λ. Des. διὰ τοῦτο ὀφείλει δικαιοπραγεῖν, ὅπως καὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀξιωθῶμεν. Est Anonymi tractatus satis longus, in quo non tantum de piscibus & reptilibus, sed etiam de feris, avibus, atque insectis agitur, eorumque proprietatibus. Subiicitur deinde alia manu cursus Lunae decemnovennalis.

XIV. pag. 134. Sequuntur *Historica quaedam*, item diversa manu, sive *Compendium Historiarum Romanorum Imperatorum a Iulio Caesare ad Nicephorum Botaniatem*, auctore Anonymo. Inc. Μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν Τρωΐαν, στρατηγός τις ὀνόματι Αἰνείας, υἱὸς Α'γχίυ (sic) ἐλευθερώθη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, κ. λ. Des. καὶ ἐκαθέζετον οὐ μέλλων αὐτὸν βασιλείας οὐδὲ τοῦ κόσμου, εἰ μὴ εὐθημεῖν μετὴν δέσποινα ὁ παλόγερος (sic). Relicta deinde sunt quinque folia vacua, eo fortasse consilio, ut in iis Historiae huiusmodi continuatio exscriberetur.

XV. pag. 148. Περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν Πογομίλων. *De haeresi Bogomilorum* Enarratio. Inc. Πηγὴ μέν τοι βορβορώδης καὶ ῥίζα πονηρὰ τῆς ἐπιπολυζέσης νῦν τῶν Πογομίλων δυσσεβείας, κ. λ. Des. καὶ τῆς ζωῆς ἑκατέρας ἐκπεπτωκότα, πυρὸς δ' αἰωνίου τετυχηκότα. Heic post quoddam veluti praeludium de Bogomilorum origine, & auctore, qui fuit Basilius quidam medicus, descendit auctor ad huiusce sectae dogmata recensenda, quae numerantur LIX. eorumque errores detegit, ac refellit. Erant autem Bogomili haeretici quidam, qui ex Manichaeis & Massalianis mixtum dogma profitebantur. Ipsis larvam Alexius Comnenus detraxit, qui quum in haeresi persisterent, flammis fuerunt addicti, ut narrat Anna Comnena Histor. Lib. XV. pag. 486. 491. & 492. edit. Paris. MDCLI. fol. cuius loci Excerptum satis amplum refert Allatius de Consensu pag. 635. seqq. Notandum heic est, quum in summo margine paginae 149. in qua incidit initium Tractatus, Εὐλογίου πάπα Α'λεξανδρέως nomen adscriptum legatur, huic, tamquam auctori, a Montfauconio vindicari; quod tamen, temporum collatione habita, erroneum videri possit, quum Eulogium Papam Alexandrinum ante annum DCVIII. vixisse, Alexium vero Comnenum, cuius heic mentio fit, saeculo XI. imperasse, satis omnibus sit exploratum.

XVI. pag. 154. *b.* Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κυρινίας (sic) εἰς τὸν Λευιτικόν. *Theodoreti Episcopi Cyri in Leviticum*, Quaestiones, & solutiones. Prima Quaestio est: Τίνος ἕνεκεν τὰς θυσίας προσφέρεσθαι προσέταξεν ὁ Θεός; *Qua de caussa Deus offerri sibi sacrificia praecepit?* Resp. inc. Πολλὸν χρόνον ἐν Αἰγύπτῳ τετελεκὼς ὁ λαὸς, κ. λ. Vltima est: Τί ἐστιν, πέμψουσιν τοὺς ἄρτους αὐτῶν δέκα γυναῖκες ἐν κλιβάνῳ ἑνί; *Quidnam illud est, decem mulieres coquent panes suos in clibano uno?* quae in editione Operum Paris. T. I. p. 138. est XXXVI. Vbi notandum, non quotquot sunt in editione, sed excerpta tantummodo brevia in Codice exhiberi. Resp. des. καὶ φάγεσθε, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε.

XVII. pag. 156. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς Α'ριθμούς. *Eiusdem in Numeros*. Prima Quaestio, Διατί προσέταξεν ἐναριθμηθῆναι τὸν λαὸν ὁ Θεός; *Quare iussit Deus numerari populum?* Solutio inc. Ι'να τῆς οἰκείας ἐπαγγελίας δείξῃ τὸ ἀληθές, κ. λ. Vltima est, Τίνος χάριν τὰς φυλακὰς διακεκρίσθαι προσέταξεν; *Quam ob caussam statuit tribus esse discretas?* Resp. des. ὁ δεσπότης Θεός. In editione cit. p. 165. est L. & ultima.

XVIII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Δευτερονόμιον. *Eiusdem in Deuteronomium*. Prima Quaestio est, Διατί τὸ ε' βιβλίον τοῦ νομοθέτου Δευτερονόμιον ἐκλήθη; *Quare quintus liber legislatoris dictus est Deuteronomium?* Responsio inc. Ε'ξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου τὸν λαὸν, κ. λ. Vltima est, Διατί τοῖς ἱερεῦσιν οὔτε κλῆρον ἀπένειμεν, οὔτε κτῆσιν ἐνομοθέτησεν; Resp. des. ἁγίως τὴν ἐγκεχειρισμένην ἁγιαστίαν ἐπιτελῶσιν. In cit. edit. pag. 167. Sed finis non concordat, quum in compendium contracta sit.

XIX. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ι'ησοῦν τοῦ Ναυῆ. *Eiusdem in Iesum Nave*. Prima Quaestio inc. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωσῆς δόλου κυρίου, κ. λ. Resp. inc. Ο' Παῦλός φησιν, ὡς τύπος ἦν ἡ παλαιὰ τῆς καινῆς, κ. λ. Vltima est, Τί δήποτε τὸν λίθον στήσας εἴρηκεν, ἰδοὺ ὁ λίθος ἔσται ὑμῖν εἰς μαρτύριον, κ. λ. *Quare, quum erexisset lapidem, dixit, lapis iste vobis erit in testimonium &c.* Resp. des. τὸν βουνὸν ἐκάλεσαν μάρτυρα τῶν συνθηκῶν. Est XX. & ultima in cit. edit. p. 207.

XX. pag. 158. Εἰς τοὺς Κριτάς. *In Iudices*. Prima Quaestio est, Διατί Κριταὶ τὸ ζ' βιβλίον τοῦ νομοθέτου ὠνόμασται; *Quare liber VII. Iudicum appellatus est?* Resp. inc. Ω'σπερ τῶν Βασιλειῶν

ἡ τῶν

ἡ βίβλος ἔχει πολλὰ διάφορα διηγήματα, κ. λ. Vltima est Διατί μόνον τὸ γένος τοῦ Ἀαρὼν ἱερατεύειν ὁ δεσπότης Θεὸς διηγόρευσεν; Des. solutio, ἵνα μὴ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ὑβρίζεται ὀνειδιζόμενον τὴν δυσγένειαν. In cit. Tom. pag. 208.

XXI. pag. ead. *b*. In Librum *Ruth*. Vnica Quaestio est, Διατί τὸ τῆς Ῥοὺθ ἐγράφη διήγημα; *Cur scripta est de Ruth historia?* Resp. inc. Πρῶτόν φησι διὰ τὸν Χριστὸν, κ. λ. Des. εἰ μὴ τοῦ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου. Ibid. p. 224. Sequuntur deinde pag. 159. quaedam brevissima Excerpta *de caussis obscuritatis veteris Testamenti, de Nominibus Dei, ac de traditionibus, seu versionibus Divinae Scripturae*, sine ullo auctoris nomine.

XXII. pag. 159. *b*. *Catalogus Imperatorum Romanorum*, adscripto annorum numero, quibus imperarunt, incipiendo a Constantino Magno usque ad ultimum Constantinum.

XXIII. pag. 162. *Catalogus Patriarcharum Hierosolymitanorum, Antiochenorum, Alexandrinorum, Romanorum, & Constantinopolitanorum*.

XXIV. pag. 166. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἑρμηνεῖαι καὶ λύσεις εἰς ἀπορίας τινὰς τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ λίαν χρησιμώταται καὶ ὠφέλιμοι ἐν κεφαλαίοις ρλζ'. *S. P. N. Athanasii Archiep. Alexandrini Enarrationes & Solutiones ad Dubitationes quasdam divinae Scripturae longe utilissimae in Capitibus CXXXVII.* Prima Quaestio inc. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ λέγοντες θεὸν εἶναι τὸν πατέρα, κ. λ. Vltima Quaestio est: Ὅτι ἐλήλυθεν ὁ Χριστός. Resp. des. ἀλλ' οὐκ ἔχουσι δεῖξαι τίς τοῦτο πεποίηκεν ἕτερος, εἰ μὴ Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Operum edit. Paris. A. MDCXCVIII. T. II. pag. 268. & inscribitur: *Ad Antiochum Principem, de multis & necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis, quas nemo Christianus ignorare debet*: ubi tamen responsio ad ultimam Quaestionem, quae item est CXXXVII. multo longior est, quam in Codice; verba enim Codicis mox relata incidunt in pag. 301. lin. 31.

XXV. pag. 211. *b*. Sequuntur *aliae Anonymi Interrogationes & Responsiones XV. de rebus sacris*, quibus brevis Praefatio praemittitur, quae ita inc. Χρόνου ἤδη παρῳχηκότος ἱκανοῦ, ἠρώτησας ἡμᾶς, ὦ ἱερέων ἄριστε, καὶ κατὰ γνώμην πολλῶν ὑπέρτερε, κ. λ. Prima Quaestio inc. Πῶς ἔχουσι τάξεως τὰ τῶν ἀγγέλων ἐννέα τάγματα, κ. λ. Responsio inc. Λέγομεν οὖν, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριάδι ὑμνούμενος Θεὸς, κ. λ. Vltima Quaestio est: Τί δηλοῖ τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κύριος Σαβαώθ, κ. λ. Responsio des. καὶ ἄνωθεν ἐλθὼν, ἄνθρωπος γεγονώς. Subiungitur pag. 219. etymologia vocis ἀρετὴ, unde nimirum ita dicta fuerit &c.

XXVI. pag. 219. *Orationes quaedam S. Patriarchae D. Marci, & S. Mariae Aegyptiae ad Dominum, & ad Deiparam Virginem*.

XXVII. pag. 224. Anonymi *Expositio Fidei*. Inc. Πιστεύομεν, ὅτι ἐστὶ Θεὸς δημιουργὸς πάντων, ὅσα εἰσίν, κ. λ. Des. καὶ εἰ μὴ ἦν ἡ πίστις αὕτη ἐκ θελήματος τοῦ θεοῦ, διελύθη ἂν εὐκόλως.

XXVIII. pag. 229. Εὐχὴ Κριτοπούλου τοῦ Ἰμβρίου. *Oratio Critopuli Imbrii*. Inc. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος συμπαθὴς, κ. λ. Des. καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ.

XXIX. pag. 233. Τοῦ νομοφύλακος τοῦ Εὐγενικοῦ Ἰωάννου εὐχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα. *Ioannis Eugenici* (1) *Nomophylacis preces in S. Triadem*. Inc. Ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ φοβερὸς καὶ ὕψιστος, ὁ θαυμαστὸς, κ. λ. Des. μεθ' ὧν σοι πρέπει δόξα, τιμὴ, κ. λ. Sequuntur aliae eiusdem Orationes *in D. N. I. C. in Spiritum Sanctum, in unum trishypostatum Deum, in SS. Deiparam, & in S. Io. Chrysostomum luminare mundi*.

XXX. p. 248. Ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐρωτικῶν εὐχῶν τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἵππωνος, τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνη πρὸς μόνον θεόν· περὶ τοῦ ἀῤῥήτου γλυκύτητος τοῦ Θεοῦ. ταύτας τὰς εὐχὰς ἐμετεγλώττισεν κύριος Δημήτριος ὁ Κυδώνης· ταύτας τὰς εὐχὰς εὑρὼν ὁ ἅγιος ὁ Ἐφέσου ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Εὐγενικὸς κύριος Μάρκος. *E contemplativis & amatoriis precibus Beati Augustini Episcopi Hipponensis* (Excerpta) *quaenam dicat anima sola ad Deum solum: de inenarrabili dulcedine Dei: has preces in linguam Graecam convertit D. Demetrius Cydones* (2); *invenit autem in Italia S. Marcus Eugenicus Ephesinus*. Inc. Ἐπιγνοίην σε, κύριε, τὸν ἐπιγινώσκοντά με, κ. λ. Capita vero sunt:

Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας καὶ ἀθλιότητος.

Ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις ἄνευ χάριτος ἀδρανής ἐστι πρὸς τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

Περὶ τῶν ἀρχείων εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ.

Ὅτι οὔτε διὰ τῶν ἔξωθεν αἰσθήσεων, οὔτε διὰ τῶν ἔνδον δυνατὸν εὑρεῖν τὸν θεόν.

Εὐχαριστία εἰς τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ἀμυδρᾷ καταλήψει, καὶ ὁμολογία τελεία τῆς πίστεως.

Κατὰ Ἑλλήνων περὶ τῶν ἐπιστρεψάντων ἐκ τῶν ἑλληνισμῶν εἰς τὴν θεοσέβειαν.

Περὶ τοῦ θείου φωτός.

Περὶ τοῦ θαυμαστοῦ θείου φωτός.

Περὶ τοῦ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις πτώματος τῆς ψυχῆς.

Περὶ τῶν διαφόρων εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ εἰς τὸν θεὸν αὐτῆς δίψους.

Περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Εὐχὴ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα.

Sequuntur p. 274. Στίχοι Κριτοπούλου Μιχαὴλ τοῦ Ἰμβρίου. *Versus Critopuli Michaëlis Imbrii*, quorum primus est:

Ὅς τις ἐρωτᾷ θεοῦ ἔσχεν εὐφρόνων.

Vltimus vero

Καὶ θύρα ζωῆς πρὸς σωτηρίαν ἄγει.

Redeunt nunc alia Capita ascetica, nimirum:

Πόσον ὀφείλει ἄνθρωπος ἀγαπᾶν τὸν θεόν.

Περὶ ζέσεως τῆς εἰς θεὸν ἀγάπης.

Ὅτι ἡ θεία γλυκύτης πᾶσαν παροῦσαν πικρίαν ἀναιρεῖ.

(1) Fuit Marci Eugenici Metropolitae Ephesi frater.
(2) Ex Augustini Sermonibus Capita quaedam transtulisse Demetrium hunc Cydonem, Gesnerus & alii memorant.

Ὅτι ἡμετέρα ἐλπὶς καὶ ἐπιθυμία πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ εἶναι ὀφείλει.

Ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ἡ σωτηρία ἡμῶν.

Περὶ τῆς μελλούσης ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τοῦ θείου αἴνου,

Περὶ ἐλπίδος ὀφειλούσης ἀνατείνεσθαι πρὸς τὸν Θεόν.

Περὶ τῶν τῆς ἐπιθυμίας παγίδων.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς τῆς ἐν κόσμῳ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅτι ὁ Θεὸς ἀϊδίῳ θεωρίᾳ ἐποπτεύει τὰ ἔργα καὶ τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν δύναται καθ' ἑαυτὸν ἄνευ τῆς θείας χάριτος.

Περὶ τοῦ διαβόλου, καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ πειρασμῶν ὁμολογία.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ πειρασμῶν.

Ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστι τῶν δικαίων.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ. Quae num omnia ad S. Augustinum pertineant, ignoramus. In fine scriptor haec adiecit: Δέσποτά μου ἅγιε καὶ πνευματικὲ πάτερ, ὁπόταν τὰς εὐχὰς ταύτας ἀναγινώσκεις, σύγγνωθί μοι, καὶ συγχώρει μοι τῷ ἁμαρτωλῷ τῷ παντὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοτέρῳ. *Domine mi sancte, ac spiritualis pater, quum preces hasce perlegeris, parce mihi, & ignosce peccatori omnium maximo*. Deinde videtur adscriptum amanuensis ipsius nomen, sed litteris ita implicitis, ut nihil aliud extricare licuerit, nisi primam vocem, ὁ ἁμαρτωλός.

XXXI. pag. 293. Tractatus, sive Epistola ita inscripta: Μάξιμος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῖς ὑφ' ἡμᾶς ἅπασιν εὐσεβέσι χριστιανοῖς. *Maximus Dei misericordia Patriarcha Christianorum, qui ubique sunt, orthodoxorum, piis Christianis, qui sub nobis sunt universis*. Inc. Εἰ ὁ λαός μου, φησὶν ὁ κύριος, ἤκουσε τῆς φωνῆς μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, κ. λ. Des. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ἐν Χριστῷ, κ. λ. Μηνὶ Αὐγούστῳ, ἰνδ. ι'. *Mense Augusto, indict. X*.

XXXII. pag. 301. *Sanctissimi, & sapientissimi, & oecumenici Patriarchae D. Marci preces aliquot ad Dominum nostrum Iesum Christum, & ad Deiparam Virginem*.

XXXIII. pag. 307. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ ψυχῆς. *S. Maximi de Anima*, Excerptum. Inc. Τὸ μὲν τῆς οὐσίας ὄνομα σημαντικὸν τυγχάνει, κ. λ. Agitur heic de animae potentiis, facultatibus, ac virtutibus, ac singularum rerum breves definitiones adferuntur; tum de humano corpore, ac praecipue de corde; tandem de hominis generatione, & quid sit tertia, nona, & quadragesima dies, quae tum in humani corporis formatione, tum in eiusdem post mortem dissolutione observatur.

XXXIV. pag. 311. Post enumerationem decem plagarum, quae in Aegyptios immissae fuerunt, quatuor virtutum Cardinalium, & septem vitiorum Capitalium, sequitur Λόγος περιέχων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν πᾶσαν, καὶ λεπτομερῆ ἀφήγησιν πάντων τῶν ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ τελουμένων. *Sermo, seu Tractatus continens Ecclesiasticam historiam universam, & minutam descriptionem omnium, quae in divina liturgia perficiuntur*. Inc. Ὁ Σίμων ὁ τοῦ διαβόλου πρῶτος ἔξαρχος λαβὼν χρήματα οὐκ ὀλίγα, ἐπορεύθη πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Versatur potissimum circa significationem sacrarum caeremoniarum, & instrumentorum Ecclesiasticae Liturgiae Graecae, iuxta Basilii Magni, & Io. Chrysostomi doctrinam. Mutilus tamen in fine Tractatus.

XXXV. pag. 332. Μὴν Μάϊος κα'. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων καὶ φιλευσεβῶν μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· καὶ φανέρωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλόγησον πάτερ. *Mensis Maius, dies XXI. Vita & conversatio Sanctorum & gloriosorum & pietatis amantium magnorum Imperatorum Constantini, & Helenae: & manifestatio venerabilis & vivificae crucis D. N. I. C. Benedic Pater*. Inc. Τὸν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου, καὶ πρώτου, κ. λ. Des. ἀναπέμπει ἐν τῇ σῇ δόξῃ τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, κ. λ. Non adfertur hoc initium inter Elogia, & Vitas SS. a Fabricio B. G. Vol. IX. p. 68.

XXXVI. pag. 373. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ συστησαμένου τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Κοσηνίτζης. Εὐλόγησον πάτερ· *Vita & conversatio S. P. N. Germani, Fundatoris venerabilis monasterii Cosenitzae. Benedic Pater*. Inc. Μέγιστον εἰς ἀρετῆς παράκλησιν βίος ὁσίων, κ. λ. Des. πρὸς ταῖς ἐσχάταις ἀναπνοαῖς ὢν καὶ τῷ πλείστῳ μέρει . . . . . Imperfecta est, mutilato in fine Codice. Graece ex hoc Ms. in Actis SS. ad XII. Maii ad calcem Tom. III. pag. 770. & Latine ex versione Dan. Cardoni S. I. ibid. pag. 162. (1)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. partim XV. partim XVI. diversis enim manibus est exaratus, & fortasse ex pluribus olim Codicibus unus deinde conflatus. In prima pagina legitur: *Ludovicus Beccatellus Bononiensis, Archiepiscopus Ragusinus, & Praepositus Pratensis, Mediceae Bibliothecae dicavit M. D. LXIX*. Constat foliis scriptis 388.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

VARIA OPERA DIVERSORUM.

Scilicet

Gregorii Thaumaturgi, Stephani philosophi, Galeni, Hippocratis, Philareti, & Ioannis cuiusdam Medici.

I. pag. 1. OCcurrit primo loco *Tractatus* COD. XIV.
Medicus, qui propter Codicis mutilationem ἀδέσποτος est, & ἀκέφαλος. Prima verba, unde incipit etiam Codex, sunt.... ἠλλοιωμένον ᾖ, ταῦτα πάντα κακὰ νομίζει, κ. λ. Primi Capitis integri titulus est Περὶ κατακλίσεως. *De decubitu*. Inc. Κεκλινομένον δὲ χρὴ καταλαμβάνεσθαι τὸν νοσοῦντα. Vltimum Caput in-

(1) Male adseritur in cit. Actis SS. descriptam fuisse hanc Vitam ex Plut. LIX. Codice XIX. pag. 414.

inscribitur: Περὶ φθορᾶς νοσήματος, καὶ περὶ σημείων καθολικῶν. *De interitu morbi, & de signis universalibus*, ac des. γινώσκειν τοῖς αὐτοῖς σημείοις.

II. pag. 11. Θεολογία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ. *Theologia sancti patris nostri Gregorii Thaumaturgi*. Inc. Εἷς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος, σοφίας ὑφεστώσης καὶ δυνάμεως, κ. λ. Des. ἡ αὐτὴ Τριὰς ἀεί. Integram inseruit cum versione Latina Rufini, Fabric. Bibl. Graec. Vol. V. pag. 249. In Codice vero sequitur quaedam veluti ipsius explanatio, quae inc. Εἷς Θεὸς, ὅτι μία θεότης, μοναδικὸς ἄναρχος, κ. λ. Des. τοῦ ἑτέρου χωρὶς, ἢ νοουμένου. Vide plura de hac Theologia, quae *Fidei Expositio* dicitur, apud eumdem Fabr. loc. cit.

III. pag. 12. Σχόλια σὺν θεῷ εἰς τὸ προγνωστικὸν Ἱπποκράτους ἀπὸ φωνῆς Στεφάνου φιλοσόφου. *Scholia in Hippocratis Praenotiones excepta ab ore Stephani Philosophi*, in tres libros, seu τμήματα, ut appellantur in Codice, distributa. Primus Liber inc. Τὰ εἰωθότα ἐπὶ ἑκάστου συγγράμματος προλέγεσθαι η' κεφάλαια, κ. λ. Des. ἐπεὶ οὖν ταῦτα εἴρηται, ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ τὸ πρῶτον τμῆμα πληροῦται. Secundus pag. 46. inc. Ἀρχόμενος τοῦ δευτέρου τμήματος Ἱπποκράτης, τὴν τῶν ὑδέρων μεταχειρίζεται διδασκαλίαν, ἵνα συνάφειαν χαρίσηται τὰ μέλλοντα πρὸς τὰ φθάσαντα. Des. ἀλλ' οὐδὲ μέγισται ὀδύναι γίνονται ἐπ' αὐτῶν, καὶ τηνικαῦτα περισώζονται. Tertius pag. 76. post Hippocratis Textum, Αἱ δὲ ξὺν πυρετῷ, κ. λ. inc. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ τρίτου τμήματος ὁ Ἱπποκράτης, καὶ φησὶν, ὁκόσοισιν αἱ ὀδύναι, κ. λ. Des. τῶν δὲ πραγμάτων, καὶ αὐτῶν τῶν σημείων φροντίδα καὶ σπουδὴν ἐποιήσατο, ἐν οἷς σὺν θεῷ ἤτε παροῦσα πραγματεία πληροῦται, καὶ τὰ σχόλια τοῦ προγνωστικοῦ. δόξα τῷ θεῷ, ἀμήν. Hic Commentarius Stephani philosophi fuit etiam Graece manu exaratus in Bibliotheca Renati Moreau, teste Fabr. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 694. Fuit autem Stephanus iste Atheniensis, discipulus Theophili Medici, ac Protospatharii, vixitque circa tempora Heraclii Imperatoris: dictus etiam Alexandrinus, quod Alexandriae Medicam artem docuerit, atque exercuerit.

IV. pag. 97. Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Galeni de typis, sive formis morborum* Libellus. Inc. Πολλῶν δὴ πλατύτερον. Des. καὶ ἑξῆς κύκλος ὁμοίως. Exstat in Galeni Operum edit. Paris. Gr. Lat. curante Renato Charterio A. MDCLXXIX. fol. Tom. VII. pag. 152.

V. pag. 100. *b.* Ἀφορισμοὶ Ἱπποκράτους. *Aphorismi Hippocratis*, seu potius *Aphorismorum fragmentum*. Inc. Τί ἐστιν ἀφορισμός; Ἀφορισμός ἐστι λόγος σύντομος, κ. λ. Des. καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν ἀπὸ . . . . . . Reliqua desiderantur ob immanem Codicis mutilationem.

VI. pag. 101. Γαληνοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου βιβλίον Ἱπποκράτους. *Galeni in Hippocratis Librum de natura hominis Commentarius*, in duos Libros divisus. Liber primus inc. Περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην. Des. περὶ φύσιος ἀνθρώπου. In cit. Operum edit. Tom. III. pag. 91. Secundus pag. 131. *b.* inc. Αὐτὸ μέν. Des. σύγγραμμα. Ibid. pag. 128.

VII. p. 151. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ διαίτης ὑγιεινῆς Ἱπποκράτους. *Eiusdem in Hippocratis Librum de salubri victus ratione* Commentarius. Inc. Ἐν τοῦτ' ἐστὶ βιβλίον. Desinit imperfecte in verbis, τοῦ δὲ θέρους ἔμπαλιν. . . . quae in cit. edit. incidunt in Tom. VI. pag. 233. prope finem.

VIII. p. 162. Τοῦ Φιλαρέτου περὶ πραγματείας σφυγμῶν. *Philareti de pulsuum scientia*. Inc. Τριχῇ τῶν σφυγμῶν. Des. τὰ πρὸς τασσόμενα. Graece nondum lucem vidit iste Tractatus; Latine vero, Albano Torino Vitodurensi interprete, exstat inter Medicae Artis Principes Henrici Stephani A. MDLXVII. fol. pag. 834. Hunc autem Philaretum a Philotheo, seu Theophilo iatrosophista, ac deinde protospatario, de quo supra §. III. mentionem fecimus, minime diversum esse opinatur Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 647. §. IX.

IX. pag. 178. Γαληνοῦ σύνοψις περὶ σφυγμῶν ἰδίας πραγματείας. *Galeni Synopsis proprii Tractatus de pulsibus*. Inc. Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Des. κατὰ λόγον ὁ σφυγμὸς φαίνεται. In cit. Galeni Operum edit. Tom. VIII. pag. 309. Latine tantum, ubi tamen finis non concordat.

X. pag. 213. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν κυουμένων διαπλάσεως. *Eiusdem de fetuum formatione* (1). Inc. Ἐπεχείρησαν μὲν ἰατροὶ καὶ φιλόσοφοι γράψαι περὶ τῆς τῶν κυουμένων διαπλάσεως, κ. λ. Des. πραγματείᾳ διῆλθον. Ibid. T. V. pag. 285.

XI. pag. 227. *b.* Σχόλια Ἱπποκράτους εἰς τὸ περὶ παιδίου φύσεως ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου. *Scholia in Hippocratis Librum de natura pueri, excepta ab ore Ioannis*. Post Hippocratis textum, Ἢν ἡ γονὴ μείνῃ ἐπ' ἀμφοῖν ἐν τῇ μήτρᾳ, κ. λ. Scholia inc. Σκοπός ἐστι τῷ Ἱπποκράτει διαλαβεῖν ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ. Desinunt imperfecte in verbis: δύο τινὲς δόξαι γεγόνασι περὶ τοῦ . . . . . . in quibus absolvitur etiam Codex. Quum plurimi sint inter Medicos veteres, nomine Ioannes, ad quem ex ipsis referendi sint isti in Hippocratem Commentarii, nondum comperimus. Inter ceteros Ioannes quidam Damascenus Medicus, quem a presbytero, scriptore Graeco Ecclesiastico, celebri Ioanne Damasceno Mansur distinguendum esse notat Fabr. B. G. Vol. VIII. pag. 772. plurima scripsit Medica, & ex Galeno magnam partem expressa; ut Librum Aphorismorum CLX. Librum de febrium curatione, & alios de medendis variis corporis humani passionibus &c. Forte huiusmodi etiam scholiorum auctor erit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius quaedam paginae circa medium valde detritae, foliis vacuis sunt restauratae. Constat fol. scriptis 244.

(1) Montfauconius vertit: *De unitorum diaplasi*.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

DIONYSIVS HALICARNASSEVS DE COMPOSITIONE NOMINVM.

Ac praeterea

De Oratoribus Atticis; tum Philostrati, Callistrati, & Aristidis Opera quaedam.

COD. XV. I. pag. 1. *Dionysii Halicarnassei de compositione Nominum*, sive *de apta verborum collocatione* Liber. Inc. Δῶρόν τοι ἐγὼ, τέκνον φίλε, κ. λ. Deest finis, ob Codicem inter pag. 40. & 41. misere mutilatum. Desinit igitur in verbis, πειρατέον δὴ καὶ περὶ τούτων λέγειν ἃ φρονῶ . . . . . quae in edit. Lipsiens. MDCXCI. fol. (quam citavimus supra Cod. XI. huius Plutei §. I.) incidunt in T. II. pag. 28. lin. 27.

II. pag. 41. *Eiusdem de Oratoribus Atticis ad Ammaeum Commentarii*; sed hi quoque ob praedictum Codicis defectum initio mutili. Incipiunt autem a verbis . . . . . τὰς δὲ χαριεστάτας ἐξ αὐτῶν προχειρισάμενος, κ. λ. quae sunt fere sub finem praefationis Commentariis praemissae, & incidunt in cit. T. pag. 81. lin. 44. Commentarii vero sunt *de Lysia* pag. cit. *de Isocrate* pag. 60. *de Isaeo* pag. 78. ac *de Dinarcho* pag. 92. *b.* quorum singulorum initium & finem adferre supersedimus, quum ab editis loc. cit. a pag. 82. ad pag. 119. minime recedant, etiam quoad *Dinarchi* finem in editione etiam mutilum. Hos Commentarios transcripsit Petrus Victorius, misitque ad Petrum Antonium Iacominum. Vide Epp. Lib. IX. pag. 210. & ad Baccium Valorium Ep. in Prosis Florent. litt. C. num. 27.

III. pag. 105. *b.* Φλαβίου Φιλοστράτου βίοι Σοφιστῶν. *Flavii Philostrati Vitae Sophistarum*, Libris II. Praecedit Index Sophistarum primi, & secundi Libri; tum Praefatio, cui titulus, Τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Ἀντωνίῳ Γορδιανῷ Φλαύιος Φιλόστρατος. *Ad Illustrissimum Consulem Antonium Gordianum Flavius Philostratus*. Concordant omnia cum edit. Parisiensi alias citata. Liber tamen secundus non est integer; desinit enim in verbis, δηλῶσαι ἀνάγκη. ἀρδαῖοι Μακεδόνες . . . . quae occurrunt paullo post initium Vitae *Philisci* cit. edit. pag. 617. lin. 11.

IV. pag. 184. Καλλιστράτου ἐκφράσεις. *Callistrati Descriptiones Statuarum V.* nimirum *Satyri, Bacchae, Indi, Cupidinis, & Narcissi* (1), quales sunt in dicta Philostrati editione a p. 864. ad pag. 871.

V. pag. 188. *Aristidis Orationes V.* & quidem hoc ordine:

I. *in Regem M. Antoninum*, ut in edit. Oxoniensi Graec. Lat. e Theatro Sheldoniano MDCCXXII. 4. Tom. I. pag. 56.

II. pag. 195. *in Aesculapium*. Ibid. pag. 36.

III. pag. 198. *in Iovem*. Ibid. pag. 1.

IV. pag. 203. *in Aegaeum mare*. Ibid. pag. 247.

V. pag. 205. *in Serapim*. Ibid. pag. 47. Haec tamen postrema Oratio imperfecta ob Codicem in fine mutilatum, desinit in verbis, καὶ αὐτὸν τούτοις χρώμενον διαμαρτεῖν ἀπειρίᾳ . . . . quae incidunt in pag. 50. lin. 10.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XII. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 207.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

CYRILLI DICTIONARIVM.

I. pag. 1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον. *S. P. N. Cyrilli Archiep. Alexandrini Lexicum iuxta ordinem litterarum*. Incipit ab Α. COD. XVI.

Ἄαπτος, ἀβλαβὴς, ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μέλανα λέγουσιν.

Ἀάσαμην, ἐβλάβην.

Desinit in Ω.

Ὤρινε, διήγειρεν, ἐτάραξεν.

Ὥρια, ἀντὶ τοῦ κατὰ καιρὸν καὶ καθ' ὥραν.

II. pag. 159. Aliud Anonymi Lexicum, cui titulus: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ στοιχεῖον λέξεων τοῦ ἀντιστοίχου. *Initium cum Deo dictionum antistoechi iuxta ordinem litterarum*. Incipit item ab Α.

Ἀαίκηλος, κύριον.

Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος.

Ἀάρων, κύριον.

Ἀβακησμὸς, ἡ ἄνοια.

Desinit in Ω, in verbis:

Ὢψ ὁ ὀφθαλμός.

Ὢψ δὲ θηλυκὸν, ἡ φωνή. καὶ Ὅμηρος, ἀμειβόμενα ὀπὶ καλῇ.

Ὠψωνηκότες, ὀψωνήσαντες.

In fine versiculus legitur:

Ἡ δέλτος ὧδε τῶν μακρῶν λήγει πόνων.

Heic desinit liber diuturni laboris.

III. pag. 235. Tractatus varii Grammaticales, I. *de Adverbiis*, II. pag. 236. *de Propositionibus*. III. pag. 239. *b. de Verborum constructionibus* ordine alphabetico.

IV. pag. 251. Index alphabeticus nominum Canonis Tyrophagi; nomina Ventorum; nomina mensium apud Graecos, Aegyptios, Athenienses, & Hebraeos; epitheta Iovis, Apollinis, Neptuni, Martis, Bacchi, Vulcani, Minervae, Veneris, Cereris, ac Dianae, alphabetice singula disposita.

V. pag. 252. *b.* Catalogus nominum femininorum in εια, vel ια desinentium, secundum alphabetum.

VI. pag. 258. *b.* Catalogus nominum, quae contrahunt, vel servant ω, quod habebant in recto, etiam in obliquis.

VII. pag. 262. Catalogus nominum possessivorum in ειος, ac nominum desinentium in οτερος.

VIII. pag. 265. *b.* Catalogus verborum in

(1) Male Montfaucon. in suo Catalogo, quatuor tantum enumerat.

in ῶ circumflexum, & in ίζω desinentium.

IX. p. 271. Catalogus nominum in έων, & in αίων desinentium.

X. pag. 272. Nomina Hebraica, quomodo Graece scribantur.

XI. pag. ead. *b.* Regulae de possessivis in ειος & ειων desinentibus.

XII. pag. 275. Tandem nomina pelagorum, & alia pauca grammaticalia.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. optime servatus, ac diligenter conscriptus. Constat foliis 275.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XVII. I. pag. 1. PRimus Psalterii Davidici Psalmus ab Apollinario versibus heroicis translatus (1), cum glossis interlinearibus. Inc.

Ὄλβιος ἀνὴρ ὅς τις (sic) ἀγορήνδ' ἢ νίσσετ' ἀλιτρῶν.

Des.

Τὔνεκα δυσήνων γενεὴ προθέλυμνος ὀλεῖται.

II. pag. ead. *b.* Alii versus XVII. hexametri ex persona, ut videntur, Davidis Regis, qui suam e pascendo grege ad regendum Israël exaltationem decantat. Inc.

Ἄμφι κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην.

Des.

Λώβην δ' ἐξελάωσα περίφρονος Ἰσραήλου.

III. pag. 2. Πλάτωνος νόμοι. *Platonis Leges* versibus iambicis XX. *de iis, quae sunt timenda*; hanc enim habent epigraphen: Ὅσα δεῖ δεδοικέναι ὑποδείξω σοι φίλος. Inc.

Φοβοῦ ἄνδρας ἐν κρίσει τοὺς ξιφηφόρους.

Des.

Φοβοῦ ὡροσκόπους καὶ μαντικὰς ἐπαοιδάς.

IV. pag. ead. Sequuntur deinde alii versus iambici XXX. anepigraphi, sed sunt *paraenetici ad animam, ut Dei providentiam in omnibus adoret, ac veneretur.* Horum initium est:

Ψυχή, περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε.

Des.

Ἐπεὶ τὸ μικρόλυτόν ἐστι νηπίων.

V. pag. ead. Alii versus iambici XXXIV. *de Medico*, VIII. *ad Medicum* (2), XXVII. *de Muliere loquace, & taciturna*, IV. *ad Iudicem*.

VI. pag. 3. Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλεξανδρέως Ἥρωνος πνευματικῶν πρώτου. *Ex primo Libro Spiritalium Heronis Alexandrini* Excerptum valde longum. Inc. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπουδῆς ἠξιωμένης. Des. ὅπερ ἄτοπον ἠρεμήσει ἄρα. Heronis Spiritalia cum Friderici Commandini versione & notis prodierunt Vrbini MDLXXV. 4. & Amstelod. MDCLXXX. 4. figuris in aes incisis. Exhibentur etiam Graece & Latine inter Mechanicos Parisiis excusos a p. 145. ad pag. 235. additis Io. Baptistae Aleotti quatuor theorematibus spiritalibus ex Italico Latine conversis. Fuit autem Hero Alexandrinus, Ctesibii Ascreni, qui Ptolemaei Philadelphi, & Evergetae I. temporibus Alexandriae floruit, discipulus, & mechanicus insignis, & in philosophia, Epicuri utplurimum placita sequutus.

VII. pag. 7. Ἀπὸ τοῦ περὶ πυρὸς Θεοφράστου. *Ex Theophrasti Libro de Igne.* Inc. Γεννᾷ καὶ φθείρει ἑαυτὸ τὸ πῦρ. Des. φύσει μέλας ὁ ἀήρ. Est particula quaedam ex duobus Theophrasti Libris de Igne a Laërtio memoratis V. 45. ex quibus unus modo superest, Graece primum editus Venetiis MCCCCXCVII. (3) fol. ad calcem Aristotelis, & cum Latina Adriani Turnebi versione Paris. MDLVI. & MDLXVII. in 4. & alibi deinceps. Fuit Theophrastus ex Lesbo insula Eresius, philosophus, & Aristotelis in schola Atheniensi successor Olympiadis CXIV. anno tertio, ante Christum CCCXXIV. ab eoque propter eloquentiam dictus Euphrastus, ac deinde Theophrastus. Scripsit autem praeceptoris sui exemplo prope infinita, ex quibus ea quae supersunt, vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 235. seqq. Bis millenos prope habuit discipulos, & quum diutissime vixisset, necdum satis vixisse sibi visus est.

VIII. pag. ead. *b.* Περὶ ἐνυπνίων ὡραῖον. *De Insomniis aureum* Excerptum. Inc. Ὅπερ ὁ ἥλιος πάσχει νέφους ἐπιπροσθοῦντος. Des. τὸ δὲ πονηρὸν ἐκφυγεῖν ἴσως, εἴπερ δυνήσηται. Auctor Anonymus.

IX. pag. 8. Ἐκ τῆς χρονογραφίας τοῦ Ἀγαθίου περὶ τῆς εἰς Μασσαλίαν ἀποικίας τῶν Φωκαέων, καὶ περὶ τῶν Φράγκων. *Ex Chronographia Agathiae de Phocensium in Massaliam transmigratione, & de Francis* Excerptum. Inc. Πρόσοικοί τε γάρ εἰσι τῇ Ἰταλίᾳ, κ. λ. Des. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Haec quoque brevissima particula est eius Historiae, quam de Iustiniani Augusti Imperio, sive de rebus ipso imperitante gestis, Libris V. digestam, composuit, & post annum DXCIII. edidit, Procopium Caesareensem continuans. Fuit autem Agathias e Myrina Aeolidis civitate, quae aliquibus dicta Smyrna, Memnonii Rhetoris, & Pericleae filius, professione Scholasticus, religione Christianus, Divinae Providentiae omnia moderantis, iustique & aequi adsertor adsiduus.

X. pag. ead. *b.* Στίχοι ἀνακρεόντιοι ἐν σχήματι ἐξομολογήσεως τοῦ θειοτάτου καὶ σοφωτάτου Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Σωζοπολίτου. *Versus anacreontici in forma confessionis divinissimi & sapientissimi Ioannis Comneni Sozopolitae* (4). Inc.

Εἰ πλειστάκις ἁμαρτήσας,

Τοσαυτάκις ὑπεσχέθην.

Des.

Τῇ μοναδικῇ τριάδι

Τῇ δημιουργῷ τῶν ὅλων.

In

(1) De Apollinarii metaphrasi psalmorum metrica vide quae diximus Plut. V. Cod. XXXVII. Catalogi nostri pag. 63. seqq.

(2) In margine e regione huius octastichi legitur τοῦ φιλ. ut dubitari possit, auctorem esse *Manuelem Philem*.

(3) Non MCCCCLXXIX. ut legitur apud Fabric. B. G. V. II. p. 238.

(4) Memoratur a Fabricio B. G. Vol. XIII p 838. cuiusdam Ioannis Comneni Medici descriptio S. Montis Atho, & eius XXII. Monasteriorum Graeco vulgari: nescio an idem sit cum nostro.

In Bibliotheca Regis Galliae Cod. MMMXXV. leguntur Ioannis Comneni versus anacreontici, quibus peccata deflet. Iidem videntur, ac nostri.

XI. pag. 9. Χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγεῖσαι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ. *Sententiae diversae ex Scriptura collectae ad demonstrandum Spiritum Sanctum etiam ex Filio procedere*. Inc. Ο῾ Νύσσης Γρηγόριος ἐν τῇ εἰς τὸ πάτερ ἡμῶν ὁμιλίᾳ αὐτοῦ, κ. λ. Des. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐδέποτε κατέλιπε τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐκ τῆς θεότητος ἐκπεπόρευται. Nomina Patrum, quorum adferuntur testimonia, sunt haec: Anastasius, Athanasius, Augustinus, Basilius Magnus, Cyrillus Alexandrinus, Epiphanius, Gregorius Dialogus, Gregorius Nyssenus, Gregorius Thaumaturgus, Hieronymus, Hilarius, Io. Chrysostomus, Leo papa, Metaphrastes in Martyrio S. Dionysii Areopag. & Theodorus presbyter Rhaithunus. Ex Conciliis referuntur I. Nicaenum, & V. Oecumenicum.

XII. pag. 14. Τόμος ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τῶν φρονούντων τὰ Βαρλαὰμ τε καὶ Α᾿κινδύνου ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν Καντακουζηνοῦ καὶ Παλαιολόγου. *Tomus expositus a divina & sacra Synodo congregata contra sentientes cum Barlaam & Acindyno sub imperio religiosorum & orthodoxorum Imperatorum nostrorum Cantacuzeni, & Palaeologi*. Inc. Οὔτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολεμίου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν. Des. ὑπὲρ ἧς, καὶ δι' ἧς ὁ παρὼν ἡμῖν ἀγὼν ἤνυσται. Deinde sequuntur subscriptiones, primum utriusque Imperatoris, Ioannis scilicet Cantacuzeni, & Ioannis Palaeologi, deinde Patriarchae Constantinopolitani Callisti, tum Metropolitarum Heracleae, Thessalonicae &c. tandem singularum Ecclesiae Constantinopolitanae Dignitatum. Quaestiones, quae in hoc Tomo disputantur, hae sunt:

α΄. Εἰ ἔστιν ἐπὶ Θεοῦ θεοπρεπὴς διάκρισις οὐσίας καὶ ἐνεργείας.

β΄. Διακρίσεως ἀναφανείσης, πότερον ἡ ἐνέργεια αὕτη κτιστή ἐστιν, ἢ ἄκτιστος.

γ΄. Εἴγε ἄκτιστος ἀποδειχθείη ἡ θεοπρεπὴς αὕτη ἐνέργεια, πῶς ἂν τις ἐκφύγοι τὸ μὴ παρὰ τοῦτο σύνθετον τοῦ θεοῦ εἶναι νομίζειν· ὅπερ οἱ ἑτεροδοξοῦντες προφέρειν τολμῶσι τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

δ΄. Εἴγε ἡ φωνὴ τῆς θεότητος οὐκ ἐπὶ τῆς οὐσίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς θείας ἐνεργείας παρὰ τῶν θεολόγων ὕμνηται· καὶ ἐκ τούτου γὰρ ἦν τῆς διθείας ἀμορφίαν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταχέουσιν οἱ ταύτης πολέμιοι.

ε΄. Εἴπερ οἱ θεολόγοι κατά τι τὴν οὐσίαν τῆς ἐνεργείας ὑπερκεῖσθαί φασιν· ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῖς ἐναντιουμένοις ὑπόμεμψιν τελεῖ.

ϛ΄. Ε῎τι θεοῦ μετεχομένου, πότερον κατὰ τὴν οὐσίαν ἡ μετοχὴ, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν.

Patres vero, quorum adferuntur testimonia, sunt, Ambrosius, Amphilochius, Anastasius, Athanasius, Basilius, Cyrillus Alexandrinus, Dionysius, Gregorius Nyssenus, Gregorius Theologus, Io. Chrysostomus, Io. Damascenus, Iustinus, Leo, Maximus.

XIII. pag. 32. *b.* Ο῾μολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. *Confessio orthodoxae Fidei exposita a sacratissimo Metropolita Thessalonicensi Domino Gregorio Palama*. Inc. Εἷς Θεὸς πρὸ πάντων καὶ ἐπὶ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι, κ. λ. Des. καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον αἰῶνος, ἀμήν. Haec orthodoxae Fidei expositio exstat Ms. etiam in Biblioth. Augustana, nec diversa est ab ea, quae refertur in Tomo Palamitarum Synodico a Combefisio edito pag. 172.

XIV. pag. 34. *b.* Νομικαὶ σχολαὶ καὶ ἀποσημειώσεις. *Legales exercitationes, & adnotationes;* nimirum Capita quaedam Legalia, cum sua interpretatione. Primum Caput est: Περὶ δανείων καὶ δανειστῶν. Vltimum: Ο῞τι ἡ γυνὴ ἐπὶ παραγραφῇ δανειστῶν ἀποχὴν ποιήσασα προικὸς τῷ ἀνδρὶ, εἰ μετὰ ταῦτα ἄλλό τι λέγῃ, οὐκ εἰσακούεται.

XV. pag. 38. Τοῦ Κυδώνη λόγος ὑπὲρ Λατίνων, λύων τὰς ἐνστάσεις, ἃς ἐπιφέρει κατὰ τῶν συλλογισμῶν τοῦ Θωμᾶ τῶν Γραικῶν ὁ Καβάσιλας ἐν τῷ κατὰ Λατίνων αὐτοῦ βιβλίῳ. *Cydonis* (Demetrii) *Oratio pro Latinis, solvens Graecorum obiectiones, quas profert contra syllogismos Thomae Cabasilas* (Nicolaus) *in suo libello adversus Latinos*. Inc. Η῾ μὲν κατὰ Λατίνων προθυμία τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Des. τοῦτο δὲ πάλιν ὑποδιελὼν, τὸ μὲν προσεχῶς φησιν . . . Cetera desiderantur, mutilato Codice. Habetur Ms. etiam in Barocciano Cod. XC. & in Biblioth. Caesar. una cum ipsius Demetrii Epistola ad amicum, ut communicaret sibi illud opusculum, petentem, quae inc. Τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν εἰ βούλει μαθεῖν. Meminit etiam Allatius de Consensu Lib. II. Cap. XVIII. §. V.

XVI. pag. 54. *Lexicon Synonymorum* initio, & fine mutilum. Incipit a littera K, nimirum Κλῶ, αἴνυμι, συντρίβω, ἄγω, θραύω, συνθλάττω. Des. in X, in verbis, Χρόνος, ἔτος, ἐνιαυτὸς, λυκάβας, ἔνος, ἥλιος, πλείων, αἰὼν, . . . Collector Anonymus.

XVII. pag. 64. Sequuntur Grammaticalia quaedam *de recta scribendi ratione*, item initio mutila, ac propterea incerti auctoris. Inc. . . . . καὶ ἕτερα πλὴν τοῦ πρωΐ. Τὰ εἰς ζῆ, διὰ τοῦ ῆ, οἷον πεζῆ, κ. λ.

XVIII. pag. ead. *b.* Κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Domini Maximi Planudis* Excerptum item grammaticale. Inc. Α᾿ντὶ τοῦ εἰπεῖν ἰδικῶς, ἰδίᾳ λέγουσι, κ. λ.

XIX. pag. 65. Κονκοδρίου περὶ τρόπων. *Concodrii de figuris*. Inc. Τρόπος ἐστὶ φράσις ἐκβεβηκυῖα τὴν κοινὴν καὶ πρωτότυπον τοῦ λόγου χρῆσιν, κ. λ. Des. ἀμφίβολον γὰρ, πότερον βοῶν, ἢ τῶν βοῶν. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Τέλος τῶν Κοκονδρίου τρόπων. Concodrii, sive Cocondrii de tropis Ms. memoratur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 106. Exstat & in Biblioth. Regis Galliae Codicib. MCCLXX. & MMDCXLIX.

XX.

XX. pag. 68. Τοῦ σοφωτάτε καὶ λογιωτάτε κυρίε Μανυὴλ τοῦ Μοσχοπέλε περὶ τῶν παθημάτων τῶν λέξεων. *Sapientissimi & eloquentissimi D. Manuelis Moschopuli de adfectionibus dictionum*. Incipit ab *Additione* hoc pacto: Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων, πρόσθεσις ἰδίως λέγεται, κ. λ. Desinit in *Apocope* in hisce verbis: ποιητικὴ δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τὸν εἰρημένον ὄπισθεν λόγον. Exstat in quatuor Codicibus Bibl. Regiae Parisiensis, ut ex Catalogo eruitur.

XXI. pag. 70. Λεσβώνακτος περὶ σχημάτων. *Lesbonactis de figuris*. Inc. Σχῆμά ἐςι λόγου πλοκὴ τῶν τοῦ λόγε μερῶν κατά τινα διάλεκτον. Des. ἀςράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀςράπτοντα. Occurrit una cum insequenti opusculo in laudata Bibl. in tribus Codicibus Vid. Catalog.

XXII. pag. 72. Περὶ πνευμάτων. *De Spiritibus* (f. eiusdem). Inc. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλῦται ἀεί. Ἀάρων, κ̀ τὰ ὅμοια. Des. τὸ αὔτη βαρύτονος ἀπὸ τοῦ οὕτως δασύνεται. Habentur haec duo opuscula Mss. in variis Galliae, & Italiae Bibliothecis, & una cum Tiberii, Herodiani, Apostolii, & aliorum monumentis similis argumenti Gr. & Lat. A. MDCXLIII. vulgare voluit Leo Allatius; neque enim vulgavit, teste Fabricio B. G. Vol. IV. p. 422. ubi Lesbonactem hunc Romanum Grammaticum, iuniorem putat alio Lesbonacte Rhetore Atheniensi, e cuius sexdecim Orationibus Politicis Photio lectis duae tantum supersunt.

XXIII. pag. 74. Περὶ διαίτης. *De victus ratione* Carmen iambicum versibus constans LXXXIII. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν εἰ θέλεις, μάθε.

Des.

Καὶ σανδαράχῃ ὅμοια οἶδε πράττειν.

Primi versus quinque & viginti huius Carminis habebantur etiam supra pag. 432. §. X. sub titulo *Praeceptorum brevium ad sanitatem tuendam*. Sub nomine Asclepiadis & Dioscoridis exstant etiam in Biblioth. Caesar. apud Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 99. §. XIII.

XXIV. pag. 75. Τῷ θειοτάτῳ κ̀ εὐσεβεςάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰεςινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιςος διάκονος. *Divinissimo & religiosissimo Imperatori nostro Iustiniano Agapetus minimus Diaconus*. Inc. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον ἔχων ἀξίωμα, βασιλεῦ, κ. λ. Des. ἣν σοι παράσχοι Χριςὸς μετὰ τῆς ὁμοζύγε, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων κ̀ βασιλευομένων εἰς τὲς αἰῶνας, κ. λ. Hoc Agapeti Diaconi Opusculum, quod alias σχεδὴ βασιλικὴ, alias ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν inscribitur, cum illo concordat, quod habebatur in Codice VII. Plut LV. supra p. 261. §. XX. quem vide.

XXV. pag. 81. *Marci Antonini ex XII. Libris de rebus suis excerpta Capita XXXIX.* de quibus vide recensionem dicti Codicis VII. Plut. LV. supra pag. 257. & 258.

XXVI. pag. 86. Τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων, τε Ψελλε. *Timotheus, sive de Daemonibus, Pselli* (Dialogus). Inc. Χρόνιος, ὦ Θρᾷξ, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἀπαντᾷς. Des. ὑπὲρ τὰς Συῤῥακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα. Vide in Codice XXXII. Plut. IX. Catalogi Vol. I. pag. 444. §. XVIII. & Not. 2.

XXVII. pag. 94. Carmina quaedam ex Homeri Iliade excerpta, in quibus variae Ducum, ac Deorum, Dearumque adloquutiones continentur, ex. gr. Polydamantis ad Hectorem, Veneris ad Iunonem, Iunonis ad Somnium, Iovis ad Neptunum, Neptuni ad Iridem, Iridis ad Neptunum, Achillis ad Patroclum &c.

XXVIII. pag. 106. Τοῦ δικαιοφύλακος Θεσσαλονίκης κυρίε Γεωργίε τοῦ Φοβηνοῦ εἴς τινα τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἀσαφῶν, ἢ διχῶς νοουμένων, ἢ ἀμφιβαλλομένων. *Dicaeophylacis Thessalonicensis D. Georgii Phobeni in quaedam in iure obscura, vel duplicem sensum habentia, sive ambigua*. Post Titulum Περὶ ὑποβόλε, *De donatione propter nuptias*, inc. Τὸ ὑπόβολον, ὃ καὶ προγαμιαία καλεῖται δωρεὰ, ἰδία τις συμφωνία ἐςίν. Des. οὐδεμία λοιπὸν ἰσχὺς σοὶ παρελέλειπται. Ms. in Bibliotheca Regis Galliae, & in Vaticana, teste Leone Allatio de Georgiis apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 721.

XXIX. p. 124. Ἔκθεσις νέα, ὅπως γράφει νῦν ὁ Κωνςαντινεπόλεως πατριάρχης τῷ Πάπᾳ, κ̀ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις, κ̀ ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν ϗ τοῖς μητροπολίταις, καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διϊθύνουσι. *Expositio nova, quomodo scribit nunc Constantinopolitanus Patriarcha Papae, & reliquis Patriarchis, & Archiepiscopis, atque etiam Metropolitanis, ac saeculares magistratus administrantibus*. Continet varias Epistolarum inscriptiones, & subscriptiones, pro varia tum scribentium, tum eorum, ad quos scribebantur, dignitate apud Graecos recentiores usurpari solitas. In fine haec marginalis notula est apposita: Ὅλα ταῦτα ἀπρεπῆ καὶ ἀνάρμοςα· ἐγράφησαν δὲ εἰς ἔλεγχον τῆς τε συντεθηκότος ἀμαθείας Λάσκαρι τοῦ Μιτυλήνης υἱοῦ. *Omnia haec parum decora, & incondita; scripta sunt autem ad evincendam Lascaris Mitylenaei filii, qui ea composuit, inscitiam*.

XXX. pag. 130. Occurrunt primo Inscriptiones quaedam Graecae, inventae in Sardibus, in Phocaea Ionica, in Insula Chio, & Athenis; tum Oraculum Pausaniae prohedri inventum in Trallibus; Epigrammata in Hesiodi, Lini, Orphei, Musaei, & Oppiani sepulcrum; tandem alia duo Ptolemaei de se ipso Epigrammata; quorum primum idem cum illo est, quod retulimus supra p. 69. sub finem §. III. alterum tetrastichum inc.

Οἶδ' ὅτι θνητὸς ἐγὼ κ̀ ἐφήμερος, κ. τ. λ.

Omnia litteris capitalibus exarata.

XXXI. pag. 136. Σέξτου Ἐμπειρικοῦ πρὸς Ἀςρολόγους. *Sexti Empirici adversus Astrologos* Liber. Inc. Περὶ ἀςρολογίας, ἤτοι μαθηματικῆς πρόκειται ζητῆσαι, ὅτε τῆς τελείε ἐξ ἀριθμητικῆς κ̀ γεωμετρίας κ. λ. Des. μεθ' ἃ πάλιν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς σύντομον ἔσαν κ̀ τὴν πρὸς τὲς ἐξ αὐτῆς ἀντίῤῥησιν ἀποδώσομεν. Est autem ex undecim, quos adversus Mathematicos

cos scripsit Libris, Liber V. ut ex ipsorum recensione patet apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 594. Concordat autem quoad initium & finem cum editione Gr. Lat. Lipsiensi anni MDCCXVIII. fol. cum notis Io. Alberti Fabricii a p. 337. ad pag. 355. Sextus hic Medicus Empiricus, a Sexto Chaeroneo Stoico, Plutarchi nepote diversus, acutissimus defensor sectae Scepticae, sive Pyrrhoniae, sub Imp. Commodo, vel paullo post floruit, & varia scripsit, quorum notitiam adfert Fabric. loc. cit.

XXXII. p. 143. Anonymi cuiusdam Graeci adversus Plotini dogmata *de animae praeexsistentia & transmigratione* Liber. Post Titulum satis longum, cuius initium: Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον, ὅτι μήτε τῶν σωμάτων, κ. λ. inc. Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπούδασμα. Des. ἀσφαλῶς δοκιμάζειν. Innuimus supra Catalogi nostri Tom. I. pag. 444. Habetur etiam Ms. in Biblioth. Caesar. Vide Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. V.

XXXIII. pag. 153. *b.* Ἐπιστολαὶ Σιμοκάττου ἠθικαὶ, καὶ ἀγροικικαί, *Simocattae* (Theophylacti) *Epistolae Morales, & Rusticae* num. IX. quae iuxta seriem editarum in Collect. Cuiaciana toties citata sunt I. LXII. XXII. VII. XIII. XL. LII. LXXIII. & LXXIX. Ex hisce quarta, quae in edit. inscribitur Σωσίπατρος Τερπάνδρῳ, in Codice inscr. Σωσίστρατος Τερπάνδρῳ. Septimae vero titulus pro Κλέωνι habet Κλεονίκῳ. Postremae duae sunt anepigraphae.

XXXIV. pag. 157. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ περὶ τῶν πέντε φωνῶν. *Porphyrii Introductio de quinque vocibus*, cum scholiis marginalibus uberrimis, & quibusdam praeliminaribus. Haec incipiunt: Ζητεῖται, πότερον ἡ λογικὴ ἐπιστήμη ἐστὶν, ἢ τόπος ἐπιστήμης. Introductio ipsa inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Des. καὶ τῆς κοινωνίας παράστασιν. Praeter alias editiones, praemissa est Aristotelis Operibus Graece & Latine impressis Paris. MDCXIX. fol. curante Guillelmo Du Val Tom. I. a pag. 1. ad p. 14. Ex scholiis, quae tum in hoc, tum in sequenti Opere marginem undequaque ambiunt, nonnulla Scholarii nomen prae se ferunt; ex quibus tamen non pauca in nova Codicis compactione resecata perierunt.

XXXV. pag. 165. *b. Aristotelis Categoriae*. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. Des. οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. In cit. edit. a pag. 14. ad p. 36. His quoque praeliminaria quaedam praefixa sunt, quorum initium: Ἡ διάκρισις τῶν κατηγοριῶν λαμβάνεται ἐκ τῆς διακρίσεως, κ. λ.

XXXVI. pag. 177. Redeunt tandem in postremis duabus Codicis paginis *alia Capita Legalia*, in quibus potissimum *de dote, curatoribus, ac procuratoribus* agitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diversis manibus exaratus, charactere pluribus in locis evanido, quod in titulis praecipue cinnabari conscriptis usuvenit, cuius meminit in schedis suis Holstenius. Constat fol. scriptis 178.

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ ΛΟΓΟΣ.

CHRYSOLORAE ORATIO.

I. pag. 1. Continet *Manuelis Chrysolorae Comparationem veteris, & novae Romae ad Imp. Ioannem Palaeologum*, cuius initium, & finis concordat cum illa, quam recensuimus in Codice XX. Plut. VI. §. I. Catalogi Tom. I. pag. 139. col. 1. quem vide. COD. XVIII.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XVI. Constat foliis scriptis 18.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

IN prima pagina occurrit Index Orationum Demosthenis XX. Tum Libanii argumenta in sequentes Orationes, nimirum, Olynthiacas tres, Philippicam I., De Pace, Philippicam II., De Halonesо, De Chersoneso, Philippicam III. & IV., Orationem in Philippi Epistolam, De ordinanda Republica, De Classibus, Pro Megalopolitis, Pro libertate Rhodiorum, De foedere Alexandreo, Contra Androtionem, & de Corona, cuius tamen postremae argumentum non est integrum, uno fortasse folio abscisso; desinit enim in verbis: καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι... quae in cit. edit. incidunt in pag. 311. lin. 36. Reliqua concordant cum editis. Succedunt Orationes ipsae N. XXIII. quarum haec series est: COD. XIX.

I. pag. 7. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.

II. pag. 11. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

III. pag. 15. *b. Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.

IV. pag. 21. *Philippica I.* Ibid. p. 15.

V. pag. 28. *De Pace*. Ibid. p. 19.

VI. pag. 31. *Philippica II.* Ibid. p. 25.

VII. p. 35. *b. De Halonesо*. Ibid. p. 29.

VIII. pag. 40. *b. De Chersoneso*. Ibid. p. 35. Haec Oratio in Codice habet adscriptum in margine aliud argumentum Anonymi, quod inc. Τινὲς ἐνόμισαν, κ. λ. ut in edit. ibid.

IX. pag. 49. *Philippica III.* Ibid. p. 44.

X. pag. 57. *b. Philippica IV.* Ibid. p. 53.

XI. pag. 68. *b. Ad Philippi Epistolam*. Ibid. pag. 64. cui subditur in Codice ipsius Philippi Epistola, quae in editione praecedit.

XII. pag. 74. *De Rep. ordinanda*. Ibid. pag. 67.

XIII. pag. 78. *b. De Classibus*. Ibid. p. 72.

XIV. pag. 83. *b. Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.

XV. pag. 87. *b. Pro libertate Rhodiorum*. Ibid. pag. 78.

XVI. pag. 92. *De foedere Alexandreo*. Ib. pag. 86.

XVII. pag. 96. *Contra Androtionem*. Ibid. pag. 418.

XVIII. pag. 106. *b. De Corona*. Ibid. pag. 313.

XIX.

XIX. pag. 154. *b. De falsa legatione*. Ibid. pag. 200.

XX. pag. 201. *Adversus Leptinem de Immunitate*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 362. Hanc orationem cum reliquis deinceps nova in Codice manus exscripsit: mutila tamen est in fine; desinit enim in verbis, φρονῦντας ὑμῶν αὐτῶν . . . quae in edit. incidunt in pag. 381. lin. 57. Sequitur pag. 225. fragmentum Enarrationis cuiusdam sine principio, ut videtur, in Orationem *contra Androtionem*; tum pag. 226. *b.* Anonymi hypothesis in Orationem *De Corona*, ut in edit. pag. 311.

XXI. pag. 229. *Contra Midiam*, cum duplici argumento, Libanii nimirum, & Anonymi. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 268. *Contra Aristocratem*, cum hypothesi Anonymi, cuius initium: Ἡ Εὔβοια μία νῆσος καταντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Finis: τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως. Diversa prorsus ab edita loc. cit. pag. 429.

XXIII. pag. 296. *b. Contra Timocratem*, cum hypothesi Anonymi. Tom. I. pag. 460. Huius Orationis fere dimidium, ultima nimirum XXI. folia, recentissima manu suppleta sunt.

Ex praedictis Orationibus, septem habent Vlpiani rhetoris Enarrationes in margine exaratas, nimirum Philippica IV., ad Philippi Epistolam, contra Androtionem, de Corona, contra Midiam, contra Aristocratem, & contra Timocratem, quae concordant cum editis cit. edit. Tom. II. Ex hisce tamen, duae mutilae sunt, nimirum illa contra Androtionem, quae incipit a verbis .... φαίνη τὴν ἀλογίαν· τότε γὰρ ἐγὼ, quae incidunt in dicti Tom. II. p. 227. lin. 34. & alia contra Timocratem, quae desinit in verbis, τοῦ γράμματος τὴν ἀσάφειαν .... quae incidunt in p. 262. lin. 9.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 332.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

APOMNEMONEVMATA EX DIVERSIS AVCTORIBVS.

COD. XX. I. pag. 3. Ἀπομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων, ἔκ τε τῶν θύραθεν, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθέου παιδείας. *Apomnemoneumata, seu sententiae memorabiles ex diversis Poëtis atque Oratoribus, tum ex profana, tum sacra nostra ac divina eruditione* collectae, & in Capita LXXI. digestae, quorum praecedit Index. Primum est Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας. *De vitae virtute, ac malitia*. Inc. Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν. Vltimum Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. *De tolerantia & longanimitate*. Des. ἀλλὰ θέλε ὡς ἂν τὰ γινόμενα γίνεται, quae sunt ex Metrodoro desumta. De hac sententiarum collectione vide recensionem Cod. XV. Plut. VII. §. IV. Catalogi nostri pag. 252. col. 2. ubi singulorum Capitum argumenta protulimus. In hoc tamen Codice ipsorum ordo aliquantum ab illo diversus occurrit. In fine legitur manu ipsius scriptoris: Μιχαῆλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς φίλης πατρίδος αὐτοῦ πενίᾳ συζῶν ἐν Κρήτῃ καὶ τόδε τὸ βιβλίον μισθῷ ἐξέγραψεν. *Michaël Apostolius Constantinopolitanus post captivitatem carae ipsius patriae in paupertate vivens in insula Creta hunc quoque librum mercede descripsit*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. cuius primae XVI. paginae explicationes Latinas singulis ferme verbis superscriptas exhibent. Constat foliis scriptis 105.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPIPHANII EPISTOLAE.

COD. XXI. Continet Codex fragmentum Epiphanii Operis, quod inscribitur, *Anchora, sive Expositio Fidei Catholicae adversus LXXX. haereses, &c.* cui praecedit primo Vita, quae inc. Ὁ θεῖος οὗτος καὶ μέγας, κ. λ. secundo *Matidii, Tarasini, aliorumque Ecclesiae Suedrorum presbyterorum Epistola ad Epiphanium*, cuius initium, Ποικίλως ὁ ἐχθρὸς, κ. λ. tertio *alia Palladii, ipsius Suedrorum urbis praesidis, ad eumdem Epistola*, quae inc. Οἱ τὴν μεγάλην, κ. λ. quae quidem omnia recensuimus etiam in Cod. XII. Plut. VI. §. I. II. & III. Catalogi nostri T. I. p. 117. col. 2. cum quo noster hic Codex penitus concordat. Opus vero ipsum Epiphanii, cuius titulus est, Ἀντεπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς αὐτοὺς, κ. λ. inscriptio vero, Τοῖς κυρίοις, καὶ τιμιωτάτοις, κ. λ. inc. Ἤδη μὲν οὖν, κ. λ. ut in dicto Cod. §. IV. Desinit in verbis: ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου πρὸ Χριστοῦ παρουσίας τῆς ἐνσάρκου . . . . . quae in eius Operum edit. Colon. MDCLXXXII. fol. incidunt in Tom. II. pag. 18. vers. 9.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat fol. scriptis 8.

ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

DIONIS CHRYSOSTOMI RHETORICAE MEDITATIONES,

Sive

Orationes LXXX.

COD. XXII. Praecedit diligentissimus Index, ac Prolegomena in Dionem, variis distincta Capitibus. Primum Ἀρέθα ἀρχιεπισκόπου, *Arethae Archiepiscopi*, inc. Σοφὸς οὑτοσὶ τῷ ὄντι Δίων ὁ Προυσαεὺς, κ. λ. Des. εἴ τι τῷ ἀσκρέσῳ πισεύων ποιμένι. Alterum inscribitur: Δίωνος τοῦ Προυσαέως βίος. *Dionis Prusaeensis Vita*. Inc. Οὗτος ὁ Δίων Προυσαεὺς ἦν Προύσης τῆς κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν, κ. λ. Des. τῆς εἰς ἅπαν μέμψεως

ψεως ἀπολύοιτο τὸ ἔργον. Tertium est: Περὶ Δίωνος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, καὶ τῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ ἰδέας. *De Dione, eiusque operibus, ac de ipsius orationis stylo*. Inc. Ὁ Δίων οὗτος ἦν μὲν Προυσαεὺς, Προύσης τῆς πρὸς τῷ Μυσῷ Ὀλύμπῳ, κ. λ. Des. καὶ τὴν ἀφέλειαν ἐξαίρων διὰ σεμνότητος. Sequuntur deinde Orationes ipsae, & quidem hoc ordine;

Concordant autem omnia tum quoad Orationum ordinem, tum etiam quoad titulos cum editione Operum Dionis Chrysostomi Paris. G. L. anni MDCIV. fol. curante Feder. Morellio, exceptis Orationibus XXVIII. & XXIX. quae ibi postponuntur, & Praeliminaribus; nam diversa sunt ab iis, quae inibi etiam Orationibus praemittuntur ex Photio, Philostrato, & Synesio excerpta; fortasse tamen sunt ex ipsis contracta, & concinnata. Notandum vero est, in Codice singulis ferme praefigi breve quoddam argumentum, sive summarium, in margine appositum, ac rubrica exaratum, ac rarissima apparere aliquando scholia aeque antiqua.

Co-

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saec. XIV. optime servatus, qui fuit olim Francisci Philelphi (1), ita enim eius manu bis adnotatur: Ἡ βίβλος αὕτη Φραγκίσκου τοῦ εὐθείου Φιλέλφου ἐστίν. postea vero Petri Laurentii de Medicis; ita enim in fine, ipsius fortasse manu subiungitur: Νῦν δὲ γέγονε Πέτρου τοῦ Λαυρεντίου τοῦ ἐκ Μεδικέων οἰκίας. Constat foliis 460.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Corrige

Manuelis Chrysolorae Epistolae IV.

COD. XXIII. I. pag. 1. PRima est *ad Ioannem Palaeologum Graecorum Imperatorem, de comparatione veteris, & novae Romae*, quam vide in Cod. XX. Plut. VI. §. I. Catalogi nostri Tom. I. pag. 139. col. 1.

II. pag. 25. *b.* Secunda *ad Ioannem Chrysoloram*. In dicto Cod. §. II.

III. pag. 28. Tertia *ad Demetrium Chrysoloram*. Ibid. §. III.

IV. pag. 31. Quarta *ad Pallantem Strozzam, Onuphrii filium, de morte sui fratris consolatoria*. Ibid. §. VI. ubi initium paullo longius protulimus. Finis vero, quem ibi nullum dedimus, sequens est: ὃ δὲ λοιπὸν εὔχομαι ὑμῖν τοῦτο παρὰ τοῦ Θεοῦ. ὑγίαινε.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. nitide scriptus, optimeque servatus. Constat foliis 65.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ORATIONES ET EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

Isocratis, & Demetrii Cydonis.

COD. XXIV. I. pag. 1. ISocratis *Oratoris Atheniensis Orationes IV.* quarum

I. Περὶ τῆς ἀντιδόσεως, *De permutatione*, inc. Εἰ μὲν ὅμοιον ἦν. Des. παραινέτω τὴν ψῆφον. In edit. Basileensi ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 455.

II. pag. 20. Περὶ τοῦ ζεύγους, *De bigis*, inc. Περὶ μὲν οὖν τοῦ ζεύγους. Des. τῆς πόλεως στερήσομαι. Ibid. pag. 511.

III. pag. 25. *b.* Τραπεζιτικὸς, *Trapeziticus*, inc. Ὁ μὲν ἀγών μοι μέγας. Des. πιστοτέρους ἡγεῖσθαι τῶν ἐμῶν. Ibid. pag. 527.

IV. pag. 32. Παραγραφικὸς πρὸς Καλλίμαχον, *Exceptio adversus Callimachum*, inc. Εἰ μὲν καὶ ἄλλοι τινές. Des. καὶ τὰ συμφέροντα ψηφίζεσθαι. Ibid. p. 547.

II. p. 39. Λόγοι τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη. *Orationes sapientissimi D. Demetrii Cydonis*. Prima inscr. Συμβουλευτικὸς περὶ τῆς Καλλιπόλεως. *Oratio deliberativa de Callipoli*. Inc. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι, κ. λ. Des. τὸ μέλλον κοινῇ συνοίσειν. Graece & Latine Tom. II. Auctar. novi Combefis. pag. 1284. seqq.

III. pag. 50. Ἕτερος συμβουλευτικὸς. *Altera deliberativa*. Inc. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες. Des. δοκεῖν τὴν ἐπιθυμίαν. Ibid. pag. 1221. seqq. de qua vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 386. Num. 3.

IV. pag. 68. *b.* Ὅτι ἄλογον τὸ τοῦ θανάτου δέος. *Quod sine ratione sit timor mortis*. Inc. Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν. Des. γένοιτο βίου λαβέσθαι. Ita inscribitur etiam in Cod. Caesareo, Nessel. Part. I. pag. 366. §. XVI. in aliis vero Codd. Περὶ τοῦ καταφρονεῖν τὸν θάνατον, *De contemnenda morte*. G. & Lat. cum versione sua edidit primum Raphaël Seilerus Augustanus Basileae MDLIII. 8. Hieronymus vero Volfius in Notis, quas addidit A. MDLVII. testatur magnam huius Orationis partem, nimirum usque ad verba, τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω, ex Nemesii libello eiusdem argumenti (2) transcriptam fuisse. Vid. Fabr. loc. cit. pag. 387. N. 5.

V. pag. 86. Μονῳδία ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσοῦσι. *Monodia, sive Lamentatio super iis, qui Thessalonicae ceciderant*. Inc. Ἄνδρες, ὅσοι τὰς τῶν συγγενῶν, κ. λ. Des. οἱ δὲ μισήσαντες ἀποφεύξονται. Gr. & Lat. exstat inter Scriptores post Theophanem in Corpore Historiae Byzant. pag. 385. edente Francisco Combefisio Paris. MDCLXXXV. fol.

VI. pag. 91. *b.* Λόγος εἰς τὸν βασιλέα Καντακουζηνόν. *Oratio ad Imperatorem Cantacuzenum*. Inc. Ἀνηνέγκαμεν, ὦ βασιλεῦ, τῶν συνεχῶν ἐκείνων, κ. λ. Des. δεῖξον, ὡς κοινή τις εἶ τοῖς ἀτυχοῦσι καταφυγή.

VII. pag. 98. *b.* Λόγος εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Oratio ad eumdem Imperatorem*. Inc. Ὅτι μὲν τὰ παρόντα χρὴ προσειπεῖν. Des. ἢ πάντας ἀνθρώπους ἀνὴρ νικῶν ἀρεταῖς.

VIII. pag. 104. Εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον. *Ad Imperatorem D. Ioannem Palaeologum*. Inc. Ἄριστε βασιλεῦ, πολλῶν ἀγαθῶν πολλάκις, κ. λ. Des. μηδὲ τῆς κλήσεως τῶν ἀνθρώπων ἀντιποιείσθω. In syllabo Operum huius Demetrii, quem exhibet Fabric. loc. mox cit. hae tres postremae Orationes non recensentur.

IX. pag. 115. *b. Eiusdem Demetrii Epistolae XXII.* quarum titulos & initia, utpote quae nondum typis impressae lucem viderint, heic subiicere placuit. Sunt igitur sequentes:

I. Anepigrapha.

Inc. Χθὲς πρὸ τῶν ἀκτίνων.

II. Τῷ Ταρχανειώτῃ.

Ἦσαν οἱ τὸ βέλος, ὃ τέτρωσαι, κ. λ.

III. Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανουήλ.

Ἤιδειν μὲν, ὅτι μου μέμνησαι.

 IV.

(1) Eius manu leguntur in margine adscripta nomina propria eorum, quorum in Orationibus mentio fit memoriae iuvandae gratia, ac praeterea signa apposita in iis locis, ubi aliqua notatu digna occurrunt.

(2) Cuius exemplar in Codice Bibliothecae Fuggerianae exsistebat cum titulo, Νεμεσίου λόγος ὡς ἄλογός ἐστιν ὁ θανάτου φόβος.

IV. Τῷ Χίῳ ἰατρῷ.
Καὶ τὰ παρὰ τῆς τέχνης σοι πάντα.
V. Anepigrapha.
Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον.
VI. Τῷ φιλοσόφῳ κυρῷ Γεωργίῳ.
Τὴν σὴν πρὸς ἐμὲ μὲν μακρὰν, κ. λ.
VII. Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανυὴλ.
Ὦ τίς τὰς συνεχεῖς ταύτας παύσας.
VIII. Anepigrapha.
Ἀμφοτέρωθεν ἤσθην.
IX. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην τὴν Λῆμνον.
X. Τῷ αὐτῷ.
Ἧς πρότερον ἀπέλαυες ἡδονῆς.
XI. Τῷ αὐτῷ.
Ἐπιςολὴν πέμπω τῷ βασιλεῖ.
XII. Τῷ βασιλεῖ Μανυὴλ.
Σὺ καὶ ἄρχειν οἶσθα.
XIII. Τῷ αὐτῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανυὴλ.
Ὁρμῶντι γράφειν σοι, βασιλεῦ, κ. λ.
XIV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐκ οἶδ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἠδικημένος.
XV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὥς τι τῶν παραδόξων.
XVI. Τῷ αὐτῷ.
Τὺς ταῖς εὐεργεσίαις τάχος συνάπτοντας.
XVII. Τῷ δεσπότῃ κυρῷ Θεοδώρῳ.
Ἀεί με διὰ πάντων εὐεργετῶν.
XVIII. Τῷ Ταρχανιώτῃ.
Οὐκ ἔμελλεν ὁ χρυσὸς ἀπλησφάρης.
XIX. Τῷ βασιλεῖ Μανυὴλ.
Ἤιδειν ϐ αὐτὸς, ὅτι μετὰ λόγυ.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μὲν λόϊζος, ὡς ἔφησε πνεύματος, κ. λ.
XXI. Τῷ αὐτῷ.
Τί τῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σόφισμα.
XXII. Τῷ αὐτῷ.
Μόλις εἱρκτὴν κ̀ δεσμὰ κ̀ τυράννυς.

Recensita Epistolarum serie, qualis est in Codice, accipe nunc earumdem initia alphabetice digesta.

Ἀεί με διὰ πάντων εὐεργετῶν. 17.
Ἀμφοτέρωθεν ἤσθην. 8.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην τὴν Λῆμνον. 9.
Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον. 5.
Ἐπιςολὴν πέμπω τῷ βασιλεῖ. 11.
Ἤιδειν κ̀ αὐτὸς, ὅτι μετὰ λόγυ. 19.
Ἤιδειν μὲν, ὅτι μου μέμνησαι. 3.
Ἦσαν οἱ τὸ βέλος, ᾧ τέτρωσαι. 2.
Ἧς πρότερον ἀπέλαυες ἡδονῆς. 10.
Καὶ τὰ παρὰ τῆς τέχνης σοι πάντα. 4.
Μόλις εἱρκτὴν κ̀ δεσμὰ κ̀ τυράννυς. 22.
Ὁ μὲν λόϊζος, ὡς ἔφησε πνεύματος. 20.
Ὁρμῶντι γράφειν σοι, βασιλεῦ. 13.
Οὐκ ἔμελλεν ὁ χρυσὸς ἀπλησφάρης. 18.
Οὐκ οἶδ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἠδικημένος. 14.
Οὐχ ὥς τι τῶν παραδόξων. 15.
Σὺ καὶ ἄρχειν οἶσθα. 12.
Τὴν σὴν πρὸς ἐμὲ μὲν μακρὰν. 6.
Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σόφισμα. 21.
Τοὺς ταῖς εὐεργεσίαις τάχος συνάπτοντας. 16.
Χθὲς πρὸ τῶν ἀκτίνων. 1.
Ὦ τίς τὰς συνεχεῖς ταύτας παύσας. 7.

Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis 133.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

Quibus adde

Eiusdem Epistolas, Aristidis, & Philostrati quaedam.

IN primo folio praecedit Orationum Index; in secundo Libanii rhetoris ad Proconsulem Montium, Vita Demosthenis, & in Orationes eius Praefatio. A quarto incipiunt Orationes ipsae N. XXI. hoc ordine: COD. XXV.

I. pag. 4. *Olynthiaca I.* In edit. cit. pag. 1.
II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
III. pag. 10. *Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.
IV. pag. 13. *b. Contra Philippum I.* Ibid. pag. 15.
V. pag. 18. *De Pace.* Ibid. p. 19.
VI. pag. 21. *Contra Philippum II.* Ibid. pag. 25.
VII. pag. 24. *De Halonesо.* Ibid. p. 29.
VIII. pag. 28. *De Chersoneso.* Ibid. pag. 35.
IX. pag. 34. *Contra Philippum III.* Ibid. pag. 44.
X. pag. 39. *Contra Philippum IV.* Ibid. pag. 53.
XI. pag. 44. *b. Ad Philippi Epistolam.* Ib. pag. 64. sequitur deinde in Codice *Epistola Philippi.*
XII pag. 48. *De Repub. ordinanda.* Ibid. pag. 67.
XIII. pag. 51. *b. De Classibus.* Ibid. pag. 72.
XIV. pag. 55. *De libertate Rhodiorum.* Ibid. pag. 77.
XV. pag. 58. *Pro Megalopolitis.* Ibid. pag. 82.
XVI. pag. 61. *De foedere Alexandreo.* Ib. pag. 86.
XVII. pag. 64. *De Corona.* Ibid. p. 313.
XVIII. pag. 94. *b. Contra Aeschinem de falsa legatione.* Ibid. pag. 200.
XIX. pag. 124. *b. Adversus Leptinem de immunitate.* Ibid. pag. 362.
XX. pag. 141. *Contra Midiam de alapa.* Ibid. pag. 383.
XXI. pag. 162. *b. Contra Androtionem, violatarum legum reum.* Ibid. pag. 416. Praecedunt autem singulis Orationibus Libanii argumenta, ut in edit. illa tamen *contra Midiam* duas habet hypotheses, Libanii, & Anonymi, quae quidem postrema septem circiter versus in fine brevior est in Codice, quam in edito.
XXII. pag. 170. *Eiusdem Demosthenis Epistolae VI.* eodem ordine, quo in dicta edit. iacent a pag. 107. ad pag. 125.
XXIII. pag. 179. *Aristidis Oratio de Rhetorica.* Inc. Οἶμαι δεῖν. Des. κ̀ ξένυ πλεῦσαι ... quae verba incidunt in cit. edit. Tom. II. p. 66. vers. 12. fine enim caret.

XXIV.

XXIV. pag. 200. *Philoſtrati Imagines quaedam*, nimirum, *Hyacinthi*, *Andriorum*, *Mercurii fetus*, *Amphiarai*, *ſuum venationis* (1), & *Perſei*; ſed haec poſtrema mutila eſt; deſinit enim in verbis: καὶ τὸ δεῖμα τῆς Γοργοῦς ἔχων ἀπὸ . . . . quae incidunt in Philoſtrati Operum edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCVIII. fol. curante Fed. Morello, pag. 775. lin. 29.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. in fine mutilus. Conſtat fol. ſcriptis 202.

ΚΥΡΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

CYRVS DE CONSTRVCTIONE.

Seu potius

Maximi Planudis, Io. Philoponi, & Anonymi Tractatus Grammaticales.

COD. XXVI. I. pag. 1. ΤΟῦ σοφωτάτου κ̀ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ συντάξεως. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Maximi Planudis de Conſtructione* Liber. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ μεταβαίνουσαν εἰς ἕτερον πρόσωπον, κ. λ. Deſ. προσήκει μοι τοῦδε, καὶ προσήκει μοι τάδε. In fine: Τέλος τῶν περὶ συντάξεως. Sub Planudis nomine legitur in quatuor Codicib. Biblioth. Regiae Pariſienſis, & in MMDLX. idem initium habet, ac noſtrum. Supra etiam, nec ſemel alia huius libelli occurrunt exemplaria, ſed in fine prorſus diverſa ſunt. Subnectuntur deinde alia pauca item ad conſtructionem ſermonis pertinentia, quorum initium: Ποσαχῶς διαιρουμένην ἐστὶ δυνατὸν εὑρεῖν τὴν σύνταξιν, κ. λ. Finis: τῆς ἡμῶν πρὸς σε σχέσεως, ὦ φίλων ἄριστε. Τέλος. Quae num omnia ipſius ſint Planudis, an alterius, ignoramus; quemadmodum etiam ſequentes Grammatici tractatus, nimirum:

II. pag. 21. *De Propoſitionibus, & quibus iungantur caſibus*. Inc. Ἡ ἐν πρόθεσις μετὰ δοτικῆς συντάσσεται, οἷον, ἐν τῷ θλίβεσθαί με. Deſ. ὑπὲρ τὸ φῶς, οὐδέποτε δὲ μετὰ γενικῆς.

III. pag. 25. *De Verbis, & quibus iungantur caſibus*, una cum ipſorum conſtructionis exemplis, per alphabetum. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Deſ. Ὠφελῶ, αἰτιατικῇ. Τί ὠφέλησε τὸν Ἀδὰμ ὁ παράδεισος.

IV. pag. 49. *De Verbis ſynonymis*, per alphabetum. Inc. Ἀγαπῶ, φιλῶ, ἀσπάζομαι, στέργω, κ. λ. Deſ. Ὠφελῶ, ὀνίνημι, λυσιτελῶ, συντελῶ.

V. pag. 55. Ἰωάννου Φιλοπόνου Ἀλεξανδρέως τοῦ γραμματικοῦ περὶ τῶν διάφορα σημαινόντων διαφόροις τόνοις κ̀ πνεύμασι, κατὰ στοιχεῖον. *Ioannis Philoponi Alexandrini Grammatici de vocibus, quae pro accentuum ac ſpirituum varietate, varia ſignificant, ſecundum alphabetum.* Inc.

Ἀγέλαιος, ὁ ἀμαθής.

Ἀγελαῖος, ὁ ἀπὸ τῆς ἀγέλης.

Deſ.

Ὦχρος, ὠχρίασις.

Ὠχρὸς, κύτρινον.

In Biblioth. Regis Galliae Cod. MMDCXVIII. inſcribitur: *Ioannis Philoponi illarum vocum collectio, quae pro diverſa ſignificatione, accentum diverſum accipiunt*. Habes etiam ſupra pag. 458. §. VI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. manu, ut videtur, Ioannis Roſi exaratus, &, ut in ultima adnotatur pagina, *Liber Laurentii & Io. P. Franciſci de Medicis*. Conſtat fol. ſcriptis 60.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QVAEDAM.

Ac praeterea

Euripidis, Hippocratis, & Syneſii Epiſtolae quaedam, & alia.

PRimae undecim Codicis paginae continent argumenta in ſequentes Demoſthenis Orationes, nimirum, contra Leptinem, Midiam, Ariſtocratem, Androtionem, Timocratem, Ariſtogitonem, Neaeram, Theocrinem, Eubulidem, Aphobum I. II. & III. Onetorem I. & II. Cononem, Boeotum I. & II. Pro Phormione, In Stephanum I. & II. Zenothemidem, Pantaenetum, Nauſimachum, Lacritum, Phormionem, Apaturium, Calliclem, Callippum, De Corona Praefecturae Navalis, adverſus Polyclem, Timotheum, Nicoſtratum, Phaenippum, Spudiam, Olympiodorum, Dionyſiodorum, Evergum & Mneſibulum, Macartatum, & Leocharem; quae omnia ſuis quaeque locis habentur in edit. ubi notandum, ex binis quandoque hypotheſibus, quibus nonnullae ſunt orationes inſtructae, eam tantummodo in Codice haberi, quae ſub Libanii nomine circumfertur. His praenotatis, Orationum ſeriem adgrediamur, quae ſequens eſt: COD. XXVII.

I. pag. 11. *Contra Leptinem*. In cit. edit. pag. 362.

II. pag. 28. *b. Contra Midiam, de alapa*. Ibid. pag. 385.

III. pag. 52. *b. Contra Ariſtocratem*. Ibid. pag. 429.

IV. pag. 76. *Contra Timocratem*. Ibid. pag. 461.

V. pag. 96. *b. Contra Ariſtogitonem I.* Ibid. pag. 491.

VI. pag. 105. *b. Contra Ariſtogitonem II.* Ibid. pag. 503.

VII. pag. 108. *b. Contra Neaeram*. Ibid. pag. 517.

VIII. pag. 123. *Oratio Amatoria*. Ibid. p. 157.

IX.

(1) Haec effugit Montfauconium, ut ex eius Catalog. apparet pag. 358. litt. D. col. 1.

IX. pag. 129. *Oratio Funebris*. Ibid. pag. 552.

X. pag. 133. *In Aphobum I.* Ibid. pag. 547.

XI. pag. 140. *b. In Aphobum II.* Ibid. p. 556.

XII. pag. 143. *In Aphobum de falso testimonio*. Ibid. pag. 560.

XIII. pag. 149. *In Onetorem I.* Ibid. pag. 567.

XIV. pag. 153. *In Onetorem II.* Ibid. pag. 572.

XV. pag. 154. *b. In Zenothemidem*. Ibid. pag. 575.

XVI. pag. 157. *In Apaturium*. Ibid. pag. 579.

XVII. pag. 161. *b. In Phormionem*, Ibid. pag. 585.

XVIII. pag. 167. Sequuntur *Euripidis Epistolae V.* ut in Cod. XII. Plut. LVII. §. VI.

XIX. pag. 169. *b. Hippocratis Epistolae XIII.* eodem ordine, quo exhibentur in toties cit. Collectione Cuiac. a pag. 317. ad pag. 331. ubi tamen sunt XIV. desideratur enim postrema in Codice, quae est *ad Democritum*.

XX. pag. 179. Occurrit Epistola quaedam anepigrapha, ac posteriori manu exarata, cuius initium: Α'λλ' ἔγωγε ϗ πρὶν τοῖς σοῖς ἐντυχεῖν γράμμασι, κ. λ. Finis: τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐγνωμοσύνης συ.

XXI. pag. ead. *b. Synesii Epistolae VIII.* omnes anepigraphae; sunt autem inter editas Graece & Latine Paris. MDCXXXIII. fol. curante Dionysio Petavio S. I. presbytero, CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLII. CVII. XCVII. IIC. & IC. Inter septimam vero, & octavam alia est inserta, item sine ullo titulo, quam tamen comperimus esse *Lysidis ad Hipparchum*, ac legitur in dicta Epistolarum Graecarum Collect. Cuiac. pag. 454.

XXII. pag. 183. Vltimo tandem loco exhibetur *Synesii Oratio de Regno*. Inc. Α῏ρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι. Desinit imperfecte una cum Codice in verbis, γνώσεται μὲν δὴ τὰ ποιητέα ϗ γνώμην . . . ., quae quidem verba incidunt in cit. edit. pag. 12. v. 16.

Cod. Graec. bombycinus Ms. in 4. minori, Saec. XIV. mutilus in fine. Constat foliis scriptis 187.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΛΛΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΝ.

EDITIO CONSTANTINI AD REDARGUTIONEM EORUM QUI IPSUM DAMNABANT.

Seu potius

Constantini, & Michaëlis Pselli Opuscula quaedam.

COD. XXVIII. I. pag. 1. ΤΟῦ σοφωτάτυ ϗ ὑπερτίμυ κυρίου Κωνςαντίνυ τοῦ Ψελλοῦ ἔκθεσις πίςεως, ἐκδοθεῖσα τῷ βασιλεῖ κυρίῳ Κωνςαντίνῳ τῷ Μονομάχῳ πρὸς ἔλεγχον τῶν διαβαλλόντων αὐτόν. *Sapientissimi & honoratissimi D. Constantini Pselli expositio Fidei, tradita Imperatori D. Constantino Monomacho ad eorum, qui ipsum damnabant redargutionem*. Inc. Πιςεύω εἰς πατέρα ϗ ὑἱὸν, ϗ ἅγιον πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ϗ ὁμοούσιον. Des. ἀλλ' εἰς τὸ πρωτότυπον ἀναφέρων τὴν ὁμοιότητα. Innuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabricianae in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 65. §. LXXX. Hunc vero Constantinum Psellum neutiquam diversum esse a Michaële Psello, Michaëlis Ducae praeceptore, videtur monere Cangius Glossario Graeco pag. 1637. voce ὕπατος φιλοσόφων, quod confirmatur ex titulis sequentium Opusculorum, quae Michaëli tribuit Allatius loco citato pag. 32. §. XLIX.

II. pag. 7. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δούκα κύριν Μιχαὴλ διὰ ςοιχείων πολιτικῶν περὶ δόγματος. *Eiusdem ad Imperatorem D. Michaëlem Ducam* Carmen *versibus politicis* (XCVI.) *de Dogmate*. Inc.

Δέχυ ϗ τὸν θεμέλιον τῶν καθ' ἡμᾶς δογμάτων,

Des.

Α'ρχὴ γὰρ τῦτο ϗ κριτὶς τυγχάνει βασιλείας.

In Ms. Caesareo, tam hi, quam sequentes versus, *Constantino Monomacho* sunt inscripti, Vid. Nessel. Catalog. Biblioth. Vindob. Part. I. pag. 313. Cod. CCXIII. Graece una cum Michaëlis Pselli Synopsi Legum edidit Franc. Bosquetus Narbonensis Paris. apud Io. Camusat. MDCXXXII. in 8.

III. pag. 15. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων. *Eiusdem ad eumdem de VII. Synodis* politici versus LXXXIX. Inc.

Γίνωσκε ϗ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων.

Des.

Α῎λλυς τε πλείςυς τὰς σεπτὰς εἰκόνας μὴ τιμῶντας.

Plures sunt, quam quos innuit Fabricius in notis ad Allatii Diatribam de Psellis cit. pag. ubi ait, *totum opus politicis versibus LXXI. absolvi*. Latine editi sunt in Collect. Concilior. Binian. Colon. Agripp. MDCVI. Tom. III. P. I. pag. 400. Graece sub Io. Pselli nomine, cum Theodori Prodromi, & Nicephori Callisti versibus, Basileae apud Io. Bebelium MDXXXVI. 8.

IV. pag. 23. Κανὼν εἰς τὺς τρεῖς ἱεράρχας, φημὶ δὴ, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, ϗ Ι'ωάννην τὸν Χρυσόςομον. *Canon* (seu Canticum sacrum) *in tres Hierarchas, videlicet, Basilium Magnum, Gregorium Theologum, & Ioannem Chrysostomum*. Inc. Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα σπυδῆς κατόρθωμα. Des. διδάξασα μητέρα ϗ θεοτόκον ἐμεγάλυνεν. Auctor incertus; sed forte idem Psellus.

V. pag. 36. *b.* Sequuntur Capita quaedam e Michaëlis Pselli Opere *de Omnifaria Doctrina* excerpta, quorum hi sunt tituli, & initia:

1. inscribitur: Τῦ Ψελλῦ κυρίυ Κωνςαντίνου περὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ παλιῤῥοίας. *D. Constantini Psel-*

Pselli de aestu Euboico. Inc. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος ἐκ πολλῆς εὐρυχωρίας, κ. λ. Est Caput CXXXV. apud Fabricium in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 168.

II. pag. 37. *b.* Πότε ἡ ψυχὴ τῷ κυουμένῳ ἑνοῦται σώματι; *Quando anima nascenti corpori unitur?* Inc. Οἱ μὲν τὴν θεολογίαν μέγας, κ. λ. Cap. XLII. ibid. pag. 100.

III. pag. 39. Πῶς ἑνοῦται τῷ σώματι ἡ ψυχή; *Quomodo anima unitur corpori?* Inc. Εἰ συγκρίνεται τῷ σώματι, κ. λ. Cap. XLIII. pag. 102.

IV. pag. 41. Πῶς συνέχεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι; *Quomodo anima continetur in corpore?* Inc. Ψυχὴ συνέχεται ἐν τῷ σώματι. Des. τὴν ψυχὴν ἀναπαύουσιν. Hoc Caput in dicto Opere non invenimus.

V. pag. 42. *b.* Πότερον ἡ ψυχὴ λύεται ἀπὸ τοῦ σώματος, ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς; *Vtrum corpus anima, an anima corpore solvatur?* Inc. Ἔτι μὲν τοῦ φυσικοῦ, κ. λ. Cap. XLVII. pag. 104.

VI. pag. 44. Περὶ διαφορᾶς γνώσεων. *De variis generibus cognitionis*. Inc. Πρώτη ἐστὶ καὶ ὑψηλοτέρα, κ. λ. Caput LXIX. pag. 120.

VII. pag. 45. *b.* Πῶς οἶδε θεὸς μεταβαλλόμενα πράγματα; *Quomodo praescit Deus res mutationibus obnoxias?* Inc. Οὐχ ὡς ἔχει τὰ πράγματα. Caput XVI. pag. 82.

In fine leguntur haec, fortasse *in Virginem Deiparam*: Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην;

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XV. Constat foliis 48.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QVAEDAM.

Nimirum

COD. XXIX. I. pag. 1. Contra Midiam de alapa, cum Libanii argumento in principio. In cit. edit. pag. 383. In nostro Codice multis haec Oratio scatet lacunis; quaedam vero, quae deerant, ad finem suppleta sunt ab eadem manu.

II. pag. 51. *Contra Aeschinem de falsa legatione*, sine ullo argumento. Ibid. pag. 200.

III. pag. 129. *De Corona*, cum Libanii argumento in fine. Ibid. p. 311.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 203.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XXX. I. pag. 1. Mutilus est initio Codex, ac propterea primi Operis, quod satis prolixum occurrit, auctor ignoratur. Sunt autem Excerpta e variis Scriptoribus, Geographica, Historica, ac Moralia, singula a verbo ὅτι incipientia, & nullo ordine congesta. Pag. 55. (ut ait Montfaucon. in suo Catalogo) citatur Xiphilinus ex fratre nepos Ioannis Xiphilini, & Patriarchae, confector Epitomes multorum librorum Dionis, qui floruit sub Michaële Duca Imperatore. In extrema vero pag. 97. adscribitur annus ςψιβ'. nimirum 6712. (Christi MCCIV.) quo fortasse huiusce Codicis pars est exarata. Incipit igitur Tractatus una cum Codice a verbis . . . μὴ ἔχειν πρότερον τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον στόμα, τοὺς δ' εἰς αὐτὸν ἐκβάλλοντας ποταμοὺς βιάσασθαι καὶ ἀνοῖξαι, κ. λ. Montfauconius unius tantum paginae defectum adsignat. In summo vero margine pag. 1. adparet nomen *Strabonis*. Desinit: Νῦν οὖν τηρεῖτε τὰ σάββατα· καὶ οὐδὲ οὕτως ὑμῖν καταλλάττεται ὁ θεός· τὸ γὰρ εἰς Χριστὸν ἁμάρτημα μεῖζον ἁπάντων ἦν.

II. pag. 104. Παροιμίαι δημώδεις κατὰ στοιχεῖον. *Proverbia popularia iuxta ordinem litterarum*. Inc. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν ὑποβολιμαίῳ. Des. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ. Est Collectio Proverbiorum Tarrhaei, & Didymi, eorumque, quae apud Suidam aliosque habentur, edita Graece ab Aldo Venetiis mense Octobri MDV. fol. a p. 1. ad pag. 172. ubi tamen multo sunt uberiora, quam in nostro Codice. Vide etiam Andreae Schotti Adagia, seu proverbia Graecorum ex Zenobio, Diogeniano, & Suidae Collectaneis Antuerpiae ex officina Plantiniana MDCXII. 4. nec non Michaëlis Apostolii Paroemias cum versione Petri Pantini Lugduni Bat. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4.

III. pag. 142. *b.* Ἕτεραι παροιμίαι δημώδεις συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Alia Proverbia popularia collecta a sapientissimo D. Maximo Planude*. Inc. Ὅλον τὸν βοῦν ἔφαγε, κατὰ δὲ τὴν κέρκον ἀπηγόρευσε. Des. ποίησόν με ἔνοικον, ἵνα σε ποιήσω ἔξοικον. A Nicolao Comneno Adagiorum centuriae tres adlegantur eiusdem Planudis, ex quibus fortasse haec desumta sunt.

IV. p. 146. *b. Philostrati Epistolae XVIII.* (1) quae sunt totidem primae ex editis in Collect. Cuiac. pag. 381. seq. licet ordine diverso. Excipe tamen XII. & XIII. quae desunt in Codice, qui tamen alias duas exhibet, quae in edito non adparent. Harum prima brevissima inscribitur Νικήτῃ, & inc. Οὐ τὸ ἐρᾷν νόσος. Altera paullo longior inscribitur Κλεωνίδῃ, & inc. Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ, κ. λ.

V. pag. 148. *b.* Διογενιανοῦ περὶ παροιμιῶν. *Diogeniani de Proverbiis*. Inc. Τὴν παροιμίαν ὀνομάζεσθαί φασί τινες ἀπὸ τῶν οἴμων. Des. ὅθ' ἐστὶ μύθων τῶν λιβυκῶν τὸ κλέος. Est quaedam veluti Introductio in Proverbiorum Collectionem, Diogenianum hunc Heracleotam Pon-

(1) Has Epistolas cum sequenti Excerpto de Proverbiis, omisit in suo Catalogo Montfaucon.

Ponticum fuisse Suidas refert, & Hadriani Imp. temporibus vixisse. Vide Fabricium B. Graec. Vol. III. pag. 284. Non videtur singulare opus de Proverbiis scripsisse. Sane ex Hesychii Alex. Praefatione ad Glossarium patet, Diogenianum proverbia explicasse, nonnulla etiam sine explicatione posuisse in magno suo Lexico, quo Suidas etiam est usus. Idem fecisse in Lexico suo Eudemum conii-cio ex Apostolii V. 96. Ex hoc Diogeniani dictionario nescio quis singulari libello paroemias collegit, quem Schottus primus ex Codice Ms. Petri Pantini & altero Palatino cum versione sua & notis edidit, Zenobioque subiunxit. Inscribitur: Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς. Eadem plane inscriptio Codicis Caesarei apud Nessel. Part. IV. p. 101. Decurrit ordine alphabetico, & complectitur proverbia DCCLXXV. in centurias a Schotto digesta.

VI. pag. 149. Τοῦ σοφωτάτυ κυρίυ Μαξίμυ τοῦ Πλανούδη τῷ Φιλανθρωπηνῷ. *Sapientissimi D. Maximi Planudis Philanthropeno* Epistola. Inc. Πάνυ καλῶς, κ. λ. In serie Epistolarum, quam ex Codice XXII. Plut. LVI. protulimus supra pag. 321. seqq. est ordine XLVIII. & anepigrapha.

VII. p. 151. *Basilii & Libanii Epistolae mutuae XXIII.* quae in nuperrima Christophori Wolfii edit. alias citata habentur a Num. MDLXXX. ad MDCII. inclusive. Vltimae tamen in Codice (in edit. MDCI.) haec pauca subiunguntur: Μήτηρ πατρὶ πέπομφα παῖδας, ἡ κατὰ φύσιν τῷ κατὰ λόγους· ὅπερ ἂν ἐμοὶ μελήσει, σοὶ μελήσει, quae inibi non occurrunt. Has Epistolas conferre laudatus Christophorus praetermisit.

VIII. pag. 157. *b. Libanii Monodia, seu Lamentatio super Daphnaei Apollinis Templo.* Vt in edit. Morell. Lutet. MDCXXVI. fol. Tom. II. pag. 185.

IX. pag. 158. *b.* Τοῦ αὐτοῦ διάλεξις, ἥτις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν· ἐπισαμένη δὲ διακορεῖς ἡμᾶς ὄντας τῦ μύθυ, καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα. *Eiusdem disputatio* (1), *cui est argumentum rosa; sciens autem scriptor, nos esse usque ad satietatem instructos de eo quod est in fabula, novam quamdam narrationem producit.* Inc. Λέγυσι Μῆδοι, Μήδων ὅσοι μνήμη τὰ πρότερα διαδέχονται, κ. λ. Des. τί γὰρ ἂν τις ἕτερον ἐν τῷδε ὑμᾶς ἑστιάσειε τῷ καιρῷ. Non invenimus in cit. edit.

X. pag. 160. Hinc incipit nova quaedam ac recentior manus; sequuntur autem eiusdem Libanii Orationes VI. quarum prima est *Panegyricus Antiochenus.* In cit. Tom. II. pag. 332. seqq.

XI. pag. 180. *b. Panegyricus in Imperatores Constantium & Constantem*, cum prolocutione. Ibid. pag. 100. Huius Orationis postremae sex paginae recentiori manu suppletae sunt.

XII. pag. 202. *b. Ad Theodosium Imp. de seditione.* Ibid. pag. 389.

XIII. pag. 208. *b. Ad eumdem post conciliationem cum Antiochenis.* Ibid. pag. 406.

XIV. pag. 214. *b. De servitute* (2). Ibid. pag. 642. Desinit tamen, ut in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XX. supra pag. 137.

XV. pag. 222. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν. *Eiusdem ad Imperatorem* (Theodosium) *pro templis Gentilium non exscindendis.* Inc. Ἐπὶ πολλῶν πρότερον. Des. καὶ αὐτοῖς καὶ τῷ νόμῳ βοηθήσοντας. Edidit Iac. Gothofredus Genev. MDCXXXIV. 4. qui circa annum Christi CCCXC. habitam censet a Libanio plusquam septuagenario.

XVI. pag. 228. Subnectuntur alia manu ad implendam paginam, eiusdem Descriptiones duae, *Ebrietatis* altera, altera *Heroum Curriculi*, ut in cit. edit. Morell. Tom. I. p. 175. & 181.

XVII. pag. 229. Eiusdem *Declamationes XVII.* quarum prima est *Neoclis Oratio*, praevia summa, ab alia tamen manu posterius adiecta. In cit. Tom. pag. 511.

XVIII. pag. 235. *Themistoclis Oratio superiori adversaria.* Ibid. pag. 526.

XIX. pag. 240. *b. Cimonis Oratio.* Ibid. pag. 479.

XX. pag. 247. *Divitis strenui Apologia*, cum proloquio. Ibid. p. 727.

XXI. pag. 253. *Neptuni Actio*, cum praelocutione breviori, quam in edit. Ibid. pag. 540.

XXII. pag. 256. *b. Martis Apologia.* Ibid. pag. 548.

XXIII. pag. 261. *b. Demosthenis relatio de ara*, cum praelocutione. Ibid. pag. 411.

XXIV. pag. 267. *Abdicati Apologia*, cum summa, ac proloquio, quod tamen a recentiori manu in margine adiectum fuit. Ibid. pag. 818.

XXV. pag. 273. *b. Avarus strenuum abdicans*, cum brevi summa. Ibid. p. 801.

XXVI. pag. 281. *Invidus se deferens.* Ibid. pag. 323.

XXVII. pag. 291. *Menelai Oratio ad Troianos in legatione super Helena*, sine praefatione, quae legitur in edit. Ibid. pag. 189.

XXVIII. pag. 295. *b. Callaeschri actio*, cum praevia summa. Ibid. pag. 586.

XXIX. pag. 301. *b. Oratoris Apologia*, praevia summa. Ibid. p. 882.

XXX. pag. 309. *Demosthenes se deferens*, cum brevi summa, quae inc. Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ, κ. λ. Diversa est ab illa, quae in edit. Morell. legitur sub eodem titulo loc. cit. pag. 397. eademque cum illa, quam exstare in Cod. Bibl. Vaticanae, testis est Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 413. cuius initium: Οὖν μὲν ἐβυλόμην, κ. λ. Finis: τὰ ὑμέτερα κατορθώματα. Hanc Declamationem una cum sequentibus tertiae cuidam manui debemus.

XXXI. p. 313. *b. Demosthenis Apologia*, cum brevissimo argumento. In dicta edit. p. 435.

XXXII.

(1) Haec quoque Montfauconium effugit.

(2) De hac etiam nulla apud Montfauconium mentio.

XXXII. pag. 325. *b.* Ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τὸν Ἀριστείδου Ὀδυσσέα. Ἀχιλλεύς. *Achillis Oratio adversaria Vlyssis Orationi, quae apud Aristidem habetur*. Ibid. pag. 228.

XXXIII. pag. 335. *Patrocli ad Achillem Oratio*, cum Argumento, ac Divisione, seu Praelocutione. Ibid. pag. 257. Huius Declamationis postremae septem paginae recentiori manu, eadem nimirum, quae partem Panegyricae Orationis in Constantium & Constantem exscripsit, suppletae sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. partim Saec. XIII. partim Saec. XV. cuius meminit Holstenius in schedis Mss. Constat foliis 346.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ.

CYRI EROTEMATA.

Titulum corrige

Manuelis Moschopuli Cretensis Grammaticae Artis Methodus.

COD. XXXI. I. pag. 1. CONtinet primo Erotemata, quorum initium: Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιῶς, κ. λ. secundo pag. 16. Regulas, seu praecepta Declinationum Nominum; tertio pag. 57. Canones Coniugationum Verborum; quarto pag. 87. *b.* Declinationes ipsas, & Coniugationes; quinto denique p. 100. σχεδογραφίαν, sive praxin de partibus orationis, qua exempla analyseos Grammaticae, sive ratio examinandae orationis traditur. Scheda prima inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ θεὸς ἡμῶν. Analysis vero: Κύριε, κ. λ. Πόσα μέρη λόγου εἰσί; τρία· Κύριε, Ἰησοῦ, Χριστὲ, Θεὸς, ὄνομα· ὁ, ἄρθρον· ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Finis vero totius Libri est: Κρονίωνος δὲ, καὶ οὐρανίωνος, καὶ Μοσχίωνος, ὁ καὶ μέγα. Τέλος. Subiiciuntur deinde quaedam pauca Latine de Aoristi formatione &c. Duo fuere Manueles Moschopuli, unus Cretensis, temporibus Andronici Palaeologi senioris clarus circa annum Christi MCCCXCII. alter huius patruelis, Byzantinus, qui post captam Constantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori igitur, ut vidimus, tribuuntur in nostro Codice tum Erotemata, tum schedographia, quam tamen posterioris esse Moschopuli, opinari videtur Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37. Haec Grammatica, eodem Fabric. teste ibid. una cum Gazae libris duobus prioribus prodiit Graece Basil. apud Io. Walderum MDXL. 4. Notandum in prima pagina quaedam legi de quinque particulis privativis, quas Graeci dicunt στερητικὰ μόρια, quae sunt α, νε, νη, νο, νω.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. Constat foliis scriptis 329.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

DE AGRICVLTVRA E DIVERSIS AVCTORIBVS.

GEoponica, sive Collectio Auctorum Geoponicorum, iussu, atque auspiciis Constantini Porphyrogeniti, Leonis Sapientis filii, concinnata, & in Libros XX. distributa. Praecedit pag. 1. Πίναξ τῶν γεωπονικῶν. *Tabula Geoponicorum*, sive Index diligentissimus Capitum singulorum librorum, quem excipit pag. 11. Προοίμιον, *Prooemium*, sive *Praefatio* ad ipsum Constantinum Porphyrogenitum (1), quae inc. Πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις βασιλεῦσι, κ. λ. Des. τὰ βέλτιστα προμηθούμενος. Tum pag. 12. Βιβλίον Α'. *Liber I.* Inc. Τὰ διαφόροις τῶν παλαιῶν, κ. λ. Vltimus vero des. τὸ καλούμενον αἱμάτιον. Ex his duodecim primi de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariae agunt. Auctores, quorum referuntur excerpta, quique in hisce laudantur libris, ad marginem diligenter adscripti leguntur, iidemque cum iis sunt, quorum catalogum exhibet Fabric. loc. cit. pag. 506. seqq. De Collectionis auctore adhuc incertum est. Varias variorum sententias refert laudatus Fabric. pag. 501. Plures fuere Geoponicorum editiones; omnium vero optima ac luculentissima Graeco-Latina Cantabrig. MDCCIV. in 8. curante V. C. Petro Needhamo. In principio nostri Codicis quaedam a recentiore Graeculo, eiusdem forte possessore, barbare partim, partim analphabete sunt exarata, nullius momenti; quorum propterea nullam rationem habuimus. In eadem vero pagina, posteriori parte, videtur legi nomen Εὐλογίου μοναχοῦ. COD. XXXII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. optimus, ac nitidissimus, librorum titulis unciali charactere exaratis, & auro variisque coloribus elegantissime depictis. Constat foliis scriptis 252.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

EROTEMATA.

Seu potius

Grammatica Graeca, & Aesopi Fabulae quaedam.

I. pag. 1. HVius Grammaticae inscriptio Latina est, & sic habet: *Incipiunt Regulae Graecae, quas Graeci vocant* ἐρωτήματα, *seu* ἐρωτηματικὰ, *idest*, *Interrogationes magistrales, partim secundum communem usum, partim secundum ordinem Ang. Decembrii Praeceptoris*. Latina quoque sunt, quae traduntur circa pronunciationem littera- COD. XXXIII.

 rum

(1) Hunc indigitant Praefationis illa verba, τὸ τίμιον τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα, ut recte monet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VI. pag. 501.

cum Graecarum, quarum figurae multiplires adferuntur. Reliqua deinde sunt Graeca.

II. pag. 41. *Aesopi Fabulae LXI.* quarum prima est *de Vulpe & Hirco*, ultima *de Lupo, & Grue*. Harum nonnullae Latinas habent verborum interpretationes interlineares.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Iacobi P.* Constat fol. scriptis 61.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΕΑΙΡΑ.

DEMETRII NEAERA.

COD. XXXIV. OPus Dialogi forma, cui praecedit primo Epistola Nuncupatoria, titulo adposito: Τῷ λαμπροτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ Λουδοβίκῳ τῷ Γωνζαγίῳ Δημήτριος ὁ Μόσχος. *Illustrissimo Duci D. Ludovico Gonzagio Demetrius Moschus*. Inc. Ὁ μὲν σοφώτατος ποιητῶν Ὅμηρος, ἡγεμὼν λαμπρότατε. Des. ὡς οἷόν τε τῇ σῇ μεγαλειότητι. Tum Epigramma tetrastichon eiusdem Demetrii εἰς τὴν λαμπροτάτην Σωσάννην, *in illustrissimam Susannam*. Inc.

Αὐτὴ Κύπρις πλάσσε σ' ἐν οὐρανῷ εἰκόν' ἑαυτῆς, κ. λ.

Tertio Argumentum, cuius initium: Ὁρῶν ὁ Πανταγόρας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Κλεινίαν τῷ τῆς Νεαίρας ἔρωτι καταφλεγόμενον, κ. λ. Finis: τῆς ἐλευθερίας τετύχηκε, cui subnectuntur Dramatis personae. Quinque sunt Operis στάσεις, sive *Actus*, quorum primus, Πανταγόρας, Μῆδος, inc. Εἴπου μοι, ὦ κατάρατε, ἵνα περὶ ὧν ἀνάγκη, κ. λ. Vltimus des. ἔπου ϗ σὺ, ὦ Μῆδε. Demetrii Moschi Grammatici glossulae, & argumentum in librum Orphei de Lapidibus memorantur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 273. & in Catalogo Bibl. Regiae toties citat. T. II. p. 550. De hoc tamen Opusculo nulla apud Fabricium occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Constat fol. scriptis 12.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM,

Scilicet

Synesii, Theodori Lascaris, & Anonymi.

COD. XXXV. I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, ac propterea ex *Synesii Epistolis*, quae olim plures erant, supersunt nunc tantummodo *LXXIX.* ac postrema verba Epistolae VIII. quae sunt . . . . , τοιούτου γὰρ ἐρῶμεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος, a quibus incipit Codex. Prima Epistola integra, *Anysio* inscripta, inc. Ὁ δὲ Καρνᾶς ἔτι μέλλει, κ. λ. & est in edit. Paris. toties cit. numero VI. Vltima τῷ αὐτῷ, nempe *Pylaemeni* inscripta, inc. Οὐ μὰ τὸν φίλιον, κ. λ. & est CIII. Habentur igitur in Codice, quae inter sextam, & centesimam tertiam interiacent, exceptis VII. VIII. XXXVIII. XLIV. XLV. LVII. LVIII. LXVI. LXXIX. *b.* (1) LXXXIV. cum reliquis usque ad XCIII. inclusive, quae omnes desiderantur. Praeterea quinquagesima quarta in Codice (in edit. sexagesimaseptima) mutila est in fine, ac desinit in verbis, ἐκ μετανοίας ἀφῆκε . . . . . . quae incidunt in pag. edit. 215. lin. 5. Denique septuagesima prima in Codice (in edit. nonagesima quarta) initio caret, & incipit a verbis . . . . πὲρ ἐμοῦ, ϗ τῆς κοινῆς, κ. λ. quae incidunt ibid. in p. 234. lin. ultimam. Ad calcem Synesii Epistolarum apposita est ab ipsa librarii manu sequens subscriptio: Μηνὶ Αὐγούστῳ ιϛ'. ἡμέρᾳ ε'. ἰνδ. ζ'. τοῦ ϛωλβ' ἔτους ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Ῥαιδεστὸν, ἀπερχομένη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐξ Ἀλαμανῶν δέσποινα κυρία Εἰρήνη ἡ Παλαιολογῖνα, ϗ ἐτέθη. *Mense Augusto, die XVI. fer. V, indictione VII. anno* 6832. (Christi MCCCXXIV.) *obiit in Radasto, quae ex Alamannis Constantinopolim advenit Imperatrix Domina Irene Palaeologina, & deposita est*. Tum manu Angeli Politiani subiunctum est: Ἀγγέλου κτῆμα Πολιτιανοῦ ϗ τῶν φίλων. *Politiani, & amicorum*, cuius etiam pluribus locis adspersae leguntur notulae.

II. pag. 39. Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου κυρίου Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτου. *Magni Logothetae D. Georgii Acropolitae* iambici versus LXIII. qui sunt Praefationis loco in sequentes Theodori Lascaris Epistolas. Inc.

Ἂν οὐρανοῦ τὸν γῦρον ἡ δέῤῥις φέρῃ.

Des.

Καὶ τῶν λόγων θαύμαζε τὴν πρώτην βρύσιν.

In pagina, quae vacua supererat inter hoc Carmen iambicum, & Tabulam eorum, ad quos scriptae sunt Theodori Lascaris Epistolae, diversa, ut videtur, manus aliam inseruit Epistolam, cui titulus: Ἐπιστολὴ τοῦ Ξανθοπούλου κυροῦ Θεοδώρου πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην, *Epistola Xanthopuli D. Theodori ad magnum Logothetam*. Inc. Οὔτ' ἐμοὶ τούτοις δίκαιον ἐγκαλεῖν, κ. λ. Sequitur deinde Tabula eorum, ad quos scriptae sunt Epistolae, cuius ad calcem ita legitur: Ὁμοῦ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐπιστολαὶ ἑκατὸν τριακοντατρεῖς. ἐγράφησαν δὲ πᾶσαι αὗται πρὸ τῆς βασιλείας ἐντελεχείας, ϗ τῆς τοῦ Μαρκίωνος πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Δούκαν τρεσβείας. *Simul sunt in hoc libro Epistolae CXXXIII.* (sunt tamen revera CXXXI.) *Scriptae autem sunt omnes istae ante plenam imperii potestatem, & Marcionis ad magnum imperatorem D. Ioannem Ducam legationem*. Pag. 42. succedunt Epistolae ipsae, quibus hic titulus praecurrit: Ἐπιστολαὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως κυρίου Ἰωάννου τοῦ Δούκα, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι. *Epistolae filii magni Imperatoris D. Ioannis Ducae, D. Theodori Lascaris*. Primae XLI. scriptae sunt Πρὸς τὸν ἐν φιλοσόφοις μέγαν διδάσκαλον ϗ ἁγιώτατον ἱερομόναχον κύριον Νικηφόρον τὸν Βλεμμύδην πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου δεοεμβούργ πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Δούκαν. *Ad magnum*

in

(1) Duae enim in edit. eodem numero 79. sunt designatae.

in philosophia magistrum & sanctissimum hieromonachum D. Nicephorum Blemmydam ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipsum magnum Imperatorem D. Ioannem Ducam. Istarum vero haec sunt initia:

I. Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν ἀεί.
II. Πότερον ἐρῶν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς.
III. Οὐδὲν ἐστι φθαρτὸν, ἀγαθόν.
IV. Ἡ μὲν ἀνοικειότης ἀναγκαίως, κ. λ.
V. Οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς τῆς φιλοσοφίας καρπούς.
VI. Οὔποτ' ἂν ἡμεῖς ὀκνηροὶ φανησώμεθα.
VII. Βραδεῖς ἡμεῖς καὶ ἐπιλήσμονες.
VIII. Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνίγματα ὄντα.
IX. Ἐστείλαμεν τὴν ἡμίονον.
X. Πόῤῥω του Δανιὴλ ὁ προφήτης. Mutila haec in fine est.
XI. Πέπαυται τῶν ἀθέων ἡ φιλαρχία.
XII. Αἰδὼς μέν ἐστιν ἐν ἐμοί.
XIII. Ἐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρική.
XIV. Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.
XV. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.
XVI. Ἀντ' ἐμπλοκῆς μὲν ἀρίστης.
XVII. Τῷ ὄρει τῶν σῶν προσευχῶν ἐγγίσαντες.
XVIII. Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναυάγιον.
XIX. Ἅπερ ἐλάβομεν, καὶ προσφέρομεν.
XX. Ἔστιν ὅπου καὶ ἡ ἀνάγκη καλόν.
XXI. Καὶ πάλιν ἐπιθυμοῦνται καρποί.
XXII. Καὶ φωτὸς μὲν στέρησις.
XXIII. Πάτερ ἅγιε, τῇ παρούσῃ δευτέρᾳ.
XXIV. Πάντα ὅσα ἂν εἰς κυρίου δόξαν. Haec quoque in fine mutila.
XXV. Εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς δωρεᾶς ποσὸν, κ. λ.
XXVI. Τῇ πατρικῇ σῇ εὐχῇ ποδηγούμενος.
XXVII. Συνημμένον ἀεὶ τῇ διαστάσει.
XXVIII. Παιόνειον ἱερὸν, ἢ μᾶλλον παλινῳδίαν.
XXIX. Πολλῶν μοι αἰτιαμάτων.
XXX. Οὐκ ἔστι τοῖς ἀσκληπιοῦσι παισὶ, κ. λ.
XXXI. Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
XXXII. Στέργω μὲν πάντα.
XXXIII. Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθούμενε.
XXXIV. Ἀρεστὰ πεφύκασι τὰ καλὰ, κ. λ.
XXXV. Ὥσπερ δὲ τοῖς ζώοις τὸ πνεῖν.
XXXVI. Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, οὐχ ὡς φοιτητὴς, κ. λ.
XXXVII. Ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
XXXVIII. Ἡ ἀλήθεια οὐδεμίαν ἔχει ἀντιδικίαν.
XXXIX. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως δι' ὑπακοῆς, κ. λ.
XL. Ὄχλος πολὺς, καὶ οἱ μὲν συνεζήτουν.
XLI. Ναρκᾷ καὶ ἡ χεὶρ, καὶ ἡ γλῶττα, κ. λ.

III. Sequuntur p. 85. eiusdem Epistolae πρὸς τὸν μέγαν φιλόσοφον κύριον Γεώργιον τὸν Ἀκροπολίτην, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος πρεσβείας. *Ad magnum philosophum D. Georgium Acropolitam, ante Marcionis legationem*. Eae vero sunt XXXVIII. quarum series sequens est:

I. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ κοσμικοῦ.
II. Κέντρου δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
III. Ὁ μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα οὐ δεκτά.
IV. Νόμος ἐστὶν ὀνομαστὶ τὸ μὴ κωμῳδεῖν.
V. Ἡμεῖς μὲν, ὦ σοφὴ κεφαλὴ, στέργομεν.
VI. Θαυμάζω σου τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
VII. Ἡμεῖς μὲν αἰδὼ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
VIII. Ὦ μέγα κάρα, ἀντιχαρίζομαί σοι.
IX. Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος.
X. Τί σοι εἴπω, ἢ τί σοι προσφθέγξομαι.
XI. Ἐγὼ μὲν ἄρτι γνοὺς τὴν σὴν στεῤῥότητα.
XII. Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
XIII. Ἐπαινῶ πάλιν σου τὴν ἀγχίνοιαν.
XIV. Τῶν πρόσθεν λόγων, ὦ φίλε.
XV. Ἀμέσως οὐδεὶς τι ἑώρακε πώποτε.
XVI. Ἡμεῖς μὲν ἐκ τοῦ εἰπεῖν σε.
XVII. Οὔτε πηγὴ ἄφθονος ἀντλουμένη.
XVIII. Ἐρωτῶντας οὔποτ' ἄν τις ἡμῶν, κ. λ.
XIX. Λύπη τιτρώσκει, ἐλπὶς δὲ θαῤῥύνει.
XX. Δέχου καὶ τὸν δεύτερον τοῦ προτέρου.
XXI. Φιλόσοφον γράμμα παιδείας μεστόν.
XXII. Ἡ μὲν νὺξ πολλαχῶς λαμβάνεται.
XXIII. Πρωΐας δὲ ἤδη γεγονυίας.
XXIV. Ἡ μὲν λύπη λελύπηκεν ἡμᾶς.
XXV. Φίλη, ὦ φίλε, ἐξαιρέτως ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.
XXVI. Ἐμπόρευμα μὲν ἡδὺ τῶν τροφίμων.
XXVII. Νόμος μὲν ὃν ἐστι τῆς φύσεως.
XXVIII. Ἡ σιγὴ τοῦ χρυσοῦ τὴν ῥίζαν ἐμάρανε, κ. λ.
XXIX. Πάλαι μὲν ἱπποκενταύρους οἶδεν.
XXX. Πολλοῖς κατατραχυνθεὶς ἀνιαροῖς.
XXXI. Πέργαμος πόλις οἷον εὐαερία.
XXXII. Παρελπίδα τὸ ἀνυπόφορον.
XXXIII. Ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην, κ. λ.
XXXIV. Πιστὴν ὁ φιλόσοφος πολλὴν ἰσχύν.
XXXV. Καὶ ἔλεγέ τις, ὅτι πᾶς κύκλος.
XXXVI. Μικροῦ καὶ χαρίσῃ χαράν.
XXXVII. Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
XXXVIII. Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φυτευμάτοιν.

IV. pag. 122. *b*. Τοῦ αὐτοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἁγιοθεοδωρίτην. *Eiusdem Imperatoris ad Hagiotheodoritem* Epistola unica. Inc.

I. Σὺ μὲν, ὦ Ἁγιοθεοδωρῖτα.

V. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον Μανουὴλ, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου δεοεμβούργ πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Δούκαν. *Eiusdem ad sanctissimum & oecumenicum Patriarcham D. Manuelem, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipsius patrem & Imperatorem D. Ioannem Ducam*, Epistolae XIII. quarum haec sunt initia:

I. Πάτερ, δοξαστόν σου τὸν υἱόν.
II. Εἰ πνεύματος κίνησις καὶ φωνή.
III. Καὶ ἔμπορος νοήμων καὶ ἄριστος.
IV. Ἀνέβη θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.
V. Λύπη μὲν χαρὰν διαδέχεται.
VI. Σοφία κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ.
VII. Πάλαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
VIII. Ἀξία λύπης, ἀξίας λύπη.
IX. Ὑπὸ τῆς δεινῆς νόσου.
X. Πᾶσα ἀνάγκη τὸν λατρευτήν.
XI. Καὶ ποιμένες μὲν πρότερον.
XII. Ὅτι μὲν παρῆλθε καιρός.
XIII. Τὸ ἀσθενεῖν τὴν ἁγιωσύνην σου.

VI. pag. 143. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἐφέσου κύριον Νικηφόρον, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου δεοεμβούργ πρεσβείας. *Eiusdem ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem*, Epistolae VI. quarum haec initia:

I. Τεττάρων εὐθειῶν ἴσων γραμμῶν, κ. λ.
II. Καὶ στάσις μὲν τετυχήκει ποτέ.
III. Ἠρώτησας, πῶς ἐσμεν, κ. λ.

IV. Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσιν ἁπλαὶ, κ. λ.
V. Τὸ μὲν προΐςασθαι τὸν ἀρχιεράρχην.
VI. Τοῦ κυρίυ ἡ γῆ, κ̀ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

VII. pag. 151. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Μεσοποταμίτην κύριον Ἰωσὴφ πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Mesopotamitam* (1) *D. Ioseph ante &c.* Epistolae item VI. nimirum:

I. Αἰδεῖσθαι μὲν ὑ πόῤῥω λόγυ ἐςί.
II. Εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἔχει ἀρχήν.
III. Ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς ὁ ποιητής.
IV. Ἡ τῶν πολλῶν τυραννῦσα ἐπιθυμία.
V. Ἀνθηρὰ μὲν ἡ ἐπιςολὴ τῦ ἐμοῦ φίλυ.
VI. Καὶ ἡ ἄνεσίς ἐςιν, ὅτε προξενεῖ ἡδονήν.

VIII. pag. 158. Τοῦ αὐτῦ πρὸς τινα γραμματικὸν τὸν Βαλσαμὼν πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Balsamonem ante &c.* Epist. I.

I. Ἐκ βαλσάμων κ̀ τῶν βαλσάμων ὐδὲν ἄλλο, ἢ εὐοσμία.

IX. p. 159. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Φιλαδελφείας κύριον Φωκᾶν, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad SS. Metropolitam Philadelphiae D. Phocam, ante &c.* Epistolae III. Post inscriptionem, Πανιερώτατε μητροπολῖτα Φιλαδελφείας κ̀ ὑπέρτιμε, inc.

I. Οἶδεν ἡ ἁγιωσύνη συ, ὅτι, κ. λ.
II. Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.
III. Προὐφέςηκε τῆς ἕξεως ςέρησις.

X. pag. 162. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὺς αὐτοῦ γραμματικὺς τοὺς Φάϊκας μικρόν τι ἀποσκιρτήσαντας, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad suos grammaticos Phaicas* (2) *aliquantum lascivientes, ante &c.* Epistolae V.

I. Ἡ μὲν ἐπιςήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.
II. Τὰς τῶν ἀδελφῶν κ̀ πῶς ὁμοφρόνων, κ. λ.
III. Ἄχαρις ἐγὼ ταῖς γραφαῖς.
IV. Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνᾴδω.
V. Περιπατητικοὶ οἱ σχολαςικοί.

XI. pag. 165. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Σάρδεων κύριον Ἀνδρόνικον, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Metropolitam Sardicensium D. Andronicum, ante &c.* Epistolae III.

I. Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὸ τῆς φιλοσοφίας, κ. λ.
II. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα ἐθαύμασαν.
III. Τὴν ἐαρινὴν χελιδόνα, κ. λ.

XII. pag. 168. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὺς πατριαρχικὺς ἄρχοντας τόν τε Ξιφιλῖνον καὶ τὸν Ἀργυρόπυλον, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Patriarchales praesides Xiphilinum & Argyropulum, ante &c.* Epistolae IV.

I. Περὶ τοῦ μὴ ὄντος ὐδείς μοι λόγος.
II. Τοὺς διακόνους ἀσπάζομαι.
III. Τὰς ὑμῶν ἐπιςολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.
IV. Φίλων ὐδὲν ἡδύτερον.

XIII. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἀδριανυπόλεως κύριον Γερμανὸν, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad Metropolitam Hadrianopolis D. Germanum, ante &c.* Epist. I.

I. Εὐκλείδει μὲν τῷ σοφῷ λόγος.

XIV. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα μοναχὸν Ἀκάκιον, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam monachum Acacium, ante, &c.* Epist. III. (3).

I. Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγυ διασκεδιασθῆναι.
II. Περιέςη μὲν οὖν τὸ πᾶν, κ. λ.
III. Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὸν ἐφάνη.

XV. pag. 175. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινα γραμματικὸν τὸν Κάλλιςον πρὸ κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Callistum ante &c.* Epist. I.

I. Τῷ Καλλίςῳ διὰ λόγυ προσφθέγγομαι.

XVI. pag. 176. Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα ἱερομόναχον Νεῖλον καὶ καθηγούμενον τοῦ Στύλου, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam hieromonachum Nilum & Praesidem Styli, ante &c.* Epist. I.

I. Τεθαυμάκαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ, κ. λ.

XVII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα γραμματικὸν τὸν Μανικαΐτην, πρὸ, κ. λ. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Manicaiten, ante &c.* Epist. I.

I. Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.

XVIII. p. 177. Τοῦ αὐτοῦ πρός τινα γραμματικὸν τὸν Κοσομύρην. *Eiusdem ad quemdam grammaticum Costomyren* (4) Epist. I.

I. Οἷς σὺ κοινωνὸς, ὁ Καλόθετος, κ. λ.

XIX. p. ead. Τῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Καλόθετον κ̀ δομέςικον τῶν σχολῶν. *Eiusdem ad Calothetam & Militiae Palatinae Praefectum* Ep. I.

I. Σοὶ μὲν πρὸς τὺς σὺς λόγυς, κ. λ.

XX. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν προκαθήμενον Φιλαδελφείας Δημήτριον τὸν Ἰατρόπυλον. *Eiusdem ad Praesidentem Philadelphiae Demetrium Iatropulum* Epist. I.

I. Τῷ κανόνι ἴδιον τὸ εὐθές.

Index alphabeticus Epistolarum CXXXI. Theodori Lascaris.

XIII.

(1) Montfaucon. in suo Catalogo male legit *Metropoliten*.
(2) Montfaucon. in suo Catalogo male legit *Ad Thaream Grammaticum 4.*
(3) Hasce tres ad Acacium Epistolas omisit in suo Catalogo Montfaucon.
(4) Montfauc. loc. cit. male legit *Costomyten*.

XIII. ad eumdem. 33.
Ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην.
XIV. ad eumdem. 11.
Ἐγὼ μὲν ἄρτι γνὺς τὴν σὴν σεῤῥότητα.
XV. ad D. Niceph. Blemmydam. 25.
Εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς δωρεᾶς ποσόν.
XVI. ad Patriarcham D. Manuelem. 2.
Εἰ πνεύματος κίνησις καὶ φωνή.
XVII. ad Mesopotam. D. Ioseph. 2.
Εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἔχει ἀρχήν.
XVIII. ad Balsamonem grammaticum. 1.
Ἐκ βαλσάμων καὶ τῶν βαλσάμων οὐδὲν, κ. λ.
XIX. ad Georgium Acropolitam. 26.
Ἐμπόρευμα μὲν ἡδὺ τῶν τροφίμων.
XX. ad D. Niceph. Blemmydam. 13.
Ἐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρική.
XXI. ad Mesopotam. D. Ioseph. 3.
Ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς ὁ ποιητής.
XXII. ad D. Niceph. Blemmydam. 15.
Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.
XXIII. ad D. Georgium Acropolitam. 13.
Ἐπαινῶ πάλιν σου τὴν ἀγχίνοιαν.
XXIV. ad eumdem. 18.
Ἐρωτῶντας οὔποτ' ἄν τις ἡμῶν.
XXV. ad D. Niceph. Blemmydam. 9.
Ἐστείλαμεν τὴν ἡμίονον.
XXVI. ad eumdem. 20.
Ἔστιν ὅπου καὶ ἡ ἀνάγκη καλόν.
XXVII. ad Metropolitam Hadrianopolis D. Germanum. 1.
Εὐκλείδει μὲν τῷ σοφῷ λόγος.
XXVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 38.
Ἡ ἀλήθεια οὐδεμίαν ἔχει ἀντιδικίαν.
XXIX. ad D. Georgium Acropolitam. 7.
Ἡμεῖς μὲν αἰδῶ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
XXX. ad eumdem. 16.
Ἡμεῖς μὲν ἐκ τοῦ εἰπεῖν σε.
XXXI. ad eumdem. 5.
Ἡμεῖς μὲν, ὦ σοφὴ κεφαλὴ, στέργομεν.
XXXII. ad D. Niceph. Blemmydam. 4.
Ἡ μὲν ἀνοικειότης ἀναγκαίως.
XXXIII. ad Grammaticos Phaicas. 1.
Ἡ μὲν ἐπιστήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.
XXXIV. ad D. Georgium Acropolitam. 24.
Ἡ μὲν λύπη λελύπηκεν ἡμᾶς.
XXXV. ad eumdem. 22.
Ἡ μὲν νὺξ πολλαχῶς λαμβάνεται.
XXXVI. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 3.
Ἠρώτησας, πῶς ἐσμεν.
XXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 28.
Ἡ σιγὴ τοῦ χρυσοῦ τὴν ῥίζαν ἐμάρανε.
XXXVIII. ad Mesopotam. D. Ioseph. 4.
Ἡ τῶν πολλῶν τυραννοῦσα ἐπιθυμία.
XXXIX. ad D. Georgium Acropolitam. 6.
Θαυμάζω σου τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
XL. ad eumdem. 9.
Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος.
XLI. ad D. Niceph. Blemmydam. 37.
Ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
XLII. ad D. Georgium Acropolitam. 35.
Καὶ ἔλεγέ τις, ὅτι πᾶς κύκλος.
XLIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 3.
Καὶ ἔμπορος νοήμων καὶ ἄμισος.
XLIV. ad Mesopotam. D. Ioseph. 6.
Καὶ ἡ ἄνεσίς ἐστιν, ὅτε προξενεῖ.
XLV. ad Nicephorum Blemmydam. 21.
Καὶ πάλιν ἐπιθυμοῦνται καρποί.
XLVI. ad Patriarcham D. Manuelem. 11.
Καὶ ποιμένες μὲν πρότερον.
XLVII. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 2.
Καὶ στάσις μὲν τετυχήκει ποτέ.
XLVIII. ad grammaticum Manicaitem. 1.
Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.
IL. ad D. Niceph. Blemmydam. 22.
Καὶ φωτὸς μὲν στέρησις.
L. ad eumdem. 31.
Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
LI. ad D. Georgium Acropolitam. 2.
Κέντρου δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
LII. ad Patriarcham D. Manuelem. 5.
Λύπη μὲν χαρὰν διαδέχεται.
LIII. ad D. Georgium Acropolitam. 19.
Λύπη τιτρώσκει, ἐλπὶς δὲ θαῤῥύνει.
LIV. ad eumdem. 1.
Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην.
LV. ad eumdem. 12.
Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
LVI. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 2.
Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.
LVII. ad D. Georgium Acropolitam. 36.
Μικροῦ καὶ χαρίσῃ χαράν.
LVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 41.
Ναρκᾷ καὶ ἡ χεὶρ, καὶ ἡ γλῶττα.
LIX. ad D. Georgium Acropolitam. 4.
Νόμος ἐστὶν ὀνομαστὶ τὸ μὴ κωμῳδεῖν.
LX. ad eumdem. 27.
Νόμος μὲν οὖν ἐστι τῆς φύσεως.
LXI. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 1.
Οἶδεν ἡ ἁγιωσύνη σου, ὅτι.
LXII. ad D. Niceph. Blemmydam. 1.
Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν.
LXIII. ad eumdem. 5.
Οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς τῆς φιλοσοφίας.
LXIV. ad Costomyren grammaticum. 1.
Οἷς σὺ κοινωνὸς, ὁ Καλόθετος.
LXV. ad D. Georgium Acropolitam. 3.
Ὁ μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα οὐ δεκτά.
LXVI. ad Patriarcham D. Manuelem. 12.
Ὅτι μὲν παρῆλθε καιρός.
LXVII. ad D. Niceph. Blemmydam. 3.
Οὐδέν ἐστι φθαρτὸν, ἀγαθόν.
LXVIII. ad eumdem. 30.
Οὐκ ἔστι τοῖς ἀσκληπιοῦσι παισί.
LXIX. ad eumdem. 6.
Οὔποτ' ἂν ἡμεῖς ὀκνηροί.
LXX. ad D. Georgium Acropolitam. 17.
Οὔτε πηγὴ ἄφθονος ἀντλουμένη.
LXXI. ad D. Niceph. Blemmydam. 40.
Ὄχλος πολὺς, καὶ οἱ μὲν συνεζήτουν.
LXXII. ad eumdem. 28.
Παιδευτήριον ἱερὸν, ἢ μᾶλλον, κ. λ.
LXXIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 7.
Πάλαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
LXXIV. ad D. Georgium Acropolitam. 29.
Πάλαι μὲν ἱπποκενταύρους οἶδεν.

LXXV.

LXXV. ad D. Nicephorum Blemmydam. 18.
Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναυάγιον.
LXXVI. ad eumdem. 24.
Πάντα ὅσα ἂν εἰς κυρίυ δόξαν. Mutila est in fine.
LXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 32.
Παρελπίδα τὸ ἀνυπόφορον.
LXXVIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 10.
Πᾶσα ἀνάγκη τὸν λατρευτήν.
LXXIX. ad D. Niceph. Blemmydam. 23.
Πάτερ ἅγιε, τῇ παρέσῃ δευτέρᾳ.
LXXX. ad Patriarcham D. Manuelem. 1.
Πάτερ δόξασόν σου τὸν ὑιόν.
LXXXI. ad Niceph. Blemmydam. 11.
Πέπαυται τῶν ἀθέων ἡ φιλαρχία.
LXXXII. ad D. Georgium Acropolitam. 31.
Πέργαμος πόλις, οἷον ἐναερία.
LXXXIII. ad Acacium monachum. 2.
Περιέσῃ μὲν ὂν τὸ πᾶν.
LXXXIV. ad Grammaticos Phaicas. 3.
Περιπατητικοὶ οἱ σχολαστικοί.
LXXXV. ad Patriarchales Praesides Xiphilinum & Argyropulum. 1.
Περὶ τοῦ μὴ ὄντος ὐδεὶς μοι λόγος.
LXXXVI. ad Metropolitam Sardicensium D. Andronicum. 2.
Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα.
LXXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 30.
Πολλοῖς κατατραχυνθεὶς ἀνιαροῖς.
LXXXVIII. ad Metropolitam Sardicensium D. Andronicum. 1.
Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων.
LXXXIX. ad D. Nicephorum Blemmydam. 29.
Πολλῶν μοι αἰτιαμάτων.
XC. ad eumdem. 10.
Πόῤῥω πυ Δανιὴλ ὁ προφήτης. Haec quoque mutila est in fine.
XCI. ad eumdem. 2.
Πότερον ἐρῶν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς.
XCII. ad eumdem. 14.
Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με.
XCIII. ad eumdem. 36.
Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ὐχ ὡς φοιτητής.
XCIV. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 3.
Προὐφέστηκε τῆς ἕξεως.
XCV. ad D. Georgium Acropolitam. 23.
Πρωΐας δὲ ἤδη γεγονυίας.
XCVI. ad Calothetam & militiae Palatinae Praefectum. 1.
Σοὶ μὲν πρὸς τοὺς σοὺς λόγους.
XCVII. ad Patriarcham D. Manuelem. 6.
Σοφία κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον.
XCVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 32.
Στέργω μὲν πάντα.
IC. ad Hagiotheodoritem. 1.
Σὺ μὲν, ὦ Ἁγιοθεοδωρῖτα.
C. ad D. Niceph. Blemmydam. 27.
Συνημμένον ἀεὶ τῇ διαστάσει.
CI. ad Acacium monachum. 1.
Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγυ.
CII. ad D. Niceph. Blemmydam. 8.
Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνίγματα ὄντα.
CIII. ad Grammaticos Phaicas. 2.
Τὰς τῶν ἀδελφῶν κ̀ πῶς ὁμοφρόνων.
CIV. ad Patriarchales Praesides Xiphilinum & Argyropulum. 3.
Τὰς ὑμῶν ἐπιστολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.
CV. ad quemdam hieromonachum Nilum praesidem τῦ Στύλυ. 1.
Τεθαυμάκαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ.
CVI. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 1.
Τεττάρων εὐθειῶν ἴσων.
CVII. ad Metropolitam Sardicensium D. Andronicum. 3.
Τὴν ἐαρινὴν χελιδόνα.
CVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 26.
Τῇ πατρικῇ σῇ εὐχῇ ποδηγύμενος.
CIX. ad D. Georgium Acropolitam. 34.
Τισὶν ὁ φιλόσοφος πολλὴν ἰσχύν.
CX. ad eumdem. 10.
Τί σοι εἴπω, ἢ τί σοι προσφθέγξομαι.
CXI. ad Patriarcham D. Manuelem. 13.
Τὸ ἀσθενεῖν τὴν ἁγιωσύνην συ.
CXII. ad D. Georgium Acropolitam. 38.
Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φυτευμάτοιν.
CXIII. ad eumdem. 37.
Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
CXIV. ad Grammaticos Phaicas. 4.
Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνᾴδω.
CXV. ad Acacium monachum. 3.
Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὸν ἐφάνη.
CXVI. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 5.
Τὸ μὲν προΐστασθαι τὸν ἀρχιεράρχην.
CXVII. ad eumdem. 6.
Τοῦ κυρίυ ἡ γῆ, κ̀ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
CXVIII. ad Patriarchales Praesides Xiphilinum, & Argyropulum. 2.
Τοὺς διακόνους ἀσπάζομαι.
CXIX. ad Callistum grammaticum. 1.
Τῷ Καλλίστῳ διὰ λόγου προσφθέγγομαι.
CXX. ad Praesidentem Philadelphiae D. Demetrium Iatropulum. 1.
Τῷ κανόνι ἴδιον τὸ εὐθές.
CXXI. ad Metropolitam Ephesi D. Nicephorum. 4.
Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσιν ἁπλαί.
CXXII. ad D. Georgium Acropolitam. 14.
Τῶν πρόσθεν λόγων, ὦ φίλε.
CXXIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 17.
Τῷ ὄρει τῶν σῶν προσευχῶν.
CXXIV. ad Patriarcham D. Manuelem. 9.
Ὑπὸ τῆς δεινῆς νόσυ.
CXXV. ad D. Georgium Acropolitam. 25.
Φίλη, ὦ φίλε, ἐξαιρέτως ἐστίν.
CXXVI. ad eumdem. 21.
Φιλόσοφον γράμμα παιδείας μεστόν.
CXXVII. ad Patriarchales Praesides Xiphilinum & Argyropulum. 4.
Φίλων οὐδὲν ἥδύτερον.
CXXVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 39.
Φωνὴ ἀγαλλιάσεως δι' ὑπακοῆς.
CXXIX. ad eumdem. 33.
Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθύμενε.
CXXX. ad D. Georgium Acropolitam. 8.
Ὦ μέγα χάρα, ἀντιχαρίζομαί σοι.
CXXXI. ad D. Niceph. Blemmydam. 35.
Ὥσπερ δὲ τοῖς ζώοις τὸ πνεῖν.

Theo-

Theod. Lascaris senior imperavit ab A. C. MCCV. ad MCCXXII. Orationes eius duas, laudes patris Ioannis Ducae & Nicaeae urbis complexas promisit Ioannes Boivin. Orationem in S. Tryphonem martyrem memorat Allatius, quae incipit: Κρίνα ἐξ ἀγροῦ, καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Fuit & alter Theodorus Duca Lascaris iunior Imperator ab A. MCCLV. ad MCCLIX. cuius Libri primus, & tertius, usque ad septimum de Theologia Christiana Mss. Graece exstant in Bibl. Bodlei. Cod. Barocc. XCVII. Octo Theologicas Orationes Allatius indicat pag. 720. de Consensu. Vide plura apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 526. Iuniori tribuendae sunt Epistolae CXXXI. quas recensuimus.

XXI. pag. 178. *b.* Occurrunt duae veluti tabulae, quarum altera est Graeciae Metropoleon LXXXIV. quarum prima est ἡ Καισαρεία, postrema ἡ Ἄπρω. Altera Archiepiscopatuum XXXVIII. quorum prior est ἡ Βιζύη, postremus ἡ Ἀγχίαλος.

XXII. pag. 179. *b.* Sequuntur Strategica quaedam sine ullo titulo. Inc. Τοὺς αὐτοὺς ἂν ἴδοις ἐν μὲν εἰρήνῃ θρασεῖς, ἐν δὲ πολέμῳ δειλοὺς, τουτέστιν ἀπανταχοῦ πονηρούς, κ. λ. Des. ἀνόητος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαίοις. Variae autem sunt hac illac lacunae relictae.

XXIII. pag. 181. *b.* Succedunt Epistolae X. quibus singulis nomina olim erant adscripta eorum, ad quos missae erant; primae vero etiam nomen auctoris praeerat, sed tum huius, tum reliquarum ferme omnium titulis abrasis, ad quem pertineant, nondum comperimus. Istarum initia haec sunt:

Prima inc. Ἐμοὶ καὶ πρότερον ἡ τῶν σῶν μουσικὴ σειρήνων.

II. p. 182. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Λυβδίκην, καὶ τὸν Παλατίνην. Inc. Ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐπανιὼν, κ. λ.

III. pag. ead. *b.* inc. Ἐμοὶ δ' ὦ φίλη μοι καὶ σεπτὴ κεφαλὴ, κ. λ.

IV. pag. 183. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Inc. Ὁ παρὼν νεανίας ἐστὶ μέν.

V. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Βουλιμᾶν. Inc. Οὔτε πόλις ἐπ' ὄρους διακειμένη.

VI. pag. 184. inc. Ὑπεσχημένος σοι πέμψειν ταυτασὶ τὰς ἐπιστολάς.

VII. pag. 186. *b.* inc. Δέδεξο τουτοῒ τὸ δόμα.

VIII. p. 187. *b.* inc. Διείληπτο τῇ ἐπιστολῇ τῇ πεμφθείσῃ.

IX. pag. 189. inc. Οὐ δὴ νεανίαν πέμψας παρ' ἡμᾶς, κ. λ.

X. denique ibid. inc. Ἀλλὰ σοῦ καὶ αὖθις ἡμῖν νῦν ἐπιστολὴν, κ. λ. Inter quintam & sextam Epistolam interiacent iambica Carmina duo item anepigrapha, diversa manu exarata. Primum versibus constans XVII. inc.

Εἴπερ δὲ καὶ πρόχειρον ἀστεῖον θέλεις.

Des.

Εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀπαγαγεῖν πορθμίδα.

Alterum versus habet XLI. & inc.

Ἔλαυνε μὴν Αὔγεας καὶ σφρίγα πλέον.

Des.

Ἐγὼ δέ σοι χάρμας εἰδὼς τυγχάνω
Ταῖς ἐλπίσι τρέφοντι καὶ τέρποντί με.

XXIV. pag. 190. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν θρῆνον τῆς θεοτόκου. Δέσποτα εὐλόγησον. *Sapientissimi & eloquentissimi & maxime inter monachos venerabilis D. Maximi Planudis Sermo in sepulturam corporis Domini & Dei & Servatoris nostri Iesu Christi, & in Lamentationem Deiparae. Domine benedic.* Inc. Ἃ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Des. καὶ θεὸν αὐτὸν ἀποκηρύττε, σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι δοξαζόμενον εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodiit Parisiis MDLVII. apud Andream Wechelum, Latine ex Ioachimi Axonii Graviani versione in Supplem. Bibl. Patrum Colon. A. MDCXXII. & alibi.

XXV. pag. 204. Ἐπιστολὴ τοῦ Ῥαβδᾶ πρὸς τὸν λογιώτατον καὶ φιλόσοφον κύριον Ἀνδρόνικον τὸν Ζαρίδην. *Epistola Rhabdae ad eloquentissimum & philosophum D. Andronicum Zaridam.* Inc. Ἐγὼ πρὸς τοιοῦτον ὅλως ἀκριβῶς ἐπιστέλλειν ἢ γράφειν, οὔτ' ἐδιδάχθην, οὔτ' ἔμαθον. Des. Ἔρρωσο τηρῶν ὑγιῆ τὴν ἀγάπην. Nihil de hac Epistola apud Fabricium, qui tamen Nicolai cuiusdam Rhabdae Grammaticam ex Labbei Bibl. Nov. Mss. pag. 105. enunciat Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 46. Nonnulla Nicolai Smyrnaei, Artabasdi, cognomine Rhabda, leguntur in quatuor Codicibus Biblioth. Regiae Paris. ut ex Tom. II. Catalogi eruitur.

Praeter eam, quam retulimus supra pag. 556. §. I. aliae occurrunt in hoc Codice variis in locis recentiores subscriptiones, quarum nonnullae prorsus expunctae fuerunt, aliae adhuc superstites sunt, sed ita compendiarie scriptae, ut non omnia potuerimus exsculpere. Eae vero sunt:

Prima pag. 178. Αἰδεσιμώτατε, ἐρασμιώτατε, φίλε Χριστοῦ, μέγας μαΐστρος τοῦ ἁγίου ὀσπιτίου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀνάδοχε τῶν πενήτων, καὶ . . . . . τοῦ μεγάλου πάπα . . . . δε βιλλανόβα. *Admodum reverende, & carissime, amice Christi, magnus Magister sancti Hospitii venerabilis monasterii S. Ioannis Hierosolymitani, pauperum exceptor, & . . . . magni papae . . . . de Villanova.*

Altera ibid. Τῇ α' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, τῆς ἡ' ἰνδ. ἐστιχήθη ὁ Λέων ὁ ζευγηλάτης ἡμῶν τὸν χρόνον εἰς . . . . δ'. κάταν παρασπο . . . καὶ ὑπόδησιν ἐδόθη αὐτῷ χάριν προρογίου νο. ις'. ἅτινα ἐδόθησαν τοῖς ὀνόχοις εἰς τὸ ἀρονόπιον, ὅπερ ὤφειλε. ἕτερα νο. δ'. εἰς δύο ζυγὰς πατούτζια τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ παιδίου αὐτοῦ. Hanc utpote barbarice scriptam, & intricatissimis notis compendiariis refertam, perspicaciori ingenio enucleandam relinquimus.

Tertia pag. 188. Μηνὶ Μαρτίῳ ιδ'. ἡμέρᾳ πέμπτῃ, ὥρᾳ δ' τῆς νυκτὸς τοῦ ͵ϛωλη' ἔτους, ἰνδ. ή. ἐτελεύτησεν ἡ κυρά μου ἡ μάννα μου (ita enim videtur) ἡ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχή-

σχήματος μετονομασθεῖσα Μάρθα *μοναχὴ*, *καὶ ἐτέθη ἐν τῷ προνάῳ τοῦ ἁγίου* Νικολάου *τοῦ ἐπονομαζομένου* . . . . (imperfecta est.) *Mense Martio, die XIV. feria V. hora IV. noctis, anno* 6838. (Christi MCCCXXX.) *indict. VIII. mortua est Domina mea Manna, quae propter divinum & angelicum habitum denominata est Martha monacha, ac deposita est in coemeterio sancti Nicolai qui dicitur* . . . . .

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. initio mutilus. Constat foliis scriptis 204.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ Η. ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΟΡΙΩΝ.

CONSTANTINI LASCARIS COMPENDIUM OCTO ORATIONIS PARTIUM.

Ac praeterea

Tryphonis Grammatici, Theocriti, & Hesiodi quaedam.

COD. XXXVI. Liber Graecolatinus typis impressus Mediolani MCCCCLXXX. in fol. in quo continetur:

I. pag. 2. *Ἐπιτομὴ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων συντεθεῖσα παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου*. *Compendium octo Orationis partium, & aliorum quorumdam necessariorum editum a Constantino Lascari Byzantio*. Praecedit Latina *Boni Accursii Pisani Viro Clarissimo Iulio Pomponio* Epistola Nuncupatoria, cuius initium: *Quum mea opera & studio, vir venerabilis, κ. λ.* Inc. *Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων. βιβλίον πρῶτον. Γράμμα ἐστὶ μέρος, κ. λ. De divisione litterarum. Liber I. Littera est pars, &c.* Singulae enim paginae in duas columnas sunt divisae, quarum altera textum Graecum, versionem altera Latinam, eamque litteralem, ita ut linea lineae, verbum verbo, atque adeo littera litterae respondeat omnino, complectitur. Des. *ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος διαληψόμεθα. In autem secundo latius de nomine & verbo tractabimus. Τέλος τῆς ἐπιτομῆς. Finis Compendii*. Hanc editionem memorat in Annalibus suis Typographicis Maittaire Tom. II. Part. I. pag. 49.

II. pag. 76. *b. Περὶ παθῶν τῶν λέξεων ἐκ τῶν τοῦ Γραμματικοῦ Τρύφωνος. De passionibus dictionum ex Grammatici Tryphonis* (sic). Inc. *Τὰ τῶν λέξεων πάθη, κ. λ. Dictionum passiones &c.* Des. *Ποσειδῶ ἀντὶ Ποσειδῶνα. Neptunum pro Neptunum*. Hoc de figuris dictionum apospasmation, editum quoque est ad calcem Grammaticae Graecae Vrbani Bellunensis &c.

III. pag. 80. *b. Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ στοιχεῖον. De Anomalis Verbis per ordinem.* Inc. *Ἀρχὴ τοῦ α. Ἄζω, ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθην, καὶ ἀάσθην, κ. λ. Principium. a. Sicco, unde aoristus primus siccatus fui, & siccatus fui, &c.* Des. *ἢ ὄρω, ὀρσῶ, ὦρσα αἰολικῶς, vel concito, concitabo, concitavi Aeolice.*

IV. pag. 90. *Περὶ πνευμάτων. De Spiritibus.* Inc. *Πόσα πνεύματα; δύο, ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλή, κ. λ. Quot spiritus? duo, densus, & levis, &c.* Des. *καὶ οὕτως ἐπίῤῥημα, καὶ οὗτος ἀντωνυμία. & sic adverbium, & hic pronomen*. In fine: *Hoc divinum opus impressum est Mediolani III. Kalendas Octobres M. CCCCLXXX. & interpretatum per venerabilem virum utriusque linguae doctissimum ac optimum Iohannem monachum Placentinum.*

V. pag. 96. Sequuntur typis item excusa, sed Graece tantum, *Theocriti Idyllia XVIII.* quorum primum est *Thyrsis*, sive *Cantio*. Vltimum *Helenae Epithalamium*.

VI. pag. 127. *Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι. Hesiodi Ascraei Opera & Dies* Graece. Hanc Theocriti, & Hesiodi editionem, anni indicio destitutam, ex Philippi Iuntae typographio prodiisse anno MD. Florentiae crediderim, auctore Michaële Maittaire loc. cit. Tom. I. Part. II. pag. 765.

ΔΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΙ.

DIONIS ORATIONES.

Quibus adde

Isocratis, Polemonis Sophistae, Hesychii Milesii, ac Philostrati quaedam.

I. pag. 1. *Dionis Orationes VI.* quarum prima est *Oratio Troiana*, sive, *quod Ilium non sit captum*. Occurrit in edit. superius cit. pag. 151. seq. sub Num. XI. COD. XXXVII.

II. pag. 25. *b. De sua auscultandi cupiditate*. Oratio XIX. ibid. pag. 260.

III. pag. 26. *b. De dicendi exercitatione*. XVIII. pag. 253.

IV. pag. 30. *b. De Pulcritudine*. XXI. pag. 269.

V. pag. 33. *b. De Bello & Pace*. XXII. pag. 274. Haec tamen una cum sequenti, titulo carent in Codice.

VI. pag. 34. *b. Oratio Athenis habita, de Fuga*. XIII. pag. 219. In Codice mutila est; desinit enim in verbis: *ὧν ἔδει πράττειν, οὐδὲ σκοπεῖν* . . . . quae incidunt in edit. p. 222. lin. 20. Ad hunc defectum supplendum relicta sunt duo circiter folia vacua.

VII. p. 34. *b. Isocratis Orationes duae*, quarum prima est *ad Daemonicum paraenetica*, quae in eius Operum edit. Graec. Lat. Basil. MDLXX. fol. incidit in pag. 1. & seqq. Hanc praecedit Auctoris Vita, cuius initium: *Ἰσοκράτης Θεοδώρου τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς*. Finis: *οἱ ἀγῶνες, καὶ αἱ πράξεις*. Non exstat inter alias Vitas, quae in dicta editione adferuntur.

VIII. pag. 39. *b. Eiusdem Oratio contra Sophistas*. Ibid. pag. 428.

IX. pag. 53. *Polemonis Sophistae in Cynaegi-*

girum, & *Callimachum Declamationes duae*, prima ex persona patris Cynaegiri, altera patris Callimachi. Concordant cum illis, quas recensuimus in Cod. I. Plut. LVI. supra pag. 292. §. VII. & VIII.

X. pag. 66. *b.* Ἡσυχίυ Μιλησίυ Ἰλλυστρίυ περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν. *Hesychii Milesii Illustris de viris sapientibus, qui in eruditionis laude clarueruint*, Liber. Inc. Κυνικὴ ἐκλήθη φιλοσοφία, κ. λ. Des. κ̀ τὸ βασιλικὸν ἀναληφθείσης. Editus est Graece & Latine Tom. VII. Operum Meursii edit. Florent. MDCCXLVI. a pag. 205. ad pag. 302.

XI. pag. 82. *b.* Ἐκ τῶν τοῦ Φιλοστράτου βίων σοφιστῶν. *Ex Philostrati vitis Sophistarum* Excerpta. Incipiunt a *Gorgia*, hoc pacto: Διήει λόγυς ἀποτάδην κ̀ ἐς μῆκος. Γοργίας ὁ Λεοντῖνος πρῶτος ἤρξατο τῶν σχεδίων λόγων. Desinunt in *Demosthene*, in verbis: τὰ πολλὰ ὀμνὺς κ̀ παρασπονδῶν τοῖς ὅρκοις. Hae vitae omnino diversae sunt ab editis, & earum potius compendia nuncupari possunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 92.

ΕΥΔΗΜΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΕΞΙΚΟΝ.

EVDEMI RHETORIS DICTIONARIVM.

Ac praeterea

Alia aliorum Lexica.

COD. XVIII. I. pag. 1. IN primis duobus foliis quaedam Excerpta brevissima leguntur; primum historicum *de Xerse, ac Dario*; alterum grammaticum *de Ionica dialecto*; tertium, *quorumdam* continet *proverbiorum declarationem*.

II. pag. 3. Εὐδήμυ ῥήτορος λέξεων χρησίμων συναγωγὴ, αἷς μάλιστα κέχρηνται ῥήτορες κ̀ τῶν συγγραφέων λογιώτατοι. *Eudemi Rhetoris dictionum utilium collectio, quibus potissimum usi sunt oratores, & historicorum disertissimi*, iuxta alphabetum. Inc.

Ἄβαλε, ἀντὶ τοῦ φεῦ.

Ἄβροι, ὄνομα ἔθνυς.

Des.

Ὀψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως φανὲν, ἢ γενόμενον.

Ita ferme inscribitur hoc Lexicum apud Suidam in Εὔδημος, & tamquam *utilissimum* laudatur. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Caesarea, Regia Paris. &c. Kusterus tamen putat esse ψευδεπίγραφον, & a Graeculo aliquo recentiore ex aliis lexicis consarcinatum. Hoc Suidas in suum se dictionarium transtulisse fatetur. In fine additum est: Μηνὶ Ἰυνίω, ἰνδικτιῶνος ἐνάτης. *Mense Iunio, indict. IX.* In sequenti p. 196. regulae quaedam Grammaticae traduntur, quomodo scribenda sint nomina composita ἀπὸ τοῦ κρέας, κέρας, γῆρας, & similibus.

III. pag. 197. Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τέ φημι γραφῆς, κ̀ τῆς νέας, κ̀ αὐτῆς δῆτα τῆς θύραθεν. *Collectio dictionum ex diversis libris veteris sacrae, ac novae Scripturae, nec non & ipsius profanae concinnata*, ordine litterarum. Inc.

Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος παρὰ τὸ ἅπτω, ἀπτὸς, κ̀ ἄαπτος, οἷον τὸ ἄγαν ἀπτόμενον, κ. λ.

Des.

Ὤψαν, εἶδον.

Ὠψωνηκότες, ὀψωνήσαντες δὲ μικρόν.

Ὠψίσθη, ἐβράδυνεν.

Collector Anonymus: sed forte est lexicum, quod sub Cyrilli nomine circumfertur, quamvis ab iis, quae innuimus supra pag. 476. §. III. & pag. 528. §. I. aliquantum principio & fine differre videatur.

IV. pag. 405. *b.* Ἑρμηνεία περὶ ἀντιστοίχων. *Explicatio de Antistoechis*, sive *Liber de Orthographia*, per alphabetum. Inc.

Ἀλήθεια, τὸ λη η, τὸ θει δίφθογγ.

Ἀληθινὸς, τὸ λη η, τὸ θι ι.

Ἀλητήριος, τὸ λη η, καὶ τὸ ρι ι.

Des.

Πεζὸς, πεζεύειν, τά τε ψιλά.

Παίγνιον, τὸ παι δίφθ. τὸ γνι ι.

Auctor Anonymus.

V. pag. 410. Canones III. ecclesiastici, ac troparia versibus iambicis pentastichis Ioannis Monachi cum explicationibus, *in Natale Domini, in Theophania, & in Pentecosten.*

VI. pag. 428. *b.* Declaratio signorum, sive notarum, quas in marginibus librorum apponere solebant veteres calligraphi ad ea loca, quae notatu digna erant indicanda.

VII. pag. ead. Lexicum vocum, quae occurrunt in Psalmis, Canticis, in Libro Iob, ac Proverbiorum, Evangeliis, Actibus Apostolorum, & Epistolis, cum ipsarum explicationibus; tum interpretationes nominum quorumdam Hebraeorum.

VIII. pag. 441. *S. Epiphanii breve excerptum de mensuris & ponderibus.*

IX. pag. 442. Σὺν θεῷ ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν κ̀ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. συλλεγέντες ἀπὸ τῦ Κλήμεντος, κ̀ ἑτέρων ὁσίων κ̀ μακαρίων πατέρων, ὃς δὴ (corr. δεῖ) πρὸ παντὸς ἑτέρυ μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγυ τῆς εὐσεβείας βυλόμενον. Incipiunt *Deo auspice definitiones variae secundum traditionem & fidem S. Catholicae & Apostolicae Ecclesiae, collectae ex Clemente, & aliis SS. ac BB. Patribus, quas prae omni alia disciplina impectorare oportet eum, qui Dei ope praeesse vult verbo pietatis.* Post praefationem quamdam, seu monitum, cuius initium: Ἔνθα κεῖται τὸ α, ὅρος δηλῦται· ἔνθα δὲ τὸ β, τὴν ἐτυμολογίαν δηλοῖ, κ. λ. incipiunt: Α. τί ἐστιν ὅρος; Β. καὶ κατὰ τί εἴρηται ὅρος; Γ. καὶ ποσαχῶς νοεῖται ὅρος; Ὅρος ἐστὶ λόγος σύντομος, κ. λ. Desinunt in quodam Anastasii Sinaitae Excerpto, cuius postrema verba sunt: λέγεται μὲν, ὐχ ὑπάρχει δὲ, καὶ ταῦτα μὲν ὕτως· τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα, κ. λ. Collector Anonymus. Subiiciuntur deinde pauca quaedam de

Luna, ac Sole, eorumque eclipsi, ac de Anno.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. charactere satis minuto, quem memorat Holstenius in schedis suis Mss. Constat fol. scriptis 459.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

COD. XXXIX. Decem habentur in hoc Volumine Demosthenis Orationes, quarum singulis, prima excepta, Libanii argumenta praecedunt.

I. pag. 1. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.
II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
III. pag. 14. *Olynthiaca III.* Ibid. p. 10.
IV. pag. 22. *Philippica I.* Ibid. p. 15.
V. pag. 33. *Philippica II.* Ibid. p. 25.
VI. pag. 39. *b. Philippica III.* Ibid. p. 44.
VII. pag. 53. *b. Philippica IV.* Ibid. pag. 53.

VIII. pag. 76. *Oratio ad Philippi Epistolam.* Ibid. pag. 64. Praecedit *ipsius Philippi Epistola*, ut ibid. pag. 61. & duplex argumentum; primum brevissimum est Libanii; alterum valde longum, est integra Vlpiani enarratio, quae legitur cit. edit. Tom. II. pag. 52.

IX. p. 80. *b. De Haloneso.* Ibid. p. 29.

X. pag. 90. *b. De Pace.* Ibid. pag. 21. sed huius postremae Orationis fragmentum tantum exstat in Codice; desinit enim in verbis: εἴτ' ἄλλο βούλεταί τις κατασκευὰ .... quae incidunt in pag. 23. lin. 5.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. optime servatus. Constat fol. scriptis 92.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS TABVLA.

Ac praeterea

Basilii, Plutarchi, & Xenophontis quaedam.

COD. XL. Liber typis impressus in 8. sine anni, ac loci nota, foliis, seu paginis constans 73. Titulos autem habet singulorum Operum, maiusculis characteribus impressos. In hoc continentur

I. pag. 1. Κέβητος πίναξ. *Cebetis Tabula.* Inc. Ἐτυγχάνομεν. Des. τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν.

II. pag. 16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος παραινετικὸς πρὸς τοὺς νέους, πῶς ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὠφέλοιντο λόγων. *Basilii Magni Oratio Paraenetica ad Iuvenes, quomodo ex libris Ethnicorum fructum capiant.* Inc. Πολλά με. Des. ἀποφεύγοντες.

III. pag. 32. Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παίδων ἀγωγῆς. *Plutarchi Chaeronensis de puerorum institutione.* Inc. Εἴ τις ἂν ἔχοι. Des. καθέστηκεν. Τέλος.

IV. pag. 54. Ξενοφῶντος ἱέρων, ἢ τυραννικός. *Xenophontis Hieron, sive Tyrannicus.* Inc. Σιμωνίδης ὁ ποιητής. Des. οὐ φθονήσῃ. Τέλος. Hanc editionem in Annalibus suis typographicis memorat toties laudatus Maittaire Tomi I. Parte II. pag. 752. Not. 4. & e Zachariae Calliergi officina prodiisse suspicatur ex characteris, quo ille uti solebat, similitudine.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

Scilicet

I. pag. 1. *De falsa legatione*, cum Libanii argumento in fine. In cit. edit. pag. 200. COD. XLI.

II. pag. 71. *b. Oratio Amatoria.* Ibid. pag. 157.

III. pag. 83. *Adversus Leptinem de immunitate*, item cum Libanii argumento in fine. Ibid. pag. 262.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Constat fol. scriptis 117.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

CONSTANTINI GRAMMATICE.

I. pag. 1. Titulus interior ita habet: Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος βιβλίον β'. *Constantini Lascaris Constantinopolitani de Nomine & Verbo Liber II.* Inc. Ἐν τῷ προεκδοθέντι ἡμῖν πρώτῳ βιβλίῳ ἡ περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου παράδοσις βραχέως κατείλεκται, κ. λ. Des. ἔτι τὰ εἰς δω πρὸ τοῦ δ, ν ἔχοντα, οἷον κυλινδῶ, σπένδω. Tum subditur: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κη'. ἡμέρᾳ ε'. ὥρᾳ θ'. *Absolutus est praesens liber mense Martio, die XXVIII. fer. V. hora IX.* Constantini Lascaris Grammatica libris tribus, Graece prodiit Mediolani MCCCCLXXVI. 4. Romae MDVIII. 8. alibi; Graece vero & Latine apud Aldum MDXII. 4. Lovanii MDXVI. 4. & apud Paullum Manutium MDLVIII. 8. & Basil. MDXLVII. 8 &c. COD. XLII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Constat fol. scriptis 91.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

EVSTATHII DIGRESSIONES HOMERI ILIADIS.

I. pag. 1. Εὐσταθίου μαΐστορος τῶν ῥητόρων, καὶ ἐκκλησιαστικοῦ, ἐπὶ τῶν δεήσεων, τοῦ ὕστερον Θεσσαλονίκης παρεκβολαὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος. *Eustathii Rhetorum Magistri, & Ecclesiastici, a supplicationibus, & postea Thessalonicensis* (Archiepiscopi) *Egressiones Homeri Iliadis, sive Excerpta ex eiusdem Commentariis in Iliadem.* Inc. Τῶν Ὁμήρου σειρήνων. Des. COD. XLIII.

Des. ὡς δῆλόν ἐστι τοῖς μετιοῦσιν αὐτήν. Sunt sola in Iliadem Prolegomena, qualia habentur etiam in Codice II. huius Plutei §. I. quem vide supra pag. 488.

II. pag. 13. Sequitur Commentarius in alteram partem secundi Iliados Libri, quae inscribitur Κατάλογος νεῶν, ἤτοι Βοιωτίας, *Navium Catalogus, sive Boeotiae*. Inc. Κατάλογος μὲν νεῶν, ἤτοι ἐξαρίθμησις, τὸ ἐφεξῆς τῆς παρούσης ῥαψῳδίας ἀπὸ τοῦ ἔργου ὠνόμασται. Des. οὐδεὶς δὲ κρεῖττόν τι τῆς τοιαύτης ὀλιγοστίχου Ὁμηρικῆς γραφῆς ἐπραγματεύσατο καὶ γλυκύτερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis 164.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ.

EROTEMATA CYRI,

Seu potius

Manuelis Moschopuli, Callistrati, Philostrati, Marci Antonini Imp. Maximi Planudis, & Anonymi Opera quaedam.

COD. XLIV. I. pag. 1. MAnuelis Moschopuli Grammatica una cum Schedographia, qualem in Cod. XXXI. huius Plutei recensuimus, quem vide; cum illo enim initium & finis concordat. Adiiciuntur heic in fine, pag. nimirum 110. *b.* nonnullae observationes grammaticales circa quaedam verba, ex. gr. ἐλῶ, ἐλπίζω, ἐλαύνω, ἔπω, &c.

II. pag. 111. *Callistrati Descriptiones Statuarum XII.* hoc ordine, scilicet *Indi, Cupidinis, Narcissi, Occasionis, Orphei, Bacchi, Memnonis, Aesculapii, alterius Cupidinis, Medeae, Satyri, ac Bacchae*. Exstant in edit. Paris. Morell. Philostrati, ac Callistrati Operum MDCVIII. fol. pag. 864. seq. ubi tamen plures sunt, & ordine aliquantum diverso: postremae enim duae in Ms. primae occurrunt in edito.

III. pag. 116. *Philostrati Imagines LXV.* cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus. Praecedit autem Prooemium, cuius initium: Ὅστις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, κ. λ. Concordant omnia cum editis in cit. edit. a pag. 730. ad pag. 831. ubi in duos libros tribuuntur, quorum nulla in Codice distinctio est. Scholia marginalia incipiunt: Τὸ ὅς τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελές· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, οὕτω καὶ τὸ ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Progrediuntur autem usque ad XXVI. Imaginem inclusive, quae inscribitur *Mercurii Fetus*, quorum postrema verba sunt: μῶρος, μωραίνω, μωρία, μωσῆς, καὶ μωϋσῆς κύριον, καὶ ἕτερα. Deinceps nullae neque marginales, neque interlineares glossae comparent. Manueli Moschopulo fortasse adscribendae sunt; huius enim scholia in Philostrati Imagines, aeque ac Maximi Planudis in easdem Technologiam, adhuc inedita in Bibliothecis servari adserit Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 48. In fine legitur illa *Rosae Fabula*, quam innuimus in Cod. XXX. huius Plutei §. IX. ubi Libanio videtur adscribi: heic tamen nullo auctoris nomine insignitur. In fine huius, & sequentis Operis ab alia, ut videtur, manu adiecta sunt brevia quaedam Excerpta grammaticalia *de nonnullorum verborum inflexione & significatione*.

IV. pag. 170. *Philostrati Heroica*, sive *Dialogus de Viris Illustribus, qui in bello Troiano pro heroibus habiti sunt*, cum glossis item interlinearibus satis multis, raris autem marginalibus scholiis. Concordant cum editis loc. cit. a pag. 631. ad pag. 729. Scholiorum specimen esto illud in vocem περίεστι (edit. pag. 633. lin. 14.) quod ita habet: Περίεστιν, ἀντὶ τοῦ περιουσία ἐστὶν, οἷον, περίεστί μοι χρημάτων· καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾷ, οἷον, περίεστιν ὁ Γεώργιος τοῦ Νικολάου· καὶ ἀντὶ τοῦ ζῇ, οἷον, περίεστιν ὁ ἄνθρωπος.

V. pag. 207. Sequuntur Capita (1) excerpta ex Marci Antonini Libris XII. *de rebus suis*, de quibus vide Cod. VII. Plut. LV. supra pag. 258. prope finem.

VI. pag. 221. Grammaticales quaedam observationes circa inflexiones nonnullorum verborum, ex. gr. θνῆμι, σχῆμι, ὄλλυμι, κ. λ. quaenam ipsorum tempora in usu sint, quaenam obsoleta &c.

VII. pag. 223. Λέξεις παρεκβληθεῖσαι ἀπὸ τῆς βίβλου τοῦ Ἡροδότου, κατὰ ἀλφάβητον. *Dictiones excerptae ex Libro Herodoti, iuxta ordinem litterarum*. Inc.

Ἀνέλῃ, χρήσει.

Ἀνδρεὼν, μέγας οἶκος ἀνδρῶν.

Des.

Ψῶσαν, θάλπουσαν.

VIII. pag. 224. *b.* Anonymi *de Dialecta Ionica* brevis quidem, sed diligens Tractatus. Inc. Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἡ νῦν Ἰώνων, κ. λ. Des. τὸ ν ἐφελκυστικὸν οὐ ποιεῖται, εἰ μὴ χάριν μέτρου. Tum alia pauca *de adverbiis*.

IX. pag. 226. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σολοικισμοῦ. *Eiusdem de soloecismo*. Inc. Ὁ περισσὰ λέγων, ἢ ὑπερηφανευόμενος, κ. λ. Des. βαρβαρίζει οὗτος. Opinor autem ante hanc paginam deesse aliquid in Codice; quo enim referri debeat illud τοῦ αὐτοῦ, non video. Sequuntur deinde, eodem pronomine Τοῦ αὐτοῦ apposito, diversa alia, nimirum:

I. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ θείῳ αὐτοῦ τῷ Κρήτης. Inc. Οὐκ ἄρα λήξειν ἔμελλον τοῦ δεινότατα πράττειν.

II. pag. 228. Ἐπιστολή. Inc. Ὁ μὲν σοφὸς ὑμῖν ἐπιστάτης, ὦ βέλτιστοι.

III. pag. 229. Ὑπόσχεσις. Inc. Εἰ μὲν ἔμενεν ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δημιουργήθη.

IV. pag. ead. *b.* Τῷ φιλοσόφῳ κυρίῳ Ἰωσήφ. Inc. Ἤθελον εἶναι μετὰ σοῦ.

V. ibid. Τοῦ αὐτοῦ. Inc. Τὴν ἀρχὴν ἄνθρωπος διὰ τοῦτ' ἐπὶ συνοικίαν ἐλθεῖν.

(1) Haec M. Antonini Capita Montfaucon. effugerunt in suo Catalogo, seu potius male ab ipso indicata fuerunt, dum ait: *Varia Schedia Grammatica sine titulo &c.*

VI. p. 231. *b.* Κατὰ Ἰταλῶν. Inc. Τὸν μὲν ὑἱὸν τοῦ θεοῦ οἱ Ἰταλοὶ νοητικῶς φασι γεννᾶσθαι, κ. λ. Des. ἕως ἂν ὦμεν ἥττονος πνεύματος κ̀ σοφίας μετεσχηκότες.

X. pag. 235. Nomina XII. Mensium apud Romanos, Aegyptios, Macedones, Cappadoces, Graecos, Hebraeos, Athenienses, Bithynios, & Cyprios; tum in eosdem, versus duodecim hexametri, quibus subiiciuntur pedum metricorum nomina, & exempla.

XI. pag. ead. *b.* *Epigrammata XXIII.* ex Anthologia, ut videntur, desumta. Primum, cuius inscriptio penitus abrasa, inc.

Σκέπτεο μῦθον ἐμοῖο, ὃν ἐξ ἀφανοῦς ἀγορεύω.

Vltimi titulus est: Σφαῖρα Ἐμπεδοκλέους, *Sphaera Empedoclis*, & inc.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ᾽ ὀλύμπου ἀςέρες οὐδόν, κ.λ.

Reliquorum auctores sunt Antipater, Archias, Asclepiades, Leo philosophus, Leonides, Mnasalcas, & Philippus: pleraque autem sunt anepigrapha.

XII. pag. 239. *Maximi Planudis de Grammatica Dialogus inter Neophronem, & Palaetimum.* Concordat initium & finis cum illo, quem innuimus in Cod. III. Plut LVI. §. I.

XIII. pag. 290. *b.* *Eiusdem de Construct one Verborum Liber*, qualem recensuimus in Cod. XXVI. huius Plutei, §. I.

XIV. pag. 300. *b.* Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον. *Proverbia iuxta ordinem litterarum*. Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν, ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Des. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν τις μεγάλα ἐλπίσας, μικροῖς ἐντύχῃ. Eadem sunt atque illa, de quibus supra pag. 472. §. II. & III. Sequuntur pag. 306. de Dialectis Aeolica, & Attica breves enarrationes. Tum in imo eiusdem paginae margine legitur characteribus valde mendosis, τοῦτο τὸ βιβλίον ἐναι (f. ἐςὶ) τοῦ π̃. κυρίου γεωργίου λεμεντίου. *Hic liber est papae* (seu *presbyteri*) *D. Georgii Lementii*.

XV. pag. 307. Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη μετάφρασις Κάτωνος τοῦ Ῥωμαίου ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. *Sapientissimi Maximi Planudis metaphrasis Catonis Romani ex Latina in Graecam linguam.* Vide in Codice XXII. Plut. LVI. §. VIII. In fine repetitur titulus hoc pacto: Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ, ἃς ἐξήνεγκεν ὁ σοφὸς Μάξιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Catonis Romani sententiae admonitoriae, quas transtulit sapiens Maximus in Graecam linguam.*

XVI. pag. 311. Vltimo tandem loco recentior manus, sequens Epigramma descripsit, ἀνεπίγραφον, sed quod esse *Themistii in seipsum* tandem comperimus; habeturque eius Operibus praefixum edit. Gr. Venet. MDXXIV. fol. apud heredes Aldi Manutii. Hoc nos, quum ab editione aliquantum discrepet, integrum cum versione Latina exhibemus:

Ἄντυγος οὐρανίης ἐπερείμενος, ἐς πέθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
Ἦσθά ποτε κρείσσων· νῦν δ᾽ ἐγένου πολὺ χείρων.
Δεῦρ᾽ ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

In curru qui sedebas caelesti, in desiderium venisti
Currus argentei. O probrum infinitum!
Eras quondam melior; nunc factus es peior.
Age rursus ex imo adscende sursum; iam enim ex alto descendisti inferius.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. exeuntis. Constat fol. scriptis 311.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΘΡΑΚΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΙΔΙΩΝ.

DIONYSII THRACIS DE ACCENTIBVS,

Seu potius

Grammaticae Artis Methodus.

EXteriori Codicis titulo occasionem dedit Διονυσίου τοῦ Θρακὸς nomen in summa primae paginae ora, manu recenti appositum, quod tamen suspectum videri possit, quum titulus antiquus habeat, Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν προσῳδιῶν, initium vero sit; Τί ἐςι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς, κ. λ. quod concordat cum initio Grammaticae Manuelis Moschopuli, ut videre est in recensione Cod. XXXI. huius Plutei. Verum quidem est nonnulla identidem occurrere, qualia in Dionysii Thracis leguntur Arte Grammatica, quam profert Fabric. B. G. Vol. VII. p. 26. seqq. sed ex illo fortasse, utpote antiquissimo, ac magni nominis Grammatico, multa decerpsit, & in suam derivavit Grammaticam Moschopulus. Eadem igitur ferme continet hic Codex, atque praedictus Codex XXXI. praeter schedographiam, quae in hoc desideratur. Exempla praeterea Coniugationum uberiora multo sunt in hoc, quam in illo. Pag. 69. legitur haec amanuensis subscriptio: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος τῶν ἐρωτημάτων κ̀ τῆς κλίσεως διὰ χειρὸς παπ. Γεωργίου μαΐςρου Νίκκολ. πρωτοαναγνώςου σολεντους ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἡμέρᾳ δ'. ὥρᾳ γ'. τοῦ ἔτους τρέχοντος ἀπὸ κοσμοποιΐας ,ϛϡνζ'. ἰνδ. ιβ'. *Absolutus est praesens liber Erotematum, & declinationum manu papae Georgii magistri Nicolai, primi anagnostae,* seu *lectoris . . . . . mense Aprili, die IV. hora III. currente anno ab orbe condito* 6957. (Christi MCCCCIL.) *indict. XII.* (1). In postrema tandem pagina hi versiculi septem leguntur: COD. XLV.

Ἑκουσίως ςέρξασα τὴν ἀγνωσίαν,
Καὶ γνῶθι σαυτὴν κ̀ δίδασκε τὴν φύσιν
Ἄτυφον εἶναι τῇ φθορᾷ συνημμένην.
Εἰ γὰρ τὰ λαμπρὰ κ̀ τὰ σεμνὰ τοῦ βίου
Πρὸς χοῦν καταντᾷ κ̀ τελευτᾷ πρὸς τέφραν,
Πῶς ἐφρόνεις, τάλαινα, τῇ τέφρᾳ μέγα,
Ὤου δὲ σαυτὴν, ὥσπερ οὐ θανουμένην;

O quae sponte prosequebaris ignorantiam,
Nosce iam tandem teipsam, & disce nostram naturam

A sa-

(1) Meminit Montfauc. Palaeogr. Gr. p. 80.

A faſtu eſſe alienam, & corruptioni coniunctam.
Si enim quae ſunt magis ſplendida & decora in vita,
In pulverem abeunt, & reſolvuntur in cinerem;
Quomodo, infelix, ſuperbiebas in cinere,
Teque ipſam, tamquam non morituram, putabas?

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. charactere propter notas compendiarias valde implicito, lectuque difficili. Conſtat foliis 116.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

DEMOSTHENIS ORATIO DE MENTITA LEGATIONE.

COD. XLVI. I. pag. 1. DEmoſthenis Oratio unica *de falſa Legatione contra Aeſchinem*, cum Libanii argumento in principio, ut in cit. edit. pag. 197. In fine ſubiiciuntur quaedam pauca *de huius Orationis genere, & exordio;* quae in edito ſunt poſtrema longioris argumenti, auctore Anonymo. Sequitur amanuenſis ſubſcriptio, hoc pacto: Μετεγράφη ὁ παρὼν λόγος τοῦ Δημοσθένους ἐν Ῥώμῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου ἱερέως Ῥώσου τοῦ Κρητὸς χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐννάτῳ, μηνὸς Φεβρουαρίου εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ἐγράφη ἀπὸ ἀντιβολαίου μυριοσφάλτου, ἐπειδὴ ἄλλον οὐκ εἶχα. *Tranſcripta eſt praeſens Oratio Demoſthenis Romae manu mea Ioannis Roſi ſacerdotis Cretenſis milleſimo quadringenteſimo octogeſimo nono, menſis Februarii die XXIV. Deſcripta eſt ab exemplari mendoſiſſimo; aliud enim non habui.* Tum verſiculi;

Φιλῶ σε, κόρη, τῆς σωφροσύνης χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς φιλανδρίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς εὐβουλίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς καρτερίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς συνέσεως χάριν,
Τοῦ γνησίου ἔρωτος πρὸς τὸν νυμφίον.
Amo te, puella, quod es pudica.
Amo te, puella, quod maritum diligis.
Amo te, puella, quod es prudens.
Amo te, puella, quod es fortis.
Amo te, puella, quod es ſapiens,
Et quod amore ingenuo ſponſum proſequeris.

II. pag. 86. *Nomina menſium duodecim apud Athenienſes, & Romanos.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis 86.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS OLYNTHIACAE ORATIONES.

Adde

Chionis, Platonis, & Plutarchi quaedam.

COD. XLVII. DEmoſthenis Orationes ſunt VII. eaeque ſine argumentis, nimirum:

I. pag. 1. *Olynthiaca prima.* In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 8. *b. Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

III. pag. 16. *b. Olynthiaca III.* Ibid. p. 10.

IV. pag. 25. *b. Contra Philippum prima.* Ib. pag. 15.

V. pag. 37. *De Pace.* Ibid. pag. 19.

VI. pag. 42. *b. Contra Philippum ſecunda.* Ibid. pag. 25.

VII. pag. 50. *De Cherſoneſo.* Ibid. pag. 35.

VIII. pag. 66. *Chionis Epiſtolae XVII.* eodem prorſus ordine, ſicuti iacent in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 24. ad p. 35.

IX. pag. 90. *b.* Μενέξενος, ἢ ἐπιτάφιος λόγος. *Menexenus, ſive ſepulcralis Sermo* (Platonis). Inc. Ἐξ ἀγορᾶς, ἢ πόθεν, ὦ Μενέξενος. Deſ. ἀλλὰ ταῦτ' ἔσαι. Eius Operum edition. Francofurtenſis alias cit. p. 515.

X. pag. 113. Πλουτάρχου περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, *Plutarchi de virtute & vitio.* Inc. Τὰ ἱμάτια δοκεῖ θερμαίνειν. Deſ. καὶ ἀδοξίᾳ μὴ φθονούμενον. Eius Operum cit. edit. T. II. p. 29.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 115.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

INTERROGATIONES.

Seu potius

Grammaticae Artis Inſtitutio incerti Auctoris.

DIverſa eſt haec Grammatica ab aliis, quas hactenus recenſuimus. Incipit enim: Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ κδ' γράμματα; εἰς δύο· εἰς φωνήεντα, καὶ σύμφωνα, κ. λ. Pag. 38. *b.* adfertur ἐπιτομὴ τῶν ὀνομάτων κανόνων ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ. *Epitome regularum nominum ex Herodiani ſcriptis.* Pag. 51. περὶ ἀκλίτων ῥημάτων Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ. *Aelii Herodiani de verbis quae non declinantur.* Pagina tandem 90. Τρύφωνος περὶ τῶν ἐν λέξει παθῶν. *Tryphonis de dictionum affectionibus*: quod poſtremum Opuſculum in aliis etiam Codicibus reperimus. In ipſius Codicis integumenti parte poſteriori adſcriptum legitur: *Erotemata Chryſolorae*, hoc eſt Grammaticae Compendium, quod habemus excuſum Graece, Venetiis apud Aldum MDXII. 8. Florentiae MDXVI. 8. Argentorati MDXVI. 4. iterum Venetiis MDXVII. 8. ac Pariſ. MDXLVII. 4. &c. COD. XLVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. optime ſervatus, diligenterque conſcriptus. Conſtat foliis 96.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

D. CYRILLI DICTIONARIVM ORDINE LITTERARVM.

INitium, ac finis totius Operis, eadem omnino ſunt cum illis Cod. XVI. huius Plu- COD. IL.

Plutei §. I. quem vide. Heic tamen fere unicuique litterae post Cyrilli voces, alia vocabulorum collectio adiecta, quibus titulus, *Αἱ λέξεις τοῦ Πτολεμαίου*, *dictiones Ptolemaei*: quae in dicto Codice XVI. desiderantur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. tineis ac madore corruptus, cuius primum folium, ac postrema tria, recentiori manu suppleta fuerunt. Constat foliis scriptis 201.

Quum in Codice XVII. huius Plutei, ut innuimus supra pag. 534. §. XXX. nonnullae Inscriptiones incidissent, litteris capitalibus exaratae, eas tunc, quum editas iam esse suspicaremur, omittendas duximus: nunc vero, quum in Collectione Veterum Inscriptionum Muratoriana, non vulgari adhibita diligentia, eas minime invenerimus, heic pro Plutei coronide tibi exhibemus, benigne Lector: quod si tamen editae fortasse iam fuerint, nostramque in iis exquirendis diligentiam effugerint, non tamen operam omnino perdidisse nos arbitramur in iis iterum evulgandis; quum ipsarum lectio huius Codicis ope, vel emendari possit, sicubi erronea fuerit, vel si probata, confirmari. Interim ne mirere minoribus hasce litteris, nec quae Inscriptiones deceant, excusas fuisse; maiorum enim characterum inopia, quod vix credas, in hanc nos necessitatem invitos adegit.

I.

Ἐ'ν Σμύρνῃ ἐν κυκλοτερεῖ μαρμάρῳ. (1)

Ει τραφερης πασης αγχιτερ (2)
μονα κυκλον οδευσης ουπο
τε τινα χωρον αρειονα τουδε
νοησης θεσκελον οιον ετευ
ξεν αγακλυτος ιωαννης κυ
δαινων βασιλειαν ολης χθο
νος εκ ροθιων γαρ τερπω
λην ακορητον εν αςει θη
κεν ομηρου.

II.

Ἐ'ν τῇ πόλει Σάρδεων.

Αυτοκρατορα καισαρα θε
ου αδριανου υιον θεου
τραιανου υιω νον. τ. αι
λιον αδριανον αντωνι
νον ευσεβην σεβα
στον δημαρχικης ε
ξουσιας. β. υπατον
τριτον πατερα πατρι
δος η βουλη και ο δημος
των σαρδιανων
ετιμησαν ηρω
α ευνοιας αυτου χα
ριν.

III.

Ἐ'ν τῇ αὐτῇ πόλει.

Η βουλη καὶ ο δη
μος και η γερουσι
α ετιμησαν τιβε
ριον κλαυδιον τιβε
ριου υιον κυρινα
ιουλιανον πατερα
και τους υιους αυ
του κλαυδιον διο
μηδην ηρωα τι
βεριον κλαυδιον
ηρωα τιβεριον κλα
υδιον χαιρεα ηρωα
πατρος καλου και αγαθου
στρατηγου δις καὶ
στεφανηφορου
και γυμνασιαρχου
και τας μεγιστας
αρχας και τας λοιπας
λειτουργιας τη πατρι
δι φιλοτιμως και αυ
θαιρετως εκτελεσαν
τος υιους καλους και α
γαθους αιδημονας
σεμνους μετριους
πεπαιδευμενους φι
λοπατριδας και φιλο
πατορας τιβεριον κλαυ
διον κριστον τατιανον
αρξαντας τας πλει
στας αρχας καὶ λειτουρ
γιας ενδοξως και ε
πιφανως καὶ γραμμα
τευσαντας φιλοτιμως
και πανηγυρεις ελας
τικων.

IV.

Ἐ'ν τῇ αὐτῇ πόλει.

Λευκιον ιουλιον βω
νατον ανδρα εκ
προγονων μεγαν
και φιλοπατριν αρ
χιερεα τῆς ασιας
ναων των εν λυδια
σαρδιανων και ιερεα
μεγιστου πολιεως διος
δις αρχιερεα των τρισα
πολεων και ςεφανη
φορον και ιερεα τιβερι
ου καισαρος και στρα
τηγον πρωτον δις
και αγωνοθετην δι
αριων ενδειας γενο
μενης κατα τον δη
μον μεγαλοψυχια χρη
σαμενος εκ των ιδιων
εις επικουφισμον ε
καστω πολιτη εχαρι
σατο μοδιον και πασας
τας αρχας φιλοτιμως
τετελεκοτα τη πατρι
δι.

V.

(1) Tituli singularum characteribus minusculis, & rubris in margine sunt appositi.
(2) In iis exscribendis eamdem versuum divisionem, quae habetur in Codice, servavimus.

V.
Ἐν τῇ κατὰ Ἰωνίαν Φωκαίᾳ.
Η τευθαδεων φυλη
φλαουιαν μοσχου θυ
γατερα αμμιον την
καλουμενην αριστι
ων αρχιερειαν ασιας
ναου του εν εφεσω
πρυτανιν στεφανη
φορον δις και ιερει
αν της μασσαλιας
αγωνοθετιν την
φλαουιου ερμοκρα
του γυναικα αρετης
ενεκεν και της περι
τον βιον κοσμιοτητος
τε και αγνειας.

VI.
Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Αυτοκρατορα καισαρα
λουκιον σεπτιμιον
σεουηρον περτινακα
σεβαστον ο δημος.

VII.
Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Αθηναιη φωκαεις απο
των πολεμιων δεκατην.

VIII.
Ἐν Κύμῃ τῇ Αἰολίδι.
Απολλωνι χρηστη
ριω Φιλεταιρος
ατταλου.

IX.
Ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.
Δημος ο χιων. λ. αε
μιλιον δεκιον ανδρο
μαχον επιτροπον
του σεβαστου ευ
νοιας ενεκα της
εις την πολιν.

X.
Εἰς τὸν ἐν Κυζίκῳ ναόν.
Εκ δαπεδου μω
ρθωσεν ολης
ασιας αφθονι
η χειρων δι
ος αρισταινε
τος.

XI.
Εἰς Ἀθήνας.
Εδυς αθηναι θησε
ως η πριν πολις
εδυς ανδριανου
και ουχι θησεως
πολις.

XII.
Χρησμὸς Παυσανίου προέδρου εὑρεθεὶς ἐν Τράλλ.
Τησδε πολεως τρα
λεως το καλλος χρο
νω εσειται σβεννυ
οιμον ελαφροτατον.

XIII.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ἡσιόδου τάφον.
Ελλαδος ευρυχωρου στε
φανον και κοσμον αοιδης
ασκραιον γενεην ησιο
δον κατεχω.

XIV.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Λίνου τάφον.
Ηδε λινον θηβαιον εδεξα
το γαια θανοντα μουσης
ουρανιης υιον ευστεφανου.

XV.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ὀρφέως τάφον.
Θρηικα χρυσολυρην τηδ ορ
φεα μουσαι εθαψαν ον
κτανεν υψιμεδων ζευς
ψολοεντι βελει.

XVI.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Μουσαίου τάφον.
Ευμολπου φιλον υιον εχει
το φαληρικον ουδας μου
σαιον φθιμενον σωμ υ
πο τωδε ταφω.

XVII.
Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ὀππιανοῦ τάφον.
Οππιανος μεν κλεος ει
λεν αοιδιμον αλλα μιν
μοιρα βασκανος εξηρ
πασεν κρυερος αιδης τε
ει δε πολλυν μεν μιμνειν
ετι χθονος φθονος αινος
ειασεν ουκ αν τις ισον
κλεος λαχεν εν χθονι
φωτων.

XVIII.
Ἐπίγραμμα, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτόν.
Ουρανιων αστρων πορειην και
κυκλα σεληνης εξε
θεμην σελιδεσσι πολυφρονα δα
κτυλα καμπτων.

XIX.
Ἕτερον, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτόν.
Οιδ οτι θνητος εγω και ε
φημερος αλλ οταν αστρων
μασευω πυκινας αμφι
δρομους ελικας ουκετ ε
πιψαυω γαιαν ποσιν α
λλα παρ αυτω ζηνι θεο
τρεφεης πιμπλαμαι
αμβροσιης.

FINIS PLVTEI LIX.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVIII. ET I. EDITVM.

CODEX I.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ATHENAEVS.

Ontinet hic ornatissimus Codex *Athenaei Dipnosophistarum*, hoc est, *virorum argute sciteque in convivio disserentum Libros XV.* ut in editione Basileensi apud Ioannem Valderum MDXXXV. fol. quam consulere non praetermisimus. In margine Codicis summaria Capitum, & auctorum, quorum ab Athenaeo fit mentio, nomina rubris litteris adnotantur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 342.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΕΡΓΑ.

ATHENAEI OPERA.

COD. II. I. pag. 1. *Athenaei Dipnosophistarum*, sive, *eruditorum convivalium sermonum Libri XV.* ut in Codice praecedenti. Praecurrit initio Index Scriptorum, qui in hoc Opere ab Athenaeo laudantur: quorum deinceps etiam in margine suis locis nomina apponuntur. In fine, pag. nimirum 395. supplentur pauca quaedam in superioribus libris praetermissa, in libro scilicet II. & XIII.

II. pag. 397. Περὶ τῆς τοῦ Νείλυ ἀναβάσεως. *De Nili adscensu*, sive *adluvione* diversorum Scriptorum sententiae. Inc. Θαλῆς ὁ Μιλήσιος. Des. σαΐτικὸν, ὀτουεπτικόν. Scriptorum nomina sunt, Aeschylus, Anaxagoras, Callisthenes, Democritus, Euripides, Euthymenes, Herodotus, Oenopides, & Thales.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 398.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES DIVERSAE.

IN prima pagina index occurrit diligentissimus Orationum, quae ex pluribus quae olim erant, pauciores modo in hoc vetustissimo exemplari supersunt. Quod autem in principio Codex maxima sui parte mutilus ad nos pervenerit, indicio est Orationum numeratio antiqua; prima enim numero ιζ'. hoc est *XVII.* designatur; unde sexdecim colligas desiderari. Hoc praenotato, Orationum seriem, uti nunc habet, persequamur. COD. III.

I. pag. 2. inscribitur: Ὑπὲρ Θηβαίων α'. *Pro Thebanis prima*, seu, ut in versione Latina editionis mox citandae enunciatur, *Leuctrica secunda*. Exstat in edit. Oxoniensi e Theatro Sheldoniano A. MDCCXXII. 4. ex recensione Samuelis Iebb Tom. I. pag. 427.

II. pag. 12. *b.* Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων β'. *Pro Lacedaemoniis II. Leuctrica III.* Ibid. pag. 448. ubi est Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων γ'.

III. pag. 17. Ὑπὲρ Θηβαίων β'. *Pro Thebanis II. Leuctrica IV.* Ibid. pag. 457.

IV. pag. 22. *b.* Ὑπὲρ τοῦ μηδ' ἑτέροις. *Quod neutris* (Lacedaemoniis scilicet, & Thebanis) *auxilia mittenda sint*, sive *Leuctrica V.* Ibid. pag. 465.

V. pag. 28. *b.* Λόγων ἱερῶν α'. *Sacrorum Sermonum primus*, quem sequuntur II. III. IV. V. & VI. Ibid. a pag. 273. ad pag. 362.

VI. pag. 74. Κατὰ τῶν ἐξορχουμένων. *Contra proditores mysteriorum*. Ibid. Tom. II. p. 401. Haec tamen Graeci tituli Latina versio, qualem ex editione proferimus, a Fabricio improbatur Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 388. ac mavult interpretandum, *contra prodentes caussam suam sophistas*. Initio, manu recentiori

ri sequens apponitur monitum: Οὗτος ὁ λόγος πάντων τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν προκέκριται τοῖς ἐπισήμοσιν. *Hic sermo omnibus ferme aliis sapientum iudicio praefertur*. In fine vero manu vetusta repetitur titulus hoc pacto: Τέλος τοῦ κατὰ τῶν ἐξορχουμένων κοινῆς Α'σίας ἐν Σμύρνῃ ἐθαυμάσθη ὑπὲρ πάντας. Ex quo Montfauconius in suo Catalogo Orationem hoc titulo denotat: *Contra extra saltantes, sive contra eos, qui se eximebant a communi Asia in Smyrna, quae Oratio dicitur admirationem supra omnes consecuta*.

VII. p. 81. *b*. Ε'πὶ Σμύρνῃ μονῳδία. *Monodia de Smyrna*, seu, *Smyrnae terraemotu obrutae deploratio*. Ibid. Tom. I. pag. 260. In fine subiicitur: Συνετέθη ἐν ἀκαριαίῳ ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ. *Composita fuit momento temporis simul ac nuntiatum est*.

VIII. pag. 83. Ε'λευσίνιος. *Eleusinia Oratio*. Ibid. pag. 256. In fine: Ε'γράφη ὅσον ἐν ὥρᾳ ἐν Σμύρνῃ μηνὶ δωδεκάτῳ ἐπὶ ἡγεμόνος Μακρίνυ, ἐτῶν ὄντι νγ'. κ̀ μηνῶν ς'. ἐλέχθη ἐν Σμύρνῃ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. *Scripta est horae spatio in Smyrna mense duodecimo, tempore Praetoris Macrini, quum* auctor *annos haberet LIII. menses VI. recitata vero in Smyrna in Consilio*.

IX. pag. 85. Ε'πιςολὴ περὶ Σμύρνης πρὸς τὺς βασιλέας τῶν Ρ'ωμαίων. *Epistola de Smyrna ad Reges Romanorum* (scilicet Impp. M. Aurelium Antoninum, & M. Aurelium Commodum). Ibid. pag. 512.

X. pag. 87. *b*. Παλινῳδία ἐπὶ Σμύρνῃ, καὶ τῷ ταύτης ἀνοικισμῷ. *Palynodia de Smyrna instaurata*. Ibid. pag. 263.

XI. pag. 90. *b*. Ρ'οδίοις περὶ ὁμονοίας. *Ad Rhodios de Concordia*. Ibid. p. 557.

XII. pag. 99. Περὶ τῆς ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν. *De Concordia ad civitates* Asiaticas (Pergamum sc. Smyrnam, & Ephesum). Ibid. pag. 517.

XIII. pag. 111. Πρὸς τὺς αἰτιωμένυς, ὅτι μὴ μελετῴη. *Contra criminantes, quod non declamaret*. Tom. II. pag. 416.

XIV. pag. 115. Περὶ τοῦ παραφθέγματος. *De paraphthegmate*, seu *arroganter dicto*, h. e. *Apologia de sui laude*. Ibid. pag. 365.

XV. pag. 134. Σμυρναϊκὸς πολιτικός. *In Smyrnae laudem Oratio*. Tom. I. pag. 229. ubi additur: *Coram Impp. M. Antonino & Commodo habita*: quod improbat Fabric. loc. cit. pag. 381.

XVI. pag. 137. *b*. Πολιτικός. *Gratulatio Smyrnaea*. Inscribitur enim in edit. pag. 269. Προσφωνητικὸς Σμυρναϊκός. *Gratulatio de Smyrna post terraemotum insigniter restaurata*.

XVII. pag. 139. *b*. Αἰγύπτιος. *Aegyptica Oratio*. Tom. II. pag. 331. In principio manu multo recentiori adscriptum legitur: Α'νασκευὴ οὐδὲν ἔχουσα καινόν. *Confutatio* (1) *nihil habens novi*.

XVIII. pag. 159. *b*. Συμβουλευτικὸς περὶ τοῦ μὴ δεῖν κωμῳδεῖν. *Suasoria de non agendis comoediis*. Tom. I. pag. 504.

XIX. pag. 164. Πανηγυρικὸς ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ. *Panegyrica Oratio in laudem Cyzici, dicta in dedicatione templi*. Ibid. pag. 236.

XX. pag. 170. *b*. Α'πελλᾷ γενεθλιακός. *In Apellae natalem Oratio*, cum protheoria. Ibid. pag. 68. Notandum, in principio eamdem manum, de qua supra §. XVII. ita scripsisse, ἀνήδονος ὁ λόγος εἰ κ̀ πάνυ δοκεῖ, quae verba alius deinde recentior Graecus, aliter sentiens, ita correxit: ἥδονος ὁ λόγος κ̀ πάνυ δοκεῖ. In fine vero: Υ'πεβλήθη πρὸ μιᾶς τοῦ ἀναγνωσθῆναι ἐν τῇ καθέδρᾳ τῇ ἐν Περγάμῳ, αὐτοῦ ὄντος ἐτῶν κθ'. *Dictata pridie quam legeretur in cathedra Pergami, quum auctor esset annos natus XXIX*.

XXI. pag. 174. *b*. Μαντευτοῖ Α'θηνᾷ. *In Minervam divinatricem*. Ibid. pag. 9. Heic quoque in principio legitur: Οὐδὲν ἔχει σπυδῆς ἄξιον; quod iudicium alius censor hisce verbis improbat: Οὐχ ὡς κριτικὸς Λογγῖνος ταῦτα γράφεις. *Non quemadmodum criticus Longinus*, (2) *ita scribis*. In fine vero: Ε'πὶ Σευήρου ἡγεμόνος, ἐτῶν ὑπάρχοντος λε'. & μηνός. *Habita tempore Severi Praesidis, quum esset auctor annorum XXXV. & mensis unius*.

XXII. p. 178. *b*. Α'σκληπιάδαι. *In Asclepiadas* (Podalirium & Machaonem) *Oratio*. Ib. pag. 41.

XXIII. pag. 181. *b*. Διόνυσος. *In Bacchum Oratio*. Ibid. pag. 28.

XXIV. pag. 183. Η'ρακλῆς. *In Herculem*. Ibid. pag. 31. In fine: Ε'τῶν μη'. καὶ μηνῶν η'. *Habita quum esset annos natus XLVIII. & mens. VIII.*

XXV. pag. 186. Εἰς τὸ φρέαρ τὸ ἐν Α'σκληπιοῦ. *In puteum, qui erat in Aesculapii templo*. Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 188. *b*. Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐν Περγάμῳ. *Panegyrica Oratio in aquam, quae est Pergami*; seu potius *Orationis fragmentum*, quum Codex hic iniquo fato aeque atque in principio, in fine etiam sit mutilus. Hoc igitur nos quum in dicta editione non invenerimus, integrum adferre voluimus, & est sequens: Ο'μήρῳ μὲν εἰς τὴν σύνοδον τῶν χειμάῤῥων εἴρηται,

Τῶν δέ τε τηλόθι δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν. καὶ φρίξαντα δή, φησιν, αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον εἰσελαύνειν τὰς ὄϊς. Ε'γὼ δὲ καίτοι τοσοῦτον ὑμῶν ἀπέχων τὸ νῦν ἀκούσας τοῦ ὕδατος τὴν εἰσβολήν, κ̀ ὅσον τι κόσμου προσγέγονε τῇ πόλει, οὐχ οἷός τε ἦν ἡσυχάζειν ὑφ' ἡδονῆς· ἀλλ' ἐφθεγγόμην τε ἃ ἐφθεγγόμην, κ̀ τοῦ σώματος ᾐσθανόμην ἐλαφροτέρυ, κ̀ χαρᾶς ἀπῆν οὐδέν. δυοῖν δ' ἡμέραιν πρότερον πρὶν ἀκοῦσαι· οὐ γὰρ χεῖρον ἴσως πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· ἀκούεσθε γὰρ ἡδέως τοῦ θεοῦ χάριν τοῦ προδείξαντος, κ̀ ἅμα τῆς εὐφημίας· ὄψις ὀνειράτων γενομένη μοι, ὥσπερεὶ διπλασίαν ἐδείκνυε τὴν πόλιν, χωρίου τε δή

(1) Versatur enim potissimum Oratio haec in aliorum de caussis incrementi Nili opinionibus refellendis, & sola Dei providentia adstruenda.

(2) Quum Longinus exquisiti esset iudicii vir, & κριτικώτατος, in proverbium abiit, qui male iudicaret, cum οὐ κατὰ Λογγῖνον κρίνω.

δή τινος προσθήκῃ πεπορισμένου συνεχῶς πρὸς αὐτὴν, ϗ δημοσίων δὴ κόσμων προσγενομένων παραπλησίων μάλιστά πως τοῖς περὶ τὸν φίλιον. διὰ ταῦτ᾽ οὖν ὄναρ τε ἐγανύμην, καὶ ἐπειδὴ ἀνέστην, ἐλάμβανον εἰς ἀγαθὸν τῇ τε πόλει ϗ ἐμαυτῷ. τριταία δὲ ἐπὶ τούτοις ἀγγελία παρὰ ἀνδρὸς τῶν ἐπιτηδείων ἀφικνεῖται φράζουσα, καὶ δὴ πᾶσαν ὑμῖν τὴν Ἀσίαν συνεορτάζειν τῆς περὶ πάντα ἀγαθῆς τύχης. εἶναι γὰρ τὸ ὕδωρ πλήθει τε πλεῖστον, ϗ κάλλει κάλλιστον ὅσων ἔλαχον πόλεις. ἦγον (1) οὖν οὐχ ὅσον ἠρινὴν ἡμέραν, ἀλλ᾽ οἵαν εἰκὸς ἄγειν Διός τε εὐαγγελίου, ϗ Ἀσκληπιοῦ σωτῆρος πανταχῆ τιμῶντος. ϗ συνέχαιρον δὴ τῇ πόλει μὲν τῶν προσγεγονότων, ἐμαυτῷ δὲ, ὡς ἠξιώθην προακοῦσαι· δῆλον ὅτι (2) ὡς οὐδενὸς ἧττον ἐμοὶ τῆς πόλεως προσῆκον. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐλογιζόμην, ὡς τὸ μὲν χαίρειν κοινὸν ἁπάντων ϗ ἀνδρῶν ϗ παιδαρίων ϗ γυναικῶν, ἅτε τῆς ὄψεως προξενούσης τὴν ἡδονὴν, λόγῳ δὲ ἐπικοσμῆσαι τὴν τῶν νυμφῶν δόσιν. τάχα ἂν τινος εἴη τῶν περὶ τὸν παιᾶνα διατριψάντων, καὶ τῶν ἐπιταχθέντων (3) ... ἐν λόγοις. ἀνεμνησκόμην δὲ τῶν ποιητῶν, ὅτι νύμφας καὶ μούσας εἰκότως συνάγουσι ϗ τὸν Ἑρμῆν ὡς χορηγὸν αὐτῶν προσαγορεύουσι τῶν νυμφῶν, ϗ πάλιν Ἀπόλλων ... Longius progredi volebamus; ſed characterum forma prorſus evanida oculos eludebat. Nonnullis autem marginalibus ſcholiis adſperſus eſt Codex, iiſque duplici manu conſcriptis, vetuſtiori, ac recentiori. Prioris generis, formam litterarum habent minuſculam quidem, ſed quadratam, & Codici coaevam, quorum ſpecimen eſto illud, quod legitur p. 35. *b.* in primum ſacrorum Sermonum ad illa verba: ὡς δ᾽ αὔτως καὶ τὸ τῆς καθάρσεως, κ. λ. (edit. cit. Tom. I. pag. 286. lin. 17.) & ita habet: Ἀλλὰ τί ταύτης ἔδει τῆς τοσαύτης ϗ ἀνηνύτου πραγματείας, Ἀριστείδη, καὶ τῆς τοσαύτης τοῦ χρόνου τριβῆς, ϗ τῆς φασματώδους ὀνειρώξεως, εἰ δύναμις ἐστὶν τῷ θεῷ σου Ἀσκληπιῷ ἐξάντη σε νόσου καθιστᾶν, ϗ ἐν βραχεῖ καιροῦ ῥοπῇ. ὅπερ ἔργον θεοῦ, ὡς τὰ παρ᾽ ἡμῖν ἔχει θεῖα τῶν νόσων φυγαδευτήρια. ἢ οὐ ϗ ἀνοήτῳ τοῦτο σαφές. ὡς ἡ παρολκὴ τῆς ὑγιείας τὴν φύσιν ἐστὶν ἐπισκοποῦντος καὶ ἀναμένοντος ἑαυτὴν οἰκονομοῦσαν, ϗ πρὸς ὑγιείαν ἀναφέρουσαν· μηνύοντος δὲ ταῦτα, ἀλλ᾽ οὐκ ἐνεργοῦντος τὴν τῶν λυπούντων ἀπαλλαγήν. ἃ σὺ συνιδεῖν οὐκ ἔχων τάχα συγκάμνοντος τοῦ λογισμοῦ τῷ σώματι, λήρους πλάττεις μακροὺς, καὶ φάσματα φασμάτων εἰς κόμπον ἀποτελευτόντα κενὸν ὀδόντων. Secundi generis habeto illa, quae leguntur in calce pag. 43. *b.* circa medium ſecundi ex ſacris Sermonibus, & quidem ſic: Ὁ φλύαρος οὑτοσὶ Ἀριστείδης ὑπ᾽ οὐδενὸς τῶν αὐτῶν θεῶν τῶν ἀναισθήτων. ἰαθεὶς, πάντοτε συνείχετο, ϗ ἐκλονοῖτο ταῖς ἀσθενείαις. ϗ πῶς γὰρ ἂν ἔσωσαν οἱ φθορεῖς ϗ πονηροὶ δαίμονες, ϗ μᾶλλον ὀλλύναι εἰδότες, οὐμενοῦν ἰᾶσθαι δυνάμενοι πώποτε;

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. inſignis, initio, & fine mutilus. Conſtat fol. ſcriptis 188.

(1) Ita videtur, nam verba partim ſunt corroſa:
(2) Forte δηλονότι.
(3) Quae ſequuntur, ab alia manu in imo margine ſunt ſuppleta

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΛΟΓΟΙ.

AESCHINIS ORATIONES.

Quibus adde

Eiuſdem, & aliorum veterum Graecorum Epiſtolas.

I. pag. 1. AEſchinis *Oratio contra Cteſiphontem.* Initium & finis concordant cum Cod. XLV. Plut. LVII. ſupra p. 424. §. VIII. COD. IV.

II. pag. 36. *Eiuſdem Apologia de perfide obita ad Philippum legatione* (4). Item cum dicto Codice concordat.

III. pag. 60. *Eiuſdem Epiſtolae XII.* eodem ordine, quo iacent in Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46.

IV. pag. 68. *Diogenis Epiſtolae XIII.* quae exſtant inter XXVII. editas loc. cit. pag. 338. ſeqq. ſub numeris III. VI. IX. XII. XVI. XIII XIV. XV. XIX. XX XXII. & XXVI. praeter quintam, quae inc. Μέμνησο, ὅτι τῆς πενίας, κ. λ. inſcripta Τῷ αὐτῷ (nempe Crateti). Haec enim in dicta Collect. deſideratur; de qua tamen vide Cod. XII. Plut. LVII. ſupra pag. 351. §. XVI.

V. pag. 70 *Anacharſidis Epiſtolae V.* quae ſunt item primae quinque ex editis loc. cit. pag. 348.

VI. pag. 71. *Cratetis Epiſtolae XIII.* ordine prorſus diverſo, quam legantur loc. cit. pag. 345. ſeq. ubi ſunt XIV. deſideratur enim in Codice Epiſtola X.

VII. pag. 72. *b. Platonis Epiſtolae II.* (5) quarum altera *ad Dionyſium* inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, κ. λ. & abeſt tum in dicta Collect. tum in eius Operum edit. Francof. MDCII. fol. altera *ad Ariſtodorum* eſt inter ipſas decima.

VIII. pag. ead. *Hippocratis & aliorum Epiſtolae V.* Prima eſt *Senatus & populi Abderitarum ad Hippocratem*, & inc. Κινδυνεύεται τὰ μέγιστα τῇ πόλει, κ. λ. quae in Collect. Cuiac. non apparet; exſtat tamen in pleriſque Hippocratis editionibus: quatuor reliquae ſunt in dicta Collect. ſub numeris VI. VII. VIII. & XIII.

IX. pag. 76. Τῶν ἑπτὰ σοφῶν παραγγέλματα, ἅ τινα εὑρέθησαν κεκολαμμένα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς κίονος. *Septem Sapientum praecepta, quae inventa ſunt ſculpta in columna Delphica.* Inc. Ἕπου θεῷ. θεὸν σέβου. Des. χρόνου μὴ φείδου.

X. pag. ead. *b.* Septem verſus occurrunt hexametri, ſeptem Sapientum nomen, patriam, & effatum continentes, ut in titulo item metrico legitur, qui ita habet:

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ᾽ ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.

Verſiculi ſunt iſti:

Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον.

Χί-

(4) Haec Montfauconium effugit
(5) De his nulla apud Montfauc. mentio

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χόλυ κρατέειν Περίανδρος.
Πίττακος οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾷν βιότοιο Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλείονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ηὔδα.

XI. pag. ead. Vltimo loco occurrunt nonnullorum philosophorum dicta, nimirum Antiphanis, Democriti, Platonis, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optimae notae, in cuius primo folio adnotatum legitur: *Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praed. in bancho 3. cod. graec.* Constat foliis scriptis 77.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ ΕΙΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΝ.

ARRIANVS IN EPICTETVM.

Adde

Iuliani Imp. & Themistii Philosophi quaedam.

COD. V. I. pag. 1. ΑΡ'ῥιανοῦ τῶν Ἐπικτήτυ διατριβῶν. *Arriani Dissertationum Epicteti* Libri quatuor, qui supersunt hodie, cum praefatione ad L. Gellium, & summa Capitum, singulis praemissa. Concordant quoad initium & finem cum editis Gr. & Lat. Londini MDCLXX. in 8. Hieronymo Wolfio interprete. Hi sunt de Epicteti Dissertationibus primores libri quatuor ex iis octo, quos memorat Photius Cod. LVIII. superstites, quosque Arrianus ipse modo Ἐπικτήτου λόγους, modo ὑπομνήματα vocat. Mirum igitur non est, si multa Epicteti dicta ac sententias in Florilegio Stobaei legantur, quae frustra in hisce Arriani libris requiras. De variis eorum editionibus vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. pag. 264.

II. pag. 188. Ἰουλιανοῦ Καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς Σαλλούστιον. *Iuliani Caesaris in laudem Solis, quem, ut regem ac Deum venerabatur, Oratio ad Sallustium.* Inc. Προσήκειν ὑπολαμβάνω. Des. καὶ πολυετεῖς περιόδους. In eius Operum edit. Gr. Lat. Lipsiensi MDCXCVI. fol. p. 130. Primus autem Graece e Ms. Codice, Toleto ex Hispania adlato, edidit cum castigationibus suis Theodorus Marcilius Parisiis MDLXXXIII. 8.

III. pag. 207. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων. *Eiusdem Antiochensis, seu Misopogon*, hoc est, *Satyra, qua se ipsum ironice reprehendendo, Antiochenses, a quibus ob barbam derisus fuerat, perstringit.* Inc. Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ. Des. ἀποδοῖεν. In dicta edit. pag. 337. Prodiit primum e Codice Petri Rami descripta a Petro Martinio Morentino Navarro, qui Latinam versionem addidit, & vitam Iuliani praemisit, apud Wechelium Paris. A. MDLXVII. 8.

IV. pag. 230. Θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστὴς, ἢ φιλόσοφος. *Themistii Philosophi Explorator, seu Philosophus.* Inc. Ἄνδρες θεοί. Des. οὐδὲ ἐν κόσμῳ ἐχρῆτο. Haec in edit. Graec. Venet. MDXXXIV. apud heredes Aldi Manutii prima est, & incidit in pag. 106. Continet autem Apologiam pro se, studiisque suis, quod nimirum philosophi partes, non sophistae impleverit.

V. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα. *Eiusdem in patris sui obitum.* Ibid. p. 110.

In fine legitur: Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰωάννυ Θετταλῦ τοῦ Σκουταριώτυ ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ,αυπε'. μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιε'. *Scriptus est manu Ioannis Thessali Scutariotae anno a Christo nato MCCCCLXXXV. Aprilis XV.* Montf. Palaeogr. Graec. p. 84. hanc adfert subscriptionem, additque: *Is iam scripserat Homerum an. MCCCCLII. & multos alios libros scripsit, qui in variis bibliothecis exstant, in Laurentiana quippe Codex Aristotelis Politicorum Pluteo LXXXI. ab eodem exaratus est anno MCCCCXCIV.*

Codex Graec. membr. in 4. Saec. XV. nitidissimus, in cuius prima pagina possessoris nomen occurrit, scilicet Ἀγγέλυ τοῦ Πολιτιανοῦ, *Angeli Politiani.* Constat foliis scriptis 251.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Ac praeterea

Platonis, Synesii & Anonymi quaedam.

ARistidis Rhetoris Orationes sunt VII. quarum series ita habet: COD. VI.

I. pag. 1. Παναθηναϊκός. *Panathenaica Oratio.* In edit. cit. T. I. p. 91.

II. pag. 71. Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. *Oratio Platonica pro quatuorviris.* Tom. II. a p. 116. ad p. 315. Praeeunt argumenta duo, quorum primum tantum occurrit inter Prolegomena Sopatri Apameensis, Tom. I. cit. edit. praemissa, & inc. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐζήτησε. Des. τῶν δοκούντων ἐγκλημάτων τὴν δύναμιν. Alterum inc. Πλάτων ὁ τοῦ Ἀρίστωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος, τὴν ἑαυτοῦ τέχνην. Des. τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμων βοήθειαν. Tum Ἐπίγραμμα εἰς στήλην Περικλέους. *Epigramma in statuam Periclis*, quod ita habet:

Ἠγάμην ὁρόων σε, Περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτῷ
Χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις.
Ὥς ἔτι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
Ἠ' μόθον ἐντύνων Πελοπήϊον, ἑστάμενος δέ.
Mirabar te videns, Pericles, quod vel in ipso
Aere muto perorantis naturam exprimis:
Ita es adhuc Atheniensibus iura dans civibus,
Vel bellum apparans Peloponnesium, quamvis immotus.

III. pag. 185. *b.* Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος α'. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica.* Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. In Codice tamen in duas dividitur partes, & argumen-

 tum

tum habet, quod inc. Πλάτων ὁ Α'ρίϛωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος εἰς μέγεθος ἦραι. Deſ. ἑτέροις δὲ πέντε τὴν ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. Secunda vero huius Orationis pars, appoſito titulo, Α'ριϛείδου ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος β'. incipit a verbis: Ε'πεὶ δὲ & Μιλτιάδυ, κ. λ. edit. pag. 78. lin. 1.

IV. pag. 244. *b.* Πρὸς Καπίτωνα. *Ad Capitonem* Oratio Platonica tertia. Ib. p. 315.

V. pag. 252. *b.* *In puteum Aeſculapii*. T. I. p. 252.

VI. pag. 254. *b.* *Monodia de Smyrna*. Ibid. pag. 260. In fine ab eadem manu ſcriptum legitur: Συνετέθη ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ. *Compoſita fuit ſimul ac nuntiatum eſt*.

VII. pag. 256. *Eleuſinia Oratio*. Ibid. pag. 256.

VIII. p. 258. Sequuntur Orationes duae, ſeu monodiae prorſus anepigraphae, in funere cuiuſdam, cuius quum nullibi nomen appareat, ad quem pertineant, nullo modo divinare potuimus. Prima inc. Φεῦ πικρά τις ἡ τύχη, ϗ ἀπηνὲς καθ' ἡμῶν δαιμόνιον, καὶ σφοδρόν τι πνέον, εὔπλοοῦσαν ὁλκάδα κατέδυσε, ϗ θαλάμῳ τάφον, ϗ παϛάδι κατέμιξε δάκρυα. Deſ. τοιγαροῦν πέρας ἐπιθέντες δακρύοις, θεὸν τὸν ταῦτα νενομοθετοῦντα τιμήσωμεν. Altera eiuſdem argumenti, inc. Ω'ς πικρά τις ἡ τύχη, καὶ σχῆμα κατηφὲς, ϗ πόλεως ἑαλωκύας ἤδη ταῦτα γνωρίσματα. Deſ. γένους διαδοχῇ κόσμον ἀθάνατον ἀεὶ τῇ πατρίδι δωρούμενοι. Haec tamen omnia propter folia a bibliopego male compacta mirum in modum confuſa ſunt: nos tamen recta numerorum ſerie in ſummo paginarum margine appoſita, omnia in ſuam ſedem reſtituimus.

IX. pag. 262. Excerptum quoddam occurrit *de Cyro*, & ipſum anepigraphum. Inc. Τὸν Κῦρόν φασι. πάντα δὲ Κῦρος Ξενοφῶντι & τοῦ Κύρου τὰ θαύματα. Deſ. φιλτάτην δωρεὰν λόγου προσθήσω γαμήλιον.

X. pag. 263. Πλάτωνος Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. *Platonis Phaedo, ſeu de anima* Dialogus. Inc. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου. Deſ. καὶ δικαιοτάτου. In edit. Francofurt. alias cit. pag. 44.

XI. pag. 309. Τοῦ αὐτοῦ Γοργίας, ἢ περὶ ῥητορικῆς. *Eiuſdem Gorgias, ſive de Rhetorica*. Inc. Πολέμυ ϗ μάχης. Deſ. ὦ Καλλίκλεις. Ib. pag. 305.

XII. pag. 343. Sequuntur Syneſii Cyrenaei Orationes quaedam, nimirum, Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. *Dio, vel de ſuae vitae inſtituto*. Inc. Φιλόϛρατος μὲν ὁ Λήμνιος. Deſ. κινουμένῳ τῷ μέλει. In eius Operum edit. Pariſ. alibi cit. p. 35.

XIII. pag. 359. *b.* Πρὸς Παιώνιον περὶ τοῦ δώρου. *Ad Paeonium de dono* (ſc. Aſtrolabii). Inc. Α'κούων σου πρώην. Deſ. κέντρα συνηλύσιος. Ibid. pag. 307.

XIV. pag. 263. *b.* Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. *Aegyptii, ſeu de providentia* Libri duo. Primus, cui protheoria praecedit, inc. Ο' μῦθος Αἰγύπτιος. Secundus deſ. μάρτυρες σοφώτατοι. Ibid. a p. 88. ad p. 129.

XV. pag. 387. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiuſdem de Inſomniis*, cum ſcholiis marginalibus. Inc. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται, κ. λ. Deſ. πιϛεύηται. Ibid. pag. 130. Hic Liber praeter ſcholia marginalia, quae in primis ſeptem foliis uberrima, deinceps vero nulla ſunt, gloſſis etiam interlinearibus aeque crebris abundat.

XVI. pag. 404. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiuſdem de laudibus calvitii*. Inc. Δίωνι τῷ χρυσῷ. Deſ. ἀνειλῆφθαι ταῖς χερσὶν. Ibid. pag. 63.

XVII. pag. 421. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Α'ρκάδιον, ἢ περὶ βασιλείας. *Ad Imperatorem Arcadium, ſive de Regno*. Inc. Α'ρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως. Deſ. ϗ δέχωμαι. Ibid. pag. 1. Huius Libri folium ultimum recentiſſime ſuppletum eſt.

Scholia, quae in aliquot ex Ariſtidis Orationibus occurrunt, multo videntur uberiora, quam quae in calce paginarum citatae editionis ſubiecta leguntur. Initium illorum, quae ſunt in Panathenaicam, ita habet: Ε'πειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρῶδες τῦ χρόνυ ἐκβαλλομένους, τύτου χάριν προσέθηκε τὸ ἐϛὶ, δεικνὺς ὡς & τὴν ἐκ τῦ χρόνου μαρτυρίαν εἶχεν ὁ νόμος & ἄχρι νῦν ὡς θαυμαϛῶς πολιτεύεται. εἶτα καὶ τοῖς Ε'λλησιν, ἵνα ϗ ἀπὸ τοῦ προσώπου δείξῃ τὸ σεμνὸν αὐτῶν, κ. λ. quod quidem ab edito diverſum eſſe, qui velit, facile deprehendat. Scholiis quoque, ſed multo rarioribus, Platonis dialogi ſunt inſtructi, quae minime diverſa ſunt ab iis, quae habentur tum in Codice I. Plut. LIX. tum in Cod. IX. Plut. LXXXV. unde ipſorum ſpecimina, quot opus fuerint, favente Deo proferemus. Ex Syneſii vero Libris, unus *de Inſomniis*, uti diximus, habet ſcholiaſten, cuius initium eſt: Τὸ δὲ, οὕτως ἀποδοτέον. εἰ μὲν οὐκ εἰσὶν οἱ ὕπνοι προφῆται, οὐδὲ σοφοὶ ἂν εἶεν· εἰ δέ εἰσι προφῆται, σοφοὶ ἂν εἶεν. ἐπεὶ δὲ οὐκ εἶχεν αὐτῷ καλῶς χρῆσθαι τῇ προτέρᾳ προτάσει, τῇ δευτέρᾳ χρώμενος ἀπέδωκε τῇ ὑποθέσει τὸ μάλισθ' ἁρμόζον, ϗ ὡς ὁμολογουμένην τὴν πρότασιν τέθεικε.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 441.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

PRaecedit in primo folio Tabula Orationum, quae in hoc nitidiſſimo habentur Codice (1), ipſarum titulos & initia repraeſentans; ſunt autem XXXIV. quarum ordo ſequens eſt: COD. VII.

I. pag. 2. *Ariſtidis panegyrica Oratio Cyzicena*. In edit. cit. T. I. p. 236.

II. pag. 8. *In Apellam genethliaca*, cui praecurrit hypotheſis, ut ibid. pag. 67.

III. pag. 12. *b.* *Contra criminatores, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

IV. pag. 17. *b.* *Monodia de Smyrna terraemotu obruta*. Tom. I. p. 260.

V,

(1) Non tamen index exacte reſpondet Orationibus, quae titulo deſtituuntur.

V. pag. 19. *Epistola de Smyrna ad Impp. Romanorum &c.* Ibid. p. 512.
VI. pag. 21. *Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. p. 263.
VII. pag. 24. *b. Gratulatio Smyrnaea*. Ib. p. 269.
VIII. pag. 26. *b. In Smyrnae laudem oratio*. Ibid. p. 229.
IX. pag. 30. *Eleusinia oratio*. Ibid. pag. 256.
X. pag. 31. *b. Contra proditores mysteriorum*. T. II. p. 401.
XI. pag. 39. *De non agendis comoediis*. T. I. p. 504.
XII. pag. 43. *In puteum Aesculapii*. Ibid. p. 252.
XIII. p. 45. *De concordia ad Civitates Asiae*. Ibid. p. 517.
XIV. pag. 56. *b.* Πρεσβευτικὸς εἰς Ἀχιλλέα (1). *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.
XV. pag. 62. *b. In Minervam divinatricem*. T. I. p. 9.
XVI. p. 66. *b. In Asclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.
XVII. pag. 69. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.
XVIII. pag. 72. Εἰς Ῥώμην. *In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.
XIX. pag. 88. Εἰς αὐτοκράτορα (2). *In Imperatorem Oratio*. Ibid. pag. 56.
XX. pag. 93. *b.* Λαλιὰ εἰς Ἀσκληπιόν. *In Aesculapium Oratio*. Ibid. p. 36.
XXI. pag. 93. *b.* Εἰς Δία. *In Iovem*. Ibid. pag. 1.
XXII. pag. 99. *b.* Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. *In Aegaeum pelagus*. Ibid. pag. 247.
XXIII. pag. 101. *b.* Εἰς τὸν Σάραπιν. *In Serapim*. Ibid. p. 47.
XXIV. pag. 106. *b.* Ὀλυμπιακός. *Olympiaca Oratio*. Ibid. pag. 17. ubi inscribitur Ἰσθμιος εἰς Ποσειδῶνα.
XXV. pag. 112. Εἰς Ἐτεωνέα ἐπικήδειος. *In Eteoneum funebris Oratio*. Ibid. p. 75.
XXVI. pag. 114. *b.* Ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐπιτάφιος. *In Alexandrum funebris Oratio*. Ibid. pag. 80.
XXVII. pag. 120. *De concordia ad Rhodios*. Ibid. pag. 557.
XXVIII. pag. 127. *b.* Ῥοδιακός. *Oratio Rhodiaca*, in qua post deploratam Rhodum, terraemotu obrutam, Rhodios ad eam instaurandam hortatur. Ibid. pag. 539.
XXIX. pag. 137. *Oratio Aegyptica*. Tom. II. pag. 331.
XXX. pag 156. *Sacrorum Sermonum I. II. III. IV. & V.* Tom. I. a pag. 273. ad pag. 361.
Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. Constat foliis scriptis 202.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

COD. VIII.

HIc quoque vetustissimus Codex primo loco exhibet Orationum Aristidis Tabulam diligentissimam, titulis nimirum & initiis singularum instructam, ac sequiori aevo exaratam. Orationes sunt quinquaginta, & quidem hoc ordine:
I. pag. 2. *Panathenaica Oratio*, ut in edit. cit. Tom. I. pag. 91. cum scholiis marginalibus uberrimis, quorum initium cum illis concordat, quae habentur supra in calce recensionis Codicis VI.
II. pag. 35. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*, cum scholiis itidem margini adscriptis T. II. pag. 1. In hoc tamen in duas partes dividitur, ut in dicto Cod. VI. §. III.
III. pag. 66. *Platonica secunda pro quatuorviris*, cum scholiis. Ibid. a pag. 116. ad p. 315. Huic praecedit argumentum, quale in dicto Codice legitur secundo loco.
IV. pag. 122. *Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.
V. pag. 126. *b.* Περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ. *De mittendis auxiliis in Siciliam, seu Oratio Sicula prior*. Tom. I. pag. 363.
VI. pag. 130. *b.* Εἰς τὸ ἐναντίον, Σικελικὸς β'. *In contrarium, Oratio Sicula posterior*. Ibid. p. 376.
VII. pag. 135. *b.* Ὑπὲρ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. *Pro pace Lacedaemoniis concedenda* Oratio I. Ibid. p. 391.
VIII. pag. 138. Ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἀθηναίους εἰρήνης. *Pro pace Atheniensibus concedenda* Oratio II. Ibid. p. 399.
IX. pag. 140. Φιλίππου δίοδον αἰτοῦντος παρὰ Θηβαίων ἐπ' Ἀθηναίους, ἥκουσιν Ἀθηναῖοι ἥκοντες ἑαυτοὺς εἰς συμμαχίαν διδόντες. *Philippo per Boeotiam transitum in Atticam petente, Athenienses Thebanis suadent belli societatem secum inire*, sive *Oratio de societate prior*. Ib. pag. 477.
X. pag. 144. *b.* Πρὸς Θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας. *Ad Thebanos Oratio de societate posterior*. Ibid. p. 490.
XI. pag. 149. *Oratio Leuctrica prima*. Ib. pag. 407.
XII. pag. 155. *Oratio Leuctrica secunda*. Ibid. p. 427.
XIII. pag. 161. *b. Oratio Leuctrica tertia*. Ibid. pag. 448.
XIV. pag. 164. *b. Oratio Leuctrica quarta*. Ibid. pag. 457.
XV. pag. 167. *Oratio Leuctrica quinta*. Ib. pag. 465.
XVI. pag. 170. *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.
XVII. pag. 174. *In Smyrnam Oratio*. T. I. p. 229.

XVIII.

(1) Ita inscribitur in Tabula praecedenti; nam in ipso progressu omnes ferme sunt anepigraphae.
(2) Haec Oratio ita inscribitur in Indice praemisso, licet loco non suo; in edit. vero Εἰς βασιλέα.

XVIII. pag. 175. *b. Monodia de Smyrna*. Ibid. pag. 260.

XIX. pag. 178. *Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. pag. 263.

XX. pag. 279. *Gratulatio Smyrnaea*. Ibid. pag. 269.

XXI. pag. 180. *b. Eleusinia Oratio*. Ibid. p. 256.

XXII. pag. 182. *De concordia ad civitates Asiae*. Ibid. p. 517.

XXIII. pag. 188. *b. De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XXIV. pag. 193. *b. Oratio Rhodiaca*. Ibid. pag. 539.

XXV. pag. 200. *In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.

XXVI. p. 209. *Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. pag. 236.

XXVII. pag. 212. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XXVIII. p. 224. *De non agendis comoediis*. T. I. p. 504.

XXIX. p. 226. *In Apellam genethliaca*. Ib. p. 226.

XXX. pag. 228. *In Eteoneum funebris Oratio*. Ibid. pag. 75.

XXXI. pag. 229. *b. In Alexandrum funebris oratio*. Ibid. pag. 80.

XXXII. p. 233. *Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XXXIII. pag. 235. *Contra proditores mysteriorum*. Ibid. p. 401.

XXXIV. pag. 239. *In Regem oratio*. T. I. pag. 56.

XXXV. pag. 242. *b. Oratio Aegyptica*. T. II. pag. 331.

XXXVI. pag. 254. *In Minervam divinatricem*. T. I. p. 9.

XXXVII. pag. 256. *In Asclepiadas*. Ibid. pag. 41.

XXXVIII. pag. 257. *b. In puteum Aesculapii*. Ibid. p. 252.

XXXIX. p. 259. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.

XL. pag. 260. *b. In Bacchum*. Ibid. pag. 28.

XLI. pag. 261. *b. In Aesculapium*. Ibid. pag. 36.

XLII. pag. 262. *b. In Iovem*. Ibid. p. 1.

XLIII. pag. 265. *In Aegaeum pelagus*. Ibid. pag. 247.

XLIV. pag. 266. *In Serapim*. Ibid. pag. 47.

XLV. pag. 269. *Isthmica in Neptunum Oratio*. Ibid. pag. 17.

XLVI. pag. 272. *b. Sacrorum Sermonum I. II. III. IV. & V.* Ibid. a p. 273. ad pag. 361. deest enim in Codice sextus Sermo, cuius tantum adest titulus.

Codex Graecus membr. Ms. in fol. min. Saec. XI. vere insignis, cum scholiis ad primas praesertim Orationes uberrimis in margine, eidem Codici coaevis. Constat foliis scriptis 300.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

IN duobus primis foliis, quae vacua fortasse supererant, quaedam legas nullius ferme momenti *de anima, de homine &c.* In folio tertio, parte anteriori, Epigramma occurrit heroicum, quod una cum titulo praefixo sequens est: COD. IX.

Ὧδε καὶ ἃ ἔφαμεν γεγράφθαι ὑπὸ τοῦ παντελείου εἰς τὸν Παναθηναϊκόν.

Ὢ κενέου καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο;
Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
Ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐς ἀθανάτους πολεμιστάς;
Βάλλομεν, οὐ πίπτουσι. τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται.
Μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Αἱματόεις ἕστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ῥίζαις,
Αἱματόεις ἕστηκεν ἀτείρεος Ἄρεος εἰκών,
Κοὐκ ἐθέλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθι νηῶν.
Λῦε κυβερνῆτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.

In eiusdem vero folii parte posteriori incipiunt in Aristidis Orationes Prolegomena, & argumenta quaedam, hoc ordine:

I. pag. 3. *b. Vita Aristidis in epitomen redacta*, cuius initium est: Τρεῖς φοραὶ ῥητόρων γεγόνασιν. Des. οὐ πάνυ δὲ γηραιὸς τέθνηκεν.

II. pag. 5. *b. De oratione Platonica pro Quatuorviris*. Inc. Φασί τινες τῶν τὰς βαθείας ὑπήνας ἑλκόντων. Des. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

III. pag. 7. *De charactere orationum Aristidis*. Inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. Des. τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν.

IV. pag. 10. *De Panathenaica Oratione*. Inc. Ὁ παναθηναϊκὸς Ἀριστείδου. Des. παρατηρήσομεν.

V. pag. 11. *Prolegomena in Orationem pro Rhetorica, & pro quatuorviris*. Inc. Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος. Des. τοῦτο ὀψόμεθα.

VI. pag. 13. *Altera hypothesis*. Inc. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος. Des. τοῖς ἀγῶσι φυλάττει. Pleraque autem desumta sunt ex Sopatri Apameensis Prolegomenis, quae habentur Tom. I. cit. edit. Orationibus praemissa.

VII. pag. ead. *b.* Distichon iambicum ipsius amanuensis, nimirum:

Λόγους ἀρίστους καὶ καλοὺς Ἀριστείδου
Οὐκ ἐξ ἀρίστης δεξιᾶς γράφω δ' ὅμως.
Orationes optimas & pulcras Aristidis
Non aeque optima describo dextera.

VIII. pag. 14. *b.* Tabula orationum, his versiculis praeviis:

Πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,
Ὡς ἀπόνως σχῇς ὅνπερ ἂν ζητεῖς λόγον.
Tabulam tibi proposui huiusce libri,
Vt sine ullo labore habeas, quos quaeris sermones.

IX. pag. 15. Ἐπίγραμμα εἰς Ἀριστείδην.

Νεῖκος Ἀριστείδης Γάδων κατέπαυσε πολήων,
Τὸ πρὶν Ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

Φα-

Φησὶν ἅμα πᾶσαι, Σμύρνη τέκε θεῖον Ὅμηρον,
Ἢ καὶ Ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

Epigramma in Aristidem.

Contentionem Aristides Ionicas inter sedavit urbes,
Quam de Homeri ortu habuerunt.
Aiunt nunc simul omnes, Smyrna peperit divinum Homerum,
Quae etiam Aristidem Rhetorem genuit.

Prolegomenis absolutis sequuntur Orationes ipsae num. XXXII. & quidem hoc ordine:

I. pag. 16. *Oratio Panathenaica*, ut in cit. edit. T. I. p. 91.

II. pag. 81. *b. Oratio pro Quatuorviris*. T. II. a pag. 116. ad pag. 315. In Codice tamen in quinque partes est distributa. Prima inscribitur *Pro Pericle*, & praefert argumentum, cuius initium: Πλάτων ἐπισημότατος. Finis: τὴν διαβολήν. Habes in dictis Sopatri Prolegomenis paullo ante medium. Altera pag. 100. *b. Pro Cimone*, cum brevi argumento, quod inc. Κίμων Μιλτιάδου γέγονε παῖς. Des. Κίμωνα & Πεισιάνακτα. Tertia pag. 105. *Pro Miltiade* item cum brevi argumento, cuius initium: Ἡρόδοτος ἐν τῇ ς' ἱκανῶς ἐξείργασαι. Finis: ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Quarta pag. 114. *Pro Themistocle*, & quinta pag. 138. *Communis Apologia*; quibus nulla hypothesis.

III. pag. 189. *b. Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. Et haec in duas dividitur partes, ut in Cod. VI. huius Plutei §. III. quarum priori brevis praecedit hypothesis, quae inc. Τὸ προοίμιον ἔλαβεν. Des. φυλάττει. Secundae vero titulus est: Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς λόγος β'.

IV. pag. 246. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 254. *b. Oratio Leuctrica prima*. T. I. p. 407.

VI. pag. 265. *b. Oratio Leuctrica secunda*. Ibid. pag. 427. In principio huius Orationis nota quaedam occurrit marginalis ex iis, quae a calligraphis in ora librorum ad insignem aliquem locum notandum solebant apponi; quae quum in hoc primum Codice inciderit, nec inter illas a Montfauconio relatas Palaeogr. Graec. pag. 276. compareat, minime omittenda visa est. Haec igitur litteris tribus constat arcanae scripturae λ"ϗ ϑ, quas interpretamur ὅρα, scilicet *vide, adverte, considera, &c.*

VII. pag. 277. *Leuctrica tertia*. Ibid. pag. 448.

VIII. pag. 282. *Leuctrica quarta*. Ibid. pag. 457.

IX. pag. 287. *Leuctrica quinta*. Ib. p. 465.

X. pag. 294. *Oratio Sicula prima*. Ibid. p. 363.

XI. pag. 302. *b. Oratio Sicula posterior*. Ib. pag. 376.

XII. pag. 312. *b. Oratio de pace prior*. Ibid. pag. 391.

XIII. pag. 317. *b. Oratio de pace posterior*. Ibid. pag. 399.

XIV. pag. 322. *Oratio de societate prior*. Ibid. pag. 477.

XV. pag. 331. *Oratio de societate posterior*. Ibid. pag. 490.

XVI. pag. 339. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XVII. pag. 362. *Monodia de Smyrna*. T. I. p. 260.

XVIII. pag. 363. *b. Eleusinia Oratio*. Ibid. p. 256.

XIX. pag. 366. *Epistola de Smyrna ad Impp. Romanorum &c.* Ibid. pag. 512.

XX. pag. 368. *b. Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. p. 263.

XXI. pag. 371. *b. De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XXII. pag. 380. *b. Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. p. 236.

XXIII. pag. 387. *In Apellae Natalem Oratio*. Ibid. pag. 68. In Codice praeit argumentum, cuius initium: Ἀπελλᾶς εἰς ἐτύγχανεν. Des. τύπον φέρει, ut in edit. loc. cit. In fine vero sequitur eadem nota, quam attulimus ex Cod. III. §. XX. supra pag. 586.

XXIV. pag. 391. *In puteum Aesculapii*. Ib. pag. 252.

XXV. pag. 393. *b. Contra proditores mysteriorum*. Tom. II. pag. 401. Post hanc Orationem, nempe pag. 401. *b.* Sequebatur *Oratio contra criminantes, quod non declamaret*; sed quum librarius eam se non suo loco describere animadvertisset, post tres circiter paginas, a scribendo destitit. ac propterea ita in margine adnotavit: Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῴη. κατὰ λήθην δὲ ἐγεγράφει ὧδε· μετέπειτα γὰρ ὤφειλε γραφῆναι μετὰ πολλοὺς λόγους. ὥσπερ διπλῶς ἐγεγράφει, ἐνταῦθα μέρος, ἐκεῖ δὲ ὅλος. Ex his tamen primam tantum paginam delevit; reliquae duae adhuc integrae supersunt, & sunt Codicis postremae.

XXVI. pag. 402. *Oratio in Bacchum*. Ibid. T. I. p. 28.

XXVII. pag. 403. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.

XXVIII. pag. 406. *Oratio ad Achillem*. T. II. pag. 425.

XXIX. pag. 412. *b. In Minervam divinatricem*. T. I. pag. 9.

XXX. pag. 416. *b. Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XXXI. pag. 420. *b. Suasoria de non agendis comoediis*. T. I. p. 504.

XXXII. pag. 425. *b. In Asclepiadas*. Ibid. p. 41.

XXXIII. pag. 427. Heic reperies fragmentum illud Orationis *contra criminantes &c.* de quo paullo ante diximus §. XXV. incipiens a verbis .... σμένον τινὰ ἀκοῦσαι, κ. λ. edit. Tom. II. pag. 417. lin. 13. & desinens in illis, ὡς ἡμῖν ἀεὶ ἀνεῖχε τὸ μὴ κατα . . . . . ibid. pag. 421. lin. 5.

Notandum, inter Orationem XXXI. & XXXII. varias subscriptiones occurrere, rubris litteris exaratas, quas heic operae pretium

tium duximus omnes exhibere. Sunt autem istae:

I. Εἴληφε τέρμα βίβλος ἡ Ἀριςείδυ.
Finem accepit liber Aristidis.

II. Ὧδε πέρας βίβλοιο πολυκαμάτοιο πόνοιο
Τοῦ ἐπὶ ῥητροσύνῃ μέγα κῦδος Ἀριςείδαο.
Hic finis libri immensi laboris,
Cuius auctor Aristides, magnum artis oratoriae decus.

III. Μετ᾽ ἐγγραφῆς μὲν λαμπροτάτων σῶν λόγων,
Ὦ ῥητόρων ἄριςε, λήγω τῦ πόνυ,
Τῦ τῶνδε πλὴν ἔρωτος ὖ παύειν σθένω.
Postquam tuos exscripsi nobilissimos sermones,
O maxime Rhetorum, cessabo a labore,
Sed ab amore in ipsos plane numquam cessabo.

IV. Προάναρχε λόγε Θεοῦ, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα γέγραφα, καὶ τῆς ἀληθείας ἅπτομαι, καὶ τῷ ὄντι ὥσπερ αὐτὸς, οὕτω καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐκ μόνυ τοῦ πατρὸς ἔχει τὸ εἶναι, οὐ μέν τοι καὶ ἐκ σοῦ, ἐμοὶ μὲν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν βράβευσον, καὶ τῇ τοιαύτῃ δόξῃ συναποθανεῖν με ἀξίωσον. εἰ δὲ αὐτὸς μὲν τῆς ἀληθείας ἀποτεπλάνημαι, ἀληθὲς δ᾽ ὑπάρχει, ὡς τὸ παντοκρατορικόν σου πνεῦμα, ὥσπερ σὸν, ὕτω καὶ ἐκ σῦ ἐςιν, ἐκ πατρὸς διὰ σοῦ καὶ κατὰ τὴν ὑπαρκτικὴν πρόοδον προερχόμενον, ἐμοὶ μὲν σύγγνωθι φιλάνθρωπε τῆς ἀγνοίας, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης με κακοδοξίας πρὸ τοῦ τέλυς ἀπάλλαξον, καὶ τοὺς λόγυς τύτυς ἀφανισμῷ παντελεῖ δὸς, ὅπως μηδενὶ διὰ τύτων τηλικούτου κακοῦ αἴτιος γένωμαι. *O sine initio, & ante initium Dei Verbum, si ego haec scripsi recte, & veritatem attigi, & reapse, sicut tu, ita etiam tuus sanctissimus Spiritus ex solo Patre habet essentiam, non autem etiam ex te; mihi quidem peccatorum remissionem tribue, & ut in hac sententia moriar, concede. Si autem ipse a veritate aberro, & verum est, omnipotentem tuum Spiritum, ut tuus est, ita ex te etiam esse; ut ex Patre per te secundum subsistentem processionem progrediens; mihi quidem misericors meam ignorantiam ignosce, atque ex hac perversa sententia ante mortem* me *libera, & hosce sermones aeternae oblivioni trade, ut nemini per eos tanti mali caussa fiam.*

V. Versiculus hic scripturae arcanae, ψσω χνψεοεωψβ ψσνπθοσ νασσ υθ ηψω, qui significat, Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.

VI. Tandem haec alia: Ἔχω τῶν ἑξῆς καὶ τὸ τοῦ τρίτυ. κἀγὼ τῶν ἑξῆς καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον. ἐγὼ δ᾽ ὀκτὼ μὲν καὶ τὸ τοῦ μέσυ τρίτον, quae quid sibi velint, me prorsus latet.

Plurimis autem marginalibus scholiis aeque ac superiores, hic quoque abundat Codex, quorum ut aliquod habeas specimen, amice Lector, accipe illud, quod in ipsam Orationis *contra proditores mysteriorum* inscriptionem (1) legitur hoc pacto: Ὁ παρὼν, οἶμαι, λόγος ἐπιγέγραπται κατὰ τῶν ἐξορχουμένων, ἤτοι κατὰ τῶν τὰ μυςήρια ἐξαγορευόντων. ἐξορχυμένους γὰρ ἔλεγον τὺς τὰ μυςήρια ἐξαγορεύοντας. Ἱςέον δὲ, ὅτι αἱ τῶν παλαιῶν τελεταὶ μετ᾽ ὀρχήσεως ἐτελῦντο, καὶ οὐκ ἔςιν εὑρεῖν τελετὴν ἄνευ ὀρχήσεως ἀρχαίαν, Ὀρφέως καὶ Μουσαίυ καὶ τῶν τότε ἀρίςων ὀρχηςῶν κατασησαμένων αὐτάς. Νόμος ἦν μὴ ἐκφέρειν τὰ μυςήρια ἕνεκα τῶν ἀμυήτων, ὡς ἔοικεν, οἱ τὰς τελετὰς ἐκτελοῦντες τοῖς τε ἀμυήτοις ἔλεγον τὰ μυςήρια, καὶ τὴν ὄρχησιν ἐφθαρμένην προὔφερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 428.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

I. pag. 1. Ἀριςοτέλυς τέχνης ῥητορικῆς βιβλίον α΄. *Aristotelis de arte dicendi liber I.* Inc. Ῥητορική ἐςιν, κ. λ. Sequuntur deinde Liber secundus, & tertius, qui des. ἔχετε, κρίνατε. Concordant cum edit. Gr. Lat. Paris. MDCXIX. in fol. Tom. II. a pag. 512. ad pag. 608. COD. X.

II. pag. 58. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ῥητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum.* Inc. Ἀπέςειλάς μοι. Des. πλῆθος πολιτῶν. Ib. pag. 608.

Cod. Graec. papyrac. Ms. in fol. min. Saec. XV. lacunis identidem adspersus. Constat foliis scriptis 86.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΛΟΓΟΣ Η΄.

ANDREAE TAPINI ORATIO VIII.

Scilicet

Andreae Cretensis in Deiparae dormitionem Oratio, & de Spiritu Sancto, & Trinitate Excerpta varia.

I. pag. 1. Ἀνδρέου ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς Θεοτόκου λόγος β΄. *Andreae humilis & peccatoris in venerabilem dormitionem Deiparae Oratio secunda.* Inc. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο. Des. ὅθεν τοῦ γενηροῦ μου σκήνους . . . . . . Imperfecta est. Exstat autem inter Andreae Cretensis Opera edit. Gr. Lat. Paris. MDCXLIV. fol. una cum Amphilochio, & Methodio, curante Combefisio, pag. 115. seqq. Vltima autem verba incidunt in pag. 121. lin. 38. COD. XI.

II. pag. 6. *b.* Excerpta quaedam sine titulo *de Trinitate, & Spiritu sancto* ex Paullo Apostolo, & Evangeliis, Amphilochio, Athanasio, Basilio, Cyrillo Alexandrino, & Hierosolymitano, Gregorio Nazianzeno, & Nysseno, Nicetae in eumdem Greg. Nazianzenum Commentariis, Theodoreto, & quarta, & quinta synodo, &c. Inc. Ἐν τῇ ἐπιςολῇ πρὸς Ἐφεσίους κεφ. γ΄. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου, κ. λ. Des. τὸ φῶς τὸ ἐκ τῦ . . . . Finis desideratur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. oblongo, Saec. XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 85.

API-

(1) Quum in huiusce Orationis titulo interpretando dissentiant inter se viri docti, Scholiastis iudicium referre placuit.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS SERMONES.

COD. XII. PRaecedunt Orationibus Prolegomena quaedam in plures sectiones distributa. Prima continet *Aristidis Vitam in compendium redactam*. Inc. Τρεῖς φοραὶ, κ. λ. Des. τέθνηκεν. Exstat inter Prolegomena cit. edit. Sopatro Apameensi tributa a pag. 1. ad pag. 3. col. 1. lin. 11. (1) Secunda pag. 2. *b.* partem exhibet argumenti in Orationem *pro Quatuorviris*, & inc. Φασί τινες. Des. ὡς πανηγυρικῆς ὁ λόγος ἐςὶν ὑποθέσεως. κ̀ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. Ibid. a pag. 10. col. 1. lin. 24. ad pag. 13. col. 2. lin. 2. Tertia tandem p. 4. *b. de Aristidis stylo* brevem enarrationem, quae inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος, κ. λ. Des. τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν. Huius initium incidit in pag. 3. col. 1. lin. 12. ubi notandum, primis verbis exceptis, reliqua prorsus ab editione differre; ultima vero verba, quae retulimus pertinere ad primum scholium in Orationem Panathenaicam, quod habes in dicta edit. T. I. p. 91. His explanatis, Orationes aggrediamur, quae sunt XII. nimirum:

I. pag. 6. *Oratio Panathenaica*. T. I. p. 91.

II. pag. 58. *b. Oratio Platonica secunda pro Quatuorviris*. Tom. II. pag. 116. Heic quoque in quinque partes distributa legitur, eademque primis tribus argumenta habet praefixa, ut in Cod. IX. huius Plutei supra p. 597. §. II. ex quibus argumentum primum, quod incipit, Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐζήτησε, κ. λ. & des. ἐγκλημάτων τὴν διαβολὴν, habetur in dictis Prolegomenis a pag. 4. col. 2. lin. 17. ad pag. 6. col. 2. lin. 22. alia duo neque inter dicta Prolegomena, neque suis deinde locis occurrunt.

III. pag. 144. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. pag. 1. Heic quoque bifariam divisa est, & brevi hypothesi instructa, ut in dicto Cod. VI. §. III. supra pag. 590.

IV. pag. 189. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 196. *Gratulatio Smyrnaea*. Tom. I. pag. 269.

VI. pag. 197. *b. Oratio Sicula prior*. Ibid. p. 363.

VII. pag. 204. *Oratio Sicula posterior*. Ib. p. 376.

VIII. pag. 211. *Oratio de Pace prior*. Ibid. p. 391.

IX. pag. 214. *b. Oratio de Pace posterior*. Ibid. pag. 399.

X. p. 217. *b. Oratio de Societate prior*. Ib. p. 477.

XI. pag. 223. *b. Oratio de Societate posterior*. Ibid. p. 490.

XII. pag. 230. *Oratio Leuctrica prima*. Ib. p. 407. cui praecedit hypothesis, ut in editione praeter postrema illa verba, διαπορητικὸν τὸ, κ. λ. quae in Codice desiderantur. Quod autem haec Oratio, numerica nota ιζ. sc. *XVII.* designetur, ratio est, quia secunda & tertia in alias subdivisae erant.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius nonnullae paginae recentiori manu suppletae sunt. In calce, possessor fortasse Codicis ita se subscripsit: *Gorus Prior sanctae Crucis, camerarius generalis & ordinarius Lucensis Episcopi;* ita enim videtur legi posse subscriptio haec, quae recurrit etiam infra in Cod. XXI. Constat foliis scriptis 238.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ANTIOCHI SERMONES VARII.

Scilicet

Antiochi monachi S. Sabae Pandectes S. Scripturae, Capitibus distinctus CXXX. & Niconis monachi Capita quaedam ascetica.

PRimi Operis recensionem require in Cod. XXVIII. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 551. col. 1. cum ipso enim concordat. Epistolae tantum Dedicatoriae ad Eustathium Abbatem Monasterii Atalinae, deest tum inscriptio, tum initium, ob primae Codicis paginae lacerationem. Epistolam sequitur Prologus, Prologum vero syllabus Capitum. Horum primum *de Fide* est, ultimum *de Regno*, cuius finem, quoniam in illo, utpote mutilato deerat, heic proferimus, & ita habet: ὅτι αὐτοῦ ἐςιν ἡ βασιλεία, κ̀ ἡ δύναμις, κ̀ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, κ̀ τοῦ υἱοῦ, κ. λ. Sequitur deinde pag. 232. Caput illud Περὶ ἐξομολογήσεως, *De confessione*, quod item deerat in dicto Codice ob memoratum defectum, quodque inc. Κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μέγας κ̀ θαυμαςός. Definit imperfecte ob unius folii iacturam inter pag. 235. & 236. in hisce verbis: καὶ πάλιν, εἰ ὃν ὑμεῖς πο . . . . Graece & Latine habes editum in Auctario Bibl. Patrum Ducaeano A. MDCXXIV. Tom. I. pag. 1021. ultima autem verba mox relata incidunt in pag. 1250. sub finem. Nessel. Bibl. Caesar. Vindob. Tom. I. pag. 172. §. IX. clausulam, sive epilogum totius Operis adfert per extensum. COD. XIII.

II. pag. 236. Sequuntur Capita quaedam ascetica, quorum argumenta, utpote cinnabari exarata, ita temporis diuturnitate, & possessorum incuria evanuerunt, ut oculorum aciem penitus effugiant. Titulus vero, Capitibus hisce praefixus, vix tandem e latebris erutus, non tamen totus, ita legendus videtur: Ἐπιτομὴ . . . . . . πονηθέντος παρά τινος μοναχοῦ Νίκωνος ὄνομα, σοφοῦ τὰ θεῖα, κ̀ ὑψηλοῦ τὴν ἀρετήν. *Compendium* . . . . *elaborati* (f. Operis) *a quodam monacho, nomine Nicone, in divinis sapienti, atque in virtute sublimi*. Caput I. Περὶ τοῦ ἐπισφαλὲς εἶναι τοῖς πολ-

(1) Nullis quidem numeris distinctae sunt editionis paginae, sed nos ad ea, quae habentur in Codice, sub oculos ponenda, ac si numeratae essent, ita illas citavimus.

πολλοῖς, καὶ μάλιστα μοναχῶν τὸ μετέρχεσθαι τοὺς Ἑλλήνων, καὶ αἱρετικῶν λόγους. *Quod lubricum sit plerisque, praesertim monachis, ethnicorum & haereticorum libros perlegere*. Inc. Ὅτι οὐ πᾶσιν ἐστιν ὠφέλιμον τὸ ἀναγινώσκειν τὰ τῶν Ἑλλήνων, κ. λ. Capitis II. & III. titulorum potior pars evanuit. IV. pag. 241. est: Τίνας χρὴ ἀπίστοις ἢ αἱρετικοῖς ὁμιλεῖν, ἢ καὶ συνεστιᾶσθαι, τίνας δὲ οὐ χρή. *Quosnam cum infidelibus, vel haereticis versari, aut vesci conveniat, quosnam vero secus*. V. pag. 243. *b*. Περὶ τῶν μὴ ὑποκειμένων μοναστηρίων τῶν κατὰ χώραν ἐπισκόπων, ἐκ τῆς δευτέρας ὑποθέσεως. *De monasteriis, quae localibus Episcopis subdita non sunt, ex secundo argumento*. VI. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης ὑποθέσεως περὶ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ πάσχα παραλύσεως. *Eiusdem ex tertio argumento de ieiunii in sancto Paschate solutione*. Cuius quidem Capitis finis est imperfectus: desinit enim in verbis, ἐν τοῖς συντάγμασι τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις . . . . . . extremum quippe Codicis folium, aeque ac primum, tineis ac madore pessime corruptum est. De hoc Nicone monacho Raithensi Palaestino quum more nostro Fabricii Bibliothecam Graecam consuleremus, in eum locum incidimus Vol. X. pag. 283. ubi eius *Pandectem de interpretationibus Mandatorum Divinorum* commemorat: qui quidem titulus quum nos de Opere illo admonuisset, quod sub titulo *Expositionum sacrorum Praeceptorum* recensuimus in Cod. IV. Plut. VI. Catalogi nostri Tom. I. pag. 92. col. 2. seqq. hac oblata occasione rem totam melius perpendendi, comperimus adespotae illius Collectionis verum auctorem esse Niconem istum: titulus enim Operis, Capitum numerus, initium Prooemii, Patrum denique nomina, unde loca adferuntur, a Fabricio ibidem relata, omnino cum nostro illo exemplari consentiunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis 251.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARIST. DE ARTE POETICA.

Ac praeterea

Plutarchi, Herodoti, Dionis Chrysostomi, Libanii, Menandri, ac Demetrii Phalerei quaedam.

COD. XIV. I. pag. 1. Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς. *Aristotelis de Arte Poëtica* Liber. In eius Operum edit. alias cit. Tom. II. p. 652.

II. pag. 25. Πῶς δεῖ τῶν ποιημάτων τὸν νέον ἀκούειν. *Quomodo oporteat iuvenem poëmata audire*, auctore Plutarcho. Inc. Εἰ μὲν ὡς Φιλόξενος. Des. προπέμπηται. Exstat in eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. MDCXXIV. in fol. Tom. II. pag. 14.

III. pag. 50. Ἡροδότου Ἀλικαρνασσέως ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ Ὁμήρου γενέσεως καὶ βιοτῆς. *Herodoti Halicarnassei enarratio de Homeri ortu & vita*. Inc. Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασσεύς. Des. ἑξηκονταοκτώ. Habes editam inter Prolegomena celeberrimae illius editionis Homeri Florentinae anni MCCCCLXXXVIII. de qua vide supra pag. 129. Cod. VII.

IV. pag. 61. *b*. Περὶ Ὁμήρου λόγος τρίτος Δίωνος Χρυσοστόμου. *De Homero Oratio III. Dionis Chrysostomi*. Inc. Ὁ μὲν Δημόκριτος. Des. καλεῖσθαι. In dictis Prolegomenis.

V. pag. 65. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες. *Libanii Sophistae characteres epistolici*. Inc. Ὁ μὲν ἐπισταλτικὸς χαρακτήρ. Des. ποιήσασθαι. In quibusdam Mss. Proclo tribuuntur. De hoc libello vide supra pag. 387. §. I.

VI. pag. 72. *b*. Γνῶμαι μονόστιχοι Μενάνδρου κατὰ στοιχεῖον. *Sententiae Menandri uno versu contentae iuxta alphabetum*. Incipiunt a littera A.

Ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν τ' ἀνθρώπινα.

Des. in littera Ω.

Ὡς πραγμάτων στέρησις, ὡς τῶν κτημάτων.

Memorantur a Fabric. Biblioth. Graec. Vol. I. pag. 769.

VII. pag. 78. Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐστι περὶ φράσεως. *Demetrii Phalerei Peribermeneias, sive de Elocutione Liber*. Inc. Ὥσπερ ἡ ποίησις. Des. τὰ ἀμφότερα. Concordat quoad initium & finem cum edit. Gr. Venetiis apud Aldum MDVIII. in fol. p. 545.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. cum adnotationibus in ora libri manu Angeli Politiani, ad quem Codex pertinebat, ut ex sequenti epigraphe in primo folio apposita eruitur: *Angeli Politiani, & amicorum*, Ἀγγέλου κτῆμα Πολιτιανοῦ καὶ τῶν φίλων. Constat foliis scriptis 108.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica.

I. pag. 1. Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα. *Aphthonii Sophistae Progymnasmata*. Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε. Des. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθους. Concordant quoad initium & finem cum edit. Paris. apud Sebast. Cramoisy MDCLX. in 12. Scholia uberrima in margine adscripta sunt manu non aeque vetusta; sed ipsorum magna pars reciso Codicis margine intercidit; quae vero superest, characteribus ita evanidis exarata est, ut ex ipsa parum extricare possis. COD. XV.

II. pag. 20. Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ στάσεων. *Hermogenis ars Rhetorica de partitione statuum, & quaestionum Oratoriarum*. Inc. Πολλῶν ὄντων. Des. ἐφόρησε τὰ χρυσία. In edit. cum Commentar. Gasparis Laurentii Coloniae Allobrog. MDCXIV. 8. pag. 1.

III.

III. pag. 44. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὑρέσεων. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Primus inc. Ἡ πρώτη καὶ καλλίστη. Quartus def. τῶν ἄλλων περιστάσεων. Ibid. p. 81.

IV. p. 93. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἰδεῶν. *Eiusdem de formis Oratoriis* Libri II. Primus inc. Εἴπερ ἄλλό τι τῷ ῥήτορι. Secundus def. τὸ πρᾶγμα φημί. Ibid. pag. 237.

V. pag. 178. Περὶ μεθόδου δεινότητος. *De apto & ponderoso genere dicendi methodus.* Inc. Πᾶν μέρος λογου. Def. ἀποφάσει δεδήλωκε. Tum subiicitur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος, καὶ τῆς ὅλης ῥητορικῆς. Ib. p. 517. Haec autem omnia scholiis item marginalibus sunt instructa, rarioribus tamen, quam in Aphthonium.

VI. p. 204. *b.* Quaedam pauca sequuntur parvi quidem momenti, in quibus de idolis, & eorum quae apud ethnicos ferebatur potestate, tum de praeceptis Decalogi agitur, a Graeculo quodam ad implendam paginam exarata. Clauditur Codex versiculis hisce, quos alibi invenimus:

Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα,
Οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. Saec. XI. Constat foliis scriptis 205.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

Adde

Dionysii Halicarnassei, Marcellini, Demetrii Phalerei, Catonis Romani, Libanii Sophistae, Isidori Pelusiotae, Leonardi Aretini, Georgii Corinthi, Nicephori Gregorae, Basilii Magni, & aliorum Opera varia.

COD. XVI. I. pag. 1. A*ristotelis de Arte poëtica* Liber, ut in Codice XIV. superiori §. I.

II. pag. 24. *Dionysii Halicarnassei de his, quae Thucydidi historico propria sunt ad Ammaeum Epistola*, ut supra pag. 463. §. II.

III. pag. 31. *b.* Μαρκελλίνου εἰς Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα. *Marcellini in Thucydidem historicum.* Inc. Λέγεται τὸν Θουκυδίδην. Def. ὡς καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς ἐπέκρινεν. Hoc Marcellini Opusculum sub titulo *Vitae Thucydidis* ab Aldo primum Graece editum est cum Thucydide, laudatur autem a Suida in ἀπήλαυσε & ἀπολαύειν, & exstat Ms. etiam in Bibl. Regis Galliae Cod. MCCCCXI. & in Bibl. Marquardi Gudii. Praeliminare autem quoddam esse potius Commentariis in Thucydidem a Marcellino praemissum, aut ἀποσπασμάτιον Operis Rhetorici, in quo de Demosthene & aliis viris eloquentiae laude claris idem Marcellinus egerat, quam Vitam existimarim. Ac profecto Marcellinum laudans Suida, non βίον Θουκυδίδου vocat, sed περὶ Θουκυδίδου, inquit, φησίν.

(1) Reliquae usque ad ultimam sunt anepigraphae.

IV. pag. 36. Πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν τοῦ Ὁμήρου, διὰ βραχέων χαρακτηρίζων τοῦ ποιητοῦ τὴν διάνοιαν. *Praefatio encomiastica in Odysseam Homeri, paucis designans Poëtae mentem.* Inc. Ποιηταὶ μὲν καὶ ῥήτορες. Def. ὡς ἐν τῷ παρόντι. Auctor Anonymus.

V. pag. 39. *b.* Δημητρίου Φαληρέως τύποι ἐπιστολικοί. *Demetrii Phalerei formae Epistolares XXI.* seu *formulae scribendarum Epistolarum varii generis ad Heraclidem.* Inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, ὦ Ἡρακλείδη, ἐχόντων θεωρίαν. Def. ἀλλ' ἀπαιτῶν χάριν. ὀφείλω γάρ. Desunt tamen ex hisce sex, nimirum VI. VII. VIII. IX. X. & XI. quibus supplendis lacuna unius folii relicta est. Sine nomine auctoris exstat hic libellus in Collect. Epist. Graecarum Cuiaciana pag. 164. quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

VI. pag. 45. *Catonis Romani sententiae paraeneticae, distichis hexametris comprehensae, & a Maximo Planude monacho in Graecam linguam translatae*, ut in aliis etiam Codicibus recensuimus. Heic tamen glossis interlinearibus ita crebris sunt instructae, ut quaedam perpetua paraphrasis ferme nuncupari possit. Glossis accedunt etiam scholia singulis quatuor Libris subiecta.

VII. pag. 60. *Libanii ad Priscianum Epistolae duae.* Prima inc. Πείθομαι μὴ πολλά. Def. ἴσους ποιεῖς. Altera inc. Συγχαίρω σοι. Def. οὐδὲ κίνδυνος. Sunt autem in nuperrima Libanii Epistolarum edit. alias citata Epistola CXXXXIII. & DCCCLV. His etiam adiunctae leguntur Grammaticales quaedam explanationes.

VIII. pag. 61. Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολαὶ σὺν τεχνολογίᾳ. *S. Isidori Pelusiotae Epistolae X. cum technologia*, sive, *explicatione Grammatica in easdem.* Epistolae sunt istae:

I. inscr. Ζηνοδότῳ, inc. Εἰ καὶ Νῶε τῆς οἰκείας.
II. Ζωσίμῳ, inc. Ἡδέως ἂν ἐροίμην σε.
III. inc. Οὐκ ἔστιν, ἀδελφοί, ἀσκήσεως πληροφορία (1).
IV. inc. Ὁ τοῦ θεοῦ ἱερεὺς ἐπειδὴ ἐγγίζει.
V. inc. Ζύμῃ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀφωμοίωται.
VI. inc. Χρὴ τοὺς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν.
VII. inc. Ὥσπερ οἱ ναυτικοὶ βρώματι, κ. λ.
VIII. inc. Εἰ λόγοις ἐτρώθεις.
IX. inc. Ἄρτος ὁ κύριος κέκληται.
X. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ, inc. Ἠδύνασο ἐπικουρεῖν τοῖς βοηθείας προσδεομένοις. Grammaticalis explicatio in primam inc. Οἰκία ὁ οἶκος, καὶ οἰκίδιον ἡ μικρὰ οἰκία διφθ. ο καὶ ι. οἰκεία δὲ ἡ ἰδία, καὶ οἰκεῖος ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἀλλὰ καὶ οἰκεῖον ἐπὶ οὐδετέρου, διφθ. ο καὶ ι, καὶ διφθ. ε καὶ ι, κ. λ. In ultimam def. καὶ οὕτω γὰρ κἀκείνως, οἰκεία ἐστὶ τῇ λέξει παραγωγή.

IX. pag. 69. Τοῦ Λεωνάρδου Ἀρρετίνου πρὸς Γεώργιον τὸν Ἀμυρούτζην περὶ πολιτείας Φλωρεντίνων. *Leonardi Aretini ad Georgium Amuruzan de Rep. Florentinorum.* Inc. Ἐπειδὴ ἐπιθυ-

θυμεῖς εἰδέναι τὴν πολιτείαν τῆς ἡμετέρας πόλεως. Des. ϗ πολιτεία κατέςη. Haec Florentinae Reip. descriptio, Graeco idiomate a Leonardo Aretino elucubrata, quam Libro tertio Συμμίκτων edere voluit cum versione sua Leo Allatius, adhuc est inedita, & in variis latet Bibliothecis, ut Regia Parisiensi, Bavarica, Vpsaliensi, & aliis. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 528. & XIV. 6.

X. pag. 72. *b.* Περὶ συντάξεως τοῦ κυροῦ Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου τοῦ ἐπίκλην Πάρδου, τοῦ καὶ τοὺς δεσποτικοὺς κανόνας ἐξηγησαμένου. *Domini Gregorii Metropolitae Corinthi, cognomento Pardi, qui Dominicos Canones est interpretatus, de constructione* Libellus. Inc. Ὀκτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου. Des. καὶ συντάξεις ἐπιδέχεσθαι τὰς ἰδίας. Habes etiam supra pag. 267. §. XLVI. sed in fine diversum.

XI. pag. 78. Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ ἀπόρων. *Sapientissimi Domini Nicephori Gregorae de dubiis* tractatus grammaticalis. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας. Des. ἐτυμολογία καὶ ἱςορία. Initium concordat cum aliis huius Libelli exemplaribus, quae sub titulo *Nicephori Gregorae de regularum instabilitate* innuimus supra pag. 85. §. III. 265. XL. & 388. V. Finis tamen ab omnibus diversus, & in hoc Tractatus est multo longior, quam in aliis.

XII. pag. 80. *b.* Ἐπιςολὴ Καλοιωάννου τῷ Χρυσοκεφάλῳ. *Epistola Caloioannis ad Chrysocephalum*. Inc. Ἐμοὶ μὲν ϗ πρότερον ἐπιςέλλειν. Des. τῇ τοῦ χρυσοῦ εὐτυχίᾳ. Quinam sint isti Caloioannes, & Chrysocephalus, non satis mihi constat. Forte ille est Caloioannes Comnenus, cuius Novellas memorat Nicolaus Comnenus pag. 145. teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 495.

XIII. pag. 84. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Γόρδιον. *Magni Basilii Encomium in S. martyrem Gordium*. Inc. Νόμος ἐςὶ φύσεως. Des. καὶ παρὰ τῷ δικαίῳ κριτῇ· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος, κ. λ. Inter Basilii Opera edit. Pariis. A. MDCCXXII. Tom. II. pag. 141.

XIV. pag. 90. Sequuntur variae *de mensuris & ponderibus expositiones*, quarum primae nomen *Diodori* praemittitur, & inc. Ἡ Ἰταλικὴ μνᾶ, κ. λ. Finis omnium est: ἵνα μὴ βλάβη μεγίςη ἐν ταῖς σκευασίαις προσγένηται. In hisce sunt etiam declarationes circa mensuras liquidorum, & veterinariorum. Ex Diodoris prope quadraginta, quos enumerat Fabric. loc. cit. Vol. II. pag. 775. seqq. huius Excerpti auctor fortasse est Diodorus ille Tarsensis Grammaticus, cuius, praeter alia opuscula, librum etiam περὶ ςαθμῶν a Suida in ταλάντιον allegatum, putat esse Meursius, ut videre est loc. cit. pag. 777.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 91.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

AESOPI FABVLAE.

AEsopi Fabulae cum Vita ipsius a Maximo Planude conscripta, & Gabrielis Bracii Brasichellensis ad bonarum artium cultores Epistola, Venetiis Bartholomaei Pelusii Iustinopolitani, Gabrielis Bracii Brasichellensis, Ioannis Bissoli, & Benedicti Mangii Carpensium sumtibus impressae. Hanc editionem anni indicio destitutam memorat Mich. Maittaire Annal. Typograph. Tom. I. pag. 747. In Epistola Nuncupatoria haec sunt animadvertenda: *Visum est* (ait editor) *incipere a Graecis, sine quibus non satis possunt consistere Latina. Prope innumerabilia Latinorum auctorum opera in publicum prodierunt: Graecorum vero, quibus summopere egemus, paucissima. A nobis exierunt prima, atque utinam auspicato, utilissimae sententiarumque plenae Phalaridis Epistolae, Apollonii Pythagorici, & Bruti; Aesopi quae inscribitur vita, Fabellae Aesopiae. hae duo maxime ab hominibus expetita praestant = Vitam Aesopi, fabulas, & Epistolas Phalaridis noster Bartholomaeus Iustinopolitanus vertit in Latinum, ita ut verbum de verbo expresserit. Seorsum alioque volumine* (*id quod decentius & commodius visum est*) *haberi voluimus Graeca, & Latina, perpetuoque ordine & paginarum, & versuum sibi singula respondere, &c.* COD. XVII.

Codex Graecus chartaceus impressus in 4. Saeculo XVI. ineunte. Constat foliis 48.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

Adde etiam

Dionysii Halicarnassei ad Ammaeum Epistolam, & Theophrasti Characteres.

I. pag. 1. *ARistotelis de Arte dicendi libri III.* ut in Codice X. huius Plutei §. I. In fine haec subscriptio legitur: Ἐτελειώθη μηνὶ Μαΐῳ γ'. ἰνδ. ε'. ἔτους ςϡλε. ἐν Κωνςαντινουπόλει. *Absolutus est* (Liber) *mense Maio, die III. ind. V. anno* 6935. (Christi MCCCCXXVII.) *Constantinopoli*. COD. XVIII.

II. pag. 110. *Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum*. In dicto Cod. §. II. In fine: Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Τέλος Ἀριςοτέλους ῥητορικῆς πρὸς Ἀλέξανδρον.

III. pag. 157. *Dionysii Halicarnassei de Thucydidis proprietatibus ad Ammaeum Epistola*. Habes etiam supra p. 463. §. II.

IV. pag. 165. *Eiusdem de compositione nominum Epitome*. Inc. Δῶρόν τοι ϗ ἐγὼ, τέκνον φίλε Ῥοῦφε Μελίτιε, κ. λ. Des. διὰ ταῦτας γινόμενα τὰς αἰτίας. Initium tantum concordat cum edit. Lipsiens. curante Frider. Sylburgio MDCXCI. fol. Tom. II. pag. 1. Nam re-

reliqua, utpote in compendium redacta, ab ipsa prorsus discrepant.

V. p. 189. *b.* Θεοφράςυ χαρακτῆρες. *Theophrasti Characteres XV.* Inc. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον. Des. τοῖς ἐχθροῖς (1) μὴ ἐπεύχεσθαι. Concordant cum editis Graece & Latine Traiecti ad Rhenum MDCCXXXVII. in 8. curante Ioanne Cornelio de Pauw a pag. 1. ad p. 138.

Codex Graec. membr. Ms. optimus in 8. Saec. XV. scriptus, ut videtur, manu Francisci Philelphi, cuius in principio imago, ac gentilitium stemma, una cum ipsius Aristotelis effigie depicta sunt. Constat foliis scriptis 199.

ΟΙ ΙΒ. ΑΓΩΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

XII. LABORES HERCVLIS.

Ac praeterea

Cornuti, Palaephati, Aeliani Romani, Heraclidis, & Aristotelis quaedam.

COD. XIX. I. pag. 1. Οἱ δώδεκα ἀγῶνες τοῦ Ἡρακλέους. *Duodecim labores Herculis*, versibus sex politicis descripti, & postea soluta oratione Capitibus duodecim explicati, auctore Anonymo. Concordant penitus cum editis inter Excerpta Varia Graecorum Sophistarum & Rhetorum Leonis Allatii Romae MDCXLI. in 8. a pag. 321. ad pag. 341. Vide supra pag. 430. §. VII. ubi praeter schedia ab Allatio edita, Grammaticalis etiam exercitatio habetur.

II. pag. 7. *b.* Κορνύτυ πρὸς τὸν ὑὸν Γεώργιον περὶ Θεῶν. *Cornuti*, (qui alibi Phornutus, sed hic ubique scribitur Cornutus) *ad filium Georgium de Diis Liber*. Initium & finis cum illo concordat Codicis XXIV. Plut. LVII. quem vide supra pag. 371. §. XXVIII.

III. pag. 41. *b.* Παλαιφάτυ περὶ τῶν ἀπίςων ἱςοριῶν.. *Palaephati de incredibilibus historiis*. Inc. Τάδε περὶ ἀπίςων συγγέγραφα. Des. ἐξ οὗ ὠνεῖται ὅσα βυλητέον αὐτῷ· ἐκ τύτων ὧν ὁ μῦθος. Haec sunt postrema Capitis Περὶ τοῦ κέρατος τῆς ἀμαλθείας inscripti, & incidunt in pag. 122. edit. Basil. MDXLI. in 8. interprete Cornuti Conrado Clausero Tigurino, & Palaephati Philippo Phasiano Bononiensi.

IV. pag. 66. Αἰλιανοῦ Ῥωμαίυ ποικίλης ἱςορίας βιβλίον α΄. *Aeliani Romani Variae Historiae Liber I.* Inc. Δεινὸν κατὰ κοιλίαν. *Liber XIV.* des. ἥττων τοῦ κερδαίνειν ὤν. Nihil de hisce Aeliani Libris adnotandum nobis erit, quum in ipsorum nuperrima editione Lugd. Bat. Amstelod. &c. anni MDCCXXXI. in 4. Tom. II. curante Abrahamo Gronovio luculentissime adornata, collati fuerint, ut ex Praefatione colligitur, omnesque variantes lectiones summa diligentia descriptae.

V. pag. 201. *b.* Ἐκ τῶν Ἡρακλείδου περὶ πολιτειῶν. Excerpta ex *Heraclide de Politiis* Graecorum. Incipiunt a Rep. Atheniensium, nimirum: Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Desinunt in illa Thespiensium in verbis: πολλὰ ὤφειλον. Initium & finis concordat cum editis Gr. & Lat. in Thesauro Graecar. Antiquit. Iacobi Gronovii, edit. Venet. MDCCXXXV. fol. Vol. VI. pag. 2821. Notandum tamen est, pro Capite Κορκυραίων inscripto (edit. p. 2832.) in Codice legi Caput Ταραντίνων, ab edito prorsus diversum.

VI. pag. 212. *De Nili incremento variae philosophorum & historicorum sententiae*, ut in Codice II. huius Plutei, supra p. 583. §. II.

VII. pag. 214. *b.* Ἀριςοτέλυς περὶ παραδόξων ἀκυςμάτων. *Aristotelis de mirabilibus auscultationibus* Liber. Inc. Ἐν τῇ Παιονίᾳ. Des. ἥδιςα βεβιῶσθαι. Exstat in toties citata edit. T. I. a pag. 1150. ad p. 1168. lin. 30.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XIV. optimae notae. Constat foliis scriptis 244.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Aristidis Orationum volumen, quarum praevia est Tabula, sequiori aevo exarata. Eae vero sunt XLI. (2) nimirum: COD. XX.

I. pag. 1. *Aristidis Orationes Leuctricae quatuor*, scilicet II. III. IV. & V. In cit. edit. T. I. a pag. 427. ad p. 476.

II. pag. 31. *Nomine Legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

III. pag. 38. *In Smyrnam Oratio*. T. I. p. 229.

IV. pag. 41. *b. Monodia de Smyrna*. Ibid. p. 260.

V. pag. 43. *Oratio de Smyrna ad Reges Romanorum &c.* Ibid. p. 512.

VI. pag. 45. *b. Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. p. 263.

VII. pag. 49. *b. Gratulatio Smyrnaea*. Ib. p. 269.

VIII. pag. 51. *b. Eleusinia Oratio*. Ibid. p. 256.

IX. pag. 54. *De concordia ad civitates Asiae*. Ibid. p. 517.

X. pag. 67. *De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XI. pag. 76. *Oratio Rhodiaca*. Ibid. p. 539.

XII. pag. 86. *b. In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.

XIII. pag. 103. *Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. p. 236.

XIV. pag. 109. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XV. pag. 131. *b. De non agendis comoediis*. T. I. pag. 504.

XVI. pag. 136. *In Apellam genethliaca* cum argumento. Ibid. p. 68.

XVII. pag. 140. *b. In Eteoneum Oratio funebris*. Ibid. p. 75.

XVIII.

(1) In edit. θεοῖς pro ἐχθροῖς legitur.
(2) Non XLIII. ut ait Montfaucon. in suo Catalogo.

XVIII. pag. 143. *In Alexandrum funebris Oratio*. Ibid. p. 80.

XIX. p. 148. *b. Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XX. pag. 153. *Contra proditores mysteriorum*. Ibid. p. 401.

XXI. pag. 160. *b. Oratio ad Regem*. Tom. I. p. 56.

XXII. pag. 166. *Oratio Aegyptica*. T. II. p. 331.

XXIII. pag. 185. *In Minervam divinatricem Oratio*. T. I. p. 9.

XXIV. pag. 189. *In Asclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.

XXV. pag. 192. *b. In puteum Aesculapii*, Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 195. *In Herculem*. Ib. p. 31.

XXVII. pag. 197. *b. In Bacchum*. Ibid. pag. 28.

XXVIII. p. 199. *In Aesculapium*. Ibid. p. 36.

XXIX. pag. 201. *b. In Iovem*. Ib. p. 1.

XXX. pag. 205. *b. In Aegaeum pelagus*. Ibid. p. 247.

XXXI. pag. 208. *In Serapim*. Ibid. p. 47.

XXXII. pag. 213. *Isthmica in Neptunum*. Ibid. p. 17. In fine huius orationis, pag. nimirum 219. sequens subscriptio legitur: Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος μηνὶ Αὐγούστῳ κε΄. ἔτει ͵ϛϡδ΄. ἰνδ. δ΄. *Finem adcepit praesens liber mense Augusto, die XXV. anno* 6904. (Christi MCCCXCVI.) *indictione IV*. (1)

XXXIII. pag. 220. *Sacri Sermones VI*. Ib. a pag. 273. ad pag. 362. Notandum, in calce trium Orationum, scilicet Eleusiniae, Genethliacae in Apellam, & in Minervam, notas illas anni, & loci, in quo habitae sunt, adscriptas esse, quas retulimus supra pag. 585. §. VIII. XX. & XXI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. nitide exaratus, Saec. XIV. exeuntis. Constat foliis scriptis 273.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

COD. XXI. ARistotelis *de Arte Poëtica liber singularis*, ut in Codice XIV. supra p. 603. §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 22.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

COD. XXII. I. pag. 1. APhthonii *Sophistae Progymnasmata*. Vide in Codice XV. huius Plutei, supra pag. 604. §. I. Scholiis vero hinc inde adspersus est hic Liber, quae in dicta edit. desiderantur.

II. pag. 40. *Hermogenis Rhetoris de partitione statuum & quaestionum Oratoriarum*. Ib. §. II.

III. pag. 75. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV*. Ibid. §. III. Praecedunt heic pauca quaedam veluti prolegomena in sequentes Libros.

IV. p. 129. *Eiusdem de Formis Oratoriis Libri II*. Ibid. §. IV. Heic quoque praecedunt Prolegomena, quorum initium: Τὸν πολιτικὸν λόγον. Finis: ἀλήθεια, δεινότης. In calce vero Libri primi, nimirum pag. 204. *b.* hoc legitur distichon:

Ἔρρωσο, ῥητὴρ, τῇ μελιῤῥύτῳ τέχνῃ,
Τέρπου, χόρευε, ῥητόρων ἡ φαιδρότης.
Vale, Rhetor, cum melliflua arte,
Delectare, tripudia, rhetorum splendor.

V. pag. 271. *De apto & ponderoso genere dicendi methodus*. Ibid. §. V.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. nonnullis in locis recentiori manu suppletus, videlicet a pag. 1. ad 3. a 99. ad 104. & a 266. usque ad finem. Constat foliis scriptis 290.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONII DE CONSTRVCTIONE.

APollonii *Dyscoli de Syntaxi partium orationis libri IV*. quibus singulis praecedit Tabula. Liber I. inc. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς. Liber IV. des. τὸν παραναγινώσκοντα. Aldus edidit Venetiis A. MCCCCXCV. fol. cum Theodori Gazae Grammatica, qui Apollonium in plerisque secutus est. Optimam Graecolatinam debemus editionem Frid. Sylburgio Francofurti apud Andreae Vechelii heredes MDXC. 4. Vid. Fabric. B. Gr. Vol. VII. p. 1. seq. COD. XXIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 158.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

ARISTIDES.

ARistidis Orationes XI. in hoc continentur Codice, quarum ordo sequens est: COD. XXIV.

I. pag. 1. *Oratio Panathenaica*. In cit. edit. T. I. p. 91.

II. pag. 58. *Platonica secunda pro Quatuorviris*. Tom. II. p. 116. Haec autem in Codice, quinquepartita est, & hypotheses plures praesefert. Prima inc. Φασί τινες, κ. λ. & concordat cum Prolegomenis cit. edit. a pag. 10. col. 1. lin. 24. usque ad finem. Altera eadem est cum illa, quae legitur secundo loco in Cod. VI. supra pag. 590. §. II. Tertia *de Orationis genere*, inc. Τὸ δὲ εἶδος τοῦ λόγου, κ. λ. Des. ἀφαιρεῖσθαι βλάβην ταῖς λύσεσιν. Quarto loco sequitur Epigramma *in statuam Periclis*, quod vide in cit. pag. 590. §. II. Quinto denique aliud brevissimum argumentum, sive scholion in Orationis prooemium, quod inc. Τὸ προοίμιον ὡς ἐπὶ δευτερο-

λο-

(1) Memorat hunc Codicem Montfauc. Palaeogr. Graec. p. 74. sed pro *bombycino chartaceum* dicere debuerat.

λογίας, κ. λ. Des. τὸ συγγνώμην αἰτεῖν. Haec autem omnia primam Orationis partem, *de Pericle*, praecurrunt; secundae vero, & tertiae, ubi de *Cimone*, *& Miltiade* agitur, sua sunt argumenta, ut in Cod. IX. supra pag. 597. §. II.

III. pag. 166. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ib. pag. 1. Praecedit argumentum, quod inc. Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν τῷ Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος. Des. σαφέστερον τοῦτο ὀψόμεθα. In Prolegomenis cit. edit. a pag. 6. col. 2. lin. 23. ad pag. 10. col. 1. lin. 23. Huic subiicitur scholion de Orationis prooemio, cuius initium: Τὸ προοίμιον ἔλαβεν. Finis: τοῖς ἀγῶσι φυλάττει. In duas autem dividitur partes, ut in aliis Codicibus adnotavimus.

IV. pag. 224. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 233. *Oratio Sicula prior*. T. I. p. 363.

VI. pag. 241. *Oratio Sicula posterior*. Ibid. p. 376.

VII. pag. 250. *Oratio de pace prior*. Ibid. p. 391.

VIII. pag. 254. *b. Oratio de pace posterior*. Ibid. p. 399.

IX. pag. 259. *Oratio de societate prior*. Ibid. p. 477.

X. pag. 267. *Oratio de societate posterior*. Ibid. pag. 490.

XI. pag. 276. *Leuctrica prima*. Ibid. pag. 407. Praeit hypothesis, ut in edit. ac praeterea breve scholium circa Orationis prooemium, quod inc. Διαπορητικὸν τὸ προοίμιον. Des. αἱρῶμαι Λακεδαιμονίους.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 288.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PROGYMNASMATA.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica cum Commentariis, Theophrasti, Dionysii Halicarnassei, & Libanii quaedam.

COD. XXV. IN prima Codicis pagina distichon Graecum legitur cum versione Latina, nimirum:

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει τῷ τε χαλινῷ,
Μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.
Vlnali Nemesis baculo frenisque monet, ne
Infrenum dicas quid, faciasve nimis.

Pag. 2. Nomen, forte possessoris, occurrit maiusculis expressum litteris hoc pacto: LIBER RHETORICORVM GEORGII VIRGITII RHITHIMNAEI CRETENSIS.

Pag. 3. *b.* Quaedam parvi momenti *de virtutibus animae & corporis &c.*

Pag. 4. *b.* Excerptum ex Platonis Dialogo, qui inscribitur *Gorgias*.

Pag. 5. *b.* Nomen amanuensis hoc disticho iambico:

Μέγιστε Χριστὲ καὶ βροτῶν εὐεργέτα,
Θεόδωρον φύλαττε τὸν σὸν οἰκέτην.
Maxime Christe, in mortales beneficus,
Theodorum tuere tuum famulum.

I. pag. 6. Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς. *Prolegomena Rhetoricae*. Inc. Τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὡρίσαντο. Πλάτων μὲν γὰρ εἶπεν, κ. λ. Des. καὶ τὰ πολλὰ, ἃ μηχανώμενος ποιεῖ πρὸς κτῆσιν τῆς ὑγιείας, πράξεώς εἰσιν. Pag. 9. *b.* Προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων. *Prolegomena in Progymnasmata* Aphthonii, quae mox sequuntur. Inc. Προγύμνασμά ἐστιν ἄσκησις μετρίων πρὸς μειζόνων ἐπίῤῥωσιν πραγμάτων. Des. καὶ περὶ τὸ πανηγυρικὸν γυμνασία. Aphthonii textus inc. a pag. 19. *b.* cui praemittitur Index Capitum. Commentariorum initium fit a pag. 29. post Caput inscriptum, Ὅρος ἐγκωμίου, & ita habet: Μετὰ τὰ προλαβόντα προγυμνάσματα τίθειται τὸ ἐγκώμιον, ὡς τελείαν ἔχον πανηγυρικοῦ λόγου διαίρεσιν. Continuantur deinde usque ad finem, singulis Aphthonii progymnasmatum sectionibus subiecta.

II. pag. 49. *b.* Προλεγόμενα τῶν στάσεων. *Prolegomena in Partitiones statuum & quaestionum Oratoriarum Hermogenis*. Inc. Ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχώς. Des. τοῦ πεπραγμένου. His adiicitur Caput quoddam inscriptum: Πῶς ἐπιγνωσόμεθα τὰς στάσεις. Quomodo *dignoscemus partitiones*. Hermogenis textus incipit a p. 57. *b.* Huius quoque Libri ubertimus est Commentarius, & textui interfertus. Inc. Ἀληθῶς μὲν ἀποδίδωσι τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον ὁ Ἑρμογένης. τέχνην μέν τοι αὐτὴν εἶναι φανερῶς φησιν, κ. λ.

III. pag. 131. *b.* Προλεγόμενα τῶν εὑρέσεων. *Prolegomena in Libros IV. de Inventione Oratoria*. Inc. Περὶ εὑρέσεων ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον, καί τοι καὶ τῶν ἄλλων πραγματειῶν Ἑρμογένους εὑρέσεις τινὰς εἰσαγουσῶν, κ. λ. Des. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Hermogenis textus incipit a pag. 133. *b.* Commentarii vero initium est: Πρώτην καὶ καλλίστην εὕρεσίν φησιν τῶν προοιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως, κ. λ.

IV. pag. 185. *b.* Προλεγόμενα τῶν ἰδεῶν. *Prolegomena in Libros II. de formis Oratoriis*. Inc. Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον ἔχειν. Des. συνθήκην, ἀνάπαυσιν, ῥυθμόν. Hermogenis textus incipit a pag. 186. Commentarius vero pag. ead. *b.* hoc pacto: Τὸ χρήσιμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν, ὡς ἐξ αὐτοῦ πάρεστι γνῶναι, κ. λ.

V. p. 271. *b. Eiusdem Hermogenis de eloquentia, sive de apto & solerti genere dicendi methodus*, item cum Commentario, qui inc. Ἰστέον, ὅτι τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἡ μέθοδος, ὅπερ ἐπὶ τῆς λέξεως τὸ σχῆμα, κ. λ. Brevissimus tamen est, & scholia potius dici possunt hac illac adspersa, quam Commentarius perpetuus.

VI. p. 283. *Synopsis de figuris ab Hermogene memoratis in libris de Inventione, & de Formis dicendi*. Vide in Cod. XIV. Plut. LV. supra p. 278. §. III.

VII. pag. 284. *b. Theophrasti Characte-*
res.

res XV. (1) ut supra in Cod. XVIII. huius Plutei pag. 609. §. V.

VIII. pag. 289. *b. Dionysii Halicarnassei de compositione nominum ad Melitium Rufum Epitome*. Concordat cum illa dicti Codicis XVIII. supra pag. 608. §. IV.

IX. pag. 303. *b.* Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις. *Problemata Rhetorica in status*, sive, *quaestiones Oratorias*. Inc. Νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν μήτε τὸν ἐπίτροπον, μήτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν. Des. καὶ κρίνεται παρανομίας.

X. pag. 308. Sequuntur duae Libanii sophistae Declamationes, quarum prima est *Menelai ad Troianos Oratio pro reddenda Helena*, ut in edit. Paris. Gr. Lat. apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. I. pag. 189. Altera pag. 312. *Morosus se deferens, quod uxorem loquacem duxerat*. Ibid. p. 300. Imperfecta est in fine: desinit enim in verbis: ὥς τε καὶ τῶν τεττίγων, ὁ μὲν . . . . . quae incidunt in pag. 310. lin. 39. In calce Codicis legitur brevis ratio praeparandi aurum, quo solebant a veteribus ut vocabant illuminatoribus litterae depingi, quae ita habet: Εἰ βύλει μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς χρυσογραμμίας, ποίησον οὕτως. λαβὼν τὸ χρυσάφιον ὅσον θέλεις, ἔμβαλε αὐτὸ εἰς τὸν ἄμμονα, καὶ κρούσον πολλάκις ἕως ἂν ποιήσῃς αὐτὸ ἄχρι καὶ τοῦ λεπτοτάτου.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 317.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONIVS DE CONSTRVCTIONE.

COD. XXVI. Continet hic Codex *Apollonii Dyscoli de Constructione Libros tres priores* tantum, cum aliquot scholiis in margine. In prima pagina ita scriptum legitur: *Olim Petri de Medicis recuperatus a Fratribus S. Marci de Florentia de manibus Domini Ioannis Lascaris Graeci: & relatus ab Ecclesia S. Antonii ad Portam Faventinam anno 1497. die 31. Martii.*

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 138.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Quibus adde

Hermogenis Rhetorica Opera, Pselli, & Anonymi quaedam.

COD. XXVII. I. pag. 1. *Aphthonii sophistae progymnasmata*. Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε. Des. γενήσεται πάθους. Alibi etiam occurrerunt. Instructa sunt autem scholiis marginalibus valde crebris.

II. pag. 35. Ἑρμογένους ῥήτορος προγυμνάσματα, *Hermogenis Rhetoris progymnasmata*, Capitibus XII. distincta. Inc. Τὸν μῦθον ἀξιοῦσι πρῶτον προσάγειν τοῖς νέοις, διότι τὰς ψυχὰς αὐτῶν πρὸς τὸ βέλτιον ῥυθμίζειν δύναται, ἔτι οὖν αὐτοὺς ἁπαλὰς ὄντας ἀξιοῦσι τάττειν, κ. λ. Des. τῷ δυνατῷ δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὅτι οὐδὲ δύναται λέγειν· τῷ πρέποντι δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὡς εἰς δόξαν βλάπτει. Si titulo praefixo, quem retulimus, fides habenda est, conicere inde possemus, primum hoc esse ex iis quinque scriptis, (2) quibus totum constabat Hermogenis Opus rhetoricum, & ex quibus posteriora tantummodo quatuor ad nos pervenisse testatur Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 429. initio §. V. Ac profecto Capitum numerus, quae sunt XII. coniecturam confirmaret; totidem enim progymnasmata sua proposuisse Hermogenem, patet ex Graeca eiusdem rhetoricae synopsi, quam sub Matthaei Camariotae nomine edidit Hoeschelius, ubi haec habentur: Τὰ ῥητορικὰ προγυμνάσματα εἰς δώδεκα περιέστησε πρὶν ὁ Ταρσεὺς Ἑρμογένης, εἰς ὕστερον δὲ ταῦτα εἰς δέκα καὶ τέσσαρα παρεξέτεινεν ὁ Ἀντιοχεὺς Ἀφθόνιος (3). Ex quibus verbis colligitur, Aphthonium in Hermogenis Progymnasmata scripsisse; quae quum ille magis perspicue explicuisset, & exemplis declarasset, factum fuit, ut servato Aphthonii libro, Hermogenis ille neglectus fuerit, ac propterea paene perierit. Vtcumque tamen se res habeat, quum in hoc Codice vetustatis non adspernandae post Aphthonii Progymnasmata prolixiora, habeantur alia breviora, Hermogenis nomine apposito, hoc illi opus vindicare quis prohibet?

III. pag. 52. *Hermogenis Institutio Rhetorica de partitione statuum & quaestionum oratoriarum*. Praecedunt Prolegomena quaedam, quorum initium: Τί ἐστι ῥήτωρ; ἀνὴρ πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιστήμων, κ. λ.

IV. pag. 101. *Eiusdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Praecedit in ipsos Prooemium, incipiens: Ὅτι τοῦ πολιτικοῦ λόγου μέρη εἰσὶ τέσσαρα, προοίμια, διηγήσεις, πίστεις, ἐπίλογοι, κ. λ. Desinens vero, καὶ οὕτω γίγνεται καὶ καλεῖται ἡ μικρὰ σύνοψις τοῦ πρώτου τόμου τῶν προοιμίων. Tum subiiciuntur alia Prolegomena, quorum initium: Ἰστέον, ὅτι σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνογράφος, κ. λ.

V. pag. 181. *b. Eiusdem de Formis dicendi Libri II.* item cum prolegomenis, quae inc. Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ καὶ τὸ δυνατὸν ἔχειν, τουτέστι τὸ δυνάμενον πεῖσαι, κ. λ. Des. καὶ τοιάδε ἡ διήγησις οὐκ ἂν ἐπιτύχοι τοῦ σκοποῦ.

VI. pag. 275. *Eiusdem de eloquentia, sive de*

(1) Hos omisit Montfauconius.

(2) Quinquepartitam fuisse Hermogenis Rhetoricam, diserte docet Tzetzes Chil. VI. hist. 79. cuius haec sunt verba:

——— εἰς πέντε διαιρεῖται,
Εἴς τε τὰ προγυμνάσματα, στάσεις καὶ τὰς εὑρέσεις,
Ἰδέας, καὶ πρὸς μέθοδον δεινότητος σὺν τούτοις.

Ex quibus patet priorem Rhetoricae partem fuisse Progymnasmata, de quibus sermo est.

(3) Hermogenes enim in uno eodemque progymnasmate confirmationem & confutationem coniunxit, & in uno quoque vituperationem & laudem. Aphthonius postea haec divisit, ac propterea quatuordecim progymnasmata proposuit.

de apto & solerti genere dicendi methodus. In hanc nulla sunt prolegomena, sed tantummodo scholia in ora libri hinc inde adspersa, quemadmodum etiam in reliquos omnes Hermogenis Tractatus, quos hactenus recensuimus, & quorum initium, & finis cum edit. toties cit. mirifice concordant.

VII. pag. 296. Σύνοψις τῶν περὶ τοῦ κάλλους. *Synopsis de pulcro, simplici, & dulci genere dicendi*. Inc. Ἔννοιαι, ἢ μέθοδοι τοῦ τοιούτου κάλλους οὐκ εἰσὶ, κ. λ. Des. εἰ περιστατικὸν αἰτιώμενος, πράγματι συγχωροίης, μετάληψις. Auctor Anonymus.

VIII. pag. 297. Περὶ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν τοῦ Ψελλοῦ. *Pselli de tribus figuris syllogismorum, & de hypotheticis syllogismis, & alia dialectica*. Inc. Τῆς συνόψεως συλλογισμῶν στοχαζόμενοι. Des. οὔτε κατὰ μέρος. Videntur imperfecta.

IX. pag. 312. *Historiae quaedam fabulares in Homerum*, quibus versiculi VI. praecurrunt. Inc. Ποτιδαία πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Θράκῃ. Des. ἔστι δὲ αὕτη. . . . . Imperfectae sunt. His subiiciuntur pag. 314. denominationes quorumdam locorum, & populorum, veluti Longobardorum, Venetorum, Calabrorum &c.

X. pag. 315. Ἐθνικαὶ διάλεκτοι Λεσβώνακτος. *Lesbonactis Dialecti gentium*. Inc. Οἱ Εὐβοεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα. Des. πάντες οἱ Αἰγύπτιοι βοῶσιν. Nihil de hoc Lesbonactis Opusculo apud Fabricium occurrit.

XI. pag. 317. *Fragmenta quaedam Grammatica* sine principio. Inc. . . . . καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι ῥίπτω· καὶ διατί τρέπεται τὸ ε εἰς ι; ἐπειδὴ τὸ ε ἡνίκα πλεονάσῃ καὶ ἕτερον σύμφωνον τρέπεται εἰς ι. Des. περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. Vtrum autem postrema sint totius Tractatus, quum auctoris nomen lateat, prorsus ignoramus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. tineis passim conrosus, ac male redactus. Constat foliis scriptis 320.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

AESCHINIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aliae Anonymi.

COD. XXVIII. I. pag. 1. Aeschinis Epistolas, aliae novem praecedunt ἀδέσποτοι, tantumque illius nomine, ad quem scriptae sunt, in extrema marginis ora apposito.

I. inc. (1) Ἔδει τὴν βουλὴν ἡμῖν, κ. λ.

II. Σαρτοριάνῳ, inc. Ῥήτωρ ὢν ἀγαθός.

III. Πρισκιάνῳ, inc. Πολλαχόθεν αἰδοῦμαι Μόνιμον.

IV. Εὐδαίμονι, inc. Θάλλης ἠδικῆσθαί φησιν.

V. Ἀνδρονίκῳ, inc. Ἀλλ' ἐγώ σοι παρὰ τοῦ Δημοσθένους.

VI. Δημητρίῳ, inc. Σὺ μὲν οὐκ ἐᾷς αἰτεῖν.

VII. Δατιανῷ, inc. Ἐπειδὴ πάλαι τῆς βοηθείας.

VIII. Πολυχρονίῳ, inc. Δέχου δὴ ἀμφοῖν ὑπὲρ ἑνὸς ἔργου.

IX. Ἡσυχίῳ, inc. Ἀκούω παῖδα γεωργόν. Hae non occurrunt in Collectione Cuiaciana.

II. pag. 5. *b*. Sequuntur *Aeschinis Epistolae XII*. quotquot sunt in cit. Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46. Post Epistolam tertiam hoc legitur Epigramma distichon:

Ὄμμασι πυρσοτόκοισιν ἀλάστορες εἴκετε πάντες.
Οὐ θέμις ἀντιθέους ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύειν.
Oculis quicumque estis ignivomis, scelesti omnes abite.
Non decet profanos sacra in aede versari.

III. pag. 27. Vltimo loco legitur Epistola & ipsa ἀδέσποτος, Ἀνατολίῳ tamen inscripta. Inc. Οἷα τετόλμηται οὐ παρὰ τὸν Ἴστρον, κ. λ. Des. ὁ κωλύων ταῦτα τολμᾶσθαι. Non adest in Collectione Cuiaciana.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 12. Saec. XV. Constat foliis scriptis 29.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

APOLLODORI ATHENIENSIS BIBLIOTHECA.

Continet hic nitidissimus Codex *Apollodori, Asclepiadae filii, Atheniensis Grammatici, discipuli Aristarchi Grammatici, Bibliothecam*, sive *de Diis Libros III*. de quorum editionibus agit Fabricius B. G. Vol. II. pag. 660. seqq. Inc. Οὐρανὸς πρῶτος. Des. σύννην ἀπέκλεισεν. Concordat initium & finis totius Operis cum edit. Graec. Lat. Salmurii MDCLXI. in 4. curante Tanaquillo Fabro. In Codice nostro nulla Librorum divisio est. COD. XXIX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 92.

(1) Haec tamen prima neque auctoris, neque eius, ad quem missa est, nomen habet.

FINIS PLVTEI LX.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXIX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVIII.

CODEX I.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

Ontinet hic optimae notae Codex, *Plutarchi Chaeronensis Vitas Parallelas XLVIII.* in tres Libros divisas, quorum prior XVIII. alter XIV. tertius XVI. continet. Praecedit in primo folio Πίναξ τῶν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ τοῦ Πλουτάρχου λόγων παραλλήλων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης βίβλου. *Tabula Plutarchi Vitarum Parallelarum primi, secundi, & tertii libri, quae in hoc continentur Volumine*, exhibens titulos, & initia singularum. Ordo autem ipsarum sequens est:

I. pag. 2. Post titulum, Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων λόγοι, βιβλίον πρῶτον, *Sapientis Plutarchi Vitarum parallelarum Liber primus*, prima inscribitur: Θησεύς. *Theseus*. Inc. Ὥσπερ ἐν ταῖς γεωγραφίαις. Des. προσονομάζομεν In ed. Graec. Lat. Paris. typis Regiis A. MDCXXIV. T. I. p. 1.

II pag. 8. Ῥωμύλος. *Romulus*. Inc. Τὸ μέγα. Des. τέκνωσιν. Ibid. p. 17.

III. pag. 16. Σόλων. *Solon*. Inc. Δίδυμος ὁ γραμματικός. Des. τοῦ φιλοσόφου. Ibid. p. 78.

IV. pag. 22. *b.* Ποπλικόλας. *Poplicola*. Inc. Τοιούτῳ δέ. Des. ἐνεποίησεν αὐτῷ. Ibid. pag. 97.

V. pag. 28. Θεμιστοκλῆς. *Themistocles*. Inc. Θεμιστοκλεῖ δέ. Des. γενόμενος. Ibid. p. 111.

VI. pag. 34. *b.* Κάμιλλος. *Camillus*. Inc. Περὶ δὲ Φουρίου. Des. ἀποθανόντες. Ibid. pag. 129.

VII. pag. 43. *b.* Ἀριστείδης. *Aristides*. Inc. Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. Des. δικαίως. Ibid. p. 318.

VIII. pag. 50. Κάτων. *Cato Maior*. Inc. Μάρκῳ δὲ Κάτωνι. Des. ἔμελλεν. Ibid. p. 336.

IX. pag. 57. *b.* Κίμων. *Cimon*. Inc. Περιπόλτας. Des. ὁ Ἑλληνικὸς ἀγών. Ibid. p. 478.

X. pag. 62. Λούκουλλος. *Lucullus*. Inc. Τῷ δὲ Λουκούλλῳ. Des. ἀμφοτέροις. Ibid. p. 491.

XI. pag. 74. Περικλῆς. *Pericles*. Inc. Ξένους τινάς. Des. γενέσθαι. Ibid. p. 153.

XII. pag. 82. Φάβιος Μάξιμος. *Fabius Maximus*. Inc. Τοιούτου. Des. τὸ πρωτεῖον. Ibid. p. 174.

XIII. pag. 89. Νικίας. *Nicias*. Inc. Ἐπεὶ δοκοῦμεν. Des. προεῖπεν. Ibid. p. 523.

XIV. pag. 96. Κράσσος. *Crassus*. Inc. Μάρκος δὲ Κράσσος. Des. ἐποίησεν. Ibid. pag. 543.

XV. pag. 105. Γάϊος Μάρκιος. *Caius Marcius Coriolanus*. Inc. Ὁ Μαρκίων οἶκος. Des. ὁμολογήσαντες. Ibid. p. 213.

XVI. pag. 112. *b.* Ἀλκιβιάδης. *Alcibiades*. Inc. Τὸ Ἀλκιβιάδου γένος. Des. τοῦ καλοῦ γενομένῳ. Ibid. p. 191.

XVII. pag. 121. *b.* Δημοσθένης. *Demosthenes*. Inc. Ὁ μὲν γράψας. Des. διηκούσαμεν. Ibid. pag. 846.

XVIII. pag. 127. Κικέρων. *Cicero*. Inc. Κικέρωνος δέ. Des. ὠμότητος. Ibid. p. 861.

XIX. pag. 140. Πλουτάρχου βίων παραλλήλων βιβλίον δεύτερον. Φωκίων. *Plutarchi Vitarum Parallelarum Lib. II. Phocion*. Inc. Δημάδης. Des. γενομένης. Ibid. p. 739.

XX. pag. 146. *b.* Κάτων. *Cato Minor*. Inc. Κάτωνι δέ. Des. ἀπέθανεν. Ibid. p. 759.

XXI. pag. 159. *b.* Δίων. *Dio*. Inc. Ἆρά γε ὥσπερ. Des. γέγραπται. Ibid. p. 958.

XXII. pag. 169. *b.* Βροῦτος. *Brutus*. Inc. Μάρκου δὲ Βρούτου. Des. ἐκέλευσεν. Ibid. pag. 984.

XXIII. pag. 179. *b.* Αἰμίλιος. *Aemilius*. Inc. Ἐμοὶ μέν. Des. γενέσθαι. Ib. p. 255.

XXIV. pag. 187. *b.* Τιμολέων. *Timoleon*. Inc. Τὰ μὲν Συρακουσίων. Des. οὐκ ἔχοντος. Ib. pag. 236.

XXV. pag. 195. Σερτώριος. *Sertorius*. Inc. Θαυμαστὸν. Des. κατεγήρασεν. Ibid. p. 568.

XXVI. pag. 200. *b.* Εὐμενής. *Eumenes*. Inc. Εὐμενῆ δέ. Des. ἐποίησεν. Ibid. pag. 583.

XXVII.

XXVII. pag. 205. *b.* Φιλοποίμην. *Philopoemen*. Inc. Κάσανδρος. Des. Φιλοποίμενος. Ibid. p. 356.

XXVIII. pag. 210. Τίτος. *Titus*. Inc. Ο῾ν δὲ. Des. δόξωμεν. Ibid. p. 369.

XXXIX. p. 215. Πελλοπίδας. *Pelopidas*. Inc. Κάτων ὁ πρεσβύτατος. Des. παρανομημάτων. Ibid. p. 277.

XXX. pag. 223. *b.* Μάρκελλος. *Marcellus*. Inc. Μάρκον δὲ Κλαύδιον. Des. ἀρετῆς. Ibid. p. 298.

XXXI. pag. 231. *b.* Α᾽λέξανδρος. *Alexander*. Inc. Τὸν Α᾽λεξάνδρυ τοῦ βασιλέως βίον. Des. τὴν διάνοιαν. Ibid. p. 664.

XXXII. pag. 248. Καῖσαρ. *Caesar*. Inc. Τὴν Κίννα. Des. ἀπέθανεν. Ibid. pag. 707.

XXXIII. p. 266. Πλυτάρχυ βίων παραλλήλων βιβλίον τρίτον. Δημήτριος. *Plutarchi Vitarum Parallelarum Liber III. Demetrius*. Inc. Οἱ πρῶτοι. Des. ἐπεισαγαγεῖν. Ibid. p. 888.

XXXIV. pag. 276. Α᾽ντώνιος. *Antonius*. Inc. Α᾽ντωνίυ. Des. ἐξήγαγεν. Ibid. p. 915.

XXXV. pag. 293. Πύῤῥος. *Pyrrhus*. Inc. Θεσπρωτῶν. Des. γενόμενος. Ibid. p. 383.

XXXVI. pag. 302. Μάριος. *Marius*. Inc. Γαΐυ Μαρίυ. Des. ἀπέκτεινεν. Ibid. p. 406.

XXXVII. pag. 313. Α῎ρατος. *Aratus*. Inc. Παροιμίαν. Des. καθ᾽ ἡμᾶς. Ibid. p. 1027.

XXXVIII. pag. 323. *b.* Α᾽ρτοξέρξης. *Artoxerxes*. Inc. Ο῾ μὲν πρῶτος. Des. ὑπερβαλλόμενον. Ibid. p. 1011.

XXXIX. p. 329. *b.* Α῏γις, καὶ Κλεομένης. *Agis, & Cleomenes*. Inc. Οὐκ ἀτόπως. Des. συνῳκείωσαν. Ibid. p. 795.

XL. pag. 341. *b.* Τιβέριος ϗ Γάϊος Γράγχοι. *Tiberius & Caius Gracchi*. Inc. Η῾μεῖς δέ. Des. γεγονέναι. Ibid. p. 824.

XLI. pag. 350. Λυκῦργος. *Lycurgus*. Inc. Περὶ Λυκέργυ. Des. περὶ τοῦ Λυκούργου. Ibid. p. 39.

XLII. pag. 358. Νουμᾶς. *Numa*. Inc. Ε῎στι δὲ. Des. συναρμόσαντα. Ibid. p. 59.

XLIII. pag. 365. *b.* Λύσανδρος. *Lysander*. Inc. Α᾽κανθίων. Des. ἔχοντα. Ibid. p. 433.

XLIV. pag. 372. Σύλλας. *Sylla*. Inc. Λεύκιος δέ. Des. τὸ πρωτεῖον. Ibid. p. 451.

XLV. pag. 383. Α᾽γησίλαος. *Agesilaus*. Inc. Α᾽ρχίδαμος. Des. γεγονότα. Ibid. pag. 596.

XLVI. pag. 392. *b.* Πομπήϊος. *Pompeius*. Inc. Πρὸς Πομπήϊον. Des. συμμαχήσων. Ibid. p. 619.

XLVII. pag. 410. Γάλβας. *Galba*. Inc. Ο῾ μὲν Α᾽θηναῖος. Des. ἀπέλιπεν. Ibid. p. 1053.

XLVIII. pag. 415. *b.* Ο῎θων. *Otho*. Inc. Ο῾ δὲ νεώτερος. Des. τυχόντες. Ibid. pag. 1066.

In fine rubris litteris haec adscribuntur: Ο῾ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ε᾽γράφη ϗ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ τὴν Ι᾽ταλίαν ἐν τῇ πόλει Μάντουα κατὰ μηνὸς Μαΐου δευτέρης, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης τοῦ ,ϛϡλθ᾽ ἔτους, κατὰ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Χριςοῦ ,αυκθ᾽. ταῖν χεροῖν Γηράρδου ἐκ Πατρῶν παλαιῶν (1). *O Deus noster, qui omnia imples, tibi gloria. Scriptus est & absolutus liber hic in Italia, in civitate Mantuae, mense Maio, die II. feria IV. indictione VIII. anno 6939. Christi autem oeconomiae secundum carnem A. MCCCCXXIX.* (2) (imo MCCCCXXXI.) *manu Gerardi ex antiquis Patribus*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XV. nitidissimus, egregiis ornatus picturis initio singulorum librorum, ac diligentissime exaratus. Constat foliis scriptis 419.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.

THVCYDIDES.

COD. II.

IN hoc antiquissimo atque optimo Codice *Thucydidis Historia Peloponnesiaca* continetur, libris VIII. distincta, quorum initium & finis concordat cum editione Amstelodamensi apud R. & I. Wesienios, & Guil. Smith MDCCXXXI. fol. ex recensione Caroli Andreae Dukeri, qui ope huius pretiosissimi Codicis suam hanc splendidissimam editionem reddere meliorem potuisset. Inc. Θουκυδίδης Α᾽θηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων ϗ Α᾽θηναίων. Des. θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Α᾽ρτέμιδι. Duo versus sequuntur in editione, qui recentiori manu in Codice additi sunt, nimirum: ὅταν ὁ μετὰ τῦτο τὸ θέρος χειμὼν τελευτήσῃ, ἓν καὶ εἰκοςὸν ἔτος πληροῦται. Mox eadem manu, cui Codicem debemus litteris maioribus scriptoris nomen ita adpositum est:

DEO GRATIAS PETRVS SCRIPSIT.

Tandem intricatissimo charactere sequitur tetrastichon ἄδηλον *in Thucydidem*, quod legitur in Anthologiae Libro I. Cap. XLIV. sed quum in aliquibus verbis differat ab edito, subiiciendum duximus. Ita vero habet:

Ω῏ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ᾽ ἐς χέρας, εἰ δὲ πέφυκας (3)
Νῆϊς Μουσάων (4), ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ γὰρ (5) οὐ πάντεσσι βατὸς, παῦροι δ᾽ ἀγάσαντο
Θυκυδίδην Ο᾽λόρυ, Κεκροπίδην τὸ γένος.

In margine scholia occurrunt ut plurimum diversa ab editis, tam antiqua eiusdem scriptoris, quam recentiori manu exarata. Inter antiqua accensendum est illud, quod in fine Libri IV. pag. 281. legitur hoc pacto:

Τῶν εἰς ιγ᾽. τέλος τῆς ζ᾽.

Α᾽πορῦσί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, Διατί Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ θ, ὀκτὼ συνεγράψατο ἱςορίας· ὁ δὲ Η῾ρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ η, εἶπεν ἐννέα. ὧν ἡ λύσις ψυχροτέρα, Ο῞τι, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ η ἕως τοῦ ρ ἐννέα ςοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τῦ θ ἕως τοῦ ο ὀκτώ εἰσι, τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες, καὶ τὸ

(1) Innuit hanc subscriptionem Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 77. ubi bene admonet, quod si annus Mundi sit 6939. annus Christi debeat esse MCCCCXXXI. non MCCCCXXIX.

(2) In Catalogo Montfauc. typographi errore legitur 1409. pro 1429.

(3) In edit. δέ γε πάμπαν.

(4) In edit. ἔφυς Μυσέων.

(5) In edit. Εἰμὶ δέ γ᾽.

μετ' αὐτό. Ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, Ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ μίαν συνεγράψατο· ϗ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ή τὴν ὅλην ἱστορίαν, οἱ δὲ εἰς ιγ'. τὴν α' εἰς β'. ϗ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'.

Ἰστέον δὲ, ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Αἰσχύλον ϗ Πίνδαρον ἐμιμήσατο, εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα, εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον. ὅθεν ϗ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειούμεθα· εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς Ἰσοκρατικοὺς Εὐριπίδην ϗ τοὺς ἄλλους. τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν· εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. Recentiorum vero scholiorum specimen esto illud, quod legitur p. 80. *b.* paullo post initium Libri II. in illa verba: οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, κ. λ. edit. cit. pag. 102. lin. 6. quod ita habet: Οὐκ ἐπὶ τοῦ μεγάλως ἐνταῦθα κεῖται ἡ λέξις, ἀλλὰ μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ φανερῶς. προείρηται γὰρ, ὅτι ῥίζα ϗ αἰτία καὶ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τὰ κατὰ Πλάταιαν ἐγένετο, ϗ οὐ πρόφασις. πρόφασις μὲν γὰρ ἦν φανερὰ τοῦ λόγου τὰ κατὰ Ἐπίδαμνον καὶ Κέρκυραν. ἔπειτα ἡ τῶν Ἀθηναίων αὔξησις, ἥτις ἀφανὴς μὲν ἦν τῷ λόγῳ, ἀληθεστάτη δὲ αἰτία. ταῦτα μὲν οὖν προφάσεις ἦσαν καὶ αἰτίαι τοῦ πολέμου, οὐ μέντοι ϗ ἀρχή. τὰ δὲ κατὰ Πλάταιαν ἀρχὴ γέγονε τοῦ πολέμου, καθὼς καὶ οὗτος εἶπεν ἐν τῇ ἀρχῇ οὕτως εἰρηκώς· ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, τουτέστιν, ὡς τότε ἀρχὴν εἰληφότος τοῦ πολέμου, ϗ φανερῶς τῶν σπονδῶν λελυμένων, καὶ μηδεμιᾶς λειπομένης ἔτι ἀναβολῆς πρὸς τὴν μάχην. De huiusmodi vero scholiis vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 872.

Codex Graec. membranaceus Ms. insignis in fol. min. Saeculi X. charactere paene quadrato, cuius primae sex paginae alia manu suppletae sunt. Constat foliis scriptis 512.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

COD. III. Antequam Opera, quae in hoc continentur Volumine recenseamus, monendus est lector, huius, & sequentis Codicis ordinem ab eo, qui bibliothecam primitus digessit, inversum fuisse, quum hic, utpote tertium Parallelarum Vitarum Librum continens, illum, in quo prima earumdem pars exhibetur, sequi debuisset. Calligraphus igitur, cuius in calce Codicis nomen legitur, quum Plutarchi Vitas XLVIII. exarasset, totumque Volumen in nimiam excrevisset molem, vel ipse, vel alius quispiam in tria divisit, quorum primum Vitas XVIII. alterum XI. tertium XIX. continebat, ex quibus Volumen secundum intercidit, ut patet tum ex earumdem tabula item in calce Codicis subiecta, in qua singulae usque ad quadragesimam octavam enumerantur, tum ex quaternionum numeratione in imo margine apposita; quum enim prima pars (1) in quaternione κϛ'. sc. *XXVI.* desinat, tertia vero (2) incipiat a quaternione μγ'. sc. *XLIII.* colligas deesse secundam, quaternionibus XVI. compositam (3). Hoc praenotato, Vitas, quae in hoc continentur Volumine, recenseamus. Eae vero sunt:

I. pag. 1. *Phocionis*. In edit. cit. p. 739. (4).
II. pag. 10. *b. Catonis*.
III. pag. 30. *Dionis*.
IV. pag. 44. *b. Bruti*.
V. pag. 59. *b. Paulli Aemilii*.
VI. pag. 71. *Timoleontis*.
VII. pag. 82. *b. Sertorii*.
VIII. pag. 90. *b. Eumenis*.
IX. pag. 98. *Philopoemenis*.
X. pag. 104. *b. Flaminii*.
XI. pag. 112. *b. Pelopidae*.
XII. pag. 123. *b. Marcelli*.
XIII. pag. 135. *Alexandri*.
XIV. pag. 160. *b. Caesaris*.
XV. pag. 180. *b. Syllae*.
XVI. pag. 196. *b. Agesilai*.
XVII. pag. 210. *b. Pompeii*.
XVIII. pag. 238. *Galbae*.
XIX. pag. 245. *b. Othonis*.

Scholia quaedam rara occurrunt in margine, e quibus unum, quod habetur pag. 136. in verba κλύδωνές τε καὶ μιμάλλονες, κ. λ. paullo post initium Vitae Alexandri, heic descripsimus: Κλύδωνας οἱ Μακεδόνες τὰς μαινάδας καὶ βάκχας καλοῦσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένας οἱονεὶ κλώζειν, ὅ ἐστι τὸ διὰ στομάτων ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν καὶ θορυβεῖν· ϗ μιμαλλόνες αἱ βάκχαι ϗ βοηδρόμοι αἱ μετὰ βοῆς ϗ ἐκπλήξεως περιιοῦσαι διὰ τὸ εἶναι κάτοχοι, ἃς ϗ γεγωνοκόμους καλεῖ ἀπὸ τοῦ γεγωνώσκειν ϗ θορυβεῖν τὴν κόμην.

In fine legitur: Δόξα σοι ὁ Θεὸς, δόξα σοι. Ἐγράφη ϗ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἐν ἡμέρᾳ ε'. τρίτην ἄγοντος αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν, ἔτει ,ϛϡζ'. ἰνδ. ζ. Ὁ δὲ γράψας Ἀνδρέας θύτης ϗ ταβουλλάριος ὁ Λεαντηνός. Τῷ θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντί με. *Gloria tibi Deus, gloria tibi. Scriptus & absolutus est hic liber mense Octobri, feria V. die eiusdem mensis III. anno* 6907. (Chr. MCCCXCIX.) *indictione VII. Qui autem scripsit est Andreas sacerdos, & Tabularius Leantinus. Deo gratia, qui me redemit.* Meminit huius subscriptionis Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 74. Hanc sequitur Vitarum Tabula, uti paullo ante monuimus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis. Constat foliis scriptis 251.

ΠΛΟΥ-

(1) Hanc exhibet Codex IV. qui sequitur.
(2) Hanc exhibet Codex III. quem prae manibus habemus.
(3) Vitae in hac secunda parte comprehensae, erant, *Demetrii, Antonii, Pyrrhi, Marii, Arati, Artoxerxis, Agidis & Cleomenis, Caii & Tiberii, Lycurgi, Numae, & Lysandri*.
(4) Brevitatis gratia deinceps editionem citare omittemus, quum id semel praestitum a nobis fuerit in Codice I. huius Plutei.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ.

PLVTARCHI PARALLELA.

COD. IV. HIc nitidissimus Codex & elegantissima pictura in fronte exornatus *Plutarchi Parallelarum vitarum Librum I.* continet, videlicet:

I. pag. 1. *Thesei*.
II. pag. 12. *Romuli*.
III. pag. 28. *Solonis*.
IV. pag. 40. *b. Poplicolae*.
V. pag. 51. *Themistoclis*.
VI. pag. 63. *Camilli*.
VII. pag. 80. *Periclis*.
VIII. pag. 95. *Fabii Maximi*.
IX. pag. 108. *Cimonis*.
X. pag. 117. *Luculli*.
XI. pag. 140. *C. Marcii*.
XII. pag. 154. *b. Alcibiadis*.
XIII. pag. 171. *b. Aristidis*.
XIV. pag. 184. *b. Marci Catonis Senioris*.
XV. pag. 199. *Niciae*.
XVI. pag. 212. *b. Marci Crassi*.
XVII. pag. 230. *b. Demosthenis*.
XVIII. pag. 240. *b. Ciceronis*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis, ab eodem Andrea sacerdote, de quo supra, descriptus. Constat foliis scriptis 259.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

SOCRATIS SCHOLASTICI HISTORIA ECCLESIASTICA.

Ac praeterea

Evagrii Scholastici Ecclesiasticae Historiae Libri VI.

COD. V. I. pag. 1. ΣΩκράτους Σχολαςικοῦ ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας τόμος Α'. *Socratis Scholastici Historiae Ecclesiasticae Liber I.* Inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. *Liber VII.* des. Θεοδοσίου δέδοτο. Vt in editione Amstelod. apud Wetstenium MDCC. T. II.

II. pag. 193. Εὐαγρίου Σχολαςικοῦ Ε'πιφανέως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας τόμος Α'. *Evagrii Scholastici Epiphaniensis, & ex praefectis Historiae Ecclesiasticae Liber I.* Inc. Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλου. *Liber VI.* des. παρασχόμενον. In dicta edit. T. III. Praeit initio Codicis Index Librorum Socratis, & Evagrii litteris quadratis, quibus etiam exhibentur argumenta Capitum, quae in Historiarum progressu occurrunt, ac summaria quaedam in ora Codicis apposita. Inscriptiones vero librorum singulorum litteris maximis & aureis expressae sunt. Scholia quoque ad marginem sunt exarata, manus quidem recentioris non satis crebra, vetustioris vero paucissima. In prima pagina legitur: Βιβλίον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἀρχιςρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ. *Liber venerabilis regii monasterii Archistrategi supernarum potestatum Michaëlis*.

Codex Graecus membran. Ms. in fol. min. Saec. XI. vere insignis. Constat foliis scriptis 290. eiusque variis lectionibus usi sunt, qui nuperam Amstelodami editionem procuderunt.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

COD. VI. IN hoc optimo Codice *Plutarchi Vitae Parallelae XIV.* continentur, quarum in primo folio praecurrit Index Graecus, & Latinus, apposita epigraphe:

Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων βίων·
Βίβλος τρίτη πέφυκα ϗ λόγων πίναξ.

Vitae vero sunt:

I. pag. 1. *Demetrii*.
II. pag. 23. *Antonii*.
III. pag. 59. *b. Pyrrhi*.
IV. pag. 79. *b. Marii*.
V. pag. 102. *Arati*.
VI. pag. 122. *b. Artoxerxis*.
VII. pag. 134. *Agidis, & Cleomenis*.
VIII. pag. 156. *b. Tiberii, & Caii Gracchorum*.
IX. pag. 173. *Lycurgi*.
X. pag. 188. *Numae*.
XI. pag. 201. *b. Lysandri*.
XII. pag. 214. *b. Syllae*.
XIII. pag. 235. *Agesilai*.
XIV. pag. 252. *Pompeii*.

In calce huius postremae Vitae, ab eadem manu, quae tria ultima supplevit folia, legitur sequens subscriptio: Ε'γράφη χειρὶ Γρηγορίȣ Κεβȣκλεισίȣ πλὴν τῶν μεταγραφέντων φύλλων μηνὶ Ι'ȣνίῳ, ἰνδ. ι'. ἔτȣς ͵ςφε'. *Scriptus est manu Gregorii* (1) *Cubuclesii, praeter transcripta folia, mense Iunio, indictione X. anno* 6505. (Chr. 997.) Puto autem errorem esse in hac anni nota; Codicis enim scriptura saeculo XIV. vetustior minime est, multo minus trium foliorum supplementum. Sequuntur deinde varia in Plutarchi laudem Epigrammata, & quidem hoc ordine:

I. Σχολαςικοῦ Α'γαθίȣ ςίχοι ἐπιτύμβιοι εἰς Πλȣ́ταρχον ἡρωελεγεῖοι. *Agathiae Scholastici versus sepulcrales heroelegi in Plutarchum*.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον ςῆσαν, Χαιρωνεῦ, κ. λ.

Exstat in Anthol. Libro V. Cap. XXXIII. sed pro ςῆσαν, Χαιρωνεῦ, habet ςήσαντο Χερωνεῦ.

II. Τȣ̃ Μιχαήλ.

Ὠ Φρὴν μία πόσων φρενῶν φρένας φέρεις,
Χανδὸν πόσων πέπωκας ἐν βραχεῖ λόγους;
Οὐκ ἔςιν ȣ̓δεὶς, ὃς πρὸς ἶσόν σοι λόγου
Ε'λθεῖν δυνητῇ, κἂν θρασύνηται λίαν.

Mi-

(1) Montfaucon. tam in Catalogo suo, quam in Palaeogr. Graec. pag. 46. & 99. male legit *Georgii* pro *Gregorii*; pag. vero 46. etiam in mensis nota decipitur: habet enim *Iulio* pro *Iunio*.

Michaëlis.

O mens una quot mentium intelligentias continés,
Quot sermones pleno ore brevi tempore potasti!
Nemo est qui tecum oratione
Contendere possit, etiamsi valde audeat.

III. Τοῦ αὐτοῦ.

Σειρὴν λόγων σῶν θελκτικωτάτη λίαν
Οὐ θῆρας αἱρεῖ ϗ λίθους, νεκρὰν φύσιν,
Ὡς μῦθος Ἕλλην ἱστορεῖ τὸν Ὀρφέα,
Κακῶς διδάσκων, οὐκ ἀλήθειαν λέγων·
Ἃ γὰρ στέρονται ϐ νοὸς ϐ τοῦ λόγου,
Ποίαν ἔχουσιν ἡδονὴν ἐν τοῖς λόγοις;
Ψυχὴν δὲ μᾶλλον, τὴν γέμουσαν τῶν λόγων,
Τέρπουσα θέλγει τῷ μέλει τῶν σῶν λόγων.

Eiusdem.

Siren sermonum tuorum adliciens maxime
Non bruta, non lapides trahit, inanimem naturam:
Vt Graeca narrat de Orpheo fabula
Male docens, nec veritatem effata;
Quae enim intelligentia carent, ac sermone,
Quamnam ex sermonibus voluptatem capiant?
Sed animam potius ratione instructam
Oblectans, tuorum sermonum dulcedine demulcet.

IV. Τοῦ . . . (1)

Ἡ σὴ βίβλος πάρεστι τοῖς αἱρουμένοις
Λόγους ἀπαντλεῖν ϗ καταρδεύειν φρένας,
Βρύουσα πηγὴ δαψιλέστατον στόμα.

Anonymi.

Tuus liber praesto est cupientibus
Haurire sermones, & irrigare mentem
Veluti fons uberrimum effundens haustum.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 287.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

SOCRATIS ECCLESIASTICA HISTORIA.

COD. VII. Σωκράτους Σχολαστικοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόμος πρῶτος. *Socratis Scholastici Ecclesiasticae historiae Tomus I.* qui usque ad Caput XXVII. (2) deducitur, scholiis quibusdam marginalibus rubrica conscriptis instructus. Finis tamen Capitis desideratur. Inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. Des. ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διάγοντι . . . quae verba incidunt in cit. edit. p. 54. lin. 25.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 29.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΟΤΘΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ.

PROCOPIVS DE GOTHICIS BELLIS.

COD. VIII. I. pag. 1. Προκοπίου Καισαρέως ἱστορία τῶν Γοτθικῶν πολέμων, οὓς διὰ τοῦ Βελισαρίου στρατηγοῦ Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς συνεστήσατο, ἐν τέσσαρσι τόμοις διῃρημένη. Ἀρχὴ τοῦ α' τόμου. *Procopii Caesariensis Historia bellorum Gothicorum per Belisarium Ducem a Iustiniano Imperatore susceptorum, in quatuor Tomos, seu Libros distributa. Tomus primus.* Inc. Τὰ μὲν οὖν ἐν Λιβύῃ πράγματα. Tomus, sive Liber IV. des. ταῦτα ἐξεῖλον Ῥωμαῖοι. ϗ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ξυνετελεύτα τῷ Γοτθικῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Προκόπιος ξυνέγραψεν. Concordat initium & finis cum edita inter Byzantinae Historiae Scriptores Venet. MDCCXXIX. T. II. a p. 1. ad pag. 248. Notandum, quum ex duabus tetradibus, quibus tota Procopii constat Historia, haec de bellis adversus Gothos gestis posterior sit, Libros secundum, tertium, & quartum, iuxta totius historiae seriem, sexti, septimi, & octavi titulo designari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 276.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

POLYBII HISTORIA.

COD. IX. I. pag. 1. *Polybii Historiarum Libri V.* cum notulis ad oram libri manu, ut videntur Angeli Politiani. Francisci Philelphi insignia in libri fronte adparent. Liber I. inc. Εἰ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι. Desinit Liber V. ἐν ἀρχαῖς ὑποσχέσιν, ut in editione Graeca Haganoae per Ioannem Secerium A. MDXXX. in folio. Clauduntur vero hisce versiculis, scriptoris nomen indicantibus:

Ὧδε πέρας λάβεν ἱστοριῶν Πολυβίοιο βίβλος,
Ἥν περ Ἀθηναῖος γεγραφὼς Ἀντώνιός ἐστι,
Φιλέλφου δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκοιο κλῆσιν.
Ἐτελειώθη μηνὶ Νοεμβρίου κβ'. ἔτους ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ‚αυλε'. ἐν Σήνῃ τῆς Τυῤῥηνίας.

Heic finem adcepit historiarum Polybii liber,
Quem scripsit quidem Antonius Atheniensis,
Sumtibus vero Francisci cognomento Philelphi.
Absolutus est mense Novembri, die XXII. anno a Christi nativitate MCCCCXXXV. *Senis in Thuscia.*

II. pag. 296. *Excerpta ex eiusdem Polybii historiarum Libris XII. a sexto nimirum usque ad decimumseptimum inclusive.* Primum, quod inscribitur, Ἐκ τοῦ ἕκτου περὶ συστάσεως καὶ αὐξήσεως τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, ἔτι δ' ἀκμῆς τε ϗ διαφορᾶς πρὸς ἄλλας, *Ex sexto Libro de Romanorum reipublicae principio & incremento, adhuc autem & de eius florenti statu, ac differentia ab aliis,* inc. Τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων. Vltimum des. ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν ἀπρεπῆ. Τέλος. De his Excerptis vide quae adnotat Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 755. seqq. ubi etiam varias tum ipsorum, tum superiorum quinque librorum editiones recenset.

Co-

(1) Erat quidem olim auctoris nomen appositum, sed illo deinde abraso vestigia tantummodo litterarum supersunt, ex quibus nihil prorsus expiscari licuit.
(2) Montfaucon. male ait XXVI. in suo Catalogo.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. quoad primos quinque Polybii libros ab Antonio Atheniensi, quoad reliqua vero ab alia eiusdem aevi manu elegantissime scriptus. Constat foliis scriptis 467.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ.

IOSEPHI DE IVDAICA ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De sua ipsius vita, ac de Maccabaeorum martyrio Liber.

COD. X. I. pag. 1. F*Lavii Iosephi Iudaicarum Antiquitatum Libri XX.* quorum priores undecim, & pars duodecimi nova manu de integro suppleta. Inscripti sunt Epaphrodito, quem sub extremum adloquitur, & *κράτιςον* appellat, & in prooemio ingenti encomio prosequitur. Perducit autem Iosephus historiam suam ab origine Mundi usque ad duodecimum Neronis annum, quo rebellare Iudaei adversus Romanos coeperunt; & finem operi imposuisse se testatur anno tertiodecimo Domitiani, qui fuit Christi XCIII. aetatis suae LVI. In hoc Codice singuli Libri praemissum habent indicem Capitum, cuius auctorne sit Iosephus ipse, an alius aliquis iunior, incertum est; a decimotertio vero usque ad vicesimum inclusive annorum etiam numerum, quorum historiam complectuntur, qui cum illo concordat, quem exhibet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. III. p. 232. libro ultimo excepto, qui annos XXVI. complecti dicitur in Codice, apud Fabricium vero annos XXII. Primus Liber inc. *Τοῖς τὰς ἱςορίας συγγράφειν βουλομένοις*. Vltimus des. *τὰ δὲ κεκώλυται*. Reliquorum initium & finem adferre praetermisimus, quum concordent cum editione Amstelod. Anni MDCCXXVI. T. I. pag. 1. seqq.

II. pag. 411. *b.* *Περὶ Ἰωσήπου τοῦ γένους αὐτοῦ, καὶ πολιτείας*. *De Iosepho, vita, & conversatione ipsius*. Inc. *Ἐμοὶ δὲ γένος*. Des. *καταπαύω τὸν λόγον*. Clausulae loco Iosephus operi Antiquitatum hanc Vitam suam subiunxit, licet in editionibus ab Antiquitatibus divulsa legatur post libros de Bello Iudaico. Clarissime hoc testatur Iosephus Lib. XX. §. IX. & iam observavit Dominicus Wannerius in Praef. ad Vitam Iosephi Latine versam a Godfrido Tilmanno.

III. pag. 434. *b.* Sequitur sine titulo *eiusdem Iosephi Libri pars de Maccabaeis, seu de rationis imperio*, a verbis nimirum: *Φιλοσοφώτατον λόγον, κ. λ.* usque ad *λαιμαργία, μονοφαγία*, quae incidunt in edit. cit. T. II. p. 499. lin. 4.

IV. pag. 435. *b.* Idem *de Maccabaeis* Liber integer, praemisso titulo, *Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων*. *Iosephi Enarratio in martyrium sanctorum Maccabaeorum*. Inc. *Φιλοσοφώτατον*. Des. *τῶν αἰώνων*. Inscribitur autem *De imperio rationis, in laudem septem Maccabaeorum*, qui una cum patre Eleazaro, & matre Salomone (1), sub persecutione Antiochi Epiphanis martyrium pro lege alacriter subierunt. Iosepho nostro diserte tribuitur ab Eusebio III. 10. Hist. Eccles.

In fine Graeculus quidam analphabetus, qui & alibi Codicem inquinavit, precatiunculas quasdam adiunxit, nullius prorsus momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. cuius primae 226. paginae alia manu suppletae sunt, ultimae vero quinque madore & vetustate male adfectae. Constat foliis scriptis 453.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΩΣΕΩΣ.

PHILONIS DE VITA MOYSIS.

Seu potius

Philonis Opera quaedam.

I. pag. 1. Φ*Ιλωνος περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως λόγος α'*. *Philonis de vita Mosis Liber I.* Inc. *Μωσέως τοῦ κατὰ μέν τινας*. Des. *μάλιςα βασιλεία*. Exstat inter Opera edit. Lond. A. MDCCXLII. T. II. p. 80. COD. XI.

II. pag. 35. *b.* *Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος*. *Eiusdem Liber II.* Inc. *Ἡ μὲν προτέρα*. Des. *ἀΐδιν γενητή*. Ibid. pag. 134.

III. pag. 42. *b.* *Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερωσύνης*. *Eiusdem de Sacerdotio, seu de vita Mosis Liber III.* Inc. *Δύο μέν*. Des. *μνημονεύεται*. Ibid. p. 145. Libri Philonis de Mose, quod sane mirandum sit, ab Eusebio & Hieronymo in Indiculis eius Operum non recensentur, sed agnoscuntur a Suida V. *Φίλων*. Insigne de his testimonium perhibet Iustinus Martyr Cohort. p. 11. Clemens quoque Alexandrinus agnoscit Stromat. I. pag. 413. Isidorus! etiam Pelusiota fragmentum bene longum de rubo ardente exinde depromsit Libro II. Ep. 142. His adde Io. Damascenum in sacris Parallelis p. 363. necnon Catenas Graecas super Exodum ineditas in locupletissima Christianissimi Regis Bibliotheca. Ab his omnibus non plures uno libri videntur agnosci; unde coniici posset, unum solummodo librum a Philonis manu profectum, postea in tres a librariis distinctum. Verum ista distinctio Philonem ipsum videtur habuisse auctorem: sic enim in optimo Cod. XX. Plut. X. huius Bibl. scriptum est: *Περὶ τοῦ βίου Μωσέως τὸ Α'. Περὶ τοῦ βίου Μωσέως τὸ Β'. Περὶ τοῦ βίου Μωσέως τὸ Γ'.* Philo quidem ipse initio Lib. de Human. haec habet, *ἐν δυσὶ συντάξεσι, ἃς ἀνέγραψα περὶ τοῦ βίου Μωσέως*. Atqui in Codice Regio MMCCLI.

(1) Ita in Erasmi versione, & in Menaeis I. Augusti; Genebrardo vero *Salome*, Gorionidi *Anna* appellatur.

MMCCLI. scribitur τρισὶ, atque adeo sic reponendum opinatur Cl. Th. Mangey in nupera editione Philonis Londinensi A. MDCCXLII. fol. T. II. pag. 80. In hoc vero absolute inscribitur περὶ ἱερωσύνης, quod non animadvertit idem editor l. c.

IV. pag. 65. *b.* Τοῦ αὐτοῦ βίος πολιτικοῦ, ὅπερ ἐςὶ περὶ Ἰωσήφ. *Eiusdem Vita Viri Civilis, sive de Iosepho.* Inc. Τρεῖς μέν εἰσιν. Des. ἱκανώτατος. Ibid. p. 41. Huius titulus in Mss. βίος πολιτικὸς, sed forsan nil mutandum. Cum editis enim convenit Photius Codice CIII. ἀνεγνώσθη Φίλωνος τοῦ Ἰουδαίου περὶ βίου πολιτικοῦ. Eusebius Hist. Eccles. Lib. II. Cap. XVIII. partem tituli agnoscit; sic enim ille ὁ πολιτικὸς. Hieronymus vero post eum longe aliter, *de conversatione vitae*; unde Suidas V. Φίλων, περὶ ἀγωγῆς βίου. Continet vero hoc opusculum tum historiam, tum allegoriam vitae Iosephi.

V. pag. 94. Τοῦ αὐτοῦ βίος σοφῶν τῶν κατὰ διδασκαλίαν τελεσθέντων, ἢ περὶ νόμων ἀγράφων, ὅ ἐςι περὶ Ἀβραάμ. *Eiusdem Vita sapientum per doctrinam perfectorum, sive de legibus non scriptis, hoc est de Abrahamo.* Inc. Τῶν ἱερῶν. Des. καὶ θεσμὸς ἄγραφος. Ibid. p. 1. Idem ferme huius libelli titulus in omnibus Mss. legitur, qualis in editis. Multa hinc derivavit Ambrosius in libros suos de Abrahamo, tacito tamen Philonis nomine.

VI. pag. 123. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν, ἤτοι περὶ ἀνδρείας καὶ εὐσεβείας, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ περὶ μετανοίας. *Eiusdem de virtutibus, nempe de fortitudine, & pietate, & humanitate, & de poenitentia.* Inc. Περὶ δικαιοσύνης. Des. ἀποχρώντως λελέχθω. Ibid. p. 375. In isto titulo differunt Codices. In nonnullis legitur, ut in Bodleiano, περὶ τριῶν ἀρετῶν, κ. λ. De tribus solum virtutibus agit hic noster, fortitudine, humanitate, poenitentia, nec quidquam expresse inibi de pietate scripsit: ita ut vox εὐσεβείας in titulo potius a librario, quam a Philone videatur profecta. Dictis fidem facit Eusebii testimonium Eccles. Hist. Lib. II. Cap. XVIII. καὶ ἔτι τὸ περὶ τῶν τριῶν ἀρετῶν, ἃς σὺν ἄλλαις ἀνέγραψε Μωσῆς. Hieronymus quoque de Viris Illustrib. *de tribus virtutibus Liber unus.* Suida male vertit περὶ τριῶν δυνάμεων. Multa lectu digna hinc depromsit Clemens Alexandrinus Strom. II.

VII. pag. 129. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. *Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus Liber.* Inc. Καὶ ἐτελέσθησαν. Des. καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

VIII. pag. 131. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ δεύτερον. *Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus Liber II.* Inc. Τοὺς κατὰ ἕβδομον. Des. τοῦ συνδέτου σώματος. Hi duo Libri, qui in Codice distincti sunt, in editione unum constituunt, qui habetur T. I. a p. 43. ad p. 65. Initium vero secundi incidit in pag. 46. lin. 28. Eadem haec libri divisio legitur etiam in Codice X. Plutei LXXXV. huius Bibliothecae, ut suo loco monebimus. Opuscula Allegoriarum non agnoscuntur sub hoc titulo ab Hieronymo, & Suida, sed dubio procul sunt pars operum, quae in quinque libros Mosis edidisse testantur. Ioannes Damascenus huius Opusculi locum adducens, citat ἐκ τοῦ περὶ Μωσέως; qui locus exstat pag. 57. Hodie tria exstant Opuscula sub hoc nomine; sed Damascenus saepius in Parallelis Sacris, tum octavum, tum nonum Allegoriarum librum memorat. Vel igitur olim aliter divisi sunt hi libri, vel pars eorum periit.

IX. pag. 143. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας. *Eiusdem de Cherubim, & de flammeo gladio.* Inc. Καὶ ἐξέβαλεν. Des. ὅτι πάντα αὐτοῦ κτήματα καὶ ὡς μεγαλοπρεπῶς περὶ τούτων κατανοήσωμεν. Ibid. pag. 138. ubi finis diversus, propterea quod in Codice multo brevior est, quam in edito: ultima enim verba, quae retulimus, incidunt in pag. 154. lin. 13. Duplex est Opusculi titulus in omnibus Codicibus Mss. licet unicus tantum agnoscatur a Suida εἰς τὰ Χερουβὶμ, τουτέςι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. Damascenus in Parall. Sacr. citat ἐκ τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Χερουβίμ· qui locus exstat pag. 126. Item in Parall. Sacr. ineditis Tit. Περὶ δημιουργίας, nonnulla adducuntur ἐκ τοῦ περὶ Χερουβὶμ, quae exstant huius libelli pag. 129. Continet Commentarium in Genes. Cap. III. vers. ult. usque ad vers. 4. Capitis sequentis.

X. p. 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γενέσεως Ἄβελ, καὶ ὧν αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάϊν ἱερουργοῦσιν. *Eiusdem de generatione Abel, & de sacrificiis ipsius, & fratris eius Cain.* Inc. Καὶ προσέθηκε. Des. τὸ γὰρ αἰσχρὸν βέβηλον· τὸ δὲ βέβηλον, πάντως ἀνίερον. τοῦτο δὲ τὸ ἡγεμονικὸν διακεχώρηκεν. Ibid. pag. 163. ubi finis diversus, qui ita habet: πάντα τὰ μέλη παρέχεται, ὁλοκαυτοῦν θεῷ. Nec mirum, quum post primos octo, aut decem Sermonis versus, huiusce Codicis lectio ab edita differre prorsus incipiat. Non occurrit hic Opusculi titulus in quovis Indiculo apud Eusebium, Hieronymum, Suidam, vel Photium. Multa vero exinde depromta sunt a D. Ambrosio libro de Cain & Abel, tacito tamen Philonis nomine.

XI. pag. 171. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωσέως κοσμοποιίας λόγος ε'. *Eiusdem de Mundi creatione secundum Mosen liber V.* Inc. Τῶν ἄλλων. Des. χαραχθῆσαν. Ibid. pag. 1. Hoc Opusculum est Commentarius partim litteralis, partim mysticus in Geneseos Cap. I. meritoque inter reliqua Philonis Opera primum tenet locum. Agit enim de rerum initiis a Mose descriptis, admista tamen Pythagoreorum de numeris doctrina. Scriptores Christiani in Hexaëmeron, praecipue D. Ambrosius, multa ex hoc mutuati sunt.

XII. pag. 186. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι. *Eiusdem de mercede meretricis non accipienda* in

in sacrarium. Inc. Πάνυ καλῶς. Des. εἰπεῖν δυνηθείη. Tom. II. pag. 264.

XIII. p. 189. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ γιγάντων λόγος. *Eiusdem de Gigantibus Sermo*. Inc. Καὶ δὴ ἐγένετο. Des. ἔςι δὲ ταῦτα. Tom. I. pag. 262. Non quodvis e Philonis scriptis apud antiquos Scriptores celebrius; nec mirum, quum tot singulares & reconditas sententias de Anima, Angelis, Daemonibus rerumque natura prodat: adeoque agnoscitur sub hoc titulo ab Eusebio, Hieronymo, & Suida. Citatur inde locus ab Origene Lib. V. contra Celsum, tacito licet auctoris nomine. Ioannes monachus ineditus saepius citat ἐκ τοῦ περὶ γιγάντων.

XIV. pag. 196. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἄτρεπτον τὸ θεῖον, λόγος. *Eiusdem, quod Deus sit immutabilis, Sermo*. Inc. Καὶ μετ' ἐκεῖνό φησιν. Des. ἀναγκάζοιεν (1). Ibid. pag. 272. Libellus iste videtur praecedentis *de Gigantibus* pars, licet in Mss. Codd. distinguatur: non enim memoratur huius titulus a quovis Scriptorum veterum, excepto Eusebio Hist. Eccles. Lib. II. C. 18. sed ita ut doceat unius libelli duos fuisse titulos; sic enim ille, Περὶ γιγάντων, ἢ ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον. Huc accedit, quod multa a Ioanne monacho inedito citata ἐκ τοῦ περὶ γιγάντων, in hoc occurrant Opusculo. Auctor libri de Mundo, quisquis fuerit, multa hinc depromsit.

XV. p. 213. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς δεκάλογον Μωϋσέως λόγος α'. *Eiusdem in Decalogum Mosis Liber I.* Inc. Τοὺς βίους. Des. ἡγεμόνες εἰσίν. T. II. p. 180. ubi inscribitur *de decem Oraculis*. Etenim in libelli huius titulo multum discrepant Codices Mss. unusque, quod sciam, Codex Augustanus cum editis congruit. Reliqui habent εἰς τὸν δεκάλογον Μωσέως. In dicto vero Codice XX. inscribitur Φίλωνος περὶ τῆς νόμων ἰδέας. Vulgata tamen editorum lectio ab Eusebio confirmatur Ecclesiast. Hist. Lib. II. Cap. XVIII. ibi enim scribitur: Περὶ τῶν δέκα λογίων.

XVI. pag. 250. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορία δευτέρα. *Eiusdem sacrarum legum allegoria secunda*. Inc. Καὶ ἐκρύβη, ὅτε Ἀδάμ. Des. ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἡ γῆ κατάρατος. T. I. pag. 87. ubi inscribitur: *Sacrarum allegoriarum Liber III.* Huius tamen Sermonis duae tertiae partes desunt in Codice ob defectum duorum saltem quaternionum inter fol. 250. & 251. Quae vero desiderantur, sunt a verbis: ὁ δ' ἀρετῆς φυγὰς, κ. λ. (edit. pag. 87. lin. 9.) usque ad verba ὅταν πειράσω αὐτοὺς, εἰ πρεσβεύσονται τῷ νὸ . . . . inclusive (edit. pag. 119. lin. 16.) Alia praeterea desiderantur in fine; nam postrema, quae retulimus, incidunt in pag. 136. lin. 17. Interim notandum in omnibus Codicibus Opusculum hoc inscribi ἀλληγορίαν δευτέραν, propterea quod praecedens liber, qui revera est secundus, rarius in Codicibus occurrit: qui vero illum exhibent, titulum apponunt, Ποιήσωμεν βοηθὸν κατ' αὐτὸν, ut habetur etiam in toties memorato Codice XX. Plut. X. Continet autem Commentarium in Geneseos Cap. IV. a vers. 8. ad vers. 18. quae enim in septem priores versus scripsit, desiderantur.

Tandem scias velim, amice Lector, editionem, quam tum in hoc, tum in sequentibus Philonis Codicibus recensendis prae manibus habuimus, illam esse recentissimam, quae curante Thoma Mangey Canonico Dunelmense prodiit Londini typis Gulielmi Bowyer MDCCXLII. duobus maximae molis Voluminibus, quamque nunc tandem in Anglia, & quidem iniquissimo pretio nobis comparavit amicus optimus ac doctissimus David Runckenius: cuius quidem praefationem quum ipse legerem, comperi, quod iam suspicabar Catalogi Tom. I. pag. 487. ad eximii illius Codicis XX. Plut. X. exemplar, & quidem ex Antonii Cocchii memoriae numquam interiturae viri collatione fuisse adornatam. Hunc enim Codicem ab editore intelligi arbitramur in Praefat. pag. XVIII. ubi haec habet: *Textum nullibi ex coniectura muto, nec ex unius tantum Codicis manuscripti fide, nisi Medicei, quem reliquorum omnium longe optimum esse existimo, & ex quo solo hiatus bene multos supplere in textu non dubitavi*. Non unius tamen Medicei Codicis, sed plurium collationes fuisse in eius editionis usum comparatas crediderim. Etenim in eadem Prefatione pag. XIX. iterum Bibliothecae Mediceae meminit hisce verbis: *Denique postremo loco venit Codex Mediceus, reliquorum omnium, ut videtur, & antiquissimus, & praestantissimus, quem in meum usum Cl. Ant. Cocchius, Medicus Florentinus, Tusciae litteratae decus egregium, accuratissime contulit cum editis, cuiusque adeo in collatione ista industriam, sagacitatem & eruditionem lubens & gratus agnosco. Ea vero collatio quum sero nimis ad manus meas venisset, & non exigua pars operis nostri praelum iam subiisset, necesse habui plurimas eius emendationes inter praetermissa & corrigenda ad calcem reiicere*. Quum igitur & huius antiquissimi Codicis, quisquis ille fuerit, collationes non in tempore in editoris manus, ut ipse adfirmat, pervenerint; & in ipso Tomi I. limine, nimirum pag. 1. in notis litt. d. Medicei Codicis variae lectiones adferri incipiant, patet plures ex hac Bibliotheca Codices pro ipsa adornanda praesto fuisse. Quod si, uti par erat, ipsorum numerus ac Pluteus distincte fuisset appositus, nihil esset, in quo vel collatoris, vel editoris diligentia desiderari posset: id certe adfirmare possumus, tum hunc, quem prae manibus habemus, tum Codicem XX. Plut. X. in quibus Cocchii manus identidem occurrit, fuisse procul dubio consultos.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. ineuntis, optimus. Constat foliis scriptis 262.

Rr XII-

(1) In edit. ἀναδικάζοιεν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

XENOPHONTIS THUCYDIDIS OMISSA GRAECAE HISTORIAE.

COD. XII. CONTINET hic nitidissimus & optimae notae Codex

I. pag. 1. *Xenophontis Historiarum Graecarum Libros VII.* quorum primus inc. Μετὰ δὲ ταῦτα. Vltimus des. ἴσως ἄλλῳ μελήσει. Vt in editione Gr. Lat. Parisiensi per Henric. Stephanum MDLXI. in fol. a pag. 251. ad p. 378.

II. pag. 140. *Eiusdem Cyropaediae, seu de Cyri Persarum Regis institutione Libros VIII.* ut in Cod. XIX. Plut. LV. supra pag. 251. §. III.

Codex Graec. papyraceus Ms. in 4. min. Saeculi XV. cum brevibus rerum in historia pertractatarum summariis in margine adpositis. Constat foliis scriptis 300.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

LAERTII DIOGENIS VITAE ET SENTENTIAE PHILOSOPHORUM.

Ac praeterea

Cleomedis de Mundo Libri II.

COD. XIII. I. pag. 1. IN prima Codicis pagina antiqua manus adscripsit fragmentum, cui titulus: Τριῴδιον σὺν Θεῷ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμενον ἀπὸ τῇ κυριακῇ τοῦ Τελώνου ϗ τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων πάντων. *Triodium cum Deo sanctae Quadragesimae, incipiens a Dominica Publicani & Pharisaei, usque ad Dominicam Sanctorum omnium.* Inc. Ὁδὸν ἡμῖν ὑψώσεως ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν. Definit imperfecte in verbis: κενοδοξία ἐκκενοῖ πλοῦτον δι . . .

II. pag. 2. Λαερτίου Διογένους βίοι, καὶ γνῶμαι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων, καὶ τῶν ἑκάστῃ αἱρέσει ἀρεσκόντων, τῶν εἰς δέκα τὸ πρῶτον. *Diogenis Laërtii vitae, & sententiae eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis singularum sectarum, e decem Liber primus.* Inc. Τὸ τῆς φιλοσοφίας ἔργον. *Liber X.* des. τὴν τῦ τελευτήσαντος καταστροφήν (1). Convenit initium & finis librorum cum editione Amstelodamensi apud Henricum Wetstenium MDCXCII. in 4. ex recensione Marci Meibomii, cum qua tamen ob antiquitatem & excellentiam hic Codex esset conferendus. Titulus quidem Operis, quem noster exhibet Codex, ab editionibus ferme omnibus, & a duobus Mss. Regis Galliae differt, ubi tamen in alio Codice legitur, ut in nostro.

III. pag. 137. *b.* Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Cleomedis Cyclicae, seu circularis inspectionis meteororum, ex duobus Liber primus.* Inc. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένυ. Des. ὧν ἐστὶ ϗ Ποσειδώνιος. *Liber II.* pag. 151. inc. Ἐπίκουρος ϗ οἱ πολλοί. Des. ἐκ τῶν Ποσειδωνίυ εἴληπται. Concordat initium & finis cum editis Gr. & Lat. Basileae MDXLVII. in 8. min. una cum Proclo, Arato, & Dionysio Periegete a pag. 42. ad p. 332. Quando vixerit Cleomedes iste astronomus, non omnino liquet, nec eorum certa sententia est, qui sub Theodosio secundo circa annum Christi CCCCXXVII. claruisse adfirmant, quum forte Claudio Ptolemaeo, cuius alioqui meminisset, sit antiquior. De titulo Operis vide quae adnotat Fabricius Biblioth. Graec. Vol. II. pag. 103. in not.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XII. vere insignis, a pag. 8. ad 20. & a pag. 161. ad 164. nova manu saeculi XV. accuratissime suppletus. Constat foliis scriptis 164.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

HISTORIAE IOANNIS GRAMMATICI TZETZAE.

Seu potius

Chiliadum Opus, & Iambi; & Herodiani Grammatici Opuscula varia.

I. pag. 1. CONTINET primo Codex hic nitidissimus celeberrimum *Chiliadum Opus*, auctore Ioanne Tzetza (2), quod in eo totum versatur, ut velut Commentarii instar sit in epistolas ab eodem scriptas, & uberius enarret quaecumque in ipsis memorantur, ad veterem historiam, vel fabulas, vel etiam philosophiam pertinentia. Constat autem versibus politicis 12675. & Historias continet sexcentas, quae per Πίνακας, sive *Tabulas* tres sunt digestae; in Chiliades enim versuum non auctor ipse, sed qui Graece illud cum Paulli Lacisii Veronensis versione, ad calcem Lycophronis, Basil. MDXVI. fol. ex Io. Oporini officina edidit, Nicolaus Gerbelius divisit. Primus Πίναξ, cui titulus est, Ἱστορίαι Ἰωάννυ γραμματικῦ τῦ Τζέτζυ, ὧν περ ἐμνήσθη ἐν μιᾷ τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν, *Historiae Ioannis Grammatici Tzetzae, quarum meminit in una suarum Epistolarum* (3), continet Historias CXLI. & definit in Chiliade IV. vers. 466. Secundus πίναξ p. 27. *b.* titulum habet: Τοῦ αὐτοῦ ἕτεραι ἱστορίαι καὶ λέξεις ἱστοριώδεις τῆσδε τῆς γραφείσης ἐπιστολῆς. *Eiusdem aliae hi-*

COD. XIV.

(1) In edit. προκαταστροφήν.
(2) *Zezen* vocant Politianus, Parrhasius, Crinitus, & Gyraldus: *Zezium* Volaterranus: Theodorus Gaza, & Aldus *Caecum*.

(3) Intellige primam Epistolam ad Io. Lachanam, quae tota subiungitur huic primae tabulae, & incidit in Chiliade IV. a versu 467. ad vers. 780.

historiae, *atque dictiones historicae huius scriptae Epistolae* (nempe ad Ioannem Lachanam). Complectitur autem Historias tantum XXIII. ab auctore propterea ipso πάνυ σμικρότατος appellatus, & definit in Chiliade V. vers. 192. Tertius tandem πίναξ pag. 30. *b.* inscribitur: Ἱστορίαι ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς μέχρι τέλους τῶν ἑκατὸν ἑπτὰ ἐπιστολῶν. *Historiae a principio ipso secundae Epistolae usque ad finem centum septem Epistolarum*. Historiis absolvitur CCCCXCVI. & ad finem usque porrigitur. Clauditur autem Opus his verbis, summam omnium versuum, quibus constat, declarantibus: Τέλος βίβλου ἱστορικῆς Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου, τῆς διὰ στίχων πολιτικῶν, ἄλφα δὲ καλουμένης· ὧν στίχων πολιτικῶν τὸ ποσὸν, μυριὰς μία κ̀ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα ἐννέα. *Finis historici Libri Ioannis Tzetzae, qui constat versibus politicis, Alpha autem vocati: quorum versuum politicorum summa, myrias una, & bis mille septingenti quinguaginta novem*: sed quum ex hisce exciderint versus octoginta quatuor, supersunt, ut supra diximus, 12675. Quoniam vero de politicis versibus saepe incidit mentio, placet hoc loco adnotare, ideo politicos dictos, quod vulgaris per πόλιν *civitatem* essent usus, ut πολιτικὴ pro *scorto*. Eustathius δημοτικοὺς, Tzetzes ἡμαξευμένους appellat. Sunt autem versus prosae simillimi, nec quantitatem syllabarum, sed tantum numerum & accentum servantes; quindecim enim constant syllabis, in quarum nona novum incipit vocabulum, decimaquarta autem gaudet accentu.

II. pag. 92. Sequuntur *Eiusdem Tzetzae alia Carmina*, quorum primum iambicum, *in quo indignatur, in locum poëseos metris adstrictae, politicorum versuum usum invaluisse*. Inc. Μούσης μέτρα. Des. ἀνηνύτων. Alterum item iambicum ibid. *de filiorum educatione*, cum argumento praemisso. Inc. Σύμπας πατὴρ ἄκουε. Des. ἐστὶ γέλως. Tertium heroicum pag. 94. inc. Τζέτζου ῥήτορος. Des. κλαύσατ' ἐρανῆς. Quartum denique iambicum p. ead. *b.* inc. Ὦ τὰς βεβήλους, κ. λ. Des. παλαιῶν κ̀ νέων. Exstant autem haec omnia, quae hactenus recensuimus, Io. Tzetzae Carmina Graece & Latine in Iacobi Lectii Veterum Poëtarum Graecorum Collectione Tom. III. a pag. 274. ad pag. 492. cum qua singularum historiarum initio, & fine diligentissime collatis, omnia inter se convenire comperimus. Fuit autem Ioannes Tzetzes Grammaticus Constantinopolitanus, Isaaci Tzetzae, sub cuius nomine Commentarium in Lycophronis Cassandram edidit, frater, suamque ipsemet prodit aetatem, quum Chiliad. XI. vers. 719. centum se post Michaëlem Psellum annis scripsisse significat, suasque Homericas allegorias obtulit Irenae Augustae, Manuelis Comneni Imp. coniugi, quae illi anno Christi MCXLIII. nupta, obiit anno MCLVIII. Patrem habuit Michaëlem, matrem Eudociam. Eius operum catalogum vide apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 246. seqq.

III. pag. 95. *Herodiani de derivationibus genitivorum ex dialectis Libellus*, qualis exstat in Codice XIX. Plut. LVIII. §. .. supra pag. 457.

IV. pag. 104. *b.* *Eiusdem Tractatus de Verbis*, qualis in dicto Codice XIX. §. II. Inscribitur heic Παρεκβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήτορος.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saec. XV. nitidissimus, charactere valde minuto conscriptus, rarisque aliquando scholiis marginalibus adspersus. Constat foliis scriptis 116.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

XENOPHON DE REBVS GRAECIS.

Ξενοφῶντος Ἑλληνικῶν. *Xenophontis Historiarum Graecarum* Libri VII. ut in Codice XII. huius Plutei supra pag. 635. §. I. Scholia quaedam, & notulae marginales occurrunt in primum Librum, grammaticales utplurimum verborum explicationes continentes. In fine scriptionis annus adiicitur rubris litteris, nimirum: Τελειωθὲν κατὰ τὴν κε' τοῦ Ἀπριλλίου ἔτους ͵ϛϡξγ'. ἰνδ. γ'. Παμμεδέοντι πατρὶ σὺν υἱεῖ, πνεύματι δόξα. *Absolutus est die XXV. Aprilis, anno 6963.* (Christi MCCCCLV.) *indictione tertia. Omnia gubernanti Patri cum Filio, & Spiritu Sancto gloria.* COD. XV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 70.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THVCYDIDIS ATHENIENSIS HISTORIA.

Thucydidis de Bello Peloponnesiaco Libri VIII, ut in Codice II. huius Plutei, cum scholiis nonnullis in margine pessimae & intricatae scripturae. In fronte primae paginae legitur: Θουκυδίδης, ἄριστε, εὐηκόλως οὐ νοῶ σε. *Optime Thucydides, non te bene intelligo.* COD. XVI.

In fine legitur Epigramma illud *in laudem Thucydidis*, quod supra protulimus pag. 622. quodque a scriptore quodam Graeculo, vel lusus, vel exercitationis gratia, quinque vicibus repetitum fuit. In ultima tandem pagina rudi calamo charta quaedam topographica delineata conspicitur, cum hac epigraphe: Ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, κ̀ θάλασσά τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες. *In hac charta terrae universae ambitus descriptus est, itemque totum mare, & omnia flumina.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cuius primae 56. & ultimae 20. paginae nova manu suppletae sunt. Constat foliis scriptis 256.

IΩΣΗΠΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE IVDAEORVM.

COD. XVII. Φλαβίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας περὶ ἁλώσεως. *Flavii Iosephi de bello Iudaico & eversa Hierosolyma* Libri VII. quod opus ante Libros XX. Antiquitatum compositum est, imperante adhuc Vespasiano, & in illis subinde adlegatur. Compositum est a Iosepho Hebraeo patria lingua primum in civium suorum usus, deinde Graece oblatum Vespasiano, non certe ante annum eius septimum, Christi LXXV. Liber I. inc. Ἐπειδὴ τὸν Ἰουδαίων πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. Liber VII. des. ἐστοχασάμην. Notandum quod initio & fine singulorum librorum idem titulus repetitur, ut in aliis antiquis Codicibus observavimus, & quidem litteris uncialibus; quemadmodum etiam adnotatiunculae ad oram libri litteris minoribus quadratis exhibentur. Inter pag. 208. & 209. magnus in Codice hiatus occurrit, quo finis intercidit Libri VI. & initium VII. ut vetusta quaedam manus hisce verbis adnotavit: *Vide, lector, & considera, quia hic desunt multa folia scripta, in quibus scribebatur civitatis Hierusalem excidium.* Ac revera, diligenti facta perquisitione, deprehendimus. Librum sextum desinere in verbis λαβεῖν γὰρ δεξιὰν ἢ τοῦ μένειν. . . quae pertinent ad Cap. VI. cit. edit. Tom. II. pag. 391. lin. 25. septimum vero incipere a verbis . . ., ἀνέθηκε δὲ ἐνταῦθα, κ. λ. quae sunt postrema Capitis V. & incidunt in pag. 415. lin. 48. Praeterea prima & ultima pagina, alia manu recentiori suppletae sunt, characteribus tamen ita evanescentibus, ut vix legi possint.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. vere insignis. Constat foliis scriptis 225.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

XENOPHONTIS HISTORIA.

COD. XVIII. Ξενοφῶντος Κύρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν πρώτη. *Xenophontis de Cyri expeditione Liber I.* Inc. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος, *Liber VII.* des. ἐνιαυτὸς, καὶ τρεῖς μῆνες. Concordat initium & finis singulorum Librorum cum editione alias citata a pag. 191. ad pag. 333.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. in cuius prima pagina, quae vacua supererat, versiculi leguntur, quos alibi invenimus, Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν. κ. λ. & alia pauca nullius sane momenti. Constat foliis scriptis 142.

ΦΛΑΒΙΟΣ ΙΩΣΗΠΟΣ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ.

FLAVIUS IOSEPHVS DE CAPTIVITATE IVDAICA.

Continet *Flavii Iosephi de bello Iudaico, sive Iudaicae Historiae de Captivitate Libros VII.* (1), ut in Codice XVII. superiori. Prima & ultima pagina, nova manu suppletae sunt. Nulla in hoc praeterea Capitum divisio est, nullusque ipsorum index; sed tantum adnotatiunculae ad oram libri, ab eadem antiqua manu exaratae. In fine nonnullorum Librorum idem titulus repetitur, qui est in principio. COD. XIX.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XI. vere insignis, & quantivis pretii. Constat foliis scriptis 363.

IΩΣΗΠΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De Maccabaeis Liber.

I. pag. 1. Continet primo loco *Flavii Iosephi Antiquitatum Iudaicarum Libros priores XV. cum prooemio, & indice Capitum singulis libris praemisso*, ut in edit. cit. Amstelodamensi Tom. I. a pag. 1. ad pag. 783. Exceptis vero Libris primo, & secundo, reliqui annorum exhibent numerum, quorum complectuntur historiam. Inter Tabulam Capitum, & initium Libri III. adnotatur numerus annorum ͵βφλϛ'. scilicet *MMDXXXVI.* nonus habet numerum ἐτῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, καὶ μηνῶν ἑπτὰ, nimirum *annorum CL. & mensium VII.* undecimus ἐτῶν σμγ', μηνῶν ε' *annorum CCXLIII. mensium V.* Reliquorum summa concordat cum illa, quam exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 232. COD. XX.

II. pag. 189. *Enarratio eiusdem in martyrium sanctorum inclytorumque Maccabaeorum.* Inc. Φιλοσοφώτατον λόγον, κ. λ. Imperfecta est; desinit enim in verbis, τὰ ἁγνὰ τῆς παρθενίας λυμεῶν . . . . quae incidunt in Tom. II. pag. 519. lin. 45.

In fine adscribitur ordo precum, quae fiunt in Ecclesia, pro regibus nimirum, pro patre, amicis, inimicis; pro defunctis, pro fructibus terrae, valetudine, pro carcere detentis, pro navigantibus, &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIV. temporis senio male habitus, cuius primae duae paginae nova manu suppletae sunt. Constat foliis scriptis 194.

ΠΟ-

(1) Non autem VI. ut male habet Montfauconius in suo Catalogo pag. 375. litt. D.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

E VI. LIBRO POLYBII DE DIVERSIS REBVSPVBLICIS.

COD. XXI. Continet hic Codex *Polybii Historiarum Excerpta e Libris VI. VII. VIII. IX. & X.* quorum singula quoad initium & finem concordant cum editis G. & L. Amstelod. MDCLXX. in 8. cum versione & notis Isaaci Casauboni Tom. I. a pag. 627. ad pag. 865. Cum hac editione illorum etiam initium & finem contulimus, quae habebantur in Codice IX. huius Plutei §. II. supra pag. 628. & comperimus omnia inter se convenire.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio Saeculi XV. cuius ultimae octo paginae, alia manu elegantissime suppletae sunt. Constat foliis scriptis 79.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

COD. XXII. Φλαΐου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰυδαίων. *Flavii Iosephi de antiquitate Iudaica* Libri II. adversus Manethonem, Apollonium, Molonem, Lysimachum, Posidonium, & alios, Apionem praecipue, qui nationi Iudaeorum detraxerat libro III. & IV. Rerum Aegyptiacarum. Hos vero libros Epaphrodito suo κρατίςῳ & τιμιωτάτῳ inscripsit: unde ante annum Christi XCV. editos fuisse oportet, quo Epaphroditum Domitianus interfecit. Primus Liber inc. Ἱκανῶς μέν. Alter desi. γεγράφθω βιβλίον. Exstant cit. edit. T. II. a pag. 437. ad pag. 496. cum quibus initium & finis concordat. Pag. 25. *b.* adnotatur in margine manu antiqua deesse circa quinque folia; qui quidem defectus occurrit etiam in editione pag. 472. seqq. Repetitur in fine Codicis titulus hoc pacto: Φλαΐου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος ἀντιῤῥήσεως λόγος β'. Ἑβραίων τουτέςιν Ἰουδαίων ἀντιλεγομένων Δίωρ. Atque haec quidem clausula iisdem omnino verbis adfertur in variantibus lectionibus ad calcem paginarum cit. edit. subiectis ex Codice Hafniensi, quem propterea huic nostro simillimum colligas. Verum tamen est, huius quoque Bibliothecae Codices fuisse consultos, atque adeo hunc ipsum, quem prae manibus habemus, licet nullo adscripto numero; quae enim variantes notam habent *Flor.* eae mirum in modum cum huius lectione Codicis conveniunt, ut ex ipso petitas proculdubio iudicemus. Clauditur tandem Opus Epigrammate quodam heroico, cui titulus: Ἡρωϊκοὶ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ γραφέως πρὸς τὺς ἐντυγχάνοντας τῇ βίβλῳ. *Heroici versus, tamquam ex persona scriptoris ad legentes librum.* Epigramma vero, glossis aliquot adspersum, sequens est:

Νητρεκὲς, ὥσπερ ἔοικεν, ἐφήσατο θέσπιν ἀΰτὴν,
Δαβίδης Σολομὼν πολυγνώμων ποικιλομήτης,
Ὡς κραδίη συνετὴ σῆς ὀςέα εἰλαπινάζων.
Καὶ γὰρ ἐγὼ, φιλότης, πλεόνεσσί τε κηδοσύνῃσιν
Ἦτορ ἐμὸν κατέδαψα ῥαθυμοτόκοις μελεδώναις
Σπερχόμενος σοφίης περιώσια τέρμαθ' (1) ἱκέσθαι.
Βυλομένῳ δὲ βίβλυς ὁκόσας χρέος ἦεν ἀγεῖραι
Ὄλβος ἀπῆν. ἔγραφον δὲ κατ' ἠῶ εὐφρονέην τε
Συννεχέως (2), ὁτὲ μὲν τὰ μαθήματα, ἄλλοτε βίβλυς
Εὐφρονέως μελέδαινον ἐπεξιέναι φιλοτίμως (3),
Ἔσθ' ὅτε ϗ ὁμοεργὸν ἐπεζήτυν φιλέοντα
Ἀντιάαν· ἐξ ὧν ἐνυπάρχει ὁ προκατάρξας
Βίβλυ ἡμετέρης ἑτάρων ὁ φιλαίτατος ἄλλων
Πάτροκλον, ὃν φιλέεσκον, ἀριςὰ τε κυδαίνεσκον.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. X. insignis. Constat foliis scriptis 37.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHVS DE ANTIQVITATE IVDAICA.

COD. XXIII. I. p. 1. Flavii Iosephi Antiquitatum Iudaicarum Libri XX. in hoc Cod. habentur, qui ab aliquo epitomatore concepti videntur, quum aliquanto breviores sint iis, qui occurrebant supra in Codice X. huius Plutei: nisi adfirmare velimus, hanc esse alteram ex binis Operis editionibus, quas a Iosepho adornatas fuisse, non dubitat Emericus Bigotius, ea est manuscriptorum Codicum in Antiquitatum Libris discrepantia. Capitum argumenta in margine ut plurimum adponuntur, litteris rubricatis, quae, uti etiam ipsorum distinctiones, in Graecis alia, alia sunt in Latinis. Vide Fabric. B. Gr. Vol. III. p. 233. Plerisque etiam librorum subiectus est annorum numerus, quorum complectuntur historiam: sextus enim, octavus, nonus, decimus, & undecimus hac nota carent: reliquorum vero concordat cum illa, quam exhibet Fabric. loc. cit. pag. 232. exceptis Libro I. XIX. & XX. primus enim *annos* 833. decimusnonus *annos* 3. & *menses* 6. vigesimus vero *annos* 26. complecti adnotantur. Animadvertendum etiam est secundae decadi praemissum esse titulum: Ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῆς βίβλυ τῆς δευτέρας. In fine nonnulla Epigrammata sunt apposita, quorum primum est in laudem Iosephi, alterum scriptoris nomen repraesentat, reliqua recentior Graecus exercitationis gratia exaravit. Ea vero sunt:

I.

Πέφυκε διδάσκουσα τοῖς φιλιςόροις,
Ἃ συνέβησαν τοῖς Ἰουδαίοις πάλαι
Κατά τε τὴν Αἴγυπτον ϗ Παλαιςίνην,
Καὶ Συρίαν τε, βίβλος ἡ προκειμένη·
Πεπόνθασιν ὅσα τε παρ' Ἀσσυρίων,
Βαβυλωνίων, Περσῶν, ϗ Μακεδόνων,
Ὅσα μετὰ τούτους γε Ῥωμαίων πάρα.
Ἁπλῶς γὰρ οὐδὲν τῶν κατὰ τύτυς πέλει,
Ὃ καταλιπὼν συγκεκαλύφθαι χρόνῳ
Ὁ θαυ-

(1) ἀπλήρωτα, ὑπερβολικά. (2) Νωλεμέως. (3) Δαψιλῶς, λαμπρῶς, πλυσίως.

Ὁ θαυμάσιος Ἰώσηπος τυγχάνει.
Docet historiae amatores,
Quae Iudaeis olim contigerunt
In Aegypto, & Palaestina,
Et Syria, praesens liber;
Tum quae passi sunt ab Assyriis,
Babylonensibus, Persis, & Macedonibus,
Quaeque post ipsos a Romanis.
Nihil enim omnino est eorum, quae ad ipsos pertinent.
Quod praetermittens, una cum tempore in oblivionem abire
Mirabilis Iosephus permiserit.

III.

Χειρὶ Μανουὴλ (1) τήνδε μοι γνῶθι, ξένε,
Δέλτον γραφῆναι & πέρας εἰληφέναι,
Αὐλῆς λογιστοῦ τοὐπίκλην ἐξ Ἀγγέλων.
Manu Manuelis hunc mihi noveris, hospes,
Descriptum fuisse, & absolutum librum,
Manuelis, inquam, *aulici Logistae cognomento ex Angelis.*

III.

Στίχοι τοῦ Προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου εἰς τὸν ἅγιον Λοῦτον.
Ἔκλεψε Λοῦτος δεσποτικὴν σφενδόνην,
Μεθ' ἧς ἐνεργεῖ πλεῖστα τῶν τερασίων.
Οὐκοῦν ὑπέσχεν ἀξίαν κ̀ τὴν δίκην
Τμηθεὶς κεφαλὴν, κ̀ συνὼν τῷ δεσπότῃ.

IV.

Εἴς τινα Φεβοῦντα ῥοῦχον θάλασσαν κ̀ παλαιοθὲν ἀντίστρεψεν αὐτό (2).
Ἰδοῦσα καινὸν οὐδὲν ὡς Ἰορδάνης
Πῶς ἐστράφης θάλασσα νῦν εἰς τοὐπίσω;
Οἶμαι, ῥῦτον φεύγουσα τὸν σὸν ἐστράφεις.
Κἂν κ̀ στραφεῖσα τοῦτον οὐκ ἀποξήσω.

II. pag. 286. Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. *Ex Iosephi Sermone ad Graecos, qui inscribitur de caussa Vniversi contra Platonem.* Inc. Καὶ οὗτος μὲν. Des. τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. αὐτῷ ἡ δόξα. Incidit in cit. edit. Tom. II. Part. II. a pag. 145. ad 147. Tum distichon:

Ὥσπερ λόγῳ Λάζαρον ἤγειρας, λόγε,
Οὕτως ἔγειρον κἀμὲ τῆς ἀμαθίας.
Quemadmodum verbo Lazarum resuscitasti, Verbum,
Ita etiam me ab ignorantia resuscita.

Tandem quaedam Epitheta de Deo sunt adscripta &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 288.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΥ.

PLVTARCHI VITA CRASSI.

COD. XXIV. *Vita Crassi a Plutarcho conscripta*, cum notis, & glossis marginalibus, partim Graece, partim Latine exaratis, manu, ut videntur, Angeli Politiani, cum stemmate Strozziorum in fronte Codicis. Initium & finis cum edita concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 35.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

XENOPHONTIS LACEDAEMONIORVM RESPVBLICA.

Ac praeterea

Platonis Dialogus, qui dicitur Gorgias.

I. p. 1. *Xenophontis Lacedaemoniorum Respublica*, qualis exhibetur in Codice XXI. Plut. LV. supra pag. 286. §. IX. In hoc autem dimidia pars manu recentiori elegantissime suppleta est. COD. XXV.

II. pag. 9. *Platonis Gorgias*, sive, *de Rhetorica* Dialogus, ut in edit. alias cit. pag. 305.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 51.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

Apollonii Tyanei Vita a Philostrato conscripta Libris octo. Primus inc. Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν. Liber VIII. des. ὧν αὐτοὶ ἠξίωντο. Reliquorum initium & finis concordant cum editis Graece & Lat. Paris. MDCVIII. fol. a pag. 1. ad pag. 431. In Codice anepigraphi sunt Libri, scholia tamen quaedam in margine occurrunt eiusdem manus: e quibus speciminis instar unum selegimus, quod legitur pag. 130. in Libri VI. verba, εἰ δ' αἰτία ἑλομένῳ ἐστί τις, κ. λ. (edit. pag. 286. lin. 10.) & ita habet: Τὸ ὅλον νόημα τοιοῦτον. εἰ ἐμοὶ ἑλομένῳ τὰ ὑμέτερα, αἰτία ἐπακολουθήσει, τίς ὁ τρόπος μὴ κ̀ τοῖς ἑλομένοις αἰτίαν ἐπάγεσθαι· ὅτι & νῦν ἐγὼ νεώτερος ὢν ᾑρημαι, αὐτοὶ μὴ γέροντες ὄντες ᾑρετίσαντο· ἀλλ' οὕτω δῆλον, εἰ Θεσπεσίωνι σύμψηφος τῇ ὑπὸ Νείλου συγκαταθέσει, ὥστε ψευδομένου ὁ λόγος, κ̀ πρὸς τοὺς τὸ ἐν ἀρχαῖς αἰτουμένους ἀποσκυβαλιζόμενος. Clauditur Opus disticho quodam ioculari, in quo iambici quidem versus sonum, metrum vero nullum agnoscas: COD. XXVI.

Ἔστη γραφὶς γράφουσα γραφῆς γραφέως,
Γραφῆς ἐνταῦθα τελευθείσης ἀξίως.

In prima vero pagina antiqua manus adnotavit: *Translatus in Latinum per Alamannum Rinuccinum A. D.* 1473. forte ex hoc eodem Codice, qui nitidissimus est, atque optimus.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 196.

ΒΙΟΣ

(1) Nihil de hoc Manuele calligrapho occurrit in Palaeogr. Graec. Montfauc.
(2) Ita videtur legi posse titulus hic, e vestigiis quibusdam litterarum evanescentium erutus.

ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

VITA APOLLONII TYANEI.

Adde

Hori Apollinis Hieroglyphica, & Procli Lycii Elementa Physica.

COD. XXVII. I. p. 1. P*hilostrati de Vita Apollonii Tyanei Libri VIII.* ut in Codice superiori. Heic tamen singuli Libri suis sunt titulis instructi. In superiori autem paginae primae margine adnotatio quaedam apposita est, quae paene iam evanuit.

II. pag. 68. *Hori Apollinis Niloi Hieroglyphica Libris II.* de quibus vide Codicem VIII. Plut. LVIII. supra pag. 445. cum ipso enim penitus concordant.

III. pag. 72. Πρόκλου Διαδόχυ Λυκίυ στοιχείωσις φυσική. *Procli Diadochi Lycii Elementa Physica*, sive, *de motu Libri II.* collecti ex Aristotelis Physicorum Libro III. seq. Liber I. inc. Συνεχῆ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν. Des. οὐκ ἄρα τὸ ἀμερὲς ἴσον ἑαυτῷ κινηθήσεται. Liber II. pag. 74. inc. Πᾶν σῶμα φυσικὸν, κινητὸν ἐστι κατὰ τόπον. Des. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄπειρος βαρύτης, οὐδὲ κουφότης. Tum Codicis possessor, qui erat Christophorus de Bondelmontibus, ita adnotavit: *Imperfectus Liber, multa namque desunt*. Hoc Opus Graece prodiit Basil. MDXXXI. in 8. & cum Latina versione Iusti Velsii Medici ibid. MDXLV. item in 8. & alibi posterius: de quibus editionibus vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 517. seq. Nos prae manibus habuimus edit. Basileensem secundam, ubi postrema, quae retulimus incidunt in pag. 24. lin. 25.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mai. Saec. XIV. variis in locis madore ac temporis diuturnitate corruptus, in cuius calce legitur: *Ego Christophorus presbyter de Bondelmont de Florentia hunc emi librum apud Andron insulam maris Aegaei MCCCCXIX. mensis Iunii*. Constat foliis scriptis 75.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

DIOGENIS LAERTII VITAE ET SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

COD. XXVIII. D*iogenis Laërtii Vitarum & Sententiarum eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis philosophorum Libri decem*, ut in Codice XIII. huius Plutei §. II. supra pag. 635. cum quo concordant.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cum summariis aliquot in primis paginis ad oram libri. Constat foliis scriptis 262.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΚΤΟΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ.

QVINTI DE IIS QVAE ACTA SVNT POST HECTORIS MORTEM.

K*Οΐντου τὰ μετὰ τὸν Ἕκτορος θάνατον, ὅσα πέπρακται ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Τρώων ἐν Τροίᾳ, καὶ ὅπως ἑάλω τὸ Ἴλιον. Cointi*, seu, *Quinti post Hectoris mortem, quaecumque gesta sunt a Graecis & Troianis in urbe Troia, & quomodo captum sit Ilium*, sive, *Homeri Paralipomenon Libri XIV.* Concordant cum illis Codicis XXIX. Plut. LVI. supra pag. 330. quem vide. COD. XXIX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. eleganter nitideque descriptus. Constat foliis scriptis 209.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.

THVCYDIDES.

Adde

Philostrati, & Dionis quaedam.

I. pag. 1. T*hucydidis Atheniensis Historiarum Libri VIII.* ut in Codice II. huius Plutei supra pag. 622. Heic tamen Liber VIII. in fine mutilus est, desinit enim in verbis: προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου..... quae in edit. inibi cit. incidunt in pag. 569. lin. 19. COD. XXX.

II. pag. 176. *Flavii Philostrati Vitae Sophistarum ad Illustrissimum Hypatum Antonium* Libris II. ut in editione Parisiensi alias cit. a pag. 485. ad pag. 623.

III. pag. 213. *b. Eiusdem Heroica*. Ibid. a pag. 631. ad pag. 729.

IV. pag. 241. *Eiusdem Imagines* Libris item II. Ibid. a pag. 730. ad pag. 831.

V. pag. 268. Sequuntur, sed diversa manu, *Excerpta duo e Dionis Chrysostomi I. & II. Oratione de Regno*. Primum inc. Εἰ δ' ἄρα μῦθόν τινα. Des. ἕως ἂν τυγχάνῃς βασιλεύων, quod habetur in edit. Graec. Lat. alias cit. a pag. 10. lin. 33. usque ad finem Orationis. Alterum pag. 269. inc. Ὁ Φίλιππος εἶπε πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον γελάσας, ὅτι δεῖ μὴ λυπεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ποιητὰς, κ. λ. Des. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον κηρύττεσθαι. Ibid. a pag. 20. lin. ultim. ad pag. 22. lin. 6.

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XIII. insignis. Constat foliis scriptis 269.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI VITAE QVAEDAM.

COD. XXXI. A*Ntequam Plutarchi Opera, quae in hoc habentur Volumine, recenseamus, breviter monendus est lector, Codicem hunc in principio mutilatum esse, ut ex vetusta*

qua-

quaternionum numeratione in imo margine appolita eruitur: a folio enim vigesimoquinto incipit numerica nota ιη'. scilicet *XVIII.* ita ut e praecedentibus quaternionibus XVII. folia tantummodo vigintiquatuor, seu quaterniones III. supersint. Hoc praenotato, Parallelas Vitas prosequamur, quae sunt XV. & quidem hoc ordine;

I. pag. 1. est *Demetrii*.
II. pag. 24. *Antonii*.
III. pag. 57. *Caesaris*. Sed huius Vitae postrema tantum supersunt, a verbis nimirum . . . περὶ Ἀντωνίυ καὶ Δολοβέλλα, κ. λ. quae incidunt in citatae editionis pag. 737. lin. 28. usque ad finem: desunt enim in Codice inter folium 56. & 57. integri quaterniones sex, a vigesimo secundo nimirum ad vigesimum septimum inclusive.
IV. pag. 59. *b. Pyrrhi*.
V. pag. 76. *b. Marii*.
VI. pag. 95. *b. Agesilai*.
VII. pag. 111. *b. Pompeii*.
VIII. pag. 142. *Cimonis*.
IX. pag. 149. *Luculli*.
X. pag. 167. *Niciae*.
XI. pag. 177. *Crassi*.
XII. pag. 190. *b. Lysandri*.
XIII. pag. 199. *b. Syllae*.
XIV. pag. 213. *b. Alcibiadis*.
XV. pag. 226. *C. Marcii Coriolani*. In fine huius Vitae scriptor ipse admonuit, hanc superiori praemitti debuisse.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. mutilus in principio. Constat foliis scriptis 236.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΤΙΝΑ.

PLVTARCHI PARALLELA QVAEDAM.

COD. XXXI.

PLutarchi *Vitae Parallelae XII.* quarum praecedit Index. Sunt autem istae:

I. pag. 1. *Aratus*.
II. pag. 12. *Artoxerxes*.
III. pag. 18. *b. Agis & Cleomenes*.
IV. pag. 30. *Tiberius & Caius Gracchi*.
V. pag. 39. *b. Lycurgus*.
VI. pag. 48. *b Numa*.
VII. pag. 57. *Pericles*.
VIII. pag. 66. *b. Fabius Maximus*.
IX pag. 74. *Demosthenes*.
X. pag. 80. *b. Cicero*.
XI. pag. 92. *Aristides*.
XII. pag. 100. *Cato maior*, cuius finis desideratur: desinit enim in verbis: καὶ δεομένην τῆς ἐκείνυ κηδεμονίας . . . . , quae in cit. edit. incidunt in pag. 351. lin. 5.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 105.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

COD. XXXIII.

VIta *Apollonii Tyanei Libris octo conscripta a Philostrato Lemnio*, ut in Codice XXVI. huius Plutei. Heic quoque occurrunt adnotationes marginales, ab eadem antiqua manu exaratae, & quidem multo uberiores, quam in dicto Codice. Dolendum tamen est, ipsarum portionem quamdam reciso margine periisse. Vt autem de veteri hoc Scholiaste aliquod ferre possis iudicium, benigne lector, unum aut alterum ex eius scholiis accipe. Primum igitur in illa primi libri verba, ὁ δ' ἤγαγεν εἰς ὑγίειαν τὸ μειράκιον, κ. λ. (1) ita habet: Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐμὸς οὕτω Χριςὸς οὐδὲ διαίτῃ προμηθούμενος τὰ τῆς ὑγιείας, ἀλλὰ τῷ μὲν λεπρῷ, θέλω, φησὶ, καθαρίσθητι· καὶ ἐγερθεὶς, ἄλλῳ πάλιν, ἆρον τὸν κράβατον· καὶ τῷ κωφῷ, διανοίχθητι. ὡσαύτως καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀνάςα, κ̀ ςῆθ: ἐπὶ τοὺς πόδας σῦ· ἀλλ' οὐκ ἐκ φυλακῆς τῶν βλαπτόντων τὴν ῥῶσιν προμνηςευόμενος. Ex quo Christianum esse coliigitur. Alterum pag. 8. in verba, διθυραμβώδη ϛ φλεγμαίνουσαν (2) sequens est: Διθυραμβώδη συνθέτοις ὀνόμασιν σεμνυνομένην, καὶ ἐκτοπωτάτοις πλάσμασι ποικιλλομένην. τοιῦτοι γὰρ οἱ διθύραμβοι, ἅτε Διονυσίων τελετῶν ἀφωρμημένοι. διθύραμβος δὲ ὁ Διόνυσος ἀπὸ δὶς βεβηκέναι τὴν θύραν τοῦ βίυ, πρότερον μὲν τῆς μητρὸς, εἶτα κ̀ τοῦ Διὸς τοῦ μηροῦ. Φλεγμαίνουσαν λέγει τὴν ὑπέρσεμνον, οἷα ἡ Θουκυδίδου. λεπτολογίᾳ δὲ, οἱονεὶ περιττότητι, χρώμενος, τοῖς διπλασιασμοῖς τῶν χώλων ϛ τῶν ὀνομάτων εἰρωνευόμενος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. vere insignis, cuius ultima pagina de novo suppleta est. Constat foliis scriptis 311.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI VITAE QVAEDAM.

COD. XXXIV.

IN ipso recensionis limine adnotandum est, Codicem hunc appellari posse Codicis XXXI. superioris supplementum, quum ea contineat adamussim, quae in illo desiderari monuimus. Primae enim octo Vitae, quae integris quaternionibus XIV. continentur, primum eius Codicis supplent defectum; reliquae vero duae, quaternionibus VI. comprehensae, secundum, qui inter folium 56. & 57. occurrebat. Ac profecto eadem prorsus scriptoris manus, eademque est in calce paginarum, numeratio quaternionum, quae si cum illa dicti Codicis coniungatur, mirifice tota ipsorum series constabit; quin etiam illud Vitae Caesaris fragmentum a verbis, περὶ Ἀντωνίυ κ̀ Δολοβέλλα, κ. λ. usque ad finem, quod in illo remanserat, in hoc nova ma-

(1) In edit. pag. 11. lin. 15.

(2) Edit. cit. pag. 23. lin. 11.

manu suppletum videas, ut dubitari amplius non possit, ex uno olim Volumine, duo fuisse, improba quadam avulsione, confecta. His praenotatis, Vitae, quae in hoc continentur, sunt:

I. pag. 1. *Phocion*.
II. pag. 12. *Cato minor*.
III. pag. 33. *b. Dio*.
IV. pag. 49. *b. Brutus*.
V. pag. 67. *Aemilius*.
VI. pag. 80. *Timoleon*.
VII. pag. 96. *Sertorius*.
VIII. pag. 102. *Eumenes*.
IX. pag. 111. *Alexander*.
X. pag. 138. *b. Caesar*.

In fine legitur: *Ego Christophorus presbyter de Bondelmont de Florentia hunc emi librum apud Embrum insulam in Aegaeo mari. MCCCCXIX.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 161.

ΛΑΕΡΤΙΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

LAERTIVS DIOGENES.

COD. XXXV. DIogenis Laërtii vitarum & sententiarum eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis singularum sectarum Libri X.* ut in Codice XIII. huius Plutei. Praecedit Index Vitarum litteris grandioribus exaratus; & rara quaedam ac brevia scholia in margine occurrunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XII. optimus, ac dignus profecto qui cum Amstelodamensi editione conferatur. Constat foliis scriptis 246.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE IVDAICA.

COD. XXXVI. F*Lavii Iosephi de Bello Iudaico Libri VII.* ut in Codicibus XVII. & XIX. huius Plutei. Singulis libris, primo excepto, heic praemittuntur Capitum summaria, ut in editione citata.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 214.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΒΙΟΣ.

VITA APOLLONII ALEXANDRINI.

Seu potius

Apollonii Alexandrini de Constructione Libri IV. Anonymi de eadem Tractatus; Libanii, & aliorum opuscula varia.

COD. XXXVII. I. pag. 1. L*Ibanii Rhetoris Declamatio*, cuius titulus, & argumentum inc. *Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς, κ. λ.* Declamationis initium est: *Ἰσχύω μὲν οὐδ᾽ ἂν πένθα*. Finis: *κἂν αὐτόθι δείκνυτε σωφρονοῦντα*. Exstat in eius Operum editione Graec. Lat. Paris. anni MDCVI. Tom. I. pag. 315. sub N. VII.

II. pag. 3. *b.* *Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ, Πρόσεχε σεαυτῷ, ὅς τις ἀναγινώσκεται τῇ δευτέρᾳ τῆς τυρινῆς, οὗ ἡ ἀρχὴ, Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν, κ. λ.* *S. Basilii ex Oratione, quae inscribitur*, Attende tibi ipsi, *quae legitur feria secunda hebdomadis* Tyrinae *dictae*, seu, *in qua lacticiniis vesci licet; cuius initium*, *Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν, κ. λ.* Excerptum brevissimum. Inc. *Ἐὰν γὰρ προσέχῃς σεαυτῷ, οὐδὲν δεήσῃ, κ. λ.* Des. *τὴν περὶ ἑαυτοῦ κατάληψιν.* Incidit in eius Operum edit. Gr. Lat. Paris. anni MDCCXXII. Tom. II. pag. 23. a lin. 29. ad lin. 43.

III. pag. 4. Excerptum quoddam lyturgicum, cui titulus: *Ὅτι πρώην εἰς χεῖρας ἐδίδοτο τὸ ἅγιον τοῦ κυρίου σῶμα*, *Quod primum in manus dabatur sanctum Domini Corpus*, ex quartae Synodi Capite centesimo primo. Inc. *Σῶμα Χριστοῦ, καὶ ναὸν τὸν κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ, κ. λ.* Des. *καὶ ὁ ταῦτα ἐπιφερόμενος.*

IV. pag. ead. *Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου ἐρωτηθέντος, πότερον καλῶς τὸ συνεχῶς κοινωνεῖν, ἢ ἐκ διαλειμμάτων, ἀπόκρισις.* *Sancti Anastasii, quum interrogatus fuisset, utrum melius assidue communicare, an ex intervallo, responsio.* Inc. *Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος, δοκιμαζέτω ἕκαστος ἑαυτὸν, κ. λ.* Des. *καὶ τότε ἔδωκεν αὐτοῖς τοὺς ἄρτους.*

V. pag. ead. *b.* *Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Καισάρειον Πατρίκιον ἐπιστολῆς.* *Magni Basilii ex Epistola ad Caesarium Patricium*, Excerptum, *Quod possit quis, si absit sacerdos, propriis manibus se communicare*. Inc. *Τὸ δὲ ἐν ἀναγκάζεσθαί τινα, κ. λ.* Des. *εἴτε πολλὰς μερίδας ὁμοῦ.* Incidit initium huius fragmenti in cit. edit. Tom. III. pag. 186. lin. ult. & prosequitur usque ad finem Epistolae.

VI. pag. ead. *Alia brevia Excerpta duo ex S. Io. Chrysostomi interpretatione in Epistolam ad Ephesios, & ad Hebraeos, Quod non ex consuetudine, ac lege, sed consulto, ac mente pura ad sacram synaxin accedendum sit.* Primum inc. *Πολλοὺς ὁρῶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, κ. λ.* Alterum inc. *Πολλοὶ τῆς θυσίας ταύτης ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μεταλαμβάνουσιν, κ. λ.*

VII. pag. 5. *Alia duo S. Basilii in idem argumentum Excerpta*. Primum inc. *Τὸ κοινωνεῖν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, κ. λ.* Alterum inc. *Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι, κ. λ.*

VIII. pag. 6. Quaedam pauca Grammaticalia *de verbis & eorum derivatione*.

IX. pag. 7. Canones quidam ex prima & secunda Synodo Constantinopolitana in templo SS. Apostolorum congregata, *Quod nemo monasticum habitum audeat induere, nisi prius facta trium annorum probatione:* quibus adiungitur quaedam Iustiniani Imp. Novella Constitutio, *Ne quis imitari habitum monasticum, aut illi quoquomodo illudere audeat*. Tandem ex Canonibus expositis a S. Synodo in celebri S. Sophiae templo congregata, Excerpta pauca *de iis, qui excommunicatione*

aut alia Ecclesiastica poena affecti a sede veteris Romae ad illam novae Romae confugiunt. Notandum, omnia haec hactenus recensita, fuisse a diversa manu exarata in iis foliis, quae initio Codicis vacua superfuere.

X. pag. 8. *Apollonii Alexandrini*, cognomento *Dyscoli, de syntaxi partium Orationis Libri IV.* cum eiusdem Vita in principio, & Capitum tabulis unicuique praefixis. Vita inc. Ἀπολλώνιος οὗτος, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, κ. λ. Des. περί τε Ἀπολλωνίυ ϗ Ἡρωδιανοῦ. Liber I. inc. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς. Des. ἀντίος ἐςὶ τῷ τοῦ ὠκεανοῦ. Liber II. p. 43. *b.* inc. Τῇ προεκδοθείσῃ συντάξει τῶν ἄρθρων. Des. τῶν προειρημένων ἐθνῶν. Liber III. pag. 66. *b.* inc. Τῶν ἐξαιρέτως παρεπομένων. Des. ἐν τῷ περὶ μετοχῆς ὑπαγορευομένῳ. Liber IV. pag. 108. inc. Μετὰ τὰς τῶν ῥημάτων συντάξεις. Des. προσγενήσεται τὸν παραγινώσκοντα. Concordat initium & finis singulorum librorum cum edit. Gr. Ald. Venet. MCCCCXCV. fol. quam ad manus habuimus, quamque Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 3. inter editiones Graecas imperfectas recenset, citans Gesnerum in Bibliotheca, & loca enumerans, in quibus defectus occurrunt, collatione habita cum optima Graecolat. edit. Wecheliana Francof. MDXC. 4. Apollonius iste Alexandrinus temporibus Hadriani, & Antonini Pii Alexandriae floruit, magnumque inter Grammaticos nomen est consequutus tum ob scripta, quae ipse composuit, tum ob filium, quem instituit Herodianum. *Dyscoli* autem, seu *difficilis* cognomen a moribus potius, quam a phrasi perplexa & abrupta, & a difficultate quaestionum, quas proposuerit, tulisse opinatur Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 2.

XI. pag. 120. Anonymi Tractatus Grammaticus item *de Constructione*, valde diffusus, cuius titulus hoc tetrasticho exprimitur:

Τάδ' ἐν συνόψει σοι παρ' ἡμῶν, ὦ φίλος,
Γραμματικῆς ἕνεκα τῆς πολυπλάνυ.
Σὲ δ' ἂν σοφίσαι κἀμὲ ϗ σῶσαι πλέον
Ἡ τοῦ Θεοῦ πηγαία μόνη σοφία.

Tractatus inc. Ἰςέον, ὅτι λόγος σημαίνει πλεῖςά τινα. λόγος γὰρ λέγεται ὅτε ἐνδιάθετος λογισμὸς, καθ' ὃν λογικοὶ λεγόμεθα ϗ διανοητικοὶ, καὶ ὁ ὀργανικὸς ὗτος ϗ προφορικὸς, κ. λ. Des. τῷ ξένῳ οὖν ἀντίκειται ὁ ἀςὸς, τῷ δ' ἐνδήμῳ ὁ ἀπόδημος. Attinguntur autem pag. 154. quaedam etiam de figuris Rhetoricis; pag. 155. variarum rerum nomina, puta, animalium, domorum, brutorum, servorum, regum, principum, arborum, herbarum, humani corporis partium, navium; tandem a pag. 162. usque ad finem, quarumdam vocum variae significationes, puta, ἐπιςήμης, σχολῆς, ῥήτορος, πίνακος, &c. quae omnia utrum ad unum eumdemque scriptorem pertineant, quum titulis careant, diiudicare minime possumus.

XII. pag. 164. In postremis quinque Codicis foliis, ab eadem manu, qua priora septem, exaratis, loca quaedam adferuntur ex XII. Prophetis minoribus, & ex propheta Isaia, una cum SS. PP. Cyrilli, Basilii Magni, Eusebii Caesareensis, Apollinarii, Severi Antiocheni, & aliorum fortasse in ipsa expositionibus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 168.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THEOPHYLACTI OECVMENICE HISTORIA.

Theophylacti Simocattae Expraefecti, & observatoris coactorum, Historiae Mauricii Tiberii Imperatoris Libri VIII. Praecedit Dialogus, in quo Simocatta in Phocam, ut importunissimum tyrannum invehitur: quo imperante (imperavit autem annis octo) nemo res Mauricii ausus est litterarum memoriae commendare: ac proinde eius Imperatoris historia ignota posteris, ac velut mortua iacuit. Iacuerunt item bonae disciplinae, quae sub Heraclio demum, Phocae successore, iterum emerserunt. Multum laudatur Sergius Patriarcha illius temporis, studiis liberalibus, ipsique historico amicissimus, cuius auctoritate ac voluntate permotus, ad hanc conscribendam historiam adcessisse videtur. Fingit, ut mos est Dialogorum, Historiam ipsam res gestas Mauricii enarraturam cum Philosophia sub platano considere. Hunc itaque titulum praesefert: Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα φιλοσοφία, ϗ ἱςορία. Προλογίζει ἡ φιλοσοφία. Inc. Τί τοῦτο, θύγατερ. Des. ἐςεφάνωται. Pag. 2. *b.* sequuntur Tabulae Librorum VIII, quae aliquantulum diversae videntur ab editis ante Simocattae Historiam ab Iacobo Pontano Ingolstadii MDCIV. in 4. pag. 12. seqq. Denique pag. 13. legitur Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου οἰκυμενικῆς ἱςορίας βιβλίον α'. *Theophylacti Simocattae Oecumenicae Historiae Liber I.* Inc. Δεῖ μὴ μόνον. Liber VIII. des. βεβαίαν ἱδρύσασθαι. Concordat cum citata Iacobi Pontani editione, qui omnium primus ex Bibliotheca Serenissimi Maximiliani, utriusque Bavariae Principis, hanc depromsit historiam, & in turbam dedit. In fine rubris litteris repetitur titulus hoc pacto: Θεοφυλάκτυ τοῦ Σιμοκάτου οἰκουμενικῆς ἱςορίας βιβλίου ὀγδόου τέλος. COD. XXXVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 214.

FINIS PLVTEI LXIX.

BI-

Insignis Collectio Tacticor. Cod IV Saec. X. Plut. LV.

+ λέοντος ἐν χ(ριστ)ῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως ῥωμαί(ων).

πῶς δεῖ σαρακηνοῖς μάχεσθαι :—

[illegible]

Euseb. Pamphili Histor. Eccles. Cod. VII. Saec. X. Plut. LXX.

[illegible]

Ioseph. de Antiquit. Iudaic. Cod. XXII. Saec. XI. Pl. LXIX.

+ φλαΐου ἰωσήπου ἰ(ουδαϊκῆς) ἀρχαιότητος ἰουδαίων λ(όγος) πρῶτος :—

[illegible]

Thucydidis Historia Cod. II. Saec. X. Plut. LXIX.

Ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη ἀθηναίων καὶ πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων· ἐν ᾧ οὔ

Philonis Iudaei Opera Cod. XI. Saec. XI. Plut. LXIX.

+ ΦΙΛΩΝΟΣ

[illegible]

Philostrati Vita Apollonii Tyanei. Cod. XXXIII. Saec. XI. Plut. LXIX.

+ φιλοστρά(του) τῶν εἰς τὸν τυανέα [illegible]

[illegible]

Alexiados Libri XIV. Cod. II. Plut. LXX. Saec. XII.

ἀλεξιὰς ἄννης [illegible]

[illegible]

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVII.

CODEX I.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ.

ARRIANI DE ASCENSV ALEXANDRI.

Ac praeterea

Plutarchi de Alexandro Libri II. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV. & alia Anonymi.

I. p. 1. Ρ'ῥιανοῦ, Α'λεξάνδρου ἀναβάσεως βιβλίον πρῶτον. *Arriani de expeditione Alexandri Liber I.* Praefatio inc. Πτολεμαῖος ὁ Λάγυ. Def. οὕτω θαυμαζέτω. Liber inc. Λέγεται δὲ Φίλιπ-πος. Def. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πρεσβευομένους. Liber II. pag. 17. inc. Ε'κ δὲ τύτου Μέμνων. Def. ἐς τὸν πόλεμον. Liber III. pag. 30. inc. Α'λέξανδρος δ' ἐπ' Αἰγύπτου. Def. ὀκτακισχιλίων. Liber IV. pag. 43. inc. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις. Def. πάλαι ἦσαν. Liber V. pag. 55. inc. Ε'ν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Def. τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκόσμει. Liber VI. pag. 65. inc. Α'λέξανδρος δὲ ἐπειδή. Def. ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφήν. Quae quidem postrema sunt Libri VII. ut videre est in nuperrima Arriani editione G. L. Lugdun. Batav. MDCCIV. fol. curante Iac. Gronovio; Libri enim VI. & VII. nulla prorsus distinctio fit, neque in hoc, neque in aliis tribus exemplaribus, quae in hoc delitescunt Pluteo, ut idem Gronovius admonet cit. edit. pag. 312. ipse enim quatuor contulit huius Bibliothecae Codices Mss. nimirum Codicem I. XXVIII. & XXX. huius Plutei, & XXXII. Plut. IX. quem merito optimum appellat, Holstenium sequutus, qui de Hieroclis expositione in Aurea Pythagorae Carmina, in ipso contenta, loquens, hoc illum elogio prosequitur: *Exemplar omnium quotquot vidi (vidi autem plura) longe correctissimum, ex quo editum exemplar quampluri-mis locis insigniter emendavi.* Notandum ad finem Capitis XII. inter verba, οὐχ ὡσαύτως εἶναι αὐτῷ πρὸς θυμοῦ ἀντὶ . . . . . . & alia Η'φαιςίων. τύτῳ, κ. λ. lacunam paucorum versuum relictam ad defectum indicandum.

II. pag. 87. Α'ῤῥιανοῦ ἀνάβασις (1) Α'λεξάνδρυ ἑβδόμη. Ι'νδική. *Arriani expeditio Alexandri septima. Indica.* Inc. Τὰ ἔξω Ι'νδοῦ. Def. τὸν Μακεδόνα. In fine: Τέλος τῶν Ι'νδικῶν. *Finis rerum Indicarum.* Hic liber, licet & ipse res Alexandri persequatur, quemadmodum priores septem, quos recensuimus, peculiariter tamen ab auctore scriptus & publicatus est, stylo etiam peculiari, Ionica scilicet dialecto, quum illi Atticam eloquentiam referant. Quum tamen in plerisque exemplaribus Mss. hic reliquis annexus reperiretur, & ex illorum sexto & septimo unus exsisteret, factum est, ut hic, qui Indica continet, septimi locum obtineret: quam quidem deformationem pluribus deflet laudatus Gronovius, ac varias huiusce Libri inscriptiones, quae tum in editionibus, tum in manu exaratis Codicibus occurrunt, sub oculos ponit loc. cit.

III. pag. 100. *b.* Πλουτάρχου περὶ τῆς Α'λεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος πρῶτος. *Plutarchi de Alexandri fortuna, vel virtute Liber I.* Inc. Οὗτος ὁ τῆς τύχης λόγος ἐςίν. Def. περιτέθηκεν. Inter Plutarchi Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 326.

IV. pag. 104. Περὶ τῆς Α'λεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος β'. *De Alexandri fortuna, vel virtute Liber II.* Inc. Διέφυγεν ἡμᾶς. Def. φοβεῖσθαι ὑμεῖς. Ibid. pag. 333.

V. pag. 111. Διοδώρου Σικελιώτου ἀπογραφαὶ, ἤτοι ἱςορικῆς βιβλιοθήκης τὸ α'. *Diodori Siculi descriptiones, sive Historicae Bibliothe-*

(1) Non ἀναβάσεως, ut adstruit Gronovius cit. edit. pag. 312. in not. col 1. vers. 17.

cae Liber I. & quidem ob ipsius longitudinem in duas sectiones divisus. Prima inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας πραγματευσαμένοις. Des. παρ' Αἰγυπτίοις. Exstat in eius Operum nuperrima editione Amstelodam. Gr. Lat. per Iac. Wetstenium ex recensione Petri Wesselingii MDCCXLVI. fol. T. I. a pag. 3. ad pag. 51. quam nos tum in hoc, tum in reliquis huius Scriptoris exemplaribus recensendis prae manibus habuimns. Notandum heic est huius primae Partis plurima fuisse ab exscriptore consulto praetermissa; etenim p. 113. post verba, βεβαιοῦν ἐγχειρήσομεν, quae sunt postrema Capitis V. edit. pag. 9. sequuntur in eadem linea, Περὶ δὲ τῆς χώρας καὶ τοῦ Νείλου, κ. λ. quae incidunt sub finem Capitis XXIX. edit. pag. 35. his in margine verbis ab eodem appositis: ἅ τινα ὡς μυθώδη ὑπάρχοντα κατελείφθησαν, scil. *quae utpote fabulosa praetermissa sunt*. Sectio altera pag. 118. *b.* inscripta pariter, Διοδώρου Σικελιώτου ἱστορικῆς βιβλιοθήκης α', *Diodori Siculi Historicae Bibliothecae I.* inc. Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βίβλων. Desinit autem in verbis, δι' ὧν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν, quae incidunt in Capite XCVI. edit. pag. 107. lin. 30.

VI. pag. 136. *b.* Sequitur *eiusdem Diodori Bibliothecae Historicae Liber II.* cum praevio Indice Capitum XV. Inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. περιγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Exstat ibid. a pag. 112. ad pag. 172.

VII. pag. 157. *b. Liber III.* item cum tabula Capitum V. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων, κ. λ. ut in edit. pag. 174. Desinit autem in verbis, τῶν μυθολογουμένων παρ' Ἕλλησιν, quae incidunt sub initium Capitis LVI. edit. pag. 224. lin. 31. Heic quoque amanuensis in margine notulam adscripserat, suae omissionis rationem reddens, quae quum in hoc Codice abrasa deinde fuerit, integra tamen superfuit in nono, cuius ex hoc lectio tota defluxit, uti suo loco monebimus: & ita habet: τὰ γοῦν λοιπὰ ὡς μυθώδη τε καὶ ληρώδη, διὰ αὐτῶν πολυγραφίαν κατέλειψα.

VIII. pag. 177. *b. Liber V.* (quartus enim totus est omissus) praevio item Capitum XV. (1) elencho, inc. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, κ. λ. ut in edit. pag. 330. Desinit autem in verbis, εὐεργεσίας διαπορευόμενοι, quae incidunt paullo ante medium Caput XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. (2) Interim notandum, Mediceorum Codicum, huius Scriptoris Opera continentium, collationes ultro in se suscepisse clarissimum Antonium Cocchium, earumque luculentam & accuratam descriptionem laudato Petro Wesselingio pro ipsius editione adornanda transmisisse; *quarum tamen usura* (verba sunt Wesselingii in sua Praefatione) *quia spissum, & bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui non licuit*. Subdit tamen, *id se animadvertisse, in plerisque eas cum Claromontanis amice consentire*. Collationis praeterea a Cocchio institutae testes sunt numeri quidam marginales ipsius manu diligenter exarati, ac veluti depicti, quibus editionis pro textu adhibitae Capita adnotare solitus erat.

IX. pag. 193. *b.* Liber anepigraphus *de rebus Persicis* (3). Inc. Ἀρταξέρξης ὁ Περσῶν βασιλεὺς οὐκ ἔλαττον οἰόμενος εἶναι τὸ μεγάλα διδόναι τοῦ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς καὶ προθύμως, κ. λ. Des. καὶ οὐχ ἧττον ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγαθοῖς. Hunc Tractatum posteriori manui debemus.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. optime servatus, quem contulit in sua Arriani editione Gronovius, ac tertium nominat. Constat foliis scriptis 197.

ΑΛΕΞΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

ALEXIAS HISTORIA FILII ALEXII ROM. IMP.

Annae Comnenae Porphyrogenitae & Caesarissae, Alexiados, sive de rebus Alexii Comneni parentis sui Libri XIV. absoluti Manuele Comneno imperitante circa annum Christi MCXLVIII. dum annum ageret LXV. ut constat ex Libro XIV. pag. 747. seqq. edit. Paris. MDCLI. fol. ubi testatur se usam Commentariis virorum fide dignissimorum, qui patris olim sequuti militiam, postea monasticam vitam sunt amplexi; neque ex iis solis, quae referret, hausisse, sed diligenter cum iis, quae ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Fuit vero soror Ioannis Comneni, Alexii Comneni Imp. & Irenes primogenita filia, nata anno Christi MLXXXIII. atque exstincto ante nuptias, qui ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor Nicephori Bryennii Caesaris, anno Christi MCXXXVII. defuncti, de cuius Libris IV. Commentariorum de rebus Byzantinis agit Cl. Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. p. 343. ac teste Ioanne Zonara Lib. XVIII. Cap. XXVI. & Niceta in Ioanne Comneno Cap. III. omnibus disciplinis, ac politiori litteratura erudita erat. Huius Historiae Libros VIII. priores mancos mutilosque ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis David Hoeschelius Augustae Vindelic. MDCX. 4. Totum vero Opus, omnes nimirum XV. Libros e manuscripto Vaticano, & Barberino, quem Holstenius cum hoc omnium praestantissimo Codice contulerat, & multis in locis suppleverat, Graece descripsit Petrus Possinus S. I. & cum versione sua & Glossario, Hoeschelii que notis vulgavit Paris. MDCLI. fol. His praemissis animadvertendum est, deesse in hoc exemplari totum ferme Prologum, cuius tantum exstant ultima verba . . . , τοίνυν ἐνθένδε τῆς ἱστορίας τοῦ μου πατρὸς, κ. λ. mox incipit Ἀλεξιὰς πρώτη. *Alexiados Liber I.* Inc. COD. II.

(1) In edit. Capita continet XVIII. quorum postrema tria desunt in Codice.

(2) Corrigendus itaque Montfauconius hoc loco, quippe qui Catalogi sui pag. 377. litt. A ait, contineri in hoc Codice *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libros priores V.* quum revera quatuor sint.

(3) *Fragmenti* nomen, quo Montfauconius Librum hunc indigitat loc. cit. minime arridet.

Inc. Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος, κ. λ. Desinit in Libro XIV. in verbis, καὶ τὰς δυνάμεις ἁπάσας . . . . quae incidunt in edit. Parif. pag. 449. ubi adnotatur in margine: *Hic deficit Codex Florentinus*. Alius praeterea defectus duorum foliorum erat paullo ante finem Codicis, ut ex apposita marginali nota eruitur, ἀπὸ τῶν ὧδε λείπουσι φύλλα δύο, qui deinde manu item antiqua suppletus fuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XII. omnium praestantissimus, quem vel descriptum, vel approbatum ab ipsa Anna doctissimus Langius suspicatur. Constat foliis scriptis 210.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. III. Continet hic vetustissimus Codex, & omni laude maior, *Historiarum Herodoti Libros IX.* totidem Musarum nominibus inscriptos (1); suavissimum profecto Opus, quod exorditur a Gyge Lydorum rege, qui uno ac dimidio fere saeculo Cyrum antecessit; inde a Cyro res Medo Persicas fusius prosequitur ad Xerxis usque e Graecia fugam, Aegyptiorum simul, Scytharumque & Graecorum res attingens, dialecto usus Ionica, ac genere orationis cum lenitate quadam aequabili instar sedati amnis profluente. Liber I. Κλειὼ inscriptus inc. Ἡροδότου Ἁλικαρνησσῆος ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Liber IX. inscriptus Καλλιόπη, des. ἄλλοισι δουλεύειν. Hunc vero Codicem paucis expediam, quum a celeberrimo Iacobo Gronovio diligentissime fuerit collatus, qui Herodotum ad eius fidem plurimis in locis emendatum, in aliis nova luce adspersum, Lugduni Batavorum excudit anno MDCCXV. ac praeterea eiusdem variae lectiones in calce paginarum nuperrimae editionis Amstelodam. MDCCLXIII. fol. curante Petro Wesselingio, fuerint recusae: cuius Praefationem quum ipse legerem, duo minus vere dicta sub oculos inciderunt: primum, Gronovii laudem & gloriam, nimia ac paene superstitiosa Libri Florentini (huius nimirum, quem prae manibus habemus) veneratione fuisse dedecoratam; quum potius auctam dicere debuisset, quippe qui bene intellexerit, in membranis vetustis ne unum quidem apicem esse negligendum: alterum, huic nostro Codici octingentos prope annos iactanti, Passioneum praeferri, qui circa saeculum duodecimum fuerit exaratus. De fide vero in variantibus exhibendis, quam primo quidem integerrimam arbitrabar, dubitare tandem caepi, tum quum aliud agens in illum incidi locum prope finem Historiarum, ubi Codici nostro adstruitur vox τοῦ Πρωτεσιλάου pro τοῦ Πρωτεσίλεω; quod falsum omnino comperi. Atque haec quidem breviter notanda visa sunt, ut, si viri ceteroquin summi aliquando peccaverunt, nobis etiam, qui ab iis longe absumus, siquid in tanta rerum mole diligentiam nostram effugerit, venia concedatur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi X. optime servatus, cum notulis quibusdam in margine, seu summariis charactere minori, sed quadrato, nullisque accentibus, ac spiritibus instructo exaratis; tituli vero librorum uncialibus litteris aureisque sunt descripti. Correctiones quaedam manus multo recentioris occurrunt in principio, quae deinde in progressu rariores fiunt. Constat foliis scriptis 374.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ.

COMPENDIVM HISTORIAE IOANNIS ZONARAE.

I. pag. 1. Ἐπιτομὴ ἱστοριῶν συλλεγεῖσα καὶ συγγραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ, τοῦ γεγονότος μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς βίγλας καὶ πρωτοασηκρῆτις. *Compendium historiarum collectum & conscriptum ab Ioanne monacho Zonara, qui fuit magnus Drungarius Vigilum, & primus a Secretis.* Inc. Εὐσόχως ἄν εἴ τις. Desinit imperfecte in verbis: καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων βασίλεια . . . . . quae inter Histor. Byzant. Scriptores edit. Venet. A. MDCCXXIX. incidit in Tom. X. P. II. pag. 233. lin. 15. Ioannes hic Zonaras Constantinopolitanus sub Alexio Comneno magnus Drungarius, sive Praefectus Vigilum, & primus a secretis, deinde monasticam vitam amplexus, sub Ioanne Comneno variis ingenii monumentis operam & animum impendit, a Theodoro Balsamone, qui illum in Ecclesiasticis Canonibus interpretandis sequutus est, ὑπερφυεστάτου, *excellentissimi* praeconio commendatus. Praecipuum eius Opus sunt Annales, sive Χρονικὸν in Partes duas, & Libros XVIII. divisum, & ab O. C. usque ad annum Christi MCXVIII. deductum. De eius editionibus & versionibus agit Fabric. B. Gr. Vol. VI. p. 156. Alia eiusdem Opera persequitur Vol. X. p. 242. seqq. ubi Codicem hunc memorat, de quo notandum, nullam Librorum divisionem adesse, sed Capitum tantummodo titulos apponi, qui desiderantur in editione. In primo folio legitur auctoris nomen litteris intricatissimis exaratum, cui tabella subiicitur generationum veterum Patriarcharum ab Abraham usque ad Iacob. COD. IV.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. ineuntis, multis in locis vetustate consumtus. Constat foliis scriptis 206.

ΑΠ-

(1) Quae quidem librorum inscriptiones ab ipsone auctore, an ab alio quopiam profectae fuerint, dubitat Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag 697. ubi varias hac super re doctorum virorum sententias profert.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΤΑΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

APPIANI HISTORIA ITALICA.

Seu potius

Ex XXIV. ipsius Romanae Historiae Libris ea quae supersunt, fere omnia; tum Evagrii, Philostorgii, Diodori Siculi, Procopii Caesareensis, Pselli, Paeanii, Plutarchi, Memnonis, Dionysii Halicarnassei, Procli Diadochi, & Theodori Balsamonis Opera quaedam.

COD. V. Codex est non aspernandae antiquitatis, & in primo folio elenchum Operum exhibet, Lucae Holstenii manu diligenter exaratum: tum in summo margine Appiani aetatem hisce verbis recentior Graecus exposuit: Οὗτος ὁ Ἀππιανὸς ἐν χρόνοις ἤκμασε Τραιανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. *Hic Appianus temporibus floruit Traiani & Hadriani*. Sed ipsius Opera more nostro recensere adgrediamur.

I. pag. 1. Ἀππιανοῦ τῆς Ἰταλικῆς ἱστορίας τὸ προοίμιον. *Appiani Historiae Italicae prooemium*. Inc. Τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἀρχόμενος. Des. καὶ περὶ τούτου συγγραφή. Habetur in eius Historiarum Romanarum editione Gr. Lat. Amstelod. MDCLXX. 8. curante Alexandro Tollio Part. I. toti Operi praemissum. Huic adnectitur illud Anonymi, qui Romanae Historiae Corpus ex variis auctoribus concinnatum ediderat, Excerptum, quod in edit. Tolliana cit. in calce secundae Partis occurrit, pag. nimirum 1228. seq. & inc. Τὸ προοίμιον μόνον, κ. λ. des. συνέθηκα τεύχεσιν. Hinc patet, ex Appiani Libris plures ideo intercidisse, quia pleraque videbantur a Dionysio Halicarnasseo, & a Dione Cassio diligentius pleniusque pertractata: ait enim Anonymus, in duo se Volumina, seu τεύχη selectos Appiani libros coniecisse, reliquis, utpote de quorum argumento alii rectius consuli possint rescissis. Partem illius Excerpti refert etiam Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

II. pag. 4. Ἐκ τῶν Ἀππιανοῦ Κελτικῶν. *Ex Appiani Celticis, sive, Romanarum historiarum de bellis Gallicis Epitome*. Inc. Κελτοὶ Ῥωμαίοις ἐπεχείρησαν πρῶτοι. Des. ὁ Καῖσαρ ἐς τὴν Βρεττανίαν. In cit. edit. Part. II. a pag. 1190. ad pag. 1193. Subiicitur diversa ac recentiori manu ad implendam paginam vacuam, librorum, quibus totum Appiani Opus constat, elenchus, quem utpote a Fabriciano (1) diversum, referre lubet: ita vero habet:

Ἡ τοῦ Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἐν λόγοις εὕρηται περικλειομένη κβ'.

Καὶ ὁ μὲν α' λόγος περιέχει τῶν ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι Ταρκυνίου βασιλέων ζ' τὰς πράξεις, ἐπιγράφεται δὲ Ῥωμαϊκῶν βασιλικὴ ἱστορία.

Ὁ δὲ β' Ῥωμαϊκῶν Ἰταλική.

Ὁ δὲ γ' Ῥωμαϊκῶν Σαυνιτική, ὃς καὶ π' ἐτῶν περιέχει πολέμους.

Ὁ δὲ δ' Ῥωμαϊκῶν Κελτική.
Ὁ δὲ ε' Ῥωμαϊκῶν Σικελική.
Ὁ δὲ ς' Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική.
Ὁ δὲ ζ' Ῥωμαϊκῶν Ἀννιβαϊκή.
Ὁ δὲ η' Ῥωμαϊκῶν Λιβυκή.
Καὶ Καρχηδονικὴ ὁ θ'.
Ῥωμαϊκῶν Μακεδονικὴ δὲ ὁ δέκατος.
Ὁ ια' Ῥωμαϊκῶν Ἑλληνικὴ καὶ Ἰωνική.
Ὁ ιβ' Ῥωμαϊκῶν Συριακή.
Ὁ ιγ' Ῥωμαϊκῶν Παρθική.
Ὁ δὲ ιδ' Ῥωμαϊκῶν Μιθριδάτειος.
Ὁ δὲ ιε' Ῥωμαϊκῶν Ἰλλυρική.
Ὁ δὲ ις' Ἀράβιος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσὶν οἱ ἐπιγραφόμενοι Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων ε'.

Ὁ δὲ ἐφεξῆς κβ' ἐπιγράφεται ἑκατονταετία.

Ὁμοῦ λόγοι κβ'. ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θ' μόνοι.

III. pag. 6. Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Συριακή. *Appiani Romanarum Historiarum de bellis Syriacis Liber*. Inc. Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου. Des. ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ συγγραφῇ. In cit. edit. a p. 141. ad pag. 215.

IV. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ Λιβυκή. *Eiusdem de bellis Punicis Liber*. Inc. Καρχηδόνα τὴν ἐν Λιβύῃ. Des. ἑκατὸν καὶ δύο. Ibid. a pag. 1. ad pag. 140. Ad locum huius Libri, ubi nonnulla interciderunt, edit. pag. 51. lacunam paucorum versuum exscriptor reliquit, ibique manus posterior adscripsit in margine, Ζήτει τὸ λεῖπον τοῦ καταβάτου· ὀλίγον γάρ ἐστι.

V. pag. 32. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἰλλυρικὴ Ῥωμαϊκῶν. *Eiusdem Romanarum historiarum de bellis Illyricis Liber*. Inc. Ἰλλυριοὺς Ἕλληνες. Des. καὶ δράσαντες καὶ παθόντες. Ibid. Part. II. a pag. 1194. ad pag. 1197. & est tantum huiusce Libri fragmentum, sive, uti ait Fabric. loc. cit. pag. 396. exordium: Graecum enim exemplar, unde Illyrica transtulerat interpres, nondum nactus fuerat integrum Tollius, quare huius Libri Latinam tantummodo interpretationem adiecit, & quidem a pag. 1194. ad pag. 1209. Integrum tamen Librum pridem ex Ms. Cod. bibliothecae Augustanae ediderat Graece David Hoeschelius Augustae Vindel. MDIC. 4. In Codice nostro ad calcem huius fragmenti legitur: Ζήτει τὸ λεῖπον.

VI. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν Παρθική. *Eiusdem Historiarum Romanarum de bellis Parthicis Liber*. Inc. Μετὰ δὲ τοὺς ἐκ Πομπηίου, κ. λ. Des. πόλεμον τρεψόμενος. Ibid. a pag. 216. ad pag. 293.

VII. pag. 42. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν Μιθριδάτειος. *Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis Mithridaticis Liber*. Inc. Ὧδε μὲν Ῥωμαῖοι. Des. τῆς ἐντὸς θαλάσσης ἔτι ἔλιπεν. Ibid. a pag. 294. ad pag. 420. Inter hunc & sequentes quinque Appiani *de bellis civilibus* Libros, quum duo ferme folia vacua intercederent, diversa, ut videtur, manus quaedam ex aliis Historicis excerpta in iis exscripsit, hoc praeterea monito in margine apposito: γύρισον φύλλα β'. καὶ εὑρήσεις Ἀππια-

(1) Bibl. Graec. Vol. III. pag. 393. seq.

τιανοῦ τὰ ἐμφύλια. Ea vero sunt, quae sequuntur:

VIII. pag. 62. b. Εὐαγρίου τοῦ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. *Evagrii Expraefecti ex Ecclesiastica Historia* Excerpta duo. Primum inc. Μωσέως μὲν ἄρξαντος ἱστορίας. Des. ἀποκαταστάσεως, & est ferme totum Caput XXIV. Libri V. paucis initio & fine exceptis, & seriem historiarum a Moyse usque ad Evagrii tempora complectitur. Alterum pag. 63. inc. Ἔθος παλαιὸν γίνεται. Des. καὶ ταῦτα μὲν τῇδε γέγονε, & est Caput XXXVI. Libri IV. si pauca demas in principio, & continet prodigium, quod sub Mena Patriarcha factum est in puero cuiusdam Hebraei Constantinopoli.

IX. pag. 63. Φιλοστοργίου. *Philostorgii* item Excerpta duo ex eius Ecclesiasticarum Historiarum Epitome. Primum inc. Ἐπεὶ Θεοῦ γε βουληθέντος. Des. ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν, & est pars Capitis X. Libri XII. Alterum inc. Ἡ δὲ ἱερὰ ἡμῶν γραφή. Des. τόπον τῇ ῥοπῇ τοῦ βρίθοντος ὕδατος παρασχών, & est Caput IX. Libri III. In his autem Evagrii & Philostorgii Excerptis investigandis adhibuimus editionem Graec. Lat. Amstelodam. apud Henric. Wetstenium MDCXCV. fol.

X. pag. ead. b. Ἐκ τοῦ λβ' λόγου τῶν ἱστορικῶν Διοδώρου. *Ex XXXII. Libro rerum historicarum Diodori* Excerptum. Inc. Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως χρηστηριαζομένου κατὰ τὴν Κιλικίαν. Des. ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας. Est ex Libro XXXII. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Ecloga prima, paucis exceptis in principio, & incidit in edit. cit. (1) Tom. II. pag. 519. Post adlata autem verba ita prosequitur exscriptor: Ὁ μὲν οὖν Διόδωρος πρὸς τῷ τέλει τοῦ λβ' λόγου τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ πραγματείας τοσαῦτα διέξεισι, καὶ ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τοιαύτης περιπετείας ἱστορήκασι. Redeunt nunc Appiani Opera, nimirum:

XI. pag. 65. Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν ιδ'. ἐμφυλίων α'. *Appiani Romanarum Historiarum Liber XIV. de bellis civilibus primus*. Inc. Ῥωμαίοις ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλή. Des. ἀπὸ τῆς ἀναιρέσεως Τιβερίου Γράκχου. Incidit in cit. edit. Tollianae Tomum II. a p. 599. ad p. 708. Quod autem hic primus de bellis civilibus Liber, in serie totius Romanae Historiae decimusquartus numeretur in Codice, qui apud Fabric. loc. & pag. cit. (2) sit decimustertius, ratio fortasse est, quia undecimus iuxta Fabricii descriptionem, bella Syriaca & Parthica iunctim complectens, in duos dividitur tum in editione, tum in hoc nostro Codice, quorum alterum innuimus supra §. III. alterum §. VI.

XII. pag. 80. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ιε'. ἐμφυλίων β'. *Eiusdem Romanarum Historiarum XV. de Civilibus bellis II.* Inc. Μετὰ δὲ τὴν Σύλλα μοναρχίαν. Des. αἱ ἑξῆς βίβλοι δείκνυσιν. Ibid. a pag. 709. ad pag. 854. Inter pag. 111. ubi desinit Liber II. & pag. 112. ubi incipit III. alia quaedam fuisse olim, unius folii spatio comprehensa, suspicamur; nam ad calcem huius libri eadem recentior manus, de qua supra, in margine sic adnotavit: γύμνον φύλλ. α'. καὶ εὑρήσεις τοὺς ἑξῆς λόγους, quod ex ipso etiam quaternione, uno folio ceteris minore, coniicere licet.

XIII. pag. 112. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων τρίτον. *Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis civilibus Liber III.* Inc. Οὕτω μὲν δὴ Γάϊος Καῖσαρ. Des. ἐπὶ τιμωρίᾳ. Ibid. a pag. 855. ad pag. 951.

XIV. pag. 132. b. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων τέταρτον. *Eiusdem Romanarum Historiarum de bellis civilibus Liber IV.* Inc. Δύο μὲν δὴ Γαΐου Καίσαρος φονεῖς. Des. καὶ Βρούτου ἀπήντα. Ibid. a pag. 952. ad pag. 1070.

XV. pag. 160. b. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ιη'. ἐμφυλίων πέμπτον. *Eiusdem Romanarum Historiarum Liber XVIII. de bellis civilibus V.* Inc. Μετὰ δὲ τὸν Κασσίου καὶ Βρούτου θάνατον. Des. τῇ ὁμόρῳ Μακεδονικῇ. Ibid. a pag. 1071. ad pag. 1189. Atque heic desinunt Appiani Opera in hoc Volumine contenta; de quo praeter ea, quae diximus supra §. I. addere libet, Romanam illum historiam non ordine omnem persequi, ut factum Dionysio Halicarnasseo, vel Polybio; neque per vitas illustrium virorum, ut fecit Plutarchus; sed ordine regionum, ac provinciarum, ut quas res in Italia, quas in Sicilia, Africa, Hispania, &c. gessissent Romani singillatim constaret.

XVI. p. 192. Προκοπίου Καισαρέως ἐκ τῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων. *Procopii Caesareensis ex Libris de Iustiniani Aedificiis* Excerptum. Inc. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀφροντιστήσας χρημάτων ἁπάντων. Des. καθῆσθαι οἴκοι, καὶ μὴ πρόσω ἰέναι. Ταῦτα μὲν οὖν ὧδέ πού ἔχει. Est autem, ut in margine recentior Graecus adscripsit, ἔκφρασις τῆς ἁγίας σοφίας, *Descriptio S. Sophiae*. Κτισμάτων, seu *Procopii Librorum VI. de aedificiis conditis seu restauratis auspicio Iustiniani Imp.* plures circumferuntur editiones; castigatior vero est Parisiensis Gr. Lat. anni MDCLXIII. fol. curante Claudio Maltreto, qui Augustanam editionem Davidis Hoeschelii, ex Codicis Seguierianae Bibliothecae apographo supplevit, emendavitque, ac variis lectionibus adornavit. Libri primi Caput primum de restaurato S. Sophiae templo, quod cum nova versione sua ac notis exhibet Franc. Combefisius in Manip. Origin. rerumque Constantinopolitanarum Paris. MDCLXIV. 4. pag. 283. seq. fortasse est nostrum hoc Excerptum. Fuit autem Procopius hic ex Caesarea Palaestinae Rhetor, sive Caussarum Patronus, & eloquentiae professor Constantinopoli, cuius urbis fuit etiam Praefectus anno Iustiniani XXXVI. Christi DLXII.

XVII. pag. 194. b. Εὐαγρίου σχολαστικοῦ Ἐπιφανέως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων ἀπὸ τοῦ δ' τόμου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἔκφρασις τῆς ἁγίας

(1) Supra Codice I. huius Plutei §. V.

(2) In hoc ipso Codice §. I.

ἁγίας σοφίας. *Evagrii Scholastici* (1) *Epiphaniensis & Expraefecti ex IV. Libro Ecclesiasticae Historiae, descriptio* templi *sanctae Sophiae*. Inc. Α᾿νέστησε δὲ καὶ κατὰ τὴν Κωνσαντίνου. Des. τῆς νενομισμένης ταφῆς τυγχάνουσιν. Est Caput XXXI. dicti Libri, & incidit in edit. cit. pag. 405.

XVIII. pag. 195. Περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων, τοῦ Ψελλοῦ. *De incredibilibus lectionibus, Pselli* Excerptum. Inc. Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων εἴης ἀνήκοος. Ι῎σθι τοιγαροῦν, ὡς ὁ ἐπιμενίδειος εὔλιμος, κ. λ. Des. ἵν' ἔχω ἐντεῦθεν ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς.

XIX. pag. 196. Περὶ ὠμοπλατοσκοπίας καὶ οἰωνοσκοπίας. *De divinatione ex ossibus humerariis mactatorum animalium, & ex avibus*, eiusdem Pselli. Inc. Ο῾ Σωκράτης ἐκεῖνος. Des. χειμῶνα ἐντεῦθεν καταμαντεύονται.

XX. pag. ead. *b*. Περὶ λίθων δυνάμεως. *De lapidum virtute*, eiusdem. Inc. Αἰτιολογήσασθαι μέν τοι τὰς ἐν τοῖς λίθοις δυνάμεις. Des. παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἕκαστον. Haec tria Pselli opuscula habentur etiam in Cod. XI. Plut. XXVIII. supra pag. 21. §. III. & IV. ubi tamen quum tertium titulo careret, cum secundo coniunctum innuimus.

XXI. pag. 198. Παιανίου μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου Ρ῾ωμαϊκὴν ἱστορίαν. *Paeanii Metaphrasis in Eutropii Romanam Historiam*. Inc. Τῆς Ρ῾ωμαϊκῆς βασιλείας ἐν προοιμίοις οὐδὲν ἐγένετο μεῖον. Desinit imperfecte in verbis: πολὺν γὰρ ἂν ἔτεκον τῇ πόλει θρίαμβον, εἰ πρὸς ἄλλο . . . . quae pertinent ad Librum X. ac propterea eadem manus, de qua supra, adscripsit in fine: ζήτει τὸ λεῖπον. In marginibus huius metaphrasis, breves identidem adnotationes, ac summaria eorum, quae pertractantur, rubris characteribus sunt exarata. Eutropii Breviarium Romanae Historiae in X. Libros distinctum, dicatumque Valenti Augusto, pluries in lucem prodiit, sed in antiquioribus editionibus mire interpolatum additamentis Paulli Vinfridi Longobardi, qui Caroli Magni aetate Diaconus Aquileiensis fuit. Primus Eutropium a Paulli interpolationibus separare conatus est Io. Baptista Egnatius Venetiis apud Aldum MDXXIV. 8. eiusque editio saepius deinde repetita est. Tandem Fridericus Sylburgius non tantum Tomo I. Romanae Hist. Scriptorum anno MDLXXXVIII. fol. Eutropii Breviarium castigavit, sed & anno MDXC. Tomo III. eiusdem Paraphrasim Graecam Paeanii, hactenus ἀνέκδοτον, vulgavit, quam deinde in praestantissima sua Eutropii editione repetiit Christophorus Cellarius, notis ac variis lectionibus adiectis, Cizae MDCLXXVIII. 8. & Ienae MDCXCVII. 8. Nos prae manibus habuimus recentissimam Eutropii, ac Paeanii editionem Lugd. Batav. MDCCLXII. in 8. curante Henrico Verheyk, ubi Paeanii paraphrasis habetur a pag. 529. ad pag. 664. cum qua nostrae initium & finis concordat. Vide Fabric. Bibl. Latinae Lib. III. Cap. IX. Vol. II. pag. 84. seqq. Quis fuerit iste Paeanius, vel quando vixerit, incertum. Sylburgius & Huetius Eutropio non multo iuniorem fuisse suspicantur, eiusque diligentiam interdum, & fidem in hac paraphrasi desiderant, quae Ms. occurrit etiam in Codice Bavarico CCXIII.

XXII. pag. 220. Πλουτάρχου περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας. *Plutarchi de animae generatione, quae in Timaeo Platonis describitur*, cum figuris geometricis in margine delineatis. Inscr. Ο῾ πατὴρ Αὐτοβούλῳ καὶ Πλουτάρχῳ εὖ πράττειν. *Pater filiis Autobulo & Plutarcho salutem*. Inc. Ε᾿πεὶ τὰ πολλάκις εἰρημένα. Des. καὶ σωτηρίαν τῶν γινομένων διακεκόσμηκεν. Habetur inter eius Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 1012. Heic item ab alia, ut videtur, manu in quodam paucarum linearum spatio vacuo inter hoc, & sequens Opus relicto, adscripta leguntur nomina Pastorum, & Magorum, qui natum in Bethleem Iesum adoraverunt, & alia quaedam circa ipsorum nominum invocationem.

XXIII. pag. 226. *b*. Ε᾿κ τῶν τοῦ ἱστορικοῦ Μέμνονος. *Ex Operibus Memnonis historici* Excerptum. Inc. Φησὶν ὁ ἱστορικὸς Μέμνων, Κλέαρχον ἐπιθέσθαι πρῶτον κατὰ τῆς Ποντικῆς Η῾ρακλείας, κ. λ. Des. ὁ δὲ κατὰ τὴν Η῾ράκλειαν, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ. Commentariorum historicorum de rebus Heracleae Ponticae Libros XVI. compleret Memnon, quorum primi octo penitus deperditi: ex reliquis autem octo, excerpta tantum adfert non exigua Photius, qui illos legit. Haec Excerpta Photii primus Graece edidit cum λειψάνοις quibusdam Ctesiae, Agatharchidis, &c. Henr. Stephanus MDLVII. 8. recusa deinde MDXCIV. 8. Graece & Latine prodierunt Genevae MDXCIII. 8. & Oxonii MDXCVII. 8. Nos editionem Henrici Stephani anni MDLVII. consuluimus, ac comperimus ea in nostro Codice haberi, quae leguntur ibi a pag. 76. lin. 7. ad pag. 92. lin. 9. paucis tantum in fine diversis. Memnonem hunc vixisse sub Augusto coniicit Vossius ex eo quod Liber XVI. in temporibus Iulii Caesaris desinat. Iunior tamen esse potuit ex Photio, qui post Librum XVI. alios ab ipso fuisse scriptos testatur, licet illos numquam viderit.

XXIV. pag. 230. Διονυσίου Α῾λικαρνασσέως Ρ῾ωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος ια'. *Dionysii Halicarnassei Romanarum Antiquitatum Liber XI.* Inc. Ε᾿πὶ δὲ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ τρίτης Ο᾿λυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Κρίσων Ι῾μεραῖος. Des. καὶ οἱ παρὰ τούτων τὴν ἀρχὴν παραλαβόντες, Μάρκος γε . . . . . . Exstat in edit. Lipsiensi anni MDCXCI. fol. curante Friderico Sylburgio, a pag. 684. ad p. 737. Finis vero ideo diversus, quia verbis ὡς προείρηνται, in quibus desinit editio, adnectitur huius ipsius Libri pars illa, quae habetur in edito a p. 725. ad p. 729. incipiendo a verbis ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Ρ῾ωμαϊκῶν, κ. λ. usque ad verba, παραλαβόντες, Μάρκος γε . . . . quae mox retulimus; quaeque suo loco omittuntur in Codice, qui propterea in-

(1) Scilicet *Caussarum in foro patroni*.

inter verba Λεύκιος δὲ Οὐαλέριος, & μηδὲν δὲ αὐτῶν ἀποκρινόμενον, κ. λ. unius folii lacunam exhibet, verbis in margine appositis: λείπει φύλλα β'.

XXV. pag. 248. b. Τοῦ ἁγίου Νείλυ ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγυ δευτέρυ. *Sancti Nili ex secundo Sermone in Pascha* Excerptum. Inc. Α'νάστασις τῆς τοῦ κυρίυ προνοίας τὸ κεφάλαιον. Des. πῶς ἂν εἰς γῆν διαῤῥυὲν ἄτιμον καταλείψει. Duo S. Nili Excerpta satis ampla ex prima, & secunda Oratione in Pascha affert in sua Bibliotheca Photius a pag. 1527. ad pag. 1536. Nostri initium incidit in pag. 1532. lin. 37. & progreditur ad pag. 1533. lin. 54.

XXVI. pag. 249. Πρόκλυ Διαδόχου ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν. *Procli Diadochi Hypotyposis, seu designatio rerum Astronomicarum* cum figuris mathematicis, & scholiis quibusdam in margine. Vide in Codice VII. Plut. XXVIII. supra pag. 18. §. IV. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 284. b. Τοῦ πατριάρχου Α'ντιοχείας κυροῦ Θεοδώρυ τοῦ Βαλσαμὼν στίχοι γραφέντες εἰς τὸ διάλιθον ἴδικτον τοῦ κυρωθέντος δόγματος παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανυὴλ, καὶ ἀνασηλωθέντος ἐντὸς τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεῦ μεγάλης ἐκκλησίας. *Patriarchae Antiocheni D. Theodori Balsamonis versus scripti in lapidem continentem edictum approbati dogmatis ab Imperatore D. Manuele, & erectum intra sanctissimam Dei magnam Ecclesiam*. Inc.

Ο' λίθος ὗτος λυχνίτης ἐστὶ λίθος.

Des.

Καὶ δὸς πολυχρόνιον αὐτῷ τὸ κράτος.

Sunt versus iambici quinquaginta, de quibus apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 186. seqq. ubi Theodori Balsamonis scripta recenset, nulla occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 284.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. VI. HErodoti Halicarnassei Historiarum Libri IX. ut in Codice III. huius Plutei. Heic quoque rerum summaria, sive res notatu dignae in margine ab eadem manu memoriae iuvandae gratia sunt adscriptae. In calce ita se subscripsit amanuensis: Ε'τελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νικολάυ τοῦ Τρικλίνη μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. α'. ἔτους ͵ςωκς'. *Absolutus est praesens liber manu mea peccatoris Nicolai Tricknii mense Martio, indict. I. anno* 6826. (Christi MCCCXVIII.) (1) Paullo infra ab alia manu legitur scriptum nomen Λαονίκυ τῦ Α'θηναίου, *Leonici Atheniensis*, qui forte possessor fuit Codicis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 340.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

EVSEBII PAMPHILI HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Socratis Scholastici item Historiae Ecclesiasticae Libros VII.

COD. VII. I. p. 1. COdex est vetustissimus, & omni pretio maior; antiquitatem eius produnt scripturae genus ad quadratum accedens, spirituum forma, quorum densus, & lenis indicantur dissectis litterae H partibus hoc pacto (ꜧ ꜧ) & accentus circumflexus, quem exhibet figura ex acuti & gravis coniunctione composita in hunc modum (^) Accedunt Librorum tituli capitalibus vere litteris expressi, eorumque in fine singulorum repetitio; argumenta Capitum, quae singulis praefiguntur libris, eadem characterum forma in marginibus etiam exarata; denique notulae quaedam litteris Synico more in longum ductis exhibitae. Tot igitur vetustatis argumentis optimam Codicis notam commendantibus, miramur eius collationem in editione Scriptorum Graecorum Historiae Ecclesiasticae per Henricum Valesium adornata Amstelodam. MDCXCV. fol. fuisse praetermissam. Qui enim Codex ex hac Bibliotheca Medicea in Socratis Ecclesiasticae Historiae libris VII. collatus dicitur cum editione Genevensi per Michaëlem Erminium, Patricium Florentinum, quamvis nullo numero designetur, illum tamen esse, qui adservatur Pluteo LXIX. N. V. quique, uti dicitur in Praefat. secundo Tomo praemissa, quingentos ante annos circiter descriptus adparet: ex nonnullis variis lectionibus ex ipso adlatis evidenter comperimus: quod maxime dolendum, quum huius etiam Codicis ope maximus editioni adornandae cumulus accedere potuisset. His praenotatis, Codicis recensionem adgrediamur: in qua peragenda instituti nostri ratio postularet, ut singulorum initia & fines librorum proferremus; sed quum, ipsorum collatione cum edito inita, convenire animadverterimus, ea, brevitatis gratia, praetermittenda duximus. Adnotare tantum sufficiat primo Libro nullum Capitum indicem praeesse, primi fortasse folii iactura deperditum; quam contigisse suspicari merito licet, quum maxima, temporis iniuria, in marginibus praesertim exterioribus, huic exemplari laesio fuerit illata. Praeterea narratio illa de Martyribus in Palaestina passis, quae in editione pag. 257. octavo libro subiicitur, in Codice librum decimum consequitur, nimirum pag. 174. quae incipit: Ε"τος τοῦτο ἦν ἐννεακαιδέκατον, κ. λ. Des. κ̀ ἡ παλινῳδία. Vbi notandum deesse ea, quae in edit. habentur a verbis ἀλλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς αἴτιος, usque ad τοῖς πᾶσι

(1) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 68.

φανερὰν κατεςήσατο, incluſive, ſcilicet a pag. 257. ad pag. 260. Subiiciuntur Euſebii Libro X. ſenarii verſus manu ſaeculi XV. contra ſcholiorum in Euſebium ſcriptorem, tamquam ipſi iniurioſum. Titulus ita habet:

Πρὸς τὸν σχολιογράφον οἱ ςίχοι, ξένε.

Adverſus ſcholiorum ſcriptorem verſus, hoſpes.

I.

Ο῾ τίς ὑβρίζεις; τὸν τίνα; βαβαὶ θράσους.
Ο῾ μηδὲ κἂν μῦς τὸν λέοντα πρὸς μάχην
Τῶν αἱρετικῶν, τῆς Α᾿ρείου δὲ πλέον,
Καὶ τῆς Γαλατῶν Φωτεινοῦ, ϗ Μαρκέλλου.

II.

Ε῎οικας, ὦ ᾽τᾶν, εἰδέναι γράφειν ὕβρεις,
Λυσιτελοῦν δὲ μηδαμῶς διειδέναι.
Η῏ γὰρ ἂν ᾔδεις Εὐσεβίου τοὺς πόνους,
Καὶ τοὺς ἀγῶνας, οὓς καθ᾽ Ε῾λλήνων ἔτλη
Φλυαρίαν τὰ τῶνδε μακρὰν δεικνύων·
Ο῞πως Ι᾿ουδαίων τε δυσσεβῆ πλάνην
Α᾿ναιρετικοῖς ἐκθριαμβεύει λόγοις,
Τῶν μαρτύρων ἀγῶνας ὡς μεγαλύνει,
Τῶν αἱρετικῶν ὡς ἀναιρεῖ τὸ ςίφος,
Πρὸς πᾶν ὅπως χρήσιμος εἰς Θεοῦ σέβας.
Ε῎δει σε ταῦτα γινώσκοντα ϗ πλέω
Μὴ λεξιτηρεῖν κατ᾽ Ι᾿ουδαίους ἴσως,
Καὶ μὴ νοοῦντα τὸν νόον τῶν λέξεων,
Υ῞βρεις καταχεῖν τοῦ τοσούτου τὸν λόγον.

Quum autem ſcholia, quibus adſperſus eſt hic Codex, diverſis manibus ſint exarata, quorum alia ſcripturae Codicis coaeva ſunt, alia recentiora; illa ut plurimum brevia ac rara, haec autem longiora ac uberiora, utrorumque ſpecimen adferre lubet. Priorum eſto ex Cap. IV. Libri II. Hiſtoriae Euſebianae, ubi de Herode tetrarcha fit mentio; ita enim margini vetuſta manus adnotavit p. 19. *b.*

Η῾ρώδης ὁ τοὺς παῖδας ἀποσφάξας σκωληκόβρωτος γεγονὼς, ϗ μυρίαις νόσοις ἐκδαπανήσας, ἐλεεινῶς καταςρέφει τὸν βίον.

Η῾ρώδης ὁ κατὰ Ι᾿ωάννου τοῦ Βαπτιςοῦ μανεὶς ἀϊδίῳ φυγῇ ζημειοῦται ὑπὸ Γαΐου.

Πίλατος ὁ κατὰ τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἐπὶ τοσοῦτον ὑπήχθη συμφοραῖς, ὡς καὶ αὐτοφονευτὴς αὐτοῦ κατέςη.

Η῾ρώδης ὁ ἀνελὼν Ι᾿άκωβον τὸν ἀδελφὸν Ι᾿ωάννου μαχαίρᾳ, ϗ φυλακίσας Πέτρον, οὗτος ὑπὸ ἀγγέλου πληγεὶς ϗ σκωληκόβρωτος γεγονὼς ἐξέψυξεν. Ι᾿ώσηπος δὲ Α᾿γρίππαν αὐτὸν καλῶν, ῥύσει γαςρὸς ἀσχέτῳ τελευτῆσαί φησιν. Poſteriorum vero ſpecimen ex Lib. VII. deſumſimus, ubi ad Cap. IV. in quo de Dionyſii Epiſtolis ſuper quaeſtione, utrum qui ex haeretica pravitate ad Catholicam fidem convertuntur, denuo ſint baptizandi, conſcriptis Euſebius mentionem fa[illegible], haec Scholiaſtes adnotavit pag. 113. *b.* Α᾿μφιβολία μεγάλη ϗ διχόνοια ἦν ἐν ταῖς τῆς ἀνατολῆς ϗ τῆς δύσεως ἐκκλησίαις περὶ τοῦ τοιούτου ζητήματος. Διὸ καὶ ὁ μέγας οὗτος Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς Ξύςον τὸν Ρ῾ώμης ἐπιςολῇ διςάζων φαίνεται πρὸς τὸ ἀναβαπτίσαι τὸν ἐξ αἱρέσεως ἐπιςρέφοντα βεβαπτισμένον· ἥτις κεῖται ἐν δ... καταβατῷ τοῦ ἀπὸ τοῦδε δευτέρου φύλλου ἑξῆς. ϗ ἦν ἀκμὴν ὡς ἔοικε τὸ ἄπορον, ἄπορον, ϗ οὔπω τότε ἐπενοήθη διαςολὴ τοῦ πότε δεῖ ϗ πῶς καὶ τίνας τῶν ἐπιςρεφόντων προσίεσθαι, ἢ μὴ ἀλλ᾽ ἀναβαπτίζεσθαι, ἕως τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης συνόδου, ἧς ὁ η´ κανὼν, καὶ ὁ ιθ´ περὶ τούτων διαλαμβάνουσιν. ὁ μέν τοι α´ κανὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀκρινῆ ποιεῖται πάντων τῶν προσερχομένων τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ διαςολήν. ἐν αὐτῷ γὰρ δηλοῦνται οἱ ἄξιοι ἀναβαπτίζεσθαι, ϗ οἱ μόνῳ μύρῳ χρίεσθαι, καὶ οἱ μόνῳ ἀναθέματι τῆς αἱρέσεως, ᾗ κατείχοντο, προσδεχόμενοι. In hunc autem Scholiaſtem ſcripti videntur adlati verſus.

II. p. 188. *Socratis Scholaſtici Eccleſiaſticae Hiſtoriae Libri VII.* cum argumentorum Capitum tabulis unicuique Libro praemiſſis. Primus inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. Vltimus deſ. Θεοδοσίου δέδοτο. Capita Libri II. in Codice numerantur με´. quae in editione ſunt XLVII. Libri III. in Codice ſunt κ´. quae in edit. XXVI. Libri IV. Capita ad VIII. uſque incluſive concordant cum editis, reliqua uſque ad XXXVIII. penitus ab ipſis diverſa ſunt. Libri quinti Capita ſunt XXII. ſexti XII. ſeptimi XXV. & quidem ab editis omnia prorſus diverſa. Clauditur totum Opus hiſce verbis: Σωκράτους ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας βιβλία ζ´. χρόνου ἐτῶν ρμ´. tum recentiſſima manus ita ſubſcripſit: βίβλον διῆλθον, ἣν ὁρᾷς φίλος πόνῳ ὁ Γέρμανος τρεῖς.

Scholia in hunc etiam Scriptorem iiſdem manibus debemus, a quibus illa in Euſebianam hiſtoriam erant exarata. Ex his quoque unum decerpſimus, in quo ita Scholiaſtes recentior Euſebium alloquitur: Οὐδὲν καινὸν γέγονεν ἐπὶ σοὶ, ὦ Εὐσέβιε, ὅτι τρισεπίσκοπος κατέςης, ἀπὸ Βηρύτου τῇ Νικομηδείᾳ ἐπιπηδήσας, ϗ ἐξ αὐτῆς πάλιν τῇ Κωνςαντινουπόλει ἐπελθών. ἅπαξ γὰρ τοὺς ἀποςολικοὺς κανόνας παρ᾽ οὐδὲν θέμενος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴν τὴν εὐσέβειαν ἰδιοθελείᾳ ϗ αὐτονομίᾳ προσκεῖσθαι προῄρησο. ὁ γὰρ λς´ τῶν ἀποςόλων κανὼν, καὶ ὁ ιη´ τῆς ἐν Α᾿γκύρᾳ, ἢ ϗ αὐτῆς τῆς ἐν Νικαίᾳ μεγάλης συνόδου προγενεςέρα ἦν, ἀφώρισάν σε. τὸ θαυμασιώτερον δὲ, ὅτι σὺ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπόβλητον ἐποίησας, καθὼς καὶ ὁ ιγ´ κανὼν τῆς ἐν Α᾿ντιοχείᾳ συνόδου δηλοῖ, ᾗ πρῶτος αὐτὸς συνέπραξας. Pertinet autem ad Caput VIII. Libri II. & habetur Codicis pag. 231. *b.* Vetuſtiorum ſcholiorum, quum ſummaria tantummodo brevia ſint utplurimum eorum, quae pertractantur, ſpecimina adferre ſupervacaneum duximus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi X. binis columnis exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 389.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

DIONIS HISTORIA SINE PRINCIPIO.

Adde etiam

ἀτελεύτητος, vel *ſine fine*.

D*ionis Caſſii Cocceiani Hiſtoriae Romanae Libri XV.* ſcilicet a fragmento Libri XXXVI. uſque ad L. non expletum, cum bre- COD. VIII.

brevibus argumentis, & nominibus Coss. litteris grandioribus exaratis. Liber itaque XXXVI. inc. . . . . . φείδεται δυναστείας, κ. λ. ut in editione Hanov. curante Io. Leunclavio A. MDCVI. fol. pag. 8. Liber vero L. desinit imperfecte in verbis: ἦτε ἐν ἡλικίᾳ παρ' ἀμφο . . . . quae incidunt in edit. cit. pag. 422. lin. 12. Prima, & ultima reliquorum Librorum cum editis nostro more collata, convenire cum ipsis comperta sunt, quatuor exceptis, nimirum XXXIX. XL. XLV. & XLIX. qui ab ultima praecedentium Librorum periodo exordiuntur. Solemne autem est huic Codici Librorum titulos etiam in fine repetere.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. insignis, optimeque servatus, marginibus tantummodo identidem resecatis, nulla tamen scriptionis iactura. Constat foliis scriptis 244.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ.

ARRIANVS.

Scilicet

Arriani de Expeditione Alexandri Libri VII. Plutarchi de eodem Libri II. & Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV.

COD. IX. I. pag. 1. EAdem prorsus continet, ac primus huius Plutei Codex, ultimo Opere excepto, quod in hoc desideratur, propterea quod in illo, posteriori tempore, ac diversa manu fuerit descriptum. Hoc autem exemplar ex illo derivatum fuisse, patet ex titulis singulorum librorum, qui in utroque iidem omnino sunt, licet in hoc omnes coniunctim in prima exhibeantur pagina, suis deinde locis, spatio ad id vacuo relicto, rubris, vel aureis characteribus depingendi. Qua fortasse de caussa huius Codicis recensionem omittendam duxit Gronovius, nisi eius diligentiam effugisse dicamus. Et nos igitur singulorum librorum initia ac fines omittentes, numerum tantummodo paginarum, in quas incidunt, indicabimus. *Arriani igitur de Expeditione Alexandri Liber primus* incidit in pag. 2. *Secundus* in pag. 17. *Tertius* in pag. 29. *Quartus* in p. 42. *Quintus* in pag. 55. *b. Sextus* una cum *septimo* coniunctus in p. 67. *Indica* tandem in pag. 90. Ad Libri VII. defectum, unius ferme paginae spatio vacuo relicto, tachygraphus ita in margine adnotavit: Οὕτως ἦν καὶ ἐν τῷ ἀντιβολαίῳ, καθὼς κ' ἐγὼ ὧδε ἐποίησα, κ' ἀφῆκα τοῦτο ἄγραφον. ἐφοβήθην δὲ μήπως λείπῃ τι· εἰ δὲ καὶ οὐδὲν λείπει, τὸ κωλῦον οὐδέν ἐστι.

II. pag. 105. *b. Plutarchi de Alexandri fortuna, vel virtute Liber I.* ut in dicto Codice I. §. III.

III. pag. 109. *Eiusdem de eodem argumento Liber II.* Ibid. §. IV.

IV. pag. 117. *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri IV.* totidem nimirum, quot in dicto Codice I. continentur, quibus propterea noveris eadem prorsus convenire, quae in illius recensione peculiariter animadvertimus. Paginarum tantum numerum, unde singulorum initium fit, accipias. *Primi* igitur *Libri sectio prima* incipit a pagina 117. *Sectio secunda* a pag. 125. *Liber II.* a pag. 144. *Liber III.* a pag. 167. *Liber* denique *IV.* a p. 187. *b.* Hunc quoque Codicem contulit laudatus Antonius Cocchius. In fine tachygraphus ipse ita se subscripsit: Ἡ βίβλος αὕτη εἴληφε τέλος μηνὶ Μαΐῳ δεκάτῃ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἔτους ͵ςϡζ΄. ἰνδ. ἑβδόμης. Ὁ γραφεὺς ταύτης Ἀνδρέας θύτης ὁ Λεαντηνὸς, κ' ταβουλλάριος ὁ ἁγιοπροκοπίτης. Τῷ Θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντί με. Ἀμήν. *Liber hic accepit finem mense Maio, die X. sabbato, anno 6907.* (Christi MCCCIC.) *indict. VII. Huius scriptor est Andreas sacerdos Leantinus, & tabellarius Hagioprocopita, sive a S. Procopio. Deo gratia, qui me redemit. Amen.* Memorat hanc subscriptionem Montfauc. Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 74.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis scriptis 203.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIONIS HISTORIA.

I. pag. 1. COntinet hic nitidissimus Codex *Dionis Cassii Cocceiani Historiae Romanae Libros XIX.* cum elenchis argumentorum Capitum unicuique praemissis. Incipiunt a Libro XLII. & pertingunt usque ad LX. inclusive (1): quorum initia & fines concordant cum edit. Hanov. mox citata a pag. 184. ad p. 689. Excipe Lib. XLV. IL. & LIII. quorum initia ab extremis verbis praecedentium librorum desumuntur. Ex Libris praeterea LVII. & LVIII. unus in Codice conflatur: eademque Librorum LIX. & LX. coniunctio facta est, ex quo Montfauconii fortasse error defluxit. COD. X.

II. pag. 360. *b. Fragmentum ex eiusdem Dionis Romanae Historiae Libro XXXVIII.* quod inc. Οὐκ αἰσχύνῃ, ὦ Κικέρων, θρηνῶν κ' γυναικείως διακείμενος, κ. λ. Des. ἀδύνατον γὰρ κακῶς αὐτῆς ἐχούσης μὴ οὐ . . . Est autem unius circiter paginae cum dimidio, & in edit. cit. incipit a pag. 70. lin. 36. & desinit in pag. 72. lin. 33.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidissimus, optimeque servatus. Constat fol. scriptis 361.

(1) Corrige Montfaucon. qui in suo Catalogo pag. 377. col. 2. litt. D. adserit in Libro LVIII. desinere;

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΧΘΕΝ ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

CHRONICVM COLLECTVM A GEORGIO MONACHO.

COD. XI. Continet hic praestantissimus Codex Georgii monachi & archimandritae, cognomento, quod ipse sibi ex modestia sumsit, *Peccatoris*, circa annum Christi DCCCXLII. clari, quem cum Syncello multi perperam confundunt, Chronicon ab O. C. usque ad Michaëlem Theophili Imperatoris filium. Hoc Opus nondum integrum lucem vidit, sed tantummodo partes quasdam illius, & fragmenta habemus a Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Radero, aliisque sparsim edita. Idem Allatius Lib. de aetate, & interstitiis Ordinum apud Graecos pag. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiquam contemnendum esse auctorem; *ex quo recentiores Graecorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere: quod ut videas Latinum fecimus, & una cum textu Graeco, si per tempora licuerit, tibi communicabimus*. Verum haec Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi quod Prooemium Operis cum interpretatione sua Diatribae de Georgiis inseruit. Codices Mss. Regiae Parisiensis laudat Cotelerius ad Lib. IX. Recognitionum Cap. XX. Vindobonensem Lambecius II. pag. 588. Mediolanensem, & Scoriacensem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretserus Tom. II. de Cruce, & Matthaeus Raderus in Viridario Sanctorum; Baroccianum denique, qui exstat in Bibl. Bodleiana, Humfredus Hody Dissert. Malalae praemissa §. XLI. Bavaricus Monachiensis producitur usque ad imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalog. Mss. illius Bibliothecae N. 189. Verum de hoc omnium praestantissimo nostro Codice nemo adhuc, praeter Montfauconium in Bibliotheca Bibliothecarum, meminit. Titulus igitur huius Operis ita exhibetur: Χρονικὸν σύντομον, ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ. *Chronicum in compendio, e diversis chronographis & historicis collectum concinnatumque a Georgio monacho Peccatore*. Incipit ab Orbe Condito, & quidem his verbis: Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ἡ ἡμέρα ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κ. λ. Definit autem in Romano Imperatore Constantinopolitano. Vltima verba sunt: Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πρώτῃ νησειῶν τελευτᾷ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει διακομισθὲν ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ. Huius Historiae nulla in Libros divisio fit, sed capita tantum rerum, sive summaria apponuntur in margine ab eadem manu.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. Constat foliis scriptis 270.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI SICVLI HISTORIA.

Continet optimus hic, neque adspernandae vetustatis Codex, *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libros X.* ab undecimo nimirum ad vigesimum inclusive, cum argumentis Capitum unicuique libro praefixis, quorum summa vel cum editis concordat, vel si ab ipsis discrepat, ex eo discrimen est ortum, quod vel ex uno interdum Capite duo fuerint facta, vel duo in unum coaluerint; quod ubi contigerit, quum rei substantiam non immutet, minime duximus admonendum. Librorum interim singulorum initia, ac fines more nostro subiiciemus. COD. XII.

I. pag. 1. *b. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Liber XI.* inc. Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. αὐτοῦ περιγράφομεν τήνδε τὴν βίβλον. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 403. ad pag. 474.

II. pag. 23. *Liber XII.* inc. Δικαίως ἄν τις ἐπιστήσας τὸν νῦν ἀπορήσει. Des. εἰς τὴν ἐχομένην βίβλον κατατάξομεν. Ibid. a pag. 478. ad pag. 538.

III. pag. 40. *b. Liber XIII.* inc. Εἰ μὲν ὅμοια τοῖς ἄλλοις. Des. τὴν ἐχομένην βίβλον καταχωρῆσαι. Ibid. a pag. 542. ad p. 635.

IV. pag. 70. *Liber XIV.* inc. Πάντας μὲν ἴσως εἰκὸς ἐστι. Des. τοῦτο τὸ τέλος ποιησόμεθα τῆσδε τῆς βίβλου. Ibid. a p. 639. ad p. 731.

V. pag. 99. *b. Liber XV.* inc. Παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν. Des. μέρεσι τῆς οἰκουμένης. Tom. II. a pag. 3. ad pag. 78.

VI. pag. 122. *b. Liber XVI.* inc. Ἐν πάσαις μὲν ταῖς ἱστορικαῖς. Des. ἐν μιᾷ βίβλῳ. Ibid. a pag. 81. ad p. 155.

VII. pag. 147. *Liber XVII.* in duas partes divisus est, quarum prima inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. συντελεσθέντα διέξειμεν. Altera pag. 174. inc. Δαρεῖος μὲν γὰρ ἡττηθεὶς. Des. πειρασόμεθα διεξιέναι. Ibid. a pag. 161. ad pag. 254. Notandum heic est, in fine Capitis LXXIII. ubi in editione defectus indicatur appositis quinque asteriscis, in Codice nullum eiusmodi defectus signum apparere, sed in principio Capitis sequentis, ubi inter verba ἐπηγγείλατο, & οἱ δὲ μισθοφόροι trium circiter foliorum lacuna est ab exscriptore relicta.

VIII. pag. 198. *Liber XVIII.* inc. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος. Des. τὰς οἰκείας τῇ γραφῇ πράξεις. Ibid. a pag. 257. ad pag. 313.

IX. pag. 223. *b. Liber XIX.* inc. Παλαιὸς τις παραδέδοται λόγος. Des. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἐπομένης βίβλου. Ib. a p. 318. ad p. 402.

X. pag. 252. *Liber XX.* inc. Τοῖς εἰς τὰς ἱστορίας ὑπερμήκεις. Des. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἐπομένης βίβλου. Ibid. a pag. 406. ad pag. 488.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optimae notae, quem fuisse pariter a clarissimo Cocchio cum edito colla-

latum, docent numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati. Constat foliis scriptis 278.

ΕΥΝΑΠΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

EVNAPII EXCERPTA EX LIBRO QVI INSCRIBITVR VITAE SOPHISTARVM.

Seu potius

Libanii Epistolae, & Orationes quaedam cum eius vita in principio; nec non Basilii Magni, & Aelii Aristidis nonnulla.

COD. XIII. I. pag. 1. Ἐυναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τῦ ἐπιγεγραμμένου, βίοι σοφιςῶν. *Eunapii ex Libro inscripto, Vitae Sophistarum*, Libanii Vita. Inc. Λιβάνιον Ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν. Des. κ̀ θαῦμα οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἅπασι. τούτῳ δὲ ὁ ταῦτα γράφων ὐ συνεγένετο, ἄλλοτ' ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων. Concordat cum edita Colon. Allobrog. sive Genevae MDCXVI. in 8. curante Hieronymo Commelino pag. 130. In nostro tamen Codice, paucis in fine longior est.

II. pag. 3. Epistolae duae brevissimae; prima *Basilii ad Olympium*, quae in eius Operum edit. Paris. MDCCXXX. fol. est XIII. altera *Gregorii Nazianzeni ad Nicobulum*, quae in eius Operum edit. item Paris. curante Iac. Billio MDCIX. fol. est III.

III. pag. 4. *Libanii Epistolae*, ut ex numeris marginalibus apparet, *CCCLXXX.* Ex his tamen primae tres perierunt, & initium quartae, quae incipit a verbis . . . . . θάνων ἔχαιρον, κ. λ. & est in earum edit. Amstel. MDCCXXXVIII. fol. sup. cit. N. CCCXXVIII. verba autem adlata incidunt in pag. 158. lin. 27. Quarta integra, est *ad Iamblichum*, & in edit. CCCXXX. Vltima est *ad Basilium Magnum*, in edit. MDLXXXVIII. Desunt praeterea ob avulsum folium inter p. 178. & 179. pars Epistolae CCCLXVI. tota CCCLXVII. & pars Epistolae CCCLXVIII. ad quem supplendum defectum, vacuum folium insertum fuit. Hic Codex in supracit. edit. collatus fuisse ex praemissa Praefatione eruitur, ubi designatur littera D.

IV. pag. 183. *Basilii Magni ad adolescentes Oratio, quomodo possint ex Gentilium libris fructum capere*. In eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. An. MDCCXXII. Tom. II. pag. 173.

V. pag. 195. *Libanii Prosphoneticus, seu Panegyricus Iuliano dictus*. In eius Operum edit. Paris. Gr. Lat. An. MDCXXVII. Tom. II. pag. 173.

VI. pag. 202. *b. Aelii Aristidis ad Reges Romanorum de Smyrna Epistola*. Vt in eius Operum edit. alias cit. Tom. I. pag. 512.

VII. pag. 204. *b. Eiusdem Palinodia de Smyrna instaurata*. Ibid. pag. 263.

VIII. pag. 209. *b. Libanii Oratio ad Troianos in legatione super Helena*, Cit. edit. Paris. Tom. I. pag. 190. (per errorem 189.)

IX. pag. 215. *Eiusdem de insatiabili cupiditate*. Ibid. pag. 945.

X. pag. 217. *Eiusdem de Amicis*. Ibid. p. 942. In Codice tamen imperfecta est haec Oratio; desinit enim in verbis, κ̀ κοσμεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα τὸν . . . . . quae incidunt in pag. 943. lin. 28.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XV. Constat fol. scriptis 217.

ΗΣΥΧΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑι ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ.

HESYCHIVS DE CLARIS VIRIS IN DISCIPLINIS.

Ἡσυχίυ Μιλησίυ Ἰλλυςρίυ περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν. *Hesychii Milesii Illustris de iis sapientibus, qui eruditionis fama claruerunt*. Inc. Ἡ Κυνικὴ ἐκλήθη φιλοσοφία. Des. ἀναληφθείσης. Digestus est Liber hic ordine nominum alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur Laërtius, pauca quaedam de illis perstringens. Meminit eius Suidas, qui vocat ὀνοματολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαςῶν. Quia vero subiungit, ὗ ἐπιτομή ἐςι τὸ βιβλίον, hoc potest ita intelligi, ut duos libros eiusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem, quem Callimachi exemplo inscripserit πίνακα, & alterum, qui hodie exstat breviorem, ὀνοματολόγον, qui fuerit prioris veluti epitome. Prodiit primum Graece e bibliotheca Io. Sambuci Antuerpiae, typis nitidis A. MDLXXII. 8. apud Christophorum Plantinum, ac deinde post alias editiones Florentiae inter Meursii Opera A. MDCCXLVI. fol. Tom. VII. a p. 205. ad p. 302. Fuit Hesychius Illustris, patria Milesius, Hesychii Advocati, & Sophiae filius, scriptor Christianus, Iustiniani Imperatoris temporibus. Scripsit autem praeter memoratum opus, historiam etiam Chronicam sex τμήμασι, sive διαςήμασι distinctam, de qua vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 240. COD. XIV.

In nostro Codice praecedit Epistola Graeca Christophori Rufi ad Cosmum I. Medicem, Magnum Etruscorum Ducem; in qua se recens hunc auctorem e tenebris eruisse testatur. Ea vero sequens est:

Χριςοφόρος Ῥῦφος Κόσμῳ Μέδικι τῷ γαληνοτάτῳ Τυῤῥηνίας μεγάλῳ Δυκὶ εὖ πράττειν.

Πρὸς τοῖς πολλοῖς τῷ ὄντι βασιλικοῖς ἔργοις, οἷς πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιχειρῶν διατελεῖς, ξύνοιδά σοι κ̀ πρὸς τὴν βιβλίων κτῆσιν μυρίων ὅσων ὐκ ἐλαχίςην σπουδὴν κατατιθεμένῳ, ὥςε περί γε τύτου ἐρίζειν ἂν οἷός τε εἴης κ̀ τοῖς ἐνδοξοτάτοις Αἰγύπτου τε καὶ Περγάμου βασιλεῦσιν, ἐνθυμῇ γὰρ δηλονότι τῆς σοφίας, κ̀ τῶν ταύτην περιεχουσῶν βίβλων οὐδὲν εἶναι κτῆμα λαμπρότερον, οὐδὲ θαυμασιώτερον. Ὡς οὖν τῇ καλλίςῃ συ σπυδῇ ταύτῃ κατὰ τὴν παροῦσαν δύναμιν κἀγώ τι ξυλλάβοιμι, ἠξίωσα δῶρόν σοι πέμψαι

ψαι Ἡσύχιον Μιλήσιον, τὸν νεωςὶ δι' ἐμοῦ ἐκδοῦ πύλας λιπόντα, κατ' Εὐριπίδην εἰπεῖν. συγγράψας δ' οὗτος ἐςιν, ὡς δυνατὸν συντομώτατα, πολλῶν κ δοκίμων ἐν λόγοις ἀνδρῶν τοὺς βίους. ὃ δὴ συνταγμάτιον τοσούτου παρὰ τῶν πάλαι ἠξιώθη, ὥςε κ Σουίδαν τὸν πάνυ ἐντεῦθεν ὁμολογεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πολυτελῆ βίβλον οὐκ ὀλίγα μετενεγκεῖν. ἔςι τοίνυν πρὸς τοῦ μεγαλοψύχου τοῦ σου φαιδρῶς μάλα κ φιλοφρόνως τὸν ἄνδρα δεξιοῦσθαι, κ προσδέχεσθαι· οὕτωσὶ γὰρ ἑτέροις πολλῷ (νὴ Δία) σοφωτέροις ὁδοποιήσειας ἄν. Εὐτύχει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. min. Saec. XVI. Constat foliis scriptis 38.

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΔΙΝΟΥ.

EXCERPTA EX LIBRO CHRONICORVM VRBIS CONSTANTINOPOLIS, GEORGIO CODINO AVCTORE.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opuscula.

COD. XV. Georgius Codinus, cuius in hoc Codice Opera continentur, amplissimo in Aula Constantinopolitana munere Curopalatae pridem functus, postremis Palaeologorum temporibus claruit, & Imperio ipsi superstes fuit, ut ex eius Libello de Imperatoribus Constantinopolitanis eruitur, quem claudit commemoratione captae ab Agarenis, sive Turcis Vrbis anno 6961. (Christi MCCCCLIII.) His praenotatis, ad ea, quae in hoc continentur Volumine, recensenda gradum faciamus.

I. pag. 1. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνςαντινουπόλεως, κ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινοῦ. *Excerpta ex Libro Chronicorum de Originibus Constantinopolitanis, & unde* Vrbs *dicta sit Byzantium, composita a D. Georgio Codino*. Inc. Φασὶ μέν τινες Ἀργεῖοι. Des. προσπελάζει τοῖς τείχεσι. Exstant inter Byzantinae Historiae Scriptores edit. Venet. A. MDCCXXIX. fol. Tom. XVIII. Part. II. a pag. 1. ad pag. 50. Notandum tamen, in Codice multa ex hoc Libro fuisse ab exscriptore praetermissa, & alia transposita, quae quum discrimina omnia sub oculos lectorum ponere in animum induxissem, ac labori manum imposuissem, longitudine operis animadversa, quum a nostro prorsus instituto abhorreret, ab incepto destiti, novam huius Operis editionem molituro integrum laborem relinquens: tantum monebo, apponi in margine rerum, de quibus agitur, titulos cinnabari exaratos.

II. pag. 21. *Eiusdem liber de Officiis Magnae Ecclesiae, & Aulae Constantinopolitanae*, item ut superior, diversus ab edito Tom. cit. Part. I. a pag. 1. ad pag. 124. quum diversam omnino distribuendi libri dispositionem servet. Praecedit autem elenchus argumentorum Capitum XIV. quorum prima XII. concordant cum illis, quae ex Codice Regio MCXIX. adferuntur ibid. pag. 18. tum alia quaedam pauca περὶ τῶν συρματηρῶν, κλαπωτῶν, κ. λ. quae videntur pertinere ad Caput I. Prima verba, quae cum dicta editione convenire comperimus, haec sunt: Ἰςέον δὲ, ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας, κ. λ. quae sunt sub initium Capitis II. edit. pag. 15. lin. 7. Desinit totus Liber in verbis: φιλοφρονούμεναι βασιλικῶς αὐτὴν, κ θεραπεύουσαι, quae incidunt ibid. in pag. 124. lin. 17.

III. pag. 62. Eiusdem aliud Opusculum sine titulo, sed est *De annis ab O. C. usque ad Imperium Constantini Magni: & de iis, qui in ipsa urbium Regina regnarunt a Constantino Magno usque ad Constantinum Palaeologorum ultimum, sub quo ab Agarenis capta est*. Inc. Ἀπὸ Ἀδὰμ, κ. λ. Des. δυνατοῦ ὄντος. Ibid. Part. II. a pag. 60. ad pag. 66. Heic tamen alia pauca sequuntur *de excidio Constantinopolis*, quae amanuensi potius, quam auctori videntur adiudicanda. Ea vero sunt: Φεῦ, φεῦ, κ ἀπώλετο σύναμα τῇ πατρίδι, κ κατεδαφίςη ἐκ βάθρων εἰς τάχος· κ οἰκήτορες ταύτης διεσκορπίσθησαν εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χώρας· γέγονε δὲ τοῦτο τὸ ὄλεθριον κακὸν διὰ συνδρομῆς τινων οἰκητόρων τῆσδε τῆς πόλεως. τοιαύτη δὲ γέγονεν ἡ φθορὰ, κ ἡ κατάλυσις τῶν ἐνοικούντων ταύτην χριςιανῶν, οἵα γέγονεν ἔκπαλαι ἐπὶ Ναβυχοδονόσωρ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ πόλει. Tandem cinnabari conscripta leguntur haec alia, quibus Codici finis imponitur: Ἡ βασιλεία τῶν χριςιανῶν, ἤ τις κ βασιλεία Ῥωμαίων ἦν, ἀρχὴν εἶχε τὸν βασιλέα Κωνςαντῖνον κ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην. τέλος δὲ τῆς βασιλείας ταύτης Κωνςαντῖνος ἦν βασιλεὺς, κ μήτηρ Ἑλένη· κ ἡ μὲν μικρὸν πρὸ τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως μετέςη τὸν βίον· ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς Κωνςαντῖνος ἐφονεύθη ἐν τῇ ἁλώσει. ἀπὸ τοῦ πρώτου τοίνυν Κωνςαντίνου ϛ τῆς μητρὸς Ἑλένης μέχρι τούτων τῶν τελευταίων, Κωνςαντῖνος, καὶ Ἑλένη μήτηρ οὐκ ἐβασίλευσαν ἄλλοι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis. Constat foliis scriptis 69.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI HISTORIA.

Seu potius

Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri priores V. integri.

I. pag. 1. *Liber I.* & quidem in duas sectiones divisus, inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱςορίας πραγματευσαμένοις. Des. τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν τοῖς Ἀσσυρίοις πραχθέντα. In cit. edit. a pag. 3. ad pag. 111. Notandum tam huic, quam reliquis Libris nullos titulos, nulla Capitum argumenta fuisse praefixa, COD. XVI.

xa, sed vacuum tantummodo spatium relictum ad illa excipienda.

II. pag. 45. *Liber II.* inc. Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. αὐτοῦ παραγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Ibid. a pag. 113. ad pag. 172. Tabulam argumentorum Capitum inceperat exscriptor huic Libro praefigere, sed in secundo Capite destitit.

III. pag. 70. *b. Liber III.* inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων. Des. αὐτοῦ παραγράψομεν τὴν τρίτην βίβλον. Ibid. a pag. 174. ad p. 244.

IV. pag. 102. *b. Liber IV.* inc. Οὐκ ἀγνοοῦμεν, ὅτι τοῖς τὰς παλαιὰς, κ. λ. Des. αὐτοῦ παραγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Ibid. a pag. 246. ad pag. 328.

V. pag. 138. *b. Liber V.* inc. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, κ. λ. Des. ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Ibid. a pag. 330. ad pag. 400.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 167.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ.

HERODIANVS.

COD. XVII. HErodiani *Historiarum Libri VIII.* quorum primus, cui titulus, Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας λόγος πρῶτος, *Herodiani de Imperio post Marcum Liber primus*, inc. Οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν, κ. λ. Vltimus des. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο. Tum subditur: Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον αὐτοκρατορίας ἱστορίας η'. *Herodiani Imperii post Marcum Historiae Liber VIII.* Reliquorum initia ac fines concordant cum edit. Graec. Lat. Paris. A. MDLXXXI. 4. cum notis Henr. Stephani in margine, & locorum quorumdam versionis Politiani emendatione. Herodianus hic Historicus ab Herodiano Grammatico haud dubie diversus, licet nonnulli, Gesnerum & Sigonium sequuti, illos confundant. Aetas enim, qua vixerunt, ac vitae genus aperte utrosque distinguit. Grammaticus apud Marcum Antoninum, qui A. C. CLXXX. obiit, gratiosus fuit: historiae vero scriptor longe post vixit, ultra annum nempe CCXXXVIII. in quo eius historia desinit. Ille grammaticam docuit, neque aliam, quam umbraticam vitam duxit: hic vero, quemadmodum testatur Lib. I. Cap. II. ἐν βασιλικαῖς, ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενος, ea quibus ipse interfuit, exposuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 120.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΟΓΟΙ Δ'.

DIODORI SICVLI BIBLIOTHECAE HISTORICAE LIBRI IV.

COD. XVIII. COdicem hunc ad Franciscum Philelphum pertinuisse, gentilitium illius stemma in prima pagina affabre depictum, breves interdum notulae, rerum, de quibus agitur, summaria, virorumque, ac locorum nomina propria, eius manu in marginibus rubro charactere exarata, satis ostendunt. Codicis vero scriptura quamdam videtur habere adfinitatem cum illa celeberrimi Codicis I. Plut. XXXII. Homeri Batrachomyomachiam, & Iliadem continentis, Theodori Gazae manu pro Francisco Philelpho conscriptam; ut credibile admodum sit, & huius illum Codicis descriptionem in Maecenatis sui usum in se suscepisse. In eo autem continetur: Διοδώρου Σικελιώτου ἀναγραφαὶ, ἤτοι ἱστορικῆς βιβλιοθήκης λόγος πρῶτος, (manu vero Philelphi adiectum est τουτέστι δεύτερος) *Diodori Siculi descriptiones, sive Historicae Bibliothecae Liber I. nempe II.* (revera tamen est *Libri primi sectio altera.*) Inc. Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βίβλων διὰ τὸ μέγεθος, κ. λ. Des. παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 51. ad pag. 107. lin. 30. quare vides exemplar hoc cum illo Codicis I. & IX. huius Plutei convenire: quemadmodum etiam tres sequentes Libros, nimirum secundum, qui incidit in pag. 35. tertium pag. 74. & quintum pag. 107. (deest enim integer quartus, ut in memoratis etiam Codicibus I. & IX.) Tabula tamen Libro V. praemissa, pauciora continet Capita, nimirum ex XVIII. editis priora decem tantummodo.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. eleganter emendateque exaratus. Constat fol. scriptis 131.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

LYSIAE VITA.

Ac praeterea

Aeschinis, Isocratis, Xenophontis, & aliorum Socraticorum Epistolae.

I. pag. 1. ΛΥσίου βίος γραφεὶς παρὰ Πλουτάρχου, ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι γέγραφεν Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. *Lysiae Vita scripta a Plutarcho, sive, ut alii volunt, a Dionysio Halicarnasseo.* Inc. Λυσίας ὁ Κεφάλου, Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων. Des. διαλεχθῶμεν τρόπον. Dionysii Halicarnassei Operum edit. Lipsiensis MDCXCI. fol. Tom. II. a pag. 82. ad pag. 93. COD. XIX.

II. pag. 17. *b. Aeschinis Rhetoris Epistolae XII.* eodem prorsus ordine, quo leguntur in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 36. ad p. 46.

III. pag. 26. Ἰσοκράτους ἐγκώμιον Ἀρχιδάμου. *Isocratis laudatio Archidami.* Inc. Εἰδὼς, ὦ Ἀρχίδαμε. Des. ἔργον διδάξαι περὶ αὐτῶν. Edita est Gr. & Lat. in notis ad Photii Codicem CLIX. eius Biblioth. pag. 330.

IV. pag. 28. *b. Eiusdem Epistolae VIII.* eaedemque cum illis, quae exstant in cit. Collect. Cuiac. a pag. 46. ad p. 59.

V. pag. 40. *b.* Sequuntur *Epistolae VII.* pror-

prorsus anepigraphae, quas tamen diligenti habita perquisitione comperimus esse *Socratis*, ac sub eius nomine editas ab Allatio Paris. MDCXXXVII. in 4. cum versione sua ac notis, a pag. 1. ad pag. 23.

VI. pag. 46. *b.* Ἐπιστολαὶ τοῦ Ξενοφῶντος, ὡς δοκεῖ, ἢ Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ. *Epistolae Xenophontis, ut videtur, vel Aeschinis Socratici*, numero XII. & quidem omnes, praeter primam hanc, secundam, & undecimam, anepigraphae. Sunt autem inter Epistolas ab Allatio editas loc. cit. sub numeris XXI. XXII. XXIII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVIII. & quidem diversis Socraticis tributae, nimirum Xenophonti, Antistheni, Simoni coriario, Aristippo, & Aeschini: quas tamen eorum, quibus inscribuntur, fetus minime esse, sed Sophistarum longe recentiorum μελέτας, contendit Godfridus Olearius in Exercitat. adversus Allatium de scriptis Socratis, edita Lips. MDCXCVI. in 4.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. maiori, Saec. XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 52.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ Ι'.

EUSEBII PAMPHILI HISTORIAE ECCLESIASTICAE LIBRI X.

COD. XX. I. pag. 1. PRaecedunt Eusebiano Operi manu paullo recentiori exarata Epigrammata quaedam paraenetica, adscripto titulo: Εὐσταθίου ποίημα τοῦ Ἰκονίου (1). *Eustathii Iconiensis opus*.

I.

Ὀρ . . . (2) φύλασσε τοῦ νοός σου τὰς φρένας,
Καὶ κοιλίαν δάμαζε, καὶ γλῶσσαν πλέον,
Καὶ τὴν στενὴν δίωκε τοῦ βίου πύλην,
Καὶ φεῦγε κόσμον, καὶ νέος γενοῦ γέρων.

II.

Ἰχθὺν, ὕδωρ, ἄρτον τε, κηρὸν, καὶ μέλι
Ἄριστον εἰδὼς τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότου,
Μὴ κάμνε, μὴ φρόντιζε, μὴ ζήτει πλέον.

III.

Αἴνει πρὸ δείπνου, καὶ μετὰ βρῶσιν πάλιν,
Εὐχαῖς ἀεὶ γέραιρε τὸν σὸν δεσπότην.

IV.

Τὸν ὅρκον, ὡς πῦρ καὶ τεθηγμένον ξίφος,
Ἄνθρωπε, φεῦγε, μὴ μάχαιρα τῆς δίκης
Στίλβουσα καὶ τέμνουσα ῥομφαίας πλέον
Σφάξῃ φαγῇ σε μέχρις αὐτῶν ὀστέων,
Καὶ τὸ φλέγον φλέξῃ σε πῦρ αἰωνίως.

V.

Ὁ σήμερον τύπτουσα τυγχάνων σφῦρα
Τῆς ὕψους ἐπάρσει καὶ βάρει τῆς ἀξίας
Τῦφον κατασπῶν τῆς χαμερποῦς ὀφρύος,
Τὸν ὄγκον ἐξόριζε τῆς ἐξουσίας·
Στρέφει γὰρ εἰς ἄκμονα τὴν σφῦραν χρόνος.

VI.

Πρόξενε καλῶν σὺ Θεὲ πανοικτίρμων,
Εὐστάθιον φύλαττε τὸν Ἰκόνιον,
Τὸν ποιμένα σου, καὶ λειτουργὸν, καὶ θύτην.

VII.

Θεὲ κριτὰ, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος· ἠδ' ἐλεήμων
Ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμματι εὐμενέϊ.

II. pag. ead. *b.* Τίνες ἐπίσκοποι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μέχρι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τῶν μεγάλων παροικιῶν ἐπεσκόπησαν. *Quinam Episcopi a Christo usque ad Magnum Constantinum magnas paroecias gubernarunt.*

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

α'. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος. β'. Συμεὼν, ὁ καὶ Κλωπᾶς. γ'. Ἰοῦστος. δ'. Ζακχαῖος. ε'. Τωβίας. ς'. Βενιαμίν. ζ'. Ἰωάννης. η'. Ματθαῖος. θ'. Φίλιππος. ι'. Σενέκας. ια'. Ἰοῦστος. ιβ'. Λευΐς. ιγ'. Ἐφρής (3). ιδ'. Ἰωσήφ. ιε'. Ἰούδας.

Οὗτοι πάντες ἐκ περιτομῆς. Μετὰ δὲ τούτους πρῶτος ἀπερίτμητος.

ις'. Μάρκος. ιζ'. Κασσιανός. ιη'. Πούπλιος. ιθ'. Μάξιμος. κ'. Ἰουλιανός. κα'. Γάϊος. κβ'. Σύμμαχος. κγ'. Γάϊος ἄλλος. κδ'. Ἰουλιανός. κε'. Καπίτων. κς'. Οὐάλης. κζ'. Δολιχιανός. κη'. Νάρκισσος. κθ'. Δῖος. λ'. Γερμανίων. λα'. Γόρδιος. λβ'. Νάρκισσος πάλιν κοινῶς μετὰ Ἀλεξάνδρου. λγ'. Ἀλέξανδρος μόνος. λδ'. Μαζαβάνης. λε'. Βαδίνεος (4). λς'. Ζαβαδᾶς. λζ'. Ἕρμων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

α'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. β'. Ἀνιανός. γ'. Ἀβίλιος. δ'. Κέρδων. ε'. Πρίμος. ς'. Ἰοῦστος. ζ'. Εὐμενής. η'. Μάρκος. θ'. Κελαδίων. ι'. Ἀγριππῖνος. ια'. Ἰουλιανός. ιβ'. Δημήτριος. ιγ'. Ἡρακλᾶς. ιδ'. Διονύσιος. ιε'. Μάξιμος. ις'. Θεωνᾶς. ιζ'. Πέτρος, ἐφ' οὗ ἦν Ἄρειος. ιη'. Ἀχιλλᾶς. ιθ'. Ἀλέξανδρος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδου.

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ.

α'. Εὔοδος, ὃν κατέστησε Πέτρος ὁ ἅγιος. β'. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. γ'. Ἥρων. δ'. Κορνήλιος. ε'. Ἔρως. ς'. Θεόφιλος. ζ'. Μαξιμῖνος. η'. Σαραπίων. θ'. Ἀσκληπιάδης. ι'. Φιλητός. ια'. Ζέβεννος. ιβ'. Βαβύλας. ιγ'. Φάβιος. ιδ'. Δημητριανός. ιε'. Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς. ις'. Δόμνος. ιζ'. Τίμαιος. ιη'. Κύριλλος. ιθ'. Τύραννος. κ'. Βιτάλιος. κα'. Φιλογόνιος (5). κβ'. Ῥωμανός (6). κγ'. Εὐστάθιος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδου.

ΡΩΜΗΣ.

Μετὰ τὴν Πέτρου καὶ Παύλου τελευτὴν,

α'. Λῖνος. β'. Ἀνέγκλητος. γ'. Κλήμης. δ'. Εὐάρεστος. ε'. Ἀλέξανδρος. ς'. Ξύστος. ζ'. Τελέσφορος. η'. Ὑγῖνος. θ'. Πίος. ι'. Ἀνίκητος. ια'. Σωτήρ. ιβ'. Ἐλεύθερος. ιγ'. Βίκτωρ. ιδ'. Ζεφυρῖνος. ιε'. Κάλλιστος. ις'. Οὐρβανός. ιζ'. Ποντιανός. ιη'. Ἀντέρως. ιθ'. Φαβιανός. κ'. Κορνήλιος. κα'. Λούκιος. κβ'. Στέφανος. κγ'. Ξύστος. κδ'. Διονύσιος. κε'. Φήληξ. κς'. Εὐτυχιανός. κζ'.

(1) Εὐστάθιος quidam Ἰκονίου inter metropolitas sedebat in coetu quodam procerum, & Episcoporum habito sub Alexio Comneno Imp. anno MLXXXII. Utrum vero idem sit cum auctore istorum versuum, prorsus ignoramus.

(2) Reliquas huiusce primae vocis litteras evanescentes minime expiscari licuit.

(3) *Ephraem* appellatur a Le-Quienio Orient. Christ. Tom. III. pag. 143.

(4) *Hymenaeus* hic, sequens vero *Zabdas* nominantur, ibid. pag. 152.

(5) Ad hanc vocem sequens scholion ab eadem manu legitur appositum: Σημείωσαι, ὅτι Θεοδώρητος ἀπὸ τὸν Φιλογόνιον Εὐστάθιον εἶναί φησιν.

(6) Pro *Romano Paullinum* recenset Le Quien loc. cit. Tom. II. pag. 708.

κζ'. Γάϊος. κη'. Μαρκελλῖνος. κθ'. vacat. λ'. vacat. λα'. vacat.

III. p. 2. *b.* Tabula argumentorum Capitum Libri I. Eusebianae Historiae, quam excipit sequens scriptoris monitum: Ὅρα, ὁ ἀναγινώσκων, μὴ συναρπαγῇς τῇ αἱρετικῇ ὑπολήψει τοῦ συγγραφέως. εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστά ἐστιν ὠφελιμωτάτη κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ παροῦσα βίβλος, ἀλλ' ὅμως ὅπου μὲν ἀπολύτως περὶ Θεοῦ φαίνεται θεολογῶν, οὐ δοκεῖ τισι κακοδοξεῖν· ὅπου δὲ περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λέγει τι, πανταχοῦ ὑποβεβηκότα, καὶ δεύτερον, καὶ ὑπουργὸν τοῦ πατρὸς ἐμφαίνει τὸν υἱὸν, Ἀρειανὸς ὢν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ἐπικεκρυμμένως ἐπιδεικνύων.

IV. pag. 3. Incipiunt *Eusebii Pamphili Ecclesiasticae Historiae Libri X.* quorum primus inc. Τὰς τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, κ. λ. Vltimus des. ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν. Argumenta Capitum, singulis Libris praemissa, si primum, & secundum excipias, numero pauciora sunt, quam edita, quum plura in unum conflata reperiantur: addas etiam multa ex ipsis prorsus ab editis etiam quoad rem, & sensum differre. Tituli Librorum utplurimum duplicati reperiuntur, in principio nimirum, & fine. Praeterea Libri illius, qui inscribitur, *De martyribus in Palaestina passis in persecutione Diocletiani & Maximini*, quique in edit. Libro VIII. Ecclesiasticae Historiae subiicitur, in Codice habetur tantummodo eo loci initium, a verbis nimirum, Ἀλλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς, κ. λ. usque ad verba, φανερὰν κατεστήσαντο (edit. pag. 259. & 260.) addita in fine conclusione: Εὐσεβίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίον η'. tamquam si ad Librum VIII. pertineat: reliquum vero a verbis, Ἔτος τοῦτο ἦν, κ. λ. usque ad finem, Librum historiae decimum consequitur, adiecto in fine titulo: Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ μαρτυρησάντων. Inter hanc tamen de Martyribus Palaestinae Narrationem, & Ecclesiasticae Historiae Libri decimi finem insertum legitur in Codice pag. 225. Ἀντίγραφον διατάξεως τοῦ θεοφιλοῦς βασιλέως, ἣν, τοὺς τυράννους καθελὼν, τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἔθνεσιν Ἑλληνικῇ συντάξας φωνῇ διεπέμψατο. *Exemplum Constitutionis Dei amantis Imperatoris, quam, tyrannis destructis, subditis gentibus Graeca lingua compositam transmisit.* Inscribitur: Νικητὴς Κωνσταντῖνος, μέγιστος, σεβαστὸς, ἐπαρχιώταις Παλαιστίνοις. *Victor Constantinus, Maximus, Augustus, Praefectis Palaestinis.* Inc. Ἦν μὲν ἄνωθέν τε καὶ πάλαι. Des. καὶ τιμὴν σύμφωνον ἐπιδείξονται. Tum instar clausulae litteris maioribus subditur, προτεθεῖτω ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ἡμετέροις μέρεσιν. Habetur in Constantini Vita ab ipso Eusebio conscripta, edita autem citato Ecclesiasticae Historiae Tomo, & quidem pag. 374. seqq. a Capite nimirum XXIV. usque ad totum Caput XLII. Libri II. inclusive. In Codice praeterea haec alia pauca subsequuntur: Ταῦτα μὲν οὖν ὧδέ μοι κείσθω. φέρε δὲ λοιπὸν τοὺς νόμους, καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς εὐσεβείας τοῦ θεοφιλοῦς ἡμῶν καὶ πρᾳοτάτου βασιλέως ἐπιστολὰς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. optime conscriptus, & servatus. Constat fol. scriptis 249.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ.

HERODIANVS HISTORICVS.

COD. XXI.

Idem *Herodiani historiarum Libri VIII.* ut in Cod. XVII. superiori. Heic tantum animadvertendum nonnullas margini correctiones, ac varias lectiones ab eadem manu fuisse appositas, titulosque Librorum in fine etiam repetitos.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. in cuius primo folio leguntur nomina Λαυρεντίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Πέτρου Φραντζίσκου. Constat foliis scriptis 113.

ΖΩΣΙΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΑ.

ZOSIMI HISTORIA NOVA.

COD. XXII.

Ζωσίμου Κόμητος καὶ ἀποφισκοσυνηγόρου ἱστορίας νέας. *Zosimi Comitis & Apofiscosynegori*, sive *Ex-advocati Fisci*, *Historia Nova Libris V.* compendiarie quidem ab Alexandro Macedone usque ad Diocletianum, ab hoc vero usque ad Honorium & Arcadium, Theodosii Magni filios, copiosius ab auctore composita, cum scholiis quibusdam ad marginem rubrica conscriptis. Liber I. inc. Πολυβίῳ τῷ Μεγαλοπολίτῃ. Liber V. des. τοῦ πρὸς Ἀλλάριχον πολέμου. In principio huius Historiae scholium legitur, in quo haec de auctore traduntur: Οὗτος ὁ Ζώσιμος εἰδωλολάτρης ὢν, καὶ ἐς τὰ μάλιστα φίλος Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ ἔργον ἐποιήσατο σπουδαιότατον, ὕβρεις μὲν κατὰ Κωνσταντίνου τοῦ θείου βασιλέως συνθεῖναι ψευδεῖς, ἐπαίνους δὲ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς, πλὴν οὐδ' οὕτως ἠδυνήθη τελέως συγκρύψαι τὰ τοῦ θείου Κωνσταντίνου προτερήματα, καὶ στρατηγήματα. ὑβρίζει δὲ καὶ τὸν Κωνστάντιον, καὶ τὸν μέγαν Θεοδόσιον, ὡς χριστιανούς· χριστιανομάχος γὰρ ἦν ὁ κατάρατος οὗτος Ζώσιμος. Clauditur autem tota historia sequenti nota rubris characteribus exarata: Ὁ παρὼν ἱστορικὸς Ζώσιμος τὴν ἀρχὴν μὲν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ πεποίηται ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. συντομίᾳ δὲ χρησάμενος, ἐν βραχεῖ καὶ λίαν ἐπιτροχάδην ἐκεῖνα διεξῆλθε μέχρι Διοκλητιανοῦ· τὰ δὲ ἐκεῖθεν μέχρι Ὁνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου παίδων πλατυτέρᾳ διῆλθε τῇ ἀφηγήσει. Hi libri post varias mutilas editiones integri prodierunt a Friderico Sylburgio Veterensi ad duos Mss. Codices Thuanum, & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis Io. Leunclavii curis, adiectis eiusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti, & aliorum acerbas criminationes, Sylburgiique castigationibus, inter Romanae Historiae scriptores Graecos Minores Francofurti apud heredes A. Wecheli MDXC.

fol. Zosimus vero iste Comes, & Ex-Advocatus Fisci a Photio Cod. XCVIII. & in Mss. Codicibus, quos Leunclavius, Henricus Stephanus & Sylburgius inspexerunt, Κόμης, κ̀ ἀποφισκοσυνήγορος, ut etiam in hoc nostro Cod. nuncupatus, filius fortasse fuit Zosimi illius, ad quem novae Epiri Praesidem leges Valentiniani, & Valentis A. C. CCCLXXIII. latae exstant in Codice Theodosiano. Scripsisse videtur non post Eunapium modo, sed Olympiodorum Thebanum quoque, adeoque post A. C. CCCCXXV. quem Lib. V. Cap. XXVII. adlegat, ubi de Ravenna Vrbe edisserit, quamquam locus ille glossema videtur Lambecio VI. pag. 188.

Calligraphus tandem in calce Codicis rubris litteris, ut assolet, ita se subscribit: Τουτὶ τὸ βιβλίον μετεγράφη ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀναλώμασι μὲν τῦ μεγίςυ κυρίυ κυρίυ ἡμετέρου Λαυρεντίυ Διμέτιτζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννυ ἱερέως Ῥώσιυ τῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γενέσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ, μηνὸς Σεπτεμβρίυ εἰκοςῇ ὀγδόῃ. *Iste liber transcriptus est Florentiae, sumtibus quidem Maximi Domini, Domini Laurentii de Medicis, manu vero Ioannis Rhosi Cretensis, anno a Christo nato MCCCCXC. mensis Septemb. die XXVIII.* Tum in margine minoribus litteris instar scholii haec alia adiecit: Τὸ παρὸν βιβλίον ἠρξάμην Σεπτεμβρίῳ πρώτῃ· ἐτελέσθη δὲ ἐν τῇ κη΄. ἔκβαλον τέσσαρας κυριακὰς, κ̀ μίαν ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ Μαρίας, κ̀ ἄλλην τοῦ τιμίυ κ̀ ζωοποιοῦ ςαυροῦ· ἐγράφη λοιπὸν διὰ κβ΄ ἡμέρας ὅλον τὸ βιβλίον. Θεῷ χάρις. *Hunc librum scribere incepi Septembris die prima; absolvi autem die XXVIII. deme quatuor Dominicas, & unam diem sanctissimae Deiparae Mariae, & aliam venerabilis & vivificae Crucis: reliqui sunt dies XXII. quibus totus liber scriptus est. Deo gratia.*

Codex Graec. membr. Ms. nitidissimus in fol. mai. Saec. XV. Constat foliis scriptis 185.

ΕΥΑΓΡΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

EVAGRII HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Georgii Caesareensis presbyteri in CCCXVIII. Patres Nicaenos &c. Oratio.

COD. XXIII. I. pag. 1. *EVagrii Scholastici & Ex-praefecti Epiphaniensis Ecclesiasticae Historiae Libri VI.* cum tabulis argumentorum Capitum unicuique Libro praemissis, quarum nonnullae ab editis discrepant, aliae cum ipsis concordant. Liber I. inc. Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλυ ἀνὴρ δὲ, κ. λ. Sextus des. εὐδαιμονίας παρασχόμενον. Concordant reliqui quoad initium & finem cum editione Evagrii Amstelod. MDCXCV. fol. inter Scriptores Graecos Ecclesiasticae Historiae curante Henr. Valesio editos Tom. III. a pag. 255. ad p. 464.

II. pag. 156. *b. Sermo in sanctos CCCXVIII. Patres, & in Constantinum piissimum nostrum Imperatorem, dictus a Georgio presbytero Caesareae Cappadociae.* Inc. Πείθεσθαι τοῖς ἡγυμένοις ἐκ τῆς ἀποςολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως. Des. εἰς τιμὴν Χριςοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, μεθ᾽ ὖ τῷ πατρὶ δόξα, κ. λ. Graece & Latine exstat in Auctario Novo Combefis. Paris. MDCXLVIII. Tom. II. pag. 547. ubi tamen auctoris nomen *Gregorius* est, non *Georgius*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XIII. pluribus in locis suppletus manu paullo recentiori; quae vero deerant, ea chartaceis foliis sunt exarata. Constat foliis scriptis 165.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Seu

De Expeditione Alexandri Libri septem.

COD. XXIV. HIc Codex, quem Gronovius in memorata editione minime consuluit, continet *Arriani de Expeditione Alexandri Libros VII.* ut in Codicibus I. & IX. huius Plutei; in hoc tamen Liber sextus a septimo recte disiungitur, quemadmodum in optimo Codice XXXII. Plut. IX. exhiberi animadvertit Gronovius edit. cit. pag. 312. in not. col. 2. lin. 12. & notat Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 272. item in not. Primus igitur Liber incipit a pag. 1. Secundus a pag. 32. Tertius a pag. 58. Quartus a pag. 84. Quintus a pag. 114. *b.* Sextus a pag. 138. *b.* qui desinit πρεσβεύοντι ἔχαιρον. Septimus tandem, qui inscribitur, Ἀῤῥιανοῦ Ἀλεξάνδρυ ἀναβάσεως ἑβδόμη, incipit a pag. 161. & quidem ita: Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας. Des. ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφήν. Tum in fine subditur: Ἀῤῥιανοῦ ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τέλος. Quum igitur in hoc exemplari nullus sit Historiae Indicae Liber, qui in omnibus ferme Codicibus praedictos septem Libros excipere solet, videtur inde eorum infirmari sententia, qui *Alexandri Expeditionem* octo Libris constare arbitrati sunt, & pro libro octavo *Indica* habuerunt, quum sit revera opus singulare, uti animadvertimus etiam supra Cod. I. huius Plutei, §. II. Notandum in illo Libri VII. loco, ubi defectus in edit. incidit, nullam heic lacunam fuisse relictam, sed tantum in margine adscriptum, λείπει τι. loci autem illius corrupti lectionem ita habere: ἐφ᾽ ὅτυ ἂν τις συνέθηκε. τύτῳ τῷ λόγῳ ὑποπτήξαντα, κ. λ. tum Ἀῤῥιανοῦ ubique legi pro Ἀῤῥιανῦ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus, quem Gronovius minime consuluit. Constat foliis scriptis 183.

ΑΠΟΛ-

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΒΙΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

APOLLONII POETAE VITA INCERTI AVCTORIS.

Corrige

In Apollonii Rhodii Argonautica scholia uberrima.

COD. XXV. PRaecedunt Commentariis *Apollonii Vitae*, quales in celeberrima editione Florentina anni MCCCCXCVI. in pergamena litteris quadratis excusa, de qua meminimus Plut. XXXI. Cod. VII. supra pag. 82. Scholia vero, ut eruere potuimus ex ipsorum initio & fine in singulos Argonauticorum Libros, aut cum editis concordant, aut si quod intercedit discrimen, illud in verbis potius, quam in rebus ipsis comperimus: quod ut & ipse melius cognoscas, amice Lector, initium Commentarii tibi exhibeo una cum editionis variantibus lectionibus in calce paginae appositis. Ita igitur exorditur Scholiastes: Ἀπὸ περιεκτικοῦ σχήματος (1) ἡ μετοχὴ ἐσχημάτισται. περιεκτικὰ δέ εἰσιν (2) ὅσα δρᾶσιν ϗ πάθος σημαίνουσιν (3), οἷον βιάζομαι, δωροῦμαι (4), σφαγιάζομαι. οὕτω ϗ τὸ ἄρχομαι, τὸ μέν τοι σημαινόμενον (5), ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι. ἔθος γὰρ ἀπὸ θεῶν προοιμιάζεσθαι, ὡς Ἄρατος (6), Ἐκ Διὸς ἀρχόμεσθα (7), κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 80.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΒΗΡΙΚΗ.

APPIANI HISPANICA.

Seu potius

Appiani Historiarum Romanarum Libri duo, Aeliani Historia Varia, & Heraclides de Rebuspublicis.

COD. XXVI. I. pag. 1. LIber I. inscribitur: Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική. *Appiani Romanarum Historiarum Iberica*, sive *Hispanica*. Inc. Ὅρος ἐςὶ Πυρήνη. Des. ἐφ' ὅτου δοκιμάσειεν. Exstat in edit. Tolliana (8) Part. I. a pag. 421. ad pag. 538.

II. pag. 41. *b.* Secundus Liber inscribitur, ut superior, nimirum: Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική. Est tamen *Annibalica*, seu *de bello cum Annibale historia*, & inc. Ὅσα δὲ Ἀννίβας. Des. δύο ϗ πεντήκοντα ἦν. Ibid. a pag. 539. ad pag. 598.

III. pag. 65. *Cl. Aeliani Sophistae Varia Historia Libris XIV.* quorum primus inscribitur: Αἰλιανοῦ Ῥωμαίου ποικίλης ἱςορίας βιβλίον πρῶτον, & inc. Δειλοὶ κατὰ κοιλίαν. Vltimus des. ἧττων τῦ κέρδυς ὤν. Reliquorum initia ac fines Librorum concordant cum edit. Graec. Lat. Lugd. Bat. curante Abrah. Gronovio MDCCXXXI. in 4. Notandum tamen est, nullos in Codice titulos Capitibus (9) praemitti, ac Librum VI. cum V. ita esse coniunctum, ut uno ex duobus conflato, sextus desiderari videatur. Claudius hic Aelianus, quem cum alio Aeliano Tacticorum scriptore confundunt Vossius de Hist. Gr. & alii viri docti (10) fuit Praenestinus, & vix umquam Italiae fines egressus est; Graecorum tamen Graecaeque linguae amantissimus fuit, tantamque sibi Atticae dictionis facultatem elegantiamque comparavit, ut μελίγλωσσος, sive μελίφθογγος, *mellei* scilicet *oris* vulgo diceretur. Inter alia eius scripta habemus Historiae Variae (11) Libros XIV. opus prologo, epilogo, & aliquibus etiam libris truncatum; nam & Stobaeus, & Suidas nonnulla ex eo proferunt, quae in editis non occurrunt; ac Liber V. in duos videtur a librariis divisus, ob sextum deperditum: praeterea Libri XIV. extrema valde sunt, tum in Codicibus Mss. tum in editionibus confusa, praeter alias coniecturas, quas congerit Fabric. loc. & pag. cit. Graece primum prodiit cum Heraclide de Politiis, Polemone, & aliis Romae MDXLV. 4. Graece & Latine in Collectione Auctorum, qui exempla virtutum, ac vitiorum conscripsere, per Ioannem Heroldum Basileae MDLV. cum versione vero Vulteii a Conrado Gesnero passim emendata, & illustrata quibusdam notis Tiguri inter Aeliani Opera MDLVI. fol. Post varias deinde editiones, tandem Graece & Latine cum uberrimis virorum doctissimorum prolegomenis, & adnotationibus excusum fuit Lugd. Bat. MDCCXXXI. 4. in duobus Tomis, quam prae manibus editionem habuimus. Ex duobus Mss. Mediceis (12) variantes lectiones selegisse Marquardum Gudium adserit Fabric. loc. cit. pag. 700. lin. 10.

IV. pag. 156. *Ex Heraclide de Politiis*, sive *de Rebuspublicis Graecorum Commentarius*, ut in Codice XIX. Plut. LX. quem vide supra pag. 609. §. V.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 162.

V u 2 ΙΣΤΟ-

(1) In edit. ῥήματος.
(2) In edit. ἐςιν.
(3) In edit. ἐμφαίνοντα.
(4) In edit. δωρεῦμαι.
(5) In edit. τὸ μέν τι σημαίνει.
(6) In edit. desunt ὡς Ἄρατος.
(7) In edit. ἀρχώμεσθα.
(8) Citavimus in Codice V. huius Plutei supra pag 659. §. I.

(9) Quas habemus Capitum inscriptiones, eas non Aeliani, sed alicuius Scholastici esse contendunt viri docti.
(10) Vide Iac. Perizonium in Prolegom. ad Aeliani Hist. Var.
(11) Varias huiusce Operis inscriptiones vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 698.
(12) Intellige Codicem XIX. Plut. LX. quem vide supra p. 609. & hunc, quem prae manibus habemus.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

HISTORIA CAPITIS S. IO. BAPT.

Nec non

Aliorum SS. PP. in eius Nativitatem, & Decollationem Orationes.

COD. XXVII. I. pag. 1. Ἐξήγησις παραδόσεως, ὅπως ἡ κεφαλὴ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ τῶν Ἐμεσηνῶν πόλει ἀνεδείχθη. *Narratio traditionis, quomodo Caput sancti & inclyti Ioannis Prodromi & Baptistae in urbe Emesena inventum est*. Inc. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς Ἑώας. Des. ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κϛʹ. τοῦ τρίτου ἑξηκοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἔτους, ἰνδικτιῶνος ζ. εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ, κ. λ. Exstat inter Acta Sanctorum Iunii Tom. IV. pag. 716. auctore Marcello Archimandrita. Habes etiam in Cod. XXXIII. Plut. IX. Catalogi nostri Tom. I. pag. 457. §. XLII.

II. pag. 8. b. *S. Patris nostri Ioannis Archiepiscopi Constantinopolitani Chrysostomi in Nativitatem S. Ioannis Praecursoris & Baptistae Oratio I.* Inc. Ἀπαραίτητος σήμερον. Des. καὶ ζωὴν αἰώνιον· ᾧ πρέπει ἡ δόξα, κ. λ.

III. pag. 12. *Eiusdem in idem argumentum Oratio II.* Inc. Ἐπέστη σήμερον ἡ τῶν χρεωστουμένων ἀπαίτησις. Des. ἐδωρήσατο, καὶ ζωὴν αἰώνιον· ᾧ πρέπει ἡ δόξα, κ. λ. Hae duae Orationes, Ioanni Chrysostomo tributae, non occurrunt in elencho ipsius Homiliarum & Tractatuum, quem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 560. seqq. neque in alio ad calcem Tom. XIII. ipsius Operum subiecto.

IV. pag. 15. b. *Sancti ac beati Patris nostri Antipatri Episcopi Bostrensis in idem argumentum Oratio*, ut in Cod. XXXIII. Plut. IX. Catalogi nostri Tom. I. pag. 445. §. VI.

V. pag. 22. *Anatolii Episcopi Thessalonicensium in Decollationem S. Ioannis &c. Orationes III.* Prima inc. Ἔτι μου τῇ μνήμῃ. Des. καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Secunda pag. 26. inc. Πάλιν ἡμᾶς. Des. ἀξιωθῆναι βασιλείας, ἐν Χριστῷ, κ. λ. Tertia pag. 32. inc. Ὥσπερ τις ἀνήρ. Desinit imperfecte in verbis, καὶ παρὰ πάσαις ταῖς γυναιξὶ τὴν ὄρχη .... Harum trium Orationum initia adferuntur a Fabricio inter Elogia & Vitas Sanctorum, Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 100. Tertiam tamen sub Chrysostomi nomine primus edidit Hoeschelius an. MDLXXXVII. 8. deinde Savilius Tom. VII. pag. 549. Denique inter eius Opera nuperae edit. Paris. alias cit. prodiit in Tom. VIII. pag. 39. & quidem inter spuria: postrema tamen verba, quae retulimus, quum lectio Codicis ab edita valde discrepet, reperire minime licuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. optime servatus, si ultimam paginam excipias, cuius pars aevo consumta, novo folio suppleta est. Constat foliis scriptis 38.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Sive

De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica, ac Polemonis Sophistae Declamationes duae.

I. p. 1. Pauca tum de hoc, tum de XXX. huius ipsius Plutei Codice adno- COD. XXVIII.
tabimus, quum utriusque inita collatione, varias lectiones recenseat in sua editione Gronovius, priorem hunc, illum secundum appellans. Primi igitur Libri *de Expeditione Alexandri* initium exhibet pagina prima, secundi pag. 39. tertii pag. 69. quarti pag. 100. b. quinti pag. 130. sexti vero cum septimo coniuncti pag. 155. b. In fine Capitis XII. Libri VII. unius dimidii versus lacuna, defectus indicatur in Codice. Liber *de Rebus Indicis* pag. 202. b. inscribitur heic: Ἀῤῥιανοῦ ἀνάβασις (1) Ἀλεξάνδρου ἑβδόμη. Ἰνδική.

II. pag. 235. Sequuntur manu, ut videntur, diversa exaratae *Polemonis Sophistae, Laodiceni, Declamationes duae, parentum nomine in Cynaegirum, & Callimachum Athenienses dictae*, ut in Cod. I. Plut. LVI. supra p. 292. §. VII. & VIII. quem vide. Heic tamen secunda desinit in verbis: οὕτως ἀνέσχε Καλλιμάχου ἡ μήτηρ, καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέος ... quae in edit. ibi citata paullo ante finem occurrunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XV. cuius ferme dimidium diversa ac paullo recentiori manu suppletum est. Constat fol. scriptis 254.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

Herodoti Halicarnassei Historiarum Libri COD. XXIX.
IX. ut in Codice III. huius Plutei. Initium & finis singulorum Librorum concordat cum editione inibi citata.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. diligentissime exaratus & optimus. Constat foliis scriptis 192.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI DE TRANSITU ALEXANDRI HISTORIA.

Sive

De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica.

Librorum *de Expeditione Alexandri* divisio COD.
eadem est, atque in Codice I. huius XXX.
Plu-

(1) Non ἀναβάσεως, ut adstruit Gronovius cit. edit. pag. 312. in not. col. 1. lin. 17.

Plutei. Libri VII. defectus indicium est unius ferme folii spatium vacuum ab amanuensi relictum, ac verba margini apposita, λείπει τι. *Historiae Indicae Liber* hunc habet titulum: Ἀῤῥιανοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν ἑβδόμη, uti adnotat Gronovius loco mox cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius item ferme dimidium nova manu suppletum fuit. Constat foliis scriptis 229.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΒΙΟΣ.

AESOPI VITA.

COD. XXXI. ΑΙσώπου βίος τοῦ μυθοποιοῦ, Μαξίμῳ τῷ Πλανούδῃ συγγραφείς. *Aesopi fabulatoris Vita, a Maximo Planude conscripta*, ut in Cod. XXIII. Plut. LVIII. supra pag. 464. §. IV. quem vide; ibi enim editionem Aldinam citavimus.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 34.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. XXXII. HErodoti Halicarnassei Historiarum Libri IX. ut in Codice III. huius Plutei. Prima Codicis pagina argumenta exhibet singulorum Librorum, adspersaeque in ora libri rarissimae ac breves notulae adparent, ab eadem manu exaratae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 345.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΡΩΜΑΙΚΩΝ ΕΜΦΥΛΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ'.

APPIANI CIVILIVM BELLORVM ROMANORVM LIBRI III.

COD. XXXIII. COntinet nitidissimus hic Codex, ex quinque Appiani Libris *de bellis civilibus*, qui adhuc supersunt, posteriores tres, nempe III. IV. & V. quorum initium & finem attulimus supra in Codice V. huius Plutei pag. 662. §. XIII. XIV. & XV. quem vide. Heic tantum monebimus, Librum V. inscribi Ῥωμαϊκῶν ιη'. *Romanarum Historiarum Librum XVIII.* ita ut a decimoquarto de bellis Civilibus narrationem aggressus fuisse videatur Appianus, non a decimotertio, uti habet Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 111.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Titulum corrige

Diodori Siculi Historicae Bibliothecae Libri aliquot.

MAle Codicem hunc redactum, ac mutilum, tum ex epigraphe exteriori, tum etiam ex Epigrammate in fine Codicis adiecto, quod suo loco proferemus, patet: in utroque enim Arriani memoratur Historia, quae nullatenus exsistit, paucarum tantummodo linearum fragmento superstite, quod sequens est . . . . . μὴ παρακομίζειν. κατὰ δὲ τὴν ἐκτισμένην ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, ἐπιφανεστάτην οὖσαν σχεδόν τι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, ἀποθέσθαι, κατεσκεύασεν ὃν τέμενος κατὰ τὸ μέγεθος κ̀ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Ἀλεξάνδρου δόξης ἄξιον, ἐν ᾧ κηδεύσας αὐτὸν, κ̀ θυσίαις ἡρωϊκαῖς κ̀ ἀγῶσι μεγαλοπρεπέσι τιμήσας κατέθετο. Quod videtur ad Alexandri historiam pertinere. Praeter hanc immanem Codicis mutilationem in principio, alii etiam hiatus in iis, quae superfuerunt, occurrunt, quos singillatim innuemus. COD. XXXIV.

I. pag. 1. *Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Liber I.* in duas partes divisus. Inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας, κ. λ. Des. παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν. Vide Cod. I. huius Plutei §. V. In prima Parte huius Libri, nimirum pag. 3. *b.* desunt omnia illa, quae media sunt inter verba ἐγχειρήσομεν, & Περὶ δὲ τῆς χώρας, κ. λ. ut in dicto Codice I. In altera deinde, scilicet inter pag. 16. & 17. alius defectus occurrit a verbis ἱππεῖς δὲ δισμυρίους, κ. λ. edit. cit. pag. 64. lin. 9. usque ad verba, χάριν ἀποδιδόναι edit. pag. 100. lin. 5. inclusive; ad quem supplendum sex folia vacua inserta sunt.

II. pag. 20. *Eiusdem Historicae Bibliothecae Liber II.* praevio Indice Capitum XV. Inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Des. τήνδε τὴν βίβλον. Vt in dicto Codice I. §. VI.

III. pag. 46. *Liber III.* cum tabula Capitum V. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων, κ. λ. ut in edit. cit. pag. 174. Desinit imperfecte in verbis, ἔνιοι δὲ τῶν ἱστορικῶν . . . . quae occurrunt in Capite LV. huius Libri, edit. p. 224. lin. 4. Hinc propter magnam Codicis iacturam inter pag. 70. & 71. sequuntur initio huius paginae verba . . . . . περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας, κ. λ. quae pertinent ad Caput XXXIX. Libri V. edit. pag. 362. lin. 19. Periit igitur in hoc hiatu magna pars Libri III. totus IV. & ex V. superest tantum fragmentum incipiens a verbis mox relatis, & desinens in verbis, εὐεργεσίας διαπορευόμενοι, quae sunt Cap. XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. pro hoc defectu supplendo octo folia vacua sunt inserta. En tandem Epigramma, quo clauditur Codex:

Ἱστο-

Ἱστορίη Ἀῤῥιανοῖο χαρίεσσα λάβε τέρμα,
Πράξιας διϊοῦσα Ἀλεξάνδροιο μεγίστας.
Ὡς δὲ καὶ ἱστορικῆς ἀρχαιολογίης ὧδε
Τυγχάνει πέρας, ἣν Σικελιώτης Διόδωρος
Κάρτα πονήσατο φιλοτίμως, παραίνεσιν βίῳ.
Historia Arriani elegans finem adcepit,
Praeclara enarrans Alexandri gesta;
Nec non Historicae Antiquitatis heic
Finis est, quam Siculus Diodorus
Perquam diligenter elaboravit, vitae admonitionem.

Tum sequitur ipsius amanuensis subscriptio, quae ita habet: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ Φεβρουαρίῳ ιβ΄. ἰνδ. ε΄. ἔτους ϛϡλε΄. χειρὶ γραφὲν Γεωργίου διακόνου τοῦ Χρυσοκόκκη, ἀναλώμασι δὲ Χριστοφόρου Γαράθωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Absolutus est praesens liber mense Februario*, die *XII. indict. V. anno* 6935. (Christi MCCCCXXVII.) *manu scriptus Georgii Diaconi Chrysococcae, sumtibus vero Christophori Garathonis in urbe Constantinopoli*. Refert Latine tantum hanc subscriptionem Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 77. ubi tamen pro *indict. V.* habet *indict. VIII.* In suo autem Catalogo Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 378. litt. C. perperam ait, *Epigramma*, quod retulimus, *versibus* constare *politicis*, quum heroicorum potius, quam politicorum in ipso versuum figuram, syllabarum numerus referat.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 73.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΤΗΣ.

HERODOTUS DE HOMERI VITA.

Ac praeterea

Gorgiae Encomium Helenae, Orphei, Procli Lycii, Homeri, Moschi, ac Musaei Carmina.

COD. XXXV. I. pag. 1. *Herodoti Halicarnassei enarratio de Homeri ortu & vita*, ut in Codice IV. Plut. XXXII. supra p. 126.

II. pag. 12. *b. Gorgiae Encomium Helenae*. Vide in Cod. IV. Plut. LVII. supra p. 338. §. XXXII.

III. pag. 16. *Orphei Argonautica*, ut in citata Collectione Veterum Poëtarum Graecorum Heroici Carminis Iacobi Lectii Tom. I. a pag. 480. ad pag. 500. In Codice nonnullae ad marginem adnotationes occurrunt.

IV. pag. 42. *b. Eiusdem ad Musaeum* Carmen. Ibid. pag. 501.

V. pag. 43. *b. Eiusdem Hymni LXXXVI.* Ibid. a pag. 502. ad pag. 521.

VI. pag. 66. *Procli Lycii philosophi Hymni IV.* Ibid. pag. 737. Sub finem postremi ad illa verba, Λυκίων γὰρ ἀφ᾽ αἵματος, κ. λ. haec in margine adnotantur: Ἐντεῦθεν δῆλον, ὡς οὐκ εἰσὶ ταῦτα τοῦ Ὀρφέως. ἔοικε δὲ εἶναι, ὡς καὶ ἐπιγέγραπται, Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου. Λύκιος γὰρ οὗτος καὶ δεισιδαίμων εἰς ἄκρον, καὶ τὰ ὀρφικὰ περὶ πολλοῦ ποιούμενος, ὥσπερ ὁ Μαρῖνός φησιν ἐν τῷ εἰς αὐτὸν συντάγματι.

VII. pag. 68. *b. Hymni Homeri XXXI.* Ibid. a pag. 417. ad pag. 444. ultimo hymno excepto, qui est *in Hospites*; hic enim desideratur in Codice. Clauduntur autem hoc versiculo:

Δευρὶ πέρας λάχε τῶν ἐς δαίμονας ὕμνων Ὁμήρου.
Heic finem accipe Homeri Hymnorum in Deos.

VIII. pag. 103. *b. Moschi, Amor fugitivus*. Ibid. pag. 605.

IX. pag. 104. Distichon *in Iovem*.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι᾽ ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

X. pag. ead. *b. Musaei de Herone & Leandro Carmen*. Ibid. pag. 698. In Codice tamen est imperfectum, desinit enim in versu:

Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος. ἄλλο θαλάσσης......

qui in edit. est versus 245.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. nitidissimus, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 109.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ.

HELIODORI AETHIOPICA.

Heliodori Aethiopica, sive Fabula diserta, elegans, & amoena, soluta oratione conscripta, complectens amores castos, & varias iactationes Theagenis, & Charicleae Libris X. quorum singuli, quoad initium & finem, cum editione Graeca Basil. MDXXXIV. 4. collati, cum ipsa penitus consentire comperti sunt. Clauditur Historia hisce verbis: Δόξα τῷ Θεῷ, καὶ τῇ τοῦτον τεκούσῃ. *Gloria Deo, & ei quae ipsum peperit*. In ultimo folio verso quaedam legitur subscriptio, ex qua praeter annum vix aliud queas exsculpere; ita tamen utcumque legimus: τῇ κα΄ Αὐγούστου ἰνδ. δ΄. ϛϡϛγ΄. ἔτους....... πανιερώτατος μητροπολίτης........ tum alia ibid. Δοῦλος τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ πανευτυχεστάτου δεσπότου Γεώργιος Παλαιολόγος....... COD. XXXVI.

Auctor igitur huius Operis fuit Heliodorus Theodosii filius, Phoenix, Emesenus, Impp. Theodosii Magni, Arcadii, atque Honorii temporibus clarus, homo Christianus. Composuit admodum iuvenis haec Aethiopica; postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricensis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus, qui post susceptum sacrum munus cum uxore ante clericatum legitimo matrimonio iuncta cohabitaret, deponeretur. Lucem vidit Heliodorus primum Graece, ut supra innuimus, cum Praefat. Vincentii Opsopoei, qui ex Bibliotheca Matthiae

thiae Corvini Hungariae Regis a milite quodam direptum redemit. Alias exinde editiones recenset Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 786. seqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. plurimis in locis manu Saec. XVI. suppletus. Constat foliis scriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

ALEXANDRI MACEDONIS HISTORIA INCERTI AVCTORIS.

COD. XXVII. MVtila est in principio, ac fine haec *de rebus gestis Alexandri contra Darium* historia, ac propterea quem habeat auctorem, nondum comperimus. En prima ipsius verba . . . . *περὶ ὀκτὼ καὶ δέκα γεγονὼς ἐτῶν. τὸν δὲ θόρυβον τὸν γενόμενον μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον Ἀντίπατρος κατέπαυσεν συνετῶς, ἀνὴρ καὶ φρόνιμος καὶ στρατηγικός. προήγαγεν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον ἐν θώρακι εἰς τὸ θέατρον, καὶ πολλὰ διεξῆλθεν τοὺς Μακεδῶνας εἰς ἔννοιαν προσκαλούμενος. Ἦν δὲ, ὡς ἔοικεν, τοῦ πατρὸς Φιλίππου εὐτυχέστερος ὁ Ἀλέξανδρος, κ. τ. λ.* Scriptorum, qui Alexandri res gestas litteris mandaverunt, Catalogum exhibet Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 207. seqq. qui quum paene innumeri sint, ne coniicere quidem potuimus, quinam ex ipsis sit huius fragmenti auctor.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XII. Constat foliis scriptis 47.

FINIS PLVTEI LXX.

PAVCA QVAEDAM ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 126. *lin.* 7. Halicarnassaeo *corr.* Halicarnasseo. *Pag.* 184. *lin. ult.* fortasse *corr.* idem. *Pag.* 206. *lin.* 11. Cod. XXLVII. *corr.* Cod. XLVII. *Pag.* 218. *lin. ult.* iuramenti militaris *expunge* militaris. *Pag.* 228. *lin.* 22. *ἀνάγχῃ corr. ἀνάγκῃ*. *Pag.* 244. §. *I.* Erotemata grammaticalia, *quae ad Theodosium pertinere tunc arbitrabamur, Manueli Moschopulo tribuenda esse postea comperimus*. *Pag.* 261. § *XXI.* sententiarum *corr.* proverbiorum. *Pag.* 264 §. XXXIV. Apollinis Oracula *ita inscripta in Codice VII. Plut. LV. Manuelem item Moschopulum auctorem habent in Codice Viennensi, Nessel. Catalog. Part. I. pag.* 304 §. XX. *Pag.* 264. §. *XXXV.* non Herodianum *corr.* non Hephaestionem. *Pag.* 318. *lin.* 20. Plethonii *corr.* Plethonis. *Pag. ead. lin. ult.* Palaeologina *corr.* Palaeologinae. *Pag.* 372. *prope finem*, quod num ad superiorem Michaëlis tractatum pertineat ignoramus *corr.* quod ad superiorem Michaëlis tractatum pertinet. *Pag.* 390. *lin.* 27. §. XII *corr.* §. XIII. *Pag.* 465. *lin.* 57. *ἰνίκου corr. ἰκίου*. *Pag.* 480. *lin.* 3. analyticorum Arist. *adde* posteriorum. *Pag.* 528. *lin.* 46. de Propositionibus *corr* de Praepositionibus, *& sic infra pag.* 545. *lin* 30. *Pag.* 529. *in not.* 1. Catalogi nostri pag. 63. *adde* Tom. I. *Pag.* 538. *lin.* 20. Anchora *corr.* Ancora. *Pag.* 576. *sub finem Ὡ'ου δὲ corr. Ὠιου δὲ*. *Pag.* 635. *lin.* 17. pag. 251. *corr.* pag. 283. *Pag.* 285. *lin.* 52. Lib. VIII. *corr.* Lib. VII. *Pag.* 639. *Cod. XVIII.* a pag. 191. ad pag. 333. *corr.* a pag. 144. ad pag. 250. *Pag.* 643. *lin.* 45. *ἀμαξίας corr. ἀμαθίας*.

ΤΩι ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗι ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩι ΧΑΡΙΣ
ΩΣΠΕΡ ΞΕΝΟΙ ΧΑΙΡΟΥΣΙΝ ΙΔΕΙΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΛΟΣ
VOLVMEN HOC SECVNDVM EXACTISS. EXHIBENS RECENSIONEM
CODICVM GRAECORVM BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
ADORNARI ET IMPRIMI CAEPTVM
NONIS DECEMBRIBVS ANNI CIↃ. IↃ. CC. LXV.
FELICITER ABSOLVTVM EST
KAL. IAN. ANNO PVBL. SAL. CIↃ. IↃ. CC. LXVIII.
REGNANTE PETRO LEOPOLDO AVSTRIACO
REGIO PRINCIPE HVNG. ET BOIOHEMIAE
MAGNO ETRVRIAE DVCE
QVI DIV VIVAT REGNET ET TRIVMPHET
FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST.

LIBERTÉ
PATRIE